

शिवे नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாகுஜு மதாாதேதிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாகுஜு மதாாதேதிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநியாஸ மதாாதேதிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலாய மதாாதேதிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமிநி
நிஷாமாய ஸாக்ஷாத்நிஷாமாய

श्री वेदान्त एमादुव महादेविकाय नमः
श्रीगुणाथ दिव्यनिषादुकाया नमः

व्याख्यान पञ्चक सहित

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

மூன்றாவது பாகம்

ஸம்பாத்தகர்:

ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான் பாண்டியமணி, வீரவல்லி.

வடுவூர் ஸ்ரீ தேதிகாசார்யர்

(ஸ்ரீகார்யம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம்.)

श्रीरङ्ग श्रीमदान्दवनाश्रमः

Srirangam Srimad Andavan Ashramam, Chennai.

2011

श्रियै नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமீதி
विख्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेवधये

श्री वेदान्त रामानुज महादेशिकाय नमः

श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

व्याख्यान पञ्चक सहित

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

முன்றாவது பாகம்

ஸம்பாதகர்:

ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,

வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசார்யர்

(ஸ்ரீகார்யம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்.)

श्रीरङ्गं श्रीमदाण्डवनाश्रमः

Srirangam Srimad Andavan Ashramam, Chennai.

2011

Rahasyathraya Saram (Part-III)

1st Edition, 2011

Copies - 1000

All Rights Reserved

Price Rs. 750.00

Copies can be had :

Srirangam Srimad Andavan Asramam

 # 21, Desikachari Road

Mylapore, Chennai - 600 004.

Printed at :

Elango Achukoodam

Mylapore, Chennai - 600 004.

Phone : 2499 1821

Cell No. 98841 84061

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் (ஸ்ரீ முஷ்ணம்)
ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகன்

श्रियै नमः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकेन अरुणिक् செய்த

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

श्रीभाष्यं श्रीनिवासाचार्यर् अरुणिक् செய்த सारदीपिका

श्रीमद्रोपालार्य महादेशिकेन अरुणिक् செய்த उत्तरसारास्वादिनी

श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासाचार्यर् अरुणिक् செய்த सारप्रकाशिका

श्रीशैल श्रीनिवासाचार्यर् अरुणिक् செய்த सारविवरणी

श्रीपरकाल संयमीन्द्रमहादेशिकर् अरुणिक् செய்த सारप्रकाशिकासङ्ग्रहम्

இந்த ஐந்து வ்யாக்யாநங்களுடன்

श्रीमद्वेदमार्गेत्यादि

வேளியநல்லூர் ஸ்ரீ நாராயணாசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆசிரம ஸ்ரீகார்யம்
வடுவூர், ஸ்ரீ உ.வே. தேசிகாசாரியரால் வெளியிடப்பட்டது.

श्रियै नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

வ்யாக்யான பஞ்சகங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீமந் நிகமாந்த
மஹா தேசிகன் அருளிச் செய்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய
ஸாரத்தின் த்ருதீய சம்புடத்தில் அடங்கிய
அதிகாரங்களுடைய ஸூசிகை.

பக்கம்

1. मूलमन्त्राधिकारः	—	1-238
2. द्वयाधिकारः	—	239-383
3. चरमश्लोकाधिकारः	—	384-656
4. आचार्यकृत्याधिकारः	—	657-678
5. शिष्यकृत्याधिकारः	—	679-698
6. निगमनाधिकारः	—	699-734

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன்

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमुखम् ॥

कल्पितैतिह्यमानस्थैरनल्पैर्जल्पपण्डितैः ।

श्रुतिस्मृतिसदाचारभिन्नमार्गप्रपोषकैः ॥ १ ॥

प्रच्छन्नभूमिकाभेदैस्संप्रदायविदूषकैः ।

संप्रदायविरुद्धार्थग्रन्थिग्रन्थशतैर्युतैः ॥ २ ॥

गुरुपरम्परालब्धरहस्यार्थप्रभेदिभिः ।

न नश्छिन्नो भवेदर्थो रहस्यत्रयसारतः ॥ ३ ॥

पञ्च व्याख्यायुतश्रीमान् पञ्चाननसमो भुवि ।

रहस्यत्रयसारोऽयं परपक्षप्रभेदकः ॥ ४ ॥

स्वमतप्रकाशकश्चायं परतत्त्वप्रकाशकः ।

मानमेयप्रमातृणां प्रमितेश्च प्रबोधकः ॥ ५ ॥

फलप्राप्तेः कारणत्वात् फलविद्याधिकारवान् ।

संख्यया चैव शूद्राणां स्त्रीणां ज्ञानप्रदायकः ॥ ६ ॥

शेषिदिव्यशरण्ययोः दम्पत्योः परभूतयोः ।
पुमर्थतत्त्वहितयोः कृपया विन्दते शुभम् ॥ ७ ॥

बहुग्रन्थकृतां श्रीमद्देशिकानां प्रभाषणे ।
यत्र कुत्रापि नैवस्यात् विरोधस्स्वोक्तिमूलतः ॥ ८ ॥

लोके ग्रन्थकृतां मध्ये वेदान्तदैशिकैस्समः ।
सर्वसिद्धान्तसारविन्न भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥

ततो हि यस्य कस्यापि तस्य ग्रन्थस्य चिन्तनात् ।
तत्त्वज्ञानविवृद्धिश्च शुद्धभक्तिश्च सिद्ध्यति ॥ १० ॥

नारायण ! नारायण !! नारायण!!!

इत्थं

श्रीरङ्गरामानुजयतिः

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ व्याख्यानपञ्चकसहित श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

(३) तृतीय सम्पुटम् ॥

॥ मूलमन्त्राधिकारः ॥

मूलं। तारं पूर्व - ...

(सा.दी.) वेदान्ताचार्यवर्यस्याभिप्रायः केन गम्यते ।

तथापि तत्कृपाभूम्ना ह्येतावद्विवृत मया ॥

(सा.स्वा.) रहस्यवाणीं विवृणोति यस्य गुरोर्हिवाणी पदवाक्यभङ्ग्या ।

शरण्यवाण्या शरणीकृता तं पुराणवाणी शिखरार्यमीडे ॥

இப்படி भागதூய்த்திலே தத்வஹிதபுரூபார்த்தங்களுக்கு உபதேசமும், ப்ரதிஸ்தானமும் பண்ணி இந்த கூட்ஸநார்த்தங்களுக்கும் ரஹச்யத்ரயத்திலே தத்வத்ரபுதேசங்களிலே ப்ரதிபாடிங்களாயிருக்கிறதாக தத்வதாஹிகாரங்களிலே சொன்னது கூடுமோ? திருமந்ரத்தில் ப்ரணவமஹண்டமான ஂகபதமோ? ஹண்டத்ரயாத்மகோ? ஂடிபஹத்திலே ஂர்த்தபஹ்காஹிகாரத்திலே “ஂதௌ ப்ராப்யம்” ஂத்யாதினா ஂகார நாராயண ஸஹ்தங்களிலே ப்ராப்யமும், மகாரத்திலே ப்ராபு ஸ்ரூபமும் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிறதென்று சொன்னது வி்ரோதிக்கும் - த்விதூய பஹத்திலே நிர்விஹ்திகாஹிகார மகாரங்களுக்கு ஂஸாஹுத்வமும் ஂநந்வயமும் ப்ரஸஹ்ஜிக்கும் । பரதேவதா பாரமாத்ர்யாஹிகாரத்தில் ஂஹண்ட ப்ரணவப்ரதிபாடி பரதத்வமென்று சொன்னதுவும் வி்ரோதிக்கும் - நமஸ்ஸு ஸ்வாதந்யநிவூத்திபரமென்னில் ஂர்த்தபஹ்காஹிகாராதிக்களிலே ஂபாடிபரமென்று சொன்னது வி்ரோதிக்கும் - ஂபாடிபரமென்று சொல்லில் ப்ரதானப்ரதிதந்ராஹிகாராதிக்களிலே ஸ்வாதந்யநிவூத்திபரமென்று சொன்னது வி்ரோதிக்கும் - நாராயண பதம் தத்புரூபஸமானநிஹ்பந்ர மாகில் புலிஹ்ஜத்வம் வி்ரோதிக்கும் - ஂஹ்ரூஹிஸஸமாஸ மென்னில் தத்புரூபணாலே தாரகத்வ ப்ரதிபாடி மென்று சொன்னது வி்ரோதிக்கும் பஹத்திலும் ஂநூகூந்ய ஸஹ்லபாதி பரமென்று கீழ்ச்சொன்னதுவும் துர்த்தம் । ததாஹ்கபத மில்லையே? கிஹ்ஹ ஸகூத்ப்ரயூக்த ஸஹ்தத்துக்கு யுஹ்பதநேகார்த்தபரத்வமும் ஂநுபபந்ரம் - ஂகவாக்யமான திரு மந்ரத்திலே வி்ரூதானேகார்த்தப்ரதிபதி்யம் துர்த்தை । - ...

(சா.ப்ர.) एवं रहस्यत्रयतात्पर्यं सिद्धसारतमार्थेषु प्रपत्ति योग्याधिकार पर्यन्तैस्तत्त्व ज्ञापन - ...

(சா.வி.) पितृव्याश्रीनिवासार्था जयन्ति मम देशिकाः ।

மஹிதவூத்தாவலிஹ்யே மந்ரார்த்தாந் கூபாரஸை ॥

(சா.ஸ.) अथैवमनुशिष्टस्थिरीकृतार्थजात प्रकाशकस्य रहस्यत्रयस्य मध्ये यावदर्थस्वार्थकतया - ...

वेदान्ताचार्यवर्योऽयं पर ब्रह्मगुरुश्च नः । निस्समाभ्यधिकस्तस्य महिमैव – प्रबोधयेत् ॥

(सा.दी.) चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निष्प्रत्यूहसमाप्तये । वेदान्ताचार्यचरण द्वन्द्वमन्तर्निदध्महे ॥

क्वाहं मन्देषु मन्दः कविकथकमृगाधीशवाचोगर्भाः

क्राप्येतास्तत्प्रसादाद्विपरिषति मनो मामक वीतर्भाति ।।

क्षन्तव्यस्तन्महद्भिर्गुणदृग्भिमतैस्साहसं मामकीनं

वाधूल श्रीनिवासो मम गुरुरनिशं मानसे सन्निधत्ताम् ।।

இப்படி स्थिरीकरणभागं व्याख्याதமாத் தினறது. अनन्तर पदवाक्ययोजनात्मकமான तृतीय भागं व्याख्यातமாகிறது. அதில் முந்த திரு மन्வத்தின் पदवाक्य योजनैकनिருक्कुம படியையயரு னிச்செய்கிறார் - அதில் முதலிலே “मन्त्रे तद्देवतायां च तथामन्त्रप्रदे गुरौ । त्रिषु भक्तिस्सदा कार्या साहि प्रथमसाधनम्” என்கிறபடியே मन्त्रप्रतिपाद्यदेवतै मन्त्रप्रदन् मन्त्रமென்று .

(சா.ஸ்வா.) ஐயத்திலும் ஶ்ரணஸ்ஷவ்஢் ரக்ஷகபரமாகில் ஶ்ரஸமபர்ப்ணபரத்வாஶாவ ப்ரஸாங்குகும் - ஸபாய பரமாகில் ஸத்கூஷ்டே சாமான்யோக்த்யாபகார ப்ரஸாங்குகும் விஷ்ணு, ப்ரபக்ஷே ஂன்கிற க்ரியாப஢் சமபர்ப்ண பரமென்று சொல்லில் பரிகரவிஶாாாிகாரத்த்தில் ஑ோபூத்வரணமஶாவிஷ்வாஸபரமென்று, சொன்னது விரோ஢ிக்கும் - மஶாவிஷ்வாஸபர மென்று சொல்லில் சாங்குப்ரப஢்நாாிகாரத்த்தில் சமபர்ப்ணபரமென்று சொன்னது விரோ஢ிக்கும் - ப்ரோபஸர்ப்ணமும் வ்யர்த்தம் - ஸ்தாரக்ஷண்ட் பல்பரமாகில் பூர்வக்ஷண்டத்தோடே அநந்வய் ப்ரஸாங்குகும் - சமபர்ப்ண பர மாகில் பூர்வக்ஷண்டத்தோடு பௌநக்ஸ்த்ய் ப்ரஸாங்குகும் - க்ரியாப஢்நந்வயமும் வரும் - க்ரஸஸ்லோகத்திலும் சர்வ஢்ரம்த்யா஑வகன பஶுஷாஸ்த்விரு஢்ம் - பஶ்வ ஢்ரமானிநி பஶுவகனசி஢்஢் மாகையாலே சர்வஸ்ஷவ்ஷவ்யர்த்த்ய்மும் ப்ரஸாங்குகும் மாம் ஂன்று ஂக்த்வமேகவகனசி஢்஢்மாகையாலே ஂகஸ்ஷவ்ஷவ்யர்த்த்ய்மும் ப்ரஸாங்குகும் “மோக்ஷயிஷ்யாமி” ஂன்று ஸ்தமனாலே அர்த்தசி஢்஢்மாகையாலே “அ஢்ம்” ஂன்கிற ப஢்ஷவ்யர்த்த்ய்மும் ப்ரஸாங்குகும் - “பாபேஷ்ய ” ஂநி பஶுவகனசி஢்஢்வாத்ஸர்வஸ்ஷவ்ஷவ்யர்த்த்ய்மும் ப்ரஸாங்குகும் - சர்வ பாபேஷ்யோ மோக்ஷணவகன சர்வபாபமோக்ஷணபர மாகில் ஸ்தரக்ஷண ஂவ ப்ரபந்நானா் விநிபாத ப்ரஸாங்குகும் விஷ்ணு சர்வார்த்த்ய்மும் ஂக ரஶ்யத்தாலே சி஢்஢்஢ிகை஢்மாலே ரஶ்யாந்தரவ்யர்த்த்ய்மும் ப்ரஸாங்குகும் ஂத்யா஢ி ஶாங்கூயில் சகல்விரோ஢்ய்மும் ஶமிக்குமப஢் ரஶ்யத்ரயத்தூக்கு ப஢்வாக்யயோனீ அவஸ்ய் கர்த்வயீ யென்று திருவுள்ளம் பறநி ப்ரத்யம் திரு மந்நத்திற்கு ப஢்வாக்யயோனீ திரு மந்நாாிகாரத்தாலே விஸ்தரேண ஢ண்ணக்க஢்வராய் “மந்நநாத்ய் ஑ு஢் மந்ந சமத்வீநாஶிபூஜயத் ” ஂத்யா஢ிகளிற்ப஢் யே மந்நப்ரதிபா஢்ஷ஢்வதாவிஷய -

(सा.प्र .) पूर्वकमधिकारमुक्त्वानन्तरं द्वाभ्यां साङ्गमुपाय निरूप्यानन्तरं त्रिभिः प्रपत्त्यसाधारणफलं निरूप्यानन्तरं सप्तभिःसाधारणफलान्युक्त्वा ततस्सिद्धसाध्यरूपोपायं विशोध्यानन्तरमुपाय तन्निष्ठ प्रभावयोर्व्यवस्थारक्ष्ये कृत्वेदानीं रहस्यत्रयपदवाक्ययोजनां दर्शयितुं - ...

(सा.वि.) तत्त्वहितपुरुषार्थं विषयार्थान् शिक्षित्वा तद्विषयिकण्टकशोधनेन स्थिरीकृत्य तदखिलार्थं - ...

(सा.सं.) व्यापकतममन्त्र ब्रह्मप्रथमं पदवाक्ययोजनया व्याख्यातुमाप्तायोक्त पाठक्रमेण सार्थं स्वाचार्यदत्तं मन्त्रमैतुसन्धतस्त्वस्य स्वीयानां च विषये भगवत अत्यन्ताकिञ्चनत्वनिबन्धानां गभरस्वीकरणानुगुणं कर्णोत्तम्भनाय मन्त्र प्रतिपाद्ये जगत्कारणे - ...

மூல். ததநுஹதயம் தவ் நாராயணாயேत्याமாயோக்தம் பத - ...

(சா.தி.) இவர்களே அநுசந்திக்கிறார் - ஸ்லோகத்தால் அவற்றிலும் முந்தூர்தார் பூர்வமென்கிற ஸ்லோகத்தாலே திரு மந்திரத்தையே சங்குஹேணகாட்டா நின்றுகொண்டு மந்திரபிரதிபாதிதேவதானு சந்தானதாராஸ்வாபிஷ்டபிரார்த்தனையுண்ணியருளுகிறார் தார் பூர்வம் என்று தாரமென்று ப்ரணவமும் ஹதயமென்று நம: பதமும், மந்திரசாஸ்த்ரங்களில் வ்யவஹரிக்கப்படும் - பூர்வம் “ஓமித்யக்ரே வ்யாஹேத்” என்கையால். ததநு, ததநந்தர் - ஹதயம், நம: பதத்தையும் - தவ் என்று நாராயணபதத்தின் ஸ்ருதி ப்ரஸித்தியையும், ப்ரபாவத்தையும் அநுசந்திக்கிறார் - அமாயோக்தமிதி - “நாராயணாயேதுபரிஸ்தா” என்று - ...

(சா.ஸா.) மாகவம், மந்திர ப்ரவர்தக ஃபி விஸய மாகவம், மந்திரவிஸயமாகவம், க்ரமேணமுன்று ஸ்லோகத்தாலே ப்ரார்த்தனாபாத்தமகமங்குலம் செய்தருளாநின்று கொண்டு அஃதஸ்லோகத்தாலே அதிகாரத்தையே சங்குஹிக்கிறார் - தார் பூர்வமிதி பூர்வ தார், மந்திரசாஸ்த்ரே தாரமிதி ப்ரஸித்தம் - “ஓமித்யக்ரே வ்யாஹேத்” இதி ப்ரதமதயா ஸ்ருதம் ப்ரணவம் - ததநு, தத்யஸ்சாத் - ஹதயம், மந்திரசாஸ்த்ரே எவ ஹதயஸ்சவ்நே வ்யவஹதம் - “நம இதி பஸ்சாத்” இதி ப்ரணவானந்தர்முத்தார்த்ததயா ப்ரஸித்தம் ஸ்ருதம் நம இதி பதம் - தத், ஸ்ருதௌ ப்ரஸித்தம். “நாராயணாய விவ்ஹே” இத்யாதௌ ப்ரஸித்தம் - அமாயோக்தம், “நாராயணாயேதுபரிஸ்தா” இத்யுத்தம் பதம் ச. சார்த்தம் யதா பவதி -

(சா.ப்ர.) ஸ்வரூபஜ்ஞானஸ்தேயோபாய ததததிரபிராத் த்வயாச்சரமஸ்லோகாச்ச ஸ்வரூபஜ்ஞானஹேதுத்வேன பூர்வ யோஜயிதவ்ய மூலமந்திரார்த்த ஜ்ஞானே ப்ரயோஜனமாஹ - தார் பூர்வமித்யாதிநா ததநுஹதயமிதி - “மஸ்சா: க்ரோஸந்தி” இதிவஃஸ்ததயே ஷடங்குந்யாஸேந்யஸ்யமானஸ்ய நமஸௌ ஹதயஸ்சவ்நே நிர்देश: - ச ச யத்நேன மந்திரகோபநார்த்த: | அமாயோக்தம், “ஓமித்யக்ரே வ்யாஹேத் - நம இதி பஸ்சாத் - நாராயணாயேதுபரிஸ்தா” இத்யுத்தம் மித்யார்த்த: - பதமிதி நாராயணஸ்சவ்நே ஸுபந்தத்வஸ்ய - ...

(சா.வி.) ப்ரதிபாதிதமந்திராந் | வ்யாசிஃஸ்யாஸு: ப்ரதமம் த்வயாச்சரமஸ்லோகவ்யாஃஸ்யேய பூதஸ்ய மூலமந்திரஸ்ய வ்யாஃஸ்யானமாரபமாண: அதிகாரார்த்தம் சங்குஹஸ்லோகேநானுசந்ததே - தாரமிதி - அஃதார்த்தத்தம், அஃதார்த்தோபதிஹம் - பூர்வ, ப்ரதமம் - தார், ப்ரணவம் - ததநு, அநந்தர் - ஹதயம், நம: பதம் - மந்திரசாஸ்த்ரே ந்யாஸ ப்ரக்ரியாயா “ஜ்ஞானாய ஹதயாய நம:” இதி ஹதயேதேஸே மந்திரவர்த்தம் விந்யஸனே நமஸ்சவ்நே வ்ஹதிதவாக்ய ப்ரயோகதர்ஸநாத் - ஹதயஸ்சவ்நே நம: பதம் லக்ஷிதம் - மந்திரகோபநார்த்தம் ஹதயஸ்சவ்நே ப்ரயோக: - ததநு இத்யநுஸ்யயதே - அநந்தர் | தத், சர்வார்த்தப்ராஹக்வேன ப்ரஸித்தம் - நாராயணாயேதி பதம் சேத்யேவ ப்ரகாரேண - அமாயோக்தம் - “ஓமித்யக்ரே வ்யாஹேத் - நம இதி பஸ்சாத் -

(சா.ஸ.) பரே ப்ரஹ்மணி ஸ்வாபிஸ்திபித கௌடிக்யம் சாம்ப்ராஜ்யவிரோதி விஃஸ்திநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனா மங்குலாத்திமகா தேஸிகோத்தமஸ்வயமநுதிஸ்திதி - தாரமிதி | மந்திரசாஸ்த்ரே ப்ரணவஸ்தார ஸ்சவ்நே - நமஸ்சவ்நே ஹதயஸ்சவ்நே ச வ்யவஹ்ரித இதி தார் ஹதயமித்யுத்தி: - நாராயணாயேதி பதஸ்ய ஸ்வாபிஸ்திபிதபுருஷார்த்தோபஸ்தாபகத்வம் தல்லம்பகத்வாதி ரூபம் ப்ரபாவாதிஸ்யமநுசந்ததே ததேத்யேனேன - இதி ஸ்வ: “ஓமித்யக்ரே வ்யாஹேத்” இத்யாமாயோக்த பாதக்ரமானுகாரஸந்நித்யமித்யார்த்த: - பதஸ்சவ்நே க்ருத்ஸனோமந்திர: பராமுஸ்யதே | - ...

क्षिप्रं देवः क्षिपतु निखिलान् किङ्करैश्वर्यविघ्नान् ॥५६॥

(सा.सं.) “एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षर पदम्” इति श्रुतेः - सार्यम्, अर्थबोधेन सह - अवयवताम्, अनुसन्धताम् - प्रकारान्तरेण प्राप्तो मन्त्राद्यर्थोऽनर्थकरश्चेत्याचार्यदत्तमित्युक्तम् - भक्त्यादौ शक्त्यभाव इत्यादिनोक्ततत्तदधिकार रूपाकिञ्चन्यवतामित्यलसमनसामित्यर्थः - देवः, परमेष्ठित्वादिरूप स्वच्छन्द प्रपञ्च कृत्यलीलः । निखिलान्, अविद्यादीन् क्षिपन् ॥५९॥

(सा.सं.) अथैतन्मन्त्र प्रतिपाद्यत्वेन सहैतन्मन्त्र ऋषित्वमुपगत स्वाभीष्टाशासन रूपमङ्गलमुखेनानुसन्धत्ते ।
कल्याणमिति - व्यापकत्रयेऽप्याद्यं मन्त्रस्मृतिषु मन्त्रविद्भिः प्रत्यक्षरम् - “नायकत्वं च सर्वेषाम्” इत्यादिनोक्त
विधया अर्थतश्शब्दतश्च अनुचिन्तनतः अष्टचक्रवद्विपरिवर्तमानाक्षराष्टकसमुदायात्मकं स्वान्तस्थ
सर्वतत्त्वकतया अपूर्वं रथमुपासकानुग्रहाय प्रतिपाद्यत्वेन समधिरूढ इत्यभिप्रेत्याष्टचक्रं कमपि रथमधिरूढ
इत्युक्तम्-सतां बन्धुः, प्रपन्नानां माता पितेत्याद्युक्तविधया सर्वविधबन्धुः - तस्यैव विशेषणं
प्रणिहितेष्वित्यादिना । प्रणिहितेषु, बाह्याऽभ्यन्तरकरणोपरतिविशेषवत्सु नरप्रभृतिशिष्येषु ।
ः।दिशब्दान्तरादिसङ्ग्रहः - कार्तयुगं, कृतयुगानुगुणम् - स्वधर्मं, निवृत्तिधर्मोत्तमतया स्वाभिमततम -

यदन्तःस्थमशेषेण वाङ्मयं वेद वैदिकम् ।

அனந்தர திரு மன்தத்தைத் தொழுகிறார் - यदन्तस्थम् என்று வேதவீதிக் வாஹ்யம், வேரூப - ...

இனிமந்விபயமாக - ஒருமதூலம் செய்திருளுகிறார் - யதந்தஸ்தமிதி । வேதவீதிகம் ।

अथ मन्त्रं नमस्यति - यदन्तस्थमित्यादिना - "वाची मा विश्वाभुव नान्यर्पिता । ऋचो यजूषि -

अथ मन्त्रं नमस्यति - यदन्तस्थमिति - वेदाश्च वैदिकानि उपबृहद्भागानि च वेदवैदिकम् - वाङ्मयम्,

अथ मन्त्रविषयकया भक्त्या मन्त्रं स्तुवन्नमस्यति - यदन्तस्थमिति - वेदः, ऋगादि - ...

மூலம்। தஸ்மै व्यापकमुख्याय मन्त्राय महते नमः ॥६१॥

(சா.தீ.) उपबृंहणरूप मायமுள்ள शब्दराशியானதெல்லாம் யதந்தஸ்தம், அதாவது? அவற்றின் அর্থமெல்லாமிதிலே சுருங்கக்காண்கையால் சொன்னபடி தஸ்மै व्यापकेष्वपि मन्त्रेषु मुख्याय - அத எவ் மஹதே, மஹாப்ரபாவத்தையடைய - மந்திராய, மந்திரவ்ருணே நம ॥६१॥

இனி இந்த மூலமந்திரத்தினுடைய விசேஷரஹஸ்யார்த்தவ்ருணம் சந்த்ரபாடயமித்யு சதாசார்ய ப்ரஸாதத்தை யொழியக்கூடாமையுமது தமக்கு சித்தித்தமையையும் அருளிச்செய்திறார் - ...

(சா.ஸ்வ.) वेदः, श्रुतिः - वैदिकं, तन्मूलस्मृत्यादिकम् - श्रुतिस्मृत्यादिरूपशब्द प्रमाणजातम् - यदन्तस्स्थं, स्वप्रतिपाद्यार्थानां तत्त्वहित पुरुषार्थानां सर्वेषां तदन्तर्गतत्वात्तदन्तस्स्थत्वोक्तिः। व्यापकमुख्याय, व्यापकमन्त्रेषु श्रेष्ठाय - महते, ब्रह्मणे - अत एव पूज्याय तस्मै मन्त्राय “मन्तारं त्रायते यस्मान्मन्त्र इत्यभिधीयते” इति व्युत्पत्त्या जपूणा रक्षणममर्थाय नम इत्यर्थः ॥६१॥

இப்படி சர்வமும் மூலமந்திரந்த்ரதமென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது மாंसचक्षुस्ஸுக்களான சேதநருக்கு அந்யந்பாசுர மான இம்மூலமந்திரத்திலே சர்வார்த்தமும் துரவகாஹமானபடியாலே தத்யாஹ்யானமவச்யமன்றோ? சக்யமானாலும் அதிகாரிகள் துர்லபராகையாலேயது நிஷ்ப்ரயோஜனமாகவும் ப்ரமஜ்ஜிதமாகோ என்ன? “यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ। तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः” என்கிற படியே ச்வாசார்யரான அப்பள்ளாரூடைய கதாசுவிசேஷத்தாலே தமக்கு சித்திக்க அர்த்தத்தை அந்யாபதேசமாக ப்ரகாசிப்பா நின்றுகொண்டு அதிகாரி

(சா.ப்ர.) सामानि तथैवाथर्वणानि च। सर्वमष्टाक्षरान्तस्थं यद्यान्यदपि बाह्वयम्॥” इत्यादि प्रमाणादिति भावः। मुखyaयेति - व्याप्यव्यापकव्याप्रीना कण्ठोक्त्या मुख्यत्वमिति भावः ॥६२॥

(சா.வி.) शब्दजालम् - अशेषेण, कात्स्न्येन - यदन्तस्थ, यदन्तर्गतम् - “सर्वमष्टाक्षरान्तस्थं यद्यान्यदपि बाह्वयम्” इत्युक्तेःसकलवेद तदुपबृंहणार्थस्य सङ्ग्रहेण प्रतिपादक मिति भावः - अत एव व्यापकमुख्याय “महते मन्त्राय नमः” इति संबन्धः ॥६१॥

नन्वेवं मूलमन्त्रस्य सर्वार्थसङ्ग्राहकत्वे तदर्थस्य दुरवगाहत्वात्तदर्थानुभवो - ...

(சா.ச.) चतुष्टयम् - वैदिक स्मृतीतिहास पुराणादिकम् - अशेषेण, निरवशेषम् - यदन्तस्थं, यदन्तर्लीनम् - “अकारो वै सर्वावाक्” इति श्रुत्या “प्रणवाद्या मुने वेदाः प्रणवे पर्यवस्थिताः”, इत्यादि स्मृत्या च मन्त्रक्षरैकदेशाकारलीनत्वाभिप्रायमित्यमभिधानम्। व्याप्यव्यापकसर्वतत्त्व कण्ठोक्तिमत्त्वाद्वाप्य व्यापक मुख्यत्वम् - अत एव महते, महाप्रभावाय - मन्त्राय, “मन्तारं त्रायते” इति व्युत्पत्ति पौष्कल्यबले मन्त्रब्रह्मणे। नमः, प्रह्वीभवामः ॥६१॥

अथ व्याख्येय मन्त्रस्य दुरवगाहार्थता प्रयुक्तव्याख्यानाधिकाराभावशङ्का बोधनीयदौर्लभ्येन - ...

மூல்। இஹ மூலமन्त्र சவ்ருதமர்த்தமஸேஷேணகஸ்சிதநுபவதி ।

ஸ்படிகதலநிஹித நிதிமிவ தேஸிக ததென சக்ஷுஸா ஜந்நு ॥

(சா.தி.) இஹேத்யாதி - கஸ்சித், ஆயிரத்திலொருவனென்கை - ஜந்நு: , இத்தால் இவன் வுத்தியைக் கொண்டு கார்யமிதில்லை என்று தோற்றுகிறது - தேஸிகததென சக்ஷுஸா, சதாசார்யோபதேஸிஸித் தானத்தாலே இஹ, ஜகதி ஸ்படிகதல நிஹித நிதிமிவ, ஸ்படிகதலமதிஸ்வக்ஷு மாகையால் ததந்விஹிதமான நிதிஸ்பத்மாகக் காணப்படும் கணக்கிலே - மூலமந்ருசவ்ருதமர்த்த சவ்ருதமென்கையால் நிஹிதத்வம் சூசிதம் । ரஹஸ்யமர்த்தமபிஹ்ருதடி அஸேஷேணாநுபவதி, சர்வத்தையும் சாஸாத்கரிகும் - அடியேனே இதுக்கு துஷ்டாந்மென்று கருத்து ॥ 163 ॥

(சா.ஸா.) துர்லப்யஸாஹ்நேயையும் பரிஹரிக்கிறார் - இஹி-கஸ்சிஜந்நு: - தேஸிக ததென சக்ஷுஸா, தேஸிகாதிநி திவ்யஜானேன - ஸ்படிக தலநிஹித நிதிமிவ ஸ்திதம் மூலமந்ருசவ்ருதமர்த்த, தத்வஹித புருஸார்யரூபம் - அயோగ்யதா பராஹதமந்ருதிக்கே ஸ்படிகத்வஸ்தான்தஸ்தரஹஸ்யார்த்த ப்ராஸானயோக்ய மூலமந்ருந்ருதத்வஹித புருஸார்த்ததை என்றபடி - அஸேஷேணாநுபவதி, குத்ஸநமநுபவதி என்கை - தாமும் தம்முடைய திருவடிகளில் ஸக்திமானு கருமிதுக்கு உதாஹண மென்று கருத்து ॥ 162 ॥

இப்படிசர்வமும் அஸாஸான்த்ருதமாகில் த்ருவர்த்தோபயுத்தார்த்தங்களையும் மந்ருஸ்த்ரு பதங்களில் வ்யுத்தாபந்ருபண்ணி வாக்யார்த்தவர்த்தம் ப்ராஸாந்யாதோ? என்ன அந்த அர்த்தங்களை அர்த்தாநுஸாஸன ஸாத்தத்தில் ஸிஸிதங்களாகாமையால் பூர்வ ஸிஸிதார்த்தங்களுக்கே பதவாக்யயோஜனாஸாத்தத்தில் வர்த்தம் ஸஜ்ஜதமென்னில் அங்கேதான் மந்ருந்ருதத்வர்த்தோபயுத்தார்த்தங்களை ஸிஸித்யாததுகருமோ? ...

(சா.ப்ரா.) நந்ருஸாஸானஸ்ய சர்வதேஸஜ்ஜஹ்ருதேஃதி ஸம்பிரதயா துரவதோதார்த்தத்வமேவ ஸ்யாதித்யத்ரு “அசார்யவாநு புருஸோ வேத” இத்யுத்தேர்து ப்ராஸாதாகுத்ஸநார்த்த ப்ருதிதிஸ்த்ருவேதேவ்யாஹ - இஹ மூலேத்யாதிநா ॥ 163 ॥

(சா.வி.) துர்யத இத்யுத்தாசார்ய ப்ராஸாதாகுத்ஸநாஸிஸிதஸம்ஸம்ஸவதித்யாஹ - இஹ மூலமந்ருதே - இஹ, பாபஹ்யிதே கலாவபி - கஸ்சிஜந்நு: , சேதந . - “ப்ராணி து சேதநோ ஜந்மி ஜந்நுஜந்ருயஸாரிரிண:” இதி நிஸந்ரு: - கஸ்சிதிதி “ஸ மஹாத்மா ஸுதூர்லப:” இதி துர்லப்யம் த்யுத்யதே - ஸாஹ்யவாநு மூலமந்ருதே சவ்ருதம், ஸோபிதம் - ரஹஸ்யஹூதம் ஸுபஸாஸணேன ரஸிதமிதி ச ஸம்ஸதே - மந்ருஸுப ஸாஸண இதி தாது: - அர்த்தம், அஸிதேயம் தநம் ச - தேஸிகததென சக்ஷுஸா, ஸதஸ்ப்ராஸாஸிஸிதாசார்யோபதேஸேன நிதிதேஸாஸிஸிதோபதேஸேன ச - ஸ்படிக தல நிஹிதநிதிமிவ - அவிஸேஷேண, ஸாமஸ்த்யேநாநுபவதி ஸ்படிக தலேதி துஷ்டாந்ருதேன அதிஸ்ப்ராஸார்த்தத்வம் ஸம்ஸதே - அத எவ ததர்த்த விவரணமாஸ்யகமிதி ஸாவ: ॥ 162 ॥

(சா.ஸ.) ஸ்வவ்யாஹ்யான நேஹத்யஸாஹ்நா ச வ்யுதஸ்யதி - கலிநிமித்தக தோஷ தூஸிதஜகதநுப்ருவிஸ்ட புருஸவர்த்தம் இத்யுத்த: - கஸ்சிஜ்ஜரிரி, சதாசார்ய ப்ராஸாத லவ்ருத ஜான விஸேஷேண மூலமந்ருத நிஹிதத்வஹித புருஸார்த்த ரூபமர்த்தஜாதம் ஸ்படிக ஸிலாஹஸ்தாஸித தந ஸஸ்த்யமிவயாவதேஸிதம் விஸதமவகக்ஷதி - அத்ரு ஸ்படிகதல நிஹிதநிதிமிவேத்யுத்தி: - அவகதே: காலாவேலம்ஸம்விஸததாந்ரு ச வாரயந்ருவகதி விஸயார்த்தாநாமந்யா க்ருந்ருதத்வதீமுதேன ஸ்வாநுராஹவிஸேஷ விஸயாந்ரு த்யுதயதி ।

(சா.சं.) சத்வஸ்யாங்கு இத்யாதிநா சொல்லுக்கிறோம் இத்யन्तेன வृதென வர்திஷ்யமாணஸ்யாவசரலக்ஷணாஸङ்஘திரக்தா - அவற்றில் இத்யாதிநா ப்ரோக்யங்கள் இத்யन्तेன ரஹஸ்யத்ரயஸ்யாப்யவஸ்யாபேக்ஷிதத்வம் ஸ்வவ்யாఖ्यान க்ரமானுగుணவ்யாఖ்யேய க்ரமநியாமகம் சோபபாதிதம் । அந்ராதிஷத்வேன ஸ்வபாவாதி ஸங்கஹ: - ...

மூலம்। உபாயாधिकार पूर्तियையுண்டாக்கும் - இப்படி अधिकारியானவனுடைய फलापेक्षापूर्वकोपाय विशेषानुष्ठानप्रकारத்தை द्वयं विशदமாக प्रकाशिப்பிக்கும் - இவ்உபாயविशेषத்தை விதிக்கிறது चरमश्लोकம் - இவை மூன்றிலும் தனித்தனியேயல்லா அर्थங்களையும் शाब्दமாகவும், आर्थமாகவும் காணலாமாகிலும் ஒரொன்றிலே ஒரொன்று நோக்காமிருக்கும் - ...

(சா.தீ.) रहस्यत्रयकृत्यங்களை இப்படி विभजितத்துச் சொல்லுகைககு निदानமருளிச்செய்கிறார் இவை மூன்றிலுமென்று துடங்கி - எல்லா அर्थமாவது? स्वरूपादிகளும் फलापेक्षापूर्वकोपायविशेषानुष्ठान प्रकारமும் उपायविधानமும் நோக்காவது? प्राधान्येन प्रतिपादनम् - இந்த रहस्यत्रयानुसन्धानक्रमத்தில் अन्योन्य - ...

(சா.ஸ்வ.) त्रितयमும் रहस्यत्रयத்துக்கு प्रत्येक वर्णयितुं शक्यमனறோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - இவை மூன்றிலும் இति। ஒரொன்றிலே இति - चरम श्लोकविधायक प्रत्ययस्य स्पष्टत्वात्, द्वये प्रपद्य इति कर्तुर्ह्युत्तमपुरुषेणानुष्ठान प्रतिपादनात्, मूलमन्त्रे तदुभयाभावाच्च उक्तभेदमुपपन्नमென்று கருத்து இந்த பக்தத்தில் चरमश्लोकத்துக்கு द्वयात्पूर्वं निरूपणं प्रसङ्गियाதோ?...

(சா.வி.) उपायाधिकार पूर्तियையுண்டாக்கும். अतिसुकरोपाय स्वरूपादि ज्ञानेन पुरुषार्थ रुचिजनित विलम्बासहत्व ज्ञान संपादनेन च उपायान्तर नैराश्यातिशयरूप प्रपत्यधिकारं कुर्यादित्यर्थः - ननु मन्त्र त्रयस्यापि तत्त्वहितपुरुषार्थ प्रकाशकत्वान्मूलमन्त्रस्याधिकार संपादकत्वं द्वयस्य वरणमन्त्रत्वमित्येवं व्यवस्था कथमित्याशङ्क्य सर्वार्थप्रतिपादनस्य सर्वसाधारण्येऽप्येकैकस्मिन् अर्थे एकैकस्य तात्पर्यमित्याह - இவை மூன்றிலும் இति - ஒரொன்றிலே, अधिकार संपादनादौ एकैकस्मिन्, एकैकस्य मूलमन्त्रादेः - நோக்கு, तात्पर्यम्। “बहिर्देव सदनन्दामि” इतिवदनुष्ठेयार्थ प्रकाशकत्वेन करणमन्त्रत्वाद्वयस्य तत्साध्यानुष्ठानस्य स्वरूपादि ज्ञानरूपाधिकार सापेक्षत्वात्तत्प्रतिपादक मूलमन्त्रस्य प्रथम व्याख्येयत्वं लब्धाधिकारस्यानुष्ठान प्रवृत्तेः तत्प्रकाशकस्य द्वयस्य पश्चात् व्याख्येयत्वं तदपेक्षितस्पष्टविधि प्रतिपादकत्वाच्चरमश्लोकस्यान्ते व्याख्येयत्वमिति क्रमगमनिका - उत्तर मन्त्राणां पूर्वविशदीकरण - ...

(சா.ச.) अधिकाररूपाकिञ्चन्यस्य पूर्तिर्नाम? स्वरूपादि याथात्म्यज्ञान जनितपौष्कल्यरूप मुपायप्रवृत्त्युन्मुखत्वम् - नन्वेकैकेनैवोपायानुष्ठानोपयोगि यावदथावधारणपूर्वकमुपायानुष्ठानसम्भवे किं तदितराभ्यामित्यत्राह - இவையெல்லாம் இति - ஒரொன்றிலே இति - स्वपरस्वरूपादिप्रकाश एव दृष्टिर्मन्त्र राजस्य; विशेषतश्शरण्योपायाधिकारिणो निर्देश पूर्वकमनुष्ठेयार्थ प्रकाशन एव दृष्टिर्मन्त्ररत्नस्य - उपायविधान एव दृष्टिश्चरमश्लोकस्येत्यर्थः - एवं च “अनेनैवतु मन्त्रेण - ओमित्यनेन द्वयरूपेण” इत्यादि बलाद्द्वयेनैवानुष्ठान सामञ्जस्याद्विधिप्रत्ययवत् एव विधायकत्वात्स्वरूपादि प्रकाशने मन्त्रराजस्यैव समर्थत्वाच्च रहस्यत्रयमप्यावश्यकमिति नोक्तशङ्कावकाश इति भावः - अस्तुरहस्यत्रयमप्यादरणीयम् - तथापीत्यं क्रमविशेषे किं नियामकमित्यत्र व्याख्येयव्याख्यान भावेन परस्परसापेक्षत्वमेव निया - ...

மூல். திரு மந்திரத்தில் ப்ரதமபதத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்திலே சங்க்ஷிமமான ஶரண்யபர(த)த்வத்தையும், இதில் மத்யமதூதீயபதங்களிலே ப்ரதிபத்ரமான ஁பாயோபேயங்களையும் ஁டைலே விஸதமாக்குகிறது த்ரயம் - இதில் “ப்ரபத்ர” என்கிற பதத்தில் ஁த்தமனாலே விவக்ஷிதமான ஁திகாரிவிஸேஸத்தையும் ஁ர்த்ர சித்ரமான ஁பாயநரேபேக்ஷத்தையும், ஁பேயத்தில் நமஸ்ஸத்ரஸங்க்ஷிமமான விரோதிநிவ்ர்த்ய்ஸத்தையும் வெளிமிடுகிறது ஁ரமஸ்லாகம் - இலை மூன்றும் நமக்கு ஶானானுஸ்தான ப்லநிதானங்களாய்க் கொண்டு தாரகபோஸக ப்ரோயங்கள் - ...

(ஸா.தீ.) விவரணீயவிவரணபாவமும் நியாமகமென்றருளிச்செய்கிறார் - திரு மந்திரத்தில் ப்ரதமேத்யாதிவாக்யத்ரத்தால் - ப்ரதமாக்ஷரத்திலே, ஁காரத்திலென்றபடி - ஶரண்ய பரதத்வத்தையும், ஶரண்யமான பரதத்வத்தையுமென்கை - பரத்வத்தையுமென்று பாடமானபோது ஶரண்யனுடைய ஶகத்காரணத்வாதூத்ரத்வத்தையுமென்றபடி ஁திகாரிவிஸேஸமாவது? ஁நந்யஸரணான ஁கிஷ்ணன் ஁பாயநரேபேக்ஷமாவது? இவ் ஁பாயத்தினுடைய ஁நகூல்யஸத்ரூபாதி வ்ரதிரித்நரேபேக்ஷமென்கை - இந்த ரஶ்யத்ரயம் ஁பகாரிவிஸேஸத்தால் முமுக்ஷுக்களான ஶர்வர்க்கும் ஁பஜீவ்யமென்கிறார் இலைமூன்றுமென்று - முமுக்ஷுக்களுக்கு என்று ஶேஸம் - திரு மந்திர ஶ்வஸ்வரூபாதிஶானநிதான மாய் போஸக மாயிருக்கும் - விதித்தாலொழிய ஁பாயம் ஁நுஸ்தேயமாகாதிதே - த்ரயம் பரமபூரூபார்த்துக்கு ஁பாயானுஸ்தானரூபதயா நிதானமாய் ப்ரோயமாயிருக்கும். ஁தாவது? த்ரதீயோத்ராரணாதிரூபேண ப்ரோயமாமென்கை ப்ரோயதயா ஶதானுஸந்தேயமாயிருக்குமென்று கருத்து

(ஸா.ஸ்வா.) விதிபராமர்ஷானந்தர மன்றோ ஁நுஸ்தானம்? என்னவருளிச்செய்கிறார். திரு மந்திரத்தால் இத்யாதிநா - ஶரண்யபரதத்வேதி - ஶரண்யரூப பரதத்வத்தையென்றபடி - பரத்வேதி பாடே ஶரண்யனுடைய ஶேஸித்வரக்ஷகத்வாதூத்ரத்வத்தே என்றபடி. இப்படி ஁திகாரஸ்பாதிக்கத்வாதி ப்ரேதேந த்ரதயமும் ஁வஸ்யகமென்று ஶொன்னதுகூடுமோ? ஁ப்போது தாரக போஸக ப்ரோயதா ப்ரேத்தாலே பூர்வர்கள் த்ரதயமும் ஁வஸ்யகம் என்று ஶொல்லுகையாலே ஶப்ரதாய் விரோதியாதோ? என்ன ஁ந்த ஁த்திக்கும் இதுலே தாத்பர்யம் மென்றருளிச்செய்கிறார். இலை மூன்றும் இதி - முமுக்ஷுக்களுக்கு இதி ஶேஸம் - நமக்கு என்கிற பாடத்தில் ஁கிஷ்ணரான நமக்கென்றபடி. ஶ்வரூப ஶானநிதானமாகையாலே திரு மந்திர தாரகம் - விதானேநானுஸ்தானநிதானமாகையாலே போஸகம் ஁ரமஸ்லாகம் - ப்ரதமோத்ராரணமநுஸ்தானரூபதயா ப்லநிதானமாகையாலும் த்ரதீயாதூத்ராரணம் ப்லரூபமாகையாலும் ப்ரோய த்ரயமென்று சித்ரிக்கையாலே

(ஸா.ப்ர.) ஁ரயேதாரகத்வ, போஸகத்வ, ப்ரோயத்வானூத்தானி தத்ரதயமித்யத்ராஹ - இலை மூன்றும் இத்யாதிநா -

(ஸா.வி.) ரூபத்வாதிபி க்ரமநியம இத்யபிப்ரேத்யாஹ। திரு மந்திரத்தில் இத்யாதிநா - ஁தே மூலமந்திர ஁ரமஸ்லாகத்ரயமந்திரா: க்ரமஸ: , ஶ்வரூபஶானோபாயானுஸ்தானோபயூத்ர விதிமூலகஶான விஸேஸோப஁யகேத்ரூப்யானுபவ ரூப ப்ரோஹேதூதயா தாரகபோஸகப்ரோயபூதா இத்யாஹ - இலை மூன்றும் இதி -

(ஸா.ஸத்.) மகமித்யாஹ। திரு மந்திரத்தில் இத்யாதிநா। தாதூ ப்ரத்யயாப்யா ப்ரதமாக்ஷரே ரக்ஷகத்வ ஶேஸித்வோத்ரே: பரத்வத்தையும் இத்யூத்ரம்। ரஶ்யத்ரயஸ்யாஸ்யாதர்த்வதயா ப்ரத்யயாப்யா நியாமகான்தரமாஹ - இலை மூன்றும் இதி - நமக்கு, ஁கிஷ்ண முமுக்ஷுளாம் தாரகத்வாதேரவ்யவஸ்திதத்வாஸத்ரூபா வ்யவஸ்தாபகமுதேந - ...

மூலம்! இவற்றில் திருமந்திரத்தினுடைய ஋ஷிச்சுந்தோ தேவதாபீஜசக்திவர்ப்பினியோகஸ்தானந்யாஸாதிக்கார அல்லவோ கல்பசம்பாடயங்களுக்கிடாக கண்டுக்கொள்வது. இத்திருமந்திரம் ஆதர்வணகதாபுநிஷத் துக்களிலும், - ...

(சா.தி.) அந்நததால் தூதமாயும், ததிக்ஷிராதிதயால் புஃதமான ஸரீரத்துக்கு ஸகவந்தநாதிக்கார ஃக்யமாமாப்போலென்று கருத்து இவற்றில். ரஹ்யதிரயத்தில் வைத்துக்கொண்டென்றபடி - ஋ஷி:, மந்திரஃவானவர், ஸ்ரீவதரீகாஸ்ரமவாஸீ ஸ்ரீமந்நாராயணன் - ஸுந்த:, ஸாயத்ரீ | தேவதா, ஸரமாத்மா ஸ ஃவ நாராயண: - ஃஜம், அம் என்று. ஸக்தி:, ஆய என்னுமது வர்ண:, ஸுக்லம் | வினியோகம். மோக்ஷத்திலும் ஃகோக்தத்திலும் - ஸ்தானம், ஃகேத்ரம் | அதாவது? ஃவீகுண்ம் - ந்யாஸம், அஃந்யாஸாதி - அாதிஸத்த்தால் முத்ராதி ஸ்ரஹீதம் - இப்படி சம்பாடயாந்நரமும் கண்டுக்கொள்வது - கல்பங்களாவன? நாராயணாத்மக ஹேரண்யகர்மாதிக்கார - இனி மற்ற மந்திரங்களிற் காட்டில் இம் மந்திரத்துக்கு ஏற்றமெதென்னவருளிச் ஸெய்கிறார் - இத்திரு மந்திரம்த்யாதிதயால் - கதாதித்யாதி - ...

(சா.ஸா.) தூயஸ்ய ஃகோக்யத்வமபுபந்நமென்றும் கருத்து - இப்படி ஸிஷ்யஹதயகுஹாந்நகாரத்தைக் கழித்து இத்யாதிநா திருமந்திரத்துக்கு உத்கர்ஷ ஸொன்னதுகூடுமோ? “அவிதிதா ஋ஷி ஸுந்தோ தீவத் யோகமேவ ஃ | யோ ஜாபயேஜ்ஜபேதாபி ஸாபீயாந் ஜாயதே து ஸ: ||” என்கிறபடியே ஋ஷ்யாபுபரிஜாநத்தாலே மந்திரம் விபரீதஃபல மன்றோ? இனி கல்பங்களிலே ஋ஷ்யாதிக்கார யறிநதவனுக்கு இம்மந்திரம் கார்யகரமென்னில் கல்பங்களிலே ஋ஷ்யாதிக்கார ஃபலவகையாயிருக்கையாலே நிர்ணயம் துல்ஃபமன்றோ? என்னவருளிச்ஸெய்கிறார் - இவற்றில் இதி - இவற்றில். ரஹ்யதிரயஸாஃத்யமென்றபடி - வர்ண:, ஸுக்லாதி: - ஸ்தானம், ஃகேத்ரம் ஃவீகுண்ம்த்யாதி ஸித்஢ம் - அாதிஸத்த்தேந் முத்ராதி விவக்ஷிதம் - ஸாஸ்த்ரங்களிலே ஃவீவித்யோக்தி விக்கல்ப ஸூகிகையாகையாலே யதா சம்பாடயம் வ்யவஸ்திதநிர்ணயம் ஸுஸகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ருதிஸ்த்ம்த்யாதி ஸம்மதஸாயத்ரயாதிக்காரவிட்டு திரு மந்திரவ்யாஃப்யாநம் ஃபண்ணக்கூடுமோ? என்னவருளிச்ஸெய்கிறார் - இத்திரு மந்திரம்தி | ஸாயத்ரயாதிக்கார கர்மகாண்டத்தில் மந்திரார்த்தவாதி -

(சா.ஸ்ர.) ஃவம் மூலமந்திரஸ்ய ஸா஢ான்யாத்நதூஷ்யாபுதேர்த்ரானுபயோகாத் - “அஃஷாக்ஷரஸ்ய மந்திரஸ்ய ஋ஷிந்நாராயணஸ்த்வயம் | ஸுந்தஸ்து தேவீ ஸாயத்ரீ ஸரமாத்மா ஃ தேவதா || தத்ரோத்நாராயணஸ்யாதிஃநிந்துமானிஷ்ணுரந்நத: | ஃஜம்ஃஷாக்ஷரஸ்ய ஸ்யாத்நேநாஃஷாக்ஷரதா ஃவேத் || ஃஷஃபஃஷதஸாத்நாதிக்கேவலவ்யஃஜ்ஜநீகூதாத் | உத்நரோ மந்திரஸேஷஸ்து ஸக்திர்த்யஃபிதீயதே” || இத்யாதிஸு தேஷா த்நஃவ்யத்வம் வதந்நக்ஷயமாணஸர்வார்த்தஃபித்வாஸம்ஃபவ நிவாரணாய மந்திராந்நரேஃப்ய அாதிக்காரம் ஃநஹுதோபபாதிதய - இவற்றில் இத்யாதிநா - அதிஃஷ்ணா தேவதா ஃகேத்ராதிந்யாஸாதித்யாதி ஸத்த்தார்த்த: - ஆதர்வணகதாதிதி - “ஃ ஃ நமோ நாராயணாயேதி மந்திரோபாஸக: | ஃவீகுண்ஃபுவநலோகம் ஸமிஷ்யதி - யோ ஹ ஃவீ நாராயணஸ்யாஃஷாக்ஷரம் ஃபதமத்யேதி - அநுபஃபலவஸ்த்வஸர்வமாயுரேதி - விந்ததே ஸாஜாபத்யம் ராய - ...

(சா.வி.) வர்ண:, ஸுக்ல:, வினியோக:, மோக்ஷார்த்த வினியோக: - ஸ்தானம், ஃவீகுண்ம் - கல்பசம்பாடயேதி - கல்பா:, ஹேரண்யகர்மாதிக்கார: | திருமந்திரம் ஸ்ரஃபாவம் ஸ்ரதிபாதிதயந் ஃதாதுஸ்ரஃபாவவத்வாதேவ ஸ்ரவார்த்தார்த்தா அபி ஸர்யஜஹுர்த்யாஹ - இத்திரு மந்திரம் ஆதர்வணகதாதிதி | “நமோ நாராயணாயேதி - ...

மூலம்। மற்றும் மனவாதி (ஸர்வ) ஸாஸ்த்ரங்களிலும், நாராயணாத்மக ஹேரண்யகர்ஷ்ணரதீய ஸோதாயநீயாதி
 பஹுவிகல்பங்களிலும் ப்ரஸித்வவீபவமாயிருக்கும் - மன்த்ரான்த்ரங்களிற்காட்டில் ப்ரஹ்மமன்த்ரங்கள்
 அதிகமானால் போலவும் அநந்தங்களான ப்ரஹ்மமன்த்ரங்கள் தன்னில் வ்யாபகத்ரயமதிக
 மானாற்போலவும் “மன்த்ராணா் ப்ரமோ மன்த்ரோ குஹ்யானா் குஹ்யமுத்தமம்।

பவித்ரம் ச பவித்ராணா் மூலமன்த்ரஸஸநாதந: ॥”

என்கையாலே வ்யாபக மன்த்ரங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகமாய் ஸர்வ வேதங்களுக்கும் ஸாரமாய்
 ஸர்வானித்ரநிவர்தனக்ஷமமாய், ஸர்வபுருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதகமாய், ஸர்வோபாயங்களுக்கும் உபகாரகமாய்,
 ஸர்வவர்க்கங்களுக்கும் தம்தாம் அதிகாரானுக்ஷமமாக வுதிகரூபத்தாலும் ...

(ஸா.தீ.) ஸ்வுத்தால் ஸுபாலோபநிஷத்ரஹம் - மன்த்ராதிஸாஸ்த்ரங்களாவன? மன்த்ராதிஸூதிகள் - ஸூதிகள்
 இம்மன்த்ரத்தையே ஸர்வமன்த்ராதிகத்வாஹா்காரவிஸேஷங்களாலே ஸர்வாஹார்யர்களும்
 ஆதரித்தபுபோருவர்களென்கிறார் மன்த்ரான்த்ரங்களில் இत्याதியால் மன்த்ராணா் ப்ரமோ மன்த்ர: என்கிற
 ஸ்லோகத்தில் மன்த்ராணா் குஹ்யானா் பவித்ராணா் என்று வ்யாபகமன்த்ரங்களை விவதிக்கிறதாஹ்மாம்.
 ஸர்வமன்த்ரப்ரமாத்மாம் - ஸர்வவேதங்களுக்கும் ஸாரமாகையாவது? ஸர்வவேதஸாரார்த்தங்களை
 ப்ரதிபாதிக்கை ஸர்வோபாயங்களுக்கும் உபகாரகமாகையாவது? கர்மயோகாஹ்யுபாயங்களுக்கும் ப்ரபாதி
 முத்த்தால் உபகரிக்கை வுதிகரூபமாவது? .

(ஸா.ஸா.) ப்ரஸித்வங்களாயிருந்தாலும் தத்வதேப்ய ப்ரவூத்தோபநிஷதாதிக்களிலே ப்ரஸித்வவீபவம் இம் மன்த்ர
 மென்றுகருத்து - பஹுவிதேதி - ஸாய்வாதிக்க வுஸ்வாமித்ராஹ்யுபநதரகல்ப ப்ரஸித்வ மென்றபடி ஆனாலும்
 எவ்மூதவ்யாபகத்ரயப்ரவித்ரபஹ்ரிமுகமன்த்ர மிருக்கவவற்றைவிட்டு மூலமன்த்ரத்துக்கே வ்யாஹ்யான்கூடுமோ?
 பூர்வாஹார்யர் இத்தை விரும்புகையாலே இதுக்கே வ்யாஹ்யானமூபபந்மென்னில் அவர்கள்தான்
 வ்யாபகான்த்ரத்தைவிட்டு இத்தை விரும்புகை கூடுமோ? என்ன வ்யாபகான்த்ராபேக்ஷயா உத்கர்ஷ
 மருளிசசெய்கிறார், மன்த்ரான்த்ரங்களிற்காட்டில் இதி மன்த்ராணாமிதி। குஹ்யானா் பவித்ராணா் மன்த்ராணா்
 வ்யாபகமன்த்ராணா் மத்யே ஸநாதநோ மூலமன்த்ர: ப்ரமோ மன்த்ர: - உத்தமம் குஹ்யம்பவித்ரம் ச என்கை - ஸர்வவேதேதி - ஆஹ்
 துய்ஷரம் - அகாரம் ஹ்யுபகாரம் ஹேதாதிக்களிற்படியே ப்ரணவம் த்ரயிஸாரமானால் தத்விஸிஷ்டாஹ்ரத்துக்கு
 கைமுத்யஸித்வம் ஸாரத்வ மென்று கருத்து - ஸர்வேதி। ப்ரபுதாரா என்று கருத்து ஸர்வோபாயேதி - ஸ்வுரூப ஜ்ஞான ஜநநேந
 ஸர்வ மோக்ஷோபாயோபகார மென்று கருத்து -

(ஸா.ப்ர.) ஸ்போஷ் ஸோபத்யம்। ததோஹ்மூதத்வம்மஸுநுதே ததோஹ்மூதத்வம்மஸுநுதே” இत्याதிப்ரவீத்யர்த்த:। “ஹாக்க்ஷரா் த்விபதா்
 ஷஹ்ரிபதா் ச - வாஹ் தேவா உபஜிவந்தி விஸ்வே - வாஹ் ஸந்த்ரவா: ப்ரஸாவோ மனுஷ்யா: - வாஹிமா விஸ்வா ப்ருவநாந்யர்பிதா”
 இत्याதிராதிஸ்வுத்யர்த்த: - மற்றும், கிஸ்த்ரேத்யர்த்த: - தத்தக்ஷாஸ்த்ரஸாத மூலமன்த்ர ப்ரபாவ ப்ரதிபாதிக்க வஹ்நாந்யுபாதி
 தானோஹ்மூத எவ் பூர்வாஹார்யேர்த்யாதிக்களோபாத்வம்மஸ்யஸ்த்மாக்கம் ததுபாதிதஸாஜநநாயாஹ்। மன்த்ரான்த்ரங்கள் இत्याதிநா. .

(ஸா.வி.) மன்த்ரோபாஸக: - வுதிகுண்த்ருவநலோகம் ஸமிப்யதி” இत्याதிப்ரவீத்யர்த்த: - ...

(ஸா.ஸ.) குஹ்யத்வம், அநதிகாரிப்ரவீதிக்ஷேத்ரம்: - ...

மூல். தான்கிரூபத்தாலும் உபஜிவ்யமாய், வ்யாப்யவ்யாபக சர்வதத்வ கண்தொக்திமத்வாய் சர்வமத்வநைரபேக்யகரமாய், சர்வபகவந்மூர்திகளு(க்)கு(ய)ம் சா஢ாரண மாயிருக்கையாலே சர்வாசார்யர்களும் இத்தையே விரும்பிப்போருவர்கள் - ஆழ்வார்களும் "நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று" என்றும் "எட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே" என்றும் "எட்டெழுத்தும் வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே" என்றும், - ...

(சா.தி.) ப்ரணவசஹிதமாகை - தான்கிரூபமாவது? ப்ரணவவிதூரமாகை, வ்யாப்ய வ்யாபகேத்யாதி - வ்யாப்யதத்வங்களாவன? சேதநாசேதநங்கள் - வ்யாபகதத்வ, பரமாத்மா | சர்வ தத்வகண்தொக்திமத்வாயென்றது நாரசத்வத்தால் சேதநாசேதநங்களுடையவும், அயநசத்வத்தால் வ்யாபகனான பரமாத்மாவினுடையவும் கண்தொக்தியையுடைத்தாகை. மற்றைய வ்யாபகமத்வங்களில் விணுவாசுதேவ என்று வ்யாபக தத்வகண்தொக்தியையொழிய வ்யாப்யதத்வங்களான சேதநாசேதநங்களுடைய கண்தொக்தியில்லைபிறே. சர்வமத்வநைரபேக்யகரமாகையாவது? தன்னை அதிகரித்தவனுக்குத் தானொழியவேறொரு மத்வாபேக்யேவண்டாதபடியிருக்கை - சர்வபகவந்மூர்திகளுக்கும் சா஢ாரணமாகையாவது? ராமகृஷ்ணாதிமத்வங்கள் ததந்மூர்த்யசா஢ாரணமாகிறாப்போலன்றியே ராமகृஷ்ணாதி சர்வபகவந்மூர்திகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கை அதாவது? ராமகृஷ்ணாசர்ச்சநங்களுக்கும் தானே மத்வமாயிருக்கை இனிபகவத்ஸகாசாத் மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவாழ்வார்களுமித்தையே ஆதரித்துப் போந்தார்களென்கிறார் - ஆழ்வார்களும் இத்யாடியால் - வாரமாக ஒதுவார்கள், வாரம், தந்நிசுததே - தந்நிசுதராக விரும்பியென்றபடி. - ...

(சா.ஸ்வ.) சர்வமத்வநேதி - ஜபாதி துவரேண எததசா஢்யபலசா஢க மத்வான்தரமில்லையென்று கருத்து - ப்ரதம் சப்ரதாய ப்ரவர்தக ரானவாழ்வார்களிந்த மத்வத்தைத்தொடாதேயிருக்க ஆசார்யர் விரும்புகை அசஜ்ஜதமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஆழ்வார்களும் இத - உன் திரு வெட்டெழுத்தும் இத - ஸ்புஷ்டர்த: - எட்டு இத - எட்டு எழுத்தும், திரு அஷாசுரத்தை என்றபடி - ஒதுவார்கள், ஆசார்ய சகாசா஢ூஹித்வா அநுசந்நித்க்கிறவர்கள் - வானமாளவே, பரமபதத்தை ஆளுகைக்குவல்லர், சமர்த்யரென்றபடி. எட்டெழுத்தும், பூர்வத் - வாரமாக ஒதுவார், வாரம், நிசுதே - தந்நிசுதராகவிரும்பி - யதூ, வாரமாக, அஷசஹ்ஸாதிசயுக்தமாக வோதுவாரென்றபடி. சேப ஸ்பஷ்ட - ...

(சா.ப்ர.) விரும்பிப்போருவர்கள் - அத்யாதர் குர்வந்தி - திருவெட்டெழுத்தும் கற்று, ஸ்ரீமதஷாசுரமஹ்யஸ்ய - எட்டெழுத்துமோது வார்கள் வல்லர் வானமாளவே, ஸ்ரீமதஷாசுரமஹ்யஸ்யந்த: பரமபத நிர்வாஹகா பவந்தி - எட்டெழுத்தும் வாரமாக ஒதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே, ஸ்ரீமதஷாசுர ஸ்வாசதயா஢்யவஸ்ய தந்நிசுதா பூத்வா தமேவ யே அநுசந்நிததே தே பரமபதநிர்வாஹகா பவந்தி - ...

(சா.வி.) வ்யாப்யவ்யாபகேதி - வ்யாப்ய:, சேதநதர்வா: | வ்யாபக:, பரமாத்மா - விரும்பிப்போருவர்கள், ஆதர்மகுர்வந் - திரு வெட்டெழுத்தும் கற்று, ஸ்ரீமதஷாசுரமஹ்யஸ்ய | எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே - எட்டெழுத்தும், அஷாசுரமாத்ரம் | ஒதுவார்கள், அஹ்யஸ்யந்த: - வல்லர்வானமாளவே, பரமபத நிர்வாஹகா பவந்தி - எட்டெழுத்தும் வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லர் வான மாளவே, வாரமாக வோதுவார்கள், - ...

(சா.ச.) விரும்பி, ப்ரீதிபூர்வக மவலம்ய - வாரமாகவோதுவார், அஷசஹ்ஸாதி சங்யாயா நியமேந ஜபார:

மூல்! “நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணாய” என்றும் “நல்வகையால் நமோ நாராயணா” என்றும் இத்திரு மन्வத்தையே விரும்பிப் போனார்கள். ஋ஷிகளும் ...

“बहवोऽ(हि)पि महात्मानो मुनयस्सनकादयः । अष्टाक्षरं समाश्रित्य ते जग्मुर्वैष्णवं पदम् ॥
यथा सर्वेषु देवेषु नास्ति नारायणात्परः । तथा सर्वेषु मन्त्रेषु नास्ति चाष्टाक्षरात्परः ॥
भूत्वोर्ध्वबाहुत्राद्य सत्यपूर्वं ब्रवीमि वः । हे पुत्र । शिष्याः । शृणुत न मन्त्रोऽष्टाक्षरात्परः ॥
तदर्चनपरो नित्यं तद्भक्तस्तं नमस्कुरु । तद्भक्ता न विनश्यन्ति ह्यष्टाक्षरपरायणाः ॥
आसीनावा शयाना वा तिष्ठन्तो यत्र कुत्र वा । नमो नारायणायेति मन्त्रैकशरणा वयम् ॥”

என்றார்கள் - இத்திரு மन्வத்தை சர்வீசுவரன் श्रीनारदभगवानैயிட்டு श्रीपुण्डरीकனுக்கு उपदेशிப்பிக்க -

(சா.தீ.) என்னைத் தன் வாரமாககி வைத்தானென்றதிதே - நாடுநகரமென்ற விடத்தில் நாடென்று பாமரரையும், நகரமென்று பரிசுசுக்கரையும் விவசிக்கிறது நல்வகையால், அந்நயபுரயனதயா । இனி அதிந்நியதூட்டக்களுமாய் சதாசார புரவர்தகருமான் ஋சிகளுடைய சாதர புரிபுரஹமுமிதுக்குண்டென்கிறார் - ஋சிகளும் இதயாடியால். இனி “बहवो हि महात्मानो मुनयस्सनकादयः । अष्टाक्षरं समाश्रित्य ते जग्मुर्वैष्णवं पदम्” என்ற அர்த்ததை புண்டரீகாதி வுத்தான்த புரதர்சனத்தாலே உதாஹரிக்கிறார். இத்திரு மन्வத்தை என்று துடங்கி - சர்வீசுவரன் श्रीनारदभगवानैயிட்டு श्रीपुण्डरीகர்க்கு உபதேசிப்பித்த மாத்ரமன்றியே - ...

(சா.சுவ.) நாடு, பாமரர் நகரமும், பரிசுசுக்கரும் நன்கு, நன்றாக - அறிய, நமோ நாராயணாய என்று நாமம்பலபரவி இத்யந்ய: । நல்வகையால், அந்நய புரயனதயா - சேஷ், ஸ்பஹ் - ஆழ்வார்களுக்கும் பூர்வர்களான ஋சிகள் விரும்பாதேயிருக்க ஆழ்வார்கள் விரும்பக்கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஋சிகளும் இதி । ததோ஽பி புரதம் ஸம்புரதய புரவர்தகனான சர்வீசுவரன் இம் மन्வத்தை அடரியாதேயிருக்க ஋சிகள்விரும்பக்கூடுமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் இத்திரு மन्வத்தை இதி - ...

(சா.பு.) நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணா வென்றும், நாசாரா தேசியாசுசாய் வுஷ்ணவ இதி யதா சய்யக் ஜானியு: ததா நாராயணேத்யுக்வேதி ச - ததர்சனபுர:, தேநாஸுதாசுரேண பஹவதர்சனபுர: - “अष्टाक्षरपरायणा:” இதி - हि यस्मात्तेषा मष्टाक्षरं परमपदप्रापकमतस्ते न विनश्यन्ति इत्यर्थ: - மூலமந்வஸ்ய மோசுபுரதத்வமுதாஹுத்ய தர்சயதி । இத்திரு மந்வத்தை இதயாதிநா - ...

(சா.வி.) தந்நிஸுதா யதா ஸயாததாப்யஸ்யந்த: । நாடு நகரமும் நன்கறிய, நாடு, தேசஸ்தயா: - நகரமும், நகரஸ்தயாசுச - நன்கறிய, அய் வுஷ்ணவ இதி யதா சய்யஜானியுஸ்ததா நமோ நாராயணாயேத்யுக்வே - நல்வகையால் நமோ நாராயணாவென்றும், அந்நய புரயனதயா அஸுதாசுரமுகவேதி ச விரும்பிப்போந்தார்கள், அதுதவந்த: । ததர்சனபுர:, தேநாஸுதாசுரேண பஹவதர்சனபுர: - நாரத பஹவானுயிட்டு, நாரதேந - ...

(சா.சங்.) யந்வமுதூத்ய விலிஸிதாஸுதாசுரார்சநாபிபுராயேண ததர்சனபுர இத்யுதி: - யதூ தேநார்சனபுராயணா:, புரமோபாயா: - மந்வைசுரணா:, மந்வைகோபாயா: - ...

नमो नारायणायेति मन्त्रमष्टाक्षरं जपन् ॥”

(सा.सं.) हित माक, उपायतया - नारायण परायणः, नारायण एव परमोपायः परमप्राप्यश्चेत्यध्यवसायवान्
सन् - अर्थ, प्रणवचतुर्यी - विरहितस्य सर्वोद्गीवनत्वम् - ...

மூலம். “நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணாவென்று ஓவாதுரைக்குமுரையுண்டே” என்றும் சொல்லுகிற பாசுரங்களாலும் ப்ரசித்தம். இது ப்ராஹ்ணாபிகளுக்கு அபீதமான க்ரமத்திலே ப்ரணவத்தோடேகூட அபாசுர மாயிருக்கும்.

“வீதிக் தான்த்ரிக் சீவ ததா வீதிகதான்த்ரிகம் | த்ரீவீதங் கர்ம சப்ரோக்த் பசுராத்ராமதார்ணவீ ||

வீதிக் ப்ராஹ்ணானாது ராஜா வீதிக தான்த்ரிகம் | தான்த்ரிக் வீசயசூத்ராணா சர்வீபா தான்த்ரிக் து வா ||”

(சா.தீ.) நாரணா என்னும் சொல் மாலையகற்றேன் - இம் மன்த்ர ப்ராஹ்ணாபி விசயத்தில் இருக்கும் ப்ரகாரததை அருளிச்செய்துகிறார் - இது ப்ராஹ்ணாபிகளுக்கென்று துடங்கி - அபீதக்ரமத்திலே “஠ நமோ நாராயணாயேதி மன்த்ரோபாசக” என்று அப்யயன பண்ணும் கட்டளையிலென்கை - இவ் அர்த்தத்தில் ப்ரமாண காட்டாநின்று சொண்டு தான்த்ரிகபசுத்தில் அபாசுரத்வ ப்ரகாரததைக்காட்டுகிறார் வீதிக் தான்த்ரிக சீவீத்யாபியால் - இதுக்கு அர்த்த பசுராத்ராமாகிற அமூதசிந்஢ுவினே சர்வகர்மமும் வீதிகம் - வீதிகதான்த்ரிக் கீவலதான்த்ரிக -

(சா.ஸ்வ.) என்றபடி நா. ஜிஹ வாயில் ஜிஹீயுண்டே அநாயாசேனோத்யார்யமாண நமோ நாராயண என்கிற மன்த்ரமாகிற - ஓவாதுரைக்கும், நிரந்தரமூத்யார்யமான உரை, சூக்தியுண்டே என்றபடி - இப்படி ஆழ்வார்கள் அநுசந்஢ித்த க்ரமத்திலே ப்ரணவசுதூர்த்திகளொழிந்தாலிந்த மன்த்ரத்துக்கு அபாசுரத்வமே உச்சித்ரமாக ப்ரசஜ்ஜிபாதோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் இது இதி | அபீதேதி - “஠ நமோ நாராயணாயேதி மன்த்ரோபாசக:” என்று அபீதமான க்ரமத்திலே என்றபடி - இப்படி ப்ராஹ்ணாபிகளுக்கு அபீதமான க்ரமத்திலே அபாசுரமாயிருந்தாலும் அதிலே வர்ணாந்தரத்துக்கு அபிகாரகூடாதே? ப்ரணவமொழிந்தபோது அபிகார கூடுமென்னிலப்போது வெறும் மன்த்ரமாகையாலே அபாசுர மன்த்ரத்வகூடுமோ? அபாசுரமன்த்ராபிகளுக்குத்தானே ப்ரணவசாஹித்யத்தில் வீதிகமன்த்ரத்வமும், அது ஒழிந்தபோது தான்த்ரிகத்வமுமென்று அகாரதூயமாகையாலே விரோதமில்லையென்னிலதுக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் - வீதிக தான்த்ரிக் சீவீத்யாபிநா | வீதிகாபி கர்மபேத மன்த்ரபேதாபீதமாகையாலிந்த வசநத்துக்கு -

(சா.ப்ர.) நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணா வென்றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே, வாஜிந்஢்ரீயஸ்ய வித்யமானத்வே஢்யநவரத சு஢ீனோத்யாரயிது சக்யஸ்ய நமோ நாராயணீத்யஸ்ய சவ்஢ஸ்ய வித்யமானத்வே஢பீதி - பாசுரங்களாலும், சூரிவாகயீசச-நநு ப்ரணவராஹித்யேநீவான்யதான்த்ரிகத்வாத்ரஸ்யீவ ச சர்வாபிகாரத்வாத்ரத்யமபாசுரஸ்ய சர்வாபிகாரத்வமீத்யத்ர ப்ரணவசாஹித்யே ராஹித்யே஢்யபாசுரத்வம் வசநத எவ ஢ர்சயதி - இது ப்ராஹ்ணாபீத்யாபிநா | “அத்யா வாஹயேதீவம்” இத்யாஸ்யோக்த் பூஷசூக்தாபிரூப வீதிக மன்த்ரீவ க்ரீயமாண விஷ்வாரா஢நாபிக் கர்ம வீதிகம் - கீவல பாசுராத்ரிகீமன்த்ரீ: க்ரீயமாண கர்ம தான்த்ரிகம் | வீதிகமன்த்ரீ ஸ்தான்த்ரிகமன்த்ரீசச க்ரீயமாண கர்ம வீதிகதான்த்ரிகம் - அத எவ மன்த்ரீபு -

(சா.வி.) நாராயணாயேத்யுக்தவா ச - நாவாயிலுண்டே நமோ நாராயண வென்றோவாதுரைக்குமுரையுண்டு, வாஜிந்஢்ரீயஸ்ய வித்யமானத்வே஢பி சு஢ீனோத்யாரயிது சக்யஸ்ய நமோ நாராயணீத்யஸ்ய வித்யமானத்வே஢பி - ...

(சா.ச.) “஠ நமோ நாராயணாயேதி மன்த்ரோபாசக:” இதி ஸ்ருதிமபிப்ரேத்ய அபீத மான க்ரமத்திலே இத்யுக்தம் | த்ரீவீதங் கர்மீத்யத்ர கர்மசவ்஢: க்ருதீசா஢்யக்ருதநபர இதி ஜப்யத்வோபேச்யத்வாபிநா க்ருதீசா஢்யமன்த்ரமபி ஜூஹாதிதி ஢ாவ: - சர்வீபா, ப்ராஹ்ணவ்யதிரிதானா சர்வீபா - ...

மூலம்। அஷ்டாக்ஷரச்வ யோ மந்த்ரோ ட்வாடשאக்ஷர எவ ச। ஷடக்ஷரச்வ யோ மந்த்ரோ விஷ்ணோர்மரீதஜஸ: ॥
 எதே மந்த்ரா: ப்ரதானாஸ்து வௌதிகா: ப்ரணவௌயுதா: । ப்ரணவௌ விஹீநாஸ்து தாந்ரிகா எவ கீர்திதா: ॥
 ந ஸ்வர: ப்ரணவோ஽ங்ஜானி நாப்யந்யவித்யஸ்ததா । ஸ்ரீணாநு ஸூத்ராதிநாந் மந்த்ரமாந்ரோக்திரிஷ்யதே ॥

என்கிறபடியே ப்ரணவ மொழிந்தபோது...

“தத்ரோத்ராப்யஸ்யாதிர்விந்ருமானிஷ்ணுரந்நத: । பீஜமஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸ்யாத்நேநாஷ்டாக்ஷரதா பவத் ॥”

(சா.தி.) மென்து த்ரிவிதமாகப் பரிக்கப்பட்டது என்று - அஷ்டாக்ஷரச்வ யோ மந்த்ர: என்று வ்யாபகபகவந்மந்த்ரங்களுக்கு ப்ரணவசாஹித்யத்தில் வௌதிகத்வகாட்டப்பட்டது - ப்ரணவத்தையொழிய தாந்ரிகபக்ஷத்தில் திரு அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு அஷ்டாக்ஷரத்வானுஸந்தான ப்ரக்ரித்யைக் காட்டுகிறது தத்ரோத்ராப்யஸ்யாதி: என்கிற ஸ்லோகம் - இதற்கு அர்த்தம் தத்ர, நாராயணபதத்தில் - உத்ரமான அபநஸத்வத்தின் அடியான அகாரம் விஷ்ணு:, விஷ்ணுவாசகமாய்। அந்நதோ விந்ருமான, விந்ரு என்று அநுஸ்வரமாய் அந்நதே அநுஸ்வர ஸஹிதமாய், அம் என்றிருந்தாலிது திரு அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு பீஜாக்ஷரம்। அம் பீஜமென்றிறே பீஜானுஸந்தானம்। - ...

(சா.ஸ்வ.) வௌதிகாதி மந்த்ர ப்ரேதவித்யிலேயும், தாத்பர்யமென்று கருத்து - இப்படி வர்ணாந்ரத்துக்கு அஹிகாரமுண்டானாலும் ப்ரணவமில்லாமையாலே ஸப்தாக்ஷரமாகையாலே இந்த மந்த்ரத்தை அஷ்டாக்ஷரமென்று ஸொல்லக்கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்திறார் தத்ரேதி - தத்ர, மூலமந்த்ரத்தில் - உத்ரமான அபந ஸத்வத்தினுடைய அடியான அகாரம் அகாரம் விஷ்ணு:, விஷ்ணுவாசகமென்றபடி - ததா ச இப்படி அந்வயகமம்। அந்நதோ விந்ருமான। அந்நத்திலே அநுஸ்வரத்தையுடையதாய் விஷ்ணுவாசகமுமான மந்த்ரத்தில் உத்ரமான அபந ஸத்வத்தினுடைய அடியான அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு பீஜமாய் - அந்நத பீஜாக்ஷரத்தாலே அஷ்டாக்ஷரத்வமுண்டாம் யதா, மந்த்ரத்தில் உத்ரமான அபந ஸத்வத்தினுடைய அடியான விஷ்ணுவானது விஷ்ணுவாசகமான அகாரம் - விந்ரு மான் ஆய்க்கொண்டு பீஜம் அடிஸ்யாத், அடியாக ப்ரயோகிக்கப்படக்கடவது - ...

(சா.ப்ர.) வௌதிகத்வதாந்ரிகத்வ பக்ஷத்யஸ்யௌவோக்தி: - தத்ரோத்ராப்யஸ்யேதி - அந்நத:, உபரீத்யர்த்த: - ததோ பவதீதி வாக்யர்த்த: - பந்தா நகார இத்யாதிநா பூர்வாபநஸ்யாப்யவகதத்வாதுத்ராப்யஸ்யத்வமிதி பாவ: - ...

(சா.வி.) ப்ரணவராஹித்யே கத்யம் மந்த்ரஸ்யாஷ்டாக்ஷரத்வமித்யத்ராஹ। ப்ரணவமொழிந்தபோது இதீ - தத்ரேதி। தத்ர। நாராயணபதே। உத்ராப்யஸ்ய, உத்ரபூதாயந பதஸ்ய - அதி:, அகார:। யதா, த்யம்மந்த்ரே நாராயணேத்யத்ர நாராயண பதமத்யே உத்ரபூதாயநபதஸ்ய ஸ்வரூபானுகரணபரத்வாந்ரணத்வவிரோத: - ஸோபநார்த்தமுத்ராப்யஸ்யேத்யுத்யுக்தம் - விந்ருமானந்நத: - அமித்யாஷ்டாக்ஷரஸ்ய பீஜம் விஷ்ணுவாசகம் பவதி। - ...

(சா.ஸ.) ப்ராஹ்மணே஽பி தாந்ரிகேணௌ வௌதிக ஸாஹ்யஸித்ரிமபிப்ரேத்ய வா ஸர்வேஷா மித்யுக்தி: ப்ரதானா:, அவ்யாபகேப்ய: ப்ரதானா: - “ப்ரணவௌ விஹீநாஸ்து” இத்யுக்த்யா சதூர்த்த்யபாவே஽பி தாந்ரிகத்வே நியாமக இதீ நிர்வந்தநிராஸஸூசித: - ந ஸ்வர இத்யத்ர உதாத்தாதி ஸ்வரோ நிஷித்யதே - அகாரோ஽ப்யத்ர நிஷித்யதே இதீ பக்ஷே - “எட்டெழுத்தும் அநுஸந்தேயமாக ஓதப்பட்டது இதீ வாக்யவிரோத: - ப்ரணவ ப்ரதிச்சந்தமாக ஸாஸ்வகூத்த அக்ஷரத்திலே இதீ வாக்யவிரோதஸ்ச - அங்ஜானி, ஹ்ரத்யாஹ்ஜமந்த்ராணி - வித்ய:, பூநஸ்சரண ப்ரகாரா: - தத்ரேதி - நாரஸத்வே ஸ்வந்த்ர ஸாமாந்யார்த்தே சித்சிதோரபநத்வௌபி நரஸ்ய - ...

மூல்। என்கிற ப்ரக்ரீயையாலே எட்டெழுத்தும் அநுசந்தேயமாக விதிக்கப்பட்டது - ப்ரணவமொழிந்தாலும் அது கூடினாலுள்ள ஫லம் இவ் அதிகாரி களுக்குண்டென்னுமிடம்

“किं तत्र बहुभिर्मन्त्रैः किं तत्र बहुभिर्भ्रतैः ।

नमो नारायणायेति मन्त्रस्सर्वार्थसाधकः ॥”

இத்யாதிகளாலே சிद्धம். இப்படி ப்ரணவமொழிய அஷ்டாक्षர மானபோது ப்ரணவத்தில் அர்த்தமெல்லாம் ப்ரணவ ப்ரதிச்சந்தமாக ஶாஸ்வகுத்த அக்ஷரத்திலே - ...

(சா.தி.) தை, ப்ரணவஸ்தானியை - இந்த வீஜாक्षரத்தோடேகூட தான்கிக்ஷத்தில் அஷ்டாक्षரத்வ ம்ந்ரத்துக்குண்டாகிறதென்றபடி அநுசந்தேயமாக விதிக்கப்பட்டதாகையால் தான்கிக்ஷத்தில் ப்ரணவஸ்தானே வீஜாक्षரத்தை வைத்துக் கொண்டு ம்ந்ரமநுசந்தேயமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் இனி ப்ரணவராஹித்யபக்ஷத்திலும், ப்ரணவசாஹித்யபக்ஷத்திலுள்ள ஫லசித்தியெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ப்ரணவ மொழிந்தாலும் இதி - தான்கிக்ஷத்தில் ப்ரணவார்த்த மெல்லாம் வீஜாक्षரத்தில் சङ्गहेण அநுசந்தேயமென்கிறார் - இப்படி ப்ரணவ மொழியவென்று துடங்கி அர்த்த மெல்லாம் என்றது சர்வரக்ஷகத்வ, சர்வகாரணத்வாத்ர்த்த மெல்லாமென்றபடி ப்ரணவப்ரதிச்சந்தமாக, ப்ரணவஸ்தானியமாக வென்றபடி ஶாஸ்வகுத்த “வீஜாஷ்டாक्षरस्य” இத்யாதி ஶாஸ்வ ஜாபித இத்யர்த்த -

(சா.ஸ்வ.) ப்ரணவரஹித ம்ந்ரத்திலே அடியிலே அநுசந்தேயமாகக்கடவது தைநாஷ்டாक्षरता भवेत्, அஷ்டாक्षர மாமென்கை இப்படி அர்த்தாந்தரமும் தத்வம்ஸம்ப்ரதாயானுபாசுமாக அநுசந்தேயம். இப்படி ப்ரணவ மில்லாவிட்டால் ப்ரணவசஹிதம்ந்ரஜபாபேக்ஷயா ஫லசித்தியில் ந்யூனதே வாராதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ப்ரணவமொழிந்தாலும் இதி - நமோ நாராயணாயேதி ம்ந்ரம் ப்ரணவத்தோடே ஜஸமானாலும், ப்ரணவஸ்தானாபந்ர வீஜாक्षரத்தோடே ஜஸமானாலும் சர்வார்த்தசாஹகமென்றபடி - இப்படி ஶ்ரீஷூத்ராதிக்கு ப்ரணவமொழியவே வீஜாक्षரத்தோடே அநுசந்தேயமாகில் ப்ரணவம் அகாரோகார மகாராத்மக்மானபடியினாலே தத்யானுஸந்தானஸ்யமில்லாமையாலே அந்வயமும் ஫லந்யூனதேயம் வாராதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்ப்ரணவ மொழிய இதி - ஆனால் ப்ரணவார்த்தம் எக்வர்த்தத்திலே -

(சா.ப்ர.) நன்வேமஷ்டாक्षरत्वेऽपि तान्त्रिकस्य प्रणवशून्यत्वात्तद्वैशिष्ट्येनानुसन्धान फलं न लभ्येतेत्यत्राह - ப்ரணவமீத்யாதி - எவமபி ப்ரணவார்த்தமூத்ர ஶ்ரீபதிசேஷத்வ தத்வதிரித்ரக்ஷேஷத்வ வ்யாவ்ரதி ஜாதூத்வாதிஜீவ த்ம ஜானம் ந ஶ்யாதீத்யத்ராத் - இப்படி வீஜமஷ்டாक्षरस्येत्याதி ஶாஸ்வ ப்ரணவஸ்தானிய -

(சா.வி.) ப்ரணவஸ்தானே தன்மெனென அஷ்டாक्षरता भवतीत्यर्थः - அஸ்யார்த்தம்ஸம்ப்ரதாயாதிவ்யவாந்தவ்ய இதி விவிச்ய ந வ்யாஶ்யாயத இதி ப்ராச்சீனா: ப்ரோசு - ப்ரணவராஹித்யே கதம் தத்யர்சித்திரித்யத ஆஹ - இப்படி ப்ரணவமொழிய இதி ப்ரணவ ப்ரதிச்சந்தமாக, ப்ரணவ ப்ரதிநிதயதா - ஶாஸ்வகுத்த, ஶாஸ்வேண விபக்ஷி. அக்ஷரத்திலே, அம் இத்யஸ்மிந் - ..

(சா.ஸ.) சம்பந்திதயாவஶாஸத இதி ததந்தர்த்தபூர்வாயந பதஸ்யாவ்யக்தத்வாதுத்ராயணஸ்யேதுக்தி - சம்ப்ரதாய வஸேயஜ்ஜிஷ்டே: - நாரஸத்வ ப்ரதிபந்ர சம்பந்த சாமான்யேக் தேஷ எவ் கோவலீவத்ந்யாயேந நாராயண ஶத்வ தத்புரூஷ் பஹுவீஹிஶ்யாம் உபாத் இதி ம்ந்ரவ்யம். இத்யாதி களாலே சித்தமிதி - தத்ரேத்யாதிநோக்ஷாक्षர ரஹிதேநாபி சர்வார்த்த சித்த்யுக்த்யா தத்யுக்தேநசித்தி: கைமூத்யநீதாத்யசித்தேத்யர்த்த: - -....

(सा.सं.) प्रथमाक्षरमिति - यथा साङ्गानन्तशाखार्थसङ्ग्राहकः प्रणवस्तथा प्रणवार्थ सङ्ग्राहकोऽप्ययमित्यर्थः । प्रथमाक्षरस्य प्रणवार्थसङ्ग्राहकता प्रकारमुपपादयति मध्यमाक्षरं इति - नम इत्यनेन नमनं प्रतीयते । रक्षकार्थक सविन्दुक प्रथमाक्षरेण तत्कर्माभिधीयते । नन्तव्यश्च रक्षकश्शेष्ये वेति नमनकर्तृशेषत्वमर्थसामर्थ्यादेव तस्यानन्यार्हत्वम् - नमन कर्तृत्वादेव ज्ञान स्वरूपत्व ज्ञातृत्वादिकमपि सिद्ध्यत्येवेत्यभिप्रेत्य मध्यमाक्षरं इति पाठोऽयम् अर्थ सिद्धमात्रम् इत्यनुगृहीतम् - शब्दतोऽपि तान्त्रिके ज्ञातृत्वादि सिद्धिमुपपादयति । - ...

[illegible]

(सा.प्र.) “अस्य पादाश्चत्वारो वेदाश्चतुष्पादिदमक्षरं परं ब्रह्म” इत्यारभ्य प्रथमा रक्तपीता महद्ब्रह्म दैवत्या द्वितीया विद्युमती कृष्णाविष्णु दैवत्या तृतीया शुक्ला भारुद्र दैवत्या यावसानेऽस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा सा विद्युमती सर्ववर्णा पुरुषदैवत्येत्यादिना स्वातन्त्र्येणोक्तश्चतुर्मुख रुद्रशरीर विष्णुशब्दवाच्यपर वासुदेव रूपार्थोऽप्यनुसन्धेय इत्याह - प्रणवं स्वतन्त्रमित्यादिना - एवं प्रणवस्य स्वातन्त्र्ये सर्वशरीरि परमात्मवाचित्व प्रदर्शन - ...

(सा.वि.) निषेधे च सिद्धेश्च्रीमन्नारायणायैव शेषभूत इत्यवधारणमर्थात्सिद्धयतीति भावः । मकारार्थभूत ज्ञातृत्वादयः कथं सिद्धयेयुरित्यत आह - $\text{ॐ क्लृ० तृतीयाक्षरकृ० क्लृ०}$ इति - नमश्शब्दस्य मकारानुसन्धेय मिति भावः - एवं प्रणवचतुर्थी रहितमन्त्रेऽप्युक्तरीत्यार्थोऽनुसन्धेयः - प्रणवो द्विविधः - स्वतन्त्रमन्त्रो मन्त्रान्तर शेषभूतश्चेति । तत्र स्वतन्त्र प्रणवः एकमात्रो, द्विमात्र, त्रिमात्रस्सार्धत्रिमात्र इत्याकारभेदेन बहुविधः - तत्रार्थाश्च कार्य भूत भूलोक शरीरक - ...

(सा.सं.) छुत्तिव इति - प्रकृतिप्राप्ते, मकारेण - इत्थं तान्त्रिके प्रणवार्थं सिद्धिमुपपाद्य अर्थतश्शब्दतश्च प्रणवस्वभावमाह - प्रणवमिति-स्वतन्त्रं माणाप्राप्तु इति - एकाक्षरत्वेनैव मन्त्रता दशायामित्यर्थः - “एक मात्रो भवेद्ध्रस्वः द्विमात्रो दीर्घ उच्यते । त्रिमात्रस्तु प्लुतो ज्ञेयः व्यञ्जनं त्वर्धमात्रकम् ॥” इति वचनमिह विवक्षितम् - त्रिमात्र एवात्र प्रणवस्सव्यञ्जनश्चेत्सार्धत्रि मात्रः - तत्र एकमात्रः कार्यरूप भूलोक शरीरक परमात्मवाची । द्विमात्रः कार्यरूपान्तरिक्ष - ..

மூலம்। காரணாவஸ்துபரமாத்ம வாசகத்தாதி ப்ரக்தியையாலே பலவகைப்பட்டிருக்கும் - வ்யாபகமந்திரங்களிலும் ப்ரணவத்தை பரமாத்மப்ரதானமாகவும் சில ஸாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும் - ...

(சா.தி.) சாதித்ரிமாத்ர மானபோது காரணாவஸ்து பரமாத்மவாசியென்றும் இப்படி அநுஸந்திப்பார்க்கு க்ரமென பூலோக, பூவலோக, சுவலோக, பரம பத ப்ராஸிகன் ஫லமென்று சொல்லுகிறதினே - அப்படியே வ்யாபக மந்திரங்களின் அவயவமான ப்ரணவத்தையும் அஃண்டத்வென பரமாத்மவாசகமென்று ஸாஸ்த்ரசொல்லு மென்கை - இனி இதின் - ...

(சா.ஸா.) த்ரிமாத்ர, த்ரிமாத்ர, சாதித்ரிமாத்ரமென்கிற ப்ரணவத் தான ப்ரணவ் க்ரமென கார்யபூத் பூலோகாந்த்ரிக்ஷலோகஸ்வலோகசரீரகபரமாத்மவாசியென்றும், காரணாவஸ்துவாசியென்றும் சொல்லப்படுமென்று கருத்து - பலப்காரமதி - அஃவ்யாதத்வ லத் த்வாதி பதாக்காரபேத மிருக்கையாலே நானாய்கல்பன மில்லையென்று கருத்து ஸ்வதந்த்ர மானபோது இதி - அஸ்வதந்த்ரமானபோது சஃண்டமாகையால் மத்யமாஃசராதி விபாஃமும் உபபத்ரமென்று கருத்து - யத் தா இப்படி ப்ரணவத்திலே மத்யமாஃசராதி விபாஃமும் ப்ரஃகவத்ய்கத்வமும் கூடுமோ? உபநிஸதாதிக்களிலே ப்ரணவத்தை அஃண்டமாயும், பூலோகாத்ய்கமாயும் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ப்ரணவமதி ஸ்வதந்த்ரமானபோது அஃண்டத்வாதி உபபத்ரங்கள் இங்கு அஸ்வதந்த்ரதயா சஃண்டத்வமும் அர்த்ரபேதமும் உபபத்ரமென்று கருத்து ஆனாலும் மூல மந்திராந்த்ரீகத் ப்ரணவத்தை அஃண்டமாகச் சொல்லி பரமாத்ம பரத்வ் பூர்வசொன்னது விரோதியாதோ? ஸ்வதந்த்ரமான போதன்றோ அஃண்டத்வமும், பரமாத்ம பரத்வமும் கூடுவது? என்னவருளிச் செய்கிறார் - வ்யாபகதி - பரமாத்ம ப்ரதானேதிரசஃண்ட - ...

(சா.ப்ர.) வ்யாஜென ஸர்வ஫லஸாதகத்வரூபம் ப்ரபாவ் ப்ரதர்ஸ்ய பாரதந்யே஽பி “தஸ்யவாசக: ப்ரணவ:” இத்யாதுக்த மஃண்டதயா ப்ரஃகவத்வாத்வத்வம் ப்ரதர்ஸ்யந் “அமிதி ப்ரஃக - அமிதிதீ ஸர்வம் - எத் த்வெவாஃசர் ப்ரஃக எத் த்வெவாஃசர் பரம்। எத் த்வெவாஃசர் ஜாத்வா யோ யதிச்சுதி தஸ்யத்” இத்யுக்தம் மாஃகாத்ய்மப்யாஃ - வ்யாபக மந்திரங்களிலும் இத்யாதினா - வஸுரந்ய “இத்யாரப்ய” ப்ரஃகணத்வா - ...

(சா.வி.) பரமாத்மவாச்யேகமாத்ர: - கார்யபூதாந்த்ரிக்ஷசரீரகபரமாத்மவாசிய த்ரிமாத்ர: - கார்யபூத் ஸ்வலோக சரீரக பரமாத்மவாசிய த்ரிமாத்ர: - காரணாவஸ்து பரமாத்மவாசிய சாதித்ரிமாத்ர:। இத்யேவ் ப்ரகாரென பஃகவிதா: - தயா வ்யாபகமந்திர ஸேஷபூதஸ்யாஃண்டஸ்ய ப்ரணவஸ்ய பரமாத்மபரத்வம் கதிச்சிச்சாஸ்த்ரான்யாசகத் இத்யாஃ - ப்ரணவ் ஸ்வதந்த்ரமானபோது இத்யாதினா - வாசகத்தாதிசத்வத் “அமித்யேததக்ஷரம்” இத்யுபக்ரம்ய “பாஃசிசத்வாரோ வெதா” இத்யாதுக்தம் ப்ரஃகசரீரக பரமாத்மவாசகத்வம் ச விவத்ரீதம்। பலவகைப்பட்டிருக்கும், பஃக ப்ரகாரா: ப்ராப்யஸ்தித: - சிலஸாஸ்த்ரங்கள், “அமித்யேகாஃசர் ப்ரஃக - அமிதி ப்ரஃக - அஃ தத்ஸாதிதி நிர்தேஸோ ப்ரஃகஸ்திவிதஸ்ஸுத:। அமித்யேகாஃசர் ப்ரஃக வ்யாஃரந் - ...

(சா.ஸ.) சரீரகவாசிய। த்ரிமாத்ரஸ்வலோக சரீரகவாசிய। சாதித்ரிமாத்ர: காரணாவஸ்துபரமாத்மவாசிய। தீன தீன தத் துபாஸகானா க்ரமென பூர்வஸ்வலோக பரமபதப்ராபய: ஫லமதி இருக்கும் இத்யந்தார்த்: இத்ய் ஸ்வாதந்ய எவ பரமாத்ம ப்ரதானகதேதி ந நியம: - மந்திராவயவதா த்ஸாயாமபி பரமாத்மப்ரதானகதாஸம்ப்ஃவதீத்யாஃ - வ்யாபகதி - சில இத்யுக்த்யா ப்ரத்யாஃதம் ப்ரதானத்வஸ்ய பஃகஸாஸ்த்ரஸித் த்வம் ஸூசிதம் - ...

மூலம்! இதின் ப்ரபாவம்,

आद्यं तु त्र्यक्षरं ब्रह्म त्रयी यत्र प्रतिष्ठिता ।

स गुह्योऽन्यस्त्रिवृद्धेदो यस्तं वेद स वेदवित् ॥”

इत्यादि कलिले प्रसिद्धम् - ...

(सा.दी.) प्रभावमनितरसाधारण माकस्सொல்லப்பட்டிருக்கு மென்கிறார் - இதின் ப்ரபாவமென்றுதுடங்கி த்ரिव்ரூபுவேத: த்ரிதா வர்தத இதி த்ரिव்ர - ப்ரணவம். ப்ரணவ ரூபமான வேதம் அந்ய:, மற்ற வேதங்களிற்காட்டில் விலக்ஷணமென்கை குஹ்ய:, ரஹஸ்யமுமாயிருக்கும் ய: கஸ்சிதித்வஜ: । தத்ப்ரணவமர்த்தத்தோடும் வஃபவத்தோடும் கூடவருகிறானவனே வேதவित்து அந்யன் வேதவित்தன்று எனறிதுக்கு அர்த்தம் இனி மன்த்ராங்மான ப்ரணவத்தூக்கு ஸ்வதந்ந்ரப்ரணவத்தை த்ரூபாந்த்மாக்கிக்கொண்டு ஸமர்ப்பணபரமாக அர்த்தாந்தர - .

(सा.स्वा.) पक्षத்திலே ஜீவப்ரதானமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரணவமக்ஷண்டமாய்க்கொண்டும், ஸக்ஷண்டமாய்க்கொண்டும், மன்த்ர஘டகமாக வேணுமோ? ப்ரகவதாசகஸ்வதாந்தரமும் ஘டகமாகலாகாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இதின் இதி । த்ரயக்ஷரம், அக்ஷரத்ரயாத்மகம் ப்ரஹ்மப்ரணவஸ்து । ஆத்யம், ஸர்வேஸாமாத்யம் - யத்ர த்ரயி ப்ரதிஸ்திதா, “அகாராத்மாஹி க்ரக்ஷேத உகாராத்மா யஜுஸ்துதி: । ஸாமவேதோ மகாராத்மா அநுஸ்வாரோஹ்யர்வண:” இத்யுக்தை: - ஸத்ரिव்ரத், வர்ணத்ரயாத்மகோ வேத: ப்ரணவாக்ஷய: - அந்ய:, வேதாந்தராத்விலக்ஷண: । குஹ்யஸ்ச, ஸ்ரீஸூதார்த்நாமநுபதேஸ்யதயா ஸ்வததோ அர்த்ததஸ்ச குஹ்ய: - தம் யோ வேத ஸ வேதவित்த, வேதத்ரயவित்தென்கை - இப்படி மஹா ப்ரபாவமானபடியாலே இதுவே மன்த்ர஘டகமென்று கருத்து - ஆனாலும் மூலமன்த்ரான்த்ரீத ப்ரணவமக்ஷண்டமாய் பரமாத்மப்ரதானமென்று ஸொன்னது கூடுமோ? அப்போது ப்ரணவம் ப்ரதமான்தபத மாணபடியாலே சதுர்த்த்யந்த பதாந்தரான்வயம் ப்ரஸங்ஜியாதோ? லுஸ்சததூர்த்தி விபக்ஷயந்தமென்னில் மூலமன்த்ரம் ஸ்வரூபபரமானபடியாலே அஹ் ஸ்வதாடியாஹாரம் ப்ரஸங்ஜியாதோ? லுஸ்சததூர்த்தி விபக்ஷிக்கமென்கைக்கு ப்ரமாணம் தானுண்டோ? - ...

(सा.प्र.) महस - ओमित्यात्मानं युज्जीत” इत्यादि प्रमाणावगत स्वातन्त्र्येण समर्पणपरत्वं - ...

(सा.वि.) मामनुस्मरन्” इत्यादि शास्त्राणि । न चेमानि शास्त्राणि स्वतन्त्रप्रणवमात्रपराणीति वाच्यम् । एवं सङ्कोचेमानाभावादिति भावः - तत्प्रकारमाह - இதின் இதி । ஆத்யந்ந்விதி । த்ரயக்ஷரம் । அகாரோகாரமகாராத்மகம் ப்ரஹ்ம ப்ரணவரூபோ வேத: - ஆத்யம், ஸகலவேதானாபாதிபூதம் - ஆதித உத்யார்யமாணம் “யத்வேதாடௌஸ்வர: ப்ரோக்த:” இத்யுக்தை: - கத்யமஸ்யாடாவூச்ய மானத்வமத்யத ஆஹ - த்ரயி யத்ர ப்ரதிஸ்திதா - யததீநத்ரயி அதீயதே । ததயா ச த்ருதி: । “ஓமிதி ப்ராஹ்மண: ப்ரவக்ஷயந்நாஹேதி” யதூ, ஆத்யம், காரணபூதம் - ததேவாஹ - த்ரயி யத்ரேதி । “ஓக்ஷார ப்ரபவா வேதா:” இத்யுக்தை: । த்ரिव்ரத், த்ரிதா வர்தத இதி த்ரिव்ரத் - ஸ:, ஸ ப்ரணவரூபோ வேத: - குஹ்ய:, ரஹஸ்யபூத: - அந்ய:, இதர - வேதாத்விலக்ஷண: - யஸ்த்ம் தாடூசம் ப்ரணவம் வேத ஸ வேதவित்த - ய: ப்ரணவமாத்ரவேதி ஸ எவ வேதவிதிதி ப்ரஸம்ஸா - ..

(सा.सं.) गुह्य:, ब्राह्मणाय चानधिकारिणे अर्थतोऽनुपदेश्य: - वेदत्रयात्मकाक्षर त्रयसाङ्गतात्मकत्वात्रिवृद्धेद: - अत्र मानम् - “अकारात्मा हि ऋग्वेद: उकारात्मा यजुश्नुति: । सामवेदो मकारात्मा अनुस्वारोऽह्यथर्वण:” इति - यस्तमर्थतो वेद स वेदविदित्यर्थ: - अस्त्वेवं तावता भवदभि - ...

(सा.स.) मतार्थपरत्वं कथमित्यत्राह । इत्थं इत्यादिना । विनियोजके प्रमाणेनेति तृतीयया प्रणवस्यैव कारणत्व प्रतीतेर्न मन्त्रावयवत्वधीस्तदाकार्येत्यभिप्रेत्य स्वतन्त्रमायं इत्युक्तम् । இங்ஙனம், மூல மन्ತ್ರான்தர்ப்பதத்வம் தரையாமபி । ப்ரணவேன ஹி ப்ரதமதஸ்ஸம்பாத்தம் தர்சயதி । இவ்விடத்தில்த் இதி । த்வரூப ஜ்ஞான ப்ராத்தான்யத்தாலே, த்வரூப ஜ்ஞானோத்தாத்தனத்ய ப்ராத்தான க்ருத்த்யத்த்வாதித்த்யர்த்த: - மாத்ரத்வத்த: சமர்ப்பணவ்யவத்தேத்பர: - உபஜீவ்யம், ப்ரதமதஸ்ஸம்பாத்தம் - த்ஷேதத்த்வான்த்நதான - ...

மூல்। உபாயரூப ஜ்ஞானந்ததை விவக்ஷிக்கும்போது மோக்ஷபரம்। இப்ப்ரணவார்த்தானுசந்நாந்ரகமத்ததை,

“ईदृशः परमात्मायं प्रत्यगात्मा तथेदृशः।

तत्सम्बन्धानुसन्धानमिति योगः प्रकीर्तितः॥” என்று

श्रीशाण्डिल्यभगवान् அருளிச்செய்தான். இத்ததை

“अकारार्थो विष्णुर्जगदुदयरक्षा प्रलयकृत् - ...

(சா.தி.) உபாயரூப ஜ்ஞானத் என்றும் பக்ஷத்தை ப்ராசஜ்ஜிகமாகவருளிச்செய்கிறார். உபாயரூபேத்யாடியால் அநந்தரம் இப்ப்ரணவார்த்தானுசந்நாந்ரக ப்ரகாரத்துக்கு வகனமுதாஹரிக்கிறார் - ப்ரணவார்த்தேத்யாடியால் - க்ரமத்ததை. ப்ரகாரத்தையென்கை - ईदृशः परमात्मेति, அகாரத்தில் சொல்லும் ப்ரமாட்மா ईदृशः, ஷேப்த்வாதி ஧்ரமவிசிஷ்டனாயிருக்கும் ப்ரத்யகாட்மா ததேதृशः, மகாரத்தில் சொல்லும் ஜீவாட்மா ईदृशः ஷேப்த்வாதி ஧்ரமவிசிஷ்டனாயிருக்கும் தத்சம்பந்நாநுசந்நாந். தயோ:, உக்த ப்ரகார ரானவிவர்களுடைய சம்பந்நாநுசந்நாந்மாவது லுசகதூர்த்தியில் சொன்ன ஷேப ஷேபி பாவானுசந்நாந் மென்கை - இதி, இதுதானே யோக இத்யுக்த. - யோக மென்று சொல்லப்பட்டதென்கை - இப்ப்ரணவார்த்ததை ப்ரதூரும் விஸ்தரேண அருளிச்செய்தா ரென்கிறார் - இத்ததை, அகாரார்த்த இத்யாடியால் - இதுக்கு அர்த்தம். ஜகதுதயரக்ஷா - ...

(சா.ஸ்வ.) கூடுமோ? சுவதந்நாஸகண்ட ப்ரணவததுக்கு ப்ரமாட்மபரத்வம் “जुहुयात्प्रणवेनाग्नौ” இத்யந்யத்ர தூமமானாப்போலே சுவதந்நாஸகண்ட ப்ரணவததுக்கு ஷேப்த்வபரத்வம் கண்டாலன்றோ தந்யாயத்தாலே மந்நானு ப்ரவிஷ்ட ப்ரணவததுக்கும் தத்பரத்வம் சொல்லலாவது? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இப்ப்ரணவார்த்தேதி। க்ரமத்ததை. ப்ரகாரத்ததை. தத்சம்பந்நாநுசந்நாந்மம்। தயோரநந்யாஹ் ஷேபஷேபிபாவானுசந்நாந்மத்யர்த்த: - ப்ரணவார்த்தானுசந்நாந்ரகமத்ததை யென்று சொன்னது கூடுமோ? ப்ரணவத்தில் அகாராதிக்களை எடுத்து இது அர்த்தமென்று சொல்லவில்லையே? இந்த ஷாண்டில்யவகனார்த்தத்திலே பர்த்தவசிக்கும்படி அக்ஷரவிபா஑ம் பண்ணி ப்ரணவ் வ்யாக்யாத மானாலன்றோ இப்படி சொல்லலாவது? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இத்ததை இதி - இந்த ப்ரணவத்ததை யதூ, ஷாண்டில்யவகனத்ததையென்றபடி - அஸ்யார்த்த: - ஜகதுதயரக்ஷாப்ரலயகூத் விஷ்ணு: - ...

(சா.ப்ர.) உபாயரூபேத்யாதிநோபாயபரத்வம் ஧ர்சிதம்। एवं प्रणवस्योपायपरत्वस्फोरके वचने अधिकारपरत्वं च प्रदर्श्य असाधारण्येनाधिकारज्ञापकं प्रमाणं प्रदर्शयन् अधिकारपरत्वस्य साम्प्रदायिकत्वमप्याह। இப்ப்ரணவேத்யாதிநா - ईदृश இத்யாதி - யோக:, அபி஑மநா஑ந்யதம பூதமநோ஑ந்யபா஑ே நிர்வத்யம் ஑்யானமத்யர்த்த:।

(சா.வி.) மர்த்தாந்நரமப்யா஑ உபாயஸ்வரூபேதி। ईश्वरज्ञानाद्वक्तिप्रपत्तिरूपज्ञानाद्विशुद्धिमोक्ष இத்யர்த்த: - ப்ரணவார்த்தானுசந்நாந்ரக ப்ரமாணமா஑ - இப்ப்ரணவார்த்தானுசந்நாந்ரகமத்ததை இதி - ईदृशः शेषित्वादि विशिष्टः - ईदृशः शेषित्वादि विशिष्टः - तत्सम्बन्धानुसन्धानम्, ஷேபஷேபிபாவானுசந்நாந்ரக யோக இத்யர்த்த: - எததுநுசந்நாந்ரக ப்ரகாரம் ஷ்ரீமதூத்யார்த்த அப்யவோகந்நித்யா஑ - ...

(சா.ச.) உபாயரூபேதி - அஸ்ய சுவரூபானுசந்நாந்ரகபரத்வ ப்ரகாரம் ப்ரமாணேநா஑ - ப்ரணவார்த்தேதி - ईदृश இதி ஷ்லோகே பாடந்நயேண ப்ரதம தூதீய ம஑்யமாக்ஷரலுப விபக்தீநாந் க்ரமேணார்த்த உக்த: - யோக:, ஜ்ஞானயோக: - அகாரார்த்த இதி।

மூலம்। மகாரா஥ீ ஜீவ ஸ்தடுபகரணம் வுணவமிதம்।
 உகாரோ஽நந்யாஹீ நியமயதி ஸ஑்ந்நமநயோ:
 த்ரயீஸாரஸ்த்யாத்மா ஸ்ரணவ இமமர்த்஢் ஸமதிஸத் ||

என்று விவரித்தார்கள் -

"கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்கிறதும் இப்
 ஸ்ரணவார்த்திவிரணம் - ...

(ஸா.தி.) ஸ்ரணயக்து, கார்யவர்த்ததினுடைய ஸ்ரதிஸ்திதிமஹாகர்தா வாகையால் ஸகலஜகத்காரண஢ூதநான விணு:, அகாரத்துக்கு வாக்யன் ஜீவ:, ஸ்ரத்யகாத்மா மகாரத்துக்கு வாக்யன் ததித வுணவமுபகரணம்। இநத ஜீவன் விணுஸுஷமான ஸதார்த்தம் - இது அகிதத்தககும் ஸுபலக்ஷணம் - ஸுபகரணாஸுக்ஷயா ததிதமென்று ஸுஸகதவென நிதீஸம் அநயோஸஸ஑்ந்நம், ஸக்தமான ஸுஷஸுஷி஢ாவரூ஢ ஑்ந்நத்தை - உகார:, அவதாரணார்த்தமான உகாரம் அநந்யாஹீ நியமயதி, அநந்யாஹீத்வென ததிதரா஑ுசரமாக வ்யவஸ்தாஸித்திறது ஸ்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸிரூபாதிக்கஸுஷத்வத்தை ஢கவதிதரஜீவா஑ுசரமாக ஸ்தாஸிக்கிறதென்றும் அர்த்தம் இதன் த்ரயீஸார:, வ்யக்ஸரூ஢ு஑்யம் - ஸ்ரணவ:। இமம், இவ் அர்த்தத்தை, ஸமதிஸத், ஸுதஸித்தததென்கை திரும஑கையாழ்வாரும் ஸ்ரணவார்த்தத்தை விவரித்தருளினதை அருளித் ஑ெய்கிறார் கண்ணபுரம் இத்யாதிடால் கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கென்று அகாரார்த்திவிரணம்। அடியேன் என்று ஸுஸததூர்த்திமகார விவரணம்। ஒருவர்க்குரியேனோ என்று உகாரார்த்திவிரணம்। -

(ஸா.ஸ்வா.) ஆத்மதயா வ்யாஸ: ஸரமாத்மெத்யர்த்த: - இதுஸ. ஸரமாத்மாஸமிதி ஸாணிட்ய வதன ஸ்ரத்யஸாஸென அகாரார்த்தி ஸக்த இதி ஢ாவ:। ஜீவ:, தடுத்பா஑த்வர஑்யத்வாதிமானு மகாரார்த்த: - ஸ்ரத்யகாத்மா ததேதுஸ இதி திதூத்யஸாஸென மகாரார்த்தி ஸக்த இதி ஢ாவ:। ததித, ஜீவதத்வம் வுணவமுபகரணம், விணுவர்த்தமுபகரணம் - விணு ஸுஷ஢ூதமித்யர்த்த:। அநென ஸுஸததூர்த்தி ஸக்த: - மத்யம உகார: - அவதாரணார்த்த: - அநயோஸஸ஑்ந்ந, ஸுஷஸுஷி஢ாவ்ரணநந்யாஹீ நியமயதி - தஸ்யேவஸுஷ஢ூதமிதமிதி ஑ுத்யயதி - தத்ஸ஑்ந்நானுஸந்நானமித்யநென உகாரார்த்தி ஸக்த இதி ஢ாவ:। த்ரயீஸார:, வெதத்ரயஸார:। த்யாத்மா, அகாரோகாரமகாராத்மா ஸ்ரணவ: - இமமர்த்த, ஸூவூக்தமர்த்தம்। ஸமதிஸத், ஸுபாதிஸதித்யர்த்த: - இப்படி ஸ்ரணவத்தை விவரித்தார்களென்று ஑ொன்னது கூடுமோ? ஸரஸக்ஸ ஸிரஸன஢ூவகம் ஑்ரதாயஸ்ரவர்த்தகரண ஢ெரியாழ்வார் ஸ்ரணவத்தை, "மூலமாகிய ஒருறையெழுததை" என்கிற ஢ாட்டிலே அக்ஷணதயா ஸரமாத்மஸரமாக வ்யாக்யானம் ஢ண்ணுகையாலே ஑்ரதாயவிரூ஢மாகவிப்படி விவரிக்கக்கூடுமோ? என்னவருளித்஑ெய்கிறார் கண்ணபுரம் இதி - மூல மாகிய வென்கிற ஢ாட்டு஑்஢ோலே திரும஑கையாழ்வாருடைய இநத஑் ஢ாட்டும் ஸ்ரணவவிவரணமாகையால் ஑்ரதாயவிருத -

(ஸா.ஸ்ர.) கண்ணபுரம் இத்யாதி। க்ருஷ்ணக்ஸத்ரதயா ஸுராண ஸ்ரஸிதூஸ்ய (திருக்கண்ணபுர) திருக்ஸுஷண ஸுரா஑்யஸ்ய ஸகரஸ்ய ஸிர்வாஹகஸ்ய ஸ்ரீஸநெதாஸ஢ூதோ஑் ததூயதிரித்தஸ்ய ஑ ஑ாஸ இத்யர்த்த:। - ...

(ஸா.வி.) அகாரார்த்தி விணுஸிரிதி। ஸரகாலயு஑ி஢ிரயேவமெவ ஸ்ரணவார்த்தி வ்யாக்யாத இதி ததீஸயதி - கண்ண

(ஸா.ஸ.) ததித, ஜீவஸத்வவாக்யம் தடுஸுபலக்ஸிதா஑ி஑் - வுணவமுபகரணம், விணுஸுஷ஢ூதம் வஸ்து இத்யர்த்த:। கண்ணபுரம் இதி - ஸரகாலஸூக்தி - கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு இத்யகாரார்த்திவிரணம் - அடியேன் இதி ஸுஸததூர்த்தி மகாரார்த்தியு:, ஒருவர்க்குரியேனோ இத்யகாரார்த்திவிரணம் - த்ரயீஸார - ...

மூல்। ப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்ரயத்தையும் வேதத்ரயசாரமாக ஸ்ருதிஸ்மृतிகள் ப்ரபஷித்தன - ...

(சா.தி.) இனிப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்ரயத்தினுடைய த்ரயீசாராத்மகத்வத்தை வெளியிடுகிறார் - ப்ரணவத்தில் அக்ஷரேத்யாடியால் வேதசாரமாக, மூன்று அக்ஷரமும் மூன்று வேதசாரமாகவென்கை - ஸ்ருதி, ஞாந்தொய் - “ஃரீதி ஃரவேதாஜாயத | ஃவ இதி யஜுவேதாத் - ஸுவரீதி சாமவேதாத் - தானி ஸுக்ராண்யஃயதபந் | தேஃயோஃமீததேஃயஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த - அகாரோகார மகார இதி - தானேகதா சமஃரததேததொமிதி” என்றதிறே ஸ்மृतியும் “அகாரஃப்யுகாரஃ மகாரஃ ப்ராபதி: | வேதத்ரயாந்நிரஃவஃஃவஸ்வரீதிதி ச” இதி | நிரஃவஃ, சாரமுஃதவாந் என்றபடி - “ஃஃ உதமநே” என்றிறே தாது - இவ்அகாராதிவர்ணங்கள் விஷ்வாஃத்ய்ங்களைச் சொல்லும் ப்ரகாரங்களை ப்ரஸநபூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார் - ...

(சா.ஸா.) மில்லைமென்று கருத்து ஃனாலும் “த்ரயீசாரஸ்த்யாத்மா” என்று, சஃபண்ட ப்ரணவத்தை த்ரயீசாரமென்று சொன்னது கூடுமோ? அஃபண்டப்ரணவ மன்றோ பரமாத்மவாஃதீதயா த்ரயீசாரம்? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ப்ரணவத்தில் இதி - ஸ்ருநீதி - ஞாந்தொய்ஸ்ருதௌ “ஃரீதி ஃரவேதாஜாயத ஃவ இதி யஜுவேதாத் - ஸுவரீதி சாமவேதாத் - தானி ஸுக்ராண்யஃயதபந்தேஃயோஃமீததேஃயஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த - அகாரோகார மகார இதி - தானேகதாசமஃ(வ) ரததேததொமிதி” ஸ்ரவணாத் “அகாரம் ஃப்யுகாரம் ச மகாரம் ச ப்ராபதி: | வேதத்ரயாந்நிரஃவஃஃவஸ்வரீதிதி ச” இதி ஸ்மதேஸ்ச என்று கருத்து - ...

(சா.ப்ர.) எவ் ப்ரணவஸ்ய தாத்பர்யமுக்தவா தஸ்ய பதத்ரயாத்மகத்வம் சப்ரமாணம் ப்ரதஸ்யாஃதிகாரபரத்வே ப்ராதான்யேநாஃதிகாரி ஃதொகபதஸ்ய மகாரஸ்ய ப்ரதம் ப்ரயொகஸ்யாதித்யத்ர ஜீவஸ்வரூப நிரூபக ஸேஸ்த்வஸ்ய ஸேஸி நிரூபணீயத்வாஃஃஷேபீஃமூத நாராயணவாஃசகஸ்யாகாரஸ்ய ப்ரதம் ப்ரயொக இத்யஃபிப்ரயந்நகாரஸ்யாத்யமாஃ - ப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்ரயத்தையும் இத்யாதிநா - ஸ்ருதிஸ்மृतீதி - “ஃரீதி ஃரவேதாஜாயத - ஃவ இதி யஜுவேதாத் - ஸுவரீதி சாமவேதாத் | தானி ஸுக்ராண்யஃயதபந் - தேஃயோஃமீததேஃயஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த - அகாரோகாரமகார இதி | அகாரம் ஃப்யுகாரம் ச மகாரம் ச ப்ராபதி: | வேதத்ரயாந்நிரஃவஃஃவஸ்வரீதிதி ச” இத்யாதி ஸ்ருதி ஸ்மதய இத்யத்ய - ஸ்மதாவபி - ...

(சா.வி.) பூரமிதி - வ்யாஃப்யாத - கத்யமத்ரத்ரயீசாரத்வம்? யதஸ்த்ரயீசாரஸ்த்யாத்மேத்யுஃதமித்யத்ராஃ | ப்ரணவத்தில் இதி - “ஃரீதி ஃரவேதாஜாயத | ஃவ இதி யஜுவேதாத் - ஸுவரீதி சாமவேதாத் | தானி ஸுக்ராண்யஃயதபந் - தேஃயஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த - அகார உகார மகார இதி - தானேகதா சமஃரததேததொமிதி - ஸ்மதீஸ்ச - “அகாரஃஃப்யுகாரஃ மகாரஃ ப்ராபதி: | வேதத்ரயாந்நிரஃவஃஃவஸ்வரீதிதி ச” - நிரஃவஃ, சாரமுஃதவாநித்யத்ய: - இமே அகாராதிவர்ணா: - கத்யம் ஸர்வரஃசகத்வாதி - ...

(சா.ஸ.) இத்யஸ்யம் விவ்ரணோதி - ப்ரணவத்தில் இதி - ஞாந்தொய் “தேஃயோஃமீததேஃயஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த - அகாரோகாரமகார இதி - தானேகதா சமஃ(ர) வததேததொம்” இதி ஸ்ருதிரிஃஃஃபிப்ரேதா - ஸ்மதீஸ்ச “அகார ஃப்யுகாரம் ச மகாரம் ச ப்ராபதி: | வேதத்ரயாந்நிரஃவஃஃவஸ்வரீதிதி” நிரஃவஃ, சாரமுஃதவாந் | ஃஃ உதமநே இதி தாது: - ...

மூல்। இவ் அக்ஷரங்கள் இவ் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியெங்ஙனே யென்னில்

“அஷ்டாக்ஷரஸரீராங் ப்ரணவாஞ்சக்ஷரேணது ।

அகாரேணாஸிலாஞ்சாரஃ ப்ரமாத்மாபிஞ்சீயதே ॥

ஸமஸ்தஸஞ்சு மூலத்வாதகாஸ்ய ஸ்வபாவதஃ ।

ஸமஸ்தவாஞ்ச மூலத்வாத்ரஞ்ஸுஞ்சபி ஸ்வபாவதஃ ॥

வாஞ்ச வாஞ்சகஸஞ்சஸ்தயோரதர்த்தாஞ்சப்ரதீயதே ।”

என்று ஸ்ரீவாமனபுராணவஞ்சனத்தாலே ஸர்வவாஞ்சகஜாதப்ரகৃதியாண ப்ரதமாஞ்சுத்ருக்ரு ஸர்வவாஞ்சஜாத ப்ரகृतியாண நாராயணன் - ...

(ஸா.தீ.) இவ் அக்ஷரங்கள் இத்யாதினால் அஷ்டாக்ஷரஸரீரெத்யதி - அஷ்டாக்ஷர ரூப யஞ்சுரீரம் மன்த்ரஸ்வரூபம் தஸ்யாங்ஸுபூதோ யஃ ப்ரணவஃ தஸ்யாஞ்சக்ஷரஃ அகாரஃ - தீன அகாரேண ஞ்சைகை - ஸமஸ்தஸஞ்சு மூலத்வாததி - அகாஸ்ய ஸ்வதஸஸமஸ்த ஸஞ்சுதானா காரணத்வாத் । தத்யா ப்ரஞ்ஸுஞ்சு, நாராயணஸ்யாபி । ஸ்வதஸஸமஸ்தஸ்ய வாஞ்சஸ்ய, ஸகலஜகதஃ ஞ்சன்றபடி - காரணத்வாஞ்ச । தயோ, அகார ப்ரஞ்ஸுஞ்சு - வாஞ்சவாஞ்சகபாவரூபஸஸஞ்சு. அர்த்தாந், யோగ்யநாரூபாத் ஜாயதே ஞ்சன்றபடி வாஞ்சக ஜாதப்ரகৃதி, ஸஞ்சு ப்ரபஞ்சகாரணம் ।

(ஸா.ஸ்வா.) இப்படி “அகாரார்த்தோ விஞ்ஸு:” ஞ்சன்று ஸொன்னது ஸுருதமோ? விஞ்ஸுஸிடத்தில அகாரத்துக்ரு யோகமோ? ஸுஞ்சிடயோ? யோகத்தாலே விஞ்ஸுத்வ ப்ரதீனிக்ருடாதே? ஸுஞ்சிடயாகில தத்ராஹகப்ரமாணமுண்ஞ்சுடோ? ஞ்சன்கிற அபிப்ராஸத்தாலே ஸாங்ஸுககிறார் இவ் அக்ஷரங்கள் இநி - ஁த்தர மருஸிஸ்செட்கிறார் - அஷ்டாக்ஷரெதி - அஷ்டாக்ஷர ஸரீரஸ்ய அங்ஸுபூதோ யஃ ப்ரணவஃ தஸ்யாஞ்சக்ஷரேணாகாரேண ப்ரமாத்மாபிஞ்சீயதே । ஸுஞ்சுபிஞ்சீயதே இத்யர்த்த - ததுபபாடயதி । ஸமஸ்தெதி - அர்த்தாந், ஁ஞ்சுஞ்சுத்யெநெத்யர்த்தஃ - ப்ரமாத்மஸஞ்சுதேன -

(ஸா.ப்ர.) ஸ்ருதேரூபாடானாத்நதுதாஹரணம் - நன்த்ரேவ தர்ஹி “யத்ரேதாஞ்சுஸ்வரஃ ப்ரொக்தஃ ஸமஸ்த ஸஞ்சு மூலத்வாத்” இத்யாதிபிஸஸர்வவேத ப்ரகृதிஃ ப்ரணவஃ - தஸ்ய ப்ரகৃதிரகார இத்யவகமாத் - “பூரெதி ஁ரங்ஸுவேதாத்ஜாயத । அகாரம் ஞ்சாப்யுகார ஞ்செத்யாதிநா” அகாரொகார மகாராணா வேதஜந்யவ்யாஹதி ஜந்யத்வாவகமாஞ்சுந்யாஸ்ரய இதி ஞ்செந் । யத்ரேதா வித்யாஞ்சவகதஸ்ய ப்ரணவத்வாரகஸ்யாகாஸ்ய ஸர்வவேத காரணத்வஸ்யேவ பூரெதி ஁ரங்ஸுவேதாதித்யாடாவபி பூராதி ஸூஞ்சுமாவஸ்தாத்வார்த்தகத்வாத்ரேதந்ரய ஸூஞ்சுமாவஸ்தாத்வேன வ்யாஹதிபு தத்காரணத்வஸ்யாகாரொ மகாரொகாரேஸு வ்யாஹதி ஸூஞ்சுமாவஸ்தாத்வேன தத்காரணத்வஸ்ய ஞ்ச ஜாபநேன ஞ்ச ப்ரத்யபி ஜாபநாதிதி பாவஃ - அஷ்டாக்ஷரெத்யாதி - அஷ்டாக்ஷரஸரீரே தத்வயவ பூதோ யஃ ப்ரணவஃ தஸ்யாஞ்ச யத்ரேதம் அகாஸ்தேநெத்யர்த்தஃ - ஸிலாபுத்ரகஸ்ய ஸரீரமிநிவத்ரேதாக்ஷர ஸரீரமிநி நிர்ஞ்சேஸஃ - “ஏஸ ஸெதுவிர்ஞ்சதரணஃ, ஏஸா லொகானாமஸஞ்சுபேதாய” இத்யாதி ப்ரமாணேரஸிலாஞ்சாஞ்சாரத்வேநாவகதொ அகாரேணாபிஞ்சீயத இத்யர்த்தஃ - அர்த்தாந் ப்ரதீயதே, ஁ஞ்சுஞ்சுத்யாத்ரப்ரதீயத இத்யர்த்தஃ - ...

(ஸா.வி.) விஸிஸ்தத்வாதி வாஞ்சகா இதி ப்ரஸந பூர்வகமுபபாடயதி । இவ் அக்ஷரங்கள் இத்யாதிநா - அஷ்டாக்ஷரெதி - அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸரீரம் தஸ்யாங்ஸுலயஃ ப்ரணவஸ்தஸ்ய ஁ஞ்சுக்ஷரேணாகாரேண । ஸமஸ்தஸஞ்சு மூலத்வாததி “அகாரொ வை ஸர்வாவாங்” இதி ஸர்வஸஞ்சுஞ்சுடொடானத்வேன ஸஸ்த்வாதகாஸ்ய ஸர்வஸஞ்சு மூலத்வம் - ப்ரஞ்ஸுஞ்சுஸஸமஸ்த வாஞ்சுமூலத்வாத்ஸகலஜகத்காரணத்வாத்ரேதாஞ்சுஞ்சுத்யாத்ரயோர்வாஞ்சு வாஞ்சக ஸஞ்சுஞ்சுத்யாத்ரயோர்வாஞ்சு - ...

(ஸா.ஸ.) அர்த்தாஞ்சுப்ரதீயத இத்யர்த்தஸஞ்சுதேன ஸஞ்சுஸாமர்த்த்யமர்த்தஸாமர்த்த்ய ஞ்சொக்தம் - “யத்ரேதாஞ்சு ஸ்வரஃ ப்ரொக்தொ வேதாந்தே ஞ்ச ப்ரதிஸ்திதஃ । தஸ்ய ப்ரகৃதிஸிலீனஸ்ய யஃ ப்ரஸஸ மஹேஸ்வரஃ” இதி ஸ்ருதேர்வாஞ்சு ஜாத - ...

மூல்। வாच्यனென்று சிद्धமான அர்த்தத்தை வேதார்த்தசङ्஑ஹத்திலேயருளிச் செய்தார் - இத்தாலே காரணவாக்யசிद्धமான சகலஜகந்நிமித்தோபாநகாரணத்வமும், அத்தாலே ஆக்சிஸமான சர்வஜத்வ சர்வசக்தித்வாதி஑ுணவர்ட்டமுமிங்கே சிद्धமாவது. இவ் அகரம் ஢கவதூககமென்னுமிடம் “அநிஷே - ...

(சா.தி.) இனி அகாரவாக்யத்வத்தால் இஷ்வரனுக்குப் பதித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் இத்தாலேயென்று துடங்கி - இத்தாலே, இவ் அகாரவாக்யத்வத்தாலென்றடி - இங்கே, இவ் இஷ்வரனிடத்திலே இவ் அகாரத்திலே இஷ்வரனுக்கு சிद्धமென்றுமாம் நந்வகாரேண ஢ரமாத்மா஢ிதீயதே என்று வகநத்திலிருக்க நாராயணன் வாच்யனென்று சிद्धமானபடியெனனென்ன நி஑ண்஑ூதிகள விண்஑ு அகாரவாக்யனென்று சொல்லுகையால் வகநத்தில் ஢ரமாத்மச஑்வத்துககும் விண்஑ுவிளே ஢ர்யவசானமென்கிறார் - இவ் அகரமத்யாதிபால் இங்குற்ற நி஑ண்டு ச஑்வத்தால் ஢஢ியுக் த வகந முபலகிதம் - இவற்றால் ஢ரயோமும் சிद्धம்। அநிஷே ஢ுமாவ்ணீ” அ எனனுமிது நிஷே வர்திககும்

(சா.ஸ்வ.) விண்஑ுரேவா஢ிதீயதே - “஢ரமாத்மா க சர்வோமாதார ஢ரமேஸ்வர। விண்஑ு நாமா ச வேடேஷு வேதாந்஑ேஷு க ரீயதே” என்று சொலவிற்திறே - வேதார்தேதி - “யதேதாதீ ஸ்ர: ஢்ரோக் த.” இத ஑ுத்யர்த விகாரஸ்தலேயென்றடி - இதினாலே ஜகத்காரணத்வவிசிஷ்ட விண்஑ுத்வமகாரார்த்மாயிற்று இனி “ஜகதுதரகா ஢்ரநயகூத்” இத ஜகத்காரணத்வமகாரார்த்மென்று சொன்னது கூடுமோ? எனனவருளிச்செய்கிறார் இத்தாலே இத. இத்தாலே சமஸ்தவாக்ய மூலத்வ ஢ுரஸ்கூத்ய வாच்யதோ஑யுக் தீ- கித்யந்யாயத்தாலே எனறபடி - சார்வஜாத்஑ா஢ாவே ஜகதுதரகா஢்ரநயகூத் த்வ் கூடுமோ? எனனவருளிச்செய்கிறார் அத்தாலே இத - ஆனாலும் “அகாரார்தீ விண்஑ு:” என்று சொன்னது கூடுமோ? “அகாரேணா஑ிலாதார: ஢ரமாத்மா஢ிதீயதே” என்று ஢ரமாத்மாவன்றோ வாच்யனாகத்தோற்றுகிறான் விண்஑ுத்வாகாரேண வாच்யதே தோற்ற வில்லையே? எனனவருளிச் செய்கிறார் இவ் அகரமதி - அநிஷே, அநு஢்஑ந்நமத்யாதீ - ...

(சா.஢்ர.) எவ் க “காரணம் து தீயே” இத காரணஸ்யேவ சர்வவித்யாவேத்யத்வாத் “யதோ வா இமான ஜாயந்தே - ஢்ர஑்வந் ஢்ர஑் ச வூக ஓஸீத் - யதோ த்யாவ ஢ுதீவீநிஷ்டகூ”। யோ யோநியோநிமதிதீஷ்டத்யே” இத்யாதி஢ிநிமித்தத்வே நோ஑ாதானத்வேன சோக் த் சர்வஜத்வசர்வசக்தித்வாதி஑ுணக ஢்ர஑்வோ஑ி ந்யாஸவித்யாயாமநுமந்஑ீயமதி விவகிதமத்யா஑்। இத்தாலே இத்யாதிநா। எவமூகித்யாந்நாராயண஑ோதகத்வ முக்த்வா ரூத்யா஑ி ஑ோதகத்வமா஑்। இ஢்஑க மத்யாதிநா - ...

(சா.வி.) ஢்ரதீயத இத்யர்த: - ஓகித்யாத்காரண஢ூதச஑்வஸ்ய காரண஢ூத஢்ர஑்வாகித்யமத்யுக் த்யா காரணத்வ ததா஑ிஸ சர்வஜத்வாத்யசகாரேண ல஑்வா இத்யா஑் - இத்தாலே இத। எவமூகித்யாதகாரஸ்ய நாராயணவாககத்வ முக்த்வா ரூத்யா஑ி ததா஑் - இவ் அகரமதி - அநிஷே இத்யேநதஸ஢வ இத்யாதீ நிஷே - ...

(சா.ஸ.) ஢்ரகூதீயானேத்யுக் தி: - தஸ்ய, வேதஸ்ய। ஓதாவந்தே க ஢்ரதிஷ்டித ஢்ரணவ ரூ஑ சர்வஸ்ய ஢்ரகூதாவகாரே லீநஸ்ய ய: ஢்ரோ வாच்ய இத வேதார்த் சङ்஑஑ ஸூக்திரி஑ா஢ி஢்ரேதா - இத்தாலே, அகாரவாக்யத்வேன - இங்கே, அகாரவாக்யே அ஑ிலாதாரத்வசர்வரககத்வயோ. காரணத்வசமநியதத்வாத் து஑ஸ்தா஑காகார. காரணத்வாதிக ம஑்யு஑ஸ்தா஑யதீத்யாஸய: - அநிஷே இத। அகாரஸ்யானு஢்஑ந்நமத்யாதீ நிஷேதார்த்மகத்வ - ...

மூல்। புமான் விष्णौ” என்றும் “அகாரோ விष्ணுवाचकः” என்றும் “அ இதி ஸ்ரீமதநாராயணஸ்ய
 ப்ரதமாபிதானமபிதததா கிம் நாம மங்ளம் ந க்ரூதம்” என்றும் நிஷ்ட்டுகளிலும் ப்ரஸித்ரம்। இது
 வ்யாகரணவ்யுத்ரப்தியாலே ஸர்வஸ்ரணைஸ்சொல்லும்போது ரக்ஷண ப்ரீணநாதி விஸயமான தாதுவிளே
 க்ரூதவாசியான க்ரீப் ப்ரத்யயத்தாலே நிஷ்பந்ரமான பதமாய் ஸர்வரக்ஷகத்ரவாதி விஸிஸ்டணாகக காட்டும். - ...

(ஸா.தி.) அஸம்ஸவ இத்ராதிகளில் ஸம்ஸவநிஸேதேந அப்ரயுக்த மாகைபால் விஷ்ணௌ ந அ இதி அயம் புமான்,
 புலிங்ளம்। என்று இருககும் அ இதி ஸ்ரீமதநாராயணஸ்ய அபிஸ்யுக்தவசனம் “அவேதௌ மாமஹ வந்”
 இத்ராதிகள் ப்ரயோகம் - வ்யாகரண ப்ரக்ரீயைபாலும் இவ் அக்ஷரம் விஷ்ணுवाचकமெனகிறார். இது
 வ்யாகரணேத்ரவாதிபால் வ்யாகரணவ்யுத்ரப்தியில் அவ் ரக்ஷணே அவந்நான்யர்த் எனகிற ப்ரக்ரீயையபாலும் மெனகை
 ஸர்வஸ்ரணை, ஸர்வரக்ஷகனான விஷ்ணுவைபெனறபடி ஸர்வரக்ஷணே விஷ்ணுவே அதிக்ரூதத்வெந
 ப்ரஸித்ரமாகையாலித்தை உபபாதிக்கிறார் மேல ரக்ஷண ப்ரீணநேத்ரவாதிபால் - அவ்ரக்ஷண ப்ரீணநாதிஸு
 எனகிற தாதுவிளே க்ரூதவாசியான க்ரீப்ரத்யயை। “லோபோவ்யௌ வலீ” இநி வகாரலோபேச சதி
 நிஷ்பந்பதமாகையாலென்றபடி - ஸர்வஸ்ரணையென்று

(ஸா.ஸ்வ.) அகாரோ நிஸேதார்த் - விஷ்ணௌ து புமான், புலிங்ளம். - அ. எனகை - ப்ரயோகேதி - அபிஸ்யுக்த
 ப்ரயோகங்களிலும் இத்ராத்ர்த்.। காரணத்ரவவிஸிஸ்ட நாராயணத்ரவம் ரூதிப்ரவ்ரூதி நிமித்தமெனறு க்ரூதத்து -
 “அகாரேணாஸிலாதார: பரமாத்மா” இத்ராத்ரபி பரமாத்மாஸத்ரவெந நாராயண எவ் விவக்ஷித. என்று க்ரூதத்து -
 இப்படி க்ரூதகாரணத்ரவ விஸிஸ்ட நாராயணன் அகாரத்தாலே ஸித்ரணானாலும் ரக்ஷாப்ரலயக்ரூதிதி ரக்ஷகத்ரவம்
 அகாரத்திலே ஸித்ரிக்கிறதென்று சொன்னது க்ரூதமோ? என்ன வ்ருளிச்செயகிறார் இது இதி।
 அவ் ரக்ஷண இதி தாது: க்ரூதரீ க்ரீபி வித்ர ப்ரத்யயை வா க்ரூதே லோபோ வ்யௌவலீதி தாதுவகாரலோபே வெரப்ரத்யயேதி ப்ரத்யய
 வகாரலோபே அ இதி ரூபமென்று க்ரூதத்து - “அவதி ரக்ஷணே கான்தௌ - ...

(ஸா.ப்ர.) அய யோகதௌபி ஸ்ரீமதவ்யாக்ரணவ்யுத்ரப்திவமாஹ - இது வ்யாகரணேத்ரவாதிநா। “அவ் ரக்ஷே கதௌ கான்தௌ ப்ரீதௌ
 துஸ்தௌ துதௌ துதௌ। ப்ராதௌ ஸ்லேஸேத்யநே சை வ” இத்ரூத தாதுௌ ஔணாதி க்ரூதி ப்ரத்யயேதித்ரவம் ஸ்யேத்ரவாதி நாடிலோபே ச
 அ இதி பத ஸச்சிஸ்யமானஸ்ஷதௌ நிவர்த்ரமானஸ்யர்த்மாசத்ரவ இதி ந்யாயாத் -

(ஸா.வி.) வர்ததே - ப்ரயோகங்களிலும் இதி - அ இதி ஸ்ரீமதநாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதானமபித
 தததேத்ரவாதிபிஸ்யுக்த ப்ரயுக்த வாக்யேஸ்தித்ரவத்ர்த் - யோகேநாபி ஸ்ரீமதவ்யாக்ரணவ்யுத்ரப்திவமாஹ - இங்கு வ்யாகரணவ்யுத்ரப்தியாலே
 இதி - உ ப்ரத்யயை தித்ரவ ஸாமத்ரயாத்ரிலோபேந தாதுநிவ்ரூதௌ தாதுஸ்தானாபந்ர இப்ரத்யயாகார எவ் ப்ரக்ரூதிதயா வதிஸ்ததே
 - ததா சாவநீதி அ: , ரக்ஷக இத்ராத்ர்த் - க்ரீப்ரத்யயை க்ரீ ப்ரஸர்வாபஹாரி லோபே சதி லோபோவ்யௌவலீதி வலோபே அ
 இதி ஸ்வதீதி கேசித்ரவாசியு: - தத்ர க்ரூதத்ரவஸ்ரவ்யவிமதாமுபதாயாஸ்சேதி உபதாயாவகாரஸ்ய ச ஸ்தானே ப்ராத்யா
 ஀ரதி ப்ரஸங்ராச்யித்ரவம் - விசுப்ரத்யயை து நானுபபதி. -

(ஸா.ஸ.) விஷ்ணுவர்த்ரகதாயாமகார: புலிங்ளம் இத்ராத்ர்த்.। ப்ரஸித்ரமித்ரவெந அகாரஸ்ய ஸ்ரீமதநாராயணஸ்ய ரூதத்ரவமுக்ரூதம் -
 அதாவயவஸக்திமபி டர்ஸயதி - இது இத்ராத்ரநா - அவ்ரேய ப்ரக்ரீயா, அவ்ரேயஸ்த்மாத்தாதுௌ ரந்யேஸ்யௌபி த்ரூதயத இநி
 விசுப்ரத்யயைக்ரூதே லோபோ வ்யௌவலி தாதுநா வகாரலோபே க்ரூதவேரப்ரத்யயேதி - ...

மூல்। இத்தாது அனேகார்த்தமேயாகிலும் ரக்ஷார்த்தத்தில் ப்ரஸித்திப்ரகர்த்தாலும், இவ் அர்த்தமிங்கே அபேக்ஷிதமாகையாலும், இங்கே நானார்த்தங்கள் அநுசந்தேயங்களாக ஒரு நிரூபியில்லாமையாலும், ப்ரதமபதிதமான ரக்ஷா ஸாப்தமாய் மற்ற அபேக்ஷிதார்த்தங்கள் இத்தாலே ஆக்ஷிபங்களாக அநுசந்திக்கை உசிதமென்று இவ்வளவே ஆசாரியர்கள் வ்யாக்யான பண்ணினார்கள் - ...

(ஸா.தி.) பூர்வாக்யாதுவர்த்தே - இத்தாது அனேகார்த்தமாயிருக்க ஆசாரியர்கள் ரக்ஷார்த்த மாத்ரத்தையே ஸ்வீகரித்து வ்யாக்யானப்பண்ணினத்துக்கு நிதான மருளிச்செய்கிறார் - இத்தாது இத்யாடியால் நானார்த்தங்கள் அநுசந்தேயங்களாக நிரூபியில்லாமையாவது? நாராயணபதத்தில்போலே நிரூபியில் ரக்ஷார்த்த மொழிய நானார்த்தங்களைச் சொல்லாமை - ஆக்ஷிபேதி - அபேக்ஷிதாந்த்ராணாமாக்ஷேபாதிபி லாபே ஸப்தவூத்திகல்பனா நூச்சித்யாதிதி பாவ: - உசிதமென்று, உசிதமிதி ஹேதோ: என்றபடி - இவ்வளவே, ரக்ஷார்த்த மாத்ரத்தையே என்கை -

(ஸா.ஸா.) ப்ரீதௌ துஸௌதௌ துதௌ - ப்ராஸௌ ஸ்லேஷேத்யஸவேஷே” இத்யாதி ப்ரகாரே “அவ்ஹாது ரக்ஷாப்ரீணாநாநேகார்த்த மாகையாலே ரக்ஷகத்வவிஸிஸ்டார்த்தகமகாரமென்று பூர்வார்த்தவ்யாக்யான நியாமகமெங்ஙனே? ஸ்வரூபம் தெளிந்த முமுक्षுவுக்கு ரக்ஷகத்வமபேக்ஷித மாகையாலே ததா வ்யாக்யாதமென்னில் ப்ரீத்யாந்ர்த்தமும அபேக்ஷிதமாகையால் ரக்ஷாந்ர்த்தகத்வம் நிஸ்சயிக்கக்கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இத்தாது இதி। இவ்வளவே, ரக்ஷாமாத்ரத்தை என்கை ஆனாலும் ரக்ஷகத்வ மாத்ரமே கூத்ரப்த்யார்த்த - ...

(ஸா.ப்ர.) ரக்ஷகத்வ பூதகம் பவதித்யர்த்த: - நந்வஸ்ய ஹாதாரனேகார்த்தத்வாத்ரத்யமஸ்ய ப்ராஹ்யனே ரக்ஷகத்வ பூதகத்வ மித்யத்ராஹ - இத்தாது இத்யாதி - அவர்த்திதி ரக்ஷார்த்த எவ ப்ரயோக ப்ராசூரியாந்மந்த்ரானுஸந்தாதூரநிஹிநிவூத்திஹபாஸி ஸாகாஹூதயானிஸ்ட நிவர்த்தக ரக்ஷக ப்ரகாஸனஸ்யாத்ராபேக்ஷிதத்வாத் “ஏஸ்வர்த்தஸ்ய சமப்ரஸ்ய வீர்த்தஸ்ய யஸஸிஸ்த்ரய:। ஜான விராஸ்யயோஸ்சைவ ஷணா ப்ரக இதீரணே” த்யாதிவதகாரஸ்ய சமூதிதவாசகத்வே ப்ரமாணாபாவாந் ரக்ஷகத்வ ப்ராஹ்யமித்யர்த்த: - ஆக்ஷிபேதி - அபேக்ஷிதார்த்தாந்த்ராணாம் ஆக்ஷேபாதிபி லாபே ஸப்தவூத்திகல்பனாநூச்சித்யாதிதி பாவ: - நநு ப்ரகவத்கூர்த்தகரக்ஷாவிஸய ப்ரகாரவிஸேஷாபரிஜானே ஸ்வஸ்ய தத்ரக்ஷத்வ ஜானம் ந ஸ்யாதித்யத்ர விஸயவிஸேஷ ப்ரகார விஸேஷயாரநுக்தே: “அநூபாதிக்கநிர்देशेह्यसङ्कोचो मर्नाषिभि:। सिद्धे शब्दार्थ सम्बन्धे” இதி ந்யாயே

(ஸா.வி.) நநு ரக்ஷாநாநேகார்த்தத்வாத்ரகூதே ரக்ஷார்த்தஸ்வீகாரே கிம் நியாமகமித்யத ஆஹ - இத்தாது இதி - ஒரு நிரூபிதி - “நரோ நராணா சஹூதஸ்தஸ்யாஹமய சஹூதி.। நராஜாதானி தத்வானி நாராணிதி தநோ விது:। தா யதஸ்யாயந் பூர்வ் தன நாராயணஸ்மூத:” இதி நாராயணஸப்தே அனேகார்த்தப்ராஹகநிரூபிதிவதிஹானே- கார்த்தப்ராஹக நிரூபிதிநாஸ்தீத்யர்த்த: - இவ்வளவே, ரக்ஷார்த்தமாத்ரமேவ। - ...

(ஸா.ஸ.) ப்ரத்யயவகாரே ச லுப்தே அகார மாத்ரமவஸிஸ்யத இதி - ரக்ஷா ப்ரீணாநாநீத்யாதி ஸப்தேந - “அவதி ரக்ஷணே கான்தௌ ப்ரீதௌ துஸௌ துதௌ துதௌ - ப்ராஸௌ ஸ்லேஷேத்யஸவேஷே இத்யாதி சஹூதகாரிகோக்தார்த்தேபூச்சிதார்த்தாஸ்சஹூத்யந்தேநவ்வதி ஹாதாரனேகார்த்தத்வே ரக்ஷாரூபார்த்த மாத்ரபரதயா ப்ராஹ் பவதா ச வ்யாக்யானே கிம் நிதானமித்யத்ராஹ। இத்தாது இதி - யதா சஹூதகாபாவாத் - ...

மூல்। இந்த ரக்ஷகத்வம் அவச்சேத(க) மில்லாமையாலே சர்வவிஷயம் - ரக்ஷா(ரக்ஷண) பிரகாரங்கள் விஷயங்கள்தோறும் ப்ரமாணங்கள் காட்டினபடியிலே விசித்ரங்களாயிருக்கும் - இது ஹேதுநிர்देशं பண்ணாமையாலே நிரூபாதிக்கமாய்த்தோன்றினாலும், சாபராஹமான சંசாரிகளுக்கு மோக்ஷாதிப்ரதானத்தில் ஸ்வதந்த்ரணான ஈஸ்வரன் தான் சङ்கல்பித்து வைத்ததொரு வ்யாஜத்தை அபேக்ஷித்திருக்கும்

(சா.தி.) ரக்ஷகத்வமாத்த்ரமே ப்ரகृத் திப்ரத்யயார்த்த மாயிருக்க சர்வரக்ஷகத்வாதிவிசித்ர ணாகக்காட்டு மென்றதெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இந்த ரக்ஷகத்வமென்று - அவச்சேத(க)மில்லாமையால், ரக்ஷ்யவிசேஷானுக்தே: என்றபடி - விஷயங்கள்தோறும், சாசாரி முமுक्षுமுக்தரிடங்கள் தோறுமென்கை - விசித்ரமாயிருக்கும், சாசாரிகளுக்கு அந்நபானஸ்வர்காதிப்ரதானம், முமுக்ஷுக்களுக்கு மோக்ஷாதிப்ரதானமியாதிருபேண என்றபடி - இந்த ரக்ஷண நிரூபாதிக்கமாய்த்தோன்றினாலு மென்கை - மோக்ஷாதித்யாதி ஸ்வுத்தால் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவாதி ஸ்ரஹீதம் - இத்தால் சாசாரிகள் திறத்தில் இவனுடைய ரக்ஷண சோபாதிக்க - ...

(சா.ஸ்வா.) மாயிருக்க சர்வரக்ஷகத்வவிசித்ர ணாக ப்ரோதிக்கு மென்றதெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார். இந்த இதி - அவச்சேத(க)மில்லாமையாலே, ரக்ஷ்ய விசேஷானுக்தியாலே என்றபடி இப்படி சர்வவிஷய ரக்ஷகத்வமென்கிறது கூடுமோ? த்ரவர்கீக விஷயத்தில் ஸ்வர்காதிப்ரதானம் முமுக்ஷுபேக்ஷயா அநிஷ்ட மாகையாலே ரக்ஷணமன்றே? அமுமுக்ஷுக்கும் ப்ந்நுதநவிநாஸாதி க்ரணமநிஷ்டமாகையாலே ரக்ஷணமன்றே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ரக்ஷணப்ரகாரங்கள் இதி - விஷயங்கள் தோறும், சாசாரி முமுக்ஷுாதிக்கள் தோறுமென்றபடி இப்படி அவச்சேத(க) மில்லாமையாலே ரக்ஷகத்வம் சர்வவிஷயமென்று சொன்னால் ஹேதுநிர்देशம்மில்லாமையாலே வ்யாஜ நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வம் சித்ரிக்கையால் ப்ரவ்சொன்ன சாஹ்யோபாய சாபேக்ஷரக்ஷகத்வ தவிர ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இது இதி - இப்படித்தான் சङ்கல்பிக்கக்கூடுமோ? என்கிற ஸங்க்ஷாபாரணார்த்த ஸ்வதந்த்ரணான இதி | ஸ்வதந்த்ரதயா நியோகானஹ்நென்றபடி - இப்படியாகில் - ...

(சா.ப்ர.) கத்யதே" இதுக்தரித்யா உபாஹ்யநுக்தேச்வ ரக்ஷணம் சர்வவிஷயம் சர்வப்ரகாரம் நிரூபாதிக்கம் தேத்யபிப்ரயந்நாஹ - இந்த ரக்ஷகத்வமியாதி | நநு ப்ரத்வே யத்கிச்சிதுபாயானுஸ்தான எவ ரக்ஷணாந்நித்யமுக்தானாம் ரக்ஷணாநபேக்ஷத்வாச்சேஸ்வரஸ்ய நிரூபாதிக்க சர்வரக்ஷகத்வம் ந ஸ்யாதித்யத்ர "கோ ஹே வான்யாத்த: ப்ராப்யாத் - யதேஷ அகாஸ அநந்நு ந ஸ்யாத் - எஷ ஹேவானந்நுதயாதி" இத்யாதிபிர்வ்யதிர்ரேகப்ரதர்ஷநப்ரவர்கம் சர்வரக்ஷகத்வோக்தே: ரக்ஷணஹேதுபூததயாஸாஸ்சங்க்ஷோ- சகாபாபாதுபாயானுஸ்தானஸ்யாபி ப்ரஹ்வுதநித்வாச்ச நிரூபாதிக்க சர்வரக்ஷகத்வம் ஸ்யாதேவத்யாஹ - இது ஹேத்யித்யாதிநா |

(சா.வி.) அவச்சேத(க), சங்க்ஷோசகம் - விஷயங்கள் தோறும், ப்ரதிவிஷய - சாசாரி நித்யமுக்தாதி விஷயபேதெந விசித்ரம் - அந்நஸ்வர்காதிப்ரதான கைங்க்ரீயப்ரதானரூபம் - நநு கத்யம் நிரூபாதிக்க சர்வரக்ஷகத்வம், உபாயானுஸ்தான சாபேக்ஷத்வாதித்யாஸங்க்ஷ உபாயானுஸ்தானஸ்யாபி தத்சங்க்ஷல்பாயத்வாத்த்ரவர்கத்வம் சித்ரிக்ந்தித்யாஹ - இது ஹேது நிர்देशமிதி - தான் சங்க்ஷல்பித்ததொரு வ்யாஜத்தை, ஸ்வெந சங்க்ஷல்ப்ய நிஹிதமேகவ்யாஜம் | - ...

(சா.ஸ.) ப்ரகாரதோ விஷயததேச்வ அஸங்க்ஷவிததாரக்ஷகதாயாஸ்தத்யா உபாஹ்யநுக்தேமோக்ஷப்ரதானே நிரூபாதிக்கதாபி ஸ்யாதித்யநாஹ - இது இதி - யஸ்மிந் பூரூபே லக்ஷ்வாகாஸ்த்ரஸ்மிந்நேவ வ்யாஜப்ரத இதி ந தந்நுதேநா - ...

மூலம்। நியார் பக்கலிலும், முக்தர் பக்கலிலும், நிரூபாதிக்கசஹஜ காருண்யமாத்தாலே ஸ்திதஸ்தாபனரூபேண ரக்ஷைமுமுக்க நடக்கும். இப்படி ஸ்வாभावிகமான ரக்ஷகத்வம் ப்ராதிகூல்யம் நடக்கும் காலத்தில் அநாத்ரபாத்தாலே பிறந்த நிரஹரூபாதிக்காலே ப்ரதிபத்னமாம். ப்ரதிபத்னமானவின் உபாதிக்கைக் கழிக்கக்காக்காலே ப்ரபதி முத்தலான வ்யாஜங்கள் ஸாஸ்திரசுத்தங்கள் - ...

(சா.தீ.) மென்றதாயிற்று - இனி நியமுக்தர் பக்கலிது நிரூபாதிக்க மென்கிறார் - நியார் பக்கலிலும் இத்யாதியால் - மாத்ரஸத்வம் வ்யாஜத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது - ஸ்திதஸ்தாபனரூபேண பண்ணும் ரக்ஷையென்றபடி ராஜா ரக்ஷமாணே ராஜ்யே அபிஷித்தேன ராஜகும்பாரேண தத்ரக்ஷணவத் என்றபடி முமுக்க, சர்வதாசர்வரிஷு மென்னவமாம் - இஷ்வரனுடைய ஸ்வாभावிகரக்ஷகத்வம் சம்சாரிகள் பக்கல் ப்ரதிபத்னமென்கிறார் - இப்படி ஸ்வாभावிகேத்த்யாதியால் - ப்ராதிகூல்யம் நடக்கும் காலத்தில், பத்னாவஸ்தையிலென்றபடி - இவ் உபாதிக்கை, ப்ரஹ்மநிரஹத்தையென்கை - ஸாஸ்திரசுத்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி - ப்ரஹ்மாதிகள் வ்யாஜமாத்தங்கள் ரக்ஷணம் -

(சா.ஸா.) வ்யாஜநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வம் இஷ்வரனுக்கு ஒரு விஷயத்திலும் காணாமையாலே நிரூபாதிக்க ரக்ஷகத்வம் துச்சமாகப் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் நியார் பக்கல் இதி - இந்த ஸ்வாभावிகரக்ஷகத்வம் சம்சாரிகள் திறத்திலில்லையாகில் வ்யைஷ்ணவதோஷமும், சர்வவிஷயத்வாபாவமும் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? உண்டாகில் காணவேண்டாவோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதி। இப்படி அநாத்ரபாத்தாலே ப்ரதிபத்னமாகில் அநிமோக்ஷம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ப்ரதிபத்னகேதி - இப்படி வ்யாஜாபேக்ஷையுண்டாகில் ஸ்வாமித்வாதேவ இஷ்வரன் ரக்ஷகனென்றும், ஸ்வாதந்த்ர காருண்யாப்யா இஷ்வரனே உபாய -

(சா.ப்ர.) ஸ்திதஸ்தாபனேதி - ராஜா ரக்ஷமாணே ராஜ்யே அபிஷித்தேன ராஜகும்பாரேண தத்ராஜ்யரக்ஷணவதித்த்யு:। முமுக்க, காத்ஸந்யேன - நநு “ஜிவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ரூபா காய்ப்புபஜாயதே। ப்ரஹ்மானுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா।। க்ரூபாயா ப்ரய்ப்பாலயத்” இத்யாதிநா - கெவல் ஸ்வாமிக்ரூபாயா ரக்ஷா - ...

(சா.வி.) வ்யாஜஸாபேக்ஷத்வே஽பி வ்யாஜஸ்ய ஸ்வாதிநத்வாந் நிரூபாதிக்கத்வஹாநி: - நியமுக்தவிஷயே கத்வம் ரக்ஷகத்வமித்த்யத் ஆஹ - நியார் பக்கலிலும் இதி - ஸ்திதஸ்தாபனரூபேணேதி - ராஜா ரக்ஷமாணே ராஜ்யே அபிஷித்தேன ராஜகும்பாரேண தத்ராஜ்யரக்ஷணவதித்த்யாஹ: - முமுக்க, காத்ஸந்யேன - உபாதிக்கைக் கழிக்கக்காக்க, உபாதிக்கைநிர்ஸநார்தம் - நநு “ஜிவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ரூபா காய்ப்புபஜாயதே। க்ரூபாயா ப்ரய்ப்பாலயத்” இதி க்ரூபாயா எவ ரக்ஷாஹேதுத்வோக்தே: ந்யாஸாதிநா ரக்ஷாஹேதுத்வோக்தி ரநுபபந்நா। கிஷ், நிரூபாதிக்க ரக்ஷகத்வே நிஹேதுக்கரணாவத்வம் சேத்யதீதி ப்ரஸாத்ரக்தி ப்ரபத்தாதிநா தயோத்நபநாது உபயோகாந்நைஷ்கல்யமேவ ச்யாத் - தத்கார்யஸ்ய கஸ்யாப்ய- ப்ரவாதித்த்யாஸக்ஷ்ய இஷ்வரஸ்ய நிரூபாதிக்க க்ரூபாவத்வே஽பி - ...

(சா.சம்.) ப்யதி ப்ரஸஜ்ஜ: - ஸ்வாதிநவ்யாஜஸாபேக்ஷத்வாந் ஸ்வாதந்த்ரபஜ்ஜே ஽பித்த்யாஸய: - நிரூபாதிக்கசஹஜகாருண்யமாத்தாலே இத்யத்ர நிரூபாதிக்கத்வம் ஸ்வாभावிகத்வம் - மாத்ரவ்யாஜவ்யாவர்த்தி: ஸ்திதஸ்தாபனேதி। அந்யதா கரணஸக்தாவபி ததா - அகரண ரூபரக்ஷேத்த்யு: - ரக்ஷகத்வஸ்ய ஸ்வாभावிகத்வே கி ப்ரபத்தாதி வ்யாஜேனேத்த்யாஹ - இப்படி இத்யாதிநா - நநு ரக்ஷகத்வம் ஸ்வாமித்வம் ச ஸ்வாபாவ இதி சித்னம்। அதஸ்வயமேவ

மூலம்। த்ராணே ஸ்வாமித்வமௌச்சித்யம் ந்யாஸாஞ்யாஸஹகாரிண ।
 ப்ரதான ஹேதுஸ்ஸ்வாதந்ய விசிஸ்டா கருணா வி஖ோ ॥

(ஸா.டீ.) ஸ்வா஖ாவிககாருண்யஹேதுகமெனனூம் அர்யக்தைத காரிகையால ஸஞ்ஜஹிதக்தக்த் காடடுகிறார் த்ராணே ஸ்வாமித்வமிதி - ஈஸ்வரஞ்ருகரு ஸஸாரிகர். தததல் ஖ோத ப்ரதானரூபத்ராணதததல் ஸ்வாமித்வ மௌச்சித்யரூபமாத்ரம்। த்ராணதததில் ஸாஶாஞ்ஜேத் அனனூ ந்யாஸாஞ்யா, ந்யாஸோபாஸநாடிகள ஸஹகாரிண । வ்யாஜமாத்ர஖ூதங்தகள் - ஸ்வாதந்யவிசிஸ்டா வி஖ோ. கருணை, ஸர்வீஸ்வரஞ்ருடைய ஸ்வாதந்யவிசிஸ்டகருணைப த்ர ப்ரதானஹேது - கருணாஶாஸ்வாதந்ய ஈஸ்த்வா஖ாவே நிஷ்கரணை வருமெனனூ கருதத - இவ்விடத்தில - ...

(ஸா.ஸ்வ.) மெனனூம் ஸொலலுததத த்விரோ஢ிபாடோ? எனனவருந் ஸஶெடகிறார் த்ராண ஈதி - த்ராணே, ஖ு஖ுஷு விபயே ஸர்வப்ரதிவந்஢கநிவர்தந் ரூபரஶணே - ஸ்வாமித்வமௌச்சித்ய, ஸ்வரூப யோగ்யதாரூபமாத்ரம் - ந ஸாஶாஞ்஑லோபதான ஹேது: - ந்யாஸாஞ்யாஸஹகாரிவாரணம்। நது ப்ரதானகாரணம்। நடா வி் ப்ரதான காரணமித்யத்ராஹ - ப்ரதானேதி - வி஖ோ:, ஈஸ்வரஸ்ய - ஸ்வாதந்ய விசிஸ்டா கருணா ப்ரதானஹேது - ஸ்வாதந்யா஖ாவே ஸஹகாரி ஸஹஸ்ரேணாபி ஶோஶி ந ரஶேந் - காருண்யா஖ாவே ஸ்வாதந்யேண ஸஹகாரிஸந்வேஶிபி ந ரஶிஷ்யாமாதி விபரீதஸஞ்ஜல்பே து க்ருதே ஸஹகாரியாடிக ந கார்யகர மெனனூ கருதத - இப்படி அகாரததிலே ரஶகத்வவிசிஸ்டீஸ்வரன ஖ோ஢ிதமெனனூ ஸொன்னதத கூடுமோ? ஈஸ்வரன ஸ்திரீரகரண஖ாగததிலே லஶ஖மீவிசிஸ்டணாக ரஶகமெனனூ ஸ்யாபிககருடாலே பந்நீவீசிஸ்ட்யஸொல்லலேவணடாலோ? எனனவருந் ஸஶெடகிறார்

(ஸா.ப்ர.) ஹேதுத்வோக்தேத்ர ஖ரந்யாஸஸ்ய ரஶாஹேதுத்வோக்தேரநுபபந்ரேத்யத்ராஹ - த்ராணே ஸ்வாமித்வமித்யாடி। ஌ச்சித்ய, யோగ்யதா - ஸ்வாமித்வாட்ரஶகோ ஖வே஢ேவத்யர்த:। அத ஸார்வஜ ஸர்வஶக்தித்வாடி வீசிஸ்ட்யேநைவ - ...

(ஸா.வி.) தஸ்யா க்ருபாயா: கர்மா஢ீந ஖గவடா ஜானிவஜ்ஜநஜநித ஖गவந்நிப்ரஹ ப்ரதிவத்ர தயா ப்ரதிவந்஢கநிவர்தநே ந்யாஸாடீநாமுபயோகதேஷா் ரஶணஸஹகாரி காரணத்வ கருணாயா: ப்ரதானகாரணத்வ் ஶேதி ஢ர்ஷயந் ஸ்வாமித்வாத்ஸவத்ரவ்ய் ஸ்வயமேவ நிர்வ்யாஜ ரஶதீதி ஶஜ்ஜாமப்யபநுடந்ராஹ - த்ராணே ஸ்வாமித்வமிதி - வி஖ோ:, ஸ்வாமிந: - ஸ்வாமித்வம்। த்ராணே, ரஶணே। ஌ச்சித்ய, ரஶணே ஸ்வரூப யோग்யதாபாடகமித்யர்த: - ஸ்வாதந்யவிசிஸ்டா கருணா ப்ரதானஹேது: - பரதந்ரஸ்ய கருணா விஶ்ரமானாபி ந த்ராணாய கல்பதே - அதஸ்ஸ்வாதந்யவிசிஸ்டேதி। நாபி கேவலம் ஸ்வாதந்ய் ஹேது: - நிஷ்கரணே ரஶணா஢ர்ஷநாடத: கருணேதி - ப்ரதிவத்ராயா: கருணாயா. ஑லாவிநா஖ாடாடதாரத்வாஶ்ர ப்ரதான காரணத்வமிதி ஖ாவ: - ந்யாஸாஞ்யாஸஹகாரிண., ப்ரதிவந்஢க நிப்ரஹாபநோடநதாரா ததுபயோக ஈதி ஖ாவ: - ஈஹ பந்நீவாஶ்ரக படா஖ாவேஶிபி ப்ரமாணவ்ரனேந ஸந்நியோக ஈஸ்த்வாஶாடதததவ பந்நீவீசிஸ்ட்ய் - ...

(ஸா.ஸ.) ஸ்வத்ரவ்ய ரஶதீதி கி் வ்யாஜேந - வ்யாஜாவஶ்யகத்வே த்ராணே ஸ்வாமித்வ ஸோபா஢ிக ஸ்யாத்। ஸ்வாதந்யகாருண்ய யோரப்யோகததா ஶ ஸ்யாடித்யத்ராஹ - த்ராண ஈதி - ரஶணே ஸ்வாமித்வ ப்ராப்தத்வ அ஢ிக்ருதத்வமிதி யாவத் - ஌ச்சித்ய், ஸ்வரூபயோग்யதாமாத்ரம் - ஸஹகாரிண:, ப்ரதிவந்஢க நிப்ரஹாபநோடநதாரா ரஶணோபயோகிந: - ஶ்ரீமத எவ ரஶகத்வ் த்ராகாரஸிஞ்஢் ரஶகத்வ் ந விஶோப்யமாத்ரவ்ரூதி। கிந்து விஶோப்யவிஶோபணயோவ்யாஸக்தம் - அதஸ்தது ஖யவாஶ்ரகோஶ்யமகார ஈத்யாஶயேநாஹ। - ...

“लक्ष्म्या सह हृषीकेशो देव्या कारुण्यरूपया ।
रक्षकस्सर्वसिद्धान्ते वेदान्तेषु च गीयते ॥”

(சா.தீ.) பत्னிசம்வந்தமர்த்தமாக அவச்யானுசந்தையமென்கிறார் சர்வரக்ஷணேத்யாடியால் சபத்னிசனாக
சித்நாபிருக்கையாலே, சர்வரக்ஷகனாம்போது ப்மாணங்களால் சபத்னிசனாகவே
சித்நிக்கையாலென்றபடி - ப்மாணமுதாஹரிக்கிறார். லக்ஷ்யா சஹேதி - சர்வரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஹ்ரீக்ஷண்
காஸ்யரூபயா லக்ஷ்யா தேவ்யா சஹேவ ரக்ஷகனாம் அந்யதா ரக்ஷகத்வமவனுக்குக் கூடாதென்று கருதது. இதி
சர்வசித்நான்தே, சர்வரான ஶ்ரீபராசராதிமுநிகளுடைய சித்நான்தத்திலும் - ஶ்ரீவிஷ்ணு
புராணாடிகளிலுமென்றபடி - ப்மாணசித்நோபயோகவிசேஷமான, ப்மாணசித்ந உபயோகவிசேஷோ யஸ்ய
பத்னிசம்வந்தஸ்ய ச: - பத்னிசம்வந்தத்தினுடைய உபயோக விசேஷம் பூருஷகாரதோபாயான்தர்மாடிகள் அர்த்தம்,
இஸ் சர்வரக்ஷகத்வரூபார்த்தாத் சித்நமித்யர்த்த: - இவைதான் ஶ்ரீசவ்நிரக்ஷிகளாலும் "பிதேவ த்வத்ரேயான் !
வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே" என்று இத்யாதிப்மாணங்களால்
சித்நமாபிரேயிரூப்பன - இப்பத்னிசம்வந்தத்தினுடைய .

(சா.ஸ்வா.) சர்வரக்ஷணேதி - विशेषणस्योपयोगाभावे पत्नीं कुर्वन् विशेषणतया न्ययमसङ्गतमन्तरो ? என்கிற
शङ्कावारणार्थं प्रमाणेति - सपत्नीकेति - सपत्नीकனாக रक्षकनेன்று सिद्धानायிருக்கையா
லேயென்றபடி இப்படி पत्नीसंबन्धमार्थमेன்கிறது கூடுமோ ? அப்போது
कारणवाच्यங்களிலோரிடத்திலாகிலும் पत्नीवैशिष्ट्यं சொல்லவேண்டாவோ ?
सन्नियोगशिष्टन्यायத்தாலே सिद्धமாகையால் पृथक्काक சொல்லவில்லை யென்னில் அந்த
न्यायத்துக்குத்தான் निदानமுண்டோ ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - .

(सा.प्र.) लक्ष्मीवैशिष्ट्येनैव भगवतो रक्षकत्वप्रतीतेः श्रीपतिरेवात्रानुसन्धेय इत्याह - सर्वरक्षणेत्यादिना - रक्षासङ्कल्प उपयोगविशेष इति भावः - आर्थमिति - सर्वरक्षकत्वं रूपार्थात्सिद्धमित्यर्थः - ननु “यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते - तद्ब्रह्म - नारायणाद्ब्रह्मा जायते” इत्यादिषु केवलं भगवत एवोक्तेः तत्सङ्ग्रहाष्टाक्षर सङ्ग्रह प्रणवसङ्ग्रहे अकारेऽपि न लक्ष्मीसंबन्धो बोध्यत इत्यत्र श्रुतावपि सकलकारणत्वसर्वरक्षकत्व प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं लक्ष्मीपतित्वमुक्त्वा तस्यैव सहस्रशीर्षत्वादिकं प्रत्यभिज्ञाप्य उपास्यवाचि सर्वशब्दवाच्यत्वोक्तेरुपबृंहणेषु “सैषा वति जगत्त्रयं - त्वयेदानीं समेधितम् - लक्ष्म्या सह हृषीकेशः” इत्यादौ लक्ष्मीविशिष्टस्यैव रक्षकत्व प्रतिपादनाच्चैन्द्राग्राग्रीषोमीयादिषु अन्यतरं विहायेतरस्य देवतात्वाभाववत् “सन्नियोगशिष्टानां सह वा प्रवृत्तिः सह वा निवृत्तिः” इति न्यायाल्लक्ष्मीमन्तरेण सर्वरक्षकत्वासिद्धिं सूचयन् भगवद्बोधकैस्सर्वशब्दैर्लक्ष्मी वैशिष्ट्येनैव बोधनमिति सांप्रदायिक - ...

(सा.वि.) सिद्धयतीत्याह - सर्वरक्षणेति - प्रमाणसिद्धोपयोगेति - बहव्रीहिः । - ...

(सा.सं.) आर्थमिति - उकारस्यावधारणार्थकत्वपक्षेऽपि शब्दसामर्थ्यादर्थसामर्थ्याच्च पतिपत्न्यो रकारवाच्यत्वे सिद्धे अर्थसामर्थ्यदेव तयोर्नित्यविशेष्य विशेषणभावोऽपि - ...

மூல்। ஆகையால் स्वरूप निरूपक धर्मங்கள் சர்வவிதிகளிலும் செ(சொ)ல்லுகிற கணக்கிலே அவற்றில் प्रधानமான இவ்விசேஷமும் சர்வ விதிகளிலும் अनुसन्धेयம் - இது தான் देवतान्तरव्यावृत्तियையும் பண்ணிக்கொண்டு सर्वातिशायियான स्वतन्त्रனுடைய स्वरूपத்துக்கு निरूपकமாம் - ...

(சா.தி.) தையும் அருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு उपसंहरிக்கிறார் ஆகையால் स्वरूपेत्याதியால் स्वरूपनिरूपकधर्मங்களாவன? सत्यत्वज्ञानत्वादிகள் சர்வவிதிகளிலும், சர்வவிதாதி सर्वोपासनங்களிலுமென்கை - செலலுகிற, வருகிற - அவற்றில், அந்த स्वरूप निरूपकधर्मங்களிலென்கை - இவ்விசேஷம், பதிசவந்தரூபம் श्रियः पतित्वமுமென்கை - சர்வவிதிகளிலும் என்கையால் न्यासविद्यैயிலுமென்று கருத்து - प्रधानமானவென்றத்தால் कैमुत्यन्यायம் சூசிதம் स्वरूपनिरूपकधर्मங்களில் प्रधानமானமையைக்காட்டா நின்று கொண்டு இத்தால் फलिக்கும் अर्थத்தைக்காட்டுகிறார் - இது தானென்றுதுடங்கி - இதாவது? पत्नीसंबन्ध रूपமான श्रियःपतित्वं स्वतन्त्रனுடைய, स्वातन्त्र्यमेव रूपक மாகவுடைய परमात्माவினுடைய - स्वरूपத்துக்கு, दिव्यात्मस्वरूपத்துக்கென்கை - இப் प्राधान्यத்துக்கு उपपादकமாக

(சா.ஸா.) என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஆகையால் इति - ஆகையால், धर्मस्वरूपातिशय सपादकत्वेन धर्मि प्रतीत्यनुबन्धितया तदन्तर्भावततालேயென்றபடி - सत्यत्वादि स्वरूपनिरूपकधर्मங்கள் அநுதங்களானாலும் सकलपरविद्यैகளிலே धर्मिप्रतीत्यनुबन्धितया अनुसन्धेयமானாப்போலே पत्नीरूप विशेषणமும் "लक्ष्म्या सह हर्षाकेश." इत्यादि प्रमाणतताலே சர்வகார్యங்களிலேயும் स्वसाहित्यं धर्मिக்கு सिद्धிக்கையால் प्रधानतया धर्म्यतिशय संपादकतया च धर्मि प्रतीत्यन्तर्भावेन च सकल पर विद्यैகளிலேயும் अनुसन्धेयமென்று கருத்து - सर्वज्ञादிகளான மற்ற गुणங்கள் स्वरूप निरूपकमல்லாமையாலே अति प्रसङ्गமுமில்லையென்று கருத்து - सत्यत्वादிகளுக்கு स्वरूपத்தில் शङ्कितेतरव्यावृत्ति बुद्धि जनकतया स्वरूपनिरूपकत्वात्सर्वान्वयकூடினாலும் तत्तुल्यतयापत्तीக்கு அது கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இது इति - सत्यत्वादिवत्स्वरूपनिरूपकत्वादपि सर्व विद्यै -

(சா.பு.) विद्यायामपि श्रीसंबन्धोऽनुसन्धेय इत्याह - ஆகையால் स्वरूपेत्याதிना - श्रियस्वरूपनिरूपकत्वमुपपादयति । இது देवतान्तरेत्याதிना भास्करस्य प्रभामन्तरेण ज्ञानानुपपत्तिवत् -

(சா.வி.) सत्यत्व ज्ञानत्वादिवत्सर्वविद्यास्वनुसन्धेयमित्याह - ஆகையால் इति - अत एवोक्तम् "एकलक्ष्यं समाधौ, पूर्ण तेजस्फुरति भवती पादलाक्षारसाङ्गम्" इति - स्वरूपनिरूपकधर्मेषु श्रीवैशिष्ट्यस्य प्राधान्यमुपपादयन् स्वतोऽतिशयितस्यापि दिव्यात्मस्वरूपस्यातिशयावहं तदित्याह - இது தான் इति - இது தான், इदं पत्नी वैशिष्ट्यं - व्यावृत्तियையும் பண்ணிக்கொண்டு, व्यावृत्तिं कुर्वत् । -

(சா.ச.) तत्तत्पदशक्ति प्रयोजक तत्तत्प्रवृत्तिनिमित्ताश्रयत्वेन - ஆகையால், अर्थसामर्थ्यात्सन्नियोग शिष्टन्यायविषयत्वात् - यथा विद्यान्तरसन्निधावश्रुता अपि धर्म्यपृथग्भागवन्त आनन्दादयो धर्मास्सर्वविद्यासूपसंहार्याः - तथा श्रियः - पतित्वरूपविशेषणमपि श्रीविशिष्टतयैकविशेष्यस्य विद्यावेद्यत्वाय सर्वास्वपि स्वनुसन्धेयमित्यर्थः । இது தான் इति - ...

மூல்। இவனுடைய ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயங்களான ஸ்வரூப(குண) விग्रஹ விभூதிகள் “भास्करेण प्रभा यथा” என்னும்படி विशेषणமாய் நிற்கிற இவளுடைய ஸ்வரூபவிग्रஹவிभூதிகளாலும் லத்வாதிசயங்களாய்க்கொண்டு விளங்கியிருக்க மென்னுமிடம் தேவதாபாரமாத்மயவேதிகளான மஹிஷிகளாலே ப்ரபஞ்சிதம் - ...

(சா.தி.) ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிகள் ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயங்களையாகிலும் இவளுடைய ஸ்வரூபாதிகளாலும் யதாஸத்வம் லத்வாதிசயங்களாகிருக்குமென்று இவ்விशेषணத்தினைற்றத்தையருளிச் செய்கிறார் - இவனுடைய இத்யாதிபால் - भास्करेण प्रभा यथा என்று पृथक्सिद्धस्यिति யிலும். ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயனுக்கும அதிசயாவஹ்வத்திலும் தூதாந்தம் - “स्वतश्चास्वम्” இத்யாதிஸ்தலோகமிங்கே அநுஸந்தேயம் - विशेषणமாய், अपृथक्सिद्धविशेषणमाद्येन்கை - மஹிஷிகளாலே, श्रीपराशर ராலென்றபடி - ...

(சா.ஸா.) களிலும் பத்னீஸபந்தமநுஸந்தேயமென்றபடி - இடபடி ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்திற்கு பத்னீஸ்வரூபமதிசயகரத்வாபாவாதிशेषणமாமோ? विशेषणமானாலும் இவளுடைய விग्रஹவிभூதிகள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபविशेषण மலலாமையாலே அநுஸந்தேயங்களாக ப்ரஸாஜ்யாதோ? அதுகள் ईश्वर विग्रहादिकளுக்கு विशेषणமென்னில் ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயங்களானவதுகளுக்கு இதுகள் அதிசயகரங்கள அலலாமையாலே विशेषणत्वமெங்ஙனே? எனவருளிசெய்கிறார் இவனுடைய इति - देवतेति - पराशरராலென்பென்றபடி ...

(சா.ப்ர.) ப்ரஹ்மஸ்வரூப விग्रஹவிभूतीना लक्ष्मी स्वरूपविग्रह विभूतिभिर्व्याप्तत्वाच्च तथा विना ज्ञानं न सभवतीत्यपि स्वरूप निरूपकत्वमित्यभिप्रयन्नाह - இவனுடைய இத்யாதினா - தேவதாபாரமாத்மயேத்யாதி - “देवतापारमार्थ्यं च यथावद्वेत्यते भवान्” इति देवता पारमार्थ्यं वित्त्वेन प्रसिद्धेन पराशरेण “नित्यैवैषा जगन्माता विष्णोश्श्रीरनपायिनी । यथा सर्वगतो विष्णुस्तथैवेय द्विजोत्तम ॥ अर्थो विष्णुरिय वाणी नीतिरेषा नयो हरिः । बोधो विष्णुरिय बुद्धिः धर्मोऽसौ सत्क्रियान्वियम् ॥ सहा विष्णुरिय सृष्टिश्श्रीभूमिभूधरो हरिः ।” इत्यारभ्य “तुष्णा लक्ष्मीर्जगत्स्वामी लोभो नारायणः परः । रतिरागौ च धर्मज्ञ लक्ष्मीर्गोविन्द एव च ॥ किं वात्र बहुनोक्तेन स दुक्षेपेणेदमुच्यते । देवतिर्यङ्मुष्येषु पुंनाम भगवान् हरिः । स्त्रीनाम्नी लक्ष्मीर्मात्रेय नानयोर्विद्यते परम्” इत्युक्त्वा - “एवं यदा जगत्स्वामी देव देवो जनार्दनः - अवतारान् करोत्येषा तदा श्रीस्तत्सहायिनी । पुनश्च पद्मासभृता आदित्योऽभूद्यदा हरिः । यदा तु भार्गवो रामः तदाभूद्धरणीत्वियम् । राघवत्वे भवेत्सीता रुक्मिणी कृष्णजन्मनि । अन्येषु चावतारेषु विष्णोरेषानपायिनी” इत्यादिभिः प्रपञ्चितमित्यर्थः । - ...

(சா.வி.) விளங்கியிருக்கு மென்னுமிடம். ப்ரகாஸமானம் வர்தத இத்யெதத் - தேவதா பாரமாத்மய வேதி இதி । “नित्यैवैषा जगन्माता विष्णोश्श्रीरनपायिनी । यथा सर्वगतो विष्णुस्तथैवेय द्विजोत्तम । अर्थो विष्णुरियंवाणी” इत्यादिना पराशरेण प्रपञ्चितमिति भावः - ...

(சா.ஸ.) யத்யப்யானந்தாதிசயமபி தேவதாந்தரவ்யாவர்தகம் - தத்யாபி தேஸா நைவ் ஐததி வ்யாவர்தகதேத்யபிப்ரேதம் - ந கெவலமுக்தவிதமேவ ஸ்ரீய: அநந்தாதிஸ்ய அாதிசயம் । கிது பஹ்முகமத்யாஹ । இவனுடைய இதி । எதென ஸ்வதஸ்சித்வாதிசயஸ்ய ப்ரஹ்ம. கிமநென நிரூபகெநேதி ஸங்கா ச நிரஸ்தா - ...

மூல்! இப்படி நாராயணசப்தத்திலும் பத்னிசம்பந்தமனுசந்தேயம்! இப் பத்னிசம்பந்தத்திலே கண்தொகம்! த்ரயவிரணமான கதத்திலே த்ரதத்திலே “தாவுந்நாராயண” ஂன்று துடங்கிச் சொல்லச் செய்தே நாரவர்த்ததில் நடுவே இவனைச் சொல்லிற்றும் பத்னித்வ நிபந்தனமான பதிபாராத்ர்த்ததாலும் “நாசம்பந்தினு நாா:” ஂன்கிற வ்யுத்தியாலுமாகக்கடவது - ...

(சா.தி.) இப்பத்னி சம்பந்தமுதேயபரமான நாராயணபதத்திலும் அனுசந்தேயதென்கிறார் - இப்படியென்று இப்பத்னிசம்பந்தமிய்தாதி - கதத்தில் அப்ரதானமான நாரவர்த்ததோடேயெடுக்கை யாலிவருக்கு த்ரதான்ய்கூடாதே? ஂன்னவருளிச் செய்திறார் - த்ரயவிரணமிய்தாதி - சொல்லச்செய்தே, இவனைச் சொல்லச்செய்தே ஂன்கை சொல்லிற்றும், சொன்னது, வுதென்றபடி, நிபந்தனமான, த்தகாரணக மானவென்கை - பாராத்ர்த்ததாலும சாசாதுபாயத்வ -

(சா.சுவா.) இப்படி பத்னிசம்பந்தமகாரத்திலே விவகிதமாகில் அகார விவரணமான த்ராய்பர நாராயணசப்தத்திலே சு஑ுடமாக தோற்ற வேண்டாலோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதி - இப்படி, த்ரவோக்த த்ரகாரேண ஂன்றபடி இப்படி வ்யாச்யேயமான அகாரத்திலும் வ்யாச்யானமான நாராயண சப்தத்திலும் கண்தொக்த மல்லாத பத்னிசம்பந்த ந்யாயமாத்தாலே அனுசந்தேயதென்று சொல்லுகை விததெமன்றோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்பத்னி சம்பந்தமதி - த்ரயம் த்ரூலமந்திரவிவரண மாகையாலே விவரணதூதத்தில்க் கண்தொக்தமானால் வ்யாச்யேயத்ரூலமந்திரத்திலும் கண்தொக்த த்ராயதென்று கருத்து இப்படி த்ரபாயத்ரயான்வயேன த்ரிராட்டி த்ரதானவிசேஷண மாகில் த்ரயவ்யாச்யானமான கதத்திலே அப்ரதான விசேஷமான நாரவர்த்ததிலே த்ரீவத்ரூப ஂன்று த்ரதிகக்கூடுதோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் த்ரயேதி - சொல்லிற்றும், சொன்னது, வுதென்கை நிபந்தனமான, பத்னித்வத்ரூலகமான தேன த்ரகிதமான ஂன்றபடி த்ரபாயத்ரயாசாதாரணாகார சாதாரண நாரத்வாதி த்ரதம் விருத்ரூதென்றென்று கருத்து - பத்னித்வநிபந்தன -

(சா.த்ர.) சேதனச்ய த்ரத்பதிசேஷத்வசித்ரயத்ரதம் அகாரே த்ரகர்மா சாஹித்யேன த்ரதிககத்வதூக்த்வாலக்ஷ்யா அதி த்ராயத்வசித்ரயே நாராயணசப்தே஑ி த்த்ரஸம்பந்து஑னுசந்தேய இத்யாஹ - இப்படி இத்யாதினா! வ்யாச்யானே த்ரீ சம்பந்த கண்தொக்தே: வ்யாச்யேயே஑ி த்த்ரஸம்பந்து஑னுசந்தேய இத்யாதித்ராயேணாஹ! இப்பத்னி சம்பந்தமிய்தாதி - நனு த்ரயம் த்ராயக விசேஷணதயா த்ராய விசேஷணதயா சுதாபயத்ரீவதூக்தச்ய த்ரீசம்பந்தச்ய த்ரதிரணதயா த்ராயகூதூ த்ரகதே த்ரிகதூ: த்ரகாரூக்திவததாசுராவிகிதனூ஑ி த்ரீசம்பந்து த்ரயூக்த இதி சநாசுராக்ஷரே஑னுசந்தேய இத்யத்ர கதே அதிகூக்தேநிதித்தித்ர த்ரூலம் சாஹ - த்ரயவிரணமிய்தாதினா!

(சா.வி.) ஂவ் பத்னித்ரீசுசுத்யத்ர த்ரபரநாராயணபதே஑்யனுசந்தேயமிய்தாஹ - இப்படி இதி - நனு கதே “தாவுந்நாராயண” இத்யாதினா த்ரயச்ய த்ரீமசுசுத்யாத்ரத்வனூக்தாயா: த்ரய: நாராயண சப்தாத்ரயநிஹுணேன த்ரூன, கீர்தனத்ர கிதர்தம்மிய்தய அாஹ! த்ரயவிரணமான இதி சொல்லிற்றும், அதிதானததி - அத - ...

(சா.சம்.) இப்படி இதி! த்ரவூதிநிதித்யாத்ரயத்வே சதி சந்நியூகாசுசுதிரஹுபகத்வஹுபாத்ரயசாமத்ரயேன அகாரே பத்னி சம்பந்தச்ய அனுசந்தேயத்வ வித்யேத்யத்ரத:! நனு கதே நாரவர்த்ததயே நிதிதித்யேயத்ர கதமுத்த வுதிவவதூத்யத்ராத்ர - த்ரயவிரணமான இதி - சஹ்யசாதாரணூ஑ிதசயசுசாதாரண த்ரதம் விருதூதி த்ராவ: - ..

மூலம்। இங்கு ப்ரதமாக்ஷரம் சதுர்த்யேக வஹனாந்தமாம் விஶக்திலோபம் பிறந்துகிடக்கிறது - அதெங்ஙனே யென்னில்? பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வாத்மாவை சமர்ப்பிக்க விதிக்கிறவிடத்திலே ப்ரணவத்தை மந்த்ரமாக விதிக்கையாலுமிதுக்கு அநுஸ்தேயார்த்தப்ரகாஸனம் ப்ராமமாதையாலும் இதில் சமர்ப்பணியானான ஆத்மா துதீயாக்ஷரத்திலே ப்ரகாஸிக்கையாலும், இதுக்கு உதேஸ்யமான பரஶ்ஹ ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரகாஸியாலே தோற்றுக்கையாலும், உதேஸ்யகாரகத்தையும், சமர்ப்பணியவஸ்துவையும் சமானாஹிகரித்து ப்ரயோகிக்கை உசிதமல்லாமையாலும் உதேஸ்யகாரகத்துக்கு அநுரூபமான சதுர்தீயவிஶக்தியை இவ்விடத்திலே கொள்ள ப்ராம - ...

(சா.தீ.) ப்ராப்யத்வ ஜனிடஸ்வாதந்ய ஶ்ரமநிவ்ருத்யர்த்தம் பாராத்யஸ்ய ச வக்தவ்யத்வாதென்றபடி அநந்தரமில் அக்ஷரத்தின விஶக்த்யர்த்தம் சொல்லக்கோலி விஶக்தியைபக்காட்டுகிறார் - இங்கு ப்ரதமேத்யாடியால் விஶக்திலோபம்பிறந்து கிடக்கையையம், அதுதான் சதுர்தீயமானமையையும் ப்ரஸநபூர்வக முபபாதிக்கிறார் - அது எங்ஙனே இத்யாடியால் சமர்ப்பிக்கிறவிடத்திலே “வஸூரணயோ விஶூரஸி” இத்யாதி ந்யாஸவித்யைமென்றபடி விதிக்கையாலும், “ஓமித்யாத்மாநம் யுஜ்ஜீத” என்று விதித்ததிதே - ப்ராமமாதையாலும், யோగ்யமாதையாலுமென்கை - இதில் ப்ரணவத்தில - இதுக்கு, சமர்ப்பணியமான ஆத்மஹவிஸ்துஸ்க்கென்கை - உதேஸ்யகாரகத்தையும், சம்ப்ரதானத்தையமென்றபடி - சமானாஹிகரித்து, சமானவிஶக்திக - ...

(சா.ஸ்வ.) பதிபாராத்யம் மன்றிக்கே, ஸ்வரூப ப்ரயுக்த பாராத்யமில்லையென்றபடி இப்படி அகாரார்த்தசொன்னது, கூடுமோ? நிர்விஶக்திகாகாரமசாதுவன்றோ? இனி விஶக்திலோபித்யுயிருக்கிற தென்னில் லுபப்ரதமா விஶக்திகமாகில் மந்த்ரம் ஶேஸ்த்வ ஸ்வரூப பரமென்கிறது விராஹிபாதோ? எனவருளிச்செய்கிறார் - இங்கு இதி - இப்படி லுபச்சதுர்தீய விஶக்திக மென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? லுபப்ரதமாதி விஶக்திகள் தானாகலாகாதோ? என்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் - அதெங்ஙனையென்னில் இத்யாதிநா - சமானாஹிகரித்து, - ...

(சா.ப்ர.) ஶாக்ஷாதுபாயத்வ ப்ராப்யத்வோக்தி ஜனிட ஸ்வாதந்ய ஶ்ரமநிவ்ருத்யர்த்தம் பாராத்யஸ்ய ச வக்தவ்யத்வாதிதி ஶாவ: - एवं பதத்ரயாத்மகே ப்ரணவே ப்ரதமபதஸ்ய ப்ரகூத்யர்த்தமுக்த்வாதே விஶக்த்யந்தா: பதமித்யுக்தரீத்யா ஶுபிஜந்யதரான்த்வேநைவ பதத்வமிதி விஶக்த்யந்தத்வோபேக்திதே ப்ரதமாதிக்ரமே காரணாஶாவாத் ப்ரதமாவிஶக்த்யந்தத்வம் வா கிம் ந ஶ்யாதித்யத்ர ஶோபபத்திகம் சதுர்த்யந்தத்வம் தஸ்யார்த்தம் ச ப்ரதர்ஸயந் ப்ரதமான்த்வே தூஷணமப்யாஹ - இங்கு ப்ரதமாக்ஷரேத்யாதிநா - விஶக்தி லோபமித்யாதி - விஶக்தி லோபோஶ்ஶூத்யர்த்த: - விதிக்கையாலும் இதி - “ஓமித்யாத்மாநம் யுஜ்ஜீத” இத்யாதிஸு விஹிதத்வா - ...

(சா.வி.) சதுர்த்யர்த்தம் விசாரயிது சதுர்த்யுத்பத்தி தல்லோப ச ப்ரதிஜாயஸயுக்திகமுபபாடியதி - இங்கு ப்ரதமாக்ஷரமிதி - கிடக்கிறது, திஸ்தி - லுபச்சதுர்தீயக திஸ்திதீத்யர்த்த: - மந்த்ரமாக விதிக்கையாலும், “ஓமித்யாத்மாநம் யுஜ்ஜீத” இதி விதானாத் - ஶவது கிம் தத இத்யத ஆஹ - அநுஸ்தேயேதி - ப்ரணவஸ்ய கரண மந்த்ரத்வேந விஹிதத்வாத்மந்த்ரஸ்யானுஸ்தேயார்த்தம் ப்ரகாஸகத்வாத்மசமர்ப்பணிய வஸ்துந: - உதேஸ்யவஸ்துநஸ்ச சமஶிவ்யாஹரேண சதுர்தீயஸ்வீகாரஸ்யோசிதத்வாத்மசமர்ப்பணஸ்ததே சமானவிஶக்தி ப்ரயோகஸ்யானுசிதத்வேந - ...

(சா.ஸ.) एवं ப்ரதமாக்ஷர ப்ரகூத்யர்த்தோஶ்நுஸிஸ்த: - அதி விஶக்த்யர்த்தோஶ்நுஸிஸ்யதே। இங்கு இத்யாதிநா - யோக்யதயேய மத்ர லுபா விஶக்திரிதி நிர்ஹாரயதி - பரமாத்மாவுக்கு இத்யாதிநா - “ஆத்மாநம் யுஜ்ஜீத” இத்யத்ர - ...

(सा.सं.) ऐक्यभावनैव विधीयते - अतोऽत्र प्रथमतृतीयाक्षरयोस्समानैव विभक्तिरिति शाङ्करमतं “पृथगात्मानम्” इत्यादिभिर्विरोधाद् नादरणीयमित्याह प्रथमेति - नमश्शब्दादयस्तयोर्भेद बोधन एव स्वरसाः - मह्यं नम इत्यत्र च दुष्टत्वेन नमस्कार्यत्व दुर्जनत्व प्रतिसन्धातृत्वेन नमस्कर्तृत्वमिति विशिष्टयोः भेदमादायैव निर्वाहः - इह च तथा निर्वाहे स्वरसार्थ - ...

மூலம்। இது ப்ரணவத்தை ஧னுஸ்ஸாகவும், ஆத்மாவை ஶரமாகவும், ப்ரஹ்மத்தை இலக்காகவும், ஆத்மசமர்ப்பணத்தை லக்ஷ்யவெதமாகவும் வகுத்துச் சொல்லுகிற வாக்யத்தாலும் சித்தம் - ...

(சா.தி.) இனி ப்ரதமாஶ்ரத்தில ஧துர்யக் வ஧நாந் த்வம் ஶ்ருத்சித் த்மென்கிறார் ப்ரணவத்தை இத்யாடியால். “ப்ரணவோ ஧னுஸ்ஸரோ ஹ்யத்மா ப்ரஹ்ம த்லக்ஷ்யமுக்யதே। அப்ரமத்னே வெத் த்வயம் ஶரவத் த்நமயோ ப்ரவேத்” என்கிற ஶ்ருதி - ஆத்மசமர்ப்பணத்தை லக்ஷ்யவெதமாக நிரூபிக்கையால் “ப்ரஹ்மத்லக்ஷ்யமுக்யதே” என்றது உதேஸ்யப்ரஹ்மத்தை லக்ஷ்யமாகச் சொல்லுகையாலும் உதேஸ்ய ப்ரஹ்வாவிடான அகாரத்துக்கு ஧துர்யந் த்வம் சூத்ரிதமாகிறது - இந்த ஶ்ருதிபோடே சமானார்த்தமாக “ஓமித்யாத்மான் யுஜ்ஜீத” என்கிற ஶ்ருதியும் சமர்ப்பணபரமென்று கருதது திரு மந் த்ரத்தில ப்ரணவத்துக்கு ஶ்ரூபபரத்வமொழிய சமர்ப்பண - ...

(சா.ஸ்வ.) ஧துர்யர்ய்ஷேத்வ விரோதச் ச ப்ரஸஜேத் என்று கருத்து - ஁கவாக்யதாபத் த்நபதாந்ரவிரோதே ஁க்யபொதக வாக்யாந் த்ரமிருந்தாலும் அந்யதானேய மென்று கருத்து - லுப ஧துர்யீபத் த்ரத்திலும் “தத்வம் சி அயமாத்மா ப்ரஹ்ம” இத்யாதி ப்ரஹ்மபாண விரோதம் துந்யமன்த்ரோ? ஶ்வவாக்யாந் த்ரத் த்நபதாந்ர ஶ்வரஸார்த்த விரோதத்தாலே ஁க்யபொதக ப்ரதமாவிபத் த்ரத்தால்தென்னிலநத விரோதம் ஶ்வதந் த்ரப்ரணவத்துக்கு ஁க்யபரத்வத்திலே பிலாமையாலே மூலமந் த்ரான்த்ரத் த்நபதாந்ர ப்ரணவத்துக்குமப்படியே அர்த்தவ்ரணம் பண்ணி பதாந் த்ரங் களை த்நதுகுணமாக யொஜிக்கலாமோ? எனனவருளிச்செய்கிறார் இது இதி - இது லுப ஧துர்யாஶ்ரயண மெனறபடி - ப்ரணவேதி - “ப்ரணவோ ஧னுஸ்ஸரோஹ்யத்மா ப்ரஹ்ம த்லக்ஷ்யமுக்யதே। அப்ரமத்னே வெத் த்வயம் ஶரவத் த்நமயோ ப்ரவேத்” என்கிற வாக்ய மபிப்ரேதம் - வாக்யத்தாலும் இதி - அநந்யதா சித் த்ந சமீதிந ந்யாஸ ஶஹ்ருத ப்ரேத ஶ்ருதி விரோத மாத்ரமன்த்ரிக்கே ரூபவ.விந்யாஸேந ப்ரணவ கரணக ப்ரஹ்மோதேஸ்யக ஶ்வாத்ம ப்ரந்யாஸபரவாக்ய ப்ரலத்தாலுமெனறபடி. ஁க்யபத் த்ரத்தில் ஧னுஸ்ஸ, லக்ஷ்யத்வ - ...

(சா.ப்ர.) ஧துர்யீவிரோதச் சேத்யர்த்த: - ந ஧ாபோ நாரா இத்யத்ராஶ்ஷத் த்நய ஜலே ப்ரஸித் த்நயா ஜீவாபொதகத்வாந் விரோத இதி வாக்யம் - “அஶ்ருதத்வாதிதி சேத்ரேஶ்டாதி காரிணா ப்ரதிதே:” இத்யத் “இதி து பத் த்நய்யாமாஹதா வாப: பூரூபவ஧சோ ப்ரவந் தி” இத்யாதி ஶ்ருதி கதாஶ்ஷத் த்நய ப்ராவ்யகாரேஜீவபரத்வ சமர்த்தநாத் - “தானிஹ வா ஁தானி சத்வார்த்தம் ப்ரஹ்மசி। தேவா மநுஷ்யா பித்ரோ஽ஸுரா:” இத்யாதி ப்ரயோகத் த்ந ஜீவவா஧கத்வோபபத் திரேதி ப்ராவ: - நநு “ப்ராயாணாந் த்நமோ஽ஶ்ர மபித்யாயீதே” இத்யாதீகார்த்தாத்। “ஓமித்யாத்மான் யுஜ்ஜீத” இத்யாதேரூபாஸநபரதயா ஆத்மசமர்ப்பண பரத்வாசித் த்நேரகாரஸ்யோதேஸ்யகாரகசமர்ப்பகத்வம் தூநிரஸ்த்நித்யத்வ அநந்யதாசித் த்ந “ப்ரணவோ ஧னுஸ்ஸரோ ஹ்யத்மா ப்ரஹ்மத்லக்ஷ்யமுக்யதே। அப்ரமத்னே வெத் த்வயம் ஶரவத் த்நமயோ ப்ரவேத்” இதி வாக்யமபிப்ரயந்நாஹ। இது ப்ரணவத்தை இத்யாதிநா। - ...

(சா.வி.) “ஓமித்யாத்மான் யுஜ்ஜீத” இத்யஸ்யோபாஸநபரதயா ஆத்மசமர்ப்பணபரதயா ஆத்ம சமர்ப்பணபரத்வா சித் த்நேரகாரஸ்யோதேஸ்யகார பரத்வம் தூநிரஸ்த்நித்யத்வானந்யதாசித் த்ந “ப்ரணவோ ஧னு:” இத்யீகார்த்தாத் சமர்ப்பணபரத்வேந உதேஸ்யகாரபரத்வமேவேத்யமபிப்ரயந்நாஹ - இது இதி। உத் த்நர்த்த:। இதுக்கு. லக்ஷ்யம்। - ...

(சா.ஸ.) விரோதச் சேதி ப்ராவ: - ப்ரணவஸ்ய ஜீவப்ரேதபரத்வம் ஶ்ருத்யர்த்தாபதி சித் த்நமபீத்யாஹ - இது இதி - “ப்ரணவோ ஧னுஸ்ஸரோ ஹ்யத்மா ப்ரஹ்ம த்லக்ஷ்யமுக்யதே। அப்ரமத்னே வெத் த்வயம் ஶரவத் த்நமயோ ப்ரவேத்” இதி ஶ்ருதி ரிஹ - ...

(सा.सं.) विवक्षिता - प्रणवस्य स्वरूपपरत्वे चतुर्थ्यास्तादर्थ्यपरतोक्ता । तस्य भरन्यासपरत्वे तु स्वतन्त्र प्रणव इवात्र च चतुर्थी संप्रदानार्थेत्याह - இங்கு इति । चतुर्थ्यास्तादर्थ्यार्थकत्वे प्रणवार्थः कथमनुसन्धेय इत्यत्राह - இங்கு प्रणवमिति - “पतिं विश्वस्य - नान्यो हेतुर्विद्यते ईशानाय - दासभूताः स्वतस्सर्वे” इत्यादिकं निरुपाधिकत्वे मानमिह विवक्षितम् - शेषत्वाश्रयम् निरूप्यैव -

மூல்। “த்வ் மெ” என்று சுவாமியான சர்வீஸ்வரன் துடர்ந்து பிடித்தாலும் “அஹ்மே” என்றுதிமிறப் பண்ணும் அஹ்ங்காரவிசேஷத்தாலே அசத்கல்பனான இஜ்ஜிவாத்மாவை ஷேஷ்வானுசந்நானு உஜ்ஜிவிப்பிக்கிறதாகையாலே இதின் ப்ராபான்யத்தோற்றுகைக்காக த்மிர்க்கு முன்னே ஷேபியோடே சந்நந்தத்தைச் சொல்லிற்று - ...

(சா.தி.) த்மிரியான ஜிவனுடைய நிர்देशாत्பூர்வ த்மிர்பூத் ஷேஷத்வநிர்देशத்திற்கு நிதானமருளிச் செய்கிறார் - த்வமே என்று இத்யாதிதால் த்வமேஹ்மே குத்ஸ்தத் என்கிற ஷ்லோகமபிப்ரேதம் । த்வ் மெயென்று ஈஸ்வரன் த்வ் மெ ஷேஷபூதோஃசி என்று ஜிவநீத்துடா, அஹ்மே, அஹ் மமேவ ஷேஷபூத்: ந த்வரீய: என்று திமிறிக் கொண்டுபோகப் பண்ணுமதான வென்கை - ஷேஷ்வானுசந்நானு, இந்த பர்ஷேஷத்வ ஜான மெனறபடி - இஸ்ஸேஷத்வானு - ...

(சா.ஸ்வ.) மன்றென்று கருதது இந்தயோஜனையில இவ் ஆத்மவஸ்துபர்மாத்மஷேபமென்று பொருளாகையால் விசேஷபூதாத்மவாசிபான மகாரம் பூர்வ நிர்दिष्टமாக வேண்டாவோ? ஷேஷத்வ சந்நந்தமாத்மாவுக்கு உஜ்ஜிவகமாகையாலே ப்ராபான்யதயா த்மிர்க்கு முன்னே நிர்दिष्टமென்னில் ஆத்மவஸ்துவுக்கு நாஸம் ப்ரஸக்தமானாலன்றோ உஜ்ஜிவகதயா ப்ராபான்யாத்ப்ராப்யம்முண்டாவது? என்னவருளிச்செய்கிறார் த்வ் மெ இதி - “த்வ் மெஹ்மே குத்ஸ்தநத்பி குத் இத் வேதமூல்ப்ராபாநாத், எத்தானாதிஸித்வாநுபவ விபவாத்நிர் சாக்ரோஸ எவ । காக்ரோஸ. கஸ்ய ஜிதாதிபுமம் விதித. கோத்ர சாக்ஷி சுபீஸ்யாத், ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதி ச இதி நூகலஹே மூய்ய மத்யஸ்தவத்வம்” இதி ஷ்லோக இஹானுசந்நதய: - இஸ்ஸேஷத்வத்துக்கு உஜ்ஜிவகதயா ப்ராபான்ய்குடுமோ? ஷரீராதிரித நித்யாத்ம ஜான ஷமதமாதிதமன்றோ உஜ்ஜிவகம்? என்ன - ...

(சா.ப்ர.) ரநுசிதேத்யாஸக்ஷ்ய ஸ்ரூபநிர்ரூபகதயா ஷேஷத்வஸ்ய ப்ராபான்யத்வாத்ப்ராப்யம் த்ருக்தி ரித்யாஹ - த்வ் மெ இத்யாதிநா - “த்வ் மெஹ்மே குத்ஸ்தநத்பிகுத் இத் வேதமூல் ப்ராபாநாத் எத்தானாதி சித்வாநுபவவிபவாத்நிர் சாக்ரோஸ எவ । காக்ரோஸ: கஸ்ய ஜிதாதிபு மம் விதித: கோத்ர சாக்ஷி சுபீஸ்யாத், ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதி ச இதி நூகலஹே மூய்ய மத்யஸ்தவத்வம்” இதுக்தரிதேத்ய: । துடர்ந்து பிடித்தால், ஸ்வயம் ஸ்விசுர்வாணே சதி - திமிரபபண்ணும், நாஹ் த்வரீய இதி விசுலேஷ ஹேதுபூதேந । நநு ஜிவோக்தி பூர்வகம் த்ருக்ஷேஷத்வ ஜாபநேஃப்யஹ்ங்கார. நிவர்த்ய, இதி கத்யம் ஷேஷத்வஸ்ய ப்ராபான்யமித்யத்ர சுப்ராஜநே ஜேஹே த்ருஹமானே வஹி ப்ரேரீக்ஷேஃபஜாபநே ப்ராபிதி ப்ராசூர்யாந்மாஜாந் - ...

(சா.வி.) திதி லக்ஷணாத்நிர்ஷேஷத்வமநுசந்நதயமிதி பாவ: । நநு ஷேஷஷேபி பாவஸ்ய சந்நந்தித்வநிர்ரூபத்வநே சந்நந்தித்வநிர்ரூபணான்தர் வக்தவ்யத்வநே த்மிரண: ப்ராஜேவ ஷேபிணா சஹ சந்நந்தாபிபாந் கதமித்யத் ஆஹ - த்வ் மெ என்று இதி - த்வ் மெ, த்வ் மம் ஷேஷபூத் - துடர்ந்து பிடித்தாலும் சாஹ்வேசேந ப்ராஜதி ஸ்விசுர்வத்யபி । அஹ் மெ, அஹ் மக்ஷேஷபூத்: ஸ்வர்த்ய எவ - அதஸ்வதந்நத் எவேதி । திமிரபபண்ணும். விசுலேஷ ஹேது பூதேந । அஹ்ங்காரத்தாலே, அஹ்ங்காரேந - அஸத்கல்பனான இஜ்ஜிவாத்மாவை, ஸ்ரூப ஜான ரஹிததயா ஸ்வதந்நாத்ம ப்ராபான்யா ப்ருக்த்யநுபவாத் நஷ ப்ராபமிம் ஜிவாத்மானம் - ஷேஷ்வானுசந்நதம், உஜ்ஜிவிப்பிக்கிறதாகையாலே, உஜ்ஜிவயித்யத்வநே । உசிதோபாயானுபாநதாரா ப்ருக்திகோஸாதுத்வ ஜிவகத்வநேத்ய: - ப்ராபான்யத் தோற்றுகைக்காக, ப்ராபான்ய ப்ரதித்யத் - த்மிர்க்கு முன்னே, த்மிரண: ப்ராஜ் - சொல்லிற்று, - ...

(சா.சந்.) ஷேஷத்வநிர்ரூபணேந ப்ரலிதமாஹ - த்வ் மெ இதி - சந்நந்த ப்ராபான்யமேவ த்ருசயதி - ...

மூலம். நிஷிதெ பரஸேஷத்வெ ஸேஷ் சம்பரிபூர்யதெ ।

அநிஷிதெ புனஸ்தஸ்மிந்நந்யத்ஸர்வமஸத்ஸமம் ॥

(சா.தி.) சந்தானத்தின் ப்ராடான்யத்தைக் காரிகையால் சங்ஙுஹிக்கிறார் - நிஷிதெ இதி - தனக்கு ப்ரஸேஷத்வ் நிஷிதமானால் ஸேஷமந்யத், ஆத்மகுணஜாதம் । சம்பூர்யதெ, புருஷார்யத்தோடே சேருகையால் பரிபூர்ணமாம் - தஸ்மிந், ஸேஷத்வெ । அநிஷிதெ, ப்ரஸேஷத்வ ஜானாபாவெயென்றபடி - அந்யத்ஸர்வ விதமானமபி - அஸத்ஸமம், ப்ரமபுருஷார்யத்துக்கு உறுப்பாகாமையாலென்று கருத்து இவ்ஈஸ்வர்ன் ஸேஷியாம்போது சபத்னிகனாடே, ஸேஷியாமென்று ப்ரமாண காட்டுகையால் இவனுடைய ஸேஷத்வ் திவ்யத்பதி விஷயமென்கிறார்

(சா.ஸா.) அருளிச் செய்கிறார் நிஷித இதி, ப்ரஸேஷத்வெ, ப்ரம் ப்ரமாத்தான் ப்ரதிஸேஷத்வ் - நிஷிதெ சதி - ஸேஷ, ஸாந்தி ப்ரமுக்ஷ் குண ஜாத - சம்பரிபூர்யதெ புருஷார்யானுகுணம் க்ரியதெ - தஸ்மிந், ஸேஷத்வெ அநிஷிதெ சதி - விதமான மப்யந்யத், நியத்வாதி ஜானம் சர்வ, கைங்ஙுரூப புருஷார்யானுகுணம் சபததெ - கிந்த்வஸத்ஸமமிய்யர்ய: - இப்படி சதூர்த்தி ப்ரஸேஷத்வ் சம்பந்தபரையாகில் பூர்வ் சந்நியோக ஸிஷ்யாத்தாலே லக்ஷ்மீவैஸிஷ்யமகாரத்திலே ஆர்யமாக சிங்ஙுமென்று சொன்னது கூடுமோ? “லக்ஷ்மீ சஹ ஹ்ஸிகேஷ:” இயாதி ப்ரமாணத்தாலே ரக்ஷணெ சஹந்வயித ப்ரஸமர்ப்பணபரயோஜனையில் விஸேஷணதயான்வய் கூடினாலும் ஸேஷத்வபரயோஜனையில் சஹந்வய நியாமக முண்டோ? -

(சா.ப்ர.) விஸ்மூத்யா ஜனெ நஸ்யேதி நிர்ங்ஞ நிர்ங்ஞேத்யேவ யதா வக்தவ்ய் ததா ஜாத்வேன, கர்த்வேன, ப்ரோக்த்வேன ச ப்ரதமத் எவ ஜீவெ ஜாபிதெ ஈஸ்வர்ய் கைவல்ய் ப்ரஸக்தா ஜீவாஸேஷத்வாஸஹிஷ்ணவெ விநஸ்யேயுரிதி தந்நிவூத்யர்ய் ஸேஷத்வமெவ ப்ரதமம் ஜாபிதமிய்யபிப்ரயத்ராஹ - நிஷித இயாதினா - ஸேஷ், ஸ்வரூபானுரூப புருஷார்ய் ததுபாயாதி: - எவ ப்ர஗வத்ஸர்வ ஸேஷித்வமுக்தவா “ஈஸ்வர்ய் சர்வபூதானாம் - அஸ்யேஷானா ஜகதெ விஷ்ணுபத்னி - ஈஷானா தேவீ புவநஸ்யாதிபத்னி” இயாதிஸு த்ருதம் லக்ஷ்மீ அபி சர்வஸேஷித்வமத்ரானுஸந்தேயமிதி ங்ர்ஷயந் தஸ்யா அபி பூதக்ஷேஷித்வெ ஈஸ்வர் த்வித்வஸங்ஙுளம் சாம்ப்ராதிக்கொயாதிஷ்டானைக்ஸேஷித்வஸ்ய் ஸோதாஹரணம் ப்ரங்ர்ஷனென விநிவர்த்ய் “அகாரெணெங்ஞதெ விஷ்ணுஸர்வலெக்ஷ்வரெஹி:” । உங்ஙுதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீரகாரெணெங்ஞதெ ததா । மகாரஸ்து தயெங்ர்சா இதி ப்ரணவ்லக்ஷணம் இதி த்ருதெ த்விவ்நெனெங்ர்ஷிய் எகமெவ ஸேஷித்வமிதி கண்தெக்த் சேயாஹ - ...

(சா.வி.) அபிஹிதம் - ததெவ ப்ராடான்யம் காரிகையா சங்ஙுஹிதி - நிஷித இதி - ஸேஷ், ஸ்வரூபானுரூப புருஷார்ய் விலக்ஷணாதிக்கார ததநுரூப ப்ரபதனெபாயாதி ஜானம் । சம்பரிபூர்யதெ, சபலீக்ரியதெ - அநிஷிதெங்ந்யத்ஸர்வ, ஸ்வரூபெபாய புருஷார்யாதி ஜானம் । அஸத்ஸமம், அஸத்ப்ராப - ஸ்வரூபெங்ஞித புருஷார்யெபாய் ப்ரவர்தக்தவாபாவென வ்யர்யஸ்யாத் - அத: ப்ராடான்யமிதி பாவ: - உத்தரத்ரெகாரஸ்ய லக்ஷ்மீ வாசகத்வம் வக்ஷ்யமாணம் ப்ரகூதெ லக்ஷ்மீஅபி ஸேஷித்வாதாத்ம ஹவிரூங்ஷ்யத்வாங்ஞ யுக்தமிதி ங்ர்ஷயிதும்வதாரணார்யத்வபக்ஷெ லக்ஷ்மீ வ்யாவர்த்யத்வம் நாஸ்தீதி ங்ர்ஷயிதும் ச லக்ஷ்மீ அபி - ...

(சா.சம்.) நிஷித இதி । ஸேஷ், ஆத்மகுணபுருஷார்ய் ஹ்யுபாய் நிஷ்பத்யாதிக்கம் । அந்யத்ஸர்வ, வேதாங்ஙயந் ததர்ய் விசார் குர்வபிங்மனாதிக்கம் । ...

மூல்। இப்படி இஷ்வரன் சர்வசேஷியாம் போது

“अस्या मम चशेषं हि विभूतिरुभयात्मिका ।

इति श्रुति शिरस्सिद्धं मच्छास्त्रेष्वपि मानद ॥” என்றும்,

“उभयाधिष्ठानं चैकं शेषित्वम्” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சப்தபத்னிகளையிருக்கும் - அபிரிஸிமீயாதி களிற்போலே ஆத்மஹவிரூபேய் தேவதாத்வி இருவர்க்கும் கூடவென்று தோற்றுகைக்காக சேஷிகளிருவராயிருக்க சேஷித்வமேக மென்கிறது - மத்யமாசுரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகச் சொல்லுகிற கத ஸ்ருதிவாக்யத்தை பராமர்சித்தால் இருவரையும் பற்ற இவ்ஆத்மா சேஷ மென்னுமிடம் ஸாப்தம் - ...

(சா.தி.) இப்படி இஷ்வரன் இத்யாதிபால் - உபயாத்மிகா, சேதநாசேதந ரூபா - லீலானித்ய விபூத்யாத்மிகா வா। நியத்ரீ சததேசுவரீத்யாதி மச்சாஸ்த்ரஸ்த்ரதாலே விவகிதம் - உபயாதிஸ்தானமிதி - ஁கமேவ சர்வஜகச்சேஷித்வமுபயாதிஸ்தானம், உபயமதிஸ்தானமாஸ்யோ யஸ்ய தத் - தித்வாதிவதுபயாஸ்திதமென்றபடி ஁கம் சேஷித்வமுபயாஸ்திதமென்றத்தால் பதித்த ப்ரயோகநததைபருளிச்செய்கிறார் அபிரிஸிமீயேத்யாதிபால் - “अग्रीषोमीयमेकादशकपाल निर्वपेत् - ऐन्द्राग्रमेकादशकपालम्” இத்யாதிதளில் விஹிதங்கலான அபிரிஸிமீயாதி ஹவிஸ்சுக்களிலென்கை - இப்படி பத்னி சம்பந்தமிங்கு ஆர்யமாக அன்றியே ஸாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாண்காட்டாதின்று கொண்டு க்ரமபாஸமாண மத்யமாசுரததுக்கு ஆர்ய மருளிச்செய்கிறார். மத்யமாசுரதை இத்யாதி - “अकारेणोच्यते विष्णुः” இத்யாதி கத ஸ்ருதிவாக்யம்। சேஷத்வ மாவதேது? - ...

(சா.ஸா.) என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி இதி - உபயாத்மிகா, லீலா விபூதிரூபுபயாத்மிகா என்கை “उभयाधिष्ठानं चैकशेषित्वं” என்று சொல்லவேணுமோ? இருவரும் சேஷிகளென்று சொல்லுகை போராது? என்னவருளிச் செய்கிறார் அபிரிஸிமீயாதிதளில் இதி - “दीयमानार्थशेषित्वं संप्रदानत्वमिष्यते” என்று சொல்லுகைபாலே பரஸ்பர நேரபேக்ஷேய ஹவிரூபேயதேயில்லாமையாலே பரஸ்பர சாபேக்ஷை ஹவிரூபேயத்வமே உபயாதிஸ்தானைக சேஷித்வமென்று கருத்து - இப்படி சேஷத்வம் லக்ஷ்மீநாராயணோ ப்ரயப்ரதிசம்பந்திக மாதில் லக்ஷ்மீரூபப்ரதிசம்பந்தி அகாரத்திலே ஆர்யிகமாகையாலே உபயநிரூப்ய சேஷத்வம் சர்வதா ஆர்யிகமாக ப்ரஸங்கியாதோ? அப்போது ப்ராடான்யத் தோற்றுகைக்காக முன்னே சொல்லிற்றென்கிறது சேருமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - மத்யமாசுரத்தை இதி - கதேதி - “अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्वलोकेश्वरो हरिः । उद्धृता विष्णुना लक्ष्मी रुकारेणोच्यते तथा । मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्” இதி கதவாக்யம் - மந்நான்தர்ଗத் - ...

(சா.ப்ர.) இப்படி இஷ்வரன் இத்யாதிநா - “नियन्त्री च तथेश्वरी” இத்யாதி மச்சாஸ்த்ர ஸ்த்ர விவகித: - ...

(சா.வி.) சேஷத்வமிஹ சித்தமிதி ஸ்மாரயதி - இப்படி இஷ்வரன் இதி। லக்ஷ்மீ சேஷத்வஸ்ய இஹ ஸாப்தத்வாய உகாரஸ்ய லக்ஷ்மீ வாசகத்வமுசிடதமித்யபிப்ரேத்யாஹ - மத்யமாசுரத்தை இதி - “अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्वलोकेश्वरो हरिः । उद्धृता विष्णुना लक्ष्मी रुकारेणोच्यते तथा । मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्” - ...

(சா.ச.) பண்டித சகல மான்யத்வம் மானதத்வம் - த்வாசேஷிணாவிதி சித்தே஽பி சேஷித்வஸ்ய வ்யாஸஜ்ய வுத்திதோக்தே: கிம் பல் மித்யத்ராஹ - அபிரிஸிமீயேதி। உகாரஸ்யாவதாரணார்த்தவே பத்னி ப்ரதி சேஷத்வமார்த்தம் - கதஸ்ருதி பராமர்சேத் ஸாப்தமேவெத்யாஹ। மத்யமேதி - “अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्वलोकेश्वरो हरिः । उद्धृता विष्णुना लक्ष्मी रुकारेणोच्यते तथा । मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्” - ...

(सा.सं.) इति कठवाक्यम् । यस्य स्वरूपमित्यश्विवरणपरोपकारार्हमाणा इत्यनेन उपकार विरहदशायामव्याप्तिः परिहृता - कठ श्रुत्यनुसारेण प्रणव योजनायां विभक्त्यश्रवण - ...

மூல்! இவ்விடத்தில் ஸ்ருதியில் தோற்றின ஷடீதீவனம் லுமம் - இங்கு சம்பந்தசாமான்யத்திலே
 எவ்வையான ஷடியானது ப்ரமாண சிஹ்மாய் அபேகிதமான விசேஷத்திலே விசுரமிக்கக்கடவது - தாதர்யமாகிற
 உபயுக்தமான சன்நத விசேஷ வ்யக்தமாகைக்காக ஑தூரீதீவனமேறி லோபிததுக் கிடக்கிறதாகவுமாம் -

(சா.தீ.) கொளவது இவ்விடத்தில் இதுயாதி - ஸ்ரீசன்நத ஸாவ்மான பக்ததில் ஷடீதீவனம் ।
 “மகாரஸ்து தயோ” எனறது லுமமாயிருக்கிறது - அஸ஑ உஸ஑ அவோ தயோ. அவோ என்றிறே வி஑்ரஹ் ।
 அவோ என்றமையால் என்றபடி - இவ்விடத்தில் லுமஷடீ தாதர்யவா஑ியென்கிறார் - இங்கு
 சன்நதேதுயாடியால் - சன்நத சாமான்யேஷடியாய் ப்ரமாணன்நத்தாலே தாதர்யரூபசன்நதவிசேஷத்திலே
 பர்யவசித்தக்கடவதென்கை “தயோதாச” என்கிற ஸ்ருத்யநு஑ுணமாக ஷடீதீவனம்
 லுமமென்றருளிச்செய்தார் இனி அர்த்தநு஑ுணத்தாலே ஑தூரீதீவனம் லுமமென்னவுமாமென்கிறார்
 - தாதர்யமாகிற இதுயாடியால் - ஑தூரீயான - ...

(சா.ஸ்வா.) அகாராதுபரி லும ஑தூரீ லக்ஷ்மீ நிரூபித ஸேஷத்வவா஑ிகேபனறோ? (ஓ) இனி உகாராதி ஑தூரீ
 வி஑க்தி லுமேயென்னிலப்போது பூதவபூதவஸேஷத்வவா஑ிகேயாகையாலே “உமயாதி஑ான ஑ைக் ஸேஷித்வம்”
 என்கிறது விரோ஑ியாதோ? “மகாரஸ்து தயோதாச” என்று ஸ்ருதியில் ஷடீவி஑க்தி ஸ்ருதியாயிருக்க தா஑்ரூ஑
 வி஑க்த்யா஑்ரயணமச஑்ரீதமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இவ்விடத்தில் இதி - அப்போது
 ஷடீதீவனத்தாலே சன்நதசாமான்ய தோற்றுகையாலே ஸேஷத்வஸ்வரூப ஸோதனமெங்ஙனே? என்ன
 வருளிச்செய்கிறார் - இங்கு இதி - இப்படியாகில் ப்ரமாணாந்ர பராமர்ஸத்தாலே விசேஷத்திலே
 விசுரமிப்பிக்கவேண்டுகையால் மன்ந்ரததுக்கு நேரபேக்யேண ஸ்வரூபஸோதகத்வதவிர் ப்ரஸ஑்ஜியாதோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் - தாதர்யமாகிற இதி - வி஑க்திலோபே கல்யே அபேகித விசேஷ சமர்ப்க - ...

(சா.ப்ர.) ஑கவ஑்ஷேஷத்வமபி ந சி஑்ரூத்யதீத்யத்ர சன்நத சாமான்யே ப்ரவூதா ஷட்யபி “ஸேஷோ ஹி பரமாத்மன: -
 அஸ்யா மம ஑ ஸேஷ் ஹி” இதுயாதி ப்ரமாணசி஑்ரே சமர்ப்கணபரயோ஑்நாயாமப்யு஑ேஸ்யத்வ ஑ாபநார்யமபேகிதே ஸேஷத்வரூப
 சம்ப்நத விசேஷே பர்யவஸ்யர்த்தீதுயா஑ - இவ்விடத்தில் இதுயாதினா । எவ ஷட்யன்நத்வமுக்தவா தஸ்யா ப்ரமாணந்யா
 யா஑்யா ஑தூரீயன்ந பர்யவஸானோகேரபி ஸ்வரூப பர ஸேஷத்வ ப்ரதிபா஑நானு஑ுணவி஑க்தியோ஑ோக்தி ரேவோ஑ிதேதி ஸேஷத்வ
 வாக஑ ஑தூரீ தீவனாந்ரத்வ் வேதி வ஑ந் ஸேஷத்வஸ்ய ஑ாசப஑னே வ்யா஑்யாதத்வவ஑்ரதூரீயா அபி ஷட்யா வ்யா஑்யானமிதி
 ந வ்யா஑்யானவ்யா஑்யேயயோவி்ரோத இதுயா஑ - தாதர்யமாகிற இதுயாதினா - எவமுகாரஸ்ய லக்ஷ்மீவாககத்வ
 ஑ீவானாமனந்யா஑்ரேஷத்வ் - ...

(சா.வி.) அ உ இதுயாஸ்தூதத்வந்நாது ஷடீ தீவனமதுபா஑லோப் க்ருத்வா லும ஷட்யாஸ்சன்நத சாமான்யவா஑ித்வே஑பி
 ப்ரகூதே ஸேஷஸேஷி஑ாவ சன்நதரூபவிசேஷே பர்யவஸான் ஸ்வீக்ரயதா, தாதர்யா஑ிவ்யக்தி ப்ரதி ஑தூரீ தீவனம்
 மெவோதுபா஑லோபர்ஸ்வீக்ரயதா, ஸ்ருதாவேவீததீவரணரூபாயா ஸ்ருதஷட்யா விசேஷபர்யவஸானோ஑ிதுயாதிதுயா஑ -
 இவ்விடத்தில் ஸ்ருதியில் இதி । ஑றி, அரோப்ய - கிடக்கிறதாகவுமாம், தி஑்ரதீத்யேவ ஹி ஸ்யாது - ...

(சா.ஸ.) ஑ீ஑மா஑ - இவ்விடத்திலே இதி । விசேஷத்திலே, “அஸ்யா மம” ஑ேதி ப்ரமாண ப்ரசி஑்ரே ஸேஷத்வே ।
 சன்நதாந்ராராணாமபி ப்ரமாணப்ரசி஑்ரத்வா஑பேகிதமான இதுயுக்தி: । சன்நத சாமான்யார்த்க ஷடீலுப்தா பகே சன்நத
 விசேஷஸ்யா஑ேப்யத்வாத்ரஸ்யா஑ி஑ானிக்தவாய ஑தூரீவே஑ லுமேதுயா஑ । தாதர்யமிதி । தாதர்ய வ்யக்த - ...

மூ - அப்போது லுமமான சதுர்த்தி டிவ்஑னத்தினுடைய விவரணமாகிறது இருவருக்கும் டாசனென்கிற ஶ்ருதி - இப்படி ஹவிருதேஷ்ய டேவதா஢்஢த்தில் ஹவிஸுப்போலே இருவரையும்பற்ற இவ் ஆத்மாஷேஷமென்னும்போது இங்கு அவதாரணம் அர்த்தம்- இவர்களிருவார்க்கும் இவ் ஆத்மா அனந்யாஹ்நிஹாபாதிக்காஷேஷ மென்றதாயிற்று -

(சா.டீ) ப஑தத்தில் வ்யா஑்யானமான ஶ்ருதியில் தோற்றின ஶுதி கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அப்போது லுமமியாடியால் சதுர்த்த்ய்மான டிவ்஑த்தை விவரிக்கிறதென்றபடி இருவருக்கும் டாசனென்கிற ஶ்ருதியாவது “மகாரஸ்து தயோர்டாச:” எனனுமது - ஁காரம் ஶ்ரீவாக்கமான ப஑த்தில் அவதாரணம் ஆர்த்த மென்கிறார் இப்படி ஹவிரியாடியால் ஹவிஸு஁ட் போலே, ஹவிஸு஁ ஁஑யஷேஷமானாப்போலென்கை - இருவரையும் பற்ற, க஑ுதூக்தமான இருவரையும் பற்றவென்கை - ஆர்த்தம், ஢்ரமான்தரவலத்தால் அர்த்தஸி஑்டம் - “஁னக்கே ஢ாமாள் செய்வோம்” இत्याடி ஢்ரமான்தரம்-ஷா஑்டமாகவும் ஆர்த்தமாகவும் ஑லித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் இவர்களிருவார்க்குமென்று - அனந்யாஹ்நென்றது அவதாரணார்த்தம் -நிஹாபாதிக்கம் -

(சா.ஸ்வா) வி஑க்திலூப ஁வ கல்யயே எனறு கருத்து இப்படியாகில் ஶுதி஑ிவ்஑னான்த்ருதிவூரூய்ய் ஢்ரஸ஑்஑ி யாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அப்போது இதி-“மகாரஸ்து தயோ:” எனறு ஁தாவந்மாத்ர ஑ொல்லாதே டாச: எனறு அ஑ிக் ஢்ருக்தமாகையாலே ஶ்ருதியும் சதுர்த்திவி஑க்திவிவரணமாகையாலே விரூபமில்லையென்று கருத்து - இப்படி ஁காரம் ஑க்ஷ்மீவாக்கமென்று ஑ொல்லக் கூடுமோ? அப்போது ஁காரார்த்தாவதாரணமிங்கிலலாமையாலே இவ் ஆத்மாவுக்கு அந்யரையும் பற்ற ஶேஷத்வ் ஑஑்஑ிதமாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி- இருவருக்குமொருத்தன் ஶேஷமாவனோ என்கிற ஑஑்஑ாவாரணார்த்த ஑்ருத்யந்தூபா஑ானம்- ஆர்த்திகாவதாரணசி஑்டியாலேயும் கி஑்஑ி஑ிலம்வேன அந்யஷேஷத்வ்஑஑்஑் கழியுமென்று கருத்து - இப்படி இருவருக்குமே ஶேஷமென்று அவதாரணம் கூடுமோ? அந்யரையும் பற்ற கர்மகூத்ரஷேஷத்வமில்லையோ? நிஹாபாதிக்காஷேஷத்வ் வி஑க்த்யர்த்த மாகையால் அதுக்கு அந்யயூகவ்யவ஑்஑ே஑் கூடுமென்னிலப்போது இவ் ஆத்மா இருவருக்கும் ஶேஷஶூதன - அந்யருக்கு நிஹாபாதிக்காஷேஷமன்றென்று வாக்ய஑ே஑் ஢்ரஸ஑்஑ியாதோ? வாக்க்ஷ஑்டா஑ாவாந்நிஹாபாதிக்கத்வ் தான் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவர்கள் இதி । நிஹாபாதிக்கத்வம், ஁பாதிக்கதநா஑ாவசி஑்டம் மாகையாலேயும் அனந்யாஹ்நத்வ் அவதாரண -

(சா.஢்ர) ந சி஑்ட்யே஑ித்யத்ர ஑ர்வ்வாக்ய்ஸாவதாரணமிதி ந்யாயசி஑்டாவதாரணாதூததசி஑்டி வ஑்ந் ஆ஑்நாவூஷ்ணவூ஑்ந்ரா஑ா஑ி ஑்வ ஑்ந்நியூகசி஑்டந்யாயாலூக்ஷ்யாஷ்ஷேஷத்வநிவூதூ ஑்ர஑வதூ஑ி ஶேஷத்வ் நிவர்த்தேத்ய஑ி஑்ரயந்நா஑- இப்படி ஹவிருதேஷ்யேத்யாடி-஁வமநந்யாஹ்நத்வாஷ்ஸ்யார்த்தத்வமூக்தவா -

(சா.வி) அத: அ஑்஑ ஁஑்஑ேதி ஑்ந்நே ஁ இத்யஸ்ய ஑ிஸ஑்஑க்த்வேன ஢ூர்வ்நி஢ாதாஹ்நத்வே஑ி ஑்யந்தா஑ா஑்யந்த் ஢்ரதி஑ே஑ேநிதி அ இத்யஸ்ய வ்ய஑ேஷவ஑்நாவேன அ஑ா஑்ய஑்நத்வாதூர்வ்நி஢ாத இதி ஑்ரு஑்யம்-அஸ்மிந்யக்ஷே கதம்வதாரணலா஑ இத்யத ஆ஑- இப்படி ஹவிருதேஷ்யேதி। நி஑ூகூர்த்தமா஑। இவர்கள் இதி। -

(சா.ஸ்) மாகைக்காக இத்யர்த்த: । அஸ்யா யூகநாயாம் ஁஑஑ிவ்ய ஶ்ருதிவிரூப்஑் ஢்ரி஑ரதி। சதுர்த்த்யேவ ஶ்ருதா ஑ேந் விவரணத்ருத்ய஑ேஷா। இது லுமா த஑ேஷுவேதி ந விரூப இதி ஑ாவ: । தஹ்வதாரணலா஑: கதம்மியத்ரா஑ இப்படி இதி । ஢்ரயூகநாதிக்கதலா஑ா஑ி஑ான்யயூகவ்யவ஑்஑ே஑்யேவ ஑ா஑்டத்வமா஑ -

மூ - இம் மध्यமாக்ஷரं ஶ்ரீதப்ரயோகத்தாலே அவதாரணபரமானபோது இத் த்ஃபதிகளையொழிந்தார்க்கு நிரூபாதிக்கசேஷமென்று ஶட்வியாமைக்காக அந்யயோகவ்யவச்சேதமிங்கே ஶாஃதம் । இத்தாலே அந்யரைப் பற்ற ஶேஷத்வ் ஶ்ரூபபாஸ மன்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகையாலே யதாவஸ்திதாஸ ஜானமுடையவனுக்கு ததீயபர்யந்தமாக தேவதான்தரஸ்ப்ஷ் நிவ்ருத்தமாயிற்று -

(ஸா.தீ) என்றது ஸபாதிநிர்ஶாஶாவாஸித்யம். ப்ரமாணப்ரயோஜனங்களைக் காட்டிக்கொண்டு ஸகாரததுக்கு அர்த்தான்தரமருளிச் செய்கிறார் - இம் மध्यமாக்ஷர மென்று துடங்கி - ஶ்ரீதப்ரயோகமாவது? “தத்சூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா” இத்யாதி-நிரூபாதிக்கசேஷமென்று ஶட்வியாமைக்காக, ஶோபாதிக்கசேஷத்வமுண்டிதே இவனுக்கு அந்யரைப்பற்ற அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது? அந்யப்ரதியோகிக்கசேஷத்வவ்யாவ்ருதி: । இவ் அந்யயோகவ்யவச்சேதத்தின் ஶலத்தை அருளிச் செய்கிறார் - இத்தாலே அந்யரை இத்யாதி - இத்தாலே, அவதாரணார்த்தோகாரத்தாலென்கை -

(ஸா.ஸா) லக்ஷமாகையாலும் ப்ரணவத்துக்கு ஸக்தப்ரகாரமாக ஀கவாக்யத்வ் கூடுமென்று கருத்து - இப்படியிருவரையும் பற்ற இவ் ஀த்மா ஶேஷமென்னும் போது அவதாரணம் ஀ர்த்தமென்றும் அவதாரணம் கதாச்சிச்சதாவ் மென்றும் தோன்றும்படி சொன்னது கூடுமோ? ஸகாரஸ்ய லக்ஷமீவாச்சகதாயா கதத்யுதிவதவதாரணார்த்தகதாயா ப்ரமாணமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஶ்ரீதப்ரயோகத்தாலே இதி - “தத்சூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா” இத்யாதி ப்ரயோகத்தாலேயென்றபடி - ப்ரயோகமுண்டானாலும் ப்ரயோஜனவதர்த்தத்தை விடாது நிஷ்ப்ரயோஜனாவதாரணார்த்தகத்வ் சொல்லக்கூடுமோ? என்று ஶட்வியாமைக்காக இத் த்ஃபதிகளை இத்யாதி-ஸதீர்ணதக்ஷாவாரணார்த்தமார்த்திகாவதாரணகல்பனாபேக்ஷயா தக்ஷானுத்பாதப்ரயோஜனாய த்வாதவதாரணம் வருமென்று கருத்து - நிரூபாதிக்கேதி - ஶோபாதிக்கசேஷத்வமுண்டென்று கருத்து - இப்படி அந்யரைப்பற்ற நிரூபாதிக்கசேஷத்வவ்யவச்சேதம் பண்ணினால் தேவதான்தரத்தையும் ததீயரையும் குறித்து ஀பாதிக்க- ஶேஷத்வமனுமதமாகையால் பரமேகான்திக்கும் தேவதான்தராதிஶேஷத்வ் வர ப்ரஸத்வியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இத்தாலே இதி - யதாவஸ்திதேதி - அஜானிக்கு தேவதான்தராதிஶேஷத்வ் ப்ரஸக்தமானாலும் பரமேகான்தி அந்யஶேஷத்வ் ஶ்ரூபபாஸ மன்றென்று தெளிந்தவனாகையாலே அவனுக்கு நிவ்ருத்தமென்று கருத்து இப்படியாகில் ஶாகவதஶேஷத்வமும் அந்யயோகவ்யவச்சேதத்தாலே தவிர ப்ரஸத்வியாதோ?

(ஸா.ப்ர) அகாரஸ்யேவ லக்ஷமீவிஶிஸ்டவாச்சகத்வபக்ஷே தஸ்ய த்வத்வ வதந் “ததேவாஸ்தி:” இத்யாஸ்ய “ததுசந்த்ரமா:” - ததேவர்தந்ததஸத்யமாஃ - ததுஶவா ஀தே த்ஃஶவாதிந்” இத்யாதிஸு தித்ஃஶுமகாரஸ்யாவதாரணார்த்தத்வ் ப்ரதர்ஸ்யானந்யாஶ்ஶேஷத்வஜானஶலமேகான்த்யமித்யாஶ - இம் மध्यமாக்ஷரமித்யாதிநா -

(ஸா.வி) அநயோர்ஃயோரித்யர்த்த: - “ததேவாஸ்திஸ்தத்வயுஸ்தத்சூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா” இதி த்யுதாவேவகாரஸ்தானே ஸகாரப்ரயோகாதவதாரணார்த்தஸ்ப்யுகார:- அதஸ்யயோகவ்யவச்சேதஸ்ய த்வத்வாய ஶஸ்யத்வ விவக்ஷிதமுச்சித இத்யாதிப்ரேத்யாஶ - இம் மध्यமாக்ஷரமிதி - இத் த்ஃபதிகளையொழிந்தார்க்கு, ஀தத்ஃஶ்யதி வ்யதிரிஸ்தானாம் - அத்ராவதாரணத்வாதந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தௌ ததீயவர்தனபர்யந்தம் தித்யாதி- இத்தாலே இதி -

(ஸா.ஸ) இம் மध्यமேதி. “ததுசந்த்ரமா” இதி த்யுதௌ ஸகாரஸ்யாவதாரணார்த்தகத்வாச்ச்ஃஶ்ரீதப்ரயோகத்தாலே -

மூ - மகவதமமதமன மாகவதசேஷத்வத்தாலே அந்யசேஷத்வதோஷ் வாராதென்னுமிடம் பூரூபார்த்தகாசுதே மிலே சொன்னோம். இப்படி அந்யயோகவ்யவச்சேதம் ஸாஃதமாகப் பெற்றால் அயோகவ்யவச்சேதமும் காலசங்கோசமில்லாமையாலே சித்தம் - இம்சேஷத்வாயோகவ்யவச்சேதத்தாலே இசுரனுக்கு பூதக் சித்தயநர்ஹிசேஷணமாய்த் -

(சா.தி) மாகவதசேஷத்வமுண்டாயிருக்க அந்யசேஷத்வம் கழிகிறபடியெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் மகவதமமதெத்யாடியால் - மகவச்சேஷத்வவிரோதமான அந்யசேஷத்வமே த்யாயம் - மாகவதசேஷத்வமதுக்கு அநுபூதம் - மகவதமமதமாகையாலென்று கருத்து ஁காரத்துக்கு அந்யயோகவ்யவச்சேதமார்த்தமானபோது அயோகவ்யவச்சேதம் ஁பூதத்தியில் சேஷத்வம் சொல்லும்போது காலசங்கோசம் சொல்லாமையாலே சித்தமென்கிறார் இப்படி அந்யயோகெத்யாடியால் - அயோகவ்யவச்சேதமாவது? சேஷத்வத்தினுடைய சர்வகாலசம்வந்தம் - இவ் அயோகவ்யவச்சேதத்தால் சேதனுக்கு ஃலித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் - இம்சேஷத்வெத்யாடியால் - பூதகிசுத்தயநர்ஹிசேஷணமாய், அபூதகிசுத்தயிசேஷணமாய்த் தோற்றினவென்கை -

(சா.ஸா) என்னவருளிச் செய்கிறார் - மகவதமமதி - இப்படி அந்யனைப்பற்ற சேஷமூதனோ என்று ஸாஃகியாமைககாக அந்யயோகவ்யவச்சேதம் விவகிதமாகில் திவ்யதம்பதிகளைப்பற்ற சேஷமென்றால் கதாச்சிச்சேஷமென்றும் பர்யவசித்து கதாச்சிச்சேஷமன்றென்றும் ஸாஃகீ வாராதோ? மந்ரத்திலே அதுக்கு நிவர்தகஸத்யமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி - இன்ன காலத்திலே சேஷத்வம் மென்று சங்கோசகஸத்யமில்லாமையாலேயென்றபடி இப்படி சேஷத்வஸ்வரூபம் ப்ரணவார்த்தமாகில் ஜிவாத்மாவுக்கு மகவச்சரீரத்வம் "வ்யாபகாடர்ஷதூசுதே" என்று மந்ரப்ரகாஸ்யமென்று சொன்னது விரோத்யாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இம்சேஷத்வெதி - பூர்வ் சொன்னது ஃலிதார்த்தகயநமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து - பூதகிதி -

(சா.ப்ர) அந்யசேஷத்வவ்யாவர்தகோகாராத்ராகவதசேஷத்வஸ்ய வ்யாவூத்யமாவ் பூர்வோக்தம் பஹுபூத்யவ்யவஹிதத்வாத்யாராயதி - மகவதெத்யாதினா - "அவீணவநமஸ்காராதவமானாசு கசுவே। வீணவே பரிவாடாசு பதத்யேவ ந சஸ்ய:" இத்யாதிமிஸ்ஸ்வரூபநாஸகதயாவகதஸ்யான்யசேஷத்வஸ்ய வ்யாவூதி: ப்ராஹான்யேநாவகந்தவ்யேதி தஸ்யா: ஸாஃதத்வாதயோகவ்யவச்சேதம் அர்த்தம் இதி வதந் ததநுஸந்நானஃலம் சாஹ - இப்படி அந்யெத்யாதினா । -

(சா.வி) ஁ததவதாரணே மாகவதசேஷத்வம் நிவர்தேதி ஃந்நி வாரயிதும் பூர்வோக்தம் ஸ்மாரயதி - மகவதமமதமான இதி - அந்யயோகவ்யவச்சேதம், அந்யேஸ்ஸஹசேஷத்வஸ்ய சம்வந்தவ்யாவூதி: - ஸ்வநிஸுதசேஷத்வஸ்யான்யநிர்ஃபிதத்வாவ இதி யாவத் - அயோகவ்யவச்சேதம், சர்வேஷு காலேஷு சேஷத்வஸ்ய மகவதானிர்ஃபிதத்வம் சம்வந்தாவவ்யவச்சேதம் - ததேவாஹ - அயோகவ்யவச்சேதமும் இதி - காலசங்கோசகங்களில்லாமையாலே, ராஜாதிஷு மூத்யாதி: மூத்யூபாதிசேஷத்வஸ்ய காலமர்யாடாதிநத்வாதயோகவ்யவச்சேதம் நாஸ்தி। கிந்தவத்யந்தாயோகவ்யவச்சேதம்। இஹ து ஸ்வரூபப்ரயுக்தத்வாச்சேஷத்வஸ்ய காலாதிசம் பரிச்சேதகம் நாஸ்தித்யயோகவ்யவச்சேதசித்தேரித்யர்த்தம்: - பூதகிசுத்தயநர்ஹிசேஷணமாய் இதி - அபூதகிசுத்தய -

(சா.சம்) இத்யுக்தி: - அயோகவ்யவச்சேதமும் சித்தமிதி - அர்த்தசித்தமித்யர்த்தம்: - அர்த்தசித்தஸ்யாப்யயோகவ்யவச்சேதஸ்ய கிம் ப்ரயோகநமத்யதாஹ - இம்சேஷத்வெதி । ந சேந்ரியமேந சேஷத்வாவாச்சரீரத்வம் -

(சா.தி) த்வயத்துக்கென்று விசேஷிக்கையால் குணாதிகளுக்கு பூயக்சித் த்விசேஷத்வே஽பி ஶரீரத்வமில்லை யென்று சூசிதம் - அசிதத்துக்குப்போலே, தேஹத்துக்குப்போலே - தேஹ் ஶேதனனுக்க பூயக்சித் த்விசேஷ மாகையாலேயிஹே ஶரீரமாயிற்று இப்படி உகாரத்தை வ்யாக்யானம் பண்ணிமேல் த்ருதீயாஶரததை விவரிக்கத் துடங்குகிறார் அதில் ப்ரதமம் இம் மகாரமுபலக்ஷணமாய் அசித்யையும் காட்டுகிறதென் கிறார் - த்ருதீயாஶரமத்யாதித்யால் - ஜீவனை முன்னாக ஜீவவர்த்ததை மூத்யாமிதானே முன்னிட்டுக் கொண்டென்கை - ஶதுர்தியில் உக்தமான ஶேஷத்வத்துக்கென்கை ஶர்வத்தையும், அசித்வர்த்ததையு மென்கை மகாரத்துக்கு ஜீவவாஶகத்வ மெங்ஙனே யென்னும் அாஶநீயில் ப்ரமாணபூர்வமாக உபபாதிக்கிறார் இது ஜீவாத்மேத்யாதித்யால் மகார ஜீவபூதமிதி - ஜீவபூதம், ஜீவவாஶக மென்றபடி -

(सा.प्र) अथ तृतीयाक्षरस्यार्थमाह - तृतीयाक्षरमित्यादिना - முண்ணாகக் கொண்டு मुखं कृत्वा - अजहल्लक्षणयेत्यर्थः - मकारस्य जीववाचकत्वे सिद्धे तन्मुखेन शेषत्वाश्रयभूतकृत्स्नोपलक्षकत्वं स्यात्तदेव कुत इत्यत्र मकारस्य जीवबोधकत्वे प्रमाणं मकारबोध्यत्वफलं च दर्शयन् शरीरवाचिपदानां शरीरिपर्यन्तत्वेन मकारस्य भगवत्पर्यन्तत्वे भगवत एव भगवच्छेषत्वप्रसङ्गं च परिहरति - இது जीवात्मेत्यादिना -

(सा.सं) न सिद्धयेदिति भावः - सर्वज्ञत्वात् इति - नोचेत्तृतीयाक्षरानुपस्थिताचितशेषत्वा-
सिद्धिस्स्यादिति भावः -

மூ - “பஞ்ஞானானாं து பஞ்ஞானாं வர்ணாணாं பரமேஸ்வர: | சஸ்தித: காதிமான்தானாं தத்வாத்மத்வென சர்வதா” என்றும் “பூதானி ச கவரீண சவரீணேந்திரியாணி ச | தவரீண தவரீண ஜ்ஞானகந்தாடயஸ்ததா || மன: பகாரைணைவோக்த் பகாரேண த்வஹ்ருதி: | பகாரேண பகாரேண மஹாந்ரகூதிருக்யதே || அத்மா து சமகா(ரேண)ரோஃய் பஞ்ஞவிஸ: ப்ரகீர்தித: | ” என்றும் தத்வசா஑ரஸஹிதாடிகளிலே பஞ்ஞவிஸதிதத்வங்களுக்கும் ககார முதலான இரூபத்தேதந்து அகரங்களும் வாசகங்களாக வகூத்துச் சொல்லுகையாலே சி஢்டம் -

(சா.டீ) பஞ்ஞானானாமிதி, பஞ்ஞவரணானா் பஞ்ஞானா் வர்ணா காதிமான்தானா் வர்ணானாம் என்கை, “தத்வாத்மத்வென” வர்ணா வாச்யதயா ச்வம஑்வரணானி யானி தத்வானி பூதிவ்யாடீனி ப்ரத்யகாத்மபர்யந்தானி தேபாமந்தராத்மத்வென சர்வதா பரமாத்மா ஸ்தித: என்றபடி பூதானி ஂதேயாவி - கவரீண, க, ஁, ஑, ஑, ஑, ஑, வரீ:ப்ரமேண பூதிவ்யாடிபூதங்கள் ஁க்தங்கள் சவரீண, ச, ஁, ஜ, ங, ங - வரீ: இந்திரியாணி, வா஑்பாணி பாடபாயூபஸ்தா஁யானி கரமேந்திரியாணி க்ரமத்திலே சொல்லப்பட்டன தவரீண யதாஸ஁ய் ஜ்ஞானேந்திரியாணி த்ரோத்ரத்வ஑்ஷுஜிஹாப்ராணங்கள் சொல்லப் பட்டன தவரீத்தால் கந்தாடிகள். கந்தரஸரூபஸ்பர்ஸத்ஷங்க்ள சொல்லப்பட்டன பகாரத்தால் மனஸ் ஁க்தமாயிற்று - பகாரத்தால் அஹ்஑்஑ர்ம ஁க்தமாயிற்று பகாரத்தாலும் பகாரத்தாலும் யதாஸ஁ய் மஹத்தும் சூ஑்மப்ரகூதியும் சொல்லப்பட்டன பஞ்ஞவிஸதிதத்வமான அத்மாப்ரத்யகாத்மா பஞ்ஞவிஸேன மகாரேண சொல்லப் பட்டானென்கை - ஜீவனுக்கு மகாரவாச்யத்வத்தால் பளித்த அர்த்ததே அருளிச்செய்கிறார் -

(சா.ஸவா) பஞ்ஞானானா், பஞ்ஞவரணானா் - பஞ்ஞானா் வர்ணாணா் க, ச, த, த, பவரீணா் ககாராடி மகாரான்தானா் வாச்யானி யானி தத்வானி - தடந்தராத்மத்வென சடா பரமேஸ்வரஸஸ்தித: - பஞ்ஞவிஸ அத்மா து சமகார: - வாசகீபூத மகாரஸஹித: என்கை - இந்திரியாணி, கரமேந்திரியாணி - ஜ்ஞானத்வென ஜ்ஞானேந்திரியாணி - கந்தாடி த்வென தந்மாத்ராணயபி஑ீயந்தே - இப்படி ஜீவாபி஑ானமு஁வென மகாரமஂதேநா஑லக்ஷகமென்று சொல்லக்கூடுமோ? ஜீவன் மகாரத்தாலே இதரவ்யாவூதா஑ாரணாகத தோற்றினாலன்றோ ஁பலக்ஷக மென்று சொல்லலாவது? தோஷத்வாடிபிரித்வர்வ்யாவூதணாகத தோற்றினாலும் அ஑ி஑்வாவூதணாக -

(சா.ப்ர) பஞ்ஞவரணா் யேபா் தே பஞ்ஞானா்: - பூதானி ச கவரீணேத்யாடிநா பஞ்ஞானானா் -

(சா.வி) பஞ்ஞ அரணா் வரணா் யேபா் தேபா் பஞ்ஞானானா் - பஞ்ஞானா் வர்ணாணா் தத்வாத்மத்வென, காதிமான்தவரணானா் வாச்யானி யானி தத்வானி தடந்தராத்மத்வென பரமேஸ்வரஸஸ்தித இத்யு஑்வா கேன வரீண கி் தத்வமு஑்யதே இத்யா஑ா஑்஑ாயா் க்ரமேணை஑்வா “அத்மா து சமகாரேண பஞ்ஞவிஸ: ப்ரகீர்தித:” இத்யு஑்தம் - அதா ஜீவவாசகத்வ் சி஢்டமிதி பாவ: - ஁வம஑ி஑்வ்யாடீத்வர்ா஑்வ விலக்ஷணய சி஢்டயதீத்யாஹ -

(சா.ஸ) பஞ்ஞேதி - அரணத்வெனா஑ரமு஑்யதே | தததத்வாத்மகத்வெனாபர்யவசானவூத்யா வாச்யஸஸ்தித இத்யர்த்த: - இந்திரியாணி ஂதேதி | கரமேந்திரியாணி ஂதேத்யர்த்த: - ஜ்ஞான த்வென ஜ்ஞானேந்திரிய஑்ரஹணம் | கந்தாடித்வென தந்மாத்ரபஞ்ஞகமு஑்யதே | சி஢்டமித்யஸ்ய ஜீவவாசக மெனனுமிடம் இத்யநேநாவ்ய: | மகார -

மூ - இத்திரு மந்திரத்தில் (இதில்) மகாரங்களுக்கும் நாரசப்தமும் நிஷ்கர்ஷவிக்ஷையாலே விசேஷணமாத்திரபரங்கள்-

(சா.தி) சேஷபூதனென்று சொல்லக்கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இத்திருமந்திரத்தில்
இத்யாதி - மகாரங்களுக்கும், ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களில் இதி சேஷ: - நிஷ்கர்ஷவிக்ஷையாலே? - அதாவது?
சப்தங்கள்முந்திர டிவிதங்கள் - நிஷ்கர்ஷகங்களென்றும் அநிஷ்கர்ஷகங்களென்றும் - இதில்
நிஷ்கர்ஷகங்களாவன? விசேஷணமாத்திரவாக்களான ஸோத்வாதிசப்தங்கள் - அநிஷ்கர்ஷகங்களாவன?
விசேஷ்யபர்யந்தாபிதாயிகளான ஸவாதிசப்தங்கள் - அதிலும் நியதநிஷ்கர்ஷகங்களென்றும்,
வீக்சிகநிஷ்கர்ஷகங்களென்றும் டிவிதங்கள் - அதில் நியதநிஷ்கர்ஷகங்களாவன? நியமேந
நிஷ்கர்ஷகங்களாயிருக்குவை - யதா ஸோத்வாதிகள் - வீக்சிக நிஷ்கர்ஷகங்களாவன? விவகித்தபோது
நிஷ்கர்ஷகங்களாமவை யதா ஸுக்லாதிசப்தங்கள் - இம் ஸுக்லாதி சப்தங்கள் விவகித்தபோது
புணமாத்திராபிதாயிகளாய் அந்யதா புணபர்யந்தமாயிரேயிருப்பது - யதா பட்டஸ்ய ஸுக்ல: ஸுக்ல: பர: இதி -
நிஷ்கர்ஷமாவது? விசேஷணமாத்திரத்திலே வர்திக்கை - அநிஷ்கர்ஷ ஸவாதி சப்தங்கள் ஸோத்வாதிஜாதியை
முன்னிடடுக் கொண்டு ஸோவ்யக்தியிலே வர்திக்குமாப் போலவும் ஸுக்லசப்தம் ஸுக்லபுணத்ததைக்
முன்னிடடுக் கொண்டு பட்டாதிவ்யக்திகளைச் சொல்லுமாப்போலவும், டேவமநுஷ்யாதி சப்தங்கள்
டேவ்வாதி ஜாதியையும் ததத்பிண்டங்கலையும் முன்னிடடுக்கொண்டு ததத்பிண்டவிசியாத்தாக்களைச்
சொல்லுமாப்போலவும், லூகிகவீக்சிக சர்வசப்தங்களும் ததஜாதிகலையும், ததத்பிண்டங்கலையும்,
ததததாத்தாக்கலையும், முன்னிடடுக்கொண்டு சர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்தாவைச் சொல்லுமென்று
சாரீரிக சாஸ்திரமாதையாலிங்குற்ற மகாரங்களுக்கும், நாரசப்தமும், பரமாத்தபர்யந்தமாக
லேணடியிருக்க இந்த நிஷ்கர்ஷவிக்ஷையாலே பரமாத்தபர்யந்தமாகாதே பரமாத்தவிசேஷணபூதஜீவமாத்திர
வாக்கங்களாயிருக்கிறனவென்கை இம் மகாரம் ஜீவ -

(சா.ஸ்வ) இதில் இதி - சப்தா டிவிதா: - அநிஷ்கர்ஷகா நிஷ்கர்ஷகாச்சேதி - அநிஷ்கர்ஷகா ஸோசப்தாதி:
- நிஷ்கர்ஷகா அபி டிவிதா: - நியதநிஷ்கர்ஷகா வீக்சிகநிஷ்கர்ஷகாச்சேதி - ஆத்யா: ஸோத்வஜாதிசப்தாதி:
- டிவிதா: விவகாஸா விசேஷணமாத்திரபரா:தததாவி விசேஷ்யபர்யந்தாபிதாயினசு. யதா ஸுக்லாதி சப்தா: -
தேஹி பட்டஸ்ய ஸுக்ல இதி விசேஷணமாத்திரபரதயா ப்ரயுஜ்யந்தே - விவகாஸாவே பட்ட ஸுக்ல இதி விசேஷ்ய பர்யந்தபாதி:
- ததத இங்கும் மகாரநாரசப்தங்கள் நிஷ்கர்ஷவிக்ஷயா விசேஷணமாத்திரபரங்களென்று கருத்து இப்படி
லேறுபாடு சித்தித்தாலும் சேஷத்வே சதி சேதனத்வம் ஜானத்வம் வா ப்ரவூதி நிமித்தமென்று நிர்வந்தமுண்டோ?
ப்ரகூதிபிந்தத்வே சதி அபூத்வமும் ப்ரவூதிநிமித்தமாகையாலே ஜானத்வசேதனத்வாதிக்க மகாராத்திரம் மென்று
நிர்வந்தமில்லாமையாலே ப்ரகூதிபிந்தாபூத்வம் ஜதத்வே஽பி -

(சா.வி) இத்திருமந்திரத்தில் இதி - மகாரங்களுக்கும் இதி - ப்ரணவநமஸ்சப்தஸ்தமகாராவிதி பாவ: -
நாரசப்தம் நிஷ்கர்ஷவிக்ஷையாலே, சர்வசப்தானா ப்ரகவத்பர்யந்தத்வே஽பி நாராயணசப்தே சர்வதத்வாந்தர்யாசித்திர்நார்த்த
நாரசப்தேந சாரீரிகேவலநாரவர்ப்ரதிபாதிநமேவ யதா சுவீக்ரியதே ததேஹாபி கேவலஜீவபரத்வமேவ ந
விசியஸ்பரத்வமிதி பாவ: - ஜானஸ்வரூபத்வம், ஜானபுணகத்வம், வாக்கத்வம் மகாரஸ்ய கதமித்திர -

(சா.ச) மாத்திரநிஷ்கர்ஷகதேத்யாஹ - இத்திருமந்திரத்தில் இதி -

மூ - இவ் அக்ஷரம் வ்யாகரண ப்ரக்ரீயைப் பார்த்தால் “மன-ஜானே” இत्याதி ஧ாதுக்களிலே நிஷ்பன்னமான பதமாகையாலே “ஜோஃத எவ” என்கிற அதிகரணத்தின் படியே ஜானஸ்வரூபனுமாய், ஜானகுணகனுமாய், அணுவான ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது -

(சா.டீ) ஸ்வரூபத்தை எம்முஃபத்தாலே காட்டும? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவ்அக்ஷரமென்று துடங்கி மன ஜானே - ஂதாதிஷப்தத்தால் மந் அவஃதானே - மன பரிமாணே இவை ஸ்ரஹீதம் - நிஷ்பன்னம், ஸிஃதமென்றபடி - ஜோஃத எவ என்று ஸூத்ரம் - இதுககு அர்த்தம், ஜ: , ஜீவாத்மா ஜாதீவ் - அத எவ, அஸ்மாதுக்தாஃதேவ ஹேதோ: - ஸ்ருதேரேவ ஹேதோ: என்று சொல்லுகிற அதிகரணத்தின்படியெனகை - ஜானமேவ ஸ்வரூபம் யஸ்ய ஸ: ஜானஸ்வரூப: - ஜானம் குணோ யஸ்ய ஸ: ஜானகுணக: - இஜ்ஜான ஸ்வரூபத்வகத்யந்ததால் ஂனந்நஸ்வரூபத்வமும் ஸிஃதிக்குமென்கிறார் -

(சா.ஸ்வா) ஂபபன்னமாகையால் ஃதுர்விஸதததத்வவ்யாவ்ர்தி ஸிஃதித்தாலும் ஜஃதவ்யாவ்ர்தி ஸிஃதிக்கக்கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவ் அக்ஷரமதி - மனஜானே இत्याதீதி - ஂதாதி ஸப்தேன மன பரிமாணேதி ஧ாது ஸ்ரஹமென்றபடி - நிஷ்பந்நேதி - மன ஜான இत्याதி ஧ாதுஃ: “ஂணாஃதயோ ஃதஹுலம் ” இதி வா “ஂந்யேஃ:யோஃதபி ஃத்யத ” இதி வா ஃத ப்ரத்யயே ஃதி லோபே ஃதஹுலம் ஸி ஃதஸீதி ப்ரத்யயாகாரலோபேஃதம் இதி ஃதவதி - தத்ர ஃதாவர்த்தே ப்ரத்யயே ஜானஸ்வரூபத்வம் க்ர்த்ர்த்தே ப்ரத்யயே ஜானகுணகத்வம் ஃத ஸிஃத்யதி என்று கருத்த. ஜோஃத இதி - “நாத்மா ஸ்ருதே:” இதி பூர்வஸூத்ராஃதாத்மேதி பதமநுஷஜ்யதே - ஂதாத்மாஜ: - ஜாதீவ் - அத எவ, ஸ்ருதேரேவத்யர்த: . மன பரிமாணே இதி ஧ாதுநிஷ்பன்னமாகில் அணுத்வம் மகாரார்த்தம் மென்று கருத்து வ்யாகரணவ்யுத்பத்திபராமர்ஸத்தித்வ ஜானத்வஃதேதநத்வாஃதிகள மகாரப்ரவ்ர்தி-நிமித்தமாகையாலே ஜஃதத்வவ்யாவ்ர்தி ஸிஃதிக்குமென்று கருத்து இப்படி ஜானஸ்வரூபமென்று ஸிஃதித்தாலும் ப்ரதிஃதூல ஜானாத்மகணாக ஸிஃதனாகிலது நித்ய -

(சா.ப்ர) மன ஜானே இत्याதீதி. மந் அவஃதாரணே - “மாஃ: மானே” இत्याதி ராதிஷப்தார்த்த: ஜோஃத எவேதி - “எஸ ஹி ஃத்ரஸ்தா, ஸ்ரோதா, ஃதாநா, ரஸயிதா, மந்தா, ஃதோஃதா, க்ர்தா, விஜானாத்மா பூரூஷ:” இதி ஸ்ருதிபராமர்ஸபூர்வம் ஸ்வரூபதோ குணதஸஃத ஜானஸ்வரூபத்வஸமர்ஸநரீத்யேத்யர்த்த: . “ஜானானந்நமயஸ்த்வாத்மா ” இत्याதி ப்ரமாணாஃதாத்மநஸ்துஃதரூபத்வஸிஃதேஸ்துஃதஸ்ய ஃதானுஃதூலஜானரூபத்வாத் ஜானஸ்வரூபத்வோக்த்யேவ ஸுஃதரூபத்வமப்யுத்தம் ஃதவதீதி ததீவானுஸந்நத்யமித்யாஹ -

(சா.வி) ஜானவாஃதக஧ாதுநிஷ்பன்னத்வனேத்யாஹ - இவ் அக்ஷரமதி - வ்யாகரணப்ரக்ரீயைப் பார்த்தால் “மன ஜானே, மன அவஃதானே, மன பரிமாணே” இத்யேதேஃ: க்ர்தர்ரி ஃதாவாதீ ஃத ஂணாஃதிகே க்ரிப்ரத்யயே ஃதஹுலஸ்ரஹேந தஸ்ய ஃதத்வே ஃதிலோபே ஸதி ஜானவாஃதீ, ஜானகுணகவாஃதீ, பரிமாணவாஃதீ ஃதேதி ஃதவதீதி ஃதாவ: - ஜானஸ்வரூபத்வம் ஜானகுணகத்வம் ஃத ஸாரீரகாஃதிகரணஸிஃத்நாந்நஸிஃதமித்யாஹ - ஜோஃத எவேதி - அத எவ, ஸ்ருதேரேவ ஜ: , ஜானாஸ்ரய இதி ஸூத்ரார்த்த: - ஃதோந்ந்நோயே ப்ரஜாபதிவாக்யே மூக்தாமூக்தாத்மஸ்வரூபகத்யனே “ அத யோ வேஃதேஃதம் ஜிஃதாணீதி ஸ ஂதாத்மா மனஸீவதீநாந் காமாந்வஸ்யந்நமதே ” இதி ஸ்ருதி: - “யாவஃதாத்மஃதாவித்வாஃத ஃத ஃதோஷ: தஃதர்ஸநாத் ” இத்யத்ர “அத்ராயம் பூரூஷஸ்த்வயம் ஜ்யோதி:” இत्याதி ஸ்ருத்யாஃதானுகுண்யேந ஸ்வப்ரகாஸததயா “விஜானம் யஜந்நநுதே ” இதி ஜானத்வன வ்யபஃதேஸ இத்யுத்தம் - ஸாமான்யேந ஜானஸ்வரூபத்வோக்தாவப்யநுஃதூலததயா -

(सा.सं) मन ज्ञान इति धातुसिद्धमर्थमाह - ज्ञानस्वरूपणाक इति - பொதுவினே, सामान्येन - अनुकूलत्व विशेषितं ज्ञानमेव ह्यानन्द इति आनन्दरूपमाणा इत्युक्तम् - रूपமாம் इति समुच्चयः प्रत्यक्त्वार्थकः - मन अवबोधन इति धातुनासिद्धयत् ज्ञानगुणकत्वं चैतन्यस्य आगन्तुकत्वेन वा मुक्तिदशाननुवृत्त्या वेति परमतं निरसितुमाह। ज्ञानगुणकणा इति - प्रमाणपदेन "सर्वं हः पश्यः पश्यति -

மூ - இப்படி பரிசுடமான சாபாவிகஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் அசைதனங்களிலுள்ள ஜடத்வாதிகளும் கழிந்து சஸாரதசைிலிலுள்ள க்லேசாதிகளும் கழிந்து நிற்கையாலே ஸ்வரூபதர்மங்களிரண்டிலுமுள்ள நிர்மலத்வம் அநுசஹிதமாயிற்று -

(சா.தீ) விபுவான ஂனறபடி இந்த நிர்மலாத்மஸ்வரூபதர்ஸநத்திலிங்கே ஜீவனுடைய ஸ்வரூபதஸ்வபாவதஸ்ச நிர்மலத்வமநுசஹித மாமென்கிறார் இப்படி பரிசுடேத்வாதியால் ஜடத்வாதிகள் கழிந்திருக்கையால் ஸ்வரூபத்தில் நிர்மலத்வமநுசஹிதமாம் க்லேசாத்யஸ்தைகள் ஂபாதிக்கென்கையால் ஸ்வரூபதோ தர்மதஸ்ச நிர்மலத்வமநுசஹிதமாமெனகை பரிஸேஸத்வவிஸிஸ்டமான இப பரிசுடாத்மஸ்வரூபமே முமுஷுவுக்கு த்யேயமென்று சப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார் -

(சா.ஸ்வ) கர்மபாதிக்கையாகையாலே ஂபாதி கழிந்தால் ஸர்வவிஸயப்ரஸரணமும், ஸங்கோசராஹித்யமும் ஸாபாவிகமாகையாலே ததூணகதயா ஸாபாவிகபுருஸார்த்தவ்யயோக்யநையாலே தோஸப்ரஸாக்தியில்லையென்று கருத்து - இப்படி வ்யுத்பதி ஡ேதததாலே ஜானானந்தஸ்வரூபத்வமும் முக்திதஸாபாவிஸங்கோசரஹித ஜானகுணகத்வமும், மகாரார்த்தமென்று சொல்லவேண்டுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ? அநுத்வமாத்ரம் மகாரார்த்தமென்று சொல்லவமையாதோ? ஜடத்வாதிதோஸராஹித்யெந்நிதோஸத்வானுஸந்தானார்த்தம் இப்படி சொல்லிறறென்னில் ஸ்வரூபத்தில் ஸஸாரஸ்வரூப யோக்யதாரூபதோஸமும், தர்ம஡ூதஜானத்தில் ஸங்கோசவிகாஸாதி யோகிதயா விகாரித்வதோஸமுமிருக்கையால் நிதோஸத்வானுஸந்தானம் ஸக்யமோ? ஂன்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இதி - ஸ்வரூபதர்மங்களிலுள்ள இதி. ஸ்வரூபத்தில் ஸஸாரஸ்வரூப யோக்யதாரூபதோஸமும், தர்மத்தில் விகாரித்வதோஸமும ஸாபாவிகமாகையாலே ததூராஹித்யமில்லாமையாலே ஸ்வரூபத்திலுள்ள ஜடத்வாதிராஹித்யரூபநிர்மலத்வமும் தர்ம஡ூதஜானத்திலுள்ள ஸாபாவிக ஸங்கோசராஹித்யரூபநிதோஸத்வமும் அநுஸந்திக்கக்குறையிலலையென்று கருத்து - ஂயினும் மந்த்ரத்திலே அநுஸ்தானகாலீந ஸாஸாரிகாகாரத்தைவிட்டு பரிசுடாகாரானுஸந்தான வேண்டுமென்று -

(சா.ப்ர) ஂவ் பரிஸேஸதையுரஸத்வஜானத்வானந்தத்வானுக்்தவா “அபஹதபாப்யா” இத்யார஡்ய ப்ராபாதிவாக்யோக்தாமலத்வம் சானுஸந்தேயமிதி தர்ஸ்யத்வேவ஡ூத பரிசுடாத்மஸ்வரூபஸ்யைவ “யதாங்குரஸ்திந் லோகே புருஸோ ஡வதி - ததேத: ப்ரேத்ய ஡வதி” - இத்யுக்த தத்க்ரதுந்யாயாதூப்யகாரையுஸந்தேயத்வம் ஸமர்த்திதமிதி தாதூஸானுஸந்தானமேவ ஸாதானானுஸ்தானோபயோகித்வாஹ - இப்படி பரிசுடேத்வாதிநா -

(சா.ஸ) “ந விஜானுவிஜானேவிபரிஸோபோ வித்யதே” இத்யாதி ஸ்ருதயோ கூஹந்தே - ஜடத்வாதித்வாதிஸத்வெந்ந் அபக்யாதி ஷட்பாவவிகாரஸங்கஹ: - க்லேசாதித்யெந்நகர்மவிபாகாஸாஸஸ்஑்ரஹிதா: - அவித்யா அஸ்தேஹ ரா஑த்வேஸா஡ிநிவேஸா: க்லேஸாஸத்வெந்நோக்நந்தே - கர்ம, புண்யபாபரூபம். ஜாத்யாயு஡ோகோ விபாக அஸாஸ: , வாஸநா - “நிர்வாணமய ஂவாயமாத்மாஜானமயோஸமல:” இத்யாஸ்திப்ராபேண நிர்மலத்வமித்யுக்தம் - முமுஷுதஸாயாமபி பரிசுடஸ்வரூபஸ்யை வானுஸந்தேயத்வமிதி நிர்வந்தே ஸதி ஹி அத்ர தத்ப்ரதிபாதிநக்லேஸ: ஸோதவ்ய இத்யத அஹ -

மூ - இந்த பரஸேபதேகரஸபரிசுதஸ்வரூபமே முமுक्षுதஸேயிலே அநுஸந்தேய மென்னுமிடம்
“வ்யதிருகஸ்ததாவபாவித்வாந்நதூபலவ்விவத்” என்கிற சூத்ரத்திலே சித்யம்-

(சா.தீ) இந்த பரஸேபதேயாதித்யால் - பரமாத்மஸேபதேகரூபமான இன் நிஷ்குஸ்தாத்மஸ்வரூபமே என்கை
- வ்யதிருகஸ்ததாவபாவித்வாந்நதூபலவ்விவத் - இதுக்கு அர்த்தம் வ்யதிருக: சஸாரிணோஸ்யமோகதஸாயாமபஹத்
பாப்த்வாதிருபோ யோ வ்யதிருக: - விலக்ஷண்யம், ச ஁பாஸனவிலாயாமநுஸந்தேய: - குத: ததாவஸ்ய பாவித்வாத்
- நதுபரத்வரூபமாத்ரமேவானுஸந்தேயம் - ப்ரத்யகாத்மனோஸ்யுபாஸ்ய ப்ரஹ்மசரீரதயோபாஸ்யத்வாத் - ஁பலவ்விவத்,
யதா ப்ரஹ்மணோபலவ்வி: ஜ்ஞான்யதாவஸ்தித -

(சா.ஸா) நிர்வந்தமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இந்த இதி - வ்யதிருக இதி - வ்யதிருக:,
சஸாரிணோஸ்ய மோகதஸாயாமபஹத்பாத்மத்வாதிருபோயோ வ்யதிருக: விலக்ஷண்யம் - சோஸ்யுபாஸனவிலாயாமநுஸந்தேய:
- குத? ததாவபாவித்வாத் - ததாவஸ்ய தத்ஶ்ருத்யாஸன பாவித்வாத்ஶ்ராயத்வாத் - நது பரஸ்வரூப மாத்ரமுபாஸ்யம்
- பரசரீரதயா ப்ரத்யகாத்மனோஸ்யுபாஸ்யத்வாத் - ஁பலவ்விவத் - யதா ப்ரஹ்மவிஸயோபலவ்வி: ஜ்ஞானம்
யதாவஸ்திதப்ரஹ்மவிஸயம் ததா ப்ரத்யகாத்மஜ்ஞானமபி யதாவஸ்திதாக்காரவிஸயகமதி சூத்ரார்த்த: என்கை -
ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்கு ஁பாயானுஸ்தானதஸேயிலே பரிசுததாக்காரானுஸந்தானமாவஸ்யக மானாலும்
தத்பூர்வாபரகாலங்ககளிலே முமுक्षுதஸேயில் வித்யமானாக்காரத்தைவிட்டு பரிசுததாக்காரானுஸந்தான த்துக்கு
ப்ரயோஜனமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் -

(சா.வி) ஁தாதுஸஸ்வரூபமேவானுஸந்தேயமதித்யத்ர சாரீரகந்யாயம் தர்ஸயதி - வ்யதிருகஸ்ததாவபாவித்வாந்ந-
தூபலவ்விவதிதி - ப்ரத்யகாத்மானுஸந்தானஸ்யாபி கார்யத்வாத் கீதுஸஸ்வரூபமநுஸந்தேயம் - கிம் கர்த்த்வஶ்ருத்யாதித்யுத்தம்
ஸ்வரூபமநுஸந்தேயம்? ஁த ப்ராபதிவாக்யோக்தாபஹத்பாத்மத்வாதிஸ்வரூபம்? இதி விஸயே “஁க அத்மன: சரீரே
பாவாத்” இதி சரீரே வர்தமானஸ்ய யாதுஸம் ரூபம் தாதுஸமேவானுஸந்தேயம் - தாவதேவானுஸந்தானேன ஁லசித்யுபபதே:
- நஹி கர்மஸ்வதிகூதானாம் ஶ்வர்காதி ஁லார்த்தினாம் ஜாத்ருத்யாதுவ்யதிருகேண ஁லானுபவதஸாயாம் யாதுஸம் ரூபம்
தாதுஸாதானானுஸ்தானதஸாயாமநுஸந்தாதவ்யம் ப்ரயோஜனாபாவாதித்யேகேமந்யந்த இதி பூர்வபக்ஷம் க்ருதவா வ்யதிருக இதி
சுத்ரேண சித்யாந்த:கூத: - நத்வேததிஸ்தி சரீரே வித்யமானஸ்ய யாதுஸம் ரூபம் ப்ரதிபந்நம் ஜாத்ருத்வகர்த்த்வாதி
ததேவானுஸந்தேயமதித்யஸஸாரதஸாபேக்யா மோகதஸாவ்யதிருகஸ்தஸோஸபஹத்பாப்த்வாதிருபோஸுஸந்தேய: -
கூதஸ்ததாவபாவித்வாத்நதூபாபதே:। “யதா க்ருதூர்ஸமிந் லோகே பூருஷோ பவதிததே: ப்ரேத்ய பவதி - தம் யதா
யதோபாஸதே ததேவ பவதி” இதி தஸாத் ப்ரத்யகாத்மாப்ராப்யாக்கார ஁வானுஸந்தேம: - ஁பலவ்விவத், ப்ரஹ்மோபாஸன
இவதிதத: ஁லதஸாக்காலினஸ்வரூபானுஸந்தானம் சித்யமதிபாவ: -

(சா.ஸம்) இந்த அஸ்ய முக்திதஸாயாம் முமுक्षுதஸாதோ யோ வ்யதிருக: சோஸுஸந்தேய:। ததூபாபதேஸ்தத்ஶ்ருத்யாஸன
ததாவநாபாவித்வாத் - யதாப்ரஹ்மணோபலவ்வித்யதாவஸ்திதஸ்வரூபவிஸயிணீ ஁லாய ததேதிஹி நிர்வந்த: க்ருத இதி
பாவ: - யத்யபி தேன சூத்ரேண ததா சித்யம் - ததாயி ததா நிர்வந்தஸ்ய -

மூ - இவனுக்கு முமுक्षுதஸீயில் ஫லதஸானுஸந்஢ான ஫லாபேஸுக்கு ஁றுப்பாம் - புரூபார்த்தபெதங்களுக்கு கீடாக அநுஸந்஢ேயாகாரங்கல் வேறுபட்டிருக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகீதையில் அஃமாடியாத்திலும் பாடியாடிகளிலும் ஸுவ்யக்தம் -

(ஸா.தீ) ஃஹ்ஸ்வரூபவிஷயம் ததா ஫்ரத்யகா஢்மோபல஢்஢ிர஫ீதி ஁ன்று இவனுக்கு இத்யாடி - முமுஃதுத்வாஸ்஢ீயில் ஫லாவஸ்தானுஸந்஢ானமென்றபடி முமுஃதுவுக்கு யதாவஸ்திதர்ஸ்வரூபமநுஸந்஢ேயமென்றத்தை ஁பபாடிக்ஃகிறார் - புரூபார்த்தபெதங்களுக்கு இத்யாடிபால் - அநுஸந்஢ேயாகாரங்கல், அநுஸந்஢ிக்கப்படும் ஢ர்மங்கலென்கை - புரூபார்த்தபெதங்களுக்கீடாக - புரூபார்த்தபெதங்கலாவன? ஁ஸ்வர்யகைவல்ய - ஃகவதநுஃவங்கல் - அவற்றுக்குத் தகுதியாக வேறுபட்டிருக்கையாவது? ஁ஸ்வர்ய ஫லமாம்போது தனக்கு ஃகோக்த்வாஸ்஢ீ அநுஸந்஢ேயம் - கைவல்யார்த்துக்கு ஫்ரகூதிவியுக்தஸ்வரூபமநுஸந்஢ேயம் - ஃகவஃஃரணார்த்துக்கு ஫ர்ஸேஸதேகர்ஸஸ்வரூபமநுஸந்஢ேய மென்று இப்படி வேறுபட்டிருக்கை ஸ்ரீகீதாபாடியத்தில் அஃமாடியாத்தில் இத்யாடி - “த்ரயாணா஢ு஫ாஸந஫்ரகாரபெதம் வத்து஢ு஫஫்ரமதே” ஁ன்று துடங்கி ஁ஸ்வர்யகைவல்யஃகவத்஫்ரே஫்ஸுக்களுக்கு அநுஸந்஢ேயாகாரபெதம் கீதாபாடியத்திலே ஫்ரதிபாடிககப்பட்டது - அதில் - “அஃயாஸயோகயுக்தேந | கவி ஫ுராணம் - ஫்ரயாணகாலே” ஁ன்கிற ஸ்லோகங்கலாலே ஁ஸ்வர்யார்த்துக்குத் தன்னிடத்தில் ஃகோக்த்வாஸ்஢ீ ஫்ரா஫்யதயானுஸந்஢ேயம் - ஁ஸ்வரனிடத்தில் “கவி ஫ுராணம்” இத்யாடியாகாரமநுஸந்஢ேய மென்று ஃகாலலிற்று “யதஃக்ஸர் வேதவித: - ஃக்ஸர்ஸர்வாணி ஃகூதானி - ஃயம்ய - ஁மித்யேகாஃக்ஸர்” ஁ன்கிற ஸ்லோகங்கலாலே -

(ஸா.ஸ்வ) இவனுக்கு இதி - இவனுக்கு ஫்ர஫ந்஢னுக்கென்றபடி ஁னாலும் ஁பாயானுஸ்தானதஸீயில் ஫ர்ஸிஸு஢்஢ாகாரானுஸந்஢ானநிர்ஃந்஢்முணடோ? ஸ்வகாஃஃர்த்தம் ஜ்யோதிஸ்தோமாஃஃது஫ாயானுஸ்தானகாலத்திலே ஫ர்ஸிஸு஢்஢ாகாரானுஸந்஢ானாபேஸுயில்லையே? ஫்ரத்யுத ஹேயஸ்வர்தி ஸ்ரீரவிஸிஸ்டாகாரானுஸந்஢ானமன்றோ ஢ுஃஃஃம் ஁ன்னவருளிஃ ஃசெய்கிறார் - புரூபார்த்தேதி - ஁ஸ்வர்யகைவல்ய ஃகவதநுஃவரூபபுரூபார்த்தபெதங்களுக்கு ஁ன்றபடி பாடியாடிகளிலும் இதி - ஸ்ரீகீதாபாடியத்தில் ஁பநிஸ்துதுக்களிலுமென்றபடி -

(ஸா.஫்ர) ஫்ரா஫்யாகாரவிஸேஸானுஸந்஢ானஸ்ய ஸா஢நவிஸேஸானுஸ்தானஹேதுத்வம் ஸர்வபுரூபார்த்தார்த்திநா஢ாவஸ்யகத்வா - ஃஃர்த்தாஸி஢்஢ித்யாஹ - புரூபார்த்தேத்யாடிநா | பாடியாடிகளிலே இதி - “கிம் ஃ த஢்஢்஢ கிம்஢்யா஢்஢ம்” இத்யாடி ஫்ரஸ்நோத்தராணாம் “அஃக்ஸர் தத்஫ர் ஃ஢்஢” இத்யாடி ஸ்லோகானா வ்யாஃயானே -

(ஸா.வி) ந்யாஸவிஃஃயானிஸ்தஸ்ய ஁தா஢்஢்ஸ்வரூபானுஸந்஢ானம் கிம்ர்த்தமித்யத ஁ஹ இவனுக்கு முமுஃதுதஸீயில் இதி | ஫்ரா஫்யாகாரானுஸந்஢ானஸ்ய ஸர்வபுரூபார்த்தஸா஢ாரணம் பாடியகாரேர஫ி கீதாஃஃமாடியாஃ ஫்ர஫ந்஢ிதமித்யாஹ - புரூபார்த்தபெதங்களுக்கு இதி - புரூபார்த்தபெதங்களுக்கு, ஁ஸ்வர்யகைவல்யஃகவத்ஃஃஃரூபபுரூபார்த்தபெதானாமித்யர்த்த: - “஁ஸ்வர்யாஃக்ஸர் யாதா஢்஢்யஃகவத்ஃஃஃரணார்த்திநாம் | வேதோ஫ாடேயபெதானாஃஃஃஃம் பெத ஁ஃஃயதே” இதி ஸஃஃஃஃஃலோகானுஸாரேண - “அஃயாஸயோகயுக்தேந | கவி ஫ுராணம் | ஫்ரயாணகால” இதி ஸ்லோகை: | ஁ஸ்வர்யார்த்தினோஃஃநுஸந்஢ேய஫்ரா஫்யஸ்வரூபம் -

(ஸா.ஸ) கிம் ஫்ரயோகநமித்யத்ராஹ - இவனுக்கு இதி - தர்ஹி ஫லபெதவித ஸர்வத்வானுஸந்஢ானபெதஸ்யாடித்யத்ராஹ - புரூபார்த்தேதி - ஁ஸ்வர்யார்த்தினோ நித்யத்வஃகோக்த்வாடிநா, கைவல்ய ஫்ரகூதிவியுக்ததயா -

(सा.सं) भगवच्चरणार्थिनः परशेषनैकरसस्वरूपत्वेनानुसन्धानं श्रीगीताभाष्ये सुव्यक्तमित्यर्थः - अत्र परोक्तरीत्या मकारस्य जीवैक्यपरत्वशङ्कां व्युदस्यति - जीवभेदमिति - सामान्यमुखेनानेन -

மூ - பரம் - இப்படி ஜீவதத்வத்தையெல்லாமிங்கு - “**दासभूतास्वतः सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः**” என்கிறபடியே **सामान्येन** **भगवच्छेषமாகக்** சொன்னாலும் அதிலே தானும் **अन्तर्भूत**னாகையாலே “**अतोऽहमपि ते दासः**” என்னும் **अनुसन्धान**மும் **सिद्धि**க்கிறது - இங்கு **शेषत्वज्ञान**மும், **स्व** **स्वातन्त्र्याभिमाननिवृत्त्या**திகளும், **उपायविशेषपरिग्रह**மும், **फलभूत शेषवृत्तिप्रार्थनैयम्** தனக்குப் பிறக்கிறதாகையாலே தன்னை **प्रधान**மாகக் காட்டவேண்டுமென்கையால் **तृतीयाक्षरத்துக்கு** **विशेष्यपद**மாக **अहं**ஷத்த்தை **अध्याहरित्तु** **अन्वय**மாகிறதென்று சில **आचार्या**ர்கள சொல்லுவார்கள் -

(சா.தி) **स्वानुसन्धानं** **फल**க்கும்படியெங்ஙனே? என்னவருளிச்செட்கிறார் - இப்படி ஜீவதத்வத்தையிடையால். “**अतोऽहमपि ते दासः**” எனனும் **अनुसन्धान**மாவது? தன்னையும் **भगवच्छेषत्वेन** **अनुसन्धि**க்கை - இங்கே சிலர் **स्वानुसन्धान**மாக **मकार**த்துக்கு **विशेष्यत्वेन** **अहं** ஷத்த்தை **अध्याहरि**ப்பார்களுன்கிறார் இங்கு **शेषत्वे**த்தையிடையால். **मकार**த்தில் **स्वानुसन्धान**மவஸ்யாபேஷித மென்னும் **अर्थ**த்தில் **हेतु**க்களை **उपन्यसि**க்கிறார் - **शेषत्वज्ञानमित्या**த்யிடையால் - **नमस्**ஸில் சொன்ன **स्वस्वातन्त्र्याभिमाननिवृत्त्या**திக **म**ென்கை - **आदिशब्दं** **तदीयशेषत्वशरणवरणा**திகைக் காட்டுகிறது **नारायणपद**த்தில் **फलभूतकैङ्कर्यं** **प्रार्थनैय**மென்கை, **अध्याहारपक्ष**த்தில் **अहं** ஷத்த்தாலே **स्वगुणा**திகளும் **उपलक्षित**ங்களாமென்கிறார் -

(சா.ஸ்வ) என்று **आवश्यक**மான **अनुसन्धानं** **सिद्धि**க்கவிலையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இப்படி **इति** - **आर्थिक**மாக **सिद्धि**க்கிறதென்று கருத்து இப்படி ஜீவஜாத் **भगवच्छेषभूत** மென்று **अत्यन्तावश्यक**மாகாத **अर्थ** ஷாஹ்மாய் **अहं** **शेषभूतः** என்கிற **अत्यन्तावश्यक**மானு**अनुसन्धान**மார்த் மென்று சொல்லுகை **अनुचित**மன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இங்கு **इति** - காட்ட வேண்டுமென்கையாலே **इत्यन्तमावश्यकत्वोपपादकम्**. **स्वस्वातन्त्र्ये**த்தையிடிக **मध्यमपदार्थ** மென்றபடி - **फलेति** - **चतुर्थ्यन्तपदार्थ**மென்றபடி -

(சா.ப்ர) **दासत्वेपर्यवस्यतीत्यभिप्रयन्नाह** - இப்படி ஜீவத்தையிடிக - **एवं च स्वस्य भगवद्दासत्वानुसन्धानमार्थमिति भावः** - **उक्तानां जीवसामान्याकाराणां तत्तदनुसन्धात्रात्मनिष्ठतयावगन्तव्यत्वं सोपपत्तिकं प्रदर्शयन् तस्य शब्दत्वानुगुणवाक्ययोजनामप्याह** - இங்கு **शेषत्वे**த்தையிடிக - **इतरशेषत्वाभिमाननिवृत्त्या**திராதி**शब्दार्थः** -

(சா.வி) **कथं सिद्धयतीत्यत आह** இப்படி ஜீவதத்வத்தையெல்லாம் **इति** । **अत्र जीवसामान्यस्य शेषत्वादिके बोधिते स्वस्यापि तदन्तर्गतत्वा**த்யி**महमिति पदम्** । **शेषत्वज्ञान स्वातन्त्र्याभिमान निवृत्त्युपायविशेष परिग्रहादेस्वस्यासाधारण्येनोत्पत्त्यमानत्वार्थं स्वरूपस्य प्राधान्येन प्रदर्शनीयतयाहमिति पदमध्याहृत्य केचिद्योजयन्तीत्याह** । இங்கு **शेषत्वज्ञानमिति** । **स्वातन्त्र्याभिमाननिवृत्ति**களும் **इति** । **नमः**ஷத்**शब्दार्थ**சி**द्धम्** । **शेषवृत्तिप्रार्थनैयम्** **इति** - **उत्तरचतुर्थीं सिद्धमिति भावः** -

(சா.ஸ) **स्वानुसन्धानलाभः कथमित्यन्नाह** - இப்படி **इति** । **सिद्धि**க்கிறது, **अर्थात्सिद्धयतीत्यर्थः** - **तदा स्वप्राधान्यासिद्ध्यातत्सिद्धये केचिदाचार्याःअहम् आयेत्यन्वयमाहुरित्याह** - இங்கு **इति** । **शेषत्वज्ञान**மும் **इत्यादिना मन्त्रस्थपदत्रयार्थसङ्ग्रहः** -

மூ - அப்போதும் ப்ரணவவिवरणமான “मम नाथ यदस्ति योऽस्म्यहम्” इत्यादिकளிற்படியே गुणங்கள் प्रधानानुवर्तिकளென்கிற न्यायத்தாலே தனக்கு ஷேமான குணாடிகளும் உபலகிதங்கள் - வேறே சில आचार्याகள் अस्मच्छब्दத்தில் व्यञ्जनमात्रமான मकारத்தையெடுத்து छान्दसप्रक्रियையாலே पूर्वोत्तरभागங்களை लोपித்து -

(सा.दी) அப்போதும் இत्याடியால் च शब्दार्थமான உம்மையால் முன்புற்ற पक्षं समुच्चयிக்கப்படுகிறது - ப்ரணவविवरणமான मम नाथेति - मम नाथ என்னும் ஷ்லோகத்தில் योऽस्मि यदस्ति என்று தன்னையும் தன் குணாடிகளையும் சொல்லுகிறபடி என்கை - अध्याहार மனறியே இம் மகார் தானே अहमर्थத்தைக் காட்டுமென்கிறார் வேறே சிலர் इत्याடியால். अस्मच्छब्दத்தில் व्यञ्जनमात्र மான मध्यममकारத்தை நிறுத்தி पूर्वभागமான अस् என்னும் அங்கத்தையும் उत्तरभागமான अत् என்னும் அதத்தையும் -

(सा.स्वा) இப்படியாகில் मम नाथ यदस्ति என்கிற ஷ்லோகத்தில் ப்ரணவविवरणं பண்ணுகிற ஆளவந்தார் स्वकीयवस्तुக்கு भगवच्छेषत्वं ப்ரணவार्थ மென்று சொல்லுகையாலே இங்கு स्वशेषत्वमात्रं ப்ரணவार्थ மென்று சொன்னது கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அப்போதும் इति - குணங்கள் इति - वाचकशब्दமில்லாவிட்டாலும் தான் ஷேபதயா अन्वयितதால் தனக்கு குணभूतवस्तुக்களும் அர்थाच्छेषतया अन्वयிக்குமென்று கருத்து - இந்த पक्षத்தில் अह शब्दाध्याहारदोषं प्रसङ्गियाதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - வேறே சில इति । வேறே, अन्ये - சில, कतिचित् என்கை -

(सा.प्र) குணमुख्य व्यतिक्रमे तदर्थत्वान्मुख्येन वेदसंबन्ध इत्यत्र जामदग्न्य चतूरात्र पुरोडाश्युपसद्गुणभूतस्य सामवेदपठितस्य अग्रेहोत्रं वेत्त्वित्यादिकस्य मन्त्रस्य उच्चैः ऋचाक्रियते उच्चैः साम्ना उपांशु यजुषेत्युक्तोच्चैस्त्वधर्मकत्वे प्राप्ते गुणस्य प्रधानार्थकतया मुख्यस्यानुरोद्धव्यत्वाच्चतूरात्र तद्गुणभूतोपसदोर्याजुर्वेदिकतया तद्गुणभूतमन्त्रस्य तद्धर्मभूतोपांशुत्वेनैव प्रयोक्तव्यत्वसमर्थनन्यायेन जीवशेषभूतेष्वपि भगवच्छेषत्वमनुसन्धेयमित्याह । अப்போதும் इत्यादिना - एवमध्याहारेण योजनामुक्त्वा अनध्याहारेण योजनायां संभवन्त्यान्तस्यामनौचित्याद्योजनान्तरमाह - வேறே சில इत्यादिना - छान्दसप्रक्रियையாலே इति । -

(सा.वि) जीवस्य शेषत्वे सति जीवशेषभूतपदार्थानामपि गुणाः प्रधानानुवर्तिन इति न्यायेन भगवच्छेषत्वं सिद्धयतीत्याह - அப்போதும் इति - அப்போதும், तदानीमपि । पूर्व मकारेणाचिद्व्यमुपलक्षितमित्युक्तम् - इदानीं गुणाः प्रधानानुवर्तिन इति न्यायेऽपि भेदः - अनध्याहारेणैवोपपत्तौ अध्याहारो नोचित इत्यभिप्रेत्याह - சில आचार्याகள் इति - अस्मच्छब्दத்தில் इति - व्यञ्जनमात्रமான, हत्मात्रम् - மகாரத்தை, मकारम् - எடுத்து, गृहीत्वा - छान्दसप्रक्रियையாலே युग्यसिभ्यामविति भावे मदिन् प्रत्यये बहुलं छन्दसीति प्रकृतिभागस्य उदित्यस्य लोपं कृत्वा -

(सा.सं) तदध्याहृताहं पदार्थस्यैव शेषत्वं सिद्धयेन्नाहमर्थानुबन्धिनामपीत्यत्राह - அப்போதும் इति - न्यायத்தாலே इत्यनेन “यस्यैते तस्य तद्धनम्” इति निष्कर्षस्सूचितः - उपलक्षितங்கள் - अध्याहृतपदेनेत्यर्थः - अध्याहारेण योजनापेक्षया क्लिष्टगत्यास्यानध्याहारेणैव योजना उचितेति मन्वानानां पक्षमनुभाषते - வேறே इति -

மூ - நிற்கிறதாய் தூத்யாசுரம் தானே அஹமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறதென்று யோஜிப்பார்கள் -
 'பரமாட்மாவுக்கு ஆத்மஹவிஸ்ஸை சமர்ப்பிக்க விதிக்கிற ந்யாசவித்யைமேலே ப்ரணவத்தை மன்த்ரமாக
 வோதுகையாலுமிது அநுஸ்தேயார்த்தப்ரகாசகமாகைக்காக வி(ந்த)திலே பராவராட்மவிஷயமான
 வாசகாங்கம் அபேகிதமானால் ப்ரமாணானுசாரத்தாலே ப்ரதமாசுரமூதேச்யகாரக த்தைச்
 சொல்லுகையாலும், மத்யமாசுரமந்யார்த்த மாகையாலும்,

(சா.தீ) லுமமாககி நின்றதாய் இம் மகாரமே அஹமர்த்தத்தைக் காட்டுமென்கை இப் பகதத்துக்கு
 ப்ரமாணான்தரஸவாத்முண்டாகையால் மிகவும் ஔசுத்யமுண்டெனகிறார் - பரமாட்மாவுக்கென்று
 துடங்கி. சமர்ப்பிக்கவேணுமென்று விதிக்கிறவென்கை - மன்த்ரமாக ஓதுகையாலும்,
 "ஔமித்யாட்மானம் யுஜ்ஜீத" என்று சொல்லுகையாலுமென்றபடி இது. இந்த ப்ரணவமென்கை.
 அநுஸ்தேயார்த்தமாவது? ஆத்மஹவிஸ்ஸமர்ப்பண - பரமாட்மா உதேச்யமூத: - அவராட்மா சமர்ப்பணியமான ஸ்வஸ்வரூபம்
 - அபேகிதமானால், அபேகித மாகையாலென்றபடி. ப்ரமாணானுசாரத்தாலே, "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:"
 இத்யாதினானுசாரத்தாலே அந்யார்த்தமாகையாலுமாவது? -

(சா.ஸா) இப்படி ஊந்நசப்ரகிரயை மாலே லோபம் கல்பிக்கக் கூடுமோ? அநந்யதா சித்நப்ரமாணத்தாலே
 மகாரம் அஹம் பரயாய மென்று சித்நிதததாலன்றோ இப்படி கல்பிக்கலாவது? என்னவருளிச்
 செய்கிறார். பரமாட்மாவுக்கு இதி ஔசுத்யந்யாயமஹக்ஷணையான "ஔமித்யாட்மானம் யுஜ்ஜீத" இதி
 ப்ரணவவிநியோக ஸ்ருதியே மகாரஸ்ய -

(சா.ப்ர) ஊந்நசி ப்ரஹ்லமித்யுக்தரீத்யேத்யர்த்த: - "ஔமித்யாட்மானம் யுஜ்ஜீத" இதி சமர்ப்பணே மன்த்ரத்வெனாவாதே ப்ரணவ
 "ப்ரஹ்மதஹ்ஸ்யமூச்யதே - அகாரேணோச்யதே விஷ்ணு:" இத்யாதி ப்ரமாணாத்ப்ரத்யமத்விதீயோடசுரயோர்ந்யார்த்தத்வென
 பாரிசேஷ்யாஹ்ஸாவசிஷ்டாஸ்மஞ்ஞததேசத்வெனேவ ததத்ஸமர்ப்பணவர்த்துப்ரோதக்த்வமித்யாஹ - பரமாட்மாவுக்கு இத்யாதிநா -

(சா.வி) தூத்யாசுரம் தானே, தூத்யாசுரமேவ - அஹமித்யாசுரகாணஇதிப்ராதிபதிகார்யே
 இத்யஸ்மாண்சிஷ்ணாவிஷ்வத்ப்ராதிபதிகஸ்யேதி திலோபே அர்ப்பணீதி ஸுதீதே ஊந்நச ப்ரகிரயயா அஸித்யஸ்ய லோபே
 க்ரிப்ரத்யயேணேவ நிதீதி ஸிலோபேவ் இதி ஜாதே ப்ராதிபதிகசஞ்ஜாயா சோரூப்ரதீ ஹலத்யாதி லோபே ச ம் இதி ஸ்ம்
 ஸுசாத்ம் அஹமித்யாசுரகாணமித்யாஹ் ஸந்நப்ரயோக்துத்வஸ்ய ஸ்வதர்மதயா ஸ்வாத்மலாப: - அஸ்மிந்யக்ஷே ஸ்வஸ்மீ
 ஸ்வயம்ப்ரகாசகரூப்ரத்யயாவாசக்த்வாத்ஸ்யான்கூலதயா ப்ரதீயமாணத்வாசு அர்த்தாஜ்ஞானானந்தாதிர்ரூப்ரத்யயா: -
 ந்யாசவித்யாயா ப்ரணவஸ்ய கரணமன்த்ரத்வென "ஔமித்யாட்மானம் யுஜ்ஜீத" இதி விநியுக்தத்வாதுஸ்தாந்ரா சமர்ப்பணிய
 ஸ்வவாசிஷ்ணவஸ்ய த்ராபேகிதத்வாத்ஸ்யாஸ்யமர்த்தோடத்யந்நான்கூல இத்யாஹ - பரமாட்மாவுக்கு இதி ।

(சா.ஸ) அஹமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது - சேதனத்வ ஸாமான்யாகாரேண விநா ஸ்வாத்மானம் விசிஷ்ய தர்ஸயதீத்யர்த்த: ।
 ப்ரத்யமயோஜனாயா ஸாமான்யான்தர்ததயா ஸ்வாத்மப்ரதீதேவிலக்ஷிதத்வாத்விதீயாயாமத்யாஹரதோஷாத்நுபயவிரஹிதோடயம்
 பகசு எவ யோக்யதா பாரிசேஷ்யாஹ்ஸாமூசிதததம் இத்யாஹ - பரமாட்மேதி - "ஔமித்யாட்மானம் யுஜ்ஜீத" இதி விதானாத்
 ஓதுகையாலும் இத்யுக்தி: - மத்யமாசுரஸ்யாவதாரணார்த்தக்தா வா லக்ஷ்யர்த்தக்தா வா வேத்யபிப்ரேத்யான்யார்த்த
 மாகையாலும் இத்யுக்தி: -

(सा.सं) उक्तविधया मकारस्य स्वात्मार्थकत्वादेव भट्टारका अहं पदेन मकारं व्याचिख्यासुरित्याह ।
 ஆகையாலே இதி - इत्थं निरूपितार्थक प्रणवान्तर्गतमकारार्थं नमःशब्दान्तर्गतमकारे अतिदिशति -
 இப்படியே இதி -

மூ - இம் மகாரத்தில் ஷடியானது சம்பந்தசாமான்யமுகத்தாலே ஁தர சம்பந்தவரஷேதத்தை வரவரஷரக்கரறது - இவ் அபரபராயத்தாலேமரறே மடரூம் “அத மஹ் ந” ஁ன்றது -

(சா.தர) தாதர்ய்சம்பந்தத்தரலே பர்யவரரக்கரறதென்கரறார் - இம் மகாரத்தரலென்று ஁தர சம்பந்தவரஷேதத்தை வரவரஷரக்கரறதென்றது ப்ரணவத்தில் ஁ர்வரரனோடு தோற்றரன சம்பந்தமரறே தன்னோடு நரபேதரக்க வேண்டுவது - ஁கையாலரந்த சம்பந்தவரஷேதே வரவரஷரதமென்கை - இஷ் ஷர஁க்கு தாதர்ய்சம்பந்தத்தரலே பர்யவரரனத்தை மடரூர் அருளரர்செயதாரரென்கரறார் இவ் அபரபராயத்தாலே யென்று மஹ்மென்று ஷர஁க்கு அர்யமருளரர்செய்கையாலே ஷர஁க்கு பர்யவரரன தாதர்ய்த்தரலே யென்று தோற்றுமரறே - இனர இன் நமஸ்ஸு ப்ரணவசாரமூதமத்யமா஁ர -

(சா.ஸ்வா) தன்னோடு தனக்கு மெத்சம்பந்தமருக்கையாலே மம ந ஁ன்று சம்பந்தசாமான்யநரபேதம் வாதரதமன்றோ? ஁ன்னவருளரர்செய்கரறார் இம் மகாரத்தில் ஁தர - ஁தரதரதர. ஁னக்கு ஷேதமன்றென்று ஷேதவ்சம்பந்தநரபேதம் வரவரஷரதமென்று கருத்து - இப்படியாகரல் மடரூர் “அத மஹ் ந” ஁ன்று மகாரத்தை ததூர்யந்தகமரக வ்யா஁யான் பண்ணக்கூடுமோ? நமஸ்ஸரலே மகாரம் ஷத்யந்தமன்றோ? ஁ன்னவருளரர்செய்கரறார் இவ் அபரபராயத்தாலே ஁தர - சம்பந்தசாமான்யமுகென், ஁தர சம்பந்தவரஷேதவரவரஷாபரபராயத்தாலே யென்கை ஁னாலும், ப்ரணவத்தரலே ஁ர்வரரஷேதமென்றால் அந்யனுக்கு ஷேதமன்றென்று சாமான்யென் சொல்லவேண்டரயருக்க ஁னக்குரரரயெனல்லென்று வரஷேபத்து நரபேதக்கவேணுமோ? ந மம ஁ன்கரற அர்யமத்யந்தசாரமாகையாலே வரஷேபத்துச் சொல்லரற்றென்னரல் ப்ரணவார்யமான ஷேதவமன்றோ சாரார்யம்? அந்யஷேதவநரவூர்தரரயே ப்ரணவதாதர்யவரஷயார்யமாகையாலதுலே சாரமென்னரல் ப்ரணவத்தில் வாககசத்டமரல்லாதே மருக்கவதரலே தாதர்ய் கூடுமோ? வாககசத்டமுண்டானாலும் ததர்ய்த்தரலே தாதர்ய்கல்பக -

(சா.ப்ர) நவ்வமபர சம்பந்தசாமான்ய ஷத்யா ஸ்வஸாமரபாவரூப சம்பந்தவரஷேத ப்ரதரரதர: கத்யமரத்யத்ர காமானயேத்யாதர சாமான்யவாசரனோ஁பர வரஷேத கதா஁னெ ப்ரயோகதர்ர்நா஁ஷேதவா஁யவரஷேதஸ்ய வர஁தரதயா த சாமான்யென் சம்பந்தஸ்ய நரபேதாயோகாத் வரஷேதபரதே அவரஷ்யகே பூர்வப்ரதரபந்நஷேதவநரபேதஸ்யேவோசரதந்வாத் ச ஁வார்யஸ்சார்ப்ரதாரயரக ஁த்யா஁ - இம் மகாரத்தில் ஁த்யாடரனா - ஸ்வஷேதவ நரவூர்தரரேகான்யரூப தேவதான்தரஷேதவ நரவூர்தரனோ஁ப்யாதர்நவ்யத்வம் கத்யமரத்யத்ர அந்யஷேதவானுமதேஸ்ததூத்கர்ஷஜானாதரநதவாடூகவதர சவோத்கூதவஜானெத஁ஷேதவாபாடகதயானுகூலதவாத் -

(சா.வர) ஷேதஷேதரபாவசம்பந்தஸ்ய நரபேத்யதவநரபேத்ய பர்யவரரனமரத்யா஁ - இம் மகாரத்தரலே ஁தர - ஷடியானது, ஷதரத்யேதத் - ஁ததபரபராயேனேவ மடரூர்யரபர ம ஁த்யஸ்ய வ்யா஁யானத்வென் மஹ்மரதர பத ப்ரயுத்தமரத்யா஁ - இவ் அபரபராயத்தாலே மடரூம் மடரூர்யரபர - மஹ் ஁ன்றது, மஹ்மரத்யுத்தர: | சர்வவாகயானாமவதாரண-தாதர்யஸ்ய ஁தரதயா ப்ரணவஸூகாரஸ்யாவதாரணார்யகஸ்ய சம்பவெனாவதாரணார்யஸ்வரகாராத்நெனான்ய யோகவ்யவ஁தே சதர ரரதே ஸ்வஸ்யாப்யந்யத்வென் -

(சா.சன்) ஁தர சம்பந்தவரஷேதமேவாபரயுத்தவாக்ய ப்ரதர்ர்நென் ஸ்பத்யதர - இவ் ஁தர. சம்பந்தவரஷேத ப்ரதர்ர்நாபரபராயேனேதர்ய: - மஹ் நேத்யஸ்ய அ஁ மதர்ய் - நேத்யர்யாடர஁ ஸ்வகதஷேதவப்ரதரரம்பந்தர -

“सर्वं जिह्वां मृत्युपदमार्जवं ब्रह्मणः पदम् । -

(सा.सं) मृत्युरिहसंसारमूलभूतप्रमादः - उभयत्र प्राप्य प्रापकयोरभेदोपचारः - सर्वं जिह्यामिति - सामान्यवचनमप्येतद्विशेषवचनैकार्थ्यमित्याह - सर्वमिति - जिह्याता, वक्रत्वम् - तच्च मनो वाक्कायानां यथावस्थितं वस्त्वन्नगुणत्वम् - आर्जवम्, ऋजुत्वम् - तच्च तेषां -

யூ - एतावान् ज्ञानविषयः किं प्रलापः करिष्यति ॥”

என்கிற ஸ்லோகத்துக்கும் இந் நமஸ்ஸின் பொருளிலே **பா**த்யனே **ந**த்யர்யம் - இங்கு **ந**மம் என்கிறது எதை என்னில்? **ப**்ணவத்தில் **த**ுதீயாக்ரத்தை **அ**நுபஜ்ஜித்து **ந**ானெனக்குரியேனல்லேன் என்றதாயிற்று - **அ**த்யாஹரத்திற்காட்டில் **அ**நுபஜ்ஜமுசிதமென்னுமிடம் -

(சா.தீ) ऋजुत्वम् - இதில் சர்வார்ஜவப்ரதானமான **அ**ஹ்ஜாரமமகாரநிவ்ர்தி **ப**ாத்யனே **ந**ிவ்ர்திதம் - **வ**்ரஹ்ண: **ப**தம், **ப**ரமபதம் - **த**த்ப்ராஸிகாரணமென்றபடி **ஜ**்நானவிஷய:, **ஜ**்நாத்வ்யோஃ - **க**ிமந்யந்நிஷ்பலம் **வ**த **உ**த்யதே என்கை இங்கு **ந**மமேத்யாதி - **உ**ரியேன, **அ**ந்நரஜ்ஜன் - **ச**ேஷமூதனென்றபடி - இங்கு - **ப**தாந்நர **ம**த்யாஹரித்து **க**ொண்டாலோவென்று **ச**ஜ்ஜீயிலருளிச செய்கிறார் - **அ**த்யாஹரத்திற்காட்டிலென்று - **அ**நுபஜ்ஜமாவது? **ப**ுர்வாபரங்கனிலுண்டான **ப**தங்களைக் காட்டிக் **க**ொளளுகை - **அ**த்யாஹரமாவது? **அ**பூர்வமாக -

(சா.ஸ்வ) सर्वम् ब्रह्मणः पदं, तत्प्राप्तिसाधनमென்றபடி - **அ**ர்ஜவத்துக்கு **ச**ாரத்வம் **ச**ொன்னால் **அ**ஹ்ஜாரமமகார நிவ்ர்தி **அ**ர்ஜவபராகாஹைபாகையாலே **ப**ாத்யனே **அ**திலே **ந**த்யர்ய மென்று **க**ருத்து - **ஜ**்நானவிஷய:, **ஜ**்நாத்வயமேதாவதேத்யர்ய: - **ப**்ரலாப:, **அ**ந்யத்வ: - **க**ிகரிஷ்யதி, **ந** **க**ிமபி **ந**ிஷ்பலமியத்யர்ய: - **ஆ**னாலும் **ந**ிஷேத்யவாக்ஸபதமில்லாமல் **ம**மந” என்று **ந**ிஷேதம் கூடுமோ? என்று **ச**ஜ்ஜித்து **உ**தரமருளிச் செய்கிறார் - இங்கு **இ**த்யாதினா - **அ**நுபஜ்ஜித்து. **இ**ப்படி **அ**நுபஜ்ஜித்தாலும் **அ**ஹ்மத்ஸந்தி என்று **ப**ர்யஸிக்குகையாலே **ச**ாமான்யநிஷேதம் கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - **ந**ான் **இ**தி. **ப**்ணவத்தில் **ச**ொன்ன **ச**ேஷத்வஸ்த்வநிஷேத ப்ரத்யர்யமென்றபடி - **இ**ப்படி **அ**நுபஜ்ஜிக்க **வே**ணுமோ? **ம**: என்று **ப**த்யமயந்நமாய் **க**ிசித் என்று **ப**தமத்யாஹரித்து என்கைக்காட்டிலொரு **வ**ஸ்துவமில்லை **ய**ென்று **ந**மஸ்ஸுக்கு **அ**த்வைதார்த்யத்வம் **ச**ொல்லலாமே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - **அ**த்யாஹரத்தில் **இ**தி - **அ**த்யந்நானுபஸ்தித

(சா.ப்ர) प्रतिसंबन्ध्याकाङ्क्षां निवर्तयन्नन्यशेषत्वव्यावर्तकोकारे पौनरुक्त्यशङ्कां च परिहृत्य विशिष्यस्वशेषत्वनिषेधप्रयोजनं चाह - இங்கு **ந** **ம**ம **இ**த்யாதினா -

(சா.வி) कौटिल्यम् । अहङ्कारादि । आर्जव, सरलत्वम् - **அ**ஹ்ஜாராதிநிவ்ர்தி: - **ஜ**்நானவிஷய:, **ஜ**்நாத்வ்யர்ய: । **ப**்ரலாப:, **எ**தத்யதிகோக்தி: - **ந**ிஷ்பல **இ**த்யர்ய: - “**ஸ்**லோகர்த்நே **ப**்ரவக்ஷ்யாமி **ய**துக்தம் **ப்**ரந்யகோதிபி: । **ப**ரோபகார: **ப**ுண்யாயபாபாய **ப**ரபீடனம் ॥” **இ**திவ்நிஷ்க்ருப்யோக்தார்த் **இ**தி **ப**ாவ: ॥ **ந**ம **இ**த்யத் **ப**்ரதியோகிஸமர்பக் **ப**தாபாவாத்ஸத்யமந்வய **இ**தி **ப**ுக்ஷதி । **இ**ங்கு **இ**தி - **ந**மம் என்கிறதெத்தை என்னில், **ந**மம் **இ**த்யேதத்ப்ரதியோகி **ச**மர்பக்ஸத்யதிகமியத்யர்ய: - **உ**தரமாஹ. **ப**்ணவத்தில் **இ**தி । **அ**நுபஜ்ஜித்து, **அ**கூப்ய **உ**ரியேன், **அ**ந்நரஜ்ஜ்ஷேஷமூத **இ**தி **ய**ாவத் - **ந**நு **ஜ**ிவ்வாக்ஸபதமத்யாஹியதாமியத்வாஹ - **அ**த்யாஹரத்தில் **இ**தி - **அ**நுபஜ்ஜோ **ந**ாம? **ஸ்வ** **ச**ந்நிஹிதஸ்ய **க்**சிததந்வயே **ந**ிராகாஹ்ஸ்யபதஸ்யேதராகாஹா -

(சா.ச) यथावस्थितवस्त्वनुगुणत्वम् - **ச**ஸாரமூலமமகாராதிநிவ்ர்திர் **வ**்ரஜ்வே **ப**்ரதானேதி **ப**ாத்யனேத்யுக்தம் - **அ**காஹ்நிதம் **ந**ிஷேத்யமநுபஜ்ஜய **அ**நுபக்ஸத்யே **ச**ஹ **ப**லிதம் **வ**ாக்யர்யமாஹ - **இ**ங்கு **இ**த்யாதினா **உ**ரியேன், **ச**ேஷமூத: - **ந**ம **ப**தாந்நரமேவ **அ**த்யாஹியதா **க**ிம் **ப**்ணவத்ருதீயாக்ரானுபஜ்ஜேத்யவாஹ - **அ**த்யாஹரத்தில் **இ**தி - **அ**நுபஜ்ஜோ **வ**ாக்யஸமாஸி: **ச**ர்வேஸு **த**ுந்யயோகித்வா -

மூ - அநுஷ்டாபாதிக்காரஸித்வம் - இங்கு “நமமாஹம்” என்று விசேஷிக்கையாலே கீழ் அந்நிஷேத்வத்தைக் கழிக்கிற ம஢்யமாஶரம் ஑ோவலிவர்தந்யாயத்தாலே ஸ்வய்திரித்தவிஷயம் -

(ஸா.தி) ஒரு பதவாக்யங்களைக் கூட்டிக்கொள்ளுகை அநுஷ்டாபாதிக்காரமென்று பூர்வமீமாஸ்யிலொரு அதிக்காரம் அதில ஸித்வமென்கை நமஸ்ஸில் ஸ்வசேத்வநிஷேதம் ஸித்விக்கையால் கீழில் ஁காரத்தில் ஸ்வய்திரித்தான்யசேத்வநிஷேதம் பண்ணிறறாயிறற்றென்கிறார் - இங்கு நமமாஹம் இத்யாதி - விசேஷிக்கையால், அந்நிஷேத்வநிஷேதத்தை விசேஷிக்கையாலென்கை - கழிக்கிற, ஸாமான்யென கழிக்கிற வென்றபடி - ஑ோவலிவர்தந்யாயமாவது? வலிவர்த மென்று எருது. ஑ா஁ானய வலிவர்த஁ானய என்கிற னிடத்தில் வலிவர்தமென்று விசேஷிக்கையால் ஑ோஷப்தத்தை வலிவர்தவ்ய்திரித்த஑ோவ்ய்திக்களிலே ஒதுக்குகை - ஸ்வய்திரித்தவிஷய மென்றது?

(ஸா.ஸா) பதகல்பநாரூபா஁ாராபேக்ஷயா பூர்வவாக்யோபஸ்திதஸ்யாபேக்ஷிதஸ்ய பதஸ்ய கல்பநம் ஑்யாய இத்யநுஷ்டாபாதிக்கார- ஸித்வாந்ந்யாய மென்றபடி - எனக்குரியேனல்லேன், எனக்கு சேஷ஑ூதனல்லேனென்றபடி இப்படியாகில் ஑்ரணவத்தில் அகாரவாக்யன் பொருட்டே மகாரவாக்யனான நானென்று அவ஁ாரணத்தாலே ஑஑வதந்யசேத்வம் தனக்கு நிஷித்வமாகையால் தன்னையும் குறித்து சேத்வம் நிஷித்வமாகையால் பூநஸ்தி வாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இங்கே இதி - ம஢்யமேதி - ஑்ரணவத்தில் அவ஁ாரணம் ஸ்வய்திரித்த஑஑வதந்யசேத்வநிஷேதபரமென்றபடி ஑ோவலிவர்தேதி - ஸாமான்ய வாசிபதஸ்ய ஑்ரயுக்த -

(ஸா.஑்ர) அநுஷ்டாபாதிக்காரஸித்வமிதி - “சித்வதித்ஸ்தவாபூநாது - வாக்யதித்ஸ்தவாபூநாது । தேவஸ்தவா ஸவிதா பூநாத்வக்ஷித்ரேண பவித்ரேண” இத்யத்ர “தேவஸ்தவா” இதி மந்த்ர எவ கரணா஁ா஑ோதகஸாந்நி஁டியாதிதரயோ: கரணா஁ா஑ோதகத்வா஁ா஁ுக்ஷாயா யஸ்ய கஸ்யாப்ய஁டியா஁ாராதிபி ஸந்நி஁திதஸ்ய ஑்ரதீதிதஸ்யாநுஷ்ட்ர எவோசித இத்யுக்தரீத்யா மகார ஸ்யாநுஷ்ட்ரே நித்யஸ்ய ஸவூபேண நிஷேதாநுபபத்யா ஸ஑ந்நதஸாமான்ய ஷக்ஷயா: சேஷசேஷி஑ாவரூப஑஑ந்நதபரத்வம் ல஑்யத இதி ஑ாவ: - நானெனக்குறியேனல்லேன், நா஁ம் மம -

(ஸா.வி) வசே வா கர்ஷணம் - அ஁டியா஁ாரோ நாம? யத்ர க்ஷவன ஸ்திதஸ்ய அநி வத்வஸ்ய லூகிகஸ்ய பதஸ்யானயநம் - அநுஷ்டாபாதிக்காரஸித்வமிதி - அநுஷ்ட்ரோ வாக்யபரிஸமாபிரித்யத்ர “யாதே அ஑்ரே ஑யாதநூர்வீர்ஷிஷா । யாதே அ஑்ரே ஑ா஑யாயாதே அ஑்ரே஁ரா஑யா” இதி வாக்யமுதா஁ுத்ய “தநூர்வீர்ஷிஷா” இதி வாக்யஸ்ய “யாதே அ஑்ரே யா ஑யா” இத்யந்வயேன க்ஷுதார்தத்வாத் “஁ரா஑யா ஁ரா஑யா” இத்யநயோரா஁ுக்ஷாவசேன யத்ர க்ஷிதஸ்திதலூகிகபதா஁டியா஁ார இதி பூர்வபக்ஷம் க்ஷுதவா ஸந்நி஁திதஸ்ய ஸவா஁ுக்ஷா஑ூரணயோ஑்யஸ்ய வுதிகஸ்ய ஑ீ஑்ரோபஸ்திதத்வாத்தநுஷ்ட்ர஑஑வே அநுபாஸ்திதலூகிகபதா஁டியா஁ாரோ ந யுக்த இதி ஸித்வாந்நிதம் - ததிதிக்காரஸித்வமித்யர்த: - நநூகாரே஁ந்நிஷேத்வநிஷேதேநைவ ஸ்வவிசேஷத்வநிவூத்திஸித்வயா நம: பதே஁ந்நிஷேத்வநிஷேதே பூநஸ்தித்யத்ர ஑்யாதித்யத அ஁஁ - இங்கே நமமா஁மிதி - கீழ், ஑்ராக் - கழிக்கிற, நிவர்தயத் - ஸ்வய்திரித்தவிஷயமிதி, ஑ாமான்ய வலிவர்த் தேத்யத்ர வலிவர்தஸ்யாபி ஑ோத்வ஑ாத்யா க்ரான்தத்வாத்ரோ஑த்வநைவ லா஑ே வலிவர்த஑த்வத்வ ஑ம஑ிவ்யா஁ாரா஁ுத்யா ஑ோ஑த்வஸ்ய ததிதர -

(ஸா.ஸ) தித்யநுஷ்டாபாதிக்காரஸித்வமித்யர்த: । ஑்ரணவம஢்யமாஶரே஑ைவ அத்ரநிஷேத்யஸ்ய ஑ நிஷேதலா஑ே கிமநேநேத்யத்ர ஑்ரத்யம் ஑ோவலிவர்தந்யாயேன ஑ார்த்யக்யமா஁ - இங்கு இதி - நிஷ்஑்ரயோ஑ன ஑க்ஷோ஑ாநுபபதி -

மூ - அஹ் ந மம என்கிற வாக்யத்தாலே தன் स्वरूपமும் தனக்குரியதல்லாமையாலே குணங்கள் प्रधानானுவர்த்திகளென்கிறபடியே வேறொன்றையும் பற்றத் தனக்கு நிரூபாधिक स्वामित्वமில்லையென்று विशेषித்து अनुसन्धानं फलितத்தது. இது विशेषनिर्देशத்துக்கு प्रयोजनम् -

(சா.தி) स्वव्यतिरिक्तान्यशेषत्वनिषेधविषय மென்றபடி நமஸ்ஸில स्वशेषत्व निवृत्त्यनुसन्धानத்தால் स्वकीयस्य स्वशेषत्व निवृत्त्यनुसन्धानமும் फलितமாகமென்கிறார் - அஹ் ந மமெत्याடியால் நிரூபாधिक स्वामित्वமில்லையென்றத்தால் औपाधिक स्वामित्व முண்டென்று கருத்து - இது विशेषनिर्देशेत्यादि - இது. இவ் अनुसन्धानविशेषफलम् - विशेषनिर्देशத்துக்கு. उकारे सामान्येन स्वस्यापि निषेधं सिद्धियாகிற்க நம: என்று विशेषித்துச் சொன்னதுககு தனக்கு विशिष्य निरूपाधिक स्वामित्वनिषेध फलமென்கை இனி विशिद् என்று -

(சா.ஸ்வ) पदान्तरवैयर्थ्य परिहाराय तद्व्यतिरिक्तविषयपरत्वकल्पनं गोबलीवर्दन्यायः - गामानय बलीवर्दमानयेत्युक्त गोपदेनैव बलीवर्दलाभसंभवाद्वलीवर्द पद वैयर्थ्य स्यात्तद्वारणाय गोपदस्य बलीवर्दान्य गोपत्वमென்று கருத்தது - இப்படி प्रणवத்திலே தனக்கு सामान्यत अन्यशेषत्वமில்லையென்றுச் செய்தேயும் எனக்குரியேனலலேனென்று विशेषनिर्देशमपेक्षितமாகில் स्वकीयत्वेन ज्ञातवस्तुக்களைக் குறித்துத் தனக்கு நிரூபாधिक स्वामित्वமில்லையென்று सिद्धियாகையாலே நாஹ் किञ्चित्स्वामि என்று अनुसन्धानமும் ममकारनिवृत्त्यर्थमावश्यकமாகையாலே स्वामित्वपदमध्याहृत्य न मम किञ्चिदपि प्रनिस्वामित्वमென்று विशिष्य निर्देशிக்க வேண்டுகையாலே अनुषङ्गமும் अध्याहार முமிரண்டும் प्रसङ्गि யாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் अहन्नममेति - न मम किञ्चित्स्वामित्व மென்கிற अनुसन्धानमर्यात् फलिकையாலே तदर्थमध्याहारमनपेक्षित மென்று கருத்து - ஆனாலும் प्रणवத்தில் अवधारणத்தாலே தானே सामान्यतस्वपरसाधारणान्यशेषत्वகழிகையாலே न ममाह மென்று निष्प्रयोजनமாக गोबलीवर्द न्यायத்தாலே विशिष्य निर्देशிக்க வேண்டுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இது इति இது. நாஹ் किञ्चित्स्वामीति विशेषानुसन्धानமென்கை -

(சா.ப்ர) गुणங்கள் प्रधानானுவர்த்திகள் इति - नन्वत्र स्वस्य शेषत्वनिषेधात्। गुणानां प्रधानानुवर्तित्व न्यायात्स्वगुणविग्रहादि शेषत्वनिषेधोऽनुपपन्नः - सिद्धयसिद्धिव्याघातात् - गुणविग्रहादीनां स्वशेषत्वे सिद्धे अनन्तरं न्यायात्तान्निरूपितशेषित्वस्य स्वस्मिन् निषेद्धत्वमिति चेन्न। कर्मोपाधिना -

(சா.வி) विषयत्वेन न पौनरुक्त्यं तद्वदिति भावः - उकारेऽन्यशेषत्वनिषेधेनैव सिद्धयतोऽर्थस्य तत्र स्वव्यतिरिक्तविषयत्वं स्वीकृत्य विशिष्य स्वशेषत्व निषेधस्य प्रयोजनमाह - अह न मम என்கிற வாக்யேதி - உரியதல்லாமையாலே, शेषभूतत्वाभावेन - வேறொன்றையும் பற்ற, स्वकीयत्वेन ज्ञायमानगुण-विग्रहादिकं प्रति - गुणाः प्रधानानुवर्तिन इति न्यायेन - निरूपाधिक स्वामित्वமில்லையென்று, विशेषித்து अनुसन्धानं फलितத்தது, फलति - इदमेव विशिष्य निषेधस्य प्रयोजनमिति भावः - एव तर्हि -

(சா.சங்) परिहरति - अहं न ममेति - विशेषिத்து इत्यस्यायमाशयः - मध्यमाक्षरेण सामान्येन अन्यशेषत्वनिषेधेऽपि स्वसमानन्यायानन्यान् प्रति स्वं प्रति च स्वस्वाम्यनिषेध आर्थ एष स्यान्न शाब्द इत्यद्य -

(सा.सं) शाब्दत्वसिद्धिः प्रयोजनमिति - अनुषङ्गेऽप्यन्यान्प्रति स्वस्वाम्यनिषेधो न शब्दतो लभ्यते - किञ्चित्पदाध्याहारे तु स्वं प्रति च स्वस्वाम्यनिषेधो लभ्यत इत्यस्वरसादाह - இப்படி इति पक्षकृत्वा, किञ्चित्पदाध्याहार पक्षकृत्वा इत्याशयः - स्वगुणविग्रहादिवत् स्वयमपि स्वातिशयाधायकतया शङ्कित इति பொதுவிலே इत्युक्तम् - अस्मिन्पक्षे फलितं दर्शयति - இத்தால் इति - मय्यहमेवातिशयाधायक इति धीरहङ्कारः - ममान्यदतिशयाधायकमिति धीर्ममकारः - अत्र निवर्त्योऽहङ्कारस्तत्त्वविशेषरूपश्चेत् -

மூ - विशेषங்களைக் கழிக்கையாலே विपरीताहङ्कार மமகாரங்களாகிற சંசாரமூலங்கள் ஓதிக்கப்பட்டன. இங்கு கழிக்கிற அஹங்காரம் ஐயுருபமான बुद्धिविशेषம். மற்றும் தத்வங்களில் எண்ணின் அஹங்காரம் विवेकमात्रத்தால் கழிவதொன்றன்று - सूक्ष्मशरीர் விடுமளவும் இவனைத் தொற்றிக்கிடக்கும், -

(சா.தி) विपरीताहङ्कारமமகாரங்களாகிறவென்றத்தால் अविरोद्धाहङ्कारமமகாரங்கள் परिग्राह्यங்களென்று கருத்து. अविरोद्धाहङ्कारமமகாரங்களாவன? स्थाने पातियान अहङ्कारादிகள். அவைதானெவையென்னில்? देहादेर्विलक्षणोऽहं ज्ञानस्वरूपोऽहं, परमात्मनश्शेषभूतोऽहम्'' என்னுடைய शेषीपरमात्मा இत्याதிகள் विपरीताहङ्कारமின்னதென்று विशेषித்துக் காட்டுகிறார் - இங்கு கழிக்கிற இत्याதி - भान्तिरूपமான ममाहं बुद्धितत्त्वங்களிலெண்ணப்பட்ட अहङ्कारமென்கிறார் - மற்றும் தத்வங்களிலென்று மற்றும்ள, एतद्व्यतिरेकेण தத்வங்களிலெண்ணப்பட்ட, विवेकमात्रத்தால். विवेकरूपज्ञानमात्रத்தாலென்கை இது भान्तिरूपமாகாமையாலென்று கருத்து அது பின்னையெனசெய்யும்? என்னவருளிச் செய்கிறார். सूक्ष्मशरीरमित्यादि - विरजैक्ருக்கரையிலே सूक्ष्मशरीர் விட்டுப்போமளவுமென்கை தொற்றி, ஒட்டிக் கொண்டென்கை

(சா.சுவ) अभिमानविशेषங்களைபென்றபடி - இதினாலே भान्तिसिद्धनिरुपाधिक सबन्धத்தைக் கழித்துத் துவக்கறுக்கிறதென்று पूर्ववाक्यத்துக்கு अर्थமென்றபடி - अहङ्कारेति - சંசாரமூலச்சேதகதயா उपयुक्तमत्वात् இதுவும் சார்யமென்று கருத்து - विपरीताहङ्कारம் கழிக்கப்பட்டனவென்று उक्ति கூடுமோ? अहङ्कारமாவது प्राकृततत्त्वमன்றோ அதாமோक्षस्थायியன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இங்கு इति। भ्रमरूपेति - अहं निरुपाधिकस्वामी इदं सर्वं मे निरुपाधिकशेषभूत ममेन்கிற भान्तियென்றபடி - विवेक मात्रத்தாலே கழிவதன்றென்றால் मोक्षदशैयிலும் अनुवर्तिக்குமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - सूक्ष्मेति - இவ் அஹங்காரதத்வம் भान्तिरूपाहङ्कारममகார निदानமாகையாலது नशिष्याते -

(சா.பு) नन्वनादिकर्मप्रवाहाज्जीवा विना भूताहङ्कारशब्दवाच्य प्रकृत्यंशस्य नममाहमिति ज्ञानमात्रानिवर्त्यत्वात्कथं निवर्त्यत्वमुच्यत इत्यत्राह - இங்கு கழிக்கிற இत्याதி -

(சா.வி) கழிக்கையாலே निवर्त्यतया - विपरीतेति - विरुद्धेत्यर्थ: - अविरोद्धाहङ्कारममकारौ देहाद्विलक्षणोऽहं, ज्ञानस्वरूपोऽहं, परमात्मनश्शेष भूतोऽहं मम शेषी परमात्मेत्येवरूपौ - एतावद्भान्तिरूपत्वान्न निवर्त्याविति भाव: - अयमहङ्कार:। “अहङ्कार बलं दर्पम्” इत्यत्रोक्त भ्रमरूपबुद्धिविशेष:। ननु “भूमिरापोऽनलो वायु: खं मनो बुद्धिरेव च। अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा” इत्युक्ततत्त्वान्त: परिगणिताहङ्कार: - सत्वेतदंशज्ञानान्न निवर्तते - किन्तु सूक्ष्मशरीरं यावदनुवर्तत इत्याह। इங்கு கழிக்கிற इति। மற்றும் தத்வங்களில், तद्व्यतिरेकेण तत्त्वेषु - எண்ணின், गणित: - विवेकमात्रத்தால், अहं न ममेत्येतादृशज्ञानमात्रात् - கழிவதன்று, न निवर्तते - தொற்றிக்கிடக்கும் संबन्ध्यतिष्ठेत् -

(சா.ச) कुदृष्टि साम्यं स्यादित्यत्यत्राह - இங்கு इत्यादिना - தொற்றி, संपरिष्वक्ततव्येत्यर्थ: - कारणेन संपरिष्वक्तस्य कथं तत्कार्यबुद्धिविशेषनिवृत्तिरित्यत्राह -

(सा.सं) ॐ अचिदिति - अस्मिन्नध्याहारपक्ष एव स्वस्य स्वशेषत्व निवृत्तेरन्यलभ्यत्वात् स्वकीयान् प्रति -

மூ - தனக்கு அந்யஸேஷத்வ் ஸ்ரணவத்தில் மஃயமாஃரத்திலே கழிகையாலே அந்யனான தன்னைப் பற்றத்தனக்கு ஸேஷத்வமில்லையென்று பிரித்துச் சொல்லவேண்டாமையால் அந்யஸேஷியாய்த் தோற்றின தனக்கிங்கேதேனு மொன்றையும் பற்ற நிரூபாதிசுவாமித்வ் கழிகையிலே தாத்ரயமாகவுமாம். ஜீவனுக்கு ஸேஷமானவையெல்லாம் நிரூபாதிசுவ்ஸேஷியான சர்வஸ்ரன் ஸ்வாஃயமாகக் கொடுத்தவையிறே -

(சா.தி) களைட் டற்ற நிரூபாதிசேஷித்வத்தை நமஸுஸு நிர்ஸேஷககிறதாகவுமாமென்கிறார் - தனக்கு அந்யஸேஷித்வமியாதி இந்த பஃதத்திலும் கிஃச்சித்ரதாஃயாஃர பண்ணிககொளவது - அவற்றைப் பற்ற ஸ்ரீஸ்ரதத்மான ஸோபாதிசுஷித்வ முண்டிறே இந்த ஸோபாதிசுஷித்வமும் நிரூபாதிசுஷியாலே ஸ்வாஃயமாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்கிறார் ஜீவனுக்கு இயாதி - ஸ்வாஃயமாக, ஸ்லீலாஃபோஃபயுத்மாக இவ அஃர்த்தத்தை ஸ்பாதிசுகிறார் -

(சா.ஸ்வ) மாகையால் புநஸ்ர சாமாந்யநஸ்துகதந வ்யஃமனறோ? எனவருளிச செய்கிறார் - தனக்கு இதி. இந்த பஃதத்தில் அந்யஸ்வாமித்வமிதி பதமஃயாஃத்ய அந்யநிரூபிதநிரூபாதிசுவாமித்வ மம ந என்று நமஸோஸ்ய: என்று கருதது இப்படி ஸ்லீயகிஃயகூக்ஷேத்ராதிகளைப் பற்ற நிரூபாதிசுவாமித்வ் தனக்கு நிஷிஃடமானால் கூக்ஷேத்ராதிகள் ஸோபாதிசுஷேமென்று ஸ்யர்வாஸிதமாகையால் தஜ்நிதாதி- ஸயஃபாக்த்வ் தனக்கேயென்று சிஃத்திக்கும ஒரு வஸ்துவினாலே யுகபந் இரண்டு வஸ்துக்களிலே அதிஸய் பிறக்கக்கூடாதே? ஆகையால் ஸ்ரீஸ்ரனுக்கு தஜ்நிதாதிஸய்மில்லாமையாலேயவனைப் பற்ற நிரூபாதிசுஷேஷ்வாஃபவ் ஸ்ராஃஜ்யாதோ? எனவருளிசசெய்கிறார் ஜீவனுக்கு இதி - ஸ்வாஃயேநி. லீலாஃபோஃரஃபஸ்வாதிஸயாஃய் மென்றபடி -

(சா.ஸ்ர) ஸ்ருத்யஸா எவ ஸ்ரலயே ஸூக்ஷ்மஸரீரஸஃவ்விவ்விதா இதி நானுபபாதிநிதி ஃபாவ: - அந்யஸேஷத்வவ்யாவர்தகோகாரதேவ ஸ்லீஸேஷத்வஸ்ய வ்யாவர்தித்வாந் - தந்ர வ்யாவர்திதவிஸேஷஸ்யேவ ஃபோலாவித்யாஃயாஃவர்தக்த்வகத்யநாஃபி தந்ராசிஃஃவ்யா- வர்திதவ்யவ்யாவர்தநஸ்ரத்வ் யுக்தமியாஃ - தனக்கு இயாதிநா - நநு ஜீவதர்மஃபூதஜ்நானதேஃதாஃதேஃபகவதேவ கமாஃத்யானு- குண்யேந ஜீவஸேஷத்வோத்பாநாந் தந்ர ஃபரஃபத்வமிதி ந தஸ்ய நிவர்த்யத்வமித்யத்ர தர்மஃபூதஜ்நானதேஃதாதி விஸய- கநிரூபாதிசுஸ்வஸேஷித்வபுஃத்திர்ஃப எவெதி ந நிவர்த்ய இதி ந தோஷ இத்யஃபிஸ்ரயந்ராஃ - ஜீவனுக்கு இயாதிநா । -

(சா.வி) கூஃராமக்ஷேத்ராதிக ஸ்ரதிஸ்வாமித்வநிஸேதே வா தாத்ரய ச்யாதித்யாஃ - தனக்கு அந்யஸேஷத்வம் இதி - ஸூர்வம் இப்படி அநுஸஃஜ்யாதே இத்யனேந ஸ்லீகுண விஃக்ரஃதாதிந்ஸ்ரதிஸ்வாமித்வநிஸேத இயுக்தம் - நநு த்ரண்டாஃபூபிகான்யாநேந ஸ்லீஸ்யாந்யஸேஷத்வே ஸ்வாஃபூதவிஸ்ஃஃவ்யாந்யஸேஷத்வ தத எவ சிஃத்திமிதி ஸூதஃ ந வக்தவ்யமிதி மத்வா லோகே தந்ஸ்வாமித்வஸ்ய ஸ்ராசிஃஃத்த்வாத் - ஃபூத்யுபாதிநா ஃபதஸ்ய ராஜஸேஷத்வேஸி ததீய கூக்ஷேத்ரதாரதநாந் ராஜஸேஷ்வாஃபாவாத்ரதேவேஃ ச்யாதிதி ஃபாந்திவாரணாய விஸிஷ்யாய பஃத: ஸ்லீவர்தித இதி ந ஸூநரூக்த்யஸஃஃகாஸ: இதி த்யேயம் - நநு நிரூபாதிசேஷ்யனேந கமோபாதிசுவாமித்வ் ஃபகவத்கூத் ததேவவ்யவஃஃரமூலமிதி வ்யாஃத்திதம். எதத்ஸோபாதிசு ஸேஷத்வமபி ஃபகவதா நிரூபாதிசுஷிணா ஸ்லீலாஃரத் ஸ்லீஃபோகாரத் ச கூத்மியாஃ - இஃஜ் ஜீவனுக்கு ஸேஷமான இதி - நித்யேஸு கத்ய் ஃபகவத்க்ஸ்பிதத்வமித்யத ஆஃ -

(சா.ஸ்) ஸ்வாமித்வமாந்நிஸேதஸ்ரதயா யோஜநாந்ரமாஃ - தனக்கு இதி நிஸேத்யத்வ சிஃத்தியே அந்யாந்நித்யாநித்யாஸ்ச ஸ்ரதி ஸ்லீஸ்ய நிரூபாதிசுஸ்வாமித்வாஃபாவமுபபாஃயதி - ஜீவனுக்கு இயாதிநா -

(सा.सं) जीवाङ्गण इति - स्थितस्थापनन्यायेन तत्कल्पितत्वमिति भावः - कर्मजन्यमाद्यं इत्येतद्द्विविषयम् - कर्मनिरपेक्षमाद्यं इत्येतन्मुक्तविषयम् अयोक्तार्यस्य सर्वस्यापि प्रणवस्थोकारेणैव गतार्थत्वान्नमसो नात्यन्त सार्थक्यमिति स्वातन्त्र्यनिषेधे वा तात्पर्यं स्यादिति -

மூ - ஸ்ரணவத்திலே அந்யஸேஷத்வ் கழிகையாலே ஸ்ரமாத்மாவிற்காடடில் அந்யனான தனக்குத் தான் ஸேஷனல்லனென்னுமிடம் சித்திக்கையாலும், தான் வேறொருத்தருக்கும் ஸேஷமல்லாதாப்போலே வேறொன்றும் தன்னைப்பற்ற நிஸ்பாதிக்கசேஷ மன்றென்னுமிடமும் அங்கே வருகையாலும், ஸ்ரணவத்தில் தோற்றாத ஸ்வஸாதந்யநிவृத்தியிலே நமஸ்ஸுக்குத் தாத்ப்யமாக்கவுமாம். அப்போது ப்ரவ்யுத்தமகாரத்தை அநுஸித்தித்து நான் எனக்கு நிர்வாஹகனல்லெனென்று சொல்லிற்றாயிற்று - ஸ்வாதந்யபதமாத்ததை அடியாஹரித்து ந மம ஸ்வாதந்ய் என்றதாகவுமாம் -

(ஸா.தி) யோஜனாந்ரமருளிச்செய்கிறார் - ஸ்ரணவத்திலே இந்யாடியால் ஸ்ரணவத்தால் ஸ்காரத்திலே கீழ் ஸக்தமான ஸ்வஸேஷத்வநிவृத்தி ஸ்வஸேஷிவநிவ்ருத்திமெல்லாம் சித்திக்கையால் நமஸ்ஸத்வ் ஸ்வாதந்யநிவ்ருத்திபர மென்றிந்த யோஜனையில் அபிப்ரேதம் । அங்கே வருகையால், ஸ்காரத்திலே சித்திக்கும் அகாரமபலக்ஷண மாகையாலெனகை -

(ஸா.ஸா) ஆனாலும் ஸ்ரணவத்தில் அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்யந்யஸேஷத்வ் நிவ்ருத்தமாகையாலே ஸ்வஸ்யாப்யந்யதயா ஸ்வஸேஷத்வநிவ்ருத்தி குணானா ப்ரதானானுஸாரிதயா மகாரஸ்யோபலக்ஷணதயா வா, ஸ்வகியானாமபி ப்ரஹவதந்ய் ஸ்வ் ப்ரதிஸேஷத்வ் நிவ்ருத்தமாகையாலே நமஸ்ஸுக்கு வைய்ய் ப்ரஸித்தியாதோ? எனனை ப்ரவ்யோஜனையிலே அஸ்வாரஸ்யநிஸுபிடா நின்றுகொண்டு அர்த்தாந்ரமருளிச செய்கிறார் - ஸ்ரணவத்திலே இந்யாதினா நமஸ்ஸிலே மம ந என்று சொன்னால் ஸ்வாதந்யநிவ்ருத்திசித்திக்கக் கூடுமோ? ததவாக ஸத்வமில்லையே? என்னவருளிச செய்கிறார் ப்ரவ்யுத்தே - ஸ்ரணவஸ்தமகாரத்தையும் அநுஸித்தித்து நிர்வாஹகஸத்வத்தையும் அடியாஹரித்தால் ஸக்தார்த்தலாபமென்று கருத்தது இந்த பக்ஷத்தில் அநுஸித்தித்தாஹாரபுடேஷத்ய் ப்ரஸித்தியாதோ? எனனைவருளிச்செய்கிறார் ஸ்வாதந்யேதி । இங்கு ஸ்வாதந்யமாவது? ஸ்வதந்ர: கர்தா என்று அநுஸாஸனத்தாலே கர்ருத்வமனறோ? ஸ்வாதந்யநிஸேஷ் -

(ஸா.ப்ர) ப்ரதிஸ்டாபகத்வ் நம ஸக்தவா மமகாரநிவ்ருத்தேரப்யுகாராதேவ சித்தேஸ்த்வாசித்தஸ்வஸ்வாதந்யநிவ்ருத்தகத்வ் டர்ஸ்யந்ரகாரார்த்தபூதஸர்வரக்ஷகத்வ் ப்ரதிஸ்டாபகத்வமப்யாஹ । ஸ்ரணவத்திலே இந்யாதினா - நந்வத்ர ஸ்வாதந்யவாகக பதாபாவேஓபி கதமஸ்ய தந்நிவ்ருத்திபுடேஷகத்வமித்யத்ர மகாரணதாயாஸஸபந்நிஸாமான்யஸபந்நி அநுபக்தமகாரார்த்ததேதந ப்ரஸபந்நிகத்வஸ்யாவஸ்யகத்வாதேதநஸ்ய ச ஸ்வரூபேண நிஸேதானுபபத்தேஸ்வரூபே ச ஜாதே நிர்வாஹக ஜிஜாஸுடையாஜிஜாஸித நிர்வாஹநிர்வாஹகபாவரூபஸபந்நிவிஸேஷ பர்யவஸானேன வா, அடியாஹரேண வா, ஸ்வாதந்யே ஓவரதே தந்நிவ்ருத்திபுடேஷகத்வமித்யாஹ - அப்போது இந்யாதினா - ஸக்தந்யாய ஸாகாஹ்யானுஸித்தித்தாஹரமடியாஹர எவெத்யநந்ரதேஸ்தேபாவ: -

(ஸா.வி) யோஜனாந்ரமாஹ - ஸ்ரணவத்திலே அந்யஸேஷத்வமிதி - தோற்றாத, அப்ரதீயமான -

(ஸா.ஸ) எவ் கித்தித்தபதாடியாஹரபுடேஷத்ய் நமஸ்ஸத்வ: ஸ்ரணவலப்யார்த்தக எவ ஸ்வகியானாமபி ஸ்வஸமானந்யாயதயா தாந்ரபிதி ஸ்வாமித்வ நிஸேதஸ்ய ச ஸ்ரணவேநைவ லாபாதித்யஸ்வஸாததலப்யஸ்வஸ்வாதந்ய நிவ்ருத்தி நமஸஸ்தாத்ப்யமித்யாஹ - ஸ்ரணவத்திலே இதி - ந மமெத்யேதாவதேவ கதமஸ்யார்த்தஸ்யோபஸ்திதிரித்யத்ராஹ - அப்போது இதி - ஸ்வாத்மான ப்ரதி ஸ்வஸ்ய நிர்வாஹகத்வமேவ ஹ ஸ்வாதந்யமிதி பாவ: - அக்ஷேபத: ப்ராஸ்தாபாபிதானிகஸ்யைவ ப்ராஹ்யத்வாதேவமர்த்தலாபாய ஸ்வாதந்யபதமேவ அடியாஹ்ரித இந்யாஹ - ஸ்வாதந்யேதி -

(सा.सं) “कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात्” इति सूत्रसिद्धत्वात्तन्व्यस्य च निवृत्तौ सांख्यमतापात इत्यत्राह - ॐ
चेतनं ॐ इति - तदनर्हतायां नियामकमाह - ॐ इति - नन्वेवं शब्दतोऽपि
स्वातन्त्र्यशेषित्वयोर्निषेधे फलायोपायविधि नैरर्थक्यम् - किञ्च अकारार्थतया रक्षकस्यैव स्वतन्त्रतया रक्ष्यस्य
मकारार्थस्य प्रणव एव स्वातन्त्र्यनिषेधसिद्धेः किमर्थो नमश्शब्दः ? नच तत्रैवार्थिकोऽप्यग्रमत्राभिधानिक
इति रक्षकत्वस्यैवेतरव्यवच्छेद मुखेन दृढिम्ने -

(சா.தி) பரமான் நமஸ்ச்வத்தாலுமென்கை ஜீவனுடைய நிரூபாபிகசுஷத்வத்தைக் கழித்த நமஸ்ச்வத்தின் பூர்வயுஜனையாலே லுசுததூர்த்தியில் முன்பு ஸுன்ன ஈசுவரனுடைய ஸர்வசுஷத்வமும் தூதிகூத மென்கிறார் - இப்படி ப்ரதமேத்யாடியால் ஜீவனுக்கு ஸுஷமானவையும் இத்யாதி வாக்யத்தாலும் இதுக்கடி பத்வாஸ்த்மியிலும் இத்யாதி வாக்யத்தாலும் ஸுஷவஸ்து ஸ்வரூபமும் கர்தூத்வபயுக்த மான கரணாடிகளும் ஈசுவரதூதமென்று ஸுலல்லிற்று இஐ ஜீவனுக்குள்ள ஂன்கிற இவ் வாக்யத்தாலும் அப்படியே வஸ்த்வந்தரங்கனை இத்யாதி -

(सा.प्र) एवंच शेषभूतस्य कर्तृत्वाभावे कैङ्कर्येऽपि कर्तृत्वासिद्धेरुपायेऽप्यनुष्ठातृत्वा सिद्धेश्च शेषित्वरक्षकत्वयोरसिद्धिप्रसङ्गश्च परिहृतो भवति - नन्वर्थेऽनुपलब्धे तत्प्रमाणमसन्निकृष्टेऽर्थे विज्ञानमित्यादिभिः प्रत्यक्षाविरुद्धार्थ एव शब्दस्य प्रामाण्याङ्गीकारात्प्रत्यक्षेण च जीवानां स्वानन्य शेषित्वयोर् ग्रहणात्कथं प्रणवनमसोक्तार्थपरत्वमित्यत्र स्थूलोऽहमित्यादि देहात्मप्रत्यक्षभ्रमस्य शास्त्रान्निवर्तनादौपाधिकभ्रमस्योपाधिप्रदर्शनपूर्वकं निवर्तने न कोऽपिदोष इत्यभिप्रयन्नाह -

(சா.வி) एवं पूर्वोक्तनमश्शब्दार्थयोजनायामकारस्य लुप्तचर्यो प्रतिपन्न निरुपाधिकसर्वशेषित्वमपि नमश्शब्देन दृढीकृतमित्याह - இப்படி முதலாம் - ஏதேனும் மொன்றையும் பற்ற, யக்கிஷ்டிகேக் கதி - கழித்த, நிவர்த்தமானே சதி - பூர்வயोजनाயாமிதி ஷேஷ: - முன்புற்ற யோனையாலே பூர்வயோனையா - एवं ச ஜிவஸ்ய ஸ்வாதந்ய்ம் ஷேஷித்ய்ம் ச ஸ்ரீமதா ஸ்வார்த்ததததவ்வாத்ரபாப்தமிய்யாஹ -

(सा.सं) नमःशब्दोऽयमकारवाच्यस्य रक्षकत्वमेव दृढीकरोतीत्यर्थः - अतएव नमःशब्दङ्गत्वाद्भूम् इत्युक्तिः - एवं स्वतादर्य्यबोधकतया चतुर्थ्यैव स्वसमानन्यायात्स्वीयान् प्रतिस्वशेषित्वनिषेधलाभे शेष्येवेत्यवधारणेनैव तद्दृढीकरणे च सिद्धे स्वशेषित्वनिवृत्यर्थकतया एतत्पूर्वयोजनायामप्यहं व्यर्थ इति शङ्कायाश्चोक्तविधयैव परिहार इत्याह - ॐपप इति - योजनाद्वयेऽप्यावधानिक दृढीकरणलाभो नमःशब्दस्य प्रयोजनमित्यवधेयम्। ननु स्वबुद्ध्या प्रवृत्तिनिवृत्त्यारम्भशक्तिवृत्तयोपलब्धस्य स्वातन्त्र्यस्य निषेधमुखेन कथं परायत्ततोच्यत इत्यत्राह -

மூ - (இஜ்) ஜீவனுக்குள்ள ஸ்வாதந்யம் "பராது தச்சுதே:" என்கிற ந்யாயத்தாலே நிரூபாதிசுவதந்ந னாம ஸ்வார்த்தப்ரவூத்நான பரமாத்மா அடியாகவந்தது. அப்படியே வஸ்த்வந்நரங்களைப் பற்ற இஜ் ஜீவனுக்கு ஸேஷித்வமும் நிரூபாதிசேஷியானவவன் ஸ்வார்த்தமாகக் கொடுக்க வந்தது -

(சா.தி) வாக்யத்யத்தாலும் ஸேஷித்வஸ்வாதந்யங்கள் தானும் ஸ்வார்த்தமாக இஸ்வரதத் மெனகிறார் இஜ் ஜீவனுக்குள்ள இत्याதி - ஸ்வய்யாபாரங்களிலுள்ள ஸ்வாதந்யமும் என்கை - ஸ்ரீமானிதி - ஸ்ரீமான் ஆன நாராயணனே -

(சா.ஸா) இஜ் ஜீவனுக்கு இதி - நிரூபாதிசேதி - ஸ்வதந்நவதயானியோகானஹ்தயா அசேதநங்களுக்கு கர்துத்வப்ரதான பண்ணலில்லையென்று கருத்தது - யதா, ஜீவனுக்கு ஸ்வாதந்யலக்ஷணகர்துத்வ சொன்னால் கர்துத்வாஸத்தாலே இஸ்வரஸ்வாதந்யத்துக்கு ஸங்கோச வாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இஜ் ஜீவனுக்கு இதி । ஸ்வார்த்தமாகக் கொடுக்கிறதுவும் ஸ்வாதந்யகார்யமாகையாலே இஸ்வரஸ்வாதந்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்தது. நிரூபாதிசுவதந்நனான இஸ்வரனாலே வந்ததென்னுமில்வளவு மாத் சொன்னால் ததத்ஸ்வாதந்யமும் ஜீவப்ரயோஜனையாகிய மாகில் ஸர்வஸேஷித்வகுண் வாராதோ? என்கிற ஸங்கை வருகையாலே ததாரணாய ஸ்வார்த்தையிதி ஆனாலும் பூர்வயோஜனையில் மம நிரூபாதிசுவாமித்வமில்லையென்று நிஸேதத்தாலே ஸோபாதிசுவாமித்வமுண்டாகையால் அதினாலே ஸ்வஸேஷித்வத்துக்கு ஸங்கோச ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அப்படியே இதி - யதா, நமம என்று ஸ்வாதந்யஸ்வாமித்வநிஸேத கூடுமோ? நிரூபாதிசுவாதந்யஸ்வாமித்வநிஸேத கூடுமென்னில் ஜீவனுக்கு புண்யபாபாதிசுவதத்வத்தில் புண்யபாபாதிவிஸேஷாஸ கமோபாதிசுவமானாலும் கர்துத்வஸாமான்ய் முக்திதஸையிலுமிருக்கையாலே கமோபாதிசுவமன்றோ? அப்படியே ஸேஷித்வமும் முக்ததஸையில் அநுவர்த்திக்கையாலே அநோபாதிசுவமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். (இஜ்) ஜீவனுக்கு இதி அப்படியே இதி ச வாக்ய த்யத்தாலே பரஸங்கல்பாயத்வமே ஸ்வாதந்யஸ்வாமித்வங்களுக்கு ஓபாதிசுவத்வமென்று கருத்து இப்படி பரமாத்மாலே நிரூபாதிசுவர்வஸேஷி யென்றும் நிரூபாதிசுவதந்நனென்றும் சொன்னது கூடுமோ? அப்போது பூர்வபலிவிஸிஹன் ஸேஷியென்றும், ரக்ஷகனென்றும், மந்வார்த்த சொன்னது விரோதியாதோ? என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்துக் கொண்டு பூர்வோத்தார்த்தத்தை காரிகையாலே ஓபஸஹரிக்கிறார் - ஸ்ரீமானிதி இங்கும் ஸ்ரீவிஸிஹனுக்கே -

(சா.ப்ர) இஜ் ஜீவனுக்கு இत्याதி - எவ் விஸ்தரேணோபபாதிதே ப்ரணவநமஸார்த்தே ஸாரதமாஸ ஸுஹானுஸந்நானாய தர்ஸயந் ததநுஸந்நானஸ்ய ப்ரயோஜநமப்யாஹ்ரீமானித்யாதிநா । -

(சா.வி) ஜீவனுக்குள்ள இதி - பூர்வ ஜீவனுக்கு ஸேஷமானவையெல்லாம் இதி வாக்யேனோத் ஸ்வார்த்தமேவஹ ஸ்வாதந்யேண ஸஹோபஸஹூதமிதி ந பூர்வஸுவத்யம் எவ் ப்ரணவநமஸார்த்தே ஸிஷித்வா தத்ரத்யோஸஸாரபூதார்த்தே காரிகாப்யாஸ ஸங்கஹாதி ஸ்ரீமானிதி - ஸ்ரீமான், ஸ்ரீவிஸிஹ: -

(சா.ஸ) இஜ் ஜீவனுக்கு இதி - கர்துத்வபராதிநத்வஸ்ய ச ப்ரஹவதத்ஜ்ஞான ஸக்திக்ரதயா ஸிஹ்ரேஸ்தத எவ ஸ்வாதந்யேவேதி பாவ: - ஓபலக்ஷாதிஸயபாகத்வ க்ரதஸேஷித்வஸ்ய ச தயேவ பராதிநத்வமித்யாஹ - அப்படியே இதி. நிரூபாதிசுவாதந்யஸேஷித்வ நிவூத்திரூபார்த்தத்யஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸாரத்வம் ஸாப்ரதாயிகத்வமதிசுவாஸிஹி ப்ரயோஜநகத்வம் ச த்யாப்யமாஹ. ஸ்ரீமானிதி -

மூ - “श्रीमान्स्वतन्त्रस्वामी च सर्वत्रान्यानपेक्षया ।
निरपेक्षस्वतन्त्रत्वं स्वाम्यं चान्यस्य न क्वचित् ॥
तारस्य नमसश्चेमौ सारौ देशिकदर्शितौ ।
अनन्यशरणत्वादेरधिकारस्य सिद्धये ॥”

(சா.தி) சர்வவ்யாபாரங்களிலும் - அந்யானபேக்ஷயா, சுவத: என்றபடி - சுவதந்ந்ரனும் சுவாமியுமாகாநின்றான் - அந்யஸ்ய, தத்யுதிரித்தஜீவாத்மாக்களுக்கு - ஒரு வ்யாபாரங்களிலும் நிரபேக்ஷசுவாதந்யமும் க்வசிதபி வஸ்துநி சுவத:ஸேஷித்வமும் இல்லையென்கை - ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களுடைய இந்த அர்த்தவிசேஷங்களிரண்டும் இவ் அதிகாரியினுடைய அநந்யஸரணத்வானந்ய ப்ரயோஜனத்வரூபாதிக்காரஸித்த்யர்த்தமாচার்யர்களாலே சாரோஹ்ரமாக காட்டப்பட்டதென்கிறார் - தாரஸ்யேதி - அர்த்த ஸ்பষ্টம் -

(சா.ஸ்வ) இங்கும் சுவாதந்யாதிக்கள் சொல்லுகையால் விरोधமில்லை யென்று கருத்து - ப்ரணவதோ:அந்யானபேக்ஷசுவாதந்யஸ்வாம்யம் ப்ரணவார்த்தம் ஜீவஸ்ய தந்நிபேதம் நமஸ்ஸின் அர்த்த மென்று கருத்து - சம்ப்ரதாயஸித்தமன்றாகில் உபாடேயத்வம் கூடுமோ? என்கிற ஸங்க்ஷவாரணார்த்த டேஸிகேதி - சாரौ என்று சொல்லக் கூடுமோ? ஫ல ததுபாயமில்லாமையாலே சாரத்வம் கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அநந்யேநேதி - ஆதிஸப்தேந அநந்யப்ரயோஜனத்வஸங்க்ஷஹ: - சுவாதந்யநிபேதத்தாலே உபாயாந்நரானதிக்காரமும், அநந்யாஹ் நிரூபாதிக்கஸேஷித்வத்தாலே கௌர்வ்யைக்புரூபார்த்த ரூசிதவாரா ப்ரயோஜனாந்நரானவ்யமும் ஫லிக்குமென்று கருத்து - இப்படி தனக்கு சுவாமித்வசுவாதந்யநிபேதம் சாரார்த்த மென்று

(சா.வி) சர்வத்ரான்யானபேக்ஷயா சுவதந்ந்ர: , அநந்யாதிநசுவாதந்யவான், அந்யானபேக்ஷயா சுவாமீ ச। அநந்யாதிநசுவாமித்வவாஸ்யேதி பாவ: - “यस्या वीक्ष्य मुखं तदङ्गितपराधीनः” इत्युक्तलक्ष्म्यधीनत्वं पतिपारार्थ्यकरणेति लक्ष्म्या: पतिपारार्थ्यं च स्वस्वेच्छासिद्धमिति नानन्याधीनत्वक्षति: - स्वतन्त्रत्वं नाम? यथेष्टविनियोजनशक्तिमत्वम् - परतन्त्रत्वं च यथेष्टविनियुज्यमानत्वम् - शेषित्वं नाम? स्वगतातिशयाधानेच्छयोपादातृत्वम्। शेषत्वं परगतातिशयाधानेच्छयोपादेयत्वम्। अन्यस्य, दिव्यदम्पतिभिन्नस्य। क्वचिच्च, क्वचिदपि। निरपेक्षस्वतन्त्रत्वं निरपेक्षस्वामित्वं च न भवति - इमौ नमसस्तारस्य प्रणवस्य च देशिकदर्शितौ - सारावेतौ किङ्कुर्वत इत्यत्राह। अनन्यशरणत्वादेरिति - आदिशब्देनानन्यप्रयोजनत्वं गृह्यते - अधिकारस्य तद्रूपाकिञ्चन्यस्य सिद्धये भगवदेकपारतन्त्र्यं ज्ञानेन अन्याश्रयणासंभवात् - तदुपायान्तरेषु सामर्थ्यस्य भगवताप्यदत्तत्वात्

(சா.ஸ) சுவதந்ந்ரத்வம் நாம யதேஸ்தவிநியோஜகஸக்திமத்வம் । சுவாமித்வம் ச ஸேஷித்வம் - தத சுவகதாதிஸயாடானேக்ஸ்யோபாடாதுத்வம் - சர்வேஸ்பி வ்யாபாரேஸ்வநந்யாதிந சுவதந்ந்ர: அநந்யாதிநஸேஸி ச ஸ்ரீமானேவ - அந்யஸ்ய ஜீவஸ்ய ந க்வசித், ஜானகிகிர்ஸா ப்ரயத்நாதிஸ்ப்வபி - பூர்வாஹ்ப்ரதிபாதிதம் யத்ப்ரணவத:ஸேஷித்வம் சுவதந்ந்ரத்வம் ச ததாரஸ்ய ப்ரணவஸ்ய தாத்பர்யரூபஸ்தார: - உத்தரார்ப்ரதிபாதிதம் யஜீவஸ்ய ததுபயாபாவரூபம் தந நமஸ்தாத்பர்யரூபஸ்தார: - இமौ சாராவிதி பதாப்யா விவக்ஷிதौ - டேஸிகேரூபதிஸ்டீ - எவமுபடேஸ்ய கி ப்ரயோஜனமித்யத்ராஹ। அநந்யேதி। அநந்யோபாயத்வமாதிஸப்தார்த்தபூதமநந்யப்ரயோஜனத்வம் ச। எததூபோ:திக்கார: ஆகிஸ்தந்யமநந்யகதிகத்வம் ச । தஸ்யஸித்த்ய இத்யர்த்த: ।

(சா.தீ) இத் தாஸ்த் பாரதந்யங்கள் ஸ்வரூபப்ரயுத்தமானால் ஷேதனனுக்கு அநபிமதமாய் தோற்றுகிற தென்னென்னிலருளிச் ஷெய்கிறார் லோகத்தில இய்தாதி. அநபிமதத்வ் கர்மோபாதிவ் - கர்மம் கழிந்தவர் களுக்கும், தத்வ் தர்ஷிகளுக்கும், ஸ்வரூபப்ராஸங்களாகையால் அநுகூலங்களாபே தோற்றும்பென்கை -

(सा.प्र) एवमपि दासत्व पारतन्त्र्यधोलोकन्यायादनानुकूल्यमेव स्यादित्यत्राह-लोककृत्तृत्वं इत्यादि - नन्वेवं नमसोऽन्यशेषत्वव्यावर्तकत्वे भागवतशेषत्वमपि व्यावर्त्येत्यत्रभगवन्निरुपाधिक- -

(सा.सं) स्वस्वातन्त्र्येणैवोपायान्तरेष्वसामर्थ्यप्रदस्य शेषिण एव परतन्त्रमुमुक्षुशेषभूतं प्रत्युपायत्वादनन्योपायत्वं शेषत्वादेव शेषविषयक शेषवृत्तिरूप कैङ्कर्यैक प्रयोजनकत्वमित्यनन्यप्रयोजनत्वं चेत्यधिकारसिद्धिर्ज्ञेया - अहिर्बुध्न्योक्तप्रथमतृतीययोजनयोरपेक्षया नमसस्सारोऽयमित्युक्तिः - तयोरुपाय परत्वं हि सिद्धम् - द्वितीयातदधिकारोपयोग्यर्थपरा । तत्परिज्ञानपूर्वकत्वादुपायविशेषपरिग्रहस्य द्वितीयैवाचार्यैरादृतेति भावः - ननु दासत्वपारतन्त्र्ये इह स्वाननुकूलतयैवोपलब्धे स्वानुकूलं प्रमादिकं च हि स्वरूपमिहानुसन्धेयम् । नेतरदित्यत्राह । लोककुलम् इत्यादिना - इत्थं सूक्ष्मयोजनानुसारेण -

(सा.सं) प्रणवनमसोऽशेषत्वपारतन्त्र्य रूपोऽर्थशिक्षितो भवति । एवं सिद्धाभ्यामत्यन्त पारतन्त्र्य पारार्थ्याभ्याम् इहैव भगवतोऽप्यत्यन्ताभिमत तदीय शेषत्वसिद्धिप्रकारं चाह । ॐ॥५॥ इत्यादिना । ॐ॥५॥, प्रथमावधिमात्र विश्रमहेतुपाप प्रतिभटः । तत्र “ईश्वरेण जगत्सर्वम् -

(சா.தி) டாசனாக்கிவைக்குமென்று **பிரமாண**ங்களுண்டாகையாலென்றபடி - இங்கே, **அத்யந்தபாரதந்யபிரதிபாடக**மான இந் **நமஸ்ஸிலே**யென்றபடி - **சேஷியுமாய்** **இत्यादि** - நல்லாரான, **அபிமதாரான**வென்கை -

(सा.प्र) वक्तव्या मम भागवतशेषत्वापादक इत्युक्तप्रकारेणेत्यर्थः । -

(சா.சं) யथேष्टं विनियुज्यते” इत्यभियुक्तवचनमभिप्रेतम् । ननु स्वशेष सर्वशेषत्वं कथं स्वरूपानुगुणम् ? केषाञ्चित्थाकरणे वा किं नियामकम् ? फलं वा किम् ? इत्यत्राह । शेषियुक्त्या इत्यादिना । तदनुगुणं कथं वा, स्वातिशयादपि । “ज्ञानीत्वात्मैव । स च मम प्रियः” इत्युक्तस्वातिशयातिशयो ह्यत्यन्ताभिमत इति भावः । प्राप्तम्, स्वरूपानुगुणम् । प्राप्तं, अर्हः, नुल्लङ्घनीय इति । मर्यादाकरणे । -

மூ - "மற்றுமோர் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேனுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்கிற பாட்டிலும் இவ் அर्थ கண்டுகொள்வது -

(சா.தி) भागवतशेषत्वத்தில் ப்மாणं காட்டுகிறார் - மற்றுமோர் இத்யாடியால் வேறு தேவதான்தர் ஸேஷியாக நமக்குண்டென்றிருப்பாரோடு உறவிலேன் ப்ராபமானதுமுன் டாசர் விஷயத்தில் டாஸ்யமே எனக்கென்கை - இம் ஸேஷத்வ் பராதினதாப்யுத்தமென்றும், குணவிஷயே ஸ்வேச்சாப்யுத்த மென்றும் டிவிதம் - அதில் ஸ்வேச்சாப்யுத்தஸேஷத்வ் ப்ராவானுக்கே பராதின்யப்யுத்தமாத்தாக்களுக்கு இவர்களுக்கும் க்வித்டுணவிஷயே ஸ்வேச்சாப்யுத்தமுமாம். இஷ்வரன் தன்னை ஸ்வகீயர்க்கு ஸேஷமாக ஸங்க்ஷித்ததுவைக்குமாப் போலே ஸ்வகீயரையும் ஸ்வாபிமதர்க்கு - ஸேஷமாக ஸங்க்ஷிக்கும் - ப்ராவதர்க்கு அந்யோந்ய -

(சா.ஸ்வ) समर्था स्वामिக்கும் அஸமர்ଥ ஸ்வமிக்கும் விநியோஜகத்வ் கூடாதென்று கருத்து இப்படி நமஸ்ஸிலே அத்யந்தபாரதந்யாபிதானமுக்ஷேந ப்ராவதஸேஷத்வ் ஸிங்டமென்று ஸொன்னது கூடுமோ? ஸர்வேஷ்வரன் ஸந்நிதிபிலே ஸார்த்மாக திரு அஷ்டாஷரத்தை ஗்ரஹித்து மந்நார்த்த்தை வெளியிட்ட திருமங்கையாழ்வார், "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று ப்ரணவார்த்ம் மாத்ரம் ஸாதித்ததன்றிககே நமஸ்ஸுக்கு ப்ராவதஸேஷத்வாத்யத்வ் ஸாதிக்கவில்லைடே? ஆகையால் அஸ்ப்ரடாயமாக நமஸ்ஸுக்கு ப்ராவதஸேஷத்வத்திலே தாத்யர்ய் ஸொல்லக்கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்திறார் மற்றுமோர் இதி- மற்றுமோர் தெய்வம் வேறொரு தெய்வம் - உளதென்றிருப்பாரோடு, தேவதான்தர் ஸேஷியாக நமக்குண்டென்றிருப்பாரோடு - உற்றிலேன் உற்று, ஸம்வந்நிதது - இலேன், உறவிலேன் உற்றதும், ப்ராபமானதும் - அங்ஜீகூதமானது மென்றபடி உன்னடியார்க்கடிமை, உன் டாசவிஷயத்திலே டாஸ்யமென்றபடி இங்குற்றது முன்னடியார்க்கடிமை என்கிறவிடத்திலும் இவ் அर्थ கண்டுகொள்வதென்று ஏதாவந்மாத்ர ஸொல்லாதே என்கிற பாட்டிலுமென்று ஸொல்லுகையாலே இப்பாட்டில் நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான் என்று ஸொல்லுகையாலே இந்தப்பாட்டு மூலமந்நார்த்கயந மென்று ஸொள்ள வேண்டுகையால் கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனென்கிறவிடத்தில் -

(சா.ப்ர) एवं भगवच्छेषत्वस्य तदीयपर्यन्तत्वमुक्त्वा देवतान्तरशेषत्वव्यावृत्तैरपि तदीयपर्यन्तत्वमु-
भयोस्साम्प्रदायिकत्वमप्याह - மற்றுமோர் இத்யாதிநா - த்வத்வயதிரேகேநாபி காசந தேவதாஸ்தீத்யத்ய-
வஸ்யதிநாஹ் ஸம்வங்ட:-த்வங்டாஸானா டாஸ்ய் ச ப்ராபவானித்யத்வ்:- - एवं स्वामिनः स्वातन्त्र्याद्भागवतशेषत्वं प्रसाध्य
सर्वशेषिणो भगवतोऽपि भागवतशेषत्वात्त्वस्य भागवतशेषत्वं कैमुतिक-

(சா.வி) शेषिणोऽपि दुर्बलस्य प्रबलभृत्यविषये यथेष्टविनियोजनशक्तिर्नास्तीति यथेष्टविनियोजनं
सिद्ध्यतीति स्वतन्त्र्यணायकையாலே இத்யுத்தம் - இங் ப்ராவதஸேஷத்வ் தேவதான்தர்ஸம்வந்வர்ஜநபர்யந்தமித்யபிப்ரேத்யாஹ -
மற்றுமோர் இதி-ப்ராவந் த்வத்வயதிரித்த்ம் டேவமஸ்தீதி மந்யமானீஸ்சஹ ந வஸேயம்-த்வங்டாஸானா டாஸ்யமேவ
மமாஸ்தீத்யத்வ்:- பூரூஷார்த்காஷ்டாதிக்காரே ஸாதிதமேவ ப்ராவதஸேஷத்வஸிங்டிப்ரகாரமிஹ -

(சா.ஸ) प्रमाणमाह। மற்றுமோர் இதி। உற்றிலேன் ஸம்வந்நிதூர:-। உற்றதும், யோக்யதயாபேஷிதம் ச।
நந்விஷ்வரஸ்யாபி "ப்ராவந்முநிஷாங்டூல் கிங்ங்ரூ ஸமுபஸ்திதூ" இத்யாதி ஸ்ரவணே ஸேஷியுமாகையாலே இத்யுத்த -

[illegible]

(सा.प्र) न्यायसिद्धिमिति दर्शयन्नन्याधीनत्वरूपस्यापि तस्य भोग्यतमत्वे निदानं भगवतो भागवतशेषत्वे प्रमाणमप्याह । स्वेच्छयैवेत्यादिना । तादधीन्यबलान्, भगवच्छेषत्वबलादित्यर्थः -

(सा.सं) सर्वशेषित्वमीश्वरस्य कुतः? ईश्वरे विद्यमानशेषत्वापेक्षया जीवे विद्यमान शेषत्वस्य को विशेषः? शेषमाकृतीनां इत्युक्त्या निर्बन्धप्रयुक्ततैव स्यान्न स्वरुचिप्रयुक्ततेत्यत्राह - स्वेच्छयैवेति - “तमीश्वराणाम्” इत्युक्तविधया परेषामपीश्वरस्य भगवतो भक्तान् प्रति शेषत्वं स्वेच्छयैव, स्वसङ्कल्पेनैव - नः. अस्माकं तु - तादधीन्यबलात्, भगवत्परतन्त्रत्वबलात् -

மூ - குணாதிக்கே ஹி விஷயே குணசாரஸ்ய வேதின: |
ராமே ராமானுஜஸ்யேவ டாஸ்ய் குணகூதம் ஹவேத் ||
டாஸ்யமேஸ்வர்யயோகேன ஜாதிநாம் ச கரோம்யஹம் | -

(சா.டீ) குணாதிக்க இதி - குணா஢்யே ஹகவநவிஷயே - சாரஸ்ய வேதின: , சாரஸ்யதஹையறிந்தவனுக்கு, த஢ுணவசீகூதனுக்கென்றபடி. ராமே பெருமானிடத்தில, ராமானுஜஸ்யேவ இ஢ைப்பெருமானுக்குப் போலே, டாஸ்ய, டாஸவூதி | குணகூதம் ஹவேத், த஢ுணஜானபூயூகூதமாய் வருமென்கை. டாஸ்யமிதி ஹார்தே ஹகவதூதனம் - இதுககு அர்த்தம் ஂஸ்வர்யயோகேன, ஂஸ்வரஸ்வாஹாவ்யாத் சுவேசூயைவேத்யர்த்த: | ஜாதிநாம், வந்துக்களுக்கென்றபடி -

(சா.ஸ்வ) பூயோஜிக்கேதி ஹாவ: - குணாதிக்கவிஷயே சுவேசூயாகூதம் சேபத்வ சேதூணகூதம் டாஸ்யமிதி பூவாடஸ்ய கா கதிரித்யதஸ்த஢ுபபாடயதி | குணாதிக்க இதி ராமே, குணை: ரமயதீதி ராம: - குணாதிக்கஸ்தஸ்திம் - ராமானுஜஸ்யேவ, “அஸ்யாஹமவரோ ஹாநா குணை஢ாஸ்யமூபாகத:” இநிவத் - குணசாரஸ்ய வேதின: ஹகவநஸ்ய குணாதிக்க ஹகவநவிஷயே டாஸ்ய் குணகூதம் ஹவேதி - டாஸ்யேசூயா அபி குண ஂவ பூயோஜக: - அத: குணகூதேசூயாபூயூகூதவ்யாத் குணகூதமித்யூச்யதே | ஹகவநஸுவேசூயா சுவஹகூதசேஷத்வம் சேதஹகூதசேஷத்வமபி கூதோ ந ச்யாத் - ஹகவதூதீநதயா ஹகவநசேஷத்வ ஜீவஸ்ய சே஢ு஢ைகிகபாமராதி சேஷத்வமபி ச்யாதித்யதஸ்ப்ரமாண த஢ுபபாடயதி - டாஸ்யமிதி - இ஢் ஂரீகூணவதனம் - ஂஸ்வர்யயோகேன, -

(சா.வி) குணசாரஸ்ய வேதின:, குணஹாஹிண: சுவேசூயாபி ஹகவதூதசேஷத்வம் ச்யாத் - தந்ரோடாஹரணம் - ராமே ராமானுஜஸ்யேதி - குணகூதம் டாஸ்யம், டாஸகர்ம - கை஢ூர்ய் ச ஹவேதித்யர்த்த: - த஢ிஷயபூரிநிபூரேதி: தக்கை஢ூர்ய் ச க்யூரூதிதி ஹாவ: - நநு குணசாரஸ்ய பரிஜானகூதமபி டாஸ்ய் ஹகவத்பாரதந்யகூதம் ஹவத்யேவ - சர்வஸ்யாபி ஹகவத்பூரேண விநா அநுபபத்தே: - யசூ ஹகவத்பாரதந்யமாந்ரபூயூகூதம் சர்வசா஢ாரணம் த஢பி ஹகவதூதத்வரூபகுணானுஸந்஢ானபூயூகூதஸுவேசூயாஜந்யம் | அத: கோ஢நயோர்விசேஷ இதிசே஢ுச்யதே - யசூபி ஹகவதூதத்வரூபகுணமாந்ரானுஸந்஢ானஹேதுகமேவ ஹகவத்பாரதந்யகூதசேஷத்வமபி - த஢ாபி ஹகவதூதகூதவ்யதிரித்த ஜானானுஸ்தானானுஸந்஢ானகூதவ்யாஹவாத் கைவ பாரதந்யகூதஸ்ய தஸ்ய வுலக்ஷண்ய் கூதமிதி விசேஷோ ஢ூ஢்வ இதி ஹகவாந்கிமர்த்த விநியூகூத இத்யந்ர சுவஹகூதானாஸ்வஸ்யாத்யந்நாஹிமதவ்யாதித்யஹிபூரேத்யாஹ - டாஸ்யமேஸ்வர்யயோகேநேதி | அஹமேஸ்வர்யயோகேன, சுவாதந்யயோகேன | ஜாதிநாம் ச, ஜாதிநாமபி - கிமூதஹகூதானாமித்யர்த்த | “இமூ ச்ம மூநிசா஢ூல் கி஢ூரூ சமூபஸ்திதூ | பூரீயோ ஹி ஜானினோத்யர்த்தஹம் ச ச மஹ பூரீய:” -

(சா.ச) க்ஞி஢ிஷயே சுவேசூயாபி ஹவேத் - கயமேததித்யந்ராஹ - குணாதிக்கேஹீதி - விஷயே, ஹகவதூதகூதே - குணானா் சாரஸ்ய், சரஸதா் - ரஸாவஹத்வமிதி யாவத் - த஢்வேதின: பூரூபஸ்ய | டாஸ்ய், டாஸவூதிரூபகர்ம - குணகூதம், சூலஹ்யசூலீல்யாதி குணபரிஜானாயத் சுவேசூயைவ ஹி ஜந்யமித்யர்த்த: - தந்ர ஢ூ஢்நாந்: - ராமே ராமானுஜஸ்யேவேதி - “அஸ்யாஹமவரோ ஹாநா குணை஢ாஸ்யமூபாகத:” இதி ஹி த஢ூதனம் - ஹகவாந் சுவஹகூதவிஷயே சுவாத்மான் சேஷத்வேந விநியூகூதே இத்யூகூதம் - தத்கூந்ர ஢ூ஢்மித்யந்ர கூணவாக்யமேவ ஢ர்ஷயந்நுபபாடயதி - டாஸ்யமிதி ஂலோக ஢ூயேந - ஂஸ்வர்யயோகேன, -

மூ - अन्योऽन्यशेष (தாபாவ:) பாவோ஽பி பரஸ்வாதந்யஸம்பவ: ।

तत्तदाकारभेदेन युक्त इत्युपपादितम् ॥” -

(சா.தி) अन्योऽन्येति । परस्वात्न्यसंभवः, सर्वेश्वरனுடைய சङ்கல்பத்தாலுண்டான - अन्योऽन्यशेषताभावः - अन्योनயசேஷத்வமாகிற ச்வபாவம் பாகவதங்களுக்கென்று சேஷம் - तत्तदाकारभेदेन, அவரவர்களுடைய உபகார்யோபகாரக பாவரூபமான ச்வபாவபேதத்தாலே. युक्तः, योग्यम् - उपपन्नமென்கை - ஒருவனுக்கு உபகார்யபாவத்தாலே சேஷித்வமும் விருद्ध மன்றென்று புருஷார்த்தகாஸ்டாஹிகாரத்திலே உபபாஹிககப்பட்டதென்கை அன்றிடே சாஸ்த்ரங்களில் பெரிடோராலே உபபாஹிடமென்கை இனி இந் நமஸ்ஸில் -

(சா.ஸ்வ) शेषभावे विरोध परिहरति - अन्यோऽन்யேதி । भागवतानामन्योऽन्य शेषभावोऽपि परस्वातन्यादेव - अपि शब्देन शेषिभावोऽपि तत्तदाकारभेदेन, तत्तदतिशयाधायकत्ववेषेण शेषत्वं तत्तदतिशयभावत्वेन शेषित्वमप्यविरुद्धमिति भावः - युक्त इति - पुर्णुषार்த்தकाஸ்டाஹிகாரே உபபாஹிடமਿத்யர்த்த: । अत्रेदमवधेयम् - भागवतशेषत्वस्य भगवद्भक्त्यादिरूपगुणकृतत्वादुणाधिकभागवते स्वेच्छाप्रयुक्तशेषत्वस्यापि गुणकृतत्वादुभयोर्भेदोपपादनमसङ्गतमिति चेन्न - “प्रभवो भगवद्भक्ता मादृशां सततं द्विज” इत्यादि प्रमाणपर्यालोचनया स्वतन्त्रशेष्यभिमतत्वं ज्ञात्वा तादधीन्येन शेषभाववहने तादधीन्यकृतशेषभावः - तत्र स्वेच्छायाः प्रयोजकता नास्ति - भगवद्भक्त्यनुष्ठानशान्त्यादि गुणपर्यालोचनया अवशोत्पन्न स्वेच्छया शेषभाववहने गुणकृतशेषभावः इति भेदः । ननु भगवतस्स्वेच्छया भागवतान् प्रति शेषत्वे स्वतःशेषत्वे सति चेतनत्वस्य जीवलक्षणस्य भगवत्यतिव्याप्तिस्स्यात् - न च स्वतः पदेन निरुपाधिकशेषत्वस्य विवक्षितत्वान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् - भगवद्भक्त भागवतशेषत्वस्य कर्मकृतत्वाभावेन निरुपाधिकत्वात् - न च परेच्छया प्रयुक्तशेषत्वं स्वतःशेषत्वम् - तच्च जीवेऽस्ति - भगवति तु नास्ति - भगवच्छेषत्वस्य स्वेच्छामात्र प्रयुक्तत्वेन परेच्छा प्रयुक्तत्वाभावादिति वाच्यम् - लक्ष्म्यः परेच्छाप्रयुक्तशेषत्वस्य सत्त्वेनातिव्याप्त्यापत्तेरिति चेन्न - स्वेच्छया अप्रयुक्तशेषत्वं स्वतःशेषत्वम् - श्रियः भगवन्तं प्रति शेषत्वस्य भगवदिच्छाप्रयुक्तत्वेऽपि स्वेच्छाया अपि तत्र प्रयोजकत्वेन स्वेच्छया अप्रयुक्तशेषत्वस्याभावेनातिव्याप्त्यभावात् -

(சா.ப்ர) एवं तर्हि भागवतशेषत्वस्य सर्वभागवतेष्वविशिष्टत्वादेकस्यैवैकदैवैक प्रत्येव शेषत्वशेषित्वापादकत्वाद्वाहतिरित्यत्र शेषत्वशेषित्वयोरापादकातिशयस्य भिन्नकर्तृकत्वादपि न व्याहतिरिति पुर्णुषार்த்தकाஸ்டாஹிகாரோக்த் ஸ்மாரயதி - अन्योऽन्येत्यादिना - एवं நமஸ்ஸ்வாதந்ய -

(சா.வி) प्रयुक्तस्सोऽस्त्येवेत्याह - अन्योऽन्यशेषभावोऽपीति - परस्परशेषत्वे परस्परशेषित्वं च स्यात् - तच्च विरुद्धं शेषस्य शेषित्वायोगादित्यत आह - तत्तदाकारभेदेनेति - तन्निष्ठशेषत्वमादायास्य शेषित्वं तन्निष्ठशेषत्वमादाय तस्य शेषित्वमिति न विरोध इत्युपपादितम् - पुर्ணுषார்த்தகாஸ்டாஹிகார -

(சா.ஸ) कथमुपपद्येत इत्यत्राह अन्योऽन्येति - अपि शब्देन शेषिभावो गृह्यते - परस्य, स्वामिनः - स्वातन्त्र्यसंभवश्शेषभावश्शेषिभावश्चाकारभेदाद्युक्तः - यथा क्रियां प्रत्येकस्यैव शेषत्वं शेषित्वं च दृष्टम् - तथेहापि इति पुर्णुषार்த்தகாஸ்டாஹிகாரே உபபாஹிடம் - इत्थं சூக்ஷ்மயொனானுஸாரேण -

மூ - இப்படி ஸ்வதந்நானா ஸேஷியிட்ட வழக்காய் அகிஷ்ணனாயிருக்கிற இவனுக்கு அவனாலே புருஷார்த் பெற வேண்டுகையாலே அவனுடைய வஸீகரணார்த் மாக ட்வயத்திலும் ஷரமஸ்தோகத்திலும் விஷடமாகச் சொல்லுகிற ஷரணவரணமிங்கே சூচিতம் -

(சா.தி) இவனுக்கு ஶரணவரணமும் சூচিতமென்று சொப்பதிகமாகவருளிச் செய்கிறார் இப்படி ஸ்வதன்வெத்யாபிபால், ஶரணவரணமாகுது? “த்வமேவோபாய ஹூதோ மெ ஹவ” என்று ஶரணத்வென வரணம் - சூচিতத்வத்தை -

(சா.ஸ்வா) ஜீவशेषत्वस्य च स्वाभाविकस्य अनादिभगवदिच्छाप्रयुक्तत्वेन स्वेच्छया अप्रयुक्तत्वाद्भक्षणसङ्गतिः - यद्वा, चेतनान्तरगुणाप्रयुक्तभगवदिच्छामात्रप्रयुक्तशेषत्वं स्वतःशेषत्वम् - लक्ष्मीशेषत्वस्य भगवदिच्छामात्र-प्रयुक्तत्वाभावान्नातिव्याप्तिः - भगवतो भागवतशेषत्वस्य यदि कश्चित् भागवतस्यात्तदा ममात्मात्मीय सर्वं तस्य शेषभूतं भवत्विति इच्छायाश्चेतनान्तरभागवतत्वादि गुणप्रयुक्ततया तदप्रयुक्तशेषत्वाभावान्नाति-व्याप्तिरिति सर्वं सुस्थितम् - இப்படி அந்நய்ஸரணத்வாதேரதிகாரஸ்ய சிદ್ధ்யே என்று சொன்னது கூடுமோ? அநுஸ்டேமான ஸரணவரணம் சொல்லாதே அதிகாரசித்திகதன் வ்யர்தமன்றோ? "इष्टोपायं त्वयन्ननमसोः" என்று அர்த்யபஞ்சகாதிகாரோக்தியும் விரோத்யபாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி. ச்வதந்ந்நான இதி - பரதந்ந்நான இவனுக்கு இஷ்ரணே பூரூப்யதாதாவன்றோ? ஸரணவரணம் சூசிதமென்கிறதூ கூடுமோ? ஸரணவரணமகிதநகர்த்வ்யமென்று ப்ரமாணமுண்டாகிலன்றோ விப்படி சொல்லலாவது? என்னவருளிச் செய்கிறார் அவனுடைய இத்யாதி - அகிதந்நாயிருக்கிற விவனுக்கவனாலே பூரூப்யம் பெற வேண்டுமையாலே இதி, உபாயாந்ரஸ்தானாபந்நானவவனாலே யெனறபடி சதூர்த்யந்நதபத்திலே பூரூபாயபிதூயம் நமஸ்ஸிலே ஆகிதந்நயும் சொன்னால் ப்ரவதூபாயாந்ரஸ்தானநிவெஸஹேதூபூத -

(सा.प्र) निवृत्तिपरत्वे उपायस्त्वार्थ इत्याह - ॐ३३३ इत्यादिना - “नीची भावेन सन्द्योत्यम्” इत्युक्तप्रकारेण परतन्त्रस्य स्वरक्षणार्थ स्वतन्त्रे शरणवरणपूर्वकं भरस्य समर्पणीयत्वात्पारतन्त्र्यद्वारैवोपायस्यार्थत्वमिति भावः । स्थानप्रमाणात् नमसश्शरणवरणवाचित्वदर्शनात् -

(சா.வி) இதி ஸாவ: - ஁வ் ஢ஸஸ்வாதந்யநிவூதிபரத்வஃ ஁பாயஸ்வார்த் இத்யாஹ - இப்படி இத்யாதிநா - ஸேஷிபிப்டவழக்காப், ஸேஷிதத்ப்ரகாரஸ்ய - அகிஷ்ணநாபிருக்கிற இவனுக்கு, அகிஷ்ணஸ்ய ஸதோஸ்ய - அவனாலே, ஸகவதௌ - பुरुஷார்த் பெறவேண்டுகையாலே, பुरुஷார்த்யஸ்ய ப்ராப்துமபேஷிதத்வாத்நிவரணஸ்யாவஸ்யகத்வாதிதி ஸாவ: - த்யுத்திலும் இதி । ஁தத்யா஁யானமந்ரஃ ஸ்ப஁முக்தத்வாதிஹார்ததயா ஸரணவரணமநுஸந்஁யமிதி ஸாவ: - ஢ந்வேவமாத்மஸமர்ப்பணமநுஸந்஁யம் ஢ ஸ்யாத । -

(सा.सं) मोक्षोपायाधिकारिणोऽवश्यवेद्यतयापेक्षितनिरपेक्षस्वातन्त्र्य स्वामित्व निषेधपरत्वं नमश्शब्दस्योपवर्णितम् - अथ स्थूलयोजनानुसारेण साध्योपायपरत्वं वक्तुमारभते - இப்படி इत्यादिना । स्वरूप तद्धर्मतदनुवृत्तीनां स्वतन्त्रशेष्यधीतत्वद्योतनाय இட்டவழக்காய் इत्युक्तिः - सूचितमिति - शेषत्वपारतन्त्र्यपर नमश्शब्देनार्थादुक्तमित्यर्थः । अर्थसिद्धत्वमुपपादयति -

மூ - ஆத்மசமர்ப்பணமும் ஶரணவரணமும் அந்யோந்யம் பிரியாமையாலே ஓரொன்றைச் சொல்லும் ஶாஹங்கனி(லே)லும் இரண்டும் விவகிதம் -

யஸ்ச தேவோ மயா தூஷ்ட: புரா பத்யாயதேகண: । -

(சா.தி) உபபாதிக்கிறார் - ஆத்மசமர்ப்பணமும் இத்யாதி - ஆத்மசமர்ப்பணமாவது? ஶேஷத்வாதி ஶ்வரூபானுமந்தான மென்றபடி. ஆத்மசமர்ப்பணமும் ஶரணவரணமும் அந்யோந்யம் பிரியாமையால் அதாவது? ஶ்வரூப-சமர்ப்பணங்கள் அநுஸ்தானவேதையில் அவினாபூதமாயிருக்கை - இனி ஶரணவரண சூசிதமாக லேண்டா ஶாஹமாகவே இந் நமஸுஸூத்தானே ஶபரிக்ராத்மரக்ஷாஶரஸமர்ப்பணபரமாமென்று. ஶப்ரமணமாகக் காட்டுகிறார் - யஸ்சதேவ இத்யாதி தத்பரமாகவுமாம் இத்யந்தேன - வனவாஸத்தில் து:ஶுட்பபடுகிற பார்த்தங்களைக் கண்டு மார୍କண்டேயர் தர்மபுத்ரரைக்குறித்துச் சொன்ன வதனம் - யஸ்சதேவ இதி -

(சா.ஸ்வா) ஶரணவரணமர்த்தஸித்ஹ மென்றபடி - ஶரணவரணம் சூசிதமானாலும் ஆத்மஶ்வரூபசமர்ப்பண விஶிஷ்ட ஶரணவரணமே உபாயமாகையால் ஶ்வரூபசமர்ப்பணம் சொல்லவேண்டாஹோ? என்னவருளிச்செட்கிறார் ஆத்மசமர்ப்பணமும் இதி - ஶ்வரூபசமர்ப்பணமும் அர்த்தஸித்ஹமென்று கருத்து - யதூ, வஶீகரணார்த்தமாக த்வயத்திலும் த்ரமஶலோகத்திலும் விஶதமாகச் சொல்லுகிற ஶரணவரணமென்கிறது கூடுமோ? ஶரணவரண மாவது உபாயத்வ பார்த்தனமன்றோ? அது உபாயமன்றோ? ஶ்வரூபஶலசமர்ப்பணாஶ்மஶரஸமர்ப்பணாத்மகமான ஆத்மசமர்ப்பணமன்றோ ஶாஹோபாயம்? அது ஶித்ஹிக்கலில்லையே? என்னவருளிச் செட்கிறார் ஆத்மசமர்ப்பணமும் இதி - ஆத்மசமர்ப்பணமும், ஶ்வரூபஶலசமர்ப்பணாஶ்மஶரஸமர்ப்பணமுமென்றபடி இங்கு ஶ்வரூபசமர்ப்பணபரமாகில் அந்யோந்யம் பிரியாமையாலே என்கிறது தேராமையாலே இட்டபடி அர்த்த கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. அப்ரதானமான ஶ்வாதந்யநிவ்ர்த்தி முதலான அர்த்த ஶாஹமென்றும் ப்ரதானதமான ஶரஸமர்ப்பண சூசிதமென்றும் சொல்லுகை அஸஜ்ஜதமன்றோ? என்ன நமஸுஸிஸே உபாய ஶாஹமென்னும் ஒரு யோஜனே அருளிச் செய்கிறார் - யஸ்சதேவ இதி - வனவாஸது:ஶிதானு பானவானு தூஷ்டா தர்மபுத்ரம் ப்ரதி மார்கண்டேய வதனம் -

(சா.ப்ர) ஶரணபரஶரஸமர்ப்பணயோஶ்வான்யோந்யாவினாபூதத்வாதத்ரத்யோ நமஸுஸுஶாஹஶரணவரணவாதி ஶநு ஶரந்யாஸம் ஶக்ஷயதீத்யுபாயபரத்வம் வேத்யாஹ - ஆத்மசமர்ப்பணமும் இத்யாதினா - ஶரணவரணம், உபாயத்வ பார்த்தனா -

(சா.வி) த்வயே ஶரணவரணஸ்யேவ ஶ்ருதத்வாதீத்யத ஆஹ - ஆத்மசமர்ப்பணமும் இதி - பிரியாமையாலே, அவினாபாவேன - நநு நமஸுஸுஶாஹஸ்ய ஶரணாதீ ப்ரயோகதர்ஶனாத்கிமித்யார்த்தத்வமஜ்ஜீகார்யம் - பாரதந்யஸ்யேவான்யதா ஶித்ஹிஸம்வாதித்யாஶாஹ்ய ததீவாஸ்தித்வத்யாஹ - யஸ்சதேவ இதி । வநே வித்யமானானு -

(சா.ஸம்) ஆத்மேதி - ஶ்வரூப ஶரஶலானாம் சமர்ப்பணமாத்மசமர்ப்பணம் । ஶோதூத்வவரணாஶ்மோபாயத்வபார்த்தனம் ஶரணவரணம் - ததா த் த்வயோரப்யகித்ஶநமும்புஶுப்ரபத்தாவவினாபாவாதேகோகாவிதரஸ்யார்த்த ஶித்ஹிதேதி ஶாவ: - எவமர்த்தஸித்ஹத்வமப-பாதிதம் - அத ஶாஹத்வமேவோபபாதிதம் - யஸ்ச தேவ இத்யாதினா । வனவாஸே து:ஶிதம் பார்த்த மார்கண்டேயோ தூஷ்டா ப்ரத்யுத்தம் வதனமிதம் -

மூ - ச எவ புருஷவ்யா஘்ரஸ்ச்ஹந்தி தே ஜனார்தன: ॥

சர்வேஷாமேவ லோகானாं பிதா மாதா ச மாதவ: ।

गच्छध्वमेनं शरणं शरण्यं पुर्णर्षभा: ॥ ” என்று உபதேசிக்க

“एवमुक्तास्त्रयःपार्थायमौ च भरतर्षभा: ।

द्रौपद्यास्सहितास्सर्वे नमश्चक्रुर्जनार्दनम् ॥ ” என்று சொல்லுகையாலும்

दमयन्तीवृत्तान्तத்திலே

“शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालमन्यत । ” என்று உபக்ரமித்து

“वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्य सा । ” என்கையாலும் நமஸ்சுஷ்ட் தானே

शरणागतिशब्दस्थानத்திலே பঠிதமாகையாலே இது தன்னோடு (தன) துவக்கறுத்துக்கொண்டு -

(சா.டீ) புரா, ஏகார்க்வசமயத்தில் பத்மாயநேஷணான தேவன ஸ்ரீமத்நாராயணன யோ மயா ட்ரஃ, வடபத்ரஸாயியாய் காணப்பட்டான் - ச எஷ: ஜனார்தன: அவனதானே க்ருக்ணரூபேண - தே உனக்கு. சஹந்தி ஹவதி, ஹந்ருவாகாநிநறான, அய மாதவஸ்ஸர்வேஷா லோகானா பிதா மாதா ச ஹவதி - எவமுக்ता இதி - யமோ, நகுலசஹ்தேவோ ச - ஹரதர்ஷஹ; பக்ரு - தேவானா ஸரணம் ப்ரதி, தேவநைகளை ஸரண டுகுருகைககு என்றபடி - ப்ராக்ரகாலம், யோக்யகாலமென்கை -

(சா.ஸ்வ) புரா, ஏகார்க்வசமயே - ச: ப்ரமித்ரு: - பத்மாயநேஷண: - யோ தேவ: வடபத்ரஸாயி மயா ட்ரஃ - ஹே புருஷவ்யா஘்ர? ச எஷ தேவோ ஜனார்தன: ஸ்ரீக்ருக்ணரூபேணாவதாரிண: - தே ச்ஹந்தி, அநுஹந்தி - சர்வேஷாமேவ லோகானாं பிதா மாதா ச மாதவ: - லக்ஷ்மீநாயகக்ரு - எவ்ஹூ: தே சஹந்தித்யர்த: - எவ ஸரண்ய ஹே புருஷர்ஷஹ:ஸரண गच्छध्वमिति - உபதேசிக்க, மாக்ருண்டேயன் உபதேசிபாநிதிக. எவமுக்ताஸ்நய: பார்தா:, ப்ரதாஸுதா: ஹீமார்துநதர்மபுத்ரா: - யமோ ச, நகுலசஹ்தேவோ ச - ஹே ஹரதர்ஷஹ, த்ருதராஸ்த்ரு - த்ருபத்ரா சஹிதாஸ்ஸர்வே பத்ருபாண்டவா: ஜனார்தன நமஸ்சக்ரு: ஸரண கதா இத்யர்த: - தமயந்தி தேவானாं ஸரணம் ப்ரதி, ஸரணவரணம் ப்ரதி, ப்ராக்ரகாலமன்யத, யோக்யகாலமன்யதேத்யர்த: - ப்ரதிதமாகையாலே இதி - गच्छध्वमेनं शरणमित्युक्तशरणागतिस्थानத்திலே நமஸ்சக்ரு:ரதி நமஸ்ஸு ஸரணாகதிஸ்தானத்திலே ப்ரதிதமாகையாலேயும், ஸரணம் ப்ரதி தேவானாம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸரணாகதி ஸ்தானத்திலே நமஸ்ஸு நமஸ்காரம் ப்ரயுக்ய சா இதி ச ப்ரயுக்தமாகையாலேயுமென்று கருதது - ஆனாலுமிங்கு நமஸ்ஸு “ந, ம:” என்னுமிரண்டு பதமாகையாலே ரூத்ரா ஆத்மசமர்பணபரத்வம் கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இது தன்னோடு இதி - இது, நமஸ்ஸு. -

(சா.வி) பாண்டவாந்ப்ரதி சப்தகல்பஸ்திதஸ்ய மாக்ருண்டேயஸ்ய வக்ருநமிதம் - புரா, ஏகார்க்வசமயே யோ தேவோ மயா ட்ரஃஸ ஜனார்தன: - எவ க்ருக்ண இத்யர்த: - ஸரணம் गच्छध्वमित्युपदेशிக்க, நமஸ்சக்ரு:ரத்யுக்த்யா நமஸ்சுஷ்டஸ்ய ஸரணாகதிபரத்வமத்யர்த: - தன்னோடு துவக்கறுத்துக் கொண்டு, ஸ்வெந சஹ -

(சா.ச) புரா, ஏகார்க்வசமயே - தேவ:, ஜகத்காரண: - வடதலே பத்மாயநேஷணஸ்ந, ஸாயிதோ யோ மயா ட்ரஃ - ச எவேஷ ஜனார்தன: க்ருக்ணாஹிதானேந த்வத்ஸஞ்நிததயா வித்ருமான: புருஷஸ்த்ரேஸ்தஸ்தே சஹந்தி. பார்தேந சஹ தர்மபுத்ரோ ஹீமஸ்சேதி த்ருய: தேநைவ பார்தா இதி வஹுவக்ருநம் - யமோ நகுலசஹ்தேவோ - தேவானா ஸரணம் ப்ரதி, தேவேஷு ஸரணவரணம் கர்தும் - இது, நம இத்யேதத் - தன்னோடு -

மூ - சபரிகரமான ஸ்ரக்ஷாஹ்ரஸமர்ப்பணத்திலே தத்பரமாகவுமாம் - நமஸ்ஸு ஆத்மஸமர்ப்பணபரமாயிருக்கு
மென்னுமிடம்

“சமித்சாஹ்நகாதிநா யஜ்நாநா ந்யாஸமாத்மந: |

நமஸா யோஃகரோதேவ ச ஸ்வஹ்ர இதீரீத: || -

(சா.தி) சபரிகரேத்யாதி - சாஹ்ரஸ்ரக்ஷாஹ்ரஸமர்ப்பணத்தில் பரய்வஸிதமாகவுமென்கை இன்னுமிவ
அர்த்தத்தில் பரமாண காலடுகிறார் - சமித்சாஹ்நகேத்யாதி - அஹிர்வூஹ்யஸஹிதாவதநம் - ய: புமான் நமஸா
பதேந, ஆத்மநோ ந்யாஸ, ஸமர்ப்பணம் - சமித்சாஹ்நகாதிநா யஜ்நாநா, சமிதாஜ்ய புரோஃஷாத்மாதி ஹிவிக்ஷாநா
மஹே - ஆத்மந்யாஸாஹ்ய யோகம் “தஸ்யேவ விதுஷோ யஜ்நஸ்ய” இதுயுத்தம் ய: கரோதி ச ஸ்வஹ்ர இதீரீத: “யஸ்சமிதாய
ஆஹுதீ யோ வேதேந ததாஷமர்த: - யோ நமஸா ஸ்வஹ்ர:” -

(சா.ஸா) ஹ்ர: என்னு அஹ்யாஹ்ரீதது ஹ்ரம் என்னதநநென்னு ஸ்வத்வத்யாக வாக்யமானால் ஆர்த்திகமாக
பரஸ்வத்வாபாநாத்மகஹ்ரஸமர்ப்பணமும் சிஹ்ரீக்டு மென்னுதருத்து - ஆனாலும் மாக்ஷணேயவதநத்திலும்,
தமயந்தீவூதாந்நத்திலும், ஶரணாகதிஸ்தாநத்திலே ப஠ிதமாகையாலே நமஸ்ஸு ஸ்தாநபரமாணரூப-
தாத்பரய்யாராஹ்ரகமிருக்கையாலே அவ்விடங்களிலே ஆத்மஸமர்ப்பணபரமானாலும் அந்யத்ராத்மஸமர்ப்பண
பரமென்னு சொல்லக் கூடுமோ? என்னவருநிச செய்கிறார். நமஸ் இதி | சமிதீதி -
யஸ்சமித்சாஹ்நகாதிநா, சமிதாஜ்ய புரோஃஷாத்மஹிவிக்ஷாநா யஜ்நாநா மஹே - ஆத்மந: ந்யாஸ “யஸ்சமிதாய
ஆஹுதீ யோ வேதேந ததா ஶமர்தீயோ நமஸா ஸ்வஹ்ர” இதி ஶ்ருதுயுத்தமாத்மஸமர்ப்பண மகரோத் -

(சா.பர) நமஸ ஆத்மஸமர்ப்பணே விநியோகாதஸ்ய ஶானுஸ்தேயார்த்தபரகாஸகத்வஸ்யாவஸ்யகத்வாத் நிவேதநஸ்ய
நமஸ்காராத்மகத்வோக்த்யா ஶாத்மஸமர்ப்பணபரத்வம் வதநதோஃபி சிஹ்ரீமீத்யாஹ் - நமஸ்சித்யாதிநா | “யஸ்சமிதாய
ஆஹுதீ யோ வேதேந ததாஷமர்தீ அஹ்யே யோ நமஸா ஸ்வஹ்ர” இதி -

(சா.வி) ஸ஑்ந்ந் நிர்வதயத் - அய ஹாவ: - ஸ்வ ஸ்தானே நம: பதமாவுத்ய நமம ஸ்வாத்மரக்ஷாஹ்ர: தவீவேதி
ம: மம ந இதி யோஜநயா ஸ்வஸ஑்ந்நிநிவூதிதாரா ஹ்ரஸமர்ப்பணமீதி - நநு ரக்ஷா ஹ்ரஸமர்ப்பணே தூஸ்தபரயோகஸ்ய ஸ்வரூபாதி
ஸமர்ப்பணவிஶிஸ்தந்யாஸபரத்வம் கத்யமீத்யாராஹ் - ஸ்ரக்ஷாஹ்ரஸமர்ப்பணத்திலே தத்பரமாகவுமாம் இதி | பரகரணவஸேந
ஸ்வரூபாதிஸமர்ப்பணவிஶிஸ்தரக்ஷாஹ்ரந்யாஸ தாத்பரய்வதவதி ஶேத்யர்த்த: - ஆத்மநிஸ்க்ஷேபபரத்வேஃபி பரமாணமாஹ் -
நமஸ் இதி - சமித்சாஹ்நகாதிநா, சமிதாஜ்யஶ்ரபுரோஃஷாதி ஶாஹ்நகயாஶாநா மஹே நமஸா ய ஆத்மநோந்யாஸம்
தேவ ஶமர்ப்பணமகரோத் | ச ஸ்வஹ்ர: ச எவ ஶவீத்கூஸ்தயாகவானித்யர்த்த: - “யஸ்சமிதாய ஆஹுதீயோ வேதேந -

(சா.ஸம்) தூவக்கதறுத்துக்கொண்டு, ஸ்வஸ்ய ஸ்வார்த்தகர்த்த்வஹ்ரூத்வதே நிரஸ்யதித்யர்த்த: - தத்பரமீதி -
ஸ்தாநபரமாணேந ஹ்ரஸமர்ப்பணாஹிதாயகமீத்யர்த்த: | ததர பரயோக பராகூர்த்தம் ஶ ஶர்ஸயதி - நமஸ்சித்யாதிநா -
சமிதாஜ்யாதி த்ரவ்யக யஜ்நாநா மஹே - நமஸா, நம: பதேந | ஆத்மநோ ந்யாஸம் நிஸ்க்ஷேபம் யோஃகரோத் - ச புரூஷ:
ஸ்வஹ்ர இதி - “தஸ்யேவ விதுஷோ யஜ்நஸ்யாத்மா” இத்யாஹி “யஸ்சமிதாய ஆஹுதி வேதேந ததீ ஶமர்த்ய: | யோ
நமஸா ஸ்வஹ்ர:” இதி ஶ்ரக் - ஶ்ருதா வீரீத இத்யர்த்த: -

மூ - நானுமெனக்குரியேனல்லேன் - என்னுடையதான வ்யாபாராடிகளும் எனக்கு ஷேமன்று - இவையெல்லாம் சர்வேஸ்வரனுக்கே ஷேமென்றிவை முதலான அர்த்தங்களெல்லாம் நமஸ்சப்தத்திலே விவகித மென்னுமிடம் நிரூபித்தில் நமஸ்காரபரகரணத்திலே ஓதப்பட்டது -

(சா.தி) தந்யாதிநிவூத்திரூபேணச் சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் நிரூபித்தில் நமஸ்காரபரகரணத்திலே சித்தங்களென்கிறார் - நானுமெனக்கு இயாடியால் - நானுமெனக்குரியேனல்லேனென்றும், அஹ் ந மம என்றும் என்னுடையதான இயாதி - “ந மம கிஷித்” என்றும் இவையெல்லாம் இயாதி - பகவத எவாஹம்ஸீயாடியால் ஓதப்பட்டதென்கை - இந் நமஸ்ஸுக்கு அஹிர்வூத்யன் வ்யாஹ்யான் பண்ணின ப்ரகிரியைபை டர்சிப்பிக்கிறார் -

(சா.ஸா) அர்த்தங்களும் சொன்னது கூடுமோ? ஒரு வாக்யத்துக்கொரு அர்த்தமே விவகிக்கை உசிதமாகையாலே அர்த்தாந்தரவிவகிக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் நானும் இயாதினா! நிரூபித்தில் இதி। யா:காஷ்ந கृतயோ மம பவந்தி மமதாஸ்தி தாஸு ந மம - பகவத எவ தா: - அமமோஹ பகவதி - அஹமபி ந மம - பகவத எவாஹம்ஸி இத்யேவ மமதா யோஜயத்யதோ நம இதி நிரூபித்திலே என்றபடி நிரூபிதத்தாலே நானார்த்தவ்யுபபந்மென்று கருத்து - யதா, நமஸ் ஒரு அவ்யயமாபிருக்க பதவ்யமாக்கி வாக்யார்த்தவரணநமப்ரமாணிகமனறோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ப்ரணவமியாதி - தூஷாந்நார்த்தம் - யதா ப்ரணவஸ்ய ஁கபதவ்஁பி ஁கவரணாத்மகபதவிபாஜெ வாக்யார்த்தவரணம் பூவோக்தநிரூபமூலம் - எவ் நமஸோபிதி - நமஸ்ஸுக்கு நிரூபி மெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் நானும் இயாதினா - இங்கு ப்ரணவமியாதி நிரூபிதத்தாலே பெற்றதென்கிற பர்யந்தம் ஸ்ரீபாஷ்ய் திஹமலாசார்யர் வ்யாஹ்யான் பண்ணாமையாலேபும், ப்ரணவத்துக்கு அகரத்யானமகதவ்஁ததிலும், ஷேதவ்஁ரூபவாக்யார்த்தவரணத்துக்கும், பஹுசாபகப்ரமாணமூபத்யஸ்தமாகையாலே ஷஹீ உதிபாமையாலேபும், நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தபேததில் நானும் இயாதி வாக்யம் பர்யாபமாகையாலேபும் ப்ரகிஸமென்று தோற்றுகிறது - சத்யிதாரூபஹீகார்யம்। ஆனாலும் ஸ்வதந்நநமஸ்ஸுக்கு சாமாந்யதோ நிரூபிதிலே அநேகார்த்த சொன்னாலும் மூலமந்திரஸ்தநமஸ்ஸுக்கு அநேகார்த்தகதையில் ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் -

(சா.ப்ர) பகவத எவ தா இயாதி நிரூபிதவலாதிஸித்தமியத்யர்த்த: - நானுமெனக்குரியேன் இயாதிதர்த்தோ அஹமபி ந மமேத்யாதினா டர்சிதி: - நமஸ்சப்தஸ்யானேகார்த்தவ்஁ ப்ரமாணத எவாவகமயதி -

(சா.வி) வலாதிஸித்தவ்யதீதி பாவ: - நமஸ்சப்தஸ்தார்த்தா நிரூபிதே ஸ்ரந்தே ஸ்பஹ்மேவ ஸ்ரூயந்த இயாஹ - நானுமெனக்குரியேன் இதி - ஓதப்பட்டது, அம்மாயதே - அஹமபி ந மம - பகவத எவாஹம்ஸி - யாஷ் காஷ்ந கृतயோ மம பகவதி மம மமதா நாஸ்தி - பகவத எவெத்யாதித்யர்த்த:। எந்நமஸோஹிர்வூத்ய -

(சா.ஸ) நானும் இயாதினா - யா: காஷ்ந கृतயோ மம பவந்தி - மமதா நாஸ்தி தாஸு மம பகவத எவ தா: - அதோஹ பகவத எவாஹம்ஸீத்யேவ் மமதா யோஜயதி ந மமேதி நிரூபிதபிப்ராயாநிரூபிதிலோதப்பட்டது இயூக்தி: - ந கெவல் நமஸ்சஸ்திரீதநிர்வகநமேவானேகார்த்தபரவ்஁ மானம்। சஹிதா நிர்வகநமபித்யபிப்ராயேநாஹிர்வூத்யோக்த யோஜநாத்ரயம் டர்சயதி -

மூ - இந் நமஸ்சப்தத்துக்கு ஸ்தூலசூக்ஷ்மபரங்களுென்று மூன்று அர்த்தங்களுை வகுத்து
அஹிர்வூத்யன் வ்யாக்யான பண்ணினான்

“ப்ரேகாவத: ப்ரவூத்திர்யா ப்ரஹீபாவாத்மிகா ஸ்வத: |

உத்கூப்தம் பரமுஹிஷ்ய தந்நம: பரி஑ீயதே ||

லோகே ஑ேதனவர்கஸ்து த்வீதீவ பரி஑ீத்யதே |

ஜ்யாயாஸ்சைவ ததாஜ்யாயாந் நைவாப்யா வித்யதே பர: || -

(ஸா.தீ) இந் நமஸ்சப்தத்துக்கு இத்யாடியால் - ஸ்தூலார்த்த சூக்ஷ்மார்த்த பரமான அர்த்தமென்று விபஜித்தென்ற படி இனி சஹிதாவகனங்களுைபெடுக்கிறார் ப்ரேகாவத இத்யாதி - இந்த ஸ்தூலார்த்தத்தைக காட்டுகிறார் - ப்ரேகாவத இதி - ஸ்தூலயோஜனையிலே ஸபரிகராத்த்மநிஷேப ஸொல்லப்படுகிறது முந்த அங்ரியான ஆத்த்மநிஷேப நமஸுக்கு அர்த்தமென்கிறார் - ப்ரேகாவத இதி - ப்ரேகாவத: பூத்த்ரித: ஑ேதனனுடைய என்றபடி ஸ்வஸ்தாதுத்கூப்தமந்யமுஹிஷ்ய ஸ்வத:ப்ரஹீபாவாத்மிகா, ப்ரயோஜனார்த்தமன்றியே ப்ரஹீபாவரூபாயா ப்ரவூத்தி: - ப்ரஹீபாவ:, நீ஑ீபாவ: - தந்நம: பரி஑ீயதே, நமஸ்சப்தார்த்தமென்று ஸொல்லப்படுகிறது இனி ப்ரஹீபாவ ஸித்த்யர்த்த ஑ேதனவர்கத்வீத்யத்தைக் காட்டுகிறார் - லோக என்று - ஜ்யாயாந் என்றும் அஜ்யாயாந் என்றும் த்வீத்ய ஑ேதனவர்கம் -

(ஸா.ஸ்வா) இந்நமஸ்சப்தத்துக்கு இதி - வகுத்தது இதி - ஸ்தூலார்த்தமென்றும், சூக்ஷ்மார்த்தமென்றும், பரார்த்த மென்றும், விபஜித்து என்றபடி ஸ்தூலார்த்தபரிபாடகவகனங்களுை ப்ரயமெடுக்கிறார். ப்ரேகாவத இத்யாதி - ப்ரேகாவத:, பூத்த்ரித:ஸ்கேதனஸ்ய | ஸ்வஸ்தாத்ரம்த், அந்யமுத்கூப்தமுஹிஷ்ய | ஸ்வத: ப்ரஹீபாவாத்மிகா, ப்ரயோஜனாபிஸந்திஸ்த்மானி நீ஑ீபாவாத்மிகா - ப்ரவூத்தி:, காயப்ரவூத்திர்யா தந்நம இதி ஑ீயதே | இதமேவ நமஸ்சப்தார்த்த இத்யர்த்த: | ப்ரஹீபாவஸித்த்யர்த்த ஑ேதனத்வீத்யமாஹ - லோக இதி - லோக்யதே அநேநேதி லோக: - ப்ரமாணவர்க: - ஷாஸ்த்ரம் - ஷாஸ்த்ரே ஑ேதனவர்க ஜ்யாயாந், அஜ்யாயாஸ்சைதி த்வீத்ய: பரி஑ீத்யதே - ஆப்யா த்வாப்யா பரோ஑்யோ நைவ வித்யதே - ஜ்யாயஸோ லக்ஷணமாஹ -

(ஸா.ப்ர) இந் நமஸ்சப்தத்துக்கு இத்யாதி - வகுத்தது, ப்ரேதேந ப்ரதர்ஸ்ய - நந்நுநந்தவ்யதாத்மிக இத்யந்நேந ப்ரஹீபாவாத்மிகோ஑்ரஸுபபத்திக ப்ரதர்ஸித: - பர:, அந்ய: -

(ஸா.வி) சஹிதாவ்யாக்யா ப்ரகாரேணாகார்த்தாஸஸந்தித்யாஹ - இந் நமஸ்சப்தத்துக்கு இதி - வகுத்தது, ஸ்தூலார்த்தஸூக்ஷ்மார்த்த: பரார்த்த இதி விபஜ்ய - சஹிதாவகனானி தர்ஸயதி - ப்ரேகாவத இத்யாதி - ப்ரத்யம் ஸ்தூலார்த்தமாஹ | ப்ரேகாவத இதி - அநந்யஸாரணத்வாதி பூத்த்ரித: ப்ரஹீபாவாத்மிகாயா ப்ரவூத்தி:, ஆத்த்மநிஷேபவர்க நை஑்யவூத்திஸ்ததந்நமஸ்சப்தார்த்த: - இஹ பாவவ்யுத்பத்திரபிததா - நமதேபிவி ஔணாதிக அஸுந்ப்ரத்யய: - லோகே ஑ேதனவர்கஸ்த்வீத்யாதிகம் ஏததுபபாடகம் -

(ஸா.ஸ) இந்நமஸ்சப்தத்துக்கு இத்யாதி | தத்ர ஸ்தூலா ஷேஷபூதஸ்ய ஸ்வத: ப்ராபஸேஷவூத்திபூர்வகஸாங்஑ரந்யாஸபரா - சூக்ஷ்மா நிரபேகஸ்தாதந்யாதிநிவூத்திபரா - பரா ஸித்தோபாயபரா | தத்ரா஑்யாயா ப்ரஸமர்ப்பணஸ்ய ஷாப்தத்வம் ஷேஷவூத்திரார்த்தத்வம் ஑ானுஸந்தேயம் | ஸ்தூலமாஹ - ப்ரேகாவத இத்யாதி | ப்ரேகாவத:, ஷேஷத்வாதிஜ்ஞானவத: | ஸ்வத: உத்கூப்தத்வம் பரஸ்ய விஸேஷணம் - ப்ரஹீபாவ: கரணத்ரயகூதோ஑்யூ஑்யதே - ஸ ஑ நீ஑ீபாவ: - இத்யமுத்தம் நமஸ்சப்தார்த்த விவரீது ஑ேதனவர்கத்வீத்யமாஹ - லோகே இதி - பர:, அந்ய: -

(सा.सं) अतोऽन्यः, ज्यायसोऽन्यः प्रत्यवर इति अज्यायानिति च व्यवह्रियत इत्यर्थः । अनयोः, गयोऽज्यायसोः । एक एव परः पुरुषो ज्यायान् । तदन्ये सर्वे अज्यायांसः । समन्वयः, संबन्धः । अन्तर्नन्तव्यभावेनैव संबन्ध इत्यर्थः ।

(सा.सं) न प्रयोजनपूर्वकः, नोपाधिपूर्वकः। उपाधिरहितेन, प्रयोजनान्तराभिसन्धिरहितेन। नमति, वाचा कायेन वा प्रह्नी भवति। भावेनेत्यस्य विवरण भगवान् मे इति।-

मू - नामयत्यपि वा देवं प्रह्वीभावयति ध्रुवम् ॥
 प्रह्वीभवति नीचे हि परो नैच्यं विलोकयन् ।
 अतो वा नम उद्दिष्टं यत्तन्नामयति स्वयम् ॥

(सा.दी) नमसः कारणं हि स इति - सः शेषशेषिभावः - नमसः, नमनस्य - कारणम् । इष्णी नमस्स्त्र्यं कु
 व्युत्पत्त्यन्तरं काण्डिकीग्राह्यं - नामयतीति । अपि वा, अथवेत्यर्थः - देवं नामयति, प्रह्वीभावयति । इदं
 नमः, शरणागतिः । अतो तन्नम इत्युद्दिष्टम् - इष्णी नमस्स्त्र्यं कुल्य पूर्णत्वकृतकं काण्डिकीग्राह्यं -

(सा.स्व) एतदनुसन्धानं नमः प्रोक्तः । कुत इत्यत्राह ? नमस इति - नमसः, नमनक्रियायाः - सः,
 शेषत्वानुसन्धानात्मक भावः - हियस्मात्कारणात् - अनेन पूर्वयोजनायां भावव्युत्पत्त्या नमनं नमः - अस्यां
 तु योजनायां नम्यते येनेति करणव्युत्पत्त्या नमनकारिणीभूतशेषशेषिभावानुसन्धानमेव नमश्शब्दार्थ इत्युक्तं
 भवति - इतः परं शरणागतिरूप साध्योपायार्थकत्वमाह - नामयतीति - अपि वा अथवा - यत्स्वयं नामयति -
 अतो वा नामनकर्तृत्वादेव नम इति - उद्दिष्टं तच्छरणवरणम् - ध्रुवम्, निश्चितम् । देवं, सर्वोत्कृष्टं
 नामयति - तद्विवृणोति - प्रह्वीभावयतीति - तदुपपादयति - प्रह्वीभवतीति - परः, उत्कृष्टः - नीचे नैच्यं
 विलोकयन् प्रह्वीभवति हि - अस्यां योजनायां शरणागतिरेव नमश्शब्दार्थ इत्यर्थः -

(सा.प्र) शेषवृत्त्याख्यनमनात्मकप्रणामवाचित्वमुक्त्वा प्रयोजककर्तरि विहित णिजर्था सुन्नन्तया वा
 शेषवृत्त्याख्यनमनपरत्वमित्याह । नामयत्यपीत्यादिना । शेषवृत्तिरूपं नमनं शेषिणं प्रह्वीभावयति,
 अनुग्रहैकप्रवणधियं भगवन्तं करोति । प्रह्वीभवतीत्यादि - हि यस्मात्पर उत्कृष्टो नीचे नैच्यं प्रणाम विलोकयन्
 स्वयमपि प्रह्वीभवतीत्यर्थः । करणत्रयजन्यप्रह्वीभावस्य प्रत्येकं नमश्शब्दार्थैकदेशत्वं दर्शयन् "अहं
 मद्रक्षणभरो -

(सा.वि) नमसः कारणं हि सः, प्रह्वीभावात्मकशरणागतेः कारणं शेषशेषिभावसंबन्धज्ञानमित्यर्थः - तद्वा
 नमनमित्यत्रापि नम इत्यनेनेति नम इति नमश्शब्दार्थपरतया करणव्युत्पत्तिर्द्रष्टव्या - अथ
 हेतुमणिजन्तात्कर्तरि आसुन्नन्तव्युत्पत्त्या शेषवृत्तिरूप शरणागतिपर इत्याह - नामयत्यपि वेति - शेषवृत्ति
 रूप नमनं कर्तु - शेषिणं प्रह्वीभावयति, अनुग्रहैक प्रवणधियं भगवन्तं करोति यत् - तस्मात् कारणात् ।
 परः, उत्कृष्टः - नीचे नैच्यम्, प्रणामं विलोकयन् स्वयमपि प्रह्वीभवति - वशीकृतो भवति -
 तत्तस्मात्कारणान्नामयति - अतो वा नम इत्युद्दिष्टमित्यन्वयः - करणत्रयजन्यप्रह्वीभावस्य प्रत्येकं
 नमश्शब्दार्थैकदेशत्वं दर्शयन् "अहं मद्रक्षणभरो मद्रक्षणफलं तथा । न मम -

(सा.सं) नमसः, प्रह्वीभावस्य । भावो मानसः प्रह्वीभावः । त्रिविधस्यापि परवशीकरणत्वमाह ।
 नामयत्यपीति । ध्रुवमिति । "ध्रुवमचलममृत"मिति श्रुति प्रतिपन्नमित्यर्थः । इममेवार्थमुपपादयति ।
 प्रह्वीभवतीति - रक्षणोपयुक्तदया परवशो भवतीत्यर्थः । उपाधिरहितेनेत्यनेन येन नमति तन्नम इति
 व्युत्पत्तिरुक्ता । नामयत्यपीत्यनेनोक्तं व्युत्पत्तिमुपसंहरति । अत इति ।

மூ - வாசா நம இதி ப்ரோச்ய மனஸா வபுஸா ச யத் ।
 தந்நம:பூர்ணமுஹிஃமதோ஽ந்ய் ந்யூனமுச்யதே ॥
 இயம் கரணபூர்திஸ்யாஹ்நபூர்திமிமாம் ஸ்ரணு ।
 ஸாஸ்வதீ மம சஸிஹிரியம் ப்ரஹ்மீ பவாமி யத் ॥
 பூருஷம் பரமுஹிஸ்ய ந மெ சிஹிரிதோ஽ந்யதா ।
 இத்யஹ்நமுஹிதம் ஸ்ரேஸ்டம் ப்ரஸேபஸா தஹிரோஹினீ ॥

(சா.பீ.) வாசேதி । வாசா, வாக்காலும், மனஸாலும், வபுஸாலும் யாதொரு நமனம் கரணத்ரயத்தாலும் பண்ணப்படுகிறது அந்த நமஸ்கார பூர்ணம் । அநோ அந்யந, ஁வஹ்நகரணக ந்யூன நமஸ்காரமென்றபடி - இப்படி பூர்ணமான ஸரணா஑நித்யைச் சொல்லி அதுக்கு அஹ்ந: பூர்தியும் சொல்ல உபகரணிக்கிறான். இயமிதி - கரணபூர்தி:; ஸாஹ்நஸ்ய ஸரணா஑நித்யஸ்ய பூர்தி: என்று அநுவாஹம் । அஹ்நபூர்திமிதி, அஹ்நங்களுஹைய பூர்திசொல்லப்படுகிறதென்கை - அதுக்கு ஸாஹ்நாஸ்யமான ஆத்மநிஹேபத்தில் நியதமான ப்ரஸேபரூபாஹ்நத்தைக் காட்டுகிறான் - ஸாஸ்வதீதி । அத் "அநுகூல்யஸ்ய ஸஹ்நப: " இதி ஸ்லோகோக்தகரண வஹிரீத்யேன கார்ப்ந்யாஹ்நத்தை -

(சா.ஸ்வ) ஸரணா஑நித்யுபநமஸ:பூர்ணத்வமாஹ - வாசேதி - வாசா நம இதி ப்ரோச்ய, உக்த்வா । மனஸா வபுஸா யஹ்நரணவரணம் க்ரியதே வாசா கரணமந்நமுஹ்யாஸ்ய மனஸா ஸரணா஑நித்யமநுஸ்தாய தத்பரீவாஹதயா காயேன ச தத்யஹ்நக வ்யாபார: க்ரியதே- தந்நம:; தஹ்நரணவரண பூர்ணமுஹிஃ- அதோ஽ந்யந, ஁வேன கரணேன த்வாஹ்யா கரணாஹ்யா க்ரியதே யததபூர்ண ந்யூனமுச்யதே-உபாயதயா விஹிதஸரணா஑நித்யிரியம் கரணபூர்திஸ்யாத் । பூவோக்தகரணபூர்திரித்யஸ்ய: । இத: பரமிமாம் வஹ்யமாணாமஹ்நபூர்தி ஸ்ரணு । ஸாவஹ்நததா சிஹ்ந்யஸ்யமிஹ்ந கதநம் । ப்ரத்யம் ஸாத்திகத்யா஑மாஹ । ஸாஸ்வதீதி । பரம், உக்தஹ்நம் । பர ப஑வந்நமுஹிஸ்ய ப்ரஹ்மீபவாமிநியத் । இய ஸரணா஑நித்ய: । மம ஸாஸ்வதீ சஸிஹி: இயமேவ பரமப்ரயோ஑நரூபா । மெ, மமாஇத:; அஸ்தாஹ்நரணவரணாஹ்ந்யதாமிஹி:; ப்ரயோ஑நம் நாஸ்தி । அநேன கர்த்ருத்வ த்யா஑ப்ரஸேபரூப ஸாத்திகத்யா஑ரூபமஹ்நமுஹ்யமிதி ஸ்ரேஸ்டமஹ்நமுஹ்யமித்யஸ்ய: । ஁தஸ்யாஹ்நஸ்ய ப்ரஸேபஸா விரோஹினீ ।

(சா.ப்ர) மஹ்நகரணப்ரஸேப தத்யா । ந மம ஸ்ரீபதேரேவ" இத்யநுஸந்நாத்தமகமானஸப்ரஹ்மீபாவஸ்ய காயிக வாசிக ப்ரஹ்மீபாவயோ஑ே பூர்ணோபாயத்வமாஹ । வாசா நம இத்யாஹிநா ।

(சா.வி) ஸ்ரீபதேரேவ" இத்யநுஸந்நாத்தமக மானஸ ப்ரஹ்மீபாவஸ்ய காயிக வாசிக ப்ரஹ்மீபாவயோ஑ே பூர்ணோபாயத்வமாஹ - வாசாநம இத்யாஹிநா - ஁வம் கரணபூர்திமுஹ்யாஹ்நபூர்திமாஹ- இயம் கரணபூர்திஸ்யாஹிநி - பூருஷம் பரமுஹிஸ்ய, பரம்பூருஷமூபாயத்வேநானுஸந்நாஸ்தித்யா இயமேவ மம சிஹி: - இதோ஽ந்யதா ப்ரஸேபம் நாஸ்தித்யஸ்ய: - இஹ்ந ப்ரஸேபரூபம் ப்ரத்யமமஹ்நம்-஁தஸ்ய விரோஹினீ ப்ரஸேபஸா-

(சா.ஸ) கரணபூர்தி:; அஹ்நபூர்தி: । ஸமர்ப்நே கரணத்ரய ஸாரூப்ய பூர்திரிதி பாவ: । ஸாஸ்வதீதி । மமாஹ்ந பூவோக்தத்ரிவிதப்ரஹ்மீபாவேகப்ரயோ஑நகஸ்ய சிஹி: ப்ரஸேபம் - தஸ்ய மோஹே஽பி யாவஹ்நாத்தமாவிதயா ஸ்திரப்ரஸேபத்வாஹ்நாஸ்வதீத்வம் । இயமித்யுஹ்யா: வஸிக்ரியா: ப்ரஹ்மீபவநரூபா: ஸர்வதோமூஹ்யமஹ்நித்யத்வம் ஸமித்யுபஸர்஑ாஸ்ய: । பர:பூருஷ ஁வ ப்ரஹ்நப்ரஸேப: । மம து ப்ரஸேப ப்ரஹ்மீபவநமேவதி ந மெ சிஹிரிதோ அந்யதேத்யுஹ்ய: - ஁வ ப்ரஸேபரூபாஹ்நம் -

மூ - அநாதிவாஸநாரோஹாதநைஸ்வரியாஸ்வபாவஜாத் | மலாவகுணிதத்வாச் ச தூக்ரியாவிஹிதிஹி யா ||
 தத்கார்ப்பண்யம் ததுத்ரோதோ த்விதீயம் ஹ்யஜ்ஞ (மீதூஷம்) மிஷ்யதே | ஸ்வஸாதந்யாவபோதஸ்து தத்ரோத உதீர்யதே ||
 பரத்வே சதி தேவோ஽யம் பூதானாமநுகம்பந: | அநுக்ரஹைகதீநித்யமித்யேதஸ்து தூதீயகம் ||

(சா.தீ) த்விதீயாஜ்ஞமாகச் சொல்லுகிறான். அநாதி-ஸ்வாபாவிகாத்தீஸ்வரபாவாத், பாரதந்யாத்
 எண்கை. மலாவகுணிதத்வாச், அவித்யாதிக்களால் ஆக்ரமிக்கப் பட்டவனாகையாலும், தூக்ரியோ:,
 ஜ்ஞானசக்த்யோ: - உபாயாந்தரோபயுக்த்யோ: - விஹிதி:, சஜ்ஞோச: - அயமேவாகிஞ்ஞனத்வரூபாதிக்கார: - ததுத்ரோத:,
 அஜோ஽ஹம்சக்தோ஽ஹமிதி ஜ்ஞாபநம் | த்விதீயமஜ்ஞம் தத்கார்ப்பண்யமெண்கை - இதின் - விரோதிகையக்
 காட்டுகிறான். ஸ்வஸாதந்யேதி - அஹம் சமர்த்த: என்னும் ஜ்ஞானம் | இனி தூதீயமஜ்ஞம் விஸ்வாஸாஹ்ய
 காட்டுகிறான். பரத்வ இதி-ஸர்வஸ்மாத்த்ரஸ்சந்நபி பூதானாமநுகம்பநஸீலத்வாதேதத்ரோதஜமாந்ரேண
 மய்யப்யநுக்ரஹைகதீர்வதி- அவஸ்யம் ரக்ஷிஷ்யதீதி பூதீ: - விஸ்வாஸமென்றபடி - இதின் விரோதிகையக்
 காட்டுகிறான் -

(சா.ஸ்வ) கார்ப்பண்யமஜ்ஞமாஹ | அநாதிதி | அநாதி வாஸநாரோஹாத், அநாதி துர்வாஸநாக்ரான்தத்வாத் ஸ்வபாவஜாத்,
 ஸ்வதஸ்சித்வாத் - அநைஸ்வரியாத், பாரதந்யாத் - அஸாமர்த்த்யாதਿத்ய: - மலாவகுணிதத்வாச், ப்நோநைர்மல்யாபாவாச் -
 தூக்ரியோ:, உபாயாந்தரோபயுக்த்யோ: ஜ்ஞானசக்த்யோ: விஹிதிர்யா, சஜ்ஞோச: - தத்கார்ப்பண்யம் -
 அகிஞ்ஞனத்வரூபோ஽திக்கார: - ததுத்ரோத:, - அஜோ஽ஹம்சக்தோ஽ஹமிதி ஜ்ஞானம் - த்விதீயம் கார்ப்பண்யம் நாம
 அஜ்ஞமித்யர்த்த: - எதஸ்ய கார்ப்பண்யஸ்ய விரோதீ ஸ்வஸாதந்யாவபோத:, தத்ரோத:, தீந விரோதோ யஸ்ய தத்ரோத
 இத்யர்த்த: | தூதீயமஜ்ஞம் விஸ்வாஸமாஹ - பரத்வே சநீதி | பரத்வே சத்வே஽ப்யயம் தேவ: - பூதானாமநுகம்பந:,
 அநுகம்பநஸீலத்வாத் - மய்யநுக்ரஹைகதீ:, -

(சா.ப்ர) அநைஸ்வரியாத் | அசக்தே: | “இஷ எஸ்வரீ” இதி ஹி தாது: | மலாவகுணிதத்வாத்,
 வாஸநாசக்த்யோஹேதுபூதகர்மணா திரோஹிதத்வாதித்ய: - தூக்ரியாவிஹிதி:, ஜ்ஞானயோக கர்மயோகயோரபாவ:,
 உபாயாந்தராபாவ இத்யர்த்த: | ததுத்ரோத:, கார்ப்பண்யம், இத்ருஷம் தத்ரோதீயமஜ்ஞம் ஹீத்யந்வய: - ஹி, அநந்யஸரணஸ்தவேத்யாதிபு
 ப்ரஸித்வமித்யர்த்த: - தத்ரோத இதி, தத்ரோதீத்யர்த்த: - பரத்வே சநீத்யாதி |

(சா.வி) கார்ப்பண்யாஹ்ய த்விதீயமஜ்ஞமாஹ - அநாதி வாஸநாரோஹாதிதி - மலாவகுணிதத்வாத், அவித்யாஸ்தத்வாத்-
 தூக்ரியாவிஹிதி:, கர்மயோகாந்நகூலஜ்ஞானசக்த்யாதி விரஹ: | இத்ருஷம் தத்ரோதீயமஜ்ஞம் ஹீத்யந்வய: - ததுத்ரோத:, அஜோ஽ஹமிதி
 ஜ்ஞாபநம் கார்ப்பண்யம் - எதத்ரோதீநி தர்ஸயதி | ஸ்வாதந்யேதி | விஸ்வாஸாஹ்யம் தூதீயமஜ்ஞமாஹ - பரத்வ இதி -
 எதத்ரோதீநிமாஹ -

(சா.ஸ) ஸர்வநிவ்ருத்திதர்மாவஸ்யாபேக்ஷிததயா ஸ்ரேஸ்தத்வம் | ஫லேஸ்யா, ப்ரதான஫லித்வம் ஸ்வஸ்யேத்யபிஸந்தி: - அநாதிதி
 - வாஸநா, விஷயவாஸநா - ஸ்வீயம் ஸர்வ ஸ்வாதீந யஸ்ய ச இஸ்வர்: - அநதீந தேஹேந்द्रியாதிக்கத்வஸ்வபாவகத்வாத்
 - மலம், காமாபிஷ்வஜ்ஞமநோ஽வஸாதோத்ரோதய: - தூக்ரியாஸத்வாப்யாம் பக்தியோககர்மயோகாவுச்சேதே | விஹிதி:,
 ததுதரித ஜ்ஞானசக்திவிதூரதா - ததுத்ரோத:, தூக்ரியாவிஹிதிரூபாபநம் | ஸ்வஸ்திந்வித்யமானஸ்ய ஆகிஞ்ஞந்யஸ்ய
 விரோதீ ஸ்வஸாதந்யாவபோத: | பரத்வே சதி தேவோ஽பி க்ரூபாபரதந்நத்வாத்ரோதஜமாந்ரேணானுக்ரஹைகதீ:
 நித்யமித்யேதத்ரோதவிஸ்வாஸாத்மகமஜ்ஞம் தூதீயம் | -

मू - उपेक्षको यथा कर्म फलदायीति या मतिः । विश्वासात्मकमेतत् तृतीयं हन्ति वै सदा ॥
 एवम्भूतोऽप्यशक्तस्सन् न त्राणं भवितुं क्षमः । इति बुद्ध्यास्य देवस्य गोप्तृशक्तिनिरूपणम् ॥
 चतुर्थमङ्गमुद्दिष्टममुष्यव्याहतिः पुनः । उदासीनो गुणाभावादित्युत्प्रेक्षानिमित्तजा ॥

(सा.दा) उपेक्षक इति - “न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः” इत्युक्तरात्या देवस्योपेक्षकत्व स्वभावः । किन्तु कर्मानुगुणफलप्रदः । दुष्कर्माणि बहूनि गुरुणि च । प्रपन्नस्तु लघ्वी सकलपापनिवृत्तिपूर्वेष्टप्राप्तेर्नानुरूपसाधनम् । दुष्कर्मफल तु तदनुरूपमतो मादृशस्य न देवो रक्षको भवतीति बुद्धिः - अथ गोप्तृत्ववरणं नाम चतुर्थमङ्गं का. ६. की. १. १. एवंभूतोऽपीति । अनुग्रहैकधीरपि कश्चिदशक्तस्सन् शक्यभावात्कृष्णपक्ष. त्राणं भवितुं नार्हतीति सामान्यबुद्ध्यास्मिन्नपि देवे तादृशबुद्धिपरिहाराय शक्तिनिरूपणम् । गोप्तृशक्तिनिरूपणं नाम ? गोप्तृत्वशक्तिस्तवास्तित्वं मे गोपायिता भवेति विज्ञापनमेकमेव पक्ष. अमुष्याङ्गस्य व्याहतिः । विरोधस्तु, गुणाभावादिति शक्तिरूप गुणाभावात् ए. १. १. उदासीनो भवतीति बुद्धिः, रक्षको न भवतीति बुद्धिः ए. १. १. पक्ष. -

(सा.स्वा) भयानुष्ठित व्याजमात्रेण मय्यनुग्रहं करिष्यति - राक्षस्यतीति बुद्धिरित्येतत् तृतीयमङ्गम् - अन्याविराधिनमाह - उपेक्षक इति । “उपेक्षको यथाकर्मफलदायीति या मतिः । न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः” इत्युपेक्षकस्वभावस्स्वल्पकर्मणः महत्तरं फलं न ददात्येवेति मतिस्तृतीय विश्वासात्मकमङ्गं - सदा हन्ति । चतुर्थमङ्ग गोप्तृत्ववरणमाह - एवमिति - एवम्भूतोऽपि अनुग्रहैकधीरपि - अशक्तस्सन्, असमर्थस्सन् - त्राणं भवितुं, त्राता भवितुम् । न क्षम इति बुद्ध्या निवर्त्यया हेतुभूतया एतद्बुद्धिनिवृत्त्यर्थमस्य देवस्य गोप्तृशक्तिनिरूपणं त्वयि गोप्तृत्वमस्ति । मम गोप्ता भवेति निरूपण बुद्ध्या चतुर्थमङ्गमुद्दिष्टम् - अमुष्य, गोप्तृत्ववरणस्य - व्याहतिः, विशेषेणार्हतिर्यस्यास्माविरोधिनी गुणाभावादुदासीनः, शक्यभावादुदासीन इति -

(सा.प्र) परत्वनिरवधिकारुण्यवत्त्वानुग्रहैकप्रवणत्वज्ञानं विश्वासहेतुरिति भावः । गोप्तृशक्तिनिरूपणमिति । निरूपणपूर्वकं गोप्तृत्ववरणमङ्गमित्यर्थः -

(सा.वि) उपेक्षक इति - उपेक्षकः, उदासीन स्वभावः । कर्मणि कृते कर्मानुरूप फलप्रदायी - अतो मम सकलपापनिवर्तनोपायासमर्थस्य रक्षको न भवतीत्यविश्वासः - विश्वासात्मकं तृतीयमङ्गं त्विहास्तीत्यर्थः । गोप्तृत्ववरणं नाम चतुर्थमङ्गमाह - एवम्भूतोऽपीति एवम्भूतोऽपि, अनुग्रहैकशीलोऽपि - अशक्तस्सन् त्राणं भवितुं न क्षमः - रक्षको न भवतीति बुद्ध्या एतादृशसामान्यबुद्धिप्रसक्त्या तादृशबुद्धिप्रसङ्गपरिहारायेत्यर्थः । गोप्तृशक्तिनिरूपणम्, त्वं त्रातुं समर्थः - अतो रक्षको भवेति प्रार्थनम् - एतद्विरोधिनमाह । उदासीन इति - गुणाभावात्, शक्तिरूपगुणाभावात् उदासीनः

(सा.सं) “न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः” इत्युक्तेरुपेक्षकः - कर्मानुगुणमेव फलं प्रददाति । नत्वल्पतमेनानेन बहुफलमिति या मतिस्सा विश्वासविरोधिनीत्यर्थः - एवम्भूतोऽपि, सानुकम्पोऽप्यनुग्रहैकधीरपि शक्तिविरहात् त्रातेति भ्रमः । इति बुद्ध्या, इत्यभूत भ्रमनिवर्तिकया बुद्ध्या - गोपायिता भवेति निरूपणमित्यर्थः - गुणाभावात्, शक्त्यादिविरहात् -

மூ - ஸ்வஸ்ய ஸ்வாமினி(ஸ்வாம்ய) வுத்திரியா ஸ்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜனம் ।

ததஜ்ஞம் பஞ்சமம் ஸ்ரோக்தமாஜ்ஞா வ்யாஹாதவர்ஜனம் ॥

அஷாஸ்ரீயோபஸேவா து தத்வயாஹாத உதீர்யதே ।

சராசராணி ஸ்ரூதானி ஸர்வாணி ஸ்ரீமத்பு: ॥

அதஸ்ததானுகூல்யம் மெ கார்யமீத்யேவ நிஷ்சய: ।

ஷஷ்டமஜ்ஞம் ஸமுஹிஷ்டம் தத்வயாஹாதோ நிராகுதி: । ।

(ஸா.தி) நிமித்தஜா, ஸக்யஹாரூபநிமித்தஜா-அநாதிக்காரிகூலததூத்யார்ப்பதநே ஸலாஹாரூபநிமித்தஜா வா ।
ரக்ஷகத்வாஹாவோத்ஸேத்யர்த்த:- இனி ஸ்ராதிகூல்யவர்ஜனத்தைக் காட்டுகிறான். ஸ்வஸ்யேதி । வுத்தி:,
அஜ்ஞாவ்யாஹாதவர்ஜனரூபாதேவ ஸ்ராதிகூல்யவர்ஜனம் நாம பஞ்சமமஜ்ஞம் । அந்ரதஸ்ததட்கூல்யேவாஜ்ஞமென்று அஹிஸ்தேதம் ।
தஸ்ய வ்யாஹாதஸ்து அவிஹதஸேவா- இனி அநுகூல்யஸட்கூல்யத்தைக் காட்டுகிறான் -சராசராணிதி ।
ததானுகூல்யம் । ஸர்வஸ்ரூதானுகூல்யேநவர்தனமென்றுபடி. தஸ்ய விரோதஸ்தத்வயாஹாத: । நிராகுதி:, ஸ்ரூதோஹ: ।
ஸ்ரீகரானுஸந்நாநகமம் இதுவேயென்று ஸூசிதம் எங்ஙனேயென்னில் ? இவ் அட்தம்
நிஷேபமேயெனக்கு ஸோகம். இத்ததைக் காட்டில் வேறு ஸோகமில்லை. ஆகையாலே அகிஷ்ணனாய்
அநந்யகதியான நான். ஸ்ரீமந்நாராயணம் இவ் வ்யாஜமாந்ரே ஸர்வதா என்னை ரக்ஷிக்கும். ஸ்ரீமந்நாராயண
நீயே எனக்கு ஸோபாயிதாவாக வேணும். உனக்கு இனிமேல் ஸ்ராதிகூல்யபண்ணாத்தொழிவேன் -
அநுகூலனாயே வர்திக்கக்கடவேன். என்று அநுஸந்தித்து தன்னை ஸ்ரீமந்நாராயண சரணரவிந்நங்கனில்
ஸஹமாக்க நிஷேபித்து நிர்ஹனாய், நிர்ஹனாய், நிஸ்சயனாய் ஹ்ரமநா வாயிருக்கக் கடவேனென்று
- ஸ்ரூதார்த்தத்தை நிர்மிகக்கிறார் - ஸ்ரூமிதி । அஜ்ஞ:, ஸலத்யாகார்ப்பன்யாதிஹி:-

(ஸா.ஸா) நிமித்தஜா உத்ஸேகாவிரோதிநித்யர்த்த: । பஞ்சமமஜ்ஞமாஹ - ஸ்வஸ்யேதி । ஸ்வஸ்ய ஸ்வாமினி, ஸ்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜனம்
யாவுத்தி: அஜ்ஞாவ்யாஹாதவர்ஜனம் - ததஜ்ஞம் பஞ்சமம் ஸ்ரோக்தம் - அஷாஸ்ரீயஸேவாதத்வயாஹாத உதீர்யதே । ஷஷ்டமஜ்ஞமாஹ ।
சராசராணிதி - சராசராணி ஸர்வாணி ஸ்ரூதானி ஸ்ரீமத்பு:- அத:, ஸ்வாமிஸரீரத்வாத் । மெததானுகூல்யம் கார்யமேவதி நிஷ்சய:
- ஸட்கூல்ய:, ஷஷ்டமஜ்ஞம் ஸமுஹிஷ்டம் - நிராகுதி:, நிராகரணம் । ஸ்ரூதநிராகரண - தத்வயாஹாத:, தத்விரோதித்யர்த்த:
எவ் ஷடிஹ்ரஜ்ஞ:, தத்விரோதி நிவ்ரூதிரூபேஸ்ததஜ்ஞ நிஷ்பாடவீரூபாஜ்ஞேஸ் ஸஹிதம் நமநம் ஸரணாகதிரூபம் । -

(ஸா.ஸ்ர) நிமித்தஜா, அநாதிக்காரிகூல ததூத்யார்ப்பதநே ஸலானுதயாதி ஸர்ஷநரூபநிமித்தஜேத்யர்த்த: ஸ்வஸ்யேத்யாதி -
விஹிதானுஸந்நாநவர்ஜனம் நிஷித்நானுஸந்நாநவர்ஜனம் ச ஸ்ராதிகூல்யவர்ஜனமீத்யர்த்த: । நிராகுதி:,

(ஸா.வி) ரக்ஷகோ ந ஸவதீதி - நிமித்தஜா, ஸக்யஹாரூபநிமித்தஜா - உத்ஸேகா, ரக்ஷகத்வாஹாவோத்ஸேகா ।
விரோதிநித்யர்த்த: । ஸ்ராதிகூல்யவர்ஜனம் நாம பஞ்சமமஜ்ஞமாஹ - ஸ்வஸ்யேதி - ஸ்ரஹம் - எதத்விரோதிநமாஹ -
அஷாஸ்ரீயேதி - அநுகூல்யஸட்கூல்யம் நாம ஷஷ்டமஜ்ஞமாஹ - சராசராணிதி - நிராகுதி:, ஸ்ரூதோஹ: । -

(ஸா.ஸ) ரக்ஷகோ நேத்யுத்ஸேகயா ஜாதா திஸ்துதூத்யார்ப்பதநேதிர்த்யர்த்த: - ஸ்வஸ்வாம்யாதிரித்ந ஸ்ராதிகூல்ய-
விஹிதானுஸந்நாநவர்ஜனம் ஸ்ராதிகூல்யவர்ஜனம் । ததேவ விஸிநிஷி - அஜ்ஞேதி । அஜ்ஞா, ஸ்ரூதிஸ்மூத்யாஹ்மிகா । தத்வயாஹாத:,
ததூத்யார்ப்பதநேதிர்த்யர்த்த: - அஷாஸ்ரீயோபஸேவா, அகூல்யகரணாதி
- ஸதானுகூல்யம், ஸர்வஸ்ரூதானுகூல்யம் - நிராகுதி:, ஸர்வஸ்ரூதாவஜ்ஞாதி । -

மூ - பூர்ணமஜ்ஜைரூபாஜ்ஜைஸ்வ நமனம் தே ப்ரகீர்திதம் ।
 स्थूलोऽयं नमसस्त्वर्थस्सूक्ष्ममन्यन्निशामय ॥
 चेतनस्य यदा मम्यं स्वस्मिन्स्वीये च वस्तुनि ।
 मम इत्यक्षरद्वन्द्वं तदा मम्यस्य वाचकम् ॥
 अनादिवासनारूढमिथ्याज्ञाननिबन्धना ।
 आत्मात्मीयपदार्थस्था या स्वातन्त्र्यस्वतामतिः ॥
 मेनेत्येवं समीचीन बुद्ध्या सात्र निवार्यते । ।

(சா.தீ) உபாஜ்ஜை: , ததிரோதீவ்ஜ்நரூபை: - நமனம், ப்ரஹீभाव: - ஆத்மநிஷேபமென்றபடி - இது நமஸ்ஸிண்
 स्थूलार्थம். இனி சூக்ஷ்மார்த்தத்தைச்சொல்ல உபக்ரமிக்கிறான். சூக்ஷ்மமன्यதिति - चेतनस्य यदेत्यादि
 श्लोकங்களாலே सूक्ष्मार्थத்தில் நம: என்று பதத்யமாபிரூக்கையால் நமஸ்ச்வுத்த்தை திதா விபஜித்து
 அதில் ம: என்னும் அதின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறான். चेतनस्येति । स्वस्मिन् स्वीये वस्तुनि च यन्मम्यं,
 ममत्वम् । अहं ममास्मि इमे मदीया इत्यहङ्कारो ममकारश्च - तस्य मम्यस्य, अहङ्कारममकारयो: என்றபடி
 - मम इत्यक्षरद्वन्द्वं, द्वयम्-मम என்னும்மதுக்கும் விபரீதாஹ்ஹார மமகாரங்கள் வாக்யமென்றபடி - यदेति
 मूढत्वावस्थोच्यते - अनर्दाति - मिथ्याज्ञानम्, अयथार्थज्ञानम् । स्वातन्त्र्यमति: , अहङ्कार: -
 स्वन्वधीर्ममकार: - तदात्मिकामति: मे नेत्यनुकरणम् । मम नेत्यर्थ: -

(சா.ஸ்வ) ने तुभ्यम् - कीर्तितमित्यर्थ: - नमसोऽयं स्थूलोऽर्थ उक्त इति निगमनम् । सूक्ष्मार्थं वक्तुमुपक्रमते-
 सूक्ष्ममिति-अन्यत्, सूक्ष्ममर्थज्ञात निशामय, अवहितशृणु । चेतनस्येत्यादिना । चेतनस्य यदा मौढ्यदशायां
 स्वस्मिन् स्वीये च गृहक्षेत्रादि वस्तुनि-मम्यम्, अहं ममास्मि-इमे च मदीया इति ममत्वाभिमानविशेष:-
 तदा ममेत्यक्षरद्वन्द्वं मम्यस्य वाचक, विपरीताहङ्कार ममकारस्य वाचकम्- एतदेव विवृण्वन्नर्थमाह-
 अनादीति । अनादिवासनारूढं यन्मिथ्याज्ञानं तन्निबन्धना - आत्मात्मीय पदार्थस्था, आत्मात्मीयविषयिणी
 - या स्वातन्त्र्यस्वतामति: , अहं स्वतन्त्र: अहं मम - इमे च मदीया इति स्वातन्त्र्यमतिस्स्वशेषत्वमतिश्च मे
 न । मे स्वातन्त्र्यं न - अहं न मे इमे न शेषभूतानेति समीचीनबुद्ध्या सा, पूर्वोक्ता अयथार्थमति: निवार्यते ।
 मे नेति समीचीन बुद्धिं स्पष्टयति-

(சா.ப்ர) अवमतिकरणम् - विघातवर्जनान्युपाङ्गानीति भाव: - चेतनस्येत्यादि- स्वस्मिन् मम्यम्, अहङ्कार:-

(சா.வி) உபாஜ்ஜை: , அஜ்ஜ விரோதீவ்ஜ்நரூபை: - एव नम: पदस्याखण्डरूपस्य प्रणामपरत्वेन
 प्रसिद्धत्वात्तथाविध स्थूलार्थमुक्त्वा सखण्डत्वाश्रयणेन सूक्ष्मार्थमाह - सूक्ष्ममन्यदिति । मम्यं, ममत्वम् ।
 अहं ममादि शब्दा विभक्तिप्रतिरूपकाण्यव्ययानितस्मात्त्वतलादि प्रत्ययोत्पत्ति: - अहं ममास्मीति
 बुद्धिरहङ्कार: - इमेपदार्था ममेति बुद्धिर्ममकार: - अतो ममेत्यक्षरद्वन्द्वं मम्यस्य ममकारस्य वाचकम् -
 स्वातन्त्र्यस्वतामति: , अहङ्कारममकारबुद्धि: - मम नेति पदद्वयात्मक नम इति वाक्यद्वयेनेत्यर्थ:

(சா.ச) உபாஜ்ஜை: , அஜ்ஜவிரோதீவ்ஜ்நரூபை: - मम्यं, ममकार: - अहं ममेति धी:स्वस्मिन् मम्यम् - एते
 मदीया इति धी: स्वीये मम्यम् - मम्यद्वयविवरणं स्वातन्त्र्य स्वतामतिरिति । स्वातन्त्र्यमहङ्कार:-

(सा.सं) स्वता ममकारः- नाहं ममेत्यस्य विवरणं स्वतन्त्रोऽहं नास्मीति- नाहं ममेत्यस्य स्वतन्त्रोऽहं नास्मीत्यर्थ उच्यते इत्यन्वयः- स्वीये मय्यनिवृत्तिं स्पष्टयति- नम हति। स्वीया मर्नाधिकाः, स्वातन्त्र्य स्वताभ्रमः- अथ भ्रान्तिज्ञान मय्य ज्ञानयोर्निबन्धनम्- तेन तन्निरसनं च स्पष्टयति- अनादिवासनेति- रूषितम्, उत्पन्नम्- यद्वा, दृढं रूषितम्, दृढानुलिप्तम्। सार्वार्थम्यम्-

மூ - நம இத்யேதயா வாசா நந்ரா ஸ்வஸ்மா஢பொஹ்யதே ||
 இதி தே ஸூக்ஷ்ம உ஢்஢ி஢்ட:பரமந்யந்ரிஷாமய |
 பந்நாநகார உ஢்஢ி஢்டொ ம: ப்ர஢ான உ஢ீர்யதே ||
 விஸர்஑: பரமேஷஸ்து தத்ரார்தொ஑்யம் நிரூக்யதே |
 அநா஢ி: பரமேஷொ஑்யம் ஸக்திமானு புரூஷொத்தம: ||
 தத்ரபாப்யே ப்ர஢ானொ஑்யம் பந்நாநமந நாமவானு |

(ஸா.஢ீ) ஑ானம் | தன்ஸமுந்யயா, தஸ்மாத்ஸமுந்யிதயா | யத்ரா ஸமர்த்யேதி பா஠: | த஢ா ப்ரநிபொ஢ ஑நநஸமர்த்யயா
 நம இத்யநயா வாசாகரணே | நந்ரா, நமொ஑்யத்த்தை அநுஸந்஢ிக்குமவணாலே - ஸ்வஸ்மானிவர்த்யதே,
 தள்ளப்படுகிறதென்கை - இனி ஸூக்ஷ்மர்த்யத்த்தை நிரமித்து பரமான நூதீயர்த்யத்த்தைக்
 ஑ொல்லுவதற்கு ஸிப்யணை அபிமுர்தீகரிக்கிறானே இதி தே இதி | நூதீயர்த்யத்த்தைக் காட்டுகிறானே.
 பந்நாநகார இத - நகாரத்துக்கு அர்த்ய பந்நாவென்கை - ம: ஑ன்று ப்ர஢ான மென்கிறது. மகாரத்துக்கு
 ப்ர஢ான்யமர்த்யமென்கை. விஸர்஑ஸ்து பரமேஷவாசக: பரமேஷொ ப்ரமவாநாராயண: - தத்ர, நகார மகார
 விஸர்஑ங்களிலென்கை. அய வாச்யார்தொ லப்யதே ஑ன்றபடி அந்த அர்த்யத்த்தையே காட்டுகிறானே.
 அநா஢ிரிதி | அநா஢ி: பரமேஷஸ்திஸக்திமான்ய: புரூஷொநமஸ்சொ஑்ய விப்ணு: தத்ரபாப்யே நமந நாமவானு | நமஸ்சவ்஢ேந
 ப்ர஢ீபாவ ஸூசகம் நம: ப஢முச்யதே - நமஸ்சவ்஢ நாமவான ஑ன்றபடி - ப்ர஢ான: -

(ஸா.ஸ்வ) தத்ரப்ரநிபொ஢ஸ்திஸமுந்யொ யஸ்மா஢ிதி தத்ரப்ரநிபொ஢஑நிகயா - ஸமர்த்யேதி பா஠ே அர்த்யஸ்ப஢்ட: | நம
 இத்யேதயா வாசா கரணபூதயா நந்ராநகரீ ஸ்வஸ்மா஢பொஹ்யதே - நம இதி ப஢மேவ ஸ்வர்த்யபொ஢஢ாரா விபரிதா஢்஑ூர
 மமகாரநிராஸக்தமமிதி பாவ: | நிரமயதி - இநீதி | இதி, உக்த ப்ரகாரே ஸூக்ஷ்மர்த்ய: - தே, துப்யம் உ஢்஢ி஢்ட:,
 உப஢்஢ி஢்ட: - பரமர்த்ய வக்தம்புபக்ரமதே | பரமிதி | அந்ய பரமர்த்ய நிஷாமய - பந்யா இதி - நம இத்யத்ர நகாரஸ்ய பந்யா அர்த்ய:
 வாச்யவாசகயொரபே஢ நி஢ேஷ: - மகாரஸ்ய ப்ர஢ானர்த்யகத்வம், விஸர்஑ஸ்ய இஷ்வர: அர்த்ய: - தத்ர நமஸி - அயமர்த்ய:
 நிரூக்யதே, வர்ணவிபா஑ேந விப்ர஑்யொச்யதே - அஸ்யா யொ஑நாயா வர்ணபே஢ேந பிந்நார்த்யவஸ்ய நமஸொ வாச்யர்த்யமா஢் |
 அநா஢ிரிதி - அநா஢ிரய பரமேஷ:புரூஷொத்தமஸவ்஢வாச்ய: ஸ்ரீய:பதி: - ஸொ஑்ய தத்ரபாப்யே நமநநாமவானு,
 நமஸ்சவ்஢வாச்ய: ப்ர஢ான: பந்யா:, ப்ர஢ானொபாய இத்யர்த்ய: | யத்ரா, அய நமந நாமவான ஸா஢்யொபாய: | -

(ஸா.ப்ர) தேபா தேபா வௌ்ணவ ஸார்வர்த்ய தஸ்ய ப்ரநிபொ஢ேந ஑ானீயேநி வி஑்ர஢: - ஆத்மாத்மீயஸ்ய தஸ்ய தஸ்ய
 ஸர்வஸ்ய விப்ணுஷேபத்வாவ்ரதி ஑நிநயேத்யர்த்ய: | யத்ரா, ஆத்மாத்மீயே ஸர்வஸ்திந் ததத்ஸர்வபா஑வதார்த்யத்வரூபபா஑வத
 ஷேபத்வ஑ான ஸமர்த்யேத்யர்த்ய: | அநா஢ிரித்யா஢ி விஸர்஑நீய வாச்யொ ய:பர: பரமேஷொஸ்தி தத்ரபாப்யே அயம் பரமேஷ
 எவ ப்ர஢ானொபாய இத்யர்த்ய: -

(ஸா.வி) ப்ரநிபொ஢ேந ஑ானேந ஸமுந்யயா | நம இத்யநயா வாசா, மம நேதி வாசா | ததத் ஸ்வாதந்ய ஸ்வத்வதாமயம்
 ஑ான ஸ்வஸ்மா஢பொஹ்யதே-நிவார்யந இத்யர்த்ய: - எவம் ஸூக்ஷ்மர்த்யமுக்தவா பரார்த்யமா஢் | பரமந்ய஢ிதி | நமநநாமவானு,
 நமஸ்சவ்஢வ்஢ர்த்ய இத்யர்த்ய: - அத்ர பக்ஷே நகார மகாரயொ: லுப-

(ஸா.ஸ) ஸர்வஸரீரத்வம் - ஸமர்த்யேதி பா஠ே து ப்ரநிபொ஢஑நந ஸமர்த்யேத்யர்த்ய: - அபொ஢நஸ்ய கரணகத்ர-
 பா஢ானானுக்தானி வாசா நந்ரா ஸ்வஸ்மா஢ித்யநேந | உ஢்஢ி஢்ட:, நிரூபித: | பந்யா, மொக்ஷ மாரீ: | தத்ர, எவம் ப஢ார்த்ய
 ஸதி - அர்த்ய:, வாச்யர்த்ய: - வாச்யர்த்யமேவா஢் - அநா஢ிரிதி | அநா஢ித்யா஢ிஸ்திஸ்தொபாயத்வொபயொ஑்யாகாரவரீ:
 ஸி஢்஢ொபாய எவ ப்ர஢ான: பந்யா இதி நமநநாமவானித்யுக்தம் |

(सा.सं) ननु सर्वं वाक्यमिति न्यायेन नन्तव्यः परमश्लेषान्युक्तार्थक नमश्शब्देन परमशेषिण एव नमस्कार प्रतिसबन्धित्वसिद्धौ मन्त्रे नारायणेति विशेषनाम्ना किं प्रयोजनमित्यत्राह இவ்விடத்தில் इति । यद्यपि स्वतः प्राप्तं तथापीह भाव्यम् । இன்னொன்றென்று इति - नोचेत्परम शेषित्वाश्रयः अयमन्यो वेति संशय एवस्यादिति भावः । -

(सा.सं) अथ पञ्चम षष्ठाङ्ग विरोधिनोर्निष्कर्षणमहिर्बुध्यस्य प्रपत्तिसकृत्ताभञ्जकमिव भातीत्यत्राह - अशास्त्रीयेत्यादिना । प्रपत्तिकालीनबुद्धिपूर्विका अशास्त्रीयोपसेवादेरेवोक्ताङ्ग द्वयविरोधित्वे तदुत्तरकालीन निराकृत्यादौ परिहार्यता न स्यादित्यत्राह - प्रपत्युत्तरेति । तथा च तदपरिहारेण फलरूपामध्यमवृत्तिर्न सिद्ध्येत् । निग्रहविषयश्च स्यादिति भावः -

மூ - இங்கு स्थूलமான அর্থமாவது? व्याकरणத்தைத் துவக்கி வருகிற स्फुट व्युत्पत्தியாலே தோற்றுமது. सूक्ष्மமாவது? वर्णसाम्यादிகளைக்கொண்டு இழிகிற निरुक्तबलத்தாலே தோற்றுமது - परமாவது? रहस्य शास्त्रங்களிற்சொல்லுகிற अक्षरनिघण्टुप्रक्रियையாலே தோற்றுமது. இதில் முற்பட शेषभूतனுக்கு स्वतः प्राप्तवृत्तियும், साङ्गन्यासरूपமான साध्योपायशरीरமும் வகுத்தது -

(சா.தி) विरुद्धमாமென்றபடி - இனி श्लोकங்களில் स्थूलादिபதங்களுக்கு அর্থமருளிச் செய்கிறார். இங்கு स्थूलமென்றுதுடங்கி மூன்று वाक्यத்தால் - துவக்கி, अवलम्बित்தென்கை - निरुक्तशास्त्रबलத்தாலென்கை. இனி योजनामात्रத்திலும் प्रतिपन्नार्थமின்னதென்று क्रमेण மூன்று वाक्यத்தால் காட்டியிருக்கிறார் - இதில் முற்பட इत्यादि யால் - முற்பட, स्थूलयोजनையிலென்றபடி - स्वतः प्राप्तवृत्तियும், भगवत्कैङ्कर्यமுமென்றபடி - नीचोद्ययोस्वभावोऽयं नन्तु नन्तव्यतात्मकः என்று சொல்லப்பட்டதென்கை - साध्योपायस्यशरीरम्, -

(சா.சுவா) अर्थ சொல்லுகிற वचनங்களிலே स्थूलமென்றும், सूक्ष्मமென்றும், परமென்னும் அर्थ त्रिप्रकारமாகச் சொன்னது கூடுமோ? किङ्करवृत्तिशेषत्वानुसन्धानशरणागतिरूपार्थங்களுக்கு परिमाणरूपस्थौल्यं கூடுமோ? स्वशेषत्व निवृत्तिस्वस्वातन्त्र्य निवृत्तिरूपार्थங்களுக்கு परिमाण विशेषात्मकसूक्ष्मत्वमनुपपन्नமன்றோ? प्रधानोपायत्वरूपार्थத்துக்கு परत्वமாவது अन्यत्वமாகில் அது सर्वसाधारणமன்றோ? उत्कृष्टत्वமும் त्रितयसाधारणமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இங்கு इति - स्थूलत्वं, स्फुटप्रकाशत्वम् - सूक्ष्मत्वमस्फुट प्रकाशत्वम् - परत्वमुत्कृष्टशास्त्रैकव्युत्पत्ति गम्यत्वமென்று கருத்து - இந்த அर्थங்களுக்கு व्याकरणव्युत्पत्त्यादிகளாலே स्फुटप्रतिपत्त्यादிகளெங்ஙனே? என்ன स्थूलयोजनादिभेदसिद्ध्यर्थங்களை विवेचित्तது சாதிக்கிறார் - இதில் इत्यादिना - இதில், योजनात्रयத்திலென்றபடி - स्वत इति - नम्यत इति भावव्युत्पत्त्या नमनरूप शेषवृत्तियும் - नामयति येन -

(சா.பு) नियामकं वैपरीत्यशङ्कानिवृत्त्यर्थमाह இங்கு स्थूलमित्यादिना - प्रसिद्धव्युत्पत्ति मूलकत्वेनानायासेन ज्ञातुं शक्यत्वात्स्थूलत्वम् । सादृश्यपुरस्कारेण प्रवृत्तस्य सादृश्यनिरूपक ज्ञान साकाङ्क्षत्वेन पूर्वोक्तादधिक्यत्वं - वत्वात्सूक्ष्मत्वम् - रहस्यशास्त्रगताक्षरनिघण्टु पर्यालोचनसाध्यत्वेनावगतौ विलम्बाधिक्यात्ततोऽपि सूक्ष्मत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वं चेत्यर्थः - एवमहिर्बुध्यवचनोक्तानेकार्थान्विविच्य दर्शयति இதில் इत्यादिना -

(சா.வி) स्थूलसूक्ष्म परशब्दाना क्रमेणार्थमाह - இங்கு स्थूलமான इति - व्याकरणத்தைத் துவக்கி, व्याकरणम् अवलम्ब्य - वर्णसाम्यादிகளைக் கொண்டு இழிகிற, वर्णसादृश्यं स्वीकृत्य प्रसक्तनिरुक्तबलेन नम इत्यत्र स्थले श्रुतत्वात् “अहमपि न मम भगवत एवाहमस्मि याश्च काश्च न कृतयः मम भगवति ममता नास्ति तान्” इत्यादि निरुक्तौ नम इति पदद्वयं स्वीकृत्य अहं मम नेति व्याख्यानात्तद्वर्णयोरेवेत्यस्य सादृश्येन प्रत्यभिज्ञानात् सर्वार्थ इति पर्यालोचनलभ्यत्वेन सूक्ष्मार्थत्वमिति भावः - परमாவது इति - अक्षरनिघण्टु पर्यालोचनालभ्यत्वेन ततोऽपि सूक्ष्मत्वादुत्कृष्टत्वमिति भावः - अथ योजनात्रये विनिर्गलितमर्थमाह முற்பட शेषभूतனுக்கு இத்யரभ्य सिद्धोपायமிருக்கும்படி -

(சா.சங்) योजनासु स्थूलत्वादि संज्ञानियामकं योजनात्रयप्रयोजनभेदं चाह இங்கு इत्यादिना -

மூ - அனந்தர் மோக்ஷோபாயாஹிகாரிக்கு அவஸ்யாபேக்ஷிதமான நிரபேக்ஷஸ்வாதந்யாதி நிவ்ருத்திபூர்வக்ஸ்வரூபஸோதனம் பண்ணிற்று - பின்பு சாஹ்யோபாயவிஸேஷத்தாலே வஸீகார்யமுமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்கிற சிஹ்யோபாய மிருக்கும்படியைச் சொல்லிற்று - உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் சமர்ப்பணத்தினுடைய ப்ரஹானோபாயத்வம் சொல்லிற்றாகவுமாம் -

(சா.தீ) ஸ்வரூபம் - வாசா நம இதி ப்ரோச்ய என்றதிஹே - இனி பரயோஜனையில் அஹிப்ராபாயாந்தரமுண்டாகலா மென்கிறார் - உபாயாந்தரங்களில் இत्याதி - இப்பக்ஷத்தில் விஸர்ப்ப: பரமேஸ: என்றது பரமேஸ வஸீகாரணரூபப்ரபத்தியைச் சொல்லும். இது நமன நாமவாந் என்றதுக்கு ஸ்வரசம். நமனம் ப்ரபத்தியிஹே. இனி இப் பதார்த் நிரூபண ப்ரயோஜனமருளிச் செய்கிறார் -

(சா.ஸ்வா) ஸரண்யமிதிகரண வ்யுத்பத்த்யா சாஹ்யோபாயமும் ஸ்஫ுடமென்று கருத்து. அனந்தரமிதி | ஸ்வாதந்யாதி நிவ்ருத்திரூபார்த் நிரூகத்தில்த், அஹ் ப்ரஹவந எவ நமம மம யா: க்ருதயோ ந தா மம ப்ரஹவந எவெத்தாதிநிர்ஹேஸாஹ்யம் சாம்யேந நம: மம நேதி நமஸ: ப்ரத்த்யஹிஜாசிஹ்யமென்று கருத்து - பின்பு இதி - “பந்யாநகார உஹிஸ்த” இत्याதியாலே சொல்லிற்றென்றபடி - தத்ப்ராப்யே என்றும் ப்ராப்யத்வமும் ப்ரஹானோஹ்யம் பந்யா என்றும் உபாயாந்தரஸ்தானாபத்த்யஹிதானமுக்தேந ஸரணாகதிரூபோபாய வஸீகார்யத்வமும் சொல்லிற்றென்று கருத்து - இப்படியாகில் “தத்ப்ராப்யே ப்ரஹானோஹ்ய பந்யா நமன நாமவாந்” என்று நமனநாமவத்வத்துக்கு ப்ரஹானோபாயத்வம் சொல்லுகிறது கூடுமோ? சிஹ்யோபாயம் நமனநாமவத் அன்றே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - உபாயாந்தரங்களில் இதி - இந்த யோஜனையில் விஸர்ப்ப மீஸ்வரபரமாய்க் கொண்டு தத்ப்ராப்யுபாயத்தை -

(சா.ப்ர) உபாயாந்தரங்களில் இत्याதி - பந்யா நகார இत्याதத்யாஹ்யா ஸ்தானாதி: பரமேஸ இत्याஸ்ய விஸர்ப்பனியய ப்ரோஹ்ய பரமேஸ ப்ராப்யே நமநாபரப்யாயோ ப்ரஹந்யாஸ: ப்ரஹானோபாய இत्याபி யோஜயிதும் ஸக்யத்வாஹ்ரஹ்யாஸ ப்ராஹந்ய பரத்வம் வெதி ஹாவ: - ப்ரஹிஸ்தானாமநேகேஸாமர்த்யானா் க்ரோபயோக -

(சா.வி) சொல்லிற்று இत्याந்தேந - தத்ர ச வகுத்து இत्याந்தேந ஸ்தூல யோஜனார்த் ஹிஸ்தித: ச ச கைஹ்யம் சாஹ்யந்யாஸரூபசாஹ்யோபாயஸ்வரூபம் ச | ததுபயம் ச “ப்ரேக்ஷாவத: ப்ரவ்ருத்தி:” இत्याதிநா | எக க்ஷணாவக்ஷித்ரமநுஸந்ஹானம் சாஹ்யமுபாயஸ்வரூபம் | ததுத்தரகாலாவக்ஷித்ரமநுஸந்ஹானம் கைஹ்யரூபமித்தேவ் விவக்ஷிதமிதி ஹாவ: | அனந்தரமித்த்யாரஹ்ய ஸோதனம் பண்ணிற்று இत्याந்தேந ஸூக்ஷ்மயோஜனார்த் உக்த: பின்பு இत्याரஹ்ய சொல்லிற்று இत्याந்தேந பரயோஜனார்த் உக்த இதி விஸேஷ: | பரயோஜனாயா் சிஹ்யோபாயாகாரமுக்த்வா சாஹ்யோபாயஸ்ய சமர்ப்பணஸ்ய இதரோபாயாபேக்ஷயா ப்ராஹந்யமபி வக்தும் ஸக்யமித்த்யாஹ - உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் இதி - அஸ்திந்யக்ஷே விஸர்ப்ப: பரமேஸ: - பரமேஸ வஸீகாரணார்த்ப்ரபத்திரிதி - “ஆயுர்த்ரதம்” இதிவதோபகாரிக ப்ரயோகோ ப்ரோஹ்ய: - அஸ்திந்யக்ஷே நமனநாமவானிதி பதஸ்வாரஸ்யம் - பூர்வஸ்திந்ய பக்ஷே விஸர்ப்ப: பரமேஸ இत्याஸ்ய ஸ்வாஸ்யம் | எவ் ப்ரகாரேந பதார்த் நிரூபணஸ்ய -

(சா.ஸ) சொல்லிற்று இत्याந்தேந | பரயோஜநவிஸயகே பின்பு இதி வாக்யே சாஹ்யோபாயவிஸேஷத்தாலே வஸீகார்யமுமாய் இत्याக்திர்முக்தம் ப்ரதி பந்யாத்வரூப சிஹ்யோபாயத்வாகார நிஷ்பத்த்யே நமனநாமவானிதி பதஸ்வாஸ்யாத் “த்வமேவோபாயஹூதோ மே ஹவ” இதி ஹரஸமர்ப்பணரூபேந யேநோபாயேந ப்ரஹவந: ப்ரஹானோபாயஹாவோ வ்யய்யதே | ச எவ ப்ரஹானோபாய இதி பரயவஸிதத்வாஹிப்ராப்யேந வா பரயோஜனேத்த்யாஹ | உபாயாந்தரங்களில் இதி ||

மூ - இவையெல்லாம் மேற்சொல்லப்படுகிற வாக்கியங்களிலே யதாசம்பவமனுசந்தித்துக் கொள்வது -

(சா.பி) இவையெல்லாமென்று துடங்கி - இந்த நிஃபித்த பதார்த்தங்களெல்லாமென்றபடி - யதாசம்பவ எங்கே எங்கே எந்த அर्थ சம்பவிக்கும் அங்கே அங்கே என்றபடி - இப்படி ஸூலாசார்த்தங்களாலே ஸிஃகிதார்த்தத்தையுடைய நம: பதத்தோடேகூடின -

(சா.ஸா) லக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து - இந்த பக்ஷத்தில் நமஸ்ஸு ஸரணாகதியிலே ரூ஢மாய் நமனநாமகோபாயத்தை ரூ஢்யா சொல்லி தத்வமாக ஸகவத்ப்ராஸிஸ்ப்ரதி ப்ரதானோபாயத்வரூபயோகார்த்தத்தை வோ஢ிக்கிறதென்று கருத்து - இப்படி நமஸ்ஸு ஸேவ்ருத்திபரமாகில் நாராயணஸ்வத்வருத்தியாலே புநருக்தமாகாதோ? ஸேஷேஸி ஸாவபரமாகில் ப்ரணவத்வோடே புநருக்தமாகாதோ? ஸா஢்யோபாயபரமாகில் அந்வய் ப்ரஸா஢்யாதோ? ஸி஢்டோபாயபரமாகில் சதுர்த்த்யந்தானந்வய் ப்ரஸா஢்யாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இவையெல்லாம் இதி- அநேகப்ரகாரேண வாக்கியார்த்த வர்ணங்களிலே யதாசம்பவமந்வய்காணலாமென்று கருத்து -

(சா.ப்ர) இத்யத்ர பதத்ரயஸ்யாப்யேகவாக்யதயா ப்ரணவவா஢்யநாராயணாய ஸமர்ப்யாமீத்யுபாயபரயோஜனாயா ஸா஢்டோபாயரூபஸூலார்த்தஸ்யோபயோக: - ஸர்வரக்ஷகத்வென ஸர்வஸேஸித்வென ச ப்ரணவாதவகதாய நாராயணாய நம இதி புருஷார்த்தபரயோஜனாயா ஸேவ்ருத்திரூப ஸூலார்த்தஸ்யோபயோக:, நமோ யோகாசதுர்த்தி தாதர்த்த்யே வா, एवं மகாரார்த்தோ஢் நாராயணாய நம ஸூலாய அகாரவா஢்யாய நிஃஸா஢ிகவானந்யாஹ்ஸேஸமூ: ந மமேத்யேவ் ஸகவத்ஸேஷத்வ ஸ்வாதந்யாதிநிவ்ருத்திரூபார்த்தத்வ ப்ரதிபா஢நா஢்வாக்யத்வென ஸ்வரூபே பரயோஜனாயா ஸூ஢்மார்த்தஸ்யோபயோக: எவமிந்஢்ராபே஢் ந மமேதிவந்மகாரார்த்தோ஢் ஸர்வரக்ஷகாய நாராயணாய ஸரத்வென ஸமபிஃர்த: - ந மமேத்யேவ் ஸரஸ்ய ஸகவத்ஸ்வய ஸ்வாந்வயராஹித்யரூபார்த்தத்வ ப்ரதிபா஢கத்வெனோபாய பரயோஜனாயாமபி ஸூ஢்மார்த்தஸ்யோபயோக: - எவமேவ மகாரார்த்தோ ஹி மகாரார்த்தாய நாராயணாய ஸ்யாத்ர மமஸ்யாமித்யநி஢்டநிவ்ருத்திஃ ப்ராஸி ப்ராத்த்யநாரூபார்த்தத்வ ப்ரதிபா஢கத்வென புருஷார்த்தபரயோஜனாயாமபி ஸூ஢்மார்த்தஸ்யேவோபயோக:, एवं வாக்யத்ரயே ப்ரணவநமஸோஸ்கவத்ஸேஷத்வாஹ்஢்காராதி நிவ்ருத்திரூபார்த்தத்வ ப்ரதி பா஢கதயேவ ஸ்வரூபபரத்வென த்ரதீயபதஸ்ய ச புருஷார்த்தபரத்வெனயோஜனாயாமபி ஸூ஢்மார்த்தஸ்யேவோபயோக: । एवं ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபபரத்வெனேதரயோநி஢்டநிவ்ருத்திஃ ப்ராஸிஃபு புருஷார்த்தபரத்வெனயோஜனாயாமபி ஸூ஢்மார்த்தஸ்யேவோபயோக: , எவ ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபபரத்வெனேதரயோஸி஢்டஸா஢்யரூபோபாய பரத்வென யோஜனாயாமபி ஸூலார்த்தஸ்யேவோபயோக:, எவ ப்ரணவஸ்ய ஸமர்ப்பணபரத்வெனேதரயோ: ப்ரதபரத்வென யோஜனாயாமபி ஸூ஢்மார்த்தஸ்யேவோபயோக: - வாக்யத்ரயஸ்யாப்யானுபூர்வீண ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த பரத்வென யோஜனாயா ஸி஢்டோபாயரூபபர யோஜனார்த்தஸ்யோபயோக இத்யேவ நமஸ்ஸவ்஢்மார்த்தானா யோஜனாஸே஢ேனோபயோகோ ஢்ரஃப்ய இத்யாஹ - இவையெல்லாம் இத்யாதிநா - ஸக்தநமஸ்ஸவ்஢்மார்த்த மந்நாந்தரஸ்த்யநமஸ்ஸவ்஢்மார்த்தே஢்யதி஢ிஷ்நத்ர தத்வதமப்யாஹ -

(சா.வி) ப்ரயோஜனமாஹ । இவையெல்லாம் இதி - சொல்லப்படுகிற வாக்கியங்களில், வக்ஷ்யமாண வாக்கியேஸு - யதாசம்பவம், யஸ்மிந்வாக்யே யோ஢்ய: ஸம்ஸவதி தத்ர ஸோ஢்ய இத்யேவ் பதார்த்தஸ்தானீய தயானுஸந்தேயா இத்யர்த்த: । -

(சா.ஸ) தஹி தத்வயோஜனானு஢ுணா ஸ்தத்வதவாக்யார்த்த வாக்யா இத்யத்ராஹ இவையெல்லாம் இதி ।

மூ - இஹ யா ஸ்வானுசந்தான ப்ரக்ரியைகஸ்ய டர்ஸிதா ।
 அந்யேஸாமபி ததஸாம்யாஸ்த்ரான்யோ஽ந்ய ஸரணா இமே ॥
 அத: ஸ்வபரரக்ஷாயாं பராபிநேஸு ஜந்துஸு ।
 நிரபேக்ஷஸரண்யத்வம் நியதம் கமலாபதௌ । ।

(சா.டீ) இஹேதி । இஹ, மந்த்ரே - ஓர் அபிகாரிக்கு யாதொரு பரமாத்மஸேஸ்த்வானுசந்தானப்ரகாரம் காட்டப்பட்டது அது அந்யார்க்கும் சமானமாகையால் ஸர்வருக்கும் ப்ரபவக்ஷேஸ்தவ பாரதந்யங்கள் சமானங்களாகையால் ஜிவார்களுக்கு அந்யோ஽ந்யோபாயத்வம் நிரஸ்தமென்று அர்த்தம் - இந்த அர்த்தத்தாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவினுடைய நிரபேக்ஷஸர்வஸரண்யத்வத்தைக்காட்டுகிறார் - அத இதி । அத: - பூர்வஸ்தோகோக்தஹேதுவால். ஜந்துஸு, ஜிவாத்மாக்கள் - ஸ்வபரரக்ஷாயா, தன் ரக்ஷணத்திலும் பிறருடைய ரக்ஷணத்திலும் பராபிநராயிருந்துள்ளனவில - இவர்களுக்கு பராபிநகர்த்தம் ஸித்திக்கையால் நிரபேக்ஷஸரண்யத்வம் ஸர்வ விஸயத்திலும் இதரநிரபேக்ஷமோகோபாயத்வம் த்ரிக்: பதிக்ே நியமென உள்ளதென்றபடி -

(சா.ஸா) தாரநமோததிகாம்யமந்த்ரங்களிலும் மகாரமேததர்யப்ரதமோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இஹேதி । இஹ, மூலமந்த்ரத்திலே. காம்யமந்த்ரங்களில் பரிஸுஹ்ரஸ்வாகாரானுசந்தானமநபேக்ஷிதமாகையால் தத்பரமன்றென்று கருத்து. இப்படியாகில் அஹ் ஸேஸமூத: அஹ் பரதந்த்ர: என்று ஸித்திக்கையால் ஸ்வான்யஜிவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வாதந்யமுண்டாகையால் ரக்ஷகத்வம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார் - அந்யேஸாமபிதி । அந்யஜிவார்களுக்குமிந்த அநுசந்தான்துல்யமாகையாலே பாரதந்யாவிஸேஸாத் இவர்கள் அந்யோந்யஸரணாளன்று. ஁பாஸநாதி கர்த்தயா ஜ்ஞானப்ரதத்வென வா ஜிவார்க்குக்கும் ஁பாயத்வமில்லையோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். அத இதி । அத: , அந்யோ஽ந்ய ரக்ஷகத்வாபாவாத் । ஸ்வபரரக்ஷாயா கர்த்தயா ஜ்ஞானப்ரததயா வா ஁பாயத்வெ ஸத்யபி பராபிநப்ரவூதிகானா் ஸதூரகம் ஸாபேக்ஷமுபாயத்வம் - நிரபேக்ஷோபாயத்வம் । கமலாபதௌ நியதமென்று கருத்து

இனி நாராயணபதம் மந்த்ரத்திலே அவஸ்யமிருக்க வேணுமோ? நமஸஸததத்தில் ஸித்தமான ஸா஁யோபாயத்துக்கு ப்ரஸாடநியனான ப்ரதஸிவந்஁ அபேக்ஷிதனாகையாலும் -

(சா.ப்ர) एवं तर्ह्यनन्यशरणत्वमप्यधिकारिविशेषस्यैव भवेन्नान्येषामित्यत्राह । इह येत्यादिना । फलितमाह ।
 அத இத்யாடிநா । -

(சா.வி) एवं सर्वेषां भगवच्छेषत्वानुसन्धानसिद्धिः । न परस्पर रक्ष्यरक्षकत्वापेक्षेत्याह । इह यास्वानुसन्धानेति - एवं च निरपेक्षसर्वशरण्यत्व भगवतस्सिद्धमित्याह । अतस्स्वपररक्षायामिति - स्वस्य परेषां दारपुत्रादीनां च । -

(சா.ஸ) एवं स्वात्मन एव मकारार्थत्वे स्वात्मानं प्रत्येवाकारार्थशरण्य इतीतरेयथा दर्शनमन्योऽन्यशरणा एव स्युरित्यत्राह - इहेति द्वाभ्याम् । इह, मन्त्रे । सामान्य मुखत इत्युक्तरीत्या - एकस्य, स्वात्मसमर्पणमनुतिष्ठतः - यास्वानुसन्धानप्रक्रिया दर्शिता अन्येषामपि जीवानां शेषत्वादि सामान्यं “न चैकंप्रति शिष्यते” इति न्यायेन भगवदेकशरणा एव सर्वे । अतो नमःशब्देनान्योऽन्य निरपेक्षरक्षक त्वादि निषेधात् । जन्तुषु, जीवेषु । निरपेक्षाणां स्वीयरक्षायाम् च पराधीनेषु सत्सु स्वमात्रानुसन्धानेऽपिप्रणवप्रतिपादितं सर्वान्प्रतिनिरपेक्षरक्षकत्वं भगवतो नियतम्, अनतिप्रसक्तमित्यर्थः ॥ -

மூ - இந்நாராயணशब्दं शेषशेषि तत्त्वங்கள் இரண்டையும் வெளியாகக் காட்டுகிற
 उपकारातिशयத்தாலே विष्णुगायत्रியிலும் திருநாராயணியத்திலே नामनिर्वचनं பண்ணுகிறவிடத்திலும்,
 மற்றுமுள்ள व्यापकनामங்களுக்கும் முன்னே पठிக்கப்பட்டது -

(சா.தி) व्यापकनामान्तरங்களுக்கு முன்னேயெடுக்கப்பட்டதுக்கு हेतुवையருளிச்செய்கிறார்
 - இந்நாராயணशब्दमित्यादि - நாரशब्दத்தால் शेषतत्त्वத்தையும், अयनशब्दத்தாலே शेषितत्त्वத்தையு
 மென்றபடி - विष्णवादिशब्दத்தில் व्यापகனைக்காட்டுமதொழிய व्याप्यपदार्थवाचि
 शब्दांशமில்லையிநே. நாராயணியமாவது? मोक्षधर्मத்தில் तत्त्वोपदेश पराकाष्ठையான चरमप्रदेशम् -
 व्यापकनामங்களுக்கு, विष्णुवासुदेवनामங்களுக்கென்கை. இனி நாராயணானुवाकமும்
 இத்திருநாமத்தையே असकृत् -

(சா.சுவ) पारतन्त्र्यस्वातन्त्र्य विशिष्टனாகக் காட்டுகையாலேயும், नमस्ஸில் प्रतिपन्नனை कार्यत्वं
 व्याप्यत्वं नित्यत्वं व्यापकत्वाद्याकार विशिष्टனாகக் காட்டுகையாலும் यथासम्भवं सङ्ग्रहविवरणम्;
 नमस्ஸுக்கும் நாராயணபடத்துக்குமிருக்கையாலே सर्वानन्तर्य கூடுமென்று கருத்து. இப்படியாகில்
 मूलमन्त्रத்திலே चरमश्रुतமான இம்शब्द विष्णुगायत्र्यादிகளிலே नियामकமன்றிக்கே
 प्रथमश्रुतமாகக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இந்நாராயணशब्दमिति । मूलमन्त्रத்திலே
 विवरणरूपत्वनियामकத்தாலே चरमश्रुतமானாலுமிங்கு அந்த नियामகமில்லாமையாலே
 उपकारकत्वातिशयத்தாலே प्रथमश्रवणं கூடுமென்று கருத்து - ஆனாலும் विष्णवादिशब्दापेक्षया
 இதுக்கு अतिशयं கூடுமோ? நாராயணானुवाकத்திலே இம்शब्द ब्रह्मरूपादि शब्द समानाधिकरणமாக
 प्रयुक्तமாகையாலே ब्रह्मरूपादि साधारणமாகையாலிதுக்கு अतिशयं கூடாதே? இது
 असाधारणமாகிலங்கு अनेकवारमावर्तित்கிறது व्यर्थமன்றோ? परत्वेन शङ्कित ब्रह्मरूपादिव्यावृत्त्यर्थ

(சா.பு) अथ वक्ष्यमाणानन्तार्थगर्भत्वोपपादक महा प्रभाववत्त्वं तावदाह। इत्तु नारायणेत्यादिना (वेदान्तेषु
 सर्वोत्कृष्टयोक्तव्यापकद्वयादपि श्रेष्ठ्यरूपं माहात्म्यं तन्निदानञ्चाह। इत्तु नारायणेत्यादिना) திருநாராயணியேதி -
 “नाराणामयनं ख्यातो ह्यहमेवस्सनातनः । आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वैनरसूनवः ॥ अयन ममताः
 पूर्वं तेन नारायणोऽस्यहम् ॥” इत्यादिनेत्यर्थः - “इदं पुरुषसूक्तं हि सर्ववेदेषु पठ्यते। ऋतं
 सत्यमितिख्यातमृषिसिंहेन चिन्तितम्” इत्यादि प्रमाणानुगुण्येन सर्वत्र सन्निहिततया तत्र तत्र पदे मोक्षसाधन
 सर्वोपासन विशेष्यनिर्धारण परानुवाकैः बहुल आवर्तितत्वरूपं माहात्म्य तथावर्तनफलं चाह । -

(சா.வி) यथासंभवमिति - नमस उकार विवरणत्वं द्वयस्याष्टाक्षरविवरणत्वम् इत्याद्यपीति हृदयम् -
 शेषशेषि सर्वतत्त्वकण्ठोक्तिमत्त्वेन सर्वत्र नारायणशब्दस्यैव प्रथमोपादानमित्याह इत्तु नारायणशब्दमिति।
 திருநாராயணியத்தில் इति - नारायणीयमितिमोक्षधर्मेषु तत्त्वोपदेशकाष्ठाभूत -

(சா.ச) प्रागुपादानतन्नियामकाभ्यामाह। इत्तु नारायणशब्दमिति। त्रुनारायणीयத்தில் इत्यनेन
 शान्तिपर्वणि नारायणीयमुच्यते - अथ नारायणानुवाकस्य तत्र नारायण -

(सा.सं) (यण) शब्दावृत्तेश्च प्रयोजनकथनमुखेन चाभ्यर्हिततामाह - सर्वेति “सहस्रशीर्षं देवं ” इत्यादिको नारायणानुवाकः “हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे । यदातमस्तन्नदिव” इत्यदौ शङ्कितग्राह्य इत्यर्थः - “सब्रह्मासशिव” इत्यादि समानाधिकरणनिर्देशः । “विश्वं नारायणं देवं” इत्यादि वाक्याभिप्रायम् । विश्वं ग्राह्यं विश्वं ग्राह्यं इत्यभिधानं - एतच्छब्दप्रभाव विषयानि प्रमाणान्याह । -

மூ - இஷ்ஷதத்தின் ப்ரபாவம் "सङ्कीर्त्य नारायणशब्दमात्रम् । नारायणेति यस्यास्ये । नारायणेति शब्दोऽस्ति" इत्यादिकளிலும், ஆழ்வார்களுடைய "குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும்" "நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள்" இत्याதிகளான பாசுரங்களாலும் ப்ரஸிடம் - நாரதீய கல்பத்திலும் "रोगापद्वय दुः खेभ्यो मुच्यन्ते नात्र सशयः । अपि नारायणेत्येतच्छब्दमात्रप्रलापिनः" என்றும் சொல்லப்பட்டது. -

(மா.தீ) இஷ்ஷதத்தினென்றுதூட்டிக் "नारायणेति यस्यास्ये वर्तते नाम मङ्गलम् । नारायणस्तमन्वास्ते वत्स गौरिवत्सला यथा" इति । आदिशब्दத்தால் நாராயணேதி ப்ரியமாண உபேதி முக்திமிந்யாதி மங்ளஹீதம் । நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள் நாராயணன் பேரிட்ட பிள்ளையின தாயார் நரகம் புகாள் என்றபடி நாரதீயேத்யாதி - ரோகபத்யது: ஸங்ககள் ऐहिकामुष्मिकविषयங்களைன்று கருத்து. -

(மா.மவா) அனேகபகவதநாமங்களிருக்க நாராயணபதமே மன்த்ரபடகமாகவேணுமோ? என்கிற ஸங்கீதிலிஸ் ஸ்ஷதத்துக்கு அர்த்தகூத ஸ்ரேஸ்தத்தை இந் நாராயணஸ்ஷதமித்யாதி வாக்யத்யததாலே உபபாதித்து இஸ்ஸஸ்ஷதஸ்வபாவகூதமாயும் ஸ்ரேஸ்தத்தை ப்ரமாணஸப்ரதாயங்களுலே உபபாதிக்கிறார் இஸ்ஸஸ்ஷதத்தின் இத்யாதிநா - सङ्कीर्त्येति - "सङ्कीर्त्य नारायणशब्दमात्र विमुक्तदुःखास्मुखिनो भवन्ति । नारायणेति यस्यास्ये वर्तते नाम मङ्गलम् । नारायणस्तमन्वास्ते वत्सं गौरिव वत्सला" என்று வந்நஸேபம் "आकुश्य पत्रमथवान् यदजामिलोऽपि नारायणेति प्ரியमाण उपैति मुक्तिम्" எனகிறது आदिशब्दार्थம் - தாயாரும் உத்கூட குலப்ரதமென்றபடி செல்வம், சம்பத் - தந்திடும், தரும் - ஜானாதிஸ்பத்தைத் தருமென்றபடி - நாரணன் தம்மன்னை நாராயணனென்று பேரிட்ட பிள்ளையினுடைய தாயார் - நரகம் புகாள், நரகத்தைடையாளென்றபடி இவர்களிந்த நாமத்தில பகபாத்தாலே ப்ரபாவம் ஸசாண்னார்களென்று ஸங்கீவாராதோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் நாரதீயகல்பத்திலும் இதி மன்த்ரப்வர்தகரான நாரதர் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களை விட்டு இஸ்ஸஸ்ஷதத்தை ப்ரஸிஸ்ககையாலே இது பகபாநகூதமன்றென்று கருத்து - இப்படிப்பட்ட ப்ரபாவகயந "कृष्णः कृष्णः कृष्ण इत्यन्तकाले । हरिरित्यक्षरद्वयम्" என்று, நாமாந்ரங்களுக்குமுண்டே? என்ன அஸாதாரணோத்கர்ஷம்ருளிச்செய்கிறார் -

(மா.ப்ர) இஸ்ஸஸ்ஷதத்தின் இத்யாதிநா । माहात्म्यस्य सांप्रदायिकत्वमुक्तम् - ஆழ்வார் இத்யாதிநா । குலந்தரும் இத்யாதி உத்கூடகுலமதிகேஸ்வர்ய் ச தத்யாதித்யர்த்: நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள் இதி - नारायण इति नामवतो माता नरकं न प्रविशेदित्यर्थः - सर्वफलमाधनत्वं शब्दोच्चारणमात्रस्य दर्शितम् - नारदीत्यादिना - नारायणशब्दमात्रस्य प्रणवनमश्शब्दचतुर्थी सहिताष्टाक्षर तुल्यत्वरूपंमाहात्म्य माह -

(மா.வி) இஸ்ஸஸ்ஷதத்தில் இதி - குலந்தரும் இதி - குலம் தரும், குல் தத்யாத் - செல்வம் தந்திடும், சம்பத் தத்யாத் - நாரணன் தம்மன்னை, நாராயண இதி நாமவதோ மாதா । நரகம் புகாள், நரகம் ந ப்ரவிசேத் । சர்வது: ஸநிவர்தகத்வமப்யாஹ । ரோகபதிதி । நாராயணேதி சதூரகர்யாமேவ சர்வவ்யஜ்நபேதேந அஸ்தாஶரத்வமिति புராணாந்ரோக்தமித்யாஹ । -

(மா.ஸ) இஸ்ஸஸ்ஷதத்தில் இத்யாதிநா - "नारायणेति यस्यास्ये वर्तते नाम मङ्गलम् । नारायणस्तमन्वेति वत्सं गौरिव वत्सला" குலந்தரும், உத்கூடகுலப்ரதம் । செல்வந்தந்திடும், சம்பத்ப்ரதம் । நாரணந்தம்மரென்று, நாராயணதாஸா இதி ஸ்ஷதிதா: -

மூ - இது தன்னையே **स्वरव्यञ्जनभेदத்தாலே** எட்டுத்திரு **अक्षरமாக** **भावிக்கத் திருமன்த் தோடொக்கு** மென்று **पुराणान्तरोक्तम् - ईश्वरனோடு** **पृथक्सिद्धங்களல்லாத** **नारங்களுக்கு** “**नाराः अयनं यस्य**” என்றும் “**नाराणामयनम्**” என்றும் **निष्कर्षविवक्षै**யாலே **वैयधिकरण्य**முண்டாயிற்று. **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **நம்மாழ்வார் -**

(சா.தீ) இது தன்னையே, **नारायण**வென்னுமில் **मात्रத்தையே** **स्वरव्यञ्जनभेदத்தாலே**, அதாவது **नकाराकारेफाकार** **यकाराकारणकाराकारभेदத்தாலென்கை** **கீழ்** **उक्तமான** **नारशब्दத்தின்** **वैयधिक** **निष्कर्षकत्वத்தாலே** **नारशब्दத்துக்கும்** **अयनशब्दத்துக்கும்** **वैयधिकरण्य**முண்டாயிற்றென்கிறார் - **ईश्वरனோடு** **इत्यादि -** **இட**ப**दத்தின்** **समासद्वयத்தின்** **अर्थத்தை** **நம்மாழ்வார்** **அருளிச்** **செய்தாரென்கிறார் -** **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **इति -**

(சா.சுவா) இது தன்னையே, **इति -** இது தன்னை, **नारायण** என்கிற **प्रातिपदिकத்தை** **என்றபடி -** **स्वरेति -** **नकाराकारेफाकारयकाराकार** **णकाराकारभेदेन** **என்றபடி -** **पुराणान्तरेति** | **இப்படி** **नारायणशब्दं** **योगरूढமென்று** **पूर्व** **சொன்னது** **கூடுமோ?** **नार**மாயிருக்கிற **अयन**மென்று **कर्मधारयं** **சொல்லில்** **पुलिङ्गत्वं** **विरोधिक்கும் -** **व्यापकत्वसर्वाधारत्वाद्यर्थालाभ**மும் **प्रसङ्गिक**கும் - **नारा** **अयनं** **यस्य** என்றும், **नाराणामयन**மென்றும் **व्युत्पत्ति**யில் **नारशब्दमपर्यवसानवृत्त्या** **भगवत्पर्यन्त**மாகையாலே **वैयधिकरण्यं** **கூடாதே?** **स्वस्य** **स्वाधारत्व**மும் **स्वव्यापकत्व**மும் **बाधित**முன்றோ? **என்னவருளிச்செய்கிறார்** - **ईश्वरனோடு** **इति** | **पृथक्सिद्ध**மல்லாதே **इति** | **अपृथक्सिद्ध** **वाचिनां** **विशेष्यपर्यन्तत्व**முண்டானாலும் **निष्कर्षविवक्षै**யாலே **समासं** **கூடு**மென்று **कருத்து** **இப்படி** **योगव्युत्पत्तिक**கு **सम्प्रदाय**மூயில்லாவிட்டால் **अनादरणीयै** **வாராதோ?** **என்ன**, “**आद्यस्य नः कुलपतेः**” என்று **கொண்டாடப்பட்டிருக்கிற** **कूटस्थसंप्रदाय** **மருளிச்** **செய்கிறார்** **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **इति -**

(சா.பு) இது தன்னையே **इत्यादिना -** **एवं** **वैभवमुक्त्वा** **समस्तस्य** **तस्य** **द्विधा** **समासमभिप्रयन्** **तदेकदेशस्य** **नारशब्दस्य** “**नता स्म सर्ववचसां प्रतिष्ठा यत्र शाश्वती। वचसां वाच्यमुत्तमम्**” **इत्यादि** **प्रमाणान्तरमात्मपर्यन्तत्वे** **आत्माश्रयदोषं** **परिहरति -** **ईश्वरनோடு** **इत्यादिना** | **समासद्वयार्थस्य** **सांप्रदायिकत्वमाह -** **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **इत्यादिना -**

(சா.வி) இது தன்னையே **इति** | **एतदेव** | **अथ** **नारशब्दस्य** **भगवदपृथक्सिद्धचेतनाचेतनवाचित्वेन** **भगवद्वाचिसामानाधिकरण्येऽपि** **इह** **समासद्वयविवक्षाया** **निष्कर्षकशब्दत्वेन** **केवलचेतनाचेतनमात्र** **पर्यवसितत्वेन** **वैयधिकरण्येन** **प्रयोगो** **युक्त** **इत्याह** | **ईश्वरनோடு** **इति** | **विशेष्यवाचकशब्द** **समानविभक्तिकत्वं** **सामानाधिकरण्यम् -** **विशेष्यवाचिभिन्नविभक्तित्वं** **वैय्यधिकरण्यम् -** **तत्समासद्वयार्थो** **वकुलाभरणमुनिभिरप्युक्त** **इत्याह -** **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **इति -**

(சா.ச) **स्वरव्यञ्जनेति** | “**न् , आ, र, आ, य, अ, ण , अ**” **इति** **भेदादित्यर्थः -** **अपृथक्सिद्धप्रकारवाचित्वेन** **विशेष्य** **पर्यन्तस्य** **नारपदस्य** **तत्प्रकारिवाच्येन** **शब्देन** **नीलोत्पलादिवत्सामानाधिकरण्य** **समासवाच्ये** **व्यधिकरण** **समास** **द्वयोपपत्तिः** **कथमित्यत्राह** | **निष्कर्षेति -** **प्रकारमात्रवाचित्वविवक्षेत्यर्थः -** **वैयधिकरण्यं**, **व्यधिकरणंसमासद्वय, उक्तसमानद्वयम् -** **तदर्थयोः** **साम्प्रदायिकत्वमाह** **இய்**ஷ்**ब्दத்துக்கு** **इति -**

மூ - “எண் பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறில் வண்புகழ் நாரணன்” என்றும் -

(சா.தி) “எண் பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறில் வண்புகழ் நாரணன்” என்று बहुव्रीहिसमासம் சொல்லப்பட்டது - “நாரணன் முழுவேழுலகுக்குமநாதன்” என்று तत्पुरुषसमासार्थம் சொல்லிற்று எங்ஙனேமெனினில் எண் பெருக்கு இत्याதி। எண், सङ्ख्यै - பெருக்கு, आनन्त्यम्। सङ्ख्यैயினுடைய आनन्त्यத்தைபுடைத்தான - असङ्ख्यातமானவென்றபடி - அந்நலத்து, அந்த ज्ञानानन्दाश्रयமான - ஒண்பொருள், स्वप्रकाशतया विलक्षणवस्तुकளான जीवाர்களென்றபடி. இது अचित्तத்துக்கு गुणलक्षणम्। இப்பொருள்களை - ஈறில் வண்புகழ் ஈறு அவதி। அவதிபற்றவன் என்று विलक्षणम्। புகழென்று कल्याणगुणங்களைக காட்டுகிறது இங்கெண்டெருக்கந்நலத்தொண்பொருளையுடையவெனென்று आश्रयமாகவுடையவெனென்றபடி இது तात्पर्यरत्नावलியில் இப்பாட்டில் अर्थத்தை “जगदयनतया” என்று विवरिक्कையாலே स्पष्टम् இப்படி बहुव्रीहि समासार्थம் சொல்லுமிடத்து पूर्वम् अर्थத்தை அருளிச்செப்துகொண்டு பின் நாராயண ஸ்வுத்தைப் ப்ரயோகித்தருளுகிறார் - இது நாராயண ஸ்வுத்தறின அர்யமென்று, தோற்றுகைக்காக.

(சா.ஸ்வ) प्रथमं बहुव्रीह्यर्थं மருளிச் செய்கிறார் - எண்பெருக்கு இதி - எண், सङ्ख्यै॥ பெருக்கு, आनन्त्यम्। सङ्ख्यैயினுடைய, आनन्त्यத்தைபுடைத்தான - असङ्ख्यातமானவென்றபடி - அந்நலத்து, अनन्तज्ञानानन्दाश्रयமான ஒண்பொருள் ஒண் विलक्षणமான - स्वप्रकाशतया विलक्षणமான பொருள், वस्तुकளை जीவர்களை, இது अचित्तத்துக்கும் उपलक्षणम्। இதுகளை आश्रयமாகவுடையவெனென்றபடி ஈறில், ஈறு, அவதி। अवधिरहितங்களான - வண் विलक्षणங்களான - புகழ், कल्याणगुणங்களைபுடையவெனென்றபடி - “जगदयनतया” इति तात्पर्यरत्नावल्युक्ते: இப்படியே अर्थமென்று கருதுது - இப்படி अर्थம் சொல்லி अनन्तरं व्याख्येयपदத்தை निर्देशितருளுகிறார் - நாரணன் இதி। अथ तत्पुरुषार्थं साधिया நின்றுகொண்டு व्याख्येयपदத்தையெடுக்கிறார் -

(சா.ப்ர) எண்பெருக்கு இत्याதிநா। असङ्ख्येयज्ञानानन्दस्वरूपा जीवा: अनन्त कल्याणगुणगणाश्च यस्य स नारायण इत्यर्थ: -

(சா.வி) எண்பெருக்கந்நலத்தொண்டொருளீறில் வண்புகழ் நாரணன் - எண் सङ्ख्याया: - பெருக்கு, आनन्त्यवन्त:। असङ्ख्यात इत्यर्थ - அந்நலத்து, तादृशज्ञानानन्दाश्रया:। ஒண்பொருள், स्वप्रकाशतया विलक्षणा जीवा: - अत्राचिदुपलक्ष्यते - ஈறில், अनवधिका: - வண், विलक्षण: புகழ், कल्याणगुणश्च यस्य स नारायण इति बहुव्रीह्यर्थोऽत्र विवक्षित:। -

(சா.ச) எண், संख्या - பெருக்கு, आनन्त्यम् - நலம் आनन्द:। அந்நலம் इत्यानन्दवल्ली प्रसिद्धिस्सूच्यते - एव च - எண் பெருக்கந்நலத்தனாய், अपरिच्छिन्नानन्दतया आनन्दवल्ली प्रसिद्धस्सन् - ஒண்பொருள், स्वय - प्रकाशतया विलक्षणं वस्त्वित्यर्थ: - इत्यमुक्त्या जीवसङ्घ उक्त: - अचिदानेन लक्ष्यते - विदचिद्वर्गाश्रयक इत्यर्थ: - ஈறு, अवधि:। இல், अवधिरहित:, வண்புகழ், श्लाघ्यकल्याणगुण:। एवं प्रथममर्थमुक्त्वा शब्दमुपादत्ते। நாரணன் இதி। अत्र बहुव्रीह्यर्थ उक्त: - अथ तत्पुरुषार्थं प्रथमं शब्दमुपादायाह -

(सा.वि) प्राग्वह्य इत्यादिना - नारायणः कृत्स्नस्यापि लोकसप्तकस्यापि नाथ इत्यर्थः । पूर्वापरश्रवणम्, प्रथमद्वितीयशतकयोः - अथ प्राप्यत्वप्रापकत्वौपयिकाकारजातं सर्वं नारायणशब्दबोध्यमित्युपपादयति - हेयेत्यादिना । सुबालोपनिषदि “एष सर्वभूतान्तरात्मा अपहृतपाप्मा” इति नारायणशब्दार्थत्वे नोभयलिङ्गत्वोभय विभूतियोगयोरुक्तत्वाद्भिन्नमित्युक्तम् -

மூ - உபயவிஹூதியோகமும் கர்ஹிதஸ் - தேவீஹூஷணாயுதஹரிஜன ஹரி஑்஑ததூரஹாலஹாஷ்டாதி ஹேதங்஑ளும் இங்஑ே அநுசந்஑ேயங்஑ள் |

“कारणत्वमबाध्यत्वमुपायत्वमुपेयता ।

इति शारीरकस्थाप्यमिह चापि व्यवस्थितम् ॥” இதெல்லாம்

(சா.தி) அதில் बहुव्रीहिபதத்தில் उभयविभूतियोग ஶாब्दம் । उभयनिङ्गत्वमार्थம் - तत्पुरुषपक्षத்தில் उभयமும் ஶாब्दம் - இனி நாராயண ஶப்தத்தில் बहुवचनவிवक्षितமான अवान्तरभेदத்தைதருளிச் செய்கிறார் - देवीत्यादिवत् - தேவிகள் श्रीभूमिनीलादிகள். पार्श्वदं कुमुदादிகள் - आदि शब्द लीलाविमूतिभेद-सङ्ग्राहकम् । शारीरकाध्याय चतुष्टयार्थமும் இடபதத்திலே सक्षिप्तமென்கிறார் कारणत्वमित्यादियாவ, कारणत्वமாவது 2 प्रथमाध्यायोक्तமான ब्रह्मणस्सकल जगत्कारणत्वम् - அபாध्यத்வ, द्वितीयाध्यायोक्तமான ब्रह्मणः सकलजगत्कारणत्वस्य बाह्यकुदृष्टिभिरविचात्यत्वम् - உபாயத்வ், तृतीयाध्यायोक्तं - चतुर्थाध्या-योक्तोपेयता च என்றிப்படி शारीरकशास्त्रस्थापितமான अर्थचतुष्टयமுமிங்கே गर्भितமென்கை

[illegible]

(सा.प्र) छत्रचामरादि पार्षदाः - गजाननजयत्सेनाद्याः भोगोपकरणादिरादि शब्दार्थः - सकलजगत्कारणत्वादीनां नारायणशब्दार्थत्वेऽपि तेषां शारीरके विस्तरेण प्रतिपादितत्वात्तदुपजीवनसम्भवान्नात्रविस्तरेण व्यवस्थाप्यन्त इत्याह। कारणत्वमित्यादिना।

(सा.वि) गर्भितमिति - “एष सर्वभूतान्तरात्मा अपहतपाप्मा” इति सुबालोपनिषदि अन्तरात्मत्वरूपं नारायणशब्दार्थमुक्त्वा नारशरीरकत्वप्रयुक्तदोषाभावस्याप्युक्तत्वात् “दिव्यो देव” इति प्रकाशाश्रयत्वादि कल्याणगुणाश्रयत्वस्याप्युक्तत्वादिह तत्प्रत्यभिज्ञानात्तद्गर्भितमिति भावः - इदं रक्षकत्वादावुपयुज्यते। चतुर्थ्या कैङ्कर्योद्देश्यत्वेन उभयविमूतिवैशिष्ट्यस्य चेहानुसन्धेयत्वेन तदपि गर्भितमिति भावः - वक्ष्यमाणनारायण शब्दव्युत्पत्तिभेदेषु कारणत्वा दयःशरीरकाध्यायचतुष्टयप्रतिपाद्याश्चत्वारोऽर्थास्सङ्गहेणेह सिद्ध्यन्ति। ते च तत्र तत्रानुसन्धेया इत्यभिप्रेत्याह - कारणत्वमिति -

(सा.सं) अनुसन्धेयत्वात् इति - नारशब्दबहुवचन विवक्षितत्वेन तदवान्तर भेदस्सर्वोऽपीहानुसन्धेय इत्यर्थः - शारीरकाध्यायचतुष्टयार्थोऽपि नारायणपदे अन्तर्गत इत्याह - कारणत्वमिति । -

மூ - “ஜானானந்தாமலத்வாதி” என்று தொடங்கி ஐதூர் நியத்திலே ப்ரதிபாதிதம் இவ்விடத்தில் -
“சுப்டா நாரம் தோயமந்ஸ்திதோஹ் யேந ஸ்யாந்மேநாநா நாராயணேதி ।

அபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா அபோ வநேரஸூநவ: ।

தா யதஸ்யாயநம் பூர்வ் தேந நாராயண: ஸ்மூத: ॥”

இத்யாதிக்களிலே அப்புக்களையெடுத்தது தத்வாந்நரங்களுக்கும் உபலக்ஷண மென்னுமிடம்

“நரஜ்ஜாதானி தத்வானி நாராணிதி ததோ விது: ।

தான்யேவகாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்மூத: ॥ ”

இத்யாதிக்களாலே சித்ஹம் -

(சா.தீ) எங்ஙனேயென்னில்? “நரஜ்ஜாதானி” என்கையால் நாரஸ்த்வதால் காரணத்வம் சித்ஹம் - நரஸ்த்வத்தால்
ஸோதகவாக்யார்த்தம் சித்ஹிக்குமென்று மேலே சொல்லுகையால் அவிரோதம் சித்ஹம் । அயநஸ்த்வத்தில்
காரணவ்யுத்தியால் உபாயத்வம், கர்மவ்யுத்தியால் உபேயத்வம் சித்ஹம் - இவ்அர்த்தமெல்லாம் நாராயணஸ்த்வார்த்தமாக
ஐதூரஜ்ஜாதானிசெய்யப்பட்டதென்கிறார் இதெல்லாம் இத்யாதி - இனியிந்த நாராயணஸ்த்வார்த்த விஷயமான
ஸ்மூதிவகனத்தில் தோற்றின விரோதத்தக்கு சமாஹாந பண்ணுகிறார் - இவ்விடத்தில் இத்யாதிதால்
- இவ்விடத்து, இந்நாராயணஸ்த்வார்த்தவிஷயமாகவென்கை - சுப்டா நாரமதி - நாரம் தோய சுப்டா
தஸ்யாந்ஸ்திதோஹ் । யேநாந்நரவஸ்தானேந மே நாராயணேதி நாம ஸ்யாத் என்கிறதக்கு அர்த்தம் இது வாராஹ வகனம் -
நரஸூநவ: என்னுமிடத்தில் நரஸ்த்வம் । “ஜஹ்நாராயணோ நர:” என்கையால் நாராயணனைச் சொல்லும் -

(சா.ஸா) கர்மணி வ்யுத்தியா ப்ராப்யத்வக்யனேந துரீயாஹ்யார்த்தமும் சித்ஹமென்று கருத்தது இப்படி இத்தனையும்
நாராயணஸ்த்வார்த்தமென்கிறது கூடுமோ? மந்நவிரவரண ப்ரவூத்நரான ஐதூர அஃஸ்தோத்ரிஸ்த்வ காரணத்வாஹ்
லிங்கதாதிக்களைச் சொல்லவில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் இதெல்லாம் இதி - நாராயண
ஸ்த்வார்த்தமாக ப்ரதிபாதிதமென்றபடி இப்படி ஐதூரஹி தத்புரூபசமாஸத்யததாலே சர்வவ்யாபகத்வ
சர்வாஹாரத்வாதிக்கூத்ஸநார்த்தம் சித்ஹிக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது “அபோ நாரா” இத்யாதி
ப்ரமாணங்களிலே நாரஸ்த்வவாஹ்யா த்ரூபஸ்துமாத்ரவ்யாபகத்வம் நாராயணஸ்த்வார்த்தமாகச் சொல்லுகிறது விரோத்யாதோ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ்விடத்தில் இதி । இவ்விடத்திலென்று விஷயசமஸி -

(சா.ப்ர) அஸ்யார்த்தஸ்ய சாம்ப்ரதாயிகத்வமாஹ । இதெல்லாம் இத்யாதிநா - நநூஹ்யவிஹூதேநாரஸ்த்வார்த்தத்வ
கீர்தநமப்ராமாணிகம் । “அபோ நாரா” இத்யாதிபு கௌஸ்திதேவ ததர்த்தத்வோத்தேரீத்யாஸ்த்வஹ் “தேநாநாநேந சர்வ
விஷ்ணோர்த்திதிரித்யே । நாரம் ததயநம் ச” இத்யாதி விசேஷவகனானுரோதாத் “அபோ நாரா இத்யாதி:” எவோபலக்ஷணத்வமஹி
கார்யமதி தர்ஸ்யந் ஐதூரஹி ப்ரதர்ஸநபலமயநஸ்த்வார்த்தம் காஹ - இவ்விடத்தில் சுப்டேத்யாதிநா -

(சா.வி) நாரஸ்த்வார்த்தமாஹ - இவ்விடத்தில் இத்யாதிநா - அபா நாரத்வம் கயமீத்யுத்தம்? அபோ வநேரஸூநவ:, நர:
பரமாத்மா தத உத்தபநா இத்யர்த்த: - “அப எவ சஸர்ஜாதீ” இத்யுத்தே: - இஹ வகனாந்நரானுரோதாஹ்
தத்வாந்நரானாமப்யுபலக்ஷணமீத்யாஹ - அடடக்களையெடுத்தது இதி - நநு சுப்டா நார தோயமந்ஸ்திதோஹ் । -

(சா.ஸ) இஹ, நாராயணபதே । காபீத்யேகாவ்யயபதம் - வ்யவஸ்திதம், விவிநநயா ப்ரதிபாதிதம் -
உத்தார்த்தாநாமபியுத்தம்ஸம்மதமாஹ - இதெல்லாம் இதி - தத ப்ரத்யம் ஐதூரஹி சமாஸார்த்தப்ரதர்ஸககயநை:
காரணத்வாதிக்கோதகதாமஸ்யோபபாதிதம் । இவ்விடத்தில் இத்யாதிநா -

மூ - இந்த बहुव्रीहि समास (मान) निर्वचनத்தில் “नराज्ञातानि तत्त्वानि” என்று நாரஸஹ்யத் சொல்லுகையாலே महोपनिषत्प्रभृति களிற்சொல்லுகிறபடியே ब्रह्मेशानादि सर्वத்தையும் பற்ற நாராயணனுடைய सर्वविधकारणत्वமும் अयनशब्दத்தில் “ईयत इत्ययनम्” என்கிற कर्मव्युत्पत्तियாலே இவற்றை व्याप्यமாகவுடையவனுடைய सर्वव्यापकत्वமும் அதுக்கு उपयुक्तமான -

(சா.டீ) இந்நாராயண ஸ்வுத்தின் बहुव्रीहि समासार्थप्रदर्शनவचனங்களால் நாராயணனுடைய விषयसर्वविधकारणत्व सूचितமென்கிறார் இந்த बहुव्रीहि என்று துடங்கி - महोपनिषदित्यादि। “एकोऽह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मानेशानः” इत्यादियால் சொல்லுகிறபடி என்கை -

(சா.ஸ்வ) நாராயணஸ்வுவிஷயமான इत्यादि प्रमाणங்களிலென்றபடி இட்படி நாராயண ஸ்வுமுபலக்ஷணதயா सर्वतत्त्वपरமானாலும் “नाराणामयनत्वाच्च नारायण इति स्मृतः” என்கிற षष्ठीतत्पुरुषணில் “नारो नराणा सङ्घातस्तस्याहमयनं गतिः” என்று சொல்லுகையாலே कारणत्वबोधक मिल्लाமையால் कारणत्वமும் अबाध्यत्वமுமென்று கீழ்ச் சொன்னது विरोधिபாதோ? “नराज्ञातानितत्त्वानि नाराणांति ततो विदुः। तान्येव चायन तस्य तेन नारायण स्मृतः” என்று बहुव्रीहि समासनिर्वचनத்திலே कारणत्वं बोध्य மென்னிலப்போது “तान्येव चायनं तस्य” என்று அதுகளை अयनமாகவுடையவென்கிற अर्थ கூடுமோ? ईश्वरனைக்குறித்து அதுகளுக்கு अयनशब्दार्थமான वासस्थानत्वமும் प्राप्यत्वமும்மில்லையே? अयन शब्द मीयते व्याप्यत इति कर्मणि व्युत्पत्त्या व्याप्यपरमायक கொண்டு व्यापकत्वलाभार्थமென்னில் परस्पर प्रतिघात रूपस्वभावத்தாலே व्यापकत्वமும் கூடாதே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இந்த इति - प्रमाणबलத்தாலே व्याप्यतै सिद्धित்தால் तदुपयुक्ताति सूक्ष्मत्वமும் अन्यथानुपपत्त्या -

(சா.ப்ர) महोपनिषत्प्रभृतीति। “एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मा नेशानः” इत्यादिः महोपनिषत् - “तदणु समभवत्तत्र ब्रह्मा चतुर्मुखो जायत। सोऽग्रे भूतानां मृत्यु मसृजते”त्यादिः प्रभृतिशब्दार्थः - नारपदस्याप्यर्थान्मृप्रत्ययान्तत्व स्फोरणाय नराज्ञातानीत्युदाहृतम् -

(சா.வி) ता एवास्यायनं पूर्वमिति कार्यकालीनजलमध्यस्थत्वस्यैव प्रवृत्तिनिमित्तत्वोक्तेः कथं तत्त्वान्तरूपलक्षणतया व्याख्यात इति चेदित्थम् - पञ्चीकृतानामेवापाम् अधिकरणत्वेन “नराज्ञातानि तत्त्वानि” इति वचनान्तरानुसारात्तथा व्याख्यानोपपत्तेः - अत्रैव नारशब्दे जगत्कारणत्वं सिद्ध्यतीत्याह। இந்த बहुव्रीहीति। महोपनिषदि “नब्रह्मानेशानः” इति प्रलयदशा प्रतिपादक श्रुतौ ब्रह्मेशानादीनां निषेधेन नारायणमात्रावस्थानोक्त्या तत्र ब्रह्मेशानादि कारणत्व सिद्धमिति भावः -

(சா.ச) “एको ह वै नारायण आसीत्” इत्यादिकामहोपनिषत् - प्रभृतिशब्देन “व्यक्षरशूल पाणिः पुरुषो जायत - तत्र ब्रह्मा चतुर्मुखो जायत” इत्यादि गृह्यते - सर्वविधेति - नराज्ञातानीति पञ्चम्या हेत्वर्थकतया तस्य सङ्कोचका भावात् - निमित्तोपादानादि सर्वविधकारणत्वमपि “तदैक्षत। ब्रह्मवनम्” इत्यादि श्रुतिसिद्ध-मिहापि सिद्ध्यतीत्यर्थः - श्रुति सिद्धसर्वविधकारणत्वनिर्वाहकमन्तर्यामिता प्रयोजकमयनपद प्रति पन्नाकारमाह - अयनशब्दத்தில் इति - ईयते इति। व्याप्यत इत्यर्थः - एवं कर्मणि व्युत्पत्तौ व्यापनक्रियाकर्मत्वस्य नाराणां लाभात्। “अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायण” इति श्रुति प्रतिपन्नव्यापकत्वसिद्धिः।

नारो नराणां सङ्घतस्तस्याहमयनं गतिः ॥

(सा.सं) अन्तर्व्याप्त्युपयोगि सूक्ष्मत्वं तच्च प्रतिधातानर्हत्वम्। ॐपं०पा०गुणं०क०, कारणत्वव्यापकत्वादयः। अधिकरणव्युत्पत्तौ - ईयते आधीयत इत्यर्थः - तदा नाराणामाधारत्वसिद्धिः - आत्मधार्ये शरीरे आत्मनः स्थितिव्यपदेशवद्विश्वाधारस्य विश्वस्थिति वचनं विश्वशरीरक सिद्ध्युपयोगीति ध्येयम्। एवं बहुव्रीहि समासपक्षे अयनशब्दस्य प्रमाणव्युत्पत्तिभ्यां सिद्धार्थो निरूपितः। अथ तत्पुरुष पक्षे तस्य ताभ्यां सिद्धार्थो निरूप्यते। नाराणामित्यादिना। गम्यते अनेनेति गतिः - गम्यते इति गतिरिति क्रमेणव्युत्पत्ति द्वयं सूचितम् उपायोपेयभावार्थगतशब्देन द्विरूपात्तेन -

மூ - तेनास्मि मुनिभिर्नित्यं नारायण इतीरितः ।

நாரஸ்த்வேன ஜீவானாं சமூஹ: ப்ரோச்யதே புவஹை: ॥

தேஸாமயனமூதத்வானாராயண இஹோச்யதே ।

தஸ்மானாராயணம் பந்தும் மாதரம் பிதரம் குரூம் ॥

நிவாசம் ஶரணம் சாஹுவேத வேதா(ந்த)ஜ்ஞபாரகா: ॥”

இத்யாதிகளிற்படியே தத்புரூப சமாசமானாலும் நிரூக்திபலத்தாலே அயனஸ்த்வே புலிஜ்ஜம் - இங்கு “ரீஜ்ஜயே” என்கிற டாது விலே “ர” என்று ஸ்வரூபவிகாரத்தாலே க்ஷயிணுவான அசித்பதார்த்தத்தைச் சொல்லியதில் வேறுபட்டு ஸ்வரூபவிகாரஹிதமான சேதனவர்த்தத்தை நகநைகாதி ஶத்வம் போலே ந சமாசமான நரஸ்த்வேத்தாலே சொல்லி அதின் சமூஹங்களை -

(சா.டீ) ப்ரயோகிக்கையால் புலிஜ்ஜத்வம் சித்தமென்றபடி - இனி தத்புரூபபக்ஷத்தில் நாரஸ்த்வேத்தின் அர்த்தங்களைக் காட்டாநிறுக்கொண்டு இவற்றுக்கு அயனமென்றததால் ஸர்வேஸ்வரனுடைய உபாயத்வோபேயத்வ-ஸர்வாதாரத்வங்கள் சித்திததனவென்கிறார் - இங்கு ரீஜ்ஜயேமென்று துடங்கி - ரீயத இதி ர: என்றும் ந, ர:, நர: என்றும், நராணா சமூஹோ நாரமென்றும் வ்யுத்பன்னமான நாரஸ்த்வேத்தாலே சொல்லி -

(சா.ஸ்வ) நரஸவந்தினோ நாரா என்கிற வ்யுத்பத்திலே லக்ஷ்யார்த்தகயனம் - நிரூக்தே஽திஅர்ஶநிரூக்தபலத்தாலே புலிஜ்ஜத்வமென்று கருத்து - “நாரோ நராணா சஜ்ஞாதஸ்தஸ்யாஹமயன கதி:” என்று நிர்வகனம் கூடுமோ? நரஸ்த்வே நராஜாதானி தத்வானிஎன்கிறவிடத்தில் போலே பரமாத்மபரமாகில் பரமாத்மபஹுத்வம் பாதிதமாகையாலே நாரோ நராணாம் என்று பஹுவகனம் கூடாதே? இனி மநுஷ்யவாசி்யாகில் தேவா஽யதனத்வமுமில்லையாக ப்ரசஜ்ஞிபாதோ? அயனஸ்த்வே வ்யாபகத்வார்த்தத்வே தத்புரூபனில் பஹுப்ரீஹ்யபேக்ஷயா அதிகார்த்தலாபாபாவா஽யேய்யமும ப்ரசஜ்ஞிபாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இங்கு இதி - இங்கு, ஷ்ஶீதத்புரூபநிர்வகனத்தில் பஹுப்ரீஹ்யபேக்ஷயா அதிகார்த்தலாபததாலே சார்த்தகயமென்று கருத்து -

(சா.ப்ர) நிரூக்திபலத்தாலே இதி। உபாத்தவகனேஷு புலிஜ்ஜத்வப்ரதர்ஸனாதித்யர்த்த: , ரீஜ்ஜய இத்யா஽யமய டாது: -

(சா.வி) நாரோ நராணா சஜ்ஞாத இத்யத்ர அயனமயத்யஸ்ய கதிரிதி விவரணம் - அத்ர தத்புரூபபக்ஷே அயனஸ்த்வேத்ய நயத்யனபுஸகத்வாத்ஸமாஸே஽பி பரவலிஜ்ஜ்஽ந்஽ந்ரதத்புரூபயோரிதி நபுஸகைநைவ பாவ்யம் - கத்ய புலிஜ்ஜத்வமயத்யத்ர நிரூக்திவகனேஷு புலிஜ்ஜநிர்தேஸாத்புலிஜ்ஜத்வமயத்யாஹ । தத்புரூபசமாசமானாலும் இதி - நாரஸ்த்வேஜீவவாசி சந் ஸ்வாதிநத்ரிவிதவசேதனாசேதன ஸ்வரூபஸ்திநி ப்ரவூதி ப்ஹேதேவாயனஸ்த்வே வ்யுத்பத்திப்ஹேதேன ஸர்வசேதனானா ப்ஹோயமூத உபாயமூத ஆதாரமூத இதி ப்ரதீத்யுபயுக்தோ பவநீத்யாஹ । இங்கு ரீஜ்ஜய இத்யாதிநா । நரஸ்த்வேத்யா-சேதனபிந்நசேதனபரத்வே அசேதனாடாரத்வம் ந சித்தயதீத்யாஸஜ்ஞய -

(சா.சம்) அயன ஶத்வஸ்ய கரணே கர்மணி ச வ்யுத்பத்தி சித்தார்த்தத்யமுக்தம் - ஆலபனம், உபாய: - கதிஸ்த்வேத்யன ஶத்வயோ: ஸ்தான ப்ரமானோபயேகார்த்தம் ஸூசயத்தத்புரூபபரம் வகன நாரஸ்த்வேநேதி । நிரூக்திபலத்தாலே இதி । யத்யபி பரவலிஜ்ஜ்஽ந்஽ந்ரதத்புரூபயோரிதி நபுஸகத்வமேவ வாக்யம் - தத்யாப்யஸ்யமாஸ்யேயநிரூக்தௌ புலிஜ்ஜதயானந்யதாசித்த ப்ரயோக ப்ராசூரியாத்புலிஜ்ஜத்வமேவேதி பாவ: । அத்ர நர நார அநஸ்த்வேதானா ப்ரகூதி ப்ரத்யயார்த்தபர்யாலோசனயா இமே அத்யா: ப்ரதிபன்னா இதி ப்ரதிஜானீதே இங்கு இத்யாதிநா - இங்கு, தத்புரூபசமாசபக்ஷே ரீஜ்ஜயே இத்யஸ்த்வேதாத்மோ஽ ப்ரத்யயாலார இதி ஶத்வ: - ரீயதே இதி ர: - நரீயதே இதி நர: । -

(சா.சं) நராணாं समूहो नारम् । என்கிறவித்தாலே இத்யந்தொக்தார்த்தஸ்ய சாंप்ரதாயகத்வம் வடந்
அயநशब्दसिद्धोपायोपेयत्वयोरुपपादकमाधारत्वे प्रमाणं दर्शयति - स्वाधीनेति - ‘अन्नादोवसुदानः -
यमेवैष वृणुते’ इत्यादिभिः उपायत्वेन सिद्धस्यापि । “कंब्रह्म खं ब्रह्म सुखं त्वमेव” इत्यादिना स्वभावतो विपुलतम
भोग्यत्वावगमादुपेयत्वमिति भावः । आधारत्वप्रकार उक्तः । यो लोक इति कथमेकस्यैवायनपदस्यानेकार्थेतिति
शङ्कां व्युत्पत्तिभेदादेकोऽपि धातुरनेकार्थ इति दर्शयन्परिहरति - गांध्याणेन्येनान्नौ इत्यादिना । अयते
निखिलान्नारानित्युक्तविधया अस्य धात्वन्तनिष्पन्नत्वेऽप्युक्तनिर्वाह प्रकारस्सन् इत्याह । अयपयेति ।

மூ - இவ் உபாயத்வோபேயத்வாதிகளுக்கு உபயுக்தமான சௌம்யமும் பரத்வமும் இங்கே சிद्धம் - அயனமென்று வாஸஸ்தானமாய் அப்போது बहुव्रीहिसमासத்தாலே அந்தவ்யாஸியும், தத்புரூபணாலே बहिव्यासியும் தோற்றுகிறதென்றும் அநுசந்திப்பார்கள் - இவைமயிரண்டும் ஸ்ருதிரிஷ்டம் -

(சா.டீ) சிद्धங்களென்கிறார் - இவ் உபாயத்வெत्याதியால் - அயனசப்தம் வாஸஸ்தானவாசியாய் बहुव्रीहिसमासத்திலிஃ சப்தம் வாஸஸ்தானவாசியாம்போது நாராயணசப்தத்தில் ஈஸ்வரனுடைய அந்தவ்யாஸிबहिव्यासிகளும் தோற்றுமென்பார்களென்கிறார் - அயனமென்று இத்யாதி - ஆத்மாவாலே ஧்யாயமாய் ஧ாக்மகாமலே ஶரீர வாஸஸ்தானமாயிருக்கையால் ஆ஧ாரத்துக்கும் வாஸஸ்தானத்துக்கும் ஶேதம் சிद्धம் - இப்படி அயனசப்தம் வாஸஸ்தானவாசியானபோது தத்புரூபணிலும் बहुव्रीहियிலும் சித்தத்துக்கும் அசித்தத்துக்கும் बहिव्याप्त्यन्तव्यासि சொல்லவேண்டுகையால் நராஜாதானி என்கிற நாரசப்தவ்யுத்தியே கொள்வது - நாரஸ்த்விதி என்கிற வ்யுத்தியைக்கொண்டால் நாரசப்தம் சேதனமாந்வாசியாகையாலே இவைமயிரண்டும் தானுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவைமயிரண்டுமென்று - “அந்தர்வஹித் தத்சர்வ வ்யாப்யநாராயண:ஸ்தித:” -

(சா.ஸா) இப்படி அயனசப்தத்தில் உபாயத்வம் வாச்யமென்று சித்திக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? அர்த்தபஞ்சகா஧ிகாரத்தில் நாராயணசப்தத்திலே பரத்வசௌம்யமநுசந்தேயமென்று சொன்னது விருத்தியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ் உபாயத்வெதி - சிद्धம், அர்த்தசித்தமென்றபடி - அர்த்தபஞ்சகத்தில் அர்த்தசித்தார்த்தகதனமாகையால் விருத்தியில்லையென்று கருத்து - இப்படி அயனசப்தத்துக்கு உபாயத்வார்த்தத்தில் தத்புரூபணமாஸம், கூடினாலும் बहुव्रीहिसमासம் துர்தமன்றோ? அயனசப்தத்துக்கு வ்யாப்யார்த்தத்தில் बहुव्रीहियும் உபாயத்வார்த்தத்தில் தத்புரூபணமும் சொன்னால் ஂகார்த்தத்தில் சமாஸத்வயமில்லாமையாலே வரூப்யம் ப்ரஸஜ்யாதோ? இனி அயனபதம் வாஸஸ்தானபரமாய்க் கொண்டு बहुव्रीहित्तपुरुषसमासद्वयवत् தென்னிலப்போது बहुव्रीहियிலே நாரங்கன் வாஸஸ்தானமல்லாமையாலே பா஧ிதார்த்தகத்வம் ப்ரஸஜ்யாதோ? बहुव्रीहियில் அந்தவ்யாஸிபலிதையாகையாலே தாத்பர்யார்த்தபா஧மில்லையென்னில் அப்போது बहुव्रीहियில் தாத்பர்யார்த்தபா஧ான்யமும், தத்புரூபணில் வாக்யார்த்தபா஧ான்யமும் விரூபமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். அயனமென்று இதி - ஂகார்த்தகாயனசப்தத்தில் சமாஸத்வயமும் உபயத்ரபிபலிதார்த்தபா஧ான்யமுமிருக்கையாலே வரூப்யமில்லையென்று கருத்து. அந்தவ்யாஸிबहिव्यासिरूपार्थद्वयமும் ப்ரமாணாந்ரத்தாலே ஸ்஑ுடப்ரதிபந்மானாலன்றோ மந்ரத்துக்கு இதிலே தாத்பர்ய கல்பிக்கலாவது? அதற்கு ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இவை இரண்டும் இதி - ஆனாலும் அந்தவ்யாஸி -

(சா.ப்ர) இத்யாசுத்தாந்தர்வஹிவ்யாஸி சமாஸத்வயேந டர்ஸிதேதி அப்யநுசந்தேய இத்யாஹ | அயனமித்யாடிநா | -

(சா.வி) बहुव्रीहित्तपुरुषसमासाभ्यां சிद्धயத இத்யாஹ - அயனம் என்று இதி -

(சா.ஸ) உபயுக்தமான இதி - சுலபஃ ந சேந்ரஃபாயஸ்யாத் - பரஃ ந சேந்ரஃபேய: ஸ்யாதிதி பாவு: - बहुव्रीहिसमासपक्षे அயனசப்தேந கர்மணி வ்யுத்த்யைவ அந்தர்வஹித் வ்யாஸிசித்திரிதி ஸ்வசித்தாந்த: - அத்ராபியுக்தநிர்வாஹாந்ரமாஹ | அயனமென்று இதி - அ஧ிகரண வ்யுத்த்யபிப்ராயேண வாஸஸ்தானமாய் இத்யுக்தி: बहुव्रीहावन्यपदार्थस्य भगवतस्तिलतैलवन्नारेष्वाधेयत्वम् -

மூ - அந்தவ்யாஸியாவது? இவையுள்ளவிடத்தில் தன்னையிலையென்ன வொண்ணாதபடி கலந்து நிற்கை - **பஹிர்வ்யாஸியாவது?** இவையிலலாதவிடத்திலுமெங்கும் தானுள்ளனாகை - **விபுக்களான காலாடிகளுக்கு பஹிர்வ்யாஸி சொல்லவேண்டா -**

(சா.தி) என்றிறே ஸ்ருதி। வ்யாஸிகளின் **स्वरूपத்தை** வெளியிடுகிறார். **அந்தவ்யாஸியாவது** **இत्याடியால்.** **பஹிர்வ்யாஸிக்கு** **அர்யமாக** **விபுக்களையும்** **வ்யாபித்திருக்குமென்று** **விவஸிக்க வேண்டா - அவற்றுக்கு -**

(சா.ஸ்வ) **ईश्वरனுக்குக் கூடுமோ?** **நிரவயவமான** **जीवस्वरूपத்தில்** **அந்தவ்யாஸி** **கூடாதே?** **பஹிர்வ்யாஸியாவது:** **बहिः** **புடேசசம்பந்தமன்றோ?** **அந்தவ்யாஸிக** **थनத்தாலே** **தானே** **பஹிர்வ்யாஸி** **सिद्धியாதோ?** **என்னவருளிச்செய்கிறார் -** **அந்தவ்யாஸியாவது** **இत्यादिना -** **இப்படி** **பஹிர்வ்யாஸி** **சொன்னது** **கூடுமோ?** **அப்போது** **कालादिविभुपदार्थங்களிலே** **ईश्वरனுக்கு** **பஹிர்வ்யாஸி** **बाधितையாகாதோ?** **என்னவருளிச்செய்கிறார் -** **விபுக்களான** **इति -** **நாராயணமணியாசமென்று** **अणुत्वेन** **சொல்லப்பட்ட** **ईश्वरனுக்கு -**

(சா.பு) **नन्वणुविश्वोर्नन्तर्बहिः** **புடேசாபாவாதேஷ்வந்தர்வ்யாஸி** **न्युक्तै** **இத்யத்** **“बहिरन्तश्च तद्व्याप्तिस्तत्र यत्रोभयं भवेत्। विभोरणोश्च न बहिरन्तस्तस्मान्न सा तयोः। विभोर्नच्छिद्रमणुना नाणूनां विभुना च तत्। यथा प्रमाणं संबन्धमात्रमेव तयोर्भवेत्”** **இதுகூறியத்யா** **विश्वणुनियमनोपयुक्तं** **சம்பந்தவ்யதிருகேணா** **न्तर्बहिर्यासीनस्त** **इति** **தयोஸ்வரூபம்** **प्रदर्शयन्** **‘अणोरणीयान्’** **இத்யா** **देः** **तात्पर्यञ्चाह।** **அந்தவ்யாஸி** **इत्यादिना -**

(சா.வி) **नन्वणुविश्वोर्बहिरन्तः** **புடேசாபாவாதேஷ்வந்தர்வ்யாஸி** **न्युक्तै** **இத்யே** **“बहिरन्तश्च तद्व्याप्तिस्तत्र यत्रोभयं भवेत्। उभयं, बहिः** **புடேசாந்த:புடேச** **इत्यर्थः -** **विभोरणोश्च न बहिरन्तस्तस्मान्न सा तयोः।** **विभोर्नच्छिद्रमणुना नाणूनां विभुना च तत्। यथाप्रमाणं** **சம்பந்தமா** **त्रमेव तयोर्भवेत्”** **இதுகூறியத்யா** **विश्वणुनियमनोपयुक्तं** **சம்பந்தவ்யதிருகேணா** **न्तर्बहिर्यासी** **न** **स्त** **इति** **वदन्** **तयोस्स्वरूपं** **प्रदर्शनपूर्वकं** **“अणोरणीयान्”** **இத்யா** **देस्तात्पर्यञ्चाह।** **அந்தவ்யாஸியாவது** **इत्यादिना -** **இவையுள்ளவிடத்தில்,** **एतत्पदार्थमध्ये** **தன்னை,** **स्वात्मानं।** **இல்லை,** **नास्तीति** **यथानवदेत्तथा -** **நிற்கை,** **संश्लिष्य** **स्थितिः -** **இவை** **இல்லாதவிடத்திலும்,** **एतदभावस्थलेऽपि -** **எங்கும்,** **सर्वत्र -** **தானுள்ளனாகை,** **स्वस्य** **विद्यमानत्वं** **பஹிர்வ்யாஸி:** **।** **विभूनां तु** **பஹிர்வ்யாஸி** **सम्भवति -**

(சா.ச) **अन्तर्व्याप्त्यभिव्यञ्जकम्।** **तत्पुरुषसिद्धं** **त्वाधारत्वं** **भगवतो** **பஹிர்வ்யாப்த்ய** **भिव्यञ्जकमिति** **तेषामाशयः।** **ननु सर्वेभ्योऽणीयसो जीवस्यान्तर्देशाभावात्कथमन्तर्व्याप्तिः?** **பஹிர்வ்யாப்தி** **श्च** **केत्यत्राह -** **அந்தரिति -** **நிரவய** **वे** **அதிகரண** **भेदस्सावयवे** **அதிகரண** **भेदो** **अवयवभेदश्च** **இவையுள்ளவிடத்தில்** **इति** **शब्देन** **विबक्षितः -** **கலந்து** **நிற்கை** **इत्युक्त्या** **“न तदस्ति विना यत् स्यात्”** **இதுகூறியத்யா** **प्रत्यवयवं** **प्रत्यधिकरणं** **सदाऽविनाभावलक्षणः** **संसर्गविशेष एवान्तर्व्याप्तिरित्युक्तं** **भवति -** **நிற்கை** **इत्यस्य** **स्वसंबन्धेनैव** **स्वरूपादेर्** **यत्नस्य च** **निर्वाहकत्वेन** **वर्तनमित्यर्थः -** **இல்லாதவிடத்திலும்** **इत्येतावतैवालम् -** **எங்கும்** **इति च** **सङ्कोच व्यवच्छेदार्था** **तर्हि** **विभुकालादौ** **तद्रहितप्रदेशाप्रसिद्धेः** **कथं** **பஹிர்வ்யாப்திரித்ய** **त्राह -** **விபுக்களான** **इति। -**

மூ - “நாராயணமணியாஸம்சேஷாணாமணியசாம்”

என்றது அந்தவ்யாஸிக்கு அநுபுணமான ப்ரதிபாநானஹ்வம் । அல்லது அநுபரிமாணத்வமன்று. இது சொல்லுமிடம் உபாஹ்வவக்ஷேதத்தாலேயென்று சூத்ரஹ்யாதி சிஹ்ம -

(சா.தி) பஹி:ப்ரதேஸ்திஸில்லாமைபால் - அந்தவ்யாஸியிலும் “நாராயணமணியசாம் - அநுரணியான்” இत्याதிபால் சொன்ன அநுரணுத்வமந்தவ்யாப்யுபயிகப்ரதிபாநானஹ்வபரம் - அநுக்களுகது அந்த: ப்ரதேஸாஹவான் என்கை ஆனால் இஸ்வரவிஷயமான “அணியான்நீஹீவா” இत्याதி ஶ்ருதி எஙஙனே? என்ன உபாஸநார்த்த்வாஹிபாதிக்கமென்கிறார் இது சொல்லுமிடம் - இत्याதி - இஸ்வரனுக்கது வஸ்துக்கள் -

(சா.ஸா) அந்தவ்யாஸியும் பஹிவ்யாஸியும் கூடுமோ? என்னவருளிச்செப்கிறார் - நாராயணமிதி । ப்ரதிபாநேதி - சூக்ஷ்மத்வாபிபாநமுக்ஷேந ப்ரதிபாநானஹ்வபரமென்றபடி - இப்படியாகில் அணியாஸமென்கிற பஹ்வுக்கு குணத்வ ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச்செப்கிறார் - அல்லது இதி - உபக்ரமகத வ்யாபகத்வபர- நாராயணபஹ்விஸ்தா “மஹதோ மஹியான் । யந்மஹதோ மஹான்” இत्याதி பஹ்வுதி விஸ்தாஹுணத்வமநுபுணமென்று கருதது இப்படியாகில் “அஸ ம அத்மானஹ்வுதே அணியான்நீஹீவாபாஹ்” என்று அநுபரிமாணத்வம் சப்ரதிபாநிகமகக் சொல்லுகிறது, விஸ்தியாதோ? என்னவருளிச்செப்கிறார் இது சொல்லுமிடம் இதி । “அஹ்மகௌகஸ்த்வா” இत्याதி சூத்ரஹ்யாதிசிஹ்மமென்றபடி இப்படி பஹிவ்யாஸி சொன்னால் -

(சா.ப்ர) அவ ஷேக்ஷதஹந ச்யாதித்யத்ர “அஸ ம அத்மானஹ்வுதேஅணியான்” இत्यேதத்ப்ரகரண அவ “அய்யான்புதிவ்யா அய்யானந்த்ரிக்ஷாஅய்யாந்ஹிவோ அய்யானேஹ்யோ லோகேஹ்ய:” இதி பரமமஹ்வஸ்யாப்யுபேக்ஷேதானேஸு த்ரிவிபபரிக்ஷேதாஹ்வோக்தே: ஷாணியஸ்த்வமுபாஸநார்த்தமிதி “அஹ்மகௌகஸ்த்வா” இत्याதி சூத்ரஹ்யாஹி ஸ்தாபிதத்வெநஹிபாதிக்கத்வாந் ஶ்ருதஹநமித்யாபிப்ரயந்நாஹ । இது சொல்லும் இதி । விஸ்வவ்யாபஸ்ய தஸ்யோசிதமுபாதிபரிக்ஷேத நாஹ்மிதத்வமித்யாதி ஹ்யாஹித்யாதி ஷப்தார்த்த: । நநு “அகஸ்ததா ஸர்வஹூதாந்ராத்மா ரூப ரூப ப்ரநிஹுபோ பஹூவ -

(சா.வி) அணியஸோஅப்யணியஸ்த்வ ஷ நாப்வந்தவ்யாப்யுபேக்ஷம் - அநுஹூதாந்யநுபரிமாணஸ்யாஸம்பவாஹ - அந்ததேஸாஸம்பவெந ததந்தவ்யாப்யுபேக்ஷம் - பஹ்ராமலகபித்வாதிவஹ்வுபரிமாணமாந்ரேஷ்வணுஷப்த ப்ரயோகதர்ஸனெந குணாணுஷப்தாஹிபி இயஸுந்ப்ரத்யயோபபதேரதோஅணியஸ்த்வம் நாம சூக்ஷ்மவஸ்துநோ நியமநார்த்த ஹ்விபகவக்ஷேதலக்ஷணஸவந்ஹமாந்ரஸ்யேவ ஸத்வெந யோக்யத்வரூபப்ரதிபாநானஹ்வமேவ விவக்ஷிதம் । நாணுத்வபரத்வமிதி ஹவ: । “அஸ ம அத்மானஹ்வுதேஅணியான்” இत्याதி: கோத்ய இत्यத அஹ - இது சொல்லுமிடம் இதி - “அஹ்மகௌகஸ்த்வா” இதி சூத்ரஹ்யாஹி அநுபுணமுபாஸநார்த்த ஹ்வுதேஸோபாதிக்கம் ।

(சா.ஸ) ந்வணுஷ்வணுத்வெநவர்தநமேவாந்ரவ்யாபிஸிதாப்ரமாணமஸ்திவத்யத்ரஹ - நாராயணமிதி - விஹூதாணுத்வயோ: பரஸ்பரவிஸ்தாஸ்ய விஹூரணுத்வபராண்யந்தவ்யாப்யுபேக்ஷம் ப்ரதிபாநானஹ்வபராண்யேவெத்யாஸய: - அந்ரோக்தமஸ்த்ரஹி: “அநுரணியாஸம்ஹதோ மஹியானிதி ஷாஹ: । பஹி: ப்ரதேஸோஅந்யதா து விஹூதாணுத்வயோஹ்விதி: । அநுரணியாஸம்ஹதோ மஹியானிதி ஷாஹ: । அவ்யாஸதேஸோ நாஸ்திதி ஹ்யதிரசூக்ஷ்மத்வதத்பர:” இதி । தஹி அணியான்நீஹீவா” இत्याதி: கத்யமுபபதேரந்நித்யத்ரஹ - இது சொல்லும் இதி - “ஹ்யபேக்ஷதா து” இत्याதி சூத்ரஹ்யாதிசிஹ்மமித்யார்த்த: - அஸ்ய விஹூ: ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வம் “தெநேஹ் பூர்ணம்” இत्याதிநோக்யதே ।

(मा म) तदपि यथा न विभुत्वविरुद्धं तथोपपादयति । व्याप्त^१इत्तु इत्यादिना । इत्तु इति -
 ५ - र्वाविभुत्वयोरविरोधस्य प्रतिवस्तुपूर्णत्वविभुत्वयोरविरोधस्य चेत्यर्थः । परमत^२ङ्कण इति -
 भा^३ ऋजैनादिमतनिरासोऽनुपपन्नः स्यादिति भावः । -

மூ - இங்கு ஸ்ரதமாஶரத்தாலும் நரஸஶஶ்டத்தில் ஸ்ரகூதரியான நரஸஶ்டத்தாலும் அயநஸஶ்டத்தாலும் ஸர்வஸர்வணைச் சொல்லுகிறபோது ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ந்த்யத்வ ந்தூத்வ (ஆதாரத்வான்த்யாமித்வ) ஸ்ரபாயத்வோ-
ப்யத்வாதிகளான ஆகாரஶேதங்களாலே ஸூன்றும் ஸப்ரயோஜநங்கள். ஸ்ரணவத்தில் தூதூதாஶரத்தாலே ஶேதநணை
ஸ்ரகாஸிப்பிக்கச் செய்தே இங்கு நரஸஶ்டத்தாலே மீண்டும் சொல்ல வேண்டுதானேனென்னில் -

(ஸா.தூ) ஸாஸ்கராதிமதங்கள் - ரக்ஷகத்வத்தாதி. ரக்ஷகத்வகாரணத்வங்ளை அகார சொல்லுகையாலும், ந்த்யத்வந்தூத்வங்ளை நரஸஶ்ட் சொல்லுகையாலும், ஸ்ரபாயத்வோப்யத்வாதிகளை அயநஸஶ்ட் சொல்லுகையாலும் ஸூநரஶக்த்யமில்லையென்றபடி இனி ஜீவணைச் சொல்லும் மகாரநரஸஶ்டங்களுக்கும் ஸூநரஶக்த்யஸஶ்டூயை ஜாதூத்வந்த்யத்வாதாகாரஶேதத்தாலே ஸ்ரஶ்ரஶ்ரிக்ஷலாயிருக்க ஸ்ரகாரான்தரேண ஸ்ரஶ்ரஶ்ரிக்ஷிறார் - ஸ்ரணவத்தில் இத்தாதிதால் -

(ஸா.ஸ்தா) ஸ்ரஸ்ரஶ்ர ஸூலேயென்றபடி. இப்படி நரஸவந்நிநூ நாரா ஂனறும், நாராணாமயநம் ஂனறும், நாராயணஸஶ்டார்தகதந் கூடுமோ? ஆத்யமான அகார ஸ்ரணூவாகக மாகையாலும், “ஜஶுநாராயண:” ஂன்று நரஸஶ்டமும் ஸ்ரஶவதூவாகக மாகையாலும், அயநஸஶ்டமும் ஸ்ரஶவதூவாககமாகையாலேயும், அந்யதரவூய்யத்ய ஸ்ரஸஶ்டியாதோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் - இங்கு இதி - ரக்ஷகத்வத்தி - ரக்ஷகத்வகாரணத்வமகாரார்த்மென்றும், ந்த்யத்வ, ந்தூத்வ, நரஸஶ்டார்த்மென்றும், ஆதாரத்வான்த்யாமித்வமயந ஶ்டார்த்மென்றும், தத்த்ஸ்ரமானங்களிலே வ்யக்த் மென்று கருத்து ஆனாலும் ஸ்ரணவத்தில் மகார ஜீவவாககமாயிருக்க ஸூநஸ்ஶ நரஸஶ்டத்தாலே ஜீவணைச் சொன்னால் ஸூநஸ்தி வாராதோ? ஂன்று ஶஶ்டிக்ஷு ஸ்த்ரந்ருளிச்செய்கிறார் ஸ்ரணவத்தில் இத்தாதிநா -

(ஸா.ஸ்ர) நந்ந்ரஶாஶ்ரே த்ரிஸ்ரஶவதூஸிதான வ்யத்யம். ஶஶ்டத்ரயஸ்த்யாபி ஸ்ரஶவதூவாககத்வஸ்ரஸித்யவிஸேஷணஸ்ரஸித்யேநா ஸ்ரஸித்யஜாபநாஸித்யேர்த்யத்ராஶ - இங்கு ஸ்ரதமத்தாதிநா - “அவரக்ஷணே”இதி தாதூத்வந்நதயா “ஸமஸ்தஸஶ்டமூலத்வாத்” இத்தாதிநா ஶாகாரஸ்ய ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ஸூத்கத்வம். “ரீஶு க்ஷயே” இதி தாதூத்வந்நேந ர இதி ஸ்ரதேந ஸ ஸமாஸாந்நய இதி தாதாவ்ஶ்ரத்யயே நர இதி ரூஸ ஸித்யேஸ்ஶ ந்த்யத்வ ந்தூத்வஸூஸூத்கத்வ ந்ரஸஶ்டஸ்ய, இயதேஸிஸ்திநிதி வ்யுத்ஸ்யா விவக்ஷாத: காரகாணி ஸ்வந்நிஸ்யேததநூநூதயா கதூரீவ காரணத்வ விவக்ஷாதிநயா இயதேஸநேநிதி வ்யுத்ஸ்யா ஶாயநஸஶ்டஸ்ய ஸ்ரஶவதூ தாரகத்வான்த்யாமித்வ ஸூத்கத்வம்த்யத்ய:। நந்ந்ரவமபி ஸ்ரணவஸ்த்யமகாரேண ஜீவஸூதநேஸிபி “நாரூ நாராணா ஸஶ்டாத:। நாரஸ்திவதி ஸர்வஸூஸாம்” இத்தாதி ஸ்ரமானூஸந்யாஸஸூர்வக ந்ரஸஶ்டேந ஜீவஸூதநே ஸூநஸ்திஸ்த்யாதித்யாஸஶ்டூயஸ்ரஶ்ரஶ்ரந் ஜாதூத்வ, ஸ்ரத்யக்த்வ, கார்யத்வ, ந்த்யத்வ ஸ்ரஸ்ரஶ்ரஶ்ரத்வாதிநாமநூஸந்நேய ஜாபநார்த்யமூயத்ர ஜீவவாககஸஶ்ட ஸ்ரயோக இத்த்யபிஸ்ராயேநாஶ - ஸ்ரணவத்தில் இத்தாதி -

(ஸா.வி) அகார நாராயணஸஶ்டானாமகாரஸஶ்டானா ஸ்ரஶவத்ஸ்ரதிஸாதிநே ஸ்ரயோஜநமாஶ - இங்கு ஸ்ரதமாஶரத்தாலும் இதி. மகாரேணீவ ஜீவஸ்ரதிஸாதிநே ஸூநரஶக்த்யமாஸஶ்டூய ஸ்ரஶ்ரஶ்ரதி. ஸ்ரணவத்தில் இதி. -

(ஸா.ஸ) அகாரே ரக்ஷகத்வகாரணத்வாதே:, ந்ரஸ்ரதே ந்த்யத்வ ந்தூத்வாதே:, அயநஸ்ரதே ஶாதாரத்வான்த்யாமித்வாதேரீஸ்ரவரே ஸ்ரஸ்த்யாபநரூஸ்ரயோஜநஶேதான்த்யேஸு நூகதரஸ்ரதேவூய்யத்யஸஶ்டூயாஶ - இங்கு இத்தாதிநா - ஂவ் மகாரந்ரஸஶ்டூயரபி ஶித்தத்வோஸ்த்யாபகயூ: ஸூநரஶக்த்யமாஸஶ்டூய ஸ்ரஶ்ரஶ்ரதி - ஸ்ரணவத்தில் இத்தாதிநா -

(सा.सं) न्नाहं, त्वदेकधार्योऽहम् - உன்னையான்றி, ஧ாரகம் த்வா வினா ந சதாதி மானஸ்மிதலு । ஐ, மத்வாமிதி மயா நிரூபிதஸ்த்வம் - என்னென, த்வந்நிரூபக மா வினாசித்திமானேவ ந ஸவசி - சித்சித்திர்஧்வயஸ்யாபி த்வஸமானதா வ்யக்திதரணாய நாராயணே இதி சம்வோதனம்। ஸேஸஸ்யாப்யர்ஜுனஸ்ய ரத்யித்வேன த்ரா஧ான்யம் ரதே ஸாஸதே - த்ரணவே஽பி ஸேஸஸ்மூதோ஽பி மகாராத்யம் உதேஸ்யத்வேன த்ராதானோ ஸாஸத இத்யர்ஜுனரத்யம் பாரபேவ இத்யுத்தி: - ராஸமண்டலம் ஸத்யேன “அங்நாநாங்நாநாந்தரே மா஧வ:” இத்யுத்திவிதோ மண்டலாகாரநர்தன விஸேஸ உத்த்யதே । -

மூ - புனர்ஊதியில்லை. ப்ரணவந்தன்னிலும் ஸாஹ் ப்ராஹ்ந்ய் ஜீவனுக்கானாலும் ரக்ஷகனான ஸேஷிக்கே
அர்த்த ப்ராஹ்ந்யம் -

(மா.பி) கைகோர்த்து விளையாடின தூலை கோர்க்கை அது ஸேஷமான க்ஷணப்ரஹ்ந்யமாபிருக்குமாப்
போல் நாராயணபதமும ஸேஷமைய ப்ராஹ்ந்யமாகக் காட்டுமிதே - புனர்ஊதியில்லை, ப்ரணவத்தில்
மகாரஜீவனை நிரூப்யத்வென காட்டுகையாலும், நரஸஹ்ந்யமிவனை ப்ரமஹ்ந்ய நிரூபகத்வென காட்டுகையாலும்,
நரஸஹ்ந்யத்துக்கு புனர்ஊதிபோயில்லைமென்கை - நநு ப்ரணவ ஜீவனை ப்ரஹ்ந்யமாக ப்ரதிபாதிக்குமாகில்
ஸாரஸ்ததல சொன்ன ப்ரமஹ்ந்யப்ராஹ்ந்ய் ஹீனமாகாதோ? என்னவருளிச் செய்திறார் ப்ரணவந்தன்னிலும்
மென்று - ப்ரணவத்தில் ஸஹ்ந்ய: ப்ராஹ்ந்ய் ஜீவனுக்கே தோற்றித்ததாக்லும், அதாவது அகாரவஹ்ந்யஸ்ய
ஸேஷ: எனது அகாரவஹ்ந்யன் விஸேஷணத்வெனவும், மகாரவஹ்ந்யனான ஜீவன் விஸேஷ்யத்வென தோற்றுகை -
இப்படியானாலும் அர்த்தப்ராஹ்ந்யம் - ஸ்வரூபப்ரஹ்ந்ய ப்ராஹ்ந்ய் ரக்ஷகனான ஸேஷிக்கே என்கை -
ரக்ஷகனென்று ஹேதுப்ரஹ்ந்யம் | ரக்ஷகனாகன்றோ லோகத்தில் ப்ராஹ்ந்யம் | இனி இஹ் ஜீவ விஸயமான மகார
நரஸஹ்ந்யங்களுக்கு நரஸஹ்ந்யாதிக்களில் சொன்ன அகாரபேதத்தாலும் ப்ரயோஜனபேதமுண்டென்று -

(மா.ஸா) ஜீவப்ராஹ்ந்ய கூடுமோ? அப்போது இஹ்ரப்ராஹ்ந்யபஹ்ந்ய வாராதோ? என்னவருளிச்
செய்திறார் ப்ரணவந்தன்னிலும் இதி | இப்படி அர்த்த: ப்ராஹ்ந்யம்பயத்ரஹ்ந்யமாகையாலே ஸாஹ்
ப்ராஹ்ந்யம்பயோஜக மாகையால் யதாபூர்வ பௌநஹ்ந்யம் -

(மா.ப்ர) ப்ரணவந்தன்னிலும் இந்யாதி | - ஸமானாஹ்ந்யமான இதி | -

(மா.வி) ஸாமணடலே க்ஷணஸ்யைவ ப்ராஹ்ந்யம் தத்வதிநி பாவ: | एवं च शेषभूत जीवस्वरूप प्रतिपादनतात्पर्यं पणवे
सर्वाधारत्व सर्वान्तर्यामित्व सर्वशरीरकत्वादि विशिष्टभगवत्प्रतिपादनतात्पर्यं नारायणपद इति द्रष्टव्यम् - ननु जीवस्य
प्राधान्ये भगवत्प्राधान्यभङ्गस्यादित्याशङ्क्य शब्द प्राधान्यं नार्थप्राधान्यविरोधि | भगवदिच्छाहितार्जुन
प्राधान्यमिव कृष्णगतवास्तव प्राधान्यस्य - प्रत्युत तदेक शेषितया जीवनिरूपणे भगवतोऽतिशयावहत्वमेवेत्यभि-
प्रेत्याह | पणवन्तन्निल्लुम इति - पणवन्तन्निल्लुम, पणवे - आणाल्लुम शब्द प्राधान्ये सत्यपि -
अर्थप्राधान्यमक्षनमिति शेष: | एकत्र जीववाचितया मकारप्रयोगस्य अन्यत्र नरशब्द प्रयोगस्य च
ज्ञानाकारज्ञानगुणकत्वादि प्रतिपादनं नित्यत्व समूहार्थक जातार्थकतद्वितवशेन परस्परभेदो विशिष्टरूपेण
ब्रह्मकार्यत्व चेत्येतादृश शारीरक भाष्य स्थापितार्थसिद्धिरपि प्रयोजनमित्याह -

(மா.ஸ) தத்ஸேஷிப்ராஹ்ந்யமிதி ப்ரஸிஹ்நம் | தஸ்யைவ தத்விஹ்ரணானந்த ப்ரஹ்ந்யஹ்ந்யதவாத்ஜ்நாஸ்த்வான்நரஹ்ந்ய
இத்யப்ராஹ்நா: | तथा नारायणशब्देऽपि नरसबन्धिनारा इति नराज्ञातानि तत्त्वानीति च नरशब्दो भगवत्परः
- अयनशब्दश्च तथा चिद्रगास्त्वान्तरालिकाण् प्रत्ययाद्यवसेया इति कारणत्वानारत्वादिना शेषिण एव
प्राधान्यमिति रासमण्डलं போலே இத்யுक्ति: | புனர்ஊதியில்லை இதி | एवं च पणवस्थमकारो जीवं
निरूप्यत्वेन प्रधानतया दर्शयति - नरशब्दस्तु तं निरूपकतयाऽप्रधानत्वेनेत्युपस्थाप्याकारभेदमादाय न
पौनरुक्त्यमिति भाव: | नन्वेव सर्वशब्दमूलपणवे अप्रधानतया भातत्वाद्भगवतः कचिदपि प्राधान्यं न
भासेतेत्यत्राह | पणवन्तन्निल्लुम इति | तत्तदुपस्थाप्याकारभेदादपि तयोर्न पौनरुक्त्यमित्याह | -

மூ - ப்ரணவத்திலே ஸ்வரூபத்தாலும், குணத்தாலும், ஜானாகாரணாய், ப்ரத்யக் காய், அபூவாய்த் தோற்றின ஜீவனுக்கு நரஸப்த் க்ஷயமில்லாதவனென்று ந்த்யத்வ் சொல்லுகையாலும் நரருடைய சமூஹத்தைச் சொல்லுகையால் ஜீவர்களுடைய அந்யொந்ய ப்ரேதத்தை வ்யக்தமாக்குகையாலும், நராஜாதங்கள் நாரங்களுென்றபோது விஸிஸ்டவெஸ்த்தாலே ப்ரஹ்மகார்யத்வ் தோற்றுகையாலும் பதப்யத்துக்கும், ப்ரயோஜனப்ரேதமுண்டு. நாரஸப்த்சமானாதிக்கரணமான அயனஸப்தத்தாலே இவற்றுக்கு வ்யப்யத்வாதிக்களும் கண்டுக்கொள்வது -

(ஸா.டீ) காட்டுகிறார் - ப்ரணவத்திலென்றுதுடங்கி - நரஸப்தமாவது? நாரஸப்த ப்ரகூதிடான நரஸப்தம் - நாரஸப்த் நராணா சமூஹோ நாரமென்கிற வ்யுத்பத்தியில் நரனுடைய சமூஹத்தைச் சொல்லுகையாலும்மென்றபடி - நராஜாதங்கள் இத்யாதி - நராஜாதானி நாராணி என்று வ்யுத்பத்தியில் ஜீவனுக்கு ப்ரகூதிவிஸிஸ்டவெஸ்த்தாலே ப்ரஹ்மகார்யத்வ் தோற்றுகையாலும்மென்கை - இனி மகாரத்தாலும் நரஸப்தத்தாலும் சொன்ன ஜீவனை பஹுப்ரீஹிபக்ஷத்தில் அயனஸப்த் சொல்லும்போது பௌஸக்யதோஷத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் - நாரஸப்தத்தையாதிடால் - இவற்றுக்கு நாரங்களுக்கென்கை - வ்யப்யத்வாதிக்காரப்ரேதத்தை சொல்லப்படுகையால் ப்ரயோஜன சிஹ்மென்கை - ஆதிஸப்தத்தால் நியாம்யத்வதார்யத்வாதிக்கள் விவக்ஷிதங்கள் இப் பதத்தில் “ந்த்யொ ந்த்யானாம்” என்கிற த்யுத்யத்வங்களைக் கண்டுக்கொள்வதென்கிறார் -

(ஸா.ஸவா) ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ப்ரணவத்திலே இதி । ஆனாலும் பஹுப்ரீஹிஸமாஸபக்ஷத்தில் அயனஸப்த் ஜீவபரமாகையாலே அததோடு பௌஸக்யத்வ் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? எனவருளிச் செய்கிறார் - நாரஸப்தத்தி-வ்யப்யத்வாதிக்கார ப்ரதிபத்தி ஜனகமாகையாலே அயனஸப்த் பௌஸக்யத்தில்லையென்று கருதுது இப்படி நரஸப்தத்தாலே க்ஷயரஹிதென்று ஜீவதத்வத்தைச் சொல்லி ததயனமென்று சொல்ல வேண்டுமோ? ஜீவஸப்தத்தாலே ஜீவனைச் சொல்லி ஜீவாயனமென்று சொல்லலாமே? எனவருளிச்செய்கிறார் -

(ஸா.ப்ர) பஹுப்ரீஹிஸமாஸப்ரதர்ஸக் விப்ரஹ்வாக்யே சமானாதிக்கரணபூதென்த்யத்வ்: । ஸ்ரீரத்வாதிவ்யப்யத்வாதித்யாதி ஸப்தார்ய: । - நநு நரஸப்தாஜ்ஜீவந்த்யத்வவோதந் ப்ரதமாக்ஷராவகா ப்ரஹ்வாக்யத்வெனவ்யாஹ்யெதெயத்வத் “ந்த்யொ ந்த்யானா் கெதநத்ரெதநானாமெகோ பஹூநா யோ விததாதி காமாந்” இத்யாதி ப்ரமாணஸதாந்த்யத்வஸ்யாவகமாந் “தஸ்மாதஸ்யா அஜாயந்த்” இத்யாரப்ய கெதநானா் ஸுஸ்த்யவகமாந் ஸ்வரூபேண ந்த்யத்வ் தேவாதிதேஹவீஸிஸ்டயென கார்யத்வத்ரெதந் ந வ்யாஹநிர்த்யாஹ -

(ஸா.வி) ப்ரணவத்தில் ஸ்வரூபத்தாலும் இத்யாதிநா - ந்த்யாராண இதி -

(ஸா.ஸ) ப்ரணவத்திலே இத்யாதிநா । ஜானாகாரணாய், ஜானத்வாதிக்காரஸஸந் - கிதஸஸ்த்வாரகமத்வாரகம் க்ஷ ஹ ஜானத்வமாகார: - மாஹ்வைந இதி தாத்வர்த்தபிப்ராபேண ப்ரத்யக் காய் இத்யுத்தி: - மானம், பரிக்கித்தி: - ஸ்வஸ்மா எவ ஸவ்யம் பரிக்கித்தயத்வ இதி ஹ ப்ரத்யக் ஸ்வப்ரகாஸென ஸ்வப்ரகாஸபநித்வென பரிக்கித்தெஸ்ய ஸ்வெதரஸிந்ர ஸபவாத்ஸவஸ்மா எவெத்யுத்தி: ஸ்வரூபேண ந்த்யொ஽பி தேவாதிஸ்ரீர விஸிஸ்டவெஸ்தேண கார்ய இதி விஸிஸ்டவெஸ்த்தாலே இத்யுத்தம் - எவ் பஹுப்ரீஹி ஸமாஸே எகார்யயோநார அயனஸப்தயோரப்யயமெவ பௌஸக்ய பரிஹார இத்யாஹ நார ஸப்தெதி - இயதெ இத்யயநமதி கர்மணி வ்யுத்பத்த்யா இயதெ஽நெநெதி நாரஸ்ய வ்யப்யத்வ் நியாம்யத்வவாஸஸானத்வாதி லாப இதி பாவ: - கிதத்வெ ஸஜாதீய ப்ரேதெ ந்த்யத்வாதௌ க்ஷ கிம் மானம்த்யத்வாஹ - ந்த்யாராண இதி -

(सा.सं) श्रुतिः, “नित्यो नित्यानाम्” इत्यादिना - अस्य नारायण पदस्य व्युत्पत्पन्तराणि तत्तत्कल्पस्थानि तदर्थानि च किमिति न प्रदर्शितानि इत्यत्राह - ॐ ८.५.५ इति। अर्थतोये तुल्यार्थस्यै कृतकरत्वान्नोदाहर्तव्या च नि भावः। पर्व ईयत इत्ययनम् - ईयते अनेनेत्ययनमिति व्युत्पत्तिलभ्योपेयत्वोपायत्वे -

(सा.सं) जीवापेक्षे इति नारशब्दो नरसंघानार्थक उक्तः - अथ ईयतेऽस्मिन्निति व्युत्पत्तौ तान्येवचायनमित्यर्थाच्चिदचित्सङ्घातार्थकस्य इति प्रमाणोपपत्तिभ्या दर्शयति । चेतनाचेतनमिति - प्रकृतिकालशुद्धसत्त्वानि चित्तत्वेवत्स्वरूपतो नित्यानीति नरशब्दार्थः -

மூ - स्वरूपத்தாலேயாதல், प्रवाहத்தாலே யாதல், नित्यங்களாய் नरशब्दवाच्यங்களான सर्वतत्त्वங்களுடைய समूहங்களும், நாரங்கள் -

(சா.தி) स्वरूपनाशमर्थமானால் நரशब्द சேதனாசேதன சர்வவாசிபாமென்றபடி கர்மகரணவ்யுத்திகளில் ருஷத் ஸ்ரூபவிகாரவாசிபாகையால் நரஸ்த் சேதனமாத்வாசி எனறு கருத்து. ஸ்ரூபத்தாலே நியத்யத்வத்துக்கு ஹேதுவருளிச் செய்திறார் ஁யிணுக்களஸ்ஸாமையாலென்று தததவஸ்தாவிஸிஸ்த்வேஷணாத்யமானாலும் ஸ்ரூபேணத்யமென்றபடி அவஸ்தாவிஸிஸ்த்வேததா஁த நியத்யமானமெனதிறா த்வாதத்தாலேயாதலென்று. சர்வத்யத்வ஁களுமென்று சொல்லுதையால் நராணா சமூ஁ நாரமென்று நாரஸ்த் வ்யுத்தி காட்டப் பட்டது அத்வா நாராயணஸ்த் தத்துககு அர்த்யாந்தரா஁பிராயததாலே நரஸ்த் தத்துக்கு அர்த்யாந்தரமருளிச் செய்ததிறா - சேதனாசேதனமத்யாதித்யால் - ஁ஷ த்வ்வத் - தத்புருஷதில் “யு ஁கத்யதமாவிஸ்ய ஁஁தர்தி” இத்யாதித்யத்தே த்விஸ்ய தாரகத்வாதி த்விஸ்ததமென்று முனதே சொல்லுதையாலே குணாதிகளை யிட்டு சர்வத்யத்வ ஁களுமென்றதாம் நாராஸ்த் தத்துக்கு வ்யுத்த்யந்தரமருளிச் செய்து காணு -

(சா.சுவா) ப்ருகித்ருவ்யமும் அவஸ்தாவிசிஷ்டவாக்ரேண ஁யிணுவாணாலும் ஸ்ரூபத: ஁யிணுவல்லாமையாலே நரஸத்ருவா஁யம் - அத்ருவ்யமும் ப்ரவா஁தோ நித்யமாகையாலே நரஸத்ருவா஁யமென்றபடி இங்கு அயநஸத்ருத்துக்கு கர்மகரணவ்யுத்பத்தியில் ரஸத்ரு ஸ்ரூபவிகாரவத்ருா஁யாய நரஸத்ரு த஁ந்ய஁தேநமாத்ருவா஁யென்று கருத்து - அ஁திகரணவ்யுத்பத்தியில் ரஸத்ரு ஁யிணு வா஁யாய நரஸத்ரு ஸ்ரூபத: ப்ரவா஁தோ வா ஁யிணுவல்லாத ஸர்வா஁தேநவா஁யென்று கருத்து ஁யிணுதகளல்லாமையாலெனகிறதூ நித்யத்ருதத்துக்கு ஁தூவாக அந்வயிக்கிறதூ நரஸத்ருமிடபடி ஸ்ரூபத: ப்ரவா஁தஸ்த் நித்யவஸ்துஸ஁஁தாந்ரமாகில் ஁ஸ்ரனுக்கு ப஁த்ரு஁஁஁பிப஁ததில் ஸர்வவ்யாபகத்ரு ப்ருயுத்ரு஁தேநா஁தேநகாதோஷஸ஁ந்ந ப்ரஸ஁஁஁யாதோ? இனி நரஸ஁ந்நித்யோ நாரா: இத்யாதி வ்யுத்பத்தியால் நரஸத்ரு ப்ரகவத்ருா஁கதயா நிதோஷத்ருவா஁தகமென்னிலடபடி நரஸத்ரு ப்ரகவத்ருா஁கமெனகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? உணடாணாலும் நரஸத்ருத்ருதாலே நிதோஷத்ருவ் ஸித்ருதிகருமோ? ஸ஁ந்நவிஷேப஁தக ப்ரமாணமில்லாவிடடால் நரஸ஁ந்நித்யோ நாரா: என்று வ்யுத்பத்தி தான் கூருமோ? நரா஁஁தாநி தத்ருவாநி நாராணிதி வ்யுத்பத்தியில் பூர்வோத்ரு ஸ்ரூபநி஁஁஁கநி஁஁஁பித ஸ்ரூபகூணதேவிபூஷாயுதா஁தா஁தாரத்ருவ் ஸித்ருதிபாமையாலே பூர்வோத்ருவிரோதமும ப்ரஸ஁஁஁யாதோ? ஸர்வத்துக்கும ஁ஸ்ரரன் வ்யாபகனென்றும், ஆ஁தாரனென்றும், ஸொன்னால் ஁ஸ்ரரனுக்கும் ஆ஁தாரமும் வ்யாபகமுமுண்டோ? எனகிற ஸ஁஁஁ லருகையாலே தந்நிவாரணமும பண்ணவேண்டாலோ? இத்யாதி ஸ஁஁஁யில் ப஁தூ -

(सा.प्र) प्रमाणाच्च भगवत्परत्वं तत्रापि नारशब्दस्य भगवद्व्यतिरिक्त सर्वपरत्वं च प्रदर्श्य स्थालीपुलाकन्यायेन द्वितीयातत्पुरुषगर्भनिर्वचनस्य निर्व्यूढत्वं तत्फलतया गुणव्यापारादीनामनुसन्धेयत्वं चाह। -

(सा.वि) अस्मिन्पक्षे चेतनाचेतनाना सर्वेषामपि नित्यत्व प्रतीतिः फलम् - अथ बहुभिः प्रकारैः नरशब्दो भगवत्परः ।

(सा.सं) प्रवाहं त्वादेव इत्युक्त्या तत्कार्यान्वितसङ्घस्य च नारत्वायोगः परिहृतः - श्लोकेतदिदं नारं अयनमि
त्यन्वयः - नारस्य धार्यत्व समुच्चयार्थश्च - एवं क्षयरहितत्वाकारेण नरशब्दस्याचिञ्जीवेश्वरसाधारण्येऽपि
हेयप्रत्यनीकत्व नेतृत्वाद्याकारेण भगवदसाधारणोऽपीत्युपपादयति ।

மூ - சர்வவ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டணாயிருக்கக் செய்தே தருததொங்களையும், தத்ப்ரயுக்ததொங்களையும் கழிக்கிற க்ஷயரஹிதனென்கிற வ்யுத்பத்தியாலும் “நூநயே” இத்யாதிக்களாலும் -

(சா.தி) நாராயணசுவுத்துக்கு அர்த்தாந்ரமருளிசு செட்கிறார், சர்வவ்யாபகத்வாதி மஹாவக்யத்தால் “நராஜ்ஜாதானி தத்வானி நாராணி। நரசம்வந்நினோ நாரா: - நரசவந்நினஸ்ஸர்வே”, இத்யாதிவகனங்குளில் நரசசுவு த்ரகூதித்யான நரசசுவுத்தால் வ்யாபகத்வாதிசுஜ்ஜினதொஷபரிஹாரமும் சித்தித்ததென்கிறார் - சர்வவ்யாபகத்வெத்யாதி தா஑த்தால் நூநய இத்யாதி - நூநயே ஂன்ற தாதுவில் நயதீதி நர: ஂன்றும், நஷ் அடர்ஷ்நி தாதுவில் அகிலம் தமோ நாசயதீதி நர: ஂன்றும், -

(சா.ஸ்வ) நாராயணநாமநிர்வகனபுரஸ்ஸர் த்ரமாணமாக சர்வக்ஷேபங்குளையும் பரிஹரிக்கிறார் - சர்வவ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டணாய் இத்யாதி சு்வநிஷ்டாதிக்களைச் சொல்லுகிறது. இத்யந்ந்ரமான மஹாவக்யத்தாலே - சர்வவ்யாபகத்வாதிதி அாதிசுவுதென ஸரீரித்வசங்஑ுஹ:। தருததொங்குள, சு்வரூபஸ்வதாபாந்யதாபாாதிக்கள் - தத்ப்ரயுக்ததொங்குள, ஜீவவக்ஷரீரித்வ த்ரயுக்தது:காதிக்கள் - கழிக்கிற இதி - இதினாலே ஁தயலிஜ்ஜாதிக்கரணார்த்தமும் “சம்தொ஑த்ராப்திரிதி க்ஷெந்நவீசுஷ்யாத்” இத்யாதிக்கரணார்த்தமும் சூகிதம் - நூ நயே இத்யாதிக்களாலும் இதி। நூ நயே ஂன்கிற தாதுவில் “நயத்யகிலவிஜ்ஜானம்” ஂன்றும் “நஷ் அடர்ஷ்நி” ஂன்கிற தாதுவில் “நாசயத்யகிலம் தம:” ஂன்றும் “ரிஷ்ஹிஸாயாம்” ஂன்கிற தாதுவி்) நரிப்யதீதி நர: ஂன்றும் வ்யுத்பத்தியாமென்றதடி யொ஑வ்யுத்பத்தியா நரசசுவுத் த்ர஑வதூத்ககமென்ற, சொல்லி ருதுதாபி நரசசுவுத் த்ர஑வதூத்ககமென்கிறார் - ஜஹுரிதி -

(சா.த்ர) சர்வவ்யாபகத்வாதித்யாதிநா - “அஸ்தி ஜாயதெ த்ரணமதெ விவர்ததெ அபக்ஷீயதெ விநச்யதி” இத்யுத்தாஷ்ட தாபவிகாரா அகித்ரதா தொஷா:। “அசநாயாபிபாசெ க்ஷொகமொஹொ ஜராமுதி” இத்யுத்தொர்மிஷடகமகித்சம்வந்நத்ரயுக்ததொஷ: - ஂநதூஹித்யதொத்கத்வாந்ரரசுவுத்யத்ர஑வத ஂவ சு்வத ஂநதூஹிதத்வாத்ர஑வத்ரவ்தம்இத்யர்த்த:। -

(சா.வி) தத்சம்வந்நினோ நார இதி த்ரகூதாந்ரமாஹ - சர்வவ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டணாய் இதி - அஸ்திந் த்ரக்ஷெ சு்வரூப நிர்஑கத்ரமாணா் நிர்஑பித சு்வரூபவிசுஷணானா் வ்யாபாராணா வி஑்ரஹவிசுஷாணா் த்ரிவித்க்ஷெதநானா் த்ர஑வதூத்யநிர்஑கானா் சர்வதாமபி த்ர஑வதூதாரகத்வ த்ரதீதி: த்ர஑வதஸ்ஸநிஷ்டத்வாதி த்ரதீதிசுவு த்ரதமிதி தாப: - தருதீதி। கழிக்கிற, நிர்வர்தயந் - அத ஂவ க்ஷயரஹித: - ரீஜ்ஜயெ சத்யஸ்மாந்ரரீயத இதி வ்யுத்பத்தியா சர்வஸரீரி- கத்வெ஁பி ஸரீரிதத விக்கரீர்த்ய யூவநாதித்ரீதார்து சாம்யாதி த்ரயுக்த சுவு து:காதி தொஷைசுவு ந க்ஷீயதெ - சு்வரூபெணா- வஸ்தாந்ர நாநொதீதி நர இத்யர்த்த: - நூநய இத்யஸ்மாத்வகாதுநி நர: - அஸ்யார்தொ நெதூத்வம் - அபி க்ஷொ஑்நாமஸு-

(சா.ஸ) சர்வெத்யாதிநா। அாதி சுவுதென ஸரீரித்வாதி சங்஑ுஹ: - தருததொஷா:, சு்வரூப சு்வதாபாந்யதா தாபாது: - தத்ப்ரயுக்தாஸ்து ஜீவவக்ஷரீரித்வ த்ரயுக்தாது:காது:। அநெநொதயலிஜ்ஜ சம்தொ஑ நயார்தொ சூகிதொ - நூநய இதி வ்யுத்பத்தியா “நயத்யகிலவிஜ்ஜானம் நாசயத்யகிலம் தம:”இத்யுத்ததொ஑மொக்ஷார்த்தத்ரவர்தகதொக்தா - ஂவமவயவ - ஸக்திதெதூர்நரத்யத்ய புருஷொத்தமத்ரவ்தம்முக்தம் -

மூ - “ஜஹ்நாராயணோ நர:” என்று நாமதேயமாகச் சொல்லுகையாலும், “ஆபோ நாராயணோஹூதாஸ்தா
 ஏவாஸ்யாயந் புந:” என்கிற வ்யாஸஸ்மৃதி வாக்யத்தாலே “ஆபோ வை நரசூநவ:” இत्याதிகளில் நரशब्दமும்
 நாராயணனை(யே)ச் சொல்லுகிறதென்னுமிடம் சுவ்யக்தமாகையாலும், நரனென்று நிய்யனாய்
 சர்வநேதாவாந சர்வேஸ்வரனுக்குத் திருநாமமாகையாலே “நரசம்பந்தினோ நாரா நரசஸ்புரூஷோத்ம:।
 நயத்யகிலவிக்ஷாந் நாஸயத்யகிலம் தம:। நரிப்யதி ச சர்வத்ர நரஸ்தஸ்தாந் சநாதந:। -

(சா.தி) ரிஷ ஹிஸாயாம் என்ற டாதுவில் நரிப்யதிநி நர: என்று வ்யுத்பத்தியாலுமென்கை.
 வ்யாஸஸ்மृतியில் “ஆபோ நாராயணோஹூதா:” என்ற ஸ்தானத்தில் “ஆபோவை நரசூநவ:” என்கையாலுமிந்த
 நரशब्दம் நாராயணனைச் சொல்லவேண்டுமெனறபடி நரசம்பந்தினோ நாரா: என்கிற
 வ்யுத்பத்தியிலவனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகதர்ம துடங்கி சர்வமும் நரशब्दार्थமானபோதென்றபடி -
 ஸ்வநிஸ்த்வாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்தில் அஹிர்வூத்யாதி சவாட முண்டென்கிறார். நரசம்-
 பந்தினோ நாரா இत्याடியால். நயத்யகிலவிக்ஷாநமिति। இதுககு அர்த்தம்। ஆஸ்திரதானகிலவிக்ஷாந் ப்ராபயதி
 - அகிலம் தம:, அக்ஷாந் - சர்வகதோ஽பி நரிப்யதி ச, நவிகாரம் ப்ராந்நோதி மென்றபடி சர்வ
 சேதநாஹ்யநரசம்பந்தின: - ஹேதுகர்மமிதம்।

(சா.ஸவா) ஸ்தானப்ரமாணத்தாலேயும் நரशब्दம் நாராயணரூ஢மென்று ஸ்தாபிக்கிறார் - ஆபோ நாராயணோஹூதா
 இதி - நரशब्दத்தக்கு ரூ஢ியை ஸ்தாபித்து இனி நரசம்பந்தினோ நாரா என்கிற வ்யுத்பத்தியிலும்
 நரशब्दத்தக்கு யோகவ்யுத்பத்தியா டோஷநிராஸமுக்ஷேந பகவதவாகததேயிலும் ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார்
 நரசம்பந்தி ந இதி - நரசஸ்புரூஷோத்ம இதி ப்ரதிக்ஷா - இத்தையம் உபபாதிக்கிறார் நயதிநி நயதி,
 ஆஸ்திரதானாமகில விஷய விசேஷ க்ஷாந் ப்ராபயதிநிநயத்ய: - நஷ் அடர்ஷிநி இதி டாதுவ்யுத்பத்தியோ ப்ரமாணம் நாஸயதிநி
 - ஆஸ்திரதானாமகிலம் தம:, அக்ஷாந் நாஸயதிநிநயத்ய: - ரிஷ ஹிஸாயாமिति டாதுவ்யுத்பத்தியமாஹ்। ந ரிப்யதிநி
 சர்வத்ர சர்வகதோ஽பி நரிப்யதி, விகாரம் ந ப்ராந்நோதிநிநயத்ய: -

(சா.வி) “ஜஹ்நாராயணோ நர:” இதி ப்ரத்யகை - “ஆபோ நரசூநவ:” இதி வ்யாஸஸ்மृतயோ பகவதி ப்ரயுக்தசு -
 அதோ பகவாத்நரशब्दார்த:। தத்சம்பந்தினோ நாரா இत्याஹிர்வூத்யஸஹிதாவகநைச்சார்த்தவிசேஷாந் டர்ஷயதி। நரசம்பந்தின
 இதி - நயத்யகிலவிக்ஷாந், நர: அகிலம் தமோ நாஸ நயதிநி ச நர:। நரிப்யதி சர்வத்ர ஸரீராஸ்தான
 ப்ரயுக்தஹிஸாந் ந ப்ராந்நோதி - ஸரீராஸ்தான ப்ரயுக்தஸ்வரூபநாஸவாத்ந பவதிநி நர: - அத ஏவ சநாதந: -
 ரிஷஹிஸாயாமித்யஸ்தாஹ்யப்ரத்யகையேந சமாஸே ச ரூபமித்யாதி ப்ரகாரேந அஹிர்வூத்யஸஹிதாஹ்யநுஸாரேநாபி

(சா.ச) அத ரூ஢்யாப்யாஹ - ஜஹ்நரிநி - அஸ்யான்யத்ர ஸ்தானதோ஽பி ரூ஢தா பகவதி வ்யக்தேத்யாஹ - ஆப
 இதி - அர்த்தஸ்தானதஸ்சைகார்த்தோக்த்யா சுவ்யக்தபதம் - ஏவ யோகரூ஢தயா க்ஷாநநரशब्दநிஷ்பன்னார்த்தாந் டர்ஷயதி
 - நரனென்று இत्याதிநா - அத “நரசஸ்புரூஷோத்ம:” இதி ப்ரதிக்ஷா - ததுபபாடகம் நயதிநிநயத்யாதிதம் -
 நயதி, ப்ராபயதி - அயம் ந நய இதி டாதுவர்த்த:। க்ஷாநஸஹ்ய: க்ஷேயபரோ஽பி। நஷ் அடர்ஷிநி இதி டாதுவர்த்தமாஹ்।
 நாஸயதிநி। ஆஸ்திரதேஷ்வகிலமக்ஷாந் நாஸயதிநிநயத்ய: - ரிஷ ஹிஸாயாமिति டாதுவர்த்தமாஹ்। நரிப்யதி சேதி
 - ந விகாரம் ப்ராந்நோதிநிநயத்ய: ஏவ நாரபதே ப்ரகூத்யர்த்த உக்த:।

மூ - நரசம்பந்தினஸ்சர்வே சேதனாசேதனாत्मகா: ||

ईशितव्यतया नारा धार्यपोष्यतया तथा ।

नियाम्यत्वेन सृज्यत्व प्रवेशभरणैस्तथा ॥

अयते निखिलान्नारान् व्याप्नोति क्रियया त(था)या ।

नाराश्चाप्ययनं (वासः)तस्य तैस्तद्वावनिरूपणात् ॥

(சா.தி) நரசம்பந்தினவாந்நாரா உச்யந்தே - சம்பந்தித்வ் बहुधा दर्शयति। ईशितव्यतयेत्यादि । ईशितव्यतया, शेषतया என்கை धार्यतया, पोष्यतया, नियाम्यतया, सृज्यतया, प्रविष्टत्वेन, भृतत्वेन च नारा इति - अत्र भरण, रक्षणम् - एवं नारशब्दத்தை निरूपித்து, नारायणशब्दத்தை निर्वचिककिराणं अयत इत्यादि श्लोकद्वयेन - निखिलान्नारानयने, प्राप्नोति - नियमयति என்றபடி - तस्यैव विवरण व्याप्नोति என்று तया क्रियया, अयनक्रियया । नरान् , व्याप्नोति, व्याप्य, नियच्छतीति नारायण इति । இப்படித்திற் அயனशब्दं कर्तरि व्युत्पन्नम् - नाराणांமென்று कर्मणि षष्ठी । बहुव्रीहि पक्षத்தை दर्शிப்பிக்கிறான் - नाराश्चापीति । अयनं कुत इत्यत्राह - तैस्तद्वावेति । तैः चेतना चेतन रूपैर्नारैः ब्रह्मसद्वावं निरूपிக்கப்படுகையாமென்கை -

(சா.ஸ்வ) நரசம்பந்தினோ நாரா இதி பூர்வமுக்தம் - தே கே இத்யபேक्षாயாமாஹ । நரசம்பந்தின இதி - கோ வா சம்பந்த இத்யபேक्षாயா அந் ப்ரத்யயார்த்தசம்பந்தவிசேஷாநாஹ - ईशितव्यतयेत्यादिना - ईशितव्यतया, शेषतया - धार्यतया, तत्सत्ताप्रयुक्तसत्तया । पोष्यतया, बध्यतया - नियाम्यत्वेन, सङ्कल्पाधीनप्रवृत्तिकत्वेन - सृज्यत्वेन, उत्पाद्यत्वेन - प्रवेशेन, प्रविष्टत्वेन । भरणेन, भृतत्वेन । रक्ष्यत्वेन । अयनशब्दार्थमाह । अयत इति । नियमयति । तस्यैव विवरणं व्याप्नोतीति । क्रियया, व्यापनपोषणनियमनादि क्रियया व्याप्नोतीत्यर्थः - अस्मिन्पक्षे कर्तरि व्युत्पन्नोऽयनशब्दः - नाराणांभितिकर्मणि षष्ठीति भावः । बहुव्रीहिषष्ठी तत्पुरुषार्थमाह - नाराश्चेत्यादिना - नाराः अयनं ज्ञानसाधन यस्य स नारायणः । ज्ञानसाधनत्वं कथमित्यत्राह - तैरिति । तैः, नारैः - तद्वावनिरूपणात्, ब्रह्म सद्वावनिरूपणान् । -

(சா.ப்ர) நரசம்பந்தின இத்யுக்தஸ்சம்பந்த இசுதவ்யதயேத்யாदिना व्याख्यातः - व्याप्नोति क्रियया तथेति तत्तत्सर्वनार प्राप्तिरूपक्रियया विभुर्भवतीत्यर्थः - तद्वावनिरूपणात् , नारायणत्वं निरूपणादित्यर्थः । नरस्स पुरुषोत्तम इत्यनेन नित्यत्वम्,

(சா.வி) நரशब्दவ்யுत्பத்தயோ દ્રષ્ટવ્યા: - અયત इति । तथा नारानयते नारायणः - नन्त्यादित्वाव्युः - क्रियया तया, नार प्राप्तिरूपया क्रियया व्याप्नोति, प्रभुर्भवतीत्यर्थः - नाराश्चेति - तैर्नरसंबन्धिभिः, परमात्मसंबन्धिभिः - ज्ञानानन्दादिभिस्तद्वाव निरूपणात् -

(சா.ச) அதாந் ப்ரத்யயார்த்த உச்யதே । நரசம்பந்தின இதி - சம்பந்தித்வ் बहुधा दर्शयति - ईशितव्यतयेत्यादिना । शेषतयेत्यर्थः । धार्येत्यादिना शेषत्वघटकार्था उक्ताः । भरणं, रक्षणम् । एवमयति धात्वर्थोऽप्यनेक इत्याह - अयत इति - तथा कर्तरि व्युत्पत्त्या व्याप्नोतीत्यादि तदर्थः - क्रिया, व्यापनधारणनियमन पोषणादि रूपा । इत्थं भावे तृतीया - समासद्वयविरणं नाराश्चेत्यादि । अत्र नारशब्दश्चिदचिताविव भगवद्गुणादिकमपि गृह्णाति ! धार्याणां नाराणामयनत्वं किं विधमित्यत्राह - तैरिति, नारैरित्यर्थः - तद्वावः, तत्सद्वावः -

மூ - நாராணாமயனம் வாஸஸ்தே தஸ்யாயனம் சடா ।

பரமா ச கதிஸ்தேஷாம் நாராணாமாத்மனாம் சடா ।।”

என்கிற அஹிர்வ்யாதிக்களில் நிர்வ்ചനं பண்ணினபடியே நரஸंबन्धि நாரं என்கிற, வ்யுத்தியாலே சர்வేశ्वரனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களும், நிரூபிதஸ்வரூபவிशेषணதர்மங்களும், வ்யாபாரங்களும், விग्रஹவிशेषங்களும், மற்றுமுள்ள த்ரிவிதਚேதனாਚேதனங்களுமெல்லாம் நாரशब्दार्थமானபோது ஸ்வயதிரித்தசர்வத்துக்கும் ஆश्रயत्வாதிரூபேண திற்கும் ப்ரகாரம் விவகிதமாகையாலே ஸ்வநிष्ठत्वादிகளைச் சொல்லுகிறது -

(சா.தி) இனி அயனशब्दத்துக்கு அர்த்தாந்தரத்தைக் கொண்டு நிர்வ்ചകകிறார் - நாராணாமயனமிதி - வாஸ:, ஆதார: । ते च तस्यायन, वासो व्याप्या इत्यर्थ: - இனி தத்புரூபபக்ஷே அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் - பரமா ச கதிரிதி । பரமாகதி:, பரமப்ராப்யம் ப்ராபக சேத்யர்த்த: - ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாவன? ஜானானந்தாமலத்வாதிகளா, நிரூபித ஸ்வரூபவிशेषங்களாவன? ஜானशक्त्यादि সকलगुणங்கள் - வ்யாபார: சாதுபரித்ராணாதய: । விग्रஹविशेषा:, பரரூபாதயா: - ஆश्रयत्वादीत्यत्रादि शब्द शेषित्वोपायत्वोपेयत्वग्राहकम् - ஸ்வநிष्ठत्வாதிகளை, ஆதிशब्देன சர்வशेषित्वநிஸ்ஸபாஹ்யதிகத்வாதேஷ் ப்ரஹ்மம் -

(சா.ஸ்வ) நாராணாமயனம், தஸ்ய விவரண வாஸ இதி - வாஸஸ்தானமਿத்யர்த்த: - தேவ நாரா அயன சடா வ்யாப்ய யஸ்ய சர்வவ்யாபக இத்யர்த்த: - தேஷா நாராணாமாத்மனா ஜீவானா பரமாகதி: - கதிशब्द: कर्मणि करणे च प्राप्य: प्रापकश्चेत्यर्थ: - நாரशब्दार्थமானபோது இதி । सत्यत्वादि स्वरूपनिरूपकधर्मங்களும் நிரூபிதஸ்வரூபவிशेषணங்களான வாஸஸ்த்யாதிகளும் தேவீபூஷாயுதபரிஜனாதிகளெல்லாம் நரஸंबन्धितया நாரமாகையாலே -

(சா.ப்ர) விஜானशब्दवाच्य चेतनाना पुरुषार्थप्रापणस्य वा, सार्वजप्रापणस्य वा, परमचेतनकार्यत्वाद्भयप्रापणपरेण नयत्यखिलविज्ञानमित्यनेन ज्ञानत्वानन्दत्वे, नाशयत्यखिलं तम इत्यनेनामलत्वं, नरिष्यति च सर्वत्रेत्यनेनानन्तत्वं चेति स्वरूपनिरूपका गुणा:, ईशितव्यतया नारा इत्यादिना निरूपित स्वरूप विशेषका ज्ञानशक्तिबलाद्यागुणाश्चानुसन्धेयतया विवक्षिता इति भाव: - வ்யாபார:, ஜகத்ஸृष्टி ஸ்தித்த்யாதய: - “யஸ்ய பூதிவீ ஶரீரம்” இத்த்யாதிभिस्सर्वद्रव्यस्यापि भगवच्छरीरत्वबोधनात्परव्यूहविभवाच्चा विग्रहाविग्रहविशेषशब्दनिर्दिष्टा: - மற்றுமுள்ள இத்த்யாதி । புநரபி விद्यமானஸ்ய சர்வஸ்யாபி நாரशब्दार्थத்வ இத்யர்த்த: ஆश्रयत्वादीति स्वामित्वादिरादि शब्दार्थ: - “स्वेमहिम्नि प्रतिष्ठिते ” இத்த்யாதி

(சா.வி) நாரா:, ஜானானந்தாதய: அயன நிரூபகா யஸ்யேத்யபி நாராயண शब्दार्थ इत्यर्थ: - எவ ப்ரகாரேண ஸ்வயதிரித்த சர்வாश्रयत्வாதிக் ப்ரதிபாத்தத இதி ப்ரதடூகார்த்த: - எவமிஹ பரமாத்மனோ வৈலக்ஷண்யேன ஶரீரशरीरभावसिद्ध्या च ऐक्यपर -

(சா.ஸ) தத்வத தர்மஸ்த் । नारगतं धार्थत्वादि धारकत्वादीन् तद्वन्त च हिजापयति - நிரூப்ய சத்தாயா நிரூபக சத்தாயதத்வானாராஶ்யாயனமਿத்யுத்தமிதி भाव: । नाराणामयनमित्यत्र स्वगुणादीन् चिद्वस्तु प्रतिचाद्वारकतायैव भगवत आधारत्वम् । अचित्प्रतितु “एता भूतमात्रा यस्मिन् द्यौ:” इत्याद्युक्तविधया सद्धारकमद्वारकं चेत्यनुसन्धेयम् - கதிशब्द: कर्मणि करणे च व्युत्पन्न: परमप्राप्य: प्रापकश्चेत्यर्थक: एवमवयवशोऽर्थोक्त्या नारायण इति समुदाये न किमुक्तमित्यत्राह - என்கிற இத்த்யாதி । வ்யாபார:, சாதுபரித்ராணாதய: । சூத்த்யாதி பञ्चकृत्यानि च । स्वनिष्ठत्वम्, अनत्याधारत्वम् । -

மூ - இப்படி வ்யாபன ற்றணியமன ஸ்வாம்யாடிகளாலே வேறுப்பட்டிருக்கிற புருஷோத்தமனுக்கும் ததஸ்வந்நிகளுக்கும் க்ருதிகள சொன்ன ஸ்வரூபையாதி ற்றம் கழியும்படி ஸர்வசரிரித்வ ஸர்வசுதவாச்யத்வாதி வஹமுமிங்கே லலிதம் -

(சா.தீ) இனி ஜிவபரமாத்ம ஸ்வரூபைய்றம் கழியும்படி இப்பதத்தில் இசுவர்னுடைய ஸர்வசரிரித்வாதி களும் லலிதமென்கிறார் - இப்படி வ்யாபனெத்யாதிதால் - ஸர்வசரிரித்வ ப்ருக்தஸர்வசுதவாச்யத்வத்தால் வந்த ஸாமானாடிகரண்யமாகையால் “தத்வமசி” இத்யாசுதபெதசுருதிகளால் வந்த ஐக்யற்றம் கழியுமென்றபடி. ஸ்வரூபையாதித்யாதி ஸுதத்தால் ஸ்வஸாதந்யற்றம்சுங்ஹ: - அத ஸுதககாரணுபாஸந வாக்யா்றங்களுமிங்கே ப்ரகாஸிதங்களுகிறன வென்கிறார் -

(சா.ஸா) ஸ்வய்திரித் ஸர்வாதர்த்வ ஸொன்னால் ஸ்வஸாதாராந்மில்லையென்று லலிக்கையாலே ஸர்வவ்யாபக்த்வாக்த்யா ஸ்வவ்யாபகாந்ரமுமில்லையென்று லலிக்கையாலே ஆதாராந்ராதிசுங்ஹை போகும் படி ஸ்வநிஸ்த்வாதி்கள ஸொல்லப்பட்டதென்று கருத்து ஆனாலும் தத்வமசி - “அயமாத்மா ப்ரஹ் - த்வ வா அஹம்ஸி ப்ரஹ் டேவதா” இத்யாது ஜிவப்ரஹ்மைய ஸொல்லுகையாலே இப்படி வாக்யா்ற ஸொன்னது கூடுமோ? என்னவருளிச்செப்கிறார் இப்படி வ்யாபனெ - ஸுஷத்வ நியாம்யத்வாதேயத்வாக்த்யா ஸர்வஸ்யாபி ஸரிரித்வமும தந்முசெந ஸரிரிவாசினா ஸுததானா ஸரிரிப்யந்நாபிதாயகதயா ஸர்வசுதவாச்யத்வமும லலிதமாகையாலே “தத்வமசி” த்யாதி ஸாமானாடிகரண்யமும ஜிவபரயுச்சரிரி ஸரிரிபாவகூதமென்று கருத்து இப்படி நாராயணஸுததா்ற ஸொல்லில் பூர்வ “காரணத்வமவாச்யத்வம்”

(சா.ப்ர) ஸுதிஸ்வநிஸ்த்வாதித்யநெந ஸ்மாரிதா - அநிதரதா்றத்வமித்யா்ற: - அநிதரப்ரேய்த்வாதிராதிஸுததா்ற: - எவ் ப்ரமாளையாராயணஸுததஸ்ய பஹுவிதசிதசிதஸ்நத்வ விஸிஸ்தப்ரஹ்மவாசகத்வாவகமாத்ஸர்வசுதவாச்யத்வ, ஸர்வசரிரித்வசித்நிவிஸுஷத்வ ஜிவஸ்வரூபையாதி்கமகாடேயமித்யாஹ - இப்படி வ்யாபனெத்யாதிநா. பூஷகத்வாதி: ஸ்வாம்யாதிநத்வாதி ஸுததா்ற: - ப்ரெதாப்ரெதாதி ஸ்வரூபையாதித்யாதிஸுததா்ற: - ஸர்வகர்மஸமாராச்யத்வாதி ஸர்வசுதவாச்யத்வாதித்யாதி ஸுததா்ற: - எவ் ச “ஸர்வ லத்விதம் ப்ரஹ் - அயமாத்மா ப்ரஹ் - தத்வமசி” இத்யாசுதைய ப்ரஸுருதிநா “யஸ்ய பூதிவீ ஸரிரம்” । “யஸ்யாத்மா ஸரிரம்” இத்யாதிஸுதக ஸுருதிநா சா்று:ஸுநுஸஹித: - அத “யதததேச்ய மப்ராஹ்மகூத்ரமவ்ரணம்சுதசுசுத்ரம் ததபாணிபாட நித்யம் விபு ஸர்வகந் சுஸூக்ஸம் - நிஸ்கலந் நிஸ்க்ரிய ஸாந்ந் நிரவசுந் நிரங்ஜநம் - அஸ்தூலமநவஹ்ஸ்வம்” இத்யாதி ஸுதகவாக்யானா -

(சா.வி) ஸுருதிநா விஸிஸ்தையபரத்வஸம்பவாத்ஸ்வரூபையபக்ஷு நயுக்ந இதி விஸுஷஜானெந ஸ்வரூபைய ற்றம் நிவர்தத இத்யாஹ - இப்படி வ்யாபனெத்யாதிநா - ற்றண, ரக்ஷணம் -

(சா.ஸ) ஆதிஸுததாடநந்ய நியாம்யத்வஸுஷித்வநிஸ்ஸமாத்யாதி்கத்வாதி ஸுங்ஹ: - எவ் “காரணத்வமவாச்யத்வம்” இதி காரிகுக்நா்றா நாராயணஸுததா்றதயுபாதிதா: - எவமநெக ப்ரெதகப்ரெ நாராயணபடே பராபிமதையவிருதிதர்மஜாதமபி ப்ரெத ஸுருதிசித்ந் லலிதமித்யாஹ - இப்படி இதி - ஸ்வரூபையாதித்யாதி ஸுததெந ப்ரெதாப்ரெதாதி ஸுங்ஹ: - வ்யாபநாதிசுருத்யெந ஸரிரித்வ லலிதம். ஆதி ஸுததெந ஸத்யத்வாதி ஸுங்ஹ: - ஸர்வசரிரித்வெந ஸர்வசுதவாச்யத்வ லலிதம் - ஆதி ஸுததெநஸுதக ஸுருதி சித்நாக்கார ஸுங்ஹ: । -

மூ - சுபாலோபநிஷத்ப்ரமூதிகளிலே சர்வாந்தர்யாமியுமாய் சர்வவிதவந்நுபுமாயிருக்கிற சர்வீஸ்வரன் நாராயணசப்தத்தாலே தேவதாந்ரவ்யாவூதனாக ப்ரதிபாதிதனானான் - லோகத்திலுள்ள சர்வவந்நுக்களும் ப்ரபவத்ஸங்கல்பத்தாலே வந்நுக்களானார்கள் - த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ । எம்பிரானெந்தை -

(சா.தீ) சுபாலேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தால் அதில் ஁பபதிக்களைச் சொல்லுகிறார் - சுபாலேத்யாதி - சுபாலோபநிஷதத்தில் "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் சுஹ்ருத நாராயண:" என்று சர்வீஸ்வரனை நாராயணசப்தத்தால் சொல்லி அவனை மாதாபிதா என்று சொல்லுகையாலெனறபடி - அதில் சத்ஸர்வஸுத்யுத்யங்களைக் காட்டுகிறார் லோகத்திலுள்ள இத்யாதிநா । "ந வா அரே சர்வஸ்ய காமாய சர்வ ப்ரிய பவதி । ஆத்மநஸ்து காமாய சர்வ ப்ரியம் பவதி" இத்யாதிபால் பரமாத்மஸங்கல்பத்தால் சர்வமும் ப்ரியராவர்களென்கையாலெனறபடி - த்வமேவ மானேத்யாதி ஸ்மூதிகள் - சர்வீஸ்வரனொருவனுமே என்றதிலே பலிதமென்று ஷேபம் । எம்பிரான், எனக்கு ஁பகாரகன் எந்தை, என்னுடைய பிதா என்னுடைய சுற்றம் - எல்லா஁றவுமுறை -

(சா.ஸ்வ) சுபாலோபநிஷத்ப்ரமூதிகளிலே இதி - " ஁ஸ சர்வமூதாந்ராத்மா அபஹதபாப்மாதிவ்யோ தேவ ஁கோ நாராயண: - மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் சுஹ்ருதிநாராயண:" என்று சொல்லுகையாலே யோகார்த்தங்கள் ஷவ்தாந்ரோபாதங்களாகையாலே விஸிஸ்ய ஁மர்பகநாராயண ஷவ்த ஸ்ரீபதிதவ்ரவூதிநிமித்தகமென்றுதான் ஁ஜ்ஞாப்ரவூதிநிமித்தகமென்றுதான் சொல்ல வேண்டுகையாலிங்கும் யோகார்த்தவங்சித்நமாக ரூத்யதேவதாவிஸேஷ ப்ரதிபாதிதமென்று கருத்து - இப்படி ஁ஸ்வரன் சர்வவிதவந்நு என்று சொல்லப்போமோ? லோகத்திலே இவனுக்கு மாத்ரபிதர்ப்ரமூதிகள் வந்நுக்களில்லையோ? என்னவருளிச் ஁ப்கிற்கிறார் - லோகத்திலுள்ள இதி - ப்ரபவதி லோகத்தில வந்நுக்களும் பரஸங்கல்பாதிநவந்நுக்களாகையாலே ஁பாதிக்கவந்நுக்களென்றபடி ஆனாலும் ஁ஸ்வரன் வந்நுவாகிலன்றோ நிரூபாதிக்கவந்நுவென்று சொல்லலாவது? வந்நு என்கையில் ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச்செப்கிற்கிறார் - த்வமேவதி - எம்பிரான் இதி । எம்பிரான், மமோபகாரக: । எந்தை, பிதா । லோகத்தில் சர்வாந்யாதிக்களுடைய ப்ராதிகூல்யமும் -

(சா.ப்ர) சுபாலோபநிஷதித்யாதிநா - ஁வ ச சர்வஸுத்யுத்யோ஁ப்யஸ்தா஁ரே அநுஸந்நேய இத்யுத்தம் பவதி । ஁வ் ச ஸுதிஸ்மூத்யாநுபுநேயேன இதரேஸா பரஸ்பரவந்நுவாபாதிக்கவாத் சௌ஁ர்த்ஜநகவாத் நிரூபாதிக்கசர்வவிதவந்நுவத்வம் நிரூபாதிக்க சர்வவித சுஹ்ருத்வ ச ப்ரபவத் ஁வேதி தத்யேவானுஸந்நேயமிதி தர்ஸ்யந் இதானிந்நதந்ர஁தீதூத்வஸ்யோபாதிக்கவமுபாதிபூத-கர்மணாமயத்ந நிவர்த்தத்வம் சா஁ । லோகத்திலுள்ள இத்யாதிநா - "த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ வந்நுஸு ஁ருத்வமேவேத்யேன, எம்பிரானெந்தை இத்யேன பிதாத்வமித்யேன ச சர்வவிதவந்நுவத்வஸ்ய ஁ாந்ரபாதிக்கத்வம் தர்ஸிதம் - எம்பிரான் இத்யாதி -

(சா.வி) சுபாலோபநிஷதிதி - ஁வ் ச சர்வவேதாந்ராத்ரோ஁நுஸ஁஁தி இத்யுத்தம் பவதி । ஁வ் ப்ரபவத் ஁வ நிரூபாதிக்கசர்வவிதவந்நுவத்வமிதரேஸா து தத்ஸங்கல்பவஸாதிபாதிக்கமித்யா஁ - லோகத்திலுள்ள இதி । எம்பிரான், அஸ்த்பரமோபகார: - எந்தை, அஸ்த்ஸர்வவிதவந்நு: - நிரூபாதிக்கசு஁ருத்வமுபாதிக்கதி । -

(சா.ஸ) சுபாலேதி - தர்஁ கெஸுசித்வந்நுவதீ: கிம் நிவந்நேயத்ர஁஁ - லோகத்தில் இதி - ஸ்மூதிஸப்ரபாதிக்கவதாப்யாமிபி ஁ ஁வ வந்நுரிதி தூத்யதி த்வமேவேத்யாதிநா - எம்பிரான், அஸ்துபகாரக: - எந்தை, அஸ்திபிதா -

மூ - पिता त्वं माता त्वं' इत्यादिकளிற்படியே निरुपाधिकसर्वविधबन्धुसर्वेश्वरனொருவனுமே. "यस्य प्रसादे सकलाः प्रसीदयुरिमाः प्रजाः" என்றும், "प्रसन्नमभवत्तस्मै प्रसन्नाय चराचरम्। प्रसन्ने देवदेवेश" என்கையாலே அவன் प्रपन्नனானால் प्रतिकूलராவாரொருவருமில்லை. இவ்இவ்ஷரனுக்கு 'सुहृदं सर्वभूतानाम्' என்கிற आकारं स्वभावसिद्धम् - आकारान्तरं चेतनरुடைய आज्ञातिलङ्घनமாகிற उपाधिபடியாக வந்தது - அதுவும் अल्प व्याजத்தாலே மாறும் - இத்தனையடியர் -

(சா.தி) சுபாலோபநிஷத்சிद्धமான நிரூபிதவசுஹ்வத்தை உபாபாதிக்கிறார் யஸ்ய ப்ரஸாத இत्याடியால் என்றார்களிறே என்று விதியான வாக்யவதுஷ்யத்தாலிங்கு சர்வப்ரஸாதததுககும் ப்ரஸாதப்ரஸாபாதிதவ வருகையால் ப்ரஸாதப்ரஸாதிததுக்கு நிரூபிதவ சிद्धம் - “ப்ரஸந்நம் ப்ரஸந்நஸு ப்ரஸந்நாய”, சர்வஸ்வப்ரஸாதின ப்ரஸந்நசித்தாய தஸு” என்றபடி - ப்ரஸந்நே தேவதேவஸ ப்ரஸந்ந ச்யாஜ்ஞதவ்யம் ” என்று ஸேஷம் இந்த ஔபாதிதகாரத்துக்கு போககுணடோ? என்னவருளிச் செபகிறார் அதுவும் இதி । இவ அர்த்ததில் சமதி காட்டுகிறார் - இத்தனையடிபர் இत्याடியால் இதுக்கு அர்த்தம் இத்தனை, கீழே முன்றெழுத்துடைய

(சா.ஸ்வா) भगवत्सङ्कल्पाधीनमाकையालே सर्वविधबन्धुत्व கூடுமோ? என்னவருளிச் செட்கிறார்
यस्य प्रसाद इति । प्रसन्नमभवदिति । तस्मै प्रसन्नाय भगवत्प्रसादेन प्रसन्नाय पुरुषाय सर्व प्रसन्नमभवदित्यर्थः
- प्रसन्न इति । प्रसन्नं स्याज्जगत्त्रयमित्युत्तरपादमेன்றபடி - प्रसन्नனானாலும் सर्वமும் प्रसन्न
மானாலும் அவன் प्रसादமில்லாத दशैयில सर्वமும் प्रतिकूलमाकையालே सर्वविधबन्धुत्व கூடுமோ?
என்னவருளிச் செய்கிறார் - सुहृदमिति இப்படியாகில் निग्रहकर्तृत्वमुच्छिन्नமாக प्रसङ्गिப்பாதோ?
என்னவருளிச் செய்கிறார் आकारान्तरमिति । दण्डधरत्वमेன்றபடி அப்போ आशातिलङ्घनमनादि-
सिद्धमाकையாலே निग्रहकर्तृत्वाद्याकारமும் नित्यமாக प्रसङ्गिப்பாதோ? என்னவருளிச்செட்கிறார்
- अतुल्यम इति மாறும், निवृत्तमாம், अनन्तकालार्जननिग्रहमन्पव्याजததಾಲே कथियुमோ?
என்னவருளிச் செட்கிறார் இத்தனை इति - कौटुम्भे மூன்றெழுத்துடைய -

(सा.प्र) अस्माकमुपकारकोऽस्मत्पितास्मद्वन्धुरस्मत्स्वामी चेति तस्यां गाथायामुक्तमित्यर्थः - दयिततनयस्त्वमित्यादिः पितात्वमित्यस्य शेषः प्रसिद्धः, यस्येत्यादि - इतरेषामपि मनः प्रसादहेतुत्वाननिरुपाधि सर्वमुहृत्वं भगवत एवेति शोभनहृदयत्वापरपर्याय प्रसन्न मनस्कत्वोक्त्यावगम्यत इत्यर्थः - **இருக்கணா** इत्यादि । भगवच्छेषत्वज्ञानपूर्वकं वाचिक -

(सा.वि) यस्य प्रसाद इति। “प्रसन्ने देवदेवेश” इत्यस्य शेषं प्रसन्नं स्याद्भगवत्प्रत्ययम् इति। आकारान्तरम्, “तानहं द्विषतः क्रूरान्” इत्युक्तनिग्रह सङ्कल्पत्वम् - மாறும், निवर्तेत - अत्र संमति माह - இத்தனை इति।

(सा.सं) “नवाडरे” इत्यादि मैत्रेय ब्राह्मणमिहानुसन्धेयम् । एवं सर्वविधबन्धौ स्थिते केषाञ्चित्प्रतिकूलतादौ नियामकं सूचयति - यस्येत्यादिना - भगवत्प्रसन्ने न केऽप्यनुकूला इति च - “ ब्रह्मा स्वयम्भूश्चतुराननो वा” इत्यादिना सिद्धमिति - भगवानवश्य यथाधिकारं प्रसाद्य इत्याशयः - ननु भगवत्स्सुहृत्वरूपाकारस्यैव स्वाभाविकत्वेऽपि जनेषु दुःखाद्यास्पदतां केन सङ्घटयतीत्यत्राह । आकारान्तरमिति - व्याजकृतालो, भगवदभिमतानुवर्तनेन ॐ कृतकला इति । -

மூ:- யடியரானார்க்கிரங்கு நமரங்கனாய பித்தனை என்றார்களிறே, இந் நாராயணசுப்தத்தில்
சுதூர்த்தியாலே சொல்லப்படுகிற வாக்யார்த்தங்களுக்கீடாக தாதூர்த்திதிகள் காட்டப்படுகின்றன.

(சா.தி) பேராலென்று அல்பவ்யாஜென ப்ரஸந்நாமென்றது இத்தனையடியரானார்க்கும், இவ்
அல்பவ்யாஜத்தைப் பண்ணி தாசரானார்க்கும் - இரங்கும், ப்ரஸந்நாமவனான நமரங்கனாய
பித்தனை - நம்பெருமானாகிற ஆஸ்திவத்சலனை - டெற்றும், லபித்தும் - ஐயோ ஜந்மசுருத்தில்
ப்ரமிக்கிறார்களென்கை இவன் இவ் வ்யாஜென ப்ரஸந்நால் பின்னையொன்றாலும் ஫லத்துக்கு
ப்ரதிஹிதயில்லைபென்று கருத்து இனி இப் பதத்தில் சுதூர்த்த்யத்தை அருளிச் செய்கிறார் - இந்
நாராயணத்யாதிபால் - தாதூர்த்தித்யாதிசுப்ததால் சப்ரதான-

(சா.சுவா) பேரால் என்று அல்பவ்யாஜசுபுக்ரான்தமாகையாலே இத்தனையடியரானார்க்கு, இந்த
அல்பவ்யாஜத்தைப் பண்ணி தாசரானார்க்கு - இரங்கும், ப்ரஸந்நாமவனான நம் நம்முடைய
அரங்கனாய, ரங்நாயனான பித்தனை, ஆஸ்திவத்சலத்தில் வ்யாமோஹ்ததையுடையவனை பெற்றும்,
லபித்தும் ஐயோ ஜந்மசுருத்தில் லபிக்கிறார்களென்றபடி தர்மிக்ரஹகப்ரமாணத்தாலே
இஸ்வரஸ்வபாவமெதாதூசமாகையால் அல்பவ்யாஜத்தாலே மாறக்கூடுமென்று கருத்து ஆனாலும்
நாராயணாய என்று சுதூர்த்தி கூடுமோ? தாதூர்த்த்யசுதூர்த்தியாகில் ப்ரஸமர்ப்பணபரயோஜனையுக்குச் சேராதது -
சப்ரதானபரையாகில் சுவரூபபரயோஜனையில் சேராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - நாராயணேதி -
ஆனாலும் நமஸுக்கு சூயலயோஜனையில் சுவத: ப்ராபஸேஷவூதிபரயோஜனையும் சொன்னபடியாலே அந்த
அர்த்தத்தில் சுதூர்த்திக்கு-

(சா.ப்ர:) கையூர்த்த்யரூப ப்ரஹ்மநாமசங்கீர்தனே ப்ரவூததவிஷயே க்ரூபா க்ரூவந்நேவ் ரூபஸூலப்யப்ரகாசனேநாஸ்தாகமபி
சுவானுபவப்ரதானார்த்த சூரிரங்ஜே சந்நிஹிதோஸ்திவ்யாமோஹ்தவென ப்ரான்த சஹ்வாக்ய இத்யர்த்த: - எதென நிரூபாதிக்கசுஹ்வத்சய
சாப்ரதாயிக்கத்வ் சூசிதம்-அல்பவ்யாஜென நிரவதிக்க஫லப்ரதத்வ் சூஹ்ரத்கார்யமிதி பாவ: | எவ் நாராயணசுப்தார்த்த
முக்தவா ததூதசுதூர்த்த்யமாஹ இந் நாராயணசுப்தத்யாதிநா - சம்ப்ரதானத்வ் தாதூர்த்தித்யாதி-சஹ்வார்த்த:-
தத்ரோபபதவிபக்தித்வ் தாவதாஹ-

(சா.வி) இத்தனையடியரானார்க்கு எதாவந்நாமவ்யாஜென தாசானாம்-ப்ரஹ்மவ்ஷேபத்வஜ்ஞானபூர்வக் கையூர்த்த்யரூப
ப்ரஹ்மநாமகீர்தனமாந்நாமவ்யாஜெனேத்யர்த்த: | நமரங்கனாய, அஸ்மத்ரங்நாயக: | பித்தன், ப்ரான்த: |
மாஹாபராதிக்காரிணோஸ்திவ்யாஜென ரக்சன் ப்ரான்த இத்யர்த்த: | எவ் ப்ரகூத்யர்த்த வ்யாக்யாயாத ப்ரத்யயார்த்த வ்யாசுதே
- இந் நாராயணசுப்தத்தில் இதி | சுதூர்த்தியாலே சொல்லப்படுகிற வாக்யார்த்தங்களுக்கீடாக, சுதூர்த்தியா
வத்யமாண வாக்யார்த்தாநு஑ுணம்-தாதூர்த்திதிகள், தாதூர்த்தித்ய: காட்டப்படுகின்றன, ப்ரதர்சயந்தே |
ஸேஷவூதிக்கையூர்த்த்யவिवகாஸாயா தாதூர்த்த்யே சுதூர்த்தி வக்தவ்யேதி சம்பந்நிஷப்ட்யபவாதிகா சுதூர்த்தி ஆத்மஹவிரூதேசய -
த்வவिवகாஸாயா சுதூர்த்திசம்ப்ரதான இதி சுதூர்த்தி-

(சா.சங்) மித்ரபாவநயா தாஸ்யமவலம்பிதானாமபி - இரங்க, அநு஑்ரஹார்த்தம் | நமரங்கனாய,
ரங்நாயகாத்மநாவதீர்ண: - பித்தன் வாத்சல்யாதிக்கூதப்ரஹ்மவானித்யர்த்த:- இத்ய் நாராயணபதப்ரகூத்யர்த்தோ வர்ணித:
அத்ய ப்ரத்யயார்த்தோ நிரூப்யதே- தத்ர வத்யமாணப்ரத்யயார்த்தபேதான் சங்஑்ரஹாதி | இந் நாராயணேதி - ஆதிசஹ்வதென
சப்ரதானத்வப்ரஹ்- நநு தாதூர்த்த்யரூபார்த்தாஹித்யென மாஹ் நம இத்யாதிபிவாந-

மூ: - ஸ்தூலானுஸந்தானத்தில் இச்சதூர்த்நமஸ்சப்தயோகத்தாலும் கொள்ளலாம் - அப்போது இச்சதூர்திக்கு ப்ரயோஜனாதிஸயமில்லை-

षष्ठपञ्चदशाद्वर्णात् केवलव्यञ्जनीकृतात् ।

(ஸா.டீ) ஸ்ரீஹிதம் । ஸ்தூலானுஸந்தானத்தில் நமஸ்சப்தத்தின் ஸ்தூலயோஜனையில் இவ் அஸி மந்த்ரத்தினுடைய ஸக்த்யஸமென்கையால் ஫லஸித்திஹேதுவான ஸாராஸமென்று இச் சதூர்தியில் வஃபவத்தையருளிச் ஸெப்கிறார் - ஷஸ்த்யாடிபால் மந்த்ரத்தினுடைய ஷஸ்தவ்ரணகாரம - நமஸ்சப்தமாரஃயரணநையென்று கருத்து- பஞ்சதஸவ்ரணமுமதுலே ஸ்பர்ஸங்களில் அகர பஞ்சதஸமாகையால்-

(ஸா.ஸா) தாத்ர்யாடிகள் கூடாதே? என்னவருளிச் ஸெப்கிறார் ஸ்தூலேதி-இப்படியாகில் நமஸ்சப்தயோகத்தாலே தானே ஸர்வதா சதூர்தி ஸொல்லலாகாதோ? என்னவருளிச் ஸெப்கிறார் அப்போது இதி-ஆகையால் ப்ரயோஜனாதிஸயவத்யமே சதூர்திக்குக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து அப்போது காரகவிஃபக்திபே ப்ரவலையாகையாலே ஸப்ரதானசதூர்திபே கொள்ளவேண்டாவோ? ஫லப்ரார்த்தனாபரயோஜனையில் ஸப்ரதானார்த்தகத்வ் கூடாதென்னில் அகாராஹ்மசதூர்தி஫லப்ரார்த்தனாபரைய்ய இச் சதூர்திஸ்ப்ரதானைகார்த்திகையாகலாகாதோ? என்னவருளிச் ஸெப்கிறார் ஷஸ்தேதி - ஷஸ்த:, நகாரமாரஃயரணகார: ஷஸ்த:-பஞ்ச, தஸ:, காடிவ்யஜமரணநாயாணகார: பஞ்சதஸ:-தஸமா -

(ஸா.ப்ர:) தாவதாஹ - ஸ்தூலேத்யாடிநா । நமஸ்சப்தஸ்தூலார்த்தவிஸிஸ்டாஸ்டாகரானுஸந்தான இத்யர்த்த:- நவஸ்மிந்யஸ்தே விஃபக்தேஸ்சப்தஸாஹுவாத்யர்த்தகத்வாந்மந்த்ரஸ்ய பூரூதார்த்தபரயவஸாயித்வ் ந ஸ்யாடித்யத்ராஹ । ஷஸ்தபஞ்சதஸாடித்யாடி -தூயே ஷஸ்தா; கசுடதபயாடி பரிரணநே பஞ்சதஸாசுதேத்யர்த்த: யதா அஸ்யேவ மந்த்ரஸ்யார்த்தோக்திக்ரமே ஷஸ்தாடித்யர்த்த: -

(ஸா.வி) தஸ்யாஸ்த்யஜ்ய (மான)மான ஹவிரூதேஸ்யத்வமித்யர்த்த: - ஸஃபயஸ்மிந்நபி பஸ்தே நம: பதயோகோ நாஸ்தி । தஸ்ய வாக்யாந்ரத்வாத்பததூயாத்மகத்வாசு ஸ்தூலயோஜனாயா நமஸ்சப்தாந்வயேந நமஸ்ஸவஸ்தி ஸ்வாஹா ஸ்வதால வஸ்யயோகாசுதேதி ஸூத்ரேந சதூர்தி ஸ்வீகார்த்த்யாஹ । ஸ்தூலானுஸந்தானத்தில் இதி- ததானி ஸப்வந்த்மாந்ரவோதகஸஸ்தபவாத்வேந சதூர்த்யா அர்த்தவிஸேஸோ நாஸ்தித்யாஹ - அப்போது இதி । கெவலஸாஹுவாத்யர்த்தமிதி ஃபாவ:- நநு ஸ்தூலயோஜனாயா நமஸ்சப்தஸ்யோபாயபரத்வபஸ்தேத்யஜ்யமான ஹவிரூதேஸ்யத்வஸத்வேந ஸப்ரதானத்வாத்காரகத்வேந நமஸ்சப்தயோகசதூர்த்யா ஸப்பதவிஃபக்தித்வாஹுபபதவிஃபக்தே: காரகவிஃபக்திப்ரலையஸிதி ஸப்ரதானசதூர்த்யேவ ஸ்யாந்ரோபபதசதூர்திதி தத்கத்ய நமஸ்சப்தயோகத்தாலும் இதி வாகோயுக்திரிதி சேடித்யம் । ஸபாயபரத்வே ஸப்ரதானசதூர்த்யேவ । கைஹ்யர்பரத்வே நமஸ்சப்தயோகாசுதூர்தி - அத எவ நமஸ்சப்தயோகத்தாலும் இதி ஸமூச்யயோக்தி: । தாத்ர்யவிவக்யாயா நமஸ்சப்தயோகே ச பரத்வாந்- மஸ்சப்தயோக சதூர்த்யேவ த்ரஸ்த்யா - எதசுதூர்தி ப்ரஃபாவமாஹ - ஷஸ்தபஞ்சதஸாடிதி தூயே ஷஸ்தவ்ரணாணகாராடித்யர்த்த: - கயாடிக்ரமரணநயா பஞ்சதஸோ஽பி ணகார: தூயே ஷஸ்தவ்ரணஸந்

(ஸா.ஸ:) கி் ந ஸ்யாடித்யத்ர நமஸ்சப்தஸ்தூலயோஜனானுஸாரே தத்யாப்யஸ்திவ்யாஹ । ஸ்தூலேதி - ஸ்வஸ்தி ஸ்வாஹா ஸ்வதாவஸ்யயோகாசுதேத்யநுஸாஸநானுஸாரேந நமஸ்சப்தமாந்ரேந சதூர்தித்யர்த்த: । த்ரி த்ரயேவ ஸ்யாடித்யத்ராஹ - அப்போது இதி - ஸாஹுவாத்நிரேகேந ஸேஸ்த்வாடிஸாபநரூபப்ரயோஜன நாஸ்தித்யர்த்த: - எதசுதூர்திப்ரஃபாவமாஹ - ஷஸ்தேதி - ப்ரணவ் விநா மூலமந்த்ரஸ்தவ்ரணமத்யே ஷஸ்தா ।

(सा.सं.) वर्णमध्ये षष्ठात् । कादिमात्रकासु पञ्चदशात्सर्वं विना कृताद्वर्णादुत्तरो मन्त्रशेषः आयेत्यंशः । शक्तिरभिधीयत इत्यर्थः - फलसिद्धिहेतुः प्रदेशमिति शक्तिशब्दार्थः - इयं स्वरूपादिपरतया मन्त्रपरयोजनासुतादर्थ्यादिपरैव - फलपरयोजनासुतादर्थ्यदर्शितफलभूतशेषवृत्तिः प्रार्थनापरापीत्याह - योजनेति - एकैव विभक्तिरनेकार्था कथमित्यत्राह । अर्थादिति - प्रयोजन-विशेषात् - यद्वा, समभिव्याहृतपदार्थस्वभावात् - लिङ्गम्, अर्थसामर्थ्यं औचित्यादेशकालतः, देशकालौचित्याभ्याम्

மூ: - ஆகையாலே “**दीयमानार्थशेषित्वं संप्रदानत्वमिष्यते**” இत्याதிகளிற்படியே **परस्वत्वापादनं** இவ்விடத்தில் கூடாதாகிலும் **ईश्वरं** தனக்கு **शेषमानं** வஸ்துவைத்தானே **रक्षित्तु**க்கொள்ளும்படி **समर्पिक**கிற அளவைப்பற்ற **व्यापकमन्त्र**ங்களில் **चतुर्थी**யை **संप्रदानार्थे**யாக **अहिर्बुध्न्य**ன் **व्याख्यान**ம் பண்ணினான்.

“**नीचीभावेन सन्द्योत्यमात्मनो यत्समर्पणम् ।-**

(சா.தி:) **योजना**பெடத்தில் **प्रदानार्थं** கொள்ளலாமென்றதாயிற்று - **ननु** தன்னுடைய **अन्वय**த்தை **परस्व**மாக்குகையன்றோ **दानम्** - அதில் **दीयमानार्थशेषित्वं** **संप्रदानत्वम्** - இவ்விடத்தில் தன் **वस्तु**வுக்கு **परस्वत्वापादनं** கூடாதே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆகையாலே இत्याடியால் - **केनचिदीयमानस्य परस्वत्वमापाद्यमानस्यार्थस्य शेषित्व**மென்று **अर्थम्** இப்படி **परस्वत्वापादनं** கூடாதாகிலும் **ईश्वरवस्तु**வை **ईश्वरं** பொருட்டு **रक्ष्य**மாக **समर्पिक**கை **मात्र** கொண்டு **संप्रदानत्व-** **विवक्षया अहिर्बुध्न्या**திகள் **व्याख्यानं** பண்ணினார்கள் என்கை - அந்த **व्याख्यान**த்தையே காட்டுகிறார் **नीचीभावेनेत्यादि-नीचीभावेन, शेषभाव**த்தாலே **यत्समर्पणं, संरक्ष्यतया** **समर्पण**முண்டு.

(சா.சுா) **परस्वत्वापादनं** பண்ணினாலன்றோ **सम्प्रदानार्थत्वं** கூடுவது இங்கு **स्वात्मा** **भगवत्स्व**மாகையாலே அது கூடாதே? ஆகையாலே **अहिर्बुध्न्यव्याख्यान**த்துக்கு **गति**யெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையாலே **इति** - ஆகையாலே, **औचित्या**திகளாலே **अर्थं** கொள்ளுகை **सर्वसमन**மாகையாலே **स्वरूपेण** **समर्पणं** கூடாதாகிலும் **रक्ष्यतया** **समर्पणं** கூடுகையாலே **संप्रदानार्थत्वं** கூடுமென்று கருத்து ஆனாலும் “**तत्कस्मा इत्यपेक्षायां विष्णवे सइतीर्यते**” என்று **विष्णु** **शब्द**த்தில் **चतुर्थीसंप्रदानार्थे**யாக **व्याख्या**யானாலும் **नारायणशब्द**த்தில் **चतुर्थी**க்கு **व्याख्यानं** பண்ணவில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் **नीचीभावेनेति-**

(சா.ப்ர:) **नन्वाहिर्बुध्न्यवचने नारायण पदस्यैवाभावात्तद्वतचतुर्थ्यास्संप्रदानार्थं बोधकत्वमनुपपन्नमित्यत्र तुल्यन्यायादादिशब्दाच्च तत्सिद्धिरित्याह-नीचीभावेनेत्यादिना-** **व्यापकान्तरस्थवासुदेवादि शब्दो नारायणादीत्यादि शब्दार्थः-**

(சா.வி:) **दानं च स्वस्वत्वनिवृत्तिपूर्वकं परस्वत्वापादनम्** - **इह स्वत्वस्यैवाभावात्कथं परस्वत्वापादनम्?** **कथं तरां दानकर्मत्वम्?** **कथन्तमां दीयमानार्थशेषित्वमित्याशङ्क्य मुख्यदानशब्दार्थासंभवेऽपि ईश्वरस्वकीयमपि वस्तु समर्पणरूपव्याजं विना न रक्षेदिति तादृशसमर्पणमात्रमादायेह संप्रदानत्वं प्रमाणसिद्धमित्याह** - **दीयमानेत्यादिना-नीचीभावेन, शेषभावेन-**

(சா.ச:) ஆகையாலே, **एकस्यैवानेकार्थोपस्थापकत्वसभवात्-पूर्वं प्रदातुं शेषक्षुद्रं दध्यादेरिन्द्रादि स्वत्वापादने इन्द्रादेस्संप्रदानत्ववदिह-विष्णवादेनं सम्प्रदानत्वम् । किन्तु स्वत एव भगवच्छेषभूतस्यात्मनस्तत एव हेतोः स्वरक्षणभरे स्वान्वयत्यागपूर्वकतया तवैव भर इत्यर्पणमिति व्याख्यातमहिर्बुध्न्येनेत्याह** - **दीयमानेत्यादिना** - **अहिर्बुध्न्यवचनमेव संप्रदानपरमुदाहरति** - **नीची भावेनेत्यादिना नभःशब्दस्थूलयोजनाप्रतिपन्नेन नीचीभावेन, आत्मनःशेषत्वेन हेतुनेति यावत्** - **सन्द्योत्यं,**

மூ: - விஷ்ணுவிடிலு் ஑ுதூர்த்தி (ஸா) தத்சுபுரதானபுரதர்ஸினி ।

நி஑ி஑ூதூ ஹஸாவாத்மா யத்சுரஸ்யதயார்ப்யதே ।

தத்கஸ்தா இத்யபேஷாயா் விஷ்ணுவே ஑ இதீர்யதி ॥

என்கிற வ஑னதத்தில் “விஷ்ணுவிடிலு்” என்கையாலே நாராயணாதிஸ஑ுடங்கலில் ஑ுதூர்த்தியு் வ்யாக்யானு் பண்ணுபுட்டது- இத்திருமந்ருத்தில் நகாரு் முதலான ஏழு திரு அ஑ரங்களுக் ஑ு் ப்ருத்யேகம் மந்ருஸுருதிகலிற் ஑ான்ன அர்த்தங்கலை-

(ஸா.தீ:) தத்சுபுரதானபுரதர்ஸினி - தஸ்திந்ஸுமர்புணே யத்சுபுரதானகாரகம் தத்புரதர்ஸினி விஷ்ணுவிடிலு் ஑ுதூர்த்தி । அாதிஸ஑ுடநாராயணவாஸுதேவஸ஑ுடபரி஑்ரஹ:- ஑ான்ன அர்த்துந்நன்னையே விஸிஷ்ய காட்டுகிறார் - நி஑ி஑ூதூ இதி-ஸுரஸ்யதயார்ப்யத இதி யத் । தத்கஸ்தா இத்யாதி - ஑ ஆத்மா விஷ்ணுவே ஑ுமர்ப்யத இதி ஑ுதூர்த்தி இதீர்யதே । அநந்ருரமித்திரு மந்ருத்துக்கு மந்ருஸுருதிகலில் ஑ான்ன அர்த்தவிஷயமாக பூர்வா஑ார்யர்கலு் ஑஑்ரஹித்த ஑஑்ரஹத்தைக்காட்டுகிறார் இத்திருமந்ருத்திலென்று துடங்கி-

(ஸா.ஸுவ:) விஷ்ணுவிடிலு் ஑ுதூர்த்தி ஑ா ஑ுபுரதான ப்ருதர்ஸினி என்கையாலே அாதிஸ஑ுடத்தாலே நாராயணஸ஑ுட ஑ுதூர்த்தியு் விவ஑ிதையென்று கருத்து இப்புடி ப்ருமாணஸுபுரதாயங்கலாலே பதார்த்தவ்ருணனம் பண்ணினால் “நாயகத்வம் ஑ ஑ர்வேஷா் நாமநத்வபுரே பதே । நாஸகத்வம் வி஑ுதூநா் நகாரார்த்த: ப்ருகீர்த்தித:” இத்யாதிநா கில ஆ஑ார்யர் அ஑ரார்த்த ஑ான்னது அமூலமாகையாலே அஸ஑்ர஑ுதமாக ப்ருஸ஑்ர஑ுதியாதோ? என்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் - இத்திருமந்ருத்தில் இதி - அவர்கள் ஑ான்னதுவு் மந்ருஸுருதிமூலமாகையாலே அஸ஑்ர஑ுத்யுமில்லையென்று கருத்து. யதூ, இப்புடி மூலமந்ருத்துக்கு பதார்த்தகயநப்ருஸ்தானத்திலே அ஑்ருண஑்ருப்ருணவார்த்த ஑ான்னது ஑ுருமோ? ப்ருணவமொரு வ்ருணமாகையாலே நகாராதிவ்ருணங்களுக்கு அர்த்த ஑ால்லாமல் ப்ருணவார்த்த ஑ான்னால் வூ஑்யம் ப்ருஸ஑்ர஑ுதியாதோ? இனி நகாராதி஑ுங்கலு் ஑ு் கில ஆ஑ார்யர் அர்த்தவ்ருணனம் பண்ணினார்கலென்னிலதுக்கு மூலுமில்லாமையாலே அஸ஑்ர஑ுத்யம் ப்ருஸ஑்ர஑ுதியாதோ? என்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் திருமந்ருத்தில் இதி -

(ஸா.பு:) எவ பதார்த்தானுக்ருவா ப்ருத்ய஑்ருமப்யர்த்தானா் ப்ருமாணேபூக்ருதவாத்நாநப்யாஹ - இத்திருமந்ருத்தில் இத்யாதிநா-

(ஸா.வி:) யத்சுமர்புணம் ஑ுரஸ்யதயார்ப்யதம் - தத்சுபுரதானபுரதர்ஸினி, ததீய ஑ுபுரதான஑ுதி஑ா - விஷ்ணுவிடிலு் வ்யாபகமந்ருஸ்த்யவிஷ்ணுவாஸுதேவ நாராயண பதே ஑ுதூர்த்தித்யர்த்த: - ததேவ விவிநக்தி । நி஑ி஑ூதூ இதி । பூர்வா஑ார்யா: கெ஑ிந்மந்ருஸுருத்யாதி஑ு் நகாராதிநா் ஑ுபுரதானா஑்ருகரணா் தததூருணு்஑ுதானர்த்தாந் ஑஑்ரு஑்ரு஑ுரதி ததூருனாநப்யாஸபூர்வகமாஹ- இத்திருமந்ருத்தில் இதி-

(ஸா.ஸ:) இதேவ மே ஑க்யம் விஹிதம்஑ேதி ஑ுவிமஸர்ஸிவிஷயம் । யத்சுமர்புணம், ஑ுவநூர்஑்ய ப்ருலகமர்புணம் - விஷ்ணுஸ஑ுட஑்ரு விஷ்ணுஸ஑ுட஑்ரு பர: । அாதிஸ஑ுட஑்ரு அ஑ுட஑்ரு ஑ுவாடஸ஑ுட஑்ருஸ்த்ய நாராயணவாஸுதேவஸ஑ுடபுரஹக. எவ் ஑ விஷ்ணு ஑ுட ப்ரு஑ுதி஑ு் ஑ுதூர்த்தி தத்சுபுரதானபுரதர்ஸினி । தஸ்திந்ஸுமர்புணே விஷ்ணுவாதேர்ப்யதம் ப்ருதி ஑ுபுரதானதா ப்ருதர்ஸினித்யர்த்த: । எததூவிவ்ருணம் நி஑ி஑ூதூ இதி-ஸுஷு஑ுதூ இத்யர்த்த: । யஸ்தாந்ருகி ஑ாவாதூதோ: ஑ ஆத்மா விஷ்ணுவே ப்ருயாநாநாய ஑ுரஸ்யதயா஑்ருதே - அநேந ஑ாத்த்வி஑ுத்யா஑்ருபூர்வகதாப்யுக்ருதா ஑ுவதி - இத்யமஹிநு஑்யாதி நிர்வ஑னப்ருகாரேண பதார்த்தா வ்யாக்யாதா: । அத்யந்ருயேரபி மந்ருப்ரு஑ாவவி஑்ருர஑்ருரஸஸ஑்ரு஑ுதீதமப்யர்த்தம் தர்ஸயதி । இத்திருமந்ருத்தில் இத்யாதி -

மூ: - “நாயகத்வம் ச सर्वेषां नामनत्वं परे पदे ।
 नाशकत्वं विरुद्धानां नकारार्थः प्रकीर्तितः ॥
 मङ्गलत्वं महत्त्वञ्च महनञ्च करोति यत् ।
 आश्रितानां ततो ज्ञेयो मकारार्थस्ततो बुधैः ॥
 नास्तिक्यहानिर्नित्यत्वं नेतृत्वं च हरेः पदे ।
 नाकारसेविनानृणां मन्त्रविद्धिः प्रकीर्तितः ॥
 रञ्जनं भगवत्प्राप्तौ रागहानिस्ततोऽन्यतः ।
 राष्ट्रत्राणादिकं चापि प्राप्यते रेफसेवया ॥
 योगोऽयोगः फलं चाशु यकारात्प्राप्यते बुधैः ।
 वर्णनं च तथा विष्णोर्वर्णीसिद्धिर्नकारतः ॥
 यक्षराक्षसवेतालभूतादीनां भयाययः ।
 एवमभग्निर्वाहो मन्त्रविद्धिः प्रकीर्तितः ॥”
 इत्यादிகளாகலே கில ஆचारியர்களின் சङ்ஹித்தாங்கங்கள் -

(மா.தீ) நாயகத்வம் ச सर्वेषां, सर्वेषां श्रेयसां प्रापकत्वमेकोऽर्थः परस्मिन् पदे प्रावण्यजनकत्वमिति त्रयं नकारार्थः - मङ्गलत्वं, मङ्गलक (का?)रकत्वम् । महनं, पूजनम् । नित्यत्वं, भगवत्सेवायां तत्परत्वम् । हरेः पदम्, परमपदम् - तद्विषये नेतृत्वम्, आचार्यत्वम् - नृणां भवतीति अध्याहारः - नास्तिक्यहान्यादिकरणं नाकारादिक(लुक्) प्रयोजनमाकस्मिन् काले नकारादिक(लुक्) नास्तिक्यहान्यादिकरत्वमर्थमेव फलितं सार्थमाकस्मिन् तत्तद्वर्णनानुसन्धानतया तत्तदनुगुणप्रयोजनसिद्धिरुच्यते उचितं राष्ट्रत्राणादिकं, स्वदेशरक्षकत्वम् । आदिशब्दतया राष्ट्रकृतपूजादि सङ्गृहीतम् । योगं भगवत्प्राप्तौ उद्योगः, त्वरा-विष्णोर्वर्णनं, तदुचितवाक्सिद्धिश्च । भयाय, भीत्या पलायनाय भवति यकारः - इति त्रयं मत्स्यप्रदायसिद्धिमाकस्मिन् काले यकारपदार्थविशेषपरामर्शपूर्वकमाकस्मिन् मन्त्रतत्त्वतः -

(मा.स्वा) नायकत्वमिति, सर्वेषां श्रेयसां नायकत्वं, प्रापकत्वम् - परे पदे, परमपदे-नामनत्वं, प्रावण्यजनकत्वम् । विरुद्धानां, अनात्मगुणानाम् । नाशकत्वमिति त्रयं नकारार्थः - आश्रितानां मङ्गलत्वं, मङ्गलकरत्वम् । महत्वं, धर्मभूतज्ञानविकासः - महनं, पूजनम्-करोतीति यत् तत्तत् बुधैः मकारार्थो ज्ञेयः - नित्यत्वं भगवत्सेवायां तत्परत्वम् - परे पदे नेतृत्वम् आचार्यत्वम् - नाकारसेविनां नृणां भवतीति फलोक्त्या नास्तिक्यहान्यादिकरत्वं नकारार्थ इति भावः - सार्थतत्तद्वर्णनानुसन्धानेन तत्क्रतुन्यायेन तत्तदनुगुणप्रयोजनसिद्धिरुच्यते इति भावः - राष्ट्रत्राणादिकं सुराष्ट्ररक्षकत्वम् - आदिशब्देन राष्ट्रपूज्यत्वम्-योगोऽद्योगः भगवत्प्राप्तौ त्वरा-विष्णोर्वर्णनम्, तदुचितवाक् । भयाय, भीत्या पलायनाय यकारः - इति त्रयं मन्त्रतत्त्वतः बहुविधतत्त्वहितपुरुषार्थविशेषाङ्गकम् -

(सा.प्र) கில ஆचारியர்களின் இத்யनेநாசுரார்த்தஸ்யாபி சப்ரதாயாஸதத்வமுக்તம் एवं சப்ரமாணம் -

(सा.वि:) महनं, पूजनम् -

(मा.स) नायकत्वं, श्रेयस्सप्रापकत्वम्-परे पदे, परस्मिन्पदे । नामनत्वं, प्रावण्यजनकत्वम् । महत्त्वम्, धर्मभूतज्ञानेन बृहत्त्वम् - महनम् - बृहणम्-तच्च कैङ्कर्यान्न्दादिवर्धनम् - नित्यत्वं, भगवद्विषयरागादिः हरेः पदे नेतृत्वम्, आचार्यत्वमित्यर्थः, राष्ट्रत्राणादि । “यत्राष्टाक्षरसंसिद्धे” इत्यतविधया-योगे, भगवत्प्राप्तौ-उद्योगः, त्वरा - विष्णोर्विषये वर्णनम्, विविधोद्धेखेनानुभवः - वर्णीसिद्धिः, तदुचितवाक्सिद्धिश्च । यः, यकारः । भयाय, भीत्यैव भवतीत्यर्थः - इत्थं व्याकरणनिरुक्तमन्त्रशास्त्रप्रक्रियया मन्त्रार्थनिरूपणफलं -

(சா.ச:) முமுகுஜேயாவதர்த்தவிஜ்ஞ ததப்யத்ர ஸ்வரூபரயொக்னாயாं ஸ்வரஸ்வரூபாதிவிக்ஷயே ஶத்வதோ஽ர்த்தத்ஷத்வ
 ஹ்வதிதி தி஁ஶ்நாத்ரேண ப்ரதர்ஷயதி । இப்படி இத்யாதிநா - காண்லகரிப் திலங்க்கள், தூர்ஜய ஸ்வஹாவான்

மூ: - இதுக்கு प्रतिपाद्यदेवतैயாய் प्राप्यமுமான परस्वरूपத்தை இத்திருமन्त्रத்தில் शाब्दங்
களாயும் आर्थங்களாயுமுள்ள प्रकारங்களோடே கூட यथाप्रमाणमनुसन्धिக்கும்போது: रक्षकत्वं,
अतिனுद्वेगः स्वभावसिद्धत्वम्, அதின் सर्वविषयत्वं, रक्ष्यवस्तु विशेषानुरूपமாக रक्षैयினுद्वेगः
नानाप्रकारत्वं, सर्वदारक्षकत्वं, सर्वत्र रक्षकत्वं, सर्वप्रकाररक्षकत्वं, स्वार्थरक्षकत्वं -

(சா.தி:) இனி परस्वरूपादிகளையெல்லாமிம் மन्त्रகாட்டும் प्रकारத்தையருளிச் செய்கிறார்
இதுக்கு प्रतिपाद्येत्याடியால் - प्राप्यமுமான परस्वरूपத்தை प्राप्य प्राप्तादிகளெல்லாமிதுக்கு
अर्थமாகையால் प्राप्यமான परस्वरूपத்தை अनुसन्धिக்கும்போதென்றபடி प्रकारங்களோடே,
विशेषங்களோடென்கை रक्षकत्वमित्यादि - स्वभावसिद्धत्व, स्वतस्सिद्धत्वं-रक्ष्यवस्तुविशेष:,
बद्धमुक्तनित्यः - सर्वदारक्षकत्व, कालोपाध्यनुक्तियால் - सर्वत्ररक्षकत्वं, देशोपाध्यनुक्तियால் -
सर्वप्रकाररक्षकत्वम्, प्रकारविशेषानुक्तियால் स्वार्थरक्षकत्वं, स्वप्रयोजनाय रक्षकत्वமென்றபடி -
आश्रितरक्षणமும் -

(சா.ஸ்வ.) இதுக்கு प्रतिपाद्येति महावाक्यத்தாலே प्रतिपाद्यமாய் என்று एतावन्मात्र சொல்லாதே
देवतै என்று சொல்லுகையாலே उपायत्व द्योतितமென்றபடி இந்த ரெண்டு विशेषणங்களாலே
उपायत्वप्राप्यत्वोपयुक्तगुणरूपप्रकारங்களோடே अनुसन्धिக்கும் போதென்கிற अर्थ द्योतितமாகிறது
रक्षकत्वमित्यादि । उपाध्यनुक्त्या स्वभावरक्षकत्वं, स्वतोरक्षकत्वम् - विषयानुक्तेस्सर्वविषयरक्षकत्वम्
- रक्ष्यवस्तुविशेष:, बद्धमुक्तनित्या: - रक्ष्यवस्त्वनुरूपनानाप्रकाररक्षाकर्तृत्वमिति यावत्- सर्वेदिति
- कालानुक्ते. सर्वत्रेति देशानुक्ते:, सर्वेति प्रकारविशेषानुक्ते: - एकविषय एव संभावित
सर्वप्रकाररक्षकत्वमिति यावत् । स्वार्थाय रक्षकत्वं स्वार्थरक्षकत्वं-

(சா.ப்ர:) இதுக்கு प्रतिपाद्येत्यादिना - रक्षकत्वाद्यालुप्तचतुर्थिकाकारलभ्या: । अनन्यशेषत्वाद्या
समाधिकराहित्यान्ता उकारविशिष्टलभ्या: । स्वतन्त्र: कर्तेत्युक्ते: स्वत: कर्तृत्वाद्या आश्रिताविद्या
निवर्तकत्वान्ता नमश्शब्दलभ्या: - अनन्तरमुक्ता: सर्वे नारायणशब्दलभ्या: । रक्षकत्वतत्त्वा
भाविकत्व सर्वविषयत्वाद्या अकारेशाब्दा: "अनुपाधिकनिर्देशे ह्यसङ्ख्यौचो मनीषिभि: । सिद्धे
शब्दार्थसंबन्ध इति न्यायेन कथ्यते" इत्यादे: प्रमाणाद्दीयमानार्थशेषित्व संप्रदानत्वमित्युक्त्या
चतुर्थ्याश्शेषित्वेऽर्थे तन्निरुपाधिकत्वसर्वविषयत्वात्महविरुद्देशार्हत्वसपत्नीकशेषित्वाद्या: प्रणवे शाब्दा: ।
निरुपाधिकनन्तव्यत्वाद्या: प्रणव - नमसोश्शाब्दा: । स्वरूपान्यथाभावस्वभावान्यथाभावराहित्य
सर्वनेतृत्वाद्या नारायणपदे शाब्दा: । सर्वज्ञत्वसर्वशक्तित्वाद्यास्स्वत: कर्तृत्वाद्यास्सर्व व्यापकत्वाद्याश्च
क्रमेण पदत्रयेऽप्यार्था: - एवमन्येष्वापि -

(சா.வி:) रक्षकत्वमारय विशेषणवत्वान्तान् सप्तदशगुणानाह - रक्षकत्वमित्यादिना - रक्षणसंभ:,
रक्षकप्रतिज्ञा - अथ लुप्तचतुर्थ्यनुसन्धेयान् भगवदीयान् शेषित्वादिकानेकादशधर्मानाह-

(சா.சं:) परस्वरूपस्य विशेषणद्वयमुभयथापि यथावदेवानुसन्धेयत्वाय - यथा प्रमाणमित्यनेन
परोक्तोपायवैभवादीनामप्रामाणिकत्वं सूचितम् -

(सा.सं.) सरम्भः, प्रतिज्ञा । सापराधघटनानुगुणविशेषणं श्रीः एते गुणा अकारे प्रकृतावनुसन्धेयाः - लुप्तचतुर्थ्यर्थफलिता गुणाश्शेषित्वादयः - अवधारणार्थकमध्यमाक्षरार्थफलितमनन्यशेषत्वम् । -

மூ: - ஆஸ்திதாவித்யாதி நிவர்தகத்வம், ஸ்வரூபான்யதாபாவராஹித்யம், ஸ்வபாவான்யதாபாவராஹித்யம், சர்வநேதृத்வம், சர்வஜகத்யாபாரலீலத்வம், சர்வவேதான்தப்ரதானப்ரதிபா஁தத்வம், சர்வோபாடானத்வம், சர்வநிமித்தத்வம், சத்யஸங்கல்பத்வம், சர்வசரீரரித்வம், சர்வசஃதவா஁த்யத்வம், சர்வகர்மசமாரா஁த்யத்வம், சர்வஃதப்ரதத்வம், சர்வவிதபஃத்யத்வம், சர்வவ்யாபகத்வம், நிரதிசயஸூ஁தத்வம், சர்வா஁தரத்வம், ஸ்வநிஸ்தத்வம், சத்யத்வம், ஜானத்வம், ஆநந்தத்வம், அநந்தத்வம், அமலத்வம், -

(சா.தீ:) நாலு குணங்கள் ஁ால்லுகின்றன ஸ்வரூபான்யதேத்யாதி - நரசஃதம் நூநயே ஁னகிற தாதுஷில் நிஷ்பந்ரமானடோது சர்வநேதृத்வம், சர்வநிர்வா஁கத்வம் - தந்மூலசர்வஜகத்யாபாரலீலத்வம் இனி । அ஁ண்டநாராயணசஃதார்த்தங்களோன்று குறைய முப்பது ஁ால்லட்டடுகின்றன - சர்வசஃதவா஁த்யத்வம் மூலமான சர்வவேதான்தப்ரதானப்ரதிபா஁தத்வம் । சர்வசஃதவா஁த்யத்வம் சர்வசரீரரித்வதேதுத்வம்-இதுவும் சர்வான்தரீயாமித்வப்ரயு஁தம் । இதுவும் சர்வவ்யாபகத்வமூலம் - இதுவும் நாரா: அயநவ்யாப்யம் யஸ்யேதி பஃதூரீ஁ சமாஸசிஃதம் - சர்வவேதான்தப்ரதிபா஁த்யப்ரயு஁தம் சர்வகர்மசமாரா஁த்யத்வம் - அத ஁வ சர்வஃதப்ரதத்வம் - அத ஁வசர்வவிதபஃத்யத்வம் - சர்வவ்யாபகத்வப்ரயு஁தம் சர்வஜகதுபாடானத்வம் - சர்வவ்யாபகத்வதேதுநிர்நிதிசய ஸூ஁தத்வம் - அ஁ிலஜகந்ரிமித்தோபாடநத்வதேதுஸத்யஸங்கல்பத்வம் - சர்வான்தரீயாமித்வாஸர்வா஁தரத்வம் - அத ஁வ ஸ்வநிஸ்தத்வம் - நாரசஃததேந நரஸஃதந்நிதனோ நாரா இதி வ்யுத்பத்யா சத்யத்வாதினாமு஁ததயா ததத்வதேந பஃதவதஸத்யத்வா஁திகமுபபததே -

(சா.ஸவா:) அய நரசஃததேக்தானு குணானா஁ - ஸ்வரூபேதி । நூநய இதி தாதோ சர்வநேதृத்வம் நாம சர்வ நிர்வா஁கத்வம் - தந்மூலசர்வஜகத்யாபாரலீலத்வம் - ஆ஁த்ய ஁த்வாரோ குணா: - அதா஁ண்டநாராயண சஃதசிஃதவானேகந்ரிஸதூணானா஁ । சர்வவேதான்தேதி - தத்ர தேதுஸசர்வசஃதவா஁த்யத்வம் - தத்ர தேதுஸசர்வ சரீரரித்வம் - தத்ர தேதுஸசர்வான்தரீயாமித்வம் - தத்ர தேதுவ்யாபகத்வம் - த஁த பஃதூரீ஁லத்யமிதி பாவ: - சர்வவேதான்தப்ரதிபா஁த்யப்ரயு஁தம் சர்வகர்ம சமாரா஁த்யத்வம் - தேந சர்வஃதப்ரதத்வ஁த - அத ஁வ சர்வவிதபஃத்யத்வம் । சர்வவ்யாபகத்வப்ரயு஁தம் ஜகதுபாடானத்வம் - சர்வவ்யாபகத்வதேது: நிரதிசயஸூ஁தத்வம் । ஜகந்ரிமித்தோபாடானத்வதேதுஸத்யஸங்கல்பத்வம் - சர்வான்தரீயாமித்வாஸர்வா஁தரத்வம் । அத ஁வ ஸ்வநிஸ்தத்வம் நரஸஃதந்நிதனோ நாரா இத்யத்ர நாரசஃததேந சத்யத்வா஁திகமு஁ததே । -

(சா.ப்ர:) வாஸநா஁ராதிசஃதார்த்த: - ஸ்வபாவான்யதாபாவராஹித்யமித்யத்ர ஸ்வபாவசஃததே தர்மபூதஜானபர: - நநு தர்மபூதஜானஸ்யேவே஁த்யவஸ்தாபாக்தவாஸ்தஸ்யான்யதாபாவாபாவோ஁திரநு஁ததேதி ஁த்ர - சார்வஜான்யதா பாவாபாா஁த்யவஸ்தானா஁ கர்மகூதத்வாபாவா஁த தயோ஁திரரிதி பாவ: - நிர்விதாதே஁தத்வம் சத்யஸங்கல்பத்வம் - அநந்யா஁தரத்வம் ஸ்வநிஸ்தத்வம் - த்ரிவிதபரி஁தேர஁த்யவா஁த்யநந்தபதம் -

(சா.வி:) சர்வவேதான்தப்ரதிபா஁த்யமித்யாதிநா ஁ - அத வ்யு஁த஁தயூர்ய்ஷானுஸந்நேயானு ஁தபிஸதி குணானா஁ । -

(சா.ஸ:) கர்மஃதத்வதேந அவித்யாதி யோ஁த்யத்வமித்யர்த்த: - ஆ஁த்யதேந அஸா஁தகர்மகாரயிதூதா஁ர்ட்ர஁ததே । நரசஃததேநுஸந்நேயாஸ்வரூபான்யதாபாவேத்யா஁தய: । சர்வவேதான்தேத்யாதிநா அ஁ண்டநாராயண சஃததேநுஸந்நேயகுணா: । -

मूः - निरूपितस्वरूपविशेषणानुक्तानन्तगुणवत्त्वं, नित्यदिव्यमङ्गलविग्रहवत्त्वं, परव्यूहाद्यवस्थावत्त्वम् - सत्यावतारत्वम् (अजहत्स्वस्वभावत्वम्) अप्राकृतावतारत्वम्, अकर्मवश्यावतारत्वम्, अकालनियमावतारत्वम्, आश्रितार्थगुणपरिवाहावतारत्वं, सर्वावस्थ शुभाश्रयत्वं, सर्वावस्थलक्ष्मीसहचरत्वं, दिव्यभूषणायुधमहिषीस्थानपरिजनपरिच्छदद्वारपालपार्षदादिमत्वं, स्थूलशरीरविश्लेषकत्वं, विश्रमस्थानत्वम्, अनुग्रहविशेषवत्त्वं, ब्रह्मनाडीद्वारप्रकाशकत्वं - तत्प्रवेशकत्वंम्, ब्रह्मरन्ध्रोत्क्रान्तिहेतुत्वम्, अर्चिराद्यातिवाहिक नियोक्तत्वं, सूर्यद्वारादिनेतृत्वम्, अण्डावरणप्रकृतिमण्डलातिक्रमहेतुत्वं, विरजातीरप्रापकत्वं, सूक्ष्मशरीरविश्लेषकत्वम्, अप्राकृतदेहप्रदत्वं, दिव्याप्सरस्सत्कारादि प्रयोजकत्वं, ब्रह्मगन्धादिप्रवेशकत्वं, नित्यमुक्तसत्कारविशेषहेतुत्वं, पर्यङ्गाधिरोहणपर्यन्तादरवत्त्वं, परिपूर्णानुभवहेतुत्वं, प्रधानप्राप्यत्वं, सदेहविदेहबहुदेहकृत सर्वविधकैङ्कर्यप्रतिसम्बन्धित्वम्, अवाप्तसमस्तकामत्वं,

(सा.दीः) निरूपितस्वरूपविशेषगुणाः ज्ञानशक्त्यादयस्तद्वत्त्वम् - सत्यावतारत्वं, परमार्थमाणा प्रादुर्भावङ्कणायुधलक्षणा - अप्राकृतद्रव्योपादानावतारविग्रहवत्त्वम् । आश्रितार्थ गुणपरिवाहरूपावतारत्वम् - अन्यत्स्पष्टम् - श्रुतिव्यक्तचतुर्थिषु अनुसन्धेयङ्कणानां इन्द्रपद्मेऽप्यु गुणङ्कणं लोकांलप्यपुङ्गुकिरण - स्थूलशरीरविश्लेषकत्वमित्यादि - अनन्तरं विश्रमस्थानत्वं हार्दरूपेणेति विवक्षितम् - आतिवाहिकाः, अर्चिरादिपुरुषाः - तत्प्रेरकत्वमेवैन्द्रपद्म - सदेहेन विदेहेन बहुदेहेन च कृतसर्वकैङ्कर्यप्रतिसम्बन्धित्वम् - एवंभूतकैङ्कर्यप्रदानेनावप्समस्तकामत्वम् - अत एव

(सा.स्वाः) निरूपितस्वरूपविशेषगुणाः ज्ञानशक्त्यादयः । तद्वत्त्वम् - नित्यदिव्यमङ्गलविग्रहवत्त्वं - परव्यूहाद्यवस्थावत्त्वम् - सत्यावतारत्वं नाम परमार्थप्रादुर्भाववत्त्वम् - अप्राकृतावतारत्वम्, अप्राकृतद्रव्योपादानावतारविग्रहवत्त्वम् - आश्रितेति - आश्रितार्थ गुणपरिवाहरूपावतारत्वम् । अन्यत्स्पष्टम् - अथ नारायणपदचतुर्थ्यामनुसन्धेयान् सप्तविंशतिगुणान् दर्शयति । स्थूलेत्यादिना । विश्रमस्थानत्वं, स्थूलशरीरविश्लेषजनितश्रमापनयनस्थानत्वम् - हार्दरूपेणानुग्रहविशेषवत्त्वम् - “हार्दानुगृहीतशताधिकया” इति सूत्रसूचितानुग्रहविशेषवत्त्वम् । सदेहेति - सदेहेन विदेहेन बहुदेहेन च कृतसर्वकैङ्कर्यप्रतिसम्बन्धित्वम् - अवाप्तेति-

(सा.प्रः) सर्वव्यापकत्वस्य पृथगुक्त्या देशपरिच्छेदराहित्यव्यतिरिक्तपरम् -

(सा.विः) स्थूलशरीरविश्लेषकत्वमित्यादिना -

(सा.संः) अवतारस्याश्रितार्थत्वाद्वात्सल्यादिगुणकृतत्वाच्चाश्रितार्थगुणपरिवाहावतारत्वमित्युक्तम् - स्थूलशरीरविश्लेषकत्वादयश्चतुर्थ्यामनुसन्धेयाः - विश्रमस्थानत्वं, “मनसि करणग्रामम्” इत्युक्तघटनजनितश्रम परिहर्तृत्वम् - हार्दानुगृहीत इत्युक्तानुग्रहोऽनुग्रहविशेषः - अवाप्तसमस्तकामत्वमिह सदेहादीत्युक्तकैङ्कर्यप्रदानेन स्वसर्वकामावाप्तिकृतम् ।

(सा.सं.) नाराः अयन यस्येति बहुव्रीहौ ल्युटश्चाधिकरणार्थत्वे सर्वान्तः प्रवेशनियमनमर्थ इति भावः । तत्पुरुषे तु ल्युटः कर्मार्थत्वे प्राप्यत्वमर्थ इत्यभिप्रयन्नाह - प्राप्य इति । उत्तरचतुर्थ्यर्थस्सेव्य इति, सेवारूपकैङ्कर्य प्रतिसंबन्धीत्यर्थः - कैङ्कर्यस्य शेषवृत्तिरूपस्य तादर्थ्यचतुर्थ्यर्थत्वादिति भावः - अथैतन्मन्त्रानुसन्धातृगताननेकानुसन्धेयाकारानाह । ॐॐॐॐॐॐ इत्यादिना । महाविश्वा-सयोगित्वमित्यन्ता अकारेऽनुसन्धेयगुणाः - अथ लुप्तचतुर्थ्यामनुसन्धेयानाह - सलक्ष्मीकेत्यादिना -

मूः - अनन्यार्ह(शेषत्वं) दासत्वं, ज्ञानत्वं, आनन्दत्वं स्वयंप्रकाशत्वं, स्वस्मै भासमानत्वम्, अहं शब्दवाच्यत्वम्, अणुपरिमाणत्वं, सूक्ष्मत्वं, छेदनाद्यनर्हत्वं, चतुर्विंशति तत्त्वविलक्षणत्वम्, अमलत्वम्, ईश्वरादन्यत्वम्, ज्ञातृत्वम् - आनुकूल्यादि योग्यत्वं, परमपुरुषार्थपेक्षार्हत्वम्, नियोगयोग्यत्वम्, कैङ्कर्ययोग्यत्वम्, सर्वसाक्षात्कारयोग्यत्वं, निरतिशयानन्दयोग्यत्वम्, परापेक्षकर्तृत्वम्, सोपाधिकस्वामित्वं, भागवतशेषत्वं, भागवतकिङ्करत्वम्, अनन्योपायत्वम्, अविद्यादिमत्त्वम्, -

(सा.दीः) अवधारणतः अनन्यार्हदासत्वम् - இனி மகாரத்திலுள்ள அநுசந்தையங்களான பதினெட்டு குணங்கள் ஜ्ञானत्वमित्यादि - ज्ञानस्यैवानुकूलरूपत्वादानन्दत्वम् - மகாரத்தின் அம்சச் சூத்திரவ்யுत्पत्ति யானால் அஹ்ம் சூத்திரவ்யுत्पत्ति - मकारस्य मस परिमाण इति धातोः निष्पन्नतमाणुपरिमाणत्वम् - अत एवसूक्ष्मत्वम् - अत एवच्छेदनाद्यनर्हत्वम् - ज्ञानत्वादिना चतुर्विंशति तत्त्वविलक्षणत्वम् - अत एवामलत्वम् - अणुत्वादीश्वराद्विभक्तत्वम् - ज्ञानस्वरूपत्वे सत्येवज्ञातृत्वम् - अत एवानुकूल्यादियोग्यत्वम् - ज्ञातृत्वादेव परमपुरुषार्थपेक्षार्हत्वम् । नियोगयोग्यत्वम् । नियोगः, नियमनम् । इदं कुर्विति । तद्योग्यत्वम् - अत एव कैङ्कर्येऽपि योग्यत्वम् - तत्पूर्वभावि सर्वसाक्षात्कारयोग्यत्वम् - अत एव निरतिशयानन्दयोग्यत्वम् - இனி ஜிவனுக்கு நமஸ்ஸில் அநுசந்தையங்களான ஐந்து குணங்கள் பரபெருத்தன்மையுடையது - परमात्माधीनकर्तृत्वमेव स्वकीयेषु सोपाधिकस्वामित्वम् । अथ नमसि अनुसन्धेयங்களான நான்கு குணங்கள் - अविद्यादिमत्त्वमित्यादि - आदिशब्दं कर्मवासनादि ग्राहकम् ।

(सा.स्वाः) मकारे मन ज्ञाने इति व्युत्पत्त्या ज्ञानत्वम् - ज्ञानस्वरूपस्यैवानुकूलत्वादानन्दत्वम् - अस्मच्छब्दे पूर्वोत्तरलोपेनमकार शेषादहं शब्दवाच्यत्वम् । “मस परिमाणे” इति धातोरणुपरिमाणत्वम् । अत एव सूक्ष्मत्वम् - ततश्छेदनाद्यनर्हत्वम् । ज्ञानस्वरूपत्वादिभिश्चतुर्विंशतितत्त्वविलक्षणत्वम् - अत एवामलत्वम् - अणुत्वादीश्वरान्यत्वम् । मन ज्ञाने इत्यस्मिन् कर्तृव्युत्पत्त्या ज्ञातृत्वम् - अत एवा - नुकूल्ययोग्यत्वादिकमित्यादयोऽष्टादशगुणाः । नमसि परापेक्ष कर्तृत्वादयः पञ्चगुणाः - नमसो मकारे षष्ठ्यन्ते अविद्याकर्मवासनादिमत्त्वम् -

(सा.प्रः) परापेक्षकर्तृत्वाद्या नमःपदलभ्याः -

(सा.विः) अथ मकारेऽनुसन्धेयानष्टादशगुणानाह - ज्ञातृत्वमित्यादिना - अथ नमः पदेऽनुसन्धेयान्पञ्च गुणानाह । परापेक्षकर्तृत्वमित्यादिना - अथ नमः पदस्थे मकारेऽनुसन्धेयांश्चतुरो गुणानाह । अविद्यादिमत्त्वमित्यादिना - पुनरपि नमः पदानुसन्धेयान् षड्गुणानाह - अकिञ्चनत्वमित्यादिना -

(सा.संः) अनन्यार्हशेषत्वमवधारणेनानुसन्धेयम् - अथ मकारेऽनुसन्धेयानाह । ज्ञानत्वमित्यादिना । मकारस्यास्मच्छब्दांशत्वात्, भाङ्मान इति धातुबलाच्च स्वस्मैभासमानत्वम् अहंशब्दवाच्यत्वं च फलितम् - सूक्ष्मत्वं सर्वाचेतनान्तः प्रवेश समर्थत्वम् - नियोगो नियमनम् - नमस्यनुसन्धेया जीवधर्माः परापेक्षकर्तृत्वमित्यादयः - सोपाधिकस्वामित्वं स्वीयान् प्रति विवक्षितम् । नरशब्दानुसन्धेयानाह । विशिष्टवेषकृताऽऽह इत्यादिना -

மூ: - கரணாதினா சாபேக்ஷஜானவிகாஸவத்வம், சஸார஢யாக்ரான்த்வம், அவித்யானிவ்ருத்திஸாபேக்ஷத்வம், அகிஷ்ணத்வம், இஷ்வரஸௌஹார்தாதிமத்வம், சடாசார்யப்ராஸிமத்வம், சா஢்யோபாயானு஢ானாஹ்த்வம், ஁பாயனிஸ்த்வம், ஢ஹாப்ரா஢ாவத்வம், விஸிஸ்டவேஷத்தாலே ஃஸு஢ிஸஹாரவிஸயத்வம், அக்ஷயத்வம், ஃவதோ ஃ஢ஹுத்வம், அஸஃஃக்ஷயாதத்வம், இஷ்வரவ்யாப்யத்வம், இஷ்வரநியா஢்யத்வம், இஷ்வர஢ார்யத்வம், இவஹ்ரிநாடியாக வ஢்த இஷ்வரஸரீரத்வம், இஷ்வரலீலாஸஹேதுத்வம், இஷ்வர஢ோ஑ோபகரணதாஹ்த்வம், தத஢ீநகதித்வம், தத஢ீநதப்ராஸிமத்வம், ஁ஷ்வரயக்வல்யநிரபேக்ஷத்வம், ஢கவத்ப்ராப்யர்த்தித்வம், -

(ஸா.஢ி:) அத஁வ கரணாதிஸாபேக்ஷஜான விகாஸவத்வம், இந்஢்ரியாபேக்ஷஜான ப்ராஸரத்வ ஢ெ஢்றபடி - அவித்யாதி ஢த்வாத்ந்மூலஸஸாரா஢்ரீதத்வம் - அவித்யாதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷத்வம் - புநரபி ந஢ஸ்யநுஸந்஢ேயங்ஙகளான ஃடி஑ுணங்ஙகள் - அகிஷ்ணத்வ஢ித்யாதி - ஁பாயான்தரானஹ்த்வ஢ெ஢்றபடி - இஷ்வர ஃஸௌஹார்தாதி ஁பாயஹேதுதயா ந஢ஸ்யநுஸந்஢ேய஢ெ஢்றபடி - ஁பாயனிஸ்த்வா஢ேவ ஢ஹாப்ரா஢ாவத்வம் - இ஢ி நாரஸ஢்஢ேஃநுஸந்஢ேயங்ஙகளான பதிநாலு ஑ுணங்ஙகள் விஸிஸ்டவேஷத்தால் இத்யாதி - ப்ரா஑ிதிவிஸிஸ்டவேஷத்தாலேயென்கை - அக்ஷயத்வம் - இது நரஸ஢்஢ார்த்தம் அஸஃஃக்ஷயாதத்வம், நார: நராணா் ஃ஢ூஹ: ஁ன்கையால் - இஷ்வரவ்யாப்யத்வம் ஃ஢ஹுத்ரீஹிபக்ஷே - தந்மூலநியா஢்யத்வம், த஢்஢ேது஢ூத஢ார்யத்வம் - அந்த: ப்ராவிஸ்ய நிய஢நப்ராப்யுத்ததக்ஷரீரத்வம் । நியா஢்யத்வாலுலீலாஸஹேதுத்வம் । தஸ்மா஢ேவ ஢ோ஑ோபகரணதாஹ்த்வம் । ஃர்வத்ர தத஢ீநகதித்வம் - தத஢ீந தத்ப்ராஸிர்யஸ்யதத்வம் - ஢ோ஑ோபகரணதாஹ்த்வா஢ேரீஷ்வரயக்வல்யநிரபேக்ஷத்வம் - அத ஁வ ஢கவத்ப்ராப்யர்த்தித்வம் । அதி வ்யக்தததுர்த்தா஢ுஸந்஢ேயங்ஙகளான பத்து ஑ுணங்ஙகள் -

(ஸா.ஸ்வா:) இந்஢்ரியாதிபகரணஸாபேக்ஷஜான ப்ராஸரத்வம் - ஃஸஸார஢யாக்ரான்தத்வம் - அத஁வாவித்யாதி நிவ்ருத்திஸாபேக்ஷத்வ஢ிதி தத்வாரோ ஑ுணா: । புநஸ்ச ந஑் ஃஹித஢காரே ஁பாயான்தரானஹ்தாரூபாகிஷ்ணத்வம் - இஷ்வரஸௌஹார்தாதிமத்வம் - ஁பாயபரந஢ஸ்யர்த்தலவ்஢ேவ஢ாசார்ய ப்ராஸிமத்வம் - சா஢்யோபாயானு஢ானாஹ்த்வம் - ஁பாயனிஸ்த்வ஢த ஁வ ஢ஹாப்ரா஢ாவத்வ஢ிதி ஃடி஑ுணா: - அதி நாரஸ஢்஢ே ப்ரா஑ிதி விஸிஸ்டத்வா஑ாரேண ஃஸு஢ிஸஹாராதி஢ாக்த்வம், ஃவரூபதோஃக்ஷயத்வம் । நாரா இதி ஃ஢ஹுவதநஸி஢்஢் ஃ஢ஹுத்வ஢ஸஃஃக்ஷயாதத்வம் - ஃ஢ஹுத்ரீஹிபக்ஷே இஷ்வரவ்யாபித்வம் - தந்மூலம் நியா஢்யத்வம் - த஢்஢ேது஢ூதம் ஢ார்யத்வம் - அந்த: ப்ராவிஸ்ய நிய஢நப்ராப்யுத்தம் தக்ஷரீரத்வம் - நியா஢்யத்வா஢ிஷ்வரலீலாஸஹேதுத்வம் - அத ஁வ ஢ோ஑ோபகரணதாஹ்த்வம் - ஃர்வத்ர தத஢ீநகதிமத்வம் - தத஢ீந தத்ப்ராஸிமத்வம் - ஢ோ஑ோபகரணத்வா஢ேரீஷ்வரயக்வல்ய நிரபேக்ஷத்வம் - அத ஁வ ஢கவத்ப்ராப்யர்த்தித்வ஢ிதியேதே ததுர்஢்ஷ஑ுணா: -

(ஸா.ப்ரா) விஸிஸ்டவேஷத்தாலே இத்யா஢்யோக்தா நாராயணப஢ல஢்யா: - இவை இத்யாதி ।

(ஸா.வி:) இத: ப்ராநாரஸ஢்஢ேஃநுஸந்஢ேயாஸ்சததுர்஢்ஷ஑ுணானாஹ - விஸிஸ்டவேஷத்தாலே இத்யாதினா । அதி வ்யக்தததுர்த்தா஢ுஸந்஢ேயாந் ஢்ஷ஑ுணானாஹ -

(ஸா.ஸ:) நாரஸ஢்஢ார்த்த: ஃ஢ஹுத்வம் - நாரா இதி ஃ஢ஹுவதநார்த்த: । அஸஃஃக்ஷயாதத்வ஢ிஷ்வரவ்யாப்ய஢ித்யா஢்யோ ஃ஢ஹுத்ரீஹா஑்ரார்த்தா: । தத஢ீநகதித்வம், தத஢ீந ப்ராபூத்திநிவ்ருத்தயாஸ்ரயத்வம் । ஢ோ஑ோபகரணதாஹ்த்வா஢ேவ ஁ஷ்வரயக்வல்யநிரபேக்ஷத்வம் - ஃர்வாவித்யோந்முக்தத்வா஢்யோ வ்யக்தததுர்த்தா஢ுஸந்஢ேயா: -

மூ: - இப்படி “சர்வமஸ்தாஸ்தாந்ஸ்தம்” என்னும்படியிருக்கிற இத்திருமந்திரத்திலே சித்சிதீஸ்வ (ராதி) ரஸ்வரூபங்களும், ஜிவர்களுடைய அந்யோந்யபேதமும், சேஷசேஷிபாபாதிக்களாலே நிரூபாதிக்கஜிவீஸ்வரபேதமும், நிஹிலஜகத்ரிமத்தொபாபாந்மூலபரதேவதா விசேஷநிர்ஹாராதிக்களும் சித்திக்கையால் இப்படியே அநுசந்திப்பாரிருந்த ஊரிலிருக்கும்வர்களுக்கும் இஸ்வரன் இல்லையென்றும், நிர்விசேஷ னென்றும், அந்யந்தொடாசீன னென்றும், ப்ரதிபலனதुल्यैஸ்வர्य னென்றும், கர்மவிசேஷசித்தீஸ்வர்யனென்றும், கதாசித்த்கர்மாதிபரவசனென்றும், -

(சா.தி:) இனி இத்திருமந்திரத்தில் அர்யவிசேஷங்களைப்படி அநுசந்திப்பாரிருந்த ஊரிலிருப்பார்க்கு பாஹ்யகூடூஸ்திமதங்களால் கலக்கம் வாராதென்கிறார் - இப்படி சர்வமியாடியால் - தத்வத்ரயஸ்வரூபமுமென்றபடி - ஜிவான்யொந்ய ப்ரேதமும், ஜிவீஸ்வரபேதமும், பரதேவதா விசேஷநிர்ஹாராதிக்களும், பரத்வெந் ஶக்ஷித தேவதாந்ரவ்யாவூத்தியும், அதிஸப்தத்தால் ஜிவானா் சேஷத்வஜாதூத்வாதி சஜ்ஜஹ் இஸ்வரனில்லையென்றும் இत्याதி - இஸ்வரவிசேஷ பாஹ்யகூடூஸ்திமதங்கள் ஆறு - இஸ்வரனில்லையென்று மாஹ்யமிகனும், மீமாஸகனும் சொல்லுவர்கள் நிர்விசேஷ னென்றுமாயிகள் - அந்யந்தொடாசீனனென்று சாஹ்யன் - ப்ரதிபலனதुल्यैஸ்வர்யனென்று, யோகமதநிஸ்தன் - கர்மாதிவிசேஷசித்தீஸ்வர்யனென்றும், கதாசித்த்கர்மாதிபரவசனென்றும்

(சா.ஸ்வ:) ஆனாலும் ஜிவீஸ்வரவிசேஷத்திலே ஏதாவதாக்காரானுசந்தான் கர்தவ்யமோ? இதுவ்யர்யமன்றோ? துர்வாதி சமுதீரதிகுயுக்திமூலபுத்திஸ்கோபநிராஸமும் துஸ்கர்ம மூலாந்ரஸத்ருமூலவிஸ்வாஸமாந்யாதிநிவூத்தியும் ப்ரயோஜனமென்னில் பஹுகால சாஹ்ய வேதாந்ர ஶ்ரவணதந்மூல மனநாதி நிவர்த்தஸ்கோபமத்பகாலீன மந்த்ராதானு சந்தானமாத்த்ரத்தாலே கழியுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி சர்வமதி, இப்படியே இதி ச வாக்யதூயத்தாலே - சர்வமியாதிநா சர்வவாஹ்யஸாரதயா ப்ரமாண தாத்ர்ய சொன்னபடி - அநுசந்திப்பார் இதி । இவர்களிருந்த ஊரிலிருக்கும்வர்களுக்கும் தத்ஸஸர்ய த்தாலே -

(சா.ப்ர:) “அத்கேசெந்மதுவிந்நேத கிமர்த் பர்வதத் த்ரஜேத்” இதி ந்யாயெந் விஸ்தரெந் ஜ்ஞானாபேஷா கஸ்யாபி ந ஶ்யாதித்யத்ர சஜ்ஜஹேந் ஜ்ஞானே சித்தே஽பி பாஹ்யகூடூஸ்திமதஸ்ய கைஸ்சித்திஸ்தரெநோபந்யாஸே஽பி நிர்ஸ்வரத்வநிர்விசேஷத்வஸ்வாதந்யாதிப்ரம பூர்வகம் விஸ்வாஸ மாந்யரக்ஷகாந்ரநாவேஷநாதி ஶ்வநிஸ்தாவிர்ஸாதிவர்காந்வய- ஶ்யாதிதி ததூயாவூத்த்யர்ய ஶக்தானா் விஸ்தரெந் ஜ்ஞானே அஸக்தானா் தாதூஸஜ்ஞானவந்நிகத நிவாஸெந் மதாந்ரஜநித ப்ரமஸ்தத்கார்யவிஸ்வாஸமாந்யாதிஸ்ச ந ஶ்யாதித்யாஹ - இப்படி சர்வமியாதிநா வாக்யதூயெந் -

(சா.வி:) எவ் மந்த்ராதானுசந்தாயி ஶஹ்வாஸிநாமபி வாஹ்யகூடூஸ்திபக்ஷொக்தார்யைமதிகாலுஷ்ய் ந ஜாயத இत्याஹ । இப்படி இत्याதிநா - அநுசந்திப்பாரிருந்த ஊரிலிருக்கும்வர்களுக்கும், எவமநுசந்தா- துநிவாஸமூல ஶ்ராமவாஸிநாமபி அந்யந்தொடாசீன இதி சாஹ்யமதம் । ப்ரதிபலனதुல्यैஸ்வர்ய இதி யோகமதம் । கர்மாதிநைஸ்வர்ய, கர்மபரவச இதி கஸ்சித் ।

(சா.ஸ:) ஶேஷ்யபிமதகைஹ்யர்ய விநா பூமர்த் விர்ஹாத் அநந்யபூமர்த்யதா நாராயணாயேதி பதே பலிதார்ய இத்யர்ய: - எவ் மந்த்ரெந் ஜிவீஸ்வரஸ்வரூபாதி பரிஜ்ஞானவத் சந்நிதாநாமபி பாஹ்யகூடூஸ்திமூலவ்யாமோஹொ஽ப்யுபஸாம்யதீத்யாஹ - இப்படி இत्याதிநா - இஸ்வராதித்யாதிஸத்வெந் உபாயபூரூபாஸ்யசஜ்ஜஹ: - அந்யந்தொடாசீன இதி சாஹ்யா: । ப்ரதிபலனதुல्यैஸ்வர்ய இதி யோகமதநிஸ்தா: ।

(सा.सं.) कार्य इति विभागाविभागादिशक्तिमानिति च यादवप्रकाशीयाः - आनन्द तारतम्यवान्, व्यवस्थितसालोक्यादिभेदवानिति च माध्वाः - एवं मन्त्रार्थाभिज्ञस्य स्वनिष्ठाविरोधिनो विनिवर्तन्त इत्याह । ॐ ऽप्युऽय इत्यादिना - “कर्तव्यं सकृदेव” इत्यादिनोक्तशङ्कापञ्चकारम्भकविश्वासमान्यं तत्प्रयुक्तरक्षकान्तरान्वेषणं च अकारार्थानुसन्धानेन, “त्वं मेऽहं मे” इति भ्रम. -

மூ: - நிரூபாधिकான்யशेषत्वம், தேவதான்தர ப்ராவண்யம், ததூக்தஸंसर्गம், மத்ருமுள்ள அஸேவ்யஸேவாரூகியம், தேஹாத்மப்ரமாதிகளும், ஸ்வதந்நாத்மப்ரமாதிகளும், ஸ்வார்த்யபரி஑்ரஹம், பாகவதாபகாரம், ஆகிஷ்ணயவிஸ்மூதியம், ஸंसாரானுவூத்திரூகியம், ஆத்மநாஸாதிபயம், அஸதாகாரூகியம், ஸத்ருமித்ராதி விபாகநி஑ூபண்மும், பான்தவான்தரபரி஑்ரஹம், ப்ரயோகநான்தரூகியம், பரமப்ரயோகநவீமு஑்யம், மத்ருமும் ஸ்வநிஷ்டாவிரோதிகளொள்ளும் பிண்ணாடாது. -

(ஸா.தீ) அந்யயோகவ்யவக்ஷேதானுஸந்நானத்தால் நிரூபா஑ிகான்யशेषत्वம், எதத்ப்ரயுக்த தேவதான்தரப்ராவண்ய ததீயஸஸர்஑ம், அந்யशेषत्वம்ப்ரயுக்தமான அஸேவ்யஸேவாரூகியம், மகாரார்த்யானுஸந்நானத்தால் தேஹாத்மப்ரமாதிகளும், நமஸ்ஸத்யார்த்யானுஸந்நானத்தால் ஸ்வதந்நாத்ம ப்ரமாதிகளும், ஆதிஸத்யாத்ஸர்வரூகத்வம்ப்ரம மும் ஸ்வஸ்ய ப்ரகவக்ஷேஷ்வானுஸந்நானாத்ஸ்வார்த்யபரி஑்ரஹம், பாகவத ஸேஷத்வஜானாத்தாகவதாபகாரம், ஆகிஷ்ணய ஜானானுவூத்திராகிஷ்ணயவிஸ்மூதியம், நமஸோத்யானுஸந்நானாத஑்஑ாராதிநிவூத்த்யா ஸंसாரானுவூத்திரூகியம், நரஸத்யார்த்யானுஸந்நானாதாத்மநாஸாதி பயம், நாராயண்ஸத்யார்த்யபூதஸ்வதஸு஑்஑த்வஜானாததநபிமதமான அஸதாகாரூகியம் ஸவ்ஷேபா நரஸंवन्धित्वானுஸந்நானாக்ஷத்ருமித்ராதிவிபாகநி஑ூபண்மும், ப்ரகவதி ஸர்வவிதபந்துவானுஸந்நானாத்நான்தவான்தரபரி஑்ரஹம், கதுர்த்யார்த்யானுஸந்நானாத் ப்ரயோகநான்தரூகியம், அத எவ பரமப்ரயோகநவீமு஑்யம், மத்ருமும், ப்ரயோகநபூதகை஑்஑்ய -

(ஸா.ஸா.) ஸர்வார்த்யஸி஑்஑்யாதி஑்஑ளிவே கண்டு஑ொள்வது - ஆணாலும் துவார்த்யுக்தகயுக்த்யானுஸந்நானம் மந்நார்த்யானுஸந்நானம் துத்யபலமாகில் பிண்ணாடாதென்று ஑ொண்ணது

(ஸா.ப்ர:) ஸேஷத்வம்ப்ரமாதி கதுஸ்த்யஸ்யானுதய: மகாரார்த்யானுஸந்நானாதேஹாத்மப்ரமாத்யானுதய: - ஆத்மவிபயகஜ஑்வம்- ப்ரமாதிராதிஸத்யார்த்ய: । நமஸ்ஸத்யார்த்யானுஸந்நானாத்ஸ்வதந்நாத்மப்ரமாதிபஞ்சகானுதய: - ஸ்வாதிநபூகூத்வம் ப்ரமாதிராதிஸத்யார்த்ய: । ஸ்வார்த்யபரி஑்ரஹோ நாமஸ்வார்த்யபூகூத்வம் । நாராயண்ஸத்யார்த்யானுஸந்நானாதாத்மநாஸாதிபயாதி பஞ்சகானுதய: - “அக்ஷே஑ோத்யமதா஑்யோத்யம்” இதுக்தாக்ஷே஑த்வாதிராதிஸத்யார்த்ய: । உதாஸீனோ மித்ராதீத்யாதி ஸத்யார்த்ய: ।

(ஸா.ஸं) கதுர்த்யார்த்யானுஸந்நானேன, நிரூபா஑ிகான்யशेषत्वம்: தத்ப்ரயுக்ததேவதான்தரப்ராவண்யம் ததீயஸஸர்஑: அந்யஸேஷத்வப்ரயுக்தாஸேவ்யஸேவாரூகிஷ்ண அந்யயோகவ்யவக்ஷேதார்த்ய஑ோகாரார்த்யானுஸந்நானேன, தேஹாத்மப்ரமோ மகாரார்த்யானுஸந்நானேன, ஸ்வதந்நாத்மப்ரமோ நமஸ்ஸத்யார்த்யானுஸந்நானேன, ஸ்வார்த்யபரி஑்ரஹஸ்வஸ்ய ப்ரகவக்ஷேஷ - த்வானுஸந்நானேன, பாகவதாபகார: பாகவதஸேஷத்வஜானாத், ஆகிஷ்ணய விஸ்மூதிராகிஷ்ணயஜானானுவூத்த்யா, நமஸோத்யானுஸந்நானாத஑்஑ாராதிநிவூத்த்யா ஸंसாரானுவூத்திரூகி:, நரஸத்யார்த்யானுஸந்நானாதாத்மநாஸாதிதிபீதி:, நாராயண்ஸத்யார்த்யபூதஸ்வதஸு஑்஑த்வஸ்ய ப்ரகவதி ஜானாத்ஸவ்ஷேபா நரஸंवन्धित्वானுஸந்நானாக்ஷத்ருமித்ராதிவி- பாகநி஑ூபண், ப்ரகவதி ஸர்வவிதபந்துவானுஸந்நானாத் பான்தவான்தரபரி஑்ரஹ:, கதுர்த்யார்த்யானுஸந்நானாத்ரயோ- ஜநான்தரூகி:, அத எவ பரமப்ரயோகநவீமு஑்யம், மத்ருமும் இத்யனேன ததாபி ஸ்வார்த்ய கர்தூத்வாதி ப்ரமாதிக பிண்ணாடாது இத்யர்த்ய: -

மூ: - “இஹ நிஜபக்ஷவிருத்தௌ:ரிதூஷனிஷ்டா விरोधिभिश्चान्यै: ।

द्विचतुष्कसारवेदी गङ्गाहृद इव न गच्छति क्षोभम् ॥”

(சா.தி.): கரணத்தில் சுவார்த்தகர்த்தவ்஥்மாதிகளுமான சுவா஥ிகாரவிரோ஥ிகளொன்றுமென்றபடி - கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தைக் காரிகையால் சஜ்஥ித்துக் காட்டுகிறார்

இஹி । இஹ, ஜகதி । நிஜபக்ஷவிருத்தௌ: , ஡ா஥்யகூடூபிபக்ஷைர்த்யர்த்த: - இது பூர்வாக்யார்த்தானுவாதம் । இதூஷை: , நிஜபக்ஷவிருத்தஸதூஷை: । நிஷ்டாவிரோधिभि: , நிஷ்டா, ஸ்வினிஷ்டா । ப்ரபத்தினிஷ்டா । ததிரோधिभि: , யதூ இதூஷா: , விஸ்தக்ஷண஥ூதா: இ்த்யர்த்த: । ஸ்வினிஷ்டா: விரோधिभि: , விஸ்வாஸமான்யாதிभिश्च - த்விதூஷ்கஸ்ய, ஶ்ரீமதூஷாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஶாரார்த்தவேதி புமான - கங்கா஥்ரத இவ நத்யந்தரஸ்தோதோ஥ிரிதி ஥ாவ । ஶோ஥் ந கத்தி, அவிதால்யனாமென்றபடி - இப்படி பதார்த்தங்களை ப்ரதிபாதித்த அனந்தர் வாக்யமும்

(சா.ஸா.): கூடுமோ? என்ன ஶதூஷாந்தமாக உத்தர்ஷமருளிச் ஶெய்கிறார் இஹி - இஹ, ஜகதி - நிஜபக்ஷவிருத்தௌ: , ஡ா஥்யகூடூபிபக்ஷை: - இதூஷை: , நிஜபக்ஷவிருத்தஸதூஷை: - நிஷ்டாவிரோधिभि: , நிஷ்டா, ப்ரபத்தினிஷ்டா - ததிரோधिभि: - விஸ்வாஸமான்யாதிभिश्च - த்விதூஷ்கஸ்ய ஶ்ரீமதூஷாக்ஷரஸ்ய - ஶாரார்த்தவேதி புமான - கங்கா஥்ரத இவ அந்யநதீभि: । ஶோ஥் ந ஥ஜதி - அயவா த்விதூஷ்கரூபஸாரப்ரமாணவேதித்யர்த்த: - நிர்஥ூஷஸார஥ூத ப்ரமாணகம்யார்த்தானுஸந்தானப்ரவலதயா மதான்தரப்ரவூத்தினாமப்ராமாணிகத்வாததீந: ஶோ஥் எவ நாஸதரதீதி - ஥ாவ: ।

(சா.ப்ர.): ப்ரயோஜனான்தரஸாதநரூசி ப்ரமப்ரயோஜநஸாதநவையுத்யாதி: மற்றும் ஸ்வினிஷ்டாவிரோ஥ிகள் இ்த்யஸ்யார்த்த: । பிண்ணாடாது, நானுவர்த்த - எவ் விதானு பதார்த்தானு ப்ரதர்ஷ்ய அனந்தரமேவ ப்ரணவப்ரதிபாத்தஸ்வ஥ாவ விஸிஷ்டாய நாராயணாய நம இ்த்யாதிநா வாக்யார்த்தோக்தை: பதார்த்தவ்ரணநஸமாஸிவாக்யார்த்தவ்ரணநபாரம்஥ோ வாக்யததர்ஷ்வைவித்யம் த ஸ்பூட நஜாயத இதி பதார்த்தவ்ரணநபலந் நிஷ்கூஷ்ய வதந் வாக்யததர்ஷஜிஜ்ஞாஸா வாக்யயோவ்வைவித்யம் த ப்ரதர்ஷ்ய வாக்யார்த்தானபி க்ரமேண தர்ஷயதி । இஹ நிஜேத்யாதிநா -

(சா.வி.): பிண்ணாடாது, நானுவர்த்த - உக்தார்த்தவேதிந் ப்ரஸஸதி - இஹ நிஜபக்ஷைதி । இஹ, அஸ்மிந் ஜகதி । நிஜபக்ஷவிருத்தௌ, ஡ா஥்யகூடூபிபக்ஷை: - அந்யை: , பூர்வோக்த஥ிந்நை: - இதூஷனிஷ்டாவிரோधिभि: ப்ரபத்தினிஷ்டாவிரோधिभि: விஸ்வாஸமான்யாதிभिश्च த்விதூஷ்கஸாரவேதி, அஷ்டாக்ஷரமந்த்ரஸாரவேதி - இ்தரஶூடஸ்தோதோ஥ிரிதிவிஸ்தீர்ண க஥ீர கங்கா஥்ரத இவ - ஶோ஥், ஡ுத்திதாபத்யம் - தரலி஥ாவ் ந கத்ததீத்யந்யவ: ।

(சா.ஸ.): எவமுக்தா ஸ்விஸித்தான்தவிருத்த ஶித்தான்தவ்யாமோ஥நிவூதி ஸ்வினிஷ்டாவிரோத்யநுத்பத்தி த விஸ்தரேணோக்தா ஶஜ்஥்஥ாதி । இஹி - யுஶஸ்வ஥ாவ஥ாரதோஷஹைதுக ஶஸர்ஜாதி ப்ரயுக்தவ்யாமோ஥ப்ரதூரேஸ்மிந் ஥ுவநே இ்த்யர்த்த: । நிஜபக்ஷவிருத்தௌ: ஡ா஥்யகூடூபிபக்ஷை: - மந்த்ரத: ப்ராஸ்தாயாஸ்ஸ்வரூபாதிவ்யநிஷ்டா ஶா இதூஷேத்யுக்தா - ததிரோ- ஥ிभिश्च, அந்யை: , மானாவமானஜபரிதாபாதிभि: - அக்ஷராணா த்விதூஷ்கமஷ்டகம் - தந்த்ரஸார஥ூதார்த்தா- ஥ிஜ்ஞானவானு - கங்கா஥்ரத இவதி - அத்ர “ந ப்ர஥ூஷ்யதி ஶமானே நாஸமானேநுதப்யதே । கங்கா஥்ரத இவாஶோ஥்யோ யஸஸ ப்ரணிடத உத்யதே ।” இதி வதநமிஹ விவக்ஷிதம் -

மூ: - இத்திருமन्வத்தில் வாக்யமும், வாக்யார்த்தமும் இருக்கும்படியெங்ஙனே யென்னில்? இத்தைஎகவாக்யமென்றும், வாக்யத্বயமென்றும், வாக்யதிரயமென்றும், அவ்வோ சம்பிரதாயங்களாலே அநுசந்திப்பார்கள்.

(சா.தி:) வாக்யார்த்தமுமிருக்குமபடியை ப்ரஸ்நபூர்வகமாகவருளிச் செய்கிறார் இத்திருமन्வத்திலென்று துடங்கி திருமந்வமேகவாக்யமென்றும், வாக்யத்வயமென்றும் வாக்யதிரயமென்றும் மூன்று பக்ஷமுண்டு அதில எகவாக்யபக்ஷத்தில் உபாயபரமென்றும் உபேயபரமென்றுமிரண்டு யோஜனே - வாக்யத்வயபக்ஷத்தில் ஸ்வரூபபரமாயும், சபரிகராட்மசமர்ப்பரூபோபாயபரமாயும், இஃப்ராப்த்யநிஃபி-வூத்திரூபபுருஷார்த்த ப்ரார்த்தனாபரமாயும் மூன்று யோஜனே - வாக்யதிரயபக்ஷத்தில் ப்ரணவநமஸ் ஸூக்ங்கள் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் க்ரமேனாநிஃபிவூத்திரூபார்த்தனாபரமாயும், ப்ரணவ் ஸ்வரூபபரமாய் த்விரியதூதிரியபதங்கள் உபாயபரமாயும், ப்ரணவ் ப்ரந்யாசபரமாய் மேலிரண்டு பதமநிஃபி-வூத்திரூபார்த்தனாபரமாயும், ப்ரணவ் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ் உபாயபரமாய் தூதிரியபத புருஷார்த்தப்ரார்த்தனாபரமாயும் ஐந்து யோஜனே - பக்ஷதிரயத்திலுமெல்லாம் கூட பத்து யோஜனையாபிருக்கும் - அதில் எகவாக்யபக்ஷத்தில் உபாயபரயோஜனைய-

(சா.ஸா:) இப்படி மூலமந்வாந்ரீதபதங்களுக்கு ப்ரஸ்பரவிரஹார்த்தங்கள் சொன்னது கூடுமோ? ப்ரஸ்பரவிரஹநானார்த்தங்கள் எகவாக்யார்த்தத்திலே அந்வியாதோ? என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸங்கீர்த்து உத்ர மருளிச் செய்கிறார் இத்திருமந்வத்தில் இத்யாதினா - ப்ரஸ்பரவிரஹார்த்தங்கள் எகவாக்யதாவிரஹங்களானாலும் வாக்யபேதபக்ஷத்தில் விரஹங்களன்றென்று கருத்து ஆனாலுமிப்படி பதார்த்தநிரூபணம் கூடுமோ? ப்ரணவமஃபரமாய் ப்ரகவதூபகமென்றும், சஃபரமாய் ஷேப்த்வபரமென்றும், நமஸஸ்யஸேப்த்வநிவூத்திரபரமென்றும், அந்யஸேப்த்வநிவூத்திரபரமென்றும், ஸ்வஸ்வாதந்யாதிநிவூத்திரபரமென்றும், நாராயணபததூதிரி தாதர்யபரேபென்றும், சப்ரதானபரேயென்றும், ப்ரஸ்பரவிரஹார்த்தங்களுக்கு எகவாக்யத்தில் அந்வயம் கூடாதே? இனி த்வவாக்ய த்ரிவாக்யபக்ஷத்தில் அந்வயம் கூடுமென்னில் எகவாக்யதாபக்ஷத்தில் ஸ்வரூபரூபைக வாக்யார்த்தமும், த்வவாக்யதாபக்ஷத்தில் ஷேப்த்வஸ்ய ஷேப்த்வநிவூத்திரூபார்த்தத்வயமும், த்ரிவாக்யதாபக்ஷத்தில் ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தரூபார்த்ததிரயமும், சங்கீதமானாலும் நமஸ்ஸூக்கு ஸ்வஸ்வாதந்யநிவூத்திரபரத்வகதநமும், ப்ரணவத்துக்கு அஃபரததயா ப்ரகவத்பரத்வகதநமும், அந்நிமததூதிரிக்கு சம்ப்ரதானபரத்வகதநமும் -

(சா.வி:) एवं पदार्थभेदान् संशोध्य वाक्यार्थभेदान्वर्णयितुकामस्तद्वेदस्य वाक्यभेदाधीनत्वात्प्रथमं वाक्यतदर्थभेदप्रकाराकाङ्क्षामुद्भावयति - இத்திருமந்வத்தில் இதி । எகவாக்யம் வாக்யத்வயம் வாக்யதிரயமிதி பக்ஷதிரயம் - தத்வேதனார்த்த ப்ரஹுவிதா இதி வூதா அநுசந்ததத இத்யுத்ரமாஹ - இத்தை இதி -

(சா.ஸ:) इत्थं पदविभागविग्रहादिनिरूपणपूर्वकं मन्त्रस्य पदयोजना कृता - अथ वाक्यभङ्गी तदर्थभेदांश्च तत्तदाचार्याभिमतानुपपादयितुमारभते - இத்திருமந்வத்தில் இத்யாதினா । த்ரீகவாக்யதாபக்ஷை வாக்யார்த்தத்வயம் - த்ரவாசே உபாயபரே மந்வ: - த்விரியே ப்ராப்யாந்ரீதஸேப்த்வூத்திரபர இத்யுபபாடயதி ।

(सा.सं.) एकवाक्यमाणात्प्राक् इत्यादिना । जीवप्रधानक इवायं परमात्मप्रधानकोऽर्पति तत्र प्रमाणमुदाहृतं तस्य वाचक इति - तर्हि कथं पदान्वयवाक्यार्थावित्यत्राह - प्रणवेति तत्प्रतिपाद्य स्वभावः, रक्षकत्वादयः - तर्हि प्रणवेनैव नन्तव्यविशेषोपस्थितेनारायणनाम्नः कृतकर्तृत्यत्राह । अव्यक्तेति -

மூ: - இப் ப்ரணவ் தானே நாமமாகவைத்தாய் நிற்க.

“अव्यक्तार्थतयोङ्कारः केवलं नैव साधकः”

என்னும் शाण्डिल्याद्युक्तप्रक्रियயாலே व्यापकमन्त्रங்களில் नामान्तरं व्यक्ष्यर्थम् । இந்த योजनाविशेषं अहिर्बुध्न्याद्युक्तமான स्थूलानुसन्धानप्रकारத்தைப்பார்த்தால் उपायपरम् -

(சா.தி.) **புணவ் தானே** இதுதாபால் - **பரிஹர்** மருளிச்செய்கிறார் **அவ்யக்தார்ததயே** தாபால்
ஔகார் அவ்யக்தார்ததயா **ஸ்வஸ்யார்தோ** **பகவான்** த் **ஸ்புடதயா** **புராஸயிதும்** **கஸமதயா** என்றபடி, **கேவல்**,
நாமாந்தரமன்றி **பே** **நை** **சாடக**, **ஸ்வார்த்** **நான** **திரிய** **பதி** **தய** **புஜ்ஜு** **காஹிகயா** **சொல்** **லமாட்டா**
தென்கை **வ்யக்த்யர்த்**, **வாச்யஸ்ய** **ஸ்புடபுதிபத்யர்த்** **மென்கை** **இந்த** **யோஜனையிலும்** **மந்** **கி** **பரம்**?
எனனவருளிச்செய்கிறார் **இந்த** **யோஜனேதி** -

(சா.ஸ்வா:) சுவத: பரமாத்மனாமதேயமாகையால் அதினாலே தானே பரமாத்மபுரதபதி சித்திக்கையால் நாராயணசாவு வுர்த்யமாக புரதத்யிபாதோ? துவதசாசுராதிசுளிலே புரணவமிருக்கசு செய்தே வாசுதேவாதி புதமிருக்கிறாபுபோலே இங்கும்த நாராயணபுதமிருக்கிறதென்னில் துவதசாசுராதி மன்தங்களிலே தான வாசுதேவாதி புதததுக்கு புரயோஜனமெது? என்னவருளிச்செயுகிறார் இப்புரணவ் தானே இதி - அவ்யக்தேதி - ஓகார. அவ்யக்தார்தனயா, அஸ்புஷார்துவாதேவ । நைவ சாதுக:, தேவதாவிசுஷேஸ்புடபுரததி ஜனகோ ந பவதி என்னகை வ்யக்த்யர்த், தேவதா விசுஷேஸ்புடபுரததித்யர்த் மென்றபடி - இந்தபுசுதத்தில் நமஸு ஸுககு மே, ந என்று அர்த்யமாகில், அநவ்யமாகில், வாசுயமேதமாகில், புரதத்யிக்கும்த புரதீபாவமர்த்யமாகில் தத்வஹிதபுரூசார்த்யான்தர புரதுவாபாவ் புரதத்யி யாதோ? என்னவருளிச்செயுகிறார் இந்த இதி - நமஸு ஸு பரந்யாஸபர மாகையாலே நாராயணன் பபாருட்டே பரமென்று அவ்யமென்று கருத்து - இந்த யோஜனையில்த் ஸுவரூபபுரூசார்த்யோரசித்தி புரதத்யி யாதோ? என்னவருளிச்செயுகிறார் இப்புடிபானாலும்த இதி இப்புடிபாகில் நமஸு ஸுககு -

(सा.प्र.) व्यर्थमित्यत्राह - छुप्रणवन्तुः इत्यादि - अव्यक्तार्थतयेति - नारायणादिशब्द-
बलक्ष्मीपतौ प्रसिद्धि प्राचुर्याभावेन स्फुटार्थत्वादित्यर्थः केवलं, प्रसिद्धपदसमभिव्याहारादि राहित्येनेत्यर्थः -

(सा.वि.) विशेष्य प्रतिपत्तौ सत्या नारायणपदव्यर्थमित्याशङ्क्य प्रणवस्यास्फुटार्थत्वाच्छीघ्रमर्थबोधो न भवतीति नामान्तरनिर्देश इत्याह । प्रणवं ^{क्राव्वा} इति - उपाय परमिति । नमश्शब्दश्शरणागतित्पर इति भावः - प्रणवप्रतिपाद्यरक्षकत्वादि धर्मविशिष्टनारायणोद्देश्यं नमनं समर्पणमिति वाक्यार्थः । अस्मिन्पक्षे स्वरूप -

(सा.सं.) अव्यक्तार्थत्वं ब्रह्मशब्दवदन्यत्रापि प्रयोगेण नन्तव्यदेवताविशेषोपस्थापने मन्धरत्वम् - नैव साधकः - झटिति देवताविशेषोपस्थापको न - व्यक्त्यर्थमिति - प्रणवप्रतिपाद्यो नन्तव्यः नारायणादिशब्दवाच्यः परम पुरुष इति विशेषपर्यवसानेन स्फुटीकरणार्थमित्यर्थः । अत्रावयवशक्त्युपस्थापित सर्वरक्षकत्वाद्याकारसमर्पकत्वेन प्रणवस्य च सप्रयोजनतामभिप्रेत्य प्रणव प्रतिपाद्येत्युक्तिः - अस्त्वेवमन्वयः - उपायपरतास्य कथमित्यत्राह - ॐ इति । नमः पदस्य स्थूलयोगनाग्रहणे उपायानुष्ठानपरोऽऽद्य मन्त्र इत्यर्थः ।

மூ: - இப்படியானாலும் ஸ்வரூபபுருஷார்த்தங்கள் இதிலே அந்தர்த்தங்கள் “வெள்ளலிபுடா ஹா நம இதேவ வாசின:”

இத்யாதிகளைப் பார்த்து ப்ராப்யாந்தர்த்தசேஷவृத்திபரமாகவும் அநுசந்திப்பார்கள். இவ் வृத்திவிசேஷமும் ஸ்வரூபானுசந்தானபூர்வகம் | -

(சா.தி:) சூலானுசந்தான ப்ரகிரியானுசாரேண என்றபடி இப்படியானாலும், மந்த்ரஸ்யோபாயபரத்வே஽பி என்கை - ஸ்வரூபபுருஷார்த்தங்கள் இப்பகத்தில் ப்ரதமதூதீயபதங்களிலும் ப்ரஹீபாவவாசியான நம:பதத்திலும் அர்த்தாதிஹமாமென்கை வெள்ளலிபுடா ஹா இத்யாஹுசாரேண இந்த யோஜனே உபேயபரமுமாமென்கிறார். வெள்ளலிபுடா - சேஷவृத்தி: கைஹ்யம் - உபேயமென்றபடி. இப்பகத்தில் ஸ்வரூபோபாயத்வங்கள் சித்திக்கும்படி காட்டுகிறார் இவ்வூத்திவிசேஷமுமென்று - ஸ்வரூபானுசந்தானபூர்வக, சேஷத்வஜ்ஞான பூர்வகமென்றபடி -

(சா.ஸா:) ப்ரஹீபாவரூபகாயிகசேஷவூத்தியும் சூலயோஜனையிலே அர்த்தமாகச் சொல்லுகை யாலே அதுக்கும் வாக்யயோஜனையில் அந்வயம் சொல்லவேண்டாவோ? அந்யதா தத்பரத்யாஹம் ப்ரஸங்கியாதோ? என்ன தத்பரமாயுமொரு யோஜனையுண்டென்றருளிச் செய்கிறார். வெஹி - நம இதேவ வாசினஸ்தந்த: வெள்ளலிபுடா: காயிகசேஷவூத்தி: கர்வந்த: ஹா: என்கை - இந்த சேஷவூத்திஸ்வரூபாதி த்ரிகாந்தர்த்தையன்றாகில் மந்த்ரத்துக்கு தத்பரத்வம் கூடுமோ? என்ன ப்ராப்யாந்தர்த்தி - இந்த யோஜனையில் ப்ரணவப்ரதிபாஹ ஸ்வபாவவிசேஷ நாராயணம் பொருட்டே ப்ரஹீபாபாதிசேஷவூத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்று பொருளென்று கருத்து - இந்த பகத்தில் ஸ்வரூபோபாயசித்தி யெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்வூத்திவிசேஷமும் இதி - சேஷத்வஸ்வரூபானுசந்தானமும் உபாயமுமன்றிக்கே ப்ராப்யாந்தர்த்த-சேஷவூத்திசித்தியாமையாலே அர்த்திக் மாக ஸ்வரூபோபாயங்கள் சித்தங்களென்று கருத்து -

(சா.ப்ர:) நநூபாயவோதனம் நியோஜ்ய தத்விசேஷனோத்திபூர்வகமேவ கர்யம்? தாஹ்யமேவோபாயஸ்ய நிரூபணியத்வாதத்யா சாத்ர தயோ: கெனாவகம் இத்யத்ர தயோரர்த்தத்வமஹிப்ரயத்ராஹ - இப்படியானாலும் இத்யாதி - எவ் ப்ராஹ்யனோபாயவோதகத்வமுக்த்வா க்வாக்யத்வெனேவ சேஷவூத்திஸ்வரூபபுருஷார்த்தபரத்வம் வெத்யாஹ - வெள்ளலிபுடாதினா | அஸ்திந்நபக்சே ஸ்வரூபோபாயயோரர்த்தத்வமாஹ - இவ்வூத்திபுடாதினா - சேஷவூத்திப்ராப்யநாயாஸ்சேஷத்வ ஜ்ஞானாதினத்வாஹ்ஸேஷவூத்திஸ்வரூபகைஹ்யஸ்யோபாயானுபாந சாஹ்யத்வாஹ்ஸேஷவூத்தி-

(சா.வி:) ஜ்ஞானபுருஷார்த்தஜ்ஞானயோரர்த்தத்வமத்யாஹ | இப்படியானாலும் இதி - அந்தர்த்தங்கள், ஸ்வரூபஜ்ஞானபுருஷார்த்தஜ்ஞானயோரஹ்வே உபாயாதிக்காராசித்திரிதி ஹவ: - உபேயபரத்வபக்சமாஹ, வெள்ளலிபுடா இதி - ஸர்வதானுசந்தேயத்வஜ்ஞானக நம: பதஸ்த்வாததநுசந்தானஸ்ய கைஹ்யரூபத்வாதததத்பரத்வமூபாயஸ்வரூபயோரிஹ சித்திப்ரகாரமாஹ - இவ்வூத்திவிசேஷமும் இதி | துத்திரூபவூத்திவிசேஷ஽பி ஸ்வரூபஜ்ஞானபூர்வக க -

(சா.ஸ:) ஸ்வரூபபுருஷார்த்தப்ரதிபத்தௌ உபாயானுபாநதூர்த்தத்யாஹ - இப்படி இதி அந்தர்த்தத்வம், அர்த்தசித்தத்வம், அஸ்திந்நேவாந்வயே வாக்யார்த்தாந்நரமாஹ | வெள்ளலிபுடா | சேஷவூத்திரபி ஸ்வரூபாதித்யவ- ஹிஹூதா சேத்ர தத்பரோ மந்த்ரஸ்யாதிதி ஷங்காவரணாய ப்ராப்யாந்தர்த்திதி விசே (ஸே / ஷே!?) ஷணம் - சேஷவூத்திஸ்ச ஸ்வரூபஜ்ஞானாஹ்வே ஸ்வாதினகர்த்தத்வாதி ஹம்மூலா ஸ்யாதித்யத்ராஹ - இவ் வூத்திதி - அர்த்தசித்தஸ்வரூபானுசந்தானபூர்வகமத்யர்த்த: - தத்யப்யகூதோபாயம் ப்ரதி ப்ராப்யதத்யா வூத்திப்ரதிபாதினமஸங்கதம் | வூத்தி து:ஹாத்தமகத்வாதித்யத்ராஹ - அதுவும் இதி -

मूः - इ(अ)तुष्वम् कृतोपायार्ङ्कु इव्वल्लव रसिक्कुम् अवस्यैयिम् उपजीव्यम् -

(सा.दीः) इतुष्वम् इत्यादि - तिरुमन्त्रத்திலே प्राप्यतयानुसन्धेयमान शेषवृत्तिरसिப்பது கृतோபாயமென்கிறார் - ஆகையால் प्राप्यतयानुसन्धेयशेषवृत्தியால் உபாயமும் அர்த்தாதிசுத்தமென்கை இப்போமோஷ டசையில் போலே ரசமில்லாமையால் प्राप्यतयानुसन्धानம் கூடுமோ? என்ன சொல்லுகிறார் - இவ்வளவு ரசிக்கும் அவச்யையிலுமென்று கृतோபாயனான பின்பு அபரோகசித்தமான ரசநேசத்தை இவ்வளவுவென்கிறது இது கொண்டு प्राप्यतयानुसन्धानம் கூடுமென்கை - அபிஷதத்தால் மோஷடசையிற் போல உபஜீவ்யமென்கிறது - இது, இவ்வூத்திவிசேஷம் - இனி வாக்யதூயபகத்தை அவதரிப்பிக்கிறார் -

(सा.स्वाः) ஆனாலும் மோஷடசையில் போல இடானீ ரசமில்லாமையாலே ப்ரத்யுத ஷேஷவூத்திது. ஸாத்திகையாகையாலே மந்ரம் தத்பரமென்று மந்ரார்த்தானுசந்நானகாலத்தில் சொல்லப்போமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இதுவும் இதி । இதுவும், ஷேஷத்வஸ்வரூபானுசந்நானபூர்வமான இம்ஷேஷவூத்தியுமென்றபடி - இவ்வளவு ரசிக்கும் அவச்யையில், பரமபதத்தில் போலே அத்யந்ரஸ்யதாபாடககூர்ந ஷேஷிஸ்வபாவ ப்ரத்யகமில்லாவிட்டாலும் பரோகமாக ஷேஷத்வமும் பரமாத்மஸ்வபாவமும், தெளிந்தவனாகையாலே அத்யமாகிலும் ஷேஷவூத்திரசிக்கையால் இவ்வளவு அத்ய ரசாவச்யையிலென்றபடி. இவ்வளவு ரசிக்கும் அவச்யையிலும் இத்யபிஷதத்துக்கு மோஷடசையில் போலே உபஜீவ்யமென்று கருத்து - இப்படி ஁கவாக்யதாபகத்தில் யோனாபேதத்தாலே உபாயமும் ஷேஷவூத்திரூபகலமும் ஷா஁டமாகில் ப்ரதானார்த்த சித்தமாகையாலே வாக்யதூயபகத்துக்கு வ்யய்ய்ய் ப்ரஸக்யிதா? -

(सा.प्रः) रूपार्थादाक्षेप्यत्वमिति भावः - एवमेकवाक्यतयाऽर्थद्वयपरत्वमुक्त्वा नमः पदव्यतिरिक्तस्यैकवाक्यतया भगवच्छेषत्वबोधकत्वं नमसस्तु -

(सा.विः) இதுவும், இ஁ ப்ராய்யதயானுசந்நீயமானஷேஷவூத்திரபி கृतோபாயஸ்யைவ - அத உபயசித்திரிதி பாவ: - ஁ நாராயணாய நம: , ப்ரணவார்த்த பூதாய நாராயணாய நம: - தத்ய: நம: , கரணத்ரயசா஁ய் நமநரூப் கை஁ர்யமிதி வாக்யார்த்த: - நந்விடானீ மோஷடசானுபாவ்யரஸஸ்யாபாவாத்க்யம் தா஁ுசானுசந்நானம் பதத இத்யத ஁஁ - இவ்வளவு இதி - ரசிக்கும் அவச்யையில், இ஁ஸாபாவித யக்தித்ரிதிரஸாவஸ்யாயாம் - உபஜீவ்யம், ப்ரோக்யம். இதுவும் உபஜீவ்யமித்யந்வய: - ஁வமேகவாக்யத்வபகே உபாயபரத்வென பூரூபார்த்தபரத்வென வ்யா஁ய வாக்யதூயபகமவலம்வய -

(सा.संः) शेषत्वादि स्वरूपानुसन्धानपूर्वकशेषवृत्तिरपीत्यर्थः - कृतोपायार्ङ्कु इत्यनेन उपायज्ञानानुष्ठानयोरप्यत्रार्थसिद्धत्वं सूचितम् । नम इत्युक्तेर्दुःशककैङ्कर्याल्लघुतमत्वसूचनाय इव्वल्लव इत्युक्तिः - रसिक्कुम् अवस्यै, अद्वेषाभिमुख्या दशा । उपायोत्तरदशा - समुच्चयार्थः अवस्यैयिल्लும் இத்யபி ஷத: । உபஜீவ்யம், சு஁ாவ஁ம் - ஁வாத்மாபிமானானு஁ணத்வாத்பூரூபார்த்த வ்யவஸ்யாயா: பரமஷேஷிஷேதயைவ ஁வாத்மானமபிமந்யமானஸ்ய தக்ஷேஷவூத்திராதித ஁ர஁ய்ய ரஸ்யதயா கலத்வென ப்ரார்த்திதா சு஁ாயைவ பவதீத்ய்: ।

(सा.सं.) तत्र प्रणवस्य भगवद्वाचकता न रूढ्या - तर्हि प्रणवप्रतिपाद्यस्वभावायेत्यनुपपत्तेः - न योगेन भगवति - पदत्रयार्थघटनायोगादित्येकवाक्यतायोजनायामस्वारस्याद्वाक्यद्वयत्वपक्षं तदा मन्त्रार्थानुसन्धानत्रैविध्यं क्रमेण मन्त्रस्य स्वरूपोपायपुरुषार्थप्रार्थनापरतां चोपपादयति - இவ்விரண்டு इत्यादिना இரண்டு इत्यनेनोपायश्लेषवृत्तिश्चोच्यते - शेषवृत्तिरूपपुरुषार्थनिष्ठायास्तदुपायनिष्ठायाश्च स्वरूपविवेकविरहेऽनुदयात्स्वरूपविवेक आवश्यक इति भावः - அதுக்காக, स्वरूपविवेकार्थम् - वाक्यद्वयत्वयोजनापक्षे प्रणवः नारायणायेति पदं चैकं वाक्यम् । नम इत्यपरं वाक्यम् । तत्र वाक्यद्वयस्यापि स्वरूपपरतया एकयोजना । अपरा तूपायपरतया । पुरुषार्थप्रार्थनापरतयाऽन्येत्युपपादयति - वाक्यद्वयமாக इत्यादिना ।

மூ: - எனக்குரியேனல்லேன், ஒன்றைப் பற்ற நி்ரூபாதி்ரகஸ்வாமியுமல்லேன், நி்ரபேக்ஷத்வத்ந்ரணுமல்லேன் என்றதாம். அகாரநாராயணशब्दங்களிரண்டும் ஢கவத்நாமமாகையாலே புநரூக்தி வாராதோவென்னில்?

(சா.தீ:) எனக்குரியேனல்லேனென்று அஹக்ஷாரநிவृத்தி. - ஒன்றைப்பற்றவென்று மமகாரநிவृத்தி: - மேல் ஸ்வாதந்யநிவृத்திபரம் । இப்பக்ஷத்திலும் நாமதூயததில் ருடிமாய் வரும் புநரூக்திதோஷததைப் பரிஹரிக்கிறார் அகாரநாராயணेत்யாடியால்

(சா.ஸ்வ:) நமஸ் ஸு ஸ்வஸ்யશેஷத்வநிவृத்திபரமாதல். அந்யશેஷத்வநிவृத்திபரமாதல், ஸ்வாதந்யநிவृத்திபரமாதலாய்க்கொண்டு அஹத்ய க்ருத்ஸநமத்ந்ரமும், ஸ்வரூபபரமாக ஸித்திககிறதென்று கருத்து இந்த யோஜனையில் “அகாரோ விஷ்ணுவாசக:” எனகிற படியே ஢கவத்நாமமாகையாலே நாராயணशब्दத்துக்கு புநரூக்தி வாராதோ? என்று ஸங்கீக்து உத்நரமருளிச் செய்கிறார்- அகாரेत்யாதிநா -

(சா.ப்ர:) ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதி஢ித்ந ப்ரவृத்திநிமித்தகதயா நாராணாமயந஢ூதாயேதி வா, ஸர்வரக்ஷகாய நாராயணாயேதி வா, ஸாமானாதி்ரகரண்யஸித்தேர்நபுநரூக்த்யமித்யாஹ - அகாரेत்யாதிநா - நச ஸமஸ்தபதேக்தே- ஸஸ்யாகாராக்ய பதஸ்ய வ்யஸ்தபதாந்தரார்த்தவி்ரஷேண வி்ரஷேயத்வம் சானுபபத்நமிதி வாச்யம் । அஸ்யா யோஜநாயா வ்யஸ்தத்வஸ்யேவேஷ்ரத்வாத் ।

(சா.வி:) இதிபதமநுஷஜ்ஜநீயம் - அஹ மம ஸேஷ஢ூதோ நாஸ்மீத்யர்த்த: - யத்யப்யுகாரார்த்தாவதாரணேநைவ ஸ்வஸ்ய ஸ்வશેஷத்வமபி நி்ரபித்நம் । ததாயி தத்ர ஸோபலீவர்தந்யாயேந ஸ்வவ்யதிரித்நான்யஸேஷத்வமேவ நி்ரபேத்நவ்யமிதி ஢ாவ: - நநு ஸோபலீவர்தந்யாயேநோகாரே ஸ்வவ்யதிரித்நவிவக்ஷாயா: கிம் ப்ரயோஜநமிதி சேந்மேவம் பூதக்ஸ்வஸ்ய ஸேஷத்வநி்ரபேதேந ஸ்வஸுணவி்ரஹாதி்ரகம் ப்ரதிஸுணா: ப்ரதானானுவர்திந் இதி ந்யாயேந ஸ்வாமித்வநி்ரபத்தி: ஸலமிதி நமஸ்शब्दவ்யாఖ்யானே மூல எவோக்தம் ந வி்ரஸ்தர்தவ்யம் - நநூகாரே ஸேஷத்வஸ்யாபி நி்ரபேதஸித்த்யா தத எவ ஸ்வஸுணவி்ரஹாதி்ரகம் ப்ரத்யபி ஸ்வஸ்ய நி்ரூபாதி்ரக ஸ்வாமித்வ நி்ரவृத்திஸித்த்யா ச ந நமஸ்शब्दஸ்ப்ரயோஜந இத்யாகாஃக்ஷாயா நம: பத எவோக்தமர்த்தாந்தரமாஹ - ஒன்றைப்பற்ற இதி - ததபி ந ப்ரயோஜநம்? ஸ்வஸ்ய ஸ்வநி்ரூபாதி்ரக பரகீயத்வே ஸ்வஸ்த்நிபுத்நதாராதேரபி நி்ரூபாதி்ரகபரகீயத்வஸித்தேர்த்யத்ர தத்ரேவோக்தமர்த்தாந்தரமாஹ । நி்ரபேக்ஷத்வத்ந்ரணுமல்லேன் இதி । இதமநுஸ்த்நானம் ப்ரணவேந ஸித்தயதீதி ஢ாவ: - நநு ஢கவதி ரு஢யோரகாரநாராயணशब्दयो: பர்யாயத்வாத்புநரூக்த்யமித்யாஸங்கூய யோஸ்ர஢த்வாத்காரணத்வ ஸர்வாதாரத்வாதி- ஢ோதக்த்வேந வி்ரஷேணவி்ரஷேய்ர஢ாவவிவக்ஷயா புநரூக்த்ய பரிஹரணீயமித்யாஹ । அகாரநாராயணேதி । நநு ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதி்ரகம் நாராயண -

(சா.ஸ:) எனக்கு இத்யாதிநா அஹக்ஷாரமமகாரஸ்வாதந்யநிவृத்தய: க்ரமேணோக்தா: - ருடிமுக்ஷேந வாசகயோரகாரநாராயணபதयो: புநரூக்த்யமாஸங்கூய அகாரஸ்யாவயவார்த்தவிவக்ஷயா வி்ரஷேணபரத்வமாடாய தத்பரிஹரதி । அகாரேதி ।

மூ: - அப்போது வ்யுத்திவிசேஷசித்தமான அர்த்தவிசேஷத்தை, விவகித்து ஒன்று விசேஷணமாகக்கடவது. அக்காரவாக்கான நாராயணனுக்கென்றும், புனரக்தி பரிஹரிக்கலாம். பகவச்சுத்தமும் நாமதேயமாயிருக்க வாசுதேவாதிசுத்தத்தோடே சமானாதிக்கரணமாகாநின்றதிதே -

(சா.தி:) வ்யுத்திவிசேஷத்யாதி - யுத்திகார்த்தவிசேஷத்தை விவகித்தென்றபடி. இங்ஙனே பௌருத்தியபரிஹரித்துக்கு துஷ்டாந்த காட்டுகிறார். பகவச்சுத்தமுமென்று துடங்கி சமானாதிக்கரணமாகாநின்றதிதே இதி | ப்ரணவத்துக்கு சமர்ப்பணபரமாக்கி பரிஹரித்தாலும் துவதசாக்ஷரியில் இந்த விவகி அவச்யகமென்கை -

(சா.சுவா:) வ்யுத்திதி - அவரக்ஷணே என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பன்னமான அக்கார ரக்ஷகத்வபரம் - நாராயணசுத்த சஜீ என்று கருத்து - ஆனாலும் “நாரோ நராணா சஜ்ஜாதஸ்தஸ்யாஹமயந் கதி:” இத்தாதி வ்யுத்தியாலே நாராயணபதத்திலே தானே ரக்ஷகத்வ சித்திக்கையாலே புனரக்தி வாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அக்காரேதி - ஆனாலும் அய நாராயணய என்று இரண்டு நாமங்களுக்கு சாமானாதிக்கரணம் கூடுமோ? அப்போது கத: கலச: என்கிறாப்போல அசாஜ்ஜத்ய ப்ரசஜ்ஜி யாதோ? ஒன்றைவாக்கியத்தாதி பரமாக்கி இரண்டு நாமங்களுக்கு வேத்திலே சஹப்யோக்தான் கண்டதுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - பகவச்சுத்தமும் இதி - அகஸ்திந் யோகரூதமான நாமங்களுக்கு விவகாபேதத்தாலே சஹப்யோகமுபபந்மென்று கருத்து - ஆனாலும் அக்காரவாக்கிய என்று சொன்னால் விஷ்ணு: என்று அர்த்தாத் சித்திக்கையாலே நாராயணய என்று விசேஷிக்கவேணுமோ? -

(சா.ப்ர:) நசைவ தர்ஹி விபக்திர்ஹ்யேதேதி வாக்கியம் - சுபாஸுலுத்திலோப சம்பவாத் | அவந்தர்ஹாஷாக்ஷரத்வம் கதமிதிவேதித்யம் - சுவரவ்யஜ்ஜநபேதநாதிக்கரணத்தாத்தேத்யேகஸ்தானயத்தாதுத்யாதித்வநைகாஷாக்ஷரத்வமாத்தாதுஷாக்ஷரத்வசி - த்வயுபபதே: - நந்வேகஸ்திந் ரூதயோஷசுத்தயோசுசஹப்யோகோநுபபந்: - லோகே அாதர்ஸநாத்த்வய்யாச்சேத்யத்ர “ஜானசாக்தி கலேசுவர்யவிர்யதேஜாஸ்யசேஷத: | பகவச்சுத்தவாக்கியானி விநாஹேயேர்முணாதிபி: ||” இதி ஜானாதி ப்ரவூத்திநிமித்தகதயாவகதபகவச்சுத்தச்ய நாமதேயத்வேதபி “சர்வவாசௌ சமஸ்தம் ச வசத்யத்ரேதி வை யத: | ததஸ்ச வாசுதேவேதி விதூதி: பரிபத்யதே ||” இதி சர்வவாஸத்தாதி ப்ரவூத்திநிமித்தக வாசுதேவசுத்தேந நாமதேயான்தரேனேவ வைதிகசாமானாதிக்கரணயோபபதே: “யத்வேதாது சுவர:” இத்த்யத்ர மஹேசுவரசுத்தாதிவதான்தரத்வ-சுத்தாவ்யாவூத்திசித்தேசசு நாராயணசுத்தவாக்கியா அயேதிவா அக்காரவாக்கியா நாராயணயேதி வா பௌருத்தியா-பாவத்தாஹ - அக்காரவாக்கியத்தாதிநா | அதேந வ்யாபகான்தரயோரபி புனரக்தி: பரிஹதா வேதிதவ்யா -

(சா.வி:) சுத்தேநாபி ப்ரோதயிதும் சக்யம் - அதோகக்காரஸ்ய பௌருத்தியமேவத்தாசுத்தாஹ - அக்காரவாக்கியானா இதி | நாமதேயயோரபி சாமானாதிக்கரணயே துஷ்டாந்தமாஹ - பகவச்சுத்தமும் இதி - ஆகாநின்றதிதே, வாசுதேவத்ரவதசாக்ஷரியா சாமானாதிக்கரணம் சஸ்திதம் கவ்விதி பாவ: | நந்வேவமபி ப்ரயோகநவத்வம் ந சமர்த்திதமித்தயத் அஹ -

(சா.சா:) அவயவார்த்தவிவகாபாவேத்யக்காரஸ்ய அக்காரவாக்கியதாபரதாஸ்ரயணேந வா ந பௌருத்தியமித்தாஹ - அக்காரவாக்கியானா இதி - யதா பகவச்சுத்தேந சஹப்யுஜ்யமானோ வாசுதேவசுத்த: அவயவார்த்தோபஸ்தாபந முகேநாபுனரக்தஸ்ததேஹாதபிதி ஸ்தாபயதி - பகவச்சுத்தமும் இதி “யத்வேதாது” இதி மந்நமாலோக்ய அக்காரஸ்ய சாமானாதிக்கரணயஸம்பவ: -

மூ: - சர்வவீஜாக்ஷரவாக்யமான சர்வகாரணம் தேவதான்தரமோவென்று ஸஹ்யாதபடி நாராயணனென்று விசேஷிக்கை (யும்) யாலும் (ச) ஸ்ரயோஜனம் - மன்த்ரங்களுக்கு பதக்ரமம஢்யயநநியதம் - அந்வயமதானு஑ுணமாகக்கடவது -

(ஸா.தீ:) நாராயணஸ்த்வம் தேவதாவிசேஷநிதாரணம் பண்ணுகையாலும் ஸ்ரயோஜனமென்கிறார் - சர்வவீஜேத்யாடியில் - பாடக்ரமமுல்லு஑்ய யோஜனையில் ஹேதுவையருளிச் செய்கிறார் மன்த்ரங்களுக்கு இத்யாடியால். -

(ஸா.ஸா:) வைய்யத்யாப்யுநஸ்திததவஸ்தையன்றோ? என்ன நாராயணபதரூத்யவிக்ஷயா ஸரிஹரே ஸத்யபி தத்விக்ஷயாமபி ஸரிஹரமருளிச் செய்கிறார் ஸவீதி - “ஸமஸ்தஸ்த்வமூலத்வாதகாரஸ்ய ஸ்வபாவஸ்ய । ஸமஸ்தவாக்யமூலத்வாத்ரஹ்ணோ஽பி ஸ்வபாவத: । வாக்யவாக்ஸகஸவந்ஸ்தயோரத்யாப்யுநித்யதே” இதி சர்வகாரணத்வ மும் அகாரஸ்ரவூதிநிமித்தமாகையாலே அகாரவாக்யாஸ்ய என்று ஸொன்னால் சர்வகாரணாஸ்ய என்று ஸித்தித்து தேவதான்தரமோ என்று ஸஹ்யை வருமென்று கருத்து இப்படி அகாரவாக்யாஸ்ய நாராயணாஸ்ய நம: என்று வாக்யத்யா ஸொன்னால் ம஢்யே நமஸஸ஑்ரதமாஸ்ய வ்யவஹிதான்வயம் ஸ்ரஸ஑்ரயாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - மன்த்ரங்களுக்கு இதி । ஆனாலுமதுக்காக வாக்யத்யமாக அநுஸந்திக்கும்போதென்று கீழ்ச் ஸொன்னது கூடுமோ? ஸ்வரூஸ்ரபைகார்யத்தில் ஁கவாக்யதே ஁ன்றோ ஁சிததே? வாக்யத்யமானால் தில அஸ்தம் ஸ்வரூஸ்ரமென்றும், தில அஸ்தம் அந்யஸ்ரமென்றும் ஸொல்ல வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் -

(ஸா.ஸ்ர:) நாராயணபதஸ்ய அகாரவிசேஷத்வே வ்யுத்க்ரம இத்யத்ராஹ - மன்த்ரங்களுக்கு இதி ஁வ் மூலமன்த்ரஸ்ய ஸ்வரூஸ்ர஑்ணாபநஸ்ரத்வே மூலமன்த்ரத்யயயோஸ்ரத்யபிஸ்ரவூதிநிதானாஸ்ய ஸா஢்யத்வோதிர்விருத்தேத்யத்ர ஸூர்வா஑்யாஸ்யமூபாடாஸ்ய ஁த்யத்யபிஸ்ரவூதிநிதானாஸ்ய லோகஸஸ்ப்ரிதபத்ரானாஸ்ய நித்யஸ்வரூபே ஑ிவே஽ஸம்஑்வா஁த்யத்யிஸ்த்வஸ்ய ஸ்வரூஸ்ர஑்ணாஸ்யத்யிஸ்த்வஸ்ரத்வ ஸ்ரதர்ஸநாஸ்ய தेषாஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ்ரமாணம் ஸ்ரதர்ஸ்யாஸ்யா யோ஑்ணாஸ்யாஸ்ய மூலமன்த்ரஸ்ய த்வையேக வாக்யத்யா ஸ்ரயோஜந ஸ்யவஸானமித்யாஹ -

(ஸா.வி:) சர்வவீஜாக்ஷரேதி - ஸ்ரணவஸ்ரதிபா஁த்வவோதநம் தேவதாவிசேஷநிதாரணம் ஑ பதத்யஸ்ய ஸ்ரயோஜநமிதி பாவ: - ஸ்ரணவஸ்ரதிபா஁த்வவோதநேன “யோ வேதா஁ஸூ ஸ்வர: ஸ்ரோக்தோ வேதான்தே ஑ ஸ்ரதிஸ்தித:” இதி ஸர்வவேதமூலஸ்ரகூதிமூலஸ்ரதவஸ்ரணஸ்ரதிபா஁த்வமூக்ஸேநோக்தம் மஹேஸ்வரத்வம் ஸ்ரமாரித பவதி - அத ஁வாக்ஸரவாக்யாஸ்யேதி லக்ஷணாபி ந துஸ்யதி । நநு நாராயணாஸ்யேதி பதஸ்யாகாரானந்தர் ஸிததத்வாபாவாத்ஸ்யத்வம் ததஸாமானா஁திகர்ஸ்யேநான்வய இத்யாஸ஑்ரத்ய பாடஸ்யானா஁தவி஑்஑ித்ரஸஸ்ரதாஸ்யமூலத்வாத்ஸ்ய யோ஑்யதானுஸாரித்வா஁த்யோ஑்யதானுஸாரிணே஽ந்வய இத்யாஹ - மன்த்ரங்களுக்கு இதி । ஁வ் ஸ்வரூஸ்ரஸ்ரத்வே ஸாஸ்ரதாஸ்யிகேதிஹ்மாஹ -

(ஸா.ஸ:) ததூஸ்ரஸ்தாபிதாஸ்யவிசேஷகோ நாராயணஸ்த்வம் இதி வா ததஸ்ரிஹர இத்யாஹ - ஸவீதி । பதக்ரமநியமே ததூஸ்ய யோ஑்ணாஸ்யாஸ்ய ஑ ஹேதுமாஹ - மன்த்ரங்களுக்கு இதி - நியமா஁தூஸ்தாபாஸ்ய ஸ்ரத்யவாபாவாஸ்ய ஑ ஑பாதிஸூ பதக்ரமோ஽ப்யநதிக்ரமணிய இதி பாவ: -

மூ: - இப்படி வாक्यद्वयமானால் திருமन्त्र முழுக்க स्वरूपपरम् - இந்த स्वरूपपर யோजनையைப்பற்றத் திருமन्त्रத்திலே பிறந்து द्वयத்திலே வளர்ந்து, द्वैकनिष्ठனாவாயென்று பூர்வர்கள் அருளிச் செய்தார்கள் - பிறக்கையாவது? स्वरूपज्ञान பிறக்கையாலே "அன்று நான் பிறந்திலேன்" என்கிற முன்புற்ற நிலை கழிகை -

(சா.தி:) இப்படி इत्यादि - இப்படித்தில் स्वशेषत्वादिनिवृत्तिकளிலே ஒன்றை प्रतिपादिத்துக் கொண்டு नमस् ஸ்ரீ தீர்த்தியமாக அநுசந்தேயம் । இந்த स्वरूपपर யோனே आचार्यपरिगृहीतமென்கிறார் இந்த स्वरूपेत्याடியால் - இவ்விடத்தில் பிறப்புக்கு அர்யமருளிச் செய்கிறார் - பிறக்கையாவ தென்று - அன்று, ज्ञानलाभத்துக்கு முன்பு - பிறந்தபின், ज्ञान பெற்றபின் - மறந்திலேன், विस्मृति प्रसङ्गமிலேன்.

(சா.ஸ்வ:) இப்படி इति । இப்படி பூவோக்தப்காரேण वाक्यद्वययोजनையிலென்றபடி இப்படி वाक्यद्वययोजनையில் முழுக்க स्वरूपपरமென்று சொன்னது கூடுமோ? मन्त्रविवरणप्रवृत्तरான மட்ர் அஷ்லோக்யாடிகளிலே वाक्यद्वय स्वरूपपरமென்று சொல்லவில்லையே? संप्रदाय வேண்டாபோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இந்த इति - திருமन्त्रத்திலே பிறந்தென்று மட்ருக்கும் பூர்வக் சொல்லுகையாலே स्वरूपपरवाक्यद्वययोजनே सत्संप्रदायसिद्धியென்று கருத்து. திருமन्त्रத்திலே பிறந்து என்று उत्पत्तियைச் சொல்லுகையாலே स्वरूपपरत्वं संप्रदायसिद्धமென்று சொல்லக் கூடுமோ? नित्यनाना आत्माவுக்கு उत्पत्ति தான் கூடுமோ? शरीरादयुत्पत्ति - தான் आत्माவுக்கு उत्पत्தியென்னில் அது மூலமந்திராதினமன்றே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - பிறக்கையாவது इति அன்று நான் इत्यादि - நான், அடியேன் அன்று, स्वरूपज्ञानलाभத்துக்கு முன்பு - பிறந்திலேன், பிறந்தவனன்று பிறந்தபின், स्वरूपज्ञानरूपोत्पत्तियைப் பெற்றபின் மறந்திலேன், विस्मृति प्रसङ्गமிலென்கை.

(சா.ப்ர:) இப்படிக்கு इत्यादिना - அன்று इत्यादि । भगवद्ज्ञानोत्पत्त्या पूर्वसिद्धा सत्कल्पत्वावस्थानिवृत्तिरेवोत्पत्तिरित्यर्थ: - नित्यस्यात्मनो यथा अनित्यशरीरयोग उत्पत्तिरित्युच्यते-

(சா.வி:) இப்படி इत्यादिना - முழுக்க, कृत्स्नम् । பிறந்து, उत्पद्य । வளர்ந்து, वृद्धि प्राप्य - நநு नित्यस्य जीवस्य कथमुत्पत्ति? नचात्र देहसबन्ध उत्पत्ति: । देहविलक्षणात्मस्वरूपस्येह प्रतिपाद्यमानत्वादित्याशङ्क्य उत्पत्ति स्वरूपं दिव्यसूक्तिमुखेन विवृणोति - பிறக்கையாவது इति । स्वरूपज्ञान பிறக்கையாலே स्वरूपज्ञानोत्पत्त्यनन्तरम् - முன்புற்ற நிலை கழிகை, पूर्वकालीनदेहात्मभ्रम स्वतन्त्रात्मभ्रमादि निवृत्ति: - स्वतन्त्रात्म भ्रमादிகளாலே स्वस्य विद्यमानत्वेऽपि अविद्यमानवदासीत्तादृशदेहादिविलक्षणपरशेषभूतस्वरूपज्ञानाभावादन्युत्पन्न इति व्यपदेश: स्वरूपज्ञानानन्तरं तादृशस्वरूपस्य ज्ञातत्वादुत्पन्न इति व्यपदेश: - तत्र दिव्यसूरि सम्मतिमाह - அன்று நான் பிறந்திலேன் इति - அன்று, ज्ञानोत्पत्ते: प्राक् । நான், अहम् । பிறந்திலேன், स्वरूपलाभवान्नास्मि - பிறந்தபின், उत्पत्त्यनन्तरम् - மறந்திலேன், न विस्मरामि - विस्मरणे पुनस्स्वरूपनाशस्यादिति भाव: - "स्वोजीवनेच्छा यदि ते स्वसत्तायां स्पृहा यदि ।

(சா.ச:) इत्थं योजनायं फलितं निर्धारयति - இப்படி इति - முழுக்க वाक्यद्वयमपीत्यर्थ: - आचार्यरुचिपरिगृहीतेयं योजनेत्याह । இந்த इति । பிறக்கை, முன்புற்ற நிலை கழிகை इत्युक्त्या प्रागवस्थामुपदृत्य अवस्थान्तरोत्पत्तिरेव उत्पत्तिरित्यर्थ: सूचित: । அன்று, स्वरूपज्ञानविरहादि दशायाम् - நான், अनन्यार्हशेषत्वादिधर्म्याहं பிறந்திலேன் नोत्पन्न: कुत: ? अन्यशेषत्वाद्यभिमाननिवृत्तेरेवा(ना?)नुत्पत्ते:-

மூ: - அதாவது? தன்னிசைவாலும் அநந்யசேஷனாய், அநந்யாதினனாய், அதடியாக அநந்யபயோஜனனாய் அநந்யசரணனாகை - வளருகையாவது? அதிகாரவிசேஷானுரூபகர்த்தவ்யவிசேஷ விஷயஜ்ஞானவிசேஷத்தாலே உபாயபரிஹ் பண்ணுகை. ட்வயேகநிஷ்டனாகையாவது? ட்வயானுசந்தானத் தாலே உபாயாந்தரத்திலும், பயோஜனாந்தரத்திலும், துவக்கற இதிற சொன்ன உபாயத்திலும், பயோஜனத்திலும் பரிஸித்தனாகை. இப்படி திருமந்மும, ட்வயமும்கூட ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களைக் காட்டுகின்றன -

(சா.தி:) ட்வயேகநிஷ்டைக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் ட்வயேகநிஷ்டனாகையாவதென்று - இப்படித்தில் உபாயோபேயபிரகாசக ட்வயமென்கிறார் இப்படியென்று இவ்வாக்யட்வயபடி தன்னிலே உபாயபரிமென்னும் பயோஜனாந்தரத்தைக் காட்டுகிறார் -

(சா.ஸா:) முன்புற்ற நிலை கழிகையென்று சொன்னது கூடுமோ? பூர்வஸ்திதஜ்ஞானாந்நாதி ஸ்வரூப நிலை கழியவில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் அதாவது இதி பூர்வஜ்ஞாநஸ்யேயிலே அந்யசேஷத்வாதி பரிஸந்தானத்தாலே அநந்யசேஷத்வாதிஸ்யேயில்லையென்று கருத்து ஆனாலும் திருமந் த்திலே பிறந்து என்கிறது உபபந்மானாலும் ட்வயத்திலே வளர்ந்தென்கிறது கூடுமோ? வளருகையாவது? பூர்வகாராதிதிகாக்காரபாக்த்வமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - வளருகையாவது இதி - ஸ்வரூபஜ்ஞானமன்றிக்கே கர்த்தவ்யவிஷயஜ்ஞானமும உபாயஜ்ஞானமும சித்திக்கையாலே அதிகாக்காரலாபமென்றபடி - ஆனாலும் ட்வயேகநிஷ்டனாவாயென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது திருமந்நத்துக்கு பரித்யா஗் பரிசுத்தியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ட்வயேகநிஷ்டனாகையாவது இதி - இந்த யோஜனையில் உபாயபுருஷார்த்த சித்தியாமையாலே திருமந் முழுக்க ஸ்வரூபபரிமென்று சொல்லுகை உத்திமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி - ட்வயத்திலே உபாயபுருஷார்த்த சித்திக்கையாலே அசாங்ஸ்யமில்லைபென்று கருத்து -

(சா.பரி:) அவமித: பூர்வமிதிமானபரிவக்ஷேபத்வஜ்ஞானயோ஗ிஓப்யுத்திபுருத்தி இதி பாவ: ।

(சா.வி:) ஆத்மதாஸ்ய் ஹரேஸ்ஸவ்யம் ஸ்வபாவம் ச சதா ஸ்மர" இதி ஸ்மாரிதம் । பூர்வாவஸ்தானிவூத்திசு வ்வேக்ஷயாபி அநந்யசேஷதயா, அநந்யாதினதயா, அநந்யபயோஜனதயா, அநந்யசரணதயா ச ஸ்திதி பரிந்தா சத்யுத்திபரிஹ விவக்ஷிதெத்யாஹ - அதாவது இதி । வளருகை ஸ்வார்த்தமாஹ - அதிகாரவிசேஷி - உத்தபந்ஸ்ய க்ஷிராதி சேவநே வூத்தி: இஹோபாயபரிஹே நிசேஷபரிஸந்தகநிவூத்தியா வூத்திரிதி பாவ: ட்வயேக நிஷ்டனாவாய் இத்யஸ்யார்த்தமாஹ - ட்வயேகநிஷ்டனாகையாவது இதி - சந்ததட்வயமநுசந்தானேந ததுக்தோபாய பயோஜனயோ: பரிஸித்தத்வம் - நநு பசுதாதுபாயாந்தரபயோஜனாந்தர பரிப்யா தத்ப்நச இதி பாவ: । அதோபாயபரிவயோஜனமாஹ - இவ்விரண்டுவாக்யமான இதி -

(சா.ச:) பிறந்தபின், அநந்யாஹ் சேஷத்வாதிமானஹமித்யத்யவசாயோத்தப்த்யநந்தரம் - அந் பிறந்திலேன் இதி வாக்யே மறந்திலேன் இத்யுத்தியா ச சேஷத்வாதிவிஸ்மூதிरेव नाश இத்யர்த்தசித்தியா "சந்யாஹி வித்யாத:" இத்யுத்திவித்யா சேஷத்வாதிஜ்ஞானோத்தப்திरेवोத்தப்திரித்யர்த்த: ஸ்திரிகூத: । நந்நந்யாஹ்சேஷத்வாதி ஸ்வரூபமேவ - ததாத்வேநேவ ஸ்ரிசநித்யமூக்தானா் திவிஷயோஓபி । அதஸ்தமாதாய வா கத்யமூத்தப்திவாத இதி ஸங்கா் பரிஹரநி - அதாவது இதி - வளருகையாவது இதி - உத்தபந்ஸ்ய ஜ்ஞானஸ்யோபாயலாபாநுகூலா விவூத்திட்வயேநேவெதி ட்வயத்திலே வளர்ந்து இத்யுத்திரிதி பாவ: - அஸ்ய மந்ஸ்யேவ ஸ்வரூபமானபரிவ உபாயபுருஷார்த்தாவரி: கத்ய சித்தியேதித்யாஹ - இப்படி இதி - அதாஸ்மிந்நேவ பக்ஷே அஸ்யோபாயபரி யோஜனமாஹ - இவ்விரண்டு இத்யாதிநா -

மூ: - இவ்விரண்டு வாக்யமான யோஜனே தன்னிலே திருமந் முழுக்க சபரிகராட்மசமர்ப்ணபர
மென்றும் அநுசந்நிப்பார்கள். அப்போது ப்ணவத்திலே மகாரே ப்ரதமான்தமேபாகவமையம் -
ஹிஸ்ஸமர்ப்ணந்யாயத்தாலே நிரூபாதிக்கமான ஆத்மஹிஸ் ஸு நிரூபாதிக்கதேவதையாம் அகாரவாச்ய
னான நாராயணனுக்கே ப்ரமாத சமர்பிதமென்றதாயிற்று -

(சா.தி.) இவ்விரண்டு இயாதி - இங்கு மகாரே சமர்ப்ணகர்மவாச்யகமாகையால் த்விதீயான்தமென்று
சுஹீ - இந்ராபேதம் ந மம என்கிற ஹிஸ்ஸமர்ப்ணந்யாயத்தாலே ப்ரதமான்தமேபாகவமையம்மென்கிறார்
அப்போது ப்ணவத்திலென்று தேவதையுக்கு நிரூபாதிக்கத்வம் சுவதஸ்ஸேஷித்வம் - ஆத்மஹிஸ் ஸுக்கு
நிரூபாதிக்கத்வம் சுவதஸ்ஸேஷித்வம் - ஆத்மயாபத்தககு நிரூபாதிக்கத்வம் சுவதஸ்ஸேஷிவிஷயததில்
சுவதஸ்ஸேஷித்வத்தால் சுவரூபப்ராப்தத்வம் - ப்ரதமவாக்யார்த்தமிருக்கும்படி காட்டுகிறார் - ஹிஸ் சமர்ப்ணேத்யாதி ।
இதில் நாராயணனுக்கே என்று அவதாரண அகாராகாரார்த்தம் । த்விதீய வாக்யார்த்தங்காட்டுகிறார்
இப்படி இயாதித்யால் நம: என்றதற்குக்கு அர்த்தம்

(சா.சுவா:) இப்படி த்வயத்திலே உபாயபுரூபார்த்த சித்தித்ததாலும் திருமந் சர்வார்த்தபர்ப்ணமென்று பூர்வ
சொன்னது விருதித்யாதோ? அகவாக்யதாபத்ததில் உபாயபரயோஜனான்தர டோலே வாக்யத்வயபத்ததிலும்
உபாயபரயோஜனே சொல்ல வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் இவ்விரண்டு வாக்யமான
இதி இப்படி திருமந் சமர்ப்ணபரமாகில் சமர்ப்ண சகர்மகமாகையாலே மகாரே த்விதீயான்தமாக
வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் அப்போது இதி । இப்படியாகில் சமர்ப்ணபரத்வம்
கூடுமோ? அது சகர்மகமன்றோ? அஹ் சமர்பித: என்று யோஜிக்கில் ப்ரபவத்வமாகவிருக்கிற
தன்னை சமர்பிக்கக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் ஹிஸ்ஸமர்ப்ணேதி - தேவதையுக்கு நிரூபாதிக்கத்வம்
சுவதஸ்ஸேஷித்வம் । ஹிஸ் ஸுக்கு நிரூபாதிக்கத்வம் சுவதஸ்ஸேஷித்வம் - யாபத்தககு நிரூபாதிக்கத்வம்
சுவதஸ்ஸேஷிவிஷயத்வம் । சுவரூபத்தில் சமர்ப்ணம் கூடாவிட்டாலும்

(சா.ப்ர:) இந்ராபேதம் ந மமேத்யத்ர யதா தேவதாசம்பந்நஸ்வசம்பந்நிவ்ருத்திச்சோச்யதே, எவ் ப்ரபவநாராயண
பதாப்யா மகாரவாச்யச்ய ச்வச்ய ரக்ஷாபரே அகாரவாச்யஸ்ரீமந்நாராயணசம்பந்நோ நமஸா ச்வசம்பந்நிவ்ருத்திச்ச
வோத்யத இத்யேவ் சமர்ப்ணபரத்வம் வேத்யாஹ - இவ்விரண்டு இயாதினா -

(சா.வி:) நநு சமர்ப்ணபரத்வே சமர்ப்ணகர்மத்வனே மகாரே த்விதீயா ச்யாதித்யாசுஹீ த்விதீயான்தத்வாபாவே஽பி
சமர்பிதமதி பதாப்யாஹரேண சஹ்ருத் இத்யாஹ - அப்போது இதி । அமையும் ப்யாபம் ।
ஹிஸ்ஸமர்ப்ணந்யாயத்தாலே இந்ராபேதமதிவத் । நிரூபாதிக்கமான இதி - ஆத்மஹிஸோ நிரூபாதிக்கத்வம்
சுவதஸ்ஸேஷித்வம் - தேவதாயா நிரூபாதிக்கத்வம் சுவதஸ்ஸேஷித்வம் ।

(சா.சம்.) அப்போதும், சமர்ப்ணபரத்வயோஜனாயாமபி - மகாரச்ய சமர்ப்ணியபரதயா த்விதீயான்தத்வே
வாச்யே஽பி சுவரூபபரயோஜனாயான்தச்ய ப்ரதமான்தத்வநிர்நயாதச்யாமபி யோஜனாயாமவீரூப்யாய ப்ரதமான்தத்வமேவ
ஹிஸ்ஸமர்ப்ணந்யாயாதப்யுத்திதமதி சூச்யந் ப்ரதமவாக்யார்த்தமாஹ । ஹிஸ்ஸமர்ப்ணேதி - நாராயணனுக்கே
இத்யவதாரணமகாரார்த்த: - தேவதாயா நிரூபாதிக்கத்வம், சுவதஸ்ஸேஷித்வம் - ஆத்மஹிஸஸ்து சுவதஸ்ஸேஷித்வமேவ ।

[illegible]

(सा.प्र.) अस्मित्यक्षे नमसो अहङ्कारादि निवृत्तिवार्थं इत्याह - ॐ नमस् इत्यादिना - अस्मिन्नेव पक्षे गकारस्यावधारणार्थत्वे तेन रवरक्षाभरस्य देवतान्तरान्वयव्यावृत्तिर्नमसा स्वसम्बन्धव्यावृत्तिश्च क्रियत इति वा सप्रयोजनत्वं दर्शयन् समर्पणपरत्वस्य साप्रदायिकत्वं चाह - வேடுறொருத்தருக்கும் इत्यादिना -

(रा.स.) द्वितीयवाक्यार्थ दर्शयति । (२) इति-प्रथमेनैव समर्पणरूपार्थसिद्धौ किं नम इति वाक्येनेत्यत्राह - इदमिति पूर्ववाक्यरथावधारणेनैव स्वसंबन्धनिषेधसिद्धेः किमनेनेत्यस्वरमादाह (३) नमम इति । निवृत्तिधर्मविशेषपरमन्त्रस्य इत्यर्थ - तेनेन्द्राग्रेदं न ममेति नमश्शब्दव्यावृत्तिः - अत्रापि मन्त्रे प्रतियोग्युपस्थापकाभावरूपा स्वारस्याद्गोबलीवर्दन्यायेन वा सार्थक्यमित्याह - (४) अत्रावधारण स्वव्यतिरिक्तान्यपरमिति भावः -

மூ: - எனக்கும் ஐரமன்று என்று வாக்யதூயாஹிபிராயமாகவுமாம் - திருமந்திரம் ஆத்மநிவேதனபர
மென்னுமிடத்தை ஸ்ரீஹிப்யகாரர் ந்த்யத்திலே “மூலமந்திரேண ஸ்வாத்மான் டேவாய நிவேத்ய” என்ன
வருளிச் ஸெய்கிறார் - இப்படி ஸ்ரீவீகுணத்யத்திலும் - “ஸ்ரீமதா மூலமந்திரேண மாமேகாந்திகாத்யந்தி-
கபரிசுரியாகரணாய பரிமூலிபுவேதி யாகமான: ப்ரணம்யாத்மான் ஹகவதே நிவேதயேத்” என்றில் அர்த்த
தர்ஸிதம் - வாக்ய தோறும் ஒரு ப்ரார்த்தநாபதத்தை அடியாஹரித்துத் திருமந்திர முழுக்க த்யத்தில்
உதரகண்ட் போலே இஃப்ராத்யநிஃபிநிவூதிரூபபுருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமாகவும் அநுஸந்திப்பார்கள் -

(ஸா.தி.) ஸம்மதி காட்டுகிறார் திருமந்திரமாத்மேத்யாதிடால் இனி வாக்யதூயபகத்தில் ப்ராயபரமாக
யோஜநாந்தர காட்டுகிறார் வாக்யந்தோறும் இத்யாதி । இந்த யோஜநையிலும் ஸ்வரூபானுஸந்தான ப்ரணவத்தில்
அர்த்தாதிஸித்தமென்கிறார். அப்போதுமென்று -

(ஸா.ஸா:) உகாரூபாவதாரணத்தாலே ஹரஸ்ய ஸோபலிவர்தந்யாதத்தாலே அந்யஸபந்தமும், நமஸ்ஸிநாலே
ஸ்வஸபந்தமும் நிபித்தமென்று கருதது இப்படியாகில் த்யமே ஸரணாகதிமந்திரமென்று
ஸம்ப்ரதாயமாகையாலே திருமந்திரத்தக்கு ஸமர்ப்பண பரத்வ் ஸோல்லில் ஸம்ப்ரதாய் விரோதியாதோ? என்ன
வருளிச் ஸெய்கிறார் திருமந்திரமதி - ந்த்யத்திலே அராத்தநாஜாத்மநிவேதந்திலே மூலமந்திர
விநியுத்தமானாலும் ஸோகார்த்தோபாயபரத்வ் ஸித்திக்கலில்லையே? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார் இப்
படி இதி - இனி திவாக்யபகத்தில் ஸகலார்த்தஹ்மான மூலமந்திரத்திலே புருஷார்த்தபரமாயுமொரு யோஜநை
ஸோல்ல வேண்டாலோ? புருஷார்த்த ஸந்திஸித்தியாதது குறையன்றோ? இனி புருஷார்த்தபரமா
யுமொரு யோஜநையுண்டென்னில் புருஷார்த்த த்யோதகஸந்தில்லையே? அடியாஹரித்தாலும் புருஷார்த்தரூபைகார்த்த
த்திலே ஁க வாக்யதையே உசிதையன்றோ? வாக்யதூயபக ஸுடாதே? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார்
வாக்யந்தோறும் இதி । ஸ்யாம் என்று பதமடியாஹார்யமென்றபடி

(ஸா.ப்ர:) மகாரார்த்தஃஹமகாரவாக்யாய நாராயணாயைவ ஸ்யாமிதி கைஃக்ய்ய்ப்ரார்த்தநபரத்வ் ப்ரணவ
தூதீயபதயோர்மஸஸ்த்வநிஃபிநிவூதி ப்ரார்த்தநாபரத்வமதி வாக்யதூதீவ ஁க புருஷார்த்தபரத்வமதி யோஜநா தர்ஸயந்
மந்திரஸ்யாவூத்யா ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தவேகைக ஸோதகத்வேஃபீதரயோரிப பகத்யைஃப்யார்த்தத்வமாஹ - வாக்யந்தோறும்
இத்யாதிநா -

(ஸா.வி:) எனக்கும் ஐரமன்று இதி திதீயவாக்யார்த்த. । நநு வ்யவக்ஷேதஸ்யாபி ததிரைவ வக்தவ்யத்வஸஹவே
கிமந்திர பூத்யிநிபேதேநேதி ஸஜ்ஜா; நைவம் - ஸ்வஸ்ய ஸ்வஹரே ஸ்வஸபந்தநிபேதஸித்தாவபி ஸாமான்யதஸித்தவ்யா
பூநஸ்ச ஸ்வரகணவ்யாபாரே கதாந்திரபவ்ர்தேத ஸ்வப்யதநிவூதிபர்யந்த் ப்ரவூதிந் ஸித்தயேத் - அத: பூத்யிவிஸிப்ய
நிபேத அவஸ்யக: । அத ஁வ பூர்வ ஸ்வரூபபரயோஜநாயா ஸோபலிவர்தந்யாயேந ஸ்வவ்யதிரித்தபரத்வ் பகதானந்தரம்
ஸ்வரஸாந்திரபேககர்த்துத்வநிபேத உக்த:; இஹ து நிரபேககர்த்துத்வநிபேதபகதானந்தரம் ஸோபலிவர்தந்யாயேந
ஸ்வவ்யதிரித்தவ்யவக்ஷேதபகத உக்த: - பூர்வமஸ்வரஸவிஸயாகூதபகதஸ்யைவ இஹோபாத்தனேந தாதுஸாஸ்வரஸ இஹ
நாஸ்தி, ப்ரயோஜநவிஸேதஸத்வாதித்யேவ் தாத்பரியேண ததுபாத்தனஸஹவாந் । அந்யதாத்யக்தபகதஸ்வீகாராயோகாந் ।
ஸமர்ப்பணபகதஸ்ய ஸாப்ரதாயிகத்வமாஹ - திருமந்திரம் இதி -

(ஸா.ஸ:) இய யோஜநா யநிவராஹிமதேத்யாஹ - திருமந்திரம் இத்யாதிநா - அதாஸித்திரேவ பகதே அஸ்ய
புருஷார்த்தபரயோஜநாமாஹ - வாக்யந்தோறும் இத்யாதிநா - ப்ரார்த்தநாபதத்தை, ஸ்யாமிதி பதமத்யர்த்த:,
அந்தர்தமதி, அர்த்தமதி வா, -

மூ: - அப்போதும் स्वरूपानुसन्धानं இதிலே अन्तर्गतम् - स्वरूपमात्रपरமானபோதும்
पुरुषार्थविशेषं सूचितम् - அதின் உபாயமும் प्रार्थनையும் तत्तत्प्रमाणवशத்தாலே வரும் -

(சா.தி) स्वरूपमात्रपरமான पूर्वयोजனையில் पुरुषार्थविशेषं चतुर्थीயில் सूचितமென்கிறார் -
स्वरूपमात्रेत्यादि । இப்புரூபார்வியோகத்திக்கு உபாயமும் ந்प्रार्थनையும் आर्थமாக सिद्धமாமென்கிறார்
- அதின் உபாயமுமென்றுதுடங்கி. -

(சா.ஸ்வ.) இப்படி திருமन्त्र முழுக்க பुरुஷார்வமாகில் अत्यावश्यकस्वरूपानुसन्धानं सिद्धி
யாமையாலே குறையிலலையே? என்னவருளிச் செட்கிறார் அப்போதும் इति । अन्तर्गत
மென்று சொல்லுகையாலே नारायणाय स्याम् என்று किङ्करवृत्ति प्रार्थனையிலே आर्थिकமன்றிக்கே
किङ्करन्स्वरूपस्वरूपानुसन्धानमन्तर्गतமாக शब्दतासिद्धिकிறதென்று கருத்து - ஆனாலும்
स्वरूपमात्रपरप्रथमयोजनையில் पुरुषार्थ विशेष सिद्धिकையில்லையே? स्वरूपमात्रयोजनायां द्वयத்திலே
உபாயபுரூபார்வங்கள் सिद्धங்களென்று पूर्व சொன்னோமேயென்னில் திருமन्त्रத்திலே தானே तत्सिद्धि
சொல்ல வேண்டாமோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் स्वरूपमात्रेति । शेषत्वं स्वरूपமாகையாலே
शेषवृत्तिरूपकैङ्कर्यरूपपुरुषार्थं सूचितமென்று கருத்து இப்படி स्वरूपमात्रं शब्दமாய் पुरुषार्थ
सूचितமாகில் न्प्रार्थनையும் तदर्थं कर्तव्योपायமும் சொல்லாமையாலே स्वरूपज्ञानादेव पुरुषार्थसिद्धि
என்கிற पक्ष प्रसङ्गியாதோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் அதின் உபாயமும் इति - “शरणं
ब्रज । रक्षापेशाप्रतीक्षते” इत्यादि प्रमाणबलतथाह कर्तव्यतया வருமென்று கருத்து । உபாயपरமான
मध्यमयोजनையில் “मूलमन्त्रेण मामैकान्तिकात्यन्तिकपरिचर्या करणाय परिगृहीष्वेति याचमानस्वात्मानं
भगवते निवेदयेत्” என்று किङ्करवृत्तिरूपफलोत्पादनभरसमर्पण रूपोपायपरமாகையால் फलविशेषமும்
स्वरूपமும் अन्तर्गतமாகையால் स्वरूपपुरुषार्थங்களுக்கு अनुक्तिயென்று கண்டுகொள்வது - இப்படி
द्विवाक्यपक्षத்தில் -

(சா.प्र.) ननु मूलमन्त्रेणेद प्रथमतया स्वरूपोपायपुरुषार्थज्ञानानां प्रापणात्तेषामेव प्राप्यत्वेन तत्परत्वेन
प्राप्यपरत्वस्य कैश्चिदुक्तेस्तद्वैलक्षण्येन प्राप्यपरत्ववर्णनमनुचितमित्याशङ्क्य -

(சா.वि.) स्वरूपज्ञान सिद्ध्यतीत्याह । அப்போதும் इति - एवमेव स्वरूपपरत्वपक्षेऽपि न
किञ्चित्कुर्वन्शेषत्वमिति कैङ्कर्य सिद्ध्यतीत्याह । स्वरूपमात्रेति - इहोपायसिद्धि: प्रार्थनापदाध्याहारश्च
प्रमाणबलान्प्राप्यत इत्याह - அதின் உபாயமும் इति - पुरुषार्थसाधनम् । ननु केचित्तु इदं प्रथमतया
स्वरूपोपायपुरुषार्थज्ञानानामेतन्मन्त्रसाध्यत्वादय मन्त्र प्राप्यभूतस्वरूपोपायपुरुषार्थज्ञानपर इत्याहु: -

(சா.स.) इष्टप्राप्तिकोट्यन्तर्गतमिति वार्थ - मन्त्रस्य स्वरूपमात्रपरत्वपक्षे द्वये उपायपुरुषार्थयो.
प्राक्सिद्धिरुक्ता - इदानीं प्रकारान्तरेणापि सिद्धिमाह - स्वरूपमात्रेति - नारायणपदचतुर्थ्या
सूचितमित्यर्थ: । तदुभयज्ञप्तौ करणमाह - அதின் इति । स्वरूपपरत्वयोजनायामित्यर्थ: -
प्रपत्तिशास्त्रं “तव दास्यैक भोगी स्याम्” इत्यादि च तन्तत्प्रमाणशब्देनोच्यते ।

மூ: - “அகாரார்த்தாயீவ் ச்வமஹமத்ய மஹ்ந் ந நிவஹ:
 நராணா ந்த்யானாமயநமதி நாராயணபதம் ।
 யமாஹாஸ்மீ காலம் சகலமபி சர்வத்ர சகலாஸு
 அவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுமம் சஹஜகேஹ்யவித்ய: ॥”

என்கிறபடியே ப்ரணவமும் நமஸ்ஸும் ஸ்வரூபத்தை ஸோதிக்கிறன. மூனறாம் பதம் ப்ரணவத்திற்கொண்ண தாதர்யத்தை புரஸ்கரித்துக்கொண்டு அடியாஹுதமான க்ரியாபதத்தோடே கூடி புருஷார்த்தப்ரார்த்தநார்த்தம் -

(சா.தி:) யோஜனே ஸோதாஹரணமாக விவரிக்கிறார் - அகாரார்த்தாயீவெத்யாதிபால் ஓம் ஸ்லோக கிருமந்த்ரத்தினுடைய ஸ்வரூபபுருஷார்த்தபரத்வத்தை லெனிகிடுகிறது. ஓத்த யோஜனையில் நமஸ்ஸும் ஸ்வரூபஸோதனபரமாகையால் அநிஸ்திநிவृத்திப்ரார்த்தனே அர்த்தமிதே என்கிறார்

(சா.ஸா:) அகாரேதி - மகாரார்த்தோ஽ஹமகாரார்த்தாயீவ் ச்வ, ஸேஷபூத: - அத்ய நம: , ம மஹ்ய ந ஸேஷபூத - நாராயணபதம் ந்த்யானா நராணா ஜிவானா நிவஹ: அயந யஸ்யேதி யம் ப்ரஹ்மந்மாஹ - அஸ்மீ ப்ரஹ்மந் நாராயணாய சகலமபி கால சகலாஸ்வப்யவஸ்தாஸு மம் சஹஜ கேஹ்யவித்ய அவிஸ்யுமிதி ஸ்லோகார்த்த: । நாராயணபதத்திலே புருஷார்த்த தோற்றுகிறதென்று ஸ்லோகத்திலே சொன்னது. ப்ரணவமோ? ததாச்சகஸ்த்விதில்லைபே? என்னவருளிச் செய்திறார் - மூனறாம் பதமிதி । அடியாஹுதே । ப்ரவேயமிதி பதத்தோடே என்ற படி துதீயபதத்தககு புருஷார்த்தப்ரார்த்தனே அர்த்தமென்று சொன்னது. கூடுமோ? அநிஸ்தி நிவृத்திபுப்ரார்த்தமிகபுருஷார்த்த தோற்றவில்லைபே? என்னவருளிச் செய்திறார்

(சா.ப்ர:) அகாரார்த்தாயீவ் ச்வமஹமிதி ப்ரணவார்த்த: । அத்ய மஹ்யநேதி நமஸோ஽ர்த்த , நராணா ந்த்யானாமயநமிதி தத்புருஷ: । ந்த்யானா நராணா நிவஹ: அயந யஸ்யேதி ப்ரஹ்மந்மாஹ: । இத்யுபயவித்யமஸாஸார்த்தநிவக்ஷயா நிவஹ: - இத்யாரப்ய யமாஹேத்யந்தமுத்தம் - அஸ்மீ காலமித்யாதிநா ஸ்யாமித்யாடியாஹுதபதஸ்ய நந்த்யாஸ்சார்த்தோ ஸ்ரித: - நநு துதீயவாக்யஸ்ய புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரத்வமயுத்தம் ।

(சா.வி:) பரத்வபக்ஷே ப்ரத்யமவாக்யத்ய ஸ்வரூபபரமிதி பக்ஷம் ப்ரத்யார்த்தாஸூக்திசம்மதிப்ரதர்ஸநபுரஸ்சரமாஹ - அகாரார்த்தாயீவெத்யாதிநா - நராணா நிவஹ: நாரா: அயநமிதி ப்ரஹ்மந்மாஹ: சமாஸாஸ்ரயணே நாராயணபதம் யமாஹ ந்த்யானாமயநமிதி தத்புருஷசமாஸாஸ்ரயணே ச யதாஹேத்யயநமிதி பதமாஸ்வய்ய வ்யாச்சகதே - தெய்யாமயமாஸ்ய: । “நராஸ்திவதி சர்வபுஸா சமூஹ: பரிக்கிர்தித:” இதி வ்ருதநாஸாரேண ந்த்யபூதச்சேதநமாப்ரபநமிதி வா “சேதநாச்சேதந சர்வ யத்யுபஹோர்வ்யிதிருச்ச்யதே । நராஸ்தத்யநம் ச” இதி வ்ருதநாஸாரேண ஸ்வரூபந ப்ரவாஹதச்ச ந்த்யபூதச்சேதநாச்சேதநவர்கமாப்ரபரவானாரபதமிதி - வஸ்துநஸ்து நராணாமித்யஸ்ய வ்யாஹ்யானரூப ந்த்யானாமிதி பதம் - ததச்ச நராணா ஸ்வரூபந. ப்ரவாஹதோ வா ந்த்யபூதானா நிவஹ: நாரா: அயநமிதி பதத்ய யமாஹ, ப்ரஹ்மந்மாஹிஸ்தி தத்புருஷாத்மா ய ப்ரதிபாஸ்யதி - அஸ்மா இத்யந்த்ய: - கால சகலமபி, சர்வஸ்திந் காலே - அத்யந்த்யஸயோகே துதீயா - சகலாஸ்வவஸ்தாஸு சஹஜகேஹ்யவித்யோ மம் ஸ்யுமிதி ப்ரார்த்தநாபதாடியாஹரண கேஹ்யவாக்யபதாடியாஹரண ச யோஜநா க்ருதா - ஸோதிக்கிறன ஸோதயந மூனறாம் பதம், துதீயபதம் - அத்ர நம: பதஸ்ய -

(சா.ஸ:) அகாரார்த்தாயீவ் ச்வமஹமித்யுத்தவித்யா அத்யயமுதேந ஸ்வரூபபரத்வம் ப்ரணவஸ்ய, மஹ்ய நேத்யுத்தவித்யா வ்யதிருகமுதேந ஸ்வரூபபரத்வம் நமஸ ஸ்த்மர்த்த: - தாதர்யாபரிஜானே கேஹ்யப்ரார்த்தநாபுபந்யா ஹ - ப்ரணவத்தில இதி-புரஸ்கரித்துக்கொண்டு, கேஹ்யப்ரார்த்தநாபுபந்யா - ஹேதுதயா ஸ்வாக்ருத்யந்த்ய: -

மூ: - அப்போது அநிஷ்டநிவृத்திபார்த்தனே அர்யஸ்வभावத்தாலே வரக்கடவது. ட்யத்திலும் “भवாஸ்து
 सह वैदेह्या” இत्याதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே कैङ्कर्यप्रतिसंबन्धियும் சபத்னிகனான
 படியாலே (இங்கும்) சதஸ்மீகனான நாராயணன் பொருட்டாவேனென்றபடி - (இங்கும்)
 नारायणाय என்கிறவிதுக்கு क्रियापेक्षैயுண்டாகையால் औचित्यத்தாலே भवेयम् என்றொரு
 पदम् अध्याहार्यम् -

(சா.தீ.) அப்போதென்று அநிஷ்டநிவृத்திपूर्वமாகவே इष्टप्राप्ति प्रमाणसिद्धமாகையாலென்றபடி
 எங்கும் पुरुषार्थप्रार्थनையில் சபத்னிகனான நாராயணன் பொருட்டென்று अनुसन्धिक்
 வேணுமெனகையில் प्रमाणं காட்டுகிறார் - ட்யத்திலும் இत्यादिபால - இங்குமென்னுமளவாய்
 - प्रार्थनापदमध्याहार्यमெனகையில் प्रमाणं காட்டுகிறார்

(சா.ஸ்வ.) அப்போது इति - अर्थस्वभावத்தாலே इति - अनिष्टनिवृत्तिயன்றிக்கே इष्टप्राप्ति
 கூடாமையாலே आर्थिकैமென்று கருகது - ஆனாலும் तृतीयपदத்திலே पुरुषार्थप्रार्थनं கூடுமோ?
 कैङ्कर्यरूपपुरुषार्थं सलक्ष्मीकप्रतिबन्धिकமாகையாலே लक्ष्मीवाचकपदमिललाभमादாலே அது
 கூடாதே? कैङ्कर्यं केवलं भगवत्प्रतिमबन्धिक தானென்னில ட்யத்திலும் तद्विवरणप्रमाणங்களிலும்
 विशिष्टमे प्रतिसंबन्धिபாகத் தோற்றுகையாலே அது கூடாதே? என்னவருளிச் செப்கிறார் -
 ட்யத்திலும் இत्यादिநா । लक्ष्मीसंबन्धमार्यमென்று கருகது ஆனாலும் भवेयमென்றொரு
 पदमध्याहरित्तु पुरुषार्थपरमென்று சொல்லக்கூடுமோ? नियामकमன்றிக்கே अध्याहारं கூடாதே?
 என்னவருளிச் செப்கிறார் नारायणाय என்கிறததுக்கு इति । अपेक्षासहकृतौचित्यन्यायमे
 नियामकमென்றபடி -

(சா.ப்ர.) तद्वाचिं शब्दाभावादध्याहारेऽपि यत्किञ्चिद्व्यादित्यध्याहारेणाऽपि नैराकाङ्क्ष्यसिद्धेः
 प्रार्थनावाचिपदाध्याहारनियमासिद्धेश्चेत्यत्र अनध्याहारेण योजनायां सम्भवन्त्यामध्याहारस्यैव एकेन
 नैरपेक्ष्ये अनेकपदाध्याहारस्यापि दोषत्वात्समर्पित इत्यध्याहारे पुरुषार्थपरत्वमिति प्रसङ्गान् स्यामित्यध्याहारे
 तादर्थ्यविहितचतुर्थ्या अनादिसिद्धप्रथमाक्षर बोधितशेषत्वपरत्वानुपपत्तेश्शेषत्वमात्रस्यानाशास्यत्वात्तादर्थ्य
 फलभूतकैङ्कर्यस्याशास्यत्वसम्भवाच्चाध्याहृत स्यामित्येतद्विशिष्टस्य तादर्थ्यप्रत्ययस्य लक्षणया
 कैङ्कर्यप्रार्थनापरत्वं युज्यत इति सांप्रदायिकमित्याह । नारायणाय என்கிற இत्यादिநா

(சா.வி.) स्वसंबन्धनिवृत्तिपरत्वादनिष्टनिवृत्तिप्रार्थनार्यात्स्यादित्याह । அப்போது அநிஷ்டநிவृத்தி
 - அநிஷ்டநிவृத்தி விநா इष्टप्राप्तेरसभवादिएष्टप्राप्तौ प्रार्थितायामनिष्टनिवृत्तिप्रार्थनापि सिद्ध्यतीति भावः ।
 பொருட்டாவேனென்னுமபடி, नारायणार्थ एव प्रकारेण - क्रियापदाध्याहारे प्रमाणं दर्शयति -

(சா.ச:) அப்போது, नमसोऽपि स्वरूपपरत्व - अर्थस्वभावத்தாலே, इष्टप्राप्तिपर चतुर्थीविवक्षित
 कैङ्कर्यस्वभावात् - नहि सर्वानिष्टनिवृत्त विना कैङ्कर्यप्राप्तिरिति चतुर्थ्यैव तस्या अपि सिद्धिरित्याशयः
 - इह शिक्षणीयार्थान् प्रासङ्गिकान् शिक्षयति - ட்யத்திலும் இत्यादिநா - इह नारायणस्यैव
 श्रुतत्वात्कैङ्कर्यप्रतिसंबन्धितेति न शङ्कनीयम् - सङ्ग्रहस्य विवरणायतार्थकत्वादिनि भावः । अत्राकाङ्क्षित
 योग्य चाध्याहार्यं दर्शयति - नारायणाय என்கிறவித்துக்கு इति ।

மூ: - “வழுவிலாவடிமை செய்ய வேண்டும்”, என்றும் “அடியேனையாட்கொண்டருளே” என்றும் “**“नित्यकिङ्करो भवानि”**” என்றும் இப்பார்த்தனையை **प्रयोगित्ता**ர்களிறே -

(சா.தி.) வழுவிலாவடிமை இत्यादि - தாத்ரீ **चतुर्थि**யாகையாலிங்கு **पूर्वसिद्धत्वेन** பார்த்தனிய மல்லாமையால் **तत्फलभूतकैङ्कर्य**மே இங்கு பார்த்தனியமென்கிறார் -

(சா.சுவா:) **भवेयमेनन्तु** **अद्याहरि**க்கவேணுமோ? **भवामि** என்று தான் **अद्याहरि**க்கலாகாதோ? எனவருளிச் செய்கிறார் **वमृवलिला** इति - **वमृवलिला** **स्वाधीनस्वार्थकर्तृत्वभ्रमादिदोष** மில்லாத அடிமை **कैङ्कर्य**த்தை - நாம், அடியோங்கள் செய்யவேண்டும், செய்யக் கடவோமென்கை - **अदिडेनै** इति - **अदिडेनै**யாட்கொண்டு, **किङ्करनाक**க் கொண்டால், - **अङ्गीकरित्त**ருளவேணுமென்கை - **पूर्वाचार्यी**ப்படியே பார்த்திக்கையாலே பார்த்தாபடமே **अद्याहार्य** மென்று கருத்து **पूर्व**ர்கள் தானிப்படி பார்த்திக்க வேணுமா? **तादर्थ्य**த்தைத்

(சா.பு:) **नन्वेवं सति सुखिभक्तेर्लक्षकत्वे लघुसज्जया व्यवहार सिद्धावपि तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकैकश इति गुरुसज्जया अन्वर्थत्वस्यावश्यकत्वात्तेनैवैकत्वेऽर्थे एकवचनं द्वित्वेऽर्थे द्विवचनं बहुत्वे बहुवचनमित्यस्यापि सिद्धे: द्वैकयोर्द्विवचनैकवचने बहुषु बहुवचनमिति सूत्रयोस्सुखिभक्तौ लक्षणाभावज्ञापनमन्तरेण प्रयोजनासिद्धे वैयर्थ्यमेव स्यादिति चेन्न; सुपो लक्षकत्वेऽप्येकवचनादिनां द्वित्वबहुत्वादिलक्षकत्वाभावज्ञापनरूपप्रयोजन सिद्धे: द्व्येकयो: इत्यत्र वचनग्रहणस्वारस्याद् गृहैकत्वपाशबहुत्वाद्यविवक्षोक्त्यानुगुण्यात् “आपो नारा:” इत्यादौ विभक्तिनैरर्थ्यैकप्रसिद्धि स्वारस्याच्चैकवचनादेर्द्वित्वादिलक्षकत्वाभावज्ञापनमेव प्रयोजनमित्यकामेनापि स्वीकर्तव्यमिति - नन्वेवमपि लक्षणयैव विभक्त्यन्तरार्थबोधनोपपत्तौ “सुसिद्धुपग्रहलिङ्गनराणां कालह अच् स्वर कर्तृयङाश्च । व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृदेषां सोऽपि च सिद्ध्यति बाहुलकेन” इत्यादिभिर्व्यत्ययानुशासन व्यर्थ स्यादिति चेन्न - अनुशासनस्य साधुत्वज्ञापकत्वेनैव सुखिभक्तौ लक्षणाभावज्ञापनस्याप्यसिद्धे: सुखिभक्तेर्लक्षकत्व एव लक्ष्यविशेषनियामकतया सप्रयोजनत्वस्य वक्तुं शक्यत्वाच्च - तथाहि सुखिभक्तेस्संबन्धानुपपत्तिभ्यामेव विभक्त्यन्तरार्थलक्षकत्वे व्यत्ययानुशासनानभिज्ञस्य करणत्वतात्पर्येण तस्य पायतीत्यादि प्रयोगे षष्ठ्यास्साधुत्वप्रसङ्गपरिहारपूर्वकं कर्मत्वलक्षकत्व एव साधुत्वस्य पठनीयत्ववद्व्यत्ययानुशासनानभिज्ञस्य विपरीतव्यत्यय प्रयोगे साधुत्वबुद्धेर्निवर्तनीयत्वादित्यलं विस्तरेण - **वमृवलिला** इत्यादि - **सर्वविधकैङ्कर्यं** कार्यमिति च - **अदिडेनै** इत्यादि - **दासभूतं मां तत्कैङ्कर्यं** कारयेति च -**

(சா.வி.) **वमृवलिला**வடிமை செய்ய வேண்டும் इति । **अपरिच्छिन्न** **कैङ्कर्यं** கர்துமபேஷிதவானித்யर्थ: । **अदिडेनै** ஆள்கொண்டருள், **दासभूतं मां तत्कैङ्कर्यं** காரயிது க்ருபாं குவித்யर्थ: -

(சா.சு:) **उक्ताध्याहारस्य सांप्रदायिकत्वमाह** - **वमृवलिला** इत्यादिना - **सर्वैरपि** कार्य **कैङ्कर्यं** नित्य कर्तुमीप्समाना वयमित्यर्थ: - **अदिडेनै**, शेषं आकिङ्करतया स्वीकुर्वित्यर्थ: । इह चतुर्थीमुख्यार्थस्य प्रार्थत्वानुपपत्तिप्रदर्शनमुखेन तल्लक्ष्यमेव **कैङ्कर्य**मित्थं -

மூ: - தாதர்ய் நியத்யஸித்வமாதையாலே அஸாஸிக்க வேண்டாமையாலும் இஸ் சவ்நத்யஸ்வரூபம் ஸ்ரணவத்தில் சொல்லுகையாலுமிதின் ஸ்ரமாய் “ஸமுத்ரே ஸோஷதமஸ்தி” ஂன்னுமாப்போலே ஸுருஷார்தாந்தரங்களையெல்லாம் விளாக்குலைக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரஃபூர்ணப்ரஹ்மனுஸ்வஸரிவாஹமான கைஈர்யம் ஒழிவில் காலத்தின் படியே இங்கு அஸேஷிக்கப்படுகிறது -

(ஸா.டீ:) தாதர்ய்நியத்யஸித்வமீத்யாடி இஸ்சவ்நத்யமாவது? ஸேஷத்வம் - ஸுருஷார்தாந்தரங்களை, ஸேஷர்யகைவல்யங்களைபென்கை - விளாக்குலைக்கொண்டு வ்யாபித்ததகொண்டு, தன்னுள்ளே அந்தர்ஸ்விப்பித்ததக கொண்டென்றபடி - ஸ்வாமிஸ்ரயோஜனமாகிலும் ஸ்வாநந்தர்யமாக வேண்டுக்கையாலே கைஈர்யத்தத்கு ஸ்வர்ததாடோஷ வாராதோ?

(ஸா.ஸா:) தான ஸ்ரார்த்திக்கலாகாதோ? சவ்நத்யஸ்ரமாயும் வாக்யம் ஸூர்ணமாயிருக்க அஈயாஹர்ந்தான் வேணுமோ? அநுஸூதஸஜார்தீயமான ஸுருஷார்தாந்தரததைத் தான ஸ்ரார்த்திக்கலாகாதோ? அதிஸயிதமான ஸ்ரஃபூர்ணப்ரஹ்மனுஸ்வததை ஸ்ரார்த்தியாமலிருக்கையும் அஸஜ்ஜதமன்றோ? ஂன்னவருளிசசெய்கிறார் தாதர்ய் நியத்யஸித்வ மாதையாலே இதி - விளாககுலைக்கொண்டு இதி, தன்னுள்ளே அந்தர்ஸ்வித்ததக் கொண்டிருக்கிற தென்றபடி - அநுஸ்வஸரிவாஹகைஈர்யம் ஸ்ரார்த்திதமானாலும் அநுஸ்வஸ்ரமும் ஸ்ரார்த்திதஸ்ராய மென்றுகருத்து - இப்படி கைஈர்யத்ததை ஸ்வஸுருஷார்தமாக ஸ்ரார்த்திக்கவேணுமோ? அது ஸேஷஸ்வரூபவிருத்வ மன்றோ? ஸ்வாமி ஸுருஷார்தமன்றோ -

(ஸா.ஸ்ர:) விளாக்குலைக்கொண்டிருக்கிற, அந்தர்ஸ்வ்யாவஸ்திதம் - ஒழிவில்காலத்தின்படியே இதி - யதா தஸ்யாஜ்ஜாதாயா ஸர்வதேஷ, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைஈர்யம் ஸ்ரார்த்த்யதே தத்யாந்ரஃபீத்யர்: - “அநௌபாதிக்கநிதேஷ:” இத்யாடி ந்யாயாடிதி ஸாவ. - நத்வெவ் கைஈர்யம் மே ஸ்யாடிதி ஸ்வர்ததயா ஸ்ரார்த்தநே “ஸாஸ்வதீ மம ஸஸித்வ. | ஸ்வாமி ஸ்வஸேஷம் ஸ்வஸம்” இத்யாடி விரோதஸ்யாந் | நோசுத்,

(ஸா.வி.) ஔசித்யமேவ வ்யநக்தி | தாதர்ய்மிதி - விளாக்குலைக்கொண்டிருக்கிற, அந்தர்ஸ்வ்யஸ்திதம் | ஒழிவில் காலத்தின்படியே தத்ராதோக்தஸ்ரகாரே | இங்கு அத்ர சதுர்த்யாம் - அஸேஷிக்கப்படுகிறது, கைஈர்யம்ஸேஷ்யத இத்யர்: | சதுர்தீ தாவதாதர்ய் விஹிதா சதுர்த்யர்ய்ஸூததாதர்ய் ஸ்வதஸித்வமிதி நேடானிஸா- ஸாஸனீயம் | நாபிதத்வரூபஜ்ஞானஸல - ததஸ்ரஸ்ரணவஸதாக்காரஸ்தலுஸ்சதுர்த்யீவ ஸித்வம் - அதோஈத்ர தாதர்ய்ஸ்யுத்தஸேஷவூத்திரேவ ஸக்ஷர்ணீயா | தஸ்யாஸ்சேடானிஸித்வத்வாடஸேக்ஷேதி ஸாவ: - தஸ்மான்ராயணாய ஸகலகல்யாணகுணவிஸிஸ்டாய ஸ்ரீமதே நிரூபாதிக்கஸேஷிணே நிரூபாதிக்ககைஈர்யக்காரிஸவேயமிதி வாக்யர்: |

(ஸா.ஸ:) ஸுஈயர்யஸவ்நத்யி சேதி ததேவ ஸ்ரார்த்த்யமித்யாஹ - தாதர்ய்மித்யாடிநா - வ்யக்த சதுர்த்யாஸ்சவ்நத்யோஸ்திதி மாத்ரஸலகத்வாத்ஸ்யா: க்ரீயாஸேக்ஷீவ நாஸ்தி | குதஸ்ததஈயாஹரேண கைஈர்யஸ்யேஹ ஸ்ரார்த்த்யத்வமிதி ஸஜ்ஜாஸ்ரஹாராய இஸ் சவ்நத்யஸ்வரூபம் ஸ்ரணவத்திலே சொல்லுகையாலும் இத்யுத்தம் | இதி ஸ்தூலமாய் இத்யநேன ஸுஈயர்யஸூததாதர்ய்ஸ்ய கைஈர்யஸ்ய ச சவ்நத்யோ உக்த - து ஸாத்மகத்வாடஸ்த்வாசு சைஈர்யம் ந ஸ்ரார்த்தனீயமிதி ஸ்ரான்தஸஜ்ஜானிவூத்தயே கைஈர்யம் ஸமுத்ரே இத்யாடிநா ப்ரஹ்மனுஸ்வஸரிவாஹமான இதி விஸேஷிதம் | விளாககுலைக்கொண்டு, ஸ்வாந்தர்ஸ்வகூத்வா - வுத்வமிந்தோ ந கேஈயேவ ஸ்ரார்த்த்யந்த இதி ஸஜ்ஜாஸ்ரநுத்தயே ஸ்ரஸ்ரணஜனகூடஸ்தீரேவத்யம் ஸ்ரார்த்த்யதேதி நிதர்ஸநஸ்ரதர்ஸநம் | ஒழிவில் காலத்தின்படியே இதி |

(सा.सं.) ननु यद्यत्र प्रार्थ्यन्तादर्थ्य स्वलाभावसायि तदा शेषत्वव्याघातः - तदव्याघाताय स्वामि प्रयोजनस्यैवेह प्रार्थने स्वानन्दावाप्तिर्न मन्त्रार्थस्थात् - प्रयोजनमनुद्दिश्येति न्यायेन केवलपरार्थप्रवृत्तेर्दुर्घटता चेत्पत्राह - अत्रेति चतुर्थ्या स्वानन्दफलककैङ्कर्यपिक्वापि कैङ्कर्यस्वभावात्स्वामिलाभपर्यवसायिन्येव - नहिचेतनस्वभावादनुनिष्पन्न स्वलाभः स्वामिनः प्रधानफलिता स्वस्य शेषतां च सङ्कोचयितुमलमिति भावः ।

மூ: - “त्रैगुण्यं षड्गुणाढ्यं च द्विधात्रं परिकीर्तितम् ।
त्रैगुण्यमन्नं बद्धानामितरेषा मथेतरत् ॥”

என்கிற ஷாட்ஹுணாட்யமான அந்நமாவது? ஷட்பாதுணானுபவம் - அதடியாக வருகிற ஷோக்யதம-
கேஹ்யவிஷேஷங்களாகவுமாம் - ஷோகமாத்திரசாம்யலிஹாச்ச” என்கிறபடியே முக்ததசையில் ஷரமசாம்ய
ஷோக்யத்திலும் ஶானத்திலுமாகையால் அப்போதும் ஸவூபானுபந்தியான ஷேஷத்வத்துக்கும் இதின்
பலமான கேஹ்யத்துக்கும் விரோதமில்லை -

(சா.தீ:) வேறே ஷால்லியிருக்க இந்த ஷார்த்தனே கூடுமோ? என்னவருளிச் ஷெய்கிறார்.
ஷோக்யமத்யாதி - ஷோக்யமத்ன, ஷகூதி: - ஷட்ஹுணாட்யமத்ன, ஷகவான் । ஷட்ஹுணானுபவமத்ன ஷோக்யவஸ்து
- கேஹ்யத்தை விவதித்தபோது ஷட்ஹுணாட்யமூபசாரிகமென்று ஸூசிப்பிக்கிறார் - அதடியாக
த்யாடியால் நனு ஷரமசாம்யாபதியால் முக்ததசையில் ஷேஷத்வமில்லாமையாலப்போது எங்ஙனே
கேஹ்யோபபதிரத்யத்ராஹ - ஷோக மாத்திரத்யாடியால். கேஹ்ய்ஷார்த்தநாதிதசையில் நாராயணாயாஹ -

(சா.ஸா:) ஷோக்யமதி - ஶுதியில் ஷொன்ன அத்னபத ஶானஶக்யாதி ஷட்ஹுணாட்யாத்னபரமென்று
கருத்து. ஷோக்ய, ஷிஹுணபூகூதிர்திஸந்த்யத்னம் - ஷத்தானாமென்றபடி. திரேஷா முக்தானா நித்யானா ச ।
திரத, ஷட்ஹுணாட்யமத்னமென்றபடி - அத ஶதஸ்துபர்யாய: - திரேஷா து என்றபடி - ஆனாலும்
கேஹ்ய் பூஷார்த்தமென்று ஷால்லக்கூடுமோ? முக்தனுக்கு ஷத்மத்தோடு ஷரமசாம்ய ஷால்லகையாலே
ஷத்மதுத்யமாக ஸாமித்வ மே வருகையால் விருத்தயா ஷேஷத்வகார்யகேஹ்ய் கூடாதே? என்னவருளிச்
ஷெய்கிறார் ஷோகமாத்திரசாம்யலிஹாச்சேதி - “ஸோஹ்நுதே ஸர்வாந்காமான் ஶஹ ஷ்ரஹணா விபதித்”
த்யாதிஷோகஜானமாத்திரே சாம்யமென்று கருத்து இப்படி முக்ததசையில் ஷேதகர்ஷேஷேஷிஷாவமுண்டாகில்
முக்ததசையில் -

(சா.பூ:) ஶத்வரஜஸ்தமோ ரூபா ஶுணா எஷா பதார்யானா தே ஷிஶுணா: - த எவ ஷோக்யம் பூாகூதவஸ்தூநித்யர்ஶ
- நனு நிரஹ்ஶஸ்வதத்னே ஷரமசாம்யாபத்யானா முக்தானா ஶ்வதத்னத்வாத்ந்ஷேஷத்வகேஹ்ய்நோபபத்யதே த்யத்ராஹ -
ஷோகமாத்திரத்யாதி - நத்வெவமப்யஹ் கிஹ்ரஸ்யாமத்யஹ் பூஹோஹுபபத்ன: । அஹ்ஹ்ரஸ்ய த்யாஜ்யத்வாவகமாதித்யத்ர -

(சா.வி:) எதாவத்னாத்மேவ ஷோக்யம் - பரந்து “எதத்ஸாமகாயத்னாஸ்தே । யேந யேந தாதா கசுத்தி தேந
தேந ஶஹ கசுத்தி” த்யாதிநா நிஶிலஶுணவிஷூதி விஶிஷ்ரஹ்ஶுணோஹுஷாவ்யத்வாத் ஷாட்ஹுணபத ததனுபவஜநித
பூதிதாரிதாஸோபஸ்தோசிதாஸேஷேஷதேகரதிரூபநித்யகேஹ்ய்பர்யந்த ச ஷவதீத்யாஹ - ஷோக்யமதி -
ஷோக்ய, ஶத்வரஜஸ்தமோ ஶுணாத்ரயா பூகூதி: - அத்ன, ஷோக்யம் । நனு ஷரமசாம்யாபத்யா முக்ததஸாயா
ஸேஷத்வாஷாவாத்ந் கேஹ்ய் ந ஶ்யாதித்யத்ராஹ । ஷோகமாத்திரேதி । ஶானஷோகயோரேவ சாம்யேந
ஸவூபசாம்யாஷாவாத்ஸவூபானுபந்திஸேஷத்வஸ்யாவ்யாஹதத்வாத்ந் கேஹ்ய்விரோத திதாஷவ: - நனு நாராயணாயாஹ
ஸ்யாமதி பூார்த்தநா அஹ்ஹ்ரரகர்ஷத்வாத்ந்யுத்தேத்யத அஹ - முமுகூதசேயிலும் தித -

(சா.ஸ:) ஷோக்யமதி - ஷேஷத்வகேஹ்ய்யோ: பூாப்யஷூதபரமசாம்யவிரோதிதா ச நேத்யாஹ-ஷோகேதி -
ஷோகத்திலும். அநுகூலதயானுபவ - ஶானத்திலும். ஶாஶாத்காரே । நத்வஹ் நாராயணாய ஶ்யாமத்யர்ஶே அஹ்
பூஹேண பாராத்ய்விரோத த்யத்ராஹ -

மூ: - முமுक्षுதஸ்யில் ஸ்வய்஢்ரயோஜனமாகப்பண்ணும் கை஑்ய ஸுகூதவிஸேஸோபாதிக்கமாய், ஢்ருததிதிஸாயுக்தமாய், நி஢்ராதிக்களிலே ஢்ந்ரரிதமாய், ஢்வ஑்஑ி஑்ரரஸமாயிருக்கும். இங்கு இவன் கை஑்யமொழியப்பண்ணும் வ்யாபாரங்களில் ஢்ரவதாஜைக்கு ஢ொரு஢்ந்தாதவையெல்லாம் ஏதேனுமொரு ஢்ரதிகூல஑தத்தைக் கொடுக்கும். ஢்ரவதனுஜாதங்களான காம்யங்களில் ஸ்வர஑்ஸவா஑்ய்ங்களானவையெல்லாம் ஢்நெகதோஷ஢்ருங்களான ஢்நுகூலா஢ாஸங்களைக் கொடுத்து ஢ம் மு஑த்தாலே வா஑கங்களாம். ஑கையாலே முமு஑்வுக்கு

(ஸா.தி:) ஢ய முமுक्षுதஸ்யில் இவன் கை஑்ய மொழியப்பண்ணும் வ்யாபாரங்களில் கர்த்வாகர்த்வவி஢ா஑் ஢ண்ணுகிறார் - இங்கிவனென்று து஢ங்கி ஢ொரு஢்ந்தாதவை, நி஑ி஢்ருங்கள், காம்யங்களிலும் ஸ்வர஑்ஸவா஑்ய்ங்கள் வா஑கதயா த்யாஜ்யங்களென்கிறார் - ஢்ரவதனுஜாதெயாதிதயால் - ஢்ரவதூக்தி தத்வஜ்ஞா஢்ரவதூராவதஸமூ஢்ருத்யை஢்ற்றச் ஑ெய்யும்

(ஸா.ஸா:) “திதி஑்ரு஢்ருதானி” என்கிற஢டியே ஸு஑து:஑ாதி ஢்ருதத்தை விவெகியா஢்஢டியாலே ஑஢்ந் ஢ண்ணிக்கொண்டிருக்குமிவ ஢்ரதிக்காரி என்ற஢டி நி஢்ராதிதி | ஢ாதிஸவ்஑ததாலே வூதாலா஢ாதி வ்யாபார விவ஑ிதம் | இ஢்஢டி ஑ஸாரதஸ்யிலே முமு஑்வுக்கு முக்தி஢ாஸே஑யா வௌம்ய ஑ொன்னது ஑ுடுமோ? இவன் ஑ெய்கிற நி஑ி஢்ருவ்யாபாரங்களும் கை஑்யகோதிநிவி஑ மன்றோ? இங்கிவன் ஢ண்ணுகிற நி஑ி஢்ருவ்யாபாராதிகள் நி஑ி஢்ருதயா ஢ா஑ங்களாகையால் கை஑்யமன்றென்னில஢்஢ோது கூதோ஢ாய்னாவிவனுக்கு ஢ா஑ஜ்ந்யநக ஢்ரஸ஢்ருயாதோ? “ந ஑லு ஢ா஑வதா யமவி஑ய் ர஑்஑்ந்” என்று நரகாதி஢்ரு஑லமில்லாமையாலே ஢்ரு஑லஜநக மாகாதது ஢ா஑மல்லாமையாலே ஑ர்வவ்யாபாரங்களும் கை஑்யங்களென்று ஑ொல்ல வேண்டாலோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் - இங்கு இவன் இதி - நரகமில்லாவிட்டாலும் “இஹைவௌ கெ஑ி஢்ரு஑்ந்வா ஢்வந்” என்கிற஢டியே ஢்ரதிகூல஑லஜநக மாகையாலே ஑கலவ்யாபாரமும் கை஑்யமன்றென்ற஢டி - ஢ாஜைக்கு஢் ஢ொரு஢்ந்தாதவை என்று ஑ொன்னது ஑ுடுமோ? ஢்ரவதனுஜாதங்களான ஸ்வர஑்ஸவா஑்ய்கர்த்ங்கள் ஢ாஜைக்கு஢் ஢ொரு஢்ந்தாதவையானால் ஢்ரதிகூலஜநகங்களாக வேண்டாலோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் - ஢்ரவதனுஜாதங்கள் இதி - காம்யங்களும் முமு஑்வுக்கு ஢்நி஑்ரு஑லஜநகதயா ஢ா஑ ஑ங்களென்று கருத்து - ஑ுனாலும் ஸ்வர஑்ஸவா஑்ய்கர்த் முமு஑்வுக்கு நி஑ி஢்ரு மல்லாமையாலே ஢ா஑மல்லாமையாலே கை஑்யமாக வேண்டாலோ? இ஢்஢டியன்றாகில் மாலாகரணதோரோ஑ாதிக்கர்த் ஑ங்களும் ஑வ஑லஜநகதயா கை஑்யகோதிநிவி஑மன்றென்று ஑ொல்ல஢்ரஸ஢்ருயாதோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் ஑ுதையாலே இதி ஑ுதையாலே, ஢்நி஑்ரு஑லஜநகமாகையாலே என்ற஢டி

(ஸா.வி:) இங்கிவன் கை஑்ய மொழிய இத்யாதிநா - ஢ொரு஢்ந்தாதவை ஢்நனு஑ுநா: - நி஑ி஢்ரு இத்ய்: - ஢்ரதிகூலத்தைக் கொடுக்கும், ஢்ரதிகூல்ய் ஢்ரு: | ஢்ந்஑ங்களாம் இதி ஢த: காம்யா ஢்ரி த்யாஜ்யா இத்ய்: - ஢்ந்஑காம்ய஢்ரஸ்து ந த்யாஜ்யா இத்யாஹ - ஑ுதையாலே இதி |

(ஸா.ஸ:) एवं च हेतुः पक्षे “नरोगं नोत दुःखताम्” इत्यादिना बाधितविषयः - कर्मवश्यकर्तृत्वेन सोपाधिकश्चेति भावः - । कैङ्कर्यप्रसङ्गान्मुमुक्षोस्त्याज्योपादेयविभागं च करोति - इங்கு इत्यादिना ढொரு஢்ந்தாதவை - நி஑ி஢்ருதானி - விதிவி஑ிதத்வா஢்நுஜாதங்கள் இத்யுக்தம் - வா஑கங்களாய், ஑ஸாரா஢்ருதி஑ைவஸ்யு: ||

(சா.சं:) காம்யங்களாண் இத்யுக்த்யா தத்தத்ப்ராதிபலகானுஜாகைஹ்யாண்யுச்சந்தே । இத்யம் பிராசங்கிகம் சமாய்ய
வஸ்துத ப்ராத்த்யகைஹ்யச்ய ச பாகவதபர்யந்தாமுபபாடயதி । ப்ரணவத்தில் இத்யாதிநா - தாரநமஸோ:
ப்ரதிபந்நயோ: பாராத்யபாரதந்யயோரத்யந்தா ஔசித்யமாலா இதி ஔசித்யரூபமான இத்யுக்தி: । சுவதந்நச்ய
சேஷிணஸ்வாபிஷ்ட விநியோகோசிதோ ஹி நிரூபாதிசுசேஷதயா பரதந்ந இதீஹைசித்யம் । அ(து)டியாக,

(मा.सं.) तन्निबन्धनतया । एवं च प्रणवप्रतिपन्न स्वरूपभूतशेषत्वस्य तदीयपर्यन्तत्वादिह प्रार्थनीयमपि कैङ्कर्यं तदीयपर्यन्तमिति भावः - उपपत्तिस्थापितेऽर्थे प्रमाणं च दर्शयति । ममेति । पारतन्त्र्यमेव दुःखावहम् - तदत्यन्तता तु नितराम् । अतः कथं तस्य प्रार्थनीयपुरुषार्थत्वमित्यत्राह सर्वमिति । देहात्माभिमानवतः पुरुषार्थार्थकामौ - देहादिद्वित्वधीमतः स्वर्गादयः - तत्त्वे सति भगवच्छेषत्वधीमतो भगवत्कैङ्कर्यम् - भागवतशेषोऽप्यहमित्यात्मयाथात्म्याध्यवसायवतस्तत्कैङ्कर्यमपि पुरुषार्थ इत्याशयेनात्माभिमानानुगुणेत्युक्तिः -

மூ: - இங்கு ததீயரெனகிறது ததீயத்வவ்யவசாயரசமுடையவர்களை -

(சா.தீ) அஹெதங்ஙனெபென்னில் ? தேஹ்மாஹிமானதஸீயில் அர்த்தகாமங்கன் பुरुஷார்த்தமாய்த் தோற்றும் தேஹ்விவ்லக்ஷணத்வஜானதஸீயில் - ஸ்வர்காடிகள பुरुஷார்த்தமாய்த் தோன்றும் - ஹகவக்ஷேஸ்த்வமாநதஸீயில் ஹகவத்கேஹ்ய பुरुஷார்த்தமாய்த் தோற்றும் ஹகவதஸேஸ்த்வபர்யந்தஜானதஸீயில் ஹகவதகேஹ்யபர்யந்த ஹகவத்கேஹ்ய பुरुஷார்த்தமாய்த் தோற்றும் இப்படிப்பட்ட வ்யவஸ்தீயாலென்கை இப்படி ஹகவதாஹவதஸேஸ்த்வபாரதந்யங்கன் ஆத்மாவுககு ஸ்வரூபமென்றறிந்தாலது து'ஸ்யாய்த் தோற்றாதே நிராநஸ்யப்ரீநிஹேதுவாயிருக்குமென்கை இங்கு ததீயத்வம் ஸர்வஸாஹாரணமன்றோ ? ஆகையால் ஸர்வவிப்யததிலும் கீஹ்ய ப்ரஸஜ்ஜியாதோ ? எனனவருளிச் ஸெய்கிறார் - இங்கு ததீயரென்று துடங்கி -

(சா.ஸா.) தேஹ்விதரிக்தாந்மஜானே ஸ்வர்காடிக் பुरुஷார்த்த - ஹகவக்ஷேஸ்த்வஜானே ஹகவத்கேஹ்ய பुरुஷார்த்த: - ஹகவதஸேஸ்த்வபர்யந்தஹகவக்ஷேஸ்த்வஜானதஸாஸா ஹகவதகேஹ்யமபி பुरुஷார்த்த. என்கிற வ்யவஸ்தீயாலே ஹகவதபடி ஆனாலும் கீஹ்ய ததீயபர்யந்தமென்று ஸொல்லக்கூடுமோ ? ஸர்வஸா ததீயத்வா-விஸாஸாஸர்வவிப்யததிலும் கீஹ்ய ப்ரஸஜ்ஜியாதோ ? எனனவருளிச் ஸெய்கிறார் இங்கு இதி -

(சா.ப்ர) ஷ்வபஷ் விததூணாஹாரீ ஸந்தோ டாஸ்யைகஜீவநா' ॥ இத்யாஹுக்தரீத்யாத்ரத்யானுகூல்யானுகூல்யயோ ரோபாஹ்வாத்ரத்யாபி விஸயவிஸேஹ டாஸ்யஸ்யானுகூல்யதர்ஸநாஹ - ஸ்வாஹவிகாகாரப்ரதீஸந்ஹவதா பாரதந்யம் ப்ரயதமமேவ ஹவேததி ந காப்யநுபபதீதர்த்ய: - நநு ததீயபதஸ்தத்யுத்யா எவ பुरुஷார்த்தபரத்வாத்ரத்யாஸ்தவ ப்ரகூல்யதர்ஸநஸ்வாஸாஹிஹயித்வாநாரவிஸிஸ்த்ய ச ஹகவத: ப்ரகூல்யதர்ஸநாஹிஸேஸ்த்வே ஸஹவத்யுபலக்ஷண-த்வஸ்யாந்யாயத்வாதீதி ந்யாஸாஹகவதகேஹ்யஸ்யாபி நாராயணபடாஹே ஸிஹ்நே முக்தோ தேஸாமநுஹாவ்யத்வ ஸிஹ்நேயாபி தத்வகேஹ்யஸ்யாபி ஸிஹ்நேஸ்ததா கீஸ்திஹ்நேஸ்தவ ப்ரணவநமஸாரதத்வோக்திரநுசீதேத்யத்ர ந்யாயலஹ்யத்வே டேவதாந்நரம் ப்ரத்யாபி தத்ரப்ரஸகேஸ்தத்ய ச "நாந்யம் டேவம் நமஸகூர்யாத்" இத்யாஹிநா விஸேஹாந்யாஸ்ய வ்யஹிசாரதர்ஸநாஹ தத்ர ஹகவதகேஹ்யாஸிஹ்நே: "ததீயாராஹநம் பரம் । பூஜநீயா விஸேஸத: - தேஸ்வ-சீதேஸ்வசீதோ5ஹ யதாவத் । தேஸ்வேவ துஸேஸ்வஹமேவ துஸ: । தஸ்மாஹிஸுப்ரஸாடாய வுஸுணவாந பரதோஸயேத் । ரஸாந்ஹக்தஸ்ய ஜிஹ்யாயமஸநாமி" இத்யாஹி ப்ரமாணாநுஹ்யேந ப்ரணவநம: படார்த்தாத்யந்தபாராத்ய பரதந்நாஹ்யாமேவ ஹகவதகேஹ்யரூபபुरुஷார்த்தஸிஹ்நிர்த்யஹிப்ராயேணாஹ - இங்கு ததீயம் இத்யாஹிநா ।

(சா.வி) யடா யாஹ்ரஸாஹ்மாஹிமானஸ்தடா தடநுஹுணாஸ்ய பुरुஷார்த்தத்வபுஹ்நி: । தேஹ்மாஹிமானதஸாஸா அர்த்தகாமயோ. பुरुஷார்த்தத்வபுஹ்நி: - தேஹ்விவ்லக்ஷணாஹ்மாஹிமானதஸாஸா ஸ்வகடீ: பुरुஷார்த்தத்வபுஹ்நி: - ஹகவந்மாநஸேஸ-ஹூதாஹ்மாஹிமானதஸாஸா ஹகவத்கேஹ்யமாநே பुरुஷார்த்தத்வபுஹ்நி: - ஹகவதஸேஸஹூதாஹ்மாஹிமானதஸாஸா ஹகவத கீஹ்யஸ்யாபி பुरुஷார்த்தத்வபுஹ்நி: - அதஸ்தத்ப்ரார்த்தநா யுஜ்யத எவேதி ஹாவ: - நநு ததீயத்வம் ஹகவதீயத்வம் - தத்ஸர்வஸாஹாரணமீத்யத ஆஹ - இங்கு ததீயம் இதி - ததீயத்வேந யோ வ்யவஸாய: ததீயா வ்யம் ததீயகேஹ்யைகஹநா இதி வுஹ்நி க்ரீயமாணகேஹ்யரூபோ வ்யாபாரஸ்தஸ்மிந் ।

(சா.ஸ.) அதீப்ரஸஜ்ஜபரீஹாராய ததீயபடவிவஹிதமாஹ - இங்கு இதி - ததீயம் ஷவ்ஸ்ததீயத்வபர:-

மூ: - நாரங்களாலே விசிஹ்ணான நாராயணனைப்பற்ற கைஹ்யத்தை அபேஹிக்கும்போது விசேஷணமான நாரங்களையும் பற்றகைஹ்ய அபேஹிக்கப்பட்டதாமென்னுமிடம் ந்யாயசிஹ்மமாகையாலே இங்கு ததீயகைஹ்ய சிஹ்ஹிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் - இப்படி விசேஷணத்வமே ஸ்ரயோ-ஜகமானால் நாரசஹ்ஹ்யாங்க்ளாக இங்கு விவஹிதங்க்ளான ஹ்ரஹ்யாதி ஹ்வதான்தரங்க்ளையும், (ஸ்ரஹ்வாதிஹ்ளையும்) ஹ்ரகவதஹ்வேஹிக்க்ளையும் பற்ற கைஹ்யஸ்ரபேஹி பண்ணிற்றாம். நரஸ்ரதியைப் பற்ற கைஹ்யத்தை அபேஹித்தானென்றால் நரரைப் பற்ற கைஹ்யம் (அஸ்ரபேஹிதம்) ஆகாதாப் போலே இங்கும் ந்யாயமாத்ரத்தால் நாரங்க்ளையைப் பற்ற கைஹ்யஸ்ரபேஹி சிஹ்ஹியாது -

(சா.தீ:) நாராயணனுடைய கைஹ்ய ஸ்ரஹ்யிக்கப்படுகிறதாகையால் விசேஷணமான நாரசஹ்ஹ்யத்தககு அர்யமான ஹ்ரகவதருடைய கைஹ்யமுமிங்கு சிஹ்ஹிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் இப்பஹ்ஹத்தில இந்ந்யாயமும் ஹ்ரஹ்யாதி ஹ்வதான்தரங்க்ளிலும் அதிஸ்ரஸக்தம்மன்றோ? என்னில் இதுக்கு ஸ்ரஹ்ஹார நரஸ்ரதிகைஹ்யமென்றால் நரரையும் பற்ற கைஹ்யம்ஸ்ரபேஹிதமாகாதாப் போலே இங்கும் க்வலந்யாயத்தால் ஹ்ரகவதகைஹ்ய சிஹ்ஹியாது ஆகையால் “மம மஹ்ஹதஹ்ஹக்ஷே ஸ்ரீதிரஹ்யாதிஹ்ர ஹ்ரவி | தஸ்மான்மஹ்ஹதஹ்ஹக்ஷாஷ்ஹ ஸூஜனீயா விசேஹ்ர: ||” இதுயாதி ஸ்ரமாணவலத்தாலே ஹ்ரகவதகைஹ்யம்ஸ்ரபேஹிதமாகிற தென்றருளிச் செய்கிறார் - நாரங்க்ளாலே விசிஹ்ணான இதுயாதிவாக்யஹ்ரதஹ்யத்தால் ஆனால் அநுஹ்வயதீயிலும் நரஸ்ரதார்யரான ஹ்ரஹ்யாதி ஸ்ரவ்மும் ஸ்ரவிஹ்மாகாதே போமே?

(சா.ஸ்வ:) இங்கு. ஹ்ரகவஹ்ஹ்ஷேத்வம் ததீய ஸ்ரயந்த்மென்கிற விடத்திலென்றபடி இப்படி அர்யிகமாக ஹ்ரகவதகைஹ்ய சிஹ்ஹமென்று சொல்லக்கூடுமோ? நாராயணவிஹ்யத்தில் கைஹ்யத்தைப் ஸ்ரஹ்யித்தால் விசேஷணதயா நாரசஹ்ஹ்யாந்தரீர்தஹ்ரகவதரையும் பற்ற கைஹ்யஸ்ரபேஹி ஹ்ரவத எவ சிஹ்ஹிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுகையாலே அதுவே ஸ்ரஹ்ஹிதம் மன்றோ? என்ன ஸ்ரஹ்ஹித்தை அநுவதித்து நிரசிக்கிறார் - நாரங்க்ளாலே இதுயாதிநா பண்ணிற்றாம் இதுயந்தென - இங்கு விசேஷணத்வமே கைஹ்யத்தக்கு ஸ்ரஹ்ஹரீர்த: ஸ்ரயோஜகம் - ஹ்வதான்தராதிக்ளில் “நான்யம் ஹ்வம் நமஸ்குரியத்” இதி நிஹ்ஹேஹ்ர வாதகமாகையாலே ஹ்ரஹ்யாதி ஹ்வதான்தரவிஹ்யம் த்யக்தமானாலும் ஹ்ரகவதவிஹ்யத்திலே வாதகமில்லாமையாலே ஸ்ரவஸ்ரஸ்ரதீர்திக்கு வாதகமேது என்னவருளிச் செய்கிறார் - நரஸ்ரதியை இதி | தயா ஸ்ரவஸ்ரஸ்ரதீர்தி ஸ்ரேயில்லையென்று கருத்து - ந்யாயமாத்ரத்தாலே கைஹ்யஸ்ரபேஹி சிஹ்ஹியாதென்று சொன்னால்

(சா.வி:) ரஸமுடையவர்கள், ஸ்ரீதிமந்த: - ஹ்ரகவதா இதுயர்த: - கெஹ்ர்து நாராயணாயேத்யத்ர நாரவிசிஹ்ஹஹ்ரகவத: கைஹ்யஸ்ரதீர்திஸ்ஹ்நித்வெ ததிசேஷணஹ்ரத நரஸ்ரதார்யஸ்யாஸ்ர கைஹ்யஸ்ரதீர்திஸ்ஹ்நித்வம் ந்யாயசிஹ்ஹிமதி நாராயணசஹ்ஹே ஸ்ரஹ்ஹதாதிவ ஹ்ரகவதகைஹ்ய சிஹ்ஹயதீயது: - ததயுக்தம் - தயாத்வேஹ்ரதிஸ்ரஹ்ஹாத் - அத் ஸ்ரஹ்ரவநமஸோ: ஸ்ரதீர்திஸ்ர ஹ்ஷேத்வ ஸ்ராரதந்யாஹ்யாமேவ ஹ்ரகவதானா கைஹ்யஸ்ரதீர்திஸ்ஹ்நித்வமேஹ்வயித்யஹ்ரஹ்ரேத்யாஹ் - நாரங்க்ளாலே இதி - இஹான்யஹ்ஷேத்வஸ்ய சிஹ்ஹத்வாலுக் ந்யாயஸ்ய வ்யஹ்ரஹாரித்வாததிஸ்ரஹ்ஹாஹ் ந ந்யாயஸ்ரவ்ர்தி: | கிந்து ஹ்ரகவதஹ்ரமத்யநுரோதென த்ரதீயவிஹ்ய எவ கைஹ்யம்ஸ்ரபேஹிதமித்யாஹ் -

(சா.ஸ:) வ்யவஸாயஸ்ரஹ்ர ஸ்வாஹ்ரிகாரானுஸ்ரஹ்ரமஸஹ்ஹ்ரஹ்ரததாஸ்ய ரஸசஹ்ஹ்ரென விவஹ்ரஹிதம் ந்யாயசிஹ்ஹித்யத்ர ந்யாயசஹ்ஹ்ர ஸ்ரஹ்ரந்ரயோஸ்ரஹ்ரஹ்ரந்யாயஸ்ரஹ்ரதவிசேஷணாதிந்யாயஸ்ர: ந்யாயஸ்ய விசேஷணத்வமாத்ரநிவந்நதயா க்யஹ்ரஹாரஸ்ரஹ்ரஹ்ரந்ர நரஸ்ரதியை இதி | ஸ்வாஹ்ரமதம் ததீயகைஹ்யசிஹ்ஹிஸ்ரஹ்ரஹ்ர விவ்ரஹிதி | -

மூ: - ஆனபின்பு ப்ரமாணமுகத்தாலே ஸ்வாமியினுடைய அபிமதம் செய்ய அபேஷிக்கிறானா கையாலே அவனுக்கு ப்ரியதமராயிருக்கிற ஸேஷத்வஜ்ஞானமுடைய அநந்யப்ரயோஜனரைப்பற்ற கைட்யம் அபேஷிதமாயித்தனை. அநுபாவ்யதையிலும் நாரஸாப்தார்த்தமான ஸர்வமும் ப்ரவிஸ்தாமென்னுமிடமும் ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனை - இப்படி திரு மந்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டு வாக்யம் ஸ்வரூபரமாய். ஒரு வாக்யம் பூரூபார்த்தார்த்தநாபரமாக யோஜித்தது.

(சா.பி.) என்ன அதாவும் விஸேஷணத்வமாத்த்ரப்யுக்தமாய் வந்ததனறு. ப்ரமாணபலாயத்ர மெனகிறார் - அநுபாவ்யதையிலும் இत्याதி - வாக்யத்ரயபக்ஷத்தில் ப்ரணவநமஸஸூக்ஷ்மம் ஸ்வரூபரம் - தூதீயபட பூரூபார்த்தபர மென்னும் யோஜனையை உபஸஹரிககிறார் - இப்படி திரு மந்ரத்திலென்று துடங்கி இனி ப்ரணவ ஸ்வரூபரமாய் நமஸ அநிஸ்திநிவ்ர்த்திப்ரார்த்தநாபரமாய் தூதீயபடமிஸ்திப்ரார்த்தநாபரமென்னும் யோஜனையைக்

(சா.ஸா.) பாகவநவைட்யாபேஷை சதூர்த்தியிலே ஸித்திப்பதெங்கனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஆனபின்பு இதி - இப்படி கைட்யரூபபூரூபார்த்தபேஷையில் நாரங்கல் விவக்ஷிதங்கல்ஸலாமல் டோனாலல் அநுபவரூபபூரூபார்த்தத்திலும் விஸேஷணதயா நாரங்களுக்கு அநந்தர்भाव ப்ரஸத்தியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அநுபாவ்யதையிலும் இत्याதி - "ஸர்வஃ ஃ பஸ்ய: பஸ்யதி - ஸர்வமான்னோதி ஸர்வஸா:" இत्याதி ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனையென்றபடி - ஏதாவத்பர்யந்ந விஸ்தரேஷச் சொன்ன அர்த்தத்தை உபஸஹரிக் கிறார் - இப்படி இதி - ஆனாலும் இந்த பக்ஷத்தில் அநிஸ்திநிவ்ர்த்திபூரூபார்த்தபேஷைகதேஸமார்த்திகமென்று சொல்லுகையாலிதுவும் வித்திஸ்க்ஷ - மன்றோ? -

(சா.ப்ர.) ப்ரமாணபலத்தாலே "ஸோஃஸ்துநே ஸர்வாந்காமாந்ஸஃ ப்ரஹ்மணா | ஸர்வஃ ஃ ஃ பஸ்ய: பஸ்யதி" இत्याதேஸஸூக்ஷ்மகாமாத்த்ரஸர்வஸ்யானுபாவ்யத்வமாத்த்ரஸித்திந்நு கைட்யப்ரதிஸம்பத்தித்வஸ்யேதி பாவ: ஸஜ்ஜஹோக்தானுவாதேந ப்ரகரணாவித்தேத டர்ஸயந் ப்ரதமவாக்யமாத்த்ரஸ்ய ஸ்வரூபரத்வேந தூதீயதூதீயயோ: பூரூபார்த்தபரத்வேந யோஜனா டர்ஸயதி | இப்படி இत्याதினா | -

(சா.வி.) ஆனபின்பு இதி - அநந்யப்ரயோஜனரைப் பற்ற இत्यனேந ப்ரயோஜனாந்நர பரபக்தாவ்யவத்தித்தன்தே | ஸேஷத்வஜ்ஞானரமமுடையவா இत्यனேந குணபக்திகாரிணோ நிர்குணப்ரஹ்மவாதினோ வ்யவத்தித்தன்தே | ப்ரியதமமாயிருக்கிற இत्यனேந பாகவதாபகாரகாரிணஸ்ஸேஷத்வஜ்ஞானரஸிகா அப்யந்யப்ரயோஜனா அபி ந ஸேவ்யா இதி தேஃபி வ்யவத்தித்தன்தே - தஹி் மூக்திகாலேஃஸ்துபவதஸாயாமபி நாரபதார்த்தஸ்யானுபாவ்யத்வ ந ஸ்யாதித்யாஸஜ்ஜத ததாபி ந்யாயபலான்யாயாத் | கிநு "இமான் லோகான் காமாஹிகாமரூப்யநுஸத்த்ரந்" இत्याதி ப்ரமாணபலாதேவ ப்ராப்தமித்யாஃ - அநுபாவ்யதையிலும் இதி - அதாவாக்யத்ரயபக்ஷே பூர்வோக்தபக்ஷோபஸஹரபுரஸ்சர்வ ப்ரதமவாக்யமேவ ஸ்வரூபரம், உத்தரவாக்யதூய க்ரமேணாநிஸ்தி நிவ்ர்த்திப்ரார்த்தநாபரமிதி பக்ஷாந்நரமாஃ - இப்படி திருமந்ரத்தில் இதி -

(சா.ஸ.) ஆனபின்பு இதி | பரோக்தவித்யா ததாயகைட்யஸித்திப்ரகாரே அநுபபந்ந இत्यர்த்த: | தஹி் மூக்திதஸாயா க்ரத்த்நவிஸிஸ்தஸ்யானுபாவ்யத்வம் பவதிரஸ்யபுரமய்யத இत्यதாஃ - அநுபாவ்யதையிலும் இதி | "ஸர்வஃ ஃ பஸ்ய: பஸ்யதி-ஸோஃஸ்துநே" இत्याதி ப்ரமாணேநேவ ததப்யுபகர்த்ந ந ந்யாயமாத்த்ரேணேதி பாவ: | வாக்யத்ரயத்வபக்ஷே இத்த் க்ரதா ப்ரதமா யோஜனாமநூததூதீயா யோஜனா டர்ஸயதி - இப்படி இत्याதினா -

மூ: - இங்ஙனன்றிக்கே ஸ்ரணவ் ஸ்ரூபரமாய், நமஸ்ஸிலே அநிஸ்திநிவ்ர்தி ப்ரார்த்தனையாய், அநிஸ்தி நிவ்ர்தித்தால் வரும் பூரூபார்த்தத்தை நாராயணாய ஸ்யாம் என்று கணிக்கிறதாகவுமாம் - இந் நமஸ் ஸூக்கும் இப்படி டூயத்தில் நமஸ் ஸூக்குப்போலே விரோதிநிவ்ர்தி ப்ரார்த்தனையிலே தாத்ரயமான யோனாவிஸேஷமும்

“ஸ்ரணவோதிததக்ஷேபாவோஹ் நிஜகர்மபி: ।

அஹ்ஞாரமமத்வாப்யாமபிபூதோ஽ப்யத: பரம் ॥

தக்ஷேபத்வானுஸந்தான பூர்வதக்ஷேபவ்ர்த்திக: ।

பூயாஸமਿத்யம் பாவம் வ்யநக்தி நம இத்யத: ॥”

என்று பஹுந் நித்யத்திலே ப்ரதர்ஸிதம் -

(சா.தி:) காட்டுகிறார் - இங்ஙனன்றிக்கேயென்று தூடங்கி - இந்ந யோனையைய பஹுந் நித்ய த்திலேயருளிச்செய்தாரென்கிறார் இந் நமஸ் ஸூக்கும் இத்யாதிபால் - ஸ்ரணவோதிததி - அத பரம், அஹ்ஞாரமமகார நிவ்ர்த்யநந்தர்மென்கை - அம் பாவம், அபிப்ராயமெனறபடி இந் நமஸ் ஸில் -

(சா.ஸா:) என்னவருளிச்செய்கிறார் - இங்ஙனன்றிக்கே இதி - இப்படி நமஸ்ஸும் பூரூபார்த்தபர மாகில் டூயத்தில் போலே நமஸ்ஸு அநந்தர் ஸ்ரவிக் கலேண்டாமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் அநிஸ்தி நிவ்ர்தித்தால் இதி - அநிஸ்திநிவ்ர்தி ஸ்பர்த்தியைப்பாகையாலே பூர்வ ததர்யகநமஸ் ஸூ இருக்கிறதென்று கருத்து இப்படியாகில் வாக்யத்ரயயோனையில் மந்த்ரவிரண ப்ரவ்ர்த்தாரான பஹுந் டூயாந்தர்மநமஸ் ஸூக்கு அநிஸ்திநிவ்ர்திபரயோனையே சொன்னதன்றிக்கே அஸ்த்லோகியிலே மூலமந்த்ரநமஸ் ஸூக்கு அநிஸ்திநிவ்ர்திபரயோனையே சொல்லாமைப்பாலே சப்ரதாயவிரோத ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இந் நமஸ் ஸூக்கும் இதி । ஸ்ரணவோதிததக்ஷேபாவோஹ்மென்று ஸ்ரணவார்யமும நிஜகர்மபி: அஹ்ஞாரமமத்வாப்யாமபிபூதோ஽ப்யத: பரமिति அஹ்ஞாரமமகாரநிவ்ர்த்யநந்தர்மென்று தோற்றுகையாலே நமஸ்ஸின் அர்த்தமும் தக்ஷேபத்வெத்யாதி பூயாஸமென்கிற பாகத்தாலே கையூய்பரயோனையும் சொல்லப் பட்டதென்று கருத்து நம இத்யத:, நம இதிதம் பதம் - அம் பாவ, எதநாத்ரய வ்யநக்தி என்கை ஆனாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே நம: பதமநிஸ்திநிவ்ர்திபரமாக மாட்டுமோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார் -

(சா.ப்ர:) एवं நமஸோ஽நிஸ்திநிவ்ர்திப்ரார்த்தனார்த்தவ்ரணே “அகாரார்த்தாய” இத்யாதி விரோதஸ்யாதித்யத்ராஹ் । இந்நமஸ் ஸூக்கும் இத்யாதி - மூலமந்த்ராஹ்ஸ்ரணவோதிததக்ஷேபத்வரூபஸ்வரூபஜ்ஞானமுக்தவா நாராயண- ஸ்வார்த்தபூதபகவத்கையூய் விரோதிபூதாஹ்ஞார மமகார ரூபஸ்வரூபவிரோதிநிவ்ர்திநம் பதார்த்தத்வென பஹுந்கையேவோ- த்தேந் விரோத இத்யர்த்த: । ஸ்ரணவோதிததக்ஷேபாவோஹ்ஹ்ஞாராஹ்நிபூதத்வோதேநந்தர் கையூய்ப்ரார்த்தனோதேஸ்சா- ஹ்ஞாராதி ஹேதுபூதா வித்யாகர்ம வாஸநாதி சர்வாநிஸ்திநிவ்ர்தி நம: பதமவகமயநிதி பாவ । சர்வாநிஸ்திநிவ்ர்தி ப்ரார்த்தனாய: அபி சாப்ரதாயிகத்வப்ரதர்ஸநபூர்வக தாமேவாஹ் ।

(சா.ஸ:) நமஸோ஽நிஸ்திநிவ்ர்திப்ரார்த்தனாபரத்வ பஹுந்காபிமதமித்யாஹ் । இந்நமஸ்ஸூக்கும் இதி - ப்ராஹ்ஞாராஹ்நிபூதோ஽ப்யத: ஸ்ரணவோதித தக்ஷேபத்வாத்யவஸாய: । அத பர ஸ்ரணவோதிததக்ஷேபத்வப்ரதிபத்யா அஹ்ஞாரநிவ்ர்த்யநந்தர் ஸ்ரணவோதித: ரஸ்யத்வாத்ஷேபவ்ர்த்திகோ ப்ரவெயமித்யபிப்ராய நம இத்யத: பத வ்யநக்தித்யர்த்த: । கத நமஸோ஽நிஸ்திநிவ்ர்திப்ரார்த்தனாபரத்வம்? கான்யநிஸ்தானித்யத்ராஹ் -

மூ: - இப்படி அநிஷ்டநிவृத்தியைப் பார்த்தால் இஃபிராஸியை அபேக்ஷிக்க வேண்டுமோ? “சம்பந்தாவிர்भावस्वेनशब्दात्” என்றும். “यथा न क्रियते ज्योत्स्ना मलप्रक्षालनान्मणे: । दोषप्रहाणान्न ज्ञानमात्मनः क्रियते तथा ॥

यथोदपानकरणात्क्रियते न जलाम्बरम् ।

सदेव नीयते व्यक्तिमसतस्संभवः कुतः ॥

तथा हेयगुणध्वंसादवबोधादयो गुणाः ।

प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते ॥”

என்றும் சொல்லுகிறபடியே இஃபிராஸி தானே வாராதோவென்னில் -
स्वतस्स्वार्हं यथा भागं पुत्रः पितुरपेक्षते ।

(சா.தி:) என்று சமமானமான ஷட்வையைக் காட்டுகிறார் - இப்படி அநிஷ்டேத்யாதிபால் - ஷட்வாத், ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யத இதி ஸ்ருதே: சூத்ரார்த்தமென்கை யதான க்ரியத இதி - யதா மணே மலப்ரக்ஷாலனமாத்ரமேவ க்ரியதே । ஜ்யோத்ஸநா, கான்தி: । ந க்ரியதே । நயாத்மநோ டோஷப்ரஹாணமாத்ரம் க்ரியதே । ந ஜ்ஞானம் - யதோத்பானேத்யாதி - உத்பானம் கூப: - கூபமாத்ரம் ஸ்வந்யதே, ஜலத்வாம்வர் ச கூபே அபூர்வதயா ந க்ரியதே - तथा सदेव ज्ञानादि - व्यक्तिनीयते, अभिव्यज्जते - अमन, अविद्यमानस्य । संभव कुत ? இப்ப்ஷட்வைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் ஸ்வநஸ்வாஹ்மித்யாதிநாபராஹ -

(சா.ஸ்வ:) தந்நிவृத்திபார்த்தநையே சர்வானிஷ்டநிவृத்திபார்த்தநையும் சித்திரையென்று கருத்து ஆனாலும் அநிஷ்டநிவृத்திபார்த்தநையேயமையாதோ? சதுர்த்தியிலே இஃபிராஸிநை வ்யர்த்தையன்றோ? என்று ஷட்வைத்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் இப்படி இத்யாதிநா கைஜ்ஜய்ரமாத்மந: இத்யந்தேந - ஸ்வந இதி । -

(சா.ப்ர:) ஸ்வாभाविकस्वरूपाविर्भावस्यापि स्वत एव सिद्धेस्तृतीयपदेन तत्प्रार्थनमुचित मित्याशङ्क्य स्वाभाविकस्यापि अपराधेन निवर्तितस्य दायस्य पुत्रेणप्रार्थनापूर्वकलाभदर्शनात्प्रार्थनीयस्य लोके अन्याधीनत्वदर्शनेन स्वाभाविकस्यापि ज्ञानस्य विकासो भगवद्धीन इति ज्ञापनरूपप्रयोजनसिद्धेश्च तस्यापि पृथक्प्रार्थनीयत्वोक्तिरुचितेत्याह - இப்படி அநிஷ்டேத்யாதிநா -

(சா.வி:) பூதஜந கார்யேத்யாக்ஷிய பரிஹரதி । இப்படி அநிஷ்டநிவृத்தியைப் பார்த்ததால் இதி । சம்பந்தாவிர்भावस्वेन शब्दादिति सूत्रम् । “एवमेवैष सप्रसादोऽस्माच्छरीरात्ममुत्थाय परज्योतिरुपसंपद्य स्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यते” इति विषय - वाक्यम् । सप्रसादः, जीव - संपद्य, स्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यत इत्याविर्भाव एवोच्यते । नत्वपूर्वाकारप्राप्तिः । कुत ? स्वेनशब्दात् । स्वेनरूपेणेति विशेषणोपादानात् - आगन्तुकविशेषपरिग्रहे हि स्वेन रूपेणेति विशेषणमनर्थक स्यात् - अविशेषणेऽपि तस्य स्वकीय रूपत्वसिद्धेरिति सिद्धान्तितम् - तदनुगुणान्येव वचनानि दृश्यन्त इत्याह - यथा नक्रियत इति - स्वतस्स्वार्हमितिपथा सापराधः पुत्रस्वतस्स्वार्हम् - स्वत एव, पुत्रत्वेनैव प्राप्त भाग -

(சா.ச:) சாஹ்யத்வேந பார்த்தநமுசிதம் - तथापि तन्निवृत्तौ स्वत एव सिद्धयत इष्टस्य प्राप्तैर्न प्रार्थनमुचितमिति शङ्कामनूद्य समाधत्ते - இப்படி இத்யாதிநா । அர்ச்சிநாதிநா பரஜ்யோதிநரூபம்ஸம்பத்ய யம் டசாவிசேஷமாபத்யதே முக்த: - ச ஸ்வரூபாவிர்भाव एव - நாபூர்வாகாரோத்பத்திரூப குத ? ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யத இதி ஷட்வாத் । ஆகந்நுக்காகாரபரிஹ்ரேஃபி ஸ்வேநேதி விசேஷணமநர்த்தகமிநி மூத்ரார்த்த: - உத்பானம், கூப: - ஜலத்வாம்வர் ச தத்வரணாத்யதா ந க்ரியதே தயேத்யர்த்த: । ஸ்வந ப்ராபஸ்யாப்யபே-
क्षणीयत्वमुदाहरणेन दर्शयति । स्वत इति - स्वतस्स्वार्हं भागं, स्वत एव पुत्रत्वेनैव प्राप्तम् -

மூ: - ஸாபராஹஸ்ததா டாஸ: கௌர்யம் பரமாத்மன: ||”

தன் அபராஹத்தாலே ஸ்வத: ப்ராப்தமான தேவை இழந்து கிடக்கிறவிவன் 'என்கூறு நான் பெறவேணும் அதுககாக என் அபராஹத்தைப் பொறுத்தருளவேணு'மென்று அபேஷிக் கையில் விரோஹமில்லை இத்தால் ப்ரதிபந்தகனிவூத்தியில்

(ஸா.டீ) புவஸ்வதஸ்வாஹ்மபி பாகமபராஹப்ரதிபந்தம் பிநுஸ்காஸாஹபேஷதே - ததா பரமாத்மனஸ்கா- ஷாத் கௌர்யம் பத்யகணியம் - இஹ் ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை வெளியிடுகிறார் தன் அபராஹத்தாலே என்று துடங்கி தேவை, கௌர்யம் - இததால் ப்ரதிபந்த அர்த்தத்தைப்ருளிச் செப்கிறார் - இததால் இத்யாடியால். யதா மலப்ராஹத்தில் -

(ஸா.ஸா) பிநுநந்தர ஸ்வத எவ பிநுத்வ தனகக ஸ்வத எவ ப்ராப்தமானாலும் “புவேஷ்யாப்யஸூஹ.” என்கிற கணககிலே பிநாஸை புவந அபேஷிககிறாடடோலே ப்ரலாபஹிதகூ.புல்தம்மநாஹ்மாக விவனுககும் கௌர்யபேஷை கூடுமென்று கருத்த - இடபடி புவதூதானத்தாலே கௌர்யபேஷையில் அநிஸ்திநிவூத்திப்ராஹ்நை வ்யயீடாக ப்ரஸங்கிதாதோ? புவந பிநுவிஷயத்தில் விரோஹிநிவூத்தியைப் ப்ராஹ்ணிக்க வில்லையே? என்ன காரிகையில் ஸாபராஹஸ்ததாடாஸ' என்கிறவிடத்தில் சூத்திராஹ்ந்தையருளிச் செப்கிறார் தன் அபராஹத்தாலே இதி - புவவிஷயத்தில் இஹவாப்யபராஹப்ரயுக்தை மல்லாமையா லேடங்கு அபராஹிநிவூத்திப்ராஹ்நை மில்லாவிட்டாலும் இங்கு இஹவாப்யபராஹப்ரயுக்தைடாகையாலே அபராஹிநிவூத்தியைப் ப்ராஹ்ணிக்க வேணுமென்று கருத்து ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகிபூதாபராஹிநிவூத்தியைப் ப்ராஹ்ணித்தால் அபராஹிநிவூத்தியில் ஸ்வத எவேஷகௌர்யம் சிஹிக்கையால் தத்ராஹ்நையவவிடத்தில் வ்யயீடன்றோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் இதில இதி । ஶானவிகாஸாஹ்ரூபேஹ்ராபிபும ஸஹகாஹ்ரூபபகவதிசூத்ரமில்லாவிட்டால். ஸ்வத எவ சிஹிக்கையாலே இஹ்ராபிபும ஸ்வதஸிஹ்நையன்றிக்கே பகவதஸிஹ்நையாஹ்நையென்று தோற்றுகைககாக ப்ராஹ்ணிக்கப்படுகிறதென்றபடி ஆனால் யதா நக்ரியநே ஜ்யோத்ஸா என்கிறவிடத்தில் ஸ்வத எவ ப்ராப்தவிகாஸ முண்டாகையாலே தூதானவீபய்ய்வாராதோ என்னவருளிச் செப்கிறார் ப்ரதிபந்தகனிவூத்தியில் இதி ।

(ஸா.வி) பிநுஸ்காஸாஹபேஷதே - ததா ஸாபராஹ டாஸ: - ஸ்வத: ப்ராப்த, டாஸத்வநைவ ப்ராப்தம் । கௌர்யம் பிநுஸ்காஸாஹபேஷதே - அதஸ்வத. ப்ராப்தஸ்யாபி ப்ரதிபந்தகாபநாஹ்நையென ப்ராஹ்ணம் லோகசிஹ்நையிதி ப்ராப்த: - பூத்யப்ராஹ்நாப்ரகாரமேவ ஹ்நையிதி ஸ்லோக வ்யாசுதே । தன் அபராஹத்தாலே இதி । ஸ்வத: ப்ராப்தத்தை இழந்து, ஸ்வத: ப்ராப்தம் த்யக்த்வா - கிடக்கிற வித்யமானஸ்ய । என, மம । கூறு பாகம் நான், அஹம் । பெறவேணும், ப்ராப்த்யாம் । இயமிஹ்ராபிபுப்ராஹ்நா - அதுக்ககாக, ததர்த்தம் - என் அபராஹத்தை, மமாபராஹம் - பொறுத்து, ஸோதா - அருளவேணும், டயாகார்யேதி - அநிஸ்திநிவூத்திப்ராஹ்நா - அதோ ந விரோஹ இதி ப்ராப்த - எவ சி ஸ்வரூபாவிர்ஹாவோஹிபி பகவதஸிஹ்நையாப்த எவத்யாஹ । இத்தால் இதி ।

(ஸா.ஸ:) ஸ்வயோக்ய டாய யதாபிநுஸ்காஸாஹபராஹகாமணபூர்வகமபேஷதே ஸாபராஹ: புவஸ்ததாஸ்வத: ப்ராப்தம் டாஸத்வநைவ ஸ்வயோக்யம் கௌர்யம் சேத்யர்த்த: । காரிகாபலிதார்த்த: தன் அபராஹத்தால் இத்யாதி - டாஹ்நையிதி த்ரூதான்தேஷ்யபேஷணியத்வப்ரயோகமநிஸ்திநிவூத்தியிதிஸிஹ்நைய பகவதாயத் தாஹ்யாகாரமுபபாஹ்யதி - இத்தால் இதி ।

மூ: - மாணிக்கத்திலொளியும் “இச்சாத் எவ தவ விஸ்வபதார்த்தசத்ता” என்கிறபடியே நியதையான இஸ்வரேச்சையால் பரம்புமாப்போலே இங்கும் சுவாபாவிகமான ஜானவிகாசாதிகள் சஹகாரூபரூபையான இஸ்வரேச்சையாலே வருகின்றன வென்னுமிடம் தோற்றுகிறது - ஆனாலும் பாவான்தரா-பாவபக்தத்தில் சர்வானிஸ்திவ்ரத்திதானே இஃபராஸியாயிருக்கத் தனித்துச் சொன்னால் புனர்ஹி வாராதோ? “அவித்யானிவ்ரத்திரேவ ஹி மாக்ச:” என்று ச்ரீபாப்யகாரர் அருளிச் செய்திலரோ? என்னில்

(சா.தீ:) மணிக்஑ு கான்திவிஜ்ம்பணம் பகவத்ஸங்கல்பாயனம் - அபபடிக்கு சுவாபாவிகமான ஜானவிகாசமும் இஸ்வரஸங்கல்பாதினமென்றதாயிற்று விஸ்வபதார்த்தசத்ता, சர்வமான நித்யானித்ய பதார்த்தங்களுடையவும் சந்நென்றபடி - நித்யங்களுடைய சந்நென்றபடி ச்திதஸ்தாபனந்யாயேன பகவதிச்சயா பரிபாலிக்கப்படுமெனகை விரோதி நிவ்ரத்தியும் ஜானவிகாசமும் இரண்டும் இஸ்வரேச்சாதினமாகையா லிரண்டும் பார்த்திக்கலேணுமென்று பரிஹாரிபிராயம் । மீளவுமில் விஷயத்தில் ஸங்கையைக் காட்டுகிறார் - ஆனாலும் இத்யாதிடால் - பாவான்தரமேவாபாவ: ஑லத்தினுடைய அபாவமாவது? பூதலாக்ை । வேறொன்று மன்று எனறதிதே - பாவான்தராபாவவிவக்சையாலேயன்றோ பாப்யகாரும் அவித்யானிவ்ரத்திரேவஹி மாக்ச: என்றருளிச்செய்தது.

(சா.ஸ்வ:) நியதேதி । ததத்பதாதசத்ता ப்ரயோககேச்சையாலே என்றபடி - இனி ப்ரகாரான்தரத்தாலே அநிஸ்திவ்ரத்திபார்த்தநையோடு இஃபராத்தர்த்தநைக்கு பூனஹித்யம் ஸங்கிததுட பரிஹரிககிறார் ஆனாலும் இத்யாதினா - தனித்துச் சொன்னால் இதி - தனித்து, இஃபராத்தர்த்தநையைச் சொன்னாலென்றபடி - அருளிச் செய்திலரோ-அருளிச்செய்யவில்லையோ என்றபடி -

(சா.ப்ர:) எவமப்யநிஸ்திவ்ரத்திஃபராத்தர்த்தாரேக்யகூதாமேகதரபதவ்யத்ய்ஸங்காமர்த்தாத்தரிஹந் சோபபத்திக் புனர்ஹிமாஸங்க்ய பரிஹரதி । ஆனாலும் இத்யாதினா । ந தாவத்புனர்ஹிதரஸாபுத்வாதிவத்புனர்ஹித்ய்வேநைவ தூஷணத்வம் । ஑தானபிஜாவிஷயே ஑க ப்ரத்யய ஑ட இத்யுக்தவா அந்யஸ்மா அப்யயம் ஑ட இத்யுக்தாவபி தூஷணத்வப்ரமங்காத்திக்நு சகூடுக்த்யேவ ப்ரயோகநே சித்தே த்விதாயோக்தே: ப்ரயோகநபர்யவசானாபாவேன தூஷணத்வம் ।

(சா.வி:) மாணிக்யத்திலொளியும், மாணிக்யே ப்ரகாஸ: - வருமாப்போலே யயா மாணிக்யஸ்ய ஸோனோலேக்ஷனேனோபஸ்தித மாலின்யநிவ்ரத்தாவன்தஸ்திதப்ரகாஸாவிர்भावோ பகவதிச்சாகூத எவ தத் தத்யாவிர்भावத்திதி பகவத்ஸங்கல்பாதேவ ப்ரவூதே: தத்வதிதி பாவ: । நநு பாவான்தராபாவாதே:நிஸ்திவ்ரத்திரேவஃபராஸி: - அத எவாவித்யானிவ்ரத்திரேவ மாக்ச இதி பாப்யகாரேஹி - அந்யதானிவ்ரத்திரபாவஸ்ய கதம் பரமபுரூபார்த்தத்வம்? ப்ரதிபந்஑கமாத்தாபராமரூபத்வான் । தத்யா ஑ அவித்யானிவ்ரத்திநாம சுவாபாவிகாகாராவிர்भाव: । பூதலே ஑டோ நாஸ்தித்யத்ராபி கெவல்பூதலமேவ ஑டாபாவஸ்வரூபமிதி வதந்தி । எவ் ஑ானிஸ்திவ்ரத்திபார்த்தநைவஃபராஸிபார்த்தநேதி । புனர்ஸ்தத்பார்த்தநாயா பூனஹித்யம் ஸ்யாதித்யாஸங்க்யைகஸ்வரூபஸ்யைவபாவத்வாபாவத்வாவஸ்தாபேதே சத்யபி ப்ரயோகநவசேனோபயபார்த்தநமூபபந்நமித்யாஹ । ஆனாலும் இத்யாதினா ।

(சா.ஸ:) எவமபி பாவான்தராபாவபக்சே ஸா஑்யாகாரபேதோ நேதி பூத்யரபேக்ஷாயா பூனஹித்யமாஸங்க்ய பரிஹரதி । ஆனாலும் இத்யாதினா - அபேக்ஷாநித்யவேபூத்யத்ய: । நிவ்ரத்திரேவ ஹிதி நிர்஑ாரணமநிஸ்திவ்ரத்திரேவஃபராஸிரிதோமமர்த்தமவராமயதீத்யபிபிராய: - ஸமா஑ானம் ஸங்க்ஹாதி -

மூ: - இங்கு சர்வபிரதிகூலநிவ்ர்தி யாகையாலே மேல் முழுக்க அநுகூலமேயாயிருக்கும் - ஆகையால் பூர்வாவஸ்தையினுடைய அநிஸ்தமத்வத்தையும், கெவலானுகூலரூபையான உத்தராவஸ்தையினுடைய இஸ்தமத்வத்தையும், தோற்றுவிக்கக்காக்க அடராதிசயத்தாலே பிரிய அபேஷிக்கிறது - ஸகவந்நிஶ்ரஹாதி நிவ்ர்தியும் ஜீவனுடைய ஜானவிகாஸாதிக்களும், வேறாகையாலே பிரிய அபேஷிக்கிறதுதாக்கவுமாம் -

(ஸா.தி:) அதாவது? ஒரு அநிஸ்தநிவ்ர்தியில் அநிஸ்தாந்ரமாதல் இஸ்தாநிஸ்தாநிவ்ர்தியாதல் வரும். இஸ்தாநிஸ்தையே வாராது - அதென்னென்னில்? சர்வாநிஸ்தநிவ்ர்தியில்லாமையால்-மோஷத்தில் சர்வாநிஸ்தநிவ்ர்தியால் மேல்முழுக்க சர்வமும் அநுகூலமே வரும் - இப்படி பூர்வாவஸ்தையில் அநிஸ்தாநிஸ்தமத்வத்தையும், மோஷாவஸ்தையில் கெவலானுகூலரூபதயா அநிஸ்தாநிஸ்தமத்வத்தையும், தோதிகக்கைக்காக - அடராதிசயத்தால் பூதகபேஷிக்கப்படுகிறது - இஸ்தாநிஸ்தநிவ்ர்திக்குள்ளுடைய பூதகபேஷததில் இன்னமொரு ஹேதுவருளிச் செய்கிறார் ஸகவந்நிஶ்ரஹாதி-ஸகவந்நிஶ்ரஹநிவ்ர்தி ஸாவாந்ராஸாவபக்ஷத்தில் -

(ஸா.ஸா:) பூர்வமேகமாகச் சொன்னதென்று கருத்து இப்படி ஸஸாரதஸையில் அநிஸ்தநிவ்ர்திஸ்தங்கள் ஸிந்நங்களானால் மோஷதஸையிலும்பட்டியே ப்ராதிகூல்யநிவ்ர்த்யானுகூல்யங்கள் ஸிந்நங்களாக வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இங்கு இதி - ஸர்வதி | ஸஸாரதஸையில் யத்கிஸ்திப்ரதி-கூலநிவ்ர்தியாகையால த்நிவ்ர்த்யானுகூல்யங்கள் ஸிந்நங்களானாலும் மோஷதஸையில் சர்வபிரதிகூலநிவ்ர்தி யாகையாலே அநுகூலநிவ்ர்தியும் ப்ரதிகூலமாகையாலே த்நிவ்ர்தியும் அவஸ்யகமாகையாலே இரண்டும் ஁கமென்று கருத்து - ஆனாலும் ப்ரயாஜனவிஸேஷத்துக்காக இங்கு பிரியச சொல்லப் படுகிறதென்று சொல்லக்கூடுமோ? ப்ரயாஜனவிஸேஷமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார். ஆகையாலே இதி - இப்படி ஸாவாந்ரமஸாவ மென்கிற பக்ஷ த்தில் இஸ்தாநிஸ்தநிவ்ர்திக்கு ஁க்யமஸ்யுபகம்ய ப்ரஹரித்தது இப்படியாகில் பூர்வாவஸ்தைக்கு அநிஸ்தமத்வம் த்நிவ்ர்திப்ரார்தனத்தாலே தோற்றினால் உத்தராவஸ்தைக்கு த்நிவ்ர்திரூபதயா இஸ்தமத்வமும் ஸித்திக்கையாலே பூதகப்ரார்தன வ்யர்தமன்றோ? என்ன இனி அபேஷணியேஸ்தாநிஸ்த நிவ்ர்திக்கு ஸேதமிருக்கையாலே பூதகபேஷை ஸார்தை என்றருளிச்செய்கிறார். ஸகவதிதி -

(ஸா.ப்ர:) பௌநஹத்யம் நான்யதரபதவைய்யர்த்யை சேதி ஸாவ: | ஁வம் ஸாக்ஷாதிநிவ்ர்த்யாத்மகத்வாஜ்ஜிகாரேண பூநஹதி ப்ரஹத்ய ஸாவாந்ரத்வபக்ஷ ஁வாநிஸ்தநிவ்ர்திவ்யதிரிதத்வாதிஸ்தாஸேர்ந பௌநஹத்யஸஜ்ஜாவகாஸ இதி ந பூதகப்ரார்தனவைய்யர்த்யைமத்யாஹ - ஸகவந்நிஶ்ரஹாதித்யாதிநா - நிஶ்ரஹ., அப்ரதி: | -

(ஸா.வி:) ஸ்சேதந்மரணம் ஸ்வஸ்ய ப்ரதிகூலநிவ்ர்திரூபம் ஸகிர்நாவைய்யாஸாயகத்வென ப்ரதிகூலாந்ரரூபம் | ஜவராதிதோஷவத: ஶுத்பிஶாரஹதஸ்ய ஸாஜனநிவ்ர்திர்நுகூலப்ரதிகூலாஸ்யநிவ்ர்திரூபேத்யேவ் ப்ரகாரேண ஸஸாரதஸாகாலினாநிஸ்தநிவ்ர்திர்நாவைய்யதயா திஸ்ததி - ஸுத்ததஸாயா து சர்வபிரதிகூலநிவ்ர்திஸ்சர்வானுகூல்ய ரூபேத்யைந்நப்ரயதமத்வம் பூர்வாவஸ்தையா அநிஸ்தமத்வம் ச ஜாபயிது பூதகப்ரார்தனமுகிதம் - அதா நமஸ:பதசதுர்த்யா: பௌநஹத்யதோஷ இதி ஸாவ: - அநிஸ்தநிவ்ர்திப்ரார்தனாயா இஸ்தாநிஸ்தப்ரார்தனாயாஸ்ச விஸயஸேதெனாபி ப்ரயாஜனமாஹ ஸகவந்நிஶ்ரஹாதி நிவ்ர்தியும் இதி - விஸயஸேதமேவ விவ்ரணாதி -

(ஸா.ஸ.) ப்ரஹதம் - அதி விஸயஸேதமாடாயேவ தயா: பௌநஹத்யம் ப்ரஹரிதி - ஸகவந்நிஶ்ரஹேதி | ஁ததிவ்ரணாதி, ஜானேதி -

(सा.सं.) अस्यां योजनायामुपायानुसन्धानप्रकारमाह । இப்படி इति - अनिष्टनिवृत्तियै
भरन्यासपर्यन्तमाकृष्टं कोल्लुकिरु इत्यन्वयः - अनिष्टनिवृत्तिरभिधीयमाना अकिञ्चनस्य यथा
भरन्यासपर्यन्ता भवति तथा कोल्लुकिरु इति वाक्यार्थः अत्यन्ताकिञ्चनस्य स्वस्मिन् स्वरक्षा
भरान्वयो ह्यनिष्टः - तन्निवृत्तिमपि क्रोडीकरोति । नमसि स्वशेषिणि स्वरक्षाभरन्यासो ह्यर्थसिद्ध इति
भावः । शब्दादेव तत्सिद्धिफलकं निर्वाहमाह ।

மூ: - இப் புருஷார்த்தேன இच्छாமாக்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே गोमृत्ववरणरूपैயாகையாலே ஸேஷ்
உபலக்ஷிதமாகவுமாம். அப்போது திரு மन्त्रं स्वरूपोपायप्रधानமாயிருக்கும். -

(சா.தி:) இப் புருஷார்த்தையால் ஸேஷம், ஆத்மநிஷேபரூபசாஹ்யோபாயமென்கை அப்போது இத்யாதி ।
புருஷார்த்தேனगोमृत्ववरणान्तर्गतैயாகையால் உபாயப்ரதானமென்று கருத்து அயனஷब्द் ப்ராபகபரமாய்
நாராணாं ப்ராபகஸ்ய किङ्करस्या மென்றால் गोमृत्ववरणं सिद्धम् । இடபடி சாஹ்யோபாய சித்திக்கும்
படிடைச் சொல்லி सिद्धोपाय சித்திக்கும் படிடைக்காட்டுகிறார் -

(சா.ஸ்வ:) என்ன யோஜனாந்தரமருளிச் செட்கிறார் இப் புருஷார்த்தே - अनिष्टनिवृत्तीष्टप्राप्तिरूप
புருஷார்த்தேனயென்றபடி - गोमृत्वेति - அயனஷब्द் ப்ராபக வாच्यமாகையாலேயெனக்கு அநிஷ்ட்
நசித்தவேணும், ரக்ஷகனான ஸ்வாமிக் கு கிङ्करனாகக்கடவேனென்றால் சர்வரக்ஷகனாலே அநிஷ்ட்
நசித்து इष्टमुண்டாகக்கடவதென்று पर्यवसிக்கையாலே பதத்யத்தாலும் गोमृत्ववरणं सिद्धமென்று
கருத்து - இப்படி गोमृत्ववरणमात्रं सिद्धிததாலும் इतराङ्गाङ्गிகள் सिद्धியாமையாலே உபாயபரத்வ்
கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஸேஷமिति - अङ्गाङ्गीजातमென்றபடி - இப்படி
गोमृत्ववरणमुखेन ஸேஷமூபலக்ஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ? அப்போது फलं मन्त्रத்திலே सिद्धமாக
प्रसङ्गியாதோ என்னவருளிச் செய்கிறார் - அப்போது इति - प्रणवं स्वरूपपरमायும்
அந்யபதத்யமும் गोमृत्ववरणमुखेन உபாயபரமென்றபடி - இப்படி ப்ரதானமென்று நிர்देशத்தாலே
अप्रधानமாக फलமும் प्रतिपाद्यமென்று கருத்து गोमृत्वं भक्तप्रपन्नसाधारणाकारமாகையாலே
तदभिधानमुखेन शरणवरणमुपलक्षितமாகக் கூடுமோ? उपायत्वरूपासाधारणाकारं சொல்லிலன்றோ
शरणवरणं सूचितமாம்?

(சா.ப்ர:) “गोपायिता भवेत्येवं गोमृत्ववरणं स्मृतम्” इत्युक्तगोमृत्ववरणरूपत्वात्तदङ्गीभूतो
भरन्यासस्तद्वाचके नोपलक्ष्यत इति नमसस्साध्योपायपरत्वं तृतीयवाक्यस्य सिद्धोपायप्रधानपरत्वं प्रणवस्य
स्वरूपपरत्वं चेति स्वरूपोपायरूपार्थद्वयपरत्वेन योजनान्तरमाह । இப் புருஷார்த்தையினா ।

(சா.வி:) இப் புருஷார்த்தையினா - नम. पदेन क्रियमाणानिष्टनिवृत्तिप्रार्थनाया निर्बाधावस्थानुरूप-
क्षகத்வப்ரார்த்தாत्मக गोमृत्ववरण पर्यवसानेऽन्तरङ्गीभूतभरन्यासोऽपि लक्षयितुं शक्यत इति साध्योपायस्वरूपं
नम इति वाक्ये मम न, अविद्यासंबन्धरूपो यथा न स्यात्तथावस्थापयेति रक्षकत्वं लक्ष्यते ।

(சா.ச:) இப் புருஷார்த்தே - उभयविधपुरुषार्थेत्यर्थ. - ஸேஷமூபலக்ஷிதமिति । अजहल्लक्षणया
कृत्स्नोऽप्यङ्गाङ्गिवर्गश्शब्दबोध्य इत्यर्थ: - लाक्षणिकत्वपक्षे वाक्यार्थस्वरूपमाह - அப்போது इति
- पुर्णप्राथन्याया गोमृत्ववरणरूपतया शेषोपलक्षकत्व इत्यर्थ: । अयमेव स्वरूपमும் उपायमும்
சொல்ல புருஷார்த்தம் ஆர்யமாதல் इति पक्ष: - एवञ्चास्मिन्पक्षे तार स्वरूपपरम् - तदन्यवाक्य
द्वयमुपायपरम् - अस्मिन्पक्षे नारायणायैव यथा मद्वरस्याद्यथा मम मद्वरश्च न स्यात्तथार्पयामीत्यर्थस्यात् ।
ப்ரதானமாய் इत्युक्त्या पुरुषार्थस्य प्राधान्यं -

(சா.தி:) அயனशब्दத்திலென்று - இனி वाक्यत्रयपक्षத்தில் प्रणवं भरन्यास परமாய், மேவிரண்டு पदமும் अनिष्टनिवृत्तिप्रार्थनापरமான योजनையை कारिकையால் காட்டுகிறார் केचित् इति । केचित्, आचार्याः । उक्तक्रमात्, चरमश्लोकத்திலும் द्वयத்திலும் पूर्वाशम् उपायपरமாய், उत्तरांशं उपेय परமாகச் சொன்ன प्रकारத்தாலே. ।

(सा.सं.) सूचितम् । योजनाद्वयेऽपीश्वरस्य कथमुपायत्वसिद्धिरित्यत्राह - वाक्यत्रयत्वपक्षे योजनान्तरमाह । केचित्त्विति । अयेमेव स्वरूपमार्थमाह इति पक्षः - चरमश्लोकद्वयेऽपि पूर्वभागे ग्रन्थासप्तरः ।

இத்திரு மन्त्रத்தில் **स्वरूपोपायपुरुषार्थ**ங்கள் மூன்றும் அடைவே **शाब्द**மாம் போது **प्रणवं स्वरूपपरम् - नमस्** ஸு **उपायपरम् - शोषं** பुरुஷார் **प्रार्थनापरम् -** இம்முன்றின் விரிவெல்லாம் **अध्यात्मशास्त्र**ங்களைக்கொண்டு தெளிந்து இங்கே **अनुसन्धेयम्** ।

(சா.ஸ்வ) நமச அநிஷ்நிவृந்நிபார்த்தநாமம், சதுர்த்தந்தபதமிஷ்டபார்த்தநாமம் என்று கருத்து இப்படி
 பூர்வோக்த சமஸ்தயோஜனையினாலே தவ்ஹிதபுரஸார்த்தங்களிலே அவ்யதரமார்த்தம்மென்று சொல்லுகை
 க்விஷ்டமனரோ? என்ன மூன்றும் சாஹ்யம்மென்று சர்வத்ரேஷமான யோஜனாவிசேஷ சுவமித்வான்தம்மென்றருளிச்
 செய்கிறார் திருமந்நத்தில் இதி । அடைவே சாஹ்யம்மென்று சொன்னால் அவ்யத்யா சாஹ்யமோ
 என்று சங்கீதமும் அதுதகாக ப்ரணவமீத்யாதி । இங்கே தவ்ஹிதபுரஸார்த்தங்களுடைய உபயுக்தக-
 த்நிவிசேஷாகரவாசகசாஹ்யமில்லாமையாலே மூன்றும் சுவரூபசாஹ்யமானாலும் சசயநிராசபர்யந்த்
 சாஹ்யமல்லாமையாலே அநுபயுக்தமாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இம்மூன்றின் இதி -

(सा.प्र.) उत्तरभागयोरुपेयपरत्वं च तद्वादित्यर्थः । अयं वाक्यत्रयस्यापि स्वातन्त्र्येणार्थत्रयपरत्वमाह -
- இகத்திடு மனர்க்கத்தில் इत्यादिना - एव स्वरूपोपायपुरुषार्थपरयोजनायाः “पृथग्मात्मानं प्रेरितारं च मत्वा जुष्टस्ततस्तेनामृतत्वमेति । -

(सा.वि.) शेषं फलपरमिति । श्रीमन्नारायणायैव सर्वविधकैङ्कर्याणि स्युः - मम न स्युरित्यादि विशेषार्थ इत्यर्थः - अथ वाक्यत्रयं वेदान्तशास्त्रक्रमेण स्वरूपोपायपुरुषार्थपरमिति पक्षमाह । ॐ कृत्वा मन्त्रकृत्वा इति । नमस्तु उपायपरमिति । नमश्शब्दस्य प्रधानार्थत्वात्पूर्ववाक्यस्थचतुर्थ्यन्तप्रथमान्तपदद्वयानुषज्जेतेन प्रथमान्तपदस्य षष्ठ्यन्तकल्पनेन आय सर्वरक्षकत्वादिविशिष्टाय श्रियः पतये तच्छेषभूतस्य मकारार्थस्य च आत्मनः अहिर्बुध्यमहितोक्तवाचा नम इति प्रोच्यमानानुसारेण नम इत्युक्तिपूर्वकं वपुषा प्रणामपूर्वकं नमसा समर्पणमित्येवं नमः पदार्थानुसन्धानं नम इति मध्यम वाक्यस्यार्थ इति भावः - सूक्ष्मयोजनायां अहं मम न, मद्रक्षणभरोऽपि मम न, फलमपि मम न, सर्वमपि भगवत एवेति स्वसंबन्धनिवृत्तिपर्यन्तं भगवति समर्पणं लक्ष्यते - अतस्सूक्ष्मयोजनायामप्युपायपरत्वमित्येको वाक्यार्थः - परयोजनायां विसर्गवाच्यः परमात्मा मः प्रधानभूतः नः उपायभूत इति सिद्धोपायपरतया एको वाक्यार्थः सिद्धोपायपरविसर्गेणात्मवशीकारार्थंप्रपत्तिरिति लक्षणया परयोजनायामेव प्राग्दर्शितरीत्या इतरस्माद्भक्त्यादिसाध्योपायात्प्रपत्तिरेव -

(சா.சं.) பூர்வபாகோ ஔர்ந்யாஸபர: - ஁த்தரபாக ஃலபர: தத்க்ரமேணேத்யர்த: | அத வாக்யத்ரயபக்ஷ
ஏவார்த்ரயபரயோஜனா த்ரபதபாடயதனுமாரஔதே | இத்திரு மந்ரததில இத | ஁ரிடுவல்லாம்,
தர்மஸ்வரூபதாஸ்ரததர்மஜாத க்ருதஸ்ம - இஃ து சஜ்ஜேண தோமநுஸந்நாநமதத ஔவ: - யோஜனாந்தரேஔ்யோ஁ஸ்யா: -

(சா.சं:) अभ्यर्हितत्वनियामकमपेक्षितार्थपौष्कल्यवत्त्वकृतं शारीरकसारूप्यमस्तीत्युपपादयति - இந்த
இत्यादिநா - தலைககட்டிற்று, நிர்மலம் । - ப்ரபந்ந் ப்ரத்யபி ஶாரீரகஸ்யோபஜீவ்யத்வப்ரகார -

(सा.सं:) दर्शयति - आङ्क इत्यादिना ।

மூ: - முன்றாம் அடியத்தில் விரா஑்யபாத்திலும் உபயலி஑்஑்பாத்திலும் ஑ொன்ன ஑ஸாரதோஷமும் ஑ரண்யனுடைய ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணீகதானத்வமும் முமு஑ுவான இவனுக்கு அவஸ்ய ஑ாதவ்யம் - மூன்றாம் பாத்தில் உபாயமாக஑ ஑ொன்ன உபாஸன஑ேதங்களை அவற்றுக்கு அதிகாரிகளானவர்கள் அநுஸித்தகக் கடவர்கள் - அகி஑்னனான அதிகாரி தனக்கு அவற்றின் அருமையைக் கண்டு "நானா ஑வ்஑ாதி஑ேதாத் - விகல்போ஑வி஑ி஑ு஑லத்வாத்" எனகிற அதிகரணங்களிற் ஑ொன்ன கட்டளையிலே வி஑்யான்தரவ்யாவுத்தமாய் அவை கொடுக்கும் ஑ோ஑த்தைக் கொடுக்குமிடத்தில் -

(ஸா.தீ.) கர்த்வமாகிலுமிரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் ஑ாதவ்யமெனகிறார் மூன்றாம் பாத்தில் இத்யாதிபால் ஑க்திநி஑ுதுககு துநீயபாத்த ஑வ்யுபாயோபாதானா் ஑ாதவ்யம் । அகி஑்னனுககு ஑க்தி஑ு஑்ரத்வென த்யா஑ா்மாகவும் இத் ந்யாஸமுபாதானா்மாகவும் ஑ாதவ்ய மென்றபடி இ஑ பாத்தில் ஑்வதந்ர ப்ரபத்திநி஑ுதுககு உப஑ீவனப்ரகாரத்தை஑ காட்டுகிறார் - அகி஑்னனான இத்யாதி -

(ஸா.ஸா.) அருளி஑ ஑ெட்கிறார் மூன்றாம் அடியத்தில் இதி । ஆனாலும் மூன்றாம் பாத்தும் உபாஸனப்ரமாகையால் ப்ரபந்னுககு அது அநுபயுத்தமன்றோ? அ஑க்யதானுஸந்நானமுலென அகி஑்னந்ய஑ - பாதி஑ாரி஑ி஑ுய்யத்யா உபயுத்தமெனனிலப்டீதா அநு஑ானுபயுத்தமாகையாலே அநநு஑ானலக்ஷணாபராமாண்ய ப்ர஑்஑ியாதோ என்னவருளி஑ ஑ெட்கிறார் மூன்றாம் இதி - ஆனாலும் அகி஑்னனுக்கு துநீயதுநீயபாத்தமநுபயுத்தமன்றோ? அ஑க்யதானுஸந்நானமுலென உபகாரிககிறதெனனில ஆனாலும் ந்யாஸவி஑ீ வேதான்தப்ரதிபா஑ீபாலலாமையாலே ந்யாஸப்ரமந்ரத்தககு ததானு஑்ய ஑ு்ல஑மாகா஑ீதா? என்னவருளி஑ ஑ெட்கிறார் அகி஑்னனான இதி - நானா஑வ்஑ாதி஑ேதாதிவிகல்போ஑வி஑ி஑ு஑லத்வாதித்யாதி ஑ூத்ரங்களிலே ப்ரபத்திவி஑ீபும் ஑ூதிநீயாகையாலே ப்ரபந்னம் வேதான்தப்ரதிபா஑ீ என்று கருதுது -

(ஸா.வி.) அகி஑்னனான இதி - அகி஑்னந்யா஑ிகாரவான் - அருமையை அயோ஑்யதாம் - நானா஑வ்஑ாதி ஑ேதாதித்ய஑்மிந் ஑ூத்ரே ஑஑ர்வி஑ோபகோஸலவி஑்யாதினா் கி஑ீக்யமுத் ஑ேத இதி வி஑யே வே஑ஸ்ய ஑்ர஑்யா ஑க்த்வாதி஑்யஸ்யேவ வி஑்யா஑பந்ரவி஑ீக்யமிதி ப்ரா஑ே ததந்ரப்ரகரணாதி஑த ஑஑தேககாரணத்வாதி வி஑ேஷணவி஑ி஑ு஑்ர஑்யவி஑யே வேதநாவ்஑ாதி ஑வ்஑ாதி஑ேதானுஸ்ப்ர஑் ஑ேத இதி ஑ி஑்஑ான்தகரணானந்யாஸென ந்யாஸவி஑்யா அபி ஑ேத இத்ய஑ிபராய் । விகல்போ஑வி஑ி஑ு஑லத்வாதிதி । கி் வி஑்யானா் ஑மு஑்ய? உத விகல்ப இத்யத்ர ஑லீக்யாதி஑஑்஑்வர்஑ாதிந்஑ர்஑ு்ர஑்஑ா஑ா஑ி஑ாதிநா ஑஑ு஑்யவத்஑மு஑்ய இதி ப்ரா஑ே ஑்வர்஑ஸ்ய ப்ரமித஑லத்வாதி஑்யஸ்த்வா் ஑஑ு஑்யே஑பீ஑் ஑்ர஑்யா஑ேஸ்தாரதந்யவி஑்஑ே஑்யா வி஑்யா தத்஑லே ஑ாதிநே வி஑்யான்தரஸ்ய ப்ரயோ஑நான்தரா஑ாவா஑்நானு஑ானவிகல்ப ஑்வேதி ஑ி஑்஑ான்ததிம் । தந்யாஸென ந்யாஸவி஑்யா

(ஸா.ஸ.) அவஸ்ய ஑ாதவ்யமிதி ஑ாஸாரிக஑லவிர஑ ஑ிவ்வேதி ஑ூ்ர்த்ய஑வஸ்ய வி஑ாரணீயமித்ய்ர மூன்றாம் இதி - ஑ுணோப஑஑ாரபாத்த கூத்஑்னோ஑்யேகவி஑்யா நி஑ஸ்யானு஑ானுபயுத்தோ஑ி தந்நி஑்யாஸ - ததததி஑ிகார்யநு஑ேயத்வ஑்஑ானமுத்யாத்தயந் ப்ரபந்ந் ப்ரத்யபி ஑஑ல இதி ஑ாவ் - ஑ந ப்ரத்யபி கத்ய் தஸ்ய ஑ா஑ல்யமிதி ஑ோ஑ே உப஑ீவ்யத்வப்ரகாரமுபபாத்தயதி - அகி஑்னனான இதி - ஑ி஑்஑ாதிவாக்யே஑ு ததததுணவி஑ி஑ு஑வி஑யப்ரத்யயாவுத்த்ய஑ி஑ாதித்வென ஑வ்஑ாதி஑ேத஑஑஑஑ா஑: - ந்யஸன஑஑நயோஸ்து ய஑தி஑த்யாஸாரிவ ஑ேத஑்஑ி஑்஑ இதி ஑ூ஑யிது் வி஑்யான்தரவ்யாவுத்தமாய் இத்யுத்தி ।

மூ: - நிரபேக்ஷமுமான ந்யாஸததையே பற்றக்கடவன - நூ(லாம)ன்காம் பாடத்திற்சொன்ன வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை உபாஸனநிஷ்டை "சஹகாரித்வேன ச" என்கிறபடியே வித்யாபரிகரமாக அநுஷ்டிகமும் - ஸ்வதந்ந்ரப்ரபுத்திநிஷ்டை "விஹிதத்வாஞ்ஞாஸ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே ப்ரமவதாஜாஸித்ஹ மென்று ஸ்வய் ப்ரயோஜனமாக அநுஷ்டிக்கும் - இப்படியா(னால்)கையால் ஸாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்மங்களை எல்லாம் ஸ்ரீமத்ஹாஸரான்தஸ்த்ரங்களை - இதில அர்யபஞ்ചகாடிகளை கிடககிற வகுப்பெல்லாம் கீழே சொன்னோம் -

(மா.தீ) தூதிரா அஹ்யாஸததாநுஸ்தாபாடகிண அர்ம உபயாஸகதும் அநுஸ்தேயமாகிஸ்தும் அநுஸ்தானப்ரயோஜன ப்ரிஸ்தாபிநுகஸமெனசுநார் நூலாம பாடத்தில இந்யாடி - ஞ்ஞகையால் ஸாரீரகஸாஸ்தார்மமலலாம் ஸ்ரீமத்ஹாஸரான்தஸ்த்ரமென்று மிகவும் உபஜீவ்யமென்று சொன்னதை நி஑மிதககிறார் - ஹாஸரான்தா(னால்)இந்யாடி(கையால்)இந்யாடி - மகலஸாஸ்தார்மான அர்யபஞ்ചக இதிலிருகதும் ப்ரமவதாஜாஸித்ஹ அர்யபஞ்ചகாடிகளகிடகிண சொன்னோமெனசுநார் இதிலென்று

(மா.ஸா) ஞ்ஞா அஹ்யாஸததாநுஸ்தாபாடகிண அர்ம உபயாஸகதும் அநுஸ்தேயமாகிஸ்தும் அநுஸ்தானப்ரயோஜன ப்ரிஸ்தாபிநுகஸமெனசுநார் நூலாம பாடத்தில இந்யாடி - ஞ்ஞகையால் ஸாரீரகஸாஸ்தார்மமலலாம் ஸ்ரீமத்ஹாஸரான்தஸ்த்ரமென்று மிகவும் உபஜீவ்யமென்று சொன்னதை நி஑மிதககிறார் - ஹாஸரான்தா(னால்)இந்யாடி(கையால்)இந்யாடி - மகலஸாஸ்தார்மான அர்யபஞ்ചக இதிலிருகதும் ப்ரமவதாஜாஸித்ஹ அர்யபஞ்ചகாடிகளகிடகிண சொன்னோமெனசுநார் இதிலென்று

(மா.ப்ர) ஸ்வ ஸாரீரகே ப்ரதர்மாத்மிகப்ரதிபாடித ப்ராப்யஸ்வரூபம், விரா஑்யபாடி ப்ரதிபாடித ப்ராப்யஸ்வரூபம், தந்நாபி஑னம் விர்ஸிதஸ்வரூபம், தூதிராஸ்ய தூதிராபாடித ப்ரதிபாடிதபுபாயஸ்வரூபம், ஞ்ஞதீரே ப்ரதிபாடித ப்ரதஸ்வரூபம் ஞ்ஞ மந்வே குவ ப்ரதிபாடித இந்யத்ர தந்நப்ரதிபாடிதகத்வப்ரகாரோஸ்த்ரபஞ்ചகாடிகாராடிபு டர்ஸித இந்யாஹ । இதில அர்யத்யாடிநா ।

(மா.வி) அபி நிரபேக்ஷமாபநத்வமிந்யபிப்ராப்ய - ந்யாஸததையே பற்றகி. ந்யாஸ ப்ரதி । கடவன் அநுஸ்தாநா ப்ரவேந - அகி஑்ணனான அ஑ிகாரி கடவன் இந் ஸவந்஑் । அநோஸ்யா஑ிகாரிண உபாஸனஸ்வரூபமபி ந்யாஸ்த்வேன ஜாதவ்யமிநி ப்ராவ: - அநோ வேதாந் ஸாஸ்தார்மஸ஑்ஹோஸ்யம் மந்ந இந்யுபஸஹரதி - இப்படியானால் இந் - கிடககிற வகுப்பெல்லாம் ஸபவத்ரிபா஑ஸஸர்வ: । -

(மா.ம.) வி஑த்யபுலிநஸ்வதந்ந்ரோபாயத்வகீர்தன நிரபேக்ஷமுமான இந் ததா ஞ்ஞ ஸ்வாஸக்யத்யா஑ேந ஸ்வாஸக்யவித்யாபரி஑்ரஹய தூதிராபாடிதஞ்ஞோபஜீவ்ய இந் ப்ராவ: - ஞ்ஞதூதிராபாடிதபுபாயப்ரகாரமாஹ - நூலாம் இந் - "இந் ஸாரீரகஸ்தாப்யமிஹ ஞ்ஞாபி வ்யவஸ்திதம்" இந்யு஑்மமிஹ நி஑மயதி - இப்படியானால் இந் ।

(सा.सं.) निरूपितान्वाक्यार्थभेदान्परिगणय्य निगमयति । ॐ७७७ इति - वृत्तिः शेषवृत्तिः । परसंबन्धविधिरन्वयः । स्वसंबन्धनिषेधो व्यतिरेकः । तदुभयमुखेनेत्यर्थः - प्रधान७७७ शाब्दतया - एवं मन्त्रार्थोक्त्या परकीययोजनातिरासोऽप्यर्थमिदं इत्याह ।

மூ: - “ज्ञानेन हीनः पशुभिः समानः” என்கிறவிடத்தில் ஜானமென்கிறது இததெளிவை - இப்படித் தெளிந்தவன்

“न प्रहृष्यति सम्माने नावमानेऽनुत्पद्यते । गङ्गाहृद इवाक्षोभ्यो यस्स पण्डित उच्यते ॥”

என்கிறபடியே மானாவமானாடிகளிற்கலங்கான். இத்திரு மந்திரத்தில் யதார்த்தஜ்ஞானமும் நிஷேயமுடையவனை ஆடரிக்கும் देशத்திலும்

“यत्राष्टाक्षरसंसिद्धो महाभागो महीयते । न तत्र सञ्जरिष्यन्ति व्याधिदुर्भिक्ष तस्कराः ॥”

என்கிறபடியே ஒரு தோஷமும் வாராது - இஃ ஶ்லோகத்தால்

“रागादि (रोगाद्) दोषान् सततानुषक्तानशेषकायप्रसृतानशेषान् ।

औत्सुक्यमोहारतिदान् जघान योऽपूर्ववैद्याय नमोऽस्तु तस्मै ॥

என்று आयுर्वேதவிக்ரகங்கள்

(सा.दी.) ज्ञानेनेत्यादिद्व्याल - व्याधिदुर्भिक्षतस्करा: என்கிற பதங்களுக்கு அর্থமருளிச செய்கிறார் - இஃ ஶ்லோகத்தால் इत्यादिद्व्याल -

(सा.स्वा.) இப்படி बाह्यकुदृष्टिक्षोभानर्ह मन्त्रार्थज्ञानतन्त्रे प्रशंसिक्कक கூடுமோ? தாதுஜ்ஞானவிசேஷ த்துக்கு ஜாதிவிசேஷமில்லாமையாலே அது, दुर्ज्ञानमन्त्रோ? என்னவருளிசசெய்கிறார் இப்படி इति - यादृशमन्त्रार्थज्ञाने सि मानावमानादौ न चित्तविकारः । तादृशज्ञानमे क्षोभानर्हत्या- स्तावकवचनविषयमेன்று கருத்து. இந்த வచனங்களிலே प्रज्ञादिशब्द सामान्यமாகையாலே மூலமந்திரார்ஜ்ஞானவத்பரமென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? என்ன கைமுத்யந்யாயமருளிசசெய்கிறார் இததிரு மந்திரத்தில் इति । இப்படி व्याधिदुर्भिक्षतस्करादिदोष வாராதென்று சொல்லப்போமோ? அது प्रत्यक्षबाधितमन्त्रோ? என்ன व्याध्यादिशब्दार्थ மருளிச செய்கிறார் - இஃ ஶ்லோகத்தால் इति । रागादीति । “कामक्रोधस्तथालोभः” इत्युक्तान्त्रिन् - रागः, औत्सुक्यदः । क्रोधः, मोहदः । लोभोऽरतिदः என்றபடி -

(सा.प्र.) नन्वेवमष्टाक्षरार्थतत्त्वज्ञाराधनस्यैहिकफलसाधनत्वे प्रपन्नाना तद्विरक्तत्वान्प्रपन्नैरष्टाक्षरनिष्ठपूजनं न क्रियेत्यत्राह - இஃ ஶ்லோகத்தால் इत्यादिना - रागादीति द्वेषलोभादय आदिशब्दार्थः - एकस्मिन् जन्मन्यपि विषयभेदेन रागादीनामानन्त्याज्जन्मानन्त्याद्याशेषपदस्य द्विरक्तिः । औत्सुक्यम्, उत्कटोत्कण्ठा - आभुक्त्वास्थानुमशक्यावस्थेति यावत् - मोहः, अज्ञानम् अरतिः रतिस्तुष्टिः प्रीतिरितियावन् - तदभावोऽरतिरप्रीतिः - एषां जनकत्वाद्वागादयो व्याधय इति भावः “अविद्यः प्राकृतः प्रोक्तो वैद्यो वैष्णव उच्यते” इत्यादिषु -

(सा.वि.) ज्ञानेनेति । ज्ञानिनो यद्विक्षणमुक्त तदस्यैवेत्याह - இப்படி தெளிந்தவன் इति एवमष्टाक्षरार्थज्ञानवदादृतदेशेऽपि रागादि दोषा न प्रसरन्तीत्याह । இததிரு மந்திரத்தில் इति - अष्टाक्षरार्थज्ञानवदादृतदेशेऽपि व्याधिदुर्भिक्षतस्कराणामनर्भासद्वत्वात्केवलं स्तावकमात्रं वचनमिदं मित्यत्र वचननात्पर्यं माह - இஃ ஶ்லோகத்தால் इति । न विद्यते पूर्वो यस्मात्सोऽपूर्वः ।

(सा.सं.) मन्त्रार्थज्ञानवैशद्ये किं चिह्नमित्यत्राह - न प्रहृष्यतीति - मन्त्रार्थज्ञानवैशद्यवत्. प्रभाव माह - இத்திரு மந்திரே - प्रमाणोपपत्तिभ्यामिदमिह व्याध्यादिकमिति दर्शयति - இஃ ஶ்லோகத்தால் इति - रागादिदोषान्, कामाद्यरिषड्वर्गान् - तत्र कामलोभावौत्सुक्यादौ - मोहमदौ प्रबलमोहदौ । मात्सर्यक्रोधावरतिदौ । इह विष्णुवासुदेव पदयोरपि व्याख्यातप्रायत्वमाह ।

மூ: - प्रधानव्याधिकनாக வெடுத்த ராगाதிகளும், சததுக்களுக்கு ஸ்ரீஎனறோதப்பட்ட ஜானசம்பத்தினுடைய சङ्कोசமும், बाह्यतस्कराக்கு நிலமில்லாத आत्मापहाराதிகளைப் பண்ணும் महातस्करரான अहङ्कारாதிகளும் நடையாடாதெனறதாயிற்று - இத்திருமந்தர்தில் அறுதியிட்டபொருளே विष्णुवामुदेवशब्दविशिष्टங்களான व्यापकमन्त्रान्तरங்களுக்கும் பொருள் -

“व्याप्तिकान्तिप्रवेशेच्छास्तत्तद्वातुनिबन्धना: ।

परत्वेऽभ्यधिका विष्णोर्देवस्य परमात्मन: ॥”

என்று அஹிவ்யாதிதிகள் நிர்வகன பண்ணினபடியே “विष्णुत् व्याप्तौ, वश कान्तौ, विश प्रवेशने, इषु इच्छायाम्” எனகிற டாதுக்களிலே நிஷ்பன்னமான विष्णुशब्दத்திலுள்ள பொருள்களும் वासुदेवशब्दத்திலும் -

(सा.दी) व्याधिकनாவन्? समाररागादिकन दूषिंश्च...? जानसम्पत्सङ्कोचम् “साहि श्रीरमृता मताम्” எனகையாலெனகை तस्कररागा आत्मापहारादिकளைப் பண்ணும் अहङ्कारमकारங்களென்றபடி - இத்திரு மந்தர்தின் அर्थ व्यापकमन्त्रान्तरங்களுக்கும் பொருள், ஏற்றமில்லை வென்றகளைத் துபபாதிதகாரா - व्याप्तिकान्तीत्यादिபால் परत्वे, परत्वविषये । परत्वद्योतका अधिका गुणा विष्णुशब्दोक्तोच्यन्ते என்றபடி - व्याप्तिकान्तीत्यादिश्लोकத்தின் அர்த்ததை प्रकाशिपिककर्तार विष्णुव्याप्त इत्यादिபால் -

(सा.स्वा:) रागादिदोष एव जानसम्पत्सङ्कोच एव अहङ्कारादिक एव क्रमण व्याध्यादिशब्दार्थे... என்று கருகது - ஆனாலும் द्वादशाक्षर, षडक्षर, व्यापकान्तरங்களில் अधिकाथ் முண்டாகில மூலமந்தர்துகளுக்கு அதில்லாமையாலே अपकर्ष வாராத்தா? எனன்னவருளிக் செய்கிறார் இத்திருமந்தர்தில் इति - मूलमन्त्रार्थानिरिक्तार्थकत्वं व्यापकान्तरकमृशसिद्धि... என்று கருகது - ஆனாலும் व्यापकान्तरங்களில் विष्णुवादिशब्दमनेकधातुनिष्पन्नமாகையாலே अधिकाथ் சொல்ல வேண்டாமோ? என்னவருளிக் செய்கிறார் - व्याप्तीति । -

(सा.प्र) स्वमात्रिभ्यान्पादावरदोषनिवर्तकत्वप्रवृत्तिनिमित्तवैद्यशब्दवाच्यत्वस्य स्वाश्रिताना-मापादकतया निष्पाधिकवैद्याय भगवत इत्यर्थ... என்று “अहे बुद्धिनिय मन्त्र मे गोपाय यमृषयस्त्रयीविदा विदुः । ऋचस्सामान यजुर्गोषि माहि श्रीरमृता मताम्” इत्यर्थानमित्यर्थः । अस्यां श्रुतौ वेदार्थतत्त्वज्ञानस्य तत्त्वत्वेन परामृश्य सम्पन्नेन निर्देशादिति भावः । अक्त नारायणशब्दार्थं सर्वं विष्णुवामुदेवशब्दयोरितिदिशन् अतिदेशज्ञापकं किञ्चित्तुल्यार्थत्वं प्रदर्शयति । इति तिरुमन्त्रத்தில் इत्यादिना ।

(सा.वि) अनादिवैद्यः, रागादिदोषनिवर्तक इत्युक्तत्वादिह रागादय एव व्याधयः - “सा हि श्रीरमृता मताम्” इत्युक्तत्वाद् ज्ञानालाभ एव दुर्भिक्षम् - आत्मापहारादिकारित्वादहङ्कारादय एव तस्कराः - एतेन सन्तीति भावः - विष्णुषडक्षर वामुदेवद्वादशाक्षरयोर्व्यापकमन्त्रयोरयमेवार्थस्तत्र तत्र प्रतिपादितः - कृत्स्नोह्यर्थो नारायणशब्दार्थैकदेशभूत इति श्रीमदष्टाक्षरमन्त्र एव सर्वोत्तम इत्याह । इति तिरु मन्त्रத்தில் इति - அறுதியிட்டபொருளே, நிச்சிதार्थ எவ । व्याप्तीति - परत्वे, परत्वविषये - अभ्यधिकाः, परत्वद्योतकाधिकगुणाः - विष्णुशब्दोक्तोच्यन्त इत्यर्थः ।

(सा.स.) व्याप्तीति । परत्वद्योतका अधिका गुणा विष्णुशब्दोक्तस्येत्यर्थः - सर्ववासाविति श्लोकार्थः ।

என்கையாலே இதின்னுடைய சகூடச்சாரணம் சர்வவேதஜபதுல்யம் -

(सा.सं:) वसति वासयतीति । दिव् क्रीडा विज्रगीषा व्यवहारद्युतिस्तुतिमोदकान्तिगतिष्विति धात्वर्थोऽभिप्रेतः - एकदेशत्वोपपादन ऋच इति । - सकलजग्यनैरपेक्ष्यकरतां चास्याह - ऋच इति ॥

“நரநாரணனாயுலகத்தறநூல்சிங்காகமை விரித்தவன் எனகிறபடியே

(सा.सः) जप्यान्तरनैरपेक्ष्य प्रयोजकामीश्वरेणाप्यवच्छेत्तुमशक्यां प्रभाववत्तामाह - यस्येत्यादिना - नरत्वे सति नारायणस्सन् अस्मिञ्जगति दुर्जेयार्थककृत्स्नवेदार्थस्वार्थकमष्टाक्षराख्यं शास्त्रं स्वयमेव ऋषिः प्रतिपाद्यशिशष्यो गुरुश्च सन् प्रवर्तितवानिति नारायणशास्त्रं इत्यस्यार्थः ।

(சா.ச.) “க இதா வேத” இயுக்தோ஽ப்யநேன மனுதா சுவிடிடிதோ ஢வநி ச அஸ்ய ஸ்ர஢ாவ் ச ஸ்ர஢டாயதத்சாஹ - இம் மந்ரத்தூககு இநி - அநதணர் ஃரஹ்மணா: - மாட்டு, தந - ச ச வேத: - அநதி, ததந்” । வேதாந்: - தஸ்மிந் வேதாந்தே - வைத்த மநதிரத்தே, ரஹ்ஸ்யுபதேஹ்ய் சர்வேஸ்வரம் ।

மூ: - "எட்டு மாமூர்த்தி யெண் கண்ணெண்ணடிக் கெட்டிரையெண் பிரகிருதி, எட்டு மாவரைகளின்ற வெண்குணத்தோனெட்டெணுமெண் குணமதியோர்க்கு, எட்டு மாமலரெண் சித்தி யெண்பத்தியெட்டு யோகாங்கமெண்செல்வம்,"

(சா.தி.) அவனை திருமन्வததால் அநன்ய ப்ரயோஜனனாட அநுபவிகதமாகில என்றும் வாழலாம, பரமபதத்தில் சர்வவிதகே஑்ய ப்ெறறு வாழலாமெனகை எட்டு மாமூர்த்தி இत्यादि - இட்பாட்டை ச்வயமேவ வ்யாக்யான டண்ணககோலி முதத அவநரிட்பிககிறார் -

(சா.சுவா:) மந்திரத்தால் மூலமन्வததாலே - மறவாதென்றும் சடா - வாழுதியேல், அநுபவியா நின்றாபாகில வாழலாமே அநுஸ்தானபர்யந்தமन्வார்த்தானுசந்நானிரதனானாபாகில பரமபதம் ப்ராப்ய கே஑்யம் தவ்வா வாழலாமேமென்றடி ததா ச சுவரூபப்ரபாவமும் மन्வார்த்தானுசந்நானததாரா மாக்ஷபர்யந்த மாமென்று கருத்து -

இம மन्வதததக்கு இतरபुरुषार्थसाधकत्वमில்லையாகில் ப்ரபாவந்யூனதே வாராதோ? என்ன மகலபுருஷார்த்தசாதனத்வமொருபாட்டாலேயருளிச் செட்கிறார் எட்டுமாமூர்த்தி இதி ।

(சா.ப்ர.) சுவானுசந்நானே சர்வபெக்ஷிதப்ரதச்ய சர்வார்த்தகர்மச்ய மூலமन्வச்ய ச்ரீசூத்ராடிநுசந்நானார்த்தம் அர்த்த த்ராமிடகாதயதா சஜ்ஹ தா ச்வயமேவவ்யாசதே எட்டுமாமூர்த்தி இत्यादिना -

(சா.வி.) மந்திரத்தால் மூலமन्வதே - மறவாதென்றும் ந விஸ்மரந்தேவம் । வாழுதியேல், அநுபூய, பாக்யவாசதே - வாழலாம, மஹாபாக்யவாந்யாத் பரமபதே சர்வவிதகே஑்யம் ப்ராப்யாதித்யர்த்த: ॥ -

உக்தப்ரபாவ த்ராமிடகாதயதா சஜ்ஹாநி - எட்டுமாமூர்த்தி இதி - அஸ்திர்மஹாமூர்த்திபிர்விசிஸ்த் ருத் - எண் கண்ணன், அஸ்தநயன் சதுர்முகம் । எண்க்கு, அஸ்தானா டிசாம் । எட்டிறை, அஸ்த்வாமின் - இந்ராடிஸ்தபாலகானித்யர்த்த: - ருதச்ய பூர்வமுக்தத்வே஑்பீந்ராடிசஹயோகக்ஷேமத்வெந சூஸ்த்வமபிப்ரெத்ய டிக்பாலகவர்தாந்ரீர்தத்வெந புநரக்தி: - எண் பிரகிருதி, அஸ்தா ப்ரகூதி: । அவ்யக்தம் மஹத஑்஑ாராந் பசுதந்மாத்ராணி சேத்யர்த்த: - எட்டுமாவரைகள் அஸ்தமஹாபர்வதாந் । "ஹிமவாந்ரிஷதோ விந்நத்யோ மால்யவாந் பாரியாத்ரக: । மந்ரோ மலயசுசுவே மெரூணாஸ்தே ப்ரகூர்த்திதா: ॥" இதுக்தத்வாதஸ்தே மஹாபர்வதா இதுக்தம் - ான்று, சஸ்தவத: - எண்குணத்தோன் அபஹதபாப்தத்வாடிகுணாஸ்தகவிசிஸ்தச்ய ப்ரகவத: - எட்டு, அஸ்தாசுரம் । எணும், அநுசந்நதநாம் - எண்குண மதியோர்க்கு, "ப்ரஹன் டாரன் சுவே ச்மரன் ப்ரதிபாடனம் । ஓஹாபோஹார்த்தவிஜானம் தத்வஜானம் ச டீகுணா:" இதுக்தாஸ்தகுணவிசிஸ்தபு஑்஑ிமதாந் மந்வார்த்தப்ரஹன்விஷயடாரணாடிவிசிஸ்தபு஑்஑ிமதாமித்யர்த்த: । எட்டுமாமலர் அஸ்தமஹாபுஷ்பாணி । "அஹிசா ப்ரதம புஷ்பம்" இதுக்த புஷ்பாணி - எண்கித்தி அஸ்தேசி஑்஑ய: -

(சா.சன்:) மந்திரத்தால், ச்ரீமதஸ்தாசுரேண - மறவாதென்றும் வாழுதியேல் அப்ரமத்ச்சந் அநன்ய ப்ரயோஜனதயா நித்யமநுபவிதும் சக்தசுவேந் । வாழலாம, முக்தச்சந் சுகம் ச்யாத் சக்யமித்யர்த்த: । -

மூலமन्வச்ய சர்வாபிஸ்தப்ரதத்வரூபம் ச ப்ரபாவ காதயதா சஜ்ஹாநி - எட்டு இதி - அச்ய மந்வச்ய -

சர்வகாரணபூதனுமாய், அखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानுமான சர்வేశ्वரனுக்குப் ப்ரதிபாடகமான திரு அஷ்டாக்ஸரத்தை அநுசந்திக்கும் மஹாமதிகளுக்கு ஆத்மகுணாடிகளிலும், அஷ்டைஸ்வரியாடிகளிலும் யதாமனாரதம் துர்லபமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்கிறது. எட்டுமாமூர்த்தி, ஈகாஷாதிபூதங்கள் ஐந்தும் சந்த்ராதித்யர்களும் யஜமானனும் தனக்கும் மூர்திகளாக வர்பெற்று அஷ்டமூர்தியென்று பேர்பெற்ற ருத்ரன் - என்னகண்ணன், சதுர்முகனாகையாலே எட்டுக்கண்ணனுடைய ப்ரஹ்மா - எண்ணுக்கு, எட்டு திக்குகள் -

(சா.தி.) சர்க்காரணமூலமாயென்று - பதசு வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறார் எட்டுமாமூர்த்தி
இத்யாதியால் -

(சா.ஸ்வா:) இந்தப்பாட்டில் சகலफलसाधनत्वं சொன்னது கூடுமோ? சில மन्வர்த்தினுசந்தாத்தா களுக்கு பुरुषार्थावाप्ति प्रत्यक्षबाधितैयாகையாலே அது अनुपपन्नமன்றோ? தேவதாந்தரமन्வாதி களுக்குத்தான் இம் ப்ரபாவ வரலாகாதோ? என்ன பாட்டை அவதரிப்பிக்கிறார் - सर्वेति - தேவதாந்தரமन्வாதி கள் जगत्कारणत्वादि विशिष्टवस्तु प्रतिपादकமல்லாமையாலே அதுகளுக்கு இப் ப்ரபாவமில்லை இம் மन्வடோலே அகிலहेयप्रत्यनीकत्वादिकृत्स्नाकारविशिष्टबोधक மல்லாமையாலே भगवन्मन्वान्तरங்களுக்குமிப் ப்ரபாவமில்லையென்று கருதது अनुसन्धिकुम महामतिकளுக்கு इति - अत्यज्ञाளுக்கு பुरुषार्थवैकल्यமுண்டானாலும் पुनश्चरणादिशालिमहामतिकளுக்கு फलवैकल्य மில்லையென்று கருத்து - यथामनोरथेति - मनोरथமுண்டானால் तत्फलवैकल्यமில்லையென்று கருதது - எட்டினவேயென்று अवधारणाभिप्रायத்தாலே दुर्लभமொன்றுமில்லையென்று व्यतिरेकनिर्देशம் पृथिव्यादि पञ्चमूर्तित्वமும், चन्द्रादित्यादि मूर्तित्वமும், परमात्मधर्मமாகையாலே रुद्रனுக்குக் கூடுமோ? எனகிற शङ्कावारणार्थ वर பெற்று इति - कर्माद्युपाधिकपृथिव्यादि मूर्तित्वं रुद्रனுக்கு भगवदायत्तमायुष्यमुண்டானாலும் स्वाभाविकाष्टमूर्तित्वं परमात्मधर्मतया रुद्रனுக் கில்லையென்று கருத்து -

(சா.பு.) அவதாரிகாயா் பகவத்புஷ்பணாப்யா் எண்ணு எண்ணகூணத்தூகாண் இத்யந்தஸ்யார்த்து வர்ணித: । -

[illegible]

(सा.सं.) सर्वार्थसाधकत्वे निबन्धनकथनमुखेन गाथायां प्रतिपाद्यमिदमित्याह - सर्वेति - स्वयमेव गाथार्थमाह - आकाशादीति - अहङ्कारादीत्यादिशब्देन पञ्चतन्मावग्रहणम् -

மூ: - எட்டிற்றை, இन्द्रாदிகளான எட்டு दिक्षपालர்கள், எண்பிரகிருதி, अव्यक्त महदहङ्कारादிகளான எட்டு तत्त्वங்கள், எட்டுமாவரைகள் - எட்டு कुलपर्वतங்கள், நன்றை எண்குணத்தோன், இவையெல்லாவற்றையும் सृष्टित गुणाष्टकविशिष्टனான परमात्मा - இவனுக்கு எட்டு गुणங்களென்கிறது कर्मवश्यत्व जरामरणशोकक्षुत्पिपाமைகள் அன்றிக்கே (யே)யொழிகையும் नित्यங்களான भोग्यங்களுடையனாகையும் நினைத்து முடிக்கவல்லனாகையும். எட்டெண்ணுமெண்குணமதியோர்க்கு, இப்படிப்பட்ட सर्वेश्वரனுக்கு प्रधानमन्त्रமான திரு அष्टாक्षரத்தை सार्थமாகக் கேட்டு अनुसन्धिक்கும் அष्टாङ्गबुद्धियுடைய अनन्यரான प्रतिबुद्धருக்கு. बुद्धिக்கு எட்டு अङ्गங்களாவன?

“ग्रहणं धारणं चैव स्मरणं प्रतिपादनम् ।

ऊहापोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धागुणाः ॥” என்கிறவைகள் -

(சா.தி.) “अपहतपाप्मा विजरो विमृत्यु” என்ற श्रुतिக்கு अर्थத்தைக் கூறிக் செய்கிறார் कर्मवश्यत्वेत्यादि - ग्रहण धारण चेत्यादि - ग्रहण, शब्दस्य चार्थस्य ग्रहणम् - धारणम्, अविस्मरणम् - स्मरण, तत्त्वकाले शीघ्रस्फुरणम् । अन्येभ्यः प्रतिपादनम् - ऊह्य, अनुक्ताशस्यापि सङ्ग्रहः । अपोहः, -

(சா.சுவா.) எட்டிற்றை, இறை, ईश्वरனா - எண்பிரகிருதி “भूमिरापोऽनलोवायुः ख मनो बद्धिरेव च । अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा” इत्युक्तार्थமருள் செய்கிறார் - अव्यक्तेति - कुलपर्वतங்கள் इति - “हिमवान्निषधो विन्ध्यो माल्यवान् पारियात्रक । मन्दरो मलयश्चैव मेरुणाष्टौ प्रकीर्तिता” इत्युक्ता: - “अपहतपाप्माविजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपास ससत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः” इत्युक्तागुणाभिप्रायततालेபருளிச செய்கிறார் இவனுக்கெட்டு गुणங்களாவன इति । எண் गुणத்தோன் எட்டெண்ணும், எண் गुणத்தானுடைய எட்டு அष्टாक्षரம் - அதை எண்ணும் अनुसन्धिक்கும் எண் गुणमதி யோர்க்கு, அष्टாङ्गबुद्धियையுடையோர்க்கென்றபடி प्रतिपादनम्, अन्येभ्यः प्रतिपात्तिजननं ऊहः, अनुक्ताशस्यापि ग्रहणम् । अपोहः, उक्तस्यापि यथोचितं त्यागः ।

(சா.ப்.) எட்டு गुणங்கள் इत्यादि । “अपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपास ससत्यकाम स्सत्यसङ्कल्पः” इत्याद्युक्ता इति भावः प्रतिपादन, पृष्ठे उक्तिः । ऊह, त्याज्योपादेयविचारः - अपोहः, -

(சா.வி.) எண்குணத்தோன் इत्यत्रोक्त “अपहतपाप्मा” इति श्रुत्यर्थीभूत गुणान्व्याचष्टे - எட்டுகுணங்களென்கிறது इति । இன்றிக்கேயொழிகையும், कर्मवश्यत्वादि गुणानामसम्भवेन त्यागः - अयमपहतपाप्मेत्यारभ्य अपिपास इत्यन्तस्यार्थः । सत्यकाम इत्यस्यार्थमाह । नित्यங்களான इति - सत्यसङ्कल्प इत्यस्यार्थமாह । நினைத்தது इति । सङ्कल्पितस्य प्रतिवृत्ति राहित्येन स्थापन सामर्थ्यमित्यर्थः - ग्रहणमित्यादि । ऊहः, अनुक्तार्थस्यापि सङ्ग्रहः । अपोहः, क्वचिदुक्तस्यापि यथोचितं त्यागः ।

(சா.ச.) எட்டு குலபर्वதங்கள், “हिमवान्निषधो विन्ध्यो माल्यवान् पारियात्रक । मन्दरो मलयश्चेति मेरुणाष्टौ प्रकीर्तिता” इत्युक्ता: - எண்குணத்தோன் इत्युक्तम् “अपहतपाप्मेति” श्रुत्यनुसारादिश्रुदयति - कर्मवश्यत्वेत्यादिना - क्षुदितिशब्देन विजिघत्सा शब्दार्थ उक्तः । ஒழிகை தெஜதயாவस्थானित்யங் களான भोग्यங்களுடையனாகை इति सत्यकामशब्दार्थः - प्रतिपादनम्, अन्येभ्यः प्रतिपात्ति जननम् । ऊहः, अनुक्ताशस्यापि ग्रहणम् - अपोहः, उक्तस्यापि यथोचितं त्यागः ।

மூ: - எண்ணெசெல்லம் “அணிமா மஹிமா ச ததால஘ிமா ரரிமாவுசித்வமேஷ்வர்யம் । ஸாபி: ஸாகாம்யம் ஸேத்யதேஷ்வர்யாணி யோகயுக்தஸ்ய ॥” என்கிற விஹிதிகள் - எட்டுமாகுணம், முக்ததேஷியில் ஂவிர்விக்஑ும் குணா஑கம் - “அ஑ுைகுணா: ஸுருஷ் ஑ீபயந்தி” இத்யா஑ிகளிறு ஑ொன்னெவயாகவு மாம், எட்டெட்டெணுும் கலை - ஑துஷ்ஷிகலைகள் - எட்டிரதமேலதுவும் -

“ஸ்ரீ஑்஑ாரவீரகரூணா஑ுதஹாஸ்யஹயானகா: ।

வீஹ்தஸரௌ஑ு ஑ ரஸா:...” என்கிற ரஸங்கள் - எட்டுக஑ும் மேலான ஑ாந்திரஸம். இவையெல்லா஑ெட்டினவே, இவற்றில் இவனுக்கு இச்சுய்ள்ள஑ோது எட்டாதவை யொன்றுமில்லை -

(ஸா.஑ீ:) ஸயோ஑னான்தர஑ர்யநா - வசித்வ, ஑்வா஑ீனத்வம் । ஑ாபிரிரி஑ானாம் । ஑்ரு஑. காமோ யஸ்ய தஸ்ய ஹாவ ஑ாகாம்ய ஑ி஑்஑ஸ஑்஑ுல்த்வ஑ென்ற஑஑ குணா஑கம், அ஑஑ந஑ா஑்஑்வா஑ிகள் ய஑ா அ஑ாவுத்஑ுணா: । “஑யா ஑ர்வஹுதேஷு ஑ாந்திரநஸூயா஑ுை ஑நாயா஑ோ஑஑்஑ுல஑கா஑்஑்ய஑ஸு஑ா” எனறு ஑ுைத஑ர் ஑ொன்ன குணா஑க஑ாகவு஑ாம் எட்டிரத஑, ரஸ:, இரத஑ -

(ஸா.ஸ்வா) ஑ெலவம், ஑ேஷ்வர்ய஑ென்ற஑஑ - ஑ரீரதோ஑ு஑ஹவந, ஑஑஑்வந, ஑஑ு஑வந, ஑ு஑஑ுணியதயா ஹவநான்யுணி஑ா஑ீநி - வசித்வ ஑்வா஑ீன ஑்வ஑ேஷகத்வம் ஑ீசித்வம், அநேகநியா஑கத்வம் - இ஑ானா ஑ா஑: ஑ாகாம்யம் । ஑ி஑்஑ஸ஑்஑ுல்த்வம் - எட்டுமாகுணம் அ஑ஸ஑்஑ுல்யாக஑஑ா஑ுணங்க்஑ொன்ற஑஑ - அ஑ுைகுணா: ஑ுருஷ் ஑ீபயந்தி” இதி - “஑யா ஑ர்வஹுதேஷு ஑ாந்திரநஸூயா஑ுை஑நாயா஑ோ ஑஑்஑ுல஑கா஑்஑்ய஑ஸு஑ா” இத்யா஑ி ஑ுைத஑ா஑ுத்குணா: என்ற஑஑ -

(ஸா.஑்ரு:) அணி஑ேத்யா஑ி - அணி஑ா஑ி ஑து஑ுய் ஑ரீரதர்஑., வசித்வ், ஑ர்வ வ஑ே யஸ்ய தத்வம் - நியந்துத்வ஑ித்ய்ர்த: - ஑ேஷ்வர்ய, ஹுத஑ுைநிகஸு஑ி ஑஑ாரஸ஑்ர்தத்வம் - ஑ாபி:, ஹு஑ிஸ்யேநைவா஑்஑ுல்யா ஑ந்஑ா஑ிஸு஑ர்஑: - ஑ாகாம்யம், இ஑்஑ாயா஑ிவா஑: - எட்டுமாகுணங்கள் இத்யா஑ி - அ஑஑ந஑ா஑்஑்வா஑ிர்வா - “அ஑ாவுத்஑ுணா: ஑யா஑ர்வஹுதேஷு ஑ாந்திரநஸூயா஑ுை஑நாயா஑ோ ஑஑்஑ுல஑கா஑்஑்ய஑ ஑ஸு஑ா” இதுக்தா குணாவு - இவற்றில் இத்யா஑ி - உக்த஑்ருகாரேணா஑ா஑ர்தானுஸந்஑ாதுணா஑ேத஑ுை஑ுத்க஑லேஷு -

(ஸா.வி) ததஸ்வாவ஑தஸ்வா஑஑லகஸ்தஸ஑்஑ுதி: । ததோ ஑்யான஑஑்஑ுத்கானவரத ஹாவநா । தத ஂ஑்யா஑்஑ிகா஑ி஑ேவிகா஑ி஑ுைநிக஑ு:஑ுத்ரயநிவ்ர்திரித்யேவ் ரு஑ஸி஑்஑ுய஑க஑ிதி ஹாவ. । அணி஑ேத்யா஑ி - அணி஑ா஑ி஑து஑ுய் ஑ரீரதர்஑. । ஑ு஑்஑஑ரீரரூ஑ஸு஑ுல஑ரீரா஑ித்வாந் । வசித்வ், ஑ர்வ வ஑ே யஸ்ய தத்வம் - நியந்துத்வ஑ித்ய்ர்த: - ஑ேஷ்வர்ய ஑ ஹுத஑ுைநிகஸு஑ி஑஑ாரஸ஑்ர்தத்வம் - ஑ாபி:, ஹு஑ிஸ்யேநைவா஑்஑ுல்யா ஑ந்஑ா஑ீநா ஑ு஑ர்஑: - ஑ாகாம்ய஑ி஑்஑ுல்யா ஂவிவா஑: ।

(ஸா.ஸ்ரு:) ஑ரீரதோ஑ு஑ஹவந, ஑஑஑்வந, ஑஑ு஑வநஸு஑஑ுணியதயா ஹவநான்யுணி஑ா஑ீநி - இ஑ானா ஑ா஑: ஑ாபி. - ஑்ரு஑: காமோ யஸ்ய தஸ்ய ஹாவ: ஑ாகாம்யம் - ஑ி஑்஑ஸ஑்஑ுல்த்வ஑ித்யாவத் । ஑ீசித்வ், ஑ர்வநியா஑கத்வம் । வசித்வ், ஑்வா஑ீன஑்வ஑ேஷகத்வம் - “அ஑ுை குணா. ஑ுருஷ் ஑ீபயந்தி” இத்யநேந “஑யா஑ர்வஹுதேஷு ஑ாந்திரநஸூயா஑ுை஑நாயா஑ோ ஑஑்஑ுல஑கா஑்஑்ய஑ஸு஑ா” இதுக்தா ஂ஑்஑ுணா ஑ு஑்஑ுண்தே । இ஑்஑ாயா ஑த்யா஑஑்யா஑்஑ுணா஑ுலா஑ே வீ஑ி஑ா஑ -

மூ: - ஆத்மகுணாதிகள் நிரம்பாதொழிகிறது அநுசந்தானத்தில் ஊற்றம் போராமையாலே - அபேஷ்வரங்கள் வாராதொழிகிறது அபேஷையாலே - கடுக சஸார நிவர்தியாதொழிகிறது இசைவில் குறைவாலே ஆகையாலேயிதே -

“நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸஸ்வார்த்தஸாதக:”

என்கிறது - “அவித்யாபூதநொம்ஸுக்ரைநவஜாதஸத்பயை: |

(ஸா.தீ.) எட்டாதலைபொன்றுமில்லையென்றத்தை அபாதிக்கிறார் மேல் ஆத்மகுணாதிகள் இत्याதியால் - இவனிடத்தில் குற்றமொழிய மந்த்ரத்தின் சர்வபலஸாதனத்வத்தில் குறைவிலலையென்று கருத்து - இவ் அர்த்தத்தில் சமதி காட்டுகிறார் ஆகையாலேயிதேயென்று இனி திரு மந்த்ரவ்யாఖ்யானத்தை நிர்மமிக்கிறார் அவித்யேத்யாதிஸுலுக்கத்தால் அவித்யா, அஜ்ஞாநம் - சைவ பிஷாசிகா - அநவஜாத:, அடூத: - சத்பய:, சதாசாரோ யை: |

(ஸா.ஸ்வா) இப்படி இச்சுயள்ளபோதும் மந்த்ரானுசந்தானாக்களுக்கு ஆத்மகுணாதிபூர்த்தியில்லாமை யாலே அநுபவவிருத்தியில்லையோ? என்ன பலாஸித்தியாதிகள் கர்நுவீக்யுததாலேயென்றிடுக்கே மந்த்ரபாபவகல்யுத்தாலேயென்றென்றருளிச் செய்கிறார் ஆத்மகுணாதிகள் இதி - அப்ரமாணமாக இப்படி கல்பி க்கப்பமோமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையாலேயிதே இதி, ஆகையாலே. பலாஸித்திமந்த்ரபாபவகல்யாப்யுத்தமாகையாலே என்றபடி - இப்படி மூலமந்த்ரார்த்தகதனமுபபந்மானாலும் மதான்தரஸுநிதிதயொநையம் அகதேஸிகளுடைய யொநையம் பூர்வஸ்ப்ரதாயஸித்தமாகையாலே அதுகளையும் தர்ஸிடபிகக லேண்டாலோ? என்ன அநத யொநான்தரஸஸ்த்ஸ்ப்ரதாயஸித்தமாகையாலே அநுபாதையமென்றும் பூர்வொக்தயொநாஜாத மே சத்ஸ்ப்ரதாயஸித்ததயா அபாதையமென்றருளிச் செய்கிறார் அவித்யேதி - அவித்யா, அஜ்ஞாநம் - சைவ பூதநா - பிஷாசிகா - ததுஸுக்ரை: - அநவஜாத:, அடூத: | சத்பய:, சதாசார: - யேஷா தை: -

(ஸா.ப்ர) யதபேஷிதம் ந ததூர்லபமித்யர்த்த: | एवं तर्हि इदानीन्तनानामष्टाक्षरार्थानुसन्धातृणामात्म गुणापूर्ति: पूर्वाचार्याणामष्टैश्वर्यासिद्धि ईदृति ससारनिवृत्तिश्च नोपपद्येतातोऽष्टाक्षर्यसर्वफलसाधनत्ववचनानां स्तावकत्वमेवेत्यत्राह | आत्मगुणादिति - काम्येष्वनुष्ठितेष्वपि फलासिद्धे. क्रियावैकल्यप्रबलकर्म प्रतिबन्धादि प्रयुक्तत्वस्य तान्विकोक्तेस्तन्व्यायादिति भाव: - एव मन्त्रार्थवर्णन प्रकारस्य भ्रमप्रमादविप्र लिप्साकरणापाटववैदेशिकदेशिकोक्तत्वप्रदर्शनव्याजेन प्रजापरिग्राह्यत्वमाह - अविद्येत्यादिना “अनात्मन्यात्मविज्ञानमस्वे स्वमिति या मति: | अविद्यातरुसंभूतिर्बीजम्” इत्युक्तदेहात्मभ्रमस्स्वतन्त्रात्म भ्रमश्चाविद्या -

(ஸா.வி:) एवं तत्त्वज्ञैराचार्यैरुपदिष्टमिति निगमयति - अविद्येति - अविद्या, देहात्मादि भ्रम: | सा मोहयन्ती सती आत्मानं हिनस्तीति पूतनात्वेन रूपणम् - तन्मुक्तैरिति पूतनासंहारि कृष्णसाम्यं व्यज्यते - अविद्यारहितत्वादेव अनवज्ञात सत्पथै:, अत्यक्तसन्मार्गै: -

(ஸா.ஸ) आत्मेत्यादिना - एवमात्मगुणाद्यसिद्धेरन्यथासिद्धतया सर्वार्थसाधकत्व प्रमाणमिदं निर्बाधमस्येत्याह - आकையாலே, இதி - சுவொபாதிதமந்த்ரார்த்தானா ஸுரூபதிஸ்த்வ ஸுரூபதேஸம்? சாஜ்ஞானாதி ராஹித்யம் சந்மார்ஜானதிலஜ்ஜித்ய விஸயபாவண்யாதி தூரத்வம் ச வதந் மூலமந்த்ரவ்யாఖ்யான நிர்மமயதி - அவித்யேதி |

मूः - असदास्वादसत्रीडैरादिष्टमिति दर्शितम् ॥”

உயர்ந்தனன் காவலனல்லார்க்கு குரிமை துறந்துயிராய் -

(சா.தி.) असतः, सांसारिकसुखस्य - आस्वादे, अनुभवे - सलज्जैराचार्यैरुपदिष्टमर्थजातम् । इति, एवमस्माभिर्दर्शितमिति ॥-

உயர்ந்தனன் காவலன் இत्यादि - இப்பாட்டால் திரு மन्வார்த்தமெல்லாம் முதல்துடங்கி வர்க்கமத்திலே தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிஷயமான அஹிமதயோஜனையை உள்கொண்டு காட்டியருளுகிறார்
உயர்ந்தனன் காவலன் சர்வஜகத்காரணத்வென நிஸ்ஸமாஹ்யதிகனாய சர்வசேஷியாய் சர்வரக்ஷகனான
श्रियः पतिके.

(சா.ஸ்வா.) असदास्वादे, अल्पत्वास्थिरत्वादिदोषयुक्ततया असत्प्राये प्रयोजनान्तरास्वादे - सत्रीडैरस्मदाचार्यैरादिष्टमित्यस्माभिर्दर्शितम् - अनेवभूतद्वாदि दर्शितयोजनान्तरं तु अज्ञानिभिरादिष्ट-त्वात्सदाचारोद्भिभि रादिष्टत्वात् प्रयोजनान्तरासक्त्यादिष्टत्वाच्चानादरणीयमिति तन्नास्माभिर्दर्शितमिति भावः ॥

இப்படி அவித்யாபூதனோம்முகைராதிஷ்டமென்று கொன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்ன
அর্থமும் வாதிதமாகிலது கூடாதே? என்ன பூர்வோக்தபகாரத்தாலே சப்ரமாணமாக உபபாதித்த
பதார்த்தவாக்யார்த்தங்களை க்ரமென சஜ்ஜஹியா நின்று கொண்டு ஒரு பாட்டாலே கृतார்த்தையை
அநுசந்திக்கிறார் - உயர்ந்தனன் இதி - யதா, இப்படி உபபாதித்த அனேகார்த்தங்களில் வாக்யத்ரயபகத்தில்
ஸ்வாஹிமததத்வஹித புருஷார்த்தபரயோஜனையை சஜ்ஜஹிக்கிறார் - உயர்ந்தனன் இதி - உயர்ந்தனன்,
சர்வஜகத்காரணத்வென நிஸ்ஸமாஹ்யதிகதயா சர்வோச்சித்தனான காவலன், ரக்ஷகன் சர்வரக்ஷகனான -

(சா.ப்ர.) “समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नः - समानं वृक्षं परिष्वजाते” इत्यादिषु तरुशब्दापरपर्याय वृक्षशब्दवाच्यशरीरसंबन्धानुवृत्तिप्रयोजका या अनात्मन्यात्मबुद्धिरस्वे स्वत्वबुद्धिश्चेत्यर्थः - एवं रूपाविद्याया अनुकूलतया प्रतीयमानतयैव बाधकत्वात्कंसप्रेषितपूतनात्वेन रूपणम् । एतेन भ्रमाभाव उक्तः - ज्ञानिनोऽपि प्रमादात्करणापाटवाच्च सत्प्रथातिक्रमस्यादिति तदभावकीर्तनेन प्रमादकरणापाटवयोरभाव उक्तः । असदास्वादेत्यादि । निषिद्धानुष्ठानाल्लज्जया निवृत्तैरित्यर्थः - विप्रलिप्सायां लज्जोदयानुपपत्तेः लज्जावत्त्वोक्त्यैव विप्रलिप्साभाव उक्तः ॥

உக்தாஹிகாரார்த்த த்ராமிதகாஹயா சஜ்ஜஹிதி - உயர்ந்தனன் இत्यादिना - உயர்ந்தனன்
காவலனல்லார்க்கு குரிமை துறந்துயிராய்,

(சா.வி.) असदास्वाद सत्रीडैः, दुष्टविषयानुभवविमुखैः - आद्यविशेषणेन भ्रमराहित्यम् - द्वितीयेन हितोपदेष्टवम् । तृतीयेन विप्रलिप्साराहित्यं च दर्शितम् - एतादृशैराचार्यैरुपदिष्टमित्यस्माभिर्दर्शितम् । न स्वकपोलकल्पितमिति भावः ।

அஹிகாரார்த்த த்ரமிதகாஹயா சங்கஹிதி । உயர்ந்த இதி - உயர்ந்த உத்குஷ்டா, நம் காவலன் -

(சா.ச.) सत्रीडैः, पराङ्मुखैः - देशिकैः यदादिष्टं, यदुपदिष्टं तत्, इति, उक्तप्रकारेण - असनुग्राह्याणामस्माभिः प्रदर्शितमित्यर्थः ॥

உத்க மூலமந்வார்த்த காஹயா ச சஜ்ஜஹிதி - உயர்ந்த இதி - சர்வகாரணத்வ சர்வசேஷித்வசுதிரிய:
பதிக்வே -

மூ: - மயர்ந்தமைதீர்ந்துமற்றோர் வழியன்றியடைக்கலமாய்,
பயந்தவன் நாரணன் பாடங்கள் சேர்(ந்து)ந்த பழவடியார்,

(சா.தி:) உரிமை, அந்ரங்ரத்வமுடையனாய் - அல்லார்க்குரிமை துறந்து, தத்யதிரித்ரர்
எல்லார்க்கும் ஸேத்வத்தைத் தவிர்த்து - உயிராய், தேஹ்ந்ரியாதி விலக்ஷணத்வஜ்ஞானத்வஜ்ஞானகுந-
த்வாதிவிசிஸ்தனாய், மயர்ந்தமைதீர்ந்து, அவித்யாதிக்கள் தீர்ந்து, மற்றோர் வழியன்றி, ஁பாயாந்ராத்ர
னாய் - அடைக்கலமாய், அத்ரகாஹ்ரஸமர்ப்பணி - பயந்தவன் நாரணன், ஜகத்ரபாத்ரக்ரணான
ஸ்ரீமந்நாரணனுடைய - பாடங்கள் சேர்ந்து,

(சா.ஸ்வ:) நாரணாபேக்ஷா - அல்லார்க்கு, அந்யருக்கு உரிமை, அந்ரங்ரத்வம் - ஸேத்வமெஹ்ரபதி
துறந்து, ஸேத்வத்தைத் தவிர்த்து - ஸ்ரீய: பதிக்கே ஸேஷனாய் தத்ய ந்ரஹ்ரபித்ரத்வத்தைக் கழித்த
- இதினாலே, அகாரார்த்தமுந்ர சதுர்த்தமுந்ர ஁காரார்த்தமுந்ர ஁சொல்லப்பட்டது - உயிராய், தேஹ்ந்ரியாதி
விலக்ஷணனாய் - ஜ்ஞானத்வஜ்ஞானகுநத்வாநுபரிமாணத்வாதிஹ்ரபமகாரார்த்தபரிமாஸ்த்ராலே தேஹ்ந்ரியா-
திவிலக்ஷணனாயெஹ்ரபதி - மகாரார்த்த ஁சொல்லப்பட்டது மயர்ந்தமை தீர்ந்து, அஹ்ங்காரமமகாராஜ்ஞான
தீர்ந்தெஹ்ரபதி மற்றோர் வழியன்றி, அத்யந்ரபாரதந்யத்ராலேயுந்ர அத்யந்ராத்ர யாலுந்ர
஁பாயாந்ரரங்ரமிலலாமல் அடைக்கலமாய், ஹ்ரத்வெந்ர சமர்ப்பிதனாய் இதினாலே நமஸஸில அர்த்தய
஁சொல்லிற்று - பயந்தவன், ஜகத்ரதை ஁ஸ்தித்தவனான - நாரணன், "நராஜாதானி தத்வானி
நாராணிதி" என்கிறதபதியே ஜகத்ரகாரணஹ்ரநாரணனுடைய பாடங்கள், திருவடிகளை சேர்ந்து,
஁பாயமாகப் பற்றி "தேஷாமயநஹ்ரத்வாந்நாரண இதி ஁ஸ்ரூத" என்கிற அர்த்ததை஁ ஁சொன்னபதி

(சா.ப்ர) ஁ர்வரக்ஷகதயா ஁ர்வோத்ரகூத்ரவெந்ர அகாரவா஁ய ஸ்ரீபதிவ்யதிரித்ராத்ரஸேத்வாதுகாரெந்ர வ்யாவர்திநா.
ஹ்ரவ஁க்ஷேத்வாவங்ரமாலுப்தஸத்ராகா: "அஸ்தி ஁ஹ்ரதேத்ரதேத்ர | ஁ந்ரதமெந்ர ததோ விது:", இத்யுத்ர:
ஜ்ஞானத்வோத்ரேமகாரார்த்தோ ஁ர்ஸித் - எவ஁ய் ப்ரணவார்த்த ஁த்ர. - மயர்ந்தமை தீர்ந்து, மற்றோர் வழி
டன்றியடைக்கலமாய் - நிவ்ரதாஹ்ங்காரமமகாரா ஁பாயாந்ரர஁ந்யதயா ஹ்ரவந்ர ப்ரபந்ர: | எதெந்ர
நமஸஸ்த்யார்த்தோ ஁ர்ஸித்: - பயந்தவன் நாரணன் பாடங்கள் சேர்ந்து

(சா.வி:) அஸ்த்ரக்ஷகாத்ர - அல்லார்க்கு, அந்யேஷாம் - உரிமை, தாஸ்யம் - துறந்து, அபாஸ்ய -
஁காரெந்ர வ்யாவர்திநான்யஸேத்வ஁புத்ரீநாமித்யர்த்த: - உயிராய் ஁ப்தஸத்ராகானா - ஹ்ரவ஁க்ஷேத்வாநுஸந்ர-
நஹ்ரபஸத்ராவதாமிதி யாவத் - அய் ப்ரணவார்த்த: மயர்ந்தமை தீர்ந்து, அஹ்ங்காரமமகாரஹ்ரத஁பூதாஜ்ஞானநிவ்ரத்யா |
மற்று, அதிரித்ரத்ய ஓர், எகஸ்ய | வழி, மார்ரஸ்ய - இ஁ன்றி, அஹ்ரவெந்ர - ஁பாயாந்ரராஹ்ரவெந்ரத்யர்த்த.
- அடைக்கலமாய், ரக்ஷயஸ்து஁பூதானாம் | பயந்த, ஜகத்ரஸ்தி: - அந்நாரணன், ப்ரஸித்ரத்ய நாரணஸ்ய
- பாடங்கள், ஁ரணோ - சேர்ந்து, அத்ரதானா ப்ரபந்ரானாமித்யர்த்த: - அய் நமஸஸ்த்யார்த்த: |

(சா.ஸ:) உயர்ந்த, ஁ர்வாதிஸாயின: அஸ்த்ரக்ஷகாத்யேஷாம் - உரிமை, ந்ரஹ்ரபாதிகஸேத்வம் - துறந்து,
அபோஹ்ர | உயிராய், மகாரார்த்தஸந்ர - ஁ப்தஸ்வயாதாத்யாவ஁தஸந்நிதி யாவத் | இத்ய் ப்ரணவார்த்த:
஁த்ர: | மயர்ந்தமை தீர்ந்து, அஹ்ங்காரமமகாராதிக்கமபோஹ்ர - இத்ய் நமஸஸ்த்யார்த்த ஁த்ர: - மற்றோர்
வழியன்றி அடைக்கலமாய் பயந்தவன் நாரணன், அநந்யங்ரதிஸந்ர ரக்ஷயதயா ப்ரபந்ரானா ரக்ஷகத்வெந்ர
ப்ரஸித்ரத்ய ஸ்ரீமந்நாரணஸ்ய - பாடங்கள் சேர்ந்து பழவடியார், ஁ரணாவாஸ்தி: நித்யஸூரி஁: |

மூ: - நயந்த குற்றேவலெல்லாந் நாடு நன்மனுவோதினமே || 34 ||

(சா.தி) திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினவனாய் - பழுவடியார்,

“யத் தீர்வம் சாஸ்யம்” என்ற நியமத்தோடு நயந்த குற்றேவலெல்லாம் பரிசீலனையோடு இவன செய்யும் சர்வவிதகேஹ்யங்களெல்லாவற்றையும் நாடுநன் மனு, பரிசீலனையும் பரிசீலனை செய்து நல்ல மூலமந்ததை ஒதினமே, ஆசார்யசகாசாத்தியயன பண்ணினோ மென்கை. || 34 ||

புருஷோத்தமம் முன்னு பதங்களையும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களைக் காட்டுகிற இத்திரு மந்த தன்னை அந்நியப்பார்க்கு சாரோபரதீபையுண்டாக்கி ரத்திக்குமென்று நிர்ணயிக்கிறார் -

(சா.ஸ்வ) பழுவடியார், “யத் தீர்வம் சாஸ்யம்” என்கிற நியமத்தோடு நயந்த, பரிசீலனையோடு செய்யும், குற்றேவலெல்லாம் சர்வவிதகேஹ்ய மெல்லாம் நாடு பரிசீலனையும் பரிசீலனை செய்து நல்ல மந்ததை - ஒதினமே, சாசார்யசகாசாத்தியயன பண்ணினோமென்றபடி - || 34 ||

இனி மந்தாந்தரவ்யுத்தாபனவ்யவ்யுத்தாபனமாக மூலமந்தத்துக்கு சத்யகூதமாயும் அந்யகூதமாயும் சாரத்வமப்பாடியா நின்றுகொண்டு அதிகாரி விசேஷவிசயத்திலே நிசேஷசாரநிவ்ர்த்தியையும் இம் மந்தமுண்டாககுமென்று ஸ்லோகத்தாலே உபாதிக்கிறார் -

(சா.பு.) பழுவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்லாம், “நராஜாதானி” இत्याதிபிஸ்ஸர்வஸ்டுதயா ததாஹரதயா ச பரிசீலனய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நியமசூரிணாமப்யபூர்வதத்யாஹரவிசயபூத் சர்வவிதகேஹ்யம் - एतेन नारायण शब्दार्थो दर्शितः । நாடு நன்மனுவோதினமே, மந்தாந்தராதீசத்வம் பரிசீலனயந்மூலமந்தம் (யேஷ்மஹி) ப்யஸிஷ்யேத்யர் - || 34 || தாபத்வாபிஹதீஸ்தநிவ்ர்த்தியமவச்யஜாதவ்யதத்வஹிதபுருஷார்த்தானா- மநிவிசத்வம் பரிசீலனயதயா “बहवो हि महात्मानो मुनयस्सनकादयः । अष्टाक्षरं समाश्रित्य ते जग्मुर्वैष्णव पदम्” इत्युक्तरीत्या मूलमन्त्र एव परमपुरुषार्थसाधक इत्युपादेयतम इत्यभिप्रयन्नाह । -

(சா.வி) பழுவடியார் பரிசீலனயதயா: நியமசூரிஸஹ । நயந்த குற்றேவலெல்லாம், அந்யாஹரண ஸ்விக்ரியமாண க்ருத்ஸநகேஹ்யம் - அய சதுர்த்தியோ ஸ்ரித: நாடும் பரிசீலனய - விசத்வம் பரிசீலனயந்மநிதி யாவத் । நன் மனு சமீபீனமந்தம் - ஒதினமே, ஆசார்யதத்யேஷ்மஹி । அநந்யாஹ்மபவசுஷத்வஜானா: ஸந் நிவ்ர்த்தாஹ்ஜாரமமகாரா, உபாயாந்தராபாவேன பவசுஷரணாரவிந்நே எவ உபாயத்வேனாஸ்திராஸ்தந்தோ நியமசூரிபிஸ்ஸஹ பரிசீலனய சர்வவிதகேஹ்யசாமாஜ்யம் லபந்ந இத்யேவ பரிசீலனயந் மந்தமாசார்யமுகா- தத்யேஷ்மஹித்யர்: || 34 ||

ஸ்ரீமதாஸ்திரமந்தஸ்தபதத்ரயஸ்ய க்ரமேண ஸாரீரகஸாஸ்வத் தத்வஹிதபுருஷார்த்தபரிசீலனயநிதி ஸ்லோகேன சஜ்ஜஹிதி ।

(சா.ஸ:) நயந்த குற்றேவலெல்லாம், கரிஷ்யமாணசர்வவிதகேஹ்யாணா நாடு நன் மனு பரிசீலனயபரி சமீபீன மூலமந்தம் ஒதினமே, ஆசார்யசகாசாதேவமந்தயாதிதவந்ந இத்யர்: || 34 ||

அத மந்தஸ்ய பரிசீலனயம் வர்ணஸத்யுத்யா பதஸத்யுத்யா பதார்த்தாஸ்ச நிஷ்கூஷ்ய ஸதா ப்ரகூதி தத்கார்யபாரவஸ்யாத்யந்நிவ்ர்த்திகரதாரூபமபி பரிசீலனயமாஹ ।

मूः - इत्थं सङ्घटितः पदैस्त्रिभिरसावेकद्विपञ्चाक्षरैः
अर्थैस्तत्त्वहितप्रयोजनमयैरध्यात्मसारैस्त्रिभिः ।
आद्यस्यक्षरवेदसूतिरजहत् स्थूलादिवृत्तित्रयः -

(सा.दीः) इत्थमिति - एकद्विपञ्चाक्षरैस्त्रिभिः पदैः, प्रणवनमो नारायणायेति पदैः । तत्त्वहितप्रयो-
जनमयैरध्यात्मशास्त्रसारैस्त्रिरर्थैश्च । इत्थं, उक्तप्रकारेण । सङ्घटितः, संश्लिष्टः - असावाद्यो मनु-
- अष्टाक्षरमन्त्रः । आद्या व्यक्षरवेदमूर्तिर्यस्येति बहुव्रीहिर्वा अजहत्स्थूलादिवृत्तित्रयः,

(सा.स्वाः) इत्थमिति - इत्थम्, उक्तप्रकारेण - एकद्विपञ्चाक्षरैस्त्रिभिः पदैः - “ओमित्येकाक्षरम्”
इत्युपपादितैस्त्रिभिः पदैस्सङ्घटितः । “एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम्” इति सङ्घटितः, अध्यात्मसारैः,
इदं पदे पदार्थे चान्वेति । अध्यात्मसारैस्त्रिभिः पदैस्सङ्घटितः, अध्यात्मसारैस्तत्त्वहितप्रयोजनमयैस्त्रि-
भिरर्थैश्च सङ्घटितः । आद्यः, व्यापकेषु रहस्यत्रये च आद्यः - व्यक्षरवेदसूतिः,

(सा.प्रः) इत्थमित्यादि । तत्र पूर्वार्धेन “पदानां सौभ्रात्रादनिमिषनिषेव्यं श्रवणयोः” इत्युक्तरीत्या
शब्दसौष्टव प्रथमं निरुपाधिकशेषत्वरूपस्वरूपस्य, तदभिज्ञापेक्षणीय स्वाम्यनिशयजनकव्यापाररूपकैङ्कर्य
साधनस्य, तत्साध्यतत्प्राप्तेश्च बोधकत्वरूपं पदानामर्थसौष्टवं च दर्शितम् - एकद्विपञ्चाक्षरैरिति ।
मूलमन्त्रादिवदनेकाक्षरसमुदायरूपत्वाभावसूचनेनानुसन्धाने सौकर्यमुक्तम् । प्रयोजनमयैः, प्रयोजन स्वरूपै-
- अध्यात्मसारैः, आत्मानमधिकृत्य ज्ञातव्यज्ञानृत्व, कर्तृत्व, भोक्तृत्व, कैवल्य भवन्यादि
प्रतिपादकेभ्यश्चेष्टतमैः त्रिभिरिति सकृदुक्त्वा पुनरुक्तैः पदत्रित्वेऽर्थत्रित्वस्य नियामकत्वज्ञापनं प्रयोजनम्
- ननु प्रणवनमसोर्व्याख्याने प्रत्येकपदभूताक्षरत्रयात्मकवाक्यत्वं प्रणवस्य, नमसः पदद्वयात्मकवाक्यत्वचोक्त-
मिति स्वोक्तिव्याघात इत्यत्र योजनाभेदेनोभयाकारस्यापि प्रामाणिकत्वान्नव्याघात इत्यभिप्रयन्नाह -
आद्येत्यादि - “आद्यस्तु व्यक्षरं ब्रह्म” इत्युक्तरीत्या प्राथमिकेन व्यक्षरेण प्रणवाख्यवेदनसूतिः
स्वरूपज्ञानाख्य सत्ता यत्र सः -

(सा.विः) इत्थमिति । एकद्विपञ्चाक्षरैः, प्रथमपदमेकाक्षरम् - द्वितीयं द्व्यक्षरम् - तृतीयं पञ्चाक्षरम् ।
“ओमित्येकाक्षरम्” इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैरिति भावः । त्रिभिः पदैः - अध्यात्मसारैः, -
वेदान्तशास्त्रसारभूतैः तत्त्वहितप्रयोजनमयैः, तत्त्वहितप्रयोजनरूपैः - अर्थैः, वाक्यार्थैश्च - इत्थं,
वर्णितरीत्या सङ्घटितः - आद्यः, आदिभूतः - व्यक्षरः, प्रणवात्मकः - वेदसूतिः, वेदकारणं यस्य
स तथोक्तः - “यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तः” इति सर्ववेद -

(मा.संः) इत्थमिति - “ओमित्येकाक्षरम्” इत्युक्तविधया एकद्विपञ्चाक्षरैः त्रिभिः पदैः -
वाक्यतयोक्तानामप्येतेषां वाक्यैकदेशत्वकृतः पदत्वव्यपदेशः - इत्थं, “तार पूर्वम्” इत्युक्तविधया
सङ्ग्रहविवरणभाववत्पदसङ्घ (ट?) कत्वकृतं पदैस्सङ्घटितत्वम् - कण्ठोक्तिमत्सर्वार्थकत्वादर्थैः सङ्घटितत्वम्
- पदेष्वर्थेषु चाध्यात्मसारत्वं बोध्यम् - रहस्यत्रयेऽप्याद्यो मनुरयं व्यक्षरप्रणवद्वारावेदसूतिः ।

मूः - त्रैगुण्यप्रशमं प्रयच्छति सतां त्रय्यन्तसारो मनुः ॥ 64 ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

❖ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ❖

(सा.दीः) स्थूल सूक्ष्मपररूपवृत्तित्रयमजहन्नमश्शब्दविशिष्टः - त्रय्यन्तसारः, अथर्वशिरसि प्रतिपादितया वेदान्तसारभूतः - वेदान्तसारभूतनारायणपदविशिष्टो वा - अयं, श्रीमदष्टाक्षर महामन्त्रः - सतां, समाश्रितानाम् । त्रैगुण्यप्रशमं प्रयच्छति, संसारोपरिरंसादि मोक्षपर्यन्तां सिद्धिं प्रयच्छति ॥ 64 ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकायां मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

(सा.स्वाः) त्र्यक्षराः अकारोकारमकाराः वेदसूतयो यस्य सः - स्थूलादिवृत्तित्रयं यस्य सः स्थूलादिवृत्तित्रयः । नमश्शब्द इत्यर्थः - अजहत्स्थूलादिवृत्तित्रयः नमश्शब्दः यस्य सः । नमश्शब्दविशिष्ट इत्यर्थः । त्रय्यन्तसारः, त्रय्यन्तसारभूतनारायणशब्दवान् - मनुः, मन्त्रः । सतां, ब्रह्मविदां मुमुक्षूणाम् - त्रैगुण्यप्रशमं प्रयच्छति, निश्शेषं संसारं निवर्तयतीत्यर्थः ॥ 64 ॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्याम् मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

(सा.प्र) यद्वा, वेदानां सूतिः - आद्यात्रय्यक्षरा वेदसूतिर्यस्य सः । नमः पदेनात्यक्ता साध्योपाय शेषवृत्तिसिद्धोपायाहङ्कारादिनिवृत्तिरूपार्थेषु वृत्तिस्त्रिधा बोधनप्रकारो यत्र स तथोक्तः - एवं भूतत्वाद्देवान्तेभ्योऽपि सारतमो मूलमन्त्रः प्रकृतिसंसर्गं निवर्तयतीत्यर्थः ॥ 65 ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकायां मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

(सा.विः) प्रकृतिभूतप्रणवो यस्याद्यावयवभूत इति सर्ववेदतुल्यत्व दर्शितम् । स्थूलयोजना, सूक्ष्मयोजना, परयोजनाख्यवृत्तित्रयं यं मनुमजहत् न जहाति स तथोक्तः । नमश्शब्देन योजनाप्रतिपादक इत्यर्थः - असौ, सर्वतत्त्वानां कण्ठोक्त्या सर्वापेक्षया व्यापकः - अत एव त्रय्यन्तसारो मनुः । सतां, एतदर्थज्ञानेन लब्धसत्ताकानाम् । त्रैगुण्यप्रशमं प्रयच्छति, संसारं प्रशमयतीत्यर्थः ॥ 64 ॥

॥ इति श्रीसारविवरिण्यां मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

(सा.संः) स्थूलसूक्ष्म पररूपवृत्तित्रयमजहन्नवस्थितनमश्शब्दकतया अजहत्स्थूलादिवृत्तित्रयः - त्रय्यन्तसारः, वेदान्तसारभूतनारायणपदविशिष्टः - त्रयीसारार्थप्रतिपादकत्वकृतं पदानां सारत्वम् - मुमुक्षुभिः - रवश्यज्ञेयत्वकृतं तत्त्वाद्यर्थानां सारत्वम् ॥ 64 ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे मूलमन्त्राधिकारस्सप्तविंशः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ द्वायाधिकारः ॥

मूः - आकर्णितो -

(सा.दीः) இப்படி திரு - மन्வாधिकார வ்யாக்யாதமாயிற்று - இனி இத்திரு மन्வ விவரணரூபமான ட்வயத்தை வ்யாக்யான பண்ணுவதாக உபகரமித்து அதின் அடியில் ட்வயமन्வத்தினுடைய அசாধারণப்ரபாவத்தை முதல் ஶ்லோகத்தாலே

(सा.स्वाः) आत्रेय कृष्णार्थमथागमान्तरामानुजार्यगुरुसर्वभौमम् ।

श्रीरङ्गनाथं च गुरुं प्रणम्य द्वायाधिकारस्य करोमि टीकाम् ॥

இப்படி பூர்வாधिकாரத்திலே ட்வயத்தையும் கூட்டி ரஹஸ்யத்வத்துக்கு பதவாக்யயொனீ களிருக்கும்படி சொல்லுகிறோமென்று ப்ரதிஜை பண்ணினது கூடுமோ? ‘‘ந மन्வோ஽ஷ்டாக்ஷராஹ் - ஋஑ோ யஜூஷி சாமானி யோ஽தீதே சகூடஜ்ஜஸா । சகூடஷ்டாக்ஷர ஜஹ்வா ச தஸ்ய ஫லமஷ்நுதே’’ இत्यादि களிற்படியே மந்வோத்மமாகையாலும், சகூடநுஸந்நானத்தாலே வேதந்யாசகூடநுஸந்நானதுத்ய஫லதத்வத்தாலும் க்ரமேண புண்டரீகருக்கு ஜபமாத்ததாலே முக்திஹேதுவாக ஶ்ருதமாகையாலும், சாரதமத்வா஽ஷ்டாக்ஷரத்துக்கு பதவாக்யயொனீ கூடினாலும், ட்வயத்துக்கிப்படிப்பட்ட ப்ரபாவமில்லாதிருக்கவவற்றையும் ரஹஸ்யத்வத்திலே கூட்டி பதவாக்யயொனீ பண்ணக்கூடுமோ? ட்வயத்துக்கும் ‘‘சகூட஑ு஑ாரஸ்சாரதாரணம் பவதி’’ இत्यादिना சகூட஑ு஑ாரணமாத்திரேண சஸாரோதார஑்வம் சொல்லப்படுகையாலே ஶ்ரீம஽ஷ்டாக்ஷரா஑்யதிக ப்ரபாவத்வாத்பதவாக்யயொனீ பண்ணக்கூடுமென்னிலானாலுமிதுக்கு பதவாக்யயொனீ தத்வஹித புரூ஑ார்த்தவिवேகத்துக்காக வன்றோ? அது, மூலமந்வார்த்தவ்யுத்பாदनத்தாலே தானே சி஑்஑மன்றோ? தத்வஹிதபுரூ஑ார்த்தவिवேகத்துக்காக கூடாவிட்டாலும் ‘‘஑்வயேன ஶரண வ்ரஜேத்’’ என்று ஑்வய ப்ரபத்திக்கு கரணமந்வமானபடியாலே அநுஷ்டானகாலத்திலே மந்வநைவானுஷ்டேயார்த்த ஸ்மர்தவ்யமானபடியாலே அதுககாக ஑்வயத்துக்கு பதவாக்யயொனீ பண்ணவேணுமென்னில் மூலமந்வா஑ிகள் போலே வேதத்திலே இது ப்ரதிதமல்லாமையாலே மந்வமே யல்லாமையால் கரண மந்வத்வம் ஑்ரோத்சாரிதமன்றோ? இதுவும் கதஶ்ருதியிலே பிரியவோதிச் சேர்த்து அநுஸந்நிக்க விதிக்கையாலும், ஶ்ரீப்ரஸ்நசஹிதா஑ிகளிலே வர்ணோ஑்஑ாரம் பண்ணி ப்ரதிபா஑ிக்கையாலும், ஶ்ருதிமூலதான்த்ரிகமந்வதயா கரணமந்வத்வம் கூடுமென்னில்ப்போது பூர்வா஑ார்யவாக்யமென்கிற -

(सा.प्रः) एवं मूलमन्त्रस्य पदवाक्ययोजनामुक्त्वा तद्विवरणस्य द्वयस्य पदवाक्ययोजना वक्तुमारभते । -

(सा.विः) मूलमन्त्रं व्याख्यायेदानीं तद्विवरणरूपं द्वयं व्याख्यातुकामः तत्प्रभावमाह ।

(सा.संः) अथ क्रमप्राप्तद्वयस्य पदवाक्ययोजनां कर्तुं तस्येतरमन्त्रवैलक्षण्यं सङ्गृह्णाति ।

மூ: - விலநுதே க்ருதக்ருத்யகக்ஷ்யா -

(ஸா.டீ) காடடியருகுகிறா ஂகர்ணிட இதி - ஡ோ ஡ந்ர: , ஡ாடொரு ஡ந்ர஡் - ஂகர்ணிட: - ஡ு஡ஸகாஷா஡்ருத஡ா஡் ஡ு஡ஸகாஷாட் கேட்டு ஂருக்கால் ஂ஡்ரிக்஡ட்டட்டதென்றபடி? க்ருதக்ருத்யகக்ஷ்யா஡் । க்ருதக்ருத்யன், க்ருதோ஡ா஡ுஸ்தானன் ஂவஂனுடைய ஡சீ - க்ருதக்ருத்யதீயையென்றபடி விலநுதே, -

(ஸா.ஸ்வ) ஡஡்ரடாய விலா஡ியாதோ? கி஡் இது஡஡ொரு க்ரண஡ந்ர஡ாகில் ஂரணடென்று ஡்விலவா஡ி஡ான ஡்ய஡ஜீ஡்ய஡ விலா஡ியாதோ? ஂ஡ி ஡ இதுக஡ும் ஡டவாக்ய஡஡னீ ஡ண்ணலேஂனு ஡ாகில் ஡ூல஡ந்ராத்஡ூர்வ் தான ஡ண்ணலாகாதோ? ஂந்ய஡் । “நிலே஡்யாத ஡்வாத்஡ான் வி஡்ணாவ஡ல தே஡சி । தடாத்஡ா தந்஡நாஸ்தான்தஸ்த்வி஡்ணா஡்ரரித ஡ந்ரத ” இத்யா஡ி வி஡ித஡்ர஡ந்நிக்ரண஡ந்ரான்தர ஡ங்கலாவிட்டு ஡்யததுககே ஂர்த்ய஡ுத்யா஡நநி஡்ந்஡ ஡ுண்஡ோ? ஡ூல஡ந்ர஡ும் “஡ூல஡ந்ரே஡ ஡்வாத்஡ான் ஡஡வதே நிலே஡்யேத்” ஂன்று க்ரண஡ந்ர ஡ாகையாலே த஡்யுத்யா஡நத்தாலே தானே ஡ர்வ்஡ும் ஡ி஡்஡ி ககையால ஡்யார்த்ய஡ுத்யா஡ந் வ்யர்த்஡னறோ? இத்யா஡ிஷ஡்஡ீகலா ஂந்த ஂ஡ிகாரா஡்ர஡்ர஡ிககையாலே ஡்ரி஡்ரிக்கககோலி ஂ஡்ரஸலாகத்தாலே ஡஡்஡ா஡்ரி஡்ரி஡்ரிததே ஡஡்஡ி஡ிக்கிறார் - ஂகர்ணிட இதி - ஡ோ ஡ந்ர ஂகர்ணிட: , ஡ி஡்ந்நாத் க் - நிஸ்தாயா ஡ேடிதி ஡ி஡்லோ஡: । ஡்ராவில: - ஡஡வந்ந் ஡்ராவில: । ஡ரண்யஂந்ரி஡ ஡ூர்஡்ர஡ந்நி஡்ரிதயா இ஡ ஡ந்ர ஡கூ஡்஡்ரரித஡ாகிலென்றபடி ஂ஡்ரரிதோ விலநுதே ஂன்று ஡ொல்லாதே ஂகர்ணிட: ஂன்று நி஡்ேஸித்தது ஂ஡்ரார்ய ஡காஷா஡்ரயாவ஡்஡ூ஡ித஡ா஡் ஡஡ுடாய஡்ந஡ூர்வ்஡஡ா஡ ஡கூ஡்஡்ரரித஡ாகில் ஡ந்ரார்த்யவீஸ்த்ரததே ஂ஡்ேஸி஡ா஡ல் தானே ஡்வ஡்ர஡ாவததாலே ஡ுரூஂனுக்கு க்ருதக்ருத்யகக்ஷ்யை஡ ஂர்த்யவி஡்நான், விஸி஡்ய஡்நான் -

(ஸா.஡்ர:) த்ர “ஸகூ஡்ர஡ே஡ ஡ந்ரே஡ க்ருதக்ருத்யஸூ஡ி ஡வேத்” இத்யுக்஡ரீத்யா ஡ு஡ஸகாஷா஡்ருத஡ா஡்ரோ஡லக்ஷித ஡஡யே ஡கூ஡்஡்ரரித஡ா஡்ரே஡ ஡ோக்ஷஸா஡கதயா க்ருதக்ருத்யதுல்யத்வா஡ா஡கோ஡்஡ிஸ்த்ரி஡ுதோ ஡஡வதஸ்துதிரூ஡தயாவாஸ கீ஡்஡்யா஡்ர஡்ய஡ுரூ஡ார்த்யந்ந்஡் ஡ா஡ிஷந் ஡்யா஡்ய஡ந்ரஸஸ்வா஡ுஸந்நாது: “தஸ்஡ாத் வா ஂத ஡ேத், தீத்வா஡ி஡ந்ந்஡஡்ரேவா஡ிநி஡்ய஡்யதே - ஡கூ஡்஡ி஡ாதோ ஡்யேவீஸ ஡்ர஡ லோகே” இத்யுக்஡஡ுக்்திரூ஡ா஡்ர஡ா஡ஸக்்திக்ரோ ஡வதீத்யா஡ - ஂகர்ணிட இத்யா஡ிநா ।

(ஸா.வி) ஂகர்ணிட இதி - ஡ோ ஡ந்ரோ ஂகர்ணிட: , ஡ு஡ஸகாஷா஡்ருதஸஸ்ந், ஡்ரவண ஡ரணா஡த்ய஡ுஸ்தான காலீநோ஡்ரரித஡்யோ஡லக்ஷண஡் - ஂநுஸ்தானகாலே ஡ு஡஡ு஡ா஡்ருத்வா ஡கூ஡்ர஡்யுக்்த இத்யர்த்: - க்ருத க்ருத்ய் க்ர்த்வ்ய஡ு஡ா஡ுஸ்தான் யே஡ ஡ ததோக்்த: - தஸ்ய கக்ஷ்யா, ஡ர்யா஡ா஡் - விலநுதே, க்ரோதி - “ஸகூ஡்ர஡ே஡ ஡ந்ரே஡ க்ருதக்ருத்யஸூ஡ி ஡வேத்” இத்யுக்஡ரீத்யா ஂ஡ா஡ுஸ்தான் ஡஡ா஡்யதீதி யாவத் - ஂ஡ிகாரிண- ஡ஸ஡ுடாய஡்ந஡ூர்வ்஡ ஡்ரத஡ோ஡்ரரித஡ு஡ா஡்யகோடீ நிவிஸத இதி தாத்஡்ய஡் ।

(ஸா.ஸ) ஂகர்ணிட இதி - ஡டா஡்ரோயே஡ ஡்ர஡ா஡்ரோ஡஡ந்நி஡்யா஡ஸ்யா஡்யர்த் இநி ஡்ரூத இத்யர்த்: - க்ருதக்ருத்யக- க்ஷ்யா, நி஡்஡்஡்ரோ஡்யதயா தடர்த் க்ர்த்வ்யான்தரவி஡ுரதா஡் விலநுதே, க்ரோதி - ஂத்ர ஡கூ஡்஡ுஸ்தான஡்ரோ ஡காவ்யவ஡ிததத்஡ூர்வ்஡ாலீநஸகூ஡ா஡்ரணந் விவிக்ஷித஡் ।

மூ: - அப்ரே஢ிதோ ஢ிசதி யசு க்ரூதார்த்ராவம் ।

ப்ரத்யூஷதா் ஢ஜதி ஸ்ஸூதிகாலராத்ரே: ,

(ஸா.஢ி:) ஓருக்கால் ஁சுரித்தவனுக்கு க்ரூதகூத்யதீயையுண்டாக்குமென்றபடி - அப்ரே஢ித: , ஢ிஸ்திரக்தமாமாகில் ஸகூ஢ுசூரணான்தர் “஢்யமர்தானுஸந்ரானேன ஸஹ ஸ஢ீவ் வக்தா” என்கிறபடியே ஁ஸகூ஢ாவூத்ரமாமாகிலென்கை ஁வனுக்கு க்ரூதார்த்ராவ், க்ரூதார்த்ரன், க்ரூதப்ரயோஜனரூபகூ஢ூர்யன் ஁வனாகையைத்தரூம் - இத்தால் ப்ரத்யூஷாரண ஁பாயத்தில் ஁ந்த்ர஢்விக்ரூதம் - ஢ிதீயோசூரணா஢ிகன் கை஢ூர்யகூ஢ியில் ஁ந்வயிக்ரூதெனறதாபிற்று ஸ ஁ஷ ப஢ாஸஹாய ஸரணா஗திமந்ர: , ஢்யமந்ரமென்கை ஸஸூதி காலராத்ரே: , காலஸ஢்஢த்தால் ஜ்யூத்ஸநீ ராத்ரீ வ்யாவர்திக்ரூதப஢ுகிறது - தஸ்யாஸ்ஸாஸாரதமிஸூக்ரூ -

(ஸா.ஸ்வ) க்ரூதோபாயதா ஢சூபை஢்஢ண்ணுமென்று ஜாபிககைக்காக ஸமு஢ாயஜானமன்றிக்ரூகே ஸகூ஢ுசூரணமாாகிலும் “ஸகூ஢ுசூரணஸ்ஸாஸாராரண்஢வதி” என்றபடியே க்ரூமேண க்ரூதகூத்யகஷீயை ஢ண்ணுமென்றும் திருவுள்ளம் இததாலே மூலமந்ரா஢ிகளுக்கு ஸகூ஢ுசூரணமாத்ரத்தாலே தான ஸமு஢ாயஜானபூர்வகஸகூ஢ுசூரணமாத்ரத்தாலே தான க்ரூதகூத்யதாபா஢கத்வரூபமோக்ஷஜனகத்வப்ர஢ாவ மிலலைபென்று கருதது ய஢ா சகாரஸ்ய க்ரூதார்த்ராவ்மத்யத்ராவ்ந்வய: । யாதொரு ஢்யா஁யகரண- மந்ரமாப்ரே஢ிதமாய் ஢ிஸ்திரக்த மாக்ககொண்டு க்ரூதார்த்ராவ் ச ஢ிசதி । ஸகூ஢ுசூரணமன்றிக்ரூகே அப்ரே஢ிதத்வ ஸி஢்஢்யாமை஢ாலே ப்ரத்யூஷாரணத்தாலே க்ரூதோபாயதா஢சூபையும், ஢ிதீயாசூரணத்தாலே, “஢்யமர்தானுஸந்ரானேன ஸஹ ஸ஢ீவ் வக்தா” என்கிறபடியே ஸ்வத: புரூஷார்த்ரதயா க்ரூதார்த்ரதா ஢சூபையும் ககூடுகருமென்றபடி ஁சூரணமாத்ரத்தாலே க்ரூதகூத்யதீயைப் ஢ண்ணககூடுமோ? ஜானா஢ீவ மோக்ஷ: என்கிறது விரோ஢ியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ப்ரத்யூஷதாமிதி । ஸ ஁ஷோ ஢்யா஁யமந்ர: ப஢ாஸஹாய ஸரணா஗திமந்ரஸ்ஸந் ஸஸூதி காலராத்ரிக்ரூ, ப்ரகாஸலேஷமன்றியிலேயிருக்கிற ஸ்ஸாஸாரமாகிற காலராத்ரிக்ரூ ப்ரத்யூஷதா், ஁ரூணோ஢யகாலமாபிருக்கையை ப்ரமபுரூஷார்த்ர஢ிவா஁க்ரூ ஁த்யாஸந்ரவலீயாபிருக்கையை ப஢ையாநிறகிறதென்றபடி - தயா ச மந்ரான்தர்ங்கன் ஢ோலே புநஸுசரணா஁பே஢ீயன்றிக்ரூகே ஸகூ஢ுசூரணமாத்ரத்தாலே பூர்ணப்ரபுத்தியை ஁விலம்தேனடூண்டாக்கி புநர்ஜனமன்றிக்ரூகே மோக்ஷோத்பா஢மாகிறதென்கைபிலே ஸகூ஢ுசூரண ஸூநிக்ரூ தாத்பர்யமென்று கருத்து -

(ஸா.வி:) யோ மந்ர: - அப்ரே஢ித: , புநஸூரணதஸ்ஸந் - “஢ிஸ்திரக்தஸ்ய பர்ரூபமாப்ரே஢ிதம்” இதி வூய்யாகரணபரி஢ாஷா - “அப்ரே஢ித ஢ிஸ்திரக்தம்” இதி நிஷண்஢ுநுஸரணேன ஢ிதீயோசூரணவிஷய இத்யரீயே ஗ாஹ்ய: - க்ரூத: ஁ர்த்ர: ப்ரயோஜன கை஢ூர்ய யேன ஸ ததூக்த: - தஸ்ய ஢ாவ: ப்ரகார் ச ஢ிசதி । கை஢ூர்யானுஸ்தான ஸம்பா஢யதீதி யாவந் । ஢ிதீயோசூரண க்ரூதோபாயஸ்ய கை஢ூர்யரூபம் ஢வதி । ஁நாயாஸேன புரூஷார்த்ரஸா஢ந் புரூஷார்த்ரரூபம் ச ஢வர்தாதி ஢ாவ: - ய஢ீவ ஸ்ஸாஸாரநிவூத்திமிக்ரூததி புரூஷஸ்த஢ீவ ஸ்ஸாஸாரநிவூத்தி கரூரூதிதி ப்ர஢ாவான்தர்மாஹ - ப்ரத்யூஷதாமிதி - ய: , மந்ர: - ஸஸூதிகாலராத்ரே: , ஁ஜானப்ரசூரதயா தமிஸுபக்ஷராத்ரநூத்யா: । ஸமூதே: , ஸஸாரஸ்ய - ப்ரத்யூஷதா், ப்ர஢ாவரூபத்வம் -

(ஸா.ஸ:) அப்ரே஢ித: , ஁ர்த்ரானுஸந்ரானேன ஸஹ ஜ்யயமான: - க்ரூதார்த்ராவ், நிஷ்பந்ரபல஢ாவ் ஢ிசதி, ஢஢ாதி - ஸ்ஸூதிரூபா காலராத்ர: , க்ரூஷணபக்ஷான்திம஢ிவஸராத்ர: - தஸ்யா: ப்ரத்யூஷதா், ஁ஹ்மூ஁தாம் - ஁வ்யவ஢ானேன தந்நிவர்தகதா் ஢ஜதீத்யுகூத்யா ஢்யார்த்ரஸரணவரணஸ்ய -

(சா.தி.) சூக்ஷ்மயோஜனையில் ஆர்த்தமாகவும் சூல்பரயோஜனையில் சாப்தமாகவுமென்றபடி - நாராயணாயேதி பதத்தில் சொன்னவென்கை விசதமாக, ஸ்பஹமாக அதாவது? உபாயத்தை பத்யாதிவிசிஷ்டவிஷயமாகவும், பூரூசார்த்தத்தை அநிஹ்நிவृத்திபூர்வமாகவுமென்றபடி - இது வுதிகமந்ரமோ? தாந்ரிகமந்ரமோ? எனனவருளிச் செய்தகிறார் இது க஠்யாடியால். க஠வத்யுபநிஷதத்தில் பரிப ஓதி, இரண்டு ஁ண்டமும் வி஠க்தமாக ஓதப்பட்டு -

(सा.प्र.) आर्यः^{१०} इत्यादि - नमसस्स्थूलार्थपरार्थयोस्स्वीकारे साध्योपायसिद्धोपाययोश्शब्दत्वं सूक्ष्मार्थाङ्गीकारे विरोधनिवृत्तिरूपार्थसामर्थ्यात्तत्साधनोपायस्य सिद्धिरिति भावः । “अथातश्श्रीमद्द्वयोत्पत्तिः, वाक्यो द्वितीयः - षड्पदान्यर्था दश । पञ्चविंशत्यक्षराणि । पञ्चदशाक्षरं प्रथमम् - दशाक्षरं परम् । नवाक्षरं प्रथमपदम् - द्वितीयतृतीयचतुर्थस्यक्षराणि । पञ्चाक्षरं पञ्चमम् - द्व्यक्षरषष्ठः” इत्यादिषु विभज्योक्तेः - “नवार्णं विद्धि हृदयं त्रितयाणं शिरोमतम् । शिखार्णं व्यक्षरं विद्धि कवचं तद्देव हि ॥ अस्त्रं पञ्चाक्षरं नेत्रं द्व्यक्षरं परिकीर्तितम् । श्रीमच्छब्दात्परे युक्तं नारायण इतीष्यते ॥ तत्परे चरणौ शब्दस्तत्परे शरणं तथा ॥ प्रपद्ये तत्परे युक्तं नमश्शब्दमतः परम् ॥ श्रीमते च तथा युक्तं परे नारायणाय वा” इति चेति मन्त्रोद्धारक्रमोक्तेश्च प्रामाणिकतमत्वमभिप्रयन्सर्वा-धिकारत्वमाह - ॐ कठवल्लि^{११} इत्यादिना -

(सा.वि.) आर्थमाक इति - नमश्शब्दे सूक्ष्मयोजनायां विरोधिनिवृत्तिरूपार्थसामर्थ्यात्तत्साधने पायस्सिद्धयतीति भावः - शाब्दमाक इति - स्थूलयोजनापरयोजनयोस्साध्योपायसिद्धोपाययोः शशाब्दत्वमिति भावः - तृतीयपदकृत्ति इति - तत्पदस्थचतुर्थ्येति भावः - विशदमाक इति - मूलमन्त्रे उपायदशायां पत्नीवैशिष्ट्यं फले अनिष्टनिवृत्तिश्च शाब्दं न प्रतीयते - इह तु शब्दतः प्रतीयत इति ततो वैशद्यमिति भावः - नन्वयं वेदोक्तमन्त्रो न भवतीत्यत्राह - ॐ कठवलिः इति -

(सा.सं.) सपरिकरवशीकरणविशेषादिवैशद्यमिहैवेति विशदभाक् इत्युक्तिः । मन्त्रत्वसाधर्म्यलक्षण सङ्गतिमप्यभिप्रयन्नाह - ॐ इति - “श्रीमन्नारायणेत्यादि जपेत्पञ्चदशाक्षरम् ।

மூ: - பிரியவோதிச் சேர்த்து அநுசந்திகக விதிக்கையாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணத்திலே ஸ்ரீப்ரஸநஸஹிதாதிக்களிலே வர்ணோத்ஸாராதிக்களும் பண்ணி ப்ரதிபாதிக்கையாலும் ஸ்ருதிமூலமான தான்திரிகமந்நம் -

(ஸா.தி.) அதாவது? முநத. “ஸ்ரீமந்நாராயணதரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே” ஂன்று ஓதி மத்யே “இதம் பூர்ணமத: பூர்ணம்” இத்யாதிவாக்யங்களையோதி முடிவில் ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம. ஂன்று ஓதுகையால் ஁ண்ட்ரயமும பிரிய ஓதட்டட்டதிநே - சேர்த்து அநுசந்திகக விதிக்கையாலும், இவ் வாக்யத்ரயமும பூர்ணபார்த்தகாஹிகளால் ஸஹோத்ஸாரயிதவ்யமென்று தந்நைவ விதிக்கையாலும்மென்ற படி வர்ணோத்ஸார மாவது? ஸ்ரீப்ரத்யமாஶ்ரம் - இரணடாவது மகாரம் முன்றாவது நகாரமியேவ் ருபேஷ் ஸொல்லுகை - அாதிஸத்வத்தால் தத்வஶ்வாதிக்கயநம் - ஸ்ருத்யநுமதமாகையால் தான்திரிகமந்நம் ।

(ஸா.ஸ்வா:) “பூர்ணமத” இத்யாதிபையோதி அந்நரமுத்ர஁ண்டத்தை போதி பரமபூர்ணபார்த்தேயைய டையவன் இரண்டு ஁ண்ட்ரதையும சேர்த்தொருக்கால் ஁த்ரிகககடவனென்று விதிக்கப்படு கையாலேயென்றபடி - வர்ணோத்ஸாரேதி - ஸ்ரீப்ரத்யமாஶ்ரம் । மகாரௌ த்வித்யாஶ்ரமியாதிக்கரமேண ஂன்றபடி - அாதிஸத்வதேந பாஶ்யபுராணாதி ஸங்஑ஹ: - ப்ரமாணதமவெதௌக்தவாஶ்வானூலமந்நவத்ஸாரதமத்வம் கத்யம் த்ரயஸ்யேதி ஸங்஑ாவாரணார்த்தமாக ஸ்ருதிமூலமான இதி - கத்யம் ஸ்ருதிமூலத்வமिति ஸங்஑ாயா கதவ்ஹ்லீத்யாதி ததூபபாதிக்க மென்று கருதது. ஁னாலிட் படி த்ரயம் மந்நமாகிலிது. பூர்வாஶ்யவாக்யமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதி - யாதோ?

(ஸா.வி.) பிரியவோதி. வாக்யத்ரயம் வாக்யான்தரவ்யவஹததயா அதீத்ய - சேர்த்து அநுசந்திக்கை, வாக்யத்ரயம் ஸங்஑ட்ய்ய அநுஸந்நானஸ்ய । விதிக்கையாலும், விஹிததயா த - ஸ்ரீமந்நாராயணதரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே - இத்யேதநந்நரம் । “இதம் பூர்ணமத: பூர்ணம்” இத்யாதி ப்ரதிவா அந்தே ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம இத்யாமநானாத் பூர்ணபார்த்தகாஹிஶ்விஸஸஹோத்ஸாரயிதவ்யமिति விதானாத்யேதி ஸாரதிபிகாயாமுக்தம் - “அதாத்ஸ்ரீமதத்ரயோத்யதி: - வாக்யௌ த்வித்ய: - ஶட்பதான்யர்த்தா தஷ - பஶ்வவிஷதஶ்ரணாணி - பஶ்வதஷாஶ்ரம் ப்ரத்யம் - தஷாஶ்ரம் த்வித்யம் - நவாஶ்ரம் ப்ரத்யம் । த்வித்ய த்ரத்ய தநுர்த்தாஸ்யஶ்ரணாணி - பஶ்வாஶ்ரம் பஶ்வம் த்ரயஶ்ரணஸ்ட” இதி விஶய்யோக்தேதி ஸாரப்ரகாஸிகாயா வ்யா஁யாதம் । வர்ணோத்ஸாராதிக்களும் பண்ணி இதி । “நவாண் விதிஹ் ஹத்ய த்ரத்யாண் ஶிரௌமதம் । ஶி஁வாண் ஁யஶ்ரம் விதிஹ் கவதம் தத்வதேவ ஹ ।

(ஸா.ஸ.) ஁பாயத்வபரம் தஸ்யௌபேயத்வபரம் தஷ । அகிஶ்நௌ மிலித்வவந்யாஸேநைவ விஸுத்ரயே । லத்வந்யாஸௌ ஶிராதேவ விஸுத்ரி லஶதே பராம் ॥” இதி கதவ்ஹ்லீஸ்ருத்யஶிப்ராயேண கதவ்ஹ்லிபில் பிரியவோதிச் சேர்த்து அநுசந்திக்க விதிக்கையாலும் இத்யுக்தம் । ஸ்ரீப்ரஸநஸஹிதாதிக்களிலே இத்யாதி ஶத்வதேந ஸ்ரீபாஶ்வாரத மஹௌபநிஷதேவ பாஶ்யதந்நைவ ங்நானபாதி ப்ரத்யமே஁த்யாயே “அதாதி ப்ரணவஸ்யார்த்த தயைவாஶ்ரஶ்ரணஸ்ய த । மந்நரத்வஸ்ய ங்நாய்வாஸஸம்யவ்யக்ஷ்யே விதானத: ॥” இத்யுபக்ரம்ய ப்ரணவாஶ்ரஶ்ரணஸ்யவ்ரீணாமிவ த்ரயஸ்ய த “லக்ஷ்மிநாராயணமயம் ப்ரணவார்த்தப்ரகாஸகம் । த்யஜ்நானந்நரூபம் ஶ்ரீகரம் தம் நமாம்யஹம் ॥” இத்யாரஶ்ய “ங்நிவான்தர்த்தாமிணம் தேவ் ஶர்வான்தர்த்தாமிணம் ப்ரஶும் । அர்வாவதாரம் ஶதிஶ்ணு மகாரம் தம் நமாம்யஹம் ॥” இத்யந்தேந க்ருதவர்ணோத்ஸாரக்ரமௌ விவஶித: - தந்நைவ -

மூ: - இத்தை பூர்வாசார்யவாக்யமென்று சிலர் சொன்னதுவும் ஂபரர் ஁புதேசித்தாரென்று ஂதரிக் கைக்காகவாதல், பரமாசார்யனான சர்வேசுவரன் பகவத்சாஸ்த்ரத்திலே ஂருளிச் செய்கையாலே யாதலாமத்தனை. இதுக்கு ஂப்யாதிகளும் மூலமன்தாடிகளிற்போலே ஂபேசுமாணர்க்கு -

(சா.டா:.) வுதிகதாந்ரிகத்வா஁தாதுர்வந்யா஁஁ம் - மற்றையவர்களுக்கும் மன்தான்தரமாதல் பாசாரூபமாதல் ப்ரயோகிக்கக் கடவது - இத்தை பூர்வாசார்யவாக்யம் ஂண்டோருடைய கருத்தையருளிச் செய்கிறார் இத்தை பூர்வாசார்யத்யாடி - இதிலுடைய ஂபி, ஁ந்தோ ஁வதாடிகளெவை? ஂன்னவருளிச செய்கிறார் - இதுக்கு இத்யாடிநா - ஂபேசுமாணர்க் கென்கையால் ஂவையில்லாவிடினும்மிது -

(சா.ஸ்வா:.) ஂன்னவருளிச் செய்கிறார் - இத்தை இதி - ஂத்யந்தாஸ்திகானாமாசார்யவாக்யே "ததுக்திமாந்ரம் மன்த்ரா ,யம்" இதி ந்யாயேந யதா஁த்யாடரோ பவதி ததுதாடர்த்வ்யதா஁ய் பூர்வாசார்யவாக்யத்வகதந மென்று கருத்து ஁வாசார்யவாக்யாடிபி பரமாசார்யவாக்யஸ்ய கௌர்வத்யோதநாய பூர்வீதி - பரமேதி । சர்வாசார்யாணாமிபி பகவத: ப்ரதமாசார்யத்வாபூர்வாசார்யத்வஸ்ய தந்ரேவ பூப்கலத்வாததுபடித ப்ரதமஸ்ய ததுவாக்யத்வமூபபந்ர மென்று கருத்து இப்படியிது ஁ுதிமூலதாந்ரிகமன்த்ரமாகில் மூலமன்த்ரத்துக்குப் போலே ஂபி ஁ந்தோ ஁வதாடிகள் சொல்ல வேண்டாவோ? "நானுகூல்யம் ந நகத்ரம் ந தீர்தாதி நிபேவணம் । ந பூநஸ்சரண வாபி மன்த்ரோ஁யமபேசுதே" ஂன்கிற பா஁வவசனப்ரகாரேந ஂப்யாதிகளும்மிதுக்கு ஂபேசுதமன்றென்னில் ஁பாயானு஁தானதஸூயில் ஂநபேசுதமாணாலும் ஁பஸூலர்களுக்கு ஁தூயாலும் ஂ஁யுதயார்யமாகவும் ஂபேசூயில் சொல்ல வேண்டாவோ? மன்த்ரத்வ ஁ாபகஂப்யா஁யபாவே மன்த்ரத்வமூ஁தந்ரமாகவும் ப்ரஸ஁஁யாதோ? ஂன்னவருளிச் செய்கிறார் - இதுக்கு ஂப்யாதிகளும் இதி - ஂபேசுமாணர்க்கென்கையாலே இவையில்லாவிட்டாலும்மிது கார்யகரணமென்று கருத்து -

(சா.ப்ர:.) ஂவ் ஁த்பூர்வாசார்யவாக்யத்வப்ரதாவ்யா஁தா இத்யத்யோதந்ரமூக்த்வானேகபரீசுகா஁஁கூதஸ்யாந்ய - ப்யோதந்ரநுக்திதேதி ப்ர஁஁ரான்தரமப்யா஁ - இத்தை இத்யாடிநா - வுதிகம் ஁ததுத்யமூப்யாடிவா஁யமித்யத்ர "தாந்ரிகம் வுச்யஸூதூரணாம்" இத்யாடிபி: ஂபி஁ந்தோ ஁வதாடி஁ானாயோக்யஸூதூரிபுவபி மன்த்ரஸ்ய கார்யகரத்வாவகமாது "சேர்வேசா் தாந்ரிகம் து வா" இதி துல்யவிகல்போக்தேசவ ததத்யாவஸ்யக ந பவதீத்யபி- ப்ரயந்ரா஁ । இதுக்கு இதி ।

(சா.வி:.) ஂஸ்ர ப஁஁தா஁ரன் நேத்ர துவ஁ரன் ப்ரிகீர்திதம் । ஁ரீம஁஁஁த்யாத்பரேயுக்தம் நாராயண இதீப்யதே ॥ தத்பரே ஁ரணோ ஁஁த்ஸுதத்பரே ஁ரணம் தத்யா । ப்ரபத்யே தத்பரே யுக்தம் நமஸஸ஁த்ஸுதத: ப்ரம் ॥ ஁ரீமதே ஁ தத்யா யுக்தம் பரே நாராயணாய ஁" இதி மன்த்ரோதூர: கூத இதி பாவ. । ஂவ் ஁ுதிதந்ரஸித்யே மன்த்ரே பூர்வாசார்யவாக்யாமிதி ப்ரதிவாதஸ்ய தாத்பர்யமா஁ - இத்தை இதி - பூர்வாசார்ய: ப்ரதமாசார்ய இதி ப்ர஁஁ரான்தரமப்யா஁ - ப்ரமாசார்யனான இதி ।

(சா.ச:.) "஁ரீமந்நாராயணஸ்யேவ ப்ரஸ்ய ப்ரமாதுமந: । துவி஁ானா் மூக்திதம் மன்த்ரம் துவ்யம் த஁஁துதூஸாத்விகம் ॥ மன்த்ரத்வா஁ய ஁ந்தர஁ ப஁஁வ்ஸிஸதிவ்ரண்கம் । ப஁஁வ்ஸிஸதிதத்வா஁யம் ப஁஁பநிபதாமகம் ॥ காயத்யாவேதவி஁தாடி ஁஁தா஁ரமயம் தத்யா ।" இத்யாடிநா துவ்யஸ்ய மன்த்ரத்வம் தத்யோப்கல்யம் -

மூ: - மन्வவ்யாகரணாடிகளிற்படியே கண்டுக்கொள்ளலாம். இம் மन्வம் “ச ஶ்ராதூச்சரணௌ காடம் - ஶ்வாஸ்து சஹ வுதேஹா” என்கிற ஸ்லாகத்யத்தில் விவகிதமான ஁பாபுபேயரூபமான -

(சா.தி:) கார்யகரமென்று கருத்து “நானுகூத்யம் ந நக்சத்வம் நதீர்தாதிநிஷேவணம் । நபுநச்சரணம் வாபி மந்நுஹ்யமபேக்தே ॥” என்றிறே பாவ்வகனம் - மந்வவ்யாகரணமாவது? மந்வஸாஸ்வம் - ஁ாதிஸவ்ததால் ஶகவக்சாஸ்வஸங்ஹ: - இனி மந்வத்தில் த்யவ்யபதேஸத்துக்கு ஹேநுவைக் காட்டுகிறார் இம் மந்வமத்யாதி யால் “ச ஶ்ராதூச்சரணௌ காட நிபீக்ய ரதூநந்ந. । சீதாமுவாசாநியஸா ரா஑வ ச மஹாஸ்வம் । ஶ்வாஸ்து சஹ வுதேஹா கிரி சானுஸுரஸ்யதே । அஹ சர்வ கரிஸ்யாமி காமத்ஸஸ்வபதச்சதே ॥” என்கிற ஸ்லாகத்யத்தில் சரணௌ நிபீக்ய என்று சபதூக ஶகவக்சரணாகதிபம், ஁தரஸ்லாகத்தில் -

(சா.ஸ்வா:) மூலமந்வாடிகளிற்புாலே எனகையாலே ஁தூககு ஁வஸ்யாபேகிதமானாலுமிதூக்கு நாதீவாபேகிதமென்று கருத்து மூலமந்வாடிகாரததிலே மூலமந்வதூக்கு ஁ஸ்யாடிகள் நாரதீயாடிகத்யாடிகளில் கண்டுக்கொளவதென்று சொன்னாட்டோலே சொல்லாதே மந்வவ்யாகரணாடி களிற்படியே கண்டுக்கொள்ளலாமென்று நிர்திஸ்தமானபடியாலே ஁தூகளிலே கண்தரவேண சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலே ஁நிந்துகொள்ளலாமென்று கருத்து - ஁னாலும் ஶரணாகதிமந்வ ஁ஸ: என்று த்யமேகமந்வமென்கிறதூ கூடுமோ? ஁டபுது இரணடென்று த்வீதவஸங்ஹ்யாவாசியான த்யஸஜுை விருதியாதோ? பூர்வ஁ஸ்ததாலே ஁பாயத்தையும் ஁தர஁ஸ்ததாலே ஁பேயத்தையும் ப்ரதிபாடிக்கையாலே முமுதூவுக்கு ஁வஸ்யாபேகிதார்த்யபரதயா த்யஸஜுை ஁பபநுைடெனனில் ஁னேகார்த்யபரமாகத் தோற்றுகிற த்யததூககு ஁பவூஹ்யாதிநிதானமன்றிககே இந்த ஁ர்த்யபரத்யமும் தந்மூலஸஜுையும் கூடுமோ? என்னவருளிச செய்கிறார் - இம் மந்வமத்யாதிநா - தயா ச ஶரணாகதி ஶார ஶ்ரீராமாயணுபவூஹ்யவஸாந்முதூஸூரவஸ்யம் காதவ்யப்ரதானதமேததர்த்யபரதயா த்யஸஜுை -

(சா.பூ:) கண்டுக்கொள்ளலாம் இத்யாதி - “஁ந்தர்யாமி ஁ஸிஸ்தஸ்ய தேவீகாயத்யுதாஹதா । ஁ந்ஸ்து தேவதா விஸு: பரமாத்மா சநாதந: ॥ ஶ்ரீமந்நாராயணஸஸாஸாத் பரவூஹ்யபராத்பரம் । தேஹ்யாஸம் தத: குர்யாந்மந்வரதூனே மந்வவித் ॥ ஁த்பதானி ச மந்வஸ்ய ஁ங்ஹ்யேவ விந்யஸேத்” இத்யாதிஸு த்ரஶ்வயமத்யர்த்ய: - ப்ரதிபா஑தயா த்யபத்ப்ரவூதிநிமித்துபாபுபேயே ப்ரமாணதூ விஸேஸந்நாகிஸந்யானந்யகதித்யஸுதேந ஑லிதத்யாத்நதூநாடிகாரித்யாஹ । இம் மந்வமத்யாதிநா ।

(சா.வி:) மந்வவ்யாகரணாடிகளிற்படியே இதி - “஁ந்தர்யாமி ஁ஸிஸ்தஸ்ய தேவீ காயத்யுதாஹதா । ஁ந்ஸ்து தேவதா விஸு: பரமாத்மா சநாதந: ॥ ஶ்ரீமந்நாராயணஸஸாஸாத் பரவூஹ்யபராத்பரம் । தேஹ் ந்யாஸம் தத: குர்யாந்மந்வரதூனே மந்வவித் । ஁த்பதானி ச மந்வஸ்ய ஁ங்ஹ்யேவ விந்யஸேத்” இத்யுத்தப்ரகாரேத்யர்த்ய: । த்யஸவ்த்ப்ரவூதிநிமித்தமாஹ - இம் மந்வமதி -

(சா.ஸ:) ஶுதூஸாதூகமந்வத்யாதி ச ப்ரபஸ்திதமிஹானுஸந்தேயம் - மந்வதூனே பஸ்சராத்நதந்நஸிதூத்யாத்நாஸி- கமந்வமத்யுத்த மந்வவ்யாகரணாதிதி । ததூத்த ஁ஸ்யா஑ுதூரகரமேத்யர்த்ய: - ஁ஸ்ய த்யமத்யா஑்யா ப்ரயுஜகமாஹ - இம் மந்வமதி - ஶ்ராதூரதி ஸ்லாக: பூர்வ஁ஸ்தசமானார்த்யக: - ஶ்வாஸ்து இத்யுத்தர ஁ஸ்தசமானார்த்யக இதி ஶாவ: - “஁ஹ் சர்வ கரிஸ்யாமி காமத்ஸஸ்வபதச்சதே” இதி ஹ ஶ்வாஸ்தித்யஸுதார்த்ய: -

(சா.சं:) அர்த்தத்யத்தை இதி - स्वाधिकारानुरूपमुपायं स्वस्वरूपानुरूपमुपेयं चेत्यर्थद्वयमित्यर्थः -
இப்படியிருக்கையால், உபாயோபேய விசேஷ பृथகீர்த்தனாत्, முக்யான்தரேண கૈசித்தகூதத்யத்வநிர்வஹமாஹ ।

(सा.सं.) द्वयशब्द प्रयोग विषयतयोक्तमन्वराजप्रकरण श्रुतगुरूपसत्त्यादयः पुष्कलप्रपत्तिकरणमन्त्रत्व-
निबन्धना इहापि भवन्तीति परिहरति - मन्वराजमित्यादिना । गुरूपसत्त्यादीत्यादिशब्देन विनियोगादि
ग्रहाः । -

(சா.தீ.) ஔ: கृतோபாயானுष्ठानो भविष्यत्येवेति - ட்யத்தால் ப்ரபதி பண்ணுமவனுக்கு இதின் பதாவயவ
 सूक्ष्मार्थज्ञानं வேணுமென்னும் நிர்வந்தியில்லை யென்கிறார் - ஆஸ்திகனுக்கு இत्यादि -
 महाविश्वासवानुக்கு சமுடாய ஜ்ஞன் சமுதிதமஹாவாக்யார்த்தஜ்ஞானமாத்ரம் - ஶாஸ்த்ரிசிஹ்நமென்றத்தை
 வெளியிடுகிறார். -

அதிலும் ஸக்தியில்லையாகில் சமுடாய ஜ்ஞான பூர்வக சக்யுத்யாரணத்தானே அவிலம்பேன புனசு
கரணமந்ரதயா த்யுத்யாரணமநபேச்ய காலாந்ரே சாங்ர ப்ரப்த்யநுதான முபஜநய்யுத்யாரக மெந்நு கருத்து.
சக்யுத்யாரணமே எனகையாலே பஹுசவ்ந்ர சா஢்யபுரஸ்சரண த்ரேண உத்யாரக மந்ரான்தரவ்யாவுதி: - சமுடாய
ஜ்ஞானபூர்வக மெந்நகையாலே இநத சக்யுத்யாரண காலாந்ரே கரணமந்ரதயா த்யுத்யாரணவிசிஸ்த
ப்ரபுதித்யாரகமாகில் சக்யுத்யாரணுத்யாரகத்வ த்யுதி வ்யாகுப ப்ரஸங்ரிகுத்வம். ஆகையாலிநத உத்யாரணமே
சக்யுத்யாரத்யுதிவலத்தாலே காலாந்ரே சவப்ராவேந ஜநிப்யமாண ப்ரபுதிக்கு கரணமந்ரமாயிருக்கிறதெந்நு
கொளள வேணும் - கரணமந்ரதயுபகாரகத்வ மந்ராத்யஜ்ஞான சாபேச்யம் - தத்ர ச "இத்ர ஸரணமஜ்ஞானம்" எந்நு
ஸாஸ்த்ரத்தாலே சமுடாயஜ்ஞானமாத்ரமுடையவனுக்கு உபாயா஢ிகாரஸொல்லகையாலே சமுடாயஜ்ஞானபூர்வக
சக்யுத்யாரணமே கரணமந்ரதயா உத்யாரகமெந்நுகருத்து ஆனாலும் திருமந்ரத்தைப்போலே தானே
த்யுத்யுத்துக்குத்வம் "த்யுத்யமத்யானுஸந்நானேந சஹ சதேவ் வக்தா" எந்நு அசக்யுத்யுநுஸந்நானத்தை பாப்யகார
விதிக்கையாலே திரு மந்ரத்தைக்காட்டில் த்யுத்யுத்துக்கு அ஢ிககூடுமோ? கரணமந்ரதயா
சக்யுத்யாரணமத்யாரக மெந்நுமிடமுத்வம் திரு மந்ரத்துக்குத்வம் -

(सा.प्र.) प्रयन्नाह । आस्तिकः कुरु इत्यादिना - "सकृज्जपेन मन्त्रेण कृतकृत्यस्सुखी भवेत् । द्वयेन प्राप्नुयात्पुत्र तद्विष्णोः परमं पदम्" इत्यादि भगवच्छास्त्रपरशशास्त्रशब्दः - समुदाय ज्ञान पूर्वक सकृद्व्यारणस्योत्तारकत्वे भाष्यकार सम्मतिमप्याह -

(सा.वि.) कुत इत्यत्राह । आस्तिकः कुत इति - समुदाय ज्ञानेति - सूक्ष्मार्थ ज्ञानाभावेऽपीत्यर्थः - अत्रार्थे भाष्यकारसंमति माह -

(सा.स.) आस्तिकः इत्यादिना । शास्त्रसिद्धमिति - कठश्रुतितदुपबृहणादिसिद्धमित्यर्थः - अस्य मन्त्रस्य -

மூல்। இம் மन्त्रப்ரபாவத்தை “யேன கேனாபி ப்ரகாரேண ட்வயவக்தா த்வம்” என்று

மन्வாந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ர்த்தி தோற்ற அருளிச்செய்தார் -

“அவஸேனாபி யத்னாமி கீர்த்திதே சர்வபாதகை ।

புமான்விமுக்யதே சதாஸ்மிஹஸ்தைர்மூர்ஜைவ ॥

நாமஸ்தே யாவதீ ஸக்தி: பாயநிஹ்ரணே ஹே ।

ஸ்வபதோ஽பி நர: கர்து க்ஷமஸ்தாவத்ர கித்விஷம் ॥”

இத்யாதிகளாலே திரு நாமசङ்கீர்தனமாத்ரத்தினுடைய ப்ரபாவமிருக்கும்படி கண்டால்
 ஸ்ரண்யஸ்ரணாகதி தத்फलவிஸேஷங்களை - ...

(சா.தி.) இம் மन्त्रப்ரபாவத்தை இத்யாதியால் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் இதி ஷேஷ. - அவஸேனாபீத்யாதி - நாமஸ்தே
 இத்யாதி - ஹே ஹே! பாயங்களை சஹ்ரிக்ருமவஸே நே நாம: - தேவரீர் திருநாமத்திற்கு
 பாயநிஹ்ரணத்திலெவ்வளவு ஸக்தி உண்டு அவ்வளவு பாயத்தைப் பண்ண ஸ்வபதனும்
 சமர்த்தனாகான். ...

(சா.ஸ்வ.) துல்யமன்றோ? என்னவருளிச்செய்தாரார் இம்மन्त्र ப்ரபாவத்தை இதி - க்ரணமन्त्रதயா
 சக்யுத்யாரிதத்வன உத்தாரகத்வம் சமமானாலும் அவிலம்பன சङ்க்லிபித காலாந்தர எவோபாய நிஷ்பதி
 முਖேனோத்தாரகத்வம் ட்வயஸ்ய சக்யுத்யாரணமாத்ரேண - மூலமन्त्रஸ்யநு புரஸ்ச்ரணாதி ட்வாரேணி தத்பேக்ஷயா஽திக ப்ரபாவம்
 ட்வயமென்று கருதத் - சதேவ வக்தா எனகிறது. உபாயகோடியலலாமை பாலே விருதமிலலை மन्வாந்தரங்
 களிற்காட்டில் இதி - யேன கேனாபி ப்ரகாரேண மூலமन्त्रவக்தா என்று நிர்देशபாமைபாலே வ்யாவ்ர்த்தி ஸ்பষ্টமிதே
 யேன கேனாபி - விஸதானுஸந்தான ப்ரவக்தாவத்வம் சமுடாய ஜ்ஞானப்ரவக்தாவதெனறபடி - ஆகையால்
 அகார்யஸகாஸாத் இம்மन्त्र ப்ரபாவஸாஸ்தி ப்ரகாஸகமென்று சமுடாய ஜ்ஞானத்தோடே ட்வயத்தை ஸ்ரஹித்து
 முமுக்ஷுவாய அகிஞ்ஞனாய் ஸோகாவிஹ்நாயக் கொண்டு காலவிஸேஷத்தைக்கோலி மோக்ஷார்த்தமாக சக்யு
 த்யாரிததானாகிலுமிததானே சङ்க்லிபித காலத்தக்குள்ளே அவதார ரஹஸ்ய சிந்தனாதிக்கள் போலே
 “மந்வாஸ்யம் முக்திபாஜம் பரிணதிவஸத: கல்யதே சத்஫லாய” எனகிறபடியே ஸ்வஸ்தி ட்வயா ப்ரகாஸம் வாஸ்திம
 ப்ரத்யயவதந்த்யகாலே஽பி வா தந்மாத்ரஸாஸ்திகம் ப்ரபாவஸ்திமபுபஜனத்யோத்தாரகமென்று திருவுள்ளம் ஆனாலும்
 அத்யல்பவ்யாபாரமானவிருத சக்யுத்யாரணத்தக்கு எதஜ்ஞமந்யேவோத்தாரகத்வம் ப்ரபாவஸ்திமபுபஜனத்யோத்தாரகம்
 போமோ? என்னவருளிச் செய்தாரார் அவஸேனாபீதி - நாமஸ்தே யாவதீ ஸக்தி: பாயநிஹ்ரணே ஹே என்று
 பாடம். அவஸேனாபி ஸிஹஸ்தைர்மூர்ஜைவஸ்திதேஸர்வபாத கர்தியர். | ஸ்ரண்யஸ்ரணாகதிதி | - ...

(சா.ப்ர.) இம்மन्त्र ப்ரபாவத்தை இதி - யேன கேனாபி ப்ரகாரேண ஸாङ்க்ஷ்மந்யாஸஸ்ய சப்ரகாரவிஸேஷ பரிஜ்ஞானே
 சஹவா விஸிஷ்ய ஜ்ஞான சப்பாடநாஸக்தௌ சமுடாயஜ்ஞானே சஹ வேத்யர்: - சமுடாய ஜ்ஞான ப்ரவக்த சக்யுத்யாரணேனாஸ்ய
 மோக்ஷஸாதகத்வரூப: ப்ரபாவ: கைமுதிகந்யாயஸிட்ஷசுவேத்யாஹ | அவஸேனாபீத்யாதிநா | - ...

(சா.வி.) இம்மन्त्रப்ரபாவத்தை இதி | யேனகேனாபி ப்ரகாரேண, ஸாङ்க்ஷ்மந்யாஸஸ்ய ப்ரகார விஸேஷ பரிஜ்ஞான சப்பா
 - நாஸக்தௌ சமுடாய ஜ்ஞானே சஹவேத்யர்: | சமுடாய ஜ்ஞான ப்ரவக்த சக்யுத்யாரணஸ்ய மோக்ஷஸாதகத்வ ப்ரபாவ:
 கைமுதிகந்யாயஸிட்ஷசுவேத்யாஹ - அவஸேனாபி யமந்மான்மீத்யாதிநா திருநாமசङ்கீர்தன மாத்ரத்தினுடைய
 ப்ரபாவமிருக்கும்படி கண்டால், நாம சङ்கீர்தனஸ்ய ப்ரபாவஸ்திதி ப்ரகார: பரிஸித இதி சேத் |
 நாமகீர்தனமாத்ரஸ்யேவ மஹபாதகநிவர்தன சாமர்த்த்யே சதி ஸ்ரண்ய ஸ்ரணாகதி - ...

(சா.ஸ.) மந்வாந்தரவ்யாவ்ர்த்த ப்ரபாவ: கைமுதிகந்யாயேன ஸ்ருத்யாதி வலன ச சிட்ஷ இத்யாஹ - அவஸேனாபீதி | - ...

மூலம்। பூர்ணமாகப் ப்ரகாசிப்பிக்கிற இம் மன்த்ரவিশேஷத்தினுடைய சக்துதூதாரண மாத்ரத்திலுள்ள ப்ரபாவ் த்ருத்யாதி ப்ரமாண பலத்தாலே சுப்ரஹ்ம் । இப் ப்ரபாவ நிபந்தனத்தையும் - ...

(சா.தீ.) ப்ரமாணஸ்ப்ரதாயங்களுாலே, ஸ்ப்ரதாய: குரூபர஢்ப்ரயா ப்ராஸோபதேஸ: - ஸத சரண்ய ஸரணா஑தி தத்஑ல விஸேஷாணா் பரிபூர்ணதயா ப்ரகாஸனம் - ப்ரபாவநிபந்தனமத்யாதி - இப் ப்ரபாவத்தாகு நிபந்தன அபேஸிதார்த் பரிபூர்ணத்வம் - அதுக்கடி ஢்ர஑வத்ஸங்கூ஢்பவிஸேஷ:

(சா.ஸா.) அல்பா஑ரகிஸ்தி஑ுண ப்ரதிபாடக ஢ாம்நஸ்தயாவிதத்வே ஢்ர஑ர்த்ர஑ுணாதி ப்ரதி பாடக குரூதரமன்த்ரோதூரணஸ்ய தயாவிதத்வே கி஢ு வத்வ்ய஢ெ஢்நு கருதது த்ருத்யாதீதி - “ஸத்யம் த்ரய சக்துதூதாரஸஸஸாரவி஢ோதனம் ஢்வதி” இதி கதவ஑்ரீத்ருதி: - ஢ாதிஸத்வதே஢் ஢்ர஑வத்ஸாஸ்த்ர பா஑புராணாதிஸங்கூ஑: - த்ருத்யாதி ப்ரமாணத்தாலேபெ஢்நு ஸொல்லாதே ப்ரமாணபலத்தாலே ஂ஢்நு ஸொல்லி஢்நு - சக்துந்நாம ஸங்கீர்தன ப்ரபாवा வேடக புராணா஑பேஸ்யா ஂதத்ரபாवा வேடகஸ்யா஑ிக பலத்வாஸுப்ர஑த்வே கி஢ு வத்வ்ய஢ெ஢்நு கருதது - ஂநூலும் ஸரண்ய ஸரணா஑தி தத்஑லபூர்ண ப்ரகாஸகத்வாடேவ த்ரயஸ்யைதா஑ுஸ ப்ரபாவத்வம் ஸொல்லக்கூடு஢ோ? அது ஑ரமஸ்தலோகாதிக்களிலே அதிப்ரஸக்த஢்஢்நோ? ஂ஢்஢்வருளிச்செய்கிறார் இப் ப்ரபாவநிபந்தனத்தையும் இதி - இங்கு ப்ரபாவநிபந்தனமவில஢்வேனோதாரகத்வஸ்திபுக்த தயா ஢்ர஑வத்ய஢்நா஢ி஢தமன்த்ரத்வம் - ஸரண்ய ஸரணா஑தி தத்஑ல ஸபூர்ண ப்ரகாஸகத்வம் து அ஢்யுத்யயநிபந்தனம் - இவஅர்த் பூர்வாவ்யத்திலே இம்மன்த்ரத்தினுடையவெ஢்நு நி஑ேஸிபாதே மன்த்ரவிஸேஷத்தினுடைய வெ஢்நு விஸேஷபடத்தாலே ஸூ஑ிதம் । ப்ரமாணேதி । “அ஑ோ த்ரயஸ்ய ஢ா஑ாத்மய஢஑ோ வீர்ய஢஑ோபலம் । கி஢ு தஸ்ய ஑ மன்த்ரஸ்ய கர்஢ண: க஢லாஸன ॥ ஢ ல஢்யதே஑஑ிகாரீ வா த்ரோது கா஢ோ஑பி புன: । புரா மன்த்ரத்ரயம் ஢்ர஑஢் வி஑்ணுலோகே ஢஑ாபுரே ॥ தஸ்஢ி஢்நந்த: புரே ர஢்யே ஢யா தத்ஸஸநாதன: । லக்ஷ்யா லக்ஷ் தயா ஢்ர஑஢் மன்த்ர ரத்நத்ரயம் ப்ர஑ோ ॥ பா஑ே, ஢்ர஑ா ॥ ஢்ர஑வா஢்கே஢் மன்த்ரேண ஸஸாரோதாரணம் ஢்வத் । த஢்஢ா஑க்ஸத்வ தத்வே஢் ஸர்வலோக஑தாய வு ॥ -

(சா.ப்ர .) ஂத஢்மன்த்ரஸ஑ ப்ரபதி: ஸத்யம் தத்ரத்ரயம் சக்துதூதாரஸஸஸார வி஢ோதனம் ஢்வதி - சக்து஑்ர஑ே஢் மன்த்ரேண க்ருதக்ருத்யஸஸூ஑ிர ஢்வ” இத்யாதி: த்ருத்யாதீத்யாதி ஸ஑்஑ார்த்யா: । ஂவ் த்ரயஸ்ய ஸ஢ுடாய ஑ானவैஸிஸ்த்யே஢ாபி ஢ோக்ஸ஑ேதுத்வ ரூபப்ரபாவ வத்வே கி஢ு நிபந்த஢த்யத்ர “அதீதானா஑த஑ான஢ாத்஢தத்வப்ரகாஸகம் । த்ரீ஢ந்நாராயணம் த்யாத்வா தம் ஑பேத் புரூஸோத்த஢ம் ॥ த்ரயார்த்ஸஸரணா஑தி:” இத்யாதி ப்ரமாணே “இஸானா் ஑஑தா் ஢ேதுத்வம்” இத்யாதி ஸ்ப்ரதாயே ஑ விவக்ஸிதபுரூஸகாரஸரண்யஸரணா஑தி தத்஑லானா் விஸிஸ்ய ப்ரதிபாடகத்வ஢ேவேத்யவ஑஢்தவ்ய஢த்யா஑ - இப் ப்ரபாவநிபந்தனத்தை இத்யாதினா । -

(சா.வி.) தத்஑லங்களுை, த்ரீண்யபி । பூர்ணமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறது இத்யாதி - த்ருத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே, “சக்துதூதாரஸஸஸார ஢ோதன ஢்வதி । சக்து஑்ர஑ே஢் மன்த்ரேண” இத்யாதி ப்ரமாண த்ருதி பலாதித்யர்த்: । ஂதா஑ுஸப்ரதான ஑ாபக ப்ரமாண ஸத்வே கி஢ு ஢ான஢த்யத்ரா஑ - இப் ப்ரபாவ நிபந்தனத்தையும் இதி - ஂதத்ரபாவ ஑ாபக ப்ரமாணம் -

(சா.ப்ர.) சக்துதூதாரணேத்ய஢ே஢் ஸ்வேதாஸ்வதராதி ப்ர஑ிதஸரணா஑தி மன்த்ரே஢்யோ விஸேஷ ஂக்த: - மாத்ர஑ாத த்ர்த்ர஢ிஸ்தானபூஸ்கத்ய வ்யாவுத்தி: । த்ரீப்ரஸ்ந ஸ஑ிதா மூலா த்ருதி ரி஑ாதிஸத்வதே஢் ஸங்கூ஑ீதா ஑ ஑்ரா஑்யா - இதரமன்த்ரா ஸ஢்வாவிதோ஑ஸ்ய ப்ரபாவ: கி஢ு நிபந்தன இத்யத்ரா஑ - இப் ப்ரபாவ இதி - தயாபி யுக்திவிரூ஑ ப்ரபாவ - ...

(சா.தி.) நநு சமூடாய ஜான பூர்வக சகூதுதாரண சாதூதாலே யாவஜீவானுபர்நனீய ஔக்திபலமான ஡ோக்ச் சித்திக்கு஡ோ? ஂன்னவருளிசசெயகிறார் இப்படிப்பட்ட இத்யாதிபால்

(सा.प्र.) एवमाकाङ्क्षितस्या वचनमनुचितमित्यत्र “अहो द्वयस्य माहात्म्य महो वीर्यमहोबलम्” इत्यादि-
भिः प्रामाणिकत्वावगमात् तेनैवोपायानुष्ठानसिद्धौ गुह्यार्थं ज्ञान निबन्धनः प्रमाणविरुद्ध इत्याह -
ॐ ऽपुष्पं पुष्पं ललाटे इत्यादिना । द्वयस्य शरणागति प्रतिपादकत्वकृतं माहात्म्यम् -

(சா.வி.) “சுகுதுச்சாரணே” இत्यादि प्रमाणम् - இங்கே, அஸ்மிந்நி. பிரமாணசம்பாდაயங்களாலே. பிரமாணபூதசம்பாდაயை: - கண்டுக்கொள்வது, யதா “சுகுதுச்சாரணமேவ சஸாரதாரகம்” இதி ஸ்ருதி ப்ரதிபாதித ப்ரபாவஸ்ய நிபந்நன ஸரண்ய ஸரணா஑ாதி தத்பல பரிபூர்ண ப்ரகாஸகத்வம் - இத் குதா ஜாதவ்யமித்யத்ராஹ - இப் ப்ரபாவேதி - ப்ரமாணசம்பாდაயங்களாலே, சம்பாდაய பர஡்பரா ப்ராஸேன த்வயமந்ந: பரிபூர்ண ப்ரகாஸக இत्याஸ வாक्येन । இப் ப்ரபாவ நிபந்நன, ஂதத்ரபாவகாரணபூதாபேஸிதயாவதர்த் ப்ரதிபாதிதகத்வம் । இங்கே, ஂதந்மந்நவிஸய ஂவ । கண்டுக்கொள்வது, த்ரஸ்தவ்யமித்யர்த்: - நநு சமூதாய ஜ்ஞான பூர்வக சுகுதுச்சாரணமாத்ரேன யாவஜ்ஜிவானுவர்தநீய ஡க்தி பல்பூதமஸு: கதம் சித்தயேதித்யத ஂஹ । இப்படிப்பட்ட இत्यादिना । -

(सा.सं.) कथमुपपन्नस्यादित्यत्राह । ॐपंपपंपपंप इति । इत्थमस्य शब्द द्वारकप्रभावमुक्त्वा अर्थद्वारा च -

मूलं। “देवगुह्येषु चान्येषु हेतुर्देवि निरर्थकः।
बधिरान्धवदेवात्र वर्तितव्यं हितैषिणा॥”

இத்யாதி களாலே சொல்லப்பட்டது. இம்மந்தத்தில் விவகிதமான ஆத்மசமர்ப்பணம் -

“सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं क्षेत्रज्ञं ब्रह्मणि न्यसेत् ।

एतद्ध्यानं च योगश्च शेषोऽन्यो ग्रन्थविस्तरः ॥”

இத்யாதிகளாலே பிரகரணாந்தரங்களிலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டது - “एतद्व्यानं च ध्येयं च” என்று
பாடாந்தரம் - ...

(சா.தி.) **देवगुह्येष्विति** - **देवानामपि रहस्य भूतेषु ईदृशेष्वन्येष्वप्यर्थेषु** - हेतु प्रश्न निष्प्रयोजनम् -
 ஆனாலென்னசெய்யக்கடவதென்னில் சொல்கிறார் - “**बधिरान्धवदेवेति**” **आत्महितैषिणा** पुसा
 - अत्र, **देवगुह्यार्थ**த்தில் - **बधिरान्धवदेव** वर्तितव्यं, **महा विश्वास**த்தோடே **वर्तित**க்கடவதென்கை
 இவ்விடத்தில் **आत्मसमर्पणं**, **आत्मभर समर्पण**த்தைச் சொல்லுகிறது **सर्वोपाधि**வினிर्मुक्तम्
अविद्यादिसर्वोपाधि विनिर्मुक्तமான **आत्मनो निष्कृष्ट**स्வரூபத்தை **सभरमा**க **ब्रह्मणि** **समर्पयत्** - **एतद्व्या**नं
च योगश्च, **ध्यानं**, **भक्तिः** । **योगः**, **तत्परिकरभूतः कर्मयोगादि** - **सपरिकरभक्तेः फलद्वारा** **अत्रैवान्तर्भावात्**
 என்று கருத்து - **ध्येयं च** என்று பாठமானபோது **ध्येयं परब्रह्मम्** । **ननु** இஃதில்லாததில் **स्वरूप समर्पण**
 மன்றோ தோற்றுகிறது? என்னவருளிச்செட்கிறார் - ...

(சா.ஸ்வ.) தேவானா் ரஹ்ஸ்ய ஢ூதேஸு வ்யாஸா஑ுத்பத்திஸு அந்யேஸ்வபி குஹாதமேஸ்வர்த்தேஸு ஢ேது ஢்ரஸனா் நிரர்த்தகம் - ஆனாலா் என்னா் ஢ெய்கிறதென்னில் ஢ொல்லுகிறாா் ஢஢ிராந்஢வ஢ிதி - ஢ிதே஢ிணா ஢஢ிராந்஢வ஢ேவ ஢ஜ்ஜீபண்ணா஢ம் ஢஢ாவிஸ்வாஸயுக்தனாக வர்திக்க லேணு஢ென்கை ஆனாலும் “த஢ேவீகா் ஢யாஸதாத்஢ானம் | அந்யா வா஑ோ வி஢்ஸ்யத | க்லேஸானாா் ஑ ஑யகரா் யோ஢ா஢்யந்ந வி஑்யதே” என்று அந்யத்யா஢பூர்வக஢ான ஢்யானத்தையும் யோ஑த்தையும் ஢ாஸ்த்ர ஢்துதிககிற அத்தைவிட்டு ஢ு஢ுஸுஸுக்கு ஢்வயார்த்த வ்யுத்பா஢ன஢ஸஜ்ஜத ஢ன்றோ? என்னவருநி஑்஢ெய்கிறாா் இ஢்஢ந்நத்தில விவ஑ித஢ான ஆத்஢ஸ஢஢ர்ப்பண஢ிதி - ஢்ரகரணாந்நரங்கனிலும் இதி - ஢்வ஢்ரகரண ஢்துத்யபே஑யா ஢்ரகரணாந்நரஸ்துதே ரத்யந்தோ ஢ா஢ேயத஢த்வ஑ோதகத்வாந்஢ு஢ுஸு஑ோரி஢ேவோ஢ா஢ேய ஢ென்று கருத்து ந்யஸேத், ஢ஸர்ப்யேத் - ஢்யானா், ஢க்தி: - யோ஑:, தத்பரிகரா ஢ூத: கர்஢யோ஑ா஢ி: | ஢ா஑ாந்நரே த் ஢஢்பா஢னீய ஜ்நானம் - அவஸ்ய ஜாதவ்ய ஑ேத஢ேவ என்கை. -

(सा.प्र.) शरणागतेरतिशयितत्वं एव भवेत् । तदेव कुत इत्यत्र “शरणागतिरग्र्यैषामयि निक्षिप्त कर्तव्यः कृतकृत्यः” इत्याद्युक्तकृतकृत्यत्वापादकतया प्रमाणेषु स्तुतत्वादित्याह - இம்மனற்கூற்றினை इत्यादिना । नन्वस्य श्लोकस्य आत्मस्वरूप समर्पणस्तावकस्य कथं भरन्यासस्तावकत्वमित्यत्र “अत्र रक्षा भरन्यासः समस्तसर्वफलार्थिनाम् ।

(सा.वि.) देवगुह्येषु देवानामपि रहस्य भूतेषु । अन्येषु, ईदृशेष्वप्यन्येष्वर्थेषु - हेतुः, प्रश्नः - निरर्थकः, निष्प्रयोजनः - प्रमाण प्रतिपत्तेषु विश्वासवता भवितव्यम् - नतु वादाः कर्तव्या इति भावः । ननु शरणागते रतिशयितत्वे हि तत्प्रतिपादकतया द्वयस्यातिशयितत्वं स्यात्त देव कुत इत्यत्र प्रमाणान्तरेषु शरणागतेः प्रशसितत्वं दर्शयति - ॐमन्त्रकुट्टि७७ इति - ...

(सा.सं.) तदाह । ॐमन्त्रं इति । सर्वेति - परिशुद्धात्मस्वरूपं रक्ष्यतया अर्पयेत् । एतन्न्यसनमेव ध्यानम् । समाधिः, चित्तव्यापारनिरोधः । शेषः, न्यसनार्थकद्वयादतिरिक्तः निरर्थक इत्यर्थः ॥

(சா.தி.) இஃஸ்லோகமீத்யாதி - ஶரணா஑ி மந்நத்திஃ ஸொல்லுகிற் றரஸமர்ப்ணம் இஃஸ்லோகத்திஃ
அநுப்ரவிஃம் - றரஸமர்ப்ணத்திலும் இஃஸ்லோகத்திகு விவஃயுணாஃனா கருதது - இஸஸமர்ப்ணத்துக்கு
ஸுத்யாஃதிகளிற் றொணன மந்நாந்ரங்களிதுக்கு ஸஃதீஸ்மந்ரென்கிறார் இஸஸமர்ப்ணத்துக்கு இத்யாதி
- தஃதாஃ, ஹேது஑்ரமிதம் - ...

(सा.प्र.) स्वरूपफलनिक्षेपस्त्वधिको मोक्षकाङ्क्षिणाम् ॥” इत्युक्ताश्रयात्मक भरन्यासैकदेशभूतात्मस्वरूप समर्पणस्यैवविध प्रभाववत्त्वे भरन्यास प्रभावः कैमुतिकन्यायसिद्ध इत्यभिप्रयन्नाह - ॐॐश्लोकमित्यादि - ननु द्वयस्येव मन्त्रान्तरस्यापि शरणागतिकरणमन्त्रत्वेन विधानात्तस्या प्यनुष्ठेयार्थप्रकाशकत्वा विशेषे द्वयस्य कथं प्रभावाधिक्यमित्यत्राह - ॐॐसमर्पण३३३३ इति - “यो ब्रह्माणम्” इत्यादि श्वेताश्वतरम् - हविर्गृहीत्वात्मरूपं वसुरण्येति मन्त्रतः । - ...

(सा.सं.) स्वरूपन्यसनपरमिदं कथं भरसमर्पण स्तावक मित्यत्राह - ॐश्लोकमिति - निवृत्तिधर्मभूते भरसमर्पणे अनुप्रविष्टात्म समर्पण स्तुतिरियं भ्रार्षण स्तुति रेवेति भावः - अनुष्ठेयार्थविशद प्रकाशकत्व कृतं करणत्वे प्राधान्यमस्त्येवेत्याह - ॐसमर्पणं कृत्वा इति । - ...

மூலம்। ததாத்மா தன்மநாஸ்தான்தஸ்திஷ்ணோரீதி மன்வத: ॥”

என்று வ்யாஸஸ்மृत்யாடிகளிலும் ஷ்வேதாஸ்வராடிகளிலும் சொன்ன மன்வான்தரங்கனிப்படி ஷரண்யஸரணா஑ித தத்பலங்களை விஸதமாக ப்ராஸிப்பியாது - திருமன்வத்திலும் இ(வை)ம்மூன்றும் ஸஹிஸங்கள் - ஆகையாலே ப்ராப்யபாபகவிஸேஸங்களை ஸ்஫ூர்மாகப் ப்ராஸிப்பிக்கிற இத்த்ரயமே ப்ரபத்திமன்வான்தரங்களெல்லா வற்றிலும் ப்ரதானம் - ...

(ஸா.தி.) தத்ஸரீரத்வ தத்ஸேத்வாத் என்றபடி - தஸ்திஷ்ணாப்யத்வெந்யஸ்தமநா: । ஷான்த:, ப்ரயோஜனான்தரானபேஸ: - நநு ஆனாலிது திருமன்வத்திலிலலையேடா? என்னில் அருளிஸ்செய்கிறார் - திருமன்வத்திலும் இத்யாடி - இவைமூன்றும், ஷரண்ய ஷரணா஑ித தத்பலங்கள் மூன்றும் ப்ரபத்திமன்வான்தரேஸ்ய: இதின் பரிபூர்ணர்த்தத்தை ஸபஹ்ரிககிறார் - ஆகையாலென்று. ப்ராப்யவிஸேஸ பர ப்ரஹ்ம் - பாபக விஸேஸமும் அவனே - ...

(ஸா.ஸா.) தன்மநா:, தஸ்திஷ்ணாப்யே ஸாஸக்த: । ஷான்த:, ப்ரயோஜனான்தரஸஹ்ரஹித: - ஷேஸ ஸ்யஸ்தம் । ஆனாலும் ரஹஸ்யத்ரயான்தர஑தமான திருமன்வமும் ப்ரபத்திகரணமன்வமாக ஑ோடிதமான ஸிஹ்ஸாஹ்யோபாபோபேயங்களை ப்ராஸிஸக வததாபிருக்க அது தானேயமையாதா? என்னவருளிஸ்செய்கிறார் - திருமன்வத்திலும் இதி - திருமன்வத்தில் போலே த்ரயத்திலும் ஸஹிஸங்களன்றா? என்னத்ரயத்திலே ஸ்஫ூர்மாக ப்ராஸிக்கிறதென்று ஸஹ்ரிககிறார் ஆகையால் இதி - மன்வான்தராணாமிவிஸத ப்ராஸிஸகத்வாந்மூலமன்வஸ்ய ஸஹிஸ ப்ராஸிஸகத்வாத் என்கை ப்ராப்யேதி । ஷ்ரீமத்வாடிவிஸேஸ யுத்ததயா ப்ரதிபாடகத்வாத் என்கை ஆனாலும் நித்ய ஷ்ரீவீகுண்ஸாடிகளிலே “மூலமன்வெண ஸ்வாத்மானம் ப்ர஑வதே நிவேஸா ஷ்ரீமதா மூலமன்வெண மாமேகான்திகாத்யந்திக பரிஸ்யா஑ரணாய பரி஑ூஹிஸ்வேதி யா஑மான: ப்ரணம்ய ஸ்வாத்மானம் ப்ர஑வதே நிவேஸேத்” என்றும் மூலமன்வத்தை ஷ்ரீபாப்யகாரம் ஸான்மஸமர்ப்பணத்தில் விநியோகதனமுகெ வ்யா஑்யான்பண்ணினாப் போலேயும், ஑ரமஸலாகத்திலே ஷ்ரீமதீதாபாப்யத்திலே வ்யா஑்யான்பண்ணினாப் போலேயும், த்ரயவிவரணபண்ணாமையாலும், ஷ்ருதிஸ்மृत்யாடிகளிலே மூலமன்வத்துக்கு பதஸ: வ்யா஑்யான்போலே த்ரயத்துக்கு வ்யா஑்யான பண்ணாமையாலும், ஸதஸ்ப்ரடாயமன்றிக்கே த்ரயத்துக்கு விவரண பண்ணப்போமா? என்னவருளிஸ்செய்கிறார் - ...

(ஸா.ப்ர.) ஑ுஹ்யாத் ப்ரணவேநாஸாவ஑்யுதா஑்யே ஸநாதந” இத்யுப஑்ஹிதாவஸுரண்யேத்யாடி தைத்திரியோபநிஸதாடி ஷட்தார்த: - நநு மூல மன்வஸ்ய பூர்ணபர்ந்யாஸ ஑ர்஑த்வஸ்ய பூர்வா஑ிகாரோக்தே. கதம் த்ரயஸ்யாஸா஑ாரணமித மாஹாத்மயமித்யாஹ - திருமன்வத்திலும் இதி - எவ் த்ரயமாஹாத்மயமுக்தவா ததர்த் விஸ்தரெண வ஑்யந் “இஸ்ட் ஹி விதுஸா லோகே ஸமாஸவ்யாஸ ஑ாரணம்” இத்யுத்திரீத்யா ததத஑ிகாரார்தானா ஸஹ்ரஹ விஸ்தர ப்ரடர்ஸந வதெந஑ிகாரார்த் த்ரயஸ்ய ஑தெந - ...

(ஸா.வி.) ஸ்மृत்யாதித்யாடி ஷட்தெந “ஹிவரீ஑்ஹித்வாத்மரூபம் வஸுரண்யேதி மன்வத: । ஑ுஹ்யாத்ரணவேநாஸாவ஑்யுதா஑்யே ஸநாதந” இத்யாடி விவ஑ிஸதம் - ததாத்மேதி ஹேது஑ர்஑ விஸேஸம் - தத்ஸரீரத்வாதத்ஸேத்வாத்ஸ்திஷ்ணிவேத்யாதித்யர்த: - தன்மநா:, தஸ்திஷ்ணாப்யகத்வெந் ந்யஸ்தமநா: - ஷான்த:, ப்ரயோஜனான்தரானபேஸ: ப்ராஸிப்பியாது, ந ப்ராஸிஸயந்தி - நநு மூலமன்வஸ்ய ஷரண்யஸரணா஑ித ப்ரபரத்வஸ்ய பூர்வா஑ிகாரோக்தே: கதமேதஸ்யைவாஸா஑ாரண்யே நாதிஸாய இத்யாஹ - திருமன்வத்திலும் இதி - ...

மூலம்। இதின அர்த்தத்தை ஸ்ருதிஸ்மৃதிதிஹாஸபுராண ஹ்வவக்ஷாஸ்தாடிகளில் ஸ்ரஸித்ருமானபடியே ஸடா஑ார்ய ஸ஡்஡்ரடாய க்ர஡ததாலே ஡தத்திலே விவரித்தருளினார் - ஂங்ஙனே யென்னில்? “஡஡வந்நாராயணா஡ி஡தானுரூ஡ ஸ்வரூ஡ரூ஡” ஂன்று துடங்கி ஸ்ரீ஡க்ஷ்஡்஡ா஡ி஡்ரேதார்த்தத்தை ஂருளிச் ஸெய்தார் - “ஂ஡ில ஹே ஡்ரத்யநீக” இத்யாடியாலே ஸ்வரூ஡஡ுணவி஡ூதிகளை஡்஡ரக்க ஂருளிச் ஸெய்கையாலே நாராயணஷ்஡்஡ார்த்த வ்யா஡்யாத்஡ா஡ிற்று. - ...

(ஸா.டீ.) இ஡஡ந்வார்த்தத்தை ஡தத்திலே ஸ்ரீ஡஡்யகாரர் ஡ரககவருளி்ஸெய்தாரென்கிறார் இதின அர்த்தத்தை இத்யாடிடால, ஡்ரத஡஡ூர்ணிகேயில் ஸ்ரீ஡க்ஷ்஡்஡ா஡ி஡்ரேதார்த்தத்தை வெளியிட்டாரென்கிறார் - ஡஡வந்நாராயணேத்யாடி - ஂ஡ில ஹேயேத்யாடி ஸ்஡஡் - நாராயணஷ்஡்஡வ்யா஡்யானததில் ஡ீண஡ு஡ ஡ிராட்டியெயெடுத்தது -

(ஸா.ஸா.) இதின அர்த்தத்தை இத்யாடிநா - ஸ்ருதி., “஡ு஡஡ூவீஷரண஡஡் ஡்ர஡்” இத்யாடிக். ஸ்ருதி:., “வா஑: ஡ர் ஡்ரார்த்தயிதா ஡்ர஡்஡்நயத ஸ்ரீஷ்ரய஡” இத்யாடி. - ஡ுராண஡். “ஷரண த்வா ஡்ர஡்நாய” இத்யாடிக஡் - ஡஡வக்ஷாஸ்த் ஸ்ரீலக்ஷ்஡ீதந்வாடீ ஡்ரஸித்ரு஡். ஂ஡ிஷ்஡்஡ென ஡்ரத஡ுநி ஡்ரணீதலக்ஷணவாக்யாடிக் ஡ூ஡்யதே - ஡தத்திலே விவரித்தருளினாரென்கிறது ஂ஡஡ந்஡஡ோ? ஡்யததிலில்லாத ஸ்ரீஷரணா஡திரைய ஡்ரத஡் ஸொல்லுகிறதூவ஡் ஡஡வக்ஷ்ரணா஡தி ஡்ரார்த்த஡ு஡் லக்ஷ்஡ீ஡்ரத்யுத்திய஡். ஡்யத்தில் ஸ்஡்஡ாகத் தோற்றாத ஸ்வரூ஡஡ுணவி஡ூஷணா஡ு஡ாடிகதந஡ு஡ ஡஡்யே ஂஸ஡்஡்஡஡ாக ஂவ ஡்ய஡ென்று கதந஡ு஡, ஡ிதாந்வாடி ஸ்தொவ கதந஡ு஡ கடைஸியிலே ஡ிருக்கிற ந஡ஸஸிந் அர்த்தத்தை ஡ூவ்ஸொல்லுகைய஡், ஸரண்ய஡ுடைய ஡்ரத்யுத்தி விஷேஷநி஡ந்஡ந஡ு஡ வ்யா஡்யான ஸீலீ வி்ரத்ரு஡ந்஡்ரோ? ஂன்கிற ஂ஡ி஡்ராயத்தாலே ஸ஡்஡ித்து ஂதர஡ருளிச்ஸெய்கிறார் ஂங்ஙனே யென்னில் இத்யாடிநா - ஸ்ரீ ஸரணா஡தி கதந஡ு஡, தத்஡ல ஡஡வக்ஷ்ரணா஡தி ஡்ரார்த்த஡ு஡, -

(ஸா.஡்.) வ்யா஡்யாத்஡வ்யா஡ந வ்யாஜென ஸ஡்஡்஡ே஡ா஡ - இதில் இத்யாடிநா। “யோ ஡்ர஡்யாண஡்” இத்யாடய்ஷ்ருதய: - “ஸ்ரீ஡த்வா஡்யாடக஡லே ஡்ர஡் ஷரண் வி஡ோ। நாராயணாய நாதாய ஡்ரயே ஸ்ரீ஡தே ந஡:॥ ஸ ஡்ரானுஷ்஡்ரணீ ஡ா஡் - ஡வாஸ்து ஸ஡ வுடே஡்யா - ஂ஡ேயஸ்ய தவ ஡்ர஡்யுயே த்வா஡ு஡ா஡தயா வூஜே। ஸ்ரீ஡ந்நாராயண ஸ்வா஡ிந்” இத்யா஡்யா ஸ்ருதிஸ்மூதிதிஹாஸபுராண஡஡வக்ஷாஸ்தாடித்வென விவ஡ிதா: - ஡ோஷார்த்த ஡஡வத்ருத்யாஸாத்஡்ராக்஡ுரூ஡காரத்வென வரணியதயா “஡்ராய்ஷித்஡ ஡்ரஸ஡்ஜே து ஸர்வ ஡்ர஡ ஸ஡ுத்ருவே। ஡ா஡ேகா ஡ேவடேவஸ்ய ஡஡ிஷீ ஷரண் ஸ்ரயேத்” இத்யாடி஡ி்ரூத் ஸ்ரீ஡்ர஡தந் - ...

(ஸா.வி.) ஂவ் ஡ந்வ்ர஡஡வ ஡்ரதி஡ா஡ விஸ்த்ரேண வ்யா஑ி஡்யாஸு: - ஡்ரத஡் ஸ்வவ்யா஡்யேயார்த்தேஷு ஷரணா஡தேர்஡்஡ ஸ஡தி஡஡ி஡்ரயந் ஡த்யஸ்ய ஡்யவ்யா஡்யான ரூ஡த்வ் ஡ர்ஷயதி। ஡஡வந்நாராயணேத்யாடிநா - ...

(ஸா.ஸ.) இத்஡் வ்யா஡்யேயதயாஸுயேவாடரணியத்வ யதிவரீவ்யா஡்யாத்஡வ்ர஡்ர்ஷந஡ு஡்஡ென வத்ரு஡ார஡தே। இதின அர்த்தத்தை இதி - ஡த்யஸ்ய ஡்யவிவரணரூ஡த்வ் ஡்ர஡்ர்ஷயதி - ஂங்ஙனேயென்னில் இத்யாடிநா - ஡஡வந்நாராயணேத்யாடி ஸ஡்ரத்ஸ்யத இத்யந்ந் ஸ்ரீ஡க்ஷ்஡்஡ா஡ி ஡்ரேத்ர஡்ர்ஷந஡். ஡ுரூ஡கார ஡்ர஡தி ஡்ர஡்ர்ஷந்஡். ஡ுரூ஡கார் விநா தடாஸ்ரயணா஡ுஜாத் - ஂ஡ிலேதி - ஂ஡ிலேத்யாடிக஡்ஷரண்ய ஷரண்யேத்யந்ந் நாராயண ஷ்஡்஡ார்த்தவிவரண஡ித்யர்த்த: - தந்஡஡்ய ஂவ ஡ுநர஡ி “ஸ்வா஡ி஡த நித்ய நிர்வ஡்யானுரூ஡ ஸ்வரூ஡ ரூ஡஡ுணவி஡ுவீஸ்வர்த்த ஸீலா஡்யநவ஡ிகாதிஸயா ஸ஡்யேய கல்யாண஡ுண ஸ்ரீவல்லு஡ா” இத்யஸ்ய கி் ஡்ரயுஜந஡ித்யத்ரா஡ - .

மூலம்! முற்படவே பிராட்டியைச் சொல்லச் செய்தே பुरुஷகாரத்வ நிர்வாஹ்மாக விஹீதமத்யத்திலு
நிலை தோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயணசப்தத்தின் வ்யாக்யானத்திலும் அருளிச்செய்தார் - அனந்தர்
“சுரீமந்நாராயண” என்று ஫லோபாயவாக்யங்களில் ப்ரயுக்தமான வ்யாக்யேய சப்தத்தையும்
உபாடானப்பண்ணியருளினார். - ...

(சா.தி.) பुरुஷகாரத்வ நிர்வாஹ்மான விஹீதமத்யே ச்திதிதோற்றுகைக் காகவென்கிறார் - முற்படவே
இத்யாடியால் - ஹேதுவெது என்னில் ப்ரபத்தவ்யதத்வான்தர்தீயான பிராட்டிக்கு
புருஷகாரத்வமெங்ஙனெனென விஹீத்யந்தர்தீயா கையால் புருஷகாரத்வக்ருமென்றுகருத்து. அய
சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே எனறத்தைக காட்டினாரென்கிறார் - ...

(சா.சுவா.) சுரீமச்சுப்தாபிப்ரேதார்த்யகதனமானபடிபாலே விருத்தமன்று - சுவரூபரூப
குணவிஹீஷணாயுதாதித்யநமுத நாராயணசப்தார்த்யகதனத்வாதிருத்தமன்று - ஆனாலடியிலே
புருஷகாரணத்தையாதினா சுரீமச்சுப்தார்த்ய வ்யாக்யாத மாபிருக்க புநசுத மத்யே சுவீரூபமேதி கதனம் வ்யர்த்மமன்றோ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் - முற்படவே இத்யாதினா - புருஷகாரத்வ நிர்வாஹ்மாக விஹீத மத்யத்தில்
இதி-ப்ரபத்தவ்யதத்வான்தர்தீயான பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வம் கதமதி சித்தியா விஹீதமத்யான்தர்தத்வஸ்யாபி
சத்வாபுருஷகாரத்வமுபபந்மென்று திருவுள்ளம் - சுவரூபரூபாதி கதநாடேவ சுரீமந்நாராயணசப்தார்த்யஸ்ய
கீர்த்தித்வாபுநசுத சுரீமந்நாராயண என்று கதனம் வ்யர்த்மமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அனந்தரமதி
- வ்யாக்யேயபதோபாடானம் பண்ணில் பதான்தரங்களைபும் உபாடானப்பண்ணவேண்டாவோ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஫லோபாயேதி - உபயத்ர வித்யமானத்வென வ்யாக்யேயே ப்ரதானத்வாடஸ்யோபாடான மென்று
கருத்து ...

(சா.ப்ர.) ப்ரபத்யாரணத்தையாதினோக்தம் - எவ் ப்ரபத்யாதினேவ சுரீமச்சுப்தார்த்ய உக்தசுதேந்நாரசப்தார்த்யத்வென
சுவாபிமத ந்த்யநிரவத்யையாதினா ச்ரீய: புந: கீர்த்தனம் வ்யர்த்மஸ்யாதித்யத்ராஹ - முற்படவே இத்யாதி,
பூர்வமேவ்யர்த்ய: | “நிவதேவீ மாதரம் ச்ரீயம் வாஸய மெ குலே - விசுவப்ரீயே விஷ்ணுமனோஸுநகூலே” இத்யாதுக்த
புருஷகாரத்வோபயுக்த, சகல ஜகந்மாநுத்வ, சர்வ விசய ப்ரீதிவிசேஷ வத்வாதி ஜாபநார்த்ய ததா நிர்தேச இதி பாவ: -
அத சுரீமந்நாராயணத்தையுபயதா சங்வோதனோபாயத்வோபேயத்வே சாப்தே இதி த்யோதித இத்யபிப்ராயேணாஹ |
அனந்தரமத்யாதினா | அத சரணசப்தஸ்ய ஶரண சப்தோபஸிதஸ்திக்ரியாபதஸ்ய ச வ்யாக்யாதத்வம் - ...

(சா.வி.) முற்படவே, ப்ரதமமேவ - சொல்லச்செய்தே, உக்தத்வே஽பி - நிலை, ச்திதே: -
தோற்றுகைக்காக, சு஫ுரணார்த்யம் - மீண்டும, புந: - நாராயண சப்தவ்யாக்யானத்திலும் இதி | “சுவாபிமத
ந்த்ய நிரவத்யானுரூபசுவரூப ரூப குணவிஹீஷ்வர்த்ய சீலாத்யநவதிகாதிசயாஸித்யேய கல்யாணகுண சுவீரூபா”
இத்யெனெத்யர்த்ய: | லக்ஷ்யா: ப்ரபத்தவ்யதத்வான்தர்தத்வாத்கதம் புருஷகாரத்வமத்யத்ர விஹீத்யந்தர்தத்வஸ்யாபி சத்வென
புருஷகாரத்வம் யுக்தமதி தாத்பர்யம் | ஫லோபாயவாக்யங்களில் இதி - த்யபூர்வோத்தரகணதஸ்ய
சுரீமந்நாராயணசப்தோபாடானம் - ...

(சா.ச.) முற்படவே இதி | சுவசஜாதீயத்வம் புருஷகாரத்வ நிர்வாஹம் - தத விஹீத மத்யானு ப்ரவிசுத்வெனெதி
தத்சூசனாத்நத்யோஜனவதிதி பாவ: | எதந்மத்ய எவ சுரீமந்நாராயணத்தி தி:பதநஸ்ய
ப்யோஜனமுபாயோபேயவாக்யயோஸிதரூப ப்ரதானாஸவ்யஜ்ஜனமத்யாஹ - அனந்தரமதி | - ...

(सा.सं.) अनन्तरमिति - खण्डद्वयस्थ नारायणपदव्याख्यानानन्तरमित्यर्थः । प्रागेकदेशनिर्देशः - इह तु द्वयमिति समाख्यया अखण्डनिर्देश इति पूर्णमात्र इत्युक्तिः - मध्ये पूर्णनिर्देशस्य किं प्रयोजनमित्यत्राह - उपायत्वेत्यादिना - एवं प्रधानतमेन सिद्धोपायेन सिद्ध प्राप्येन च सह महावाक्य पर्यवसानभूमितया शाब्द प्राधान्यवान् साध्योपायो दर्शितः साध्य प्राप्यमपि “पारमार्थिक” इत्यादिना सङ्क्षिप्तमिति ज्ञापनाय मध्ये द्वयमिति निर्देशः - द्वयमर्थेन सहैवमनुसंहितमिति द्वयमित्याशयश्चेति भावः - ...

(சா.தி.) சீவாடவாக்யமுக்ததாலே அனந்யோபாயோபேயஸ்யாஹிகாரிண: உபாயபரி஑்ரஹ் ஶரணய ஸ்வ஡ாவானு - ஸந்நாநபூர்வகமபராஹக்ஷாபணம் ச ட்வயத்துக்கு ஸமுதிநார்த்மாதவருணிசசெயதாரென்கிறார் - பிதரம் மாதரமிந்யாடித்யால் ஜிதந்தா விசேஷ: ப்ரமிட்ட: - ஁டி ஶவ்டெந் ஑ீநாடிர்஑்ஹதே - இனி ட்வயத்துக்கு அர்த்மாதாமலே -

(सा.प्र.) अनन्तरं पितरामत्यादिना- “अग्निहोत्रं जुहोति - यवागुं पचति” इत्यत्र होमस्य पाकसाध्यत्ववत्प्रथमं श्रुतस्यापि कैङ्कर्यस्य प्राप्तिरनिष्टनिवृत्ति साध्येति “मनो वाक्कायै.” इत्यादिना प्रथममनिष्टनिवृत्तिं प्रदर्श्य “तेषां ज्ञानी” ...

(सा.सं.) एवं द्वयविवरणान्तरमपि पितरमित्यादिना “मनो वाक्कायैः” इत्यादिभिश्च किं प्रयोजनमित्यत्राह - अनन्तरमिति - संवादकेति - ...

மூல்। மேல் அர்த்தக்ரமத்தாலே முற்பட நமஸ்ஸாலே பார்த்திக்கிற அநிஷ் நிவ்ருத்தியை வ்யாख्याந்பண்ணிப் பின்பு இங்குள்ள பரமக்த்யாதி பुरुஷார்பூர்வகமாக துத்யந்தபதங்களில் விமக்த்யபிப்ரேதமான பரம பुरुஷார்தாபத்தை வெளியிட்டருளிணார் - இப்படி அநுஷிதோபாயணான அபிகாரி விபயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள சித்தியைப்பற்றி தரமஸ்தலாகத்தில் உதார்த்தத்தில் படியே சுவாபாவிகத்யாட்ரமான பகவதபிபாயமிருக்கும்படியை தத்யஜ்ஜக பகவத்யாக்ய ப்ரக்தியையாலே அருளிச்செய்துகாட்டினார் -

(சா.தி.) ப்ரமான்தரசித்தமான ப்ரபந்நவிபயத்தில் ஏஹிகாமுஷ்மிகசகலபல ப்ரதானோயுத்த பகவதபிபாயத்தை தத்யாக்ய ப்ரக்தியையாலே காட்டினாரென்கிறார் இப்படி அநுஷிதெத்யாடியால் - ...

(சா.சுவா.) அபேகிக்கிறது விருத்தமன்றோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் மேல் அர்த்தக்ரமத்தாலே இத்யாதினா - “பரமபக்தியுத்த மா கुरुஷ்வ” இத்யாதினா - ப்ரார்த்தமான பரமக்த்யாதிபக்திபலபுமாபகையாலே விருத்தியில்லை யென்று கருத்து எவ்மூத மத்கைட்யூர்த்யாதினா பகவத்யாக்யநயா சந்நிவெஷ ப்ரதனமசஜ்ஜத மன்றோ? என்கிற சாஹூயைப்பரிஹரிக்கிறார் - இப்படி இதி - “சரீர பாதசமயேது” இத்யே தாவத்யுத்த மிங்குள்ள சித்தி - தத: பரம் அங்குள்ள சித்தி - தரம ஸ்தலாகத்தில் “மா ஸுத:” இதி பகவத்யாக்ய மிருக்கிறாற்போலே - ...

(சா.ப்ர.) இத்யாதினா துத்யுத்தோப்யுத்த இத்யாஹி। மேல் அர்த்தக்ரமெத்யாதினா। அத “எவ் மூத மத்கைட்யூர்த்ய” இத்யாதினா அநுஷிதோபாயவிபய பகவத்சஜ்ஜத்ய ஸ்திதி ப்ரகார உத்த இதி வதந் கத்யஸ்ய துவவிவரணத்வம் நிபமயதி - இப்படி அநுஷிதெத்யாதினா। நநு கத்யே துவஸ்ய ப்ரதீகதயானுபாதானே஽பி பவதி. - ...

(சா.வி.) அதரஸாத்நே கைவல்யமுக்யதே। நநு துத்யுத்தோப்யுத்த ப்ரார்த்தனா விஹாய பசுதாத்தந நமஸஸத்யார்த்த மூத விருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனா “மனோ வாக்ஷாயை:” இதி தூர்ணிகயா கதம் க்ருதெத்யாஸஜ்ஜத்யே஽ப்ரபேரநிஷ் நிவ்ருத்திபூர்வகத்வாத்ரதமமநிஷ்நிவ்ருத்தி: பசுதாத்துத்யுத்தோப்யுத்தபிப்ரேத பुरुஷார்த்த ப்ரபிஷ்ச ப்ரகாஸிதெத்யாஹிமேல் அர்த்தக்ரமத்தாலே இதி - தரமஸ்தலாகத்தார்த்த “இங்குதி விஸேஷத்துககு முணப ஸாஸ்த்ரத்தாலே ஐஹஸவரூபத்தை அறிகிறபோது. இத்யத்ர ப்ரகாஸம் சுகூதார்தானமாய் காரணயுத்தமுமாய் வருகிறதாபகையாலே பரிமதமுமாய் விசுதேவதத்தாயிருக்கும்” இதி - வக்யமாண ரீத்யாத்ரத்ய பரபக்தி பர ஜான பரம பக்தி: பரமபதானுபாவ்ய பரபக்தி பரஜான பரம பக்த்யாதிபக்திபல ப்ரார்த்திதான ப்ரலவிஸேஷான ப்ரதிதயாட்ரஹதய பகவதபிபாயமுத்ரீய பகவதீய ப்ரத்யுத்தர வாக்யத்வெந “எவ்மூத மத்கைட்யூர்த்ய ப்ரப்யுபாயதயா” இத்யாதினா வாக்யானி பத்யானி அதோ கத்யுத்தம் சர்வ துவார்த்த இதி நிபமயதி - இப்படி அநுஷிதோபாயெத்யாதினா - இங்குள்ள சித்தியைப்பற்றி “ஸ்தலாக்யுத்தித ஜானினம் மா கुरुஷ்வ - ஸ்தானயுத்திதபரபக்தியுத்த மா கुरुஷ்வ” இதி ப்ரார்த்தித விஸத ஜானபக்தி சித்தி மித்யர்த்த: - அங்குமுள்ள சித்தியைப்பற்றி. - ...

(சா.ஸ.) உபவூத்யுண ப்ரத்யேநெத்யர்த்த: - மேல், சர்வ த்ரமஸ்தெத்யுத்தயநந்தரம் - அர்த்தக்ரமத்தாலே, இ஽ப்ரபேரநிஷ்நிவ்ருத்தி பூர்வகத்வ ரூபார்த்தக்ரமெண - நிவ்ருத்தியை, ப்ரார்த்தனா பதாத்த்யஹரவந்நமஸஸத்ய விவகிதானிஷ் நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனாமித்யர்த்த: - லாபத்தை, லாபப்ரார்த்தனாம் - ப்ரதிவதனவாக்யை: கிம் வ்யவ்ருதெத்யாத்ரஹ - இப்படி இதி - தை: ப்ரகூதாதிபகாரிணோ நிபர்த்வாய் சுவீகூத ப்ரஸ்ய ஸரண்யஸ்ய ...

மூல்। ஆகையால் **गद्य**த்திலருளிச்செய்ததெல்லாம் **द्वय**த்திலே **विवक्षितम्** - இது
“द्वयमर्थानुसन्धानेन सह सदैवं वक्ता” என்கிற பாகரத்தாலும் **सूचितम्** - ...

(மா.தி.) ஆகையால் இत्यादि स्पष्टम् - गद्य द्वयविवरण மெனறது “द्वयमर्थानुसन्धानेन” என்கிற वाक्यத்தாலும் सूचितமென்கிறாா இது द्वयमिति - गद्यத்தில் சொன்ன “परभक्ति परज्ञान परमभक्ति” विषयமான शङ्कைகளை

[illegible]

(सा.प्र.) तद्व्याख्यानतया वर्णन पक्षपाद कृतसित्यत्राह - ॐ, द्वयमित्यादि - अर्थानुसन्धानविशेषणभूतेनैव शब्देनोक्त प्रकार परामर्शना द्वयविवरणत्वं सूच्यत इत्यर्थः

(सा.वि.) परभक्ति पर ज्ञानेत्यादिना प्रार्थितां मिद्धि प्रति - ननु प्रतीकग्रहणेन व्याख्यानाभावादद्वयव्याख्यान गद्यमित्यभिमानमात्रमित्यत आह - ॐ द्वयमिति ॐ व्याख्यानरूपमित्येतत् - एवमर्थानुसन्धानेन सह सदाद्वय वक्तव्यत्वम् - एवमर्थेत्यनेन - पूर्वोक्तार्थस्सर्वो द्वयार्थ इति विवृतम् - ननु “परभक्ति परज्ञान परमभक्तिकृत परिपूर्णान्वरतनित्य विशदतमानन्य प्रयोजनानवधिकातिशय भगवदनुभव जनितानवधिकाति- शयप्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताशेष शेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भवानि” इति परभक्त्यादिमूलकः परिपूर्णान्वरतनित्य विशदतमानन्यप्रयोजनानवधिकातिशयप्रियभगवदनुभवः तन्मूलकैङ्कर्यं च प्रार्थितम् । तत्किमपवर्गदशाभाव्यम्? उत यावज्जीवदशाभाव्यम्? नाद्यः, अपवर्गदशाभाव्यस्यानुभवस्य नित्यस्यैक रूपस्य परभक्ति कृतत्वासिद्धेः । परभक्तित्वाद्यवस्थाभेदाभावाच्च न द्वितीयः - नित्यविशदतमानन्य प्रयोजनानवधिकातिशयप्रियभगवदनुभवस्याकिञ्चनाधिकारिण इदानीं प्रत्यक्षविच्छेदत्वात् । परभक्त्यादेरसंभवाच्च - परभक्तिः - उत्तरोत्तरसाक्षात्कारेच्छात्मिकाधीः - पर ज्ञानं, उत्तरोत्तर साक्षात्कारः । परमभक्तिः, साक्षात्कृते निरन्तरानुबुद्ध्यातया चैतादृशाधिकारोऽकिञ्चनस्य नास्ति ।

(सा.सं.) स्वाभाविकदयार्द्रमुत्तरार्धोत्तरखण्डाभ्यामुक्तं परमफलाङ्कुर कल्पमभिप्रायं व्यवृणुतेत्यर्थः - ஆகையாலே उक्तविधया गद्यस्य द्वयविवरण रूपत्वात् । இது. गद्यस्य द्वयविवरणरूपत्वम् । एवं गद्यमिदं कृत्स्नं द्वयविवरणरूपमिति साधीयान् संप्रदाय इति भावः । गद्ये फलप्रार्थनावसरे “परभक्ति पर ज्ञान” इत्यादिना “किङ्करो भवानि” इत्यन्तेनेदानीन्तनकैङ्कर्यस्य परभक्त्यादि मूलकत्वमवगम्यते । - ...

(सा.स.) तच्चाकिञ्चन्यविरुद्धम् - प्रत्यक्षबाधितं चेत्यतो न गद्यस्य स्वतन्त्रप्रपत्तिपरत्वमित्यत्राह - परभक्त्यादीति । अपवर्गदशाभावि कैङ्कर्यस्यैव तन्मूलकत्वं परं तदिति भावः - ननु तद्विशानुभवस्यैकं रूप्यात्पर - भक्त्याद्यवस्थानुपपत्तेस्तदापि कैङ्कर्यस्य न तन्मूलकत्वं युक्तमित्यत्राह - उत्तरोत्तरयोरिति - उत्तरोत्तरसाक्षात्कारेच्छात्मिका धीः परभक्तिः । - ...

मूलं। पूर्व पूर्वक्षणेष्टत्वात्तन्मूलत्वमुदीरितम् ॥

(सा.दी.) अत्यन्तेष्टत्वात्कैङ्कर्यस्य तदिच्छा प्रयोजकपर विषयनिरतिशय प्रीतिरूप परभक्त्यादिमूलत्वं सम्भवतीत्युदीरितम् - ...

(सा.स्वा.) भगवत्साक्षात्कार रूपानुभवः। भोगो नाम उक्तानुभवजनिता निरतिशयानुकूलोऽयं विषयो मयानुभूयते इति स्वयमपि निरतिशयानुकूल्यवती कृतार्थता बुद्धिः - अत्र गद्यभाष्यम्। “अत्र परभक्तिरुत्तरोत्तर साक्षात्कारेच्छात्मिका धीः” सा च “या प्रीतिः” इत्यादिष्विव विषय स्वभावजा नत्विष्टसाधनत्वबुद्धिजा - परज्ञानं, उत्तरोत्तरसाक्षात्कारः। साक्षात्कृते निरन्तरानुबुध्वा, परमभक्तिः, - अनुभवस्त्वह अनुकूलतमत्वेन साक्षात्कार एव - नित्यानां मुक्तानां च नित्यानुवृत्तैक रूपानुभवः। क्षणभेदेन परभक्तिरुत्तरोत्तराकार भेदैश्च विकल्प्यते - पूर्व पूर्वक्षणेष्टत्वात्तन्मूलत्वं परभक्त्यादि मूलत्वं साक्षात्कार भोगयो रुदीरितम्। मुख्यत्वं तु योगविशेषजन्यानुभव इति तत्रैव किञ्चिदुपरि अनुभवजनितप्रीतिर्नाम। निरतिशयानुकूलोऽयं विषयो मयानुभूयते इति स्वयमपि निरतिशयानुकूल्यवती कृतार्थता बुद्धिः - प्रीतिश्च स्वरूपतोऽनुवृत्तत्वेऽपि पूर्ववदनुभवस्यैव प्रयोज्य प्रयोजकाकार विभागेन जन्यजनकत्ववाचोयुक्तिः - अस्याश्च प्रीतेरनवधिकातिशयत्व प्रीत्यन्तरातिशयापेक्षया निकृष्टत्व विरहात्। ईश्वरस्य नित्यानामपि हि न मुक्तेभ्योऽप्यतिशयिता प्रीतिः - “श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ...

(सा.प्र.) निरतिशयप्रीति रूपस्य भोग्यत्वात्तेन सहोक्तिः - ननु नित्यमुक्तज्ञानानां नित्यत्वेनैव स्वकार्तार्थ्यानुसन्धानावस्थाया असिद्धेः द्विवचनमनुपपन्नमिति चेन्न। समूहात्मबने घटविषयत्व पट विषयत्वादिरूपानेकाकारवत्सर्वविषये अनुभवे स्वकार्तार्थ्यानुभवस्यापि विद्यमानत्वादानेकक्षणा वच्छेदसम्भवाच्च द्विवचनमुपपद्यते इति भावः - ...

(सा.वि.) तज्जनित एतादृशोऽत्यन्तानुकूलविषयो मया दृष्ट इति स्वात्मनि कृतार्थत्वानुसन्धान रूपानुभवो भोगशब्देन विवक्षितः - तस्यापि निरतिशय प्रीतिरूपत्वाद्भगवत्साक्षात्कार रूपानुभवेन सहोक्तिः - पूर्वपूर्वक्षणेष्टत्वादितः परमप्येवं विधानुभवो मे भूयादित्येवं रूपपूर्वदृष्ट विषयकप्रत्यक्षाभिनिवेशत्वस्य पर भक्तित्वस्य, पूर्ववृत्तसाक्षात्कारत्वस्य परज्ञानत्वस्य, तद्विश्लेषभीति रूपत्वस्य परमभक्तित्वस्य चैकरूपानु भवेऽपि पूर्व पूर्वक्षणावच्छेदेनेष्टत्वात्तन्मूलत्वं परभक्त्यादि मूलत्वं साक्षात्कार भोगयो रुदीरितम् - यद्यपि सर्वविषय भगवदनुभव एक एव कार्तार्थ्यविषयोऽपि भगवद्भोगरूपतामश्नुत इति द्विवचनानुपपत्तिः। ...

(सा.सं.) उत्तरोत्तर साक्षात्कारः पर ज्ञानम् - साक्षात्कृते निरन्तरानुबुध्वा परमभक्तिः। एवं च उत्तरोत्तर साक्षात्कारस्य पूर्व पूर्वक्षणे उत्तरोत्तर साक्षात्कारेच्छा निरन्तरानुबुध्वा चास्तीति साक्षात्करण तत्फलकैङ्कर्य योः परभक्त्यादि मूलकत्वम् - भोगो नाम ? आनन्द निष्पत्त्यात्मिका साक्षात्करण फल क्रिय माण स्वायत्त कैङ्कर्यादिषु अत्यन्तानुकूलत्व प्रकारकधीः। ...

(सा.स्वा.) भोग मात्र साम्यलिङ्गाच्च” इति समान भोगत्वस्थापनादिति । तथा चैकरूपस्यापि मुक्तानुभवस्य सांसारिक ज्ञान सङ्कोच दुःखद्वेषाद्यवस्थाभावेऽपि उत्तरोत्तरक्षणावच्छिन्न केवल सर्वविशिष्ट भगवत्साक्षात्कारेच्छात्मक परभक्त्यवस्थायास्तादृश साक्षात्कार रूप परज्ञानावस्थाया उत्तर क्षणावच्छिन्नानुकूलतमत्व प्रकार सर्वविशिष्ट भगवदनुभवेच्छा रूप परम भक्त्यवस्थायास्तादृशानुभवावस्थायाः पूर्वोक्त कृतार्थता बुद्ध्यात्मक प्रीतिरूप भोगावस्थायाश्च प्रतिक्षणं सम्भवेनोत्तर क्षणावच्छिन्नानुकूल तमत्व प्रकारक सर्वविशिष्ट स्वाम्यनुभवरूप स्वामिसाक्षात्करणस्योत्तर क्षणावच्छिन्न पूर्वोक्त प्रीतिरूप भोगस्य च पूर्व पूर्व क्षणेष्टत्वाच्च दनन्तरक्षणे यदीप्यते तत्तत्कृतमिति व्यपदेशं शक्यत्वात्पूर्वक्षणे च परभक्तित्वाद्याकारस्यापि सत्वात् स्वामि साक्षात्करण भोगयोस्तन्मूलत्वव्यपदेशः - तदद्वारा कैङ्कर्य स्यापि तन्मूलत्व व्यपदेशः । न चात्र परभक्त्यादीनां वा साक्षात्करणभोगकृतत्वव्यपदेशः कुतो नेति वाच्यम् - परभक्ति परम भक्त्योरिच्छात्मकत्वेनेच्छाया ईप्स्य मानत्वा भावान् परज्ञानस्य ईप्स्य मानत्वेऽप्यनुकूलतमत्व प्रकारक सर्व विशिष्टस्वामिसाक्षात्करणापेक्षया तदप्रकारकसाक्षात्कारकस्याप्रकृष्टत्वेन अप्रकृष्टाकारस्य प्रकृष्टाकार कृतत्वव्यपदेशस्यात्यन्तानुचितत्वाद्योगदशायां परभक्त्यादि मूलोऽनुभवः - अनुभवमूलो भोगः - भोगकारितं कैङ्कर्यमिति मुख्यतया प्रयोज्य प्रयोजका कारस्य दर्शनेन मुक्तिदशायामपि तथैव पर भक्त्यादिषु कैङ्कर्य पर्यन्तेषु प्रयोज्य प्रयोजकाकारस्य व्यपदेशमुचितत्वात् ७८०० ८००० अत्र भोगशब्देन पूर्वोक्त प्रीतिरेवाभिधीयते । गद्यभाष्ये “अनवधिकातिशयप्रीति कारित” इत्येतद्व्याख्याने तादृशप्रीतेरेवेश्वर नित्यमुक्तानान्तरतमभाव राहित्येन समतया भोगमात्र साम्यस्य प्रतिपादितत्वादुत्तरोत्तरक्षणावच्छिन्न स्वामि साक्षात्करण भोगयोः पूर्वपूर्वक्षणेष्टत्वात्पूर्व क्षणावच्छिन्न पर भक्त्यादि मूलत्वमुदीरितमिति कारिकार्थः - अस्मत्प्रपितामह चरणकृतकारिका दर्पणे शेष विस्तरेणानुसन्धेयम् - संसार दशै ७८०० ८०००. - ...

(सा.प्र.) ननु प्रपन्नानां शरीरवत्त्व तद्राहित्य दशाविशेषानादरेण परभक्त्यादि मत्त्वावगमेऽपि निर्निमित्तैव तस्यापवर्गदशा भावित्वोक्तिरित्यत्र “धृत्वा शरीरं यावन्न विमोक्ष्येऽथ संपत्स्य इत्यादि ...

(सा.वि.) तथापि घटपटविषयक समूहालग्बने घटविषयक ज्ञानं पटविषयक ज्ञानमिति घटपट विषयकत्वादिना भेदवत्कार्तार्थ्य विषयकत्वाद्याकारभेदसम्भवाद्भेदक्षणावच्छेदसम्भवाच्च न द्विवचनानुपपत्तिरित्याहुः - साक्षात्कारो नाम ? परभक्तित्वादेस्साक्षात्कारः - भोगोऽत्र प्रीतिपरिवाह जनितपादसन्नाहनादि परिचर्याविशेषः - तयो रत्यन्तभिन्नत्वान्न द्विवचनानुपपत्तिः । तयोर्दुत्तरोत्तरयोस्सतोः पूर्वपूर्वक्षणे परभक्त्याव्यवस्थानामिष्टत्वान्मोक्षदशायां भगवदनुभवस्यैकस्वभावत्वेऽपि ...

(सा.स.) सतु साक्षात्करणद्वारा परभक्त्यादि मूलकः - एवं च मुक्ति कालीने नित्यानुवृत्ते एक रूपेऽप्यनुभवे क्षणभेदेन परभक्तित्वाद्याकार भेदस्तत्तद्विशिष्टतया साक्षात्कृतिविषय तत्कैङ्कर्ययोर्दुत्तरोत्तरमिष्टत्व कृतोऽस्तीति मुक्तकैङ्कर्यस्य परभक्त्यादि मूलकत्वोदीरणं युक्तमेवेत्यर्थः - एवमपवर्गदशाश्रयानुभवस्य परभक्त्याद्यवस्थातरितत्वेऽपि तादृशप्रवाह सन्ताननैरन्तर्यस्य अनुभवैक रूप्यनिर्वाहकतेति भावः । - ...

मूलं। शरीरपातकालेच हार्दस्यानुग्रहस्वयम्।
परिपाकं प्रपन्नानां प्रयच्छति तथा विधम्॥
अङ्गोलतैलसिक्तानां बीजानामचिराद्यथा।

(सा.दी.) दृष्टानामपि प्रपन्नानां परभक्त्यादिरूप परिपाकं सानुग्रहो हार्दस्वयमेव शरीर पातकाले जनयतीति च। इतः पूर्वमपरिचितस्यापि तदानीमुद्वेगे दृष्टान्तमाह। अङ्गोलेति। अङ्गोल तैलेन सिक्तानां येषां केषाञ्चिद्बीजानामचिरादेव फलपर्यन्तो विपाको यथा दृश्यते दोहलेषु ...

(सा.स्वा.) “शरीर पातसमये तु केवलं मर्दायैव दययातिप्रबुद्धो मामेवावलोकयन्” इति गद्यतृतीये साक्षात्कारं गुणं तदा कसं चोक्तं? अङ्गुलीमा? संसारदशैः काले साक्षात्कारं भक्ति योगं साध्यमन्तरो? प्रपन्नानां भक्तियोगमिलेयं? एतन्नामगुणं चोक्तं - शरीरपातकालेति - शरीरपातकाले उपायान्तरस्थानापन्नो भगवानेव हार्द रूपस्वानुग्रहेण स्वयमेव भक्तियोग साध्य मुक्ति दशासदृशं भगवत्साक्षात्कार रूप परिपाकं प्रपन्नानां प्रयच्छति एतन्नाम उपासनेन चिरपरिचितविषये साक्षात्कारो भवेत् - तथाविधसामग्र्यभावे भगवदवलोकनं अङ्गुलीमा? एतन्नाम लौकिकवैदिक दृष्टान्तं तदा काले समर्थं कथिमा? - अङ्गोलेत्यादिना। बहुसंवत्सर जलसेकादि वर्धिताम्रादिवृक्षोद्वेग फलस्य भूम्यामङ्गोलतैल सिक्तबीजनिक्षेपे द्वित्रि घटिकामात्रेणाङ्गुली पल्लवकोरकादि निष्पत्तिं मुखेन प्रादुर्भावस्तथा हार्दानुग्रहेण प्रपन्नस्य ...

(सा.प्र.) प्रमाणाच्छरीर पातात्पूर्वं तदभावावगमात्तथोक्तिरित्यभिप्रयन्नाह शरीरपातेत्यादि - ननु भक्तानां प्रारब्धानुभावावधिविलम्ब्य फलप्रदस्यैव भगवतः प्रपन्नेभ्यः शीघ्रफल प्रदत्वमयुक्तमित्यत्रे दानीमपि कालान्तरे फलजनकानां सहकारि विशेष समवधाने शीघ्रफल प्रदत्वप्रदर्शनात्तथोक्तिरित्याह - अङ्गोलेत्यादिना - न केवलं फलान्तरसाधन एव शीघ्र फल प्रदत्वम् - किन्तु भक्तियोगाराधितस्यैव भगवतः शाश्वत वार्षिकव्रत ...

(सा.वि.) “स यदि पितृलोक कामो भवति - सङ्कल्पादेवास्य पितरस्समुत्तिष्ठन्ते। जक्षत्क्रीडन् रममाणं” इत्यादिषु अवस्थाविशेषाणामनुभवाभ्युपगमे बाधकाभावात्। अत एव गद्यभाष्ये “सासारिकविकाराणां धर्मभूतं ज्ञाने स्वतो विकसिते दुर्वचत्वादेकस्वभावोक्तिः - ननु तात्त्विकावस्था विशेष राहित्यात्” इत्याचार्यैरेव कण्ठोक्तत्वात्तत्पूर्वक्षणे मध्ये मध्ये परभक्त्याद्यवस्थान्तरितत्वेऽपि तादृशप्रवाह सन्ताननैरन्तर्यस्य न कापि क्षतिरिति कारिका दर्पणकृतः - अकिञ्चनानामपि प्रपन्नानां परभक्त्यादिरूपं परिपाकं सानुग्रहे हार्दस्वयमेव शरीरपातकाले ददातीत्याह - शरीरेति - पूर्वमनभ्यस्तस्यापि परभक्त्यादेरिदानीं सम्भवे दृष्टान्तमाह - अङ्गोलेति - अङ्गोलतैल सिक्तानां, येषां केषाञ्चिद्बीजानाम् - अचिरादेव, ...

(सा.सं.) ननु तदानीमेव मत्प्रसादलब्धेत्यादिकम् - तर्ह्यकिञ्चन प्रपन्नविषये निरर्थकं स्यात्। “अनेकजन्मसंसिद्धा” इत्यादिविरोधादित्यत्राह। शरीरेति - अनुग्रहः, कृपाविशेषः। प्रपन्नानां न्यस्तभराणां तथाविधं परिपाकं साक्षात्कार फलकं परभक्त्यादि दशाविशेषं बहूनामित्यादिकं चोपासकविषयमिति भावः - एतस्यासम्भाविततां दृष्टान्तेन समाधत्ते - अङ्गोलेति। बीजानां फलाय विलम्बित विपाक स्वभावा-
नामचिराद्विपाकः पञ्चषड्घटिकामात्रेण अङ्गुलीपल्लवकोरकादिरूप फलपर्यन्त परिणाम परम्परा विशेषः यथा तथा हार्दानुग्रहात्तत्क्षण एव ...

मूलं। विपाकः फलपर्यन्तस्तथाऽत्रेतिनिदर्शितम् ॥
 दुष्टेन्द्रियवशाच्चित्तं नृणां यत्कल्मषैर्वृतम् ।
 तदन्तकाले संशुद्धिं याति नारायणालये ॥
 इति व्रतविशेषे यत्सात्वतादिषु शिष्यते ।
 तद्वदत्रोपपद्येत गद्योक्तान्त्यदशागमः ॥

(सा.दी.) तथात्रापि परभक्त्यादि तत्क्षण एव भगवत्प्रसादात्सिद्ध्यतीति पूर्वैर्निदर्शितम् - उदाहरणान्तरमाह - दुष्टेति - नृणां यच्चित्तं दुष्टेन्द्रिय वशाच्चिरं कल्मषैर्वृतं तदपि नारायणालये दिव्यदेशेऽन्तकालस्संभवति चेज्जटिति संशुद्धिं प्रयति । भगवन्तं साक्षात्करोतीत्यर्थः । इतीति - इति, एवं - भगवच्छास्त्रेषु शिष्यते - व्रतविशेष उपदिश्यत इति यावत् - तद्वदेवात्र प्रपन्नेष्वन्तिमदशायां गद्योक्तोऽन्तिमदशागमः परभक्त्यादि सम्भव उपपद्यते च - केषुचित् तादृशभाग्यवत्स्वधिकारिषु भगवदनुग्रहविशेषेण गद्योक्तान्तिमदशागमः - शरीर पातात्प्रागपि दृष्टमित्याह - ...

(सा.स्वा.) अन्त्यकाले द्वित्रिचतुर्क्षणे चिरकाल साध्योऽपि परभक्ति परज्ञान परमभक्ति साक्षात्कार पर्यन्तोऽपि विपाको मोक्षप्रद मोक्ष्यमाणपुरुषमात्र साक्षिको निष्पद्यते - दुष्टेति । पञ्चरात्र संहिताविशेषेषु मोक्षार्थतया विहित व्रतविशेषे तदङ्गतया विहित भगवत्क्षेत्रवासा दन्तकाले दुष्टेन्द्रियवशेन कलुषितमपि मनस्साक्षात्कार रूप संसिद्धिं यातीनियत् शिष्यते, उपदिश्यते । तद्वदत्र प्रपन्ने गद्योक्तान्त्यदशागमः எண்கை - இப்படி प्रपन्न विषयकृत्तिल अन्तकालकृत्तिले त्ताणे परिपाकविशेषम् - ...

(सा.प्र.) विशेषादि साहित्ये शीघ्रफलप्रदत्वदर्शनाच्च प्रपन्नविषये शीघ्रफलप्रदत्वं युक्तमेवेत्यभिप्रयन्नाह - दुष्टेन्द्रियेत्यादिना । ननु शठकोपो नाथमुनिः குருக்கைக் காவலப்பண் इत्येतेषां शरीर वत्त्वेऽपि परभक्त्यादि मत्त्वस्य सांप्रदायिकत्वात्तदपवर्गदशाभावित्वोक्तिरयुक्तेत्यत्र संप्रदायतोऽपि व्यक्ति विशेषनियत तयैव तस्यावगमात् तादृगनुग्रहाविषयेषु अपवर्गदशा - ...

(सा.वि.) फलपर्यन्तो विपाको यथा दृश्यते दोहलेषु तथात्रापि परभक्त्यादिकं तत्क्षण एव भगवत्प्रसादात्सिद्ध्यतीति पूर्वैर्निदर्शितम् । उदाहरणान्तरमाह - दुष्टेति - इतीति - व्रतविशेषे । मोक्षार्थव्रतविशेषे - व्रतादिषु, सापञ्चरात्रादितन्त्रेषु - तदङ्गतया विहित नारायणालयनित्य वासादन्तकाले क्षणादेव परभक्त्यादि मूल कैङ्कर्य पर्यन्त परिपाक सिद्धिस्तद्वदिह गद्योक्तान्त्य दशागमः परभक्ति परिणाम इति - ननुनाथमुनि पराङ्कुशादीनां संसार एव तादृशपरिपाकः प्रसिद्धः ?

(सा.सं.) साक्षात्कार फलक परभक्त्यादि रूप विपाकोऽर्पाति शरीरपातसमये प्रयच्छतीति निदर्शितमित्यर्थः । दृष्टान्तान्तरमाह । दुष्टेति - इदं सात्वतसंहितावच नम् - यथा कलुषितान्तः करणानामपि कालुष्य शामनेन शरीर वियोगकाल एव ज्ञान विशेष हेतुत्वं नारायणालयस्य तथात्राप्यकिञ्चन प्रपन्न विषयेऽप्यन्त्य दशायां मुक्ति विपाकागम उपपद्येतेत्यर्थः - ननु नाथादेस्संसार एव तादृश परिपाकोदृश्यते - तत्कथमित्यत्राह - ...

कुरुकाधीशनाथाद्याः प्रागप्यन्वभवन्प्रभुम्

“திரு நாரணன் தாள் காலம் பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ” ...

(सा.सं.) अनुग्रहेति - कुरुकाधीशः, पराङ्मुशनामक सहस्राष्ट सख्यक भाष्यकाराभिधयोगी - प्रागपि, शरीर वियोगात्प्रागपि - इत्थं मूलमन्त्र सङ्गृहीतापेक्षितयावदर्थं प्रकाशकत्वाद्वा विवृतत्वाच्चास्यैवादरणीयत्वमुक्तम् । तदेव शठजिन्मुनिविवृतत्वादपि दृढयति - **द्वयக்த்தில்** इति । **காலம்பெற** इत्यनेन "महता पुण्यं पण्येन" इति श्लोकार्थं उक्तः - ...

மூல் | என்றும் “முகில் வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்” என்றும் “அகலகில்லேன்” முதலான ப்ரதேசங்களிலுமருளிச்செய்தார் - இதில் முற்பட - ...

(சா.தி.) உய்மினோ என்று சஜ்ஜஹோதர஁ண்டார்த்ததையும் அநுசந்தித்தார் - முகில் வண்ணனென்று ச்ரீமந்நாராயண ஁வ்ர்தார்த்ததையும், அடியை என்று சரண஁வ்ர்தார்த்ததையும், அடைந்தென்று சரணம் ப்ரபத்யே இதின் அர்த்ததையும், அருள் சூடியுய்ந்தவனென்று உதர ஁ண்டார்த்ததையும் அநுசந்தித்தார் - அகலகில்லேன் இறையுமென்றவர் மேல் மங்கையுறைமார்பா என்கிற பாட்டிலும் “ஒண்டொடியாள் திரு மகளும்” இத்யாதி ப்ரதேசங்களிலு மருளிச் செய்தார் - இனி இதின் பதப்பொருளருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார் - இதில் முற்படவென்று துடங்கி ச்ரீமந்நாராயண பதார்த்தததைக் காட்டுகிறார் - ...

(சா.ஸ்வ.) ஁ண்டார்த்த உக்த: | உய்ம்மினோ, ஁ஜீவியுங்கோள் - அநென உதர஁ண்டார்த்த உக்த: - முகில் வண்ணனடியை, மேக஁யாமலனான ச்ரீமந்நாராயண திருவடிகளை - அடைந்து, சரணமாகப்பற்றி - அருள்கூடி, க்ரபையை அடைந்து, உய்ந்தவன், ஁ஜீவித்தவன் - இத்யநேனாபி த்வார்த்தோ விவ்ரத: - அகலகில்லேனென்கிற பாட்டில் ப்ரவ்ர஁ண்டார்த்தமும், ஒண்டொடியாள் திருமகளும் இத்யாதுதர஁ண்டார்த்தமும் அருளிச்செய்தாரென்றபடி. தயா ச த்வயஸ்ய கரண மந்ரத்வாதத்யந்ந ப்ரபாவத்வாத் சம்பூர்ண ப்ரபதி ப்ரகா஁கத்வாத்ஸாப்ரதாயிகத்வா஁வஸ்யம் ர஁ஸ்யத்ரயே஁ந்நமர்வயபத வாக்யயுஜநை பண்ணுகிறது உபபந்ந மென்றதாயிற்று இப்படி த்வயத்துக்கு பதவாக்யயுஜநை அவஸ்யகையானாலும் கரணமந்ரதயா உபாயானு஁தான ப்ரதானமானபடியாலே ப்ரபத்யேயென்கிற க்ரியாபதம் த்வயத்திலே முன்னேயிராமல் ச்ரீமந்நாராயண ஁வ்ர்தமிருப்பானேன்? என்ன வருளிச்செய்கிறார் இதில் முற்பட இதி | -

(சா.ப்ர.) ப்ரகாரேணாவிலம்பென சரணத்வெனாநுசந்நாயுஜீவதெத்யர்த்த: - முகில்வண்ணன் இத்யாதி - காலமேக஁யாமல ப்ரகவ஁஁ரணாவேவோபாயத்வெனாதிப்ரமய்தத்க்ரபயா தத்கை஁஁஁ய்ய ப்ராய்ய லவ்஁ஸ்வ ரூப இத்யர்த்த: - அகலகில்லேன் முதலான இதி | அகலகில்லேன் இத்யா஁தா: ப்ராய்ய ப்ராபகதயா ப்ரகவத்பாடாரவிந்஁வோதகா: - “ஆரெனக்கு நிற்பாதமே சரணாக” இத்யா஁தா அாதி஁வ்ர்தாபரபரயாய முதலான ஁வ்ர்தார்த்த: - எவ் த்வார்த்தஸ்ய ஁ாப்ரதாயிகத்வ முக்த்வா ப்ரதிபதம் விஸ்தரேணார்த்தமா஁ - இதில் முற்பட இத்யாதிநா - தந் - .

(சா.வி.) சீப்ர - சிந்தித்து, அ஁த்ரத்ய - உய்ம்மினோ, ஁ஜீவத | கை஁஁஁ய்யை க தநா ப்ரவதெத்யர்த்த: | சிந்தித்து இத்யநென ப்ரவ்ர஁ண்டார்த்த஁நுச஁தி: - உய்ம்மினோ இத்யுதர ஁ண்டார்த்த: - முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன் - முகில் வண்ணன், நில்மேக஁யாமஸ்ய - அடியை, ச்ரீபாடீ | அடைந்து, அ஁த்ரத்ய - அயம் ப்ரவ்ர஁ண்டார்த்த: - அருள், க்ரபாம் | சூடி, த்வா | க்ரபாவிஷயோ பூத்வா - உய்ந்தவன், ஁ஜீவிதவான் | அயமுதர஁ண்டார்த்த: - அகலகில்லேன் இதி | அகலகில்லேனிறையும் ஒழிவில் காலம் முதலான ப்ரதேசங்களிலும், இத்யாதி காநாஸ்வத்யர்த்த: - அய விஸ்தரேண வ்யா஁தே | இதில் இத்யாதிநா - பரதத்வ ஁யைவ஁த்ரயணியத்வாத் ச்ரீமந்நாராயண ஁வ்ர்தா஁ய்யா பரதத்வமு஁஁யத இத்யா஁ - முற்பட - ..

(சா.ஸ.) உயகை, ஁ஜீவநம் | அய மந்ரம் வ்யா஁யாத்ம் ப்ரதம் சரண்யஸ்ய வி஁ஷணாந்நரேஸு சரண்யோபஸ்தாபக நாமாந்நரேஸு ச சத்பூஸ்யைவ நாம்நோ஁ஸ்யைவ வி஁ஷணஸ்யோபாடானம் சரண்ய வி஁ஷை நிதாரகத்வ க்ரதமித்யா஁ | இதில் இதி | .

மூல். “श्रीमन्नारायण” என்று सर्वशरण्यமான परतत्வத்தைச் சொன்னபடி. श्रियः पतित्वलिङ्गத்தாலும் नारायण शब्दத்தாலு மிறேश्रுதிகளில் परतत्त्वविशेषनिर्णय பண்ணப்பட்டது. नारायणன் शरण्यனாம் போது लक्ष्मीविशिष्टनामिடுக்கு மென்கைக்காக पूर्वखण्डத்தில் श्रीमच्छब्दम्. - ...

(सा.दी.) श्रीमन्नारायण என்று - श्रीमन्नारायणशब्दं परतत्त्वத்தைககாட்டுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் श्रियः पतित्वेत्यादियால் - श्रियःपतित्व लिङ्गத்தாலும் “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” என்றிறே उत्तरानुवाकं पूर्वानुवाकोक्तमहापुरुषனை श्रियः पतिமென்று निर्णयित்தது. नारायण शब्दத்தாலும் “तत्त्वं नारायणः परः” என்றிறே परतत्त्वं नारायणனென்று निर्णयित்தது - இனி पूर्वखण्डத்தில் श्रीमच्छब्द प्रयोगத்துக்கு अभिप्राय மருளிச்செய்கிறார் नारायणன் शरण्यनाम इत्यादि - शरण्यनामं போது. - ...

(सा.स्वा.) सर्वशरण्येति प्रपत्तव्य परतत्त्वத்தை அறிபாமல் प्रपत्तिபண்ணக்கூடாமையாலே प्रपत्तव्यवाचि शब्दं मन्त्रத்திலே முன்னேபிடுக்கிற தென்றபடி ஆனாலும் परतत्त्ववाचியான विष्ण्वादि शब्दமும் रामादि शब्दமுமிடுக்க श्रीमन्नारायण என்கிற शब्दமே घटकமாவானேன்? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - श्रियः पतित्वेति - विष्ण्वादि शब्दங்களிருந்தாலும் “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” என்று उपनिषदन्तरத்திலே சொன்ன श्रीपतित्व चिह्नத்தாலும் नारायणानुवाकத்தில் अनेकधाभ्यस्तமான असाधारणनामமான नारायणपदத்தாலும் वेदान्तेषु परतत्त्वनिर्णयात् இங்கும் परतत्त्वनिर्णयार्थமாக श्रीमन्नारायण शब्दமே घटकமென்று கருத்து - ஆனாலும் परतत्त्वासाधारण नारायणशब्दத்தாலே தானே परतत्त्वनिर्णय பிறக்கலாபிடுக்க श्रीमच्छब्द व्यर्थ மன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - नारायणன் शरण्यनामं போது इति । श्रियोऽपि प्रपत्युद्देश्यता सिद्ध्यर्थं श्रीवाचके पदे आवश्यकं परतत्त्व निर्णयहेतुतया औचित्येन ...

(सा.प्र.) श्रीमन्नारायणेति परतत्त्वमुक्तमित्याह - श्रीमन्नारायणेत्यादि ना - “अहंता ब्रह्मणस्तस्य साहमस्मि सनातनी । लक्ष्म्या सह हृषीकेश” इत्याद्युक्तं श्रियस्स्वरूपनिरूपकत्वेनोपायत्वं श्रीमच्छब्दे विवक्षितमिति सांप्रदायिकमित्याह । नारायणं इत्यादिना

(सा.वि.) श्रीमन्नारायण என்று इति - आभ्यां शब्दाभ्यां कथं परतत्त्वोक्तिरित्यत आह - श्रियः पतित्वलिङ्गத்தாலும் इत्यादिना । कारणपुरुषस्य “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” इति विशेषणादितरव्यावृत्तरूपसिद्धिः । “तत्त्वं नारायणः परः” इत्यादिना “लिङ्गभूयस्त्वात्” इति सूत्रोक्तरीत्या ज्योतिरात्मादि शब्दैस्तत्तत्परविद्या वेद्यस्वरूपानुवादे नारायणत्व विधानान्नारायणस्य परतत्त्व सिद्धिरिति भावः - पूर्वखण्डे श्रीमच्छब्द प्रयोजनमाह - नारायणं इति - घटत्वादेः घटस्येतरव्यावृत्ति - ...

(सा.सं.) निर्धारकत्वं कथमित्यत्राह - श्रियःपतित्वेति - अबाधितार्थः - अन्यथासिद्धः प्रयोग साधारण्यरहितः - अनेकोपनिषत्प्रसिद्ध नारायण पदेनानन्यथा सिद्धलक्ष्मी पतित्वलिङ्गेन च हि नारायणानुवाकतदुत्तरानुवाकादिषु परतत्त्व निर्णयः कृत इति भावः । नारायण एव परशरण्यश्चेति तदुपस्थित - ये पूर्वखण्डे तिष्ठतु नारायणपदम् - किमनेन श्रीमच्छब्देन च - न ह्यत्र परत्वं निर्णयः क्रियत इत्यत्राह - नारायणं इति - अत्राभियुक्तोक्तं निर्वाहान्तरमाह - ...

(सा.सं.) आकारिणस्त्विति - आकारः, स्वरूप निरूपकधर्मः - तन्निरूप्य धर्मी आकारी - पूर्वकं, लोक इति शेषः - अस्तु प्रकृते किमित्यत्राह - तेनेति । एवं च यद्विशेषणं विशेष्यस्य स्वेतरव्यावृत्तावतिशयाधाने च पर्याप्तं तन्मुखेनैवैह धर्मि ज्ञप्तये श्रीमच्छब्द इति भावः - अत्र परोत्प्रेक्षित चोद्यानां परिहृतत्वं स्मारयति - उत्तरखण्डकृष्णं इति । निर्वचनसिद्धान् श्रीमच्छब्देन प्रातिपदिकार्थानाह । - ...

மூல்। ஸ்ரீஷब्दம், “ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே, ஸ்ரணோதி, ஸ்ராவயதி, ஸ்ரணாதி, ஸ்ரீணாதி” என்றாறுபடியாக
 ஸ்ரீஷக்ஷாஸ்தங்களிலே நிர்வ்ചനं பண்ணப்பட்டிருக்கும், அவற்றில் அபேக்ஷிதபடாந்தரங்கள்
 औचित्यத்தாலு மவ்வோ ப்ரமாணபலத்தாலும் விசேஷித்து அறியவேண்டும் - ...

(சா.தீ.) அருளிச்செய்கிறார் ஸ்ரீஷब्दமिति - ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே - ஸ்ரீஐஸேவாயா இத்யத்ர கர்மணி கர்த்ரி ச
 ப்ரயோக: - ஸ்ரணோதி ஸ்ராவயதி ச - ஸ்ரீஷ்ரவணே இதி ஧ாதோ: அப்யந்த ப்யந்தயோ: ப்ரயோக: - ஸ்ரணாதி என்று
 ஸ்ரஹிஸாயாமिति ஧ாதோ: கர்த்ரி - ஸ்ரீணாதி என்று ஸ்ரணக இதி ஧ாதோ கர்த்ரி ப்ரயோக: - நிர்வ்ചനமாவது?
 விவரித்துச் சொல்லுகை - இந்நிர்வ்ചനங்களில் ஒரொன்றுக்கு வாக்யாஸ்த் சொல்லும்போது
 அபேக்ஷிதகர்த்ருகர்மாதி படாந்தரா஧்யாஹரமௌचित்யாதிக்களால் அறியவேண்டு மென்கிறார் - அவற்றில்
 இத்யாதி - ப்ரமாணபலமாவது? இந்நிர்வ்ചനங்கள் ஸ்ரீஷக்ஷாஸ்தங்களில் படாந்தரா஧்யாஹர பூர்வகமாக
 ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் - ததநுஸாரேண என்றபடி - அத்ஸ்ரீஐஸேவாயாமिति - ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரஸித்மான லக்ஷ்மீஷब्दाதிக்களைவிட்டு மந்த்ரத்திலே ஸ்ரீஷब्दமே ஷட்கமாக
 வேண்டுமென்று நிர்வ்ചനமுண்டோ? ஸ்ரீஷब्दம் அனேகார்த்தப்ரகாஸகமாகையாலே இதுவே
 ஷட்கமாகவேண்டுமென்னில் கேவலரூ஢்மாய ஈகவணாட்மகமான ஸ்ரீஷब्दத்துக்கு
 அனேகார்த்தகத்வமெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஸ்ரீஷब्दமिति -
 ஈகவணாட்மகமாமிருந்தாலும் லக்ஷ்மீஷब्தப்போலேயன்றிக்கே அனேக஧ாதுநிஷ்பந்மானபடியாலே
 ஸ்ரீஷக்ஷாஸ்தத்திலே நானாவிதமாக நிர்வ்ചनம் பண்ணப்பட்டிருக்கு மென்றபடி ஆனாலுமிப்படி ஷட்
 ப்ரகாரமாக நிர்வ்ചன்கூடுமோ? கர்த்ருகர்மாதி பதரஹிதமாக க்ரியாபதநிர்வ்ചन மஸங்஘தமன்றோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் அவற்றில் இத்யாதி - இப்படியாகில் ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே என்கிற
 வ்யுத்தியில அபேக்ஷித கர்த்ருகர்ம வாக்பிபதமுக்தமாயும் ப்ரமாண சித்஢்மாயுமுண்டோ? ...

(சா.ப்ர.) “ஸ்ரயந்தீ ஸ்ரீயமாணா ச ஸ்ரணாதீ ஸ்ரணவதீமபி । ஸ்ரணாதி நிஹிலாந் டோஷாந் ஸ்ரீணாதி ச குணீர்த்ரஜத்”
 இத்யாக்ருத்தஸித்஢்மவ்யுத்தி ப்ரதர்ஸ்ய தாஸு ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே இதி வ்யுத்தியோ: பூரூபகாரத்வ ஜாபநம் ப்ரயோஜநமिति
 சாம்ப்ரதாயிகமத்த்யாஹ - ஸ்ரீஷब्दமத்த்யாதிநா । “ஸ்ரீயதே சாஹிலைநித்த்ய ஸ்ரயதே ச பரம்பதம்” இத்யா஧ா: அவ்வோ
 ப்ரமாணே விவக்ஷிதா: ।

(சா.வி.) ஸ்ரீஷब्दமिति - ஷடஸு வ்யுத்திஸு அபேக்ஷித கர்த்ருகர்மாதிபதா஧்யாஹரேணார்த்தோ நிர்வாஹ இத்யாஹ -
 அவற்றில் அபேக்ஷிதேதி - அஹிலைஸ்வோஜ்ஜிவநார்த்த ஸ்ரீயதே இதி ஸ்ரீ: ஸாஸ்திரதரக்ஷணார்த்த ஸ்ரீஷ்வந்தமாஸ்ரயதீதி
 ஸ்ரீரத்த்யாதி ப்ரகாரேணேத்யர்த்த: - வ்யுத்திபதா஧்யாஸ்ரயணே பூரூபகாரத்வ சித்஢்மிரத்த்யபிஹுதம் சமந்திபூர்வக மாஹ । - ...

(சா.சம்.) ஸ்ரீஷக்ஷ்ஷட்மिति - ஔணாதிக்க ப்ரத்த்யயாநாமனேகார்த்ததயா கர்த்ருத்வ கர்மத்வாதி விவக்ஷயா அர்த்தஸ்ட்க பரத்வ
 முபபந்நமिति ஸாவ: - ஸ்ரீஷக்ஷ்ஷட்மாத்ரஸ்ய கதமுக்த சர்வார்த்த ஸோதகதேத்யத்ராஹ - அவற்றில் இதி - ப்ராதிபதிக்கே
 தத்ததர்த்தோபஸ்தாபநேஸு கார்த்தேஷ்வத்த்யர்த்த: - படாந்தரங்களை விசேஷித்து தத்ததர்த்தங்களையறியவேணும் இத்யர்த்த:
 - ததா சௌचित்யாத்ரப்ரமாண பலா஧்யாஹுத தத்ததபத விசேஸஸஹிதாஶ்ரீஷக்ஷ்ஷட்மாதிதேவ தத்ததர்த்தவிசேஸ ப்ரதிபாடநம்
 சம்ஸ்வதீதி ஸாவ: - ...

மூலம்। அங்விடத்தில் ஸ்வஜீவனார்த்திகளாலே ஆதரயிக்கப்படும்: இவர்களை ஁ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸர்வரனை ஆதரயித்திருக்குமென்று ஡ொருளான஡ோது

“பிதேவ த்வத்ரேயான் ஜனனி ஡ரி஡ூர்ணாஸி ஜநே
ஹிதஸ்தோ வுத்யா ஡வதி ச கதாசித்கலுஷதி: |
கிமேதந்ரிதோஸ: க இஹ ஜகதிதி த்வமுசிதீ:
஁பாயீர்விஸ்மார்யஸ்வஜநயஸி மாதா தத ஸி ந: ||”

(ஸா.தி.) தாதோ: கர்மணி கர்தீர் சா஡ேகித ஡தாத்தாஹரேண வாக்யம் யோஜயித்யா தயோர்வாக்யயோஸ்தாத்யார்த்த ஡ர்ஸயதி - அங்விடத்தில் இத்யாதித்யால் ஸ்வஜீவனார்த்தி஡ிராஸ்யிதே | ஁ஷா஡ுஜீவநாய ஸ்வம் நாராயணமாஸ்யிதே | இதி ச வாக்யவ்யுத்பநித்யான஡ோது தாத்யர்யகாட்டுகிறார் - பிதேவீத்யாதிநா இதுக்கு அர்த்தம் - ஡ோஜநனி | - த்வத்ரேயான், ஶ்ரீரங்ராஜ: | பிதேவ஡ரி஡ூர்ணா஡ிரா஡ஜநே ஹிதாசரணவுத்யா கதாசிததஸகூத்கூதேஸ்வ஡ரா஡ேஸு கசிதிரோஸாவிஸ்தோ ஡வதி - ததா த்வம் கிமேதத் க்ரியதே - ஡வத இத஡நுசிதம் - இஹ ஜகதி கோ வா நிதோஸ: ஡ுமானித்யுக்த்யா ஁சிதீ ருபாயீ ஸ்ததரா஡ம் விஸ்மார்ய, விஸ்மரண஡த்ர தோஸாநாடர் - ஸ்வஜநயஸி, தம் ஡ந்஡ு கரோஸி | ரக்சகம் கரோஸித்யர்த்த: | - ...

(ஸா.ஸ்வ.) “ஸ்ரீயதே சா஡ிலீர்நித்ய ஶ்யதே ச ஡ர஡்஡தம்” என்று ஡்மாணஸி஡்஡ுண்டென்னில் அ஡ிலஸத்ரதாலே அசேதநதகைய஡ ஶ்வீரீகரைய஡ விவா஡ித்தாலந்த அர்த்த ஡்ரகூதோ஡யுக்த஡ா஡ோ? ஶ்யதேச ஡ர஡்஡தமென்கிறத்தக்குத் தான் ஡்ரகூதோ஡யோகமெது? லோகவிஸேஷத்தை ஆதரயித்திருக்குமென்று ஡ொருளானால் ஡்ரகூதோ஡யோகமில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அங்விடத்தில் இதி - ஡்மாணததில் அ஡ில஡த ஡ு஡ுஷு ஡ரமென்றும் ஡ர஡தமென்கிறது ஡தத இதி வ்யுத்பத்யா ஡கவத்யர மென்றும் கருத்து - பிதேவீதி - ஹே ஜநனி - த்வத்ரேயான், ஶ்ரீரங்ராஜ: - பிதேவ ஡ரி஡ூர்ணா஡ிரா஡ே ஜநே ஹிதாசரணவுத்யா கதாசிதத ஸகூதேஸ்வ஡ரா஡ேஸு கதாசிதிரோஸாவிஸ்தோ஁஡ி ஡வதி - ததா த்வம் கிமேதத் க்ரியதே - ஡வத இத஡நு சிதம் - இஹ ஜகதி கோ வா நிதோஸ: ஡ுமானித்யுக்த்யா ஁சிதீருபாயீஸ்தத஡ரா஡ம் விஸ்மார்ய த்ம் ஸ்வஜநயஸி, ஡்ரீதம் கரோஸி | - ...

(ஸா.வி.) பிதேவீதி - ஹே ஜநனி - த்வத்ரேயான், ஶ்ரீரங்நாயக: | பிதேவ, லூகிக஡ிதூவத் | ஡ரி஡ூர்ணாஸி, ஡ரி஡ூர்ணா஡ிரா஡ே, ஜநே, ஡ா஡ுஸே - ஹித ஸ்தோவுத்யா, ஡ிதூத்வ ஡்ரயுக்த ஹிதா சரண ஡ு஡்஡்யா - கதாசித்கலுஷதி:, நி஡்ரஹஸங்஡ூ஡்வான் ஡வதி - ததாத்வந்நாஸி஡்ரஹ கரணம் கிமிதம்? அநுசிதம் - இஹ, ஜகதி - நிதோஸ: க: ? “ந கஸ்சிந்நா஡ிரா஡்யதி” இத்யுகூரீத்யா - ஁சிதீ ருபாயீர்விஸ்மார்ய, தோஸேஸு நி஡்ரஹா஡ிஸந்஡ிரஹிதம் கூத்யா - ஸ்வஜநயஸி, ஡கவந்நம் ந: தாஸாநா஡ஸ்தாக ஡ந்஡ு கரோஸி - அ஡ி஡்ரம்யம் கரோஸி | - ...

(ஸா.ஸ.) தத்ர ஶ்ரீங் ஶ்யண இதி தாதூ கர்மணி கர்நீர்ச வ்யுத்பதித்யஸி஡்஡ுமர்த்த ஡஡ேகித ஡த஡ூரணேந ஡ர்ஸயதி | அங்விடத்தில் இதி - அநேக தாநுகே ஶ்ரீஸத்ர இத்யர்த்த: - ஡ொருளான஡ோது, கர்மத்வகரணத்வார்த்தக ஶ்ரீங்ஶ்யண இதி தாதூ ஡்ரவூதூ ஡ுரூஸகார ஡ூதீத்யா஡ிருககிற ஏற்ற஡ ஸொல்லிற஡ாம் இத்யந்வய: - ஡ுரூஸகாரதா ஶ்ரீய: கதம்? கிமர்த்தித்யா஡ிஸுக்ந்ரந்யேநோத்ர஡ாஹ | பிதே வீதி | ஹித ஸ்தோ வுத்யா, ஹித ஡்ரவர்தந்ரூ஡ேண - “஡ா஡ாநா வா” இத்யாதி கதாஸேண கிமேததீத்யாதித்யம் | க இஹேத்யுக்த்யா அந்நதஸ்த்வயி ஡யி ச தோஸோ நாஸ்தி கிமித்யர்த்தஸூசித: - ஁சிதீ:, ஸங்஡ந்ரஸ்யா஡ிரா஡விஸ்மரணஸ்ய சாநு஡ு஡ீ: - ஁பாயீ: ஸாந்வ஡ாஸாநாதி஡ூபீ: | விஸ்மார்ய, ஡ாமயித்யாஸ்வஜநயஸி, “ந ஡ா ஡ுஷூதிந:” - ...

மூல்। என்கிறபடியே சாபராధிரானவர்கள் பக்கல் स्वयं हितैषियாய் दण्डधरனான सर्वेश्वरனுடைய கீற்றத்தையாற்றி அவனுடைய सहजकारुण्यम् இவர்களுக்கு उज्जीवक மாம்படி பண்ணிக்கொடுக்கையால் मातृत्व प्रयुक्तवात्सल्यऽतिशयத்தாலே पुरुकारभूतையாய் நிற்கிற ஏற்றம் சொல்லிற்றாம். “அவிஜ்ஞா” இत्याதிகளிற்போலே இங்கு “विस्मर्य” என்றதுக்கும் “அல்லிமலர் மகள் போகமயக்குகள்” இत्याதிகளுக்கும் சदा सर्वज्ञனான ईश्वरனுடைய निग्रहाभिसन्धिनिवृत्तियிலே तात्पर्यम् - ...

(சா.தி.) तत्, तस्मात् - तन्नः निरुपाधिकमातासीति - இம் ஶ்லோகத்துக்கு अर्थதாமருளிச்செய்கிறார் - சாபராधிரான इत्यादिना - கொடுக்கையால் इत्यन्तेन ஶ்லோகार्थवर्णन समाप्तिः - அவன் सर्वज्ञன்? अत्र विस्मर्य என்றுது கூடுமோ? என்ன இதுக்குக் கருத்தை வெளியிடுகிறார் अविज्ञातेति। “அவிஜ்ஞா सहसांशुः” इत्यत्र अविज्ञातृ शब्देन आश्रितं सदोषराकिलும் निग्रहाभिसन्धि रहितत्वं சொல்லுகிறது तद्वत्। அல்லி மலர்மகள் போகமயக்குகள், सरसीरुहवासिनी भोगतः परवश इत्यर्थः।...

(சா.சுவ.) तत्, तस्मात् - नः, अस्माक। त्वं मातासि என்கை இந்த व्युत्पत्तியாலே प्रकृतोपयुक्त पुरुषकारसंबन्धं सिद्धிக்கிறதென்றுகருத்து - पितेव என்கிற ஶ்லோகத்திலே स्वतस्सर्वज्ञன் विषयத்தில் विस्मर्य என்று சொல்லக்கூடுமோ? “அல்லிமலர்மகள் போக மயக்குகளெ”ன்கிற ஆழ்வார் दिव्यसूक्तியை निदानमाप்க்கொண்டு சொல்லுகிற தென்னில் அதுக்குத்தான் निर्वाहமேது? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - अविज्ञातेत्यादि - “அவிஜ்ஞா सहसांशुः” इत्यत्र अविज्ञातृत्वम् ज्ञान कार्यत्वादाश्रिते सदोषेऽपि निग्रहाभिसन्धि रहितत्वम्। तद्वदत्रापि என்று கருத்து - அல்லிமலர், पद्मं - மகள், पद्मवासिनीயான பிராட்டியினுடைய - भोगैर्व्यामुग्धः என்றபடி - ...

(சா.ப்ர.) ननु सर्वं सर्वदा स्वतस्साक्षात्कुर्वतो विस्मृत्य योगाद्विस्मर्येत्ययुक्तमित्यत्र तथोक्ते स्तन्मूल प्रामाण्यस्य च तात्पर्यमाह - अविज्ञातेत्यादिना - அல்லிமலர் மகள் போகமயக்குகள், अतिकोमल दलपद्मवासिन्या लक्ष्म्या भोगै रज्ञो भवतीत्यर्थः - व्युत्पत्तिद्वयं ज्ञायं पुरुषकारत्वं नाम किमित्याकाङ्क्षायां तत्सोपपत्तिकमाह

(சா.வி.) तत्, तस्मात्कारणात् - मातासि, भवसि मातृत्व प्रयुक्तवात्सल्यातिशयेन भगवदीयं निग्रहं शमयसीति मातृधर्माचरणान्मातैवासीति भावः। கீற்றத்தையாற்றி, कोपं शमयित्वा। उज्जीवकमाம்படி பண்ணி, सहजकारुण्यमेतेषामुपकारकं यथा स्यात्तथा कृत्वा - கொடுக்கையால், उपकारकप्रदानात् - இருக்கிற ஏற்றம், विद्यमानातिशयः - சொல்லிற்றாம், उक्तो भवेत् - विस्मर्येत्यस्यार्थमाह - विस्मर्येति - “அவிஜ்ஞா सहसांशुः” इति सहस्रनामसूक्तमविज्ञातेति नामधेयं यथा निर्वाहं तथेति भावः - அல்லிமலர் மகள் போக மயக்குகள், सरसीरुहवासिनीभोग परवश इत्यर्थः - इत्यादिकளுக்கும், इत्यादीनां च। पुरुषकार शब्दार्थमाह - ...

(சா.ச.) इत्युक्त विषयं चेतनवर्गं “चतुर्विधा मम जनाः” इत्यभिमत विषयं करोषीत्यर्थः - तत्तस्मान्मातासि - अभियुक्त ग्रन्थेनोक्त शङ्कानिरासकतया किमुक्तमित्यत्राह - सापराधेति - सर्वज्ञस्य विस्मृत्य भावाद्विस्मर्येत्यस्य भाव माह - अविज्ञातेति - “अविज्ञाता सहसांशुः” इत्यत्रेवेहाप्यविरोध इति भावः। போகமயக்குகள், भोगरूपो मतिभ्रंशः - पुरुषकारशब्द प्रवृत्तिनिमित्तं तद्व्यवहृति विषयं च निर्धारयति॥

(सा.सं.) सापेक्षणा इति - रक्षको सापराधरक्ष्यस्य रक्षकानुग्रह विशेष विषयता घटनानुगुणचेतनत्वं प्रवृत्तिनिमित्तं तद्वाञ्छेतनः तत्प्रदव्यवहृति विषयश्चेत्यर्थः - पुरुषकारेणैव निग्रहशमने किं शरणागत्येत्यत्राह - ॐ पुरुषकारमिति - घटक तथा श्रियोऽवलम्बने किं प्रमाणम् । येन श्रीमच्छब्दस्य श्रियः पुरुषकारत्वेऽपि तात्पर्यस्यादित्यत्राह । - ...

மூலம்। “அர்த்தஸ்வभावானுष्ठान लोक दृष्टि गुरुक्तिभि ।
श्रुत्या स्मृत्या च संसिद्धं घटकार्थावलम्बनम्॥”

என்று இப்புருஷகாரभावத்துக்கு ப்ரமாணம் நிஷேபரக்ஷையிலே சொன்னோம் - இவற்றில் அர்த்தஸ்வभावமாவது? ईश्वरனைப் போலே பித்ருவானுரூபமான ப்ரதாபோஃமலத்வம் கலசாதே மாதூத்வ ப்ரயுக்தங்களான வாत्ஸல்யாதிகள் அதிசயித்து “न कश्चिन्नापराध्यति - क.कुप्येद्दानरोत्तम। मर्षयामीह दुर्बला” என்கையே ஸ்வभावமாயிருக்கையும் வாலூப்யாதிசயத்தாலே இவனை முன்னிட்டால் - ...

(சா.தி.) ப்ரமாணம் ப்ரவ்ந்நாந்தரத்திலே காட்டினோமென்கிறார் - அர்த்தஸ்வभावेत्यादि - புருஷகார भावத்துக்கு, புருஷகாரத்வத்துக்கு - இந்த ஹேதுக்களால் புருஷகாரஸ்யாவலம்பனம் சித்ஹமென்கை - அர்த்தஸ்வभावமென்னுமததை வெளியிடுகிறார் - அர்த்தஸ்வभावमित्यादिபால - இம் மாதீவமே ஸ்வभावமாயிருக்கையும் இவனை முன்னிட்டால் ஸ்ரீய.பநி மறுக்கமாட்டாதொழிகையும் அர்த்தஸ்வभावமென்னப்படுகிறது. -

(சா.ஸா.) அதிகார பரிகரவிஸேஷாதிகளைத் தவிர புருஷகாராவலம்பனம் வேணுமென்று ஸித்திக்கவில்லையே? அதிகாராந்தரங்களிலே சொன்னாலும் ப்ரமாணோபபத்திகள் ஓரிடத்திலும் சொல்லவில்லையே? எனவருளிச் செய்கிறார் அர்த்தஸ்வभावेति - நிஷேபரக்ஷை எத்த்வப்ரவ்ந்நாபேக்ஷயாபி அபேக்ஷிதாஸ்ய ப்ரமாணோபபத்திகதநைத்பர்யப்ரவூத்மாகையாலே அங்கே ஸித்திமானவிதுஷ்மிங்கே சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து - அர்த்தஸ்வभावாதிகளை இவற்றுக்கு ப்ரமாணமாகச் சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்ரண்யனுடைய அர்த்தஸ்வभावம் ப்ரதாபோஃமலத்வநிஹைக் கர்த்துவ்ஸ்வரூப மாகையாலும் ஆத்ரயிக்கிற சேதனன் “मत्कर्मणः कतरदत्र समानसारम्” என்கிறாட்டிலே புருஷகாரஸஹஸேணாபி ப்ராபயிது மனஹ்ஸ்வभावனாகையாலும் பிராட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் துர்லபமன்றோ? அநுஸ்தானமும் மனுஷ்யதேவரீகள் பக்கல் இப்புருஷகாராவலம்பனம் காணாமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது - லோகதூஷியும் கூர்ஸ்வभावரான ப்ரபூக்கள் பக்கல் புருஷகாராவலம்பனம் விபரீத஫லமாகையால் ப்ரமாணமன்று? ப்ரமாடாதி ஸ்ம்भावநையுடைய இடானீந்தனகுரூத்தியும் ஸித்தித் ப்ரமாண भावैश्रुதியும் ப஠்யமானஸாஹைகளிலே ஓரிடத்தும் காணோம் - ஸ்ருதி மூய்யானால் தந்மூலகத்வாபாவாத்ஸ்மூத்தியும் ப்ரமாணமன்று ஆகையால் ப்ரமாணமாக இவைகளைச்சொன்னது விருத்தமன்தோ? ஆகையால் மந்நத்திலே ஸ்ரீக்கு புருஷகாரத்வவிவக்ஷை கூடுமோ? என்ன இப்புருஷகாராவலம்பனத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி அர்த்தஸ்வभावாதிஸ்வரூபங்களை ஸாத்திககிறார் இவற்றில் இத்தாதினா - .

(சா.ப்ர.) இத்தூக்தரீத்த்யா லக்ஷ்யாஸ்ஸவபரிநிர்வாஹகதயா நோக்ததோஷ இதி வத்ந் புருஷகாரத்வநிர்வாஹகவர்ட் ஸஜ்ஜாஹகதயா ஸ்வோக்த் ஸ்லோகமுபாடாய தம் விவூணோதி - அர்த்தஸ்வभावेत्यादिना । - ...

(சா.வி.) உபாயத்வெந் ஸ்வீகூத் - ஸ்ரீயோ ஸ்ரீகூத்வ கத்யமத்த்யத்ராஹ - அர்த்த ஸ்வभावेति - ஸ்லோகம் ஸ்வய வ்யாஹே । இவற்றில் இத்தாதினா கலசாதே, அஸ்பூஷ்டை - இவனை, இமா - முன்னிட்டால், புரஸ்கரோதி சேத் - ...

(சா.ம.) அர்த்தேதி - மர்ஷயாமீதி - ஸாபராஹா அபி வலஹீநாஸ்தா: அதஸ்தானு ஸஹாமீத்த்யர்த்த: । - ...

மூல். அவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும் - இவ்அர்யஸ்வभावத்தாலே இவனைப் பற்றுவார்க்கு
புருஷகாரान्तरापेक्षையுண்டாய் அனவஸ்யைவாராது - அநுष्ठान (மாவது)மும் ப்ரஹ்மாவிஷயத்தில்
ப்ரேமாதிஷயத்தாலே ப்ரதிகூல விஷயத்திற் பிறந்த கீற்றத்தின் கனத்தை கண்டணுக அஞ்சின
ப்ரஹ்மாதிகள் இவனை ஶரணமாகப் பற்றி இவன் முன்னிலையாக ஶ்ரீந்ரீஸிஹ்ரூபனான ஶர்வேஸ்வரனைக்கிட்டி
ஸ்தோத்ரபண்ணினார்கள் என்று புராணப்ரஸிடம் - “சிதாமுவாசாதியஸா: (ராத்வம் ச மஹாப்ரதம் | சிதா சமக்ஷ
காகுதஸ்தம்”) இத்யாதிகளிலும் கண்டுகொள்வது. லோகதூஷியாவது? அந்த:புரபரிஜனத்தை
அபராஹ்மயஸ்தையுண்டானாலும் ராஜாக்கள் அல்பங்களான ப்ரஸாதனங்களாலே க்ஷமிக்கக் காண்கை. -

...

(சா.தீ.) மறுக்க, உதறிக்கொள்ள - இவ்அர்யஸ்வभावத்தாலே தானே புருஷகாரத்துக்கும்
புருஷகாரவேணுமென்றும் அனவஸ்யைவாராதென்கிறார் இவ்அர்யஸ்வभावத்தாலே தானேயென்று -
அநுष्ठानமாவது? ஶிஸ்தானுष्ठानம் - அதத்தைக் காட்டுகிறார் - அநுष्ठानமும் என்று இத்யாதியால்.
ப்ரதிகூலவிஷயத்தில், ஶிரண்யன் விஷயத்தில் - முந்நிலையாக, புரஸ்கூத்யசிதாமித்யாதி -
சிதாமுவாசாதியஸா இத்யாதி களிலும் இளையபெருமான் பிராட்டியை முன்னிட்டு
வேண்டினாரிதே - லோகதூஷிக்கு அர்யமருளிச் செய்கிறார் - லோகதூஷியாவது இத்யாதியால் -
அந்த:புரமாவது? ராஜமஹிஷி ப்ரஸாதனங்களாலே - ப்ரணாம மாவாதிர்களாலே - ...

(சா.ஸா.) ஆத்ரயிக்கிற சேதநர் துஸ்சஹபராஹ்மான்த்ராயிருந்தாலும் இவர்களுடைய அபராஹ்மயத்தையும்
இஸ்வரன் பொறுத்து அபிஶ்யனாகும்படி பண்ணிவைக்கிற வாஸ்தவ்யாதிஷயத்தையுடைய
பிராட்டியினுடைய அர்யஸ்வभावத்தாலும் இஸ்வரன் இவன் சொன்னால் த்ரஹ்மநாயிருந்தாலும்
மறுக்கமாட்டாதவனாகையாலுமில் அர்யஸ்வभावம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை யென்று கருத்து.
பிராட்டியை புருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில் புருஷகாரान्तरापेक्षையால் அனவஸ்யைவாராதோ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ்அர்யஸ்வभावத்தாலே இதி - அநுக்ரஹைக்ஸ்வभावத்தாலே என்றபடி
கீற்றத்தின் கனத்தை, கீற்றம், கீறுதல் கோபஶரத்தை என்றபடி சிதாமுவாசேதி | கண்டுகொள்வது
இதி - அநுष्ठानமிதி ஶேஷ: - இளையபெருமானுடைய அநுष्ठानமென்றபடி - ராஜாக்கள் இதி -
கூர்ஸ்வभाव ரன்றிக்கே - ...

(சா.ப்ர.) புராணப்ரஸிடமிதி - “ஜாஶ்வல்யமானம் தம் தூஷ்வா நர்ஸிஹ் ஶுரோத்மா: | புரஸ்கூத்ய ஶ்ரீயம் ஶேஜுஸர்ணம்
ஸாந்தி காத்ஷிண: ||” இத்யாதி த்ரஸ்தவ்ய: - ...

(சா.வி.) இவன், ஶகவான் - மறுக்கமாட்டாதொழிகையும், யதா நிவாரயிதும் சமர்த்யோ ந ஶ்யாத்யா
ஸ்திதிஸ்ச - லக்ஷ்மிசமாஸ்யணே஽பி புருஷகாரபேக்ஷாயாம் நவஸ்தா ஶ்யாதித்யத ஆஹ - இவ்அர்யஸ்வभावத்தாலே
இதி - அஜாதகோப வாஸ்தவ்யாதிஷயித ஶ்வभावத்வாதேவ ததாஸ்யணே புருஷகாரபேக்ஷா நாஸ்தீதி நானவஸ்தேதி ஶாவ:
- ப்ரதிகூலவிஷயத்தில், ஶிரண்யகஸிபுவிஷயே | பிறந்த, உத்பன்னம் - கீற்றத்தின் கனத்தை, கோபாதிஷயம்
- கண்டு, தூஷ்டா - அணுகவஞ்சின, சமீபம் ப்ராபும் ஶீதா: | இவனை, இமா - இவன், இயம் -
முந்நிலையாக, அக்ரேயதா திஸ்தேத்யா | கிட்டி, சமீபம் ப்ராப்ய | - ...

(சா.ஸ.) லக்ஷ்மணானுष्ठानமப்யத்ர ப்ரமாணமித்யாஹ - சிதாமிதி - ...

மூலம்। இவ் அர்த்தம் “மாதர்லக்ஷ்மி யதேவமேதிலஜன:” என்கிற ஸ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். குருக்தியாவது? நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யர் களுடைய “அகல கில்லேன்” முதலான பாசுரங்கள் - இவற்றுக்கு மூலமான சூக்தவிசேஷ - ...

(சா.தி.) இவ் அர்த்தமீத்யாதி - கீழில் வாக்யத்தில் சொன்ன அந்த புர பரிஜனம் - மாதர்லக்ஷ்மீதி। ஹே மாதர்லக்ஷ்மி - மேதிலஜன: யேன ப்ரகாரேண ராமம் பश्यन्ति - தீனாஹ்வனா। தை, தவ - தாஸபூதா வய தத்வைக்ஷ்யேவ முக்யோ ரஸஸ்த்வாபிநிவేశ: சுபஹைர்மானை, அசாயை: - வைக்ஷ்யே பரிகரீர்வா - இஹாமுத்ர ச ஜாமாதா தவ தயித இதி ச பவதீ சபந்நதூஷ்யா பவத்யா: சபந்நதீ பநிரரிதி பூத்யா தம் பश्यேம, தம் சஜ்ஞ்சேம, பரிசாராஸ்ச யாம, ப்ரஹ்யேம சேதி - இனி குருக்தியைக் காட்டுகிறார் - குருக்தியாவ தென்று - அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா என்று பிராட்டியை புரஸ்கரித்தாரிதே ஸ்ருதியைக்காட்டுகிறார் - இவற்றுக்கு மூலமீத்யாதி - ஸ்ரீசூக்தத்தையும் -

(சா.ஸ்வ.) ரஜ்ஜகராய் காருணிகரான ராஜாக்கள் அந்த:புரஸபந்நமாத்ததையே பற்றாசாகக் கொண்டு அந்யவிஷயத்தில் போலன்றிக்கே அल्प வ்யாஜத்தாலே க்ஷமிக்கக் காண்கையாலே லோகதூஷ்யம் ப்ரமாணதமமென்றபடி இப் ப்ரமாணங்களிலே லோகதூஷி ஸ்ரீ(மாத்) விஷயையல்லாமையாலே ஸ்ரீ புருஷகாரத்வத்துக்கு - ப்ரமாணமாமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - மாதரிதி - ஹே மாத் லக்ஷ்மி - யதா மேதிலஜன: ஜாமாதா தவ தயித இதிவ யதா ராமம் பश्यதி ததா தை தவ தாஸா வயம் த்வைக்ஷ்யேரஸாபிநிவிஷ்மனோபி: ஹரிம் பவதீ சபந்நதூஷ்யா பश्यேம, அபிஸஞ்சேம - பரிசாராந், வரிவஸ்யாதி஑் பஜேம। ப்ரஹ்யா பவேம ச - நம்மாழ்வார் இதி - ஆதூனிக குருக்தி ப்ரமப்ரமாத சம்பாபநையாலே ஸங்கீத ப்ராமாண்யையாயிருந்தாலும் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான பூர்வாசார்யர் ஸ்வயமாஸாதவிஜ்ஞானரானபடியாலே ப்ரம ப்ரமாதசம்பாபநையில்லாமையாலே ப்ரமாணதமையென்றபடி - இப்படிப்பட்ட குருக்தியும் பூருஷேயத்வாத்ஸவத: ப்ரமாணமாகமாட்டுமோ? என்கிற ஸங்க்ஷாபாரணார்த்தம் இவற்றுக்கு மூலமான இதி - சூக்தேதி। பத்யமானஸாஸ்யாமபாவே஑ிபி பத்யமானஸில - ..

(சா.ப்ர.) சூக்த விசேஷேத்யாதி - “நிசதேவீம் மாதர்ஸம் ஸ்ரியம் வாஸய மை குலேவிஸ்வப்ரியே விஷ்ணுமனோ஑்நுகூலே - ...

(சா.வி.) அகலகில்லேன் முதலான பாசுரங்கள் இதி। அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா, ஸ்ரியம் புரஸ்கூதவந்த இத்யர்த்த:। - ..

(சா.ஸ.) மாதர்லக்ஷ்மீதி - “மாதர்லக்ஷ்மி யதேவ மேதிலஜனஸ்தீனாஹ்வனாதே வயம் த்வாஸ்யைகரஸாபிமான சுபஹைர்வைரிஹாமுத்ர ச। ஜாமாதா தயிதஸ்தவேதி பவதீ சபந்நதூஷ்யா ஹரிம் பश्यேம ப்ரணயாதயாம ச பரிசாராந்ப்ரஹ்யேம ச” அயமர்த்த: - யதா ஜனகசக்ரவர்த்த்யநுபந்நிஜன: தாஸார்த்தி தவ பிதூர்ஜாமாதா தவ தயித இதி பவதீ சபந்ந தூஷ்யைவ பரிசார்யாதி பி: ப்ரஹ்யதி - ததா, தைநைவ ப்ரகாரேண। வயமதி த்வ வாஸ்யைகரஸா இத்யபிமானேன - சுபஹை, ப்ரஹ்ய பூதீ: - பாவீ:, கரணத்ரயவ்யாபாரீ: - இஹாமுத்ர ச ஹரிம் பவதீ சபந்ந தூஷ்யைவ பश्यேம। அஸ்மந்மாதூவஸூப இதி ப்ரகாரேண பश्यேம - ப்ரணயாத், ஸ்நஹாத்। பரிசாராந் அயாம, ப்ராப்யாம। ப்ரஹ்யேம சேதி - அஸ்மிந் ஸ்லோகே அநந்தாபராதே஑்யூக்த புருஷகார புரஸ்கரணகூதாத்யவ்யாஜேன ப்ரஹ்வாந் க்ஷாம்யதீத்யயமயோ விவக்ஷித இதி பாவ:। சூக்த விசேஷஸத்யேன “சந்த்ராம் ப்ரபாஸா - ஸா நோஜுஸா - ...

மூல்! ரூபைகளான ஸ்ருதிகளையும் கண்ணுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ருதிகளாவன? “வா஑: பர் பார்த்திதா ப்ரபத்நெய்யதஸ்ஸிரயம்” இதுதிகளான ஸூனகாதி வாக்யங்கள் - இப்படியிவளுக்கு ஸர்வஸ்வரன் திருவடிகளில் ஑டகத்வம் ஑ஹு ப்ரமாணஸித்஑ுமாகையால் இங்கும் இவ்விவக்ஷைகொள்ள ஁஑ிதம் - இப்படி புரூஷகார ஢ூதையுமாய் ஸித்஑ு஑ாபயவிஸேஷணமுமாய்க் கொண்டு ஁ஸ்ரயிக்கப்படும் - ...

(ஸா.தீ.) ஂன்றபடி ஸ்ருதிமூல்மான ஸ்ருதிகளைக் காட்டுகிறார் இவையடியாக வென்று - வா஑. பர்மதி. வா஑: பர், வா஑ாம஑ு஑ர்஑ரிம். பார்த்திதா, ஸரணத்வென ஑ி஑மிஸு: - ஑ியத், ஑ியமென - ஸ்ரிய ப்ரபத், ஸரண ஑்ரஜெத் - புரூஷகாரத்வெனெதி ஢ாவ: - ஁தையாலிங்கு புரூஷகாரத்வவிவக்ஷையும் கொள்ள ப்ராஸமென்கிறார் இப்படியிவளுக்கென்று - இனி புரூஷகாரதயா ஸித்஑ு஑ாபயவிஸேஷணதயா ஑ ஸமாஸ்ரயணியை ஂன்கிறார் - இப்படி புரூஷகாரெதி - ஁திஸயகாரியாயும் - ...

(ஸா.ஸ்வ.) ஸூத்ங்களிலே “஑ந்த்ரா ப்ர஢ாஸாம்” ஂன்கிற வாக்யம் ப்ரமாணமென்றபடி. இவையடியாக இதி - ஁ந்஢ூல்த்வா஑்ஸ்ருதியும் ப்ரமாணமென்றபடி - தத்வ஑்ர஑ணத்திலே ஸ்ரிய: புரூஷகாரத்வ஑ி ஑்யத்திலே ஁த்஑ர஑ண்டத்திலே ஸ்ரிஸத்வ் புரூஷகாரத்வபர்மாகாமலிருக்க வி஑ுபமாக பூர்வ஑ண்டத்திலே புரூஷகாரத்வ பரதா஑தனம஑ு஑ிதமன்றோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி இதி. இங்கும், ஑்யத்தில் பூர்வ஑ண்டத்திலுமென்றபடி பூர்வ஑ண்டஸ்ய ஸரண்யத்வ பரத்வாத் த஑ுபயு஑்ததயா த஑ிவக்ஷை ஁஑ிதையென்று கருத்து. இப்படி பூர்வ஑ண்டஸ்ய ஸ்ரிஸத்வ் புரூஷகாரதயாஸ்ரயணியத்வ பர்மாகில் ஢ர்ஸ்வீகார஑ுப ஸரண்யத்வாவஸ்யையிலே விஸேஷணதயா ஁஑ேஸ்யதா ஑ாபநார்த் பூர்வ஑ண்டத்தில் ஸ்ரிம஑்஑த்வமென்று ஑ொன்னது விர஑ித்யாதோ? புரூஷகாரதயா ஸ்ரிய: பர்஑்பரய஑ுபயு஑்தத்வ஑ி ஢ர்஑்யாஸ஑ேஸ்யதையில்லையே? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதி- “ஸ்ரியதெ ஑ா஑ிலைர்஑ித்யம்” ஂன்கிறது ஸாமா஑்யத: புரூஷகாரதயா ஸரண்ய விஸேஷணதயா஑ - ஸ்ரயணியத்வ பர்மென்று கருத்து. இப்படி ஸ்ரியதெ ஂன்கிறது விஸேஷணதயா ஑ாஸ்ரயணியத்வ பர்மாகில் ஸ்ரயதெ ஂன்கிற தேன் ஑ொல்லுகிறது விஸேஷணத்வ஑தநாடென விஸேஸ்யாஸ்திதத்வம் ஸித்஑ மன்றோ? ஂன்னவருளிச்செய்கிறார் - ...

(ஸா.ப்ர.) ஢்ர஑ா ப்ரதிஸ்டா ல஑ஸ்ய ஑ேவீ” இதுதா஑்ஸ்ருதய஑ ஑்ர஑்வ்யா: | “஁லமேஸா பர்ரித்ராது஑்ரா஑ாவத்஑ா஑்ஸி஑ணம்” இதுதா஑்ஸ்ஸூனகா ஑ீதுதா஑ிஸத்வார்த்: - ல஑்ம்யா ஁பாயத்வமபி ஸ்ரியத இதி வ்யுத்஑த்வைவா஑ஸெய மிதுதா஑ - இப்படி இதி - ஸ்ரயத இதி வ்யுத்஑த்வ ல஑்ம்யா ஢்ர஑வத்ஸர்வ஑்஑்ரத்வாபா஑கத்வமவஸெயமிதி ஑ா஑்ர஑ாயிகமிதுதா஑ |

(ஸா.வி.) ஸ்ருதி களையும், “஑ந்த்ரா ப்ர஢ாஸா ஑ஸா ஑்வல஑்஑ீம்” இதுதா஑: ஸ்ருதய: - இப்படி. ஁ர்த்ஸ்வ஢ாவெதுதா஑ி ப்ரகாரெண | இவளுக்கும, ஁ஸ்யா ஁பி - இவ்விவக்ஷை, புரூஷகாரத்வ விவ஑ா - ஁த: புரூஷகார஢ூதா ஸித்஑ு஑ாபயவிஸேஷண஢ூதா ஑ ஑தீ ஸமாஸ்ரயணியெதுதா஑ - இப்படி புரூஷகாரெதி ஢்ர஑வ஑தி- ஑யகாரிணி ஑தீ - ...

(ஸா.ஸ.) ஑஑ுபய஑்஑யா஑ாத்” இதுதா஑ய஑ விவ஑ிதா: - இதுதா஑ிகளான இதுதா஑ி ஑த்வென யாமால஑்வ்ய, ப்ராப்யஸ்திதப்ரஸத்஑ைத்விதுதா஑ி ஑த்஑ு஑: - இதுத முபபா஑ித் “ஸ்ரய஑்஑ீ ஸ்ரியமாணாம்” இதி ஑ர்வ஑னென ஸ்ரிம஑்஑த்வஸ்ய ஸ்ரிய: புரூஷகாரத்வ தாத்யர்யகத்வம் ஑ி஑மயதி - இப்படி இதி. ஁஢்யாமெவ வ்யுத்஑ிதி஢்யா ஸ்ரிய஑ விஸேஷணத்வென ஁ஸ்ரயணியத்வ லா஢ு஑பீதுதா஑ | இப்படி இதி - விஸேஷணத்வ஑க்தி ஑லிதம் - ...

மூலம்। “स्वरूपं स्वातन्त्र्यं - स्वतश्श्रीस्त्वं विष्णोस्स्वमसि” என்கிற ஸ்லோகங் களின்படியே
 आदित्यादிகளுக்குப் ப்ரஹ்மிகள் போலே அதிசய (கரியாய்) காரிணியாய்க் கொண்டு சித்ரோபாயத்தை
 आश्रयத்திருக்கும். - ...

(சா.தி.) आश्रयத்திருக்குமென்று யோஜனாந்தரமருளிச்செய்கிறார். स्वरूपमित्यादि । இதுக்கு அর্থம்
 भो! चन्द्रवदने लक्ष्मि - भगवत इदं स्वरूपं, स्वरूपसिद्धिः । स्वातन्त्र्यम्, ईश्वरत्वसिद्धिश्च - निष्कर्षसमये,
 निरूप्यनिर्धारणसमये - त्वदाश्लेषोत्कर्षाद् (भ ?) वति, तव नित्य योगविशेषात्सिद्ध्यति । अतस्त्वं कमितुः
 भर्तुः - इदमो विशेष्यभूतस्य - इत्थं त्वविभवः, विशेषणमसीत्यर्थः - स्वतश्श्रीस्त्वमिति - भो श्रीः ? त्वं
 विष्णोस्स्वतस्स्वमसि, निरुपाधिकशेष भूतासीति - उपायத்தை, उपायभूतனான सर्वेश्वरனை.
 இனியெல்லார்க்கு மென்று பதமடியாஹரித்து ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே என்னுமதுககு -

(சா.ஸ்வா.) स्वरूपं स्वातन्त्र्यमिति । ஸ்ரீயதே என்கிறது விசேஷணதயாஸ்ரயணியத்வ பர மென்கிற படித்தில்
 ஸ்ரயதே என்கிற பதம் ப்ரஹ்மாதியந்யாயேன விசேஷ்ய ஸ்ரீமத்அதிசய சம்பாடகதயா ஸ்ரீமத்அதிசயத்வபரமென்று கருத்து
 हे चन्द्रवदने भगवत इदं स्वरूपं स्वातन्त्र्यम् ईश्वरत्वं च निष्कर्षसमये, निरूप्यनिर्धारणसमये । तव
 नित्ययोगविशेषाद्भवति - सद्भवति - प्रतीति योग्यं कार्ययोग्यं च भवति । अतस्त्वं कमितुः, भर्तुः - इदमित्थं
 त्वविभवः, इदमो विशेष्यस्य इत्थं त्वविभवः विशेषणमसि - अतः विशेषणतया ईश्वरान्तर्गतत्वात् - त्वां
 श्रुतिरपि कारणवाक्यादिषु पृथङ्नाभिधत्त इति श्लोकार्थः - स्वतश्श्रीस्त्वं विष्णोस्स्वमसि - हे श्रीः त्वं
 विष्णोः स्वेच्छयैव विशेषणभूतासि । तत एव, शेषत्वादेव - विशेषणभूतत्वं दायत्तसमृद्धिकत्वेऽपि । एष
 भगवान्, अपराधीनविभव एव । तत्र दृष्टान्तमाह - स्वया दीप्येति - स्पष्टम् - இப்படி ஸ்ரீசுப்தம்
 बहुप्रमाणसिद्धिमानं पुरुषकारत्वं परमात्मिन् பெரியமுதலியார் ஸ்ரீசுப்தத்தை “கான்ஸ்தே” இதி ஸ்லோகே
 भगवच्छेषत्व परमायुम् विभूतिद्वयशेषित्व परमायुम् “जगत्समस्तं यदपाङ्गसंश्रयम्” என்கிற

(சா.ப்ர.) स्वरूपमित्यादिना । एवं धातोस्स्वस्वामि भावरूप संबन्धव्यतिरिक्ताश्रयाश्रयिभावरूपसंबन्ध
 परत्वेनार्थानुक्त्वा स्वस्वामिभाव परत्वेन - ...

(சா.வி.) भगवन्तमाश्रयतीति श्रीरिति योजनान्तरमाह । स्वरूपमिति । हे चन्द्रवदने भगवत. इदं स्वरूपं
 “सत्यं ज्ञानम्” इत्यादि श्रुतिसिद्ध स्वरूपसिद्धिः - स्वातन्त्र्यं, ईश्वरत्वसिद्धिश्च - निष्कर्ष समये, निरूप्य
 निर्धारणसमये - त्वदाश्लेषोत्कर्षाद्भवति, तवनित्ययोग विशेषाद्भवति - त्वत्संबन्धवशादितर व्यावृत्त तया
 जायते त्वत्संबन्धादेव सर्वेश्वरत्वं च सिद्धमिति भावः - अतस्त्वं कमितुर्भर्तुः इदमित्थं त्वविभवः, इदमर्थ
 संबन्धि प्रकारविशेषः । इदमर्थो भगवान् प्रकारी, तत्प्रकार भूतात्वमिति भावः । अस्येत्यं त्वं, इदमित्थं
 त्वमिति विग्रहः । स्वतश्श्रीरिति । त्वं विष्णोः स्वतः स्वमसि सूर्यस्य प्रभाववत् मणेरदीप्ति वन्नित्यसिद्धा ।
 अपृथक्सिद्धद्रव्यमसि - उपायத்தை, उपायभूतं सर्वेश्वरम् - आश्रयத்திருக்கும், आश्रित्यतिष्ठेत् ...

(சா.சங்.) संप्रदायग्रन्थ संवादेन दर्शयति - स्वरूपमिति - अथ श्रीइसेवायामिति धातौ कर्मणि कर्तरि च
 व्युत्पत्तिद्वयसिद्ध मर्थद्वय ताभ्यां फलितार्थद्वयं चाह । - ...

மூல்! எல்லார்க்கும் சேவ்யையாய் சர்வீசுவரனை சேவித்திருக்குமென்று பொருளானபோது; எல்லார்க்கும் சுவாமினியாய் “காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: - சேஷித்வே பரம: புமான்” என்கிறபடியே அவனுக்கு சேஷமான நிலை சொல்லிற்றாம். “ஜகத்சமஸ்த் யதபா஑்சஸ்த்ரயம்” இத்யா஑ிகளிற்படியே எல்லா வஸ்துக்களாலும் ஆஸ்த்ரயிக்கப்பட்டு எல்லாத்தையும் தான் ஆஸ்த்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாராயணா஑ிச஑்வங்கள் ஸ்த்ரய:பதிக்குச் சொல்லும் கட்டளை (யை) விஷ்ணுபத்னிக்கும் சொல்லிற்றாம் - ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரும் “பகவந்நாராயண” என்கிறநேரிலே, “பகவதீ ஸ்த்ரயம்” என்றருளிச்செய்கிறார் ...

(சா.஑ி.) சேவ்யத்வமர்த் மானபோது லபிக்கும் அர்த்யாந்தரத்தைக்காட்டுகிறார் எல்லார்க்கும் இத்யா஑ி. ஑லிதார்த்த்தையருளிச் செ஑்கிறார் எல்லார்க்கும் சுவாமிநீத்யா஑ி - எல்லாராலேயும் எல்லாரையுமென்று அ஑்யா஑்ரித்து அப்போது ஑லித்த அர்த்யாந்தரத்தைக் காட்டுகிறார் ஜகத்சமஸ்தமித்யா஑ியால் நாராயணா஑ி ஑஑்வங்களென்றவிடத்தில் ஆ஑ிச஑்வம் விஷ்ணுவாசு஑்வா஑ி ஑்ரா஑கம் - சொல்லும் கட்டளையை, சர்வ஑்யாபகத்வ சர்வா஑்ரத்வங்களை என்றபடி இந்த அர்த் பாஷ்யகார சமத மென்கிறார் ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரருமென்று நேரிலே, ஸ்த்யாந்திலே - ...

(சா.ஸ்வ.) ஑லாகத்திலே சர்வவஸ்தாஸ்த்ரயத்வ, ஑்யாபகத்வ, நியந்த்ரத்வ பரமாயு மருளிச்செய்கிறது விரோ஑ியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் எல்லார்க்கும் சேவ்யையாய் இதி. ஑ ஑ாது ஆஸ்த்ரயணார்த்஑மாயும் சேவார்த்஑ுமானபடியாலே “ஸ்த்ரீயதே ஑ா஑ிலைநீத்ய் ஸ்த்ரயதே ஑ பரம் ப஑ம்” என்கிற வ்யுத்பதிடிலே தானே நானாயோஜநீ யுண்டாகையாலே யோஜனாவிசேஷசி஑்வார்த்ங்களை ததத்஑்ரகரணங்களிலே ஆளவந்தார் ஑ா஑ித்தது விரு஑்மன்றென்று கருத்து ஆனாலானவந்தாரருளிச் செ஑்த வி஑ூதி஑்வ ஑ேஷித்வா ஸ்த்ரயத்வ ஑்யாபகத்வா஑்ய்ங்களை அவர் ஑ப்ர஑ாயசு஑்வே ஑்வ விவரணம் பண்ணுகிற ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரர் சொல்லாமல் புருஷகாரத்வத்தை மாத்திரம் சொல்லுவானேன்? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரும் இதி - நேரிலே, ஸ்த்யாந்திலே - பகவதீ ஸ்த்ரயம் என்கிற விடத்திலே பகவந்நாராயண ஑஑்வோக்தார்த்ங்களைல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து - ...

(சா.ப்ர.) பகவ஑்ஷேத்வ த஑்வயிதரித் சர்வசேஷித்வே அப்யநயோரேவ வ்யுத்பத்யோரவசேயே இத்யபி ஑ாப்ர஑ாயிகமித்யா஑ி. எல்லார்க்கும் இத்யா஑ி - ஆஸ்த்ரயாஸ்த்ரயிபாவபரத்வநைவ நாராயண ஑஑்வத்யுத்யார்த்஑்வமப்யநுஸந்த்யமித்யபி ஑ாப்ர஑ாயிகமித்யா஑ி. ஜகத்சமஸ்தமித்யா஑ி - ஑்வோக்தார்த் பாஷ்யகாரசமதிமா஑ி. ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரும் இத்யா஑ி. எவ் ஸ்த்ரீயதே இதி கர்மணிவ்யுத்பத்யபே஑ித கர்த்஑ு஑்வேன ஸ்த்ரயதே இதி கர்த்ரி வ்யுத்பத்யபே஑ித கர்ம஑்வேன ஑ானேகார்த்஑்வமக்த்வா ...

(சா.வி.) சேவநார்த் விவ஑்யார்த்யாந்தரமா஑ி - எல்லார்க்கும் இதி. சர்வீசேவ்யமானா பகவந்த், சேவ்யமானா ஸ்த்ரீர்த்யு஑்வதே - இதரேஷா் ஑ேஷி஑்஑ூதா பகவதஸ்ஷேஷ஑்஑ூதேதி பாவ: - சர்வஸ்யேய மா஑்ர:., சர்வமா஑்யேயம் - சர்வமஸ்யா ஆ஑்ர இதி விவ஑்யார்த்யாந்தர மா஑ி. ஜகத்சமஸ்தமிதி - ஸ்ரணோதி ஸ்ராவயதீதி வ்யுத்பத்யர்த்மாந்த்஑்வநி ஸ்ரணோதி பகவத: ஸ்ராவயதீதி விவ஑்யா஑ி. - ...

(சா.ஸ.) எல்லார்க்கும் இதி. ஑ேஷித்வே ஑தி காந்தஸ்ய காந்தேய் புருஷோத்தமஸ்ய சேவகேதி ஸ்த்ரீ஑்: சேவாயாமிதி ஑ாதௌ கர்த்ரய்யே ஑ேஷ பாவஸ்த் ப்ரதி ஸ்த்ரய உக்தோ பவதீத்யர்த்: . புநரபி ஑ி஑ாவலோகிதேன பூர்வோக்த ஸ்த்ரீ஑்: ஸ்த்ரயண இதி ஑ாதௌ கர்மணி கர்த்ரி ஑ வ்யுத்பதி஑்யா மேவாபரமர்த்஑்வய் ஑ி஑்யயதி - ஜக஑ிதி - நாராயண஑஑்வேன ஜகத் ஑்த஑்஑ீன ஑்வரூபா஑ி மத்வம் பகவதோ வி஑ூத்யா நிரூப்யத்வம் ஑ோக்தம் - த஑்வய்஑்ராயுக்தமிதி பாவ: - நாராயணப஑்வ஑ிதஸ்த்யித வைபவத்வம் ஸ்த்ரீ஑஑்வஸ்ய ததஸ்த்யானே பாஷ்ய க்ர்த்஑்ரயோ஑ா஑ீத்யா஑ி - ஸ்த்ரீபாஷ்யகாரும் இதி - நேரிலே, ஸ்த்யானே. -

மூல்। “शृणोति । श्रावयति” என்கிற வ்யுत्பத்திகளில் சாபராஹான அடியோங்களை சர்வீஸ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக் கொடுத்தருளவேணுமென்றிப் புடைகளிலே ஆஸ்திருடைய ஆர்த்ஹ்நியைக்கேட்டு சர்வீஸ்வரனுக்கும் விண்ணப்பம் செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்யை சமிப்பிக்குமென்றதாம் - இப்படி பூரூபகாக்யுத்தைச் சொல்லுகிற விதுக்கும் பூரூபகார டாவத்திலே நோக்கு - “मत्पदद्वन्द्वमेकं ये प्रपद्यन्ते परायणम् । ...

(சா.தி.) இனி शृणोति श्रावयति என்கிற வ்யுत्பத்திகளின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் - शृणोतीत्यादि - இவ் வ்யுत्பத்திகளுக்கும் பூரூபகாராவே தாத்யம்மென்கிறார் இப்படி इति - शृणोति श्रावयतिக்கு யோனான்தர்த்தைக்காட்டுகிறார் - मत्पदद्वन्द्वमिति - அவன் பக்கலிலே வாராததைக்கேட்டு அவசரத்திலே அவனை ஆஸ்தியிப்பிக்குமென்றதாயிறறு - मत्पद द्वन्द्वमिति - एकं, प्राप्यमेव प्रापकभूतम् - ..

(சா.ஸ்வ.) ஆனாலும் श्रीयते श्रयते யென்கிற வ்யுत्பத்திகளினாலும் शृणोति श्रावयதியென்கிற வ்யுत्பத்திகளுமோ? स्वतस्सर्वज्ञैर्याना பிராட்டிக்குக் கேடகவேண்டியதில்லையே? श्रावयति என்கிறதுவும் ஆஸ்திரர் பக்கல் ப்ரத்யக்ஷவாதிதம் - सर्वज्ञானை இஸ்வரன் திறத்திலும் அஜாத ஜாபநார்த்தமான श्रावणं வாதித மன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - शृणोतीत्यादिना ப்ரகாரவ்ரயே - ஆனாலும் ப்ரபித்சுக்கு நிஷங்குமாக நினைத்தபோது இஸ்வரனை சரணவரண பண்ணும்போது நியமாக பூரூபகாரசந்நிதானமே அபேகிதமாகையாலே காடாசித்வமாக ஆஸ்திரார்த்ஹ்நியை கேட்கையும் இஸ்வரனைக் கேட்பிக்கையும் ப்ரகூதோபயுக்தமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி इति । காடாசித்வார்த்ஹ்நி श्रावण श्रावण रूप पुरुषकार कृत्याभिधानमुखेन सदातन पुरुषकारत्वपर मेन्द्रपडि. இந்த வ்யுத்பத்தி “शृणोति भक्तार्तिरवं श्रावयत्यमुमच्युतम्” என்கிற வ்நானுபூமென்று கருத்து - शृणोति श्रावयति என்கிற வ்யுத்பத்தியில் श्रावणं चेतनवाक्य कर्मकमेन्द्रम्. श्रावणं चेतन कर्मक मन्त्रिके इश्वरकर्मकमेन्द्रकिरुतु विरूपमन्द्रो? पूर्वव्युत्पत्तिर्याले पुरुषकारत्वं सिद्धिकेय्याल पुनस्तत्सिद्धि व्यर्थमन्द्रो? என்ன அருளிச் செய்கிறார் मत्पदद्वन्द्वमेकमिति - அவன் பக்கலிலே கேட்டு அவசரத்திலே அவனைத்தானே கேட்பிக்குமென்றதாகையாலே वैरूप्यமில்லை யென்று கருத்து

(சா.ப்ர.) शृणोति श्रावयतीति व्युत्पत्तावपि कर्मभेदेनानेकार्थत्वं तत्रापि पुरुषकारत्वं ज्ञापनं प्रयोजनमिति च सोपपत्तिकमाह - शृणोतीत्यादिना - एव व्युत्पत्तिचतुष्टयस्य पुरुषकार ज्ञापकत्वमुक्त्वा शृणाति शृणातीति- ...

(சா.வி.) शृणोतीति - அடியோங்களை, दासान् - சர்வீஸ்வரன், सर्वेश्वरस्यतिருவடிகளிலே, श्रीपादयोः । காட்டிக் கொடுத்தருள வேணும், प्रदर्श्य दातुं दयनीयम् । இப்புடைகளிலே, इत्यादिस्थले । கேட்டு, शृत्वा । सर्वेश्वरனுக்கு விண்ணப்பம் செய்து, श्रावयित्वा । ஆர்த்யை சமிப்பிக்கும், आर्तिं शमयति । நோக்கு, तात्पर्यम् । अर्थान्तरमप्याह । मत्पदद्वन्द्वमिति -

(சா.ச.) अथ शृणोति श्रावयतीति व्युत्पत्ति द्वयफलितमर्थभेदमाह - शृणोतीत्यादिना - ततोऽपि फलितमाह - இப்படி इति । उक्तव्युत्पत्तिभ्यामेव मुखान्तरेण निर्वाहद्वयमाह - मत्पदेत्यादिना । - ...

मूलं। “शृणाति निखिलान्दोषान्” என்று व्युत्पत्तियான போது

“लक्ष्म्या सह हृषीकेशो देव्या कारुण्य रूपया ।

रक्षकस्सर्व सिद्धान्ते वेदान्तेऽपि च गीयते ॥”

என்றும் “வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே
उपायाधिकारिकளுக்கு विरोधिकளான कर्मादिकளைக் கழிக்கு மென்றதாம் - ...

(सा.दी.) கேட்டிக்கு மென்றதாபிற்று शृणाति निखिलान् दोषान् என்கிற व्युत्पत्तियின்
तात्पर्यத்தைபருளிச்செய்கிறார் शृणाति निखिलान् दोषानित्यादियால் - लक्ष्म्या सहैति । हृषीकेशः
कारुण्यरूपया लक्ष्म्या देव्या सहैव - नतु तां विना - रक्षकः, आश्रितानामिष्टप्राप्त्यनिष्ट निवृत्तिं करोतीति
सर्वस्मिन् सिद्धान्ते वेदान्तेऽपि च गीयते इति - வேரிமாறாத இति । வேரிமாறாத परिमलमाறாத
பூமேல், कमलपुष्पத்திலிருப்பாளான பிராட்டி வினைதீர்க்கும் उपाय विरोधिप्राप्ति विरोधिरूप
कर्मங்களையெல்லாம் आश्रितர்க்கு தீர்க்குமென்கை இனி शृणाति च गुणैर्जगत् என்கிற
व्युत्पत्तियின் अर्थத்தை -

(सा.स्वा.) श्रावयति क्त्वा आश्रितचेतन कर्मकत्वमपि बाधितमनश्चेन्नैव सूचितम् । आनुलम्बम्
“शृणाति निखिलान्दोषान् श्रीणाति च गुणैर्जगत्” என்கிற व्युत्पत्तिकூடுமோ? அப்போது
त्रैवर्गिकं கர்களுக்கும் சகலदோஷங்களைப் போக்க வேண்டாவோ? विरोधिकளுக்கும்
गुणपरिपाकத்தையுண்டாக்க प्रसङ्गि யாதோ? उपायाधिकारिकளுக்கும் कृतोपायक्रककुமென்றும்
औचित्यादध्याहरिकிற தென்னிலப்போது सर्वानिष्टनिवर्तकत्वं सर्वेष्ट प्रापकत्वं शरण्यனுக்குச்
சொல்லுகிறது विरोधि யாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் शृणातीत्यादियால் “लक्ष्म्या सह”
என்றும், நின் திருவருளுமென்றும், प्रमाणोपादानतதாலே पत्नीसाहित्येनैवाश्रित सर्व दोषनिवर्तकत्वं
सर्वेष्ट प्रापकत्वादिकளென்று கருத்து - लक्ष्म्या सह, तां विना भगवतोऽपि रक्षकत्वं नास्तीति भावः -
सर्वसिद्धान्ते, मन्त्र सिद्धान्तादि भेदेन चतुर्विधेऽपि सिद्धान्ते என்கை उपायविरोधिकளான
कर्मादிகளைக்கழிக்குமென்று சொல்லாதே उपायाधिकारिकளுக்கு विरोधिकளானவென்று
निर्देशத்தாலே பிராட்டிக்கும் उपायविरोधि प्राप्ति विरोधि समस्त पापनिवर्तकत्वं தோற்றுகிறது - வேரி,
परिमलम् । மாறாத, विच्छिन्नமாகாத - सदा सुगन्धमान பூமேல், कमलकुसुमोपरि - இருப்பாள்,
वसिषा நிற்கிறபெரிய பிராட்டி வினைதீர்க்கும், आश्रितருடைய समस्तपापத்தைபும் தீர்க்கும்.

(सा.प्र.) व्युत्पत्त्योरनिष्टनिवृत्तिपूर्वकेष्टप्रापकत्वज्ञापकतया उपायत्वज्ञापकत्वं सप्रमाणमाह -
शृणातीत्यादिना - வேரிமாறாதபூமேல் இत्यादि, परिमलशून्यत्व रहितपुष्पोपरि स्थिता लक्ष्मीः
प्राप्तिविरोधि पापं निवर्तयेदित्यर्थः । - ...

(सा.वि.) उपायाद्भस्वत्वं चेति ह्रस्वादेश्च - औपयिकं युक्तमिति केचित्त्वाचक्षते - வேரிமாறாத
பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும் - வேரிமாறாத, परिमलशून्यत्व रहितस्य - पू, पुष्पस्य - மேல்,
उपरि । இருப்பாள், स्थिता - வினை, प्राप्ति विरोधि पापानि - தீர்க்கும்.

(सा.सं.) शृणातीत्यादिना - வேரிமாறாத, गन्धानपेत - வினை, उपायोपेय विरोधि पापवर्गः । अथ
श्रिङ् परिपाक इति धातुमभिप्रेत्य

மூல்। “श्रीणाति च गुणैर्जगत्” என்று நிரூபிதில் தன்காரணாதிगुणங்களாலே “நிந்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு” இत्याதிகளிற் படியே ஆசிரிதர்க்கு கௌர்யபர்யந்த குणபரிபாகத்தையுண்டாக்கு மென்றதாம் - இவ்வ்யுத்பத்திகளெல்லாவற்றாலுமுள்ள வஃபவத்தை கணிசித்து “श्रीरित्येव च नाम ते भगवति ब्रूमः कथं त्वां वयम्” என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார் - பஃதும் நிரூபாபிகமஃதலத்வத்தை நினைந்து “श्रीरसि यतः” என்றார் - ...

(சா.தீ.) அருளிச்செய்திறார் - श्रीणाति चेति - श्रीणाति, परिपक्वं करोति श्रीइपरिपाके என்றிறே தாது - कैङ्कर्यपर्यन्तेति । उपायार्हतादि என்று सिद्धम् - परमपदे क्रियमाणकैङ्कर्य पर्यन्तमान - श्रीरित्येव

(சா.சுவா.) நிவர்திப்பிக்குமென்கை - நின் திருவருளும், தேவரீருடைய ச்ரீமத்கூபையும் - பங்கயத்தாள் திருவருளும், பஃதஜத்திலே வசிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் - பிராட்டியினுடைய. திருவருளும், ச்ரீமத்கூபையும் - கொண்டு, த்யோ: காரண்யமுபாயத்வெனாவலம்வ்ய - நின்கோயில் தவ திவ்யவிமானாடௌ - சீய்த்து, திருவலகு சீய்த்து - எததுபலபித கௌர்யங்களெப் பண்ணி என்னகை - இப்படியானால் ச்ரீதத்வத்தை எத்பயேண - நிரூபிக்கவந்த ஆளவந்தாரும், பஃதும் ததுஷ்லோகியிலும், ச்ரீகுணரத்குஷத்திலும் ஷத்டிதவ்யுத்பதி சித்டார்தங்களெச் சொல்லா மலிருக்க அசாப்ரதாயிகமாபகவித்தனை அர்த ச்ரீசத்வத்தூக்குச் சொல்லப்போமோ? என்னவருளிச் செய்திறார். இவ்வ்யுத்பத்திகளெல்லாவற்றாலும் இதி - பஃதும் இत्याதினா - ஆனால் ச்ரீசத்வ் நாராயணசத்வதுத்யமாப அனந்த கல்யாண குணபரிபாபக மாணபடியாலே அநுதான காலத்திலே ச்ரீசத்வத்திலே தாவதர்யங்களை சிந்திக்ககை அசக்யமன்றோ? என்னவருளிச் செய்திறார் - ...

(சா.ப்ர.) நின்றிருவருளும் இत्याதி, த்வத்கூபயா லக்ஷ்யா: கூபயாச - பஃதவத: தவ சர்வவிதகௌர்ய க்ருத்வெத்யர்: உத்கார்தஸ்ய சர்வஸ்ய யாமுநாசார்யபஃதாரகாப்யா சூசிதத்வப்ரதர்ஷநவ்யாஜெந கூதஸ்தஸ்ப்ரதாயசித்டத்வமாஃ - இவ்வ்யுத்பத்திகள் இत्याதினா । உத்கவ்யுத்பத்திபரிவகதேசு குணேசு வாதுஸத்ய சௌசீல்ய சௌஃதர் மார்தவார்ஜவ காரண்ய வாஃத்யாதிநிவர்தகத்வ ஃதிதபதேஃதத்வ விரோதிநிவர்தகத்வான்யுபாயப்ரபூர்வதண்டேஃநுசந்தையாநி - ப்ராப்யத்வோபயுத்காநி சுவதோஃதிசயிதஸ்யாப்யதிசயாவஃதத்வ ததுபயுத்காதிசயவத்வ, சர்வசேபித்வ, பஃதவசுசேபத்வ, சர்வாவஸ்த சர்வ - ...

(சா.வி.) நிவர்தயேத் - குணபாகத்தையுண்டாக்கும் இதி - ச்ரீஇ பாகஇதி க்ருதாதி பாஃதாத் ச்ரீणाति चगुणैर्जगत् परिपक्वं करोतीति श्रीरिति विवक्षया गुणपாகத்தைபுண்டாக்கும் இत्यுத்கம் । अत्र श्रीयते श्रयत इति व्युत्पत्त्योश्श्रीइ सेवायामिति धातोः किञ्चि पृच्छीत्यादिना कर्मणि कर्तरि च किपीति दीर्घश्च द्रष्टव्यः । श्रीइ पाक इत्यस्मात्विज्वचेति क्तिप् - श्रु श्रवण इत्यस्या दौणादिक ईप्रत्ययः - उकारलोपश्च कल्प्यः - ण्यन्तादपि तथैव कल्प्यः - श्रु हिंसायामित्यस्मादित्व गुणयोरभावश्च कल्प्यः - एतत्सर्वं बाहुल काद् ज्ञेयम् ।

(சா.ச.) ச்ரீणाதி ச குணைர்ஜகதித வ்யுத்பதிபரிபாபக - ச்ரீणाति चेति - கணிசித்து, ஃதி நிதாய । ச்ரீசத்வார்தாஸர்வஃதபி கி் தண்டத்யேஃத்யுநுசந்தையா இத்யதாந - யதா யுஃத்யமெத்யாஃ - ...

மூல்। இவ் அர்த்தங்களில் ईश्वரனுடைய உபாயभावத்துக்கு उपयुक्तங்களானவை पूर्वखण्डத்திலும் प्राप्यतैக்கு उपयुक्तமானவை उत्तरखण्डத்திலும் अनुसन्धेयங்கள் - स्वाम्युपाय उपेयश्च स्वरूपादि समर्पणे।
प्रथितः प्रतिसंबन्धी श्रीमान्निगमचक्षुषाम्॥ - ...

(சா.தி.) अतिवैभववत् खलु तव नामेत्यर्थः - இவ் அர்த்தங்களில் इत्यादि। पुरुषकारत्वादிகள் ईश्वरனுக்கு
उपायत्वोपयुक्तम्। अतिशय करत्वादि प्राप्यत्वोपयुक्तम् - श्रीमत्पदार्थं वक्तुमारभते। स्वामीति।
निगमचक्षुषाम्, वेदतात्पर्यं ज्ञानवतामित्यर्थः - स्वरूपादि समर्पणे, स्वरूप समर्पणे भरसमर्पणे फलसमर्पणे
च। श्रीमान् प्रतिसंबन्धित्वेन प्रथितः - तत्र स्वरूपसमर्पणं नाम ?

(சா.சுவா.) இவ் அர்த்தங்களில் इति - उपायत्वोपयुक्तங்கள், पुरुषकारत्वानिष्ट निवर्तकत्वेष्टप्रापकत्वादிகள்
- प्राप्यतैக்கு उपयुक्तங்கள், उभयविभूतिशेषत्वानिश्चयकरत्वादிகள் இங்கு ईश्वरனுடைய उपाय
भावத்துக்கு என்கையாலே பிராட்டிக்கு उपायत्व மில்லை யென்று शङ्किக்கக்கூடாது அப்போது
प्राप्यतैக்கு उपयुक्त மானவை என்கையாலே प्राप्यतैயமில்லையாக प्रसङ्गிக்கும் ஆகையாலே
श्रीविशिष्टस्यैवैश्वरतया उपायत्वादुपेयत्वाच्च विशिष्टेश्वरனுடைய उपायभावத்துக்கு
उपयुक्तமானவையென்றே अर्थகொள்ள வேணும் ஆனாலும் नारायणன் शरण्यனாம்போது
लक्ष्मीविशिष्टனாயிருக்கு மென்கைக்காக पूर्वखण्डத்தில் श्रीमच्छब्दமென்று சொன்னது கூடுமோ ?
“मकारस्तु तयोर्दासः” என்கிறபடியே स्वरूपसमर्पणोद्देश्यत्वं மிருந்தாலும் श्रीக்கு भरसमर्पणोद्देश्यत्वं
மில்லையே ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - स्वामीति - श्रीमान् श्रीविशिष्टस्वामी सन् स्वरूप समर्पणे
प्रतिसंबन्धी। श्रीमानुपायस्सन् भरसमर्पणं प्रतिसंबन्धी श्रीमानुपेयश्च सन् फलसमर्पणं प्रतिसंबन्धी प्रथितः।
कुत इदमित्यत उक्तम्। निगमचक्षुषामिति। - ...

(சா.ப்ர.) विधकैङ्कर्यं प्रतिसंबन्धित्वादीन्युत्तर खण्डेऽनुसन्धेयानीत्याह - இவ் அர்த்தங்களில் इत्यादिना।
एवं च भरसमर्पणप्रति संबन्धित्वमुभयोरविशिष्टमित्याह - स्वाम्युपाय इत्यादिना। निगम चक्षुषा स्वरूपादि
समर्पणे श्रीमान् स्वाम्युपाय उपेयश्च प्रतिसंबन्धी प्रथित इत्यन्वयः। -

(சா.வி.) उपाय भावத்துக்கு उपयुक्तங்களான इति - वात्सल्यशौशील्य सौलभ्य पतिवाह्यभ्यहि तोपदेष्ट्व
विरोधि निवर्तकत्वादीनि पूर्वखण्डे अनुसन्धेयानि - स्वतोऽतिशयितस्याप्यतिशयावहत्वं, भगवच्छेषत्वं,
तदितर सर्वशेषित्वं, सर्वविधकैङ्कर्यं प्रतिसंबन्धित्वादीन्युत्तरखण्डे अनुसन्धेयानीति विवेकः - एवं श्रीशब्दं
व्याख्याय नित्ययोगो मतुबर्थ इत्यभिप्रेत्य उपायदशायामुपेयदशायां च श्रीविशिष्ट एव प्रतिसंबन्धीत्याह -
स्वाम्युपाय इति - स्वामी। निगमचक्षुषाम्, वेदैकशरणानाम् - स्वरूपादि समर्पणे प्रतिसंबन्धी, उद्देश्यभूतः
- उपाय उपेयश्च श्रीमानेव प्रथित इत्यन्वयः। - ...

(சா.ச.) இவ் அர்த்தங்களில் इति - उपायभावोपयुक्ताः, पुरुषकारत्व पापनिवर्तकत्वादयः - प्राप्यत्वो
पयुक्ताः, शेषित्वादयः - इत्थं श्री शब्दं व्याख्याय अथमतुबर्थं निरूपयितुं यथा श्रीमानेवोपेयस्तथोपायोऽपि
श्रीमानेव - अतस्स्वरूपादि समर्पणे प्रतिसंबन्ध्यपि श्रीमानेवेत्युपपादितार्थस्थिरीकरणाय सङ्गृह्णाति -
स्वामीति - “अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्वलोकेश्वरो हरिः। उद्धृता विष्णुना लक्ष्मीरुकारेणोच्यते तथा।
मकारस्तु तयोर्दासः” इति कठवल्क्यादि निगम एव चक्षुर्येषां ते तथोक्ताः। ...

(सा.सं.) तेषां प्रमाणाधीन प्रमेयनिश्चयानामिति यावत् । श्रीमान्, श्रीविशिष्ट एवोपायोपेयः स्वामी समर्पणे प्रतिसम्बन्धी चेति प्रथित इत्यर्थः - श्रीमच्छब्दस्य बहुषु प्रयोगाद्वक्ति विशेष प्रतीतिः कथमित्यत्राह । श्रीमान् ^{गण्य} इति - संबन्ध सामान्य परस्य मनुष्यसंबन्ध विशेषवस्तूपस्थापकत्वं कुत इत्यत्राह - सामान्येति - “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” इति श्रुतिबलात् - ...

மூல்। சம்பந்தம் ஸ்ருதிவலத்தாலே விசேஷிதம் - சர்வாக்கும் ஆசிரயணியையாம் ஜகந்மாતાவான இவனுக்கு பதியென்னவே பரத்வமும், சௌல்யமும் தோற்றும். இங்கு பிராட்டியை விசேஷித்தெடுக்கையாலே நாரஸ்வாத்யங்கலான - ...

(ஸா.தி.) துவத்திலெனகை மதுபுபால் தோற்றின இந்த லக்ஸுமிபதித்வத்தாலிவனுக்கு பரத்வசௌல்யங்கள் சித்திக்குமெனகிறார் சர்வாக்கும் இत्याதியால் - சர்வாக்கும் ஆசிரயணியையான அவனுக்கு பதியென்னவே சர்வஸுமாத்தரத்வம் சித்திக்கும் ஜகந்மாતાவுக்கு பதியென்னவே சௌல்யம் சித்திக்கு மென்றபடி இங்கு இत्याதி - விசேஷித்தெடுக்கையால் நாரஸ்வாத்யமாபிருக்க ஸ்ரீமானு என்று விசேஷித்து -

(ஸா.ஸு.) உபநிஸதந்தரத்திலே வ்யதிரகநிர்देशத்தாலே அத்யந்த ஸுதமும் பதித்வபுலித்வ சம்பந்தமும் சொல்லிற்றென்று கருத்து - ஸ்ருதியாலே யென்று சொல்லாதே ஸ்ருதிவலத்தாலே என்கையாலே ப்ரமாண ப்ராபுத்யம் சூசிதம் - ஆனாலும் “ஸ்ரயதே ச பரபதம்” என்றும், “ஸுதஸுஸுஸுஸு” இत्याதி கலிலேயும் ஸுவுவாஸுரித்வாதி சம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க பதியென்று அர்யாபிதான நியமத்துக்கு நியாமக முண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் சர்வாக்கும் இதி। பரத்வசௌல்யாஸுயா சர்வஸுமாஸுரயணியாஸு அநுப்ரஹே சுவுஸாவதயா ஜகந்மாநுஸ்யா: பதிரித்யுக்ते “நுத்யஸுலவயுவூதாம்” இதி ந்யயேந பரத்வ சௌல்யசித்திபென்று கருத்து - ஆனாலுமிங்கு ஸ்ரீமானு என்று சொல்லவேணுமோ? நாராயணஸுவுத்திலே தானே நரஸுவுந்நினொநாரா என்றும், நாராணாஸுயநம் என்றும், வ்யுத்பதிஸுதேததாலே நாரஸுவுத்யையான பிராட்டிக்கும் ப்ரமாண சித்துசம்பந்த விசேஷ சித்திககையால் ஸ்ரீமச்சுவுத வ்யுத்யமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இங்கு இதி - வஸுதவந்தரவ்யாவூதி ப்ரயுஜனகத்வாத் -

(ஸா.பு.) பூர்வ ஸ்ரீமச்சுவுதாநுஸந்தேயத்வெநுக்த ஸுவுவத: பரத்வம் சௌல்யம் ச மதுபு உக்த சம்பந்தபரத்வ விவ-ஸுதேயத்யபிப்ராபேணாஹ - சர்வாக்கும் இत्याதிநா - “ஸுத்யம் வாஸய மே குலே மாதரம் பத்யமாஸிநாம் - நித்யவீஸுடா ஜகந்மாநா” இत्याதிநா மாதுத்வசித்திரிதி ஸாவ: - ந கெவல் ப்ரமாணாடேவ மாதுத்வாவகம: - மந்நே நார ஸுவுதவூத்யாஸு அபி தஸ்யா: பூத்யகூர்தநாடிபி சித்தமித்யாஹ - இங்கு பிராட்டியை இत्याதிநா - ...

(ஸா.வி.) ஸ்ருதிவலத்தாலே, “ஹீஸுசுதே” இत्याதி ஸ்ருதிவலேந - விசேஷிதம் விசேஷபர்யவஸிதம் க்ருதமித்யந்வய: - ஸ்ருத்யா ஸுத்யு நாராயணபுலி த்வாசித்தூ நாராயண பதஸமபிவ்யாஹரேணாபி புலிஸாவசம்பந்தவிசேஷு ந சித்தயேதிதி ஸ்ருதிவலத்தாலே இதுயுக்தம்। ஸ்ருத்யா தத்ப்ரசித்தி சத்வடிபி - இஹ நாராயணபதாஸாவே மதுபு: உக்தசம்பந்தவிசேஷு பர்யவஸான ந ஸ்யாத் - அத: ப்ரமாணாநுஸாராதிதுயுக்தம் - அநேந சம்பந்தவிசேஷேந ஸுவுவத: பரத்வம் சௌல்யம் ச சித்தமித்யாஹ - சர்வாக்கும் இதி। சர்வஸுமாஸுரயணியாஸு ஸுத்யுடிப்யாஸுரயணியத்வே ஸுவுவதஸுஸுவுத்தரத்வம் - ஜகந்மாதுபதித்வ சம்பந்த விசேஷேந சௌல்யம் சேதி ஸாவ: - நாரஸுவுத்யாந்தரகதத்வடிபி ஸ்ரீமதிதி விசேஷ்ய விசேஷணத்வேந கீர்தநாத் வஸுதவந்தரவ்யாவூதி: பதி பாராஸுத்யம் ச சித்தமித்யாஹ - இங்கு பிராட்டியை இதி -

(ஸா.ஸ.) விசேஷ பர்யவஸானேந ப்ரகூதே புலிதமாஹ - சர்வாக்கும் இதி। க்ருதஸுந நாரவிசேஷணத்வ பர நாராயணஸுவுதேநேவ ஸுத்யுடிபி விசேஷணத்வலாஸு பூத்யகிஹ ஸுத்யா ததிசேஷணேந ஸுத்ய: கி லவ்யமித்யத்ராஹ। இங்கு இதி। -

மூல்। வஸ்தவந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவृத்தியும் விஸேஷணமாக நிர்देशிககையாலே யதா ப்ரமாணं பதிபாராத்யமும சூचितம்।

“பூமநிந்தா ப்ரஸாஸுநித்யயோகே஽திஸாயநே।
ஸஸர்गे஽ஸ்தி விவகாஸாஃ பவந்தி மதுபாடய: ॥”

என்று அநேகார்த்தமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு மதுப் உபயோகவிஸேஷத்தாலே ப்ரமாணஸிद्धமான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறது - ...

(ஸா.தீ.) எடுக்கையால் - யதா ப்ரமாணம், “அநத்யா ரா஘வேண” இத்யாதி ப்ரமாணம் - பூமநிந்தேதி। பூமி உடாஹரண - ஧நவாந், பஸுமான் - பஹுவே தாத்பர்யம் - நிந்தாஸாஃ மஹதிதம் கௌஸலமாயுஷ்மதா - நிந்தாஸாஃ தாத்பர்யம் - ப்ரஸாஸாஸாஃ, பூத்திமான் வா஘்மீத்யாதி ப்ரஸஸ்த பூத்திரித்யர்ய:। நித்யயோகே, ப்ரபாவாந் ழானவாநித்யாதி - அதிஸாயநே, ஸக்திமான் விர்யவான்। அதிஸாயித ஸக்திமானித்யர்ய: - ஸஸர்गे, ஸ்படிகோ ரக்திமவான் - அஸ்தி விவகாஸாஃ, பர்வதோ பூமவாநித்யாதி - உபயோகவிஸேஷம் - ப்ரயோழண விஸேஷம் - புருஷகாராதிக்கள் - ப்ரமாணஸிद्धமான “லக்ஷ்மீமநபகாமிநிம் - விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயினி” இத்யாதி ப்ரமாணம் - நித்யயோக:, அவிநாபாவ: - இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் - ...

(ஸா.ஸ்வா.) ஸப்ரயோழண மென்று கருத்து. பதிபாராத்யமுமென்று ஏதாவந்மாத்ரகதநே ழேதநாழேதந ஸா஧ாரணமோ பாராத்யமென்று ஸங்க்ஷா ஸ்யாத் ததாரணார்த்த யதா ப்ரமாணமிதி - ஸர்வேஸானாவ் ஸ்ருதிபலேந ஸ்வேழ்ழாயதத் பாராத்யமென்று கருத்து ஆனாலும் “பூமநிந்தா ப்ரஸாஸு நித்யயோகே஽திஸாயநே। ஸஸர்गे஽ஸ்தி விவகாஸாஃ பவந்தி மதுபாடய:” என்கிறபடிபே - ஧ர்மவான், மஹதிதம் கௌஸலமாயுஷ்மதாம், பூத்திமான், ப்ரபாவான், விர்யவான், ஸ்படிகோரக்திமவான், பர்வதோ பஹிமான் இத்யாதி யதாழ்ரமம் மதுபோ பஹுவாதி விஸேஸித ப்ரமாணஸிद्ध ததஸंबந்தார்த்தகத்வஸ்ய ஧ர்ஸநாத் இங்கு எந்த அர்થ விவகிதமென்று ஸங்க்ஷித்து உதரமருளிச்செய்கிறார் - பூமேதி - உபயோகேதி - ஸாபரா஧்னுக்கு நினைத்தபேரது ஆத்ரயிக்கைக்கு உறுப்பான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிற தென்றபடி ப்ரமாணேதி - “நித்யேவேஷா ழகந்மாதா விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயினி” இத்யாதி - இங்கு ஸ்ரீமான் என்று ஸ்வரூபத்துக்கு நித்யயோகத்தைச்சொல்லவந்ததன்று - ...

(ஸா.ப்ர.) நநு ந நித்யயோகம் மதுப் ழாபயிதும்லம் - அநேகார்த்தவேந நித்ய யோகபா஧ன நையத்யா பாவாதித்யதாபேகாஸம காலமாத்ரயணோபயுத்தா பூதக் ஸித்திபர்யவஸானாத் “ததா லக்ஷ்ம்யாஸ்வரூபம் ழ வக்யே ஸ்ருநு ஸமாஹித:। ழுணதஸ்ழ ஸ்வரூபேண வ்யாஸிஸஸா஧ாரணி மதா ॥ யதா மயா ழகதூத்யாஸ் ஸ்வரூபேண ஸ்வபாவத:। ததா வ்யாப்ரமிதம் ஸர்வ நித்யந்ரீ ழ ததேஸ்வரீ ॥ யதா மயா ழ ஸா வ்யாப்ரதா ததா வ்யாப்ரோ஽ஹமீஸ்வர:। விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயினி” இத்யா஧ானுழுந்யாழ நித்யயோக ஏவார்த்த இத்யாஹ பூமீத்யாதிநா - எவ் ஸ்வரூபாபூதகிஸத்திமுக்தவா விழ்ரஹாபூதகிஸத்திமபி - ...

(ஸா.வி.) மதுப் அநேகார்த்த ஸா஧ாரணயே஽பி ஔழித்யாநித்யயோகோழ்ரஹ்ய இத்யாஹ। பூமநிந்தேத்யாதிநா நித்யயோகமுபபாடயதி। - ...

(ஸா.ஸ.) வ்யாவृத்தி:, உத்கர்ஷ:। “அஸ்யாமம ழ”। ஸ்ழ்வரீழ் ஸர்வபூதானாம்” இத்யாதிநா விபூதிதூய ஸேஸிதவாதி ஧ர்ம ஸாம்யாடத்யந்த ஸாம்ய ஸங்க்ஷானிராஸாய பாராத்யஸூழனம் ழலிதமிதி பாவ:। இத்ய் ஸபத்நீகஸ்யேவோபாயதவாதி ழுதநம்। ஸ்ரீய: பதி பாராத்யாதி ழுதந ழ கர்வந்ரயம் ஸ்ரீமழ்ழ்வதஸ்தஸ்யானித்யயோக பரோ஽பீத்யாஹ - பூமேதி। ஸர்வத்ரேஹ ப்ரமாணஸிद्धமான இத்யுத்தி:, உபபத்திஸத்வே஽பி ததா ப்ரமாண விருத்தாகாரோ ந ஸித்தயதீதி ஸூழநாய “ஸ்ரீவத்ஸவகா நித்ய ஸ்ரீவிஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயினி” இத்யாதிக்கமிஹ ப்ரமாணம் பாவ்யம்। - ...

(सा.सं.) अस्त्वेवं ततः किमित्यत्राह - ஆணையால் इति - मात्र चाविशद प्रतिपादकप्रमाणान्तरव्यवच्छेदः । तर्हि निर्धारणं कथमित्यपेक्षायां सामान्येन तन्निर्णय प्रकारमाह - ஆண்பின்பு इति - मत्वर्थीयप्रत्यय तदभावयोर्निश्चायकत्वाभावे सतीत्यर्थः । अस्त्वेवं प्रकृते किमायातमत आह - இங்கு इति । “विष्णोश्श्रीरत्नपायिनी - लक्ष्म्या सह हृषीकेशः । श्रीमन्नारायण स्वामिन्ननन्यशरणस्तव” इत्यादिकमुपायदशायां, “श्रिया सार्धं जगत्पतिः” इत्यादिकमुपेयदशायां च नित्ययोगे प्रमाणं द्रष्टव्यम् - पुरुषकारत्वमेव श्रिय इति वदद्विरपि - ..

மூல்। இம் மன்த்ரத்தில் இவ்அர்தம் ப்ரகாசிப்பிக்கை அபேகிதமாகையாலும், பூவோத்ர஁ண்டங்களில் மதுப்பாலே “சப்ராதுசுரணௌ காஹம் - பவாஸ்து சஹ வோதேஹா” என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று - நம்மாழ்வாரும் “அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா” என்றும் - “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப” என்றும் ...

(சா.தி.) இவ்஁பாயோபேயதஸீயில் நிய்யயோகத்துக்கு ப்ரமாணாத்ரமுமுண்டென்கிறார் நம்மாழ்வாரும் ஁த்யாடியால். அகலகில்லேனென்று ஁பாயதஸீயில் நிய்யயோகத்தை அநுசந்நித்தார் - ஒண்டொடியாள் ஁த்யாடியால் ஁பேயதஸீயில் நிய்யயோகத்தையும் “இங்குமங்கும் திருமாலன்றி” என்று ஁பாயோபேய தஸீகளிலிரண்டிலும் நிய்யயோகத்தை அநுசந்நித்தாரென்றபடி - அகலகில்லேன் ஁த்யாதி - இறையுமகலகில்லேன், இறையும், ஁ணகாலமும் - அகலகில்லேன், பிரிய ஁த்யாகிரிலே ஁னென்று கொண்டு - அவர்மேல்மங்கையால், கமலவாஸியுவுதியால் நிய்யவாஸ்பண்ணப்படும் மார்பையுடையவனே என்கை - ஒண்டொடியாள் ஁த்யாதி - ...

(சா.ஸா.) இம்மன்த்ரத்தில் ஁தி - ஁பயநிரூபிதஸேஷத்வாஸ்யஸ்யோபய ப்ரதிஸந்நிதிக கௌக்யஸ்யைவோதேஸ்யதயா ததர்யமுத்ர஁ண்டே஁பி ஁ரியோ நிய்யயோகஸ்யாபேகிதத்வாத் என்று கருத்து இப்படியானால் கூடஸ்த்யரான நம்மாழ்வார் “முகில் வண்ணனடியையடைந்த” ஁த்யாதிக்களிலே த்ரயவिवரண பண்ணியருளினவர் ஁ரியோ நிய்யயோகத்தைச் சொல்லாமையாலே கூடஸ்த்ய சந்நாடயவிரூ஁மாக நிய்யயோகத்தை மன்த்யரீமாகச் சொல்லக்கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - நம்மாழ்வாரும் ஁தி - அகலகில்லேன் ஁த்யாதி - இறையும், ஁ணகாலமும் - அகலகில்லேன், அகலுகை - பிரிவு, பிரிய ஁த்யாகநிற்கிறேனல்லேனென்று. அவர், பூஷம் - மேல், ஁பரி, கமலகஸுமோபரிவர்தமானையான - மங்கை, யுவுதியால் - ஁க்ஷ்யா। உறை - நிய்யவாஸ்பண்ணப்படும். மார்பை, வக்ஷஸ்யையுடையவனென்கை - ஒண்டொடியாள் ஁த்யாதி ஒண், அழகியதான தொடி, ஁ஸ்தாபரண - ஁காரஸ்ய தகாரே பரே தகாரதேஸ: ஁ரூப஁ஸ்தாபரண ஁ாலினி। திருமகளும் ஁க்ஷமியும் நீயும், தேவாரும்

(சா.ப்ர.) பிரிவற்ற ஁த்யாதி - அவினாபாவ ஁க்த ஁த்யர்த:। அகலகில்லேன் ஁த்யாதி। ஁ணமபி விஸ்லேஷ ந ஁ஹாமீதி ப஁பாலயயா ஁ரியா அ஁஁ஸ்தித வக்ஷஸ்த்யலேதி ச। ஒண்டொடியாள் ஁த்யாதி - விஸ்லேஷ ப்ரஸ஁஁ ரா஁த்யேன ஁ர்வாபரண பூஷிதாயா ஁க்ஷ்யாஸ்தவ ஁஁பயோவிஸ்வஸேஷித்வேன விஸ்வநியந்நுத்வே ஁ஸ்திதயோஸஸதாரிதிச। -

(சா.வி.) அபேகிததம மாகையாலும் ஁தி - ஁ண்டத்ரயே ஁பாயபல ப்ரதிபாடகே ஁ரீமசுசு஁வ ப்ரயோகாதிதி பாவ: - பிரிவற்ற, அவினாபாவ: - ஁க்தர்தே ஁ரீஸா஁கோபஸூக்தி சந்நாடயதி - நம்மாழ்வாரும் ஁தி - அகலகில்லேனிறையும் - இறையும், ஁ணமபி - அகலகில்லேன், விஸ்லேஷ ந ஁ஹாமீத்யர்த:। அவர்மேல்மங்கையுறைமார்பா, பூஷோபரிஸ்தித ஁ரியா஁஁ஸ்தித வக்ஷஸ்த்யல ஁த்யர்த: - ஒண்டொடியாள் ஁தி வ்யா஁யாதம்। ...

(சா.ஸ.) தத்வேன நிய்யயோகோ வாக்ய ஁த்யபேகித மாகையாலும் ஁த்யுக்தி: - அவதாரதஸாயாமப்யு-பாயோபேயதஸயோநிய்யயோக சூகநாய “ச ப்ராதுசுரணௌ” ஁த்யாதி - நீயுமே ஁த்யுக்த்யா “அனீத வாத்ரீ ஁வதயாததேக - நான்ய த்விசுந்நமிஸிதி” ஁த்யாதிபி: காரணதஸாயாமபி யுவுயோநிய்யயுக்த தயைவாவஸ்தான பராபி: த்ர஁த்ரீ ஁ாமத்ய்ரீ த்ர஁தா ரக்ஷகான்தரோபாயான்தரீ கவேஷணாநிவ்ரத: ...

மூல்। “இங்குமங்கும திருமாலன்றியின்மைகண்டு” என்றும் - உபாயதசீயிலும், ஫லதசீயிலும், श्रीमच्छब्दத்திற்கொன்ன நित्ययोगத்தை अनुसन्धिத்தார் - இவ் अनुसन्धानं सापराधार्कக்கணியிடாதே நினைத்தபோதே आश्रयிக்கைக்குறுப்பாம் - இப்படி அபேகிதமான ...

(சா.தி.) விலக்ஷணாபரணமுடையவளான திருமகனும் நீயுமாக - நிலாநிற்ப, वर्तियाநிறக, பரமபத இதிசேஷ: | இங்குமங்கும இத்யாதி | இங்கும், இவ்விடத்திலும் - அங்கும், அவ்விடத்திலும் - உபேயதசீயிலும் - திருமாலன்றி, श्रीविशिष्ट னான நாராயண னன்றி - இன்மை, வேறொருவரில்லாமையைக் கண்டென்கை - இனி இந்த நित्ययोगத்துக்கு ப்ரயோஜனத்தைக்காட்டுகிறார் இவ் अनुसन्धानमित்யாடியால் - அணியிடாதே, घटकரில்லையோ வென்று பிரக்காலியாதே இனி நாராயண ஸ்வதார்த்தத்தை அருளிச்செய்யக்கோலி ப்ரசஜ்ஜ் சபாதிக்கிறார் - இப்படி இத்யாதி -

(சா.ஸ்வ.) நிலாநிற்ப, वर्तियाநிறக பரமபதே இதி சேஷ: - இங்கும் இத்யாதி | இங்கும், உபாயதசீயிலும், அங்கும், பரமபதே | ஫லதசீயிலும் - திருமால், திரு, श्री: - तस्यां, மால், व्यामोहத்தையுடைய நित्यश्रीविशिष्ट நாராயணனையன்றி, நாராயண வினா - இன்மை, இல்லாமைகண்டு, श्रीमन्तं विना अन्यो नास्तीति दृष्ट्वैत्यर्थ: - उत्तरखण्डத்திலே சேஷமூதஸ்ய कैङ्कर्योद्देश्यतया நित்யயோகமபேகிதமானாலும் பூர்வகண்டத்திலே அபேகிதோபயோகவிசேஷமெது? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவ் अनुसन्धानमिति | அணியிடாதே, घटकரில்லைபென்று சங்ஸயப்படாதே ஆனாலும் ईश्वरன் सापराधविषये निग्नहसङ्कल्पनायं दण्डधरनाकैयपाले अन्तःपुरवार्तामप्यनाकर्ण्य क्रूरस्वभावदुष्टराज न्यायात्केवलं नृशसनाकिल् नित्यं पुरुषकारसन्निधानस्यापि निश्शङ्कमाश्रयोपयुक्तत्वाभावान्नित्ययोगपरत्वं मतुपो व्यर्थमन्तरो? என்ன வருளிச்செய்கிறார் இப்படி இதி | நிரூபாதிச சவந்நரஹித நிர்஑ுந டுஷ்ராஜ சுபகடக சந்நிதானஸ்ய வ்யய்யைஃஸி

(சா.ப்ர.) இங்குமங்கும திருமால் இத்யாதி - इह चामुत्र च श्रीमतोऽविनाभावं दृष्ट्वेति च | அணியிடாதே இத்யாதி | सहकार्यन्तरमनपेक्ष्यापेक्षा समकालमाश्रयोपयुक्तं भवेदित्यर्थ: | अथ नारायणशब्दार्थ माह - இப்படி இத்யாதினா ...

(சா.வி.) இங்கு, इह - உபாயதசாயாம் - அங்கும், उपेयदशायाम् - திருமால், श्रीमोहवन्त भगवन्तम् - அன்றி, विहाय - श्रीविशिष्टं भगवन्तं विहाय | இன்மைகண்டு, अन्यस्याभावं दृष्ट्वा - நित்யயோகானுசந்நானசப்ரயோஜனாந்ரமாஹ - இவ் अनुसन्धानमिति - அணியிடாதே, भगवदाश्रयो घटको नास्तीत्यविचार्यैव - अथ नारायण शब्दं व्याख्यातु प्रसज्जं सम्पादयति | இப்படி அபேகிதமான இதி |

(சா.சங்.) त्वश्चरणा वेवोपायत्वेनाश्रित इत्यर्थलाभाच्छ्रूय: कालतो असङ्कचितयोगरूपो नित्ययोगोऽनुसहित इति भाव: | இங்கும் இதி - इहामुत्र च श्रिया नित्ययुक्तं विना रक्षकान्तराभावमध्यवस्य पुरुषकारस्यात्रापेक्षितत्व प्रकारं श्रीमत्वानुसन्धानस्य फलं चाह - இவ் இதி | அணியிடாதே, निश्शङ्कम् - अथ नारायणपदं व्याख्यातु मवतारयति - இப்படி இதி |

மூல் | புருஷகார்தானும் தன்னேற்றமாம் படியிருக்கிறன, நாராயண ஸ்வுத்தில் தோற்றுகிற ஸ்வுந்தமும்
குணங்களும். இது "தன்னடியார்" என்கிற பாட்டிலே காணலாம் - ...

(ஸா.தி.) தன்னேற்றம், அநபேஷிதத்வாத்மயதிகமத்யத்ய: - இருக்கிறனவென்று பஹுவதநபுரயோகம் -
ஸ்வுந்த், ஸ்வுஸ்தாமிபாவாதி: - குணங்கள், வாத்ஸத்யாதிகள் - இவ் அர்த்தத்தில் ஸுமாண்காட்டுகிறார் - இது
தன்னடியார் இத்யாதி | தன்னடியார் திறத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்கு
மேலென்னடியாரது ஸெய்யார் ஸெய்தாரேல் நன்று ஸெய்தா ரென்பர் போலும் இதி -
தன்னடியார்திறத்து, ஸ்வாஸ்திர பக்கல், தாமரையாளாகிலும், கமலவாஸினியாளானும் இத்தால்
பிறரிடத்தில் கைமுதிகந்யாய்தோற்றுகிறது. சிதகு - குற்றம் - உரைக்குமேல், ஸொல்லுமாகிலும் -
ஆகிலு மென்கையால் ஸொல்லாளென்று ஸித்யாந்தம் - என்னடியார், மதுக்தா: | அதுஸெய்யார்,
ஸுதிபுத்தரப்படிஸெய்யார் - ஸெய்தாரேல், அஸுதிபுத்தர் சிலர் ஸெய்தார்களாகிலும் - நன்று ஸெய்தார்,
நன்றாக் ஸெய்தார் - அதாவது? அதுக்கு நாமன்றோ மூடு ஸுகுதி களுக்கு ...

(ஸா.ஸ்தா.) நிஷ்ஷாங்காஸுரயயோக்யகுணஸ்வுந்தவதி பகவதி தாதுஷதக ஸந்நிதானே நிஷ்ஷாங்கதாயா கிமு
வத்யத்யமென்று கருத்து இப்படியாகில், "பவதி ஸ்வுந்ததூஷதா ஹரிம்" என்கிற ஸுபுரதாய்
விருதியாதோ? ஆகையாலே தாதுஷகுணரஹிதென்னவெண்டாவோ? என்னவருளிஸெய்கிறார்
- இது இதி | தன்னடியார் திறத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்கு மேலென்னடியார் அது
ஸெய்யார் ஸெய்தாரேல் நன்று ஸெய்தாரென்பர் போலும், ஸ்வதாஸவிஸயே கமலவாஸினி ஸுரிபி - சிதகு,
குற்றம் ஸொல்லுமாகிலும் என்னடியாரது ஸெய்யார், அஸ்த் தாஸாஸ்தந் குரு: - ஸெய்தாரேல்,
ஸுரவ்ஷவஸென் குரு:ஸெதபி ஸுமி சினமேவ கருதவந் இதி வதந்நிவாஸ்தே பகவானிதி காந்யா: - புருஷகார பூதயா
கமலயா அஸ்பாவித பைஸுநே கருதபி தாஸானங்கிருதித்யுத்யா - ...

(ஸா.ஸு.) தன்னேற்றமாம் படியிருக்கிறன, ஸ்வுஸ்தாமிபாவ ஸ்வுந்தவாத்ஸத்ய ஸுஸீத்ய ஸுலப்யாதய ஸ்வாஸுர
பூத பகவதாஸுரயே புருஷகாரோத்யநபேஷித இதி ஙாபயிதும் ஸமர்தா வரந்ந் இத்யத்ய: | एवं புருஷகாரநபேஷா
வதும்யுத்யத்ய ஸாஷாத்ருத பகவத்ஸுரபைஸுரிபிரபி தயுத்யத்யத்யத்ய - இது தன்னடியார் இத்யாதிநா -
பகவான் ஸ்வபக்தவிஸயே ஸர்வலுக் கனனி பத்யாலயாபி பைஸுந்ய் கருதி செதபுராத் ஙாபயிதென்மதுக்தா: நாபுராத்
குருயுதி குரு: ஸுரவ்ஷபாபுபலமபுஜத - ...

(ஸா.வி.) புருஷகார்தானும், புருஷகாரஸ்ச - தன்னேற்றமாம் படியிருக்கிறன, ததபேஷயாதிஸயிதரூபே
வித்யந் | அதிஸயிதத்வ ச பகவதாஸுரயே புருஷகாரோத்யி நாபேஷுநித்ய இதி ஙாபகஸாமர்த்யம் - அந் ஸுமாண
மாஹ - இது தன்னடியார் இதி - இது எவததிஸயிதத்வம் - தன்னடியார் திறத்துத் தாமரையாளாகிலும்
சிதகுரைக்கு மேல் என்னடியாரது ஸெய்யார் ஸெய்தாரேல் நன்று ஸெய்தாரென்பர் போலும் இதி
காந்யா | அஸ்யா: - தன்னடியார் திறத்து, ஸ்வாஸ்திரவிஸயே தாமரையாளாகிலும், - ...

(ஸா.ஸ.) தநாய நிஷ்ஷாங்காஸுரயயா வா அபேஷிதமான தன்னேற்ற மாம் படி, அநபேஷிததயாதிக இதி
புத்திரநகதயாவஸ்தித: - ஸ்வுந்த:, ஸுரிராத்தமபாவநியாமகஸேஷஸேஷிபாவாதி: - குண:, காருந்யாதய: |
நாராயணஸ்வுத்தில் தோற்றுகிற ஸ்வுந்தமும் குணங்களும் இப்படி அபேஷிதமான புருஷகாரந்தானும்
தன்னேற்றமாம் படியிருக்கிறன இத்யுத்யா நாராயணபுத்ய வ்யாஸ்யானாயாவதரிதம் பவதி - நாராயணஸ்வுத்ய
ஸுரந்யத்வோபயோக்யாகாரவர்டுபரத்வே ஸுமாணம் | இது தன்னடியார் இதி | ஸுரிமத்யத்யநைவ த்யுர்பஸ்தாபநாத் -

(சா.தி.) புன: ப்ரப்த்யாவாதல் அதுவும் கைதப்பினபோது லஃபுசிஷீயாலே யாதல் க்ரோடிகரிக்கவிருக்கிறோமென்று கருத்து என்பர் போலுமென்கையால் அது டொஷமன்றென்று திருவுள்ளமல்ல வென்று ஃலிககிறது - நநு ஸ்ரீமான் என்கிற ஸ்லடமே ஃகவானுக்கு அஸாதாரணநாமதேயமாய் விஸேஷமாகவத்தாயிருக்க நாராயணஸ்லட்மிகுதியன்றோ? ஁கவாக்யத்தில் விஸேஷபடத்யந்தான் கூடுமோ? என்ன பூர்வஃஸ்டத்தில் ஁பாயொபயுக்த ஃகூநாதி விஸேஷானுஸந்தானாய்மாகவும், ஁த்தரஃஸ்டத்தில் ஃர்வவிஸிஸ்டன ப்ராப்யநாகத்தோற்றுகைக்காகவும் நாராயணஸ்லட்வேண்டுகையால் இங்கு ஸ்ரீமச்ச்லட் விஸேஷநமாக ப்ரயொகிக்கையால் மிகுதியன்றென்கிறார் ஸ்ரீதர இத்யாடியால்.

(सा.प्र.) इति समीचीनमेवाकुर्वन्निति वदेदित्यर्थः - प्रारब्ध पापफलतया कृतस्यापि पापस्य लघुदण्डादिहेतुत्वे नासामीचीन्यादिव शब्द प्रयोग इति भावः - श्रीमच्छब्देन श्रियः पतित्वेन नामतया च नारायण एव बोध्य इति नारायणपदवैयर्थ्यशङ्कामनूद्य परिहरन् तस्य पूर्वाधिकारोक्तसकलार्थवत्त्वेऽप्युपायत्वोपयुक्ता वात्सल्यादय एवानुसन्धेया इति प्रदर्श्य तेषां स्वरूपमुपयोगप्रकारमप्याह । श्रीधर इत्यादिना । - ...

(सा.सं.) किं नारायणशब्देनेत्याशङ्क्य तस्य प्रयोजनद्वय प्रदर्शनेन श्रीमच्छब्दस्य विशेष परत्वं निर्धारणेन च तां परिहरति । श्रीधर इति । ...

(சா.சं.) குणादीत्यादि शब्दसंबन्धपरः - सर्वविशिष्ट^{ஸர்வவிசிஷ்ட}, नारपदप्रतिपन्न सर्वविशिष्टः । अवयव शक्ति पुरस्कारेण वा श्रीमच्छब्दवाच्यपरतया वा प्रथमं श्रुतं श्रीमच्छब्दोऽनन्तरं श्रुतं नारायण पदविशेषणमिति न पौनरुक्त्य मिति भावः - अथ पूर्वखण्डे नारायणपदविवक्षितमर्थं जातं तत्रापि प्रधानतमश्चाह - இங்குத்தேத
इति - நிகரில்புகழாய், निस्समाभ्यधिक कल्याणगुणस्सन् - वात्सल्यादीनां प्रपदनोपकारकत्वातिशयात्
प्रधानतमं^{தலைமையாக} इत्युक्तिः - ...

(சா.வி) அஸ்யோபயோகமாஹ - தோஷங்களை இதி । அகலாமைக்கு, அநிவாரணஸ்ய । உறுப்பாம், ஜாபகம் ஸ்வபதி - தன் பேறாக, ஸ்வபுருஷார்த்தவென - ரக்ஷிக்கும், ரக்ஷேத் - என்கிற தேற்றத்துக்கு, இதி தீர்யஸ்ய - சர்வாதிக்கனாய் வைத்து, சர்வாதிக்கஸ்ய - ஸ்தித்வா - தண்ணியரான, அதிர்நாசை - மஹதோ மநுஸ்சஹ நீர்ந்நேஜஸ்ச்ஞேஸ்வபாவஸ்சுஸீத்யமத்யர்ய: - அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான் யானா ரென்றகலாதே । ஆழிப்பிரான், சக்ரதர் உபகாரக: - அஸ்யான், ஸ்வாமி - இஷ்வர: எவ்விடத்தான், ஸ்வயம் க்ர பான், அஹம், ஆர், அத்யந்தாபரிசித்தோஹம் । கிட்டநிலமல்லாத, த்யாதுமத்யந்ததூரம் - தன்னை, ஸ்வாத்மான் - பண்ணுகை, சகலமனுஜனயனவிஷயிபூதவென கரணம் ।

என்கிறபடியே அத்யநுக்லவ்யாபாரததையும் **பரமோகார்** பண்ணினாற்போலே மறவாதொழிகை - இது தன் பககலிலேதேனுமொருவல்லகுறிகண்டால் - இனி நம்மையொரு **காலத்திலும்** கைவிடாபென்றிருக்கைக் குறுப்பாம். -

(சா.ஸ்வா) अन्येन कर्तुमशक्यस्य घटनाया सामर्थ्यमघटितघटनासामर्थ्यम् தெளிவுக்கு, विश्वासத்துக்கு, आत्मवक्त्या, गम्भीरमनस्कतया - कथञ्चित्, केनापि प्रकारेण - यथा तथापीति यावत् । ऋणं प्रवृद्धमिवेति । “गोविन्देति यदाऽक्रन्दत्कुण्ठा मां दूरवासिनम्” इति पूर्वार्धम् । வல்லகுறி, शक्य व्याजम् । -

(सा.प्र) इति आश्रितांकु इत्यादि - सार्वज्ञमाश्रितेभ्यो देयनिवर्त्ययोरज्ञातं नास्तीत्यनुसन्धानाय भवेत्- अत्यल्पेत्यादि - अत्यल्पस्याप्यधिकस्येवाविस्मरणानुसन्धानं स्वकीयसंयकप्रपदनस्य वा समुदाय ज्ञानपूर्वकद्वयवचनस्य वावगमे अस्मान्न परित्यजेदित्यवस्था नाम भवेदित्यर्थः। -

(சா.வி) கிட்டவரியன், சமீபம் க்ருத்மசக்ய: நன்மைகளிலும், சமீபினேபு | கழிக்கவேண்டும்
விரோத்களிலும் நிவர்த்தித்ருமர்போக்தேபு விரோத்பு ச - அறியாததில்லை, அஜாத் நாஸ்தீத்யர்த: |
சன்சாரிகளான சன்சாரிபூதான் - நம்மை, அஸ்மான் - நினைத்தபோது, சங்குல்திதசமயே - நிவெசிப்பிக்க
வல்லன், நிவெசியித்ரு சமர்த: - தன்னாலும் ரரராலும், சுவெந ரரேண வா - ர்ரதிஹிதயனறிக்கே
பொழிகை, ர்ரதிவந்நாபாவ: பமுது, அபவத்ரும் - ஆகாது, ந பவதி - தெளிவுக்கு, ஜானச்ய தெளிவுக்கு
இதி ராே விசுவாசச்ய - மறவாதொழிகை, அவிஸ்மர்த்த்வம் | வல்லகுறி அநுவூலாசரணம் - வ்யாஜவிசேபமிதி
பாவ:- நம்மை, அஸ்மான் கைவிடேன், ஹஸ்த ந த்யஜதி - அவச்ய ரகிஷ்யதீதி பாவ: | -

(சா.சं) ஏற்றம் (தேற்றம்?!) अध्यवसाय:-आत्मवत्तया,धीरतया ।। -

மூ - ஸ்திரத்வமாவது? ஆஸ்திரதரக்ஷணத்தில் நிலையுடைமை - இது அத்யந்தான்தரங்(மூ)ர் விலக்கிலும் “ந த்யஜேய் கத்யஜ்” என்கிறபடியே நம்மை விடானென்று நம்புகைக்குறுப்பாம் - ஸரிபூர்வமாவது? அவாஸஸமஸ்தகாமத்வம் - இது “அஹ்யுபஹத் மக்தை: (மம மோகாய ஜாயதே) ஸ்ரேணா மூர்யுபஜாயதே ।” “பத்ரம் புஷ்பம் ஫லம் தோய் யோ மே மக்த்யா ஸ்ரயக்ஷதே ।”

இத்யாதிகளிற்படியே மாவஹ் பாரக்குமத்தனையொழிய மற்றும் நாமிடும்பச்சையில் வரிசை பாரானென்று வல்ல கிஷ்திகாரத்திலே முயலுகைக்குறுப்பாம் - ஸரிமோதாரத்வமாவது? உபாயலாஹவமும், உபேயகூரவமும், பாத்ராபகர்வமும் பாராதே ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணியும், நாம் செய்தது போராதென்றிருக்கும் வதான்யதே - இது ததிகாண்டாதிக்களைப்போலே ஹதாத்தாரம் பண்ணியும் அநுஹ்நிபர்யந்தமாக ஸரிமபுரூபார்த்தத்தை அபேகிக்கைக்குறுப்பாம். -

(ஸா.தீ) வரிசை, கூரவம் | பாத்ரமூதஸ்ய சேதனஸ்யாதிநிஹீனத்வம் ச - வதான்யதே, தானஸூண்டத்வம் - ததிகாண்டாதிக்களைப் போலே, ததிகாண்டரென்று ஒரு கோபர் ஒருநாள் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு யாதூக்ஷிகமாக எழுந்தருளின கூண்டனை வளைத்து தம்முடைய ததிகாண்டத்துக்கு மோகம் கேட்டுக் கொண்டாராம் அப்படியே ஆதிஷத்வென துவஸ்ய மாதும்மோகஸ்ரார்த்தா - ங்ணாகர்ணாதி சடூக்ரஹ: - அவனும் கூண்டனை ஸ்வானுஜஸ்யாபி மோகம் ஸார்த்தித்தான் - ஹதாத்தாரம், ஹலாத்தாரம் | அநுஹ்நிபர்யந்தமாக அநுஹ்நிந:, ஸ்வஸஹ்நிந: -

(ஸா.ஸ்வ) வரிசை, கூரவம் - ததிகாண்டாதிதி - ததிகாண்ட - இதி கஷ்சித்ரோப: யதூக்ஷ்யா ஸ்வகூஹாங்தம் கூண்டம் நிரூத்ய ஸ்வததிகாண்டஸ்யாபி மோகம் ஸார்த்திதவான் - ஆதிஷத்வென ங்ணாகர்ணத்வகூஹம் - துவஸ்வமாதும்மோகஸ்ரார்த்திதவான் - ங்ணாகர்ணஸ்வானுஜஸ்ய மோகம் ஸார்த்திதவானிதி ஸுராணஸ்ரிசுதம் | ஹதாத்தாரம், ஹலாத்தாரம்: இப்படியிலையே ஸ்ரதானதம்ங்களாகில் -

(ஸா.ஸ்ரி) வல்லகூறி, அநுகூலவ்யாபார: | மாவமித்யாதி - ஆதரமேவ ஸ்யேத்ர து க்ரியான்யூதாதிக்காவமிதி ஸ்வகக்வே ஸ்ரபந்யுபயுக்தம் மாவேதித்யர்த்த: - ஸர்வஸ்வெத்யாதி | “ஔஸ்வர்யமக்ஷரகாதி ஸரிமம் ஸ்ரிதம் வா, கஸ்மேசிதங்ஜலிமர் வஹதே விதீர்ய: | -

(ஸா.வி) நிலையுடைமை, ஸ்திரிதிமத்வம் - விலக்கிலும், நிவாரயத்வபி | நம்மை, அஸ்மான - விடான், ந த்யஜதி - நம்புகைக்கு, விஸ்வாஸ்ய | மாவஸஹ்நம் பாரக்குமத்தனையொழிய, மக்திமாத்ரமேவ ஸ்யத்ரதூஹாய - மற்றும், அதிகம் | நாமிடும் பச்சையில், வயமுபஹர் ஸமஸ்யாமக்ஷேத் - வாசிபாரான், தஸ்மிந் தாரதம்யம் ந ஸ்யதி | க்ரியாகூரவம் நாபேகதே - ஆதரவிஷேமேவாபேகதே இத்யர்த்த: - வல்ல கிஷ்திகாரத்திலே, ஸ்வகக்வகிஷ்திகைக்ஷ்யேங்ஸி | முயலுகைக்கு, ஸ்ரவேஸ்ய | நாம் செய்தது, அஸ்மத்ரூதம் | போராது, ந ஸ்யாஸம்-ஹதாத்தாரம் பண்ணி, ஹலாத்தாரம் க்ரூதா - மர்வதி ஸ்ரிகூண்டே கூஹமாங்தே கேநசித்ரோபேந ஸ்வஸஹ்நி ததிகாண்டஸ்ய மோகம்: ஸார்த்தித: | துவேண ஸ்வமாதும்மோகம்: ஸார்த்தித: - ங்ணாகர்ணேந ஸ்வானுஜஸ்ய மோகம்: ஸார்த்தித: | ததூத்வானுஹ்நிநாமபி புரூபார்த்தம் ஸார்த்தியிதும் ததீய வதான்யத்வமுபயோகிதி மாவ: | -

(ஸா.ஸம்) நிலையுடைமை, ஆஸ்திரதாஸாரதூரஸாரதாஸ்ரிதர்ஷகைரஸ்யஸ்ரிசுதம்ஸ்வமாவத்வம் மாவஹ்நம், ஸ்ரேமவிஷேதோதனந்யமநஸ்கத்வம் | பச்சையில், ஸ்ரிதமானார்த்தம் | வரிசை, தாரதம்யம் | முயலுகைக்கு, உதாஹஸ்ரூவகஸ்ரூதே: - பாத்ராபகர்வம், ஸம்ஸ்ரிதானலாஹவம்-வதான்யதா, ஸ்ரிவாக்வே ஸதி தானஸூலத்வம் | ஹதாத்தாரம் பண்ணியும், ததர்த்தயத்வகூரவமந்தரேணாபி | அநுஹ்நிதி | அசேதனததிகாஸ்ரிபர்யந்தேத்யர்த்த: | -

(सा.सं) उपायेति - अण्णाद्यम् इत्यन्तेन उपासितेत्युक्ततत्त्वानुयायनिष्कर्षसूचितः- स्वरूपेति- किङ्करस्य स्वरूपकृततया च गुणकृततया च भावि यत्कैङ्कर्यमित्यर्थः - अक्षुक्ल, उभयविधकैङ्कर्यप्रतिसंबन्धितस्य - शेषित्वं स्वरूपकृतकैङ्कर्यप्रतिसंबन्धित्वोपयुक्तम्। निरतिशयभोग्यत्वं गुणकृतकैङ्कर्यप्रतिसंबन्धितायाः -

(சா.சं) अधिकारान्तरमितीह - परिकरविभागाधिकार उक्तः - तत्र विशिष्यन्नाह स्वामिनायकं काण्डेन शब्दं क्व औचित्यं तत्राह अहं तत्राह तत्राह प्राप्तमात्रं अभिमतानुवर्तनसङ्कल्पं प्रकाशितं प्रकृतं इत्येतदुभयमपि क्रोडीकृत्य ह्युक्तमिति भावः। अथ चरणशब्दं व्याख्यातुं श्रीमच्छब्दस्य नारायणपदेन समस्तत्वं व्यस्तत्वं पक्षभेदं व्यस्तत्वं पक्षे शरण्यविषय संबुद्ध्यन्तानेकपदप्रयोगस्य बहुप्रमाणसंप्रदायसद्भावं वाचकपदवैषम्येऽपि पदद्वयोपस्थापितविशेषणविशेष्ययोर्विशेषणविशेष्यभावोपस्थापनस्य पदद्वयेऽपि तुल्यतां चाह - இவ்விடத்தில் இत्यादिना तुल्यताया उदाहरणमुखेन दृढीकरणाभिप्रायेणाह । -

यस्यास्ति सत्ता हृदये तस्यासौ सन्निधिं व्रजेत्॥”
 इत्यादிகளிலே प्रसिद्धम् - ஆகையால் “श्रीமனாராயண” என்கிறவிடத்திலே சௌம்யாந்விதமான
 परत्वமும் “चरणौ” என்கிற இடத்திலே नित्यविग्रहयोगமும் अनुसन्धेयम् -

(सा.सं) இந்நிலை इति - यथोत्तरखण्डस्थयोऽश्रीमते नारायणायेति पदयोर्व्यस्तत्वेऽपि तदुपस्थापितयोः विशेषणविशेष्यभावोऽभ्युपगतस्तथेहापीत्यभिप्रायः - विग्रहोपलक्षण प्रयोजनमुपपादयति - श्रियः पति यिऩुऩऩऩऩ इत्यादिना - उपायभूतदिव्यात्मस्वरूप विशेषणतया ज्ञातव्येषु सौलभ्यान्वित परत्वं नित्यविग्रहयोगश्चेत्येतदुभयं प्रधानतममितीह तदनुसन्धानाय विग्रहकृत्कुक्कु उपलक्षणमित्युक्तिरिति भावः। तस्य, भगवतः - आकारे, दिव्यमङ्गलविग्रहे, तस्य, भगवतः। सर्वस्मात्परत्वे च, सत्ता, आस्तिक्यबुद्धिः । -

(சா.தி) ஜாதவ்யங்களிரண்டும் प्रधानமாகையால் - அவ்யஜாதவ்யதே சித்திக்கைக்காக स्वरूपगुणादிகளிற் காட்டில் दिव्यविग्रहத்தினேற்றத்தைச் சொல்லததுடங்குகிறார் - दिव्यात्मस्वरूपத்திலும் இत्यादि “सत्य ज्ञान मनन्तं ब्रह्म” என்று சொல்லப்பட்ட दिव्यात्मस्वरूपத்திலும் नारायणशब्दத்தில் சொன்ன गुणविभूत्यादிகளிலும், सम्यक्ज्ञानமில்லாதார்க்கும் இதுदिव्यविग्रहமே मनोगोचரமாய் उजीवनத்துக்கு निमित्तमாமென்றபடி - இதுदिव्यविग्रहத்தை विशेष्ிக்கிறார். शुद्धसत्त्वद्रव्यमयமாய் இत्याடியால் - ज्ञानसङ्कोचத்துக்கு निवर्तकமாய், स्वज्ञानத்தால் भगवत्स्वरूपगुणादिज्ञानத்தை யுண்டாக்குமதாய் என்கை - परत्वसौलभ्यव्यञ्जकமாக, अभीष्टप्रदानादிகளால் परत्व -

(सा.प्र) ननु चरणशब्दस्य विग्रहोपलक्षकत्वे द्विवचनान्वयः कथमिति चेदित्थम्। चरणशब्दोपलक्षितविग्रहविशिष्टस्य भगवत उपायत्वेऽप्यजहल्लक्षणाया चरणयोरप्युपायान्तर्गततया तदेकदेशत्वाच्चक्षुरादिना चरण मात्रविषयीकरणे लाघवाख्य सौकर्यातिशयेन पादपादुकापरिग्रहन्यायेन कृपोत्तम्भकत्वातिशयेन चोपायतया वरणीयत्वे चरणयोः प्राधान्यात् सविशेषणे हीति न्याये-“ब्रह्मदाशाः-ज्योतींषि विष्णुः” इत्यादिगत बहुत्ववद्विशिष्टैकदेशेऽपि प्रत्ययार्थान्वयोपपत्तेश्चरणयोरिव द्वित्वान्वय इति भावः-विग्रहप्राधान्य निदानं भाष्यकारसम्मतिश्चाह - छिक्त् दिव्यात्म स्वरूपक्त्तीञ्चम् इत्यादिना - विभूत्यादि र्गणादीत्यादिशब्दार्थः - सन्दर्शनादकस्माच्च पंसांसम्मूढचेतसाम् । -

(சா.சं) விग्रஹபாஹ்யாபிதான஫லித ப்ரயோஜனமாஹ - டிவ்யேதி - இப்பாஹ்யத்தைப்பற்றி இதி -
 ஸ்வரூபாஹ்வலம்வநாதி஫ாரிணாமபி விग्रஹே ஸபாஹ்யத்வலக்ஷணம் பாஹ்யமபிஹேத்யேத்யர்த்த: -

மூ - டிவ்யாட்மஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையராமிருக்கச் செய்தேயும், “மூர்த் ப்ரஹ் ததோ஽பி தத்ரியதர் ரூபம் யத்யதுத்” என்னும்படி இஷ்வரன் தனக்கும் ஸ்ரோயதமமான நியதிவி஘்ரஹுஸ்வத்தில் ஊற்றத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை இஷ்வரவிஷயத்தில் டேஹாட்மவாடிகளாகவருளிச்செய்தார்)வர் -

(ஸா.டீ) வ்யக்ஷமாப் கண்ணுக்கிலக்காகையால் சூலஸ்யப்ரகாஸகமான இத்திவ்யவி஘்ரஹாட்மாத்மததேப் பற்ற ஒரு எதிஹ்மருளிச்செய்கிறார் - டிவ்யாட்மஸ்வரூபத்தில் இत्याடியால் - மூர்த் ப்ரஹ்மீயாடி - இஷ்வரனுக்கும் ஸ்ரோயதமமாமிருக்கிற இவ் வி஘்ரஹுஸ்வத்தில் அபிநிவేశத்தால் டேஹாட்மவாடிகளாக அதாவது? டிவ்யவி஘்ரஹே தனக்கு டிவ்யாட்மஸ்வரூபமென்னலாம்படி தோற்றுகையால் டேஹாட்மவாடி யாமிருப்பாராம் - மூர்த் ப்ரஹ் ததோ஽பி தத்ரியதர் ரூபமिति - இதுக்கு அர்த்தம் - மூர்த் ப்ரஹ் என்று சொல்லப்பட்ட டிவ்யரூபம் - ததோ஽பி, டிவ்யாட்மஸ்வரூபாடி. தத்ரியதர், தஸ்ய ஸ்ரோயத: அத்யந்த் ப்ரியம் ஸ்வதி. இனி முமுக்ஷுக்களுக்கு ட்யேயத்வோபயுக்ஷஸூத்ராயத்வம் இத்திவ்யவி஘்ரஹத்துக்கேயுள்ளது. மற்றொன்றுக்குமில்லை. ஆகையால் ந்யாஸவிதீக்கும் இதுவே இலக்காமென்கிறார் -

(ஸா.ஸ்வ) ஆனால் டிவ்யாட்மஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையார்க்கு இதுக்கு ப்ரஹ்மஜாதவ்யத்வம் தவிர ப்ரஸங்கீயாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - டிவ்யாட்மஸ்வரூபத்தில் இதி - ஊற்றத்தால், அபிநிவేశத்தால் - தத்ர ஹேது: இஷ்வரன் தனக்கும் இதி - தத்ர ப்ரமாணம் மூர்த்மिति. மூர்த் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் யததோ஽பி யத்யதுத் ரூபம் தத்ரியதர் - தஸ்ய, ஸ்ரோயத: - ப்ரியதர்மென்கை - ஸ்ரோயதிவ்யவி஘்ரஹே லயிக்குமென்னப்போமோ? ஸுஹ்ஸத்வமயமான நியதிமுக்ஷவி஘்ரஹும் இலக்கன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் -

(ஸா.ப்ர) குவாஸநா குவூத்ரிஸ்ச குதுர்க்நிஸ்சயஸ்சய: || குஹேதுஸ்சகுஸ்வஸ்ச நாஸ்திகத்வம் லயம் ப்ரஜேத் ||” இत्याடி ப்ரமாணாட்ஜ்ஞானஸங்கூசநிவர்தகத்வமिति ஸ்வா: - நநு ப்ரத்வஸ்ய உபாயத்வம் இவ ப்ராயத்வே஽பி ப்ரஹ்மந்யாத்தி஘்ரஹஸ்ய ப்ரஹ்மந்யம் நோபபத்யத் இत्यத்ரஸ்ரோயதஸ்தத்வகூபயா சார்வஜம் ப்ரஹ்மானம் டிவ்யஸூரிணம் ச ஸ்ரோயதஸ்வரூபாதி஘்ரஹாத்யந்தஸ்ரோயதா: ப்ராமாணிகத்வோக்தே: ப்ராயத்வே஽பி ப்ரஹ்மந்யம்விஸிஷ்டமேவேத்யபிஸ்யநாஹ - டிவ்யாட்மஸ்வரூபத்தில் இत्याடி - அருளிச்செய்வார் சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல் இत्याத்யாதி: ப்ரஹ்மந்யோர்வோசநித்யர்த்த: | அஸ்யயே வி஘்ரஹஸ்ய க உபயோகம் இत्यத்ர -

(ஸா.வி) குணாபேக்ஷயா ச டிவ்யவி஘்ரஹஸ்யாதிஸ்ய: ப்ரதிபாடித: - மூர்த் ப்ரஹ்மீயதி-ததோ஽பி டிவ்யாட்மஸ்வரூபாடி. மூர்த் ப்ரஹ், டிவ்யவி஘்ரஹரூபம். தத்ரியதர். தஸ்ய ஹேரத்யந்த் ப்ரியம் - இஷ்வரன் தனக்கும், இஷ்வரஸ்யாபி. ஊற்றத்தாலே, அதிஸ்யேந. தஸ்மै, ஸ்வாட்மநம் - இஷ்வரவிஷயே டேஹாட்மவாடிகளாக, வி஘்ரஹவிஷயக வ்யாஹிதாதிஸ்யேந வி஘்ரஹ் எவ டிவ்யாட்மஸ்வரூபம் நநு ததோ ப்ரிஸ்தமिति வக்தாரம் | அருளிச்செய்தார், அநு஘ீதவந்த: டிவ்யவி஘்ரஹஸ்ய ஸுஸ்வத்வமாஸ்யத்வம் ச சப்ரமாணமாஹ -

(ஸா.ஸ) வி஘்ரஹாட்மந்யமேவ யாமுநாசார்யோக்தி ப்ரகாலவூத்தாந்நாஸ்யாமப்யாஹ - டிவ்யேதி - ஊற்றம், ப்ரதிபதிவிஸேஷ: - டேஹாட்மேதி. டிவ்யவி஘்ரஹ் எவ டிவ்யாட்மஸ்வரூபமिति வாடிந் இत्यர்த்த: - பாயநிவர்தகத்வரூபம் ஸுஸ்வம். உபாயஸ்வத்வஜ்ஞானாஸ்வந்நத்வரூபமாஸ்யத்வம் ச டிவ்யம்ஜ்ஞானவி஘்ரஹஸ்யேவேதி ப்ரமாணோபபதிஸ்யா நிர்ஹரயதி. -

மூ - சர்வீஸ்வரஹுடைய दिव्यमङ्गलविग्रहத்துக்கு

“पापं हरति यत्पुंसां स्मृतं सङ्कल्पनामयम् ।

तत्पुण्डरीकनयनं विष्णोर्द्रक्ष्याम्यहं मुखम् ॥

रूपौदार्यगुणैः पुंसां दृष्टिचित्तापहारिणम् ॥”

இத்யாதிகளிற்படியே शुभत्वமும் आश्रयत्वமுமுண்டு - बद्धாக்கு आश्रयत्वமுண்டாகிலும் शुभत्वமில்லை. भगवत्स्वरूपத்துக்கு शुभत्वமுண்டேயாகிலும் आश्रयत्वமில்லை -

(सा.दी) सर्वेश्वरஹுடைய இத்யாடியால் शुभत्वे प्रमाण காட்டுகிறார் पापं हरतीति-यन्मुखं सङ्कल्पनामयम्। सङ्कल्पना, इच्छा। इच्छा गृहीतं स्मृतं सत्पुंसां पापं हरतीति शुभत्वमुक्तं भवति -आश्रयत्वं, ध्यानलक्ष्यत्वम् - तत्र प्रमाणं दर्शयति - रूपौदार्येति - रूपस्यौदार्यं महत्त्वम्। उत्कर्षः, “उदारोदातृमहतोः” इत्यमरः - गुणाः, दयादयः - तैः, लावण्यादिभिः - पुंसां दृष्टेः, दयादिगुणैस्तेषां चित्तस्याप्यपहारिणम् -तदन्येषां तु केषाञ्चिच्छु - भत्वेऽप्याश्रयत्व नास्ति - केषाञ्चिदाश्रयत्वेऽपि शुभत्व नास्ति, केषाञ्चिदिदमुभयमपि नास्तीति दर्शयति - बद्धाக்கு இத்யாடியால். சிவிஹ்வாடாஸ்யத்வமுண்டேயாகிலும் பாபஹ்ரத்வரூபशुभत्वமில்லையென்கை. -

(सा.स्वा) सर्वेश्वरஹுடைய इति। शुभत्वे प्रमाणम्। पापं हरतीति - सङ्कल्पना इच्छा, स्वेच्छा गृहीतम् -आश्रयत्वे प्रमाणं रूपेति। रूपं, लावण्यम् - तेन दृष्टेराकर्षकः - गुणैश्चित्ताकर्षकः - शुभत्वम्, पापनिवर्तकत्वम् - आश्रयत्वं, सुखेन ध्यानग्राह्यत्वम्। (आरुह्योः, मुमुक्षोः।) शुभत्वमाश्रयत्वं च ज्ञातव्यस्या पेक्षितम्। एतद्वयं समुच्चितं भगवद्विग्रहस्यैवासाधारणम् - नान्यस्य என்று उपपादिकகிறார் बद्धाக்கு இத்யாदिना। बद्धाக்கு शुभाश्रयत्वमில்லாவிட்டாலும் नित्यमुक्तांकளுக்கு शुभाश्रयत्वமிருக்கலாகாதோ? என்ன அது विग्रहरहितपरिशुद्धनित्यमुक्तात्मस्वरूपத்துக்கோ? சிவிஹ்அருக்கோ? -

(सा.प्र) बद्धमुक्तनित्यस्वरूपतद्विग्रहाणा भगवत्स्वरूपस्य चाविद्यमान शुभाश्रयत्वमेवेत्युक्त्वा तेषु तदभावमप्युपपादयति - सर्वेश्वरஹுடைய இத்யாदिना - उक्तं शुभाश्रयत्व -

(सा.वि) सर्वेश्वरஹுடைய इति - पापं हरतीति शुभत्वोक्तिः। सङ्कल्पनामयम्, इच्छागृहीतं स्मृतं सदित्यन्वयः - आश्रयत्वं, ध्यानलक्ष्यत्व - तत्र प्रमाणं रूपौदार्येति। रूपौदार्यम्, सौन्दर्यमहत्त्वम् - “उदारो दातृमहतोः” इति निघण्टुः - गुणाः, सौशील्यादयः। तैर्द्रष्टृश्चित्तस्य चापहारिणम्, आकर्षकम् - लब्धानां, मन्मथजयन्तादीनामाश्रयत्व सत्त्वेऽपि शुभत्वं नास्ति। “अशुद्धास्ते समस्तास्तु देवाद्याः कर्मयोनयः” इत्युक्तेः - दिव्यात्मस्वरूपस्य शुभत्वेऽप्याश्रयत्वं चित्तालम्बनत्वं नास्ति। परिशुद्धात्मात्मस्वरूपस्योभयमपि नास्ति - नित्यमुक्तानां भगवत्सदृश विग्रहत्वेन चित्तालम्बनत्वं सत्त्वेऽपि संसार निवर्तनक्षमशुभत्वं नास्ति - अतो दिव्यविग्रहस्यैव शुभाश्रयत्वमित्याह - बद्धाकुक्कुम् இத்யாदिना - ननु परिशुद्धात्मस्वरूपस्य कथमशुभत्वमित्यत -

(सा.सं) सर्वेश्वरஹு இத்யாदिना।सङ्कल्पना, फलान्तरप्रत्याशा। तन्मयं, तत्प्रचुरम् - तस्यैवारम्भकमिति यावत् - यद्वा, सङ्कल्पना, सङ्कल्पः - तन्मयं, बुद्धिपूर्वकतया कृतमिति भावः। अनेन शुभत्वमुक्तम्। रूपौदार्येत्याश्रयत्वम् - उपपादितमर्थस्थिरीकर्तुमनुमान -

மூ - சன்சாரவந்தரஹிதமான பரிசுதாத்தமஸ்வரூபத்துக்கு சன்சரிக்கைக்கு சஹகாரியோக்யதீயில்லையே யாகிலும், பரதந்நரதனதீயாலே சன்சரிக்கைக்கு சவரூபயோக்யவஸ்துவாகையாலேயதுக்கு ஹேயபரதனீகத்வரூப ஸுபத்வமுயில்லை. ஆசரயத்வமுயில்லை - முக்தருடைய விஐரஹபரிஐரஹதசீயிலும் நியத்விஐரஹான நியத்ரீக்கும் ஆசரயத்வமுண்டேயாகிலும் சன்சாரநிவர்தநகமமான ஸுபத்வயில்லை - ஆகையால் திவ்யமஜ்ஜத்விஐரஹத்துக்கே முமுகூபயுக்தமான ஸுபத்வமும் ஆசரயத்வமுமுள்ளது - “பராபர சுஐரஐரஹம் ப்ரேமவோதப்ரஸாவகம் ।
ஸ்வரூபாத்வாமினோ ரூபமுபாடேயதமம் விது: ॥ ”

(சா.தீ) முக்தாத்தமஸ்வரூபத்துக்கு ஓபயமுயில்லையென்கிறார் சன்சாரவந்தரஹிதமான இதி - சன்சரிக்கைக்கு சஹகாரியோக்யதீ கர்மவச்யத்வம் - அதுக்கு பரிசுதாத்தமஸ்வரூபத்துக்கு. நியத்விஐரஹானயென்கையால் நியத்ரீக்கு அவிஐரஹதசீயில்லையென்று சூசிதம் - ஸுபத்வமாசரயத்வமிரண்டும் திவ்யவிஐரஹத்துக்கே என்று நிகமிக்கிறார் - ஆகையால் இதி - உக்தரீத்தை காரிகையால் சஜ்ஹிககிறார் பராபரேதி - பரீ:, ப்ரஹாதிபி: அவரீ:, மனுஷ்யாதிபி:சு. சுஐரே ஈகசுரீரஹம் - ப்ரேமேதி. சவஸ்மிந் சவவிசிஷ்டே பகவதி ஈ. ப்ரேமண:, பக்தீ:। வோதஸ்ய ஈத்பாடகம்। இத் பததூய் ஹேதுரீரம் - ஐரஹத்வாடாசரய:, ப்ராபகத்வாஈசுப இத்ரீய:। சவாமிந:, பகவத: - திவ்யாத்தமஸ்வரூபாதிபி - ரூபம் திவ்யவிஐரஹம் உபாடேயதமமேதி விதுரேதி - அநுஐானரூபதூயத்தில் பாலே விதாயகமான ஈரமஸலோகத்திலும் -

(சா.சுவா) என்று விஐகல்பித்து க்ரமேனோத்தரமருளிச்செய்கிறார் சன்சாரவந்தரஹிதமான இதி। ஹேயேதி - சன்சாரநிவர்தநகமமான சவதஸிஹ்ரஹேய ப்ரதீயநீகத்வமென்கை ஆனாலும் “நியதோ வந்தோ ந ஈநியத: கர்மவச்யோ முமுகூபி:” என்று நியதமுக்தாருக்கு ப்ரணாமதீயானாதிக்கள் சொல்லுகிறது விரோதிடாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆகையால் இதி - நியதமுக்தயோ: பாபநிவர்தகத்வதீயானலக்யத்வங்க்ளிருந்தாலும் - முமுகூபயுக்தஸுபாசரயத்வயில்லையென்று கருத்து ஆனாலும் நிராத்மவநயோகநிஸ்தனுக்கு திவ்யாத்தமஸ்வரூபமிரண்டு ஆகாரயுக்தமாகையால் விஐரஹத்துக்கே அஸாஹாரணமென்கை கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - பராபரேதி - பரீ, ப்ரஹாடய:। அவரீ, அஸ்மடாடய: ஆரூக்சவ: - ஓபயோரபி சுஐரஐரஹம் - தயா ஈ சர்வசுஐரஐரஹத்வமாசரயத்வம் விஐரஹாஸாஹாரணமென்று கருத்து - ப்ரேமண:, வோதஸ்ய ஈ பக்திரூபவோதஸ்ய வா வர்தகம்। -

(சா.ப்ர) மரீாவிஐரஹே தர்சயந் பரவ்யூஹவிபவாந்நரீயாமி விஐரஹாணாமபி ததஸ்தீயாஹ - பராபரேதயாதினா - பரீ, நியதசூரப்ரஹுதய: - அவரீ, அஸ்மடாடய:। -

(சா.வி) சன்சாரவந்தேதி - உத்தமரீய காரிகயா சஜ்ஹாதி - பரீதி - பரீ, ப்ரஹாடய: - அவரீ, மனுஷ்யாடய: - சுஐரஐரஹம், சுஐரே ஈகசுரீரஹம் - ப்ரேமண:, வோதஸ்ய, ஐானஸ்ய ஈ - ப்ரஸாதகம், ஐனகம்। சவாமினோ ரூபம், திவ்யவிஐரஹ: சவரூபாத், ஐானாந்நாதிருபாத் - ததபேக்யா உபாடேயதமம், அதிசயேனோபாடேய் விது:। ததஜ்நா இதி ஷேப:। -

(சா.ச) ஈயயா சஜ்ஹாதி - பரீதி - பரீ:, சனகாதிபி:। அபரீ:, அஸ்மடாதிபி:। ப்ரேம, பக்தி: - வோத:, விசாத்ஜ்நா - தயோ:ப்ரஸாவகம், ஐனகம்। உபாயதமத்வதீய ஹேது - எததேவ ஈரமஸலோகமுஐரே ஈ தூதயதி। -

மூ - ஸரணாகதிவிதாயகவாக்யத்திலும் “மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ” என்று விஐரஹ விசிஷ்டன் இலக்காய் தோற்றினான். இத்திவ்யவிஐரஹம் பரவ்யூஹாஃவஸ்தாபஃகத்திலும் ஸு஡ாஸ்யமென்னுமிடம் ஸாஸ்த்ரிஸி஢்டம் - “சித்தால஡்நசௌக்யக்ரூபௌத்ந஡்நக(ந)தாதி஡ி:।

(ஸா.தீ) ஸரணாகதிக்கு விஐரஹவிசிஷ்டவிஷயத்வ ஸு஑மமெனகிறார் - ஸரணாகதீதி - இதரஸஜாதீயமாகத் தோற்றுகிற வி஡்வாதிக்கு பாபம் ஹரதி என்றபடி ஸு஡த்வம் கூடுமோ? என்ன பரத்வாஃவஸ்தாபஃகத்திலும் திவ்யவிஐரஹ ஸு஡ாஸ்யமெனறு ஡஑வஃஃஸ்த்ரிஸி஢்டமென்கிறார் இத்திவ்யவிஐரஹமீத்யாதி - இப்படியானால் விஐரஹத்தைச் சொல்லவேண்டி னாலும் ஃரணஸத்வ ஡்ரயௌக்ருத்ருக்கு ஹேதுவெதென்ன காட்டுகிறார். சித்தால஡்நேதி। சித்தால஡்நே சௌக்யமஸ்தி - விஐரஹாபேக்ஷயா ல஑ுத்வாத் - தஸ்தாத் க்ரூபௌத்ந஡்நகத்வாஃஃ। -

(ஸா.ஸ்வா) பாபக்ஷயத்வாரா। தத்யா ஃ ஸு஡த்வமேயென்று கருத்து - ஸ்வரூபாத்ஸ்வாமினௌரூப஡ுபாதேயதமமென்று கருத்து. ஆனாலும் த்வயம் ஃரமஸ்லௌகாதிவிஹிதஸரணாகத்யநுஸ்தானகரணமந்நமாகையால் அங்கே “மாமேகம்” என்று விஐரஹாதிஹிததயா ஃகனாக ஸரண்யன் தோற்றாநித்ருகலிங்கு தத்ரு஢்டமாக விஐரஹவிஷ்ணு பண்ணப் போமோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் ஸரணாகதிவிதாயகவாக்யத்திலும் இதி। ஃகஸத்வ ஑ுணவிஐரஹாதி-நிஷேகமன்றென்று கருத்து ஆனாலும் விஐரஹவிசிஷ்டனிலக்காகத் தோற்றினானென்கிறது கூடுமோ பரமூர்்தியிலேயன்றோ ஸு஡ாஸ்யத்வமுள்ளது? ஡்ருதீதமஸ்டலத்திலேயிருக்கிற க்ரூணரூபத்தில் கூடாதே? என்னவருளிச்செய்துகிறார் - இத்திவ்யவிஐரஹமீதி। ஸாஸ்த்ரி - “஡்ருதீதி ஸ்வா஡ிஸ்த்யா” இத்யாதி ஸாஸ்த்ரிஸி஢்டமென்கை - ஆனாலுமிங்கு திவ்யம஑்ஜல விஐரஹத்தில் ஡ாண்யாஃவயவங்கலிருக்க ஡ாதத்வாஃஃபிதான஡ுக்ஷேநேவ விஐரஹ஡ுஸந்நேயமென்று நிர்஡ந்ந முண்டோ? திவ்யாத்மஸ்வரூப஑தௌபாயத்வத்தை ஃரணங்கலிலே அநுஸதித்தால் த்ருதிவிதியுமாகாதோ? எனனவருளிச் செய்கிறார் சித்தால஡்நேதி - க்ரூபௌத்ந஡்நதா ஆதீர்யேஷா தானி க்ரூபௌத்ந஡்நதாதினி - சித்தால஡்நசௌக்யம் ஃ க்ரூபௌத்ந஡்நதாதினி ஃதி த்ருத்ரு:। -

(ஸா.஡்ர) ஸாஸ்த்ரிஸி஢்டமீதி - “தேவௌ வைகுணதா:” அஸ்தித்வாத்ர஡்ய “த்யாதவ்யௌ நித்யலௌகஸ்தௌ ஡ுக்தி ஡ுக்தி஑ல஡்ரத:। தத்யா஡ி ஡ுரூபாகரௌ ஡ுக்தானா த்வம் ஡்ருகாஸனே।। யௌகினா஡ாதி஑ாரஸ்த்யாதேகஸ்திந் ஹத்யே ஸயே। ஸுரூபா ஡்ருதி஡ா ஃ விணு: ஡்ருபந்நவதனேக்ஷணா஡்:।।” இத்யாதி ஸாஸ்த்ரிஸி஢்டமீத்ய்ருத:। விஐரஹஸ்த்யாஸ்யணீயத்வ ஃரணாவித்யேகதேஸ஑்ரஹமநுஃதிதமீத்யத்ருத்ருத்ருத்ரு ஸ்லௌகேந ஸ஑்ருஹ தம் வ்யாஃஃஃ। சித்தால஡்நேத்யாதிநா। -

(ஸா.வி) இலக்காய், லக்ஷ்ய஡ுதஸ்த்ருந்:। நநு விஐரஹஸ்த்யாஸ்யத்வ விஐரஹ ஡்ருதம் விஹாயததவயவவாஃஃஃ ஃரணஸத்வௌபாதானே கௌ ஹேதுரித்யத அஹ-சித்தால஡்நேதி - சித்தால஡்நசௌக்யாத், க்ருதஸ்த்ரு விஐரஹாபேக்ஷயா ஃரணயௌ: ல஑ுத்வெந ஑்ருஹீதும் ஸுகரத்வாத்:। க்ரூபௌத்ந஡்நதாஃஃ, ஡ாத஑்ரஹணே க்ருபாயா அந்நேஷாத்:। -

(ஸா.ஸ) ஸரணாகதீதி। ஸாரதீத்வாவஸ்தாயா ஹி தத்யௌக்ருதமீதி ஡ாவ:। “ஸமஸ்தாஸ்த்ருத்ய:” இதி வஃஃஃஃ ஡்ருவிஐரஹ஡ாஃவிஷயமீதி ஡்ருதம் வாரயதி - இத்திவ்யேதி। ஸாஸ்த்ரு஡ிஹ ஡்ருத்யாத்ருதம்:। விஐரஹஸ்த்ரு ஸர்வஸ்த்ரு ஸு஡ாஸ்யத்வேஸ்திதே ஃரணயௌரேவ ஸரணத்வ கௌ ஹேதுரித்யத்ருதாஹ - சித்தால஡்நேதி - சித்தஸ்த்யாவ஑ாஹனே ஃரணயௌ: க்ருதஸ்த்ருவிஐரஹாபேக்ஷதயாஸுகர஡ாவா஑ாஸஸ்த்ரு ஸ்வா஡்ராத்ருக்ஷா஡்ரணயா ஸ்வா஡ிஃஃஃரண஑்ரஹஸ்த்ருயேவ க்ரூபௌத்ந஡்நகத்வாத்:। -

மூ - என்றும் அருளிச்செய்தார்கள் -

“சௌக்யஸௌக்யமாடிபுணவிஃஹவான் ஹரி:। தஸ்ய ஸ்வாத்மப்ரதானே து ஸாதனம் ஸ்வபதஹ்யம் ॥”

என்று அபியுಕ್ருதும் ப்ரதிபாதித்தார்கள் - ஸரணௌ, என்கிறவிடத்திலே, “தமேவ ஸரணம் ஸக்ஷ - கழல்களையே ஸரணாக । நாகணையிசை நம்பிரான் ஸரணே ஸரண்” இதுபாதிக்கிறபடியே அவதாரணம் விவக்ஷிதம் । -

(ஸா.தீ) அநுஸரிகதை - இதில் அபியுக்ருத்யையயம் காட்டுகிறார் - சௌக்யேதி। அபியுக்ருதம், அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் ஸரணாப்தே அவதாரணம் விவக்ஷிதமீத்யாஹ। ஸரணௌ என்கிற இதுபாதி -

(ஸா.ஸ்வ) அநௌக்யத்தாலே அஸம்மதனாகானோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் சௌக்யேதி। ஸரணஸ்யாபி பதஹ்யம் முகேநேவ ஸ்வஸ்ய ஸாதனத்வமபிமதமென்று கருத்து இங்கு திருவடிகள் உபாயமென்று சொன்னால் உபாயஸ்யோபாயாந்தராதூஷகத்வமென்கிற கணக்கிலே எவ் விதோபாயாந்தர ஸங்க்ஷே சம்பாவிதே யாகாதோ? என்கை தநிராஸார்த்தமாக ப்ரமாணம் சம்ப்ரதாயானுபுணே அவதாரணம் விவக்ஷிதமென்கிறார் - ஸரணௌ என்கிற இதி கழல்கள் திருவடிகள் - அவையே, ஸரணஸ்துதைய அந்தத் திருவடிகளையே - ஸரணாக, உபாயமாக என்கை நாகணை, நாகம், ஸேஷ: - அணை, உபதானம் - மிசை, உபரி। ஸேஷஸ்யனோபரி வர்தமானஸ்ய - நம்பிரான், நம்முடைய உபகாரகஸ்ய ஸரணே, திருவடிகளே ஸரண் உபாயம் - இங்கு ஸ்ரீய: பூர்வஸ்து விசேஷணத்வே ஸ்ரீயோப்யுபாயத்வாப்யா ஸரணவஹ்யேன ஸரணாவிதி த்வீவதானாபுபதிவ்ஹவதானாபதிஸ்ச, விசேஷணதயா பத்யபேக்ஷாயா ப்ரஹ்மஸ்வஸ்திஸ்திவநிரபேக்ஷத்வாதி விரோதாபதிஸ்ச, அதஸ்த்ரீய: பூர்வஸ்து உபலக்ஷணத்வமீத்யேகதேஸிமதமாஸங்க்ய நிராகர்தம் உபகரமீககிறார் -

(ஸா.ப்ர) த்வீவதானாபதிஸ்தாப்யதயா ப்ரதிஸ்தி ப்ரதமீத்ய: - அபியுக்ருத: ஸ்ரீபராஸரஹ்யா: - ஸர்வ வாக்யம் ஸாவதாரணமீதி ந்யாயாதவதாரணவிவக்ஷம் ப்ரமாணம் சம்ப்ரதாயாப்யாமவகமயதி। ஸரணாவித்யாதிநா - கழல்கள் இதுபாதி - வஸுதேவநந்நதனாஸரணாவேவோபாயத்வேன ஸ்வீகர்தவான்। நாகணை இதுபாதி - ஸேஷஸ்யினோ அஸம்ஸ்வாமிந் உபகாரகஸ்ய ஸரணாவேவோபாய இதுபாதி: - ஸரணம் த்வீவதானாபதிஸ்தாப்யதயா உபாயத்வம் யுக்ருதம் - நது லக்ஷ்யா அபி। தயாத்வே ஸரணாப்தே வஹ்யவதானம் த்ரீஸ்தேதேத்யாதிஸங்க்ஷா உபகரமாதிகரணந்யாயாதிதத்வாதித்வீவதானஸ்ய “ஸுரோஸஸதாரஸ்ய நிபீத்ய பாதௌ” இதுபாதிஸ்திவி விசேஷ்யப்ராதான்யேனாப்யுபபந்நத்வாஹ்யாபாஸ்யா இதி வதந் ததனுபாயத்வம் ப்ரஸங்க்ஷோபாயத்வம் ப்ரஸங்க்ஷௌ -

(ஸா.வி) அபியுக்ருதம், அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானார் இதுபாதி: ஸர்வ வாக்யம் ஸாவதாரணமீதி ந்யாயேன ஸரணாவித்யத்வாதவதாரணம் விவக்ஷிதமீத்யாஹ - ஸரணௌ என்கிற இதி। கழல்களையே ஸரணாக, வஸுதேவநந்நதனாஸரணாவேவோபாயத்வேன ஸ்வீகர்தவான்। நாகணையிசை நம்பிரான் ஸரணே ஸரண், ஸேஷஸ்யினோ அஸம்ஸ்வாமிந் உபகாரகஸ்ய ஸ்வாமிந் ஸரணாவேவோபாய இதுபாதி:। அந்ர கௌஸ்தித்வீஸிஸ்த்யவாதிநா। மதுபா லக்ஷ்யா அப்யுபாயத்வம் ப்ரவத்ருக்யதே - ததனுபபந்நம் - தயாத்வே ஸரணாவித்யத்வம் வஹ்யவதானப்ரஸங்க்ஷா -

(ஸா.ஸ) ஸுணவிஃஹவான், ஸுணகவிஃஹவான் - விவக்ஷிதமீதி - ஸர்வ வாக்யம் ஸாவதாரணமீதி ந்யாயாதிதி பாவ: - அந்ரோபாயவிசேஷணத்வேன தேவ்யா அப்யுபாயகோத்யந்யே ஸரணானிதி நிர்தேஸஸ்யாது। ந ச தயா। தத: பூர்வஸ்து ஸ்ரீமக்ஷத்வோ ந விசேஷணபரி இதி பரிதர்மமநூத்ய தூஷயதி। -

मू - “चरणाविति निर्देशः पत्नीवैशिष्ट्य बाधकः।

इति मन्(दैरिदं)देरितं प्रोक्तं श्रीमच्छब्दविरोधतः ॥

शब्दस्वरसतः प्राप्तं वैशिष्ट्यं प्रथमं श्रुतम् ।

विशेष्यचरणद्वित्वं नहि बाधितुमर्हति ॥

(सा.दी) चरणाविति निर्देशविषये कैश्चिदुक्तमपनुदति। चरणावित्यादिभिश्श्लोकैः। चरणाविति द्विवचननिर्देश उपायस्य पत्नीवैशिष्ट्यं बाधत इति यदुक्तं तन्मन्देरितमिति पूर्वेः प्रोक्तम् - कुत इत्यत्राह। श्रीमदिति। श्रीमच्छब्देन विरोधतः - एतदुक्तं भवति। श्रीमच्छब्दोक्तेन पत्नीवैशिष्ट्येन प्रथमश्रुतेन - तस्य चरणाविति निर्देशस्य दौर्बल्यात्। इममेवार्थमुत्तरश्लोकेन विशिष्य दर्शयति। शब्देति - शब्दस्वारस्यतस्सिद्धमिदं पत्नीवैशिष्ट्यं प्रथमं श्रुतम् - अतः प्रबलमिति भावः - द्वितीयान्तमेतत् - विशेष्य चरणद्वित्वं पश्चाच्छ्रुतं बाधितुं नार्हति हि - हीति मीमासाप्रसिद्धिः सूच्यते। -

(सा.स्वा) चरणावित्यादिना - चरणाविति द्विवचननिर्देशः पत्न्या विशेषणत्वं बाधकमितीदं वचनं मन्दैः प्रोक्तम्। मन्दानामेवेदं वचनम्। न विवेकिनामिति भावः - कुतः? श्रीमच्छब्दविरोधतः - तथा सति श्रीमच्छब्दावगत विशेषणत्वबाधापत्तेः। ननु विशेषणत्वाङ्गीकारे चरणद्वित्वविरोधापत्तिरित्यत आह - शब्दस्वरसत इति - श्रियो विशेषणत्वं नास्तीति कल्पनं विशेषणत्वे साधकमानाभावाद्वा? उत बाधकबलाद्वा? इति विकल्प्य आद्य आह - शब्दस्वरसत इति - दण्डी गच्छतीत्यादिवत्स्वारसिकशब्दस्यैव प्रमाणत्वात्। द्वितीय आह - प्रथमश्रुतमिति - उपक्रमाधिकरणन्यायेन चरम श्रुतचरणद्वित्वस्योपक्रमावगतविशेषणत्वेनैव चरणद्वित्वस्य नेयत्वादुपक्रमोपसहारयोस्तुल्यत्वे अयं न्यायः प्रधानविशेष्यचरणद्वित्वाभिप्रायेणोपपन्नस्यात्।

(सा.प्र) सम्राड्द्वितीयत्वप्रदर्शनेनापहसति। चरणावित्यादिना । -

(सा.वि) इत्याक्षिप्तं, तदाक्षेपत्वेनाङ्गीकृत्यन्यायतः परिहरति - चरणाविति - द्वित्वनिर्देशः पत्नीवैशिष्ट्यबाधकः। उपायभावे द्वित्वनिर्देशः पत्नीवैशिष्ट्यं बाधते - अतःपत्न्या उपायत्वं नास्तीत्युपलक्षणत्वमेवेति मन्देरितम्। न्यायानभिज्ञवचनमिति प्रोक्तम् - न्यायविद्विरिति शेषः - कुतः? श्रीमच्छब्दविरोधतः। उपक्रमश्रुत श्रीमच्छब्दोपस्थितवैशिष्ट्यं विरोधेन उपसहारस्य चरणद्वित्वं वैशिष्ट्यं बाधितुं न शक्नोतीत्यर्थः इममेवार्थं विशदयति - शब्दस्वरसत इति - उपक्रमाधिकरण विरोध - इति भावः। -

(सा.सं) चरणाविति - बाधकत्वमस्य श्रीमच्छब्दाभिप्रेतविपर्ययतः परिच्छेदकत्वकृतम्। चरणावित्येतदेव त्वदीय श्रीमच्छब्दाभिप्रेतविरोधि किं न स्यादिति शङ्कापरिहाराय हेतुपरचतुर्थचरणविवक्षितमर्थं विवृणोति। शब्देति - अयं भावः - मतुप्तावत् श्रुतिरूपं प्रमाणम् - चरणद्वित्वं तु वस्तुरूपं सामर्थ्यं लिङ्गम् - किञ्च मतुपो विशेषणतया न्वयपरत्वमनुशासनानुमतं स्वरसतः प्रथममेव प्रतीतम्। एवं चोपक्रमाधिकरणन्यायेन असज्जातविरोधित्वेन प्रथमश्रुतं श्रीवैशिष्ट्यं प्रबलम् - अनन्तरश्रुतसज्जातविरोधिचरणद्वित्वं श्रवणस्य विशेष्य चरणद्वित्वपरतया नेतुमलम् - अन्यथा उपक्रमाधिकरणविरोधादिति । -

मू - चरणानिति वक्तव्यमिति यच्च प्रसज्जितम् ।
 ग्रन्थजैरपहास्यन्तत्पतिप्राधान्यतोऽन्वयात् ॥
 न सम्राजिसपत्नीके सद्वितीयोक्ति साहसम् । -

(सा.दी) विशेष्यस्येति वक्ष्यमाण पति प्राधान्यहेतु सूचनार्थम् - वैशिष्ट्यपक्षे चरणानिति वक्तव्यमिति यत्परैः प्रसज्जितं तद्ग्रन्थजैः, शास्त्रगतिविद्विरपहास्यम् । - कुत इत्यत्राह । पति प्राधान्यतोऽन्वयात् - द्वित्वमुपपद्यते । यथा सामात्यो राजा आहेत्येव प्रयोगः । अमात्यविशिष्टत्वेऽपि राज्ञः आहुरिति प्रयोगाभावात् - अत एव “गुरोस्सदारस्यनिपीड्य पादौ” इत्यादिकं दृश्यते - पत्युः प्राधान्यतस्सम्बन्धादित्यर्थः । अत्र दृष्टान्तं दर्शयति - न सम्राजीति । पत्नीविशिष्टे सम्राजि अयं सद्वितीय इत्युक्तिरेव साहसम् । तद्यथा न कर्तव्यम् - विशेषणस्य विशिष्टेऽन्तर्भावादत्र द्वित्वं नाङ्गीक्रियते । -

(सा.स्वा) अन्यथासिद्धस्योपसंहारस्थस्य चरणद्वित्वस्योपक्रमबाधकता कैमुत्येन दूरनिरस्तेत्याह । विशेष्येति - परोक्तबाधकं निरस्य बाधकतर्कमपि परिहरति । चरणानिति । समस्यमानपदार्थसंबन्धिलिङ्गवचनानां प्रधानमात्रानुसारित्वात् । सामात्यो राजा वदतीति प्रयोगः । ननु वदत इति - “गुरोस्सदारस्य निपीड्य पादौ” इति प्रयोगः नतु पादानिति उभयोस्समप्राधान्यविवक्षायामेव भवदुक्तनियमः, ननु श्रियो विशेषणत्वे “मामेकं शरणं ब्रजः” इति एकस्यैवोपायत्व कथनं बाधकमित्यत आह । न सम्राजीति । अद्वितीयो राजा धुरं वहतीत्युक्ते -

(सा.प्र) दर्शितं गुरुसाहसमित्युपायद्वित्वप्रसङ्गोऽभिप्रेतः - लक्ष्म्या उपायत्वं सर्वशक्ति विरोधीति शङ्कां प्रतिबन्ध्या परिहरन् -

(सा.वि) वस्तुतस्त्विदं चोद्यमेव नेत्याह - चरणानिति वक्तव्यमिति । विशेषणीभूतश्रिय उपायत्व प्रार्थनायामन्वये चरणानिति स्यादिति यच्च प्रसज्जितम् । तद्ग्रन्थजैरपहास्यम् - तथात्वे लक्ष्मणविशिष्टो रामभद्र आगत इत्यत्रापि द्विवचनप्रसङ्गात् । तथा “चरणौ शरणं श्रीमन्नारायण तवाश्रयः” इत्यत्र उपक्रमन्यायविरोधाभावेऽपि पति प्राधान्येन द्विवचनान्वयादेव श्रियो वैशिष्ट्यमिति भावः । अत एव “गुरोस्सदारस्य निपीड्यपादौ” इत्यादि बहवः प्रयोगाः दृश्यन्ते । किं बहुना ? श्रीनारायणयेरिति श्रियः प्राधान्यविवक्षायामपि चरणाविति निर्देशो निर्बाध एव स्तनादीनां द्वित्व विशिष्टजातिः प्रायेणेत्यभिधानात् । अत एव “स्तनौसम्बिभ्राणा” इत्यादि प्रयोगास्सङ्गच्छन्ते । अतो न द्विवचनविरोधः - ननु मामेकमिति चरमश्लोके अद्वितीयस्य शरण्यत्वोक्तेश्च श्रियश्शरण्यत्वे सद्वितीयत्वं स्यादित्यत आह । न सम्राजीति । सम्राडद्वितीयोऽस्मिन्नगरे वर्तत इत्युक्तस्य पत्न्यादि वैशिष्ट्यं नास्ति तत्सत्त्वे कथमद्वितीयस्यात् ? -

(सा.स) परोक्तं बाधकतर्कं चोपालभते । चरणानिति - पतीति - द्विवचनान्त चरणशब्दार्थस्य श्रीमच्छब्दार्थं प्रत्येवान्वयः - पदार्थः पदार्थेनान्वेति इत्येव ग्रन्थजैरभिधानात् - विशिष्टवाचिपदोपस्थाप्ये विशेष्यस्यैव प्रधानत्वात् - उभयोस्समप्राधान्यविवक्षायां हि चरणानिति वक्तव्यमित्यर्थः - ननु “मामेकं शरणं ब्रज” इति भगवतैवोक्ततया भगवानद्वितीय एव शरण्यो वाच्यः - श्रियोऽपि शरण्यत्वे सद्वितीयता स्यात् - तच्च साहसमात्रमित्यत आह - न सम्राजीति - “यथा चोलनृपस्सम्राडद्वितीयोऽस्ति भूतले” इत्यादि यामुनाचार्यग्रन्थप्रत्यभिज्ञापनायात्र सम्राट्छब्दः - यथा सपत्नीकस्सम्राडद्वितीय इत्युक्ते पत्न्या सद्वितीयत्वादद्वितीयत्वादि हानिरिति साहसं को ब्रूयात् । -

(सा.सं) अद्वितीयपदं स्वसमान सम्राडन्तरव्यावर्तकम्। सपत्न्यादेरितितु प्रकृतेऽपि तुल्यमित्यपराभूय अलक्ष्मीकशरण्य इति महत्साहसं दर्शितम् - अद्वितीयत्वोक्तिगुणतोऽपि सद्वितीयतां न सहत; इति च वादावतारादित्यर्थः - कुतर्कान्तराण्यप्याशङ्क्य दूषयति - सर्वेत्यादिना। ॐ, इत्थ न्यायसञ्चरणम्। -

மூ - இப்படியிருக்க “**“*चरणौ*”** என்கிற **द्विवचन**மாத்ததைக்கொண்டு **श्री**சம்பந்தத்தை **उपलक्षण** மென்னில் இக் **गुणादिसंबन्ध**த்தையும் இப்படி சொல்ல **प्रसङ्ग**க்கும். **चरण**சஷ்டத்தில் **उपायवाचिशब्द**சம**भिव्याहार**த்தாலே **उपयुक्तगुणविग्रह**விஷிஷ்டன் **उपाय**மாகிறானென்று **विवक्षित** மென்னில் இது இங்கும் **तुल्यम्** - இப்படியிருக்கவிவளை **विशेषण**மாகக்கொள்ளில் **सर्वशक्तित्वविरोधं** வருமென்பார்க்கு இப் **पुरुषकारापेक्षै**யிலும் **सर्वशक्तित्वविरोधं** **प्रसङ्ग**க்கும் “**युवत्वादौतुल्ये**” என்கிற **श्लोक**த்திற்சொன்ன **गुणविभाग**ததின்படியே -

(சா.தீ) **विपक्षे** **बाधक**மாக **प्रतिबन्धि**பருளிச்செய்கிறார் - இப்படியிருக்க **इत्यादि**யால் இப்படிச் சொல்ல, **उपलक्षण**மென்று சொல்லவேன்கை - **चरण**சஷ்டத்தில் **इत्यादि**, **गुणवैशिष्ट्य** **प्रतिपादक**மான **नारायण**சஷ்டத்துக்கும் **उपलक्षणम्**। **उपायवाचिशब्दम्**, **शरण**சஷ்டம், **उपयुक्तगुणविग्रह**விஷிஷ்டன் **उपाय**னாகிறானென்று **नारायणचरण**சஷ்டத்தில் **विवक्षित**மெனனில் இவ் **विवक्षै** **पत्नीसंबन्ध-** **प्रतिपादक**மான **श्रीमच्छब्द**த்திலும் **तुल्य**மென்கை இப்படியிருந்தும் **श्रियो** **विशेषण**த்வபக்ஷே **सर्वशक्तित्वहानि** வருமெனபார்க்கு **पुरुषकारत्व**பக்ஷத்திலுமிந்த **दोषं** **समान**மெனகிறார் இப்படியிருக்க **इत्यादि**। இவள் **पुरुषकार**மாக **ईश्वर**ன் **उपाय**மாகை **ईश्वर** **स्वातन्त्र्यनियत**மென்னில் இவளாலே **विशिष्ट**னாப்க கொண்டு **शरण्य**னாகையும் **ईश्वर** **स्वातन्त्र्यनियत**மென்று கொள்ள **वे**னும்மென்கிறார் - **युवत्वादौ** **इत्यादि**யால் - இவளாலே **विशिष्ट**னாய **शरण्य**னாகையில் -

(சா.ஸ்வா) இப்படியிருக்க **इति**। **परपक्षे** **प्रतिबन्धा** **समाधातुं** **बाधकान्तर**மும் சொல்லுகிறார் இப்படியிருக்க **इति**। **परोक्तसाधकमाशङ्क्य** **स्वपक्षे** **अपि** **समानं** அந்த **समाधान**மெனகிறார் **युक्तत्वादौ** **तुल्ये**த்யாதினா -

(சா.ப்ர) “**“*लक्ष्मीः पुरुषकारत्वे निर्दिष्टा परमर्षिभिः। अधृष्यत्वं धृत्वाकमितुरधिगम्यत्व जननीम्।।*”** **इत्याद्यानुगुण्यात्पुरुषकारत्वस्य** **प्रामाणिकतया** **तस्य** **भगवत्सङ्कल्पसिद्धत्वे** “**“*सर्वकामप्रदां रम्यां संसारार्णवतारणीम्। ऐश्वर्यमक्षरगतिं परमं पदं वा कस्मैचिदञ्जलिभरं वहते वितीर्य ।।*”** **इत्याद्यानुगुण्यादुपायत्वमपि** **भगवत्सङ्कल्पनियतमिति** **परिहारोऽपि** **समान** **इत्याह**। இப்படியிருக்க **इत्यादि**னா। **अथशरणशब्दार्थ**மாஹ -

(சா.வி) **चरणाविति** **द्विवचनेन** **उपलक्षणत्वाङ्गीकारे** **गुणविग्रहादेर्युपलक्षणत्वमुच्यताम्** - **यदि च तत्र शरण** **शब्द** **समभिव्याहारादुपयुक्त** **गुणविग्रहविशिष्ट** **एवोपाय** **इष्यते** **तर्ह्यत्रापि** **समान** **इति** **सिद्धोपाय** **शोधनाधिकार** **एवोक्तमिह** **स्मारयति** - இப்படியிருக்க **इति** - **प्रति** **बन्धन्तरेणापि** **सर्वशक्तित्वविरोधं** **परिहरति** - இப்படியிருக்க **इति** - **युवत्वादाविति**। **युवत्वादौ** **तुल्य** **इत्युक्तरीत्या** **पुंस्त्वसुलभप्रतापोष्मलत्वदण्डधरत्वादेः**

(சா.ச) **द्विवचन**மாத்ததை **इति**। **मात्र** **चाबाधकप्रमाणाभाव**ஸ்சூচিত:। **तर्हि** “**“*सर्व वाक्यं सावधारणम्*”** **इति** **न्यायेन** **चरणद्वयातिरिक्त** **सर्वव्यवच्छेद** **प्रसङ्ग** **इत्यर्थः** - **चरण**சஷ்டத்தில் **इति** - **चरणमात्र**ஸ்யோபாயத்வானுபபத்யா **तदुपयोगि** **गुणविग्रहविशिष्ट**ஸ்யோபாயத்வ் **कल्प्यत** **इति** **चेदित्यर्थः** - இங்கும் **तुल्य**மिति। “**“*लक्ष्म्या सह*”** **इति** **प्रमाणान्यथानुपपत्तिरुपायत्व** **कल्पिका** **प्रकृतेऽपि** **समाने**த்யर्थ: - **पुरुषकारापेक्षायां** **सर्वशक्तित्वविरोधः** - **तस्या** **ईश्वरस्वातन्त्र्य** **नियतत्वादित्याशङ्क्य** **प्रतिबन्धा** **समाधत्ते**। **युवत्वादाविति** - **अपरवशतापतिपारार्थस्य** **शत्रुशमनं** **करुणायाः**। **स्थिरत्वमग्निश्च** **प्रतिद्वन्द्विगुणः**। -

மூ - புஸ்த்வ, பிதூத்வ, ப்ராஸாஸிதூத்வாபிகளாலே ப்ராபாபிதூத்ரனாம, த்ரணதூரனாம, த்ரிகூரூ இஸூரனணப் பற்ற இழிவார்க்கு ஸ்ரீத்வ, மாதூத்வாபிகளாலே வந்த மாத்வவாத்ஸூயாதி குணாதிஸயத்தாலே இவள் அவணைப்பற்ற நமக்கு புருஸ்காரமாகையும், இஸூரஸூவாத்ந்யநியத எனூ ஸொல்லில், அப்படியே ஸஹதர்மஹாரிணியான அவளாலே விஸிஸ்டனாம்க் கொண்டு ஸரண்யனாகையும், இஸூரஸூவாத்ந்யநியத மென்று கொண்டால் ஒரு ப்ராணத்தூக்கும் விரோதமில்லை - இவ்விடத்தில் ஸரணஸஹதம், “உபாயே குஹரக்சித்ரோஸஸஹதஸரணமித்யயம்। வர்ததே ஸாப்ரதத் த்வேஸ உபாயார்த்தேக வாஹக: ||” எனூ விஸேஸிக்கையாலே உபாயபரம் -

(ஸா.தீ) ப்ராணஸூஹகம் ஸஹதர்மஹாரிணியானவென்கூர விஸேஸணம் - “இயம் ஸீதா மம் ஸூதா ஸஹதர்மஹரீ தவ” இத்யாதி த்ரஸூயம்। இனி ஸரணஸஹதார்த்தம்ருளிஷ ஸெய்கூரார். இவ்விடத்திலென்று - ஸாப்ரதம், -

(ஸா.ஸூ) இங்கு ஸரணஸஹதம் ரகஸ்கபரமோ? குஹபரமோ? ப்ராப்யபரமோ? ரகஸ்கபரமாகில் ஸர்வாபிகாரி ஸாஹாரணமாகையாலே இங்கு அகிஸூனம் ப்ராதி ரகஸ்கத்வகதனம் வ்யர்த்தம் - குஹபரமாகில் ஸாஹிதம் ப்ராஹதானுபயுஹ்தம் ஹ ப்ராப்யபரமென்னில் உபாயபரபூர்வஸூரணத்திலே தத்வகதனம் வ்யர்த்தம்। உதூரஸூரணத்தோடே பூரீஸூவ்யமும் வரும் - “உபாயே குஹரக்சித்ரோஸஸஹதஸரணமித்யயம்। வர்ததே ஸாப்ரதத் த்வேஸ உபாயார்த்தேக வாஹக: ||” என்கையாலே உபாயபரமென்னில் அந்த வஹனம் “இதம் ஸரணமஜ்ஞானம்” எனூ ப்ராப்திவிஸயஸரண-ஸஹதவ்யாஹ்யானமன்றோ? இங்கு விஹமானப்ரபதவ்ய விஸயஸரணஸஹதவ்யாஹ்யானமன்றோ? என்ணவருளிஷ ஸெய்கூரார் - இவ்விடத்தில் இதி - இவ்விடத்தில், தூயத்தில் ப்ராப்தவ்யவிஸயதயா ப்ராப்தஸரணஸஹதம் - விஸேஸிக்கையாலே இதி। விஸேஸிக்கை, ரகஸ்க பரமன்று - கிந்துபாயபரமென்று, ஸொல்லுகை - ப்ராப்திவிஸயஸரணஸஹத வ்யாஹ்யானமானால் அஹதன விஸயதயா ரகஸ்கத்வப்ரஸதூரஹவாதூஹஸ்ய ஸாஹிதத்வா-தூபாயார்த்தகத்வஸ்ய ஸூவதஸ்ஸிஹதயா விஸேஸகவஹனம் வ்யர்த்தமாக ப்ராஸஜ்ஜிக்குமென்றபடி - ப்ராப்தவ்யவிஸய-ஸரணஸஹதவ்யாஹ்யானமானால் ரகஸ்கத்வஸ்ய இஸூரே விஹமானதயா தத்பரத்வப்ரஸதூரீ ததூயுதாஸேனோபாயபரத்வஸூதாபனம் ப்ராபூஜனமென்று கருத்து - உபாயபரமாமென்று விஸேஸகவஹனமில்லாவிட்டால்

(ஸா.ப்ரா) இவ்விடத்தில் இத்யாதினா - நனு ஸக்தியோகவத்ப்ராபதூரப்யூ பாயத்வாஹ்ர வ்யூபாயத்வானுஸந்நானம் வ்யர்த்தமித்யத்ர -

(ஸா.வி) அனுஸவஸ்ய ஸூவதந்நேஹ்ரஸிஹதத்வாத்ர மமாஸூரதவிஸயே த்ரீயம் ப்ராதி த்வம் புருஸ்காரஹாவம் வஹஸூவதி நியமனஸ்ய ஹ ஸூவதந்நேஹ்ரஸிஹதத்வாத்புருஸ்காராபேஹ்யாஸம் ஸர்வஸக்தித்வவிரோத இதி பாரிஹாரே ஸஹதர்மஹாரிணீவீஸிஸ்ட்யேன ஸரண்யஸ்யாபி ஸகவதிஹ்ரஸிஹதத்வாத்ர ஸர்வஸக்தித்வவிரோத இதி ஹாவ:। இழிவார்க்கு, கஹ்ரதாம் - இவள், இயம் - அவணைப்பற்றி, தம் ஸகவந்தம் ப்ராதி - நமக்கு மம் தாஸஸ்ய। புருஸ்காரமாகையும், புருஸ்காரஹாவஸூ அவளாலே தயா கொண்டால், ஸூவீகரூதி ஹேத் - ஸரணஸஹதார்த்தமாஹ - இவ்விடத்தில் இத்யாதினா - ஸாப்ரதந்து தூயாந்தஹிவூ -

(ஸா.ஸம்) ப்ராதிமா, ஸாபராஹூரபி ஸூவத ஂவாஸூரணியத்வம் - புஸ்த்வஸூலஹான், புஸ்த்வைகாந்தான் - கூத்வா, வ்யவஸூதாப்ய। வா ஸஹதஸஹர்த்த:। ஸூக்தம், விஹாரவிஸேஸார்த்தம்। ஸிஹதா, குணவிஸஜனம் - ஒரு ப்ராணத்தூக்கும், “பதி விஸூவஸ்ய - ந தத்ஸமஸூ - தமேவம் விஹான் - பராஸ்ய” இத்யாதினாஸம் விரோத இத்யர்த்த:। உபாயார்த்தேகிதி - ரகஸ்தூபரத்வமயுஹ்தம்। -

மூ - “**ஹர்ந்யாஸஹலா஢ேவ ஸ்வயத்நவின்னவூத்நயே ।**
அத்ரோபாயாந்நர்ஸ்தானே ரக்ஷகோ வின்னவேஷித: ॥”

(ஸா.஢ீ) ஢்வயத்நில் அந்நர்஑த்மாநாபோத்ந - ஸரணஸஹ்ஸ்யோபாயபர்ஸ்வப்ரயோ஑ந காட்டுகிறார் ஹர்ந்யாஸேதி।
 அத்ர, மந்நே। ஸரணஸஹ்ஸ்தேந ஢க்திஸ்தானே ரக்ஷகோ வின்னவேஷித: - கிமர்த்஢்? ஸ்வரக்ஷா஢ர்ஸமர்ப்பணஹலா஑தா தத்ர
 ஸ்வயத்நவின்னவூத்நி: ஸி஢்஢்வயதி ததர்த்஢் - ஹர்ந்யாஸபர்யவஸித: ஑பாயஸ்தானே நிவேஷ இதி யாவத் । -

(ஸா.ஸ்வா) ஸர்வா஢ிகாரிஸா஢ாரணமாபிஞ்ஞத்நாலு஢் ஸ்வரூபகயநமாபக்ஞாணாடு ஑ோஸூத்நவரணரூபா஑்நகயநார்த்யதயா
 ரக்ஷகத்வபர்மேயா஢ெந்நு கருத்நு ஆனாலு஢் ஑ோஸூத்நவரணததை அ஑்ந்நமாகப்பலவிடத்திலு஢்
 வி஢ியா நிற்க அத்தை வ்யவக்ஞே஢ிதது வ஑நத்நான் ஑பாயபர்மாக நிஷ்கர்ப்ஷிககக்ஞா஢ோ?
 என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் - ஹர்ந்யாஸேதி। அகிஷ்நேநேதி ஷேஷ:। அவிஷ்நா஢ிகாரிணா ஸ்வயத்நவின்னவூத்நயே,
 ஸ்வநிர்஢ர்ஸ்வார்த்஢் - அத்ர, ஢்வயே - ரக்ஷகநயாவஸ்தித எவ ஸ்ரீமந்நாராயண: ஹர்ந்யாஸஹலா஑பாயாந்நர்ஸ்தானே நிவேஷித:
 - ஸ்தாபித:। ஢ஹுப்ரமாணஸி஢்஢்மாந ரக்ஷகத்வவ்யு஢ாஸம் பண்ணி ஑பாயபர்மாக நிஷ்கர்ப்ஷிககிற வ஑நத்நுக்கு
 கரணமந்நா஢ி஑தஸரணஸஹ்ஸ்ய ப்ரபத்நவ்யவிஷயஸ்யா஑ேநந ஸா஢்யோபாய ஸா஢ாரணோபாயத்வா஢ி஢ானஸ்ய ஢஑வத்:
 ஑பயாந்நர்ஸ்தானாபத்நிவ்ய஑்நன஢ு஑ேந ஢஑வநோ நிர்வ்யா஑்ந஢ுபாயாந்நர்ஸ்தானாபத்நேஸ்ஸர்வ஢ுத்நி: வૈபஸ்யநைர்஑்ந்யா஢ி
 ப்ரஸ஑்ந்ந்நயேநாஸ஢்வா஢கிஷ்நநிவீஷயே ஢஑வத் ஑பாயாந்நர்ஸ்தானாபத்நி஑ேந்ந஢ூத்நஹர்ந்யாஸ஑்நோநே தாத்பர்யமே
 ஸுஸ்தாபிக்ஞைகயால் தாத்பர்ய ஢ெந்நு கருத்நு - இ஢் அர்த்஢் விரோ஢பர்ஹாரதூதிலே ஢்வயா஢ிகாரத்நிலே -

(ஸா.ப்ர) ஑பாயத்வானுஸந்நானஸ்ய ஸ்வயத்நவின்னவூத்நி: ஑ல஢ித்யாஹ। ஹர்ந்யாஸேந்யா஢ிநா। -

(ஸா.வி) நநு கத ப்ரகூதே ஑பாயபர்ஸ்வ஢ித்யந்ந ஆஹ। ஹர்ந்யாஸஹலா஢ிநி। ஢்வயஸ்ய ஹர்ந்யாஸகரணமந்நதயா
 தத்ந்நகாஷ்யோ ஹர்ந்யாஸ: - தத்ந்நலாத் - ஹர்ந்யாஸோ நாம? ரக்ஷா ஢ர்ஸமர்ப்பணம்। ரக்ஷா஢ர்ஸ஑ ஸ்வானுஸ்தேய ஢க்தி஑ோ஑:।
 தஸ்ய ஸமர்ப்பணம் நாம? அஹமஸக்தஸ்த்வமேவ தந்நிர்வாஹகோ ஢வேத்யநுஸந்நானம்। தந்நிர்வாஹகத்வம் ததர்த்஢் -
 ஢க்தி஑ோ஑மநுதிஸ்தேதி நார்த்: - ஢க்தி஑ோ஑ோ யதா நிர்வி஑்நோ மம ஸ்யாததா நிர்வஹஸ்தேதி ஑ நார்த்:। கிந்து த்வமேவ
 தத்நுஸ்தானஸா஢்யம் ஑லம் தத்நுஸ்தானம் விநேவ ஢ேஹிதி। இ஢்மேவ ஑பாயாந்நர்ஸ்தானநிவேஷநம் - ததா ஑ தத்ந்நலாதத்ர ஢்வயே
 ஑பாயாந்நர்ஸ்தானே ரக்ஷகோ வின்னவேஷித: - கிமர்த்஢் ஸ்வயத்நவின்னவூத்நயே, ஸ்வ஢ோக்ஷார்த்நவ்யாபாரநிவூத்நர்த்஢் । -

(ஸா.ஸம்) ஸகிஷ்நஸா஢ாரணஸ்ய தஸ்யாகிஷ்நே ப்ரயோ஑நா஢்வா஢ிதி ஢ாவ: - அர்தாந்நர்ஸ்வயு஢ாஸேநேஹ ஑பாய-
 மாத்நார்த்நகத்வநிஷ்கர்ப்ஷ஑லம் ஸ஑்ந்நஹாதி ஹர்ந்யாஸேதி। தஸ்ய ஢ல஢ிஹ ஢ு஢்஢ி஢ீர்வந்யவிரோ஢ி஢ஹாவிஷ்வாஸபர்வகத்வம்
 - ஸ்வஸ்வரூபா஢ிந்யாயஸ்ய ஸ்வயத்நானிவர்தகத்வா஢ேவகார: - ஹர்ந்யஸநவி஢ுரஸ்ய ஸ்வயத்நே஑ிபி வின்னவூத்ந
 ஑஢யதஸ஑்யவநாத்ஸர்ஸரணமேவ ஸ்யா஢ிதி ஹர்ந்யாஸஹலா஢ேவ ஸ்வயத்நவின்னவூத்நய இத்யுத்நி: - ஸ்வயத்நவின்னவூத்நி
 ஸமானா஢ிகரணஹலவ஢்நர்ஸநே ஸதி ஢ோக்ஷஸி஢்஢ிரேவாவிஸ஢்வேந ஸ்யா஢ிதி ஢ாவ: - ஸ்வயத்நவின்னவூத்நயே,
 நைர்஢ர்யஸி஢்஢்வயே - அத்ர, அகிஷ்நப்ரபத்நிவி஢்யாயாம் - ரக்ஷக:, ஸகிஷ்நஸ்யாபி ரக்ஷகதயா ஸ்தித: -
 ஑பாயாந்நர்ஸ்தானே, ஢ுஷ்கரோபாயாந்நர்ஸ்தானே நிவேஷித:, ஸ்தாபித: - எவ஢ுபாயார்த்நகத்வ எவாத்ர ஸரணஸஹ்ஸ்யஸ஑ல:।
 ந ஑ேத்ந்நப஑ இத்யநேநேவ வக்ஷ்யமாணவி஢யா -

(सा.सं) साङ्गसमर्पणप्रकाशनाद्विफलस्यादित्यपि सूचितम् - कारिकयाभिप्रेतमर्थं विवृणोति। सर्वेति। -

(சா.ஸ்வா) इत्यं भरन्यास एव भगवत उपायान्तरस्यानापत्यापादकः - இப்படி அல்பவ்யாபாரத்தாலே
भक्तिस्थानத்திலே நிற்பனோ? என்று शङ्कியாமைக்காக सहजकारुण्येति। ईश्वरனை நிறுத்துகிற
प्रपत्तिप्रकारं ईश्वरस्योपायान्तरस्थाननिवेशहेतुवान् प्रपत्तिप्रकारम्। उपायान्तरस्थाननिवेशहेतुत्वरूप
प्रपत्याकारमेன்றபடி. उपायत्वोक्तिः प्रपत्तेः भगवदुपायान्तरस्थाननिवेशहेतुत्वरूपा-
साधारणाकारद्योतनार्थेयென்று கருத்து - यद्वा, उपायान्तरस्थानத்திலே ईश्वरனை நிறுத்துகிற
प्रपत्तिप्रकारमावது? उपायोभवेति भरस्वीकार प्रार्थनै - उपायत्वोक्तिக்கு भगवत उपायान्तरनिवेशस्य
पुरुषव्यापारमन्तरेणासम्भवात् - “तदेकोपायता याचना। त्वमेवोपायभूतो मे भव” इत्यादि
प्रमाणानुगुण्येनोपायो भवेति प्रार्थनायां तात्पर्यम् - “प्रार्थनामात्रसन्तुष्टो जन्तोर्यच्छति वाञ्छितम्। इति
निश्चित्य भगवत्प्रार्थनाशरणागतिः॥” इत्युक्तप्रकारविशेषोपलक्षितप्रकारिवैशिष्ट्याभिप्रायेणाह।
एवमिति - गद्यभाष्यத்திலும் “अनन्यसाध्ये स्वाभीष्टे महाविश्वासपूर्वकम्। तदेकोपायता याचना
प्रपत्तिशरणागतिरिति कथं लक्षणं सङ्गच्छत इति चेदुपलक्षणपरतयाप्युपपत्तेः
पृथिवीत्वोपलक्षकगन्धवत्त्वादिवत्” इति निक्षेपरक्षैपिलும் சொல்லுகிறபடியே उपायत्वप्रार्थनैयைச்
சொன்னால் भरन्यासமும் सिद्धிக்கும் प्रपत्तियावது? प्रार्थनान्वितभरन्यासः - तत्र विशेषणीभूत
प्रार्थना च रक्षकत्व प्रार्थना उपायत्वप्रार्थना चेति द्विप्रकारा। तत्र रक्षकत्वप्रार्थना अङ्गभूतगोमृत्ववरणात्मिका
भवति। उपायत्वप्रार्थनात्वकिञ्चनाधिकारिणं प्रति भगवत उपायान्तरस्थाननिवेशस्या साधारणफलत्वाद्
साधारणफलप्रार्थनात्मनावतिष्ठते - “अप्रार्थितो न गोपायेत्। रक्षापेक्षां प्रतीक्षते” इत्यादि प्रमाण
बलेन असाधारणफलप्रार्थनयापि भवितव्यम्। अन्यथा तादृशफलदित्सा भगवतो न स्यात्। तथा च प्रकृते
उपायान्तरस्थानத்திலே ईश्वरனை நிறுத்துகிற प्रपत्तिप्रकारमावது केवलरक्षकत्व प्रार्थनैயன்று.
तादृशप्रार्थनया अस्योपायो भवेयमित्यसाधारणफलदित्साया उपायान्तरस्थान निवेशस्य चासम्भवात्।
किन्तूपायत्वप्रार्थनैयை என்று கருத்து இவ் அர்யம் “எனக்கு भरமில்லாதபடி उपायान्तरस्थानத்திலே
நின்று रक्षिक्कவேணுமென்றிறே उपायशब्दத்துக்கு तात्पर्यम्” என்று विरोधपरिहारத்திலே
சொல்லப்பட்டது இங்கு उपायமாக अध्यवसிக்கிறேனென்று महाविश्वासத்தைச் சொல்லி मन्त्रं
पर्यवसित्तिருக்க शरण्यशब्दத்திலே प्रार्थनान्वितभरन्याससिद्धि येनங்ஙனே என்னில்
महाविश्वासमावது? शास्त्रचोदितविषये दृढाध्यवसायम्। अतु निष्कर्षकवचनमिल्लेययाकिल् भगवत
उपायान्तरस्थाननिवेशे प्रमाणाभावात्केवल रक्षकत्वाध्यवसायमात्रमायिरुक्कुम्। निष्कर्षकवचन सद्भावे
तु भगवत उपायान्तरस्थाननिवेशस्य प्रामाणिकत्वात्तदध्यसायमायिरुक्कुम्. उपायान्तरस्थाननिविष्ट
नाक अध्यवसிக்கிறேனென்றால் இந்த विश्वास தானும் स्वविषयभूत भगवदुपायान्तर स्थाननिवेशं
स्वतस्सिद्धमல்லாமையாலே तत्सिद्धिनिमित्तமாக प्रार्थनान्वितभरन्यासத்தை आक्षेपிக்கிறதென்று
கொள்ளவேணும். அதிலே भरन्यासमात्रத்தைச் சொன்னால் प्रार्थनै सिद्धियावது - प्रार्थनैयைச்
சொன்னால் भरन्यासमर्थसिद्धமாகையாலேயும், प्रमाणानुसारத்திலேயும், -

மூ - இங்கு ஐக்யோகஸ்தானத்திலே ஸ்ரபத்தி நில்லா நிறக ஐஸ்வரன் ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நிற்கையாவதெனென்னில - அங்மாக ஸ்ரபத்தியும் பண்ணி ஁பாயமாக ஁பாஸனமும் அநுஸித்துப்பெறவேண்டும் ஑லத்தை அவ் ஁பாய் ஒழியவே ஸ்ரபத்திமாத்தாலே பெறுகைக்கடி ஐஸ்வரனுடைய ஑ஹகாருண்யாதி ஑்வாவிவ்ஷெபம் -

(ஸா.தி) அங்மாக ஸ்ரபத்தியும் ஁த்யாதி - அதாவது அங்ஸ்ரபத்தியையும், ஐக்யையும், அநுஸித்தால் தரக்கடவ ஑லத்தை ஸ்ரபத்திமாத்தாலே அகிஷ்ணுதகது தருகைக்கடி ஐஸ்வரனுடைய காருண்யாதி௑ளாகைடாலே -

(ஸா.ஸ்வா) ஑ரணஸ஑்வஸ்ய ஸ்ரபத்தி ஑்ரகாரீ஑ூனாபாயந்வ஑்ரார்யநா஑ுதன ஁வ தாத்யம்மென்று “ஸ்ரபத்தி஑்ரகாரீ தோற்றுகைக்காகலாமத்தனை என்கிற வாக்யத்தாலேயும்” “஑்ரார்யநையும் ஑ொல்லிறறாயிற்று” என்கிற வஷ்யமாணவாக்யத்தாலும் ஑ி஑்஑ிக்கிறது இடபடி ஐஸ்வரனை ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நிறுத்துகிற வென்கிறவிடத்திலே ஐஸ்வரன் ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நிற்கிறானென்று ஐஸ்வரவ்யாபாரமும் ஐஸ்வரனை ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நிறுத்துகிற ஁னறு கர்தவ்யவ்யாபாரமும் தோற்றிற்று இதில் ஐஸ்வரன் ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நிறகககடாதெனறு ஑஑்஑ித்துப் ஑ரி஑ரிக்கிறா ஐங்கு ஁தி। ஐக்யஸ்தானத்திலே ஸ்ரபத்தி நில்லாநிற்கிற ஁தி। “ஐக்யஸ்தானத்திலே ஸ்ரபத்தியை வி஑ியாநிற்க” ஁ன்று ஑ாரஸாராதி௑ள் ஑ே ஑ொல்லுகிறபடியே ஐக்யோகஸ்தானத்திலே ஸ்ரபத்திவி஑ிதீ யாய் நில்லா நிற்கவென்றபடி “ஐக்யா ஑ரமயா வா஑ி ஸ்ரபத்த்யா வா ம஑ாமதே। ஑்ர஑்யோ஑்஑஑் நான்யதா ஑்ர஑்யோ மம கை஑்஑்யலி஑்யஸு஑ி: ।।” ஁த்யாதி஑ிரகிஷ்ணன் ஑்ரதி ஐக்யவத் ஸ்ரபத்திரேவ ஑ா஑ான்மோஷஸா஑னதயா வி஑ிதத்வாத்ஸ்யா ஁வ। மோஷா ஑ா஑னதயா ஁பாயான்தரஸ்தானாபந்ந்வாதி஑்வரஸ்ய ஑்ர நிமித்தகாரணதயா ஑ர்ம஑ூத஑ான ஑ரிணாமவிஷெ ஐக்யஸ்தானாபந்நத்வ் கதமென்று ஑஑்஑ா தாத்யம்। ஸ்ரபத்தி மாத்தாலே ஁தி - அங்ஸ்ரபத்திக்குமேல் பட்டதொரு ஐக்யரூ஑ கர்தவ்யமிருககிறாபபோலே ஑்வதந்வஸ்ரபத்திக்கும மேற்பட்டதொரு ஑ுரூவ்யாபாரமில்லாமையாலே ஸ்ரபத்திமாத்தாலே ஁னறுது அடி. காரணம்। -

(ஸா.஑்ர) நநு “ய஑ேன காமகாமேன” ஁த்யாதிநா ஐக்யஸ்தானா ஐரந்யாஸஸ்ய வி஑ானா஑்ரந்யாஸ ஁வ ஐக்யஸ்தானே நிவெஸித ஁தி கதம் ஑்ர஑வத ஁பாயான்தரஸ்தானநிவெஸ ஁தி ஑஑்஑ாமநூ஑ ஑்ர஑வத ஁பாயான்தரஸ்தானாபத்தி ஑ே- துத்வயோண்யா ஑்ரபத்திம஑்யநுஸ்தாய ஐக்யோகஸ்த்ய஑்யநுஸ்தானேன ஑஑்யஸ்ய ஐக்யநுஸ்தானமந்தரேண ஐரந்யாஸமாத்தா஑ாது஑ீக்ய ஑்தானாபத்தி஑்வேதேவ்யா஑ - ஐங்கு ஐக்யோகஸ்த்யாதிநா। -

(ஸா.வி) நநு ஐரந்யாஸவலாதி஑்வரஸ்ய கிமர்தம்஑ுபாயான்தரஸ்தானே நிவெஸ:। ஐரந்யாஸ ஁வா஑ாயான்தரஸ்தானே நிவெஸ்யதாமித்த்யா஑஑்஑்ய ஐரந்யாஸஸ்ய ஑்ரணமாத்த்ரகூத்யஸ்யாத்யந்தல஑ு஑ூதஸ்யாதிஸுகரந்யாஸகூடாவர்தநீயா ஑்ரமாணா஑நுவர்தநீய ஑ிரகாலஸா஑்யாதி஑ு஑்ர஑்஑ோபேத ஐக்யோகஸா஑்ய஑ல஑்ர஑ானே ஑ாமர்த்யா஑ாவாத் தத்஑லலா஑ஸ்ய கைவல ஑஑்஑காருண்யைகமூலகத்வாத்஑்ரபத்தி: ஑்ரஸா஑ஸ்஑ா஑நவ்யா஑மாத்த்ரவா஑்஑்ர஑வானேவ ஐக்யஸ்தானாபந்ந ஁தி ஑்ர஑வத ஁வா஑ாயான்தரஸ்தானநிவெஸிதஸி஑்஑்யதீத்யா஑ - ஐங்கு ஐக்யோகஸ்தானத்திலே ஁தி - பெற வேண்டும் ஑லத்தை, ஑்ர஑வ்ய் ஑லம் - ஁பாய மொழியவே, ஐக்ய விநைவ। பெறுகைக்கடி ஑்ர஑ு காரணம்। கைவலகாருண்ய் விநான்யந்நாஸ்தீதி ஑ாவ: ।

(ஸா.ஸ்) நந்வகிஷ்ணஸ்யா஑ி ஑்ரஸம஑்ரணரூ஑ாபாயே அநுஸ்தே ஐஸ்வரஸ்யா஑ாயான்தரஸ்தான நிவெஸந் கி் வி஑மிதி ஑஑்஑ாமநூ஑ ஑்ர஑ரதி ஐங்கு ஁த்யாதிநா - மானஸிகிம஑ி ஐக்ய கர்துமஸ்த: கதம் ஑ர்வஸ்தம்஑ுபாயான்தரஸ்தானே। -

(सा.सं) निवेशयेदिति विरोधमनुवदन् अविरोधेन निवेशनप्रकारमाह । -

மூ - அபிமதஃததுக்கு ஁பாயமாக விஃதமான ஃரஃ சுமக்கமாட்டாத அகிஷ்ணன் ஃஸாவாய் நிற்கிற அவனை நீ யெனக்கு ஁பாயமாக வேணுமென்று ஁பாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவெசிப்பிக்கையாவது ? என் தலையில் ஁பாயாந்தரத்தைச் சுமத்தாதேயவற்றைச் சுமந்தால் மேல்வரும் அபிமதமெல்லாம் தருகை சமர்த்காரணிகனான ஁னக்கே ஃரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை -

(சா.தி) நிவ்ஷிப்பிக்கையாவதெது? என்னக்காட்டுகிறார் - அபிமதேத்யாடியால் ஹர், ஹக்ஷிர்ஹ் க்ஷம.

(சா.ஸ்வா) என்னவருளிச்செய்கிறார். அபிமதபலத்துக்கு இதி - றமிதி தனக்கு ப்ராஸெனாப்யஸாஹ்யமாய் அபிமதபலத்துக்காக தனக்கு கர்த்வ்யமாக ப்ரஸக்தமான குரூதரவ்யாபாரம் றமம் - அபிமதபலத்துக்கு உபாயமாக விஹிதமான றம் சுமக்கமாட்டாத அகிஷ்ணனென்றும், றோஸாவாய் நிற்கிற அவனை நீ எனக்கு உபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுவும் சாஹிப்ராப்யம் - றம் சுமக்கமாட்டாதவன் றோஸாவை றோஸா றவ என்று ப்ராத்தியாதே உபாயமாக வேணுமென்று ப்ராத்தித்தால் இதுக்கடியேன் றரத்ததைச் சுமக்கமாட்டாதே தேவரீரிடத்திலே சமபித்ததேன், இந்த றரத்ததை என் தலையில் சுமத்தாதே தேவரீரே உமக்கு றரமாக பேரிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது இங்கு ப்ராத்தியுபாயத்வம் ந ரக்ஷகத்வம் | தத்யுதாஸக நிஷ்கர்ஷவசனவிருதாத் - கிந்தூபாயான்தரஸ்தானாபந்நத்வம் - ததபி தத்கார்யஸர்வநிர்வூஹத்வம் றரஸ்விகர்த்வமிதி யாவத் - இங்கு றக்தியை அபேகியாதே என்னை ரக்ஷிக்க வேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ் அர்த்ததைத் தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவற்றைச் சுமந்தால் மேல்வரும் அபிமதமெல்லாம் தருகை சமர்த்தகாரணிகளான உனக்கே றரமாகப் பேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை என்று, மயா த்யக்தம் றம் புநர்மமசிரசி நாஹ்யாரோபயேதா: - கிந்து த்வமேவ சர்வறத்வெந்ஸ்விகுர்விதி - எவமாகார றரஸ்விகாரப்ராத்தியைப் பாகவருளிச் செய்கையாலே இந்த ப்ராத்தியை றரந்யாஸாவிநாஹூத்யாகையாலே எதத்ப்ராத்தியானவிறந்யாஸம் சித்திக்கிறது - என் தலையில் சுமத்தாதே என்கிற அம்சம் இந்த றர மென்னதன்று என்று ச்வசபந்நத்யாஹம் விநா -

(सा.प्र) तदेव किमित्यत्र तन्निष्कृष्य दर्शयति - अभिमतफलेत्यादिना - उपायान्तरस्थाननिवेशनं भरस्वीकारप्रार्थनमेवेत्यर्थः। एवं रूप प्रार्थनापूर्वकभरन्यास एव स्वनिर्भरत्वपर्यन्तोऽङ्गीति -

(சா.வி) அபிமததபலத்துக்கு இதி। சுமக்கமாட்டாத, வோடுமசமர்த்: - அகிஷ்ணன் அகிஷ்ண: கோபாவாய் நிற்கிறவனை, கோபுத்வேன ஸ்திதம் ஸ்வமினம்। நீ எனக்கு உபாயமாகவேண்டுமென்று, த்வம் மமோபாயோ பவதாதித்யேவமாகாரகம் - உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவேசிப்பிக்கையாவது, உபாயாந்தரஸ்தானநிவேஷனம் நாம - என் தலையில், மம ஸிரசி - உபாயாந்தரத்தை, உபாயாந்தரம் - சுமத்தாதே, அனாரோயேவ - அவற்றை, உபாயாந்தராணி- சுமந்தால், வஹதி சேத்। மேல்வரும், பஸ்சாடாபிஷ்யத்। அபிமதமெல்லாம் தருகை, தாதும் சமர்த், சமர்த்ஸ்ய - காருணிகனான, சஹஜகாருண்யவத்:। உனக்கே, தவீவ பரமாக பேரிட்டுக் கொள்ள வேண்டும், த்வயேவ பர: அரோபணிய: - என்கை, இதி - மம பரோ யதா ந ஸ்யாத்யா த்வமேவ ததார வஹ்வேதி -

(सा.सं) अभिमत इति - ननु तर्हि उक्तविधोपायत्व प्रार्थनयैवोपायान्तरस्थाने निवेशनसिद्धौ किं भ्रान्तिक्षेपस्याङ्गित्वाभिधानेनेत्यत्राह -

(சா.சं) இவ் அங்கத்தை இதி - நிவெசனரூபாங்க: ஁ரநிசுேபாடேவ சி஁஁யதீதி நிஷகூஷ்யேவ
தஸ்யா஁஁த்வா஁பிதானமித்யர்த: யுத்தம் சீதத் - இதம் ஁வ்யம் த்வயேவ ரகசணீயமிதி தார்த்நயேவ -

ம - இந் நிஷ்கர்ஷத்தை நினைத்து “சாंप்ரதம் த்வேஷ உபாயார்க்கவாசக:” என்கிறது -

(சா.தி) இந் நிஷ்கர்ஷத்தை இதாதி - நநூபாயத்வபார்த்தநையும் ஆத்மநிஷேபமும் பரிபாய்ச் சொல்லப்படுகிறது - “சாंप்ரத்ய் ஶரணம் பரம் - ப்ரஜதஸ்யைவரணௌ தந்நைவாத்மானமர்ப்ய” என்றதேயெண்ணில் அருளிச்செய்கிறார் -

(சா.ஸ்வ) என்ன உபசஹரிக்கிறார் இந் நிஷ்கர்ஷத்தை இதி - இந் நிஷ்கர்ஷத்தை, பகவதௌ பரஸ்வீகாராபரபர்யாயோபாயாந்ர ஸ்தானநிவெஶஹேதுதயா ஸ்வநிர்ஶர்த்வபர்யந்நபரந்யாஸஸ்யைவாங்கித்வநிர்நயத்த்தை - ரக்ஷகபரத்வவ்யுதாஸெவ ஶரணஶப்தஸ்ய உபாயபரத்வஜ்ஞாபகவசனென உபாயபரதாந் நீதென ஶரணஶப்தென ரக்ஷகஸ்ய பகவதௌ அசெதநஸாதாரணோபாயத்வபௌதநெ நிந்தாரூபாபசாரபரஸங்காத் சாத்யோபாயாந்ராபெதஸ்ய பாதிதத்வாசாத்யந்நகுணாபஹாக்கிசுந சமர்ப்யமாண பரஸ்வீகர்த்ருத்வாபரபர்யாயோபாயாந்ரஸ்தான நிவெஶஸ்யைவ பௌதநியத்வாத்ஸய ச ஸ்வதௌ நிஷ்காரணமஸம்பவாதுரஸ்வீகர்த்ருத்வரூபோபாயத்வஸ்ய பக்தஸாதாரணஸ்வரூப சமர்ப்யாதி ஹேதுகத்வாவஸ்யமாபாசு பகவதஸ்ச பரந்யாஸாதினோபாயாந்ர ஸ்தானநிவெஶஸ்ய ஸ்வநைர்ஶர்யாபாதகஸ்வத்வத்யா஑- மந்ரெணாஸம்பவாத். அந்யதா ஸ்வஸ்மிந் பரபரஸக்தெஸ்ச நிஷ்கர்ஷகவசனமஹிமநைவ பகவதுபாயாந்ரஸ்தான நிவெஶஹேதுதயா ஸ்வநிர்ஶர்த்வபர்யந்நபரஸமர்ப்யஸ்யை வாங்கிதா சிதி: என்னு, ப்ரகரணதாத்பர்ய மென்னு கருத்து - இந்ந் நிஷ்கர்ஷகவசனமில்லையாகில் பகவதௌ பரஸ்வீகர்த்ருத்வரூபோபாயாந்ரஸ்தானாபக்தெ: ப்ரமாணாபாவெனா ஸம்பவாத். மதிய பரஸ்துப்யமெவெத்யாகாரகஸ்ய பரஸமர்ப்யஸ்ய ஸ்வபரஸ்வீகர்த்ரி ஸ்வபரஸ்வீகர்த்ருத்வபுதுத்யாத்மகதயா அயதார்த்தஜ்ஞானத்வாந்மௌக்ஷஸாதிநத்வமெவ ந ஸயாத். குௌததயா ரக்ஷகத்வபுதுத்யாத்மகத்வமெவ வா ஸயாத் - ஸ்வநைர்ஶர்யார்க் ப்ரவர்தமானஸயாகிசுநஸய நைர்ஶர்யமபி ந ஸயாத் - பகவதா பரஸ்வீகாராபாவெ ஸ்வஸ்மிந் பரபரஸக்தெர- வர்ஜநியத்வாதித்யாதிசுமூஹம் - இப்படி இவ் உபாயத்வபார்த்தநை நிர்ஶர்த்வபர்யந்நபரந்யாஸஸமநியததயா ததாஷெபிகையாகைபால் “ஆத்மாத்மிய பரம் ஸர்வ நிஷ்ய ஶ்ரீபதெ: பதெ. உபாயம் வ்ருணு லக்ஷ்மிஸாந் தமுபெயம் விசின்தய” இத்யாதி -

(சா.ப்ர) நந்வேவம் பரஸமர்ப்யமெவோபாயஸ்செத் “ஆத்மாத்மியம் ச யக்திசுதிஹுர்ம் துஸ்தயஜம் மம. ததஸர்வம் தவ விந்யஸ்தம் ஶுபயௌ: பாதுபசுயௌ:। உபெயஸ்ய தவ ப்ராப்த்யை த்வாமுபாயதயா வ்ருணௌ. உபாயௌ பவமெ தேவ ஶரணம் பவ மெசுச்யுதா. ஆத்மாத்மிய பரம் ஸர்வ நிஷ்ய ஶ்ரீபதெ:பதெ.

(சா.வி) இந் நிஷ்கர்ஷத்தை நினைத்து இதி - நநூபாயாந்ரஸ்தான நிவெஶநமாத்மநிஷேபோ பரந்யாஸ இத்யெகம்? எவ் செதந் “உபாயௌ பவ தேவெஶ ஶரணம் பவ மெசுச்யுதா. ஆத்மாத்மிய பரம் ஸர்வ நிஷ்ய ஶ்ரீபதெ: பதெ. உபாயம் வ்ருணு லக்ஷ்மிஸாந் தமுபெய விசின்தய ச” இத்யாதிஸு பெதென கீர்தென பௌநஹத்யம் ஸயாத். உபாயௌ பவெத்யெநைவ உபாயத்வபார்த்தநாவித பரஸமர்ப்யஸ்யௌக்தத்வென ஶரணஶப்தவைய்யதார்த்ததயா ஆத்மாத்மிய பரம் ஸர்வ நிஷ்யெத்யத்ந்நிஷ்யெத்யெநைவ பார்த்தநாபூர்வகம் நிஷ்யெத்யதார்த்தாத் ஶரணா஑தெஹுத்வாதுபாயம் வ்ருணித்வாதி வ்யர்த்தமித்யாஸங்கத்ய உபாயௌ பவ உபாயம் வ்ருணித்வாதுபெமூத்வவரண பரதயா வா, -

(சா.ஸ) நி஑மயதி - இந் நிஷ்கர்ஷத்தை இதி - அகிசுநஸ்யைவோபாயாந்ரஸ்தானநிவெஶநரூப ப்ரபதிப்ரகாரநிஷ்கர்ஷமபிப்ரெத்யெத்யர்த்த: - நநு ஶரணஶப்தஸ்யைவெவம் விவகிதார்த்தகத்வெ “சாंप்ரத்ய் ஶரணம் பரம் -

மூ - உபாயபார்த்தநையையும் நிஷேபத்தையும் பிரியச் சொல்லுமிடங்களில் உபாயशब्दத்தில் இவ்
வिवक्षையைத் தவிருதல், ஸர்சமர்ப்பாடிகள் சுயக்தங்களாகக்காகப் பிரியச் சொல்லுகிறதாதல்,
இங்கு ஸ்ரூபமும், ஸர்மும், ஸ்ரூமும் சமர்ப்பணியமாகையாலே அனேகாங்கவிசிஷ்டமான சமர்ப்பணத்தில்
அந்நாந்தரபரமாதலாகக் கடவது. -

(ஸா.டீ) உபாயத்வபார்த்தநையையும் இயாதி। உபாயशब्दத்தில் இயாதி। உபாயशब्दस्य एतन्निष्कर्षपरत्वத்தைத்
தவிருதல், ரக்ஷிதாந்யத்வவிக்ஷை கொள ஸுதலென்றபடி ஸ்ரூபாந்தரேண பரிஹரிக்கிறார் - ஸர்சமர்ப்பாடிகள்
இயாதி। ஸ்ரூபாதித்ரயசமர்ப்பணத்தை நிஷேபशब्दத்தாலே சொல்லியிருக்க ஸர்ந்யாஸாஸத்தை உபாயशब्दம்
ஸ்ப்ஷிக்கிறது. யதா உபாயशब्द ஸ்ரூபஸ்ரூபந்யாஸமர்ப்பணமான ஸர்ந்யாஸத்தைச் சொல்லச்செய்தே நிஷேபशब्दம்
ஸ்ரூபஸ்ரூபந்யாஸத்தை ஸ்ப்ஷிக்கிறதென்கை இன்னும் ஸ்ரூபாந்தரமருளிச்செய்கிறார் இங்கு
ஸ்ரூபமும் இயாதி। அந்நாந்தரபரமாதல் ஆத்மநிஷேபशब्दத்தாலே -

(ஸா.ஸ்வ) உபாயபார்த்தநஸர்ந்யாஸயோஸஹ்ரயோகஸ்தலங்களிலே பௌநஹ்ய ஸ்ரூபாதிதோ? என்னவருளிச்
செய்கிறார் உபாயபார்த்தநையையும் இதி - இவ் விக்ஷையைத் தவிருதல் இதி - எந்தலையில்
இயாதிதான ஸர்ந்யாஸவ்யக்ஷகாகாரத்தை விட்டு கௌலரக்ஷகத்வ பார்த்தநாபரமாக விக்ஷை என்றபடி.
ஸர்ந்யாஸேதி ஸ்ரூபாதித்ரய சமர்ப்பணம் நிஷேபशब्दத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயபார்த்தநா ஸ்ரூப
முபாயாந்தரஸ்தானநிவெஸநவ்யாபாரத்வென ஸர்ந்யாஸத்தை ஸ்ப்ஷிக்கிறது - உபாயபார்த்தநாशब्दத்தாலே
சொல்லப்பட்ட ஸ்ரூபாதித்ரயசமர்ப்பணத்தில் நிஷேபशब्दம் நிஷேபத்வென வா, ஸ்ரூபசமர்ப்பணத்வென வா,
ஸ்ரூபசமர்ப்பணத்தை ஸ்ப்ஷிக்கிறதென்கை - அந்நாந்தரேதி - உபாயபார்த்தநாशब्देன ஸர்ந்யாஸமும்,

(ஸா.ஸ்ர) உபாயம் வ்ருஷ் லக்ஷ்மிஸ தமூபேய விசிந்த்ய ச॥ இயாதிஸு தயோமேதென கீர்தனே பௌநஹ்ய ஸ்யாதித்வநாஹ।
உபாயேந்யாதிநா - ஸஹ ஸ்ரூபயோகே கோமூத்வ வரணவிக்ஷயா வ்யாஹ்யானத்வென வா, அந்நாந்தரவாசித்வென வா, நிர்வாஹ:
கார்ய: இத்யர்த்த:। முஹ்யார்த்த்யாஸாஸவ்யாஹ்யானத்வ வரம। -

(ஸா.வி) உக்தஸ்யைவ்யாஹ்யானரூபத்வென வா, ஸ்ரூபஸர்ந்யாஸசமர்ப்பணே ப்வேகௌகாஸவிக்ஷயா வா, பௌநஹ்யத்வ
பரிஹரணியமியாஹ। உபாயபார்த்தநையம் இதி - பிரியச் சொல்லுமிடங்களில் ப்ருதகுதிஸ்தலேஸு। இவ்
விக்ஷையைத் தவிருதல், உபாயத்வவிக்ஷாபரித்யாஸென கோமூத்வவரணவிக்ஷயா வா - சுயக்தங்களாகக்காகப்
பிரியச்சொல்லிற்றாதல், வ்யாஹ்யானரூபதயாஸுஹ்ரீகரணார்த்தமதி வா - அந்நாந்தரபரத்வமாதல், -

(ஸா.ஸ) “வ்ருஜதஸ்யைவ சரணௌ தந்நைவாத்மாநமர்ப்பண” இயாதி நிஷேபபார்த்தநயோ: விஹ்யாபிதானவைய்யமியத்வ
தஸ்ய த்ரிதா நிர்வாஹமாஹ - உபாயேதி - நைர்ஹ்யோத்யாஸர்ஸகஸ்ரூபாந்யாஸுதஸர்சமர்ப்பணாஹ்நிகரணானந்தரஸாதி-
சமர்ப்பணஸ்ரூபமுபாயாந்தர ஸ்தானவிக்ஷத்வரூப முபாயத்வ ஹீஹ ஸரணशब्दे நிஷ்க்ருஷ்ய விக்ஷிதம் - அஸ்மிந் வாக்யே
நைர்ஹ்யோத்யாஸர்ஸகத்வம் ஸாதிசமர்ப்பணவிசேஷணம் - நிஷேபபார்த்தநயோ: ப்ருதஇநிர்தேஸ்யதலே து ஸரணशब्दस्य
ரக்ஷகத்வஸாமான்யபரத்வாநிரேகேண பார்த்தநாஸாஸஸோபஸ்தாபனே஽பி ந வ்யாபார இதி இவ் விக்ஷையைத் தவிருதல்
இத்யஸ்யார்த்த: - விக்ஷாபரித்யாஸஸ்ய ஜதந்யத்வாநதபரித்யாஸெனவ நிர்வாஹோ த்விதீய:। ஸரணாशब्दव्यञ्जितयोरपि
நிஷேபபார்த்தநயோஸ்ஸशब्दत एव सुव्यक्तत्वाय तयोर्विभज्या(वि) धानमित्यर्थ: - அபரித்யாஸபக்ஷ எவ நிர்வாஹாந்தரம்
ஸ்ரூபமதி। -

மூ - இவை மூன்று பரகாரத்துக்கும் புனருக்திடோஷெமில்லை. இவ் ஁பாயத்வ் ந்யாசவித்யைக்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரம் -

(சா.தி) காட்டப்பட்ட ஸ்ரூபபலசமர்ப்பணரூபாஸ மொழிப ஁பாயஸத்வ் பரந்யாஸரூபாஸாந்தரபரமாதலாகக் கடவது இந்த நிர்வாஹங்களில் புனருக்திடோஷ் வாராதென்கிறார் இவை மூன்று இத்யாதி. இவ் ஁பாயாந்தர-ஸ்தானநிவేశ் பரபத்திக்கு அஸாஹாரணத்வென வேத்யாகாரமென்கிறார் - இவ் ஁பாயத்வமித்யாதி - ரூப் வேத்யாகாரம். -

(சா.ஸ்வ) நிக்ஷெபஸத்வென ஸ்ரூபபலசமர்ப்பணமும், விவக்ஷிதமென்கிறதென்று கருத்து ஆனாலும் ஸக்த்யா வா அக்ஷெபதோ வா ஁கார்யபொஹகயோஸஸத்வயோ: ஸஹபரயோ: பூனருக்த்யம் - ஁பாயபரார்த்தநாத்நிக்ஷெப ஸத்வயோரெகார்யபொஹகத்வாத்பூனருக்த்யமவர்ப்பணீயம் - மஹ்யமபக்ஷத்தில் ஸுதரா் பூனருக்த்யம். தூதூயபக்ஷத்திலும் ஁கார்யபிஹானஸாமர்த்த்யவிசேஷாத்பூனருக்த்யம் துவாரம் - என்னவருளிச்செய்கிறார் இவை மூன்று இதி. புனருக்தி யில்லையென்று சொல்லாதே புனருக்திடோஷமில்லை என்கையாலே வுசாஹாதிஸாயரூப பரயோஜனார்த்தமாக புனருக்த்யம் பரயாயயோர்யாவிக்ஷையாலும் அர்த்தாந்தர விவக்ஷையாலும் புனருக்த்யம் தோஷமன்றென்று கருத்து - ஆனாலும் ஁பாயாந்தரஸ்தானநிவేశந்யாபாரமாக பரபத்தியைச் சொன்னது கூடுமோ? அப்போது இஸ்வரனே இவ் அஹிகாரிக்கு பக்திஸ்தானாபந்நாகையாலே “பக்த்யா பரமயா வாபி” இத்யாதி பரமானஸாதஸிஹமான பரபத்திபதஸாஹாஸாத்நாத்நவமூக்ஷித்ரமாக பரஸஹ்யாதோ? ஁கவாக்யபதபரபத்தியை ஸாஹாஸ்தமோக்ஷ ஸாத்நமன்றென்றால் பக்தியையும் ஸாஹாஸ்தாத்நமன்றென்று பரஸஹ்யாதோ? ஸாஹாஸ்தரஹ்யாத்ந ஸாத்நங்களுக்கு விஹ்யந்தான் கூடுவதெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ் ஁பாயத்வமிதி. பரஸ்வீகர்த்த்வாபரபரயாயோபாயத்வம் - விசேஷித்து, அஸாஹாரணமாக வேத்யாகாரமென்றபடி - ததா ச விஹிபராமஸாஸிஹமபி பரபத்தெமோக்ஷாத்நவமநுஸ்தானகாலே பரபத்திபபவதெமோபாயத்வவிபயகபுஹ்யாக அநுஸ்திகதவேண்டுதையால் திரஸ்கூதமாய்க் கொண்டு பரஹ்யாத்நவமநவத்திலே விஸ்தாந்தமாகிறது -

(சா.பர) ததோ வரமநெகாஸாத்நகே பரந்யாஸெ பரத்யெகமெகேகாஸபொஹகாமதி பாவ: | நிரபெக்ஷரக்ஷகத்வரூபோபாயத்வஸ்ய வாஸஸ்த்யாதிபுணேப்யோ஁பி பராத்யெனானுஸந்தேயத்வமாஹ - இவ் ஁பாயத்வமித்யாதிநா -

(சா.வி) ஁கர்த்ரெகாஸசமர்ப்பணம். இதர்த்ரெதராஸசமர்ப்பணமிதி விவக்ஷயாவா - ஆகக் கடவது, பவெத் - இஹ நிரபெக்ஷரக்ஷகத்வ் ந்யாஸவித்யாயாஸாஹாரணேனானுஸந்தேயமித்யாஹ - இவ் ஁பாயத்வமிதி. -

(சா.ஸ) அத்மா சமர்ப்பயெத்யஸஸ்வரூபபலயோஸசமர்ப்பணபர: - ஸரண ஸ் பரார்த்த்யெத்யஸோ பரஸமர்ப்பணபர: - யதா பரஸ்வீகர்தா பவதி ததா பரார்த்த்யெதி ஸமித்யுபஸரார்த்த: - லக்ஷ்மீகூபாமவலம்வ்ய கிஹிதஸமீபஸ்தஸஸ்ந் யதா பரஸ்வீகர்தா பவதி ததா பரம் புரூஷ் ஸரண பவெதி பரார்த்த்ய தஸ்யேவ சரணாவத்யந்த் வரஜ - ஸ்ரூபபலெ அபி தத்ரெவார்ப்பயெதி ஸ்நாரார்த்த்யெதி ஸ்லோகார்த்த: - ஁வ் ச பரஸ்வீகர்தா பரார்ப்பணேநேவ பவதீதி பரஸமர்ப்பணஸிஹிரிதி பாவ: - இவை இதி - நிக்ஷெபபரார்த்தநயோ: பூத்யபிஹானஸ்தலெ஁பி ஸரணஸத்வவாக்ய நிக்ஷர்ப்ஷ விவக்ஷணெ பூனருக்த்யம் துவாரமிதி பாவ: - ஁வமத்ரநிக்ஷர்ப்ஷ விவக்ஷாயா் ந்யாஸவித்யாயா: பக்திவித்யாதோ பெதோ஁ப்யநுஸஹிதோ பவதீத்யாஹ இவ் இதி - நிரபெக்ஷரக்ஷகத்வபரயவஸிதமெதத்ரெந்நேர்ப்யகரமூபாயத்வமித்யர்த்த: | பக்திவித்யாவெஹ்நானாதிபுணபிந்நா ஁வெஹ்நானாதிபுணா அபீத்யாஹ. -

மூ - இதுக்கு அபேஶித(அபயுக்த)மாய்க் கொண்டு ஶானஶக்த்யா஢ிகள் வருகிறன -

(ஸா.஢ீ) இந்த அபாயத்வத்துக்கு அபேஶிதமாக ஶானஶக்த்யா஢ிகள் அநுஸந்தையென்கிறார் இதுக்கென்று

(ஸா.ஸ்வ) ஢க்திக்கு வி஢ிஸி஢்஢ாஶாஸா஢னத்வத்தோட வே஢ாஶாரத்துககு விரோ஢ில்லாமையாலே அதுக்கிப்படி பர஢்பராஸா஢னத்வமும் ப்ரஸ஢்ஜியாது - கர்஢யோகா஢ிகளுக்கு புருஶானுஶ்ய ஢க்தியோக஢்஢ாரசா஢னதயா விஶல்பம் கூடாவிட்டாலும் ப்ரபத்திஸ்ஸ்வோத்தர஢ாவிபுருஶானுஶ்யவ்யாபார஢்஢ாரசா஢னமல்லாமையாலே விஶல்பமும் கூ஢ும் ஸ்வோத்தர஢ாவிபுருஶானுஶ்யவ்யாபார஢்஢ாரசா஢னத்வமே விஶல்பப்ரயோகமென்று கருத்து - ஆனாலும் இவ் அபாயத்வம் ந்யாஸவி஢்஢ைக்கு விஶேஷித்து வே஢ாஶாரமென்கிறது கூ஢ுமோ? ஢ர்ஸ்வீகர்த்துபாரபரய்யோபாயத்வ ஢ர்ந்யாஸஸா஢்யமாகையாலே ஢ர்ந்யாஸானந்தர ஢ாவிபாண இவ் அபாயத்வம் பூர்வ஢ாவிபாண ந்யாஸவி஢்஢ைக்கு வே஢ாஶாரமென்கிறது அநுபபந்நமன்றோ? என்னில் ஢கவத அபாயத்வம் ஸ்வரூபயோக்யதாஹப் ஢லோப஢ானஹப் ஢ேதி஢்விவி஢ம் அ஢ யதா யதய஢கிஷ்ணஸ்ஸந்஢யி ஢ர் ந்யஸேத்த஢ாஹமேவாஸ்ய ஢ர்ஸ்ஸவோ஢ிபி ம஢ீய இதி ஢ர் ஸ்வீகர்த்ய ஢க்திநரேபேக்ஷ்யே ஢க்திகார்யம் ஶர்வம் கரவாணீதி ஶஹ்ஜகாஹ்ய஢ூலம் யத்யர்த்த஢ர்஢்மனா஢ிஸி஢்஢்஢்஢்஢்யா஢்மகப்ரஸா஢வத்வம் - இ஢மேவ வி஢்யாயா வே஢ாஶார:, இ஢மேவ நிரபேக்ஷரக்ஷக்த்வம் - ம஢ீயோ ரக்ஷண஢ர்ஸ்து஢்யமேவ ஢஢ நேதி ப்ரதீதீதீ ஢஢ நேத்யஸேன ம஢்஢்யாபாரநரேபேக்ஷ்யஸ்ய து஢்யமேவேத்யநேன ஢ர்நர்நர்வஹ்ணஸா஢ர்த்யஸ்ய ப்ரதீதே:஢்விதீயம் து ஢லோபஹித஢ுபாயத்வம் - அஸ்ய ஢ர்ஸ்ஸவோ஢ிபி ம஢ீய இதி ஢ர்ஸ்வீகர்த்துத்வரூபம் - த஢் ஢ர்ந்யாஸோத்தர஢ாவி ஶ஢ஸ்தபாபக்ஷ்ய ஢லோபஹிதம்। ஸ்வரூபயோக்யதா஢்மகஸா஢னத்வஸ்யாபி ஢விஷ்ய஢்஢ர்ஸ்வீகாரபூர்வக ஢க்தி கார்யகர்த்வஸ஢்஢்஢்யா஢்மகதயா ஢ர்ஸ்வீகாரரூப஢லோபஹிதஸா஢னத்வஸ்யாபி தத்ர க஢கதயா ஢விஷ்யத்வென ஢ாவென ஢லோபஹிதோபாயத்வஸ்ய வே஢தாயா஢பி விரோ஢ா஢ாவாது। எத஢் ப்ரபத்தி஢ாத்ததாலே பெறுகைக்கடி ஶஹ்ஜகாஹ்யா஢ி஢ூல ஸ்வ஢ாவிஶேஷமாகையாலே இஷ்வரன் அபாயான்தரஸ்தானத்திலே நினைறானென்கிறது இதி பூர்வஸி஢்஢்யோக்யதா கதநேன ஸ்பஸ்தீகர்தம்। வஸ்துதஸ்து ஸ்வோத்தரக்ஷண஢ாவி ஢ர்ஸ்வீகர்த்துத்வ ரூபோபாயத்வவிஷயத்வஸ஢்஢ாவாது - அத எவ "இத: பஶ்஢ா஢ஸ்ம஢்஢்நநிரபேக்ஷே ஢வதா ஶ஢ர்த்யோ஢ாஸாவர்த்யஸ்திவிதி ஢திவிஶேஷம் த஢வி஢ு:" இதி ததீயேவ ப்ரதிபா஢ிதம்। இ஢் ஢் பூர்வோக்தஸ்வரூபயோக்யதா஢்மகோபாயத்வ பர்யவஸிதமேவ ப்ரபத்திக்ஷணே ஢லோபஹிதோபாயத்வஸ்யா஢ாவா஢னந்தரக்ஷண எவோத்யத்யஸ்஢ான த்வா஢ிதி ஢ி஢் இப்படி இவ் அபாயத்வம் வே஢கார஢ாகில் பூர்வ வாஸ்த்யா஢ி குணங்கள் அநுஸந்தையங்கலில் ப்ர஢ானத஢ங்கலென்று ஶொன்னது விரோ஢ியாதோ? என்னவருளிஶ் ஶெய்கிறார் இதுக்கு அபயுக்தமாக இதி - இங்கு இவ் அபாயத்வம் வே஢ாஶாரமென்று ஶிஶிதமாகையால் ஢ற்ற ஶாஸ்த்ராய்ங்கலிலே ஶேது஢ர்ஷனகோண ஶ்நானா஢்நுஶ்஢்யானுஶ்஢்யான பண்ணின பின்பு அவிஸ்வாஸத்தாலே ஢ுஶ்யானுஶ்஢்யான பண்ணினால் ப்ரத்யவாயலில்லாதே஢ிகுதியான ஶுதூத஢ாயிருக்கிறாப்போலே யன்றிக்கே -

(ஸா.ஸ) இதுக்கு இதி। நிரபேக்ஷரக்ஷக்த்வஸ்யேத்யர்த்ய: - அய க்ரியாப஢ ப்ரகூதி வ்யா஢ே। -

மூ - ப்ரபஞ் என்கிறவிடத்தில் கதிவாசியான ஹாதுகத்யர்யங்கள் பூத்யர்யங்களாகையாலே இங்கு அபேகிதபூத்யிவிகேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. பூத்யாவது? இவ்விடத்தில் “ரக்ஷியதீதி விசுவாச:” என்கிற அஹ்யவசாயம் -

(சா.பீ) இனி க்ரியாபதத்திற்கு அர்யமருளிச்செய்கிறார் - ப்ரபஞ் இத்யாடியால் - பூத்யிவிகேஷமென்றத்தை விசேஷித்துக்காட்டுகிறார் - பூத்யாவதென்று - அங்ான்தரங்களிருக்க விசுவாசத்தைச் சொல்லுவானேன்? என்னவருளிச்செய்கிறார் -

(சா.சுவா) இங்கு ப்ரபந்ன் முக்யபக்த்யாரம்ப் பண்ணுமாகில் சுவீகृतபரணான ஶரண்யனுடைய ஁பாயான்தரஸ்தானாபத்தியாகிற மஹாபுண்த்தை திரஸ்கரித்தவனாகையாலே முக்யானுஸ்தானமத்யன்தாபகாரகோடிகிலே நின்று பூன: ப்ரபதன ப்ராயசுசித்தபர்யன்தமாமென்று சூசிதம் - கிசு ப்ரபத்தியாவது ஶரண்யகதாபாயான்தரஸ்தானாபத்திரூபாயத்வவிஷயிணி ந பவெத்ததா ப்ரப்தெஸ்வாதந்யமபி ந ச்யாத் - ப்ரப்தெமோக்ஷசாஹனத்வ ஶ்ரவண கர்மயோகாதிவஹ்யக்தியோகஹாரகமேவ பவெத் - “சய்யக்ஷானேன வா மாக்ஷம் கங்ளாயா மரணேன வா ப்ரணாமாஹாபி சுகூதாஹ்யத்யா வா லபதே நர:” இத்யாதிவஹ்யப்தெ: - ஁பாயான்தரஸ்தானாபத்தி விஷயகத்வே து பக்திஹாரா சாஹனத்வே நிஷ்கர்ஷகவகனசிஹ்யோபாயான்தரஸ்தானாபத்யுக்ஷெத ப்ரஸங்னேன சுவாதந்யம் சிஹ்யதி। யத்ர யத்ர ப்ரப்தெஸ்வாதந்யமுக்யதே - தத்ர தத்ர சர்வத்ர பகவத் ஁பாயான்தரஸ்தானநிவேசனவ்யாபாரதயாபேதேஷ எவ ஹி சுவாதந்யாபேதேஷ: - “ஶரண த்வா ப்ரபந்நா யே ஹ்யானயோகவிவரிதா:। சர்வஹ்மான்யரித்யக்ய” இத்யாஹீ அயம் கார்ய:., அந்நைவாபரி “ப்ரபத்தி வேஹானுக்கு அங்மாக நிலலாதபடி ஶரண்யன் தான் ஁பாயான்தரஸ்தானத்திலே நின்று ஫லம் காாக்கிற அங்கம் ஏறறமானபடியாலே” என்று ஸ்பேஷீகூத: - “சுஹ்யக்ரேண” இதி காரிகாயாமபி வ்யக்த: நிசுபேரக்ஷாயாமபி அங்ப்ரபத்தாவூபாயஹூதாயா பக்தே: ஸ்தானே நிவேச்ய பகவானுபதிச்யத் இத்யுக்தம்। ததயம் சங்ளஹ: - “ரக்ஷகத்வவ்யுதாசேனாபாயத்வவகச: ப்ரஹீ। ப்ரப்தெமோக்ஷஹேதுத்வம் சுவாதந்யம் காஹிகாரிண:।। நைர்யம் பக்தியோகஸ்யாரம்ப் கைபாவிஹஸ்தத்யா ப்ராயசுசித்தகூதிசுசுனதகிலம் ஫லமகததம்” இங்கு ஶரணசஹ்யமூபாயபரமானால் ப்ரபஞ் என்கிற பதம் பதல் கதாீ என்று கத்யர்யமானபடியாலே அநவ்விதமாக ப்ரஸங்ளியாதா? சர்வா கத்யர்யாங்ளானார்யா: என்று பூத்யி பரமென்னில் பூத்யி சாமான்யவகனம் ப்ரகூதானுபயுக்தமன்றா? என்னவருளிச்செய்கிறார் ப்ரபஞ் என்கிற பதத்தில் இதி - அபேகித பூத்யி விசேஷ தானெது? என்னவருளிச்செய்கிறார் - பூத்யாவது இதி - இப்படியானால் கரணமந்நமான ஹ்யத்தில் பூர்வகூண்ட் சாங்ளபரஸமர்ப்பண பரமெனகிறது விரோஹியாதா? விசுவாசாங்ளத்தை முன்னிட்டாக் காண்டு அங்ளி சிஹ்யிக்கிறதென்னில் விசுவாசத்தையே முன்னிட்டா சிஹ்யிக்க வேணுமா? அங்ளான்தரங்களைத்தான் முன்னிட்டா சிஹ்யிக்கலாகாதா? என்னவருளிச் செய்கிறார். -

(சா.ப்ர) அத்ர ப்ரபஞ் இத்யஸ்யர்யமாஹ - ப்ரபஞ் இத்யாதினா - நநூபாயபரேகூண்டேசாஹ்யாபாயா஁பி ப்ரதிபாஹ இத்யத்ர க்ரியாபதேநைவ சுவாசுயவிசுவாசமுகேனாசுயத் இத்யாஹ -

(சா.வி) அத்ர ப்ரபஞ் இத்யஸ்யர்யமாஹ - ப்ரபஞ் என்கிற இடத்தில் இதி - ஹாது பதல் கதாவிதி ஹாது: - கத்யர்யங்கள் இதி - சர்வ கத்யர்யா ங்ளானார்யா இதி ந்யாயேனேதி பாவ:। நந்நவ்விதகரணமந்நே ப்ரஹ்யானஹூத சாஹ்யாபாய: ப்ரதிபாஹ:, -

(சா.சம்) ப்ரபஞ் இத்யாதினா। -

மூ - அங்ளங்களில் சாரமான விஸ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சபரிகரமான சாஹ்யோபாயம் இங்கே தோற்றுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்? இங்கு “ப்ர” என்கிற உபசரீ விஸ்வாஸத்தினுடைய ப்ரகர்ஷரூபமான மஹதீ(யை!?)க் காட்டும். -

(சா.தீ) அங்ளங்கள் இத்யாதி - இனி இவ் அர்த்தத்தை உபபாதிக்கக் கோலி முந்த விஸ்வாஸவிஷயத்தில் நிரூபணியங்களுையெல்லாம் நிரூபிக்கிறார் - எங்ஙனேயென்னில் இத்யாடியால், “ப்ர” என்கிற உபசரீத்தின் அர்த்தத்தை அருளிச் செட்கிறார் இங்கு “ப்ர” இத்யாதி. -

(சா.ஸ்வா) அங்ளங்களில் சாரமான இதி. இங்கு ப்ரபஞ்ஜே என்கிற க்ரியாபத் விஸ்வாஸமாத்தத்தைச் சொல்லி விஸ்வாஸமாத்திருக்க சாஹ்யோபாயவாக்கசஹ்வதும் வேறில்லாதிருக்க சபரிகரஸாஹ்யோபாயம் தோற்றுவதெங்ஙனே? என்று ஸங்கீககிறார் எங்ஙனேயென்னில் இதி - உபோத்தாத்தபூர்வகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் இங்கு இத்யாதி - இங்கு வ்யாஜவிஸேஷமத்யல்பமாய் ப்ரஸாத்தனியனான ஸரண்யன் பரத்வதஷதரத்வஸாலியாய் ப்ரபித்யு: அத்யந்நாபராத்தியாயம், நிறீனனாயம், மோக்ஷபலம் குரூதரமாய்மிருக்கையாலே விஸ்வாஸப்ரகர்ஷமத்யந்நதூர்ஷம் மன்றோ? ஆகையால் மஹாவிஸ்வாஸம் அங்ளமாவதெங்ஙனே? எனனவருளிச்செய்கிறார். -

(சா.ப்ர) அங்ளங்கள் இத்யாதினா க்ரியாபேதம் மஹாவிஸ்வாஸோ வா கதமூக்யதே? “கர்த்தவ்யம் சகூதேவ ஹத் கல்புஷ் சர்வம் ததோ நஸ்யதி, ப்ரஹ்மேஸாதிஸதூர்ஷம் பதமபி ப்ராப்யம் மயா த்ராக்” இத்யுத்தோபாயலாத்தவாபராத்தபூயஸ்த்வகூரவாத்திகாரி நிகர்ஷாவிலம்பகாரித்வானுபபத்திஷு வித்தமானாஸு கதம் விஸ்வாஸோதய: ? மஹாவிஸ்வாஸோ வா கிமர்த்த: ? கதம் வா தஸ்ய ஸாரதமத்வம்? கிம் வா யாவக்ஷரீர மாவிவிஸ்வாஸோங்ளம்? விஸ்வாஸவாத்தித்வாத்தாத்தோரத்தயவஸாயாத்மக விஸ்வாஸவாத்தித்வாத்த மஹாவிஸ்வாஸவாத்தித்வமூக்த காட்டும் இத்யந்நே “விஸ்வாஸப்ரதிபந்தித்தித்தநமித்தம் பர்யஸ்யதி ந்யஸ்யதாம் ரங்ஜாத்திஸரமாதித்வம் ஸுபகம் நாராயணத்வம் தவ” இத்யுத்தப்ரகாரேணாப்ரதிபேத்தய பூரூஷகாரம்,

(சா.வி) ஸாங்ளமூத்விஸ்வாஸமாத்ர இத்யத் ஆஹ - அங்ளங்களில் இதி - தோற்றுகிறது, ஆக்ஷேபாதித் மாவ: - அத்ர ஸாஹ்யோபாயஸோத்தநாத்திகாரே “நாராயணம் லக்ஷ்மீஸ ப்ராத்தம் தத்தரணத்தயம். உபாய இதி விஸ்வாஸோ த்யார்த்தஸஸரணாத்தி: || என்கிற அமியுத்த பாகரம்” இத்யாரம்ய “ரக்ஷ்யாபேஷாம் ப்ரதீகததே” என்கிறபடியே இஸ்வரண் அபேஷாமாத்ரஸாபேஷனென்து இவ் அங்ளத்தின் ப்ராத்தந்யத்தை விவக்ஷித்ததுக் சொன்னபடி” இத்யந்நே நிஷ்கர்ஷித்தரீத்தயா மஹாவிஸ்வாஸஸ்ய ப்ராத்தந்யம் ப்ரதிபாதத் தந்மூக்தேன ப்ராத்தநாத்தித்வம் ப்ரந்யாஸமங்ஜிநம் ஸரணஸஹ்வத் சமபிவ்யாஹாரேண ஆக்ஷேபத்: ப்ரதிபாத்தயித் ப்ரத்யம் மஹாவிஸாஸபரத்வம் விஸ்வாஸஸ்யாத்யாவஸ்யகத்வம் ஸப்ரமாணமூபபாத்தயதி - எங்ஙனேயென்னில் இத்யாதினா. -

(சா.ஸம்) தோற்றுகிறது, அஜஹ்லக்ஷணயா ப்ரதீயத் இத்யர்த்த: - நந்வத்ர கதித்தாத்தபூத்தித்தமாத்தர: | நத்ர விஸ்வாஸபர: ? அதோத்த்ரமஹாவிஸ்வாஸரூபாங்ள ப்ரதீதி: கதம்? யேன தத்பூரஸ்காரேண அங்ஜிஸக்ஷகத்வம் ஸ்யாத்தித் ஸங்ஜா எங்ஙனேயென்னில் இதி தாம் ப்ரஹ்ரதி இங்கு இத்யாதினா - பூத்திரத்தயவஸாயாத்மேத்தயுத்தே: கதித்தாத்வர்த்தம் இஹத்தயவஸாய: | ஸ எவ் விஸ்வாஸ: | தஸ்ய ப்ரகர்ஷரூபமஹத்வமூபசரீர்த்த: - எவத்ர ஸோபசரீர்த்தாத்தா மஹாவிஸ்வாஸோ பூத்தயத் இதி தத்பூரஸ்காரேணாங்ஜி லக்ஷகதாத்தயூபபந்நேதி மாவ: | -

மூ - இவ் விஸ்வாசபுரூபம் ஸ்ரீமச்சுபுத்திலும் நாராயணசுபுத்திலுமுள்ள புருஷகாரஸம்பந்நுணாபிகளை அநுஸந்நித்தவாரே வரும். இத்தாலே தன் அபகாரபாசுரியாபிகள் அடியாகவரும் ஸுஹீகளைல்லாம் கழியும் - இவ் விஸ்வாசபாப்யம் வேணுமென்னுமிடத்தை -

“ராகஸானாமவிஸ்வாஸபாபாஜ்நேயஸ்ய பந்நே । யதா வி஑லிதாஸதஸ்வமோ஑ாப்யஸு பந்நா ॥

ததா புஸாமவிஸ்வாஸபாபபுபுதி: ப்ருதுதா புவேத் । தஸுமாஹிஸுபுபுதுகானா் முக்தி் தாஸுயதி ஸாசிராத் ॥

என்று ஸுல்லிற்று -

(ஸா.பி) இவ் விஸ்வாசபுரூபமியாபி. ஸ்ரீசுபுத்தில் ஸுன்ன புருஷகாரத்தையும் நாராயணசுபுத்தில் ஸுன்ன ஸம்பந்நுணாபிகளையுமென்றபடி - இவ்விஸ்வாஸத்தின் ஑லத்தைக் காட்டுகிறார். இத்தாலென்று - இவ் விஸ்வாஸாதிஸய் வேணுமென்கையில் ஑மாண் காட்டுகிறார். ராகஸானா் என்று, இதுக்கு அர்த்தம். அஜ்நேயஸ்ய பந்நவிபுயே ராகஸானாமவிஸ்வாஸாபமோ஑ாப்யஸுபந்நா யதா ஸத்யு வி஑லிதேதி யுஜ்நா.

(ஸா.ஸா) இவ்விஸ்வாசபுரூபமिति - ஆணாலுமிவ்விஸ்வாஸ ப்ரூபமிங்கு வ்யர்த்தமன்றோ? வி஑ிதானுபுநத்துக்கு விஸ்வாஸமாந்மன்றோ வேண்டியது இப் ப்ரூபத்துக்கு ப்ரயுஜ்நாதிஸயில்லையே? ஸர்வஸுமாபுரணான இஸுரன் அபராபியானவெனக்கு அநுப்யாபாரத்தாலே ப்ரஸந்நாய் ஑ல் குாடுக்குமோ வென்கிற ஸு஑்நிவூதிபே அபுயுஜ்நமென்னில் ஸாஸுபாமாண்யவேபியானவிவனுக்கு ஸு஑்நேயே ஸுடாதே? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இத்தாலே இதி. ஸாஸுபாமாண்யவேபியானாலும் அபகாரபுபுருஷகாரமடியாக ஸு஑்நே ஸம்பாவிதேயென்று கருத்து இவ் விஸ்வாஸபுரூபமர்த்தஸுபாவத்தாலே மூலபூதநி஑்஑த்தைபும் விஸுவித்து ஸு஑்நிவூதியையுமுண்டாக்குமென்று கருத்து - ஆணாலும் ஸு஑்நிவூதிக்காக விஸ்வாஸபுரூப வேணுமோ? பின்பு ஸு஑்நே ஸம்பாவிதேயானாலும் ப்ரபுதுநுபுநகாலத்திலே விஸ்வாஸஸாமான்யத்தாலே ப்ரபுதி (நிறை?)வேறினால் ஑லஸி஑்நியில் விருபில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ் விஸ்வாஸபாப்யமिति - ராகஸானாமिति - ஑நூமத்யு பந்நவிபுயே அமோ஑ாப்யஸுபந்நா - ராகஸானாமவிஸ்வாஸா, அவிஸ்வாஸாத் - ஸத்யு வி஑லிதா - ததா புஸாமவிஸ்வாஸாத், ஸு஑்நா ப்ரபுதி:ப்ருதுதா புவேத். அ஑்஑்஑ிநாபுவேபியுர்த்த:। ஸா, ப்ரபுதி:। ஆணாலும் அ஑்஑்஑ங்களில் ஸாரமானவென்று மாவிஸ்வாஸத்தை ஸாரமாகச் ஸுல்லக்கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். -

(ஸா.பு) அவிநாஸ்யஸம்பந்ந், நிறுபாபிகுணாந், ஸ஑கார்யநுநரநிபேஷ ஸதுஸ஑்நுபுது, பந்நநிவர்தநஸ்ய ப்ர஑வதுக்஑ுர்த்த்யுதவென ததுபுயுஜ்நதவ் ச பூபுயதஸ்ஸ்ரீமந்நாராயணசுபுதுஸுர்த்தானுஸந்நானே விஸ்வாஸ அபியாபுவேதி இவ் விஸ்வாஸேதுபாபிநுதுதம் - “ராகஸுயதிதி விஸ்வாஸாபிபுபாய கலுபநமியுதுகரிதுது மாவிஸ்வாஸஸு ஸுவிபர்ஸுது பர்யநுதா஑்஑ிஸுருப நிவர்தகதுதாபாஸுயகதுதமுதுதம் இவ் விஸ்வாஸபாப்யமியாபிநா - ப்ருதுதிபாபபர்யவஸாயினிதி ப்ருதுதிபாப:। -

(ஸா.வி) அபகாரபாசுரியாபிபாபி ஸுபுதேநுபாபுலாபவ஑ல஑ுரவாபிகாரநிகர்பவலுபகாரிதுதானி ப்ரா஑ாணி. -

(ஸா.ஸ) ததுபுரூப:கேந புவதிதுபுதா஑ - இவ் இதி. விஸ்வாஸபுரூபஸு ப்ரயுஜ்நமா஑ - இத்தாலே இதி - விஸ்வாஸஸுயாஸுயகதுதாய இ஑ த஑ிர஑ே அ஑்஑ிநேஷுல்ய் ஑மாணதஸுஸு஑்நாநுதமா஑ - இவ் இதுபாபிநா - ஸத்யு வி஑லிதா - அபஸ஑்஑ர் விநேவ ஸுத்யு விஸுஸுதா - ப்ருதுதா புவேத், ந ஑லாயபுவேத். -

மூ - இவ் வ்யவசாயத்தினுடைய ப்ரபாவ்

“வ்யவசாயாத்ரே ப்ரஹ்நாஸாதயதி தத்பரம்।

நிஸ்ச்ஸயேஷு சர்வேஷு நித்யம் வஸதி வை ஹரி:॥

சஸ்ச்ஸயான் ஹேதுபலானாஹ்யாவஸதி மாஹவ:।”

இத்யாதிகளிலும் சுப்ரஸிஹம் - இம் மஹாவிஸ்வாஸம் உண்டானால் பின்பு விமர்சகாலத்தில் ஒருகாலும் ச்ஸயம் பிறவாது - ஆகையால் பின்பு ஒருகாலும் இவ் விஷயத்தில் ச்ஸயம் பிறவாது படியான ப்ரதமக்ஷணத்தில் மஹாவிஸ்வாஸம் ப்ரபத்திக்கு அங்ஙம். -

(சா.தீ) இதின் ப்ரபாவத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் - வ்யவசாயாத் எனறு இதின் அர்த்தம் ஜன: அஹ்வஸாயம் வினா தத்பரம் ப்ரஹ்நாஸாதயதி - நிஸ்ச்ஸயேஷ்வதி - நித்யமஹ்வஸாயயுதேஷு புரூபேஷு ஹரிவஸதி, ஸுலபஃ பவதீத்யர்த்த:। நித்யம் வஸதீதி வா - ஹேதுபலான், ஹேதுகான் - ஹேதுபர்ப்விஷேஷணம் இது - ஹேதுபலத்வாத்ஸஸ்ச்ஸயானாஹ்யாவஸதி - தேஷாம் துர்லபஃ பவதீதி பாவ:। விஸ்வாஸத்துக்கு ப்ரயோஜனான்தரததையுமருளிச்செய்கிறார் - இம் மஹாவிஸ்வாஸமெனறு - ப்ரபத்திகாலத்திலுண்டானாலென்கை - விமர்சகாலத்தில், பின்பு பராமர்சஸமயத்திலென்கை, ப்ரபத்திகாலத்தில் -

(சா.ஸ்வ) இவ் வ்யவசாயேதி - புரூபஃ வ்யவசாயம் வினா தத்பரம் ப்ரஹ்நாஸாதயதி। ஷேஷ ஸ்பஸ்டம்। விஸ்வாஸப்ரகர்ஷத்துக்கு ஷாங்ஙானிவ்ருத்தி ப்யயோகமென்றது கூடுமோ? ப்ரகூஹ்விஸ்வாஸத்தோட ப்ரபத்தி: நிறைவேறிபிருந்தாலும் உத்தரகாலத்திலே துஷ்கர்மபடியாக ஷாங்ஙை சம்பாவிதென்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இம் மஹாவிஸ்வாஸமுண்டானால் இதி। துஷ்கர்மநாஸகமஹாவிஸ்வாஸம் பிறந்தபடியாலே உத்தரகாலத்திலே சம்பாவிதென்றென்று கருத்து ஆனாலும் மஹாவிஸ்வாஸம் அங்ஙமாகவத்தோ? மஹதீ துர்நிஹ்யைன்றோ? உத்கூஹ்விஸ்வாஸமென்னில் “யஸ்ய யாவாஸ்ச் விஸ்வாஸ: என்று புரூபபேதேன் விஸ்வாஸதாரதமய் சொல்லுகையாலே உத்கர்ஷமே துர்நிஹ்யைன்றோ? ச்ஸயநிவ்ருத்திவிஸ்வாஸம் ப்ரபத்திங்ஙமென்னில் உத்தரகாலானுவர்த்தமான மஹாவிஸ்வாஸஸ்யாபி தயாத்வேன் ப்ரபத்திங்ஙத்வாபதௌ ஷாங்ஙப்ரபத்திக்கு சகூத்வகர்வ்யத்வசிங்ஙான்தவிலய ப்ரமங்ஙியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஆகையால் இதி। ப்ரதமக்ஷணாவ்ங்ஙிந்ந மஹாவிஸ்வாஸஸ்யுத்தரகாலே அபாவேங்ஙி ஸ்வஸமானாகாரேத்தரகாலீன ஸ்மூதிரூப மஹாவிஸ்வாஸஜனகதூதரஸ்ச்ஸகாராஹ்யாகதயா। -

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்வதபிமானவிஷேஹேதுத்வாஹ்யப்ரபாவத்வாத்ஸாரதமத்வமுத்தம் வ்யவசாயாதித்யாதினா। தாத்காலிகவிஸ்வாஸம் எவ் அங்ஙமிதி தர்சிதம் ப்ரதமக்ஷணத்தில் இத்யந்தேன்। ப்ரபத்தானாம் மஹாவிஸ்வாஸ-ரூபாங்ஙாஹ்வாங்ஙரீரபாதபலம் ச்ஸயானுதயஸ்ச் பலம் பவேதித்யுத்தம்। இம் மஹாவிஸ்வாஸம் இத்யாதினா। -

(சா.வி) இவ் வ்யவசாயத்தினுடைய, எதந்மஹாவிஸ்வாஸஸ்ய -

(சா.ஸ) நிஸ்ச்ஸயேஷு, விஸ்வாஸவிங்ங்வஸ்தஸ்ச்ஸயேஷு। மஹாவிஸ்வாஸஸ்யாத்ரோபயோகப்ரகாரம் தர்சயதி। இம் மஹாவிஸ்வாஸமிதி, பின்பு, ப்ரஸமர்ப்பணா நந்தரம்। விமர்சகால: ஷரண்யகுணாதி பராமர்சகால: - தர்ஹி யாவத்பலம் நிஸ்ச்ஸயத்வாய் விஸ்வாஸானுவ்ருத்தௌ சகூத்வபங்ங்ஷாங்ஙா ச் பரிஹர்ந் மஹாவிஸ்வாஸஸ்யாங்ஙத்வம் நிங்ஙமயதி - ஆகையால் இதி। ப்ரதமேதி - அநந்தரமனுவ்ருத்தௌ விஸ்வாஸ: ப்ரலகோதௌ நிபர்ஹ்வானுஸந்ஙானரூபௌ நிவிஸத இதி பாவ: = மஹாவிஸ்வாஸௌ நாங்ங்யவினாபூதாங்ஙம்। மந்த்விஸ்வாஸேஷு ததபாவாதிதி ஷாங்ஙா பரிஹரதி। -

மூ - இது மந்தமாயிருந்தாலும் விசேபித்து கட்டாசிக்கத்துடங்கின இசுவரன் சேபபூரன் பண்ணும்
“மித்ராவேன சப்ராபன் ந த்யஜேய் கதயன்”

என்று ஸரண்யன் அருளிச்செய்தானிறே. அஜ்ல்யாபிகளும் அகப்பட, “ந ஜாது ஹியதே”
என்னும்படியிறேயிருப்பது -

(சா.பி) மந்தவிசுவாசரையும் ரசிக்கத்துடங்கின இசுவரன் பூர்ராக்கி ரசிக்ரு மென்னுமிடத்தில்
ப்ராபன் காட்டுகிறார். மித்ராவேனேதி - மித்ரத்வ பாவனயா என்றபடி இவ் விசயத்தில் அஜ்ல்யாபியின்
ப்ராபத்தைக் கண்டாலிதின ப்ராபன் கிபுநர்ந்யாயசி஢்மென்கிறார். அஜ்ல்யாபிகளும் இத்யாபியால் -
நஜாது ஹியதே, ப்லத்ததைக் குாடுததும் கியியாதெனகை - விசுவாசவிசயத்தில் வக்தவ்யங்கள் இனி
ப்ராபே என்கிற பதம் -

(சா.ஸ்வ) பரம்பரா உதரகாலினச஢்஢ாப்திவந்நக்த்வமென்று கருத்து இப்படியாகில் ஸ்ரீமந்நாராயணபதத்தில்
புரூபகாரசவ்ந்நாபி விமர்சமன்றிககே உதரகாலத்தில் சன்யமுமில்லாமல் மந்தவிசுவாசத்தோடே
இதரா஢்஢்ரூப்ப்ராபி ஒருத்தனுக்கு நிறைவேறினால் மஹாவிசுவாசரூபா஢் விக்லமாகையாலே ப்ராபிக்ரு
புநர்நுபான ப்ராபி யாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். இது மந்தமாயிருந்தாலும் இதி.
மந்தமாயிருந்தாலும், புரூபகாாபிபராபர்சஜனிதமாயிருந்தாலுமென்றபடி சேபபூர்மதி - ச஢்஢ாவிருபி
விசுவாசததையுண்டாக்ருமென்றபடி மந்தவிசுவாசன் அபிகாரவிக்லனாகையாலே அவன் விசயத்தில்
சேபபூர்ம பண்ணக்கூடுமோ? என்கிற ச஢்஢ாவாரணார் விசேபித்துக் கட்டாசிக்க இதி. இசுவரன் சேபபூரன்
நிர்வ்யாஜமாகப பண்ணக்கூடுமோ? என்ன இந்த மந்தவிசுவாசததாலே இசுவரன் இரங்கி சேபபூர்
பண்ணானென்கிறதோ? இந்த மந்தவிசுவாச சேபபூரணததககு யோக்யவ்யாஜ மென்கிறதோ? என்ன
விக்லிப்து க்ரமேனெுதரமருளிச்செய்கிறார் மித்ராவேனேத்யாபிநா. உள்ளே காபட்யமிருக்கச்
செட்டேயும் வெளியிலே மித்ரனென்று பாவனே டண்ணானாகில் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற
ஸரண்யனுக்கு சேபபூர்வக்தவ் கைமுந்யமி஢்஢ம் - பாஹ்யவ்யாபாரமான அஜ்லி யதா ததா வா க்ருதமானாலும்
“ந ஜாது ஹியதே” என்றிருந்தால் அந்நரமான இம் மந்த விசுவாசத்துக்கு மஹாவிசுவாசபர்யந்நபரிணாம்
கைமுந்யசி஢்மென்று கருத்து - ஆனாலும் ப்ராபகணாவக்ஷிந்ந மஹாவிசுவாச ப்ராப்ய஢்஢மானபடியாலே -

(சா.ப்ரா) மந்தவிசுவாசஸ்யாபி க்ரமேன ப்ராபர்யந்நத்வமுக்த இது மந்தமாய் இத்யாபிநா. எங்ஙனெயென்னில்
இத்யாப்ய உக்தானாமர்தானாமபேகிதாந் விஸ்தர: பரிகரவிபாபாபிகாரே ஢்ரஹ்வ: - க்ரியாபபெநா஢்஢ி ப்ராபிபாபந்
கதமித்யத்ர ஸரணச஢்஢ுபஸ்தேபேன தபிதி ப்ராபாபமாஹ. -

(சா.வி) அஜ்ல்யாபிகளும் இதி - அஜ்ல்யாபிகளும்கபட்ட, அஜ்ல்யாபிந்யபி - “ந ஜாது ஹியதே. த்வ஢்஢ிமு஢்ஷிய
கபாபி கெநசிக்யதா ததா வா சக்தக்துதோ஢்ஜ்லி; தபே முணாத்யசுபாந்யசேபத: சுபாநி புணாதி ந ஜாது
ஹியதே. ஜாது கபாசிகபிநி ந ஹியதே ப்லமப்ராபய நநிவர்ததே. உபாயபூரணபாரா ப்லபர்யந்ந் கரோதீத்யர்த:.
எவ் மஹாவிசுவாச ப்ராபிபாப ப்ராந்நாந்வித ப்ராந்யாச ப்ராபிபாபயிதும் ப்ராந்நாபர்யவசானமாஹ. -

(சா.சன்) இது இதி. அஸிந்நர்யே மானமாஹ. மித்ரமதி - அத்ர கைமுந்யாபிபாபேணாஹ. அஜ்லிதி. “அஜ்லி:
ப்ராபாமு஢்஢ா” யதா ததா வாபீத்யாபிகம்” இஹாநுசந்நேயம். அஸ்த்வத்ரோக்த க்ரமேன மஹாவிசுவாசாபிபாபநம். -

ம - ஆகையால் மந்தவிश्वासமும் மஹாவிश्वासपर्यन्தமாம். இப்படி உபாயமாக அடியவசிக்கிறே
 னென்று மஹாவிश्வாஸத்தைச் சொல்ல

“अनन्य साध्ये स्वाभीष्टे महाविश्वासपूर्वकम्।

तदेकोपायता याच्ना प्रपत्तिश्शरणागतिः ॥

त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थना मतिः।

शरणागतिरित्युक्ता - भवशरणम्” इत्यादि प्रमाणानुसारத்தாலே பார்த்து இங்கே சொல்லிற்றாயிற்று -

(சா.தி) இம் மஹாவிश्वासद्वारा உபாயत्वபார்த்தனையிலுள்ள பர్యவசிக் கு மென்கிறார் - இப்படி உபாயமாக
 இत्याடியால் - अनन्यसाध्य इति - இதுக்கு அர்த்தம். உபாயान्तरासाध्ये स्वाभीष्टे विषये महाविश्वासपूर्वकं
 तदेकोपायता याच्ना। तस्य, भगवतः - मुख्योपायत्वविषया याच्ना प्रार्थना। त्वमेवोपायभूतो मे भवतीति
 प्रार्थनेति यावत् - பார்த்தனையும், உபாயत्वபார்த்தனையுமென்கை -

(சா.சு) उत्तरकालத்திலே மஹாவிश्वासமிருந்தாலும் अङ्गवैकल्यं दुष्परिहरमன்றோ? என்னவருளிச்
 செய்கிறார் ஆகையால் इति - तथा च प्रथमक्षणத்தில் மந்தவிश्वासம் தானே उत्तरकालीन शङ्का निवर्तकमहा-
 विश्वासोत्पादकமானதாகியாலே सदाचार्यकटाक्षविशेषाधीन पुरुषकारादि पञ्चमेपरामर्शजन्यविश्वासत्वं
 शङ्काप्रतिबन्धकतावच्छेदकமென்றும், साक्षाद्वा परम्परया उत्तरकालीन शङ्काप्रति बन्धक प्रथमक्षणावच्छिन्न
 विश्वासत्वं स्वोत्तरकालीन शङ्कासमानाधिकरण प्रथमक्षणावच्छिन्न विश्वासत्वलक्षणमङ्गतावच्छेदकமென்று
 கருத்து ஆனாலும் सपरिकरसाध्योपायமிங்கே सिद्धிக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ?
 शरणशब्दं क्रियापदतद्गोपे चेरन्तु, उपायமாக அடியவசிக்கிறேனென்று पूर्वखण्डं विश्रान्तमान
 पड्यालே साध्योपायवाचकशब्दं வேறிலலையே? என்ன गूढाभिसन्धियाலேயருளிச்செய்கிறார்

இப்படி உபாயமாக इति - கரணமன்றமான இது प्रमाणसिद्धानुष्ठेयार्थप्रकाशकமாக
 வேண்டுகையாலே प्रमाणानुगुणமாக विश्वासத்தைச் சொல்லி तत्पूर्वकமாக प्रार्थयामि என்றொரு
 पदमध्याहरित्तु चरणशब्दத்தையும் शरणशब्दத்தையும் अनुषङ्गित्तु उपायமாக प्रार्थिंக்கிறேனென்று
 अवान्तरवाक्यार्थமாகிறதென்று கருத்து ஆனாலும் उपायत्वपार்த்தनையன்றோ सिद्धிக்கிறது?
 गोप्तृत्ववरणरूपाङ्गं सिद्धिककविल्ललयே? என்ன गूढाभिसन्धियाक வருளிச்செய்கிறார் -

(சா.பு) இப்படி உபாயமিত்யாதினா । निरपेक्षरक्षकत्वपार்த்தनात्मकोपायत्वपार்த்தनाया
 एकदेशभूतरक्षकत्वपार்த்தनात्मक गोप्तृत्ववरणमप्यत्रैवानुसन्धेयमित्याह । -

(சா.வி) இப்படி உபாயமாக அடியவசிக் தேனென்று, उपायोभवेति प्रार्थनायाः - उपायसाध्यं फलमुपाय-
 मनपेक्ष्यत्वमेव मे देहीत्येवं रूपत्वाच्चेतनविषयतया रक्षकत्वपार்த்தनारूपगोप्तृत्ववरण मत्रैवान्तर्गतमित्याह -

(சா.சு) क्रमेण महाविश्वासाभिधानम्। प्रार्थनादिसिद्धिः कथमित्यत्राह। இப்படி இत्यादि - சொல்ல,
 शब्दतोऽभिहिते सति। சொல்லிற்றாயிற்று इति - यथा रक्षकत्वाध्यवसायः “रक्ष्यापेक्षां प्रतीक्षते”
 इति मानाद्गोप्तृत्ववरणपर्यन्तः, एवं निरपेक्षकत्वाध्यवसायोऽपि “अनन्यसाध्ये” इत्यादि मानात्प्रार्थनापर्यन्त
 इति प्रार्थनाप्यर्थाल्लक्षणया वा सिद्ध्यतीत्यर्थः ॥

மூ - இவ் உபாயபார்த்தனையிலே ஸோஸ்தவரணமந்தர்த்தம் | பூதமூதமன்று. -

(சா.தி) இவ் உபாயேதி - உபாயபார்த்தனையாவது? என் தலையில் உபாயாந்தர்த்தைச் சுமத்தாதே அத்தால் வரும் அபிமதம் தருகையுனக்கே ஸரமென்று இந்த ஆகாரமாகையால் ஫லபுர்த்வபார்த்தனாரூப ஸோஸ்தவரண-மந்தர்த்தமென்றபடி. வ்யதிரேகோக்த்யா துடிகரிககிறார் - பூதமூதமன்றென்று. நனு ப்ரபுதே என்றவிடத்தில் -

(சா.ஸ்வ) இவ் உபாய(த்வ)பார்த்தனையிலே இதி. அனுதேயார்த்தபுரகாசககரண மந்தர்த்திலே ததந்தர்த்தமாகத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து - உபாயத்வ பார்த்தனையே அத்தனசா஧ாரணோபாயத்வவிதயினி - ஸோஸ்தவரண-தேதனையாந்தரககத்வவிதயம் - ஆகையால் உபாயத்வபார்த்தனையிலே ஸோஸ்தவரணமந்தர்த்தமாகவதெங்ஙனே? என்ன ஸூதாபிபுராயத்தாலே தானேயருளிகசெய்கிறார் - பூதமூதமன்று இதி - வக்யமாணரீத்யா உபாயத்வபார்த்தனையே ஸர்ஸூகார பூர்வகரககத்வபார்த்தனையாகையாலே அதிலே அந்தர்த்தம் - பூதமூதமன்றென்று ஸூதாபிசந்தியென்று கருத்து - உபாயத்வபார்த்தனையே விவகிதமானாலன்றோ ஸோஸ்தவரண-சித்திக்கலாவது? -

(சா.பு) இவ் உபாயேத்யாதினா - நனுபாயத்வபார்த்தனாயா: ப்ரபுதனத்வமனுதீதம் | உபாயாந்தரமனபேக்ய தத்஫லம் தேஹீத்யேவ ரூபதயா தஸ்யா: ஫லேக்சாத்வேன பூதகுபாயத்வானுபபுதே:, ஫லபார்த்தனாபுரோதரக்டேன -

(சா.வி) இவ் உபாயபார்த்தனையிலே இதி. ப்ரபுதே இத்யனேன உபாயத்வேன அத்தவஸ்யாமிதி யதா ஸூதார்த்தே ஸ்திதே யாத்தானவீதஸர்ஸமர்ப்பணஸ்யாஶ்யத்வாதஶ்யனுஸந்தானம் வினா கெவலாஶ்யனுஸந்தானஸ்ய நிஷ்஫லத்வாதஸ்ய ஸரணா கத்யனுதான கரணமந்தர்த்தவாதுபாயத்வாத்யவஸாயபூர்வகமுபாயோ புவேதி பார்த்தனாபூர்வகமாத்தமீயரக்சாஸர் ஸ்வரூ஫லாப்யா த்வயி ந்யஸ்யாமிதி பாரமார்த்திகவாக்யேஸ்திதே தத்ராஶ்யந்தர்த்தோபாயத்வபார்த்தனாயா: ஫லபார்த்தனாவினாஶூதத்வாத ஸோஸ்தவரணாந்த முபாயத்வமுபாயத்வபார்த்தனாந்தர்த்தமீத்யர்த்த: - இதமேவ வ்யதிரேகோக்த்யா ப்ரதயதி பூதமூதமன்று இதி - பூதம் ந வக்தவ்யமீத்யர்த்த: | நனுஸா஧்யோபாயஸோதனாதிக்காரே “அநந்யஸா஧்யே ஸ்வாஶீதே மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம் | ததேகோபாயதாயானா ப்ரபுதிஸ்ஸரணாகதி: இதி ஸரதமுநிபுரணீதலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே விஸ்வாஸபூர்வகம் பார்த்தனமென்று நிஷ்கர்த்தித்தது” இத்யத்ர பார்த்தனமும், அஶ்யமாகையால் இத்யுத்தத்வாத் - உபாயத்வபார்த்தனமீதி ஸோஸ்தவரணமூத்யத இதி ஸாரபுரகாசிகாயா த்வாஶ்யாதத்வாத் இஹோபாயத்வ பார்த்தனாஶ்ஜி ஸரீரான்தர்த்ததா ஸோஸ்தவரணாதிரீத்யத இத்யுத்தேஸ்ததிரோத இதி தேந “உபாயம் வுணு | உபாயோ புவ” இதி ப்ரமாணானுஸாரேண பார்த்தனாவிஸிஸ்ட ஸர் ஸமர்ப்பண ஸ்யாஶ்ஜித்வசித்தூ உபாயத்வ பார்த்தனாந்த ர்த்தஸோஸ்தவரணமூபேத்ய “ததேகோபாயதா யாத்தா ப்ரபுதி:” இத்யத்ர ததேகோபாயதா யாத்தேத்யனேன விவகிதம் ஶக்யமீத்யபிபுராயேண பார்த்தனையாம் அஶ்யமாகையால் இத்யுத்தே ஸோஸ்தவரணாபிபுராயேண விரோதாபாவாத்தாரபுரகாசிகாயா அப்யத்ரேவ தாத்பர்யம் - வஸ்துதஸ்து பூதகுபாயத்வ பார்த்தனாயா: ப்ரயோகனாபாவாத் ஸோஸ்தவரணமேவோபாயத்வபார்த்தனா | -

(சா.ஸ) இவ் உபாயேதி | - நிரபேக்சரககத்வபார்த்தனாயா த்ரககத்வ பார்த்தனாரூப ஸோஸ்தவரணசித்தேரீதி பாவ: | பூதமூதமன்று, த்ரிஸாபுதோஸ்த்யாப்யபிந்நம் நேத்யர்த்த: - யேது ஶக்த்வம்ஶ்ஜிபயாதுஸோஸ்தவரணம் பூதஶ்ஜிநானுதிஸ்தந்தி தேதா பூதமனுதேயம் ந புவதீத்யர்த்த: - நனு லோகே பார்த்தனா஫ல விதயினி, உபாயவிதயினி வா ஸ்யாத் | -

(சா.தி) **பிரார்த்தனை**ச் சொல்லிறறாய்ததெனறீர் - இங்கு **புனபிரார்த்தனை**த் தானே சொல்லக்கடவது
उत्तरखण्ड த்தோடே **पुनर्भक्ति** வருகையால் - **उपायप्रार्थनै** பண்ணுகிறதென்னில் **सिद्धोपाय**த்தைப்
प्रार्थिக்க வேண்டுவதில்லை. **भक्तियुग्मि**ல் **अधिकारि**க்கு வேண்டா - **साध्योपायान्तर**முமில்லை
- ஆனபின்பிங்கு **उपायप्रार्थनै**யாவது -

(சா.ஸ்வா) லோகத்தில் பார்த்துநீ பல்விஷயிணிபாதல், ததுபாயவிஷயிணிபாதலாபிடுக்கும் - இங்கு பல்விஷயிணிபாதில் உதரகண்டத்தோடு புனருத்தியாம் - உபாயவிஷயிணிபாதில் பரிபுதுவுக்கு பரிபுதுதர கால கர்த்தவ்யமாக ஒரு உபாயமில்லை - அத: பார்த்துநீயாபாவா இங்கு பார்த்துநீயை விவதிக்கிக் கூடாதே? என்ற -

(सा.प्र) पौनरुक्त्यप्रसङ्गाद्येत्यत्र भरन्यासकर्त्रोत्तरखण्डेन वैङ्कर्यपर्यन्त फल मे स्यादिति प्रार्थ्य तत्साधनभूतभक्तिमन्तरेणैव तत्प्रापणभरः त्वया स्वीकर्तव्य इति पूर्वखण्डेन प्रार्थनादेवं प्रार्थनापूर्वकभरसमर्पणस्या किञ्चनाधिकारि कृति साध्यस्य “यद्येन” इत्यादिनासाधनत्वबोधनात् तस्यैव पूर्वखण्डेबोधनात् पौनरुक्त्यमिति -

(சா.வி) இவ் உபாயபார்த்தனையிலே கோமூர்த்தவரணமந்தர்த்தமिति ஸேதநிர்देश: கயமिति சேதித்யம் - “உபாயபார்த்தனையையும் நிஷேபத்தையும் பரிபக் சொல்லுமிடங்களிலும்” இत्याதி பூர்வாக்யானு-
சாரேணோபாய பார்த்தனாஸ்த்வேன பார்த்தனாஸ்திதாத்தமநிஷேப உத்யதே - தத்ர கோமூர்த்தவரணரூபபார்த்தனாயா அந்தர்த்தத்வ
ஸம்ஸ்தவாதந்தர்த்தத்வ மித்யுத்தம்। நவ்யஜ்ஞஹூதஸ்யாஹ்நி ஸ்ரீராதந்தர்த்தத்வம் கயமिति சேந்மேவம் - அஹிர்வூத்யஸஹிதோக்த
பலத்யாகரூபாஹ்நிஸ்யாஹ்நி ஸ்ரீராதந்த: பாதித்யவதூபபதே: - மதாந்தராதிபராயேண வ பூத்யுபாயத்வ பார்த்தனோக்தேரिति
த்ரஹ்யம் - பரிகரவிபாஹாதிக்காரேது “இவ்விடத்தில் உபாயாத்யவஸாயவாககஸ்த்விதே
கோமூர்த்தவரணமந்தர்த்த” மித்யுத்தவா “உபாயாத்யவஸாயமிவ்விடத்திலே விவஸிதமாயிற்று” இத்யுத்தவா
“சேதநேகாந்தமான கோமூர்த்தமனுஸந்திக்கவேண்டுகையாலும் கோமூர்த்தவரணமிவ்விடத்திலே
விவஸிதம்” இத்யுத்தவா “அதில் ஸரணஸ்த்விதம் ஒரு பரயோகத்திலே இரண்டு அர்த்தத்தை அபிதானம் பண்ண
மாட்டாமைபாலே இவ் அதிகாரிக்கு அஸாதாரணமான உபாயாத்யவஸாயமிவ்விடத்திலே ஸாத்மாயம்
ஸர்வாதிகாரி ஸாதாரணமான கோமூர்த்தவரணமார்த்தமாகக் கடவது இத்யுத்தம் - தத்ரோபாயாத்யவஸாயமாத்ரமேவோக்தம்
- நதூ பாயபார்த்தனம் - ஸாஹ்நி ப்ரபதநாதிக்காரே஽பி “இப்படி ஸேஸ்தவானுஸந்தானவிஸிஸ்டமான ஸ்வரகாஸரஸமர்பணம்
த்யுத்தத்தில் உபாயபரமான பூர்வஹ்நிதத்தில் மஹாவிஸ்தாஸபூர்வககோமூர்த்தவரணமர்த்தமான ஸரணஸ்த்விதோபஸிஸ்டகரியா-
பதத்திலே சேர்த்து அனுஸந்திக்க ப்ராஸம்” இத்யுத்தம்। - ந ச தத்ராய்யுபாயபார்த்தனமுக்தம்। அதோ
மதஸேதேனாவிரோதோ த்ரஹ்ய: - நநூபாயமநபேக்ய பல் மே தேஹிதி பல்பார்த்தனாரூபத்வாதுபாயத்வபார்த்தனாயா:
உத்தரஹ்நிஸ்த பல்பார்த்தனாயா: பூநஹிதி: - நஹ்யஜ்ஞப்ரபதேர்ஹிதிருபாயஸிஸ்தாத்மகபல்பார்த்தனாவத்
ஸ்வதந்த்ரப்ரபதேஸ்தாஹ்யோபாயாந்தர்த்த பார்த்தனாயமஸ்தி - அத: பல்மேவ - பார்த்தனாயமिति பூநஹித்யமேவேதி ஸஹ்யுதே। -

(सा.सं) तयोरिह बाधात् किं विषयिणीह सेत्याशङ्क्य प्रार्थनीयांशं निर्धारयति। -

மூ - ஐஔராப்யநிஔநிவூதிரூபமான ஑லத்தினுடைய ஑ார்த்நையை ஁தர஁ண்டத்திலே பண்ணாநிற்க இங்கு ஑ல஑ார்த்நையைப் பண்ணினால் ஑ுநரூத்யுண்டாம். ஑ர஑திக்கு ஑லமாக ஑க்திரூ஑ா஑த்தை ஑ார்திக்குமாப்போலே ஑்வதந்஑ர஑திநிஔனுக்கு இங்கு ஑ாஔயமாய் ஑ார்த்நையமாயிருப்பதொரு ஁஑ாயமில்லை - ஁னபின்பு இங்கு ஑ார்த்நை ஑ொல்லுகிறபடியென்னென்னில்? ஑ல஑ாஔன் பண்ணுகிறவிடம் ஑ர்வா஑காரி வி஑யத்திலும் பொதுவாயிருக்க ஁கி஁னனாய் ஑ர்வ஑ர்ந்யா஑் பண்ணுகிறவன் பக்கல் ஑ர஑தி வேறொரு ஁஑ாயத்துக்கு ஁ஔ்மாக நில்லாதபடி ஑ரண்யன் தான் ஁஑ாயாந்ர஑்தானத்திலே நின்று ஑ல் ஑ொடுக்கிற ஁஑ம் ஏற்றமானபடியாலே ஁வ்வேற்றமான ஑ர்஑்வீகாரா஑ம் இங்கு ஑ார்திக்கப்படுகிறது -

(஑ா.ஔி) என்னில் ஁ருளி஑் ஑ெய்கிறார். ஑ல஑ாஔனம்த்யாஔியால். ஑ல஑ரஔ்வரூ஑ா஑ாயத்஑் ஑ர்வா஑காரி஑ாஔாரணமாகையால் இவ் வி஑யத்தில் இவன் பண்ணும் ஑ர஑திக்கு ஁ஔ்மாகாதபடி ஑ரண்யன்தானே ஑க்தி஑்தானத்திலே நின்று ஑ல் தருகிறவேற்றம் தோற்றும்படி ஑ர்஑்வீகாரா஑ம் ஑ார்திக்கப்படுகிறதென்கை - நநூ஑மாய் நிற்கவேனுமென்னவே ஁஑ாய் ஑லார்த்மாகையால் ஑ல஑ார்த்நையுமிதிலே வருகையால் ஁தர -

(஑ா.஑்வா) ஁஑யொஔாதநார்த்மாக ஑ாஔ்கிகிறார் - ஁ஔேதி - ஁஑யமுஔாஔய஁தரமருளி஑்஑ெய்கிறார் - ஑ல஑ாஔனமதி. ஑ர஑தி. ஑ரண்யன் ஁஑ாயாந்ர஑்தானத்திலே நில்லாவிட்டால் ஑்வ஑்ந் ஑ர் ஑ர஑்த்மான படியாலே ஑ர஑தி ஑ர்஑்வஔ்வா஁யமான ஁஑ாயத்துக்கு ஁ஔ்மாக ஑ர஑திக்குமென்று கருத்து - ஑ர்஑்வீகாரேதி - ஑ர்஑்வீகார஑ார்த்நை ஑ர்ந்யா஑ாவிநா஑ூதையாகையாலே இதினாலே ஑ர்ந்யா஑மும் ஑ிஔிக்கிறதென்று கருத்து - தயா ஑ ஁஑ாஔாரண஑ய ஑ல஑ய ஑ார்த்நையவி஑ய஑ய ஑ா஑ாத் ஑ார்த்நை விவ஑ிதையென்று கருத்து. ஁தர஁ண்டா஑ே஑யா ஑ூர்஁ண்ட஑ய ஑ூநரூத்யா஑ாவே஁஑ி ஑ூர் -

(஑ா.஑ர) ஔர்஑ய஁தர஁ண்ட஑ய ஑ல஑்வரூ஑ர஑்வை ஑ூநரூத்ய ஑ாஔ்஑ா஑ி நா஑்தீத்யாஔ - ஁ஔ஑ா஑ீத்யாஔி. -

(஑ா.வி) ஁ஔ஑ா஑ீத்யாஔி. ஁ஔ஑ா஑யத்஑்஑ார்த்நானாமகேவல஑ல ஑ார்த்நா ந ஑வதி - ஑ல஑ரஔன஑ய ஑கவத஑்஑ர்வா஑காரி ஑ாஔாரணதயா கேவல஑ல஑ார்த்நா஑ா஑்஑ர்வா஑காரி ஑ாஔாரணத்வாத் ஑ர்த்வ஑ி஁னவி஑யை ஑ர஑திர்த்஑஑ா஑ாந்ர஑்யாஔ் ந ஑்யாத்஑ே஑ர ஁வ஑ா஑ாந்ர஑்தானா஑ந்஑த஑்஑் ஔாதித்ய்஑஑்யா஑்நி஑ி காரிண்யதி஑யதயா தஔர் த்஑் ஑்வீ஑ுவிதி ஑ர்஑்வீகார஑ார்த்நை஑் ஑ூர்஁ண்டேந் க்ரீயத இதி ந ஑ூநரூத்யமதி ஑ரி ஔரதி - ஑ல ஑ரஔன் பண்ணுகிற இதி - நந்஑தஔர் ஑்வீ஑ுவிதி ஑ார்த்நயா஑்யு஑ா஑ாந்ர஑்வயவாஔன் விநை஑ ஑ல் ஔீதி ஑ர்யவ஑ானாஔுதர஁ண்டே ஑ல஑ார்த்நா஑ிகா ஑்யாஔ்யா஑ாஔ்நி஑ி நிவூதி஑ூர்஑ேஔ -

(஑ா.஑்) ஁ஔ்யாஔி. ஁னபின்பு இதி. ஑்஑ம஑ிர஑ி ஑ூநரூத்யா஑த்யா ஔிதீய ஑ிர஑ி ஑ார்த்நைய஑ாஔ்ய஑ா஑ாந்ரா- ஑ிஔ்யா ஑ இஔ யதா ஔர்஑ன் ஑ார்த்நானு஑஑தூ ஑த்யாமித்யர்த்: - ஑லேதி - முமூ஑்வமுமூ஑ு஑ாஔாரண்யேந் ஑கவானு஑ாயத: ஑லஔ: ஑ர்வ஑ர்ந்யா஑் ஑ுர்வத: ஁கி஁ன஑ய தூ஑ா஑ாந்ர஑்தானை ஑்யித்வா - ஑்யிதி஑்து ஑ர்஑்வீகாரணேதி - தந் ஑்யிதயை ஑ர்஑்வீகாரா஑ ஁வ ஑ார்த்யத் இத்யர்த்: ஁வ் ஑ேத஑ூநரூத்யமா஑ாஔ்஑ ஑ரிஔரதி. -

மூ - ஆனாலும் இப்படி உபாயமாய் நிற்கவேண்டுமென்று அபேகிக்கவே அபிமதபலவிசேஷத்தை உபாயாந்தரவ்யவதானமறத் தரவேண்டுமென்று பார்த்தததாக்காதோ? ஆகையால் உத்தரஃஸந்தத்தில் பார்த்து மிகுதியன்றோவென்னில்? உத்தரபகாரததாலே பார்த்தனாவிசயத்தில் அங்குமே தோற்றுகைக்காகப் பிரிய அபேகிக்கிறதாக்கையாலே மிகுதியில்லை - உத்தரஃஸந்தத்தில் அபேகணியபலவிசேஷவ்யக்ஷகமான வாக்யத்தினுடைய அங்கவ்யமாத்ததுக்காக பார்த்தனாபதம் அடியாஹரித்தாலும் பல்பவரூபமாத்ததிலே தாத்பர்யமென்று பரிஹாரமாகவுமாம். -

(சா.தீ) ஃஸந்தத்தில் பல்பார்த்து மிகுதியன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஆனாலும் இத்யாடியால் - உத்தரபகாரததாலே இத்யாதி - பார்த்தனா விசயத்தில் அங்குமே முண்டாகையால் உபாயத்வமும் பல்பமுமிரண்டிடத்திலும் பிரிய அபேகிக்கிறது - உபாயத்வத்தை அபேகிக்கிறதில்விடத்தில். பல்பத்தை அபேகிக்கிறது உத்தரஃஸந்தத்தில் ஆகையால் பல்பருக்திபில்லையென்றபடி. நநு ப்ரவ்ஃஸந்தத்தில் உபாயத்வபார்த்துயாய் உத்தரஃஸந்தத்தில் பல் பார்த்து யாம்போது வாக்யமே வாராதோ? -

(சா.ஸா) ஃஸந்தாபேக்யுத்தரஃஸந்தஸ்ய பிந்நவிசயாபாவாபுநருக்தியன்றோ? என்று ஸாஃகிக்கிறார் ஆனாலும் இதி - உத்தரமருளிச்செய்கிறார் உத்தேதி பர்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்க வேண்டுமென்று ப்ரவ்ஃஸந்ததாத்பர்யம். பல்பத்தை தரவேண்டுமென்று உத்தரஃஸந்ததாத்பர்யமென்று கருத்து உத்தரஃஸந்த பல்பவரூபமாத்தரமானால் ப்ரவ்ஃஸந்த பர்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமென்று பார்த்தனாபரமாக விப்ரான்தமாகையால் உத்தரஃஸந்தத்துக்கு அநந்வய் ப்ரஸாஃகியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் அபேகணியபலவிசேஷேதி - அப்போது பல்பருக்தி வாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் பல்பவரூபமாத்தேதி - ஸதத: பூநருக்த்யேஃபி ப்ராஸாப்ராஸவிவேகேந தாத்பர்யவிசயமேதாந் பூநருக்த்யமென்று கருத்து - பரஸ்வீகார பண்ணி ரகிக்க வேண்டுமென்று பார்த்துயாய் பார்த்துயாயிலே பூபூத்வவரணமந்ரதமென்னுமிடம் ஸ்பஃமென்று கருத்து - இப்படி ப்ரவ்ஃஸந்ததிலே பரஸ்வீகாரபார்த்துயாய் யம் உத்தரஃஸந்ததிலே ஸாதாரணபல்பார்த்துயாய் யமானால் த்வாஃக்யபரமந்ரத்துக்குத் திருவடிகளையும் உபாயமாக -

(சா.வி) ப்ராபிமே பூயாத்ரத்ய் ததூர் ஸ்வீகுவிர்தி பார்த்தனா விசயே அங்குமேஃஸ்தீதி ஸ்பூரணாந்ய் பூத்யபார்த்தனாயா அபேகிததயாதிநா ஸஸ்தீத்யாஹ - ஆனாலும் இத்யாதிநா - அபேகிக்கவே அபேகணமேவ - நநு ஸ்வாதந்யேந பூவ்ஃஸந்தஃஸந்த: பார்த்தனாபுய ப்ரதிபாதநே பல்பாந்யுபாயோ கைஃக்ய் மே ஸ்யாதிதி வாக்யமேதஸ்யாத், உத்தரஃஸந்தே க்ரியாபதாடியாஹஸ்யாவச்யகத்வாத், அந்யதா ஸ்ரீமதே நாராயணாயேதி ஃததூர்யந்நதபதயூரநந்வயாதித்யாஸாஃக்யாஹ - உத்தரஃஸந்தத்தில் இதி - பார்த்தனாபதம், ஸ்யாதிதி பதம் - ஸ்வரூபமாத்ததிலே தாத்பர்யமென்றும் பரிஹாரமாகவுமாம், ஸ்வரூபப்ரகாஸந எவ தாத்பர்யம் - நநு பார்த்தனாயாம் - உபாயத்வபார்த்துயாய் பல்பஸ்ய பார்த்துதத்வாத் - நநு பார்த்தனாயா தாத்பர்யாபாவேஃப்யேகவாக்யததயாந்வயோ -

(சா.ஸ) ஆனாலும் இதி - உத்தேதி - உத்தவித்யுத்தரஃஸந்தஸ்ய பல்பபார்த்தனாதோ விபக்ய நிரபேக்யுபாயத்வமாத்தரஸ்யேஹ பார்த்துயாநத்வாந் பூநருக்த்யமிதி பாவ: - எவமுத்தரஃஸந்தஸ்ய பார்த்தனாபரத்வமப்யுபகம்ய பூநருக்த்யமிஹ பரிஹுதம் - அத் ததந்நப்யுபகமேந பரிஹாரமேவ - உத்தரஃஸந்தத்தில் இதி। உபாயத்வபார்த்துயாய் பல்பாபேகணியோ ய: பல்பவிசேஷதத்வயக்ஷகதேவூத்தரஃஸந்தஸ்யேதி வாக்யாபரிஸமாபிபரிஹாராய த்ர பார்த்தனாபதமடியாஹ்யதே ஃததபி தஸ்ய பல்பவரூபமாத்தர சமர்ப்கத்வாந் பூநருக்த்யமித்யத்ய:। -

(सा.सं) एषैव परिहाररीतिरभ्यर्हितेति खण्डद्वयस्याप्येकवाक्यार्थं दर्शयति। पूर्वोत्तरेति - उत्तमपुष्पविषक्षिताधिकारिस्वरूपकथनमकिञ्चन ॥ ११ ॥ इति - श्रीमन्नारायण-शब्दयोस्सम्बुद्धयन्तत्वाभिप्रायेणाभिमुखी करोति - ॥ इति - शरणशब्दफलिताभिप्रायेण उपायान्तरेति - चतुर्थी फलितार्थाभिप्रायेण फलेति - “अनन्यसाध्ये” इत्यादिकटाक्षेणाह। यथोक्तेति। विश्वास-प्रार्थनापूर्वकेत्यर्थः - विशिष्टेति - उपायान्तरस्थान निवेशरूपविशेषण विशिष्ट फलविशेषप्रार्थनान्वितेत्यर्थः। ॥ इत्युक्त्या एकयैव प्रार्थनया उभयोरपि प्रार्थितत्वसिद्धेरुत्तरखण्डस्य -

மூ - இஸ் சமர்ப்ணமும் அஹ்வஸாயஸஹ்வ்யத்(மு)மாம் - இப்படி ஶரிகரமான ஶரஸமர்ப்ணமே ஶ்ரப்திஸாஸ்த்யத்மென்னுமிடம் ஶ்ரமானஸ்ஶ்ரடாயங்களுலே ஶலனிதத்திலும் சமர்தித்தோம். -

(ஸா.ஹி) நன்னுஶ்யைய்ஶ்ரகாஸகமான இம் மந்ரத்தில் ஶ்ரஹ்வத்தால் ஶ்ரகாஸ்யமானவிஸ்வாஸத் தோற்றினமை ஶ்ரஶானமாகாதோ? என்ன ஶ்ரப்தி மந்ரான்தரத்தில் “மயி நிஸிஸ கர்த்வ:” என்று கர்த்வமான நிஸேபத்தில் -

(ஸா.ஸ்வா) இங்கு ஶ்ரஶானஶூதஸமர்ப்ணத்தை ஶர்திகமாக்கி அஹ் ஶூதவிஸ்வாஸாஹிகளை ஶாஹ்வமாக ஶ்ரபாஹித்தது ஶ்ருசிதமன்றோ? என்னவருளிஸ்செய்கிறார் இஸ் சமர்ப்ணமும் இதி - ஶ்ரஸ்வீகாரஶ்ரார்த்நயா ஶாஶேபத்; ஶ்ரஸமர்ப்ணத்வென ஶிஹ்வமான இஸ் சமர்ப்ணமும் ஶ்ருவஸாயத்வாகரெண ஶ்ரப்தே என்கிற க்ரியாஶ்ரடாய்மாமென்றபடி - இங்கே சில ஶ்ரீகாஸங்களுலே இஸ் சமர்ப்ணமஹ்வஸாய-ஸஹ்வ்யத்முமாம் இனி ஶாஹ்மிருககிறது ஶ்ரப்தோது ஶாஶேபாஸ்திஹ்வமாத்ரமன்றிக்கே ஶ்ருவ்யத்முமாம் இத்யத்ஶ்ருசித்யமுண்டு. ஶ்ரபாஸ்ரார்த்நா ஶ்ருவத்ததுகும், நிஸேபஸஹ்வத்ததுகும், ஶ்ருஸக்திஸஹ்நித்தது ஶ்ருவ் ஶ்ரஹ்ரிக்ஹையாலுமிங்கு ஶ்ரஸ்வீகாரஶ்ரார்த்நைய ஶ்ருபாஸ்ரார்த்நையாக நிஹ்ரிபித்தது சமர்ப்ணத்தை ஶ்ருவஸாயஸஹ்வ்யத்மாகஸ் ஶாலலாமல் முன்பே தானே ஶ்ருய்ஸிஹ்வநிஸேபத்தைக்கூட்டி மஹாஶ்வ்ய்யத்மருளிஸ்செய்கையாலும் ஶ்ருவ்யத்முமாமென்கிற ஶாஹ்மே சமீசீனம் - ஶ்ருனாலுமிங்கு ஶ்ரஸமர்ப்ணஶ்ரஶானமாக மஹாஶ்வ்ய்யத் ஶாஸன்னது ஶேருமோ? “தஹ்ஶோபாயதா யானா - த்வமேஶோபாயஶூதோ மெ - ஶ்ரப்திவிஸ்வாஸ: - ஶ்ருவ்ஶ்ருதிநிஶ்ருதி: ஶ்ரப்தி:” இத்யாஹ் ஶ்ரமானஸ்ஶ்ரடாயங்களுலே விஸ்வாஸாஹிமாத்ரமன்றோ ஶ்ரப்தியாகத் தோற்றுகிறது? ஶ்ரஸமர்ப்ணத் தோற்றவில்லையே? என்னவருளிஸ்செய்கிறார் இப்படி இதி -

(ஸா.வி) ஶோஶ்ருபபந்ந: - ஶ்ரப்தே இத்யேதஹ்வ்ய்ருவஸாயஸ்ய ஶ்ரஸமர்ப்ணஶ்ருபத்வாஶாஹாஹித்யாஸஹ்நுச்ய ஶ்ருவஸாயஶ்ருவ்ஸிதாத்தோ ஶ்ரஸமர்ப்ணத் ஶ்ருவதீதி தஹ்ருபபதிஸ்ச நாஸ்தீத்யாஹ். இஸ் சமர்ப்ணமும் இதி. யஹ் ரஹஸ்யத்ரயசுலகே. ஶ்யவா ந்யாஸஸ்யாபி ஶுஹ்ரிஶ்ருபத்வாத்ஶ்ருபத்ய இத்யத்ர ந்யாஸ ஶ்வாஶிஹ்யதே” இத்யுக்தத்வென தஹ்ரித்யா ஶ்ருந்யாஸோ முஶ்ய்யத் ஶ்வாஸ்திவத்யஶிஶ்ராயேணாஹ் - இஸ் சமர்ப்ணமும் இதி-ந்ரு ஶ்ருஸிஹ்ரிஶ்ருபாசுர்யாஹ்விஸ்வாஸ ஶ்வாஹ்வஸாய ஶ்ருவ்யத்: - ஶ்ரு ஶ்வ வாக்யாத்தோஶ்ருது. கி ஶ்ருஸமர்ப்ணலக்ஷணாஹிநா - கி வா ஶ்ருஸிஹ்ரிஶ்ருவ்யத்ஸ்வீகரெண சேத்யத்ராஹ் - இப்படி ஶ்ருபரிகரமான இதி. ஶ்வ ச ஶ்ருப்திமந்ரான்தர சமானாத்த்வம் ச ஶிஹ்வதீத்யாஹ். -

(ஸா.ஸ்) ஶ்ரார்த்நாஶ்ருபத்வாஶாஶாந் ஶோந்ருவத்யமிதி ஶாவ:। ஶ்ருக்திஶ்ருமேவ த்வென ஶ்ருந்யாஸகாலீன த்வ்யாத்நுஸந்நானமஶிஸ்ய கார்யமிதி ஶுஹ்வராஸ்ய:। இத்ய் ஶ்ருணஸஹ்வோஶ்ருஸிஸ்ட்ரக்ரியாஶ்ருபதஸ்ய விஸ்வாஸாஶிஶான முஶ்ருவென ஶ்ருபரிகரஸாஹ்யோபாயஶ்ருவக்த்வெ ஶ்ருஹ்நீயதயா ஶ்ருகான்தே ஶ்ரார்த்நாஸே ஶ்ருஸக்தஸஹ்நாஶ்ருஹ்ர ஶ்ருகாரோ ஹ்ரிஸ்தி: - ஶ்ய சமர்ப்ணஸ்யாஶ்ருவ்ய்ருவஸாயஸஹ்வ்யத்த்வமாஹ் - இஸ் சமர்ப்ணமும் இதி - ஶ்ருானஸாமான்யவாசிஶாதுநா விஸ்வாஸாஶிஶானம் ஶ்ருக்தாஶிசார்யஶ்ருபிஸ்தி ஶுஹ்ரிவிஸேஸத்வ்ருக்தம்। தச்ய சமர்ப்ணானாமபி துத்யமிதி இஸ் சமர்ப்ணமும் ஶ்ருவஸாயஸஹ்வ்யத்மாகம் இத்யுக்தி: ஶ்ருமூச்யாஹிஶிஶானிகார்யமாகம் இத்யவாஶிஶ்ருதம் - விஸ்வாஸ ஶ்வ ஶ்ருப்தி ஶ்ருவ்யத் இதி ஶ்ருமனிவர்த்நாயுக்தமேவ ஶ்ருமாரயதி। இப்படி இதி - ஶ்ருரிகரஸஹ்வ: அஹ்ஶ்ருபத்யகார்யக:। -

மூ - “அநௌவ து மந்ரௌ ஸ்வாத்மான் மயி நிஷிபௌத் |
மயி நிஷிப கர்த்வ்ய: க்ரூதக்ரூத்யௌ ஸ்வபிஷ்யதி ||”

ஂன்று ஸ்ரப்திமந்ரான்தரத்திற்சௌன்ன கர்த்வ்யநிஷௌப்ராடான்யமிங்கும் துத்யம் | மௌஷ்ரடமான ஸித்ரௌபாயத்துக்க முமுக்ஷுவின பக்கலிலௌ ஂள்ளதௌரு ஸாஸ்த்ரீயமான ஸாட்யவ்யாஜ் வஸீகரணமௌன்னுமிடம் தன்னௌ கர்த்வாகக் காட்டுகிற உத்மனாலௌ ஸித்ரம் -

(ஸா.டீ) ஸ்ராடான்ய இம் மந்ரத்திலுமௌக்குமௌனகிறார் - அநௌவதத்வதி - “தத்ரிஷ்ணௌ:” இதி மந்ரத: - அநௌவ து மந்ரௌ - மயி நிஷிபகர்த்வ்ய:, க்ரூதஸ்ரநிஷௌப இதி யாவத் - நிஷிபமுபாயாத்மக் கர்த்வ்ய் யௌ ஸ: - க்ரூதக்ரூத்ய: - இனி உத்மனில் அர்த்த்தௌ அருளிச் ஸெய்கிறார் - மௌஷ்ரடமானவௌன்று - ஸித்ரௌபாயமுபாயமானமபௌது வஸீகரணஸாபௌஷமானகையால் உத்மனாலௌ முமுக்ஷு கர்த்மமாய் ஸாஸ்த்ரீயஸாட்யவ்யாஜமௌ மௌஷ்ரௌபாயஸ்ரௌவஸீகரணமான -

(ஸா.ஸ்வ) ஂனாலும் இம் மந்ரத்திலௌ விஸ்வாஸமௌ ஸ்ராடானமாக ஸ்ரஸமானகத் தௌற்றா நிற்க ஸ்ரஸமஸ்ரணஸ்ராடானமாக வாக்யார்த் ஸௌல்லுகிறது ஸௌருமௌ? கரணமந்ரதயானுஸௌயார்த்ஸ்ராஷனார்த் ஸ்ரஸமஸ்ரணஸ்ரத்வ் வௌன்னுமௌனில் “க்ரியா தத்ஸ்வந்நித்ந் வா ஸ்ராஷயதௌ மந்ரஸ்யாங்ரத்வம்” ஂன்று ந்யாயவித்ருக்கள் ஸௌல்லுகைபாலிங்கு விஸ்வாஸமான்ஸ்ராஷகதயா வ்யங்ரத்வௌபஸ்தௌ: ஂன்று ஸங்கீபில் உத்ரமருளிச் ஸெய்கிறார் - அநௌவது மந்ரௌநிதி - ஸ்ரப்திக்கு கரணமந்ரமனௌகமானகையாலௌ ஂரு மந்ரத்திலௌ கௌவஸ்ரவ்ரணஸித்ரங்ரஸாவமந்ர ஸௌலௌயன்றிக்கு விநியௌகஸ்த்ரதாலௌ அங்ர ஸ்ரூதயா நிஷௌப ஸ்ராடான்ய வ்வநஸித்ரமானில் ஸ்வ்ஸாஸ்த்ராஸ்ரத்யந்யாததாலௌ த்யத்திலும் துத்யமௌன்று கருத்து - “ௌந்ரயா ஸாஹ்ஸ்யயுபதிஸ்தௌ” இத்யத்ர இந்ரபதஸ்ய ஸாஹ்ஸ்யஸ்ராஷகத்வ்வத்யாகத்யத்ரிஷ்ணௌப்ராஷ- கத்வமானவ்யக் மௌன்று கருத்து ஂனாலும் காஹ்யவாத்ஸத்யாதி ஸ்ரூணான ஸ்ரண்யன் விஸ்யத்திலௌ மௌஷ்ரார்த்மாக நிஷௌபத்தௌ கர்த்வ்யமாகக் ஸௌல்லுகிறது தாய் முலைப்பாலுக்கு ஸிஷு கைக்கலிகௌடுக்கிறாப ஸௌலௌ டாஸஸ்ரூதனான முமுக்ஷுவுக்கு ஸ்வரூபவிருத்ரமன்றௌ? ஂன்னவருளிச்ஸெய்கிறார் மௌஷ்ரடமான இதி - ஸித்ரௌபாயதத்துக்கு இதி - ஸாட்யவ்யாஜானபௌஷாய் ஸித்ரௌபாயஸ்ய ஸடாஸத்வாத்ஸ்வ்முக்ரிஸ்ரங்ர வ்ருமௌன்று கருத்து - மௌஷ்ரடமான இதி, -

(ஸா.ஸ்ர) ஂவ் ச நிஷௌப ஸ்ராடான்யவ்வுத்க்ரமானானு஑ுண்ய் ஸௌத்யாஹ - அநௌவௌத்யாதிநா | கர்த்வ்யநிஷௌப்ராடான்யமிதி | கர்த்வ்யௌஸ்ய் ரக்ஷாஸ்ரநிஷௌப: தத்ஸ்ராடான்யமித்ய்ரய: - ஂவ் ச ஸ்ரஸமஸ்ரண் ஸ்ர஑வத்ரஸீகாரகமித்யாஸாத்ம் | வஸீகரணத்வ் மந்ரௌ க்ரூத்ர ஸ்ரதீயத இத்யத்ராஹ - மௌஷ்ரடௌத்யாதி. -

(ஸா.வி) அநௌவதுமந்ரௌநிதி - “தத்ரிஷ்ணௌ:” இதி மந்ரௌநித்ய்ரய: | நநு ஸித்ரௌபாயஸ்ய ஸ்ர஑வதௌ மௌஷ்ரடானௌ வஸீகரணா- பௌஷணாதிஹ வஸீகரணரூபத்வ் க்ரூத்ர ஸ்ரதீயத இத்யத்ர ஂஹ - மௌஷ்ரடமான இதி. “தத்ரஸீகரண் தத்ரக்ரணா஑திர்வ” இதி க்ரூத்ர ஂநுஸ்தீயமானஸ்ரணா஑திர்வ த் வஸீகரௌதீதி ஸ்ரணா஑திக்ரூத்ரவாக்ரூத்ரமஸ்ரூஷௌ வஸீகரணத்வ் -

(ஸா.ஸ) ஂவ்காரஸ்யாத்மநிஷௌப்ராடான்யவ்யவ்வுத்கதா ஸ்ரமஸ்ரஹாராயாஹ | அநௌவதி | மந்ரான்தரஸத்வௌ “முமுக்ஷுவீ” இதி மந்ரௌ விவக்ஷித: நிஷௌப்ராடான்யௌ ஸ்ராமானிகௌஸ்பி தஸ்யௌத்ம்மந்ரௌ விவக்ஷிதத்வ் தஸ்யௌ வஸீகரணத்வ் ச கௌ ஸித்ரமித்யத்ராஹ | மௌஷ்ரடமான இதி | உத்மஸ்ரூஷஸ்ய தத்ர஑ய ஸ்ரத்யாயகத்வ்ஸ்ரயௌகா஑ாமாஹ | தன்னௌ கர்த்வாக இதி - ஑திவாசி தாதௌர்வத்ரத்ய்ரத்வ் வத்ரௌஸ்ஸமஸ்ரணரூபத்வ் ச ஸித்ரம் | -

(சா.தி) என்று உத்தமனில் சித்தார்த்தம் இந்த உத்தமனில் ஔचित்யத்தால் அதிகாரி विशेषமும் கார்ப்பனமும் சூचितமென்கிறார் இதில் ஔचित்யத்தாலே என்று அகிஷ்ணானந்யாதிக்கே ஶரணவரண கர்தவ்யமாகையா லென்றபடி - அதிகாரத்தைச் சொல்லும் ப்ரமாணங்களைக்காட்டுகிறார் புகலொன்றில்லா இत्यादिபால் - புகலொன்றில்லா, ஁பாயாந்த்ரஶரணானவென்கை - அகிஷ்ணோ஁கதி: , ஁பாயாந்த்ர ஶரண்யாந்த்ரஶரஹித னென்கை - கார்ப்பனமும், ஶ்வாகிஷ்ண்யானுஸந்நானரூப கார்ப்பனமுமென்கை - இது இत्यादि । இந்த அதிகாரவிசேஷமும் கார்ப்பனமும் உத்தமனில் சூচিতமானமை - கதத்தில், ப்ருதகதத்திலென்கை. அநந்யஶரணஸ்வத்பாடாரவிந்நயுகலமென்னுமிடத்தில் அநந்யஶரணபதத்தாலும், ஶ்வாத்மநித்யநித்யாந்ய ஁ன்கிற சூர்ணிகேயில் அநாகதானந்தகால சமீக்யாப்யத஁ஶ்ணாந்ரோபாய:” என்றுமென்றபடி. -

(सा.सं) तथा तद्वात्वन्वितोत्तमस्य प्रमाणसिद्धसमर्पणरूपवशीकरणकर्तृपरत्वात् “मुमुक्षुर्वै” इत्यत्र द्वये शरणशब्दोपश्लिष्टक्रियापदेनैव प्रमाणसम्मितेन तस्य विवक्षितत्वं तस्यैव वशीकरणत्वं च सिद्धयतीत्यर्थः। एवमङ्घ्रिसिद्धि प्रकार उक्तः - अथाधिकारिणः कार्पण्यस्य च सिद्धिप्रकारमाह - ॐ३३ इत्यादिना। वशीकरणविशेषे आकिञ्चन्यादि विशिष्टस्यैव कर्तृत्वौचित्याद्वाशीकरणकर्तृपस्थापकत्वादुत्तमस्य औचित्यकृताऽह इत्युक्तिः ॐ३३, आकिञ्चन्यरूपाधिकारः कार्पण्यं च -

மூ - ஸ்ரீவீகுணத்தத்தில் “தத்ப்ராப்யே ச தத்யாடாஸ்புஜத்யப்பரதேரந்யந்ரமே கல்பகோடீஸஹ்வேணாபி ஸா஢நமஸ்தீதி மந்வாந:” என்கிற சூர்ணிகேயிலும் ப்ரபஶ்விதமாயிற்று - அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானாரும் “ஸ்வா஢ீஸ்தே பரஸம்பந்நே ஸ்வாஶக்த்யா ஹீந ஸா஢ந: | தத்ப்ராப்யுபாய் தத்யாடௌ க்ருத்வா விஶ்வாஸபூர்வகம் ||” என்று அருளிச்செய்தார். இப்படி அகிஶ்நாதிக்காரமாய் ஢ரஸமர்ப்பணரூபமான உபாயத்தைச் சொல்லுகையாலே ஢ுஶ்கரகர்மாந்நரநேரபேஶ்யம் அர்த்தஸி஢்஢ம் - இப்படி ஶரணஶ஢்஢ாந்விதமான ப்ரபதே என்கிற பதத்திலே, -

(ஸா.டீ) இத்தை “ஸ்வாஶக்த்யா ஹீநஸா஢ந:” என்றருளாளப்பெருமானெம்பெருமானாரும்ருளிச் செய்தாரென்கிறார் அருளாளப்பெருமாள் இத்யாடியால் - பரஸம்பந்ந: , ஢ேஶவிஸேஶத்தில் பரமாத்மப்ராபி: - அஶக்திரஶ்ணாஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் | இதுக்கு கார்ப்ண்யா஢்ஜ்ஞ் போலே ஢ுஶ்கரகர்மா஢ி-ரூபாஶ்ஞாந்நரநேரபேஶ்யமுமிங்஢கே அர்த்தாஸி஢்஢மென்கிறார் இப்படி அகிஶ்நேநி இனி ஢்யத்தில் விஶ்வாஸா஢்ஜ்ஞதூப்யமும் அநுஸந்஢ிக்குமிடம் காட்டுகிறார் இப்படி ஶரணேத்யா஢ி | -

(ஸா.ஸ்வ) இதி வாக்ய஢்யத்தாலே ஢்யவிவரணா஢்யாந்நரங்கனிலே இல்லையேயென்கிற ஶஶ்ஞாவாரணார்த்த ஢்யாந்நரோக்தி: - இங்கு ஢க்தியோ஢ ஢ுஶ்கர்மயோஶ்ஞகமாக்கவிருக்கிறாப்போலே தத்யாநத்திலே வி஢ிதையான ப்ரபதிக்கும் த஢்ஜகத்வமுண்டாகையாலது ஸி஢்஢ியாமையாலே ஸபரிகரஸி஢்஢ி சொல்லப்போமோ? “ப்ரபதி: க்ருசி஢்யேவ் பராபேஶா நவி஢்யதே” என்கையாலே ஢ுஶ்கர்மநிரபேஶம் ந்யாஸமென்னிலப்போது அகிஶ்ந்யா஢ிவ஢்நந் நேரபேஶ்யா஢ிகளும் மந்நத்திலே ஸி஢்஢ிக்கவேண்டாபோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி அகிஶ்நேநி | அகிஶ்நாதிக்காரமாகையாலேயும், ஢ரஸமர்ப்பணமாகையாலேயும், ஢ுஶ்கரகர்மநேரபேஶ்யம் ஸி஢்஢மென்று கருத்து - ஆனாலும் ப்ரபதே என்கிற க்ரியாபதத்திலே ஸபரிகரஸா஢்யோபாய் சொல்லக்கூடுமோ? அநுகூல்யஸஶ்ஞல்பமும் ப்ராதி஢ூல்யவர்ஜனமும் ஸி஢்஢ிக்கவில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி இதி | -

(ஸா.ப்ர) एवं पूर्वखण्डे साङ्गभरन्यास उक्त इत्याह | இப்படி ஶரணஶ஢்஢ேத்யா஢ிநா | -

(ஸா.வி) அநா஢தானந்நகாலஸ஢ீக்ஷாய்஢்஢் ஸந்நாரோபாய இத்யநேநி ஢ாவ: ஸ்வாஶக்த்யா, ஸ்வாஸாமர்த்த்யேந - ஹீநஸா஢ந:, த்யக்த஢க்த்யா஢ிஸா஢ந: - அகிஶ்நாதிக்காரத்வா஢்ந்யாஸரூபத்வாஶ் ப்ரப஢நஸ்ய கர்மாந்நரநேரபேஶ்யமப்யர்த்த ஸி஢்஢மித்யாஹ - இப்படி இதி ஢ுஶ்கரேநி கர்மஸ்வ஢ாவ஢ோ஢க விஸேஷணம் அகிஶ்நாதிக்காரகத்வ ஑ோதநாய - நது வ்யாவர்தகம் | யத்கிஶ்ந்மாந்ரஸ்யாபி அநபேஶிதத்வாத் - एवं चेह क्रियापदे चत्वारोऽर्था अनुसन्धेया इत्याह | இப்படி இதி | ஶரணஶ஢்஢ாந்விதேநி | -

(ஸா.ஸ) நா஢ீஸ்த இதி - பரேண, ஢ோ஢்யேந ஢ோகூதயா ஸ்வஸ்ய சம்பந்நேஸ்வா஢ிலபிதே | த஢ர்த்த ஸ்வாதிக்காரானு஢ுணயா ஶக்த்யா ஹீந ஸா஢ந: | உபாயாந்நரஶூந்ய: | க்ருத்வா தத்வாடௌ, ஸ்வா஢ீஸ்தப்ராப்யுபாயாந்நரஸ்த்யானே நிவேஶ்ய | எதேந ஶ்ணாஸக்திகளன்றிக்கே இந்யுக்திநீர்ஸ்தா | “ப்ரபதே: க்ருசி஢்யேவம்” இத்யா஢ிஸி஢்஢஢ுஶ்கரகர்மாந்நர-நேரபேஶ்யஸி஢்஢ிரிஹ கதமித்யநாஹ | இப்படி இதி | அஹத்ய ஶரணம் ப்ரபத இத்யேதாவதா ஸி஢்஢மர்த்தமநூ஑ நி஢மபதி இப்படி இதி | அஶ்ஞாந்நரஸி஢்஢ிப்ரகாரஸ்ய ஑ோக்ததாமாஹ | -

(सा.सं) प्रकारस्य चोक्ततायाह - चराचरार्णाति। उपायत्वप्राप्यत्वानुगुणाकारपौष्कल्यविशिष्टं कृत्स्नजगच्छरीरि
स्वाम्युपस्थापके श्रीमच्छब्दविशेषणकनारायणशब्दे दासभूतस्यौचित्यप्राप्ताभिमतानुवर्तनसङ्कल्पात्मकाङ्गयोः
सिद्धिरिति परिकरविभागाधिकारे उक्तमित्यर्थः - अधिकारान्तरकृत्तुः, साङ्गप्रपदनाधिकारे - अनेन
प्राप्यत्वरतिशयेन भोगरूपेण वा प्रसक्तावृत्तीनां नोपायशरीरानुप्रवेश इति सूचितम्। -

மூ - இக் க்ரியாபதத்தில் வர்தமானநிர்देशம் பஹீர்வனாடிமந்நங்களிற்போலே அநுஸ்தானகாலாபிபிராயம் - இங்ஙனன்றிக்கே இவ் வர்தமான வ்யபदेशம் வர்தமானதேஹாவதியாக ப்ரபத்யநுஸ்தானகர்த்வயதேயை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், -

(சா.டீ) இவ்விடத்தில் வர்தமானநிர்देशத்துக்கு அபிபிராயத்தைக்காட்டுகிறார் க்ரியாபதத்திலென்று துடங்கி - பஹீர்வனாடி மந்நங்களிற்போலே பஹீர்ஷி, டர்மா: - தेषா லவனம், ஷ்ரெதநம்। அடிஷ்வென சம்பரணஸ்யநோஃ - மனாஹரணாடி கூஹ்யதே। தத்ர தத்ர மந்நாஸ்ச ப஠ிதா: “பஹீர்தேவஸதனம் தாமி - தேவானா பரிஸூதமஸி” இதி லவனமந்ந:। “பூஹஸ்பதே மூர்நா ஹராமி” இதி அஹரணமந்ந: - தத்ர வர்தமானநிர்देशோ யதா அநுஸ்தான காலாபிபிராய:, தத்ரதீதி - இங்கு வர்தமானநிர்देशப்ரயோஜனவத்வெனதேஸ்தேரூதானா பக்ஷாணா ப்ரமாணாவிரோதம் டர்ஸ்யதி। இங்ஙனன்றிக்கே இத்யாடியால் சபரிகரமாக சகூத்வகர்த்வயமென்று காட்டுகிற ப்ரமாணங்களோட, -

(சா.ஸா) ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அவர்தித்தாலும் உபாயார்த்தமாக அவூத்தி வேண்டாவென்று கருத்து அப்போது ப்ரபதே என்கிற வர்தமானநிர்देश கூடுமோ? யாவஜீவமநுவூத்தியண்டாகிலன்றோ இவ் வர்தமானநிர்देशம் கூடலாவது? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இக் க்ரியாபதத்தில் இதி - பஹீர்வன மந்ந:, பஹீர்தேவஸதனம் தாமிதி மந்ந:। அடிபதேன “அஸ்யேஜுத்நம் நிர்வபாமி” இத்யாடியோ விவக்ஷிதா: - இட்டடி இவ் வர்தமானவ்யபदेशமநுஸ்தானகாலாபிபிராயமாகில் இவ் வர்தமான வ்யபदेश யாவதேஹாவதிப்ரபத்யநுஸ்தானத்தை ப்ரபத்யக்கிறதென்றும், விஸ்வாஸானுவூத்தியை ப்ரபத்யக்கிறதென்றும், அநுகூல்யாடி பரிகரானுவூத்தியை ப்ரபத்யக்கிறதென்றும் சப்ரதாயங்களிலே கொல்லுகிறது விரோதியாதோ? இத்யாடி - ப்ரமாணவிரூத்வாடிஸப்ரதாயங்கள் அநாதரணியங்களென்று கருதுது. -

(சா.ப்ர) நநு ஜீவதி வர்ததே இத்யாடிவவ வர்தமானநிர்देशேன ப்ரந்யாஸஸ்யயாவக்ஷரீரபாதமாவர்தநீயத்வம் வா, ஸோபஸர்மாஹாத்வர்த்யமஹாவிஸ்வாஸஸ்ய அபுலமநுவர்தநீயத்வம் வா, அநுகூல்யவூத்தி ப்ரதிகூலவூத்திவர்தனயோ: ப்ரபத்யஜ்ஞத்வென யாவக்ஷரீரபாதமநுவர்தநீயத்வம் வா ப்ரபத்யம் கிம் ந ஸ்யாதித்யத்ர “பஹீர்தேவஸதனதாமி” இத்யத்ரயதாஸகூத்வஹிதானா பஹீர்ஷா பூந: ஸ்ரண்டானுபபத்யா அவூத்வப்ரபத்யத்வம் ததா “ஸத்யம் தத்ரத்யம் சகூதுக்ஷாரஸஸார விமோசனம் பவதி। சகூதேவஹி ஸாஸ்தார்த்ய: கூதோயம் தாரயேந்நரம்” இத்யாடி ப்ரமாணாவரதஸகூத்வவிரூதா சகூத்வப்ரபத்யானுபபத்யேஸ்தஸ்ய விவக்ஷிதத்வமேவேத்யாஹ - இக் க்ரியாபதத்தில் இத்யாடிநா - நநு ப்ரபத்யத்வரயா பூந: ப்ரபத்யஸ்யானுமதத்வாதாதுஸாவூத்தேர்வா ப்ரபத்யகாரேர்மோக்யதயோக்யா

(சா.வி) ப்ராரக்ஷா பரிஸமாஸத்வம் வர்தமானத்வம் - க்ஷணமாத்ர எவ ததநுஸ்தானம் - தத்கால எவ வர்தமானகால இத்யாஹ - க்ரியாபதத்தில் வர்தமானநிர்देशமதி - அத எவமநப்யுபகாமே வர்தமானநிர்देशோ தேஹாவதிப்ரபத்யகர்த்வயதா ப்ரபத்யது யத்ரா ப்ரபத்யயந்தம் மஹாவிஸ்வாஸானுவூத்திமஜ்ஞத்வென ப்ரபத்யது, பரிகரப்ரபத்யானுகூல்யஸகூல்யாடியோ வா யாவத்ப்ரபத்ய மநுவர்தநீயா இதி ப்ரபத்யத்வியக்ஷீகாரே சபரிகரப்ரபத்யாஸஸ்ய சகூத்வகர்த்வயத்வம் ப்ரபத்யப்ரமாணாவிரோத இத்யாஹ - இங்ஙனன்றிக்கே இதி - நநு ஸாஸாரிகடூ: ஸாஸஹிஸுத்வென வா, ப்ரபத்யதீயநிரதிஸ்யப்ரபத்யத்வானுஸந்தானென வா, ஜநிதேன த்வரதிஸ்யென பூர்வ கூதேஃபி। -

(சா.ஸ) நநு ஸாஹஸ்ய சகூத்வெ வர்தமானநிர்देशானுபபத்யிரத்யத்ராஹ। இக் க்ரியாபதத்தில் இதி। அத்ர ப்ரபத்யபக்ஷாஸ்தரண்யநூதபூஸ்யதி - இங்ஙனன்றிக்கே இத்யாடிநா। -

மூ - ஫லம் வரூமளவும் ஸ்ர஫த்திஸ்ரிகரமா஢ விஸ்வாஸானுவூத்தியை விவக்ஷிக்கிறதெ஢்஢ும், ஸ்ர஫த்திகாலத்தில் தா஢் சங்கூத்ஸித்தபடியே ஂநூகூத்யா஢ிகள் ஸ்ர஫விஸ்ரிகரமாகவே மேல் ஂநுவூர்க்கவேண்஢ும்படியைக் காட்டுகிறதெ஢்஢ும் ஸொல்லும் ஸக்ஷங்கள் இவ் ஁பாய் ஸஸ்ரிகரமாக ஸகூத்஫ர்த்வ்யமெ஢்஢ு காட்டுகிற ஸ்ரமா஢ங்கலோ஢ே விரொ஢ிக்கும் - த்வராதிஸயத்தாலும், ஢ொரூஸதையாலும் வரூம் ஂவூத்திக்கும், ஸூர்வக்ஷ஢்டத்திற்ஸொ஢்஢படியே ஂநுஸ்திதமா஢ ஁பாயஸரீரத்தில் ஸ்ரவெஸமில்லை. -

(ஸா.஢ி) “ஸகூ஢ேவ கூதா஢்யஸூ - ஸகூ஢ேவஸ்ர஫ந்நாய” இத்யா஢ிகலோ஢ே ஂ஢்கை. த்வராதிஸயா஁பா஢ிபால் வரூம் ஂவூத்தி ஂநுஸ்தித஁பாயஸரீரத்தில் ஸ்ரவெஸிபாதெ஢ிகிறார் - த்வராதிஸயத்தாலும் இத்யா஢ியால் - த்வராதிஸயத்தாலாவது? ஸூர்வ ஸ்ர஫த்தி ஸண்஢ி஢வ஢ுக்கே ஸ்ஸாஸர஢ு:க்ஷாதிஸயத்தாலும், ஸ்ர஫்யவூலக்ஷ஢்யங்஢ா஢்த்தாலும், ஸ்ர஫்யத்வரூ அதிஸயித்தது ஸீ஢்ரமாக தத்ஸி஢்஢்யர்த் ஸு஢: ஸ்ர஫த்தி ஸண்஢ு஢கை இது ஸீ஢்ரஸ்ர஫ி஢்ரூ஫லா஢்ந்ரார்த்மாகையால் ஸூர்வஸ்ர஫த்திக்கு ஸஹகாரிப஢்஢ு. ஢ொரூஸதயா ஸர்வ஢ா஢ுஸ஢்஢ா஢ ஢ு஢ு஢்஢்டி஢ே ஸொ஢்஢படியே ஸூர்வ஢ுஸ்திதமா஢ இத்ய஢்வய:। -

(ஸா.ஸ்வா) ஁஢ாலிவ் ஁பாய் ஸகூத்஫ர்த்வ்யமாகில் இவ் ஂ஢ிகாரிஸ்ர஫த்திய஢ுஸ்தா஢ா஢்ந்ரம் ஂர்தித்யாலே ஂவில஢்வெ஢ ஫லஸி஢்஢ிக்காக ஸு஢: ஸ்ர஫஢ ஸண்஢ுகிறதுவும் ஸ்வய ஸுஹ்ஸார்த்மாக “஢்வய஢ர்தா஢ுஸ஢்஢ா஢ெ஢ ஸஹ ஸ஢ீவ் வக்தா” ஂ஢்கிறபடியே ஸ்வய் ஸ்ரயொங்஢மாக ஂவர்திக்கிறதும் விரொ஢ியாதூ? ஂ஢்஢வருளித் ஸெய்கிறார் த்வராதிஸயத்தாலும் இதி। ஁பாயஸரீரத்தில் இதி - மேக்ஷார்த்யதயா -

(ஸா.ஸ்ர) யாவக்ஷரீரஸாத் ஸார்த்஢்வயா஢ுஸ஢்஢ா஢்ரூ஫ாவூத்தெர்வா ஢ொ஢்஢ யுக்தம் ஢து ஢ூர்ரத்யய஢ித்யத்ர க்ரமெ஢ க்ரியமா஢ா஢ெக் ஫லார்த்஢்ர஢்யாஸயொரிவ த்வரா஫ூதஸ்ய ஸூதக்஫லஸா஢்஢தயொ஢்஢ொபாயவூத்தித்வா஢ா்வா஫ல ஢ூதஸ்யொத்தரக்ஷ஢்ட ஸ்ரதி ஸா஁தயாத்ர விவக்ஷா஢ுஸ்ர஫த்தெர்விவக்ஷிதார்த்த்வமெவெதி வ஢் ஸூர்வக்ஷ஢்டஸ்ய வ்யக்ஷயாத்வ஢்யாஹ। த்வராதிஸயத்தாலும் இத்யா஢ி. -

(ஸா.வி) ஸ்ர஫஢ெ ஸு஢ராவூத்தி ஸ்ர஫த்தெர்஢ு஢தத்வாத்தா஢ூஸாவூத்தி வர்த஢ா஢஢ி஢ீஷ: ஸ்ரத்ய஢்ர஫஢ஸ்ய ஸஹகாரிதயா ஢ொ஢்யெத் “ஸகலம் காலம் ஢்வெய ங்ஷிஸ்஢்஢்வயா஢ுஸ஢்஢ா஢ ஸ஢்நதஸ்஫ுரிதா஢்ர:” இதி ஢ொரூஸ ஸ஢ாதா஢ா஢ுஸ஢்஢ா஢் வா ஸ்ராத்ய஢ிக ஸ்ர஫த்தெர்ங்கூத்வெ஢ ஢ொ஢்யெ஢ித்யாஸங்கூத் ஸு஢: ஸ்ர஫த்தெர்ஸ்ஸி஢்ர஫ல ஸ்ர஫ி஢்ரூ஫ ஫லா஢்ந்ரார்த்த்வெ஢ ஸ்ராத்ய஢ிக ஸ்ர஫த்தெர்ஸஹகாரி஢ி ஢ ஢வதி। ஢ொரூஸா஢ுவூத்தெ: கௌக்ஷரூ஫ாயா: ராங்ரஸாஸாயா: ஸ்ரங்஢ுஸ்திதஸ்ர஫த்தாவ்ங்கூத்வெ஢ ஸ்ரவெஸொ ஢ ஸ஢்஢வதூத்யதொங் வர்த஢ா஢஢ி஢ீஷஸ்தயொர்ஸஹகாரித்வம் ஢ொ஢்யிதும் ஢ ஸக஢ொதூத்யதொங்஢ுஸ்தா஢ காலா஢ிஸ்ர஫த்வமெவ யுக்த ஢ித்ய஢ி஢்ரெத்யாஹ। த்வராதிஸயத்தாலும் இத்யா஢ி஢ா ஢ொரூஸா஢ுவூத்தியை இதி ஸு஢: ஸ்ர஫஢ம் ஙெத்யங்யாஹார்த்யம்। -

(ஸா.ஸம்) “ஸகூ஢ேவ ஸ்ர஫ந்நாய தவாஸ்மி - யஸ்ஸகூ஢ுக்ஷர஢ம் ஙத: - தம் ஢ாதா” இத்யா஢ிக஢ிஹ விவக்ஷிதம்। கெஸூதித்஢ு஢ுவூத்தி ஸ்ர஢ர்ஸ஢்஢ாவூத்தெர்வஸ்யகதா஢் ஢ர்ஸயதூத்யத்ராஹ। த்வராதிஸயத்தாலும் இதி। த்வராதிஸயா஢்஢ொரூஸெ஢ வா ஫லத்வெ஢ா஢ுஸ்திதயொ: ஸ்ரங்஢லவ்஢ொபாயஸ்ஸஸொக்ஷ் ஸத்ரவ஢ா஢ெ஢ -

மூ - ஆகையால் உபாயவாக்யத்தில் வர்தமானவ்யபடேஷ் “த்யமர்த்தானுசந்தானேன சஹ சடேவ் வக்தா” என்கிற ராகபாஸ்தபொருபானுவூத்தியை விவகிக்கிறது மன்று - இப்படி சர்வசரண்யத்வமும், சரணாகதி ஸ்வரூபமும், இதின் பரிகரங்களுமும், அதிகாரவிசேஷமும் பூர்வ஁ண்டத்திலே ப்ரகாஸிதமாயிற்று. -

(சா.டீ) வர்தமானவ்யபடேஷ் பொருபானுவூத்தியை விவகிக்கிறதென்ன வொண்ணாதோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். ஆகையால் இத்யாடி. அநுஸ்தேயப்ரகாஸமான இம்மன்த்ரத்தில் அநுஸ்தேயமான ராகபாஸ்தானுவூத்தியைச் ஸொல்ல வொண்ணாதென்கை - பூர்வ஁ண்டத்தில் ஑லிதார்த்தங்களை அருளிச் ஸெய்கிறார் இப்படி சர்வசரண்யேதி - ஒரு உபாதிநிடேஸமன்றியே சரணம் ப்ரபத்யே என்கையால் இஷ்வரனுடைய சர்வசரண்யத்வமும், சரணம் ப்ரபத்யே என்கிறவிடத்தில் சரணாகதி ஸ்வரூபமும், உபாயத்வென விவரிக்கையிலே சரணாகதி ஸ்வரூபம். ததத்படங்கனிலே அதின் பரிகரங்களுமும் உத்தமனாலே கர்மஜ்ஞானபக்திராஹித்யாடிரூபமான அதிகாரவிசேஷமும் -

(சா.ஸா) சகூடேவானுஸ்தேயமென்று கருத்து - ஆனாலும் வர்தமானநிடேஸம் பொருபானுவூத்தியை பூதிக்ககை ஸ்வரஸமாகவிருக்க அநுஸ்தானகாலாபிபாயமென்கை கூடுமோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார் ஆகையால் இவ் உபாயவாக்யத்தில் இத்யாடினா - ஆகையால், பொருபானுவூத்திக்கு உபாயசரீரத்தில் ப்ரவேஸிமில்லாமையாலே - உபாயானுஸ்தானார்த்தமாக கரணமன்த்ரத்திலே அநுஸ்தானகாலாபிபாயமென்றே கொள்ள வேண்டுமென்று கருத்து இப்படி மஹாவிஸுவாஸநிஷேபாடிகளை இவ் அதிகாரிக்கு கர்தவ்யமாக பூர்வ஁ண்டம் பூதித்ததாகில் பூர்வ஁ண்டமந்யோபாயத்வபரமென்கிற ஸம்ப்ரடாயம் விரோதியாதோ? ப்ர஑வதஸ்சர்வசரண்யத்வோக்த்யா ப்ர஑வடேகோபாயத்வபூத்யாத்மகசரணாகதிகதனென ஑ானந்யோபாயத்வம் ஑லிதமாகையால் ஑லிதார்த்தகதனபரம் ஸம்ப்ரடாயமென்னிலானாலும் அநுகூல்ய ஸங்கல்பாடிகளை ப்ரகாஸிக்கிறது விரோதியாதோ? அத்தாலே அநந்யோபாயத்வம் ஑லிதமன்றோ? என்ன அநந்யோபாயத்வோ-பயுக்தசரணாகதிபரிகரதயா தடபேகிதகதனத்வாத் விரோதோ நாஸ்தீத்யுபஸஹரிக்கிறார். இப்படி இதி - இப்படி பூர்வ஁ண்டமநுஸ்தேயோபாயப்ரகாஸகதயா வேண்டினாலும் உத்தர஁ண்டம் வ்யர்த்தமன்றோ? -

(சா.வி) யத்யா, த்வராதிஸயத்தாலும் வரும் அவூத்திக்கும் இதி தூஷ்ணாத்ர்த்தம். த்வராதிஸயாடாவூத்-ப்ரபுத்தேஸுஷேயார்த்ததயா யத்யா ப்ராக்ரவூத்தானந்வயோ நாஸ்தி தத்யா பொருபாவூத்தேரபி ராகபாஸ்தத்வாத்நான்வயோ நாஸ்தீதி - தத்யா ஑ வர்தமானவ்யபடேஷம் பொருபானுவூத்தியை விவகிக்கிறதும்ன்று, ந விவகிதே இதி- யத்யா ஸ்ருதமேவ ரமணீயம் - பொருபாவூத்திதஸாயாமபி ததத்கால ஸம்பந்தித்வென அர்த்தமநுபாவயதீதி த்யேயம். -

(சா.ஸ) க்ரமவிசேஷென ஑ பூர்வ஁ண்டோக்தப்ரகாரானுஸ்திதோபாயசரீராப்ரவேஸாத்நென ரூபெணோபாயபர஁ண்டஸ்ய வர்தமானநிடேஸஸ்ய தத்பரத்வம் ந ஑ததே இத்யர்த்தம். அயம் வர்தமானநிடேஸம்: ஑லத்வென வா ப்ரபத்யநுவூத்திபரோ஑ஸ்திவிதி ஸங்க்லாம் நிரஸ்யந் பரோக்தார்த்தே அநுபபத்யுபபாடனம் நி஑மயதி. ஆகையால் இதி. உத்தரகாலம் ததநுவூத்ஸ்த்வராதிஸயாடி ப்ராஸ்தத்வாடிட்யர்த்தம்: -அர்த்தானுசந்தானேனெத்யுக்த்யா ராகபாஸ்தத்வம் ஸூ஑ிதம்-ஸடேவ் வக்தேத்யுக்த்யா பொருபாத்வம் ஸூ஑ிதம். ந ஹி த்வரயா பொருபாததயா ஑ ஑லத்வென ப்ராஸ்தமானுவூத்திமுபாயபர஁ண்டஸ்யோ வர்தமானநிடேஸம்: நியமயதீதி பாவ: -இத்யம் பூர்வ஁ண்டஸ்ய படார்த்தா வர்ணிதா: . அத்யுத்தர஁ண்டம் வ்யாகூர்வந்நஸ்ய ததஸங்கல்பத்யர்த்தம் பூர்வ஁ண்டப்ரதிபாடிதமர்த்தமநுவடதி. இப்படி இதி. உத்தமபுருஷஸ்யாபிகாரி ஸ்வரூபமாத்த்ரபரத்வாத்நிஷேஷபரத்வம் கதமிதி ஸங்கலாயாமாஹ.

மூ - இத்தாலே அநந்யோபாயத்வமும் சித்தித்தது -

(சா.தி) ப்ரகாஸிதமாயிற்றென்கை இத்தால் இत्याதி - இத்தாலே, சர்வஸரண்யத்வாதி சித்திமாதே ப்ரஹ்மவதநந்யோபாயத்வ் சித்தித்ததென்கை.

(சா.ஸ்வ) அது அநுஶ்யோபாயத்துக்கு ஫லசமர்ப்பகமென்னில் இமமந்ரம் விதிவாக்யசித்தார்த்தானுவாதமான படியாலே விதிவாக்யத்திலே ஫ல சொல்லாதேபிருக்கயிங்கு ஫லத்தைச் சொல்லக்கூடுமோ? “ஹக்ஷ்யா ஫ரமயா வாபி” இत्याதிகளிலே கைட்யரூ஫லவிஸேஷமஹிதமானபடியாலே அததை மந்ரத்திலே சொல்லக்குறையில்லையென்னில் அட்போது அந்த வாக்யத்தாலே தானே அநுஶ்யமானோபாயத்துக்கு கைட்யமே ஫லமென்று சித்திக்கையாலிங்கு ஫லகதநமநபேஸிதமன்றோ? ப்ரபத்திக்கு “தாவதார்தி:” இत्याதிவாக்யத்தாலே சர்வ஫லசாஹதத்வ் சித்திக்கையாலும், ப்ரபத்தவ்யனான இஸ்வரன் சகல஫லப்ரதனாகையாலும், த்வயத்தாலும் உபாயம அநுஸ்திகுமட்போது. எந்த ஫லத்துக்காக அநுஸ்தானம் என்று அபேஸு பிறகையால் அபேஸித஫லகதநார்த்தமெனனக் குறையென்னில்பட்போது. ஫லவிஸேஷாபேஸு யண்டாளாலுமிங்கு உத்கூர்தமான ப்ரஹ்மாதிபதப்ராப்த்யாதிகளை விட்டு ஶரண்யன் விஸயத்திலே “சர்வ ஫ரவஸ் து:ஸம்” என்று து:ஸாத்மகமான கைட்யத்தை ப்ராத்திக்கிரது. அத்யுதாரமஹாராஜவிஸயத்தில் பஹுதா அநுஸரண பண்ணி கௌபீனயாசனத்தைப் போலே அத்யுதார ஶரண்ய ஸ்வஹவத்துக்கும, குரூபஸர்ப்பணப்ரவல புரூஷாகாராவலம்வநபூர்வகசாஹ்யோபாயஸ்வஹவத்துக்கும, அத்யந்தஸுஹார்த்தமான தன் ஸ்வரூபத்துக்கும அநௌசித்த்யாவஹமாகாதோ? தனக்கு தாஸத்வ ஸ்வரூபமாகையாலே புரூஷார்த்தவ்யவஸ்து ஸ்வரூபாஹிமானானுగుணமாகையாலும் இतर துர்லபமாய அத்யந்தான்தரங்ரான ஸநகாதிசுருகுகும ப்ரமாணசாஹ்யமானபடியாலேயும், இतरபுரூஷார்த்தமஹக்ஷாரமிஸ்த்வானித்யத்வாதி துஷயுக்ததயா ஸ்வரூபவிரூஹமாகையாலும், இப஫லவிஸேஷாபேஸு அத்யந்தமுகிதையென்னில் ப்ரஹ்மாதிபதப்ராப்த்யாதிதரபுரூஷார்த்தங்களிற்றோலே -

(சா.ப்ர) எவ பூர்வஶ்ரண்த்வ்யாஶ்யானம் க்ருத்வா தத்ர ஫லிதார்த்தானுவாதபூர்வகம் சர்வ஫லசாஹதநஸ்ய உபாயஸ்யானுஸ்தானம் கிம் ஫லமுகிஸ்யேத்யாகாட்காச் ச ஶமயதி - இத்தாலே இत्याதினா । -

(சா.வி) நநு ப்ரோகரூபானுஸந்ஹானஸ்யோபாயரூபானுஸந்ஹானஸ்ய ச ஁காகாரத்வாத்஫ஸ்யானுஸந்ஹானஸ்ய உபாயத்வ் ங்ராது ஶக்யத இதி சேத்ர, நித்யகாம்யங்யோதிஸ்தோமாதாவிவ ஫லஹூதஸக்த்யாதாவிவ ச ஸங்஫பேதனோபாயத்வ஫லத்வரூபபேதோபபத்தேரஹிகார சித்த்யநந்தர் ப்ராத்திகானுஸந்ஹானஸ்ய சோபாயத்வ் த்விதீயாஹநுஸந்ஹானானா ஫லத்வமிதி ஹாவ: । - நநு த்விதீயாஹவூத்திஸு ஶமர்ப்பிதஸ்ய புநஸ்சமர்ப்பணாஸஹவாங்ரம் ஶமர்ப்பிதவானாஸமித்யேவானுஸந்ஹானஸ்யாத் - நநு ஶமர்ப்பயாமிதி ததயா ச லத்யார்த்தநவ்ய இதி சேத்ர, அஸம்ஹவாத்ததநவ்யேஸ்யநுஸந்ஹானோபபத்தே: - அஹ்யவஸாயாதே: ஫லஹூதஸ்ய ஹவர்த்த்யமானஸ்ய தத்தகாலஸம்வந்தித்வபூதனேன அவ்யஸம்ஹவாங்ர ।

(சா.ஸ) இத்தாலே இதி - ஶரணஸ்வதோபஸிஸ்திஸ்திக்ரியாபதோபஸ்தாபிதவஸூகரணஸாமர்த்த்யாஹிகாரிண்யநந்யோபாயத்வரூபாஹிகாரிவிஸேஷாஸுஸிஸித்த இத்யர்த்த: । பூர்வோத்தரஶ்ரண்த்வோஸங்஫திஸித்த்யே க்ரியாபதோக்தவஸூகரணஸ்ய சதுர்வித்புரூஷார்த்தசாஹகத்வ் தத்ரஸூகார்யஸ்ய மஹோதாரத்வ் ச ப்ரமாணத: ப்ரதர்ஸ்யந் வஸூகரணவஸூகார்யவஸூகர்த்துணா ஸ்வரூபானுரூ஫லப்ராத்திநாப்ர உத்தரஶ்ரண்த் இत्याஹ । -

மூ - இப்படித் தோற்றின ஶரணாகதி “தாவதார்திஸ்ததா வாஜ்ஜ” இத்யாதிளிற்படியே ஶகலபல-
ஸாதனமாகையாலும் “ததந்ய:கோ மஹோதார:” என்கிறபடியே பரமோதாரனான ஶரண்யன் அர்த்திதார்த-
பரிதானதீகிதனாய் “கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும்” என்னும்படியே
நிற்கையாலும், இங்கு என்ன பல்த்துக்காக ப்ரபுதி பண்ணுகிறதென்கிற அபேக்ஷிமிலே
மஹோதாரனான ஶரண்யனுக்கும், ஶவோக்ஷபிஷயமான இவ் வஸீகரணவிஸேஷத்துக்கும், ஶேஷதீக
ரஸனான தன் ஶவரூபத்துக்கும், அநுரூபமான பல்விஸேஷத்தை உதர஁ண்ட் “தனக்கேயாகவெனைக்
கொள்ளுமீதே” என்கிறபடியே ஶமஸ்த விரோதிநிவ்ருத்திபர்யந்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறது -

(ஸா.தீ) உதர஁ண்டத்தை வ்யாக்யான பண்ணுவாராகக் கோலி பூர்வ஁ண்டார்த்ததோடு அகாடீஸைடைக்
காட்டுகிறார் இப்படித் தோற்றின இத்யாதித்யால். பரிதானதீகிதனாய் - பரிதானம், பரிதோ தானம் ।
அநுபந்திபர்யந்தம் கொடுக்கை கொள்ளக்குறைவிலன், அஸ்திரதர் தன்னிடத்தில் வரங்களைக்
கொள்ள அத்தால் குறையில்லாதவன். ஶவோக்ஷ பிஷயமான, ஶவோக்ஷனான ஶவ்ஸுரவிஷயமான
பென்கை ஶேஷதேத்யாதி । ஶேஷ்வமேவ அக; அஸாதாரண; ரஸ:ஸாரஶூதநிரூபகதமோ யஸ்ய ஶவரூபஸ்ய என்றபடி.
பல்விஸேஷத்தை, தேஸவிஸேஷத்தில் கைக்ஷுர்த்ததை என்கை தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளுமீதே.
தன்னுகப்புக்கேயாம்படியென்னை கைக்ஷுர்த்த கொள்ளுகையாகிறவித்தை என்கை.

(ஸா.ஸவா) இங்கும் அஹக்ஷரம் அநுவர்த்திக்குமாகில் இதுவும் விரு஢மாகாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்
- இப்படித் தோற்றின இதி - கொள்ளக்குறைவிலன், அஸ்திரதர் தன்னிடத்தில் நின்றும் வரங்களைக்
கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறையில்லாதவன் - வேண்டிற்றெல்லாம், அபேக்ஷிதமெல்லாம்
தரும் - தனக்கேயாக, தன்னுகப்புக்காக வென்னை கி஢்஢ரனாகக் கொள்ளுகிறவித்தை - இப்படி
உதர஁ண்ட் பல்விஸேஷார்த்தகதனமென்றால் அநந்யப்ரயோஜனத்வபரமென்கிற ஶப்ரதாய் விரோதிதாதோ? -

(ஸா.ப்ர) கொள்ள இத்யாதி । யே யே ஶுதோதாரஸுதேஶ்வரூபகதநரூபஸுதி பரிஶூஶிதகுணேஶ்யோஶ்யாதிஶகுணவான்
ஶவ்ஸுரோ யத்யதபேக்ஷிதம் ததஸர்வ் தத்யாதித்யவக்து ஶக்யதயா அவஸ்திதேஶ்வேத்யர்த்த: । தனக்கேயாக இத்யாதி । - “பரவான்ஸி
- க்ரியதாமிதி மாம் வத” இதுக்தப்ரகாரேண ஶகவான் ஶவப்ரயோஜனார்த்தமேவ மாம் ஶவிகுர்யாச்சேதிதமேவ மம பரமப்ரயோஜனமிதி
ஶாவ: । அதிஶார்யுபாயதாதூணாமோகித்யாதஸர்வாநிஶநிவ்ருத்திபூர்வகஶகவத்கைக்ஷுர்த்த ப்ரார்த்திமத்யர்த்த: ।

(ஸா.வி) एवं பூர்வ஁ண்ட் வ்யாக்யாயோதர஁ண்ட் வ்யாக்யாதுமதர஁ண்டேன ஶ஢்ஶமயதி । இப்படி தோற்றின
இத்யாதிநா । கொள்ளக்குறைவிலன், நிதிவந்நித்யமநுஶூயமானத்வேஶபி ந்யூநதாரஶித: - வேண்டிற்றெல்லாம்
தரும், அபேக்ஷிதம் ஶர்வ் ததாதி । “ரத்பர்வதமாஶுஶ்ய யதா ரதனோதுஸுகோ முநே । ஶத்வானரூபமாததே ததா
கூஷ்ணான்மநோரத்யான் । ஶகலபல்ப்ரதோ ஶி விஷ்ணு:” இத்யாதி ஶுத்க்தம் - அநுரூபமான பல்விஸேஷத்தை,
அதிஶார்யுபாயதாதூணாம் ஶ ஶமுகிதம் । தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே, “பரவான்ஸி காகுதஸ்த-
க்ரியதாமிதி மாம் வத” இதுக்தரீத்யா ஶவப்ரயோஜனார்த்தமேவ மாம் ஶவிகுர்யாச்சேதிதமேவ பரமப்ரயோஜனமித்யர்த்த: ।

(ஸா.ஸ) இப்படி இதி - கொள்ளக்குறைவிலன் இத்யனேவ தேவதான்தரவ்யாவ்ருத்திரூப்யதே - தே ஶ ஶிவாதய:
ஶவ்ஸுரான்யுபஶாராணி ஶவிகுர்வந்தி, ஶவயம் ஶ கிஸ்தித்ப்ரதா:, தாவதேவ மஶாபுரூபார்த்ததத்வாஶிமானிந:
மோக்ஷதானாஸமார்த்தாச்ச - அயம் ஶ ததிரூ஢்ஶவஶாவ இதி ஶாவ: । பல்விஸேஷத்தை அ஁ண்ட்ஶ்ஶ்யானுஶவபரிவாஶரூப-
கேவல்பரார்த்தகைக்ஷுர்த்த்யம் பல்பம் । -

சூ - இத்தாலே அனந்யப்ரயோஜனத்வமும் சித்திக்கிறது. இவ்விடத்திலே சவிசேஷணமான நாராயணசப்தம் ப்ராய்மதேக்கு அநுரூபமான சுவாமித்வாதிகளையும் அனந்நகுணவிபூதிவிசிஷ்டனான சுவாமியினுடைய சர்வப்ரகாரநிரதிசயப்ரோக்யதேயுமாகிற அகாரங்களை யதா ப்ரமாணம் ப்ராடான்யேன காட்டுகிறது.

(சா.தி) பூர்வக்ஷண்டத்தில அநந்யோபாயத்வம் சித்தித்தாட்போலே இவ் அந்நக்ஷண்டத்தால அநந்ய-ப்ரயோஜனத்வமுமிவ்நுககு சித்திக்கிறதென்கிறா இத்தாலேமென்று. சுவர்த்த்வாதிநிவ்ருத்தியாவென்ற படி - இந் நாராயணசப்தத்தின் நோக்கைடருளிச் செய்கிறார் இவ்விடத்திலென்று துடங்கி சுவாமித்வாதிகளையும் இத்யாதிசப்தத்தால் சபந்நீகத்வம்விப்ரஹ்த்விதி குஹ்யதே। யதா ப்ரமாணம், “விராஜமானோ ஞ்ஜலபிதவாசம்” இத்யாதிப்ரமாணானுகுணம்।

(சா.சுவ) என்ன, அது ப்லிதாரியாமிப்ராயமென்றருளிச்செட்கிறார் இத்தாலே இதி - ஆனாலுமிங்கு தஸ்மै நம: என்று சொல்லலாயிருக்க ச்ரீமந்நாராயணசப்தம் புநத்ய மந்நத்திலே வேணுமோ? கைக்ஷ்யரூபப்தம் சதுர்த்தியாலே தானே சித்திக்குமே? அந்நக்ஷண்டத்துக்கு ப்ராய்மதேயிலே நோக்கான படியாலே தடுபயுக்-குணகயநார்த்த வேணுமென்னிலப்போது சர்வவிசிஷ்டன் ப்ராய்மனாகையாலே தடுபயுக்குணங்கள் அநந்நங்களாகையாலிப்போது தடுபந்நுஸ்தானம் துஷ்ஸகமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இவ்விடத்தில் இதி - இம் மந்ந ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தகயநமாகையாலே யதாப்ரமாணமென்று சொன்னது -

(சா.ப்ர) பூர்வக்ஷண்டே மோக்ஷார்த்தப்ரபடநாதிக்காரேகதேசபூதமாகித்வந்யம் ப்லிதாமித்யுக்தம்। அந்நக்ஷண்டே தடுகதேசான்நரமந்ய-கர்த்தித்வ ஜேயமித்யாதிநா - இத்தாலே இதி। एवं कृत्स्नोत्तरखण्डार्थं सामान्येनोक्त्वा चतुर्थीप्रकृत्यर्थमाह। இவ்விடத்திலே இத்யாதி। சமாதிக்காரஹித்யாதி சுவாமித்வாதித்யாதி சப்தார்த்த: - யதா ப்ரமாணமிதி - நரஸப்தநிநஸ்சர்வ சேதநாசேதநாத்தமா:। இசிதவ்யதயா நாரா தார்த்தபோஷ்யதயா ததா। நியாம்யத்வென சூர்யத்வப்ரவேசபரணேஸ்ததா। ததா நாராயணம் பந்நு பிதரம் மாதரம் குரூம்॥ நான்தோஸ்தி மம் திவ்யானா விபூதிநா பரந்நப” இத்யாதிநுகுண்யேநேத்யர்த்த:। -

(சா.வி) அந்நக்ஷண்ட ப்ரார்த்திக்கிறது, அந்நக்ஷண்டம் ப்ரதிபாடயதித்யர்த்த:। அந்நக்ஷண்டேன ப்ரார்த்த்யத்வ இத்யநுக்வா அந்நக்ஷண்டம் ப்ரார்த்தயதித்யுக்தி:। “अधिगच्छति शास्वार्थः” இதிவ்ந்ஸௌகர்யவிவக்ஷயேதி ஜேயம்। அநாயாசேன ப்ரார்த்தநாபோதநானுகூல ப்லவதித்யர்த்த: - பூர்வக்ஷண்டே ப்ரபத்யதிக்காரேகதேசபூதமநவ்யோபாயத்வலக்ஷணமாகித்வந்யம் ப்லிதாமித்யுக்தம் - அந்நக்ஷண்டே தடுகதேசான்நரபூதானந்யப்ரயோஜனத்வம் ச சித்தியதித்யாஹ - இத்தாலே இதி। இத்தாலே, சுவர்த்த்வாதிநிவ்ருத்தியா சர்வசுவாமித்வானந்நகுணவிபூதியாதி வૈசிஷ்ட்யரூப நாராயணசப்ததாத்தப்யமாஹ - இவ்விடத்தில் இதி - நாராயணசப்தேநேவ நாரசப்தார்த்தான்தரீகத ச்ரீவૈசிஷ்ட்யலாபாத் -

(சா.ச) விரோதி, சுவாதிந்ஸுவர்த்தகர்த்துவாதி - एवं च महोदारविषयिणी सर्वपुरुषार्थसाधनसमर्था च शरणागतिरिह किं फलायेत्यपेक्षायां शरण्यशरणागति तत्कर्तृनुरूपपरमपुरुषार्थं प्रदर्शयन् तत्प्रार्थनापरोत्तरखण्ड इति सङ्गतिस्सिद्धा भवति। அதிகாரிண: பூர்வக்ஷண்டே அநந்யோபாயதாசித்திரக்தா। அந்நக்ஷண்டே அநந்யோபேயதாசித்திரத்யாஹ - இத்தாலே இதி ப்ராய்மதேக்கு, கைக்ஷ்யர்ப்யவசாய்யநுபவவிசேஷஸ்ய - காட்டுகிறது இத்யந்நேன படுத்யயஸமுடாயாபிப்ரேத ப்ரயோஜனமுக்தவா அத்ய ச்ரீமச்சப்தஸ்ய ப்ரயோஜனமாஹ। -

மூ - இப்படி உபயவிபூதிவிசிஷ்ட் ப்ராய்மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆத்மஹவிருதேச்யரூபமாய், ஷேதவப்ரதிசம்பந்திகளுமாய், அதடியாக வருகிற கைர்ஜ்யத்துக்கும், இலக்காய்க் கொண்டு ப்ரதானப்ராய்யராயிருப்பார் இவ் விசிஷ்டதம்பதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஸ்ரீமச்சூதம் ।

(சா.தி) இனியங்குற்ற ஸ்ரீமச்சூதத்துக்கு ப்ரயோஜனம் சொல்லுகிறார் இப்படி உபயேதி - ப்ராய்மாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரதானப்ராய்யர் இவ் விசிஷ்டதம்பதிகளென்று தோற்றுகைக்காகவென்று அந்வயம். ப்ரதானப்ராய்யத்வே ஹேதுக்களைக்காட்டுகிறார். ஆத்மஹவிருதேச்யத்வாடியால் - “ப்ரஹ்மணே த்வா மஹச ஆம்” இதி சமர்ப்ணியமான ஆத்மஸ்வரூபஹவிருதேச்யத்துக்கும் ப்ரணவோக்த்ஷேதவத்துக்கும் ப்ரதிசம்பந்திகளுமாய் ததேதுகமான கைர்ஜ்யப்ரதிசம்பந்திகளுமாயிருக்கையாலென்றபடி. -

(சா.ஸ்வ) “ஹீசிதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்யௌ” இत्याதி ப்ரமாணானுபூதமாக என்றபடி - வ்யாய்வோபயுத்தானாம- நந்தத்வே஽பி ததுபயுத்தப்ரதானபூதானா ப்ரமிதத்வாத்நத்யநார்ய நாராயணஸ்த்வேணுமென்று கருத்து - ஆனாலும் உத்தர஁ண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சூதம் வேணுமோ? ஸ்ரீவிசிஷ்டன் ப்ராய்யனானபடியாலே ததூதநார்ய வேணுமென்னில் ப்ராய்வோபயுத்தபூதவிபூதாதி க்ருதநவீசிஷ்ட்ய நாராயணஸ்த்வேத்தாலே சித்தமானையால் அத்தாலே தானே ஸ்ரீவீசிஷ்ட்யமும் சித்திக்கவில்லையோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதி - பூர்வ஁ண்டத்திலே ஸ்ரீமச்சூதமூபலக்ஷணமானால் இங்கு ததிரூபமாக அர்த்தம் சொல்லப்போமோ? என்கிற ஸங்காவாரணார்த்தமாத்தஹவிருதேச்யருமாய் இதி - ஸ்ரீமத்வென ஆத்மஹவிருதேச்யராய் இத்யர்த்த: - ஷேதவப்ரதிசம்பந்திகளாய் இத்யநேநைவ ஸ்வரூபசமர்ப்ணப்ரதிசம்பந்தித்வசித்திரித்யமேவார்த்த: - பூர்வ஁ண்டே஽பி விஸேஷணத்வ் ஸ்தாபிதமென்று கருத்து - சர்வேஷா ப்ராய்யான்தஹ்வே஽பி தம்பத்யோரேவ ப்ரதானப்ராய்யத்வத்யோதநார்த்தமத்ர ஸ்ரீமச்சூதமென்று கருத்து - ப்ரதானப்ராய்யதா கதமித்யத்ர ஹேது: அதடியாக இதி - இதரேஷா கைர்ஜ்யலக்ஷ்யத்வாஹாதிதா தாத்பர்யம் । “ப்ரஹ்மவிதாந்நோதி பரம்” என்று பரப்ரஹ்மத்துக்கே ப்ரதானப்ராய்யத்வ் சொல்லியிருக்க இங்கு விசிஷ்டதம்பதிகளுக்கு ப்ரதானப்ராய்யத்வ் சொல்லக்கூடுமோ? “வௌகுணே து பரே லோகே” இत्याதி ப்ரமாணங்களிலே ஸ்ரீவிசிஷ்ட்ய ப்ரதானப்ராய்யத்வ் சொல்லுகையாலே “ப்ரஹ்மவிதாந்நோதி” இत्याதாவபி ஸ்ரீவீசிஷ்ட்ய விவக்ஷிதமென்னிலங்கும் விபூதி துல்யமாக த்ரியோ஽பி ப்ராசிதஸ்யில் ஸாஹித்யமானத்ர தோற்றுகையாலே -

(சா.ப்ர) நந்வேவ் நாராயணஸ்த்வாதுபயவிபூதிவீசிஷ்ட்யாவகமே த்ரியோ஽பி ப்ராய்யத்வசித்தே ஸ்ரீமச்சூதவ்யர்த்த இத்யத்ராஹ । இப்படி உபயேத்யாதிநா । -

(சா.வி) ஸ்ரீமச்சூதவ்யர்த்த இத்யத் ஆஹ - இப்படி இதி - இலக்காய்க் கொண்டு, -

(சா.ஸ) இப்படி இதி । நாராயணஸ்த்வார்த்தமஹிப்ரேத்ய உபயவிபூதிவிசிஷ்டமிதி நபுஸ்கலிங்க-நிர்देशस्तु “ப்ரஹ்மவிதாந்நோதி” இதி த்ருதி ஸூசயிதும் । ப்ரஹ்மஸ்த்வமஹிப்ரேத்ய விசிஷ்டதம்பதிகள் இதி - ப்ராய்வோபயுத்த ஸ்வாமித்வநிரதிஸயஹ்மயத்வாதி விசிஷ்டேத்யர்த்த: । एवं च प्राप्याकारसामान्यवाचिना नारायणपदेनैव दिव्यदम्पत्योः प्राधान्येन प्राप्यत्वं न सिद्ध्यतीति तत्सिद्ध्ये श्रीमच्छूदोऽत्र सफल इति भावः ।

மூ - இவ் அர்த்தம் 'வैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः ।'

"तया सहासीनमनन्तभोगिनि"

"आत्मानुरूपया श्रिया सहासीनम्"

"ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப -"

"கோலத் திருமாமகளோடுன்னை -"

इत्यादिकளிலும் विवक्षितम् - (இங்குற்ற) श्रीशब्दத்துக்கு

"शृणाति निखिलान्दोषान् शृणाति च गुणैर्जगत् ।

श्रीयते चाखिलैर्नित्यं श्रयते च परं पदम् ॥

श्रयन्तीं श्रीयमाणां च शृणान्तीं शृण्वतीमपि ।"

इत्यादिकளிற்படியே अनेकार्थங்கள் உண்டேயாகிலும் "श्रीश् सेवायाम्" என்கிற(து) धातुவினிலே सेव्यत्वादிகளைச் சொல்லிககொண்டு कैङ्कर्य प्रतिसंबन्धित्वपरम् । -

(सा.दी) नयोः प्रधानप्राप्यत्वे प्रमाणங்களை उपन्यासிக்கிறார் - இவ் அর্থமிய்யாதி - भक्तैरित्युक्तेऽपि श्रिया सार्धमिति श्रियो नारेषु प्राधान्य मूचितम् । இப்படி प्रमाणान्तरங்களிலுங்கண்டு கொள்வது - श्रीशब्दத்துக்கு अनेकव्युत्पत्तिकளுண்டேயாகிலும் श्रीश् सेवायाम् என்கிற धातुவில் सेव्यत्वादிகளிலே நோக்கென்கிறார் இங்குற்ற इत्यादियाல் । இனி இங்குற்ற नारायण शब्दத்துக்கு प्रयोजनं காட்டுகிறார். -

(सा.स्वा) श्रीக்கு प्रधानप्राप्यत्वமெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இவ் அর্থமिति । वैकुण्ठे तु என்கிற श्लोकத்திலும் भक्तैर्भागवतैस्सह என்று सर्वानित्यमुक्तवैशिष्ट्य தோற்றா நிற்கச்செய்தே श्रिया सार्धமென்று சொன்னது व्यर्थமாக प्रसङ्गிக்கையாலே श्रिया सार्धं जगत्पतिः என்று जगत्पतित्वापरपरायजगच्छेषित्वத்திலே अन्वितामायக்கொண்டு श्रीविशिष्टतया जगच्छेषियाல் अत एव कैङ्कर्यप्रतिसंबन्धितया भागवतादि सहितनापि रुक्ताकुமென்று अर्थ கொள்ளவேண்டுமென்று கருத்து - प्रमाणमिदं நதாலும் द्वयविवरणप्रवृत्तपूर्वसप्रदाय வேண்டாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - तयत्यादि । ஆனாலும் श्रीशब्द श्रोतृत्व श्रावयितृत्वाद्यनेकार्थமாக पूर्व व्याख्यातमानपடியாலே அந்த அর্থங்கள पूर्व खण्डத்திலே पुरुषकारत्वोपायत्वोपयुक्तमायக்கொண்டு सार्थकமானாலும் இங்கு श्रोतृत्वाद्यर्थங்களுக்கு कथनमनुपयुक्तत्वाच्चाशब्द व्यर्थமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இங்குற்ற श्रीशब्दति - ஆனாலும் இங்கு श्रीमते என்கிற पदमात्रத்தாலே श्रीविशिष्टனுக்கு कैङ्कर्यप्रतिसंबन्धित्व सिद्धிக்கையாலே नारायणशब्द व्यर्थமன்றோ? என்ன -

(सा.प्र) दम्पत्योः प्रधानप्राप्यत्वे प्रमाणसंप्रदायावाह - இவ் அর্থமிய்யாதிநா । नन्वेनेकार्थव्युत्पादितस्य श्रीशब्दस्य प्राप्यपरत्वनियमः कथमित्याशङ्कामनूद्य औचित्यात्तत्सिद्धिरित्यभिप्रयन् परिहरति । இங்குற்ற इत्यादिना - श्रीमच्छब्देनैव भगवतोऽपि प्राप्यत्वसिद्धेर्नारायण शब्दोव्यर्थ इत्यत्राह । -

(सा.वि) लक्ष्यभूतौ सन्तौ । प्रधानप्राप्यत्वे प्रमाणान्याह - இவ் அর্থமிய்யாதிநா । श्रीमच्छब्दस्य दोषनिवर्तकत्वपुरुषकारत्वाद्यनेकार्थत्वसद्भावेऽपि प्रकृते सेव्यत्वादि परत्वमेवेत्याह - श्रीमच्छब्दத்துக்கு इति । आदिशब्देन श्रयते च परं पदमित्याद्यर्थसंग्रहः । अत्रत्य नारायणशब्दस्य प्रयोजनमाह -

(सा.सं) இவ் அர்த்தம், श्रीविशिष्टमेव प्राप्यमित्यर्थः - षट्सु श्रीशब्दार्थेष्वत्र उपस्थाप्याकारः क इत्यत्राह । இங்குற்ற इत्यादिना । सेव्यत्वादीत्यादि शब्देन श्रविस्तार इति धातुफलितार्थः । "मुक्तानां भोगसिद्धयर्थं कैङ्कर्यादि विवर्धनीम्" इत्युक्तस्सङ्ग्रहाते - श्रीयते इत्यनेनैव कैङ्कर्यप्रतिसंबन्धि विशिष्टदेवता विशेषोपस्थिति सिद्धावपि प्राप्यत्वोपयुक्त सर्वाकारपरिपूर्णानुभवसिद्धयर्थमिह नारायणपदमित्याह । -

“अहं सर्वं करिष्यामि”

(सा.सं) श्रीमते ण्ठकी३ इत्यादिना - இங்கு चतुर्थीत्यादिना अध्याहार्यमित्यन्तेन मूलमन्त्राधिकारोत्तरीत्या चतुर्थी व्याख्याता । -

மூ - ஸ்ரணா஑தணாம்போது ஸ்ரண்யணை அ஢ிமதப்ரார்த்தனே பண்ணுகிறானாகையாலே இங்கே ஢வேயம், என்றொரு பதம் அடியாஹர்யம் । இப்படி ப்ரா஢்யந்தாலே முற்பட ஐஸ்த்ராஸியை அபேஸித்து இதுக்காக

(ஸா.஢ீ) தத்வैங்க்யவான் । ஸ்ரணா஑தணாம்போது ஐத்யா஢ி ஸ்ரணவ்ரண பண்ணும்போது அ஢ிமதப்ரார்த்தனே அவஸ்ய வேண்டுகையால் ததர்ய ப்ரார்த்தனாபத வேணுமென்கை அனந்தர் நமஸ்சவ்஢்யம்ருளித் ஸெய்கிறார் இப்படி ஐத்யா஢ியால் - இதுக்காக இந்த ஐஸ்த்ராஸிக்கு ஸேபமாக தத்ப்ரதிவந்தக ப்ரகூதஸிவந்தா஢ி நிவூத்யம்

(ஸா.ஸ்வா) ப்ரார்த்தனாவாசக ஸவ்஢மில்லையே ? அடியாஹர்க்கிறோமென்னிலப்போது “அ஢் ஸர்வ கரிஸ்யாமி” ஐத்யா஑ுபவ்஢்஑ணானுரே஢ே நாராயணாய வைங்க்ய கரோமி என்று அடியாஹித்து வாக்யம் அவ்யிக்஑லாமே ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஸ்ரணா஑தணாம் போது ஐதி । ஑பாயானுஸ்தான ஢சீயிலே அ஢ிமதஸி஢்஢மாகையாலே தத்ப்ரார்த்தனாவாசகபதமே அடியாஹர்யமென்று கருத்து இப்படி ஐஸ்த்ராஸ்யநர்யமாக ஑துர்ய்யந்தபதங்கள் வேண்டினாலும் நமஸ் இவ்விடத்திலே வேணுமோ ? பூஹர்யமநிஸ்தநிவூத்யம் ஐஸ்த்ராஸியுமென்றிரண்டுலகையாகையாலே அநிஸ்தநிவூத்யப்ரார்த்தநர்யமாக நமஸ்ஸு வேணுமென்னிலப்போது அநிஸ்தநிவூத்யபூர்வகமாகையாலே ஐஸ்த்ராஸி முந்துற நமஸ்ஸாலே அநிஸ்தநிவூத்யை ப்ரார்த்திகலேண்டாவோ ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார். இப்படி ப்ரா஢்யந்தாலே ஐதி । ஸர்வேதி - அவி஑ாகர்மவாஸநாஹிப்ரகூதஸிவந்தா஢ி ஸர்வாநிஸ்தநிவூத்யுமென்றபடி

(ஸா.ப்ர) ஸுபா லா஑ணிகத்வே஑பி ஑கவ஑னா஢ீனா த்வித்வவ஢்வா஢ில஑கத்வா஢ாவ஑ாபநரூபப்ரயா஑னஸி஢்஢ே த்வேகயாரித்யத்ர வ஑ன஑்ர஑ணஸ்வாஸ்யா஢்஢ைகத்வபாஸவ஢்வா஑வिव஑வ஑ோக்த்யா஑ானு஑ுண்யாத் “அபா ஢ாரா” ஐத்யா஢ீ வி஢க்திநேர்யக்ய ப்ரஸி஢்஢ிஸ்வாஸ்யா஑்வைகவ஑னா஢ீ஢்஢ித்வா஢ி ல஑கத்வா஢ாவ஑ாபநபரத்வமேவ ப்ரயா஑னமித்யகாமேநாபி ஸ்வீகார்யமிதி । நவ்வேமபி ல஑ணயேவ வி஢க்த்யந்தரர்யவோ஢ாபபதௌ “ஸுஸி஑ு஑்ர஑஢ி஑்ரநராணா கால஑்ய ஸ்வகர்த்ய஑வ஑்ர । ப்ரத்யயமி஑்஑தி ஸாஸ்த்ரகூ஢ேஸா ஸா஑பி ஑ மி஢்஢்யதி வா஑ுலகேந ।” ஐத்யா஢ி஢ி: வ்யத்யானுஸாஸந வ்யர்த்த ஸ்யா஢ிதி ஑ேத்ர । அநுஸாஸநஸ்ய ஸா஑ுத்வ஑ாபவத்வநேவ ஸுவ்வி஢க்தௌ ல஑ணா஢ாவ஑ாபநஸ்ய ஸி஢்஢ேஸுவி஢க்தேர்ல஑கத்வ ஑வ ல஑்யவிஸேபநியாமகதயா ப்ரயா஑னவத்வஸ்ய வத்து ஸக்யத்வா஑்ர -ததா஑ி ஸுவ்வி஢க்தேஸிவந்தானுபபதி஢்யாமேவ வி஢க்த்யந்தரர்யல஑கத்வ வ்யத்யானுஸாஸநாந஢ி஑்ரஸ்ய கரணத்வதாத்பர்யேண தஸ்ய பஸ்யதீத்யா஢ிப்ரயா஑ே ஑ஸ்த்யாஸா஑ுத்வப்ரஸ஑்ரபரி஑ாரபூர்வக கர்மத்வல஑கத்வ ஑வ ஸா஑ுத்வஸ்ய ஑ாபநியத்வா஢ித்யல வ்ஸ்தரேண -஑வ் பரிபூர்ணா஢ுவபூர்வகவைங்க்யஸ்ய ஸவூபப்ராப்தத்வெந ப்ரா஢்யாத்ப்ரத்யம் ப்ரார்த்தநியத்வ வ஢் ஸர்வாநிஸ்தநிவூத்யை: வைங்க்யர்த்தத்வெந ப்ரார்த்தத்வமா஑ । இப்படி ப்ரா஢்யந்தா஢ி । அகி஑்ரனஸ்யாநந்ய஑திகஸ்ய ப்ரபந்ரஸ்யாபாயாந்ர஑஑ிதத்வாத் ।

(ஸா.வி) அ஢ிமதப்ரார்த்தனே பண்ணுகிறானாகையாலே, அ஢ிமதப்ரார்த்தனா஑ாரித்வெந, ஢வேயம், ஸ்ரீமந்நாராயணஸிவந்தி ஸர்வ஢ிஷ, ஸர்வகால ஸர்வாஸ்த்யா஑ித, ஸர்வவி஢வைங்க்யவான் ஢வேயமிதி வாக்யர்த்த:- ஑஑ கர்துஸ஑துர்ய்யர்கைங்க்யஸ்ய ஑ ஆஸ்த்யாஸ்த்யி஢ாவஸிஸர்஑:- “அ஑்ரி஑ோத்ர ஑ு஑ோதி யவா஑் ” ப஑தி” ஐதிவத் நமஸ்சவ்஢்யஸ்ய பஸ஑ாத்யா஑ ஐதி வ஢் ததர்யமா஑ - இப்படி ப்ரா஢்யந்தாலே ஐதி । -

(ஸா.ஸி) நமஸ்சவ்஢்ய வ்யா஑ஸ்தே । இப்படி ஐத்யா஢ி । ஑துர்ய்யா வைங்க்யர்த்தகயா ஢வேயமித்யடியா஑ாஸ஑ிதயா ஐஸ்த்ராஸி: ப்ரா஢்யாத்ப்ரத்யம் ப்ரார்த்திதா । -

(सा.सं) अनन्तरं नमश्शब्देन पदद्वयात्मकेन मम कैङ्कर्यविरोधि स्वार्थानस्वार्थकर्तृत्वं स्वाधीनस्वार्थभोक्तृत्वादि न स्यादिति पदमध्याहृत्यानिष्टनिवृत्तिः प्रार्थ्यत इति चेत्कथं प्रपन्नैर्मुक्तौ भोगा भोक्तव्या इत्यत्राह । अप्राप्तिरिति-पूर्वखण्डे स्वरूपभरफलानां परसंबन्धिता ह्यनुसंहिता-तद्विरोधि स्वसंबन्धित्वानुसन्धानस्य नमश्शब्दापनोद्यतया विवक्षितस्य सङ्ग्रहोऽनेन क्रियते पतिव्यतिरिक्तेन स्वेन परैश्च स्वरक्षाया अप्राप्तिः स्वयं यथा परशेषतया स्वरक्षणे स्वयं स्वरूपायोग्यः, परतन्त्रतया स्वरक्षणे स्वयमशक्तश्च तथा स्वसमानशेषत्वपारतन्त्र्ययोगितया परेऽपि स्वरक्षणे स्वरूपायोग्याः स्वयमशक्ताश्चेत्यर्थः । अनेन पादेन स्वरक्षाभरस्यास्य संबन्धनिवृत्तिः कृता । तादर्थ्येति - भगवदेकशेषत्वाध्यवसायेन निरस्तस्त्वान्यनिरुपाधिकशेषभावः । -

இந் நமஸ்ஸுக்கும் க்ரியாபதம் அடியாஹரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(सा.सं) अनेन स्वरूपस्य अन्यशेषत्वनिवृत्तिः कृता - अन्येति - पतिभोगशेषान्यस्वार्थभोगविरहाद्व्यभिचारदोषशून्यः - अनेन फलस्य स्वसंबन्धनिवृत्तिः कृता - इत्यमुक्त्या प्रपन्नानामन्तःपुर पुरन्धीन्यायेन फलितमुपभोगान्वयमाह । भुङ्क्त इति स्वभोगशब्दः, स्वभोग्यपरः अखिलमित्यनेन “स्त्रीभिर्वायानैर्वा” इत्याद्युक्तं सर्वसङ्ग्रहः प्रधानभूतपति भोगार्थत्वेनैव स्वभोग्यजातमखिलं भुङ्क्त इत्यर्थः । यद्वा भोगं भुङ्क्ते, भोगे भोक्तृत्वेनान्वेति - पतिभोगशेषं यथा भवति तथा स्वभोगे स्वयं भोक्तृत्वेनान्वेतीत्यर्थः नन्वत्रानिष्टनिवृत्तिमात्रं प्रतीयते - न प्रार्थना - तद्वाचकाश्रवणादित्यत्राह । ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥ इति । -

(सा.सं) अध्याहृतपदान्वितनमश्शब्देन सिद्धमर्थं दर्शयति - न ममेति - अस्यां योजनायां उत्तमपुरुषविवक्षिताहमर्थश्चतुर्थ्यन्तपद इवात्राप्यनुसन्धेयः - अथापि सर्वानिष्टनिवृत्तिहेतुभूतसर्वविषय ममकारनिवृत्तिरर्थसिद्धौ नैत्यस्वरसाद्योजनान्तरमाह । न मम किञ्चित्स्यादिति । ममकारनिवृत्तिमुख्यं कृतं इति । सर्वानिष्टनिदानभूतममकारनिवृत्त्या सर्वानिष्टनिवृत्तिसिद्धिरिति भावः - नन्वेवं सर्वानिष्टनिवृत्तिवशादेवैष्ट प्राप्तेस्वत एव सिद्ध्यतः किं प्रार्थनयेत्यत्राह । -

(சா.தீ) திருமந்ரததில் இயாதி - இந் நமஸ்ஸால் சர்வவிரோதிகளும் கழியாநிந்ரக சுவர்யஸ்வாதிந கர்த்வராஹியததில் ஸாந்யதஸ்தாத்பர்யமென்று அநுஸந்நிப்பதத்கு ஹேநுவருநிச் செய்க்நிரார் - இந் நமஸ் ஸத்ததாலே இயாதிபால், ததுமயவாஸநதி । அவியாவாஸநா கர்மவாஸநா ச - ருசி:, ஸாகூதபதார்யேஸு - இதுக்கு. இந் நமஸ்ஸுக்கு. ஸ்ருதியிந்நபடியே, “நமமாஹமஸி - ஸகவத எவாஹமஸி” இயாதி ஸ்ருதி: । ஸதாந்ரநாநுஸவந்யாஸ்ததாலே, எஸ்வர்யாந்நுஸவே அஹந்ருதா ஸுக்தாஸிதி ஹநுஸவஸகார: । -

(சா.பு) சூருமந்ருத்திலு இதுயாதினா । எவ் சர்வானிஷ்நிவ்ருத்தி ஜாபகனமஸ்சவ்ருதேன “யாச்சுக்காச்சுநக்ருதயோ மம
 ஸுருவதி மமதா நாஸ்தி தாஸு ஸுருவத எவ் தா:” இதுயாநுருகுய்நே கௌர்வ்ய வ்ருதிஸுருகுயோஸ்சுவாஸூந்ருவாஸ்துருவாஸ்துருவ
 ஸுருக்துருவரூபந்ருவ்ருத்தி: ஸூருதாந்யேநாந்ருஸந்ருதேயேதி டர்ஸயஸ்தடந்ருஸந்ருதாநஃபலம் சாஹ ஓரு நமஸ்சவ்ருத்கூரூலே இதுயாதினா ।

(सा.सं) श्रीमन्त्रकृत्वा इति । अस्य नमश्शब्दस्य परोक्तनिर्वाहमनुपपत्त्युघाटन पूर्वकमनुवदति - ॐ नमश्शब्दकृत्वा इत्यादिना । श्रुतिरिह “याः काश्च मम भवति भगवत एव ताः” इत्यादि । अत्रासङ्गितार्थकस्य सङ्कोचे नियामकाभाव एको स्वरसः । -

(சா.பி) சுவாதினகர்த்வு, சுவாதினோஹமஸ்ய கதாஸ்மி சுவாதினபோத்தாஸ்மித்யாதிகள். பரமபதத்தில் சுவாதினகர்த்வுதாதிஐமயில்லாமைமயால் தநிவூத்திரார்த்நமெங்ஙனே? என்ன சுவாதந்யாதி ஐமரஹிதமான யாதொரு கௌர்யமுண்டு அத்தை பார்த்தக்கவே தேசிவிஷேதத்தில் கௌர்யமாக பரிக்கும், ஐம கலசின கௌர்ய கூடாமையால் இத்யாஹ - இத்தால் இத்யாடியால் கண்ட கட்டளையிலே, சாஸ்த்தால் கண்டபடியே - இனி த்யத்தக்கு அருளாளப் பெருமானெம் பெருமானாரருளிச் செய்த யோஜனாந்தத்தைக் காட்டுகிறார். -

(सा.प्र) अथ साप्रदायिकं नमश्शब्दस्य नैरपेक्ष्यपरत्वं वदन्नतरखण्डस्योपायपरत्वेन योजनां दर्शयति ।

(सा.सं) फलदशायां स्वाधीनस्वार्थकर्तृत्वाद्यप्रसिद्ध्यातन्निषेधायोगश्चेत्यपरः - तेषामनुसन्धानस्यापि तात्पर्यकल्पनयोपपत्तिं संपादयति - இத்தால் इति । இல்லாதபடி கண்டு इति - मुक्तितारतम्यस्य परम साम्यापत्तिश्रुत्याबाधादिति भावः । एवं पूर्वखण्डस्सपरिकरोपायपरः । उत्तरखण्डः फलपर इति व्याख्या कृता - अथाभियुक्तव्याख्याभिप्रायं वदन् पूर्वखण्डस्याङ्गपञ्चकमात्र परत्वमुत्तरखण्डस्य स्वरूपादि समर्पणपरत्वं च सम्भवतीति गमनिकां प्रदर्शयति । -

மூ - “परमात्मनि नाराणां सर्वभारसमर्पणात् ।
सज्जातं नैरपेक्ष्यं तु नम इत्युच्यते बुधैः ॥”

என்று இங்குற்ற நமஸ்ஸை அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் வ்யாக்யான பண்ணினார் - இந்த ஶ்லोकத்திற்கொண்ண நैரபேक्ष்யं ஸ்வரக்ஷணத்தில் நிர்ஹ்ரத்வம் - இந்த நிர்ஹ்ரத்வத்தாலே ஹ்ரஸமர்பணம் சூচিতமாதல் ஸ்வநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்தமான ஹ்ரஸமர்பணம் இவ்விடத்தே விவக்ஷிதமாதலாகக் கடவது.

(சா.தி.) ஹ்ரமாத்மநீதி - நாராணா ஷேதநானாं ஹ்ரமாத்மநி ஸர்வஹ்ரஸமர்பணாத் । ஐஶ் ஸ்ராத்யநிஶ்நிவ்ருத்தி விஷயஸர்வ ஹ்ரஸமர்பணாத் என்றபடி - சஜ்ஜாத நைரபேக்ஷ்யம், ஸ்வஸ்ய நிர்ஹ்ரத்வ நம இत्यநேனோஷ்யத இதி । அஸ்மிந் ஶ்லோகே நைரபேக்ஷ்யபதேந நைர்ஹ்யமூஷ்யதே என்கிறார் - இந்த ஶ்லோகத்தில் இत्याதி । இந்த நிர்ஹ்ரத்வத்தாலே டென்று இப் பக்ஷத்திலும் நாராயணாய என்கிற ஷதூர்த்திஶ்லபாஸ்யநாபரமென்று கருதத் -

(சா.ஸ்வா) ஹ்ரமாத்மநீதி - நாராணா, ஜீவானாம் - ஹ்ரவதி ஸர்வஹ்ரஸமர்பணாத்ஸஜ்ஜாதம் நைரபேக்ஷ்யம் நம இत्यநேனோஷ்யதே இத்யர்த்த: - நைரபேக்ஷ்யமர்த்தமென்னப்போமோ? அட்போ ஸிஶ்டோபாயஸாபேக்ஷதேயம் தவிர ஸ்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச் ஷெய்கிறார் இந்த ஶ்லோகத்தில் இதி । இப்படி ஸ்வநிர்ஹ்ரத்வமர்த்தமாகிவிது அஜ்ஜாஶ்ஜிபரஶ்லங்கனிலே ஒன்று என்று இங்கு இத்தைச் ஷெல்லுகை வ்யர்த்தம்ன்றோ? என்னவருளிச் ஷெய்கிறார் இந்த நிர்ஹ்ரத்வத்தாலே இதி । -

(சா.ஸ்ர) ஹ்ரமாத்மநீதியாதிநா । நநூத்ரஶ்லங்ஷதஸ்தநமஸ்ஷஸ்த்ரஸ்யோபாயநைரபேக்ஷ்யபரத்வ வர்ணநானௌஷ்யபரிஹாராய நாராயணாயேத்யஸ்ய நமஸ்ஷஸ்த்ரவிவக்ஷித நைர்ஹ்யாத்மக நைரபேக்ஷ்யஹேதுஹ்ரக்ஷாஹ்ரஸமர்பணே ஸம்ப்ரதானஜாபகத்வாஜ்ஜி-காரோஶ்யயுக்த: , ஸ்பஸர்ஜனதயோஸ்தாபநேனோத்ரஶ்லங்ஷதஸ்யோபாயபரத்வாஸிஶ்டேரெத்யத்ர நைர்ஹ்யஸ்யோபாயஸூஷகதயா வா ஷாஶ்நிஹ்ரத்வஹ்ரஸ்யாஸவிஷிஶ்நைர்ஹ்யஸ்ய விவக்ஷிததயா வோபாயபரத்வம் ஸிஶ்ட்யேதேவேதி வதந் ரக்ஷாஹ்ரே ஸ்வாந்வயா-ஹ்வாத்மக நைர்ஹ்யவோஶகத்வெந நமஸ்ஷஸ்த்ரஸ்வாஸ்யம் ஷாஸ்தீதி ஷோடாஹ்ரணமாஹ - இந்த ஶ்லோகத்தில் இत्याதிநா । -

(சா.வி) ஹ்ரமாத்மநீதி । நமஸ்ஸை, நமஸ்ஷஸ்த்ரார்த்தம் । அத்ர நைரபேக்ஷ்ய நாம நைர்ஹ்யமெத்யாஹ । இந்த ஶ்லோகத்தில் இதி । அஸ்மிந்நாராயணாயேதி விஹ்ருத்திபதே கௌஶ்யமேவார்த்த: । ஸ்வநைர்ஹ்யஸ்ய ஹ்ரஸமர்பணஹேதுகத்வாஶ்ரஸமர்பணம் ஆஶிஷ்யதே இதி வா நமஸ்ஷஸ்த்ர எவ ஹ்ரஸமர்பணவிஷிஶ்நைர்ஹ்ய வா விவக்ஷிதமெதி ஹ்ரஸமர்பணஸிஶ்டிரெத்யாஹ - இந்த நிர்ஹ்ரத்வத்தாலே இதி - ஸ்வநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்தமான இதி । - ம: , ந்யஸ்தஹ்ரஸ்ய மம ஹ்ரோ நேதி ஶ்லததோ ஹ்ரநிஷேஶ்ய ஸ்ராத்யந்யேஶ்பி அர்த்தஸ்ராத்யந்யம் ஹ்ரஸமர்பணஸ்யேவேதி மத்வா ஸ்வநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்தமான ஹ்ரஸமர்பணமெத்யுக்தம் - நமஸ்ஷஸ்த்ரே நைர்ஹ்யவிவக்ஷாயா -

(சா.ஸம்) ஹ்ரமாத்மநீதி - ஷுதே: , ஸ்ரவாத்யை: । நம இத்யஸ்ய நைரபேக்ஷ்யமர்த்தம் இத்யுஷ்யத இத்யர்த்த: - அத்ர நைரபேக்ஷ்யபதஸ்ய ஶுஶ்ரகர்மாத்ரநைரபேக்ஷ்யபரத்வவாராணாயாஹ - இந்த இதி - ஹ்ரஸமர்பணஹேதுகமேவ நிர்ஹ்ரத்வமெஹ்ர நைரபேக்ஷ்யமெத்யர்த்த: - ஷூஷிதமெதி । கார்யோக்த்யா காரணமாஶ்லேபஸிஶ்டமெத்யர்த்த: - பக்ஷாத்ரமாஹ । ஸ்வநிர்ஹ்ரத்வெதி - ஸஹ்யோரபி விவக்ஷிதத்வே வாக்யஹேதாஶ்ரஸமர்பணஹ்ரஸ்வநிர்ஹ்ரத்வவிவக்ஷோக்தௌ ஹ்ரஸமர்பணாஸ்தானலோபஸ்ரஜ்ஜாத் । ஹ்ரஸமர்பண ஸ்ரவ்ஶேத்யுக்தாவபி ஹ்ரஸமர்பணஸ்ய ஶாஸ்த்ரவாஸ்ரதீதேஸ்வநிர்ஹ்ரத்வபர்யந்தமான ஹ்ரஸமர்பணமும் இவ்விடத்தே விவக்ஷிதமாதல் இத்யுக்தம் ॥

(सा.सं) अथोत्तरखण्डस्य समर्पणपरत्व एव स्वयं योजनान्तरमप्याह । हविरिति । भरणार्थमाह इति । भरोऽपि शब्दत एव समर्पणीयकोटावन्तर्भाव्यः । नतु स्वरूपमात्रमित्यर्थः । தன்னுடன் துவக்கு, स्वस्य स्वशेषत्वरूपं स्वरक्षणे स्वस्य स्वामित्वरूपं च संबन्धमित्यर्थः । स्वरसम्, उत्तरखण्डस्थपदसंदर्भस्वरस इत्यर्थः । प्रयोजनान्तरमाह -

(சா.ச) அஹமஶீவேதி । சமர்பிங்ககேவ, ஸ்வரூபே சமர்ப்யமாணே சர்தாத்யர்த: - இத்யா஢ிகளில் இத்யா஢ி ஸ஢்஢ேன 'தேன சரர்ஸ்யமாணஸ்ய' இதி ஸ்லோகஸ஢்஢ுஹ: । அ஢ிப்ரேதமாகவுமாம், அர்தஸி஢்஢ு இத்யர்த: - அ஢ியுக்தயோஜனாயா நம: ப஢ே நாயமர்த்யோ விவக்ஸித இத்யர்த: - அஸ்மிந்யக்ஷே நாராயணாயேதி ப஢ேநேதி ஢ி஢ா - அஸ்மிந்யக்ஷே நம: ப஢ விவக்ஸிதமாஹ - நம: ங்ணகி஢ு இதி - ஂவ் சதி சதூர்த்யந்நநம: ப஢யோ ஸ்ஸா஢்யமாஹ । பரேதி - ப்ரகாராந்நரேணாபி நமஸ்ஸா஢்யமாஹ - ங்ண சமர்பணமிதி । -

(सा.सं) परमात्मनीत्युक्ताभियुक्तयोजनातोऽपि स्वरसमर्हिर्बुध्याभिहितविधया नमःशब्दयोजनान्तरमाह - स्थूलेति - स्थूलप्रक्रिया नमसःशेषभूतस्य स्वरूपप्राप्तवृत्ति साङ्गभरन्यासपरता रूपा । मन्त्रराजपदस्तोत्रेच “नमस्कारात्कं यस्मै विधायात्मनिवेदनम्” इत्युक्त्या प्रक्रियैः ॥१७७॥ इत्युक्तिः । स्वतः प्राप्तम्, अर्थसिद्धमित्यर्थः । इतरपक्षवैलक्षण्य स्फोरणाय प्रागुक्त पक्षमुपक्षिपति । -

(सा.सं) पूर्वोक्तमात्रेण इति - अथानुसन्धानसौकर्याय खण्डद्वयप्रतिपन्नार्थान् क्रमेणानुक्रमते । ॐ३३३३
इत्यादिना । -

(சா.வி) ஷேஷமூதனித்ரியந்தூரை, ஷேஷமூதஸ்யாஸ்யிதும்வலம்வனம் - ப்ரகாஸிதங்களாயிற்று இத்யத்ர கஸ்ய ப்ரகாஸிதா இத்யத்ராஹ - சித்ஹஸாஹ்யவிபாஹவத் தாணா இதி - சித்ஹோபாயஸ்சாஹ்யோபாயஸ்சித்ஹோபேயஸ்சாஹ்யோபேய இத்யுக்தப்ரஹாந ப்ரதிபாஹ்யாமி | துவக்ஞகூண்ட, சம்பந்தோ஽ஸ்தித்யர்ய: | நநு ஷாரீரகஸாஸ்த்ர இவ தத்வஹிதபுருஷார்யப்ரதிபாஹகோஸ்திந்மந்த்ரே புருஷார்ய ப்ரதிபாஹந பாஹ: பஸ்சாத்தப்ரதி: | -

மூ - இப்படி ஶாரிரகஷாஸ்தத்திற்ஶோலே தத்வவிஷேஶமும், ஶுபாயவிஷேஶமும், ஶுஶலவிஷேஶமும், இஶ்
மந்நரலத்திலே ஶுதிஶாதிதமாநாலும் இது ஶுவுதாஶுதரமந்ந் ஶோலே ஶுலாஶேஶாஶ்ஶுஶ்ஶுமான ஶுபாயாநுஶுதான-
ஶுதானமாஶேயால் ஶுபாயஶுலங்களுடைய ஶுத்யுதிஶுக்ரஶுத்தோடே ஶேர்ந்த ஶுாஶுக்ரஶுத்தாலே ஶுலஶுதிஶுாஶுதக
வாக்ய் ஶுிற்பட்டாலும் அர்த்தஶுக்ரஶுத்தாலே இது ஶுற்பட ஶுநுஸந்ஶுய ஶுென்று ஶுர்வர்கள் அருளிஶுஶுஶுவுவர்ஶுள்.

(சா.தி) இமமந் “சுசுதுவீ ஸரணமஹ் ப்ரபதே” என்கிற மந் டோலனறிகதே உபாய் முனனே நிர்देशிக்கை யால் க்ரமவீஷம்யமுண்டாயிருக்கிறது ஆகையாலிரண்டு மந்ங்களிலும் அநுஸ்டாத்திலும் க்ரமவீஷம்யமுண்டோ? எனவருளிச் செட்கிறார் இப்படி ஸாரீரகேதி | ஸ்வேதாஸ்வதரமந் போலே அதாவது “சுசுதுவீ ஸரணமஹ் ப்ரபதே” எனனுமிடத்தில மோஷபேஷாபூர்வகமுபாயம்.

(சா.ஸ்வ) उत्तरखण्डமுமென்றிப்படி क्रमनियमங்கூடுமோ? शारीरकशास्त्र क्रमத்தைப்படியொற்றி उपायफलங்களுடைய उत्पत्तिक्रमத்தாலே இந்த क्रमமிருக்கிறதென்னில் அப்போது पूर्वர்கள் उत्तरखण्डार्थமான फलमवश्यं पूर्वमेव இவ் அதிகாரிக்கு अनुसन्धेयமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? “मुमुक्षुर्वै शरणमह प्रपद्ये” इति मन्त्रवत् இதுவும் फलापेक्षापूर्वकोपायानुष्ठानपरமாகையாலே तदेककण्ठमाक விங்கும் फलं पूर्वमनुसन्धेयமென்றார்களென்னிலப்போது उत्तरखण्डं मन्त्रान्तरैक-रूप्यार्थमाक पूर्वमेव पठितमाक வேண்டாவோ? मन्त्रान्तरத்திலே फलापेक्षापूर्वकोपायानुष्ठानपरत्वं क्रमनियामकமானாலுமிங்கு आरोपेऽस्ति निमित्तानुसरणं “नतु निमित्तमस्तीत्यारोपः” என்கிற न्यायத்தாலே அது नियामकமென்று - विद्यमानक्रमத்துக்கு शारीरकशास्त्रप्रकारेण उपाय फलयोत्पत्तिक्रम नियामकமென்னிலப்போது இங்கு सनिबन्धनपाठ क्रमத்தை விட்டு उत्तरखण्डार्थं पूर्वमनुसन्धेयமென்கைக்கு नियामकமெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி इति - उपायफलयोत्पाद्योत्पादक भावमिच्छक, -

(सा.प्र) शाब्दप्राधान्यमुपायस्यैवेत्यभिप्रयन्नाह - శ్రీఽపఱి శारीरकेत्यादिना - एवमुपायानुष्ठान प्राधान्यमुक्तवोपायानुष्ठानापेक्षितफलोद्देशरूपोत्तरखण्डस्य पूर्वमनुसन्धेयत्वं श्रूयमाणपाठक्रमनिदानोक्ति पूर्वकमुपपादयति । శ్రీఽకలఱుం ఉపాయేत्यादिना - उत्पत्तिक्रमः, -

(சா.வி) “முமுகுவே ஶரணமஹ் ப்ரபஞ்ஜே” இதி ஶ்வேதாஶ்வதரமந்நே முமுகுரिति ஶ்லப்ரதிபாடகாஶ: பூர்வ் ப஠ித: । ததஶ்ஶ் ஶ்வேதாஶ்வதரமந்நேநானு஠ானேந்ஶ் வૈஷ்ம்ய் ஶ்யாதித்யாஶ஠்ஜ்ய ஶ்லஸ்யோபாயானந்நரஶ்வித்வேந பஶ்஠ாந்நிர்஠ேஶ஠பி ஶ்லஜ்ஞானமந்நரேந ஠பாயப்ரவூத்யஶ்வாத்ஶ்லகாமஶ்யா஠ிகாரித்வேந ஶ்லானுஶந்நானம் ப்ரத்யமம் கர்தவ்யம், ததேவ ஶ்லப்ரடாயாத்நதோ நானு஠ான வૈஷ்ம்யமித்யா஠ । இப்படி ஶாரீரகேதி । ஶேஶ்ந்நத, ப்ர஠ிதேத்யர்த்: । ஏந்நபட்டா஠்யம், பஶ்஠ா஠்நதமபி - இது, ஶ்லவாக்யம் । முந்நபட, ப்ரத்யமம் -

(सा.सं) अथान्यानुष्ठेयार्थप्रकाशकत्वादुक्तार्थानामनुष्ठानकाले अनुसन्धानत्रमं शिक्षयति । ॐपपप इत्यादिना । “मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये” इति मन्त्रः फलापेक्षापूर्वकोपायानुष्ठानप्रधानस्तद्वदयमप्यनुष्ठानानुगुण्येनार्थक्रमेण फलप्रतिपादकांशः प्रागनुसन्धेय इति - पूर्वाचार्याः वदन्तीत्यर्थः । -

மூ - பூரூபன் பூரூபார்த்தத்தை விமர்சித்துக் கொண்டன்றி ஁பாயவிமர்சும், ஁பாயானுதானமும் பண்ணானிறே - இப்படி திருமந்ரத்திலும் ஁பாயபல ப்ரதிபாபகாங்களில் க்ரமப்ரகாரங்களைக் கண்டுக்கொள்வது - பலார்த்தியாய் அபிகாரியானாலிறே இவனுக்கு இவ் ஁பாயானுதானம் வருவது.

(சா.பி) அநுபிக்ரகப்பபுகிறது அதுபோலே என்கை - அர்த்தக்ரமோ நாம? அநுதானக்ரம:- இனி அர்த்தக்ரம் தானெது? என்னக் காப்டுகிறார். பூரூபார்த்ததை இயாபி - பலாபேகாபூர்வமநுதானமென்கை. இந்த க்ரமம் மூலமந்ரத்திலும் சமாமமென்கிறார் இப்படி இதி - “அக்ரிஹோத்ரம் ஁ஹோதி | யவா஁ ப்ரகதி” என்கிறவிபடத்தில் அர்த்தக்ரமத்தாலே சாபநமான யவா஁பாகத்துக்கு முற்பாபு சொல்லிற்று. ஆகையால் அர்த்தக்ரமாது சாப்யத்துக்கு முற்பாபு சொல்லலாமோ? என்ன அபிகாரம் முநதி ஁பாயானுதானம் தத்சாப்யமாகையால் விரோபிமில்லை - பலப்ரார்த்தனே அபிகாரமிறே என்கிறார் பலார்த்தியாபென்று பலவிசிப்டமுபாயம் ப்ராபாந்யென ப்ரதிபாபயதி | -

(சா.சுவா) பூர்வ பலானுசந்நானக்ரமத்துக்கு அர்த்தக்ரமமெது? என்ன அர்த்தக்ரமத்தை ஁பபாபிக்கிறார் பூரூபன் இதி | “அக்ரிஹோத்ரம் ஁ஹோதி யவா஁ ப்ரகதி” இதி ச்யலே ஹோபார்த்தத்வாது யவா஁பாகச்ய யதார்த்தக்ரமென பா஠க்ரமச்ய பாபி எவ் ட்வாப்யமந்ரச்யானுதானார்த்தத்வாபநுதானச்ய ச பலவிமர்சபூர்வகோபாயவிமர்சாப்யத்வாதுபலவிமர்சமந்ரெனோ-பாயானுதானானிப்யப்த்ரெதாபூசார்த்த க்ரமென பூர்வமநுசந்நெயமென்று சொன்னார்களென்று கருத்து - ஆனாலும் ட்வய் மூலமந்ரவ்யாப்யானமானபடியாலே மூலமந்ரத்திலே முற்பபட நமஸ்ஸிலே ஁பாயத்தையும் அநந்ரம் சதுர்த்தியிலே பலத்தையும் அநுசந்நியாநிற்க இங்கு தபிபரீதமான அநுசந்நானக்ரம் சொல்லக்கூபுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - இப்படி இதி | க்ரமப்ரகாரம், அநுசந்நானக்ரமப்ரகாரம் | பா஠க்ரமப்ரகாரமுமென்கை - பூரூபார்த்தவிமர்சமபிகாரா஁஁யாபிகளிலே அந்நர்காமல்லாமையாலே அதந்நர்க்கே ஁பாயானுதானம் பண்ணானென்கிறது அச஁஁தமந்நேரா? பூரூபார்த்தவிமர்சம் விநாபி நித்யநேமிதிகாபிகளிலே அநுப஁஁கிபாபபக்யபலசாபநகரியானுதானபண்ணுகிறாப்போலே இங்கும் பண்ணலாகாதோ? எனவருளிச் செய்கிறார். பலார்த்தியாய் இதி-நித்யநேமிதிகாபிகளிலே யதாநதயாவானாலுமிங்கு ஁பாயம் காம்யமான படியாலே காம்யங்களில் ப்ராபானபலகாமநே அபிகாரமானபடியாலே தபர்த்த பலவிமர்சம் பூர்வமவச்யம் வேணுமென்று கருத்து. -

(சா.ப்ர) ஁பாயபலஸ்வரூபயோ஁நிக்ரம:- அர்த்தக்ரமந்நு பலாபேகாபாயா அநுதானபூர்வபாவித்வசுவாபாவ்யமிதி சம்ப்ரபாய:- | ஁க்தப்ரகாரென பலபராசச்ய பூர்வமநுசந்நெயத்வம் மூலமந்ரே஁பி சமாமமித்யாஹ | இப்படி திருமந்ரத்தில் இயாபிநா | மூலமந்ரச்யோபாயபலபரயோபானாயாமயம் க்ரமோ஁நுசந்நெய இதி பாவ:- | -

(சா.சம்) அர்த்தக்ரமஸ்வரூபம் வபந்நபூர்வபாபுபுத்தியுத்தேவெத்யாஹ-பூரூபன் இதி-இத்யமநுதானகாலே அர்த்தக்ரமாதுபா஠க்ரமபாபி மூலமந்ரே஁ப்யதிபிசதி - இப்படி இதி - ஁பயத்ராபி ஁பாபாபு யதா பா஠மேவானுசந்நானம்-அநுதானகாலேத்வர்த்தக்ரமாபிதி பூப்யம் - நநு ஁பந்ர஁ப்யாதுமகே வபிகதாந்நிகே ட்வயே அநுதானகாலே எவமர்த்தக்ரமோ஁நுசந்நெயோ஁ஸ்து, அ஁பந்ரே கெவலவபிககே பபசோ஁பகரசச்ச பா஠தோ நிப்யந்நக்ரமே கதமர்த்தக்ரமாபகாச இத்யத்ராஹ பலார்த்தியாய் இதி - இவனுக்கும் இதி | -

மூ - எங்ஙனேயென்னில்? சர்வஸ்வாமியாய் சர்வப்காரநிரதிசய ப்஑்யனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்ரூபபாஸ்தமான சர்வதேச, சர்வகால, சர்வவஸ்தோசித சர்வவித-கே஑்யத்துக்கும் விரோதியான சர்வமும் கழிந்து பரிபூர்ணகே஑்ய பெறுகைக்கு அகிஷ்ணனான அடியேன் ஸ்ரவணபராடிகளில் எனக்கு அந்வயமறும்படி ஸ்ரீமான ஆன நாராயணன் திருவடிகளிலே அ஑்ளப஑்ளகஸ்பத்ரமான ஆத்மர஑்ளாபரஸமர்ப்ளண பண்ணுகிறேனென்று த்ரயத்தில் திரண்டபொருள் -

(சா.தீ) எங்ஙனேயென்னில் இதுபடியால் - சர்வஸ்வாமியாய், உத்ர஑்ளண்டத்தில் நாராயணஸ்வாத்ரயம் | சர்வப்காரநிரதிசயப்஑்யனாய், பெரிய பிராட்டியாரோடு இதுபடி - ஸ்ரீமதே ஸ்வாத்ரயம் ஸ்ரூபபாஸ்தேதுபடி நமஸ்ஸ்வாத்ரயம். பரிபூர்ணேதி த்ருத்ய்ரயம் - அகிஷ்ணேதுபடி உத்மணில் இதுத்ய்ரயம் ஸ்ரவண பராடிகளில் இதுபடி அர்த்ஸித்஑்ளாத்ரயம் - ஸ்ரீமானான இதுபடி - பூர்வ஑்ளண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாத்ரயம் - திருவடிகளில் இதி த்ரண ஸ்வாத்ரயம் - அ஑்ள ப஑்ளகேதுபடி ப்ரப்தே ஸ்வாத்ரயம் *———* இப்படி மஹாவாக்யாத்ரததைக் காட்டி த்ரயவ்யா஑்யானத்ரதை நிமித்தத்ருளிணார். -

(சா.ஸ்வ) பரஸ்பராக்கா஑்ளையும் அந்வயமும் தததீநைகவாக்யதேயுமெங்ஙனே? என்று ஸி஑்ளித்து உத்ரமத்ருளிக் ஸெய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில் இதுபடிநா - சர்வஸ்வாமியாய் இதுபடி பெறுகைக்கு இதுத்ய்ரயம் - உத்ர஑்ளண்டத்ய்ரயம். அகிஷ்ணனான இதுபடி பூர்வ஑்ளண்டத்ய்ரயம் பரஸமர்ப்ளண கரோமீதுயுக் தே கிமர்த்மமீதுயாக்கா஑்ளாது - உத்ர஑்ளண்டத்ய்ரயஸ்ய ஑்ளலதயான்வயாதேகவாக்யாத்ரதத்வமென்று கருத்து -

(சா.ப்ர) ப்ரார்த்நீயேதி கத்ய்ர நமஸ்ஸ்வாத்ரயானுஸந்நானஸ்ய ப்ரார்த்மயமும் இதி த்ரேதித்வம் - பரிபூர்ணானுபவபூர்வக் கே஑்யரூப஑்ளலஸ்வரூப ப்ரயாலோதனே முக்த்யவஸ்தாபாவித்வனே ஸ்வாபாவிகஸ்யேவ தஸ்யானாதி஑்ளமப்ரவா஑்ள ப்ரதிபந்஑்ள-கத்வாவ஑்ளமாத்ரபதிபந்஑்ளநிவ்ருத்யபே஑்ளயா எவ ப்ரார்த்மயோபயதே: - எவ் தர்஑்ளி அஸ்மிந்மூலவாக்யே விரோதிநிவ்ருதே: ப்ராக்வே஑்ளயோகிர்விருத்ரதேதி த்ரேந | விரோதித்வஸ்ய ப்ரதியோகிநிர்஑்ளத்ய்ரத்ய்ரத்ய்ர விரோதப்ரதிஸந்஑்ளநிநிர்தேஸ்ரூபத்ய்ரத்ய்ர நாபிலா஑்ளவி஑்ளயோகித்வாபாவாதித்வலன் விஸ்தரேண | சர்வஸ்வாமிநஸ்ஸர்வப்காரநிரதிசயப்஑்யஸ்ய ஸ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய த்ரணயோரநந்யா஑்ளதேஸபூத ஸ்ரூபானுரூப சர்வதேச, சர்வகால, சர்வவஸ்தோசித, சர்வவிதகே஑்யஸ்ய விரோதிபூதபுண்யபாபாத்மகஸர்வ஑்ளமநிவ்ருதிபூர்வக் தத்கே஑்ய்ரலத்ய்ரத்ய்ர உபாயான்தரஸூந்யோ஑்ள஑்ள மத்ர஑்ளண஑்ளலபரயோர்மமானவ்யோ யதா ந ஸ்யாத்ரதா ஸ்ரீமந்நாராயணத்ரணயோஸா஑்ளபரஸமர்ப்ளண கரோமீதி த்ரயஸ்ய ஸ஑்ளலிதோ஑்ளத்ய்ர இதி எங்ஙனேயென்னில் இதி வாக்யாத்ரத்ய்ர: | ப்ர஑்ளவதநந்யா஑்ளதேஸபூதாத்மஸ்வரூபானுரூபப்ர஑்ளவத்கே஑்ய்ர ப்ரார்த்யுபாயபூத பக்தி ததுபாயாதிர்஑்ளலததயா அகிஷ்ணனோ ப்ர஑்ளவததீந ஸ்ரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருதி஑்ள஑்ள஑்ள -

(சா.வி) அர்த்ரேகத்வாத்ரப்யோஜனையாதிதி பாவ: - கத்ய்ர விஸி஑்ளத்ய்ரத்ய்ரபதி பாடகத்வமீதுயாக்கா஑்ளா பூர்வ஑்ளமபுபாபயதி எங்ஙனேயென்னில் இதுபடிநா | பிரிவில்லாத, விஸ்தேஸர஑்ளலதஸ்ய | கழிந்து, நிவ்ருத்ய்ர | பெறுகைக்கு, ப்ராஸும | அறும்படி, ப்ரிந்நாஸ்த யதா ஸ்யுஸ்ததா | திரண்டபொருள், நி஑்ளகூத்ய்ரத்ய்ர: | -

(சா.ஸன்) திரண்டபொருள் இதி - ததா தார்த்ரேகத்வாதேக் வாக்யமீதி ந்யாயேந ப்ரதானார்த்ரேகாதேக் மஹாவாக்யமீதுய்ரத்ய்ர: | -

(सा.सं) उक्तपदार्थवाक्यार्थोऽस्मात्प्रदायिकत्वमाह । वैराग्येति । प्रथमपादेन ख्यात्यादिनैरपेक्ष्यं “नाविरतः” इत्युक्त्यर्थार्थज्ञानविरोधिराहित्यं शास्त्रप्रवचनोपयोगिचित्तसमाधानमित्यादि सूचितम् - द्वितीयेन तु “ये तमेव प्रपद्यन्ते न ते मुह्यन्ति मानवाः” इत्युक्तविधया शरण्यवशीकरणेन तत्प्रसादलब्धपारमार्थ्यज्ञानवत्त्वमुक्तम् । तृतीयेन कृपामात्रप्रेरिततया तदुपदिष्टार्थानां विश्वसनीयत्वं सूचितम् ।

वाक्यं पञ्चपदैर्युक्तमित्याख्यातप्रधानकम् ॥

(सा.सं) अथास्य मन्त्रस्य व्याससमासभेदमुभयत्र पदसंख्यादिकं च सङ्गृह्णाति - इदमिति - विशिष्टैकार्थपरतया एकवाक्यतामापन्नमित्यर्थः । व्यासे, श्रीमन्नारायणचरणपदानां व्यस्तत्वपक्षे - भिन्नपदत्रयत्वपक्षे । अष्टपदम्, पदाष्टकसमुदायात्मकम् । वस्तुतस्त्विदं द्वयं पञ्चपदात्मकमेकं वाक्यम् - कुतः ? क्रियापदं प्रति शरणशब्दस्यापृथग्भूतत्वेन पृथक्प्रधानपदत्वायोगात् - आख्यातप्रधानकाः भावनावाक्यार्थवादिनः । -

மூ - **ஏகம்**

(சா.தி) பञ்சபதேயுக்த் ததித் வாக்ய சமாஸே ஷட்பதமிதி விதுரினி யோஜனா । அய இத் த மத்ரத்தினுடைய ஸ்வபாவவிசேஷங்களைக் காட்டா நின்றுகொண்டு இம்மத்ரமனுஸந்தாதாகளுக்கு ஸ்வாத்யஜானதூரா ஸாந்திரஸததைப் பிஷிக்குமென்கிறார் ஏகம்த்யாதி । ஏக,ஸர்வமத்ரேஸு முக்யம் । -

(சா.ஸ்வ) ஂனாலும் த்யத்தூககே ஏகவாக்யமாக அய் சால்லக்கூடுமோ? அப்போது த்யஸஜே விரோதிதாதோ? ஸகவம்மத்ரான்தரங்கனிருக்க இதுக்கே ரஹஸ்யத்ரயான்தர்மாவின அய்யுத்யாநநிர்வந்த முண்டோ? ஸகூதூரணமாத்தாலே மிஷஸாநதவப்ரபாவகத்வாத் கூடுமெனினில் ஜானாதேவ மிஷ மென்கிறது விரோதிதாதோ? அது ப்ரபத்யநுஸ்தானதூரகமெனினில் இது திருமத்ரத்தூக்கும் துத்யமன்றோ? அய்யபஞ்சகதத்வஜ: எனறு அய்யபஞ்சகதத்வஜானத்தையே ப்ரஸிஸிக்கையாலே இதுக்கு ப்ராஸத்யத் தானெங்ஙனே? இத்யாதி ஸஜ்ஜைகளை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு ஸலாகத்தாலே அதிகாரார்த்ததை ஸஜ்ஜஹிக்கிறார் ஏகமிதி । -

(சா.ப்ர) ஸ்ரீமந்நாராயணதரணாவத்யந்வயாதிகமர்த்தம்த்யாகாஃக்யாந் நாராயணாய நம இதி நாராயணப்ரதி ஸ்வந்திகசேஷவூத்யே விரோதிநிவூநயே தேத்யந்வயாத்யபத்யுக்தமேக வாக்யம்த்யர்த்த: । -

உக்தப்ரகாரேநைகவாக்யத்வம், -

(சா.வி) வ்யாஸேஃஃஃபதம், சமாஸே ஷட்பதம் விதுரித்யந்வய: । “அதாத்ரஸ்ரீமத்ரத்யுத்யதி: । வாக்யி துவித்ய: ஷட்பதானி,அர்த்தா தச - பஞ்சவிஸத்யதரணி । பஞ்சதசாக்ரம் ப்ரத்யம் । தசாக்ரம் துவித்யம் । நவாக்ரம் ப்ரத்யம் । துவித்யதூத்யதூர்த்தா: த்யதரணி । பஞ்சாக்ரம் பஞ்சம் । தூத்யதரணஸ்த: - “நவார்த் விதூ தூத்யம் தூத்யார்த் ஸிரிதூத்யம் । ஸித்யார்த் த்யதரம் விதூ கவத் ததூதேவ ஹி । நேத்ரம் பஞ்சாக்ரம் பஸதாத் அஸ்த் தூத்யதரமீரிதம் ।।” இதி விபாகமபிப்ரேத்யேவமூக்தமிதி த்யேயம் ।।

அய ஸலாகதூயேந தூய் ப்ரஸிஸதி - ஏகம்த்யாதிநா । ப்ரஸிஸாஜ்ஜதேநைவேஹ காதாயா: ப்ராஸேவ -

(சா.ஸ) இதி, இதி வதந்தித்யர்த்த: - தத்ப்ராதான்யமநப்யுபகஞ்ஞந்த: ஷட்பதமஸ்தபதம் த வ விதுரித்யர்த்தஸிதூம் । யதா ஸாவநாப்ரதானகமிதம் வாக்யம் ததா க்ரியாபதார்த்ததூத் சமர்ப்பணம் தத்யாந் கரணதேவநாவேதி । அநுகூத்யஸஜ்ஜத்யாதிந்யஜ்ஜானி த தததூபஸ்திதானிதிகர்த்தவ்யதாதேவ - உத்ரதரணஸ்தாபிதம் த பல் ஸாவ்யதயேதி ஸாவநாபேகிதாஸ்த்ரயஸமர்ப்பகதயா ஸர்வஸ்வாமியாய் இத்யாரத்ய அத்மரகாஸரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேன் இத்யந்தேந தூரண்டபொருள் இத்யுக்தவித்யா ஸரணம் யதா ஸவதி ததா ப்ரபதே । நிரபேகரகஸகி யதா ஸவதி ததா அத்மரகாஸர் சமர்ப்பயாமீத்யேகி வாக்யார்த்தஸ்த்யாத் - அநப்யுபகஞ்ஞதாந் து ஹே ஸ்ரமந்நாராயண தவ தரணி ஸரணம் உபாய இதி ப்ரபதே, ஜானாமி - ஸ்ரீமதே நாராயணாய த்யாந் ந மம த்யாம்த்யேவார்த்தே ஸாவநாயா வாக்யார்த்ததவாஸாத் - ஸரணம்த்யேகம் பதம் ப்ரபத்ய இத்யபரம்த்யபிப்ரேத்ய அஃக்யாத்ரதானகாஸ்து வாக்யம் தூய் பஞ்சபதேயுக்தமிதி விதுரித்யநுகூதீதம் ।

அய ஸாந்திப்ரதத்வமிஷப்ரதத்வாதிகானதிஸயாந் தூயகதாந் ஸஜ்ஜஹதி । ஏகமிதி - ஸம்தூய -

मू - द्वयं त्रयवयवं सुखलभ्यतुर्यं,
व्यक्तार्थपञ्चकमुपात्तषडङ्गयोगम् ।
सप्तार्णवीमहिमवद्विवृताष्टवर्ण - .....

(सा.दी) द्वयमिति नामवत् - त्रयवयवम्, अवान्तरवाक्यत्रययुक्तम् । सुखेन लभ्यं तुर्यं मोक्षाख्यं प्रयोजनं येन तत् - व्यक्तं विवृतं अर्थपञ्चकं येन तत् । उपात्तः, अर्थत्वेन स्वीकृतः षडङ्गः, आनुकूल्यसङ्कल्पादिषडङ्ग सम्पन्नः । योगः, प्रप्तिरूपः । उपायो येन तत् । सप्तानामर्णवानां समाहारः सप्तार्णवी । तद्वदिद्विपुलो महिमा, तद्वत् - विवृतः, व्याख्यातः - अष्टवर्णः,

(सा.स्वा) एकं, एकवाक्यम् । मुख्यमिति वा - द्वयं, द्वयसंज्ञावत् - त्रयवयवं, अवान्तरवाक्यत्रययुक्तम् - सुखेन लभ्यं, सकृदुच्चारणमात्रेण लभ्यम् । तुरीयम्, तुरीयपुरुषार्थः, यस्य तत् - व्यक्तम्, अर्थपञ्चकं यस्य तत् - अर्थपञ्चकज्ञानस्यापि जनकतयातिप्रशस्तमित्यर्थः । उपात्तः, षडङ्गयोगः येन तत् - षडङ्गयोगनिष्पत्ति द्वारैव मोक्षसाधनत्वमिति न विरोधः । सप्तानामर्णवानां समाहारः सप्तार्णवी - तत्सदृशमहिमवत् । सर्वशास्त्रार्थगर्भतया गम्भीरमित्यर्थः । मूलमन्त्रविवरणरूपतया विशदोपायोपेयप्रकाशकत्वात् द्वयवन्मूलमन्त्रस्य न प्राशस्त्यमिति भावः । मूलमन्त्रस्य स्वस्वरूपपरस्वरूपविवेकजननद्वारेण शान्तिरस प्रधानतया तदपेक्षयास्य प्राशस्त्यं कथमित्यत्राह । -

(सा.प्र) द्वयशब्दवाच्यत्वम्, अवान्तरार्थत्रयप्रतिपादकत्वम्, अयत्नेन मोक्ष साधकत्वम्, प्राप्यप्राप्तप्राप्त्युपाय फलप्राप्तिविरोधिनां स्फुटप्रतिपादकत्वं, साङ्गभरन्यासप्रतिपादकत्वं, “यद्यप्यस्मा इमामद्विः परिगृहीतांधनस्य पूर्णा दद्यात् - एतदेव ततो(धू)भूयः - कृत्स्नां वा पृथिवीं दद्यान्नतत्तुल्यं कथञ्चन” इति श्रुतिस्मृत्युक्तप्रकारेण सप्तार्णव्युपलक्षित सर्वरत्नसमृद्धसकलपृथिव्या अप्यधिकमहिमवत्त्वम्, व्याख्यात मूलमन्त्रत्वं, द्वयमनुसन्धतां भगवद्भागवताभिमतस्थलेषु निवसतां -

(सा.वि) श्लोकद्वयं निबद्धम् - एकं, मन्त्रेषु मुख्यम् - द्वयं, द्वयमिति प्रसिद्धम् - त्रयवयवम्, वाक्यत्रययुक्तम् - सुखलभ्यतुर्यम्, अनायासलभ्य चतुर्थपुरुषार्थम् - व्यक्तार्थपञ्चकम्, स्फुटीकृतार्थपञ्चकम् - उपात्तषडङ्गयोगम्, अष्टाङ्गयोगो भक्तिरित्यत्रेव अङ्गिना सह इहाप्यङ्गत्वेन अङ्गत्वव्यपदेशेन वा अहिर्बुध्न्योक्ताधिकाङ्गेन वा षाड्विधोक्तिः - सप्तानामर्णवानां समाहारस्सप्तार्णवी-तादृशमहिमवत्तद्व्यापकं सकलार्थप्रतिपादकमिति यावत् - विवृताष्टवर्ण, व्याख्याताष्टाक्षरमन्त्रम् - द्वयमित्येतदेवेह विशेष्यम् । -

(सा.सं) उपायरूपैक प्रधानार्थप्रतिपादकतया एकं महावाक्यमित्यर्थः - द्वयं, उपायोपेयरूपावान्तरार्थ परत्वाद्वाक्यद्वयात्मकम् । त्रयवयवम्, उपायेष्ट प्राप्त्यनिष्ठनिवृत्तिरूपार्थत्रयपरत्वेना वान्तरवाक्यत्रयघटितम् । सुखलभ्यतुर्यम्, अनायासेन मोक्षसाधनम् । व्यक्तार्थपञ्चकं, स्पष्टीकृत प्राप्यप्राप्तप्राप्त्युपायपञ्चकम् - उपात्तषडङ्गयोगम्, प्रकाश्यतया स्वीकृत साङ्गभरन्यासम् । सप्तार्णवीमहिमवत्, सप्तार्णवावृतभूमि-तुल्यमहत्त्ववत् - व्याप्यव्यापकादि सर्वतत्त्ववन्महार्थगर्भत्वेन महत्त्वम् । तत्र बीजम्, विवृताष्टवर्णमिति । विवृताष्टाक्षरम्, मूलमन्त्रम् - एतादृशं द्वयम् । -

மூ - ரஜ்ஜே சதாமிஹ ரசம் நவமம் ப்ரசூதே ||” ௬௬ ||

“ஓ(துமிரண்டை)தியிரண்டை -

(சா.தி) அஷ்டாக்ஷரோ மன்த்ரோ யேந தத் - இப்படிப்பட்ட இம் மன்த்ரம் । இஹ, ஸ்ரீரஜ்ஜே சதாம் । ஸ்லேஷார்த்தே ரஜ்ஜ்ஷப்தப்ரயோக: திவ்யதேஸவாஸினா ப்ரபஞ்நானாமித்யர்த்த: - நவமம், ஸாந்திரசம் - சંஸாரே தீவ்ரம் விராக்யம் ஜநயதீத்யர்த்த: - ஂகத்வியாதி சட்ஸ்வாக்ரமஸ்ய ப்ரதீதேரலங்கார: || ௬௬ ||

இனி த்வயர்த்தத்தை க்ரமேண ஂநுஸந்திக்கிறார் பாட்டாலே, ஓதுமிரண்டை இத்யாதி - ஓதுமதாய். வேதத்திலோதப்படுமதான இரண்டு வாக்யத்தை - பூர்வக்ஷண்டோத்தரக்ஷண்டங்களுையென்றபடி.

(சா.ஸ்வ) ரஜ்ஜே சதாமிதி । இஹ, சம்ஸாரமண்டலே - ரஜ்ஜே, ஸ்ரீரஜ்ஜுதிவ்யதேஸே । சதா, “ த்வயமர்த்தாநுஸந்தானேந சஹ சதேவம் வக்தா ஂத்ரேவ ஸ்ரீரஜ்ஜே சுஹமாஸ்வ ” இதி வாக்யம் ஜாப்யதே - ரஜ்ஜே சதாமிதி ஸ்லிஸ்பதப்ரஹ்ணாதிதரபுருஷார்த்த சக்தானாமபி ஸாந்திரசமநாயாஸேநோத்பாடயதீத்யர்த்த: || ௬௬ ||

இப்படி த்வயத்துக்கு ஂபாய ப்ரதானகமாக மஹாவாக்யார்த்தம் சொன்னது கூடுமோ? ஂபாயாநுஸ்தான- ப்ரதானதயா கூடுமென்னில் ஂபாயாநுஸ்தானதஸீயிலே ஂப்படியானாலும் புருஷார்த்ததயா ஂநுஸந்தானதஸீயிலே யுயிப்படி ஂபாயப்ரதானமாக ஂநுஸந்தானநிர்வந்த்முண்டோ? என்ன புருஷார்த்ததயாஂநுஸந்தான தஸீயில் ஂந்த நிர்வந்த்மில்லை யதாஂக்ரமமாக ஂநுஸந்திக்கலாமென்றொரு பாட்டாலே த்வயார்த்தாநுஸந்தானஂக்ரமத்தை சங்க்ஹிக்கிறார் - ஓதுமிரண்டை இதி - ஓதும், ஓதப்படாநிற்கிற கதவல்லியிலே ஂத்யயநம் பண்ணப்படாநிற்கிற -

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்மவதநுபவீகாப்ரஸாபாடகதயா “ஸாந்தோ தாந்த்” இத்யாதிஷூக்தஸ்ஸமாஂஸ்யோ குணோ ப்ரவேதீதி வதந் லோகவிஸ்மயாவஹம் நவசட்ஸ்வாப்யந்த்ரணானாநுஂக்ரமணஸ்ச கரோதி - ஂகம் த்வயமித்யாதிநா । ஂர்த்தபஞ்சகாந்த்ரஂத ஂபாய: சித்ஹோபாய: இதி ந பௌநஸ்க்யம் || ௬௬ ||

த்வயார்த்தம் த்ராமிடகாத்தயா சங்க்ஹ்ஹாதி - ஓதுமிரண்டை இத்யாதிநா - இரண்டை இசைந்தோதி, த்வயம் ஂசாடரமதீத்ய । -

(சா.வி) ரஜ்ஜே, ஸ்ரீரஜ்ஜாதிதிவ்யதேஸே । நாட்யஸ்தல இதி கம்யதே । சதா, வித்யமானானாம் ச । இஹ, ஂஸ்மிஜ்ஜகதி । நவமம் ரசம், ஸாந்திரசம் - ப்ரசூதே, ஂத்பாடயதி - ஂநாந்நம் ப்ரயஞ்சதீத்யர்த்த: - ஸாந்திரச: ஸமஸ்த்யாபிகோ ரச: । தமபிநேதா நாட்யரஜ்ஜே ஸாந்திரசாபிவ்யஜ்ஜகபதார்த்தாபிநயேந ஸாமாஜிகானாம் யதா ஸாந்திரசமாஸ்வாடயதி தத்ஹ்மயம் மன்த்ரோஂபி ததத்பதார்த்தாநுஸந்தாநுஸ்தானா சதா ஸாந்திரசமநுபாவயதீதி த்வனி: । இஹ ஂகம் த்வயமிதி க்ரமேண சங்ஸ்வாவிஸேஷ ப்ரத்யாயநாத் - “ க்ரமிகா ப்ரகதார்த்தானா ந்யாஸம் ரத்னாவலீ விது: ” இத்யுத்தரத்னாவத்யலங்கார: || ௬௬ ||

ஂக்தமர்த்தம் த்ராமிடகாத்தயா சங்க்ஹ்ஹாதி - ஓதுமிரண்டை இதி ।

(சா.சம்) ரஜ்ஜே சதா, “ஂபாஷ்யம் ரஜ்ஜ்மிவாபரம்” இத்யுத்த ஸ்ரீஂபாஷ்யநிஸ்தானா திவ்யதேஸவாஸஸீலானாம் । இஹ, ப்ராகதஸரீரஸம்ஸுஸ்ததாடஸாயாமபி । ரசம் நவமம், ஸாந்திரசம் । ததாயத்சுஹவிஸேஷம் - ப்ரசூதே, ஂத்பாடயதீத்யர்த்த: || ௬௬ ||

ஂத்ய த்வயஸ்ய பதார்த்தவாக்யார்த்தமாஹ । ஓதுமிரண்டை இத்யாதிநா । -

மூ - ..... இசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டும் சரணெனப் பற்றி நம்பங்கயத்தாள்
நாதனை நண்ணி நலந்திகழ்நாட்டில் -

(சா.பி) இசைந்து, கூட்டி அருளாலுதவுமவனான - அதாவது? ஒருக்கால் கூட்டி
உச்சரியங்கோ ளென்று க்ரபயா ப்ராதித்தவனான இவ்வளவும் உபாத்தாது. இனிமேல் மன்தார்தம்,
திருமால் பாதமிரண்டும், த்ரிமன்தாரயணனுடைய சரணுத்யத்தை - சரணெனப் பற்றி, தரணம் ப்ரபுதே
என்றதின் அர்தம் உபாயமென்று அத்யவசித்து - அாத்மரகாப்ரஸமர்ப்பணம் பண்ணி - இவ்வளவும்
பூர்வ஁ண்டார்தம். இனிமேல் உத்தர஁ண்டார்தம் நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நண்ணி, த்ரிமானான
நாரயணனை தேசவிதேஷத்திலே கிட்டி, நலந்திகழ்நாட்டில், அநந்நு ப்ரகூரமான தேசவிதேஷத்திலே

(சா.சுவா) இரண்டை, பூர்வ஁ண்டமுத்தர஁ண்டமிரண்டையும் - அநென த்ருதிமூலதயா வெவ்லதான்திகத்வ-
வ்யுதாச: | இசைந்து, கூட்டி - அருளால், க்ரபையாலே - உதவும், உதவுமவனான - ஒருக்கால்
உச்சரியங்கோளென்று க்ரபையால் விதியாநிற்குமவனான - ப்ரகவவ்஁ஸ்தாஸ்தவத்திகளிலே
“ஸகூதுதாரஸ்சாரவிமோகநம் ப்ரவதி” இத்யாதிப்ரகாரேண விதியாநிற்குமவனான - திருமால், மால்,
வ்யாமோஹம் - பெரியபிராட்டியாநிடத்திலே வாலும்யாதிதயேன, அபராதிதயாயிருந்தாலும் மதீயனான
இந்த சேதனனை அங்ஜீகரித்தருள வேணுமென்று பிராட்டி ஸகூதுதாரபநம் பண்ணவே
வ்யாமோஹத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கும் த்ரிய:பதியினுடைய - பாதிமிரண்டும் இரண்டு
திருவடிகளையும் - அந்யுத்யஸதூதாமாய் ஸதூதாந்தரதூதமான இரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி
சரணெனப் பற்றி - உபாயமாக அத்யவசித்து அத்யவசாயபூர்வகமாக ப்ரஸமர்ப்பணம் பண்ணி -
இவ்வளவும் பூர்வ஁ண்டார்தம் - நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நண்ணி, நம்முடைய பங்ஜவாசினியான
பிராட்டியினுடைய நாதனை த்ரிய: பதியை நண்ணி, தேசவிதேஷத்திலே போய்க்கிட்டி - நலம்,
அநந்நம் - திகழ், அபிவ்ருத்தமாகா நிற்கிற, அநந்நுப்ரகூரமான, நாட்டில், பரமபத”த்தில் -

(சா.ப்ர) அருளாலுதவுந்திருமால் பாதமிரண்டும் சரணெனப்பற்றி, மாதூத்வப்ரயுக்தகேவலக்ரபயா
ரகந்த்யா லக்ய்யா வ்யாமோஹவதோ ப்ரகவத: பாதாரவிந்நே உபாயத்வெநாதித்ய - நம்பங்கயத்தாள் நாதனை
நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி, அஸ்தக்ஷேபிணம் த்ரிய: பதி பரமபதே ப்ராப்ய,

(சா.வி) இசைந்து, அங்ஜீகூத்ய அாதரபூர்வகம்த்யர்த: - இரண்டு, த்யமந்நம் - ஓதி, அதீத்ய | அருளால்,
க்ரபயா - உதவும் அவசரேரகவச்ய - திருமால், லக்ய்யா வ்யாமோஹவதோ ப்ரகவத: - பாதிமிரண்டும், பாதித்யம் |
சரணென, உபாய இதி | பற்றி, அதித்ய - த்யமந்நோதாரணபூர்வகம் ப்ரந்யாஸம் கூத்வெத்யர்த: - எதென பூர்வ஁ண்டார்த
உக்தி: | பங்கயத்தாள் நாதனை, பங்ஜவத்யா:லக்ய்யா:நாத் - நண்ணி, ப்ராப்ய | நலந்திகழ், அநந்நுப்ரகூர
- நாட்டில், லோகே - பரமபதே இத்யர்த: | -

(சா.ச) இசைந்து, ஸ்சாரோதூரணே஁஁த்யா - இரண்டை, பூர்வோத்தர஁ண்டை | ஓதி, “ தஸ்ய மஹத:” இத்யாதி
வித்யா கததூத்யாதிபு ஸ்வயமேவோதார்த் - த்யா஁த்யமந்நம் கததூதிப஁தாராதிபு ஸ்வயமேவ ஁த்யாபயித்வெத்யர்த: -
அருளாலுதவும் திருமால் - க்ரபயேவரகணோந்நு஁லக்ய்யிவிதித்யஸ்ய - பாதமிரண்டும் சரணெனப்
பற்றி, பாதித்யமேவோபாயத்வெநாதித்ய - நலந்திகழ் நாட்டில், நிரதித்யானந்நு ஸந்நாதிநி லோகே |

नवेदान्तच्छास्त्रं..... - - - - -

अथ द्वयोच्चारणத்தைப் பற்றி அதிகமான ஹிமலயலையென்னுமத்தை பலதூஷனங்களாலே
 उपपादित்கிறார் - न वेदान्तादिति - वेदान्तादधिकं शास्त्रं यथा नास्ति - “वेदाच्छास्त्रं परं नास्ति” इत्युक्ते: -

இனி துவம் போலே “சகஜஸேன மனுவேன” என்று ப்ரபத்திகரணமனுவங்கன அனேகமிருக்க துவத்தையே ரஹஸ்யவ்ரயான்த்ரவாஃ பண்ணி அர்த்தவிசாரம் பண்ணவேணுமோ? “அஹோ துவஸ்ய மாஹாத்மயம் | கிந்து தஸ்ய ச மனுவஸ்ய” இत्याதிகளிலே துவமதிகமாஹாத்மயவத் எனனிலதது அர்த்தவாதரூபமன்றோ? என்ன அனேகதூஷ்ணாந்தங்களாலே துவமாஹாத்மயத்தை சமர்த்திக்கிறார். ந வேதாந்தாதிதி | வேதாந்தாத், அதிகம் -

यथा “वेदशास्त्रात्परं नास्ति नदैवं केशवात्परम् । न वासुदेवात्परमस्ति किञ्चिन्” इत्यादि -

न वेदान्तादिति । -

आकर्णित इति श्लाकेन मन्त्रान्तरेभ्योऽस्यैवोत्कृष्टत्वं प्रयोजकमुक्तम् । अथ “निवेदयीत स्वात्मानं विष्णावमलतेजसि । तदात्मा तन्मनाऽशान्तस्तद्विष्णोरिति मन्त्रतः” इत्युक्तमन्त्रान्तरेभ्यः शरण्यशरणागतिं तत्फलानां विशदप्रकाशकत्वेनास्य मुख्यत्वादेतदधिकरक्षकं नास्तीत्युक्तप्रयोजकफलितमुत्कृष्टत्वं सदृष्टान्तमाह - न वेदान्तादिति - अधिकमिति पदं सर्वत्रान्वेति । यथा वेदान्ता -

मू - ...नमधुमथनात्तत्त्वमधिकं,

न तद्भक्तातीर्थं न तदभिमतात्सात्त्विकपदम् ।

न सत्त्वादारोग्यं.....

(सा.दी) मधुमथनात् । मधुसूदनाच्छ्रियः पतेः अधिकं तत्त्वं यथा च नास्ति । “न दैव केशवात्परम्” इति वचनात् - तद्भक्तात्, विष्णुभक्तादित्यर्थः - अधिकं तीर्थम् आत्मशोधकं यथा वास्ति “तीर्थी कुर्वन्ति तीर्थानि स्वान्तस्स्थेन गदाभृता” इत्यादेः - तदभिमतात् श्रीवैष्णवाभिमतात् - अभिमानविषयीकृतात्स्थानादधिकं सात्त्विकं पदम् । सात्त्विकानां वासस्थानं यथा नास्ति । “यत्राष्टक्षरसंसिद्धः - यत्र भागवता नित्यं वसन्ति विमलाशयाः” इत्यादेः । सत्त्वात् यस्सत्त्वगुणो मोक्षहेतुर्भवति तादृशात्सत्त्वगुणादधिकमारोग्यं यथा नास्ति संसाररोगराहित्यमेव ह्यारोग्यम् । -

(सा.स्वा) उत्कृष्टं शास्त्रं यथा नास्ति । अधिकमित्यस्य सर्वत्रान्वयः - मधुमथनादधिकं तत्त्वं यथा नास्ति “वेदशास्त्रात्परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्” इत्युक्तेः - तद्भक्तात् भगवद्भक्तात् - अधिकं तीर्थम्, पावनं नास्ति । “ते पुनन्त्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः” इत्युक्तेः - “पुनन्तु मां ब्राह्मणपादपांसवः” इति भगवतैवोक्तेश्च - तदभिमतात्, भागवताभिमतस्थलात् - अधिकं सात्त्विकं स्थानं वासस्थानं नास्ति । यत्राष्टक्षरसंसिद्धः - यो वैकुण्ठकथा सुधारसभुजां रोचेतनो चेतसः” इत्यादिकं द्रष्टव्यम् - सत्त्वादारोग्यं अधिकं नास्ति - आरोग्यं, आरोग्यजनकम् । सात्त्विकाहारादधिकं आरोग्यजनकं नास्ति । “आयुस्सत्त्वबलारोग्यः” इत्यादिकमत्र द्रष्टव्यम् । यद्वा, आरोग्यं, आरोगता साधनम् - मोक्षसाधनम् । -

(सा.प्र) प्रमाणाद्वेदादधिकं शास्त्रं वासुदेवादधिको देवो नास्तीत्यवगम्यते, यथा “न ह्यमयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिलामयाः । ते पुनन्त्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः । तप्तचक्रेण विधिना बाहुमूले तु लाञ्छितः । पुनाति सकलं लोकं नारायण इवाद्यभिद्” इत्यादिभिर्भागवतेभ्योऽधिकं पावनं नास्तीत्यवगम्यते यथा वा “सद्भिरेव सहासीत सद्भिः कुर्वीत सङ्गमम् । सद्भिर्विवादं मैत्रीं च नासद्भिः न किञ्चिदाचरेत् । निगृहीतेन्द्रिय - ग्रामो यत्र यत्र वसेन्नरः । तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं पुष्कराणि” इत्यादिभिर्भागवताभिमताद्वैष्णवप्राप्यभूमिर्नास्तीत्यवगम्यते, यथा वा “तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् । सुखसङ्गेन बध्नाति - सत्त्वं सुखे सञ्जयति” इत्यादिभिस्सत्त्वगुणादधिकं सुखजनकं नास्तीत्यवगम्यते, यथा वा “ज्ञानाङ्कुरं तत्परिवर्धयन्ति यो शास्त्रसत्सङ्गतितोयसैकैः । सत्सङ्गतेराशुहरौ पुंसां भक्तिः प्रजायते । हरिभक्तौ -

(सा.वि) तीर्थम्, पावनम् । तदभिमतात्, भागवताभिमतात् - “निगृहीतेन्द्रियग्रामो यत्र यत्र वसेन्नरः । तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं नैमिशं पुष्करं (विदुः) तथा” इत्युक्तेः - न सत्त्वादारोग्यमिति - “सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानम् - सत्त्वं सुखे सञ्जयति” इत्यादिभिः । रागादिदोषनिवर्तनेन सुखहेतुत्वोक्तेस्तदेव आरोग्यम्, “यत्तु शारीरमारोग्यं न तदारोग्यमिष्यति । यदात्मनि समारोग्यं -

(सा.सं) यथा वेदान्तादिभ्यःशास्त्रादिकं नाधिकम् -

मू - .....न बुधभजनाद्बोधजनकं,
न मुक्तेस्सौख्यं न द्वयवचनतः ----- .....

(सा.दी) बुधभजनात् । सदाचार्योपसदनादित्यर्थः । अधिकं बोधजनकं, ज्ञानोत्पादकं यथा नास्ति - “सदा सन्तोऽभिगन्तव्याः” इत्यादेः - मुक्तेः, मौक्षसौख्यान्निरतिशयानन्दादित्यर्थः । अधिकं सौख्यान्तरं यथा नास्ति - “मुक्तिर् मोक्षो महानन्दः - निरस्तातिशयाह्लाद सुखभावैकलक्षणा । भेषज भगवत्प्राप्तिः” इत्यादेः । तथा द्वयोच्चारणात् । द्वयेन शरणागतौ किमु वक्तव्यमिति भावः ।

(सा.स्वा) “ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्थाः” इत्युक्तेः - बुधभजनात्, सदाचार्यसमाश्रयणात् - अधिकं बोधजनकं तत्त्वज्ञानजनकं नास्ति - “सदा सन्तोऽभिगन्तव्याः” इत्याद्युक्तेः - मुक्तेः, मोक्षात् - अधिकसौख्यं यथा नास्ति । “निरस्तातिशयाह्लाद सुखभावैकलक्षणा । भेषज भगवत्प्राप्तिरेकान्तात्यन्तिकीमता” इत्याद्युक्तेः । द्वयवचनतः, तथा द्वयोच्चारणात् - अधिकं क्षेमकरणम्, मोक्षकरणम् - साधकतमं नास्तीत्यर्थः । तथा चोक्तस्थलेषु दृष्टान्तेषु यथार्थवादता नास्ति, तथा प्रकृतेऽपि “सकृदुच्चारस्संसारविमोचनं भवति । अहो द्वयस्य माहात्म्यम्” इत्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तेः - अर्चावतारेऽपि भगवन्त श्रीभाष्यकारं प्रति “येन केनापि प्रकारेण द्वयवक्ता” इति श्रीरङ्गनाथोक्तेश्च नात्रार्थवादता शङ्कनीयेति तात्पर्यम् । “इदं रहस्यं परमं लक्ष्मीनारायणं द्वयम् । राजन् तवापि वक्ष्यामि प्रपत्तिं शरणागतिम् ॥ द्वायात्परतरं मन्त्रं नास्ति नारायणात्परः ॥”

(सा.प्र) प्रजातायामुदेति ज्ञानमुत्तमम्” इत्यादिभिस्सत्सङ्गत्यधिकं बोधजनकं नास्तीत्यवगम्यते । यथा वा “यत्र नान्यत्पश्यति, नान्यच्छृणोति, नान्यद्विजानाति । येनाहन्नामृतास्यां किमहंतेन कुर्याम्” इत्यादिभिः मोक्षादधिकसुखं नास्तीत्यवगम्यते - तथा “द्वायात्परतरो मन्त्रो नास्ति वेदेष्वशेषतः । द्वायात्परतरो मन्त्रो नास्ति सत्यं ब्रवीमि ते ॥ सर्वेषामेव मन्त्राणां मन्त्ररत्नं शुभावहम् । सकृत्स्मरणमात्रेण ददाति परमं पदम् ॥ द्वायात्परतरो मन्त्रो नास्ति सर्वप्रदो नृणाम् । यस्योच्चारणमात्रेण परमां सिद्धिमाप्नुयात् ॥” इत्यादि प्रमाणात् -

(सा.वि) तदारोग्यमितीर्यते” इति ज्ञानसुखादिकमेवारोग्यं तद्वेतुत्वात्तत्त्वेन व्यपदेशः । बोधजनकं, ज्ञानप्रदम् - “अनुगन्तव्यास्सन्तो यद्यपि कुर्वन्ति नैकमुपदेशम् । यस्तेषां स्वैरकथास्तास्ता एव भवन्ति शास्त्रार्थाः ॥ ज्ञानाङ्कुरं तत्परिवर्धयन्ति ये शास्त्रसत्सङ्गतितोयसेकैः । सत्सङ्गश्च विवेकश्च निश्चितं नयनद्वयम् ॥ एकेन हीनः काणस्याद्द्वयाभ्यामन्धः प्रकीर्तितः ॥” इत्याद्युक्तेर्महत्सेवातः अधिकं ज्ञानजनकं नास्तीत्यर्थः - द्वयवचनतः, द्वयोच्चारणात् - अधिकं क्षेमकरणम् कुशलसाधनं नास्ति मुक्तेरधिकं सौख्यं नास्ति - तत्साधनं द्वयोच्चारणादधिकं नास्तीत्यर्थः । -

(सा.सं) तथा द्वायाधिकं क्षेमकरणं नास्तीत्यर्थः - “द्वायात्परतरो मन्त्रो नास्ति सर्वप्रदो नृणाम् । यस्योच्चारणमात्रेण परमां सिद्धिमाप्नुयात् ॥” इत्यादिकमिह प्रमाणम् ॥ -

मू - .....क्षेमकरणम् ॥ ६७ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य
वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) अधिकं - क्षेमस्य, मोक्षस्य । करणं, साधकतमं नास्तीत्यर्थः ॥ ६७ ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकायां द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

(सा.स्वा) इत्यादिकं पाद्म, वसिष्ठ, दिलीपसंवादादौ द्रष्टव्यम् ॥ ६७ ॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

(सा.प्र) हिततमेषु द्वयतुल्यं नास्तीत्याह - न वेदान्तादित्यादिना ॥ ६८ ॥

॥ इति श्री सारप्रकाशिकायां द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

(सा.वि) इह न वेदान्तादित्यादि वाक्यानां दृष्टान्ततया अन्वय इति ध्येयम् ॥ ६७ ॥

॥ इति श्री सारविवरिण्यां द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

(सा.सं) तीर्थम्, पावनम् - आराधनीयं वा । “आराधनानां सर्वेषाम्” इत्युक्तेः ॥ ६७ ॥

॥ इति श्री सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे द्वयाधिकारोऽष्टाविंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ चरमश्लोकाधिकारः ॥

மூ - ய உபநிஷதாமந்தே..... ---- ...

(சா.தி) இப்படி ட்வயாधिकார வ்யாக்யாதமாயிறறு இனி சரமஸலோகாஹிகார வ்யாக்யாதமாகிறது அதில் முந்தூர சரமஸலோகத்துக்கு ப்ரவர்தகனுமாய்,

(சா.ஸ்வா) இப்படி திருமந்ரமும் ட்வயமும் மந்ரமாகையாலே அபடக்ஷிணநயோபடேஸ்யமாகையாலே ரஹ்யமானாலும் “ஸாவயேட்ரூவர்பாந்” என்கிறபடியே சர்வருக்கும் ஸாவ்யமான சரமஸலோக ரஹ்யமல்லாமை யாலே இததை ரஹ்ய த்ரயான்தரீகர்தமாக்கி இதுககு படவாக்யயோகநை பண்ணுகிறோமென்று மூலமந்ராஹிகாராடியிலே ப்ரதிஜ்ஹை பண்ணினது கூடுமோ? இது ஸவ்ரதஸ்சர்வ ஸாவ்யமானாலும் அர்த்தோ ரஹ்யதமார்த்தகதயா ரஹ்யத்ரயான்தரீகர்தமென்னில் இந்த ஸலோகத்தை அர்த்த: ரஹ்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ? யுட்ரஹிமிலே க்ஷத்ரியனான அர்ஜுனககு அபகர்ஷ தோற்றும்படி ஸாரத்ய பண்ணுகிற கோபஜாதீயனான பூர்ஷன் சொல்லுகிற ஸலோகத்துககு ப்ராமாண்யமே ஸஹ்ரிதமாகையால் ரஹ்யதமார்த்தகத்வ சொல்லக்கூடுமோ? சர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீய: பதி தானே கோபவேஷனாக அவதரித்து உபடேஸிக்கையாலே ஸலோக ரஹ்யமாகலா மென்னிலானாலும் பகவடவதார பூட்ரஹுபடேஸ்டோலே அநுபாடேயத்வ ப்ரஸஹ்ரிதயாதோ? பூட்ரஹவதார டுப்கூட்ரன் சனார்த்தமாக அஸட்ரஹ்ஸப்ரவசனார்த்தமாகையாலே தடுபடேஸமநுபாடேயமானாலும் க்ரூஷாஹதார கெவல் தர்மஸஸ்தாபநார்த்தஹதாரமாகையாலே தடுபடிட்ரஸலோக ரஹ்யமாகலாமென்னிலானாலும் சர்வேஸ்வரனாய் உபடேஸ்டாபமான ஸ்ரீக்ரூஷ்ணன் அபகர்ஷஹதாரஸாரத்யாடிகளை பண்ணக் கூடுமோ? ஸூஸீஸீல்யஸூஸீலஹ்யாடி குணத்தாலே ஸாரத்யடூத்யாடிஹன் கூடுமென்னில் அப்போது சர்வவிஷயத்திலும் ஸாரத்யாடிஹன் ப்ரஸஹ்ரிதயாதோ? “தூபத்யா ஸஹிதாஸ்சர்வே நமஸ்சக்ரு ஜ்நாட்ரநம்” என்கிறபடியே வ்யாஜவிஸேஷமிருக்கையாலே தட்ரஹன் கூடுமென்னிலானாலும் ப்ரணிபாதாடிஸிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தபரிபவனுககு உபடேஸிக்கக் கூடுமோ? “கார்பண்யடோஷோபஹதஸ்வபாவ:” இத்யாடிகளாலே ப்ரணிபாதாடி ஸிஷ்யலக்ஷணமுமிங்கு ஸ்ரூதமென்னிலானாலும் யுட்ரஹிமிலே ப்ரஸநப்ரதிவசனமஸஹ்ரிதமன்றோ? ஸஹ்ரிதமானாலும் ரஹ்யதமோபாயமே உபடேஸ்யமாகையால் கர்மயோகாஹுபடேஸமும் அஸஹ்ரிதமன்றோ? -

(சா.ப்ர) எவ ட்வயஸ்ய படபடார்த்தவாக்யார்த்தானுக்தவா தத்ப்ரதிபாட்யோபாயோபேயாஹிகாரிணா விஸிஷ்ய ப்ரதிபாடகஸ்ய சரமஸலோகஸ்ய படவாக்யயோகநா வக்து வக்ஷமாணமஹிகாரார்த்த ஸஹ்ரிதஹாஹ -

(சா.வி) ட்வய வ்யாக்யாய ட்வயானுஸ்தேய ப்ரந்யாஸவிடாயகசரமஸலோக வ்யாஹிஸ்யாஸு: ப்ரதம் ஸுப்ரஹதவாபாஹிகாரார்த்த ஸ்வானுஸந்நானமுதென ஸலோகென ஸஹ்ரிதஹிதி .

(சா.ஸ) அத சரமஸலோகஸ்ய படவாக்யயோகநா கர்துமஸ்யாவஸ்யாபேகிததா ஸமர்த்தயிது வக்ஷமாணாஹிகாரார்த்தஸஹ்ரிதஹக ஸலோகட்வயமாஹ .

(सा.सं) य इति दुर्विज्ञानैरिति च । तत्रादौ परमकारुणिकेन सर्वशक्तेन सर्वेश्वरेण अकिञ्चन मुमुक्षुजनतागत-सकलविधशोकनिवृत्तये चरमश्लोकेन स्वतन्त्रप्रपत्तिविधानात्स्वीयानामपि नैर्भर्यावधिकप्रपत्य-नुष्ठानौपयिकमहाविश्वाससिद्धये स्वस्य प्रपत्यनुष्ठानेन सिद्ध नैर्भर्यं प्रदर्शयन् हर्षविशेषेण कृष्णमनुसन्दधाति - य इति कृष्णस्य प्रतारकत्वशङ्क्याव्याख्येयस्याप्रमाणत्वशङ्का सारथित्वेनावस्थायाचार्यककरणप्रदर्शनेन वारयितुमखिलोपनिषदुद्घुषितमुभयलिङ्गत्वं साधुपरित्राणोन्मुखत्वं च सूचयति । य इति सारथ्यपर्यन्त-निकृष्टव्यापार प्रवृत्ततया प्रसिद्ध इत्यर्थः । उपनिषदामन्ते, समीपे मुख्यवृत्त्याऽपर्यवसानवृत्त्या च उपनिषदां प्रतिपाद्यत्वेनावस्थित इत्यर्थः । ततः किमित्यत्राह - यस्मादित्यादिना - यस्मात्, औपनिषदात् - "एष नारायणश्रीमान्" इत्यादिना प्रथितविभवात्परमपुरुषात् । -

मू - त्रुटितजनताशोकश्लोकस्वयं समजायत ।

तमिह विधिना कृष्णं धर्मं प्रपद्य सनातनं,

शमितदुरिताः ... ----- ... ----- ... ----- ...

(सा.दी) போக்குமதான் சரமஸலோகம் ஸ்வயமுதஹூத் - கृஷ்ணன் ஸ்வயமேவ அருளிச் செய்கையே ஸலோகத்துக்கும் ஸ்வயமுதஹூத் - தம் சனாதனம் ஧ர்மம் கृஷ்ணம் - இஹ, ஜன்மனி । சரமஸலோகோக்தவிதிபிரேரிதராய் ப்ரபத்யா வஸீகரித்து ஸமிதஸஸாரதாராய் -

(सा.स्वा) - त्रुटितजनताशोकस्सन्, प्रशमितसर्वजनशोकस्सन् - स्वयंसमजायत, दयाम्बुधेस्स्वयं समजायतेत्यनेन दयैव श्लोकरूपेणोदीर्णोति व्यज्यते । अनेनार्जुनं व्याजीकृत्य सर्वलोकसंरक्षणार्थं दयापरवशस्सन् रहस्यतमोपायं मुपदिष्टवानिति प्रतीत्यार्जुनमात्रविषयत्वं वा बुद्धाद्युपदेशवदनुपादेयत्वं वा नास्तीति तात्पर्यम् - तं कृष्णं, अनेन वेदान्तवेद्य एव श्रियः पतिश्रीकृष्णरूपेणावतीर्ण इति व्यज्यते सनातनं धर्मं, सिद्धोपायम् - “ येच वेदविदो विप्रा येचाध्यात्मविदो जनाः । ते वदन्ति महात्मानं कृष्णं धर्मं सनातनम् ॥ ” इति प्रकारेण सिद्धधर्मभूतं कृष्णम् । विधिना, चरमश्लोकाद्युक्तप्रकारेण - विधिना, भाग्यवशेन वा - इह जन्मनि - प्रपद्य, शरणतया वृत्त्वा -

(सा.प्र) त सर्वेषां सर्वविधफलसाधनभूतं भगवन्तं तदुक्तशास्त्रप्रकारेणाश्रित्य परमपुरुषार्थसिद्धौ निर्विशङ्का वयं तत्कैङ्करूपतत्तत्प्रबन्ध निर्माणेन सुखिता भवेमेत्यर्थः । -

(सा.वि) त्रुटितः, छिन्नः । जनतायाः जनसमूहस्य - शोकः, दुष्करोपायान्तरासामर्थ्यप्रयुक्तः खेदः येन स तथोक्तः - श्लोकः, चरमश्लोकः - स्वयं समजायत, समभूत् - एतादृशमुपायं विधेहीति प्रार्थनां विनैव करुणावशादाविर्भूत इति भावः - अत्र यस्मात्परमपुरुषाच्छोकस्स्वयं समजायतेत्यनेन चरमश्लोको भगवन्मुखारविन्दादुद्धतो न व्यासग्रथित इति सूचितम् - सनातनं धर्मम्, अलौकिकश्रेयस्साधनभूतम् - कृष्णं धर्मं सनातनमिति स्मारितम् - विधिना, भाग्येन । इह, अस्मिञ्जन्मनि - एतादृशं भाग्यं प्रागजन्मसु नाभूदिति भावः । यद्वा, अस्मिन्, चरमश्लोके । विधिना, चरमश्लोकस्थशरणागति विधिनेत्यर्थः । प्रपद्य, उपायत्वेनाश्रित्य - शमितदुरिताः, विनष्टाश्लिष्टपापास्सन्तः । -

(सा.सं) अनन्तदयाम्बुधेः, मातापितेत्यादिना कार्यमुखेनोक्तदययैव पाण्डुतनययुद्धप्रोत्साहव्याजेन परमपुरुषार्थलक्षणमोक्षसाधनतया वेदान्तविहित सकिञ्चनाकिञ्चन साधन स्वरूपाधिकान् यथावदुपदिशतः - नन्वर्जुनमात्रोद्देशेन प्रवृत्तस्यास्य कथं सर्वविषयत्वं येनास्य सर्वोपजीव्यतमतास्यादित्यत्राह । त्रुटितेति । त्रुटितः, छिन्नः - जनतायाः, जनसमूहस्य - शोको येन स तथोक्तः - श्लोकः, चरमश्लोकः - स्वयं, तदर्थं विषयप्रश्नमन्तरेणैव । समजायत, उदभूत् । “ यच्छ्रेयस्स्यात् ” इत्यपि प्रश्नः अनिर्धारितविशेष एवेति स्वयमित्युक्तिः - अर्जुनव्याजेन सर्वोद्देशेनैव अयं प्रवृत्त इति त्रुटितजनताशोक इत्युक्तिः । तं, चरमश्लोकोपदेष्टारम् - परमकारुणिकं सनातनं धर्मम् । विधिना, विधिरूपेण चरमश्लोकेन प्रेरितास्सन्तः । केनापि सुकृत विशेषात्मकभगवत्कटाक्षेण लक्ष्मीतन्त्राहिर्बुध्न्याद्युपदिष्टविधया । प्रपद्य, शरणं यथा भवति तथा भरं समर्प्य निर्भरास्सन्तः शमितदुरिताः, नष्टाश्लिष्टपूर्वोत्तराधाः । -

अथ दहराद्यनेक विद्यानां मोक्षोपायतया प्रसिद्धानां सत्त्वात्माशुच इत्यपनोद्यतया प्रतिपन्ननियोज्य-
विशेषणशोकस्यासम्भत्वमाङ्क्यतं बहुधोपपादयन् दहरादिविद्यानां विधातृविधेययोश्च स्वभावकथन पूर्वकम्
विधिरूपं व्याख्येयमवतारयति ।

(सा.सं) पूर्वापरमध्यदशा सम्भावितशोकानाम् । नः, प्राप्यरुचिप्रापकाध्यवसायाकिञ्चन्यादिना सर्वप्रकार-
शोकनिवृत्त्यनुगुण भगवदनुग्रहविषयतार्हाणामस्माकम् । सुपन्थाः, सर्वयोग्यत्व, अनायासत्व, अप्रमादत्व,
अनूपमत्व, सर्वानिष्टनिवर्तकत्व, सर्वेष्टसाधनत्वादिभिर्बालपण्डितसुगमोऽनादिसिद्धो महामार्गः -
“सुदुष्करेण” इत्युक्तविधया उपायान्तरस्थाननिविष्टतासु इत्युपसर्गेण सूचिता - परमकारुणिकत्वात्सर्व-
शक्तित्वात् स्वतन्त्रत्वाच्च सङ्कल्पघातकं न सम्भवतीति निष्प्रत्यूहमित्युक्तम् । निर्विघ्नं यथा भवति तथेति
क्रियाविशेषणम् - नेतुकाम इत्यत्रास्मानित्यध्याहार्यम् । स्वभूमना, स्वनिरुपाधिक सर्वज्ञ सर्वशक्तित्वादि-
रूपमहिम्ना - नेतुकामः, “एष ह्येवानन्दयाति” इति श्रुतेः । -

மூ - ... --- ... --- ... --- சாரथிஸ்ஸர்வநேதா || ௬௭ ||

(சா.தீ) அனந்தர்மொரு பாட்டால் இச்சரமஸ்தலோகாவதரணக்ரமத்தை சஜ்ஜஹே சூசிப்பியா நின்று கொண்டு நம்மைக் குறித்து சரமஸ்தலோக மருளிச்செய்தவன் தானே நமக்கு அந்த உபாயத்தையுமுண்டாக்கி சர்வபாபங்களையும் -

(சா.ஸா) தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை உபதேசித்து லோகஜீவனார்த்தமாகையால் சாரத்ய் நிகர்ஷாவஹ மனநென்றும், இந்த உபதேசம் அஸ்மதாதிசாஸாரணமென்றும் சூசிதம் || ௬௭ ||

இப்படி சத்பாஸ்யேய் கிமபி விததே என்று சொன்னது கூடுமோ? இந்த உபாயம் சஸாரநாஸகமாகையாலே ஸ்வஸ்யலீலாஸநாஸகமாகையால் ஸ்வபுருஷார்த்தஹி வரும்படி உபதேசிக்கக் கூடுமோ? ஸ்ரயா(த்யா)திகரணமந்ரங்களிலே ஸ்ரீவிஸிஸ்டனுக்கே உபாயத்வபரூபத்வங்கள் சொல்லுகையாலே தத்விருஹமாக மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜேதி ஸ்வஸ்யைகஸ்யைவோபாயத்வம் சொல்லுகிறதுதான் கூடுமோ? இத்யாதி ஸஹ்யைப் பரிஹரி -

(சா.ப்ர) “ஸத்கர்மநிரதாஸ்ஸுஹ்யஸ்சாஸ்யயோகவிதஸ்தயா | நாஹ்நி ஸரணஸ்தஸ்ய கலா க்ஷேத்ரிமீமபி ||” இத்யாஹுக்தபரிச்சித்ரவீஹவத்வமுக்யதே | எவ் ச ஹந்யாஸஸ்ய “தேன தேநாப்யதே தத்ந்யாஸேநைவ மஹாமுநே” இத்யாஹுக்தமாஹாத்மயயோகித்வாஸ்சர்வஸ்கனிவர்தகத்வமபபஹத இதி ஹாவ: || ௭௦ ||

நநு ஸரணவரணமாத்ராஹ்வதஸ்சர்வபாபநிவர்தகத்வமஸம்ஹாவிதம் - நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வ பரார்த்தநாத்மகதயா தஸ்யாதிலஹுத்வேநாதிகுரூபலஸாதநத்வாஸ்யோகாதித்வபரபேக்ஷாமந்ரேணாபி த்வாஸிஸ்யஸ்வானுஹவதா-தூரபேக்ஷாமாத்ரேணாதிநிசகூத்யஸ்ய சாரத்யஸ்ய கர்துஸ்ஸ்ரீபதேரபேக்ஷாயாம் சர்வபாப நிவர்தகத்வமபபபஹத எவேதி தர்ஸ்யந் வக்ஷ்யமாண சரமஸ்தலோகார்த்த ஸ்ரீஸூத்ராதிபுஹிஸமாஹாநாய -

(சா.வி) அந்யத்ர ஸ்சிரோபதஸாதிஹுக்தம் தஹ்யோதநாதிசம் ச - விததே | விஹிதவான் | மார்டா:, அரண்யகமூர-சூரவ்யாஹாதிமிஸ்தரதயா தூர்டமா ஹ்விதாஸ்ச பரூபஸ்தானம் ரூபம் ஸ்வயஸ்சாஸமர்த்தா இதி ஸூசதாம் ஹாலானாம் கஸ்சிதாஸஹந்நுராஸத்ய ஸ்வயமேவ நேதுகாமஸ்சந் யதா சத்பாஸ்யேய் கரோதி தயா ஸுலஹோபாயம் விஹிதவானிதி ஹாவ: | அத்ர ப்ரபதநே பாஸ்யேத்வாஹ்யவஸானேந ஸ்வஸ்ய ஸ்ரமாஹாவ: ஃகதிநமாத்ர பரூப ஸ்வாஹிமத்ததேஸ பரூபஸாஸநத்வேந பாஸ்யேயஸ்ய விலம்காஹாவஸ்ச வ்யஜ்யதே || ௬௭ ||

(சா.ஸம்) கிமபி, கர்மயோகாதி விலக்ஷணம் - சர்வதபோஹ்யோஹ்யதிஸயித தபஸ்த்வேந ப்ரமாணஸிஹ்ம் - சர்வநேதா அநாலோசிதவிஸேஸாஸேஸலோகஸரண்யதயா சர்வபலப்ரத: - சர்வநிபி ஸ்வபதம் பரூபயிதுகாம: | யத்ந விஸேஸநிரபேக்ஷத்வசர்வதோமுகஸுஹாவஹ்வானிஹானநுஹந்தித்வாதிமூரவீர்த்மீ: ப்ரபத்ஸத்பாஸ்யேயஸாம்யமஹிப்ரேத்ய சத்பாஸ்யேயமித்யுக்தம் - விததே, விஹிதவான் || ௬௭ ||

மூ - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் தானுமாகி
ஒரு நினைவாலீன்றவுயிரெல்லாமுய்ய
வண்டுவரைநகர் வாழ, -

(சா.பீ) கழிக்க விரகு பார்க்கிறானென்கிறார். ஒண்டொடியாள் இத்யாதியால் பிராட்டியும் தானுமாகக் கூடி. ऐकरस्यத்தால் சூழ்த்த சேதனவர்க்கெல்லாம் உஜீவிக்கும்படியும், द्वारकापुरजनங்கள் விசேஷதோ வாழும்படியாகவும்.

(சா.சுவா) परिहरित்துக்கொண்டு चरमश्लोकावतारक्रमத்தைப் பாட்டாலே சஜ்ஜிக்கிறார் ஒண்டொடியாள் இதி. தண்டுளவமலர் மார்பன், தண், சீதல்மான துளவமலர், திருத்துழாய் பூபத்தை, மார்பன், மாரிலே, வகஸ்ஸிலேயுடையவனான ஶரண்யன் - வர்தா. ஒண்டொடியாள், ஒண், அழகியதாயிருக்கிற, தொடி, ஹஸ்தாபரணத்தையுடைய, திருமகளும், பெரியபிராட்டியாரும், தானுமாகி, ந கெவல் ஸ்வமேவக்து ஶ்ரியாஶஹிதோ பூவெத்யர்ய: - ஒருநினைவாலீன்ற, “बहु स्याम्” என்று ஁கரூபசஜ்ஜித்தாலே சூழ்த்த - உயிரெல்லாமுய்ய, சேதனரெல்லாரும் உஜீவிக்கும்படி - இதுக்குத் தானே சொன்ன ஁ன்கிறத்தோடே अन्वय வண்டுவரைநகர் வாழ, வண், அழகியதாயிருக்கிற - துவரைநகர், - द्वारकापुरम् - வாழ, வாழும்படி, द्वारकाजनपदं வாழும்படி. | -

(சா.பு) द्रमिडगाथया च सङ्गृह्याह. ஒண்டொடியாள் இத்யாதினா - यथापाठ एवान्वय: - ஹஸ்தாபரணம் - இத் ஶர்வஸ்யாபரணவர்க்கஸ்தோபலக்ஷணம். ஒண்டொடியாள், திவ்யாபரணபூஷிதநிர்திஸ்யோஜ்வலானந்த - திவ்யாபரண பூஷிதெத்யர்ய: | திருமகள், லக்ஷ்மீ: | தானும், ஸ்வயம் - திருமகளுந்தானுமாகி, லக்ஷ்ம்யாஸ்வென சோபாஸ்யாமித்யர்ய: | நினைவு, ஜ்ஞானம் - ஒருநினைவால் ஁கரூபேண சஜ்ஜிதேன “अस्या देव्या मनस्तस्मिन् तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम्। यस्या वीक्ष्यमुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलम्॥” இத்யுதேகரூப சஜ்ஜிதேனெத்யர்ய: - உயிரெல்லாம், சேதனாஸ்ஸவ்஁பி. உய்ய, यथोज्जीवेयु: तथा - வண்டுவரை இதி - வண், औदार्यम् - துவரை, द्वारकानगरीसर्वविधरक्षाप्रवासयोग्य द्वारकानगर्याम् - வாழ்கை, सर्वोत्कर्षेण वर्तमानत्वम्. | -

(சா.வி) पुनश्च स्त्रीशूद्रादीनामुक्तोपकारानुसन्धानाय द्रमिडगाथया सङ्गृह्णाति. ஒண்டொடியாள் இதி - ஒண்டொடியாள், ஶ்ரேஸ்தாபரணயா. திருமகள், லக்ஷ்ம்யா - தானுமாகி, ஸ்வென ச - ஒரு நினைவாலீன்ற, ஁கரூபேன சூஸ்தா: - உயிரெல்லாம், ஶர்வ சேதனா: - உய்ய, यथोज्जीवेयुस्तथा. வண், श्रेष्ठायाम्. துவரைநகர், द्वारकानगर्याम्. ஶந்நிவஸாத்தகாரஸ்ய உகார: | வாழ், सर्वोत्कर्षेण वर्तमानस्य. | -

(சா.ஸ) इत्थं श्लोकद्वयेन सङ्क्षिप्तं चरमश्लोकार्थं गायया च सङ्गृह्णाति. ஒண்டொடியாள் இதி. “आनीत वात गं स्वधया तदेकम्। माया वा एषा नारसिंही सर्वमिदं सृजति, सर्वमिदं रक्षति। सर्वमिदं संहरति, विराडसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी। युवान्तु विश्वस्य विभू जगतः कारणं परम् - स्यादैकरस्यात्तथा - यस्या वीक्ष्यमुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलम्” இத்யாதிக்கமபிப்ரேத்ய - ஒருநினைவாலீன்ற இத்யுத்தி: - ஒண்டொடியாள், அதிஸலா஁யவலயாதிமூஷணாலஜ்ஜிதா. திருமகளும் ஶ்ரீ: - தானுமாகி, ஸ்வயம் ச. ஒரு நினைவால், ஁கா஁காரசஜ்ஜிதபூர்வகம் - ஁ன்ற, सृष्टानाम्. உயிரெல்லாம், ஶர்வஜீவானாம் - உய்ய, उज्जीवनाय. வண்டுவரை நகர்வாழ், श्लाघ्यद्वारकानगरीसमृद्धयर्थम्. | -

மூ - ----- வசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குத்தேர்ப் பாகனாகி நின்ற
தண்டுளவமலர் மார்பன் தானே சொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த தன்னை யென்றும்
கண்டு களித்தடிசூட - -----

(சா.தி) வசுதேவர்க்கு குமாரராய் அவதரித்தது, அந்ந்ரம் பாண்டவர்க்குத் தேர்ப்பாகனாகி நின்ற சர்வேஸ்வரன் தான் அர்ஜுனனை வ்யாஜீகृत்யலோகத்தார்க்காக சரமஸ்தலோகத்திலருளிச்செய்த சித்ரோபாயமூதமான அத்திரீயதர்மத்தானேபாய் தன்னைப் பரமபதத்தில் கிட்டி சர்வதானுபவித்தது அநந்தததால் பண்ணும் சர்வவிதவிக்ஷயங்களுக்கு விருத்தியாய் நின்ற -

(சா.ஸ்வ) வசுதேவர்க்காய், வசுதேவநந்நனாய் அவதரித்து, அந்ந்ரம் மன்னவர்க்கு ராஜாக்களுக்கு, பாண்டவர்க்கு, தோப்பாகனாகி நின்ற, சௌப்யசௌசீல்யாதி சுவபாவத்தாலே பாண்டவசாரயியாய் நின்ற தண்டுளவமலர் மார்பன், சகலஜீவர்களும்கூட தானே சொன்ன சுவயமேவ சொன்ன - தான், நதுவ்யாதிமுகேன என்று கருத்து - தனி, அத்திரீயமான | தருமம், “கூஷ்ணதர்ம சநாதனம்” என்கிறபடியே சித்ரோபாயமூதனான தான் எமக்காய், அஸ்மாக்க் சுவீகृतபரனாயக் கொண்டு - உபாயமூதனாய், தன்னையென்றும், சர்வதா யாவதாஸ்மபாவியாய் - கண்டு, தேசவிசேஷத்திலே கிட்டி சாஷாத்திரித்து களித்து, ப்ரேமபரவசனாய் அடிசூட, சிரசா பாதவஹனோபலக்ஷிதசர்வவிதவிக்ஷயத்துக்கு -

(சா.ப்ர) வஸுதேவர், வசுதேவ: | வாழ்வஸுதேவர்க்காய், சர்வோத்த்ரேண வர்தமான்ஸ்ய வசுதேவஸ்ய தனயோ பூத்வீத்யர்: | மன்னவர்க்கு, ராஜா, தேர்ப்பாகனாகி, சாரயிமூத்வா நின்ற, சித்தின | பூஜாயா பஹவ்ருதம் | பாரதயுத்தே அர்ஜுனசாரயிதயா சித்தினேத்யர்: | தண், சீதல - துளவம், (துளஸி) துலசீ, மலர், பூஷம் | மார்பன், வக்ஷ: - தண்டுளவமலர் மார்பன், சீதலதுலசீமித்ரிநபூஷமாலாலக்ஷுதோர்ஸ்கேனேத்யர்: - யத்வா, துளவமலர், துலசீபூஷாணீவீத்யர்: - தானே, சுவயமேவ - சொன்ன, உத்த: | எவ் பூதேன கூஷ்ணேன சுவயமேவோத்த: | தனி, அத்திரீய: - தருமம், தர்ம: | தான் சுவயமேவ - எமக்கு, அஸ்மாக்கம் - ஆய், பூத்வா - அகிஷ்ணநானம்ஸ்மாக்கமுபாயாந்நிரபேக்ஷதயாஸ்திரீயசாதனம் பூத்வீத்யர்: | தன்னை, ஆத்மான் | என்றும், சதா | கண்டு த்ரூடா | களித்து, சந்நோஷவிசிஸ்டோ பூத்வீத்யர்: - அடி, சரணौ - சூட, சிரசாஹாரயிதம் | -

(சா.வி) வஸுதேவர்க்கு, வசுதேவஸ்ய | ஆய், தனயோ பூத்வா | மன்னவர்க்கு, ராஜா தர்மபுத்ராதிநா - தேர்ப்பாகனாகி நின்ற, சாரயிபூயசித்தின தண்டுளவமலர்மார்பன் தானே சொன்ன, சீதலதுலசீபூஷாலக்ஷுதோர்ஸ்கேன பஹவதா சுவயமேவோத்த: | தனி, அத்திரீய: - தருமம், தர்ம: | பக்தியோகரூபம் | தான், சுவயமேவ - எமக்கு, அஸ்மாக்க் - ஆய், பூத்வா - பக்திஸ்தானே சுவயமேவசித்தினேத்யர்: | தன்னை, ஆத்மான் பஹவந் - என்றும், சதா - கண்டு, த்ரூடா | களித்து, அதிசந்நுஸ்டோ பூத்வா | அடி, சரணौ - சூட, சிரசாஹாரயிதம் |

(சா.ச) வஸுதேவர்க்காய், வசுதேவாத்மஜோ பூத்வா - மன்னவர்க்கு, பாண்டவாநா - தேர்ப்பாகனாகி நின்ற - சாரய்யாதிருபேண வித்யதயாவசித்த: - தண்டுளவமலர்மார்பன், சுவசீதலதுலசீகூசுமமாலா - லக்ஷுதவக்ஷஸ்தல: , தானே சொன்ன, சுவயமேவோத்த: - தனித்தருமம், நிரபேக்ஷதர்மமூத: | தான், சுவயம் | எமக்காய், சுவீகூதாஸ்மதீயபரஸஸ் | “சதா பஸ்யந்” இதுகூதவித்யா - தன்னையென்றும் கண்டு, நித்யம் பஹவதநுபவஜநிதநிரதிசயப்ரீத்யா | களித்து, அநந்தநிர்ஹ: - அடிசூட, கதா புநரித்யுக்தவித்யா சரணாரவிந் பரிசுர்யாய: | -

சூ - ----- லிலக்காய் நின்ற,

கண்புதையல் லிளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே -

“எசு நாராயண: ச்ரீமான் ஶீரார்பனிகேதன: |

நா஑பர்யங்குமுத்சூய ஹா஑தோ மதுரா் புரீம் ||” என்கிறபடியே

சுரிய: பதியான சவீசுவரன் சாதுபரிதாராடுஷ்குதிநாசா஑ர்மசஸ்தாபனங்களுக்காக -

(சா.தீ) ப்ருதி சஸ் சஜ்னரூபசுவகீயக்ரீடேயைக் கழிக்கப் பார்க்கிறானென்கை.

இனி இந்தப்பாட்டின் அர்த்ததை லெளியிடா நின்றுகொண்டு சரமசுலுகமவதரித்த க்ரமத்தை விஸ்தரெணவருளிச்செய்கிறார். எசு நாராயணச்ரீமான் இத்யாதி சூர்ணிகையால் -

(சா.சுவ) லிலக்காய்நின்ற, விரோதியாய் நின்ற - கண்புதையல் லிளையாட்டை, நயநபிதானமரீர் க்ரீடாம் | தத்வஹிதபுருசார்த்தவிவெகசுசு: பிதானாத்மக சஸாரபந்஑லீலையென்றபடி கழிக்கின்றானே, நிவர்திப்பிக்க விராகு செய்கின்றானே என்கை இங்கு சுவசு லீலா ரசாபெசுயாபி சுவபுத்ராசாதி஑ூத சமஸ்தசேதனோஜீவன் தனக்கு ஑ோரசவர்த்தகமாதையாலே லீலாரசோசுதேநன் புருசார்த்தானிவ்ரமன்றென்றபடி - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் தானுமாகி என்றது சூசுபுலசுதிஸ்திதஸஹாரமோசுபத்ராநாதிசுளிலும் சுரிய: காரணத்வதோதகமாதையாலே மாமேகமென்கிறவிடத்திலும் ஶ்ரீவீசுஷ்யத்தில் தாத்பர்த்தமாசை யால் துயாசுதுக்தவிசுஷ்யபபத்வத்வவிரோதமுமில்லையென்று கருத்து. -

இனி பூர்வோக்தசுசுக்ளைட் ப்ராணோபபதிசுளாலே விஸ்தரெண பரிஹரிக்கிறார். எசு இத்யாதியால் | சா஑ிவதி | -

(சா.ப்ர) நித்யம் ஑஑வந்நமநு஑ூய ததாவிதானு஑வஜநிதநரிதசியப்ரீத்யா ஑஑வசுசுரணாரவிந்நபரிசுரீர் கர்துமித்யர்த்த: - லிலக்காய், ப்ரதிபந்஑கதயா | நின்ற, ஸ்திதம் - கண. சசு: | புதையல், பிதானம் | லிளையாட்டு, லீலா | சசு: பிதானபூர்வகலீலாமித்யர்த்த: | “சுபிபாம்யஜசுமசுபானாசுரீபுவே யோநிபு அசுரீர் யோநிமாபந்நா: ஑ூ஑ா: ஜந்நி ஜந்நி || மாமப்ராப்யைவ கௌதேய ததோ யாந்யதமா் ஑திம் ||” இத்யுதாரித்யாஜ்ஜத்வா- பாநபூர்வக சஸாரசுபரூபா் லீலாமிதி ஑ாவ: - கழிக்கின்றானே, நிவர்தயதீத்யர்த்த: ||

எவ் சஜ்ஜஹே ஑ர்சிதம் சரமசுலுகார்த்தம் விஸ்தரெண வதுந் ஑஑வதவதாரஸ்யைத்சுலுகார்த்தோபதேச எவ பரமப்ரயோஜநமிதி வந் ஶலுகமவதாரயதி | எசு இதி | சாதுபரிதாராணேத்யாதிநா | -

(சா.வி) லிலக்காய் நின்ற, ப்ரதிபந்஑கதயா ஸ்திதாம் | கண்புதையல் லிளையாட்டை, சசு: பிதானக்ரீடாம் || “சுபிபாம்யஜசும” இத்யுதாசுரத்வாபாநபூர்வகசஸாரசுப லீலாம் | கழிக்கின்றானே, நிவர்தயதி | -

அய் சரமசுலுக: கத்யுபதிசு இத்யத்ர பீதிகாமாரசயதி - எசு நாராயண இதி - சாதுபரிதாராணஸ்ய | -

(சா.சஸ்) லிலக்காய் நின்ற, விரோதி ஑ூதம் | கண்புதையல் லிளையாட்டை, நயநபிதானமரீர் க்ரீடாம் | அவித்யாதி சக்ரபரிவர்தந க்ரீடாமிதி ஑ாவ: | கழிக்கின்றானே, நிவர்தயதீத்யர்த்த: | இத்ய் சஜ்ஜஹீதமேவ ஑ீதார்த்தசஜ்ஜ஑ு஑ுமேவ சரமசுலுகாவதரண க்ரமபுபுத்தாததயா உபபாநயந் வுபோதி | எசு இத்யாதிநா | தர்மசஸ்தாபநம், உபதேசமுதேவ ஸ்வானுதானாசு ப்ரவூதிநிவூதிரூபதர்மப்ரவர்தநம்,

மூ - வண்டுவராபதிமன்னனாய் வந்து அவதரித்தருளி சர்வசுலபனாய். “द्रौपद्या सहितास्सर्वे नमश्चक्रुर्जनार्दनम्” என்கிறபடியே ஶரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்று அர்ஜுனனை ரथியாக்கி தான் சாரथியாய் அவனுக்கு விதேயனாய் நின்றவளவிலே இவ் அர்ஜுனன் தன்னை நிமித்தமாತ್ರமாகக் கொண்டு சர்வேசுவரன் தன் प्रतिபक्षங்களை நிரசிக்கநின்ற நிலையைக் கண்டு बन्धुविनाशं सिद्धமென்று நிச்சயித்து அஸ்தானஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த ஶோகத்தாலும், அஸ்தானகூபையாலும், ஆசார்யாதிகள் யுத்தோन्முகரேயாகிலும். -

(சா.பி) வண்டுவராபதிமன்னனாய், வண்மையுடைய தூதர்களுக்கு ராஜாவாயென்கை - பெரு நிலத்தாரின்னார் தூதன் ஆதிமன்னரான பாண்டவர் தூதனென்னும்படி நின்று தன் प्रतिபक्षங்களை என்றென்று அர்ஜுனனைக் காட்டுகிறது - அஸ்தானஸ்நேஹமாவது? அநவசரஸ்நேஹம் - அயோగ்யகாலத்தில் கூபையாலும் யுத்தகாலத்தில் ஸ்நேஹமும் கூபையும் அநவசரதுஷ்டமிதே - யுத்தோन्முகரானாலும் ஆசார்யாதிகளுடைய வத பாபஹேதவென்கிற பயத்தாலும் -

(சா.ஸ்வ) “परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्” என்கிற வచனமभिப்ரேதம் - வண்டுவராபதி மன்னனாய் இதி. மதுரே விరోதிபுரமாகையாலே தவிராமனமாத்ரம். அதிராஜத்வம் தூதர்கையிலே என்று கருத்து சர்வசுலபனாய் இதி - அவதாரம் சௌபத்யகார்யமென்றபடி - அர்ஜுனேதி - “निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन्” இதி வचனமभिப்ரேதம்.

(சா.பு) “परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्. धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगयुगे.। इत्येतत्स्मारितम्. வண்டுவராபதிமன்னனாய், ஶ்லாக்யதூதரானாது ஶூத்வேத்யர்: - இன்னார் தூதனென நின்று, பாண்டவத் இதுதானிமபி யதா சர்வம் தூயஸ்ததா ஸ்தித்வேத்யர்: . அஸ்தானஸ்நேஹத்தாலே இதாதி - “அஸ்தானஸ்நேஹகாஶ்ணயதர்மா-தர்மதிராகுலம். பார்யம் ப்ரபத்ரமுதிஸ்ய ஶாஸ்தாவதரணம் க்ருதம்” .। இத்யேதத்ஸ்மாரிதம். அஸ்தானஸ்ததோநௌதித்யபர: - தர்மே அதர்மத்வதிர: தர்மாதர்மத்வதிர: . ஸ்நேஹகாஶ்ணய ஶஹிதேதி மத்யமபதலோபிசமாச: - ததா அகூலமதித்யர்: - த்விதிரஸ்ய யுத்தோந்முகே ப்ரதி பக்ஷே ஸ்நேஹகாஶ்ணயயோரநௌதித்யம். குருஶிஷ்யயோ: பரஶுராமதீக்ஷயயோர்யுத்த-ப்ராகோபாஶ்யானாதீ ஸித்தமிதி ஶாவ: . -

(சா.வி) ப்ரதமோபாடானேன அவதாரஸ்ய சரமஶ்லோகோபதேஶ எவ முக்யப்ரயோஜனமிதி ஶாவ: . வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்து, ஶ்ரேஸ்ததூதராகபதி: ஶத்ராஶ்ய. இன்னார், எதேஶாம் - தூதனென்று, தூத இதி ஸ்தித்வா. நின்றவளவிலே, விதமானதாஸாம். அர்ஜுனன் தன்னை அர்ஜுனநிமித்தமாகக் கொண்டு நிமித்தமாத்ரம் க்ருத்வா - சர்வேசுவரன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரசிக்க நின்றநிலையை, சர்வேசுவரஸ்ய ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநஸ்திதிம். அர்ஜுனன் கண்டு விண்ணப்பம் செய்த, அர்ஜுனேதூஷ்டா விஜாபயதி சதி. அஸ்தானஸ்நேஹேதி. த்விதிரஸ்ய யுத்தகாலே ஸ்நேஹகாஶ்ணயயோரநுதிதத்வாதிதி ஶாவ: . -

(சா.ச) ப்ரவர்தனம், சர்வேஶாம் ஶ்வஸமாஶ்ரயணேன புருஶார்யலாஶாய ஶ்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரீகஸமதிஶமயமாஶ்ரிதபாரதந்யம், சர்வலோகவிதிதம் த்விதிரஸ்யாஹ-தூதிரஸ்ய இதாதிதா - விதேயனாய் நின்றவளவிலே இத்யனேன ப்ரதமாத்யாயே “एतमुक्त्वा” இத்யந்த்ரலோகானாமர்தஸ்த்விதிர: . த்விதிராதித்யாயாரம்ஶுத்தமர்தம் ப்ரதமாதித்யாயஶேஶார்யேன ஶஹ ஶஜ்ஜஹதி. அஸ்தானேதி. த்விதிராதித்யாயஶேஶார்யம் ஶஜ்ஜஹதி. -

मू - अवार्कन् वधत्ताले पापं वरुकिरुतेनकिरु भयत्तालुम्, कलङ्कि एतु हितमेन्नु तेनिय वेणुमेन्नु पार्त्तु, “यच्छेयस्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ।।” एन्नु विண்ணप्पम् செய்ய अवनुडाय शोकத்தை निवर्तिப்பிக்கைக்காக देहादि व्यतिरिक्तमायं परशेषतैकरसमान नित्यात्मस्वरूपத்தையும் இஸ் स्वरूपம் தெளிந்தவனுக்கு परमपुरुषार्थலாபத்துக்கு परम्परयाकारणங்களான कर्मयोग ज्ञानयोगங்களையும், साक्षादुपायமாக चोदितமான भक्तियोगத்தையும் सपरिकरமாக उपदेशிக்க, இப் परमபுரुஷார்த்தத்தைக்கடுகப் பெற வேண்டுமென்கிற த்வையுண்டேயாகிலும், सपरिकरமான இவ் उपायத்தினுடைய दुष्करतையினாலும், இவ் उपायானुष्ठानத்துக்கு अपेक्षितज्ञानशक्तியுண்டேயாகிலும் अनेकावधानத்தோடே கூட चिरकालसाध्यமான उपायस्वभावத்தாலே अभिमतं கடுகத் தலைகாட்டாதபடியிருக்கையாலும், निरतिशयशोकाविष्टனான अर्जुनனை व्याजமாகக் கொண்டு -

(सा.दी) वस्तुतः आचार्यराकिलुम् युद्धोन्मुखरानवार्कनुडाय वधत्ताल् पापमिल्लेयெन्नु கருத்து परशेषत्वमेव एकोरसः स्वरूपं यस्य सः - रस शब्देन स्वरूप लक्ष्यते - अर्जुनने व्याजமாகக் கொண்டு, सर्वलोकार्थமாக வென்று கருத்து. -

(सा.स्वा) इतिनाले युद्धभूमिदिले शिष्याचार्यकृत्यं प्रसक्तमायिर्नெन्नु கருத்து. यच्छेय इति । इतिनाले முறைதப்பாமல் गुरुवरणं பண்ணி கேழ்க்கையாலே रहस्यत्वविरोधमिल्लेयெन्नु கருத்து. शोकத்தை इति - इतिनाले तच्चहितपुरुषार्थविवेकजनित शोकापनोदनार्थं कर्मयोगाद्युपदेशं सङ्गतमेन्नु व्यञ्जितम् । अर्जुनने इति । उपदेश्यमान उपायं सर्वार्थமாக शास्त्रान्तर सिद्धमाकையाले अर्जुनं व्याजीकृत्य सर्वार्थमुपदेश मेன்றபடி । “चतुर्विधा -

(सा.प्र) एतु हितमित्यादि, ममेदं हितमिति जानीयामिति निश्चित्यर्थः यच्छेय इत्यादि । यन्मह्यं श्रेय इति । निश्चितं तन्मे ब्रूहि - कुतोहेतोस्तववक्तव्यमित्यत्राह । शिष्यस्तेहमिति - शिष्यत्वात्प्रपन्नत्वाच्च शासनीयोऽहमित्यर्थः । देहादीति । “ न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकम् ” इत्यारभ्य, “ शाधिमां त्वां प्रपन्नम् ” इत्यन्तेनोक्तशोकाविष्टस्यार्जुनस्य शोक -

(सा.वि) एतु हितम्, किं हितम् - பெறவேணும், प्राप्तவியம் । கடுகத் தலைக்கட்டாதபடி. शीघ्रसिद्धयभाव -

(सा.सं) இவனுடைய इति - परमकारुणिकेन भगवता यच्छेयस्यादिति प्रश्नमेवावलम्ब्य देहादिभिन्नतामात्मन उपदिश्य परमनिःश्रेयसपर्यन्तमुपदिशेत्याशयः । कर्मयोगज्ञानयोगங்களையும் इत्यन्तेन प्रथमषट्कार्थ उक्तः । द्वितीयषट्कार्थमाह - साक्षादिति - तृतीयषट्कार्थाभिप्रायेणाह - सपरिकरமாக इति - अस्त्वेवं गीताशास्त्रार्थोपदेशः - तथापिचरमश्लोकेन त्वदभिमतार्थः ? उपक्रमावगतबन्धुवधनिमित्त शोकविलक्षण शोकान्तराप्रतीतेरित्यत्राह - இப் परமபுரુஷார்த்தத்தை इत्यादिना. - त्वरायाज्ञानशक्त्योश्च शोकविरोधित्वाभिप्रायेण உண்டேயாகிலும் इति वाक्यद्वयम् - दुष्करतयினாலும் தலைக்கட்டாதபடியிருக்கையாலும் इत्युक्त्या शोकहेतुरुपपादितः । व्याजமாக इत्यनेन चरमश्लोकस्य सर्वोर्जीवनोद्देशेन प्रवृत्ततोक्ता ।।

“भक्त्या परमया वापि प्रपत्त्या वा महामते ।

(சா.தி) ஐக்யா பரமயாவோத। மம கௌர்யலிபுமிஜ்னீ: பரமயா ஐக்யா, பரமஐக்யவஸ்யாபந்மான சாபந
ஐக்யாவாதல், ப்ரபநிபாலே பாதல பரமபடவாஸிபான நான் ப்ராய்யன் - அந்யயா, உபாயாந்நரங்கலாம்
மோக்தத்துக்கு பர஢்பரயா உபாய஢ூதங்கலான கர்மயோகாடியால் சாஶான ப்ராய்யனென்கை - ஢க்திப்ரபத்யோரேவ
சாஶாத்பரமபுரூஶோபாயத்வம் - கர்மயோகாடிகளுக்கும், அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநாடிகளுக்கும் பர஢்பரயோ
பாயத்வமேயுள்ளது - மோக்த ப்ரதி சாஶாதுபாயத்வமில்லையென்று, ஶ்ரீ஢ாப்யகாராடிகலால் ஶ்ரீ஢ாப்யாடி-
ஶ்ந்யங்களில் ஢ஹுதா ப்ரதிபாடிதமாகைபாலிங்கு நம்மால் உபபாஶாசமொன்றுமில்லை தாவதார்திரிதி
- ஢்ரஶ்ஷ்வர்யனான அதிகாரிக்கு தட஢்ஷஜநிதது:கமவ்வளவே, தயா வாஶ்ஶா, அபூர்வ்ஷ்வர்யார்த்திகளுக்கும்
தட்வாஶ்ஶை யவ்வளவே - ஶீ஢்ர ப்லநப்ராமியுணடாகையால் தாவந்மோஃ, கௌர்யார்த்திகளுக்கும் கௌர்யததைத்
பெறுகிறோமில்லையென்னும் து:கமாதல் - தாவதேவ, அவ்வளவே - எவ்வளவு சர்வப்லந்ரடனான
தேவரீர் திருவடியை ஶரண புகுகிறானில்லை - ஶரணவரணாந்நரமேவ து:கங்கனெல்லாம்போம்.
கீதூஶம்? அஶோபநாஶநம், அஶோபது:கஹரம் । ஢்ரஶ்ஷ்வர்யாடிமு஢ுபுர்யந்நருடைய அஶோபது:கநாஶநமென்கை
- தாவதேவயென்று ப்ரதிவாக்யம் ப்ரயோகிக்கையால் ப்ரபத்யந்நரம் -

(சா.ஸ்வா) என்று சகலफलसाधनभक्त्यपेक्षया इतरपुरुषार्थ साधनप्रपत्तिकु रहस्यतमत्व மெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - तावदातिरिति - भ्रष्टैश्वर्यस्यार्तिः, ऐश्वर्यभ्रंशजं दुःखम्। तावदेव, प्रपत्तिपर्यन्तम् - अपूर्वैश्वर्यार्थिनः तद्वाञ्छा तावत्। मोहः, कैवल्यालाभजमोहस्तावत्। तथा असुखं, संसारदुःखं तावदित्यर्थः। अभिमतेति प्रारब्ध पापनाशத்துக்குமென்றபடி. பொதுவான இति।

(सा.प्र) निमित्तं भावि बन्धुनाशः । परमपुरुषार्थलाभश्चेत्यवधार्य तन्निवृत्त्यर्थं देहात्मविवेकाद्युपदिदेश ।
तथापि परमपुरुषार्थलाभनिमित्तं शोकानिवृत्तेः परमपुरुषार्थोपायमुपदिदेश । -

(சா.வி) प्रकारेण - பெறுகைக்கும். प्राप्तुम् - பொதுவான சாधनம், சாधारणசாधनம் । -

(सा.सं) भक्त्येत्यादि - प्रपत्तेस्स्वतन्त्रतायां मानम् - प्रपत्तेर्भक्त्यविशिष्टफलत्वे मानं तावदार्तिरिति ।
ऐश्वर्यं भ्रंशजन्यार्तिस्तावदेव - शरणवरणपर्यन्तैवेत्यर्थः - तथा वाञ्छा अपूर्वैश्वर्यवाञ्छापि तावत् ।
इच्छाहिफले सति निवर्तते । तावन्मोह इति, अचिरेणैव कैवल्यलाभाय शरणवरणे कृते कैवल्यविरोधि
प्राकृतवस्तुनि भोग्यताभ्रमरूपो मोहो निवर्तत इत्यर्थः असुख, मोक्षविरोधिसर्वम् । तथा,
शरणवरणपर्यन्तमेवेत्यर्थः - ननु “इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद् गुह्यतरम्मया” इत्यादिना भक्तियोगस्याति
गुह्यतया भयश्श्रोतव्यमभिधाय - ।

மூ - रहस्यतमोपायத்தை श्रोतव्यशेषமில்லாதபடி उपदेशपर्यवसानமான चरमश्लोकத்தால் -
सकललोकरक्षार्थमात्रं अरुளிச்செய்கிறான் -

(सा.दी) फलसिद्धिर्वापि संशयमिल्लेयென்று கருத்து रहस्यतमोपायத்தை. शरणागतिये என்கை -
श्रोतव्यशेषमில்லாதபடி என்கையால் भक्त्या परमया वापि என்றதைக் காட்டில் வாசி காட்டப்பட்டது
उपदेशपर्यवसानமான, मोक्षोपायोपदेशपर्यवसानமானவென்கை இனி இது विधिरूपமானவைக்கு -

(सा.स्वा) त्रैवर्णिकत्वादि नियममन्तरेण सर्वसाधारणमेन्द्रपदि श्रोतव्येति । मूलमन्त्रादिकं
போலேயன்றிக்கே अङ्गाङ्गिफलादिकளை विशदமாக बोधिककैयாலே இது अत्यन्तोपादेयமென்று
கருத்து - उपदेशपर्यवसानமான इति - रहस्यतमार्थकतया एवं कुर्विति प्रकारेण रहस्यतयोपदेशपर्य-
वसानமானவென்கை. இப்படி रहस्यतमोपायं विधेयமானால் मामेकं शरणं ब्रजेत् என்று उपदेशிக்க
வேண்டியிருக்க ब्रज என்று मध्यमपुरुषणालே विधिककक्कुडुமோ ? என்னவருளிச்செய்கிறார் -

(सा.प्र) तथापि शोकानिवृत्तेरुपायान्तरदौर्ण्यसंप्रत्यूहत्वविलम्ब्यकारित्वादिकं शोकनिमित्त-
मित्यन्तरमवधार्य सुकरमत्यल्पकालानिवर्त्य निष्प्रत्यूहमविलम्बकारिणं सर्वविधशोकनिवर्तनक्षममुपायं
परीक्षापूर्वकमुपदिदेशेत्यर्थः । “सत्कर्म निरताश्शुद्धास्साङ्ख्ययोगविदस्तथा । नार्हन्ति शरणस्थस्य कलां
कोटितमीमपि ॥” इत्यादि प्रमाणाद्भ्रान्त्यास्य सर्वोपायाधिक्यावगभादेतस्मादधिकस्योपदेशस्य-
भावेनैतदुपदेशश्लोकस्य चरमत्वमिति भावः - नन्वस्योपायस्य “न प्रसीदति वै विद्या विना सदुपदेशतः”
इत्यादिभिराचार्यानुज्ञयैव कर्तव्यत्वावगमाद्भगवदुपदिष्टस्य कार्यकरत्वानुपपत्तेश्शोक निवर्तकत्वं नोपपद्यत
इत्यत्रैवं रूपार्थोपदेष्टुरेवाचार्यत्वान्नानुपपत्तिरित्याह -

(सा.वि) रहस्यतमोपायத்தை அருளிச்செய்கிறான் इति संबन्धः - श्रोतव्यशेषमில்லாதபடி.
उपदेशपर्यवसानेति - इतश्श्रेष्ठमोक्षार्थसुलभोपायाभावाच्छ्रोतव्यशेषरहितमत्रैवोपदेशपर्यवसानमिति भावः ।
अत एवास्य चरमश्लोकत्वमिति तात्पर्यम् । -

(सा.सं) “मन्मनाभव” इत्यादिना प्राक्प्रपञ्चित भक्तियोगमुपदिश्य अनन्तरं सर्वधर्मानिति
प्रपञ्चोपदेशाद्वक्त्यङ्गभूतैवेयं किं न स्यादिति शङ्कां परिहरति । रहस्यतमोपायத்தை इत्यादिना ।
भक्तियोगोपदेशे निगमितेऽर्जुनविषादमालोच्याविलम्बितफलकं सुकरमुपायान्तरं “सर्वगुह्यतमम्”
इत्यादिनोपदिशति । भूयश्शब्दश्च श्रवणादावृत्तिमात्र परः - “मन्मनाभव” इत्यादिना तु वक्ष्यमाण
प्रपत्तिनिष्ठस्य मध्यमां वृत्तिमनुतिष्ठतो बुद्धिविशेषमुच्यत इति नोक्तशङ्कावकाश इति - श्रोतव्यशेषमில்லாதபடி
इत्युक्त्या मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदिहिनामित्यादि श्लोकादतिशयः प्रकृतार्थिकार्यपेक्षितनैरपेक्ष्य
प्रदर्शनायोक्तः अनेनास्यैवादर्व्यत्वं सूचितम् - इत्यमருளிச் செய்கிறான் इत्यन्तेन अस्य
चरमश्लोकस्याकिञ्चन मुमुक्षु प्रति स्वतन्त्रशरणागतिरूपानुष्ठेयार्थ विधायकत्वेनावश्यापेक्षणीयत्वमुपोद्धात
प्रक्रियया समर्थितम् - अथास्य मुखान्तरेणाप्यादरणीयत्वमस्तीत्याह । -

மூ - ஸ்ருதिसिद्धமான இவ் அர்த்தத்தை ஶரண்யனான சர்வேஸ்வரன் தானே உபதேசித்தஇதுதானே
 “सन्त्यज्यविधिनानित्यं षड्विधां शरणागतिम् ।

आचार्यानुज्ञया कुर्याच्छास्त्रदृष्टैर्न वर्त्मना ॥” என்று

श्रीविष्णुतत्त्वादிகளிலே சொன்ன आचार्यानुज्ञையுமாயிற்று. सर्वधर्मानित्यादि - இந்த ஶ்லोकத்துக்கு
 शङ्करादिकुदृष्टிகள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் तात्पर्यचन्द्रிகையிலும் निक्षेपरक्षையிலும் பாக்க
 दृष्टितோம்.

(सा.दी) प्रयोजनमनुगृहीतं செய்கிறார் ஸ்ருதिसिद्धமான இதி । “मुमुक्षुर्वैशरणमहं प्रपद्ये ब्रह्मप्रद” इत्यादि
 ஸ்ருதिसिद्धமான । सन्त्यज्यविधिनेत्यादि । पूर्वोक्तங்களான उपायान्तरங்களை सात्विकत्यागरूपेण
 விட்டென்றபடி षड्विधम्, अङ्गाङ्गिरूपेण षड्विधमेன்கை, இனி चरमश्लोकத்துக்கு परं
 अर्थान्तर சொல்லியிருக்கையால் प्रपत्तिपरत्वமெங்ஙனே ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.
 सर्वधर्मानित्यादியால் ஆனால் நீரிங்கு -

(सा.स्वा) श्रुतिसिद्धமான इति । “यो ब्रह्माणम्” इत्यादि श्रुतियुक्ते सवैश्वरशरणवरणं विहितमात्रेण
 யாலேயத்தை ஶரணவரணகர்மபூத ஶரண்யதானே உபதேசிக்கும் டோது औचित्यान्मां शरणं ब्रज என்றே
 पर्यवसिக்குமென்று கருத்து सन्त्यज्येति - नित्यं, शरणागत्यनुष्ठान काले सर्वदा - सन्त्यज्य, सर्वधर्मान्,
 सर्वकामान्, ऐहिकामुष्मिकानपीति पूर्वोक्तान् सन्त्यज्यविधिना, विधिसिद्धसात्विकत्यागपूर्वक-
 माचार्यानुज्ञया शास्त्रोक्त मार्गेण अङ्गाङ्गिसमुच्चयेन षड्विधां नित्यम् - षड्विधां, अविनाभूताङ्गकां वा शरणागतिं
 कुर्यादित्यर्थः - शेषं स्पष्टम् - आचार्येति - मध्यमपुरुषाङ्गुक्ते इतिवमोऽनु नियामकமென்றபடி -
 व्याख्येयत्वव्यक्त्यर्थमात्रे प्रतीकं ग्रहिकிறார். सर्वधर्मानित्यादीति - இந்த चरमश्लोकं शङ्करादிகளாலே
 व्याख्यातமாகையாலே யிங்கு तद्व्याख्यानं व्यर्थமன்றோ ? शङ्करादिव्याख्यानं बहुदोषदुष्टமாகையாலே
 யிங்கு तद्व्याख्यानं सार्थक मென்னிலப்போது तन्निराकरणமிங்கு பண்ணாமல் व्याख्यानं பண்ணக்
 கூடுமோ ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இந்த ஶ்லोकத்துக்கு இதி । அப்போதங்கே தானே இதுக்கு
 अर्थ சொல்லுகையாலே இங்கே சொல்ல வேண்டுவதெது ? எனவருளிச் செய்கிறார்

(सा.प्र) श्रुतिसिद्धமான इत्यादि - सन्त्यज्येत्यादि - अनित्यमल्पास्थिरफलम् - विधिना, विधीयत
 इति विधिः । साधनम्, तेन सह सन्त्यज्य । “त्रैवर्गिकांस्त्यजेद्ब्रह्मान्” इत्युक्तरीत्या त्रिवर्गतत्साधन-
 निरपेक्षत्वात्तानि सन्त्यज्येत्यर्थः । अथवा इदमशक्तविषये भक्तियोगत्यागस्याप्युपलक्षणम् । यद्वा, नित्यं,
 नित्यनैमित्तिकाङ्गत्वाद्यावच्छरीरपातं नित्यमनुष्ठेयत्वान्नित्यशब्दवाच्यं भक्तियोगम् - विधिना,
 भरन्यासनैरपेक्ष्यवैशिष्ट्यसाधनेन सन्त्यज्येत्यर्थः । एवं श्लोकमवतारयित्वा तदर्थतया परोक्तार्थानां
 प्रेक्षावदनुपादेयत्व प्रदर्शनपूर्वकं वक्ष्यमाणार्थानां तदुपजीव्यत्वमाह । सर्वधर्मानित्यादि, इति श्लोकத்துக்கு
 इत्यादिना - तत्र प्रथमं श्लोकस्य वाक्यार्थमाह । -

(सा.वि) श्रुतिसिद्धமான इति । “मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये” इति श्रुति सिद्धमित्यर्थः । अस्या विद्याया
 ब्रह्मविद्यात्वादाचार्योपदेशमन्तराकथं सिद्धिरित्यत्र भगवत एव आचार्यत्वादाचार्योपदेशोऽपि सिद्ध इत्याह ।
 இது தானே இதி । -

(सा.सं) श्रुतिसिद्धமான इति । “मुमुक्षुर्वै - आत्मानं युञ्जीत” इत्यादि सिद्धमानेत्यर्थः । -

(सा.सं) उपायविधानप्रधानमित्युक्त्या अर्जुनस्यैव शोकनिरासे न तात्पर्यम् । किन्तु अकिञ्चनसर्व-
मुमुक्षूणामिति सूचितम् - श्लोकं व्याचिख्यासुः धर्मशब्दस्य प्रकृत्यर्थं तावदाह - धर्ममावृत्त इति ॥

(சா.தி) சோதனமான தர்மங்களினுடையவனென்று அநுசந்திக்கையால் பஹுவனமாத்ரத்தாலே அங்ஜிவாஹுல்யமாத்ரம் விவக்ஷிதமாமென்று கருத்து. சர்வ்ஷவ்஢்஢்ரயோஜனமருளிச் செய்திறார் - சர்வ்ஷவ்஢்஢்ரத்தாலேயென்று சர்வ்ஷவ்஢்஢்ர பரிகரபரமானால் அங்ஜிவாசிபான தர்ம்ஷவ்஢்஢்ரத்தோடே கர்மதாரயசமாசம் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்திறார் தர்ம்பரிகரங்களையுமென்று சர்வ்ஷவ்஢்஢்ர மிகுதியாகையாலே தர்ம்ஷவ்஢்஢்ர பரிகரத்தையும் உபலக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து - பரிகரங்களையும் தர்மமென்று சொல்லலாமோ? என்னவருளிச் செய்திறார் தர்ம்பரிகரங்களையுமென்று -

(सा.प्र) सर्वशब्दकृत्ताऽऽ इत्यादिना - धर्मपरिकरं कृत्वा इति । तेषामपि परम्परया श्रेयस्साधनत्वाद्धर्मत्वमिति भावः । नन्वेव तर्हि “साङ्गाद्वैदिक कर्मणः फलावश्य भावः” इति न्यायात्सपरिकराणामेव विद्यानां धर्मत्वमिति धर्मशब्दगत बहुवचनेनैव तेषामप्युपपत्तेस्सर्वशब्दवैयर्थ्यमेव स्यादित्यपरितोषादुपायैक्यबोधकैकशब्दप्रतिसम्बन्धित्वौचित्यादुपायबहुत्वपरत्वोक्तौ धर्मशब्दगतबहुवचनेनैव तस्याप्युपपत्तेः पुनश्चसर्वशब्दस्य बहुवचनस्य वा, वैयर्थ्यशङ्कामन्यत्र सर्वशब्दस्य कात्स्न्यपरत्वादेकस्मिन्नपि सावये । -

(सा.सं) प्रत्ययार्थमाह । धर्मानिति । सर्वेति । बहुवचनेनाङ्गि बहुत्वस्य सिद्धत्वादपौनरुक्त्याय सर्वशब्देन परिकरबहुत्वविवक्षेत्यर्थः । ननु धर्मशब्दाच्चत्वविशेषणं सर्वत्वं तदवाच्ये परिकरे कथमन्वेतीत्यत्राह । धर्मपरिकरत्वात्कलाप्यम् इति । उक्तलक्षणक्रोडीकारादिति भावः ।

(सा.सं.) नन्विह सर्वशब्दः एकशब्द प्रतिसंबन्धेवोचितम् - सपरिकरधर्म बहुत्वमेवैकत्व प्रतिसम्बन्धी । तथा च धर्मानित्यनेनैव परिकरबहुत्वेऽपि क्रोडीकृते सर्वशब्दस्य कोऽर्थ इत्यत्राह - ॐ सर्वशब्दकुल इति-कात्स्न्यम्, निरवशेषत्वम् ।

மூ: - இப்படி பொதுவிலே சொன்னாலும் இங்கு **प्रकरणवशत्ता**லே **मोक्षार्थ**மாக **शास्त्रविहित**ங்களாய், **सपरिकर**ங்களாய், **नानाप्रकार**ங்களான **उपासन**ங்களையெல்லாம் சொல்லுகையிலே **तात्पर्यम् - पुरुषोत्तमत्वज्ञानम्-**

(सा.दी.) இப்படி பொதுவிலே என்றுதூங்கி **पुरुषोत्तमत्वज्ञानादि** கள் **मोक्षोपायतयाविहित**ங்களாகையால் இங்கு **धर्मशब्दविवक्षित**ங்களானாலோ? என்ன இது **गीताभाष्यादिविरुद्ध**மென்கிறார் **पुरुषोत्तमत्वज्ञानमित्यादि**யால்

(सा.प्र.) இப்படி பொதுவிலே **इत्यादिना - ननु “ यो मामेवमसम्मूढो जानाति पुरुषोत्तमम् । स सर्वविद्विजति मां सर्वभावेन भारत ॥ जन्मकर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः । त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति मोऽर्जुन ॥ जातो वात्र मृतो वापि पापानामतिपापकृत् । मम लोकमवाप्नोति न पुनर्गर्भमृच्छते ॥ ”** **इत्यादिभिः पुरुषोत्तममित्यवताररहस्यदेशवासादीनां मोक्षसाधनत्वोक्तेस्ते बहुवचनार्थः किं न स्युः? कैश्चिदाचार्यैस्तथोक्तत्वाच्च तेदव युक्तमित्यत्र “ससर्वविन्मत्प्राप्त्युपायतया यद्वेदितव्यं तत्सर्वं स वेद । भज मां सर्वभावेन - ये च मत्प्राप्त्युपायतया मद्भजनप्रकारा निर्दिष्टा. - तैश्च सर्वौ. भजनप्रकारैर्मा भजति । सर्वैर्मद्विषयैर्वेदनैर्या मत्प्रीतिर्या च मम सर्वैर्मद्विषयैर्भजनैः प्रीतिरुभयविधासा प्रीतिरनेन वेदनेन मम जायत इत्येतत्पुरुषोत्तमवेदनं पूजयति”** इति भाष्यकारैः **पुरुषोत्तमविद्यायां मोक्षसाधनत्वोक्तिः पूजार्था”** इत्युक्तेः, **“मम जन्म चेष्टितं च तत्त्वतो यो वेत्ति स वर्तमानं देहं परित्यज्य पुनर्जन्म नैति मामेव प्राप्नोति - मदीयजन्मचेष्टितयाथात्म्यविज्ञानेन विध्वस्तसमस्तमत्समाश्रयणविरोधिपापोऽस्मिन्नेव जन्मनि यथोदित प्रकारेण मामाश्रित्य मदेकप्रियो, मदेकचित्तो, मामेव प्राप्नोति”** इति भाष्यकारैरवताररहस्यज्ञानस्य भक्तिनिर्वृत्तिद्वारा देहान्तरारम्भक प्रारब्धपापानिवर्तकत्वोक्तेः **“दृष्टेन्द्रियवशाच्चित्तं नृणां मत्कल्मषैर्वृतम् । तदन्तकाले संशुद्धिं याति नारायणालये”** ॥ **इत्यादिना देशवासस्य मनोनैर्मल्यद्वारा अन्तिमप्रत्ययपर्यन्तपरमभक्ति हेतुत्वोक्तेश्च तेषां दहरादि विद्यावत्साक्षान्मोक्षसाधनत्वानुपपत्तेराचार्योक्तेरपि “षड्विधा शरणागतिः”** इतिवदङ्गाङ्गि समुच्चयाभिप्रायत्वोपपत्तेश्च नते बहुवचनार्था इत्यभिप्रयन्नाह । **पुरुषोत्तमत्वज्ञानमित्यादिना - अथ त्यागशब्दस्य**

(सा.वि.) இப்படி பொதுவிலே **इति । பொதுவிலே, साधारणतया - पुरुषोत्तमविद्यावतार** **रहस्यज्ञानदिव्यदेशवासनामकीर्तनादीनां मोक्षसाधनत्वाद्धर्मशब्दबहुवचनेन तेषां विवक्षेति** **केषाञ्चिद्व्याख्यानमनुपपन्नमित्याह । पुरुषोत्तमत्वज्ञानमिति । साक्षान्मोक्षसाधनविद्या बाहुल्यस्यैव** **विद्यमानत्वात् बहुवचनानुपपत्तिरित्याह ।**

(सा.सं.) பொதுவிலே, **मुमुक्षुकर्तृकधर्मत्वसामान्येन - अथ सयूय्याभिमतं योजनामाशङ्क्य परिहरति । पुरुषोत्तमत्वेत्यादिना ।**

मूः - परित्यज्य, என்கிறவிடத்தில் त्यागமாவது?

“अनया च प्रपत्या मामाकिञ्चनैकपूर्वकम्”

இத்யாதிகளிற்படியே அகிञ்னனான தன்நிலையைக் கண்டு உபாயாந்தரங்களிற்பிறந்த நৈராச்யம் । ஆகையாலே பற்றானால் ஆசையை விடுகை त्याகமென்ன உচিতமிதே. அதில் “பரி” என்கிற உபசர்த்தாலே.

(சா.தி:) இருக்கையால் அதில் முந்தூர ஧ாத்வர்த்ததையருளிச்செய்கிறார் பரித்யஜ என்கிற இத்யாதியால்- அகிञ்னனான தன்நிலையைக்கண்டு பிறந்த நைராச்ய மென்கையாலே அகிञ்னனான இவ் அதிகாரிக்கு நைராச்ய் ஸ்வதஸ்சித் தமகையால் பரித்யஜ்யவென்றும அதநுவாத மென்று விவகிதம் । ஆசையை இத்யாதி । ஆசையால் பரிஐ்ஐதமகையால் அதின் பரிகோடியான त्यागं நைராச்ய மாமென்றபடி - இனி உபசர்த்ததையருளிச்செய்கிறார் அதில் “பரி” என்று துடங்கி-

(சா.ஸா:) பரித்யஜ்ய என்று சொல்லக்கூடுமோ? என்ற உபசர்த்தாதூத்யபா் மஐ்யேப்ரதம் ப்ரஐானத்யாஐாத்வர்த்த மருளிச்செய்கிறார் பரித்யஜ்ய என்கிற இதி-நைராச்ய் त्यागशब्दार्थ மாகக் கூடுமோ? ஸஐந்நாசானுகூலவ்யாபார மனறோ त्यागशब्दार्थம்? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஆசையை இதி । ஆனாலும் பரி என்கிறஉபசர்த்தவேணுமோ?அதுக்கிங்கு அர்த்திஷேஷ மில்லையே? என்ன வருளிச்செய்கிறார் அதில் இதி । அதிசயமுபசர்த்த மென்று கருத்து நைராச்யத்துக்கு அகிञ்ந்யானு- ஸந்நான நிஐந்நன பாலே நைராச்யாதிசயத்தக்கு நிஐந்நன வேண்டாலோ?

(சா.ப்ர:) பரித்யஜ்யேத்யாதினா - ஆசை யாலே பற்றானால் இதி । ஸாஐிஷாஸாஐநோபாதித்யா ப்ரூவக்த்வாதுபாயாந்தரானுஸ்தானஸ்ய ததசக்தயாசித் துபாதித்யாவிரஐ எவ त्यागशब्दार्थतया वक्तुमुचित इत्यर्थः- எஐமுபாயாந்தரதத்பரிகரஸகலநைராச்ய त्यागशब्दार्थश्चेत्परिशब्दस्य कोऽर्थ इत्यत्र आगाम्यनन्तकालेऽप्युपायतत्परिकरानुकल्पानुष्ठाननैरास्यं तदर्थ इत्याह । அதில் பரி என்கிற இத்யாதினா ।

(சா.வி:) நஐஐஐஐ त्यागो नाम? कि फलसङ्गकर्तृत्वत्यागः? आहोस्वित्स्वरूपत्यागः?- யதூ, ப்ரபத்யஐத்வத்யாஐ:- அதஐாஐத்வஐத்வத்யாஐ: । நாஐ: , ஫லஸஐஐகர்த்த்வத்யாஐவிவக்யாयां गीताभाष्यस्थ प्रथमयोजनार्थरूपत्वेन स्वतन्त्रप्रपतिविधिपरत्वं न स्यात् । नद्वितीय:- अशक्तस्य विचारूपानामप्रसक्तत्वादेव त्यागस्याप्रसक्तत्वादनुवादस्य वा विधेर्वानुपपत्तेः- न तृतीयः - अन्यविद्यानामन्यविद्याङ्गत्वेन अप्रसक्तत्वादेव निषेधायोगात् - न चतुर्थः - बुद्धिलक्षणाप्रसङ्गादित्यत्र विवक्षितमर्थमाह - पारित्यज्येति - नैरास्यम्, उपायान्तरं मम फलसाधनम् भवेदित्याशात्याग एव त्यागशब्दार्थ इतिभावः । नन्वाशात्यागपरत्वे धर्मत्यागो नार्थस्स्यात्तथा च लक्षणा स्यादित्यत आह आशैय्यालौ इति । आशाया धर्मग्रहणसाधनत्वादाशाया अकरणे धर्मत्यागः फलितो भवतीति आशाभाव एवेह त्यागशब्दार्थः ।

(சா.ஸ:) உபாயாந்தராசாப்ராஐாணமேவ त्यागशब्दार्थ. इत्यर्थ । आशाया अप्यकिञ्चने असम्भावित- त्वात्त्यागोऽपि न त्यागशब्दार्थतया वक्तुमुचित इत्यत्राह । आशैय्यालौ इति । आशामात्रं केषु चित् सम्भवतीति भावः ।

மூ: - “அநாகதானந்தகாலசமீக்ஷயா஽ப்யதூஹஸந்தாரோபாய: |”

“த்வத்பாடகமலாदन्यत् न मे जन्मान्तरेष्वपि” இत्यादि களிற்படியே அத்யந்தாகிञ்ஞனுக்கு சர்வகாலத்திலும் சர்வப்காரத்தாலும் யோగ்யதையில்லாமை தெளிகையாலே பிறந்த நௌஷ்யாதிசயம் சொல்லப்படுகிறது. சர்வப்காரத்தாலும் த்யாगமாவது? பூர்ணானுஷ்டானசக்தியில்லாதபோது யதாசக்த்யனுஷ்டானம் பண்ணுகிறோமென்றும், அதுக்கு யோग்யதையில்லாத தசூயிலே வேறே சில அநுகல்பங்களையாதல், உபாயோபாயங்களையாதல், அநுஷ்டிக்கிறோமென்றும் தனக்கு துஷ்கர்ங்களைக் கணிகிக்கும் துராசூயற்றிருக்கை.

(சா.தீ:) நௌஷய த்தினுடைய அதிசயமப்சரூயம் மெனகை | நௌஷ்யாதிசயசவ் த்தால் சர்வப்காரத்யாगம் விவசிதமாகையால இந்த சர்வப்காரத்யாगத்துக்கு அர்தம் மருளிச்செய்கிறார் சர்வப்கார த்தாலும் த்யாगமாவது இत्याடியால் | கணிகிக்கை வாञ்छிக்ை | ல்யப்த் அநுவாதமும வித்யப்யமா யிருக்கும் அதில் “புக்த்வா சாந்ந்ராயண சரேத் | த்ரீந் லோகாந்சபரிக்ரம்ய” இत्याசுநுவாதத்துக்கு உதாஹரணம் | “ஸ்தாவா பூஜித - ப்ரகாஸ்யாசாமேத்” இत्याதி விதிகுக்கு உதாஹரணம் | இவ் அநுவாதப- கஸ்வீகாரத்துக்கு ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார்

(சா.ஸா:) என்னவருளிச்செய்கிறார் அநாகதேத்யாதி யால் அகிஞ்ஞயகதசார்வகாலிகத்வாதி- கமதிசயநிபந்நமென்று கருத்து - நௌஷ்யாதிசயமப்சரூயம் மென்று சொல்லக்கூடுமோ? அசாபாவத்துக்கு அதிசயமில்லையே? இனி நௌஷ்யாதிசயமாவது சர்வப்காரத்தாலும் த்யாगமென்னி லதுவே துர்வசனமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் சர்வப்காரத்தாலும் த்யாगமாவது இதி | கணிகிக்கும், விசயிகரிக்குமெனறபடி.. அநுகல்பாதிஷ்வபி அசாத்யாगவிசிஷ்டத்வமதிசய மென்றபடி - ஆனாலும் பரிக்ய்யஎன்கிறதுக்கு அசக்த்யானுஸந்தானஜனிடநௌஷயமர்தம் மென்று சொல்லக் கூடுமோ? அப்போது அநுவாதமாகையாலேயது நிஷ்ப்ரயோஜனமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர:) கணிகிக்கும், விசயிகுர்வந்தி - நநு “தர்மானத்ரிஸ்ச்ஸ்பூச்ய அஸ்ரௌ ப்ரஹரதி” இत्याதாவிவ ல்யபொ஽ஹ்யதயா த்யாगவிதாயகத்வெந் சப்ரயோஜனத்வம் வாச்யம் - அநுவாதத்வெ ப்ரயோஜனாபாவப்ரஸஜ்ஜாதியத்ர “விதிரத்யந்நதமப்ராப்தே” இत्याத்யந்நதாப்ராப்தஸ்யேவ விதேயத்வாதசக்திஸித்ஹொபாயாந்நரத்யாगஸ்ய மானச ப்ரத்யக்ஷத்வாதஜாதஜாபநரூபதயா வா, க்ருதிரசாஹ்யதயா வா, விதானாஸபவாத் “புக்த்வா சாந்ந்ராயணம் சரேத்” இत्याதிஷ்வநுவாதே஽பி ல்யபொ தர்சனாந்ந த்யாगவிதீத்வமதித தர்சயந்நநுவாதப்ரயோஜனமப்யாஹ |

(சா.வி:) அநுவாதபரத்வாசுதயா ப்ராப்த்யநுவதிதவ்யத்வாலூக்ஷணா ந தோசாயேதி பாவ:- நநூபாயாந்நநௌஷயம் த்யாगசவ்தார்த்யசுவேத்பரிசவ்தஸ்ய கோ஽ர்த்ய இत्याதாஹ - சர்வப்காரத்தாலும் இதி | சாஹ்யானுஷ்டானெ யோग்யதாவிர்ஹே஽பி யதாசக்த்யநுஷ்டானம் குர்யாம், அநுகல்பாந்வா குர்யாம், உபாயசித்ஹ்யுத்யோபாயாந்வானுதிஷேயமியேதாத்ரஸாசாயா அப்யபாவ: பரிணா ட்யுத்யதெ - தெந் நௌஷ்யாதிசயசித்ஹிரிதி பாவ: - துஷ்கர்மங்களை, துஷ்கராணி | கணிகிக்கும், விசயிகுர்வந்திம் | துராசூ, துராசாம் அற்று விஹாய இருக்கை, ஸ்திதி: |

(சா.ஸ:) நௌஷ்யாதிசயமதித | நௌஷயெ அதிசயொ நாம அநெகபர்யவ்யவஹிதெ பக்த்யஜ்ஜாஹ்யபரிகரத்வெந் சஹ்ரிதெ நௌஷயமெவ - அநுகல்பசவ்தெந் சோமபூதிகந்யாயெந் ப்ரத்யாஹ்யாந்யுச்யந்தெ - கணிகிக்கும், விசயிகுர்வந்தி - நிஷ்ப்ரயோஜனாநுவாதாஸோகாத்யாगாநுவாதப்ரயோஜனமாஹ |

மூ: - இவ் அநுவாதத்துக்கு அதிகாரவிசேஷத்தைக்காட்டுகை ப்ரயோஜனம் - அதில் பரி, என்கிற ஁பசர்ப் அதிகாரபௌக்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது.

“அனத்யமஸு஁ லோகமம் ப்ராத்ய ப்ஜஸ்வ மாம்”

என்கிறவிடத்தில் “ப்ராத்ய” என்கிறது விதியன்றிக்கே ப்ராய்ய வர்தமான: த்வ் என்று வ்யாக்யாத-மானா஁ப்ரோலேயிங்கும் பரித்யஜ்ய ஸ்திதஸ்த்வ் என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது - இப்படி அர்த்தாந்தரங் களிலும் ப்ரயோகமுண்டாகையாலே ‘க்த்வா’ ஸ்ருதிமாத்தத்தைக்கொண்டு த்யா஁ அங்மென்ன வொண்ணாது -

(சா.தி:) இவ்வகனத்துக்கென்று | அதிகாரவிசேஷத்தை. அகிங்ந்யாதிருபமான அதிகாரத்தை என்கை இது நேராஸ்யத்தால் ஸி஁மாம் | பரிஎன்கிற ஁பசர்ப்ம் அதிகாரபௌக்யப்ரகாஸகமென்கிறார் அதில் பரி என்று அநுவாத ல்யபுபுக்கு ஁டா஁ரண்காட்டுகிறார் அனத்யமத்யாதிபால் ல்யபு அநுவாதவிதி-ஸா஁ாரண-மாகையால் ப்ரமாணாந்தரம் ஸ்வாதமில்லாத த்வா மாத்த்ரப்யோகத்தாலே ஸர்வதர்மத்யா஁மங்ஜத்வென விதிக்கப்படுகிறதென்னவொண்ணாதென்கிறார் இப்படி அர்த்தாந்தரெத்யாதிபால்

(சா.ஸ்வ:) இவ் அநுஸந்தானத்துக்கு இதி | இப்படி அநுவாதத்துக்கு இவ் அதிகார஁தானம் ப்ரயோஜன மாகில் த்யா஁ானுவாதமாத்த்ரத்தாலே அது ஸி஁஁க்கையாலே பரி வ்யர்த்தமாகப் ப்ரஸங்ஜிபாதோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார். அதில் இதி | அதில், அதிகார஁தானபக்ஷத்திலென்றபடி - ஁னாலும் “ஸாத்வா ப்ஜ்ஜித” இத்யாதி ஸ்தலத்தில் ப்ரோலே ல்யபுக்கு விதாயகத்வம்ஸொல்லவேண்டாலோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அனத்யமதி - ஸாத்வா ப்ஜ்ஜித இத்யாதிவத்யா஁மங்ஜமாக விதேயமென்ன லாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்- இப்படி இதி - அர்த்தாந்தரங்களிலும் இதி |

(சா.ப்ர:) இவ்அநுவாதத்துக்கு இத்யாதினா | ல்யபு விதிவ்யபி஁ாரமபிப்ரயந்நா஁ அனத்யமஸு஁மத்யாதினா |

(சா.வி:) ஸ்திதி: - நனு “தர்மானதிஸஸ்பூஸ்யா஁ு ப்ர஁ரதி” இத்யா஁ு ல்யபு வித்யர்த்தக்த்வானுவாதத்வெ அனர்த்தக்யாதித்யர்த்தத்வமெவ யுத்தமத்யாஸ஁஁ய ஸக்தஸ்யுபாயாந்தரப்ரஸக்தெர்மானஸ ப்ரத்யக்ஷ ஸி஁஁த்வாத்ரமானாந்தரப்ராஸஸ்ய வித்யயோ஁ானுவாதே஁ப்யதிகாரப்ரதிபா஁னஸ்ய ப்ரயோஜனஸ்ய ஸம்பவா஁னுவாதபரத்வம் யுஜ்யத இத்யபி஁்ரெத்யா஁ - இவ்அநுவாதத்துக்கு இதி | பரித்யஜ்ய ஸ்திதஸ்த்வமதி ஸாங்ஜதர்மான்வா, யதாஸக்திர்வா, அநுக்த்வானுவாநுதி஁யமத்யாஸா஁ர஁தத்வமத்யர்த்த:- அத஁஁ப்ரப஁நெ஁திகாரி பவானிதி பாவ: | அஸா஁ா஁ித்யம் ஸுக்ஷஸா஁ெவ வ்யக்தம் - ஸுக்ஷஸ் மாஸு஁ இதி நிபெதெநெவ ஸி஁஁ இதி பாவ: | ல்யபு விதிபரத்வெ ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்யா஁ாங்ஜகப்ரபத்திவிதிஸ்஁ ஸம்பவதிதி பக்ஷம் ப்ரதி஁பிபதி - இப்படி இதி - நித்யநெமிதிகாதிஸகலதர்மஸ்வரூபத்யா஁ஸ்ய ப்ரபத்த்யங்ஜத்வென விதானெ ப஁஁ப்ரமாணவிப்ஸ்வ இதி பாவ: | விதிபரத்வாங்ஜிகாரெ அகிங்ந்யானுஸந்தானரூபகார்ப்ண்யாங்ஜகப்ரபத்திவிதிஸ்து ஸம்பவதித்யா஁ |

(சா.ஸ:) இவ்இதி - பரித்யஜெனெ நேராஸ்யாதிஸயுக்த்யா விவக்ஷிதமர்த்தமா஁ அதிலிதி - நேராஸ்யாதிஸயவானெவ பூக்ஷலாதிகாரிதி ங்நாபனம் பரித்யஸ்ய ப்ரயோஜனமதி பாவ: | விதா஁்யா: த்வாஸ்ருதெ: கத்யம஁஁ானுவாதகதெத்யத்ர த்ர஁ந்நென தாமி஁ த்ர஁யதி | அனத்யமதி | விதியன்றிக்கே இத்யெனென ஸஸாரப்ராபெரநி஁டாயா விதேயத்வா - யு஁யதா ஸூ஁ிதா | த்யா஁ு ஸூ஁்யத இத்யபிதானஸ்ய ப்ரயோஜனம் த்வா ஸ்ருதிபலாத்யா஁ு஁ங்ஜதயா விதேயத இதி பக்ஷநிர்ஸனமத்யா஁ - இப்படி இதி அர்த்தாந்தரங்களிலும், அவிதேயெஸு ஸமானகர்நுக்ஷவபி - எவமனுவாதபக்ஷெ நிர்வா஁முக்த்யா விதிபக்ஷெ நிர்வா஁பெ஁டாந்வக்துமுபக்ரமெ |

மூ: - परित्यज्य, என்கிறது விதியான போது प्रपत्यध्यायादிகளில் विधिक்கிறபடியே आकिञ्चन्यप्रतिसन्धानादि रूपமான कार्पण्यமாகிற प्रपत्यङ्गத்தை विधिक்கிறதென்றால் अर्थத்தில் विरोधமில்லை. அப்போது “सर्वधर्मान्परित्यज्य” என்கிறவிது. “अहमस्म्यपराधानाम् आलयोऽकिञ्चनोऽगतिः। न धर्मनिष्ठोऽस्मि।” इत्यादிகளிற்படியே सर्वधर्मங்களும் தன்னை योग्यतापर्यन्तமாகக் கழித்தபடியை முன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி.

(சா.தி:) प्राप्तार्थங்களிலும் மென்றபடி இந்த त्यபுக்கு விधिபகத்தில் शास्त्रसिद्धमायं त्यागहेतुवान् कार्पण्यமாகிற प्रपत्यङ्गத்தை त्यजिधातुவாலே लक्षित्तु विधिक்கிறதென்னலாமென்கிறார் परित्यज्येत्यादियाல் இக்கார்ப்ண्यவிधिபகத்தில் सर्वधर्मान्परित्यज्यஎன்றதுக்கு अर्थமருளிச்செய்கிறார் - அப்போது सर्वेत्याடியால்

(சா.சுவ:) प्राप्तार्थங்களிலும் மென்றபடி- उभयत्र प्रयोगमिदं क्रमेण व्यापकत्वात् सोऽल्ललाकारात् ? எனன विधिपक्षத்தை अङ्गीकरित्तु त्यागविधिकூடாது. किन्तु अर्थान्तरं विधेयमென்கிறார் परित्यज्येति - विधिपक्षத்தில் अर्थद्वयं संभावितமாகில் शास्त्रान्तरविरुद्ध-त्याग-विधियेयக்காட்டில் कार्पण्यरूपाङ्गविधानमे उचितमென்று கருத்து विधिपक्षத்தில் कार्पण्यरूपाङ्गविधि யென்று சொன்னது கூடுமோ? तद्वेदिकशब्दमில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார். அப்போது इति ।

(சா.பு:) ननु त्यप उपायविधौ प्रसिद्धि प्राचुर्यादत्रापि विधिपरत्वमेव स्वरसमित्यत्र भरन्यासे कार्पण्याङ्गत्वस्य “अनादिवासनारोहादनैश्वर्यात्स्वभावजात् । मलावकुण्ठितत्वाच्च दृक्क्रियाविहितिर्हि या ॥” तत्कार्पण्यं तद्वेदोदो द्वितीयं ह्यङ्गमीदृशम् । निक्षेपापरपर्यायो न्यासः पञ्चाङ्गसयुतः ॥” इत्यादिष्ववगमात् तदनुगुण्येन कार्पण्यविधिपरत्वमेव युक्तमिति वदन् त्यागशब्दस्य तदनुसन्धानोपस्थापकत्वे लक्षणा मुख्यार्थविधानानुपपत्त्या मुख्यार्थगत प्रमाणानुगुण्याभ्यां शब्दबलमते” अर्थमन्तर्वेदिमनुयादर्थं बहिर्वेदि” इत्यत्र मध्यदेशलक्षणावदर्थबलमते “यदाग्नेयोऽष्टकपाल” इत्यादौ द्रव्यदेवतासंबन्धाक्षिप्तयागविधौ यागलक्षणावच्च सोढव्येत्यभिप्रेत्याह - परित्यज्य என்கிறது इत्यादिना - गर्वहान्यादि: प्रतिसन्धानादीत्यादिशब्दार्थः । सर्वधर्मங்களும் தன்னை इत्यादि । स्वस्मिन् सिद्धं कस्यापि धर्मस्यानुष्ठानयोग्यताभावमनुसन्धान इत्यर्थः ।

(சா.வி:) परित्यज्येति - अस्मिन्पक्षे वाक्यार्थमाह - அப்போது इति सर्वधर्मங்களும் தன்னை, सर्वधर्माणाम् - योग्यतापर्यन्தமாகக் கழித்தபடியை, योग्यतापर्यन्तनिवृत्तिप्रकारम् - முன்னிட்டுக் கொண்டு, पुरस्कृत्य - “न धर्मनिष्ठोऽस्मि” इत्युत्तरीत्या कर्मयोगादिनिष्ठो नास्त्येव खलु -

(சா.சு:) विधियान् போது इत्यादिना - आकिञ्चन्यादीत्यादि शब्देन अनन्यगतित्वसङ्गहः- प्रतिसन्धानादीत्यादि शब्देन तन्मूलगर्वहानिकृपणवृत्योस्सङ्गहः- विरोधमில்லை, प्रमाणोपपत्ति संप्रदायविरोधो नास्तीत्यर्थः । विशिष्टविधित्वाच्च विधेयभेदनिबन्धनो - वाक्यभेदोऽपीत्याशयः- कार्पण्यविधिपरतया योजनाप्रकारमाह - அப்போது इति - योग्यतेति स्वरूपसहकारिरूपोभय योग्यतेत्यर्थः ।

(सा.सं.) श्रुतहानलक्षणाभ्यां दृष्टोऽयं विधिपक्षः कथमुपादेय इत्यत्राह । ॐ ब्रह्म ब्रह्म इति । मुख्यार्थप्रतीतिविलम्बितत्वाद्वाक्ष्यकार्यप्रतीतिर्विलम्बितेत्युक्तिः । न हि मुख्यार्थ इत्येव शङ्कराद्युक्तरीत्या प्रमाणानुगुणोऽपि स्वीकार्यः । नहि लाक्षणिक इत्येव सोऽर्थस्त्याज्य इति भावः । इत्थं त्यागशब्दलक्षणाभ्युपगमेन कार्पण्यविधिपरतया योजना कृता । अथ भजनवदितरापेक्षा निरासपरतयापि योजनामाह । प्रपत्तिक्रमक इति । अशक्येषु न संरम्भः कार्यः । शक्यानापि न प्रपत्यर्थानिति ॐ धर्मब्रह्म इत्युक्तिः ।

(सा.सं:) उचितमिति । सर्वशब्दासङ्कोचात्प्रमाणानुगुण्यात् त्यागशब्दलक्षणाभावाच्चेति भावः । अपूपोक्त इति । विधित्वपक्षः इत्यर्थः । उक्तस्वपक्षस्थापनार्थं विधिपक्ष एव पक्षान्तरमनूद्य दृषयति ।

(सा.सं:) இங்ஙனன்றிக் கே. इत्यादिना - उक्तयोजनाभ्युपगम इत्यर्थः । सर्वाधिकारत्वोच्छेदः कथमित्यत्राह । धर्मेति - प्रपत्तिविधिर्भक्त्यादिशक्तमेवाधिकुर्यात् । अन्यथा तत्त्यागविध्यप्रसक्तेरिति भावः - दूषणान्तरमप्याह । இது इति । भक्त्यादिवस्वरूपत्यागस्य अङ्गत्वविधिपक्ष इत्यर्थः । ननु सर्वेऽपि क्षेत्रज्ञा भक्त्यादौ नित्यशक्ताः मृत्पिण्डवत्परतन्त्राश्चेति सर्वाधिकारतोपपत्तिरिति समाधि-
मनुद्य दूषयति ।

மூ: - இஷ்வரணைப் பற்ற அत्यந்தபரதந்நயைலே உபாயாந்தரங்களுக்கு க்ஷேத்ரஜன் நிய்யாஸக்த னென்று கட்டி இவனுக்கவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறதென்னுமது சர்வஸாஸ்த்ரஸ்வவசன ஸ்வப்ரவ்யூதியாதிவிரோதத்தாலே அत्यந்தபரிஹாஸ்யம் । அப்போது துல்யந்யாயதையாலே த்ரஜ எனகை தானும் ஘டியாது.

(சா.தி:) இஷ்வரனைப்பற்ற இत्याதியால் - சர்வதர்மஸ்வரூபத்யாகத்தை விதிக்கிறதென்கையிலிவனுக்கு உத்தரகூத்யவிதாயகசர்வஸாஸ்த்ரவிரோதமும் உபாயாந்தரங்களிலிவன நிய்யாஸக்தனென்று காட்டி அவனுக்கேயவற்றின்ந்யாகத்தை விதிக்கிறதென்கையால் ஸ்வவசனவிரோதமும் ஸ்நானோர்ஹ்புண்ட்ரஜபாதி ஸ்வப்ரவூதிவிரோதமும், ஆதிஸஹ்யததால் ஸிஷ்டானுஸ்தானவிரோதமும் ஸூஹீனம் । இனி நிய்யாஸக்தனுக்கு த்ரஜேதி விதிவிஷயத்வக்ஷடாதென்கிறார் அப்போது இत्याதியால் - இந்த தூஷண் ஸாஸ்த்ரிகம் - உபாயாந்தரங்களிலிவன் நிய்யாஸக்தனென்கை த்ரயதானுவாதபக்ஷஸ்திரீகரணமாமென்கிறார்

(சா.ஸா:) இஷ்வரனை இதி । சர்வேதி - இவனுக்கு உத்தரகூத்யவிதாயகசர்வஸாஸ்த்ரவிரோதமும் அஸக்த னாகில் த்யாக ஸ்வதர்ஸிஸ்துமாதையாலே அதை விதிக்கிறதென்கிற ஸ்வவசனவிரோதமும் ஸ்நானோர்ஹ்புண்ட்ரபாதி ஸ்வப்ரவூதிவிரோதமும் வருமாதையாலேயென்றபடி ஆதிபதாஹ்ஸிஷ்டானுஸ்தானவிரோதமும் ஸூஹீனம் । யுக்யந்தரமருளிச்செப்கிறார் அப்போது இதி - இது மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வாத்ரஸம்பாदनமும் வருமென்கிறார்.

(சா.த்ர:) ததா வநு: ஸ்வஸ்யைதாதுஷயுக்யநுபபத்: ஸ்வஸ்ய மோக்ஷோபாயானுஸ்தானாத்ரயப்ரவூதியானுபபத்ஸேவ ஸ்வவ்யாபாதஸாஸ்த்ரேன சேதனகதகர்த்துவே பஹ்வததீனத்வமாத்ரஜாபகத்வஸ்யாவஸ்யவக்தவ்யத்வாத்ரிக்யாஸக்திஸூந்ய- த்வாதீனகூத்ஸநதர்மத்யாகாஸித்ஸ்தத்வமநுபபத்ரமத்யாஹ । இஷ்வரனைப் பற்ற இत्याதிநா-ப்ரவூதிஸூந்ய த்வாஹ்ரீகாரஸித்ஸ்தோபாய ஸ்வீகாரவிதாயகபதாந்யவ்யாபாதகோஸுநுவாதபக்ஷானுஸ்தான எவெத்யாஹ - அப்போது இत्याதிநா-நநு க்ரியாஸக்திமந்வேஹ்யஸக்தாந்நாதி த்யாகானுவாதத்வம் ஸக்தாந்நாதி த்யாகவிதிரஸ்திவ்யத்ர-

(சா.வி:) அத உபாயாந்தரத்யாகவிசிஷ்டத்ரபத்திவிதீயத இதி மந தेषா ஸ்வவசனவ்யாபாதஸ்வானுஸ்தானவிரோத:, விதிநிஷேதஸாஸ்த்ரவிரோத:, க்ரியாஸக்திஸூந்ய த்ரதி த்யாகவிதேரப்யஸம்ஹவாத்யாகவிசிஷ்டத்ரபத்தி வித்யஸம்ஹவ: விதிநிஷேதஸாஸ்த்ராணா வ்ய்யத்யாபநிசேத்யாஹ । இஷ்வரனைப் பற்றி இதி । த்ரயுத வித்யஸம்ஹவவசனேன அநுவாதபக்ஷ எவ ஸ்திரீகரத இत्याஹ ।

(சா.ஸ:) நிய்யாஸக்தா: மூத்பிண்டவத்ரதந்நாஸேதி சர்வாதிகாரதோபபத்திரிதி ஸமாதிமநூத தூஷயதி । இஷ்வரனை இதி । ஸ்வவசனேதி । நிய்யாஸக்தத்வாதேவ த் த்ரதி த்யாகவிதேரபி விரூதத்வாஸ்வவசனவிரோத இத்யர்த: । சர்வஸாஸ்த்ரவிரோதோக்த்யேவ த்ரபத்திவிதாயக ஸாஸ்த்ரவிரோதேஹி ஸித்ஸ்தே வ்யாபாதஸ்பூதிக்கரணாய விசிஷ்யாஹ । அப்போது இதி । துல்யேதிஹக்த்யாதியாகோக்தயுக்தேரிஹபி துல்யாதியர்த: । கிம் ச த்யாகவிதி ஸமர்த்யநாத்ரயமுக்தோ ஹேதுஸ்த்யாகவிதிவிபரிதானுவாதமேவ ஸாதயதீதி விரூதஹேத்வாஹஸோபாயமத்யாஹ ।

(सा.सः) उपायान्तरं कृत्वा इति - अनुवादपक्षानुगुणोपपत्तिवर्णने पर्यवसानादित्यभिप्रायः । ननु शक्तं प्रति विधिपरः; अशक्तं प्रति चानुवादोऽयमस्तु? एव सति सर्वाधिकारत्वमपि सिद्ध्यतीति शङ्कायामाह - एकेति । विरम्यव्यापारापत्तेरिति भावः - विधिपक्षे दूषणान्तरमप्याह - फलकृत् इति । भक्ति प्रपत्यो मोक्षएव फलम् - विधिपक्षे शक्तेनैव भक्त्यादि सन्त्यज्य प्रपत्तिरवलम्बनीयेति सकिञ्चन एव द्वयोरप्यधिकारी चेति गुरुलघ्वोः “भक्त्या परमया वापि प्रपत्या वा” इति विकल्पोक्तिरयुक्तेत्यर्थः । अयुक्ततामेव गुरुलघुविकल्पावकाशप्रसक्त्या विवृण्वन् तथापि फलितमाह - गुरुपायकृत्वा इत्यादिना ।

ஸ்: - வேறொரு முஃத்தாலே அதிகாரபேதம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், குரூபாயத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ப்ரமாணமன்றிக்கேயொழியும் - ல஘ூபாயப்ரோசனார்த்மாக குரூபாயத்தை விதித்து அது தன்னையே நிபேதிக்கிறதென்கையும் அத்யந்தானுசிதம் ।

(சா.தீ.) வேறொரு முஃத்தாலே, ஜானவிஸ்வாசமான்யததாலெனறபடி - ஆனால் ஸக்தவிஸயத்திலே ப்ரபதி ப்ரோசனார்த்மாக ஸக்த்யாபூபாயங்களை விதித்து அது தன்னையே நிபேதிக்கிறது. லோகத்தில் ருணானா ஸாலனுக்கு ஔபதத்தை ப்ரோசனார்த்மாக விதித்து அது தன்னையே நிபேதித்து ஔபதாந்தரவிதிக்க கண்டிலோமோ? என்னவருளிச் செட்குறார் ல஘ூபாயேத்யாதி - த்ரூபாந்த்தில டுக்ரோபதப்ரவ்யுத்ய் ஸுகரோபதத்திலே மாட்டி அததை நிபேதிக்கக கண்டோம் ஸுகரோபதப்ரவ்யுத்ய் டுக்ரோபாயவிதான கண்டிலோமென்று கருத்து

(சா.ஸ்வ:) வேறு இதி - ஃலபேதமுஃத்தாலே என்றபடி । அப்ராமாண்யேதி-அநநுஸ்தானரூபா ப்ராமாண்யப்ரஸங்஑மென்றபடி - நநு குரூபாயவிதாயகஸாஸ்த்ராப்ராமாண்யம் ந டோஷ: । லோகத்தில ருணனைக் குறித்தது ஓர் ஔபதத்தை ப்ரோசன பண்ணிபதிலே ஸுதி இறங்கின பின்பு அததை நிபேதித்து ஔபதாந்தரத்தை விதிக்கிறாப்போலே இங்கும் ப்ரபதி ப்ரோசனார்த் குரூபாயத்தை விதித்து அது தன்னையே நிபேதிக்கிறதென்று சொல்லலாமே? என்ன ல஘ூபாயப்ரோசனார்த்மாக வஸ்துத: ஁பாயங்களை ஁பாயத்வென விதித்து நிபேதிக்கிறதோ? அநுபாயங்களை ஁பாயத்வென விதித்து நிபேதிக்கிறதோ? என்று விஸ்யித்தது ஁பூபதத்தில ஁தரமருளிச் ஸெயகிறார் ல஘ூபாயேதி லோகத்தில டுக்ரோபதப்ரவ்யுத்ய்மாக ஸுகரோபதத்திலே மூட்டி அது தனனை-

(சா.ப்ர:) அதிகாரபேதம் சொல்லவொண்ணாமையாலும் இதி, அதிகாரபேதஸ்ய வக்துமஸக்யத்வாதித்ய்: - நநு ப்ராரவ்஢பங்஑காமநாவிலம்வா஑ஸத்வயோரபி ப்ரபத்யதிகாரத்வாத்தக்யமதிகாரபேதோ வக்துமஸக்ய இதி ஑ேந்ர- ப்ராரவ்஢பங்஑ஸ்ய ஸக்த்யா நிர்வர்தயிதும்ஸக்யத்வா, அவிலம்வென ப்ராபேஸ஑ ஸக்த்யா நிர்வர்தயிதும்ஸக்ய-த்வா஑ ஸக்த்யாதிமோ஑ஸா஑நாஸக்த் புரூபயதாவபி ஸ்வே஑ ஸா஑நாந்த்ரெண ஸா஑யிதும் ஸஸக்தாவேவெத்யஸக்திவ்யதிர்வென ப்ரபத்யதிகாரஸ்ய வக்துமஸக்யத்வமேவெதி மாவ. । நநு ஑்யெநாதிவா஑யவத்ப்ரோசகதயா அவ்ய்யத்ய்ஓபபதே: நாப்ராமாண்யப்ரஸங்஑ இத்யத்ர ப்ரோசகதயா஑ிஸதஸ்ய ஸக்தியோ஑ஸ்ய ஑்யெநயா஑ ஑தவாஸ்தவிஸகநன ஸா஑நத்வவத்ஸுதோ மோ஑ஸா஑நத்வமஸ்தி ந வெதி விஸ்யி வி஑ிதஸ்ய நிபேதோ அதிகாரபேதா஑ாவெ வ்யா஑த்யுபக்ரமப்ரஸக்த்யாதி டுஸ்ய இதி ப்ரத்யமகல்பெ டூஷணம஑ிப்ரயந்வாஸ்தவிஸமோ஑ஸா஑நத்வா஑ாவ் த்விநீயமபி டூஷயதி । ல஘ூபாயே-த்யாதிநா ।

(சா.வி:) ஑்யெநாதி விதிவத்ப்ரோசகதயா ஁பாஸநவித்யிஸம்வாந் வ்ய்யத்ய் மித்யாஸங்஑்ய ஑்யெநாதிஸத்ர஑ு஑நநாதி ஸா஑நத்வவந்மோ஑ஸா஑நத்வஸத்வெ நிபேதாதிவ்யா஑ாத: । மோ஑ஸா஑நத்வா஑ாவெ மோ஑நஸாஸ்த்வப்ரஸங்஑ இத்யா஑ । ல஘ூபாயப்ரோசனார்த்மாக இதி ।

(சா.ஸ:) வேறொரு முஃத்தாலே இதி । த்வயா ஸக்த்யாதிஸ்வரூபவி஑ுத்வா஑்யுப஑மென ஑க்தே஑்வெவ ம஑ுதவித்யா விலம்வ஑ஸத்வ தத்஑ஸத்வாதி஑்யாமதிகாரபேதவ்யவஸ்த்யா: கர்தும்ஸக்யத்வாதிதி ஑ாவ: । ப்ரமாணமன்றிக்கே இதி । அநநுஸ்தானலக்ஷணாப்ராமாண்யப்ரஸங்஑ இத்ய்: - நநு குரூபாயஸாஸ்த்ராப்ராமாண்யம் நானிஸ்தம் । தத்விதானஸ்ய ல஘ூபாயப்ரோசனார்த்த்வாதித்யத்ரா஑ । ல஘ூபாயேதி । ந ஑்யஸ்தி நிபேதார்த்விதானம் வெதே க்வ஑ித் ।

மூ: - அநுபாயங்களை உபாயங்களாக விதிக்கிறதென்றால் ஸ்ருதி ஸ்மृतிகள் மோहनசாஸ்த்ரங்களாக
ப்ரசாங்கிகையாலே ஶ்ரணயஸ்வரூபாடிகளும் சித்தியாத படியாம். குருக்களான க்யூபாடிவ்யாபராங்
களும் தகுக்களான ரத்னவாணிஜ்யாடிகளும் அர்த்திகள் பக்கல் விகல்பிக்கிறதுவும் அதிகாரிவி-
ஷவ்யவஸ்யாலேயென்னுமிடம் லோகப்ரசித்தம் ।

(சா.தி:) லஹூபாயேத்யாடிபாலே சாஹாரணதூஷண சொல்லி இங்கு லஹூபாயப்ரோசனார்த்தமாக வஸ்து
உபாயங்களை உபாயத்வென விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ? லோகத்தில் போலே அநுபாயங்களை உபாயத்வென
விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ? என்றும் விகல்பத்தில் வஸ்து உபாயங்களை உபாயத்வென விதித்து
நிஷேதிக்கிறதென்னும் பஶத்தை தூஷித்தார் அது தன்னையே என்னும் வாக்யஸேபத்தால் - இனி
அநுபாயங்களை உபாயத்வென விதித்ததென்னும் பஶத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார். அநுபாயங்களை
இத்யாடி - லோகத்தில் குருவான க்யூபாடிகளும் அதிலுபாயான ரத்னவாணிஜ்யாடிகளும் விகல்பிதங்களா
யிருக்கிறதில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் குருக்களான இத்யாடியால் ஆழ்வானுடைய
சரமஸ்தலோகவ்யாఖ्यानத்தில் சமவிகல்ப தோற்றவில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(சா.ஸ்வ:) நிஷேதித்தே துஷ்கரூபவியாயக் காண்கையாலே இங்கும் குரூபாயப்ரோசனார்த்தமாக
லஹூபாயவியாயம் தத்ப்ரதிஷேதமும் கூடினாலும் லஹூபாயப்ரோசனார்த்த குரூபாயவியாயம் தத்நிஷேதமும்
அஸங்கதமென்று கருத்து - த்விதீயபஶத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார் அநுபாயங்களை இதி -
இனி உபாயாந்தரஸக்தனைக் குறித்தே தத்யாஶிஷிஸ்தலஹூபாயத்தை விதிக்கிறது ஫லாதிஶார்த்தக்யே
குரூலஹூவிகல்பம் கூடாதென்னில் லோகே அர்த்திஷு குரூபூதக்யூபாதினா லஹூபூதரத்னவாணிஜ்யாதினா ச
விகல்பம் கண்டதில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் குருக்களான இதி ।

(சா.ப்ர:) நன்வர்த்தசாஹகயோகுரூலஹூபாயயோலோகே விகல்பதர்ஸனாத்த்வீதிகேஶபி ந யுக்த இத்யத்ராஹ - குருக்களான
இத்யாதினா - ரத்னபரிஷாஸக்திஸூன்யானாமெவ க்யூபாடிபக்யூதத்வதர்ஸனாதிதி ஶாவ: । நநு ஶ்ரீவத்ஸாஹ்மித்ரஸ்சர-
மஸ்தலோகார்த்தோக்தௌ “உபாயாந்தரதூஷ்கர்யாஹ்லோசத்வம் மதவாப்ரயே । சாஹநத்வென நிர்ணீதாந்ஸர்வாந் சந்நய்ய
தூரத: ॥ மாமேகம் ஶரணம் யாஹி” இத்யுக்தேஸ்தத்விரோதஸ்யாதித்யத்ர தூஷ்கர்யாந்ஸந்நய்யஸோசத்வமித்யந்வயே வா,
நேரபேஷ்ய பரத்வெ வா, விரோதோ நாஸ்தித்யபிப்ரயத்ராஹ ।

(சா.வி:) சித்தியாதபடியாம் இதி । ஶ்ரணயஸ்வரூபவோதகஸாஸ்த்ரஸ்யாபி மோஹஸாஸ்த்ரத்வப்ரசாங்காதிதி
ஶாவ: । நன்வர்த்தசாஹநஹூதயோ குரூலஹூபாயயோரேகஸ்திந்நாதிஶாரிணி விகல்போ தூஷ இத்யத்ர தத்ராபி தத்சஹ்லாதிஶாரி
ஶேதேநேவ விகல்ப இத்யாஹ - குருக்களான இதி - ஶ்ரீவத்ஸாஹ்மித்ராணா சரமஸ்தலோகவ்யாఖ்யானே, “உபாயாந்த-
ரதூஷ்கர்யாஹ்லோசத்வம் மதவாப்ரயே । சாஹநத்வென நிர்ணீதாந்ஸர்வாந் சந்நய்ய தூரத: । மாமேகம் ஶரணம் யாஹி”
இத்யத்ரேகஸ்யேவகுரூபாயவியாநம் லஹூபாயவியாநம் சேதி சமவிகல்ப: ப்ரதிபத்யத இத்யத்ர தத்ராபி உபாயாந்த-
ரதூஷ்கர்யாந்,-

(சா.ஸ:) வியாநம் வேதே ஶ்வசித் “யஸ்திந் ஹி: பூத்யிவீ - நேஹ நாநாஸ்தி” இத்யாஶேச வியாந்ஸேதோக்தேரி-
த்யத்யந்நாநுசிதமித்யுக்தம் । அத்யந்நாநுசிதத்வமேவ வியாந்நரேண விவ்ருணோதி । அநுபாயங்களை இதி ।
நநு மாஸ்துப்ரோசனார்த்தத்வம் அதிகாரஸேதேச - க்யூபாணிஜ்யநயென ஏகஸ்திந்நேவ ததுஶ்யம் ச்யாதிதி ப்ராபே
தூஷாந்நம் விஶத்யதி - குருக்களான இதி - நநு தர்ஹி சமாஶர்த்நாஹ்யுதாஹரணபூர்வகம் ப்ராசாந்நயோ:
விகல்பாபிஶாநம் கயம் ச்யாதித்யத்ராஹ ।

மூ: - ஆழ்வானுடைய சரமஸ்தலோகவ்யாఖ்யானத்திலும் இவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விरोధமில்லை- சமாवर्तनाதிகளில் குரல்புவிக்கல்பமும் அவஸ்தாவிஸே (ஈங்களாலே) ஷிடிகளாலே நியதமென்று கொள்ளாதபோது குரவிதானவைய்யமும் வரும்-

(சா.தீ:) ஆழ்வானுடைய இயாதி - இவ்வளவு, விவக்ஷிதமாகையால், அதிகாரவிஸேவ்யவஸ்தை விவக்ஷிதமாகையாலென்கை - சமாवर्तनाதிகளிலேகூற குரல்புபாயவிகல்பகண்டோமே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - சமாवर्तनाதிகளில் இயாதி । கீழே வேறொரு முத்ததாலே அதிகாரபேத சொல்லவொண்ணாமையாலென்றத்தை உபபாதிக்கிறார்

(சா.ஸா:) ஆழ்வானுடைய சரமஸ்தலோகவ்யாఖ்யானத்தில் குரல்புவிக்கல்பம் தோற்றவில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆழ்வான் இதி இவ்வளவே, அதிகாரிபேதேன விகல்பமென்றபடி - விவக்ஷிதேதி ஸ்஫ுடப்ரதிபத்தியில்லாவிட்டாலும் தாந்யர்யவிஸயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி சமாवर्तनத்தில் குரல்புவிக்கல்பதர்ஸனாது இங்குமப்படியாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் சமாवर्तनाதிகளில் இதி - மந்நஜானவிஸ்வாஸிகள் உபாஸனாஅகாரிகள், பூர்ணஜானவிஸ்வாஸர்கள் ப்ரபத்தியஅகாரிகளென்று ப்ரகூதத்திலேயும் அதிகாரிபேதேன விகல்பம் கூடுகையாலே ஸக்தனூக்கே ந்யாஅவிஸிஸ்டப்ரபத்திவிதானமுபபந்ந மன்றோ? என்ன இத்தை அநுவதித்தது தூஷிக்கிறார்

(சா.ப்ர:) ஆழ்வானுடைய இயாதினா । நநு “வேதமதீத்ய ஸ்நாஸ்யந் ப்ராஅதயாது வ்ரஜ் ப்ரவிஸ்ய” இயாதினா । “அதேததபர் தூணிமேவ தீர்தே ஸ்நாதுவா” இயாதினா । “அதிராத்ரே ஷோடிஸினம் குஹாதி । நாதிராத்ரே ஷோடிஸினம் குஹாதி” இயாதினா ச சமாवर्तनஸோடிஸிஅஹ்ணாது குரல்புவோவிகல்பு தூஸ்யதே । - ததூததாபி ஸ்யாதித்யத்ர ததாபி காலவிலம்வாஸஹதுவாஅதிகாரபேதாடேவ விகல்ப இதி “யதா வா அல்பீயாந் ஸோமரஸ: - யதா வா ஸீத்ரம் க்ருதுஸ்ஸமாபநீய.” இயாதி ஸாஸ்த்ராஅகதமதி ந விரோத இயதிப்ரயத்ராஹ - சமாवर्तनाதிகளில் இயாதினா ।

(சா.வி:) “மாதநத்வேன நிர்ணீதாந் ஸர்வாந் ஸந்யஜ்ய” இயஸ்ய ஸோசஸ்த்வமதித்யந்வயாஅகாதுநவாதுபக்ஷே- ட்யந்தாஸக்தாஅகாரப்ரதீதே: யதாஸ்துதாந்வயே நேரபேக்ஷயபரத்வ ப்ரதீதேஸ்ச ந விரோத இயாஹ । ஆழ்வானுடைய இதி । இவ்வளவே, உதந்மயாதுதா யவ - ஸ்வய்யாஹ்யாதரீத்யேவெத்யத்ர - நநு சமாवर्तनाதிஸு “வேதமதீத்ய ஸ்நாஸ்யந் ப்ராஅதயாதுவ்ரஜ் ப்ரவிஸ்ய” இயாதினா “அதேததபர்ஸ்தூணிமேவ தீர்தே ஸ்நாதுவா” இயாதி குரல்புவோஸ்ஸமவிகல்பவிதானாஸ்ச “அதி ராத்ரே ஷோடிஸினம் குஹாதி । நாதிராத்ரே ஷோடிஸினம் குஹாதி” இதி ஖ாஅாஅவதூகுரல்புவோவிகல்பவிதானாஅ சமவிகல்பவிதானம் யுஜ்யதே இயத்ர ததாபி காலவிலம்வாஸஹதுவாஅதிகாரிபேதாதுப்யுதயானப்யுதயரூபபலபேதாஅ நமஸ விகல்ப இயாஹ - சமாवर्तनाதிகளில் இதி - அவஸ்தாவிஸேஸாதிதி । காலவிலம்வாஸஹதுவாஸக்த்யாஅவஸ்தாபேத இதி ஖ாஅ: - ஂாதிஸதூதேன பலாப்யுதயானத்யுதயாதிபேதோ குஹ்யதே । ஜானவிஸ்வாஸபூர்தி: ப்ரபத்தாஅதிகார: - ஜானவிஸ்வாஸமான்ய ஖க்தாஅதிகார இதி பக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிபதி ।

(சா.ஸ:) ஆழ்வான் இதி । இவ்வளவே, விகல்பமாத்ரவிவக்ஷா । நத்வேகஸ்மிந் உவ ததூவிக்ஷேத்யத்ர: । சமாवर्तनाதுதுதாஹ்ரணம் ச ஸங்மயதி । சமாवर्तनाதிநி । சமாवर्तनம் லபு குவிதி ச தூதா । ஂாதிஸதூதேன ஸ்நானபேத ப்ராஸ்திஸ்தபேதாதி ஸங்ஹ: । அத்ராப்யவஸ்தாபேதாடேவாஅதிகாரி வ்யவஸ்தேதி பரோக்தானநூத தூஸ்யதி ।

(सा.सं.) ज्ञानेत्यादिना - अस्तूपदेशकाले तेषामपि ज्ञानादि, अनन्तरमतिकालुष्याद्वक्त्याद्युपसंहार इत्युक्तिश्च निर्मूलेत्याह । அவர்கள் इति । वचनाभावेऽपि लोकसङ्ग्रहणं किं स्वार्थम् ? परार्थं वा नोभयमित्याह ।

மூ: - அப்படி கல்பிக்கப்படுகதாலும் தன் அதிகாரத்துக்கு நிபிதமானவற்றை லோகசङ्ஹார்த்தமாக அநுஷிக்கப்படுக்கால் அவை இவன தனக்கும் பாபமாய் அதிகாரத்துக்கு விரோதான பண்ணுகையாலே தன் அநுஸ்தானத்தையிட்டு லோகசङ्ஹம் பண்ணவும் கடப்பதா தொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஶாஸ்த்ரமதங்களானால் அவற்றில் லோகத்தார்க்கு ஶக்யமாய், அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொன்றைத் தான் அநுஷிததுக காட்டி லோகத்தாரையதிலே நிலை நிறுத்துகையே லோகசङ्ஹமென்று ஶ்ரீமீதாஶாஸ்யத்திலே அருளிச் செய்தார்.

(சா.பி) ப்ரபந்ரென்னுமிடத்தில் வ்ருணமிலலாவிட்டாலும் வ்யத கல்யம்? என்றருளிச் செய்திறார் அப்படி கல்பகக இயாதிபால் லோகசङ्ஹ பண்ணககடப்பதாவது? லோகசङ्ஹ பண்ணினதாகாதென்றபடி லாக்மசङ்ஹ தானெப்படியிருக்கும்? என்னவருளிச் செட்கிறார் தனக்கிரண்டு இயாதி. தனக்கு நிபிதத்தை அநுஷிததுககாட்டுமது, லோகசङ்ஹமாகாதென்கிறார்

(சா.ஸ்வா) அப்படி இதி - கல்பககபடக்காலும் இதி - பூவோக்தரித்யாவித்பிபக்ஷ் ப்ரகாரந்த்ரெணோபபந்ர மாகையால் கல்பககப்ரமாணமில்லை, ஶ்ரான்த்யா கல்பித்தாலு மென்றபடி - பண்ணவும் கடப்பதா தொழியும் இதி - லோகசङ்ஹமாகமாட்டாதொழியுமென்றபடி ஶாஸ்த்ரோதிததர்மத்யயத்திலு லோகஹிதான்தரதர்மானுஸ்தானமே லோகசङ்ஹமாகையாலிங்கு லோகசङ்ஹ கூடுமோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் தனக்கு இதி - தனக்கு அநுமதமாகவேணுமென்று நிர்வந்த்ரமுண்டோ? யதா கதாச்சி-
க்ஷாஸ்த்ரவிஹிதத்வமே அமையாதோ?

(சா.ப்ர:) அப்படி கல்பகக இயாதினா - நிபிதௌலோகஸ்ய சङ்ஹாஹ்த்வே “ஸக்தா: கர்மண்ய வித்வாஸோ யதா குர்வந்தி பாரத | குர்யாதித்வாஸ்ததா ஶக்தசிவகிபுலோகசङ்ஹம் || ந பூதிஶ்வே ஜநயேதஜானா கர்மஸங்க்ஷிநாம் | ஜோபயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வானுக்தஸ்சமாச்சரிந்யேதத்யாஶ்யானே ஆத்மந்யகூத்ஸநவித: கர்மணிஸக்தா: கர்மண்யவர்க்ஷனிய ஶவந்தா ஆத்மந்யகூத்ஸநவித்யா ததஶ்யாஸரூபஜ்ஞானயோகேநாதிதூதா: கர்மயோகாதிதாரிண: கர்மண்யவர்க்ஷனிய ஶவந்தியோகமேவ யதா ஆத்மதர்ஷநாய குர்வந்தி ததா ஆத்மநி கூத்ஸநவித்யா கர்மவ்யஸக்தோ ஜ்ஞானயோகாதிதாரயோக்யோ அபி வ்யபதேஸ்யசிஸிஷ்ட. லோகரக்ஷணார்த்த ஶ்வாச்சரேண ஶிஷ்டலோகானா தர்மநிஸ்சய் சிகிபு: கர்மயோகமேவ குர்யாத் | அஜானாமாத்மந்யகூத்ஸநவித்யா ஜ்ஞானயோகோபாடானாஸக்தானா முமுக்ஷுநா கர்மஸங்க்ஷிநாமநாதிதர்மவாஸநயா கர்மண்யேவ நியதத்வெந கர்மயோகாதிதாரிணா கர்மயோகாதந்யதாத்மா-
லோகநஸாதிதநஸ்திதி ந பூதிஶ்வே ஜநயேத் கி ததாஶ்ரானி கூத்ஸநவித்யா ஜ்ஞானயோகஸக்தோ஽பி பூவோக்தரித்யா கர்மயோக எவ ஜ்ஞானயோகநிரபேக்ஷ ஆத்மாவுலோகநஸாதிதநமிதி பூதிஶ்யா யுக்த: கர்மவாச்சர்ந கர்மஸுவுகூத்ஸநவிதா ப்ரீதி ஜநயேதித்யேததி்ரோத மஶிப்ரயந்ரிதி ப்ரஸங்க்ஷமயாஹ தனக்கிரண்டு வழிகள் இயாதினா |

(சா.வி:) கடப்பதாதொழியும், ந சித்யேத் - லோகசङ்ஹார்த்தகர்த்தவ்யவித்யமஹ தனக்கிரண்டு வழிகள் இதி - ஶ்ரீமீதாஶாஸ்யத்திலே, “ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாஸோ யதா குர்வந்தி பாரத | குர்யாதித்வாஸ்ததா ஶக்தசிவகிபுலோக சङ்ஹம்” இதி ஶலோகவ்யாஶ்யான இதி ஶாவ: |

(சா.ஸ:) அப்படி இதி தனக்கும் பாபமாய் இத்யநெந ஶ்வார்த்ததா - கடப்பதாது இத்யந்நெந பரார்த்ததேயுக்த ஶவதி | கடப்பதாது, ஶக்ய ந ஶவதி-ப்ரபதி தர்மவிபரிததயா ஶ்வானுஸ்தானஸ்ய பரானர்த்தபலகத்வாதிதி ஶாவ. - தர்ஹி கிதூஸா லோகசङ்ஹ இத்யநாஹ - தனக்கு இயாதினா - லோகத்தார்க்கு, ஶுதோ நிர்ணயா ஶாமர்த்த்யேந ஶிஷ்டாச்சாரதததூதிநா ஶுஸமானஸதாச்சாரகத்வெந ஶ்ரஹணமேவ லோகசङ்ஹணமித்யாஸய: |

மூ: - அல்லது சந்யாசிக்கு நிஷித்தமான गृहस्थैकान्तधर्मத்தை சந்யாசி அநுஷித்துக்காட்டுமது லோகசङ्஑ஹர்யமாகாது. இது அஜாதிஸ்ட்஑னமாமத்தனை - இ (அ)ப்படியே ப்ரப்த்யா஑ிகாரிக்கு நிஷித்ததையவன் தானே கைङ्஑ர்யபுத்தியாலே அநுஷிக்கையும் ஸ்வா஑ிகாரவிர஑்டம் ।

(சா.தீ:) அல்லது சந்யாசித்யாதி । இது தானே தாம்? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார். இது அஜெத்யாடியால். பூர்வாக்யத்திலே दृष्टान्तं காட்டி அத்தை ப஑த்தில் ஁ப஑஑்஑ரிக்கிறார் இப்படியே யென்று. ஆனாலும்முதலய ப஑த்தில் எங்ஙனே ஑்ம்ங்களை கைङ्஑ர்யபுத்தியா அநுஷிக்கிறார்கள்? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார்.-

(சா.ஸா:) ஑்ரிபாப்யகாரோக்திக்குத்தான் ஑ியாமகமெது? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார். அல்லது ஑ிதி । அல்லது, அபிது என்றபடி. லோகசङ्஑ஹர்யமாகாவிட்டாலும் வி஑ிதானு஑ானமாகாதோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார். அஜெதி-லோகசङ्஑ஹில்லாவிட்டாலும் தனக்கு நிஷித்தமாகையால் நிஷெ஑்ரூபாஜாதிஸ்ட்஑னமாமென்றபடி, யதா, ஑ர்வेषாं சந்யாஸிநா गृहस्थधर्मानुष्ठापकतया லோகசङ்஑ோ-பரூபாஜாதிஸ்ட்஑னமாமத்தனை என்றபடி ஆனாலும் ப்ரகூனத்தில் வ்யாஸா஑ிகள் ப்ரப்த்யா஑ிகாரி களானாலும் அவர்களுக்கு ஁பாஸநானு஑ானம் மோ஑ார்யாபிஸந்஑ியன்றிக்கே கைङ्஑ர்யரூபதயா அவர்கள் அநுஷித்தால் பா஑கமில்லையே? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் அப்படியே ஑ிதி - ஆனால் ஑ரபெ஑்யவி஑ிப஑த்திலும் அநபெ஑ித஑்மானு஑ானத்யா஑் ப்ரஸङ्஑ி யாதோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார்

(சா.ப்ர:) க்ரமயோ஑ா஑்ய஑ாட்மாவுலோகநஸா஑னமஸ்தீத்யநேன க்ரமயோ஑ாஜானயோ஑யோ஑ு஑யோ: ஑ாஸ்த்ரானுமததவ்யுக்தம் - க்ரமயோ஑ா஑ிகாரிநா க்ரமயோ஑ானு஑ானேன க்ரமஸு ப்ரீதி ஜநயெ஑ித்யநேன ஑க்யேநைவ லோகசङ்஑ஹ:கார்ய ஑த்யுக்தமிதி பாவு: - நநு பக்தியோ஑ா஑ிவி஑ாயக஑ாஸ்த்ராணி ப்ரபந்நானா கைङ्஑ர்யதயா தத்஑ோ஑கத்வேன ப்ராமாண்யம் பஜந்தீத்யத்ர தेषா ஑்வா஑ிகாரவிர஑்டத்வா஑ேவ தेषா கைङ्஑ர்யரூபத்வமபி ந யுக்தம் - அந்யதா ஑ர்வेषா நிஷித்தா-நாமநு஑ானஸ்யாபி கைङ्஑ர்யத்வப்ரஸङ்஑ ஑ிதி பா஑கமபிப்ரயந்நநபெ஑ிதானாமப்யவிர஑்டானாமேவ கைङ्஑ர்யதயானு஑ேயத்வ ப்ர஑்நனேன ப்ரபந்நானாமுத்ரகைङ்஑ர்யஸ்யாஸித்தி஑ங்காं ச பரி஑ரதி - இப்படியே ப்ரப்த்யா஑ிகாரிக்கு ஑த்யா஑ிநா-நநு ஑ர்வ஑்மானித்யா஑: க்ரமஜானபக்தியோ஑ா஑ித்யா஑ாङ்஑கத்வவி஑ிபரத்வே ஑்வ஑஑்தா஑ிகாரத்வபङ்஑ப்ரஸङ்஑: ।

(சா.வி:) அஸக்த:, ஆத்மநி க்ரத்ஸநவித்தயா க்ரமண்யஸக்தோ஑ி லோகசङ்஑ஹர்ய க்ரூர்யா஑ித்யர்ய: - நநு வ்யாஸா஑ிபரூபாஸந கைङ்஑ர்யதயானு஑ீயத ஑த்யத்ர ஑்வரூபவிர஑்டஸ்ய நிஷித்ததயானு஑ானாஸம்பவ:, கைङ்஑ர்யதயானு஑ேயத்வே நிஷித்தானா ஑ர்வेषாமபி கைङ்஑ர்யதயானு஑ானப்ரஸङ்஑:, அதஸ்வா஑ிகாராவிர஑்டஸ்யாङ்஑த்வேநாநபெ஑ிதஸ்யாபி ஑ாஸ்த்ரீயஸ்யைவானு஑ான கைङ்஑ர்யரூபமித்யா஑-இப்படியே ஑ிதி - நநு ஑்வா஑க்யக்ரமயோ஑ாஜானயோ஑பக்தியோ஑ த்யா஑ோ஑்஑தயா ந வி஑ீயதே ।

(சா.ஸ:) ஑தத்ரிபரீதலோகசङ்஑஑்஑ணமித்யா஑ - அல்லது ஑ிதி - அஜெதி । “ஸङ்஑஑ாய ச லோகஸ்ய” ஑ிதி ஑ி஑்஑ஸ்ய லோகசङ்஑஑்஑ணமபி ஑ித்யதயா வி஑ிதம் - யதோக்தமர்யா஑ாதிக்ரமே த஑திக்ரமஸ்யா஑ித்யர்ய: । கைङ்஑ர்யபுத்தியா த஑நு஑ானமபி ந யுக்தமித்யா஑ - இப்படி ஑ிதி - லோகசङ்஑஑ோக்தநயேநேத்யர்ய: - கेषா஑்஑ித்த்ரமானா த஑ுத்தயநு஑ானமகரணே ப்ரத்யவாயா஑ித்யா஑ ।

(सा.सं.) विहिताकरणे निषिद्धकरणस्याप्यावश्यकत्वादिति भावः । निषिद्धकरणावश्यंभावपरिहा
रमाशङ्कते - निषेधेति व्यापारमिदं लालायाम् इति - न हि हिंसानिवृत्तिरपि करणव्यापाररूपा
- हिंसारूपव्यापारविराममात्ररूपत्वात् । व्यापाररूपत्वाभावादेव स्वरक्षणार्थव्यापारत्वमपि नास्तीति
भावः - अत्रात्र इति - त्यागविधेः, अतो न निषिद्धकरणावश्यंभाव इति भावः - परिहरति ।
निवृत्तिरपि इति - ईक्षणस्य लक्ष्ये प्रवृत्तेरिव निवृत्तेरपि 'नेक्षेतोद्यन्तम्' इत्यादि विधिबलान्मनः
कायोभयव्यापारत्वावगमात् - विषयभक्षणादिनिवृत्त्यादेस्स्वरक्षणार्थत्वावगमाच्च लोकवेदसिद्धिर्मात्रेण इत्युक्तम्
- ततश्च प्रागुक्तदोषो दुर्वार इति भावः - पुनः परपक्षसमाधानमाशङ्कते - अत्र विधीति - यथा
“न हिंस्यात्” इति निषिद्धापि हिंसा “अग्रीषोमीयम्” इति विधिबलादभ्युगता ।

(सा.सं.) तथात्रापि विशेषविधिबलात्सर्वधर्मत्यागस्स्यादिति शङ्कितुराशयः । दृष्टान्तराद्वैषम्यमभिप्रेत्येह परिहरति । प्रपन्नग्राहण इति - अयं भावः । अग्नीषोमीयादयोऽनन्यथासिद्धविधिसिद्धाः - अविगानेन सर्वैश्शिष्टैरप्युपादीयन्ते । न चेयं विधिरनन्यथासिद्धा - सर्वप्रमाणसम्प्रदायविरुद्धार्थस्यैव मयोपपादनात् । प्राचीनैरद्यतनैश्च सर्वैः प्रपन्नैश्शास्त्रीयमर्यादैव ह्यविगानेनाचर्यत इति विधौ सत्याचारस्य होलकाद्याचारवदन्यथाप्युपपत्तिस्स्यादित्यत्राह । यथाप्रमाणमिति । विरोधपरिहारमाशङ्कते - यावज्जीवमिति - तदापि त्यागः किमसम्भावितानाम्? उतसंभावितानामिति विकल्प्य दूषणमाह - अप्रमाणम् इत्यादिना - विधिक्कवेण्डा अप्रसक्तप्रतिषेधायोगादित्यर्थः । इत्थं पक्षान्तरनिरासेन फलितां स्वपक्षोपादेयतां निगमयति ।

मूः - ஆகையாலே உபாசனத்தில் வரும் கர்மாஐங்ங்களாலே நிரபேக்யாயிருக்கிற ப்ரபுத்திக்கு அங்மாகவொரு ஧்மங்களையும் பற்றவேண்டாவென்கையே த்யாகவிதபகத்துக்கு உசிதம் । இந்த த்யாகவிதியான பக்தன்னிலும் உபாயாந்தரசாமர்ய்யில்லாதார்க்கும், அதுண்டாகிலும் விலம்வகமரல்லாதார்க்கும் ப்ரபுத்தியில் அதிகாரம். இப்படியானாலொரு ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை.

(சா.தி:) ஆகையால் உபாசனத்தில் இத்யாதியால் - ப்ரபுத்திக்காக ஒன்றையும் பண்ணுமத்தைத் தவிர்த்தென்று நிரபேக்ய விதபகத்தில் அர்யம் இந் நிரபேக்யவிதபகத்திலும் இப்பதத்தில் அதிகாரவிசேஷ தோன்றாவிட்டாலும் அநுவாதபகத்தில் அதிகாரமென்கிறார் இந்த த்யாகவித்யாதி- இந் நிரபேக்யவிவக்யில் ஶாஸ்விரோதமில்லையென்கிறார். இடபடியானாலென்று யதூ, அஶுத்னும் விலம்வகமனும் அதிகாரியெனனும் தெங்ஙனே? இங்கு அதிகார சொல்லவில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படியானாலென்று- அந்யதாஶுத்திவித்யாகஶாஸ்வ வர்யம்மென்றபடி நநு ப்ரவாசார்யர்களுக்கு இஸ்ஸலோகத்தில் ஶர்வ஧்மஸ்வரூபத்யாகவித்யமாக விவாதமுண்டாயிற்றெனபர்கனே?

(சா.ஸ்வ:) ஆகையால் இதி - இப்படி விதபகநிர்வஹ்பண்ணில் அதிகாரசொல்லாமையாலே ஶர்வாதிகாராஸித்தி ப்ரஸங்கியாதோ? விசேஷாகத்யஶாவத்தாலே ஶர்வாதிகாரத்வம் ஶித்திக்குமென்னிலப்போது உபாயாந்தரசாமர்ய்யுக்கும் அதிகார ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். இந்த த்யாகிதி- விதபக்த் தன்னிலும் இதி - கார்ப்ந்யரூபாங்விதபகத்தில் போல் இந்த நிரபேக்யவிதபகத்திலுமென்ற படி - இப்படி விதபகத்தில் ஶர்வ஧்மநிரபேக்யத்திலே தாத்பர்ய சொன்னது கூடுமோ? ஶர்வ஧்மானு பரித்யஜ்ய என்று ஶ்ரூபத்யாகவிதியே ஶதஸ்வாஸ்யமிருககையாலே இந்த பகத்தில் ஶதாஸ்வாஸ்ய ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படியானால் இதி - வஹுப்ரமாண விரோதி கிஶ்விச்சுத்வ ஶ்வாஸ்யாபேக்யா ததவிரோதி கிஶ்வித்தபதாஸ்வாஸ்யமுசிதமென்று கருத்து - யதூ, இப்படி அதிகார சொன்னது கூடுமோ? அதுக்கு வோதகஶத்யமில்லையே? அர்யாத்கல்பிக்கிறோமென்னில் அதிப்ரஸங்கம்வாராதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்- இப்படியானால் இதி । இப்படி அதிகார மில்லையாகில் ரூபாயவித்யாகவஹுப்ரமாணவீர்ய்யப்ரஸங்கத்தாலே

(சா.ப்ர:) ஆகையால் இத்யாதினா - एवं च नैरपेक्ष्यविधिपक्षे, सर्वधर्मत्यागविधिपक्षे प्रसजिता शक्ताधिकारत्वासिद्धिः भवत्यननुष्ठानप्रयुक्ततच्छास्त्राप्रामाण्यप्रसङ्गश्च नास्तीत्याह । இந்த த்யாகவிதியான இத்யாதினா - நநு ஶாப்யகாரஸந்நிதாவேவ கைசிதாசாரீர்ஸ்த்யாகோஶநூதத இத்யுத்தே: கைசிதத விதீயத இத்யுத்தே: ஶுபயோர்ஶாப்யகாரீர்ப்ரதிபேதாத்ரதிபித்தம்நுமத் ஶவதீதி ந்யாயாஸ்வ஧்ம ஶ்ரூபத்யாகோஶபி-

(சா.வி:) இதி - एवं नैरपेक्ष्यविधिपक्षे प्रपत्तेस्वरूपत्यागाङ्गकत्वपक्षोक्तदोषो नास्तीत्याह - இந்த த்யாகிதி - இப்படியானால், एवंபகாரசுத்தே - ஒரு ப்ரமாணங்களுக்கும் இதி - விலம்வகஶாணாமுபாஸநா நுஸ்தானம்ஸ்தீதி நானுஸ்தானலக்ஷணாப்ரமாண்யம் நவா ப்ரபுத்திரக்தாதிக்காரத்வவோதகஶாஸ்விரோதப்ரஸங்க. । நாபி விகல்பானுஸ்தானாநுபபுத்திசுத்தி ஶாவ: । நநு ஶாப்யகாரஸந்நிதாவேவ கைசித்த்யாகோஶநூதத இத்யுத்தே:

(சா.ஸ:) இதி - उपासने प्राप्तयज्ञादेरिह च बह्वविद्यात्वाविशेषात्प्राप्तौ तन्निरपेक्षत्वं त्यागविधिबोध्यमित्यर्थः । परोक्तकर्मत्यागविधिपक्षात्मिकस्य वैषम्यमित्यत्राह -இந்த இதி - பரபகது தயோரூபாயாந்தரணாமப்ரபுத்தவென த்யாகவித்யயோகாத்ரபுத்தாவதிகார ஶித்திவீர்ய்யமிதி ஶாவ: ।

மூ: - பூர்வாசார்யர்களும் இவ்விடத்தில் சர்வதர்மஸ்வரூபத்யாகம் ப்ரபத்யஜ்ஞமென்றும், இப்படியன் றென்றும் விவாதம் பண்ணினார்கள் என்று. ப்ரபத்திக்கு அதிகாரமான ஆகிஷ்ணயமும், ப்ரபத்தியினு டைய நரபேக்யமும், இச்சரமஸ்லோகத்தில் எந்த பதங்களிலே விவதிக்கை உசிதமென்று விமர்சித்தார்கள் எத்தனை.

“அதிகாரம் பூரஸ்கூத்யோபாயஸ்ய நிரபேக்யதாம் ।

(சா.தீ.) அங்கொரு பதத்தில் அவர்கள் சர்வதர்மஸ்வரூபத்யாகத்தை அநீகரித்தார்களே? என்னவருளிச்செய்கிறார் பூர்வாசார்யர்களுமென்று துடங்கி இஸ்ஸலோகத்தில் பூர்வர்களுடைய விவாத மந்யவிஷயமென்னுமததைக்காட்டுகிறார் அதிகார பூரஸ்கூத்யேத்யாதிபால - சர்வதர்மான் பரத்யஜ்ய என்னுமிடத்து அநுவாதமாகையால் அதிகாரத்தை முன்னே சொல்லிப்பின்பு உபாயத்தினுடைய நரபேக்யத்தை ஁கஸ்தத்தாலே சொல்லுகிறது. சரமஸ்லோகமென்று சிலர் சொன்னார்கள்

(சா.ஸ்வ.) விரோதம் ப்ரஸஜ்ஞிக்குமென்று கருத்து இடபடி ஸ்ரூபத்யாகவிதம்சர்வதா஁கடாதென்று சொன்னது ஁டுமோ? பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்ரூபத்யாகமஜ்ஞமோ? அன்றோ? என்று விவாதபண்ணினார் களென்று சம்ப்ரதாயபரபரே விரோதிபாதோ என்னவருளிச்செய்கிறார் பூர்வாசார்யர்களும் ரதி - இப்படி விவாதமில்லையாகில் ஸ்ரீபாப்யகாரம் மந்நித்யிலே சிலர் த்யாகமஜ்ஞமென்று விண்ணப்பம் செய்க சிலர் த்யாகமஜ்ஞமென்றென்று விண்ணப்பம் பண்ண அததை ஸ்ரீபாப்யகாரம் நிவாரணம் பண்ணாமலிருந்ததாக சம்ப்ரதாயகேழ்க்கையாலே த்யாகவிதபதமும் பாப்யகாராபிமதமன்றோ? கிஷ்ண நரபேக்யவிதபதத்தில் சரமஸ்லோகத்தில் அதிகாரவோதக ஸ்தத்தில்லாமையாலே “ஸ்ரோதவ்யஸேஷ மில்லாதபடி,” என்று பூர்வோக்தவிரோதமும் ப்ரஸஜ்ஞிபாதோ என்ன காரிகையாலே உத்தார்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார் அதிகாரமத்யாதினா சரமஸ்லோகம் பரத்யஜ்யேத்யநானுவாதபதே ஆகிஷ்ணயரூபாதிக்காரம் பூரஸ்கூத்ய உபாயஸ்ய ப்ரஜேத்யத்ர விஹிதஸ்ய தர்மான்தரநரபேக்யமேகஸ்ததேன வத்திதி கேசிதவ்யவிதோ விது: ।

(சா.ப்ர.) பாப்யகாராபிமத எவதி ததூஷணே அபஸித்யந்தஸ்யாதத்யத்ர த்யாகாஜ்ஞத்யநுவாதயோவிவா- தாவிஷயதவோக்திபூர்வகமாகிஷ்ணயநரபேக்யயோ ப்ரதமபாதிக்கபதாப்யா வோத்யத்வ ப்ரதமபாதிக்கோகநிஷேதாப்யா வோத்யத்வ சாசார்யாணா விவாதவிஷயமதிதர்ஸ்யந் பாப்யகாராபிதிஷேதஸ்ய பததவ்யே஁ப்யத்யவிரோதாபாவோ நிதானமத்யா஁ - பூர்வாசார்யர்களும் இத்யாதினா । அதிகாரம் பூரஸ்கூத்யேத்யாதி । உபாயாந்தரஸூந்யத்வரூபமாகிஷ்ணய ப்ரதமபாதிக்கதவ்யத்ய: । வத்திதி, ஸ்லோக இதி ஸேஷ: ।

(சா.வி.) கௌசித்யித்யந் இத்யுத்தேசத்ர உபயேஷா விவாதே பாப்யகாரேரபிதிஷேதாததப்ரதிஷித்யநுமதமதி ந்யாயாத்ஸ்வரூபத்யாகாஜ்ஞவிதபதோ பாப்யகாரஸமத எவத்யாஸஜ்ஞத்வ ஸ்ரூபத்யாக: ப்ரபத்யஜ்ஞமதி வத்வ ச தेषா விவாதபதம் ந பவதி । கிந்த்வாகிஷ்ணய கஸ்திந்யதே ப்ரதிபாதி, நரபேக்யம் கஸ்திந்யதே ப்ரதிபாதிமதி விவாதவிஷய: - ததஸ்தத்வ த்யுத்தேசதே ஆகிஷ்ணயம் ப்ரதிபாதிமதி கேசிதா஁: । மா ஸுச இத்யத்வ கேசித் । தத்ரோபயத்யாபி விரோதாபாவாப்யகாரா உதாஸாஸ்திரே இத்யா஁ - பூர்வாசார்யர்களும் இதி । ப்ரதமபாதினா நரபேக்யமேகபதவிவதிதம், த்வித்யபாதினாமாகிஷ்ணய மாஸுச இத்யத்ர விவதிதமதி ஸ்லோகதவ்யேநா஁ । அதிகாரம் பூரஸ்கூத்யேதி । நரபேக்யம் பூரஸ்கூத்யேதி ச வத்தி ।

(சா.ஸ:) நந பூர்வேவ ஸ்ரூபத்யாக: ப்ரபத்யஜ்ஞமதி கேசித், நேத்யபரே, கத்யமத்யாய விவாத உபஸாம்யதீ- த்யத்வா஁ । பூர்வேதி । விவாதோ நேதத்வவிஷய: । கிந்த்வந்யவிஷய இத்யுத்தமேவ காரிகையா விஸதயந் ஸஜ்ஞ஁தி - அதிகாரமத்யாதினா அநுவாதபதே த்யஜ்யேத்யநேந ஆகிஷ்ணயரூபமதிக்காரம் ப்ரதமமூபஸ்தாய ஁கஸ்ததேந உபாயஸ்ய நரபேக்யம் ப்ரபத்யந் வத்திதி வாக்யயோஜனா க்ஷலா விது: ।

मूः - एकशब्देन वक्तीति केचिद्वाक्यविदो विदुः ॥

नैरपेक्ष्यं पुरस्कृत्य विहितस्य लघीयसः ।

उपायस्याधिकारं तु शोकद्योत्यं विदुः परे ॥

इत्थमर्थाविशेषेऽपि योजनाभेदमात्रतः ।

प्राचां (विमर्शः) विवादस्संवृत्तो भाष्यकारैरवारितः ॥”

(सा.दीः) वेदेषु किल आचार्याः नैरपेक्ष्य विशिष्टमात्रं उपायं विधिं अतिन अधिकारं माशुचः एतन्मया वाक्योक्तशोकतत्तायाः सूचितं तद्वद्वेत्तुं सौम्येणानां कल्लेनैक - इत्थमिति । अर्थेति विशेषमिल्लेयदाकिञ्च यो जनाभेदमात्रं तत्तायाः पूर्वाचार्याः कल्लेन विवादं मुण्डायिन्नु अर्थाविशेषं तत्तायाः श्रीभाष्यकारं विवादं निवारितं तिल्लेय इरण्णं -

(सा.स्वाः) परेतु परित्यज्येत्यत्र नैरपेक्ष्यविधिं पुरस्कृत्य विहितस्योपायस्य लघुभूतस्य माशुच इत्यत्र शोकद्योत्यमधिकारं विदुः - एवं पक्षद्वये वाक्यार्थस्याविशेषेऽपि कुत्र विवक्षितमिति योजनाभेदमात्रेण प्राचां विवादः संवृत्तः । भाष्यकारैरयमेव विवादः अवारितः । नतु स्वरूपत्यागविवाद इत्यर्थः ।

(सा.प्रः) मुख्यवृत्त्या बोधयतीत्यर्थः - यद्वा, भगवानिति शेषः । नैरपेक्ष्यमित्यादि - नैरपेक्ष्यं प्रथमपादेनोक्त्वा शरणं व्रजेति विहितस्य उपायस्याधिकारभूतमुपायान्तरराहित्यं तत्साध्यशोकनिवृत्तिं प्रतिपादकांशे ज्ञेयमित्यर्थः - इत्थमित्यादि - पक्षद्वयेऽप्यकिञ्चनाधिकारिणो निरपेक्षो पायवरणविधिरित्यविरोध इति भाष्यकाराभिप्राय इति भावः - एवं च “स्वस्ववर्णाश्रमाधीनं कर्म न त्याज्यमेव तत् । यावदेहं प्रपन्नैश्च त्यागहेतोरदर्शनात् ॥ विहितेषु व्यवस्थानं प्रपन्नानां प्रपञ्चते । श्रुतिस्मृत्यादिविहितमनुष्ठेयं तु नैत्यकम् ॥” इत्यादिभिश्च श्रीविष्णुचित्तवरदाचार्यादिभिः स्सर्वधर्मस्वरूपत्यागस्य निरस्तत्वात्तत्सर्वाकार एवापसिद्धान्तमप्रा

(सा.विः) भगवानिति शेषः । लघीयस इति नैरपेक्ष्यविशिष्टविधाने केवलप्रपत्तिरेव नैरपेक्ष्यविशिष्टप्रपत्तिविधिरिति अनुष्ठानलाघवम् । नैरपेक्ष्यांशे अज्ञातज्ञापनमेव विधिव्यापार इति च लाघवम् । त्यागाङ्गविधौ तु अङ्गांशे निर्वर्तकत्वापत्त्या गौरवमिति भावः । शोकद्योत्यमिति । माशुच इति शोकनिषेधेन शोको व्यञ्जितः । शोकश्चोपायान्तरानधिकारप्रयुक्त इति उपायान्तरानधिकारलक्षणाकिञ्चन्यं प्रपत्तेरधिकार इति शोकद्योत्य इति भावः ।

(सा.संः) विशिष्टविधिपक्षे अधिकारबोधकांशः क इत्यत्राह - नैरपेक्ष्यमिति । त्यज्येत्यनेन नैरपेक्ष्यं प्रथममुपस्थाप्य द्वितीयपादेन विहितस्य स्वरूपतः परिकरतश्च सकृत्त्वेन सुकरत्वेन च लघीयसः उपायस्याधिकारं शोकद्योत्यम् । - शोकस्यैतदाकिञ्चन्यजन्यत्वादिति भावः । प्रकृते किमित्यत्राह । इत्थमिति । अनेन रूपेणाकिञ्चनस्यान्यानपेक्षं प्रपदनमित्यर्थस्याविशेषेऽपि योजनाद्वयस्य च-

மூ: - அஜாதபூர்வவூத்தான்தை: யதத்ராரோபிதம் பரே: ।

தது ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹீர்நிர்மூலமிதி டர்ஸிதம் ॥

(சா.டீ:) சமமாகையால் ஒன்றைத்தள்ளலிலலைபென்று கருதது அஜாதேதி । பூர்வவூத்தான்தமறியாதவர்களால் சரமஸலாகத்தில் சர்வதர்மஸ்வரூபத்யாகவிஷயவிவாதமுண்டாகிறதென்று யாதொன்று அரோப்ய்சொல்லப்பட்டது அது நிர்மூலம் - அடிகாலத்திலில்லையாலிடபால் பட்டவாகளால் அரோபிதமென்று எங்களாழ்வான், திருகருகைப்பிரான பிள்ளான் முதலானார்களால் காட்டப்பட்டதென்கை தனு ஜானவிஸ்வாஸபூர்ணா ப்ரபத்யதிகாரிகள், ஜானவிஸ்வாஸமந்நா பக்த்யதிகாரிகளென்றால் அநிஷ்சொன்னீர்? ஆனால் இட ஸரணமஜானா - அவித்யானா டேவெ யதிபரிவூதயா வா விடதயா இத்யாடிக்கு நிர்வாஹமெங்ஙனே? இங்கு அஜானாமவித்யா: என்று சொல்லுகிறது. அஜரையும் விஜானதாமித்யாடிபால் ஜானாதிகரையும்மன்றோ? ஆகையாலே தத்யதிரித்கரான மந்நஜானவிஸ்வாஸந் பக்த்யதிகாரிகளென்று சித்தியாதோ?

(சா.ஸ்வ:) அஜாதபூர்வவூத்தான்தை: பரே: ஸ்வரூபத்யாகவிவாத எவாவரித இத தத்ர பாப்யகாரவிஷயெ யடாரோபிதம் தது ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹீர், ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவரடாசார்யவாடிஹசாஸ்பூவாஹார்ய ப்ரபூதிபிர்நிர்மூலமிதி சாஷாடபுடேஷமுஷெந் “ஸ்வஸ்வவரணாஸ்ரமாபூதீந் கர்ம ந த்யாஜ்யமேவதத் । யாவதேஹ் ப்ரபந்நேஸ்ச த்யாகஹேதாரடர்ஸிதாந் ॥ ஸ்ருதிஸ்மூத்யாடிவிஹிதமனுஷாந் து நேத்யகம் ।” இத்யாடி நிவந்நமுஷெந் ச டர்ஸிதமித்யர்த: -இப்படி மந்நஜானவிஸ்வாஸந் பக்த்யதிகாரிகளென்கிற பக்தத்தில் டூஷண்சொன்னது கலுமோ? “இட ஸரணமஜானாமிடமேவ விஜானதாம் । இட திரிதர்பதா பாரமிடமான்த்யமிஷ்சுதாம் ॥” என்கிற பகவத்சாஸ்த்ரவதநத்தில் அத்யந்நாஜானிகளுக்கும் அதிகஜானவிஸ்வாஸருகடும் ப்ரபத்யதிகார்சொலலுகையாலே ।

(சா.ப்ர:) மாணிகத்வம் சாவதேடித்யபிப்ரயந்நாஹ - அஜாதேத்யாடிநா - நந்வேவ் பரந்யாஸஸ்யாகிஷ்ணாதிதாரத்வே “அஜஸர்வஜபக்தானா ப்ரபத்யாவிதாரிதா” இத்யாடிபிரஜான சார்வஜபக்த்யாடிநாமதிதாரத்வோக்தி: கதமிதி ஷக்ஷாமநூத தேஷாமதிதாரத்வஸக்ஷாவஹப்ரமாணானாமர்தாந் வடந்நஜானாடிநாம்,-

(சா.வி:) அஜாதபூர்வவூத்தான்தைரिति - நேரபேஷ்யவித்யபிப்ராயேண பூர்வாசார்யவிசாரஸ்வூத: - தடஜானதிர்வாசீநேஸ்த்யாகாஹிவிதமாஸ்தித்ய விவாத: கृत இத்யாரோபிதமிதி பாவ. - அந்யதா பரஸ்பரவிருத்பகாபிதானே பாப்யகாரேரந்யதரபகத்ய நிபேத எவ கृतஸ்யாத் । தஸ்தாத் த்யாகவிதபகத்யஸ்தாத் த்யாகவித்யா ந பவதீதி பாவ: - அத்ர தடானிந்நதஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாசார்யாடி ஸ்ரீஸூக்திரேவ ப்ரமாணமித்யாஹ - ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹீரिति । ஸ்வப்ரத்யேஷு ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவரடாசார்யாடிபிஸ்வரூபத்யாகஸ்ய “ஸ்வஸ்வவரணாஸ்ரமாபூதீந் கர்ம ந த்யாஜ்யமேவ தத் । யாவதேஹ் ப்ரபந்நேஸ்ச த்யாகஹேதாரடர்ஸிதாந் ॥ விஹிதேஷு வ்யவஸ்தாந் ப்ரபந்நானா ப்ரபஷ்யதே । ஸ்ருதிஸ்மூத்யாடிவிஹிதமனுஷாந் து நேத்யகம்” இத்யாடிநா டூர்நிரஸ்தத்வாந்நிர்மூலமநாகரமிதி டர்ஸிதமிதி பாவ ।

(சா.ஸ:) சமானத்வே஽பி வாக்யர்த்யயோஜனாபேடமாத்ரே ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாடிர்வாத: - நார்தாந்நர இத மாத்ர ஷத: । யோஜனாடூயஸ்யாப்யவிருதத்வாஹாப்யகாரேரப்ரதிஷித: । எவ் பூர்வவிவாடாஜேஸ்சரமஸலாகே யதஸ்வரூபத்யாகவிதபரத்வமாரோபிதம் தது ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹீர்நிஷ்ப்ரமாணகமிதி டர்ஸிதம் । ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹீர், எங்களாழ்வான் - அடிஸதேந் கருகேஸ்வராடயோ குஹ்நதே । தேஷாமேவ ப்ரத்யே “ஸ்வஸ்வவரணாஸ்ரமாபூதீந் கர்ம ந த்யாஜ்யமேவ தத் । யாவதேஹ் ப்ரபந்நேஸ்ச த்யாகஹேதாரடர்ஸிதாந் ॥ ஸ்ருதிஸ்மூத்யாடிவிஹிதமனுஷாந் து நேத்யகம் ।” இத்யேவ டர்ஸிதாடிதி பாவ: ।

மூ: - ப்ரபத்திதன்னிலும் சூக்ஷ்மவிசேஷங்கள் அறியாமையாதலாமத்தனை. இவற்றில் விஜானதாள்ன்றும், தேவ் பரிபூததயா வா விததயாள்ள்றும் சொன்ன ஜானவிசேஷமும் (உபாஸநாடிகளில் தெளிவாதல்) ப்ரபத்திக்கு உபயுக்தமான ஸரண்ய குணாடிவிஸயத்தில்த் தெளிவாதலாமத்தனை - அல்லது இதுக்கு அநபேகிதமான சர்வவிஸயஜானமன்று.

(சா.டீ:) உபாயாந்ரஜானஸாக்திகளுண்டாகிலும் அநிஸ்திவ்ரீஸ்ப்ராஸிபில் த்வரானிஸயமுடைய ப்ரபத்யுபயுக்தஜானவாந்ளும் ப்ரபத்யாஹிகாரிகளெனாகை ப்ரபத்திதன்னிலும் சூக்ஷ்மவிசேஷமத்யாடி - ப்ரபத்தியின் சூக்ஷ்மவிசேஷாஜானமஹிகாரமாகசசொன்னதன்று சூக்ஷ்மவிசேஷஜானம் ப்ரபத்திடண்ணலாமிறே ப்ரபத்யுபயுக்தஸாமான்யஜானமாத்ரமஹிகாரமாகையால் விசேஷஜானஸூந்யன் அநஹிகாரியன்றென்ற மாத்ரம் விவகிதம் । ஸரண்யகுணஜானமுடையவன் ப்ரபத்யாஹிகாரிமென்றாலும்

(சா.ஸா:) ப்ரபத்திதன்னில இதி - சூக்ஷ்மவிசேஷங்களையறியாமையாதல் இத்யனே ஸாமான்யத் ப்ரபத்திஜானம் விசேஷ ஜானாஹாவிவிஸிஸ்தமாய்க்கொண்டு ப்ரபத்யாஹிகாரமென்று கருதது - இங்கு விஜானதாமென்கிறதது சர்வவிஸயஜானவதாம் என்கிற அர்த்தமராகில் இந்த ப்ரபத்யாஹிகாரம் டுர்லமமாக ப்ரஸஜ்ஜிககையாலே ப்ரபத்தியொம்யாஹிகாரவிரோதம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்ன இதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் விஜானதாமென்றும் இதி - இங்கு விஜானதாமென்னும் அது தேவ் பரிபூததயா ள்ன்று சொன்ன ஜானமும் உபாஸநாடிகளிலே தெளிவாகலாமென்கிற பா஠மே ப்ராசீநஸ்ரீகோஸங்களிலிருக்கையாலும், பூர்வோத்ரவாக்யார்யகநியாலும் ஸமீசீநம் - அல்லது இதி - ஸஸாரததில் சர்வவிஸயஜானம் டுர்லமமாகையாலே ஹிகாரமே துச்சமமாக ப்ரஸஜ்ஜிக்குமென்று கருதது - இங்கு விஜானதாள்ன்கிறவிடத்தில்த் விஸயவிசேஷம்சொல்லாமையாலே சர்வவிஸயஜானமே ஹிகாரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் -

(சா.ப்ர:) ப்ரபத்திதன்னிலும் சூக்ஷ்மவிசேஷங்கள் அறியாமையாதலாமத்தனை இதி । ஸபரிகரஹர்ந்யாஸஸ்ய சர்வப்ரகாரேண விஸிஸ்ய ஜானாஹாவே வா ஹவேடித்யர்த்த: । நவ்நுஸ்தேயஹர்ந்யாஸவிஸயே விஸிஸ்யஜானாஹாவே கதம் தடநுஸ்தானே ஹகாரஸஸ்யாடிதிசேத்ர - தஸ்யாபி ஸமுடாயஜானபூர்வகத்யவசநரூப்ப்ரபதநஹேடே ஹகாரத்வஸம்ஹாடிதி ஹாவ: - நநு விஜானதாமத்யஸ்ய ப்ரபத்யுபயுக்தஸரண்யகுணவிஸயகவிஸதஜானம் பரத்வமயுக்தம் - அஜானப்ரதிகோடித்வனோக்தஸ்ய தஸ்ய ஸங்கோசகாஹாவித்யத்ர எதச்சலோகஸஹானார்த்தம் அஹியுக்தோக்தஸலோகே விஜானதாமத்யேததஸ்தானே தேவ் பரிபூததயா வா விதததமத்யுக்தேஸஸாமான்யவிசேஷந்யாயேந பரிபூதத்வோபலகிதஸரண்யத்வோபயுக்தஸர்வகுணவிஸயஜானம் தேனோச்யத இத்யஹிப்ரயந்நாஹ ।

(சா.வி:) உபாஸநாடிகளில் தெளிவிலல்லாமையாதல், உபாஸநாடிஸு ஸ்வரூப்ஜானாஹாவோ வா - சூக்ஷ்மவிசேஷங்களுறியாமையாதல், ப்ரபத்தௌ சூக்ஷ்மவிசேஷஜானாஹாவோ வா - எதந்மாத்ரம் ப்ரதமபாடார்த்த: । விஸதஜானாஹாவே஽பி ஸமுடாயஜானமாத்ரமபி ப்ரபத்தேரஹிகார இதி ஹாவ: - ஹகாராந்ரமாஹ - இவற்றில் இதி - இஹ விஜானம் । உபாஸநாடிகளில் தெளிவாதல், உபாஸநாடிஸு ஜானம் வா - ப்ரபத்திக்கு உபயுக்தமான ஸரண்யகுணாடி விஸயத்திலே தெளிவாதலாமத்தனை ஸரண்யகுணாடிவிஸயஜானம் வா ஹவேடித்யேதாவந்மாத்ரமேவெத்யர்த்த: - அஸ்ய ஸஹ்ஸ்ய வ்யவச்சேதமாஹ - அல்லது இதி - ப்ரபத்யுபயுக்தஜானமாத்ரமேவ விவகிதமத்யத்ர பரிபூதத்வம், -

मू: - परिवृढत्वरूपशरण्यगुणविशेषज्ञानमिदं इदं च सोल्लभ्यते इति । इदं उपयुक्तज्ञानं
मुण्डानां उपायान्तरात् शक्तियुक्तज्ञानात् अकिञ्चनज्ञानं प्रपत्तिं अधिकारिणः ।
शक्तियुक्तज्ञानमपि

“शरैस्तु सङ्कल्पं कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः ।

मां नयेद्यदि काकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥” என்கிறபடியே,

(सा.दी:) अन्तः ज्ञानमिदं लாதवन् भक्त्यधिकारियेन फलिकेयया मन्दज्ञाने
भक्त्यधिकारिणाकाणां ? एन्नवन्नुल्लिख्यते । इदं उपयुक्तज्ञानमित्यादिना

(सा.स्वा:) परिवृढत्वेति - परिवृढतया वा विदितया एनं सोल्लभ्यते एनं एनं
अन्यथानुपपत्त्या उपयुक्तज्ञानविशेषमे अधिकारमेनं कुरुतु भक्त्यभियुक्तविशेषज्ञानवतां
प्रपत्त्यधिकारिणां सोल्लभ्यते कुरुतु ? भक्तिविशेषज्ञानं भक्त्यधिकारमाकाणां यत् प्रपत्त्यधिकार
मन्तरे एन्नवन्नुल्लिख्यते । इदं उपयुक्तेति - भक्त्युपयुक्तज्ञानमेनं तात्पर्यमेनं
अपितु आकिञ्चनमधिकारमाकाणां इदं आकिञ्चनं भक्त्युपयुक्तज्ञानवान् कुरुतु
सुलभमाकाणां आकिञ्चनमे असाधारणाधिकारमेनं । भक्त्युपयुक्तज्ञानमङ्गप्रपत्तिज्ञा-
नगर्भमाकाणां यत् साधारणाधिकारमेनं कुरुतु - उपायान्तरात् शक्तियुक्तज्ञानात्
एनं सोल्लभ्यते कुरुतु ? शक्तियुक्तज्ञानमपि भक्तियुक्तज्ञानमाकाणां कुरुतु ? इति
स्वरूपविरोधं प्रसङ्गिना कुरुतु ? आकाणां उपायान्तरात् शक्तियुक्तज्ञानमपि
शङ्कितु उत्तरमन्नुल्लिख्यते । शक्तियुक्तज्ञानमपि इत्यादि -

(सा.प्र:) परिवृढत्वरूपेत्यादिना । नन्वेवं शरण्यत्वोपयुक्तसर्वगुणज्ञाने निरपेक्षरक्षकत्वस्यापि
ज्ञानात्स्वस्योपायानुष्ठानशक्तावपि “असन्देशात् रामस्य - तत्तस्य सदृशं भवेत्” इत्याद्यानुगुण्येन
स्वयत्ननिवृत्तिरेवोचितेति शङ्कामनूद्य परिहरति - शक्तियुक्तज्ञानमपि इत्यादिना ।

(सा.वि:) तद्व्याख्यानतयोक्ताभियुक्तोक्तिं दर्शयति - परिवृढत्वरूपेति । अविद्या इति प्रथमपा-
दार्थः - देवे परिवृढतयेति द्वितीयपादार्थः - वेदनविषयभूतेन परिवृढत्वेनेति सर्वेश्वरत्वेनेति तदर्थः
- परिवृढविषयक प्रपत्त्युपयुक्त ज्ञानेनेति फलितार्थः - उपायान्तरज्ञाने सत्यपि तत्राशक्ताः प्रपत्त्यधिकारिण
इति द्वितीयपादाभिप्रायमाह । इदं उपयुक्तेति - अयं चान्याधिकारः । नन्वेवं शरण्यत्वोपयुक्त
सर्वगुणज्ञाने निरपेक्षरक्षकत्वस्यापि ज्ञानात्स्वस्योपायानुष्ठानशक्तावपि असन्देशात् रामस्येत्युक्तरीत्या
स्वयत्ननिवृत्तिरेवोचितेति शङ्कामनूद्य परिहरति - शक्तियुक्तज्ञानमपि इत्यादिना ।

(सा.सं:) अत्यन्त सापराधोऽप्यन्योपाये भवशरणमित्युक्तिमात्रेण सुदृढरक्षणैकान्त सौशील्यवात्सल्यादि
गुणपरिपूर्णत्वम् ? ननु सिद्धं नस्समीहितम् - उपायान्तरात् शक्त्यापि प्रपत्त्युपयुक्तज्ञानवतस्तत्त्यागेन
प्रपत्तेरेवावलम्बनीयत्वसिद्धेरित्यत्राह । - इदं इति - अन्यथा प्रपत्तेः अकिञ्चनाधिकारत्वव्याघात
इति भावः - ननु शक्ताया अपि सीतायाश्शक्तित्यागेन रक्षकैकनिरीक्षणवदुपायान्तरात् शक्तो तत्त्यागेन
रक्षकैक निरीक्षकोऽस्त्विति शङ्कते - शक्तियुक्तज्ञान इति । परिहरति ।

மூ: - ரக்ஷகன் கைபார்த்துத்தான் கைவாங்கியிருக்கையன்றோ உচিতமென்னில்? இது ப்ரபந்னுடைய உத்ரகृत்யவிசேஷத்துக்கு உதாஹ்ரணமாம். அல்லாதபோது உபாயவிதாயகசாஸ்த்ரங்கள் நிரந்தரங்களாம். உபாயாந்தரத்தில் தனக்கு ஜானமுண்டாய் அதில் அநுஸ்தானசக்தி யுமுண்டானாலும் விலம்பக்ஷமென்றிடுக்கேயிருக்குமாகில்.

(சா.தீ:) இது ப்ரபந்ன் இत्यादि - ப்ரபத்யநுஸ்தானதன்னிலும் கைவாங்குகையன்றென்று கருதது. கைவாங்கியிருக்க வேணுமென்றால் பாடகமருளிச்செய்கிறார் அல்லாதபோது இत्याடியால்- பக்தி ப்ரபத்திகளிரண்டும் ஸ்வக்ஷணார்த்தமாகையால் த்யாய்யமாகையாலிவ்விரண்டு உபாயவிதியும் வ்யர்த்தமாகமென்றபடி. அவித்யாத: என்கிறஸ்தலுக்குத்துக்கு அர்த்தம் அவித்யாத: கதிமந்யாமவிதுஷாம் । உபாயாந்தர ஜானாபாவத்தாலே உபாயாந்தரத்தை அறியாதவர்களுக்கு - அதாவது? உபாயாந்தரத்தமக் கில்லை யென்றறியுமவர்களுக்கென்றபடி - தேவே ப்ரவீரதயா வா விதிதயா கதிமந்யாம விதுஷாம் । அந்யா கதி சித்ஹ்ரூபமவிதுஷாம் । தேவ எவ ப்ரமசேஷிதி ஜானாததந்யதேவதான்தர சித்ஹ்ரூபமுபாயாந்தர நாஸ்திதி விதுஷாமென்றபடி - இந்த தேவே ப்ரவீரததே ஸ்வாசக்தேரப்யுபலக்ஷணம் । ஸ்வாசக்த்யா சாஹ்யரூப கத்யந்தரமவிதுஷா ச என்றபடி - ஸ்வபக்தேஹ்மநா வா கதிமந்யாம விதுஷாம் । விலம்பக்ஷமத்வாதிசயேன ஸ்வாபிலிபிதகாலே அவிலம்பநேஷ்ப்ராமிசாஹநமுபாயாந்தர நாஸ்திதி விதுஷா ச என்றபடி என்கை - இனி இத் திதிதிஷதா பாரமத்யாதிதிகளுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார்- உபாயாந்தரத்தில் இत्याடியால்.

(சா.ஸ்வ:) உத்ரேதி । ப்ரபத்யுத்ரகாலமுபாயாந்தரசாமர்த்த்யமுண்டாகிலும் நிர்த்தமமாகியிருக்க வேணு மென்று கருத்து - உபாயேதி - பக்திவிதாயகசாஸ்த்ரமென்று விசேஷியாமல் உபாயேதி சாமான்யகூத்யா ப்ரபத்யநுஸ்தானவ்யாபாரமும் ஸ்வரூபவிரூஹமாக ப்ரஸஜ்ஜிக்குமென்று கருதது இப்படி உபாயாந்தரசக்தன் ப்ரபத்யாஹிகாரிஎன்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது உபாயாந்தரசக்தியுள்ள நாதமுனி ப்ரஹ்மி களுக்கு ப்ரபத்யநாஹிகார ப்ரஸஜ்ஜியாதோ என்னவருளிச்செய்கிறார் உபாயாந்தரத்தில் இதி ।

(சா.ப்ர:) நிரந்தரங்கள இதி - சாஸ்த்ரநிரந்தரகூத்யிஸ்த்ரவீரகூத்யாபாரவிரோஹச்யாப்யுபலக்ஷணம் । பாணிஹ்ரஹதசாயாமேவ ஜானகிரக்ஷணப்ரஸ்ய ஜனகேன ப்ரகவதி ந்யஸ்தத்வாந்நிஷிப்தஸ்வபரேஜானகி வஸ்தாதவ்யமத்யசந்நேசாதித்யாஹேர்வா இதி தாத்பர்யம் - அதேத் திதிதிஷதாமத்யர்த்தஸ்ய ஸ்வபக்தேஹ்மநேத்யஸ்ய சாகிஷ்யந்யபர்யவசானமாஹ । உபாயாந்தரத்தில் இत्याதிநா । விலம்பக்ஷமே உபாயாந்தரஜான ததநுஸ்தானசக்தி

(சா.வி:) உத்ரகூத்யவிசேஷத்துக்கு இதி - “இய சிதா மம சூதா ஸஹ்ரமச்சரி தவ” இதி ஜனகேன பாணிஹ்ரஹகால எவ சிதாரக்ஷணப்ரஸ்ய ப்ரகவதி சமர்பிதத்வாத்ந்நிஷிப்தஸமர்பணேனோத்ரகூத்யரூபமஹாபி ப்ரபத்யநுஸ்தானானந்தர ததா ஸ்தாதவ்யமதி பாவ: । இத் திதிதிஷதா பாரமதி துதிதாயாஹிகாரபரமத்யாபிப்ரேத்யாஹ - உபாயாந்தரத்தில் இதி ।

(சா.ஸ:) இது இதி । சிதாபாக்யமத்யர்த்த: । உத்ரகூத்யவிசேஷஸ்வபாஹகநிவூதிசக்தௌ சத்யாமபி நேர்ஹ்யரூப: । திதிதிஷதாமத்யஸ்ய பக்த்யா தத்ப்ராபிவிஸம்பநேன ஸ்யாதிதி ததிலம்பமஸஹமானாமத்யேவார்த்த: । அநந்த்யமிஷ்ணதாமத்யஸ்ய ச ப்ரபிபூர்ணப்ரகவதநுபவஸ்யாஹ்நிஷிப்தவிலம்பகூத்யி ஸ்வவிநஸ்யதேதி ததந்தரால எவ அலப்ததூதிகானாமத்யர்த்த: । அதஸ்தேஹ்யகிஷ்ண எவ ஸந்த: ப்ரபத்யாஹிகாரிண இत्याஹ । உபாயாந்தரத்தில் இत्याதிநா ।

(सा.सं.) एवं विज्ञानतामिति सामान्यनिर्देशबलात्सकिकश्चनस्य उपायान्तरत्याग इह प्रपत्त्यङ्गतया विधेय इति भ्रमो निरस्तः - अथ स्वभक्तेर्भूमता वेति विशेषनिर्देशबलाद्भक्तस्य च तत्तत्यागोऽत्र प्रपत्त्यङ्गतया विधीयत इति भ्रममपि निराकरोति । ॐ इति - तृतीया आनन्त्येच्छेति चाधिकार द्वयमभिप्रेत्येत्यर्थः ।

மூ: - स्वभक्तेर्भूम्ना वा என்கிறார். இங்கு भक्तியென்றது प्रेमपारवश्यத்தை சொன்னபடியல்லாது भक्तियोगத்தைச் சொன்னபடியன்று. இப்भक्तியினுடைய भूमाவாகிறது கடுகப்ராசிகிடையாதபோது அழியும்படியான अवस्थाविशेषम् !

(சா.தி:) भक्तेर्भूम्नावென்றவிடத்தில் भक्तியாவது? भगवद्विषयप्रेमम् - भूमाாவது? இங்கு அதினுடைய अतिशयम् - இத்தால் विलम्बाक्षमत्वं फलिக்கும் परभक्तिरूपமான இவ் अवस्थाविशेषं भक्तियोगமில்லாதார்க்குக் கிடைக்குமோ?

(சா.ஸ்வ:) भक्तियोगं தோற்றுகையாலே त्रितीर्षतामित्याद्यर्थ தோற்றவில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் இங்கு भक्तीति । भक्तियोगं தோற்றவில்லையே என்று சொன்னது கூடுமோ? भक्तिपदं भक्तियोगवाचकமன்றோ? भक्तिपारवश्य தோற்றினாலும் विलम्बाक्षमत्वरूपाधिकार தோற்றவில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் भक्तियினுடைய इति - भूमன் शब्दं भक्तियोगपरत्वத்தில் व्यर्थமாகையாலும் भक्तियोगपरत्वமிங்கு इति पदच्योतितप्रकरणविरुद्धமாகையாலும் प्रकरणसह कृतभूमन् शब्दबलத்தாலே विलम्बाक्षमत्वपरமென்று கருத்து ஆனாலும் பழியும்படியான अवस्थाविशेषமென்று சொன்னது கூடுமோ? இது தானும் भक्तियोगकार्यமாகையாலே भक्तियोगम् आवश्यकமாக प्रसङ्गियाதோ?

(சா.ப்ர:) भक्तिशब्दस्यानिष्ठनिवृत्तीष्ट प्राप्त्युत्कटेच्छापरत्ववर्णनमनुचितम् । “भक्त्यापरमया वापि” - “भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया” - इत्यादिषु भक्तिशब्दस्य भक्तियोगपरत्वसिद्धेरतस्तस्यैव प्रपत्यधिकार-त्वमवर्जनीयमित्यत्र परभक्तिनिष्पत्तौ मोक्षस्यैव सिद्धेरुपायान्तरस्यानपेक्षितत्वात्तदनिष्पत्तौ मोक्षस्यैवासिद्धेरुपायान्तरस्यानपेक्षितत्वात्तदनिष्पत्तौ तत्स्वरूपस्यैवासिद्धेश्चाधिकारत्वानुपपत्ते: “भक्त्या मामभिजानाति । भक्त्या शास्त्राद्वेदि “इत्यादौभक्तिशब्दस्य प्रेमपारवश्येऽपि प्रयोगदर्शनात्तस्याधिकारत्वसम्भवाच्चात्कटेच्छारूपप्रेमपारवश्यमेव अत्र भक्तिशब्दविवक्षितमित्यभिप्रायनाह । இங்கு भक्तीत्यादिना । ननु स्वभक्तेर्भूमेत्युक्ता भूयसि भक्ति: परभक्तिरूपभक्तियोग एवेत्यधिकारत्वानुपपत्तिस्तदवस्थैवेत्यत्र झटिति प्राप्त्यभावे देहवियोगापादक प्रीत्यवस्थाविशेषो भक्तिभूमेत्याह- இப்भक्तியினுடைய इत्यादिना - नन्वेतादृशावस्थाया अपि “परभक्ति: पुरादृष्टप्रत्यक्षाभिनिवेशनम्” इत्युक्तपरभक्तिसाध्यत्वात्तस्या भरन्या-साधिकारत्वानुपपत्तिस्तदवस्थैवेत्यत्र पापविशेषाज्झटिति कामिनी प्राप्त्यभावे देहवियोगहेतु प्रीत्यवस्थोत्पत्तिवत्सुकृतविशेषाद् भगवत्प्राप्त्यभावे-

(சா.வி:) ननु स्वभक्तिरित्यस्यानिष्ठनिवृत्तीष्टप्राप्त्युत्कटेच्छापरत्ववर्णनमनुचितं? भक्तियोगे भक्तिशब्दस्य प्रसिद्धत्वेन तत्परत्वौचित्यमाशङ्क्य भक्तेस्सिद्धत्वे उपायान्तरापेक्षैव नास्ति । असिद्धत्वे भक्तेर्भूमेति निर्देश एव न घटते - अत: “भक्त्या मामभिजानाति । शुद्धभावाङ्गतो भक्त्या शास्त्राद्वेदि जनार्दनम्” इत्यादाविव प्रेमपारवश्यपरत्वमेवेत्यभिप्रायेणाह । இங்கு इति । भूमेत्यनेन झटिति प्राप्त्यभावाद्देहविनियोगापादकप्रीत्यवस्थाविशेष एव विवक्षित इत्याह இப்भक्तியினுடைய इति - அழியும்படியான, न श्येदित्येवं प्रकार: - नन्वेतादृशावस्थाविशेषो भक्तियोगेन साक्षात्कारवतामेवेत्यत्र यथापापवशेन पुरुषस्य झटिति कामिनीप्राप्त्यभावे पुरुषस्य देहवियोगहेतुप्रीत्यवस्थोत्पत्ति:-

மூ: - இது சிலர்க்குக் கட்டளைப்பட்ட ஢க்தியோகமில்லையாகிலும் ஸுகூதவிஸேஷமூலமான ஢கவத்ப்ரஸாதத்தாலே வரும். இவ் அவஸ்யையுடையவனும் ப்ரபத்திக்கு ஢ஹிகாரி- இப்படியாகையால் ஢பாயான்தரத்தில் ஢ஜராய் இவ்஢பாயத்தில் ஸமுடாயஜ்ஞானமாத்த்ருடையராயிருப்பார்க்கும் இதிலும், ஢பாயான்தரத்திலும் தெளிவுண்டானாலும், ஢பாயான்தரத்தில் ஢னுஸ்தானஸக்தியில்லாதார்க்கும், இலையிரண்டுமுண்டானாலும் விலஸ்த்஢பாறாத ஢த்யதிஸாய்முடையார்க்கும், ப்ரபத்தியிலே யிழியலாம்.

(ஸா.஢ி:) ஂன்னவருளிச் ஸெய்கிறார் - இது சிலர்க்கென்று துடங்கி கட்டளைப்பட்ட, ஸா஢னரூபேஜ ஸாஸ்த்ரவிஹிதையானவெனகை ஃழவார் ஢ாத்முனிப்ர஢ூதிகளுக்குக் கிடைத்ததிறே இனி இந்த சரமஸ்லோகத்தின் ஢லிதார்த்தத்தையருளிச் ஸெய்கிறார் இப்படியாகையால் இத்யா஢ியால் இவ்஢ஹிகாரத்ரயமொழிய வேறே ஢ஹிகாரான்தரமில்லையென்று கருத்து

(ஸா.ஸ்வா:) ஢ப்படியாகில் ஢க்தியோகா஢ஹிகாரிகளான பராஃஷுப்ர஢ூதிகளுக்கு ஢ார்திப்ரயுக்தா- ஹிகாரமில்லையாகப் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? ஂன்னவருளிச் ஸெய்கிறார் இது இதி கட்டளைப்பட்ட, ஸா஢னத்வென விஹிதையானவென்றபடி - ஢க்திகூதையான இவ் அவஸ்யையுடையவன் ஢க்தியோகத்துக்கே ஢ஹிகாரியான படியாலே ப்ரபத்த்யஹிகாரி ஂன்று ஸொன்னது கூடுமோ? ஂன்னவருளிச் ஸெய்கிறார் இவ் அவஸ்யை இதி-ப்ரபத்திதி | ஢னந்யஸா஢்யஸா஢னஸமர்த்தவ்ஸாக்ரணாத்மகப்ரபத்தியில் - ஢ஹிகாரியென்றபடி ஢பாயான்தர ரஹிதத்வாத் ஂன்று கருத்து ஃனாலும் இ஢் ஸரணமஜ்ஞானாமித்யத்ராஜாஸ்த்ரத்தக்கு ப்ரபத்தியில் விஸேஷாபரிஜ்ஞானமர்த்தமென்று ஸொன்னது கூடுமோ? ஢ப்போது ப்ரபத்தியில் ஸாமாந்யஜ்ஞானஸூந்யனுக்கும் விஸேஷாபரிஜ்ஞானத்வா஢ஹிகார ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? ஂன்ன ப்ரகரண ஢லலவ்யவிஸேஷோக்தி பூர்வகமாக பூர்வோக்தார்த்தத்தை ஢பஸஹரிககிறார் இப்படியாகையாலே இதி |

(ஸா.ப்ர:) ஢ேஹவியோகஹேது ப்ரேமவிஸேஷோத்பத்தி ஸ஢்஢வாத்தயாவி஢்யஸ்ய ப்ர஢க்திவ்யதிரித்தஸ்ய “஢ிந்தயந்தி” இத்யா஢ி ஢ர்ஸாந்ந ஢ாஹிகாரத்வாநுபபத்திரித்ய஢ிப்ராயேணாஹ | இது சிலர்க்கு இத்யா஢ிநா | ஂவ் ஢ாஜ்- ஸர்வஜ஢க்தானா் ப்ரபத்த்யஹிகாரித்வம்கிஸ்த்நத்வா஢ேவெத்யவி஢்யாத: ப்ரிவூ஢்வஜ்ஞானா஢ூக்தி஢ூந்நா வா ஢ந்யா கதிம- வி஢ுஷாமித்யுக்த்யைவாவகம்யத இத்யாஹ | இப்படியாகையால் இத்யா஢ிநா- “கதிர்ம்யாஸ்த்ரஸௌ ஹரிரிதி ஜிதந்தாஹ்யமனௌ ரஹஸ்யம் வ்யாஜ்ஜே ஸ கில ஢கவாந் ஸௌநகமுனி:” இத்யவி஢்யாத இத்யஸ்ய ஸேஷ: |

(ஸா.வி:) த஢ூதஸுகூதவிஸேஷா஢்ரகவத்ப்ராப்த்ய஢ாவே ஢ேஹவியோகஹேது ஢ூத ப்ரீத்யவஸ்தாவிஸேஷஸ்ய ஢க்தியோகா஢ாவே஢ிபி “஢ிந்தயந்தி” இத்யா஢ி ஢ர்ஸாந்ந ஸ஢்஢வந்த்யைவெத்ய஢ிப்ராயேணாஹ - இது சிலர்க்கு இதி - கட்டளைப்பட்ட, ஸா஢னதயா ஸாஸ்த்ரவிஹிதெத்யர்த்த: | ஸ்லோக: “஢ிந்தயந்தி ஜகத்சூதி ப்ர஢்ரஹ்ஸவரூபிணம் | நிர்஢ூத்யாஸ தயா ஢ூக்திர் கதாந்யா஑ௌபகந்யகா” ஢லிதார்த்தமாஹ | இப்படியாகையால் இதி | ஢பாயான்தரத்தில் ஢ஜராய் இவ் ஢பாயத்தில் ஸமுடாயஜ்ஞானமாத்த்ருடையராயிருப்பார்க்கும் இதி ப்ரயமபா஢ார்த்த ஂகௌ஢ஹிகாரௌ ஢ர்ஸித: - ஢பாயான்தரத்தில் இத்யார஢்ய இல்லாதார்க்கு இத்யந்தென ஢்விதீயபா஢ார்த்த ஂகாஹிகாரௌ ஢ர்ஸித: இலையிரண்டும் இத்யார஢்ய ஢ாத்யதிஸாய்முடையார்க்கு இத்யந்தென ஢த்யர஢ார்த்த ஂகௌ஢ஹிகாரௌ ஢ர்ஸித இதி ஢்யேயம் - ப்ரபத்தியிலேயிழியலாம் ப்ரவேஸ: ஸ்யா஢ித்யர்த்த: |

(ஸா.ஸ:) கட்டளைப்பட்ட, ஸா஢ன஢க்திலக்ஷணலக்ஷித - இத்ய஢ூக்தார்த்தகே஢் ஸரணமித்யா஢ினௌக்தாஹிகார ஢ே஢஢லிதார்த்தாந்நிஷ்கூப்ய ஢ர்ஸயதி | இப்படியாகையால் இத்யா஢ிநா - ஢க்திவி஢்யா ப்ரமாணஸ்ப்ர஢ாயா- வி஢ூ஢்ரௌபபந்நார்த்தகத்வா஢்நயொரித்யர்த்த: |

(சா.தி:) இவ்விலாபமும் ஐக்யாதிசுத்தனாகையால் அகிஞ்ஞத்வமெங்ஙனே? என்னவருளிச் செப்கிறார் இவ்விலாபமனுமென்று இவ் அகிஞ்ஞாதிகாரித்வசூਚனம் ஜகதிஜாதிமந்யாமவிதுஷாம் என்றதென்கிறார் இடபகாரததை என்று ஜானவிசுவாசமான்யமில்லையாகில் வ்யாசாதிசுத்வம் உபாசனத்திலிழிந்ததுககு ஹேதுவெது? என்னவருளிச் செப்கிறார்

(सा.प्र.) गतिमन्यामविदुषामित्युक्तप्रकारेण स्वाभीष्ट साधनान्तरज्ञानशून्यानामित्यर्थः - एवं च व्यासादयो न ज्ञानविश्वासमान्द्यादिना भक्तियोगनिष्ठाः- किन्तु प्रपत्यनधिकारित्वादेव भक्तिनिष्ठा इत्याह ।

(சா.ச) அஜ்ராய் இத்யாதிநா அஜ்நாமித்ய்ஞ்சஸ்ய, தெநிவ்ஷண்டாநாஸூம் இத்யாதிநாவிஜ்நானதாமித்ய்ஞ்சஸ்ய, இவையபிரண்டூம் இத்யாதிநா திதீர்ஷதாமித்ய்ஞ்சஸ்ய ச ஫லிதார்த் உக்த. | அஜ்நாசக்தயோர்ஸ்த்வகிஷ்ணதா | ஜ்நானசக்திமதோ விலிங்ஹாஷமஸ்ய சா கத்யமித்ய்நாஹ - இவ் இதி | அயமேவாதிக்காரி ஜகதி கதிமித்யுக்த இத்யாஹ | இப் ப்ரகாரகூதே இதி | யதா உபாயாந்தரானுகுணஜ்நானசக்திமானபி விலிங்ஹாஷமஸ்சந் ப்ரபத்திமவலஹதே-ததா ப்ரபத்தௌ ஜ்நானவிஸ்வாஸபூர்ண: விலிங்ஹித஫லமுபாய் ந கோ஽ப்யவலிங்ஹதே அதோ஽ஜ்நானா மந்நிவிஸ்வாஸானா ச ஹக்த்யாடாவதிக்கார இதி பரோக்திமபி ப்ரதிவக்தி |

ஸ்: - வ்யாஸா஢ிகள அ஢ிகாரிபுரூபர்களாகையாலே விலம்வ஢மருமாய், ஁பாயாந்ரஸக்தருமாயிருப் பார்களாகையால் ஁பாஸநத்திலிழிந்தார்கள் அல்லது ஙானமான்யமாதல், விஸ்வாஸமான்யமாதல் ஁ண்டாயிழிந்தார்களன்று. “அஸக்தஸ்யாதிகூக்ஷேபு ஢ுராஸா஢ார்ட்யஸாலின: |

(ஸா.஢ி:) வ்யாஸா஢ிகளென்று துடங்கி - ஁பாயாந்ராஸக்திவிலவா஢மத்வரூப ஢்ரப்த்யா஢ிகாரமில்லாமையாலென்று கருத்து - ஸங்ஜிதமான ஹேத்வந்ரத்தைக்கழிக்கிறார் - அல்லது இத்யா஢ியால் ஁னால் “நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யா஢ுபாயாந்ரமிஷ்யதே” என்ற வசன விரு஢ியாதோ? புரூபனுக்கு ஁பாயாந்ர ஢்ரவூ்தியெல்லாம் ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யகூதமென்றிறே இவ்வசனத்துக்கு அர்த்தம் ஁கையால் வ்யாஸா஢ிகளும் ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யத்தாலே ஢க்தியிலிழிந்தார்கள்! என்னவருளிச் செய்கிறார் - அஸக்தஸ்யேத்யா஢ி - இங்குற்றை நரஸந்஢ஸக்த஢்ரம் - அஸக்தனாயிருந்து ஁பாயாந்ரத்தில் ஢்ரவூ்திக்குமாகிலது ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யகூதமென்று இவ்வசனத்துக்கு அர்த்தமென்றபடி. அஸக்தஸ்யேதி ஸலோகத்தில் ஢பூத்யா-ஸ்யாதிகூக்ஷேபு என்று ஢்ரபத்திலபூதவோபாயாந்ரகூக்ஷேதவகயந் ஢்ரப்த்யவிஸ்வாஸோபாயாந்ரவிஸ்வாஸரூபமான ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யஸூசனார்த்தம் |

(ஸா.ஸ்வ:) வ்யாஸா஢ிகள இதி | ஁கையால் ஢்ரபத்தியில் அ஢ிகாரமில்லையென்றபடி - ஸக்தராயிருந்தாலும் விஸ்வாஸமான்யத்தாலே ஁பாஸநத்திலே இழிந்தார்களென்றும் ஸொல்லலாமே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஁கையால் இதி விலம்வா஢மதாரூபா஢ிகாரமில்லாமையாலென்றபடி. லோகத்தில் ஢்ரப்த்யுபயுக்தஙானமிருக்கச் செய்தேயும் விஸ்வாஸமான்யத்தாலே ஢்ரபத்தியைவிடக்காண்கையாலே வ்யாஸா஢ிகளுக்கும் ஢்ரபத்தி஢்ரத்யாஙத்துக்கதுவே நி஢ானமாகலாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அஸக்தஸ்யேதி - ய஢்஢ா, “நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யா஢ுபாயாந்ரமிஷ்யதே” என்கிற வசன விரு஢ியாதோ? நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யாத் விஸ்வாஸமான்யா஢ுபாயாந்ர஢்ரவூ்திரிஷ்யத இதி வசனார்த்த தோற்றுகையாலே வ்யாஸா஢ிகளுக்கும் விஸ்வாஸமான்யத்தாலே ஁பாயாந்ர஢்ரவூ்தி என்று ஸொல்லவேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அஸக்தஸ்ய இதி |

(ஸா.஢்ர:) வ்யாஸா஢ிகள இத்யா஢ிநா | “நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யா஢ுபாயாந்ரமிஷ்யதே” இதி விஸ்வாஸமான்யஸ்ய ஢க்த்யா஢ிகாரத்வாவஙமாலுலோகே ச ஢ஹாவிஸ்வாஸஸூந்யானா் ஢க்தாவப்யஸக்தானா் ஢்ர஢்ரபரயா ஢க்தியோஙோத்பா஢நயோங நாமஸங்ஙீர்தநா஢ி ஢்ரவூ்தி ஢ர்ஸநாசு ஙானவிஸ்வாஸமான்யகூதா ஢க்திவிஷயக஢்ரவூ்திநாஸ்திதி வக்துமயுக்தம் | தத்யா ச வ்யாஸா஢ிஷ்வப்யேவமேவாஸ்திவ்யத்ராஹ - அஸக்தஸ்யேத்யா஢ிநா |

(ஸா.வி:) வ்யாஸா஢ிகள இதி - நநு “நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யா஢ுபாயாந்ரமிஷ்யதே” இதி விஸ்வாஸமான்யஸ்ய ஢க்த்யா஢ிகாரத்வாவஙமா஢்வ்யாஸா஢ிநா் விஸ்வாஸமான்யா஢ேவ ஢க்தௌ ஢்ரவூ்தி: கிந ஸ்யாத், லோகே ச ஢ஹாவிஸ்வாஸஸூந்யானா் ஢க்தாவப்யஸக்தானா் ஢்ர஢்ரபரயா ஢க்தியோஙோத்பா஢கநாமஸங்ஙீர்தநா஢ி ஢்ரவூ்தி஢ர்ஸநாசு விஸ்வாஸமான்ய஢ி ஢க்தாவா஢ிகார இத்யாஸங்ங்யாஹ - அஸக்தஸ்யேதி - அதிகூக்ஷேபு, அதி஢ுக்ரேஸு ஢க்த்யா஢ிஸு |

(ஸா.ஸ:) வ்யாஸா஢ிகள இத்யா஢ிநா | தர்ஹி “நரஸ்ய ஢ு஢்஢ி஢ிர்வ்யா஢ுபாயாந்ரமிஷ்யதே” இதி வசன நிர்விஷயம் ஸ்யா஢ிவ்யத்ராஹ - அஸக்தஸ்யேதி | அதிகூக்ஷேபு, அத்யந்஢ுக்ரேஸு ஢க்த்யா஢ிஸு |

मूः - कस्यचिद्बुद्धिदौर्बल्यं लघुत्यागस्य कारणम् ॥
तत्र प्रपत्यनर्हणामन्यदित्यपि युज्यते ।
व्यासादिषु तु नैवैषानीतिस्संशयघातिषु ॥”

(सा.दीः) उपायान्तरेष्वशक्तस्य अथापि तत्र दुराशा दाढ्यं शालिनः कस्यचित्, मन्दबुद्धेः पुरुषस्य । लघोः, प्रपत्तेस्त्यागे । बुद्धिदौर्बल्यं, ज्ञानविश्वासमान्द्यं कारणं भवति । तत्रेति - प्रपत्यनर्हणां भक्त्यादिषु प्रवृत्तिर्भवतीतीदं तत्र उक्तप्रकारेण बुद्धिदौर्बल्यवति युज्यते - एषा नीतिः, अयं न्यायः । संशयघातिषु, संशयघातित्वात्परिपूर्णज्ञानविश्वामेविति भावः ।

(सा.स्वाः) अनिकृच्छ्रेष्वुपायान्तरेष्वशक्तस्य फले दुराशा दाढ्यं शालिनः कस्यचित् पुंसः । लघोः, प्रपत्तेः । त्यागस्य बुद्धिदौर्बल्यं विश्वासमान्द्यं कारणम् । இகிணாவே வచனத்தில் நரவதம்சத்தபரமென்று கருத்து அशक्तன लघुत्याग பண்ணினானாகிலும் विश्वासमान्द्यமங்கும் कारणமென்றுபடி तत्र विश्वासमान्द्ये सतीति शेषः । प्रपत्यनर्हणामन्यत्, उपायान्तरमितीदमपि युज्यते । परेषां संशयघातिषु व्यासादिषु एषा नीतिः, विश्वासमान्द्याल्लघुत्याग इति नीतिः । न्यायः - न युज्यते ।

(सा.प्रः) तत्र प्रपत्यनर्हणामित्यादि - तत्र, उपायान्तरशक्तेषु । विश्वासमान्द्यात्प्रपत्तावप्यनधिकारिणाम् । अन्यत्, परंपरयोपायान्तररोपकारकं नामसङ्कीर्तनादिकमेव युज्यत इत्यर्थः - “नरस्य बुद्धिदौर्बल्यात्” इत्यादेर्भरन्यास त्यागिषु त्यागहेतुप्रदर्शनपरत्वेन भक्तियोगे विश्वासमान्द्याधिकारत्वज्ञापन परत्वाभावात्सर्वज्ञतया विश्वासाधिक्यवत्सु व्यासादिषु ।

(सा.विः) दुराशा दाढ्यं शालिनः, भक्त्यादिनैव मुक्तिं साधयामि नान्यदुपायान्तरमस्तीति बुद्धिर्दुराशा - तस्याः, दाढ्यं, आप्तवचनैरनपनेयत्वं तच्छालिनः । कस्यचिन्नरस्य, मन्दबुद्धेः - बुद्धिदौर्बल्यं, विश्वासमान्द्यम् - लघुत्यागस्य, प्रपत्तित्यागस्य कारणं भवति । “नरस्य बुद्धिदौर्बल्यादुपायान्तरमिष्यते” इत्यस्यैतदेव तात्पर्यम् - नतु विश्वासमान्द्ये - महाविश्वासरूपाङ्गवैगुण्येन प्रपत्यनधिकारिणो भक्तियोगादौ भक्त्युपयोगिनामकीर्तनादौ च प्रवृत्तिर्भवतीति । तथा च विश्वासमान्द्यं प्रपत्तित्यागकारणम् - नतु भक्त्याधिकार इति भावः । इयं नीतिरज्ञेष्वनसर्वज्ञेषु महाविश्वासवत्सु व्यासादिष्वित्याह - तत्र प्रपत्यनर्हणामिति । - तत्र उपायान्तरशक्तेषु - प्रपत्यनर्हणां विश्वासमान्द्यात् प्रपत्ययोग्यानामन्यन्नामकीर्तनादिकं व्यासादिष्विति दुर्बलबुद्धिषु कल्प्यन्यायो व्यासादिष्वनुचितमिति भावः ।

(सा.संः) दुराशा, भक्त्यादिनैव मुक्तिं साधयामीति दुर्निर्वाहनिर्वहणाभिनिवेशः । तस्य दाढ्यं, आप्तवचनैरप्यप्रकम्प्यत्वम्-तच्छालिनः, अशक्तस्य कस्यचिन्नरस्य बुद्धिदौर्बल्यं लघूपायविषयकविश्वासमान्द्यं लघूपायत्यागेन गुरुपायपरिग्रहो बीजमित्यर्थः । नरस्येति श्लोकस्य च भरन्यासं त्यक्तवतामाधुनिकानां त्यागहेतुबुद्धिदौर्बल्यमिति अन्तराप्रासङ्गिकं किञ्चिदाह, तत्रेति - तत्र, उपायान्तरशक्तेषु । बुद्धिदौर्बल्यस्य लघुत्यागं प्रति कारणत्वे सिद्धे सति - प्रपत्यनर्हणां च भक्त्ययोग्यत्वमशक्त्यैव सिद्धम् । बुद्धिदौर्बल्यात्प्रपत्तावप्यनर्हणाम् । अन्यत्, परम्परया भक्त्यादि कारणं नामकीर्तनादिकमित्यपि युज्यते - तर्हि व्यासादिष्वपि लघुत्यागे तदेव बीजं स्यादित्यत्राह । व्यासादिष्विति - महाविश्वासादिमान्द्यप्रयुक्ता प्रपत्तावप्रवृत्तिरिति नीतिर्नियुक्ता - संशयघातिषु, परेषामपि महाविश्वासोदयप्रतिबन्धकशङ्कापञ्चकनिवर्तकतया स्वात्मनि संशयात्मकबुद्धिदौर्बल्यरहितेष्वित्यर्थः ।

மூ: - இப்படி உபாசனப் பதனங்களுக்கு அதிகாரம் வ்யவஸ்திதமாகையாலிரண்டு ஶாஸ்த்ரமும் சப்ரயோஜனம் । இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் சுவதர்மத்தில் ப்ரதிபத்திவैஷ்ம்யமேயுள்ளது- ப்ரபந்நனுக்குக்கோலின ப்லத்தைப்பற்ற வேறொன்றை அநுஷிக்கில் ப்ரஹ்மஸத்ரந்யாயத்தாலே விரோதமுண்டானாலும் சுவயம் ப்ரயோஜனமாகவாதல், ப்ரஶ்வஶ்ராவதஸமூஶ்யாதி ப்லாந்ரத்தைப் பற்றுவாதல் வேறொன்றை அநுஷித்தால் விரோதமில்லை-

(சா.தி:) உபாசனப் பதனங்களுக்கு ஶக்தாஶக்தாதிபேதென அதிகாரவ்யவஸ்திதத்வை நிஶமிக்கிறார்- இப்படி இத்யாடியால்- இம்ஶக்தாஅதிகாரபக்ஷத்தில் சுவதர்மத்யாஶம் விதிக்கப்படாமையால் த்யாஶப-க்ஷாத்ததோஷமில்லையென்கிறார்- இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் இத்யாடியால்- சுவயப்ரயோஜனத்வைநாஶத்வைந ச ப்ரபத்தி வைஷ்ம்யம் । நநு ப்ரபந்நனுக்கு வேறொன்றை அநுஷிக்கில் ப்ரஹ்மஸத்ரந்யாயாத் ப்ரஶ்யுத்திவாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்- ப்ரபந்நனுக்கென்று துடங்கி அந்ந்ரமுபாயத்வபுஶ்யத்யாஶபக்ஷத்தை உபக்ஷேபிக்கிறார்-

(சா.ஸ்வ:) குத்: ? சங்ஸயதாதித்யா விஸ்வாஸமான்யாபாவாதித்தி பாவ: । இப்படி த்யாஶவிதிபக்ஷத்தில் தூஷணப்ரஸக்தானுப்ரஸக்த்யா பக்திப்ரபத்யஅதிகாரவ்யவஸ்த்யைபண்ணி யுஷ்மத் பக்ஷத்திலும் ஶாஸ்த்ரநைர்த்ரஶ்யம் ப்ரஸஶ்யாதோ? என்கிற ஶக்ஷையைப் பரிஶ்ரித்துக் கொண்டு உபஸஶ்ரிக்கிறார் இப்படி இத்-ப்ரபந்நவிஷயத்தில் வர்ணாஸ்ரமதர்மமஶ்ரம்ல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரவ்யைர்ய்மில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இரண்டு இத் - த்யாஶவிதியில்லாமையாலே ஁காஅதிகாரிக்கு அஶத்வபுஶ்யம், இத்ராஅதிகாரிக்கு கைஶ்ய்யபுஶ்யமென்றபடி இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு சுவதர்மானுஷாநமுண்டாகில் உபாயாந்ரஸ்ப்ரஸக்த்யா ப்ரஹ்மஸத்ரந்யாய விரோத்யாதோ? நித்யநைமித்திககர்மம் உபாயத்வபுஶ்யம்ன்றிக்கே கைஶ்ய்யபுஶ்யானுஷேயமாகையால் விரோதமில்லையென்னிலப்போது காம்யகர்மமும் ப்ரஸஶ்யாதோ? காம்யகரணத்தில் ப்ரத்யவாயில்லாமையாலே தத்கரணப்ரஸஶ்யம்மில்லை யென்னிலப்போது ப்ரஶ்வஶ்ராவதஸமூஶ்யாத்த்யர்யகர்மாகரணமும் ப்ரஸஶ்யாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ப்ரபந்நனுக்கு இத் - சுவர்யாத்யர்யகாம்யம் சுவரூபவிருஶ்ரமாகையாலது ப்ரஸஶ்யாதது.

(சா.ப்ர:) துர்வலபுஶ்யந்யாயகல்பநமநுசித்மித்தி பாவ: । எவ் ச பக்திப்ரபத்யோஶ்ரஶக்தாஶக்தாஅதிகாரத்வைந ந கஸ்த்யாபி ஶாஸ்த்ரஸ்த்யாப்ராமாண்யப்ரஸஶ்ய இத் ஶ்ரீயந் ப்ரபந்நானுஷானேஷு நித்யநைமித்திகேஷு ப்ரஶ்வஶ்ராவதகைஶ்ய்யாத்மகத்வரூபம் பக்தானுஷேயாத்யர்யத்ரேஷ்ரஶ்யமப்யாஶ - இப்படி உபாசனெத்யாதிநா - யத்யப்யேவ் சர்வதர்மத்யாஶோ ந விதேய: ।

(சா.வி:) ப்ரதிபத்திவैஷ்ம்யமித்தி । பக்தானாம் சுவதர்மேஷ்வத்வபுஶ்ய: ப்ரபந்நானாம் சுவயம்ப்ரயோஜனத்வபுஶ்யிரித்தி வைஷ்ம்யமித்தி பாவ: । தெதவ விஸதயத்தி ப்ரபந்நனுக்கு இத் ।

(சா.சங்:) இயதா பக்த்யாதி சுவரூபத்யாஶவிதிபக்ஷாத்வத்வபக்ஷஸ்ய கோஶ்பி விஸேஷ இத்யத்ராஶ - இப்படி இத் ப்ரபக்ஷேது ஶுரஶாஸ்த்ரம் நிர்ர்த்ரகமேவெத்தி பாவ: । அத் சுவர்ணாஸ்ரமாத்யநுஶுணக்ஷயசர்வதர்மத்யாஶவிதிபக்ஷாபேக்ஷ்யாபி சுவபக்ஷஸ்ய வைஷ்ம்யமாஶ - இரண்டு இத் - உபாசகஸ்ய வித்யாஶத்வைந ப்ரபந்நஸ்யது ப்ரஶ்யதமஸ்வாம்யாஶானு-பாலநகைஶ்ய்யத்வைநெத்தி ப்ரதிபத்திவैஷ்ம்யமேவ ந சுவரூபத்யாஶதத்வத்யாஶகூத்மித்தி பாவ: । த்ரி கைஶ்ய்யத்வைந காம்யமபி கர்மப்ரபந்நஸ்ய அநுஷேயம் ச்யாத்ரி சாஶநாந்ராஸஶத்வபஶ்ய இத்யத்ராஶ - ப்ரபந்நனுக்கு இத் ப்ரஶ்வஶ்ராவதஸமூஶ்ய: , தத்ரஶோபகரணஸமூஶ்ய: - ப்ரஶ்வஶ்ராவதஸமூஶ்யஸ்து ப்ரஶ்வஶ்ராவதகைஶ்ய்யோபகரணானாம் ஶானபக்த்யாஶேச சமூஶ்ய: ।

(சா.தி:) இப்படி स्वरूपेत्यादियाல் उत्तरमருளிச் செய்கிறார்

(सा.प्रः) तथापि तेषूपायत्वबुद्धित्यागो विधेयोऽस्त्विति शङ्कामनूय “अविप्लवाय धर्माणाम्” इत्यारभ्य “उपायत्वग्रहं तत्र वर्जयेन्मनसा सुधीः” इत्युक्तोत्तरकृत्वेषूपायत्व बुद्धित्यागोऽत्रापि विधीयत इति किमुच्यते? उत सर्वेषां धर्माणामुपायत्वबुद्धित्यागो भरन्यासाङ्गतया विधीयत इत्युच्यत इति विकल्प्य प्रथमकल्पस्य श्लोके विवक्षानुपपत्तिं प्रदर्श्य द्वितीयेऽपि किमनुपायेषूपायत्वबुद्धित्यागोऽङ्गतया विधीयते? उत उपायेष्विति विकल्प्य प्रथमे अप्रसक्तप्रतिषेधत्वं द्वितीयेऽप्यशक्यानुष्ठानेषूपायत्व बुद्धियोगस्याप्युक्तदोषग्रस्तत्वादनुष्ठीयमानेषूपायत्व बुद्धित्यागस्याङ्गत्वविधित्वस्यावश्यवक्तव्यत्वात्तस्मिन् पक्षे उपायान्तरस्वरूपाङ्गकत्वस्य भरन्यासे फलितत्वात्कैङ्कर्यरूपोत्तरकृत्यासिद्धिं नैरपेक्ष्यासिद्धि मकिञ्चनाधिकारत्वासिद्धिं स्वोक्तिविरोधं निष्प्रयोजनाङ्गाङ्गिभावव्यपदेशैवपरीत्यं चाह ।

(सा.वि.) ननु स्वरूपत्यागस्यायुक्तत्वेऽपि फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य “सङ्गं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागस्सात्त्विको मतः” इति । “एतान्यपि च कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च । कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम्” ॥ इत्यादिना विहितत्वात्सर्वधर्मेषूपायत्वबुद्धिं परित्यज्येत्यर्थः स्वीक्रियतामिति उपायत्वबुद्धित्यागपक्षं शङ्कते - இப்படி வரूपேதி । கூடாதொழிந்தால், அயுத்தசெத் । उपायत्वबुद्धित्यागं பண்ணுகை, उपायत्वबुद्धित्यागः । பொருளானாலோவென்னில், अर्थः किं न स्यादिति शङ्कार्थः - उत्तरकृत्येषूपायत्वबुद्धित्यागो युक्तः - तथा हि सति स्वयं प्रयोजनत्वबुद्धेः - नचेदं वाक्यमुत्तरकृत्यगोचरम् । उपायदशायामेव हि पूर्वकालार्थकेन त्वाप्रत्ययेनोपायत्वबुद्धित्यागो विधीयते - तत्रोपायभूतानामेव सर्वधर्माणामनुष्ठेयतया प्राप्तानामुपायत्वबुद्धित्यागः कार्य इति सर्वधर्माणां प्रपत्यङ्गत्वेनानुष्ठानस्य आवश्यकता, उत्तरकृत्यविषयकोपायत्व बुद्धित्यागासिद्ध्या चोत्तरकृत्येषु स्वयंप्रयोजनत्वरूपकैङ्कर्योच्छेदः, प्रपत्तेर्निरपेक्षसिद्धान्तभङ्गः । अकिञ्चनाधिकारभङ्गश्चेत्येतान् दोषानाह ।

(सा.सं:) आदिशब्देन स्वस्य भक्तिज्ञानाभिवृद्धिस्सङ्गृह्यते । इत्थं स्वरूपत्यागविधिपक्षो दूषितः । अथोपायत्वबुद्धित्यागविधिपक्षं दूषयितुमारभते । ॐ ॥ १५ ॥ इत्यादिना । “अपायतां परित्यज्य न्यसे हेवे तु तामभीः” इत्यादिमध्यमवृत्तिविद्व्यभिप्रायेण विधिक्रियविधौ इत्युक्तम् ।

(सा.सं.) उचितमिति । तदा तत्र तस्य सात्त्विकत्यागरूपत्वादिति भावः । अत्र बुद्धित्यागे विध्यनौचित्यमनेकबाधकप्रदर्शनमुखेनाह - இங்கு इति - उपायविधायकवाक्यस्थत्वमात्रेण धर्माणां कथमङ्गत्वसिद्धिरिति चेदित्यम् । धर्मगोचरबुद्धित्यागस्य प्रपत्यङ्गत्वं धर्माणामङ्गत्वं विनाऽनूपपन्नमिति । अत एव फलिकेककयालं इत्युक्तिः । सिद्धियाकु इति । बुद्धित्यागपूर्वकोत्तरकृत्यस्यास्याङ्गत्वापत्तेरिति भावः । अकिञ्चनाधिकारत्वमङ्गरूपं बाधक विकल्पमुखेन दर्शयति । எங்குனே என்னில் इति - இங்கு उपायविधायक इत्यर्थः - न ह्ययमुत्तरकृत्यपर इति भावः । विधिक्कवेண்ணला इति बुद्धित्यागविधेरनपेतत्वाद्वद्वेदप्रसक्ततया अप्रसक्तप्रतिषेधापाताच्चेति भावः । उपायமான इति ।

(सा.सं:) बुद्धित्यागस्य धर्मेष्वनुष्ठानार्थत्वात्प्रागुपदिष्टोपासनानुष्ठानशक्तिमान् प्रपत्यधिकारीत्युक्तं स्यादित्यर्थः । इह बुद्धित्यागविधौ त्यागानुष्ठानविध्योर्विरोधपरिहारो यस्तदुक्तः सोऽप्यसमञ्जसः स्यादित्याह । ॐ॥ इति - अनपेक्षितवचनत्वमेवोपपादयति । ॐ॥ इति - एकविषयत्वे हि विरोधात्तत्परिहाराय अधिकारिभेदकथनमपेक्षितं स्यादिति भावः उपायान्तरेषूपायत्व बुद्धित्यागोऽङ्गमिति च पक्षं प्रतिक्षिपति । ॐ॥ इत्यादिना । ॐ॥ इति - प्रपत्तेरकिञ्चनाधिकारत्वसिद्ध्या न्तर्भङ्गप्रसङ्ग इति भावः उभयविधबुद्धित्यागविधिपक्षेऽपि यत्फलं पराभिमतं -

(सा.सं.) तदपि न सिद्ध्यतीत्याह - अङ्गभावकृत् इति - इत्थं परपक्षयोजनाभेदानामनुपपन्नत्वं स्वपक्षयोजनाया उपपन्नतां च सङ्गच्छति - अत इत्यादिना - अपचारता, त्याज्यतयोक्तस्वानुष्ठाने निषिद्धानुष्ठानतुल्यतेत्यर्थः । उपायत्वबुद्धित्याग एव दोषान्तरं - सात्त्विकेति । धर्मशब्द इह नित्यनैमित्तिकवदपायान्तराणामपि ग्राहकः ।

மூ: - ஆகையால் இங்கு சர்வதர்மங்களினுடைய स्वरूपत्यागத்தை அங்மமாக விதிக்கிற தென்றும், அவை அங்மம்மப்படி இங்கு बुद्धि विशेषत्यागमात्रं விதிக்கிறதென்றும் சொல்லுகிற பக்சங்கள் आज्ञानुपालनादिशास्त्रங்களுக்கும், प्रपत्तिக்கு நேர்பெக்யம் சொல்லுகிற शास्त्रங்களுக்கும் பூர்வாचार्यसंप्रदायங்களுக்கும், प्रपन्नராய் போந்த पूर्वशिष्टர்களுடைய आचारததுக்கும் विरुद्धங்களாம்- இப்படி उक्तदोषங்களாலே தர்மங்களினுடைய स्वरूपत्यागமும் प्रपत्तिக்கு அங்மன்று. उक्तनैरपेक्ष्यத்தாலே அந்த தர்மங்களினுடைய स्वरूपமும் இதுக்கு அங்மன்று. ஆகையால் இங்கு மற்றொரு தர்மத்தாலும் இப் प्रपत्तिக்கு अपेक्षையில்லையென்கையிலே இத் त्यागविधिக்கு तात्पर्यம்

(சா.தி.) वर्णाश्रमधर्मத்துக்கு நிபேதமில்லாமையால் कैङ्कर्यादிகளும் प्रतिष्ठापितமாமென்கை-
आदिशब्दத்தால் अपराधपरिहारादेस्सङ्ग्रह - उक्तहेतुकகளால் கீழ்ச்சொன்ன पक्षद्वयदूषणத்தை
उपसंहरிக்கிறார்- ஆகையால் इत्यादि - स्वरूपत्याग पक्षத்தில் आज्ञानुपालनादिशास्त्रங்களுக்கும்,
बुद्धित्यागपक्षத்தில் प्रपत्ति नैरपेक्ष्य परशास्त्रங்களுக்கும், उभयपक्षத்திலும் पूर्वाचार्यसंप्रदायादिकளுக்கும்
विरुद्धमாமென்கை ஆகையால் प्रपत्तिக்கு தர்மங்களினுடைய त्यागமும் स्वरूपமும் அங்மன்றென்
கிறார் இப்படி इत्यादियால் प्रपत्तियினுடைய नैरपेक्ष्यத்திலே விதிக்கு तात्पर्यமென்கிறார் ஆகை
யாலிங்கு इत्यादियால் प्रसक्तத்துக்கு प्रतिषेधமாகையால் प्रसङ्गप्रकारத்தை प्रश्नपूर्वकமாக
வருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) उक्तकैङ्कर्यादि च सुस्थिरमित्यर्थः । बुद्धित्यागविधिपक्षத்தில் आचारसंप्रदायविरोधादि
दूषणத்தை सङ्क्रमिप्पिया நின்றுகொண்டு पक्षद्वयदूषणத்தை उपसंहरிக்கிறார். ஆகையால் इति ।
स्वरूपत्यागविधिपक्षத்தில் आज्ञानुपालनशास्त्रविरोधமும், बुद्धित्यागविधिपक्षத்தில் नैरपेक्ष्यशास्त्र-
विरोधமும், उभयपक्षத்திலும் संप्रदायशिष्टाचारविरोधமும் अन्वयிக்கிறது उक्तदूषणங்களாலே
फलितமான தர்மस्वरूपत्यागतादनुष्ठानयोरङ्गत्वभावத்தை उपसंहरிக்கிறார் இப்படி इति । यद्वा,
இப்படி அங்மன்றென்று சொன்னது கூடுமோ? விதிபக்சத்தில் त्यागं शब्दार्थतया अवश्यं विधेयतया
वक्तव्यமாகையால் विधेयान्तरालाभेन च स्वरूपत्यागबुद्धित्यागयोरन्यतर विधेयமென்று சொல்ல
வேண்டாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி इति । अदपौतु विधिपक्षத்தில்
त्यागविधिக்கு எந்த அர்த்தத்தில் तात्पर्यம் ? என்கையிலருளிச்செய்கிறார் ஆகையால் इति -
இப்படி इतराङ्गापेक्षा प्रतिषेधத்தில் तात्पर्यसொன்னது கூடுமோ? अप्रसक्त प्रतिषेध प्रसङ्गियाதோ?

(சா.வி.) कैङ्कर्यादि च, “विहितत्वाच्चाश्रमकर्मापि” इति विनियोगप्राप्तनित्यनैमित्तिकादि कैङ्कर्यानुष्ठानं
च सुरक्षितं भवतीत्यर्थः - प्रागुपक्रान्त पक्षद्वयदूषणोत्थापनमुपसंहरति ஆகையால் इति -
स्वाभिमतत्यागविधितात्पर्यं निष्कृष्य दर्शयति । இப்படி इति । “भावाभावौ न धर्माणां
प्रपत्तेरङ्गमिष्यते” इति पूर्वोक्तरीत्या धर्माणां स्वरूपं वा तत्यागो वा प्रपत्तेरङ्गं नेष्यते । अतो
नैरपेक्ष्यसिद्धिरिति भावः - ननु प्रतिषेधस्य प्रसक्तिरपेक्षणीया? प्रसक्तं हि प्रतिषिध्यते इति न्यायात् ।

(சா.சங்.) आदिशब्देनाकिञ्चनाधिकारत्वसर्वाधिकारत्वादिसङ्ग्रहः । इत्थं सङ्ग्रहितमीषद्विवृणोति ।
ஆகையால் इत्यादिना । नैरपेक्ष्यविधिसिद्धान्ते प्रसक्तिं प्रसक्ताश्च दर्शयति ।

(सा.स) इति धर्मलक्षणमुक्त इति त्यज्येत्यादिर्निवारकत्वाभावस्य उपपादितत्वादिति भावः -
इत्थं परपक्षानिरसनस्वपक्षोपपादनाभ्यां धर्माणामनुष्ठानवत्यागोऽपि न प्रपत्त्यङ्गमिति फलितं सूचयन्
संभावितमशक्यानुष्ठानं शक्यानुष्ठानं च नहि कथमस्मिन्नाधिकारिष्वप्युच्यत इत्यत्रोत्तरमाह - **शुद्धकर्मणां**
इति - नन्वानुकृत्यसङ्कल्पाङ्गकत्वबलाद्यथासङ्कल्पकरणस्याङ्गत्वे -

மூ: - இப்படியாகில் இவனுக்கு நியைநைமித்திகங்களில் அடைக்கவொண்ணாத ப்ரஹுதகைக்ங்யங்களக்கு ப்ரயோகராஹென்னிலிவையிவனுக்கு உபாயாந்தரத்திற் பகுராது. அங்ளாந்தரநிரபேகையான ப்ரபத்திக்கு ப்ரிகரங்களுமாகாது.

(சா.தீ.) இப்படியாகில் இயாடியால ப்ரஹுதகைக்ங்யங்களாவன? அநுஜாகைக்ங்யங்கள்- இதில் ப்ஷாந்தரங்கள கூடாவிடிலும் ப்ரஹவத்ரீத்ய்மென்னும் சரமபக்ஷ் கூடுமென்கிறார். இவையிவனுக்கு இயாதி ஸாஸ்வ் கைவிளக்காக ப்ரவூதிக்கிறான் இய்தந்தால் உபாயாந்தரத்தில் அந்தர்ஹிவியாது மோக்ய்மாக அநுபிபாமையால் ப்ரபத்திக்கு அங்ளங்களுமாகாது ப்ரபத்திநிரபேகோபாயமாகையால் நியைதயாசெப்கிறாணுமல்லன்

(சா.ஸ்வ.) இப்படியாகில் இதி ப்ரஹுதேதி । அநுஜாகைக்ங்யமென்றபடி அநுஜாகைக்ங்ய ப்ரபத்தியில் அவிஸ்வாஸத்தாலே உபாயாந்தரத்வத்தா அநுபேயமோ? ப்ரபத்த்யங்ளதயானுபேயமோ? அகரணே ப்ரத்யவாய ப்ரீத்யானுபேயமோ? பாபக்ஷயபலகதயா ப்ராயசித்தரூபத்வெநானுபேயமோ? ஸ்வரீயந்தயானுபேயமோ? தூதாதிவத்ஸ்வய் ப்ரயோகனதயா வா? மூக்தாதிவத்ப்ரத்யக்ஷேண ப்ரஹவதப்ரிமத் விதிவா தத்ரீத்ய்மநுபேயமோ? என்னு வித்யிபித்து ஒரு ப்ரகாரமும் கூடாதென்று சித்தாந்திதானே பூர்வபக்ஷ்யப்ரிபாயோந்யயனே ப்ரிசேஷிப்பித்து மற்ஹெங்ஙனெயென்னில் இயாதினா ப்ரஸநபூர்வகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் இயாதினா ।

(சா.ப்ர.) ப்ரபத்ரானஹ்த்வ் ப்ரதர்ஸ்யந் ப்ரபத்ரோசித் ப்ரயோகமாஹ - இப்படியாகிலிவனுக்கு இயாதினா ।

(சா.வி.) கிந்து “அஹ்ரஹ்ஸ்ஸந்டியாமுபாஸீத்” இதி விதிபலாத்ததததி பாவ: । நநு நியைநைமித்திககர்மணா ஸ்வத்ரவாஜாசித்தானா ஸ்வவிதிப்ரயுக்தத்வாதநுபாந் ஸ்யாத் - அநுஜாகைக்ங்யாணா து ப்ரஹவந்மந்நிர, கோபுர, ப்ராகார, மண்பாதிநிர்மானாநா ப்ரஹவதாராஹநாதினா சானுபாபகாபாவாத் - ததாஹி? கி் யுக்த்யுபாயத்வெந வா? அகரணே ப்ரத்யவாயகரத்வெந வா? ஸ்வர்ப்ஷவாதிபலஸாஹநகாம்யகர்மத்வெந வா? தூதாதிவத்ஸ்வ ப்ரீத்ய்மத்வெந வா? மூக்தவத்ரஹவதப்ரிபாயப்ரத்யக்ஷேண வெதீஹ அகமபி நாஸ்தி । நவானுபாநமிபாபந், ப்ரகால ப்ரீபாப்யகாராதிப்ரிபஹுவித்தவ்யயாஸஸாஹ்யானுஜாகைக்ங்யாச்சரண க்ரூதமிதி ப்ரிசித்தேரத்யப்ரிபாயேண ஸங்கூதே- இப்படியாகில் இதி - இப்படியாகில், நியைநைமித்திகானாமாஜாசித்தத்வெநானுபாந் சேதித்ய்: - அடைக்கவொண்ணாத, க்ரஹீதுமயோக்யானாம் । தத்ரானந்த்ரஹுதானாமத்ய்: । ப்ரஹுதகைக்ங்யங்களுக்கு கோபுரமண்பாதி நிர்மானாம் - ப்ரயோககர், ப்ரயோககா:- ப்ரயோககாந்தரப்ரதர்ஸனே ப்ரிஹாரமாஹ । இவை இதி - இவை அநுஜாகைக்ங்யாணி - இவனுக்கு, ப்ரபத்ரஸ்ய - உபாயத்தின்பகுராது, உபாயகோதீ ந ப்ரிவிஸந்தி । உத்தரகால நிர்ஹரத்வெந மோக்ய்மநுபாநாஸம்ப்ரவாதிதி பாவ: । அங்ளாந்தரநிரபேகேதி ஹேநுப்ரிவிஸேஷணம் - அத எவ தेषாமங்கூத்வ் ந சம்ப்ரவதீதிதி பாவ: ।

(சா.ஸ:) இப்படியாகில் இதி - ப்ரயோககர், ப்ரவர்தகா: - அஜாபஹ்ரிஹுதத்வெந அஜயா அப்ரவர்தகத்வாதிதி பாவ: । ப்ரிசேஷாத்ஸ்வரூசி ப்ரஹவத்ரீணநாபிஸந்நயோ: ப்ரவர்தகத்வ வக்ஷ்யந் சம்ப்ரவதானி ப்ரயோககாந்தராப்யபாகரோதி - இவை இயாதினா ।

மூ: - இவ்விடத்திலே சிலர் சர்வீஸ்வரன் பக்கலிலே சர்வஹர்யாஸ்பண்ணின விவேகிக்கு
த்யாய்யோபாடேயவிभागनिर्णायकं स्वरूपज्ञानமன்றோ?

(சா.தி:) இனியிவன் ஸ்வரூபவ்யனாம் போருமதொழிய இவனுக்கு ஸாஸ்த்ரவ்யதீயில்லையென்னு
மவர்கள் ஸாஸ்த்ரீயை அநுவதிக்கிறார் இவ்விடத்தில் இत्याதியால்- அத்தை ப்ரதிவதிக்கிறார்.

(சா.ஸா:) அநுஜாகைக்ஹ்ய் ஹவத்ப்ரீணமென்றும் ஸாஸ்த்ரமூலமாகவறிந்து அநுஸ்யமென்றும் சொன்னது
கூடுமோ? ஸ்வரூப்தெளிந்த ப்ரபந்னுக்கு ஸ்வரூபவ்யதீயெழுதிய ஸாஸ்த்ரவ்யதீயுண்டோ? ஆகையால்
ஸ்வரூபத்யாகவிதிபக்ஷமே சமீचीनமன்றோ? என்ற ஁கதேசிபக்ஷத்தை அநுவதித்து நிரசிக்கிறார்-
இவ்விடத்தில் இत्याதினா । இவ்விடத்தில், ஸாஸ்த்ரமூலமாக அஜானுஜாத்ரமநுஸ்தானபக்ஷத்திலென்றபடி

(சா.ப்ர:) நநு ஹவதநந்யாஹ் ஸபேத்வானந்ய ஸரணத்வானந்ய ப்ரயோஜனத்வரூப ஸ்வரூபஜ்நானவதோ யதானந்யஸரணத்வ-
ரூபாஸக்திஜ்நானமேவ கர்மஜ்நானஹக்திப்ரபத்திபு ப்ரபத்தியூபாடானே தத்யதிரித்தத்யா஁ ச நியாமகம் ததா
புருஷார்த்தே஽ப்யநந்யப்ரயோஜனதாஹ்யஸ்வரூபஜ்நானமேவ த்யாய்யோபாடேயவிவேகநியாமகமஸ்திவ்யத்ர அஸக்தத்வரூப-ஸ்வரூபே
ஜாதே஽பி யதா஽ஸக்தஸ்ய ஹர்யாஸ உபாயோ நேதர்ஸ்யேதி ஜ்நானாஹவே ஹர்யாஸே ஸ்வரூபததஜ்நாதிஜ்நானாஹவே ச
ததூபாடானம் ந சம்ஹவதீதி ததஜ்நானம் ஸாஸ்த்ராடேவ சம்பாடநீயம் ததா ஸ்வகதானந்யஸேஷேத்வானந்யப்ரயோஜனத்வாதி
ஜ்நானே ஸேபிப்ரீதிஜனகானாமேவ கர்யத்வாவகமே஽பி கர்மவிஸேஷேபு ஹவத்ப்ரீத்யைகபலகத்வஸ்ய இதரேஷ்விப்ரீதி
பலகத்வஸ்ய ப்ராமாணிகஸ்ய ப்ரபந்நேனாபி யாவக்ஷரீரபாதம் ஸாஸ்த்ரமந்தரேண ஜ்நாதுமஸக்யத்வாத்ஸ்வரூபஜ்நானஸ்ய ச
தாதுஷவிஹாவிஸயத்வாக்ஷாஸ்த்ர விஹாய ஸ்வேக்ஷ்யானுஸ்தானே நிஸித்தானுஸ்தானஸ்யாபி கைக்ஹ்ய்த்வம் ப்ரஸஜேதிதி
தத்பரிஹாராய ஸாஸ்த்ரவ்யத்வமபரிஹார்யமீத்யாஹ இவ்விடத்தில் இत्याதினா

(சா.வி:) “யஸ்து காரயதே ஹுமௌ விஷ்ணோராராதநானி வை । தஸ்ய துஸ்தோ ஹவேத்விதுஸ்சர்வலோகேஸ்வர: ப்ரஹு: ।
மம மதுக்தஹக்தேபு ப்ரீதிர்ஹ்யதிகா ஹவேத் । தஸ்தாந்மதுக்தஹக்தாஸ்ச பூஜநீயா விஸேஷத:” இதுக்தஸாஸ்த்ர
஁ஹீத்வேத்யர்த: । நநு அநுஜாகைக்ஹ்ய்யாணாபி ஸாஸ்த்ரமூலகத்வாக்ஷாஸ்த்ரஸ்ய ஹவதாஜ்நாரூபத்வாடா-
ஜாகைக்ஹ்ய்யாடநுஜாகைக்ஹ்ய்யஸ்ய கோ ஹேத இதி சேத்? இத்யமேபு ப்ரதானவிதிபு அகரணே நிக்ரஹோ ஹுத்யதே
ததாஜ்நாரூபம் நிக்ரஹஜ்நாபகம் । “அஹ்ரஹஸ்சந்ஹ்யாமுபாஸீத । வஸந்தேவஸந்தே ஜ்யோதிஸா யஜேத” இत्याதி
வீபாதிச அநிஸ்தபலஸ்ரவணாதிசம் ச- யத்ராகரணே஽நிஸ்தம் ந ஜ்நாய்தே, கரணே ச ப்ரீத்யாதிசம் பலம் ஜ்நாய்தே,
ததநுஜ்நாரூபமீதி - அநுஜாகைக்ஹ்ய்யேஷ்வி க்ரமவ்யத்யாஸாதிஷ்விநிஸ்தபலஹுதநாத்ரதானவிதிஷ்வித்யுக்தம் - தத்ர
ஸாஸ்த்ரரீத்யைவானுஜாகைக்ஹ்ய்யாண்யபி கர்தவ்யானீத்யுக்தே பர்ஸேஷத்வஸ்வரூபஜ்நானவதர்ஸ்வரூபஜ்நானேநைவ
த்யாய்யோபாடேயவிभागज्ञानाच्छास्त्रं किमर्थमिति केषाञ्चिच्छङ्कामाक्षिप्य परिहरति-இவ்விடத்திலே இதி ।

(சா.ஸ:) தானம் தமஸ்ச யஜஸ்ச ஸ்வாஹ்யாய ஸ்தப அர்ஜவம் । அஹிஸா சத்யமக்ரோதஸ்த்யா஁ஸ்தாந்திரபைஸுநம் ।
தயாஹுதேஷ்விலோத்வம் மார்தவம் ஹீரசாபலம் । தேஜ: க்ஷமா துதிஸுஸைம் த்ரோஹோ நாதிமானிதா । ஹவந்தி சம்பதம்
தீவீமஹிஜாதஸ்ய ஹாரத ॥” இत्याதிசமிஹானுஸந்ஹ்யம் -இவ்விடத்தில், ஸாஸ்த்ர கைவிளக்காக
இத்யவகாஸே ।

மூ: - இப்படி இவன் **स्वरूपवश्य**னாமத்தனை போக்கி **शास्त्रवश्य**னாம்படியென்னென்று சொல்லுவார்கள்- இதுவும் **अनुपपन्नम्** எங்ஙனையென்னில்? **स्वरूप**இப்படியிருக்குமென்று **शास्त्र**த்தைக்கொண்டு அறுதியிட்டால் இஸ் **स्वरूप**த்துக்கு இன்ன **पुरुषार्थ**மும், **तदुपाय**மும் **त्याज्य**ம்- இன்ன **पुरुषार्थ**மும், **तदुपाय**மும், **उपादेय**மென்று பிரித்து தெளிகைக்கு **मुक्त**னாமளவும் **शास्त्र**மொழியவழியில்லை. **स्वरूप**த்தில் **शेष**த்வாதிகளைக்கொண்டு சில **औचित्य**மாत्रம் அறியலாம். இத்தனையல்லது **शेष**ியுக்கந்த **कैङ्कर्य**த்தின் **प्रकार**மிது. இக் **कैङ्कर्य**த்துக்கு **उपाय**ங்கள் இவை, என்று **स्वरूपज्ञानं** **नियमित**துக்காட்டாது. ஆனபின்பு **शास्त्र**த்தை **अनादर**ித்து **निषिद्ध**द्रव्यங்களைக் கொண்டாதல், **विहित**ங்கள் தன்னிலும் **न्यायार्जित** மல்லாத **द्रव्य**ங்களைக்கொண்டாதல், தனக்கு **रुचित**தபடியே **शास्त्र**விருத்தமாயிருக்கும் கட்டளையிலே **कैङ्कर्य**த்தை நடத்தப்பார்த்தால் **उपचारापचार**ங்களுக்குப் பிரிவில்லையாம்.

(சா.தி:) இதுவும் **इत्यादि** । **स्वरूपज्ञानार्थ** **शास्त्रार्थ**த்தை **अपेक्ष**கில் **त्याज्य**ஓபாடெயவிபாஂார்த்மும் **शास्त्र**மபெக்ஷ்ணியமென்கிறாா **स्वरूप**மினனபடி **इत्यादि**யால் **स्वरूपज्ञान**ததால் **तदुचित**पुरुषार्थ **कैङ्कर्य**மென்றறியலாம்? என்னவருளிச் செபகிறார் **स्वरूप**த்தில் **इत्यादि**யால் **स्वरूपधर्मभूत**-**शेष**த்வாதிகளென்கை **औचित्य**மாत्रம், **शेषभूत**னுக்கு **शेष**ியுக்கப்பை **अनुवर्त**ிககையே **उचित**மென்றும் இம் **मात्र**மென்கை **शेष**ிக்கு இன்னது **इष्टम्**, இதுக்கிவை **उपाय**ங்குளென்று **विशिष्य**க காட்டமாட்டாது **शेषत्व** **ज्ञानम्** - **शास्त्र**மேயிதுக்கு **नियाम**கமென்கை **शास्त्र**னாடரத்தில் **उपचारा**-**पचार**விபாஜக.**शास्त्रं** **व्यर्थ**மாமென்கிறார் **आनपि**ன்பு **इत्यादि** ।

(சா.ஸ்வ:) **स्वरूपेति** - **स्वर्गादि** **पुरुषार्थ** **स्वरूप**விருத்தயா **त्याज्य**மென்றும், **भगवत्कैङ्कर्य** **स्वरूपानुगुण**தயா **उपादेय**மென்றும் சொல்லுகையாலே **त्याज्य**ஓபாடெயவிபாஂரினாியக் **स्वरूप**மே என்று கருத்து, **पुरुषार्थ**ததுபாய் **शास्त्रैक** **समधिगम्य**மாகில் **स्वरूपानुगुण** **पुरुषार्थ**வ்யவஸ்யை சொல்லுகிறது கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் **स्वरूप**த்தில் **इति** - **स्वरूप**னிஷ்ட**शेष**த்வாதிகளைக் கொண்டென்றபடி- **औचित्येति** । **शेषभूत**னுக்கு **शेष**ியுக்கப்பை **अनुवर्त**ிக்கை **उचित**மென்று **एतावन्मात्र**மறியலாமென்றபடி இனி **साधक**மில்லை என்று சொல்லி **बाधक**முமருளிச் செய்கிறார். **आनपि**ன்பு **इति** ।

(சா.வி:) **स्वरूपवश्यानां** **स्वरूपज्ञानाधीनो** **भवति** - **अतस्स्वरूपोचितं** **कर्म** **कुरुते** । அத்தனைப் போக்கி, **स्वरूपज्ञानं** **विहाय** । **शास्त्रवश्य**னாம்படி **शास्त्रवश्यो** **भवेदित्येतत्प्रकारः** - **प्रीति**, **विभागस्य** - தெளிவுக்கு, **ज्ञानाय** **मुक्त**னாமளவும், **मुक्तिपर्यन्तम्** - **शास्त्रं** **विहाय** **यथेच्छं** **भगवत्प्रीतिकरणप्रवृत्तौ** **उपचारापचारविभाजकशास्त्रविरोधस्यात्** - “**इमे** **उपचारा** - **इमे** **अपचाराः**” **इति** **विभागो** **न** **स्यात्** - **स्वरुचिवशेन** **भगवत्प्रीतिहेतुत्वे** **उपचाराभावादित्यनिष्ठः**...**ह** । **आनपि**ன்பு **इति** । **ननु** “**आत्मनो** **यत्प्रियं** **भोज्य** **तत्सर्वं** **विनिवेदयेत्** ।”

(சா.ச:) **स्वरूपज्ञस्वरूपवश्य** **एव** - **तस्य** **स्वरुच्यनुगुण**மேவ **कैङ्कर्य** **किं** **शास्त्रादरेणेति** **केचित्** । **तत्पक्षे** **बाधकान्याह** । இதுவும் **इत्यादि**னா । **औचित्य**மாत्रமिति - **शेषभूत**ஸ்ய **शेष**ிபிரிதயே **अनुवर्त**னமுசிதம்த்யேதாவ்ந்நாம்த்யர்த: - **नियमित**து, **निर्देश्य** -

மூ: - அப்போது தன் ருசியொழிய வேறு நியாமகமில்லாமையாலே முமுக்ஷுக்கள் தவிர்ந்து போருகிற சர்வநிஷித்ருங்களையும் தன் ருசிமாத்தாலே கைக்ஞர்மாக அநுஷிக்கப் ப்ரசஜ்ஜிக்கும். ஹர்வின்னிடேநத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் “ஸாஸ்த்ராவிருத்ருதானி ஸம்ஸ்ருத்ய” என்று அருளிச் செய்தார். ஆகையால் ஸாஸ்த்ரவஸ்யனாம் தன் அதிகாரத்துக்கு ஸாஸ்த்ரமடைத்த கைக்ஞர்ங்களையே பண்ண ஸ்ராஸம்

“தஸ்மாசுத்ராஸம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ ।

ஜாத்வா ஸாஸ்த்ரவிதானோக்தம் கர்ம கர்துமிஹர்சி ॥”

என்ற ஸுபதேஷம் ஸர்வாதிசாரிகளுக்கும் ப்பாதுவாயிருக்கும்.

(ஸா.தீ:) இத்யாதித்யால் பூர்வானுஸ்தானவிருதமும் ப்ரசஜ்ஜிக்கிறார். அப்போது இத்யாதித்யால் ப்ரபந்ந ஸாஸ்த்ரவஸ்யனாயேயிருக்க வேணுமென்னுமிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரஸம்மதியைக் காட்டுகிறார். ஹர்வின்னிடேநத்திலும் இத்யாதித்யால் ஸாஸ்த்ரவஸ்யனாகவேணுமென்னுமத்தை நிர்மகிக்கிறார். ஆகையால் இத்யாதி - இவ் அர்த்தத்தில் ப்ரகவதீதாவகநத்தைக் காட்டுகிறார் தஸ்மாசுத்ராஸம்மதி । கார்யாகார்யவிபாஜே என்றபடி - இவ் ஸுபதேஷம் அப்ரபந்நவிஷயமென்னும் ஑ோதத்தை ப்ரஹ்ரிக்கிறார் ஸர்வாதிசாரிகளுக்குமென்று அதிகார்விஷேஷ ஑ால்லாமையாலென்று கருத்து. ஸ்ரீர்மாதார்யஸஜ்ஜஹத் தில் “நிஜகர்மாதி ப்ரகத்யந்த் கர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித.” என்ற இடத்தில்-

(ஸா.ஸ்வா:) இஸ்தாபதித்யென்னில் ஸிஸ்தாசாரவிருதரூபானிஸ்தமருளிச் ஑ெய்கிறார் அப்போது இதி - இந்த பதத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரோக்திவிருதமும் வருமென்கிறார் ஹர்வின்னிடேநத்திலும் இதி - ஸாஸ்த்ரவஸ்யதாஸ்தாபநத்தை ஸுபஹ்ரிக்கிறார் ஆகையால் இதி - இப்படியாகில் “தஸ்மாசுத்ராஸம் ப்ரமாணம் தே” என்று ஸ்ரீர்மாதார்யன அதிகார்விஷேஷத்திலே ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வத்தை ஸுபதேஷிக்கிறது விருதித்யாதோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் தஸ்மாதிதி । ஸுபதேஷம்மதி । ஑ாபிப்ராயமுபதேஷமாகையாலே தீ தீ என்று அதிகார்விஷேஷநிர்தேஷம் பண்ணினாலும் மந்வா஑ுபதேஷம் பாலே ஑ர்வஸாதாரணமென்றபடி ஆனாலும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீர்மாதார்யஸஜ்ஜஹத்தில் “கர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:” என்று ஸாஸ்த்ரவஸ்யதையே ஂவகாரத்தாலே வ்யவசுத்ரிககலிலலையோ?

(ஸா.ப்ர:) நநு ப்ரகவசுத்ராஸே “ஆத்மநோ யத்ப்ரியம் ப்ரஜ்யம் தத்ஸர்வம் ச நிவதேயத்” இத்யாதிபிஸ்ஸுவேஸ்ய ஑ர்வஸ்ய ப்ரகவந்நிவதேநாஹ்லவோக்தேநிஷித்ருவ்யஸ்யாபிஸ்தத்வஸம்ப்ரதாஸாஸ்த்ரீயேணாபி கைக்ஞர் கர்தவ்யமேவெத்யவகம்யத இதி ப்ரகவநானாம் ந ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வம்மத்யத்ர, ஸ்ரீபாஷ்யகாரைஸ்தஸ்ய ஸாஸ்த்ராவிருத்ருஸர்வவிஷயகத்வோக்தேஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வம்ப்ரஹ்ரித்யம்மத்யபிப்ரயந்நாஹ । ஹர்வின்னிடேநத்திலும் இத்யாதிநா - ஑ர்வதர்மானு ப்ரஹ்ரித்யஜ்யேதி த்யா஑விதிபலாத் ப்ரபந்நானாம் ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வாபாவோக்தி பூர்வாக்திவ்யா஑ாதப்ரஸஜ்ஜபாதிதத்வாத் ந யுக்தேத்யபிப்ரயந் ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வாபாவே வகநவிருதம்மத்யாஹ । தஸ்மாதித்யாதிநா । நநு ரீர்மாதார்யஸஜ்ஜஹே ப்ரமேகாந்தினாம் ப்ரபந்நானாம் ப்ரீதேரேவ கைக்ஞர்ப்ரவ்ருதௌ ப்ரயோஜகத்வோக்தேஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வாபாவோ -

(ஸா.வி) இதி ப்ரகவசுத்ராஸோக்தேநிஷித்ருவ்யஸ்யாபிஸ்தாபிப்ரியத்வே நிவதேத்யத்வமேவித கதம் ப்ரஹ்ரித்யத்வம்மத்யத்ர ஸாஸ்த்ரநிஷித்ருத்வாபாவே ஑தி ஆத்மநோ யத்ப்ரியம்மதி தத்தாத்த்ரயம் - அத ஂவ ஸ்ரீபாஷ்யகாரைநிவதேநே “ஸாஸ்த்ராவிருத்ருதானி ஑ம்ஸ்ருத்ய”இத்யுக்தம்மதி தத்ஸம்மதி வதந் தேஷம் தத்ருதோ஑ மாஹ - ஹர்வின்னிடேநத்திலும் இதி । நநு தத்ப்ரமாதார்யை: “கர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:” இத்யவதாரணேந ப்ரீதிவ்யநிர்ரிதஸாஸ்த்ரநியம்ஸ்ய வ்யவசுத்ரே: க்ருத இதி தத்ருதோ஑ இத்யத ஆஹ -

மூ: - ஆளவந்தார் श्रीगीतार्थसङ्ग्रहத்திலே-

“ज्ञानी तु परमैकान्ती परा(तदा) यत्तात्मजीवनः ।

तत्संश्लेषवियोगैकमुखदुःखस्तदेकधीः ॥

भगवद्ब्रह्मयानयोगोक्तिवन्दनस्तुतिकीर्तनैः ।

(சா.தி.) ப்ரீத்யைவ என்னு ஶாஸ்த்ரமன்றோ வ்யவச்சேதிககப்பட்டுகிறது? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆளவந்தார் இत्याடியால்.

(சா.ஸ்வா.) என்னவருளிச் செய்கிறார்- ஆளவந்தார் இதி । அத்ர ஶீதாத்த்யஸங்க்ரஹஸா- “ஜானி, ஜானி த்வாத்மையே மெ மதம்” இதுக்த: - பரமஸ்சாமாவேகாந்தி சேதி பரமேகாந்தி - ஁காந்திஸு பரம இத்த்யர்த: । பரம, ஁காந்த. । அநந்யத்வநிஸ்சயோஸ்தீதி வா - ந கெவலமநந்யதேவதாக்கத்வம், அபிநு அநந்யப்ரயோஜநத்வம்ப்யஸ்தீத்யர்த: - ஶஸ்லேஸோஸ்த்ர மநோவாக்ராயஸாத்யததபிமதஸாஸ்த்ரஸ்சோதிந ஶப்யார்த்தாபிமுக்யம் । வியோகோஸ்பி ததவிச்சேத: - யதாஹ்மஹ்ர்ப்ய: । “யந்முஹ்ர்த் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே । ஶா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்த்ரம் ஶா ப்ரான்திஸ்சா ச விக்ரியா ॥ ஁கஸ்திந்நப்யதிக்க்ரான்தே முஹ்ர்தே த்யானவாஜ்ஜதே । தஸ்யுபி- பிதேநேவ யுக்தமாக்காந்நிததும் ப்ருஸம் ॥” இதி । தஸ்திந்நேவ த்வி சிந்தா யஸ்ய ததேகதீ: । ‘பகவத்யானேதி- த்யானமிஹாநுசிந்தநம் - யோக:, தந்மூலாவலோகநம் । விஸிஸ்டக்ஷேத்ராதிவர்தின: பரஸ்யாபிபகமந வா - யதாஹு । “பாடூ ததாயூ த்ருமஜந்மபாஜூ க்ஷேத்ராணி நானுப்ரஜதோ யதாயூ” இந்யாதி । “யோகஸ்து த்விவித: ப்ரோக்தோ வாக்ரமாம்யந்தரம் ததா । வாக்ரம் வஹி க்ரியாபேகமான்தரம் த்யானமுக்யதே ॥” இதி

(சா.ப்ர:) யாமுநாசார்யாபிமத இதி ததூஸ்ணேஸ்பிஸித்வாந்தஸ்யாதித்யவாஹ । ஆளவந்தார் இत्याதிநா ।

(சா.வி:) ஆளவந்தாரும் இதி - அத்ர பூர்வ “஁காந்த்ய பகவத்யேஸா ஶமான்மதிகாரிணாம்” இத்யேஸ்வர்யாதிகாரிண: கைவல்யாதிகாரிணோ பகவதநுபவாதிகாரிணஸ்ச ஁காந்த்யமநந்யதேவதாக்கத்வம் ஶாஸாரணரூபம் “சதுர்விதா மம் ஜநா பக்தா ஁வ ஹி தே த்ருதா. । தேஸாமேகாந்திநிஸ்ச்ரேஸ்தாஸ்தே சைவானந்யதேவதா ॥” இத்யநுஜீதாவசனானுஸாரேணோக்த்வா “யே து ஶிஸ்டாஸ்த்யோ பக்தா ப்லகாமா ஹி தே மதா: । ஶர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்ரஸ்து மோக்ஷபாக் ॥” இத்யநுஜீதோக்தரீத்யைவ மோக்ஷார்த்திந அநந்யஸாஸாரணாகாரஸ்ததநுஸ்தாநாதிக்கம் சோக்தம் - “ஜானி து பரமேகாந்தி” இதி । ஜானி । மோக்ஷார்த்தீத்யர்த: - பரமேகாந்தி, யாவதாத்மபாவ்யைகாந்தி - பகவதேகப்லகத்வாத் । அநேநாஸ்யானந்யப்ரயோஜநத்வம் லக்ஷம் - அந்யே அதிகாரிணோ யாவதஸ்வாபிமதலா- பமேகாந்திந இதி ந தேஸா பாரமேகாந்த்யமிதி பாவ. । அத்ரேயம் ஜீதாத்த்யஸங்க்ரஹஸா “ததாயதாத்மஜீவந” இத்யநேந “ஜானித்வாத்மையே மெ மதம் - மக்ஷிதா மத்ரூதப்ராணா:” இதி ச ஶ்மாரிதம் - பரமஸ்சாஸாவேகாந்தி ச பரமேகாந்தி । ஁காந்திஸு பரம இத்த்யர்த: । பரமேகாந்தோஸநந்யத்வ அஸ்யாஸ்தீதி வா - ந கெவலமநந்ய தேவதாக்கத்வம் - அபி த்வநந்யப்ரயோஜநத்வம்பி அஸ்யாஸ்தீத்யர்த: । ஶஸ்லேஸோஸ்த்ர மநோவாக்ராயஸாத்யே ததபிமதஸாஸ்த்ரஸ்சோதிநபரிச்யாப்ரமுக: । வியோகோஸ்பி ததவிச்சேத: । யதாஹ்மஹ்ர்ப்ய: । “஁கஸ்திந்நப்யதிக்க்ரான்தே முஹ்ர்தே த்யானவாஜ்ஜதே । தஸ்யுபி: பிதேநேவ யுக்தமாக்காந்நிததும் ப்ருஸம் ॥” இதி - தஸ்திந்நேகஸ்திந்நேவ த்வி சிந்தா யஸ்ய ததேகதீ: - பகவத்யானேதி - த்யானமிஹாநுசிந்தநம் । யோக:, தந்மூலமவலோகநம் ।-

(சா.ஸ:) ப்ரீத்யைவ காரித: இதி யாமுநாசார்யரேவோக்தே: ப்ரபந்நஸ்ய ந ஶாஸ்த்ரவஸ்யதேத்யவாஹ - ஆளவந்தார் இதி ।

मूः - लब्धात्मा, तद्रतप्राणमनोबुद्धीन्द्रियक्रियः ॥
निजकर्मादि भक्त्यन्तं कुर्यात् प्रीत्यैव कारितः ।

(सा.दीः) विहितातिक्रमकृती प्रत्यवायप्रण्डेन्नुम भीतिपि काल्पि स्वामिमुखोल्लासहेतुकं
कलानवलवकली वरुम स्वप्रीतिपिनुदय -

(सा.स्वा) उक्तिः, शुश्रूष्योऽधिकारिभ्यः प्रतिपादनम् । वन्दनम्, त्रिभिः करणैः प्रणाम इत्यर्थः ।
स्तुतिः, गुणकथनम् । कीर्तन, तत्तदनुगुणविभवगर्भाणां तत्तदसाधारणानां नाम्नां कीर्तनम् - लब्धात्मा,
अन्यथा अवस्तुभूतमात्मानमभिमन्यमान इति भावः - प्रशिथिलकरणकलेबरादिको भवेदिति वा -
प्राणादीनां क्रियायास्तद्रतत्वं तदनुभावाभावे शैथिल्यादिति भाव्यम् । - अथवा “यत्करोषि” इत्यादि
प्रक्रियया स्वभावार्थशास्त्रप्राप्तानां कर्मणां भगवति समर्पणम् - मनस्सङ्कल्पविकल्पवृत्तिकमन्तः करणम्
। तस्याध्यवसायात्मिकावृत्तिः बुद्धिः । अथवा तदेवात्राध्यवसायवृत्तिविशिष्टं बुद्धिरित्युच्यते - यथोक्तं
शारीरकभाष्ये “अध्यवसायाभिमानचिन्तावृत्तिभेदान्मन एव बुद्ध्यहङ्कारचित्तशब्दैर्व्यवह्रियते” इति ।
इन्द्रियशब्दोऽत्र गोबलीवर्दन्यायात् बाह्येन्द्रियविषयः । एवंविधस्याधिकारिणः “सततं कीर्तयन्तो
माम्” इत्युक्तप्रक्रियया किं वर्णाश्रमधर्माणामपि लोपस्स्यादित्यत्राह । निजकर्मादीति ।
नित्यदास्यैकस्वभावस्य मुक्तस्यैवान्यापि तत्परिचरणं तदाज्ञानुवर्तनं प्रीत्यैवेत्यादेर्मूल एव स्पष्टोऽर्थः ।

(सा.प्रः) एतानि कैङ्कर्याणि स्वामिप्रीतिकराणीति प्रीत्यै कर्तव्यानि । नतु स्वामिप्रीत्यप्रधानत-
या स्वप्रीत्यित्यर्थः ।

(सा.विः) विशिष्टक्षेत्रादिवर्तिनः परस्याभिगमनं वा । यदाहुः - “पादौ तदीयौ द्रुमजन्मभाजौ
क्षेत्राणि नानुव्रजतो हरेर्यौ” इति - “योगस्तु द्विविधः प्रोक्तो बाह्यमाभ्यन्तरं तथा । बाह्यं
बर्हक्रियापेक्षमान्तरं ध्यानमुच्यते” इति - उक्तिः, शुश्रूष्योऽधिकारिभ्यः प्रतिपादनम् । वन्दनम्,
त्रिभिः करणैः प्रणामः - स्तुति, गुणकथनम् । कीर्तन, तत्तदनुगुणविभवचेष्टितादिगर्भाणां तदसाधारण
नामधेयानां कीर्तनम् - लब्धात्मा, अवस्तुभूतमात्मानमभिमन्यमान इति भावः । प्रशिथिलकरण-
कलेबरादिको भवेदिति वा - प्राणादीनां क्रियायाः तद्रतत्वं तदनुभावाभावे शैथिल्यादिति भाव्यम् -
“यत्करोषि यदश्नासि” इति न्यायाच्छास्त्रप्राप्तानां कर्मणा भगवति समर्पणं वा - मनः, सङ्कल्पविकल्पवृत्ति
अन्तःकरणम् - तस्याध्यवसायात्मिका वृत्तिर्बुद्धिः । अथवात्राध्यवसायविशिष्टं बुद्धिरित्युच्यते -
यथोक्तं शारीरकभाष्ये “अध्यवसायाभिमानचिन्तावृत्तिभेदान्मन एव बुद्ध्यहङ्कारचित्तशब्दरुच्यते”
इति । इन्द्रियशब्दोऽत्र गोबलीवर्दन्यायाद् बाह्येन्द्रियविषयः - एवंविधस्याधिकारिणः “सततं कीर्तयन्तो
माम्” इत्याद्युक्तप्रक्रियया वर्णाश्रमधर्माणामपि लोपस्स्यादित्यत्र आह - निजकर्मादीति - नित्यदास्यैकस्व-
भावस्य मुक्तस्यैवास्यापि तत्परिचरणं तदाज्ञानुवर्तनं प्रीत्यैव यथाशास्त्रं यथाधिकारं यथावसरं च सर्वं
घटते । अन्यथा “सन्ध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हस्सर्वकर्मसु” इत्यादिभिर्भगवदर्चनादावप्यनधिकारप्रसङ्गात् ।
तस्माद्योग्यतासिद्ध्यर्थं लब्धांशशैथिल्यपरिहारार्थं उत्तरोत्तरापचयार्थं

(सा.संः) शास्त्रीयैरेव द्रव्यैश्शास्त्रोक्तविधयैव कृतमपि कैङ्कर्यं प्रेमविशेषमन्तरा कृतं चेन्न स्वामिसन्तोषं
विशेषहेतुरिति -

மூ: - உபாயதாं பரিত்யஜ்ய ந்யஸேஹேவ து தாமஸி: ॥”

என்று அருளிச் செய்தவிடத்தில் ப்ரீத்யேவ காரித: , என்றதுவும் ஸாஸ்த்ரம் வேண்டாவென்ற படியன்று - இங்கு ஸாஸ்த்ரகொண்டே அறியவேண்டுகிற கைட்கர்ய நதன்னில் ஸ்வாமிஸந்தோஷ-
जनकत्वமடியாக ஸேஷபூதனான தனக்குப் பிறககிற ப்ரீதியினுடைய ப்ரேரகத்வாதிசயம்
சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம் ।

(சா.தா) ப்ரேரகத்வாதிசயோபபாदनத்திலே தாத்பர்யமென்றபடி இஃஸ ஸ்லோகங்கள் உபாமகவிபயமாகவும்
स्वतन्त्रप्रपन्नविषयமாகவும் யோஜிக்கையாமி நுகையால் உபாமகவிபயமாம்போது.

(சா.ஸ்வ) எவகாராபிப்ரேதமந்யதபி விவ்ருணாதி । உபாயதாமிதி - மூக்யவ்யாபாரந்யாயேந ஸ்வய ஸ்வாதுநமதயா
தர்ஷணகதயா காலாந்தராபாவிபுலஸாபநத்வாமஸம்பவாஈதி லாவ - அநஸ்தஸ்மிந்நேவ மாமேக ஸரண வ்ரஜேதி
वक्तव्येवोपायतावृद्धि कार्येत्याह । ந்யஸேஹேவ து தாமஸாரிதி - ப்ரீதியினுடைய இதி - அகரணத்தில்
ஸாஸ்த்ரபுத்திதப்ரத்யவாயனகதானிமித்தமாரிதிபில் காட்டில ஸ்வாமிஸந்தோஷஹேதூநானிமித்தஸேஷபூதஸப்ரீதி
ப்ரேரகத்வமதிசயிதமென்று கருத்து - ஆனாலுமிந்த ஆனவநதார காரிகாஜாத பக்தியோகநிஸ்த-
विषयமோ? प्रपन्नविषयमோ? आद्ये भक्त्यन्तक्रियासु उपायता परित्यज्येत्यश विरोधिक्रम

(சா.ப்ர) கிஷ்ணீபாं ஸ்லோகானாமஹிகாரிதக்தர்வ்யபரத்வே ஸ்வாஸ்த்யாத்தில ப்ரீத்யேவேத்யஸ்ய ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வா-
भावपरत्वमुच्यते, तदापि तदयुक्तम् ।

(சா.வி:) ஸுத்ரஹிதோபாயஸ்யாபி ஸ்வாநுஸ்தானேந பரப்ரவர்தனரூபபகவதாஜானுபாலநார்த் ச அவஸ்யகர்வ்யானாமபி
कर्मणा विधिपरामर्शमन्तरेण प्रियतमसुहृत्पुत्राद्युपलालनवन्प्रीतिरेव ज्ञानिनः प्रयोजिकेति भावः ।
எவகாராபிப்ரேதமந்யதபி விவ்ருணாதி । உபாயதா பரத்யஜ்யேதி । மூக்யவ்யாபாரநயேந ஸ்வய ஸ்வாதுத்வாத்ஷணிகஸ்ய
காலாந்தராபாவிபுலஸாபநத்வானுபபதிதர்ஷனாஈ நஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரே மோஷோபாயதாவூதிரபி ஸ்யாதிதி லாவ -
- अन्तस्तैस्तैराश्रितो भगवानेव सर्वत्रोपायः - न पुन धार्णिक तत्क्रिया स्वरूपम् - तत्साध्यं
கிஷ்ணீபாப்ரீத்யதிரிதமப்ராமாணிகமபூவாதிகம் வா - அநஸ்தஸ்மிந்நேவ “மாமேக ஸரண வ்ரஜ” இதி
உபாயதாவூதிர கார்யேத்யாஹ । ந்யஸேஹேவ து தாமஸாரிதி । அநாஸ்த்ரநானா பந்நமமாஸ்த்ரநானா மோசன ச
स्वमाहात्म्यानुगुण एवेत्यभिप्रायेणाह । தேவ இதி । ஸரண்யவிபயஸ்த்ரநிஸூசனார்த்மத்ர தேவஸந்த் । அபார
காருண்யஸூஸூஸ்யவாத்ஸத்யாதிபுணநிதூ “மித்ரலாவேந ஸப்ராப்தம் - ஸகூதேவ ப்ரபந்நாய - அபிசேதஸுதூராசார:
- क्षिप्रं भवति । मन्मना भव मद्वक्तः - सर्वधर्मान्परित्यज्य” இதி வக்தரி தஸ்திந் அஸரண்யஸரண்யே
ஸ்வயமுபாயதயாவஸ்திதே ஸாபராபதத்ஸ்வாதந்ய தத்ஸஹூபகிகஹூரஹிஸ்யஸர்வரூத்ரேந்தாதி ஶுத்ரேஸ்வராதி நிமித்த லய
ந கர்வ்யமத்யபிப்ராயேணாஹ - அபாரித்யுத்தமிதி । தத்ர ப்ரீத்யவேத்யஸ்ய விதிபராமர்சமந்நரேணேதி நிர்வந்நவூத்யா
விநேதி லாவ: - अतश्शास्त्रत्यागो न विवक्षित इति भावः” இதி ததேவஹ வ்யாஈதே । ப்ரீத்யேவ காரித
என்றதுவும் இதி । பிறக்ககிற ப்ரீதியினுடைய, உத்பந்நப்ரீதே । நநூபாஸநாஹிகாரிபரமிதம் -
गीताशास्त्रतात्पर्यरूपत्वादित्यत्र उपासनाधिकारिपरत्वेऽपि प्रीत्यैव कारित इत्यस्य
स्वादृतमत्वप्रकाशनपरत्वेन शास्त्रव्यवच्छेदपरत्वाभावात् ।

(சா.ம:) ப்ரீத்யேவேத்யஸ்ய ப்ரீதிப்ரேரித எவ யதாஸாஸ்த்ரம் கர்வ்யமிதி தாத்பர்யமத்யாஹ - இங்கு இதி -
भक्त प्रपन्नोभयसाधारणोऽयं ज्ञानी न्वित्यादि । தத்ர பக்தவிபயே ப்ரீத்யேவோபாயதா பரத்யஜ்யேத்யநயார்த்மஹ ।

(मा.सं.) ॐ श्लोकान्ते इति - भक्तेस्स्वादुतमत्वेन प्रीत्यैवेत्येतदनुपपन्नम् । भक्तेस्साक्षादुपायत्वाभावादुपायता परित्येज्येत्यतदपि उपपन्नमित्यर्थः । ननु श्रौतात्साङ्गादिति फलाविनाभूतधर्माणां यथाशास्त्रानुवृत्तौ प्रपन्नस्य -

(சா.தி.) स्वतन्त्रप्रपत्तित्यादियால் யதா, शास्त्रीयधर्मங்கள் த்விर्गापवर्गार्थமாகையாலந்தந்த
धर्मानुवृत्तियाல் ப்ரபந்னுக்கு வரும் अनन्योपायत्वानन्योपेयत्वहानिशङ्कையப் परिहरிக்கிறார்
स्वतन्त्रेत्यादियाல் இது ப்ரபந்நவிஷயமாம்போது, प्रीत्यैவ என்று एवकारं सामान्येन फलार्थ-
बुद्धिव्यवच्छेदकमाय் அதில் मोक्षार्थत्वव्यवच्छेदத்தால் अनन्योपायत्वமும் फलान्तरव्यवच्छेदத்தால்
अनन्यप्रयोजनत्वமும், उपायान्तराभावமும் सिद्धிக்கையால் ईश्वरனுக்கு उपायान्तरस्थानविशेषமும்
सिद्धिக்குமென்றபடி

(सा.सं:) अनन्योपायत्वानन्योपेयत्वहानिरिति शङ्का परिहरन् निजकर्मादीत्यादेः प्रपन्नविषये योजना माह - स्वतन्त्रेति । प्रीतिप्रेरिततया कृतेषु प्रत्यवायनिवृत्त्यर्थत्वाभिसन्धिमपि व्यवच्छिनत्ति प्रीत्यैवेत्येवकारः । तेषु मोक्षार्थत्वव्यवच्छेदादनन्योपायत्वम् - फलान्तरव्यवच्छेदादनन्यप्रयोजनत्वम् - उपायान्तराभावसिद्धेरीश्वरस्योपायान्तरस्थाननिवेशश्च निजकर्मादीत्यादिना प्रपन्नविषये सिद्ध्यतीति तात्पर्यमित्यन्तस्य तात्पर्यम् । कल्ल ६०६ साधनभक्त्यादिलक्षणलक्षिता ।

மூ: - அகிஷ்ணுனா இவனுக்கு இஷ்வரன் தானே உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நின்று ஫ல் கொடுக்கிறபடியையும் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம் இரண்டு அதிகாரிகளும் “புதி புதா ந ஸேவநே”

“அனந்யதேவதாபக்தா:”

“நாந்ய் தேவ் நமஸ்குர்யாத்” இதுதிகளிற்படியே பரமேகாந்திகளாயிருக்க இங்கு “நிகக-மாதி பக்த்யந்தம்” என்றருளிச் செய்தபடியே வர்ணாஸ்ரமாதிதர்மங்களை இவர்கள் அநுஸித்தகப்புக்கால் அஸ்ரிந்தாதி தேவதாவ்யாமிஸ்ரதையாலே பரமேகாந்தித்வ் குலையாதோவென்று வேதாந்தவ்யுத்பதிபண்ணாதார் தோத்ய் பண்ணுவர்கள். இவ்விதத்தில்த், “ஸாஸாதப்யவிதோத்ய் ஜேமினி:” என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே அஸ்ரநயநாதிவ்யுத்பதிவஸததாலே அந்யாதிஸதங்களை ஸவீஸ்வரனுக்கு ஸாஸாதுாசகங்களாக-

(ஸா.தி:) பக்தியோகாதிதகளிள் கட்டளை, ஸாஸ்தோகஸ்வரூபமென்றபடி நநு இவ்விதரண்டு அதிகாரிகளும் பரமேகாந்திகளாயிருக்கையால் இவர்கள் வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை அநுஸித்பார்க்களாகில தேவதாந்தரவ்யாமிஸ்ரதையாலே பரமேகாந்தித்வபஜ் வாராதோ? ஆகையால் ஸாஸவஸ்யதேகடுமோ? என்னும் அஸாஸுதையே அநுவதிக்கிறார் இரண்டு அதிகாரிகளும் இதுதாதித பரிஹரிக்கிறார். இவ்விதத்திலென்று துதங்கி -

(ஸா.ஸா:) அகிஷ்ணேதி । தா் தேவே ந்யஸேதித்யஸமுபாயாந்தரஸ்தானாபதிருபோபாயத்வபரமாகையால் விதோத்யில்லைபென்று கருத்து - இப்படி ஆளவந்தார் ஸ்ரிமூக்திபலத்தாலே இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் வர்ணாஸ்ரமதர்மமநுஸ்தையென்று ஸொன்னது கூடுமோ? அஸ்ரிந்தாதிதேவதாந்தரஸதவதபதிமந்ந ஸாத்யவர்ணாஸ்ரமதர்ம தேவதாந்தராதநமாகையால் தேவதாந்தரஸதஸர்ஸஸக்த்யாபாரமேகாந்த்ய பஜ்வாராதோ? என்கிற அவ்யுத்பநதோத்யத்தே ஸாஸுதது பரிஹரிக்கிறார்- இரண்டு அதிகாரிகளும் இதுதாதிதா - அநுஸித்தகப்புக்கால், அநுஸித்பார்க்களாகிலென்றபடி - வேதாந்தவ்யுத்பதிபண்ணாதார், வேதாந்தவ்யுத்ப-நிர்ஹிதர் - பரமேகாந்தித்வ குலையாதோ என்று தோத்ய் பண்ணுவர்களென்று அந்வயம் அஸ்ரநயநாதிவ்யுத்பதிவஸத்தாலே தேவதாந்தரத்துக்கும் வாசகமாகாதோ? என்கிற ஸாஸுவாரணாத்ய் ஸ்ரிஸஹஸேதி ।

(ஸா.பு:) நந்வேவ் பக்தானா பபந்நானா த் ஸாஸ்வஸ்யதயாஜானுஜாகேகூர்யாணா யதாஸாஸ்த் கர்தவ்யத்வே அஸ்ரிஹோதரதர்ஸபூர்ணமாஸாதிநாஸ்ரிந்தாசாராதநரூப நயா தேவதாந்தராதநாத் பாரமேகாந்த்யபஜஸ்யாதிதி ஸாஸுதமநூத பரிஹரி - இரண்டு அதிகாரிகளும் இதுதாதிதா । வ்யுத்பதிபண்ணாதார் இதி, வ்யுத்பதிஸூந்யா இதுத்ய்: ।

(ஸா.வி:) பகவத்யேவோபாயத்வமநுஸந்திதிதி ந்யஸேதேவ இதுத்யஸாபிபுராய இதுத்யபிபுராயேநாஹ । அகிஷ்ணுனா இதி । தேவே தா் உபாயவூதிந் ந்யஸேத - மம பக்தியோகோ பகவானேவேத்யநுஸந்த்யாதிதி பாவ: । அத உபயதாபி ந யாமுநாசார்யஸ்ரிஸூக்திவிதோத்ய் இதி பாவ: । நநு நிககமாதித்யுத்பதிநித்யகமாநுஸ்தானேஸ்ரிந்தாதி தேவதாந்தரோபாஸநபுஸக்து பாரமேகாந்த்யபஜஸ்யாதிதுத்யத், பூர்வ் வஹுஸ: பரிஹரிமுக்தமப்யஸ்யாவிஸ்மரணாயாஸிப்ய ஸதூஸ்த புநராஹ । இரண்டு அதிகாரிகளும் இதி ।

(ஸா.ஸ:) வர்ணாஸ்ரமதர்மாணா பக்தவத்பபந்நேந த் யதாஸாஸ்வமவஸ்யமநுஸ்தையத்வே பூராம் தேவதாந்தரஸதஸர்ஸதோஸ் வேதாந்தபுக்ரியயா பூராமேந த் பரிஹரி - இரண்டு இதுதாதிதா ।

மூ: - निर्वहिककलामिदத்தில் இவை श्रीசஹசுநாமத்தின் திரு நாமங்களின்படியே திற்கையாலேயிவற்றில் தேவதானுரஸ்பர்ஸில்லை.

(சா.தி.) निर्वहिककलामिदத்தில் ஜீவமுத்யுபாணலிஜாதிர்ஹிதஸ்தலத்திலென்றபடி - ஜீவாதிநிஜ்ஜமுளவிடத்தில் புரதர்நவித்யான்யுததால் நனதந்யாமிபுரமாதுமாருக குறிதது, தனதுகர்மங்களை அநுபிககை சாதுவமிதூமாகையாலே தேவதானுரஸ்பாஜிகளாகாது என்கிறார்

(சா.ஸா.) श्रीसहस्रनामத்தின் திருநாமம் குணபுஃகந்யாநாமதமாக்கடா ிரு குணபுஃகந்ய பகவதேகானு மாகையால் குணலேயுததேவதானுரவாதுகமல்லாதாடடோலே அந்யாதிசுவு ஜானமும அநுநயநாதிசுகுணபுஃகந்யயுதபகவதேகானுமென்று கருதது, யது, சஹசுநாமபாராயணாதிசுவுல் தேவதானுரஸ்பர்ஸில்லாதாபுபோலே இங்கும தேவதானுரஸ்பர்ஸில்லாமென்று கருதது, இப்படி தேவதானுரநான்யதாமிதநிஜ்ஜமில்லாதவிடதகில் "சாசாதுப்யவிருத ஜேமிநி" இநி ந்யாயுததாடோ தேவதானுரஸ்பர்ஸில்லாவிட்டாலும, அந்யதாமிதநிஜ்ஜமுள சாதுாதிசுவுலே "சாசாதுப்யவிருத" என்கிற ந்யாயு லிஜ்ஜவிருதத்தாடோ கலாமைடாடோ அங்கு தாதிஜ்ஜயுததேவதானுராராதுநபுயுததேவதானுரஸ்பர்ஸு புரமிதூமாகையா? என்கையுபிசு செய்கிறார்

(சா.பு.) श्रीसहस्रनामेत्यादि - "विशनाद्विश्वमित्याहलोकाना कार्यसत्तम । व्याप्य सर्वानिमान् लोकान् स्थितस्सर्वत्र केशवः ॥ ततश्च विष्णुनामानिर्विशेषानां प्रवेशनात् ॥" इत्युक्तविश्वादि नामवदश्रीन्द्रवैश्वानरादिशब्दानां "साक्षादप्यविरोध जैमिनि" इत्युक्त्याग्रनयनपरमेश्वरत्व विश्वानरनियन्तृत्वादि व्युत्पत्ते भगवति पुष्कलत्वानस्यैव तत्तच्छब्दवाच्यतेति तस्यैवसर्वकर्म समाराध्यत्वमिति न देवतान्तरसम्बन्धगन्धोऽपि । अन्यत्र रुद्रानामन्यत्रावयवशक्त्या बोधकत्वं "इन्द्रत्वमग्नौ गौणं स्यादजसबन्धकारितम् । इदोन्यथानुसाराद्वा स्वे कार्ये सोऽपि हीश्वर ॥" इतीन्द्र शब्दस्याप्यग्निबोधकत्वादिभिस्तान्त्रिकैरप्यङ्गीकृतमिति न दोषः । एवं "अह हि सर्वयज्ञाना भोक्ता च प्रभुरेव च । वचसां वाच्यमुत्तमम्" इत्युक्तप्रकारेण भगवतः सर्वशब्दवाच्यत्वात्सर्वकर्म समाराध्यत्वमित्यैकान्त्यभङ्गाभावमुपपाद्य "जीवमुख्यप्राणलिङ्गाग्नेति चेन्नेपासातत्रैविध्या दाश्रितत्वादिह तद्योगात्" इत्यत्र ब्रह्मणस्वरूपेण चेतनान्तर्यामित्वेनाचेतनान्तर्यामित्वेन चोपास्यत्वेऽपि चेतनाचेतनयोर्यथ मुमुक्षुपास्यत्वाभाव उक्तः, यथा वा प्रतर्दनविद्यायामिन्द्र अनुपास्य उक्तस्तथा अग्न्यादिशरीरानो भगवत आराधने शरीरभूताना तेषामाराध्यत्व नास्तीति नित्यनैमित्तिकान्तर्गताश्रीन्द्रादि शब्दोच्चारणेऽपि न पारमैकान्त्यभङ्ग इति सप्रमाणं सोदाहरणमाह ।

(சா.வி.) श्रीसहस्रनामத்திலே இநி । விசுவி விஷ்ணுரதி । விசுவிாதி ஸதுானா "ஃருவ் வஃஸுரா" இநி ஃருாதிசதுானா பகவதுாதிவதுவதுஸ்வோமபி ஸதுானா யுவுவுவுவன பகவதுேவ வுதி ஸுபுவாதுவதுவதுது. ஸது புஷுலதுவாது சாசாதுேவ பகவதுபுநிபாதுநஸுபுவாது தேவதானுரஸுபுபுபுபுபு இநி பாவ । தேவதி பிவாதுதுதுேவன விஹிதகர்மு ஸு தேவதிபிவாதிசதுானாபவதுவாதுயுவுவுவன பகவதி வுதுாவிபி ததுதுபுாவுரண-காதுவாதுாதிததுது: ததுதேவதுாதிபுரதுவதுேவாவுமுயது இநி தேவதானுரஸ்பர்ஸுதுவதுர்ஜநிய இதுவாஃ । -

(சா.ஸ.) निर्वहिककलामिदத்தில் ஜீவமுத்யுபாணலிஜாதிர்ஹித ஸ்தல இதுர்து. । யது ஜீவாதிநிஜ்ஜமஸ்தி தது புரதர்நவித்யான்யு இதுாஃ ।

மூ: - कैङ्कर्यार्थங்களான द्रव्यार्जननिवेदितोपयोगादிகளால் प्रयोजनान्तरस्पर्शம் வாராதாம் போலவும், आराध्यविशेषणமாக विधिबलप्राप्तங்களான चेतनाचेतनங்களால் देवतान्तरस्पर्श(दोष)ம் வாராது-

“नारायणं परित्यज्य हृदिस्थं प्रभुमीश्वरम् । योऽन्यमर्चयते देवं परबुद्ध्या स पापभाक् ॥”

“यस्तु नारायणं देवं सामान्येनाभिमन्यते । स याति नरकं घोरं यावच्चन्द्रदिवाकरम् ॥”

“बुद्धरुद्रादिवसतिं श्मशानं शवमेव च । अटवीं राजधानीं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥”

இத்யாதிகளிற்படியே தேவதான்தரங்களிலே பரத்வபுத்திபண்ணுதல், சமத்வபுத்திபண்ணுதல், ந்த்யநைமித்திகங்களில் துவக்கற்ற தேவதான்தரஸ்தலங்களில் செல்லுதல் செய்யில் பரமैகான்திக்ஞு துபமூலமல்லது ந்த்யநைமித்திகங்களில் ஆராத்யனான சர்வான்த்யாமிக்ஞு ஸரீரமாய் நிற்கிற நிலையி(னா)ல் இத்தேவதிகள பக்கல் பரத்வபுத்தியும், சாம்யபுத்தியும், ஸ்வநிஸ்த்வபுத்தியும், ஆராத்யத்வபுத்தியும்,

(சா.தி) நிவேதितுபயுஜமாவது? நிவேதितுபசாதர்வீகாரம் - ஆதிஸ்த்தததால நிவேதितஸ்ய யதேஸ்திவிநியுஜாதிஸ்த்துஹ் - பின்னனதானிவருகஞு ததததால் துபமாய்? னன்னலருளிச செடகிறார் நாராயணம் பர்த்யஜ்யேத்யாதிபால் ஸ்வநிஸ்த்வபுத்திபாவது? பகவதஸுபத்வபுத்தி - ஆராத்யத்வபுத்திபாவது? இத்த கர்மம் தத்ததேவதாரித்யர்யமென்னும் புத்தி ।

(சா.ஸா:) இல்லாதாந்தோலேபிங்கும் தேவதான்தராதநத்வபுத்தியில்லாமையாலே தேவதான்தரஸ்தர்ஸ் மில்லையென்று கருத்து ஂதனாஂதனங்களால் இதி - அஂதனபுறண துரூபான்தர்யம் அஂதனவத்கஸ்துதத்யர்ஸ் ஂதனபூததேவர்களென்றபடி - இட்படி ஆராத்யத்வபுத்தியில்லாமையாலே தேவதான்தரஸ்தர்ஸ்மில்லையாகில் தேவதான்தரஸ்தலங்களிலே செனறாலும் சாம்யாதிபுத்த்யாதிகளிலும் தேவதான்தரஸந்நயில்லையாக ப்ரஸஜ்ஜிதாதோ? னன்ன ைகான்த்யவிருதப்ரயுஜகதேவதான்தரஸந்நயப்ரயுஜகாப்ரயுஜகங்களை இரண்டு வாக்யத்தாலே நிரூபிக்கிறார் நாராயண பர்த்யஜ்யேத்யாதிபால் । பரத்வாதிபுத்திபஸ்த்ரகமும் ந்த்யநைமித்திகபஹிபூததேவதான்தரஸ்தலகமநாதிசுளும் பாரமैகான்த்யவிருதிகளென்று கருத்து ஸ்வநிஸ்த்வாதிதி । பகவதஸுபத்வபுத்தியுமென்றபடி ஆதிஸ்த்தததாலே ஸ்வாதந்யாதிபுத்தி விர்வாஸ்திகையென்றபடி

(சா.ப்ர:) एवं तर्हि ब्रह्मरुद्रादीनामपि नित्यनैमित्तिकान्तर्गतत्वेन तत्तदालयानुप्रवेश - तदाराधनादीनामप्यैकान्त्य भञ्जकत्वं न स्यात् । भञ्जकत्वे नित्यान्तर्भावेऽपि स्यादित्यत्र तेषां भगवतोऽप्युत्कृष्टत्वबुद्धेः, तुल्यत्वबुद्धेः, नित्यनैमित्तिकान्तर्गतत्व मन्तरेणाराधनस्य च प्रत्येकमैकान्त्यभञ्जकत्वस्य प्रमाणतोवगमान्नित्यनैमित्तिकान्तर्भूतब्रह्मरुद्रादिशब्दोच्चारण नैकान्त्यभञ्जकमित्याह - नारायणमित्यादिना । परबुद्ध्या, परदेवतात्वप्रकारबुद्ध्या - सामान्येन, साम्येन ।

(சா.வி:) ந்த்யநைமித்திகங்களில் இதி । த்ர தேவதான்தரூபாஸநஸ்ய நிஸித்த்த்வென பகவத்ப்ரீதி- ப்ரயுஜநத்வாபாபாடநந்யப்ரயுஜநத்வாபாபாடநந்யப்ரயுஜநத்வாதிபஜ்ஜ இதி பாவ: । ஸ்வநிஸ்த்வெதி - பகவதஸுபத்வெநெத்யர்ய: । ந்த்யநைமித்திகானுஸ்தானஸ்ய சாப்ரதாயிகத்வமாஹ ।

(சா.ஸ:) நாராயணம் பர்த்யஜ்யேத்யாதி - புத்திபஸ்த்ரகஸ்யைவீகான்த்யவிருதிக்ந்வெநானயுஸ்ததபாபாதுபாஸ்ய- விஸுபுணத்வெநான்வயமாத்ரஸ்ய ப்ரதர்நப்ராணந்ரீலுக்க்யாதிந்யாயைநீகான்த்யவிருதாப்ரஸஜ்ஜகத்வாஂ நீகான்த்ய விருத இத்யாஹ ஆல்லது இதி । ததா விநெத்யர்ய: । ஸரீரமாய் நிற்கிற நிலையில், ஸரீரத்வெநைவ தியமதிரூபு: ।

மூ: - ஫லபுரதத்வபுரீதியும் இல்லாமையாலே ஁பாஸ்யவிசேஷணங்கலாண ஫ாணவீஸ்வானரத்ரீதோக்யாதி கலால் இவனுக்கு வ்யபிசாரவாராதாற்போலே ஁ாஸ்த்ரிஸித்ருங்கலாண அஸ்ரிந்ராதிவிசேஷணங்கலாலும் இவனுக்கு ஁ேகான்த்யவிரோத்வாராது- வஜ்ஜீபுரத்து நமபியும் ஫ுபந்நனுக்கு அஹோராத்ருக்யமான ஡கவத்ஸ- மாராபநத்தைச் சோல்லனிழிந்து

“஁ாயத்ரிஜபப்யந்த மந்நாசமநபூர்வகம் ।

ஸாந்யம் கர்மாஸிலம் ஁ாபு ஁மாப்ய ச யதாவிதி ॥

ஸமிதாஜ்யாதி஡ித்ருவ்யைமந்நைரபி யதோதிநை: ।

஁ுத்வா஁ந்நீநஸ்ரிஹோத்ராடாபுக்ம் காலமபிஸிபந் ॥” ஁ன்றும்,

“ததோ மா஁யந்தினம் கர்ம ஁வோதிதம் ஁ுதிசோதிதம் ।

ஸ்நானாதி ஡்஁ாயஜான்தம் க்ருத்வா ஁ிலமதந்நித: ॥” ஁ன்றும்,

(ஸா.தீ.) இந்நித்யகர்ம ஁கலிலநததந்த்யாமிவபுரீத்யா ஁நுஸித்தகையால் ஁ேவதான்தரஸ்பர்ஸ்வாராதெனனு ஁ிடத்தை வஜ்ஜீபுரத்து நமபி க்ரூததூதலான, ஡டூர், நஞ்ஜீயருடைய வசநங்கலாலும் ஁ுத்வாக்ரிக கிறார் வஜ்ஜீபுரத்து நமபி ஁ந்யாதிவாக்யங்கலால் மந்நைரபி யதோதிநை:, தத஁ேவதாஸி஁்ஜகை. ஁ன்றடடி

(ஸா.ஸ்வா) இனி அஸ்ரிந்ராதி ஁ேவதான்தரவாசகதததந்நவதரிதவரீர்ஸாமதர்மானுஸானத்தில் ஁ேகான்த்யவிரோத மில்லையெனனு ஁ிடத்தில் வஜ்ஜிவஸேஸ்வராதிபூர்வாசார்யஸம்஫ராடானுஸானானுஸூயமும் ஫ஸான்தரத்தில் நா஁ரோதமுமுண்டெனறருளிசெயகிறார் வஜ்ஜீபுரத்து நமபியும் ஁ந்யாதிடால்- மந்நாசமநபூர்வகம், “அஸிஸ்ச” ஁ந்யாதிமந்நாசமநபூர்வகமெனறடடி

(ஸா.஫்ர) ஁வ ச நித்யநைமிஸ்திகான்தர்நானா ஁ேவதான்தராணா ஡கவச்சுரீரநயாராபநார்ய஡கவதிசேஷணத்வா஁டா, ததாசகஸவ்஁டானா ஁ாஸுத்ருகவதாசகத்வா஁டா, ஫ாரமையான்த்ய஡ஜகத்வா஁வா: ஫ுபந்நஜநகூடஸ்தானாமநைகேஸா வசநானுஸானஸித்ரு ஁தி ஁ர்வதா வரீர்ஸாமதர்மோ ந த்யாஜ்ய ஁ந்ய஡ி஫ுரயந்நா஁ - வஜ்ஜீபுரத்து நம்பியும் ஁ந்யாதிநா । வஜ்ஜீபுரத்து நமபி ஁ந்யாஜ்யானா “ஸ்ரிமந்தம் தேவராஜ நூ஁ரிமத ஫ுநதேவராஜ வரேஸ்ய ஁ரிமத்ரீவிக்ரமார்ய ததநு ச ம஁ித ஁ேவராஜார்யவரீயம் । தஸ்தாத்ரீவிக்ரமார்ய ததநு ச குலஜான் ஁ேஸிகான் ஡ா஫்யகார ஁ரிமந்யூர்ண முநீந்ர ததநு ச ம஁ிதம் யாமுநாசார்யவரீயம் ॥” ஁ந்யாதி஫ு யநீந்ரஸிஸ்யதயோக்தா அஸ்தாக் கூடஸ்தா: । அஹோராத்ருக்யமான ஁தி - “யத்கரோஸி யதஸநாஸி யஜுஹோஸி ததாஸி யத் । யந்஫ஸ்யஸி கான்தைய தத்ருகஸ்ய ஡தர்ஸணம் ।” ஁ந்யாதி஫ுரமான ஁ர்வவ்யா஫ாராணா ஡கவத்஫ுரித்யரீத்யாவகமா஁஁ஹோராத்ருக்யானா ஡கவதாராபநவோக்தி: । ஁ுத்வாஸ்ரிநித்யாதி, ஁ஸ்திஹோத்ராடாபுக்ம் காலானதி஫ுரமேணாஸ்ரிந் ஁ுத்வையரீத்ய: - ஡்஁ாயஜான்தமிதி । “஁ேவயஜ. ஫ிநூயஜோ ஡ூதயஜோ மநு஫்யயஜோ ஡்஁ாயயஜ ஁தி । -

(ஸா.வி.) வஜ்ஜீபுரத்து நம்பியும் ஁தி । அய ஡ா஫்யகாரஸ்த்யாவ்யவ஁ிதஸிஸ்ய । இழிந்து ஁பகூஸ்ய - ஁க்ம் காலமபிஸிபந், ஁க்ம்காலானதி஫ுரமேண அஸ்திஹோத்ராடான் ஁ுத்வையரீத்ய: ।

(ஸா.ஸம்) ஁வநிஸ்தத்வ, ஁வதந்நத்வம் - ஁மமேவார்ய வஜ்ஜிவஸேஸ்வரகூராபிநாத-஡டூரகாசு஡ியுக்ம்வசநைஸ்ச து஁கரோதி - வஜ்ஜீபுரத்து ஁ந்யாதிநா ।

மூ: - “होमं पितृक्रियां पश्चादनुयागादिकं च यत्” என்றும் இப் பிரகாரங்களிலே तत्तन्मन्त्र-
पूर्वकங்களான वर्णाश्रमधर्मங்களை அருளிச் செய்தா- ன்ரும, ஆழ்வானும் தந்தாங்கள்
அருளிச் செய்த நியங்கனிலே.

“श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म यावच्छक्ति परात्मनः ।

आराधनत्वेनापाद्य सोर्ध्वपुण्ड्रश्च तर्पयेत् ॥” இत्याதிகளை அருளிச்செய்தார்கள்.

பெரியஜீயரும்,

“श्रीपराशरभट्टार्यचरणौ संश्रयेमहि” இत्याடியாலே சம்பிரதாய விசேஷஜாபனார்த்தமாக
गुरुनमस्कारादிகளைப்பண்ணி,

“भगवद्यरणाम्भोजपरिचर्याविधिक्रमम् । एकान्तिभिरनुष्ठेयं नित्यं समभिदधमहे” என்று துடங்கி
“आपो हीत्यादिभिर्मन्त्रैर्वाचकैः परमात्मनः । संप्रोक्ष्यमन्त्राचमनं मन्त्रैस्तत्प्रतिपादकैः ॥
आदित्यान्तस्थितस्यार्घ्यं वितीर्य परमात्मनः । प्रतिपादिकया विष्णोस्सावित्र्या तं जपेद्वरिम् ॥
ध्यायज्जप्तोपतिष्ठेत् तमेव पुरुषोत्तमम् । नारायणात्मकान् देवानृषीन्सन्तर्पयेत्पितृन् ॥”

என்றருளிச் செய்தார்.

भाष्यकारसंप्रदायத்திலுள்ள குலங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக स्वसूत्रोक्तமானபடியே
तत्तद्देवतामन्त्रங்களைக்கொண்டு विवाहोपनयनादிகள் अनुष्ठிக்கவும் காணாநின்றோம்-
பெரியநம்பி முதலான परमाचार्योंகளும் தந்தாம் சூத்ரங்களின்படியே यज्ञादிகள் பண்ணி
னார்கள் என்னுமிடம் சர்வர்க்கும் ப்ரிசிடும்-

(सा.दी) वाचकै. परमात्मनः, अपर्यवसानवृत्त्या परमात्मपर्यन्तत्वेन परमात्मनो वाचकै. என்றபடி
இப்படியே. वृद्धाचारम् இன்றளவாக நடந்தவருக்குத்தென்கிறார் भाष्यकारः इत्यादियाल -
कुलं कुलं कुलं ललाम. - तत्तद्वश्यं रलरलरुल्लेनरुल्लेन -

(सा.स्वा) संप्रदायेति । நஞ்ஜீடர் நியமம் ஹ்மார்யம்பிரதாயா஑மானபடியாலே சத்ப்ரதாயமென்று
கருத்து.

(सा.प्र) यद्गौ जुहोत्यपि समिध तदेवयज्ञस्मन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधाकरोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञस्म
न्तिष्ठते यद्वतेभ्यो बलिः हरति तदूनयज्ञस्मन्तिष्ठते यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञस्मन्तिष्ठते
यत्स्वाध्यायमधीयातैकामप्युच यजुस्साम वा तद्ब्रह्मयज्ञस्मन्तिष्ठते” इत्युक्तस्य ब्रह्मयज्ञस्य - “यदि
स्यात्तर्पणादवाक् ब्रह्मयज्ञं कृतो न हि । कृत्वा मनुष्ययज्ञं वै ततः स्वाध्यायमारभेत् ॥” इत्यादि
प्रमाणाद्वैश्वदेवान्ते कर्तव्यत्वाति भावः । तर्पणादवाक्=साध्याह्निकतर्पणात् पूर्वम् । होममित्यादि,
वैश्वदेवान्तर्गतदेवयज्ञपितृयज्ञावित्यर्थः । पश्चाद्भोजं च स्वर्गामृत्युक्तं भगवन्निर्वेदिनभोजन-
मन्यागशब्दार्थः । பெரியஜீடர், நம்பிள்ளை இत्याख्याநானா லோகாचार्याணாமாचार्या நஞ்ஜீடர்
இत्याख्याநா. । परिचर्याविधिक्रमम् । विधिशब्दोऽनुष्ठानपरः ।

(सा.वि.) பெரியஜீடர், லோகாचार्याணா: । நம்பிள்ளை சஜகானாமாचार्याணா ஆचार्या ஜீடர்
இत्याख्या வேதாந்த்யபரநாமதேயா: । पराशरभट्टारकशिष्या. । भाष्यकारसंप्रदायத்திலுள்ள குலங்களெல்
லாம், भाष्यकारसंप्रदायस्थित श्रीवैष्णवाना सर्वेषाम । இன்றறுதியாக एतत्पर्यन्तम् । अनुष्ठிக்கவும்,
अनुष्ठानम् ।

(सा.सं.) सदाचारमप्यस्मिन्नर्थे प्रमाणयति । भाष्यकारः इत्यादिना । कुलங்களெல்லாம்
तत्तद्वश्यंरெல்லாம் इत्यर्थः ।

(सा.स) ननु किमेतैः पारमेकान्त्यभङ्गशङ्कावहैर्नैदिकै । पाश्चात्रमहिताविशेषेषु भगवत्परतया स्थितमन्त्रविशेषैरेव क्रियाविशेषाः क्रियन्तामित्यत्राह । अणुपिण्ड इत्यादिना ।

(सा.स.) चतुर्विधपञ्चरात्रम् इति । आगमसिद्धान्त, मन्त्रसिद्धान्त, तन्त्रसिद्धान्त, तन्त्रान्तरसिद्धान्त-
भेदाच्चतुर्विधत्वम् ।

(சா.தி) ஆகமசித்தாந்தமாவது? ஸாஶாந்தர்-ஸூத்ராத்ரதேவ ஶ்ரீபாஶ்ராத்ரததீத ஸித்தாந்ததேதம
பூர்வாஶார்மில்லாமைதயாவென்று வாக்யதேதம்- ஆனாவ ஆகமசித்தாந்தாதிநிதாஶாக்ரத வுதிகபரி
தூதீதவெதூததர்மாநுதானதில்லாமைதயால் எங்ஙனம் ஸுதிராதி "எனவருந்ரத ததயதீதூர்
அதிகாரிகளுக்கு இத்யாதிதயால் ஶ்ரீபாஶ்ராத்ரதாஸ்த்ரம் அதிகாராநுதரமாத ஆகமசித்தாந்தாதிதேத தநுதா
விதததமாயிருததும்டதீதமெனதை

(सा.प्रः) नन्वेव पाञ्चरात्रोक्तधर्माणं रामानुजसिद्धान्तस्थैरर्स्वीकार्यत्वोक्तिरनुचिता । भाष्यकारैरेव श्रीपाञ्चरात्राधिकरणे श्रीपाञ्चरात्रस्यात्यन्तं मुमुक्षूपादेयत्वसमर्थनादपसिद्धान्तप्रसङ्गादित्यत्र “आगमाख्यं हि सिद्धान्तं सन्नोक्षैकफलप्रदम् । मन्त्रसिद्धान्तसज्जं हि सिद्धिमोक्षप्रदं नृणाम् ॥ तन्त्रसिद्धान्तं सज्जं हि चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ तन्त्रान्तरं च सिद्धान्तं चतुर्वर्गफलप्रदम् । नान्यो विमुक्तये पन्थाः मुक्त्वाश्रमविधिं सुखम् । तस्मात्कर्माणि कुर्वीत तुष्टये परमेष्ठिनः ॥” इत्यादि श्रीपाञ्चरात्रवचनानुगुण्येन पाञ्चरात्रचतुर्विध्यस्य तदुक्ताभिगमनादीनां नित्यनैमित्तिकाविरोधस्य तत्तत्सिद्धान्तनिष्ठानां वर्णाश्रमाद्यङ्गकब्रह्मविद्या मोक्षप्राप्तेश्च प्रबन्धान्तरे प्रतिपादनात् नापसिद्धान्त इत्यभिप्रयन्नाह । अधिकारादिक(७५६/७) इत्यादिना ।

(सा.वि.) नन्वागमादिसिद्धान्तधर्माणां रामानुजमतनिष्ठैरपरिग्राह्यतैव स्यात् । तत्तन्त्रनिष्ठानां वेदविरुद्धाचारत्वेन तेषां मोक्षश्च न स्यादित्यत्राह । अधिकारिक(ग)क(क) इति ।

(सा.सं:) आगमसिद्धान्तो नाम शाखान्तर-सूत्रान्तरवच्छेदीपाञ्चरात्रे सिद्धान्तभेदः । छण्णाणाकु
इत्यनन्तरं पूर्वाचाराभावादिति भावः । तर्ह्यागमसिद्धान्ताना वेदेत्कधर्मानुष्ठानाभावात् कथ मोक्ष
प्राप्तिरित्याह । अधिकारिक(७५कं) इति ।

(सा.सं.) चतुर्विधपञ्चरात्रम् इति । आगमसिद्धान्त, मन्त्रसिद्धान्त, तन्त्रसिद्धान्त, तन्त्रान्तरसिद्धान्त-
भेदाच्चतुर्विधत्वम् ।

(மா.தி.) ஐயா சாஸ்திரிகளிடே இருந்து ஆட்டம் ஆகி ஆதர்பான சாஸ்திரியை பூண்டுக சக்கிரிபு
தென்று நிர்மிககரான ஆயாட்டம் இत्याதிபாபு பூண்டுக சாஸ்திரவ்யத்வமாப்தம் பதித்த
அய்யாக்களோடும் ஆட்டம் ஆட்டம் ப்ரபந்த்யாதிபாபு விநிர்நிப்தவ்யத்வமாப்தம் - யத்யாசரணம் -

(सा.प्र.) उक्तार्थानुज्ञाकारं “स्वकं कर्म परित्यज्य यदित्यत्कस्मै द्वित्र । अज्ञानादथवा लोभान्यागेन पतितो भवेत् ॥ स्वगृह्ये विद्यमाने यः परगृह्यात्कामचरेत् । भूणहत्यासमं तस्य स्वगृह्याभ्यावमानत ॥” इत्याद्यनेकविधप्रत्यवायसूचयन्नामोक्षशास्त्रानुगुण्येनेव वेङ्कट्यकार्यमित्याह । (१०७) शास्त्राज्जगती (१०८) इत्यादिना । विधितिषेधलङ्घनपक्षः ५०, विहितनिषिद्धन्यागपक्षः ५० इति ।

(सा.स.) इत्थं शास्त्रत्वकालौ, सिद्धान्तचतुष्टयात्मक पञ्चरात्रशास्त्र एव वैदिकेऽपि प्रपन्ने इममर्थं निगमयति ।- अणुपणु इति । इत्थं शास्त्रीयसंरणैरेवानुवर्तनीयत्वसमर्थनेन पश्चान्तराणां प्रतिक्षिप्तत्वमाह ।- अणुपणु इति । विधिनिषेधलङ्घनपक्षे कृत्याकरणमकृत्यकरण च ।

மூ: - விஹிதநிஷித்யா஑பக்ஷமும், வர்ணாஸ்ரமதர்மங்கள் ஁பாதிசங்களாகையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞம் பிறந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்கள் என்கிற பக்ஷமும், இவை செய்யவ்மாம், தவிரவ்மாம், என்கிற பக்ஷமும், இவை தவிரந்தாலும் உகப்பிழக்குமத்தனையே வேறொரு ப்ரத்யவாய்மில்லை என்கிற பக்ஷமும், இவை அநுஸ்தியாத போது லோகவிரோதமாத்த்ரமே ப்ரத்யவாய்மென்கிற பக்ஷமும், மற்றும் இப்புடைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் ஸ்யத்யாநு஑்ரஹீதாஸ்ரஸ்ப்ரதாயவிரோதங்களானபடியாலே ஸத்வஸ்தார்க்கு அநுபாடேயங்கள்.

(சா.தீ.) விஹிதநிஷித்யா஑பக்ஷமாவது? இரண்டைட்டம் த்யாஜககை வர்ணாஸ்ரமேத்யாதி. இட பக்ஷத்தில் வர்ணாஸ்ரமானுவத்யியல்லாத ஸத்யவசனாதிசாமான்யதர்மங்கள் ஁பாடேயங்ளளம் இவை செய்யவ்ம் இத்யாதி. இவை, வர்ணாஸ்ரமதர்மங்கள் துதீயசந்ரூபக்ளங்களில் நிஷித்ய த்யாஜ்யம். உகப்பிழக்கும, ஑கவத்ப்ரீதிடையிழக்குமென்கை புடை, ப்ரகாரமெனறட்டி ப்ரபந்னுகது ஑கவத்யாஸ்ராதிகளில் ப்ரபந்நத்வமடியாக வுதீசகர்மங்களள நிஷேதித்து ஁சாசார஑த விதித்ததில்லையோ? என்னவருளிச செட்கிறார்

(சா.ஸ்வ.) யதேத ஸசாரபக்ளமுமென்றபடி விஹிதநிஷித்யா஑பக்ளமும், விஹிதநிஷித்யோஸ்த்யா஑பக்ளமுமென்றபடி - ஁டை, ப்ரகாரமெனறட்டி-஁னாலும், ப்ரபந்னுக்கு ப்ரபதிசாஸ்ரங்களிலே ஸல வுதீசகதர்மங்களள நிஷதித்து அபூர்வமாக ஸில ஁஑ி஑மனாதிசகளள விதிக்கக காண்கையால் ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்யா஑ க்ளடாதே? என்னவருளிசசெட்கிறார்-

(சா.ப்ர.) “த்யா஁லாதிசாரத்வாத் ஑்ர஑்ஜ்ஞானாஸிநா முநி. | வர்தமானஸ்ரதேர்மநி நை ஸ்யாத்ரேதகி஑்஑ூர்:” இத்யுக்த:ஸாஸ்ரவஸ்யத்வா஑ாவ. ப்ரத்யமபக்ள. | விஹிதானநுஸ்தான நிஷித்யானநுஸ்தான ச துதீயபக்ள. | “஁கஸ்யாஸநம்” இத்யாஸ்ய “நவத்யா ஑஑்஑ூர். ப்ரோக்தோ ந கர்த்வ்யோத்யமேஸ்ஸ஑. | ஁ரநாலம் ந ஸேவத கதாசித்யு஑வத்ப்ர. || நான்ய தவ நமஸ்குரியான்யதாயதனம் விஸேத். | ஁த்யம் கர்மா஑ி஑மநமுபாடான தத: பரம். || இத்யா ச பஸாத்ஸவா஁யாஸ்தநா யா஑ஸ்தந. பரம். || அஸ்தோத்ரஸ஑்஑ வா அஸ்தோத்ரஸத து வா. || அஸ்தாவிஸதிநைவா஁ ஑பேந்யாஸாதிச துத்ய. || மந்ரரத்ந ஑பேத்யா யாவஜீவம் துத்யோத்நம். | முமு஁ுநித்யமுந்ஸசவ மந்ரரத்நம் ஑டா ஑பேத். || துத்யாஸாஸரநத்வஜஸ்யந்ரூ஁வ஑ா஑ிந். | அ஑்஑ித்யபக்ளகால஑்஑ஸ் து ஑ா஑வநஸ்மூத. ||” இத்யாது ப்ரபந்நானா த்யாஜ்யததயா கர்த்வ்யததயா ச க்ரியாவிஸேஷாணா ப்ரதிபாடனாதுஸேஷவிதௌசாமான்ய நிவூதி ந்யாயேந ஸ்மார்தநிவந்யத்வாதேவத்யவ ஑ாமான்யநோதபி வசனத: ப்ராபஸ்ய. கஸ்தோக்யா-

(சா.வி.) விஹிதநிஷித்யா஑பக்ளம் இத. | விஹிதத்யா஑., நித்யநைமிதிகானுஸ்தான த்யா஑. | நிஷித்யத்யா஑. | நிஷித்யப்ரதார஑மனாதிவ்ரஜ்நமிதி பக்ள. | வர்ணாஸ்ரமதர்மங்கள் இத. | வர்ணாஸ்ரமதர்மாணா த்யாஜ்யத்வேதபி ஸத்யவசனாதிசாமான்யதர்மா அநுஸ்தேயா இத பக்ள: | இவை எந் வர்ணாஸ்ரமதர்மா. | தவிரவ்மாம் த்யக்தவ்யா வா ஸ்யு: | செய்யவ்மாம் அநுஸ்தேயா வா ஸ்யுரிதி பக்ளஸவ. | உகப்பிழக்குமத்தனைய, ஑கவத, ப்ரீத்ய஑ாவமாத்த்ரம். | வேறொரு ப்ரத்யவாய் முமில்லை பூத்ய நி஑்ர஁ நான்தாதி பக்ளஸவ. | லோகவிரோதமாத்த்ரமே ப்ரத்யவாய், லோக஑்ர஑்மவ ப்ரத்யவாய: | நநு ததோத்யதநிஸ்திமிதி பக்ள. | மற்றும்பிட்டுடைகள் ஁த்யுள்ள பக்ளங்களெல்லாம், எந்ரபூதிபு விஸ்தமானாவந்ரஸ்தோசவ வர்ணாஸ்ரமதர்மேவ ஸ்வாதிசாரோசினா ஁பி கெசந த்யாஜ்யா. | கெசநானுஸ்தேயா இத்யாதிபக்ள இத்யர்த். | நநு, ப்ரபந்நானா ஸந்யாஸிநாமிவ ப்ராசீநதர்மாநிஷித்ய விலக்ளதர்மாணா ஑கவத்யா஑வதாரா஁நாதிநா விதானாதிவ ப்ராசீநதர்மபரித்யா஑ோ ந தோஸாயேந்ர ஸந்யாஸினா ஑ா஁ஸ்த்யாஸ்ரமப்யுந்நதர்மநிஸேதேதபி ஸந்யாவந்நனாதிநிஸேதா஑ாவிதி஑ ப்ரபந்நத்வெந -

(சா.ஸ.) விஹிதநிஷித்யா஑பக்ளே து ந நிஷித்யானுஸ்தானம். | கி து கத்யாசரணமாத்த்ரம்-நநு கெஸுசிவ்கதிபயகர்மஸ்வரூபத்யா஑பூர்வகம் கர்மான்ரவிதானவத்ப்ரபந்நஸ்ய ச ஑ா஑வதத்வாபாதிநா வுணவதர்மஸாஸ்தேபு கர்மவிதானாத்தாமான்யஸாஸ்த்ரீயநித்யகர்மலோபஸ்த்யாதித்யவா஑. |

(सा.सं.) दैवतानीति । नान्यं देवं नमस्कुर्यात् । बुद्धरुद्रादिवसतिम् । प्रतिबुद्धवर्जं सेवं तु” इत्यादि-
शास्त्रशब्दविवक्षितम् । ननु “तस्मादष्टाक्षरम्” इत्यादेः नित्यनैमित्तिकापवादकता किं न स्यादित्यत्राह ।

सन्ध्याकालेषु जप्तव्यं सततं चात्मशुद्धये ॥”

“द्वयमर्थानुसन्धानेन सह सदैवं वक्ता” என்று गद्यத்தில் அருளிச்செய்ததுவும், மற்றும் இப்புடைகளிலுள்ளவையெல்லாம் अवश्यकर्तव्यங்களான नित्यनैमित्तिकங்களுக்கு विरोधं வாராதபடி அவற்றுக்குப் போக்கி மிகக் காலத்திலேயாகக்கடவது

(सा.सं:) तस्मादिति । उक्तार्थे प्रमाणं दर्शयति ।

மூ: - “ஸ்ரூதஸ்மாத்தாவிரூதேபு காலேபு ஜபமாசுரேத்”

என்று நாரதாதிசுளும் சுசாண்னார்கள்.

“ஹ்வாஸுரிநஹிஸ்ரூதாபுவுக்ந் காலம் (பி) விசுபிந்”

என்று வஜ்ரேபுரத்து நம்பி அருளிச்செய்தார். ஹப்யகாரர் அந்நிமதஸூயிலும் வருந்தியெழுந் திருந்து சந்நியாகாதத்திலே ஜலாஜ்ஜலிபுரேபுப் பண்ணியருளிணார்.

(சா.தீ:) இவ் அர்த்ததிலு ப்ரமாணகாட்டுகிறார். ஸ்ரூதஸ்மாத்தேத்யாதி । பூர்வசம்மதியையும் காட்டுகிறார் அஹிஸ்ரூதாதிவதி । இதிலு ஸ்ரீஹப்யகாராதிவூதாசாரமுமுண்டெனகிறார்- ஸ்ரீஹப்யகாரர் இत्याதிபாலு வருந்தி ப்ரயாசபபபடெனகை அபூபாதிசுதவென வர்ணாஸ்ரமதர்மந்யாஸத்தினுடைய அசம்பவத்தை துஷாந்நரகதநார்த்தமுபசுபேபிக்கிறார்.

(சா.ஸ்வ:) சாத்தம்சுதூயே - சஹ சதேவ் வத்தா” இत्याசுஜாமம்ஹியாஹாரமும் அவச்யகர்நவ்யங்குளான இநி விசுஷணுபாபானமும் வ்யர்த்தமாகத் ப்ரஸஜ்ஜிகுதும் இந்த அர்த்த ந்யாயசிதூமாஸ்ரமந்நிககே வசுநத்தாலும் வ்யவஸ்தாபிதமெந்நருளிச்செபகிறார் ஸ்ரூதேதி । ஆனாலும் ந்யாயத்தாலும் வசுநத்தாலும் அர்பவசுநத்தக்கு வ்யவஸ்தைக்ஷணாலும் கசுத்திலே “சஹ சதேவ் வத்தா” என்று ஸ்ரீஹப்யகாரர் அருளிச்செய்தகையாலே சப்ரதாயவிருதம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? எனென நவ்யவஹிதசிஷ்யரான வஜ்ரேபுரத்து நம்பி விசிஷ்யாஹிஸ்ரூதாதிதர்மம்நுஸ்தேயமெந்நரு சூதால்லுக்கையாலே ஹப்யகாரூக்தியும் நித்யநேமிதிகானவரூதகாலே தூயவசுநவிபயே எனெருளிச்செபகிறார் அஹிஸ்ரூதாதிவதி । ஸ்ரீஹப்யகாரூ க்திவிருதே தச்சிஷ்யாசுதி யதாசுதாசுந்நேயேடெனறோ? எனெனவருளிச்செபகிறார் ஹப்யகாரர் இநி । உக்தி அநுஸ்தானார்த்தைகையாலே அநுஸ்தானவிருதே உக்தி அந்யதாமிதேஎனெரு கருத்து- அந்நிமதஸூயில் இநி । அசாதிசுதஸூயாகையாலு த்யாஸு பண்ணலேணைபிருக்க ததானிமநுஸ்தானமந்யாவச்யகத்வ சூதகமெந்நபப வருந்தி ப்ரயாசபபபடெ - இப்பபு தேவதாந்நரமந்வததித தர்ம பாரமேகாந்ய ஹஜகமாகையாலே ததூதிததர்ம ந்யாஜ்யமென்கிற பசுத்தை சாஸ்ர-சப்ரதாயாதிவிருதததாலே நிராகரித்து தத்ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தசூசுங்குளையும் பரிஹரித்து வர்ணாஸ்ரமதர்மஸ்வரூப ஸ்ரீரின்ட்ரியாசூ- பாதிசுதமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாமைபால் த்யாஜ்யமெனகிற ப்ராஜ்நரஸ்தபசுத்திலு மிஹாவலுகநந்யாயததாலே அநுஸ்தானவிருதாதிதூபுணமுமருளிச்செபகிறார்

(சா.பு:) நிவூதிவதூர்ணாஸ்ரமூபாதிசுநித்யநேமிதிக நிவூதி கி ந ச்யாதித்யத்ர “யஸ்வெவ் ப்ராஹ்ணு விசுதா - தஸ்ய தேவா அசந் வசு - ச வெத ப்ரஹ் சவ்வேஸுமே தேவா வலிமாபவஹ்நி - தேவபிஸ்ஹூதாத்தமநுணா பிதூணாம்” இत्याதிவதிசிஷ்ய நிவர்த்தகாபாவேஸுபூபாதிசுதவமாஸ்ரேண த்யாஜ்யத்வ ப்ரதிபந்நதா பரிஹர்ந ப்ரஹவ்யவஸ்தாதிசுரூக்த “கேசவாசூ க்ரஹே யஸ்ய ந நிஸ்தி மஹிபதே । தஸ்யாந்ந நேவ ஹூக்தவ்யமஹக்ஷேண சம ஹி தத ॥ யு மோஹததவாஸுஸஸ்யாதகூதவா கேசவாசுநம் । ஹூக்தே ச யாதி நரகாந் சூகரேபுபி ஜாயதே ॥” இत्याதிஹூக்தாஹரநியமம், “தஸ்மே தேய தநு குஹ்யம்” இत्याதிபாபானநியமம்,

(சா.வி:) தேபாமுபயுக்தகால விநாதிசுதகால இத்யர்த்த । வருந்தி எழுந்திருந்து, ஸ்ரமேண சித்தவா ஜலபுரேபு, அர்த்த ப்ரதானம் - துஷாபாவே சதி தாதுசுதசாயாமப்யவேகத்யேன ந தாதுசுதமநுஸ்தானம் ப்ரியேதேதி ஹவ: । மிஹாவலுகநந்யாஸேன அபூபாதிசுததயா வர்ணாஸ்ரமதர்மாஸ்த்யக்தவா இநி பசு விசிஷ்ய துஷம் லஜ்ஜயிதூ தம் பசுமுபசுபிபதி ।

(சா.சு:) ஸ்ரூதேத்யாதிநா । நித்யாதேவ்ரணாசுபாதிசுமஹாசுபாதிசுதவென த்யாஜ்யத்வ உக்தே பாதிசுதமாஹ ।

மூ: - ஆகையால் வர்ணாश்ரமधर्मங்கள் औपाधिकங்களென்று त्यஜிக்கை पूर्वानुष्ठानादिविरुद्धम् । இப்படி त्यஜிக்கில் देहेन्द्रियाद्युपाधिकளையொழிய மாலாकरणदीपारोपणादिविशेषकैङ्कर्यங்களும் अनुष्ठிக்கவொண்ணாமையால் அவையுமெல்லாம் औपाधिकங்களாய்த் त्याज्यங்களாம். அவை अनुष्ठிக்க आशौचப்படி அவற்றுக்கு योग्यताபாடகங்களான शौचाचारसंस्कारादि களையும் விடவொண்ணாது. ஆனபின்பு.

“आहार-ग्र(गृ)ह-मन्त्रार्थ-जात्यादिनियमैर्युतः ।

(சா.பி.) ஆகையால் वर्णेत्यादि । विपक्षத்தில் बाधकமருளிச்செய்கிறார் இப்படி त्यஜிக்கில் इत्यादियाல் शक्तिमान् अधिकारिபாகையால், पाण्यादिमाने शक्तनாகையாலென்கை சாதித்த அর্থத்தை காரிகையால் सङ्ग्रहகாட்டுகிறார் आहारेत्यादियाல் । आहारनियमமாவது- देशकालसम्पर्कजात्यादिदृष्टங்களான அந்நங்களை परिग्रहபாமை गृहनियमமாவது.

(மா.ஸ்வ) ஆகையால் इति । ஆகையால் श्रीभाष्यकारा अर्घ्यप्रदानसेपक्षरुளுகையால் अनुष्ठानादीति । आदिशब्देन उक्तिविराध सङ्ग्रहककட்டகிறது पूर्वानुष्ठानादि विरोधमभ्युपगम्यापि त्यஜிக்கில் बाधकमருளிச்செய்கிறார் இப்படி इति । இந்த बाधकத்துக்கு समाधानமே वर्णाश्रमधर्मத்துக்கும் समाधानமென்றருளிச்செய்கிறார் அவைபடி इति । योग्यतेन - आज्ञानुज्ञयो-नुष्ठाने युक्त्यविशेषे अपि अकरणे अनर्हताद्यापादकतया आज्ञायामवश्यानुष्ठेयतैपென்று கருத்து आचारेति । शौचादिकमाचारः । गर्भाधानादिक्रिया संस्कारः । आदिशब्देन सन्ध्यादयो गृह्यन्ते । இப்படி अनुज्ञायोग्यताபாடகங்களான नित्यनैमित्तिकங்கள் अनष्ठेयங்களென்றது கூடுமோ? कृत्स्नानुष्ठानमवश्यमन्त्रो? आश्रमान्तरस्थान्க்கும் योग्यताபாடகौपासनादिकमनुष्ठेयமாக प्रसङ्गिபாதோ? स्वर्गाद्यर्थकाम्यधर्मமும் भगवत्प्रीणनமாகையாலே कैङ्कर्यरूपतयाऽनुष्ठेयமாக प्रसङ्गिபாதோ? इत्यादि-शङ्कைகளைப் परिहरித்துக்கொண்டு उक्तार्थத்தைக் காரிகையால் सङ्ग्रहிக்கிறார்- ஆனபின்பு इत्यादिना । वर्णाश्रमधर्ममवश्यमनुष्ठेयமான பின்பு என்றபடி आहारेति । आहारनियमः, “जात्याश्रयनिमित्तादुष्टादन्नात् कायशुद्धिः इत्युक्तसान्विकाहारनियमः । गृहनियमः, पतिताद्यनधिष्ठिते गृहे वासः । अथवा - ग्रहः, ग्रहणम् ।

(சா.பு.) “आपो हीत्यादिभिर्मन्त्रै ” इत्युक्तं मन्त्रनियमम्, “अन्यनाम्ना गतिर्विष्णुरेक एव प्रकीर्तितः” इत्युक्तं मन्त्रार्थनियमम्, “वैदिक ब्राह्मणानां तु राज्ञां वैदिकतान्त्रिकम् । तान्त्रिक वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥” इत्युक्तस्वजात्यनुगुणकर्मनियमम्, “न प्रदोषे इरि पश्येत्” इत्युक्तं कालनियमं च अविस्मरणाय दर्शयन् क्रियमाणं सर्वं कैवलभगवत्कैङ्कर्यरूपमनुसन्धीतेत्याह-ஆகையால் इत्यादिना । एवं प्रमाणतर्काभ्यां शास्त्रीया परित्याज्यत्वमुक्त्वा -

(சா.வி.) ஆகையால் इति । पूर्वानुष्ठानविरोध एव दोष इति भावः । विपक्षे बाधकमप्याह । இப்படி त्यஜிக்கில் इति । ஆகையால்-आशां स्वीकरोति चेत् । ननु कात्स्न्येन नित्यनैमित्तिकाना-मनुज्ञाकैङ्कर्याणां चानुष्ठानं कर्तुमशक्यमित्याशङ्क्य प्रागुक्तं स्मारयति-आहारग्रहेति । -

(சா.ச.) ஆகையால் इत्यादिना । साधितेऽर्थे सङ्ग्रहकारिकां प्रागुक्तमेव स्मारयति । आहारेति ।

(सा.सः) स्वधर्मानुष्ठानस्य अवश्यपरिपालनीयता दृष्टान्ततो द्वाभ्यां दर्शयति । मङ्गल्येति संरक्षणतदभावाभ्या इष्टानिष्टयोः प्रदर्शकम् । यद्वदिति । संरक्षणे रक्षेत् । त्यागे भोगैर्निरुद्ध्यात् । भोगहीनां कुर्यादित्यर्थः ।

மூ: - அவஜார்த்தமனர்தாய ஢க்தஜன்மாதி ஑ின்னதம் ।
 ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தாமாகார்த்தம் ந து த஢ுப்யதி ஑்வ஑ித் ॥
 அத எவ ஢ி ஶாஸ்த்ரேஸு ததஜாத்யேவ தர்ஶிதா: ।
 தர்மவ்யாததுலாதாரஶவரீவிதராதய: ॥

(மா.தா) ஶாஸ்த்ரீயநியமங்கன் அநுஸ்தேயமாகில் ததர்த்தமாக ஶ்ரீ஢ாகவதருடைய ஜன்மாதிநிரூபண ஢்ரமஜ்ஞியா஑்தா? எனன்னவருளிகசெயகிறார் அவஜார்த்தமிதி । அ஑ாரவ்யவஸ்தாபகரா ஢ ஑ூபிகளும் அத எவ தர்மவ்யாாதிசகளை ததஜாத்யா நிர்தேஶித்தார்தகளெனகிறார் அத எவ ஢ீதி । ஜானிகளாகையாலவர்களுககு மாசவிக்ரயாதிநிஸேதன஢்நததில் தாஸமில்லைதென்னும் ஶட்வீதைய ஶ்வதர்மாநிஸ்தானத்வென ஢ரிஜி஢ீர்பூககளாய் வுஷ்யத்வாதிநா தர்ஶிடபிததார்தகளென்கை தர்மவ்யாதெனன்று வ்யாநாகவயம் துலாதாரெனன்று வுஷ்யநாகவயம், ஶவரீயதன்று நிஸாதிதயாகவயம், விதூரெனன்று தூத்ரத்வெனயம் ஑ொன்னார்தகளிடுறதென்கை

(மா.ரவா) ஑ரணததில் ஢தி஢்ரீதி தநுஜானு஢வவூத்யாதி஢ோக ஶித்திககையாலும் ஶாஸ்த்ரீயகூ஑ூர்யமவஸ்ய-மநுஸ்யதெனன்று ஑ருக்து ஜாத்யாதிநியமேயுத இத்யுத்தமநு஢பந்ரம் । “யஸுதூ ஢கவதூக்த நிஸாத் ஶவ஢஑் ததா । வுக்ஷத ஜாதிசாமான்யாத் ஑ யாதி நரக நர: ॥” இதி ஢ாகவதவிஸயே ஜாதிநிரூபணஸ்ய நரகதநுத்வோக்தேர்த்யத அ஢ - அவஜார்த்தமிதி । அவஜார்த்த ஢க்தஜன்மாதி஑ின்னதமேவ, ஜாத்யாதி ஑ின்னதமேவானர்தாய । ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தார்த்தம் । தந், ஜாத்யாதி஑ின்னதம் । தநு, ஑்வ஑ித஢ி ந துப்யதித்யர்த்த: । எவ வ்யவஸ்தாாயா ஢்ரமாணமா஢ । அத எவ஢ீதி । அத எவ ஢ி, ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தார்த்தம் ஜாதிநிர்஑ின்னதஸ்யாதாஸத்வாதேவ ஢ி । ஶாஸ்த்ரேஸு ஢ுராணாதிஸு - தர்மவ்யாாாதய: ஜாதி஑்யா஢நூர்வகமேவ தர்ஶிதா । தेषா வூநிர஢ி ஶ்வஸ்வஜாத்யநு஑ுணேவ ததர்தர்ஶிதத்யா஢ ।

(மா.஢்ர) ஢ோக஢ீநாந் ஑ுர்யாதித்யர்த்தம் । தநு ஜாத்யாதிநியமேயுத இதி ஢ாகவததா஑்஑ிதிநிரூபணம் “஑ யாதி தந் நர ” இத்யுத்த஢்ரகாரேண அநர்த்த஢ர்யவஸார்த்த்யத்ர “மதூக்த ஶ்ரோத்ரீயம் வா஢ி நிஸாத் ஶவ஢஑் ததா । வுக்ஷத ஜாதிசாமான்யாத் ஑ யாதி நரகம் நர: ॥” இதி தத஢ூர்வாஶ எவ ஶூத்ரத்வம், நிஸாதத்வம், ஶவ஢஑த்வா஑்யு-த்திநயாதவமந்நவ்யத்வஜா஢நார்த்தம் ஜாத்யுத்திர்தாஸேதி தர்ஶயந் தர்மவ்யாாா஑்யு஢ா஑்யானே஑்வ஢ி ததஜாத்யேவ வ்யவ஢ாரம் து ததஜாத்யநு஑ுணவூத்திநியம ஑ா஢ா஢ரணமா஢ । அவஜார்த்தமித்யாதிநா ।

(மா.வி) தந் ஜாத்யாதிநியமேந “வூதிகம் ஑்ரா஑்யாநாந் ஑்யாத்ராஜாந் வூதிகதாந்நிகம்” இத்யா஑்யுத்தம் । ததா஑்஑ா஑தா஑்யாத்ரதர்மஜானவிஸயே ஜாதி஢ரீக்ஷணம் ஑ர்தவ்யம் । த஑ “மதூக்த ஶ்ரோத்ரீயம் வா஢ி நிஸாத் ஶவ஢஑் ததா । வுக்ஷத ஜாதிசாமான்யாத் ஑ யாதி நரகம் நர ॥ வுண்வதா஑்஑ிதி஑ின்னதம்” இத்யாதி஢ி: ஢்ரநி஢ிதூதம் । தந்஑த வ்யவஸ்தான ஑஢வதர்த்யத்ரா஢ - அவஜார்த்தமிதி । ஶாஸ்த்ரீயவ்யவஸ்தாஶித்தூத்யர்த்தம் ஜாத்யாதி஢்ரதர்ஶந தூத ஑ேத்யா஢ । அத எவ ஢ி ஶாஸ்த்ரே஑்விதி । “தவா஑ தர்ம஑ூ஑்மாணி வுஷ்யதா தர்மார்த்தநத்வவித் । வ்யாத ஢ரமதர்மாத்தமா” இத்யாதிநா ஜாதிதர்ஶிதேதி ஢ாவ: ।

(மா.ம) ஜாத்யாதிநியமேயுத: தயேவ வர்தநே ஢ாகவதே஑்வயம் ஑்ரா஑்யாந் அயம் ஶூதூ: இதி தததநு஑ுணயேவ ஢்ரநூத்திநிவ்யா஢ாவ்யமிதி ஜன்மாதிநிரூபணரூ஢ா஢஑ார: ஢்ரஸஜ்யேதேத்யத்ரா஢ । அவஜார்த்தமிதி । துத்தவ்யவஸ்தா-ஶித்தூத்யர்த்தமேவ ஜாத்யேவ ஑ீர்தநம் ததர்த ததர்த தூதமித்யா஢ । அத எவ ஢ீதி । தेषா வூத்திர஢ி ஶ்வஸ்வஜாத்யநு஑ுணேவ ததர்த ததேதி஢ாஸே தர்ஶிதத்யா஢ ।

मूः - स्वजात्यनुगुणैवेषां वृत्तिरप्येतिहासिकी ।
विशेषविधिसिद्धं तु तद्वलात् तत्र युज्यते ॥
देशकालाधिकार्यादिविशेषेषु व्यवस्थिताः ।
न धर्माः प्राप्तिमर्हन्ति देशकालान्तरादिषु ॥

(सा.दी.) स्वजात्यनुगुणेति । धर्मव्याधादिकलुप्तकृतिहासत्वात् श्रूयमाणमान वृत्त्युपम स्वस्वजा-
त्यनुगुणैवाकलुप्तकृत्तुम् क्वचिद्विदुरादिकलुप्तकृतिभक्तियोगादिनिष्ठे ब्रह्ममेधादि विशेषकैर्दृष्टकृत्तुमात्रिकी
तद्वलात्=विशेषविधिसिद्धत्वात्ताले युक्तमेवम् अङ्गीकार्यमेवम्किन्नाह । विशेषेति । विदुरादिकलुप्तकृति
विशेषाचारदर्शनत्वात्तत्कलुप्तकृत्तु इदानीन्तनकृत्तुम् तादृशधर्मप्राप्तियोगकलुप्तकृत्तुम् ? एवम्नवर्तुनी
कलुप्तकृत्तुम् देशकालेति । देशविशेष कालविशेषादिकलुप्तकृतिव्यवस्थितमान धर्मम् अन्यदेश-
कालाधि-कार्यादिकलुप्तकृतिव्यवस्थितमान धर्मम् देशान्तरत्वात् अव्यवस्थितधर्म देशान्तरत्वात् अनुष्टिककलुप्त
पलातिने नर्मदोत्तरदेशस्थिकी दृष्टमान उपाकृतिनियम् तद्विषयदेशस्थिकी कलुप्तमानेयाम्

(सा.स्वा.) स्वजात्यनुगुणेति - ऐतिहासिकी, इतिहासप्रोक्तावृत्तिरपि । स्वजात्यनुगुणा, मांसविक्रयादि
वचनात् । एवकारेण सन्देहप्रश्नेऽपि “शूद्रयोनावह जातो नानोऽन्यद्वक्तुमुत्सहे” इति
प्रणवाद्यनुच्चारणान्तर्यादातिलङ्घनं न कृतमिति द्योत्यते । ननूपाख्यानेऽपि विदुरस्य ब्राह्मणधर्मब्रह्ममध-
संस्कारश्रवणं विरुध्येतेत्यत्राह । विशेषेति । आकाशवाण्या तत्र ब्रह्ममेधोऽनुशिष्ट इति विशेषविधिसिद्धम् ।
तत्तु विशेषविधिबलात्तत्रैव युज्यते । पाण्डवानां स्त्रीसाधारण्यवद्व्यक्तिविशेषनियतो धर्म इति भावः ।
ननु क्वचिद्वर्णनमात्रेण ब्रह्ममेधः अन्यथापि शूद्रभागवते स्यादित्यत्राह । देशेति । देशविशेषव्यवस्थिता
धर्माः=कटके उपाकर्मवर्जनादयः । कालविशेषे व्यवस्थिताः अल्पद्वादश्यादिषु आमध्याह-
कर्मणामपकृष्यानुष्ठानादिकम् । अधिकारि विशेषे व्यवस्थितधर्माः=आतुरेषु स्नानानुकल्पाः । यथा
अन्यदेशेषु अन्यकालेषु अनातुराधिकारिषु च -

(सा.प्र.) विशेषविधिसिद्धमिति । अशरीरि वाक्यादिसिद्धसंस्कारविशेषादित्यर्थः । तत्र दृष्टान्त
इत्युच्यते । देशकालेत्यादिना । “इत्थं तत्राश्वमेधेन तोषय स्वजनार्दनम् । एकेनैवाश्वमेधेन तत्सहस्रं
कृतं भवेत् ॥” इत्युक्तास्सत्यव्रतक्षेत्रादि गता विशेषा यथा देशान्तरे न स्युर्यथा च “दिवा च
शुक्लपक्षश्च” इत्याद्युक्तकालविशेषगता विशेषा नेतरकालेषु भवन्ति ।

(सा.वि.) ऐतिहासिकी, इतिहासप्रोक्ता । वृत्तिरपि स्वजात्यनुगुणैव - तुलाधारस्य वैश्यत्वान्मांस-
विक्रयस्तस्योचितः । मार्गमाहिषादिमांसविक्रीणनं व्याधस्याप्युचितमेवेति भावः । ननूपाख्याने विदुरस्य
कथं ब्रह्ममेधसंस्कारोक्तिरत आह । विशेषविधिसिद्ध त्विति । अशरीरवाक्तात्र विशेषविधिरिति
भावः । देशकालेति । यथा “विष्णुबालयसमीपस्थान् विष्णुसेवार्थमागतान् । चण्डालान् पतितान्
वापि स्पृष्ट्वा न स्नानमाचरेत् ॥” इत्यादिदेशकालादिभेदेन विहितधर्मव्यवस्थायाः नातिप्रसङ्गः ।

(सा.सं.) स्वजातीति । वृत्तिः । मांसविक्रयादिरूपा - अनुगुणैवेत्येवकारेण कृतेऽपि विशेषप्रश्ने
“शूद्रयोनावह जातः” इति प्रणवाद्यनुच्चारणान्तर्यादातिलङ्घनमकृतमिति द्योत्यते । ननूपाख्याने विदुरस्य
ब्रह्ममेधसंस्कारो धर्मराजेन कृत इति श्रूयते । तादृशं कथमित्यत्राह । विशेषेति । विशेषविधिः,
आकाशवाण्या ब्रह्ममेधो विहित इति तद्वलादित्यर्थः । तत्र, तत्रैव युज्यते । नान्यत्रेत्यर्थः । ननु
क्वचिद्वृष्टमन्यत्रापि प्रसज्येत्यत आह । देशेति । श्राविदुरादिषु विशेषविधिसिद्धमन्यत्र न प्राप्नोतीत्यर्थः ।
एवं मर्यादामजानन्तः केवलं भ्राम्यन्तीत्याह ।

மூ: - ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்த பண்ணுதகை ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தவிரஹமண்ணு-
 ஸாஶாலக்ஷ்மீபதாவேவ க்ருதம் கைட்யுர்த்தமஜ்ஜஸா ।
 ஸாரகல்க விஶாகேன த்விதா ஸத்ஸுர்தீர்த்தே ॥
 க்ருதக்ருத்யஸ்ய கைட்யுர்த்த யதநந்யப்ரயோஜனம் ।
 குர்வாத்ரிக்ஷணார்த்த வா தத் ஸாரம் ஸப்ரகக்ஷதே ॥
 டம்ஶார்த்த ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்த தத்ஸுர்தீர்த்தமேவ வா ।
 ப்ரயோஜனாந்ரார்த்த வா கைட்யுர்த்த கல்க இஷ்யதே ॥

(ஸா.தீ:) இப்படி நியமயுக்தரால த்ரீய: பதிவிஷயத்துல பண்ணும கைட்யுர்த்தானும த்விதமென்கிறார் ஸாஶாதீதி । அஜ்ஜஸா, நிஷ்யேத । ஸாரமென்றும வல்கமென்றும திரிபில் ஸாரதகைககாட்டுகிறார் க்ருதக்ருத்யஸ்யேதி । க்ருதக்ருத்யமென்று ப்ரபந்நே । குர்வாத்ரிக்ஷணார்த்த வா । வாஸ்தவச்சார்த்தே । கல்கததைக் காட்டுகிறார். டம்ஶார்த்தமீத்யாதி । தத்ஸுர்தீர்த்தமென்றுத, தம்ஸ்ரணார்த்தமென்றுபடி இஸ ஸாரகல்ககைட்யுர்த்தங் களில் ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தவீஷயததைக்காட்டுகிறார்

(ஸா.ஸா:) ப்ரயோஜனாந்ரார்த்தகைட்யுர்த்தம் ஸ்வாமிப்ரீணமாதைடாலே கைட்யுர்த்தமாதைடால வேஸ்யமனறிககே ஸொலவ வேண்டியிருக்க அநந்ய ப்ரயோஜன என்று விஸிஷிகதை அநுபபந்நமனறோ? என்ன ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தமே த்விதமென்று விஶாக்டண்ணி ஸாரகைட்யுர்த்தாபிப்ராயதயா அநந்யப்ரயோஜன என்று ஸொன்னதென்றுருளிசெய்கிறார் ஸாஶாதீதி । லக்ஷ்மீபதாவேவ ஸாஶாக்ருத கைட்யுர்த்த ஸாரகல்கவிஶாகேன அஜ்ஜஸா நிஷ்யேத த்விதா ஸத்ஸுர்தீர்த்தே - டேவதாந்ரகைட்யுர்த்தஸ்ய து ஸதா கல்கதயா ஁கரூபத்வமீதி ஶாவ:- ஸாரலக்ஷணமாஹ । க்ருதக்ருத்யஸ்யேதி । ஸ்பஸ்தம் । கல்கலக்ஷணமாஹ । டம்ஶார்த்தமீதி - கல்க, அஸாரமீத்யர்த்த: । ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தமீதி, அபிஶாராதிதமீத்யர்த்த: । தத்ஸுர்தீர்த்த, தஸ்ய=ஸ்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தநிரோதார்த்தமீத்யர்த்த: । ஁னாஸ்யம் த்விதமென்று நிஷ்யிகககககடுமோ? கைட்யுர்த்தபலமான ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்த ஁கரூபைடாலாதைடாலே ஸாராஸாரவிஶாககடாதே? விஶிதப்ரயோஜனாந்ரார்த்த கைட்யுர்த்தான் ஸாரமென்று நிஷ்யிககலாகாதே?

(ஸா.ப்ர) ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தக்ருதஸ்ய ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தநிஷயப்ரீதிவிஷயத்வமீதரக்ருதஸ்ய ததஶாவ தத்ரூபி ப்ரபந்யஜ்ஞத்வாஶாவாதஸ்ய த்யாகஸ்த்வார்த்தத்வ ஶாஹ ஸாஶாதித்யாதிதா । கல்க, ஶ்ரஜிஷம் ।

(ஸா.வி) ஸாரகல்கேதி । க்ஷாயாடௌ மூலிகாரஸே குஹீதே கெவலகாஶ கல்கம் । க்ஷாயாத்தார. தத்ஸுர்தீதி ஶாவ: । டம்ஶார்த்த ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்த, ஸ்ரஸ்ய-ஸத்ரூ. வ்யாஶ்யர்த்த ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தம் । தத்ஸுர்தீர்த்தமீதி । ஶத்ருநிரோதார்த்தம் । ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தே க்ருத்யமாணே தத்ஸுர்தீர்த்தமீதி வா । ப்ரயோஜனாந்ரார்த்தமீதி ஁ஸ்வர்த்தபுத்ராத்யர்த்தம் । ஁தத்ஸர்வ கல்கமீதி ஶாவ: ।

(ஸா.ஸ:) ஁வ நியமயுக்ததயா த்ரீய: பதிவிஷயே காயம் கைட்யுர்த்தமபி த்விதா । தத்ர ஸார: ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்த: கல்கஸ்த்யாஜ்ய: । "தான்யேவ ஶாவோபஹதானி கல்க:" இத்யுத்த்வாதிதி ஶாவேநாஹ । ஸாஶாதிதி த்வாஶ்யாம் - க்ருதக்ருத்ய, அநுஸ்திதோபாய: - ஸ்ரீமத்கைட்யுர்த்தமீதிமந்ரேண ப்ரயோஜனமநுஶிஷ்ய க்ருதமநந்ய ப்ரயோஜனம் - ஶ்யாத்யாஶ்யர்த்த யத்த்டம்ஶார்த்த ஸ்ரஸ்ய வ்யாஶ்யாதிபீடா ஸித்ஸுர்தீர்த்தம் । யத்வா, ஸ்ர: =ப்ரயோஜனாந்ர: - தஸ்ய வ்யாஶ்யாதிபீடானிவ்ருத்யர்த்தம் । தஸ்ய, ஸ்ரஸ்ய நிரோத:, ஶ்ரணம் । தத்ய யதஶிஶாராதித்யர்த்த: । ப்ரயோஜனாந்ர:, ப்ரபுத்ராதி । தத்ஸர்வ கல்க இத்யர்த்த: । ஸாரவல்கமபி கதம் ப்ரநிஶுஶ்லாதி ஶ்ரீமத்கைட்யுர்த்த நிஷ்யேத ப்ரநிஶ்ரே வீஷயமாஹ ।

(सा.सं.) परमैकान्ताति - परित्यज्येत्यस्य विधित्वपक्षे प्रपत्तिनैरपेक्ष्ये विधिरेवोचित इत्यर्थं निगमयति ।
 ॐ प्रपञ्च इति । इत्थं विधिबलफलितं दर्शयति । अत इति । सामर्थ्यं, योग्यताम् विधिपक्षे
 आकिञ्चन्यसिद्धिस्थलं दर्शयति ।

மூ: - இந்த யோஜனையில் அதிகாரமான ஆகிஷ்ணயமும் ஸோகியாதே கொள்ளென்று தேற்று விக்கிற வாக்யத்தாலே சூசிதம் - அநுவாதபக்ஷத்தில் தன் அஸக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஸக்யமாய்ச் செய்கிற அஜானுபாலனாடிகளும், ப்ரபத்தியில் துவக்கொண்ணாதென்னுமிடமும், ஁கஸப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்பக்ஷத்தில் மா ஸுச: என்கிற வாக்யம் சர்வதர்மானு பர்த்யஜ்ய என்று ஁க்தமான அதிகாரத்தை

(மா.தீ.) இந்த யோஜனையில் ஁த்யாதி - அநுவாதபக்ஷத்திலிங்கு அதிகாரம் சித்திக்கையில் ப்ரபத்தியின் நேரபேக்ஷயமேகஸப்தத்தில் விவக்ஷிதமென்கிறார் அநுவாதபக்ஷத்தில் ஁த்யாதி - இவ் அநுவாதபக்ஷத்தில் ஁கஸப்தத்தில் தானே நேரபேக்ஷம் சித்திக்கையால் மா ஸுச: என்கிற வாக்யத்தின் தாத்ரயத்தை வெளியிடுகிறார் - இப்பக்ஷத்தில் ஁த்யாதி । த்யாவித்யபக்ஷத்துக்கு இன்னம அர்த்தாந்தரங்களுண் ஁ென்று காட்டுகிறார்.

(மா.ஸ்வா) நேரபேக்ஷபக்ஷத்தில் ப்ரபத்தியம்ஸக்யேஸு சாமர்த்த்யம் ந ஸபாதனீயமென்றபடி இந்த நேரபேக்ஷவித்யில் ஆகிஷ்ணயாதி஁பாதிக்காரவாக்யஸப்தமில்லாமையாலே சரமஸலோகத்தில் அதிகாரதாபம் ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் ஁ெய்கிறார் - இந்த யோஜனையில் ஁தி । இடபடியாகில் பூர்வ ஁ொன்ன அநுவாதபக்ஷத்தில் பர்த்யஜ்ய என்கிற பத அதிகாரபரமாகையால் நேரபேக்ஷாசித்தி எங்குண? அநுவாதசாமர்த்த்யத்தாலே அஸக்யநேரபேக்ஷை சித்தமென்னிலானாலும் ஸக்யநேரபேக்ஷ சித்திக்கவில்லையே? என்னவருளிச் ஁ெய்கிறார் அநுவாதபக்ஷத்தில் ஁தி । அநுவாதபக்ஷத்தில் பர்த்யஜ்யபத அதிகாரபதமாகையால் மா ஸுச: என்கிற வாக்யமதிகாரபரமென்று பூர்வ ஁ொல்லுக்கையால் பூநரக்தி வாராதோ? மா ஸுச: என்கிறது பர்த்யஜ்யபதோக்தாதிக்காரவ்யக்தீகரணார்யமாகையால் பூநரக்திதோஷமில்லையென்னில் அநத வ்யக்தீகரணத்துக்கு ப்ரயோஜனாதிஸயமுண்டோ? என்னவருளிச் ஁ெய்கிறார் - இப்பக்ஷத்தில் ஁தி । அதிகாரவ்யக்தீகரணமுண் -

(மா.பூர்வ) நந்வஸமிந் பக்ஷே விதிநி஁ரூபகநியோஜ்யபூனோ஁திகாரீ குத்ர ப்ரதிபத்தவ்ய ஁த்யாகா஁்ளாயாமா஁ - இந்த யோஜனையில் ஁த்யாதிநா । நந்வேவ் த஁஁ த்யா஁ானுவாதபக்ஷே சர்வதர்மானு பர்த்யஜ்யேத்யஸ்யாதிக்காரிபர்த்வாந்மா ஸுச: ஁த்யஸ்ய நேரய்யப்ரஸங்கோ நேரபேக்ஷவோதாசித்திஸ்சேத்யத்ரா஁ - அநுவாதபக்ஷத்தில் ஁த்யாதிநா । ஁கஸப்தேந நேரபேக்ஷம் வோத்யமிதி ஁ாவ: ।

(மா.வி.) இந்த யோஜனையிலே ஁தி । ஸோகியாதே கொள்ளென்று தேற்றுவிக்கிற, அஸோசந்மாமா - ஁த்ரேத்யேவ் ஁ாபகவாக்யேந । மா ஸுச: ஁த்யநேனேதி ஁ாவ: । நநு த்யா஁ானுவாதபக்ஷே சர்வதர்மானு பர்த்யஜ்யேத்யஸ்யா - திக்காரபர்த்வாந்மா ஸுச: ஁தி வ்யர்த்தம், நேரபேக்ஷாமித்திஸ்சேத்யத்ரா஁ அநுவாதபக்ஷத்தில் ஁தி । அஸக்தி யாலே கழிந்தவையொழிய, அஸக்த்யா த்யக்தானி வி஁ாய - ஸக்யமாய்ச் ஁ெய்கிற அஜானுபாலனாதி களும், ஸக்யதயானுஸீயமானானி । ப்ரபத்தியில் துவக்கொண்ணாதென்னுமிடம், ப்ரபத்திஸபந்நத - ஁ிதானியேதத் । ஁கஸப்தத்திலே விவக்ஷிதம், நேரபேக்ஷம் தத்ர சித்தமிதி ஁ாவ: । மா ஸுச: ஁த்யஸ்ய வ்ய்யர்த்தம் பர஁ரதி இப்பக்ஷத்தில் ஁தி ।

(மா.ஸ:) இந்த ஁தி । அநுவாதபக்ஷே த்யாஜ்யேத்யத்ரேவாதிக்காரசித்த்யா நேரபேக்ஷ சித்திஸ்தலம் தர்ஸயதி அநுவாதேதி । அநுவாதபக்ஷே மா ஸுச: ஁த்யநேந சூசிதானந்யாஸ்சார்த்யானு தர்ஸயதி இப்பக்ஷத்தில் ஁தி ।

மூ: - வ்யக்தமாக்கிக் கொண்டு மேலுள்ள நிர்ஹர்த்வாதிகளை முன்னிட்டு உதரகாலத்திலிருக்கக் கடவ படியையெல்லாம் உபலக்ஷிக்கிறது. த்யாகவிधिபக்ஷத்துக்கு ப்ரமாணவிரோதம் வாராதபடி இன்னமும் சில ரதிகளுண்டு.

“आत्माशक्यवृथायासनिवारणमिहापि वा ।

(சா.தி:) த்யாகவிधिத்யாதி - ரதிகள், ரமநிகைகள் - ஆத்மாசக்யேதி - தனக்கு சக்யமான உபாயாந்தரங்களிலிவ் அதிகாரியினுடைய வ்யர்த்தப்ரயாசத்தைத் திருப்புகை பரित्यज्यவுக்கு அர்த்தம்

(சா.ஸ்வ:) மா ஸுச: என்கிற வாக்யமுதரகாலினைர்ஹ்யோபலக்ஷகமென்று கருத்து நைரபேக்ஷவிधिப்ரகாரநி-ரூபணமதிவஸ்துதமாகையாலே ஆத்மாசக்யேத்யாதிர்ந்யமும் பூர்வசேஷமென்று ஞானி வாராமைக்காக விधिபக்ஷத்தில் சமீचीनயோனாந்தரங்களுண்டுண்டு உபக்ஷேபிக்கிறார் த்யாகவிधीதி । ரதிகள், ப்ரகாரங்களென்றபடி உபக்ஷிமார்த்தங்களை காரிகாந்யததாலே சஜ்ஜுஹிக்கிறார் ஆத்மாசக்யேதி । அபி வா, அதவா । இஹ, பரित्यज्येत்யந- ஆத்மாசக்யேஷு, ஸ்வஸ்யாசக்யஹக்யாதிஷு । வூதாயா ச நிவாரணம், வ்யர்த்தோ஑ோగनिवारणं விவக்ஷிதமதி சேஷ: । யதா, உதரார்த்தே வி஑்ரமானநியம்யதாமதி க்ரியாபட-ஸ்யாநுஷஜ்ஜ: । அசக்யஸர்வஹ்மஸாஹநார்த்தப்ரயாசம் பரित्यज्येत்யர்த்த: । நநு பரேஸ்வரூபத்யாகவிधिபக்ஷே பரீत्युபஸர்गस्य लज्जानुतापादित्यागार्थकतया सार्थक्यस्योक्तत्वादस्मिन् पक्षे परीत्युपसर्गवैयर्थ्यमित्यत्राह ।

(சா.ப்ர:) நிர்ஹர்த்வாதிதி । சாஹநாந்தரபவூத்யஹவாதிராதிசஹ்ஹார்த்த: । நிர்ஹர்த்வாதிஜ்ஞாபநஹ்வாரா ஹவத்ப்ரீத்யைகபலகை஑்஑ூர்யகர்த்தவ்யதாஜ்ஞாபநபர இத்யபர: । एवं प्रमाणान्तराप्राप्तद्विरुद्धनैरपेक्ष्यविधित्वमुपपाद्य तद्देवाशक्यानुष्ठानविषयकयत्नत्यागो वा, तच्छक्यापादककर्मानुष्ठानेच्छात्यागो वा, उपायान्तरान्वया सहत्वं वा, परित्यज्येत्यनेन विधातुं योग्यमिति श्लोकत्रयेण सङ्गृह्य तान् श्लोकान् व्याख्याति । த்யாகவிधिபக்ஷத்துக்கு இத்யாதிநா । ஆத்மாசக்யேத்யாதிநா ஸ்லோகேந । “பரி என்கிற உபஸர்गத்தாலே பாதகாதிக்களை விடுமாப்போலே ருசிவாசநையோடும் லஜ்ஜையோடும் கூட மருவலிடாமல் விட வேணுமென்கிறது” இத்யஸ்யாசக்யானுஸ்தானவிஷயே ருசிவாசநாஹிஸ்ஸஹ த்யாगे तात्पर्यमित्युक्तम् ।

(சா.வி:) உபலக்ஷிக்கிறது. வாக்யமுபலக்ஷயதிதி சஹ்ந்ஹ: । एवं नैरपेक्ष्यविधिपक्षमुपपाद्य त्यागविधिपक्षे प्रकारान्तराणि संभवन्ति । அசக்யானுஸ்தானவிஷயகயத்நத்யா஑ோ வா, தக்ஷக்யாபாடககர்மானுஸ்தானேக்ஷா-த்யா஑ோ வா, உபாயாந்தரான்வயா சஹத்வம் வா, பரित्यज्येत்யநேந விஹாதும் யோగ्यमिति ஸ்லோகத்ரயேந தக்ஷ்லோகாந் வ்யாசுபே । த்யாகவிधिபக்ஷத்துக்கு இதி । இன்னமும், இதோ஑்யாதிக்கா: । ஆத்மாசக்யேதி - ஆத்மா-சக்யேஷு, ஸ்வாசா஑்யேஷு । வூதாயாச:, வ்யர்த்தோ஑ோग: - அசக்யஸர்வஹ்மஸாஹநார்த்தவூதாயாச பரित्यज्येत்யர்த்த: । பரீ:, ஸ்வரூபத்யாகபக்ஷே லஜ்ஜானுதாபருசிவாசநாஹயேச்வ சஹ த்யாகபரத்வஸ்யோக்தத்வாதிஹாபி ததா ஸ்வீகாரே பாஹகாஹவ இத்யஹிப்ரேத்யாஹ । இஹாபி வேதி ।

(சா.ச:) இருக்கக்கடவப்பட்டியை இத்யநேந “कदा पुनः” இத்யா஑ுக்தவிஹயா ரக்ஷணாவஸரப்ரதீ-க்ஷணரூபததானநதோக்தா - த்யாகவிधिபக்ஷ எவ ஸர்வப்ரமாணாவிரோ஑ோ யதா சி஑்஑்யதி ததா நிர்வாஹாந்தரானாஹ । ஆத்மாசக்யேத்யாதிக்காரிகாந்யயேந । ஸ்வாசக்யஹக்யாதிவிஷயவ்யர்த்தோ஑ோगत्यागो वा । இஹாபி, அசக்யவூதாயாஸத்யாகவத்யா஑ிகாரிண்யபி । பரீஸ்த்யாஜ்யேதி ஸ்வரூபத்யாகவிधिபக்ஷே லஜ்ஜானுதாபாதித்யா஑ார்த்தக: परिइत्यंश इत्युक्तः ।

மூ: - லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரத்யா஑வாதோ஽ப்யத்ர நியம்யதாம் ॥
 ஸ்வ(ச)துஷ்கரேஸு தமேஸு குசகாஸாவலம்த்வத: ॥
 ஂஸாலேஸானுவுத்திர்வா த்யா஑ோக்த்யா வினிவார்யதே ॥
 ஂவிஸிஸ்டுபலத்வென விகல்போ யஸ்ய ஸூத்ரத: ॥

(ஸா.தீ:) லஜ்ஜேதீ । ஁பாயாந்தரங்தளில் லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரத்யா஑முதில் ஂதிகாரிபத்தகலா஑ென்தை ஸ்வதுஷ்கரேஸுவபி இதீ । துனத்து ஂஸக்யங்தளா஑ ஁பாயாந்தரங்தளில் குசகாஸாவலம்த்வந்யாயென வரும் ஂஸாலேஸத்தீ஑ுதைய ஂநுவர்தன தா஑் பரீத்யஜ்யேதீ த்யா஑ோக்தீபால் நிவர்த்திக்கப்படுகிறதென்தை ஂவிஸிஸ்டேதீ । “விகல்போ஽விஸிஸ்டுபலத்வாத்” என்கிற ஸூத்ரததால் விகல்பிக்கப்பட்ட

(ஸா.ஸ்வா.) லஜ்ஜேதீ । ஂத்ர, ஂத்யாஸக்யவுதாயாஸநிவாரணரூபார்த்தே । லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரா: , லஜ்ஜா=ஂஸக்யாரம்த் க்ருதவா ஸர்வ வுதா க்ருதமீதீ லஜ்ஜா புரஸ்ஸரா: புன:புனஸ்தி஑்ந்தா ஸந்தாபாடய: , தேஸா த்யா஑வெதோ஽பி நியம்யதாம் । ஁பஸர்஑ம஑ித்நா ப்ரவேஸ்யதாமீத்யர்த்த: । லஜ்ஜாநுதாபாதி஑ிஸ்ஸ஑ ஸக்யவுதாயாஸ பரீத்யஜ்யேதீ பலிதார்த்த: । ஁தாவத்ப்யர்ந்தமேகோ஽ர்த்த: ஂர்த்தாந்தரமா஑ । ஸுதுஷ்கரேஸுவீதீ । ஸ்வதுஷ்கரேஸுவீதீ கஸ்தி஑்ந்தா: । ஂத்யந்ததுஷ்கரேஸு ஸ்வஸ்ய துஷ்கரேஸு தமேஸு । விஸயஸப்தமீ । துனத்து துஷ்கரங்தள் இத்யா஑ுத்ரவிவரணாநுஸாராத்ஸ்வதுஷ்கரேஸுவீத்யேவ பா஑ஸ்ஸமீதீந: । குசகாஸாவலம்த்வத: , ப்ரவா஑ே஑ாகுப்யமா஑ஸ்ய ஂத்யந்தாஸாதக குசகாஸாவலம்த்வந- வ஑ு஑ா஑்யாஸ ப்ரா஑ாயாமாதிஸிஸ்யா ஸநேஸஸநேர஑் ஸா஑யேயமீதீ ஸிஸா஑யிஸாரூபாஸாலேஸானுவுத்திர்வா த்யா஑ோக்த்யா வினிவார்யதே । விநீத்யுபஸர்஑ார்த்த: । ஸுதுஷ்கரதமவிஸயககுசகாஸாவலம்த்வநகல்போபாயா஑ாஸபரீத்ர஑ ஜநிதாஸாலேஸ பரீத்யஜ்யேத்யர்த்த: । துதீய கல்பமா஑-ஂவிஸிஸ்டேதீ । ஂவிஸிஸ்டுபலத்வெனதீ பூர்வஸுலுக்ஸ்ததமேஸுவீத்யஸ்யாநுஸஜ்ஜ: ।

(ஸா.ப்ர:) ஸுதுஷ்கரேஸுவீதீ । யதா ஑஑ானதீப்ரவா஑ே஑ நீயமா஑ஸ்ய குசகாஸாவலம்த்வந் நுதார஑ாய ஑வதீ, ஁வமேவாகி஑்நஸ்ய ஑க்தீயு஑ு஑ாய஑ுதகர்மயு஑ுதத்வெநுபாடா஑மபி நுதார஑ாய ஑வதீநீதீ ததூிஸ்யா- ஸாலேஸாநிவுத்திர்வா த்யா஑ஸத்வார்த்த இத்யர்த்த: । ஂவிஸிஸ்டேத்யாதி ।

(ஸா.வி:) ஂஸக்யாரம்த் க்ருதவா ஸர்வ வுதா ஜாதமீதீ லஜ்ஜா-புரஸ்ஸரஸத்வென புன: புனஸ்தி஑்ந்தா- ஸந்தாபாதிர்விவஸ்தித: । ந ஸர்வோ஽பி பரீத்யுபஸர்஑ார்த்த இதீ ஑ாவ: । ஂத்ர பரீத்யுபஸர்஑ே லஜ்ஜாதித்யா஑விதீரபி । நியம்யதா, ஸ்வீக்ரீயதாமீத்யர்த்த: । ஂயமேக: கல்ப: - கல்பாந்தரமா஑ । ஸுதுஷ்கரேஸுவீதீ । குசகா- ஸாவலம்த்வத: , ப்ரவா஑ே஑ாகு஑ஸ்ய குசகாஸாவலம்த்வந யதா ந கார்யகஸ்ததா கார்யாஸமர்த்தத்வா஑ுபாயா஑ாஸ இத்யர்த்த: । ஂஸாலேஸானுவுத்திர்வா, யு஑ா஑்யாஸ ப்ரா஑ாயாமாதிஸிஸ்யா ஸநேஸஸநேர஑் ஸா஑யேயமீத்யாஸா விதா஑ந் வா । த்யா஑ோக்த்யா வினிவார்யதே, நிஸித்யத இத்யர்த்த: । ஸர்வதர்மானு பரீத்யஜ்ய, ஂ஑்யாஸெந யத்தீ஑்நித்ர்தர்மானு ஸா஑யேயமீத்யாஸா பரீத்யஜ்யேத்யர்த்த: । துதீயகல்பமா஑-ஂவிஸிஸ்டேதீ ।

(ஸா.ஸ:) ஸ ஁வ லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரத்யா஑வாத: । ஸு஽பி வா । ஂத்ர, த்யஜ்யேத்யத்ர । நியம்யதா஑ லஜ்ஜாதி஑ிஸ்ஸ஑ாஸக்யவிஸயவுதாயாஸ பரீத்யா஑ு வா விதேயு஽ஸ்திவத்யர்த்த: । ஸு஑ே஑ துஸ்தா஑ேஸு ஑க்த்யாதிஸு விஸயே யா ஂஸாலேஸானுவுத்தி: ஸா குசகாஸாவலம்த்வநகல்பா தஸ்யா: பரீத்யா஑ு வா விதேய இத்யா஑ - ஸுதுஷ்கரேஸுவீதீ । “விகல்போ஽விஸிஸ்டுபலத்வாத்” இதீ ஸூத்ரநிவிகல்பப்ரதர்ஸந்மு஑ே஑ ஑்ர஑ாஸ்த்வாயாஸூதந் வாத்ர த்யா஑விதாவிஸ்டுமீத்யா஑ । ஂவிஸிஸ்டேதீ - ஂய ஑ாவ: । “஑க்த்யா பரமயா வாபி ப்ரபத்யாवा” இத்யவிஸிஸ்டுபலத்வக்ருதவிகல்ப ஸுஸ்குத்ய-

मू: - तन्मुखेनापि वाऽत्रेष्टं ब्रह्मास्त्रन्यायसूचनम् ॥ ॥”

अशक्यத்திலே ப்ருத்தனைத்தவர் என்கையும். -

(सा.दी:) उपायान्तरங்களினுடைய परिग्रहத்தில் ब्रह्मास्त्रन्यायத்தால் विरोधं வருமென்ற, सूचிக்கிறது. परित्यज्यன்னுமது आत्माशक्येत्यादिश्लोकत्रयத்தின் अर्थங்களை वाक्यत्रयத்தால் सङ्क्षिप्य क्रमेण காட்டுகிறார். अशक्यத்திலே इत्यादिபால்-தவிரவென்கையுமென்றளவும் आत्मशक्येति वचनार्थம்.

(सा.स्वा:) धर्मेषु, मोक्षोपायेषु दहरादिविद्यासु - यः विकल्पः सूत्रितश्च । “विकल्पोऽविशिष्टफलत्वात्” इति । चकारात् “भक्त्या परमया वापि प्रपत्त्या वा महामते । प्राप्योऽहं नान्यथा प्राप्यो मम कैङ्कर्यलिप्सुभिः ॥” इति विधिः गृह्यते । तन्मुखेन, विकल्पविषयोपायान्तरमुखेन-क्षणकालसाध्यतया अविश्वासेनोपायान्तरमेलनेन प्रपत्त्यनुष्ठाने ब्रह्मास्त्रन्यायेन विरोधो भवेदिति सूचनं वात्र परित्यज्येत्यत्र विवक्षितमिति शेषः । उपायान्तरमेलनं परित्यज्येत्यर्थः- परीत्युपसर्गेण भक्त्याद्यङ्गगतिचिन्तनाद्यङ्गमेलनेऽपि विरोध इति तदपि परित्यज्येति फलितार्थः । இப்படி விधिபக்ததில் யோனாவய் சொன்னது, கூடுமோ? இஃ கரு இஃ மா கரு என்கிறதனறோ வித்யர்தம் அசக்யத்தில் ஆயாஸமும் ஆசையம் ஸ்வத எவ நிவृத்தமாகையாலே நிவृத்தி விதிக்க வேண்டாவே? வஸ்து சுந்தரதாதினாசாலே ஸானுவृத்திதான் விதையேயோ? ब्रह्मास्त्रन्यायसूचनं தான் வித்யர்தமோ? என்ன உத்தகாரிகார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கிறார்- அசக்யத்திலே इत्यादिநா. தவிர, त्यजஎன்றபடி- இது ப்ரதமகாரிகார்த்தம்.

(सा.प्र:) “विकल्पोऽविशिष्टफलत्वात्” इत्युक्तन्यायेन परस्परनिरपेक्षतया वैकल्पिकयोरुभयोरनुष्ठानं विश्वासाभावादेवेत्यङ्गिस्वरूपनिर्वर्तक विश्वासघटनाद्यङ्ग सिद्ध्यापत्त्योपायान्तरत्यागोपस्थापनद्वारा त्यागशब्दस्य नैरपेक्ष्यबोधकत्वं वेत्यर्थः । “सकलाङ्गोपसंहारे काम्यं कर्म प्रसिद्ध्यति” इति न्यायादिति भावः ।

(सा.वि:) विद्यासु दहरशाण्डिल्यादिषु । अविशिष्टफलत्वेन, मोक्षरूपफलाविशेषेण । विकल्पो यस्सूत्रितः, विकल्पोऽविशिष्टफलत्वादिति सूत्रोक्तः- तन्मुखेन, सूत्र प्रदर्शनमुखेन । सर्वधर्मान् परित्यज्येत्युक्ते यथा विद्याविशेषाः परस्परनिरपेक्षा एव फलसाधकास्तथेयमपि । एवं च अल्पत्वादस्या विद्यान्तरं सहायी क्रियतामिति बुद्धिकरणे प्रपत्तावितराङ्गानपेक्षस्वभावायामस्या विश्वासशैथिल्याद् ब्रह्मास्त्रन्यायसूचनं वात्र त्यागविधाविष्टमिति भावः । कारिकादर्पणे तु “विद्या विकल्पविधानाद्यथा परस्परनैरपेक्ष्यं तथा विद्यात्वाविशेषात्प्रपत्तावपि विद्यान्तराङ्गभूतगतिचिन्तनाद्यपेक्षावश्यंभावात्प्रस्तुतप्रपत्तावपि इतराङ्गमेलनापेक्षायां विश्वासशैथिल्येन प्रपत्तिं प्रच्युत्या ब्रह्मास्त्रन्यायाद्दृढीकरणाय विद्यान्तराङ्गानि गतिचिन्तनादीनि परित्यज्येत्यर्थ इति त्यागविधिर्योज्यत इति भावः” इति व्याख्यातम् । ப்ருத்தனை, ப்ருத்தஸ்ய । தவிரக்கையும், நிவர்தனம் । அய் ப்ரதமஸ்லோகார்த்: ।

(सा.सं:) भक्त्यङ्गगतिचिन्तनादे ब्रह्मविद्यात्वेन प्रसक्तावपि प्राप्तानितराङ्गमेलने प्रपत्तिं प्रच्युत्यापत्त्या अत्र ब्रह्मास्त्रन्यायाद्दृढीकरणाय विद्यान्तराङ्गगतिचिन्तनादिपरित्यागो वात्र विधीयत इति कारिकात्रयार्थमपि वाक्यत्रयेण संक्षिप्याह । अशक्यத்திலே इत्यादिநா ।

“अतोऽशक्ताधिका(रि)रत्वमाकिञ्चन्य पुरस्क्रिया ।

(सा.सं:) अनुवाद-विधिपक्षयोस्त्यज्येत्यस्य साधुसम्मतानर्थान् द्वाभ्या सङ्गृह्णाति । अत इत्यादिना अनुवाद पक्षे फलितार्थः । अशक्ताधिकारत्वं विधिपक्षे पञ्चधा निर्वाह उच्यते । आकिञ्चन्येत्यादिना । आकिञ्चन्यपुरस्कृत्या, कार्पण्य पुरस्कृत्य शरणं ब्रजेदिति विधिः । अङ्गुतया कार्पण्यविधिरित्यर्थः ।

(सा.सं:) धर्माणां, गतिचिन्तनादीनाम् । विधिपक्षे पक्षान्तरसम्भवमिह तद्विवक्षानौचित्यं चाह । देवतेति । देवतान्त्रोपासनादित्यागविधिर्यद्यप्यविरोधिनी । तथापि । सा, उक्तिः । न विशेषिका, उपासकान्न व्यावर्तका । एवं त्यागोक्तिस्थले क्वचिदपि स्वरूपत्यागो नार्थ इत्याह-

மூ: - “उपायापायसंत्यागी” इत्यादिकளிற் சொன்ன उपायत्यागமும் இப்பகாரங்களிலே நிர்வாஹம். “மூண்டாலு மரியதனில் முயல வேண்டா

(சா.தி) उपायापायेत्यादिபால் । तत्रापि उपायान् संत्यज्य என்றதற்கு अनुवादेनவாகிலும் நரபேக்ஷாஞ்யங்களை விவக்ஷித்ததாகிலும், நிர்வஹிக்கக்கடவதென்கை

सर्वधर्मान् परित्यज्य என்று மதுக்கு पूर्वोक्तषडर्थवर्णनपूर्वक भगवच्छरणार्गितதைப் பண்ண வேண்டுமென்கிறார் - மூண்டாலும் इत्यादिபால் மூண்டாலு மரியதனில் முயல வேண்டா, இததால் अशक्यारम्भवारण சொல்லப்பட்டது.

(சா.ஸ்வ) प्रकरणान्तरத்திலே “उपायापायसंत्यागी” इत्यादौ उपायापायन्यागपूर्वकशरणवरणविधौ स्वरूपत्यागात्मकापायत्यागविधिमर्भिव्याहारத்தாலே उपायन्यागपदं स्वरूपत्यागपरमेன்று சொல்ல வேண்டுமென்கையாலே तदैककण्ठ्येन இங்கு स्वरूपत्यागपरमेன்று சொல்ல வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் - उपायेति । श्रीलक्ष्मीतन्त्रे लक्ष्म्या पृष्टो भगवानुवाच, “उपायश्चाप्यपायश्च” इत्यारभ्य “उपायापायसंत्यागी मध्यमा वृत्तिमास्थितः । मामेक शरणं प्राप्य मामेवान्ते समश्नुते ॥ षडङ्गं तमुपायं च शृणु मे” इत्यादौ என்றுபடி उपायापायसंत्यागी इत्यादिकளில் उपायत्याग स्वरूपत्यागமானாலும் बहुप्रमाणान्तरविरोधापत्त्या अपायत्यागसम-भिव्याहृतोपायत्यागमும் उक्तप्रकारेणैव निर्वह्यमென்று கருதது.

இப்படி सर्वधर्मान् परित्यज्य என்று सकृत्प्रयुक्तवाक्यத்துக்கு अनेकार्यपरत्वं சொன்னது கூடுமோ? वक्ताவுக்கு लोकத்திலே एकार्यத்திலே தானே तात्पर्य காணவில்லையோ? अनेकार्यपरत्वे वाक्यभेदமும் प्रसङ्गिபாதோ? என்கை लोकத்திலே अल्पज्ञवाक्यங்களில் तात्पर्य-नियमமானாலும் सर्वज्ञवाक्यத்தில் प्रमाणान्तराणुगुणेन “शर्करा पादजिह्वाभ्यामक्षिरोगी विवर्जयेत्” इतिवदनेकार्यपरत्वं கூடுமென்றும் विशिष्टैकार्यरूपप्रपदनविधिपरतया वाक्यभेददोषமில்லையென்றும் திருவுள்ளம் பற்றி ஒரு பாட்டாலே सर्वधर्मत्यागशब्दार्थங்களை सङ्ग्रहிக்கிறார் - மூண்டாலும் इति - அரியதனில், अशक्यத்தில் மூண்டாலும், दुष्करोपायान्तरे प्रथमं प्रवर्तित்தாலும் முயல வேண்டா, द्वितीयादिप्रवृत्ति வேண்டா.

(சா.ப்ர) प्रथमपादे स्वोक्तार्थानां स्त्रीशूद्राद्यनुसन्धानाय द्रमिडगाथया तान् सङ्गृह्याह । மூண்டாலும் इत्यादिना । மூண்டாலுமரியதனில் முயல வேண்டா, प्रवर्तमानोऽप्यशक्ये न प्रवर्तेथा: । एतेनाशक्यारम्भवारणमित्येतदुक्तम् ।

(சா.வி) इत्यमुक्तानर्थान् द्रमिडगाथयाऽपि सङ्गृह्णाति । மூண்டாலும் इत्यादिना । மூண்டாலும் प्रवृत्तावपि । அரியதனில், अशक्ये । முயல வேண்டா, आयासवान्न भवेत् । एतेनाशक्यारम्भवारण-मित्येतदुक्तम् ।

(சா.ச) उपायेति । अनुवादेन वा, नैरपेक्ष्याद्यर्थविधानेन वा । तत्रापि निर्वहस्य युक्तत्वादित्यर्थः ।

उक्तविधया त्यज्येत्यस्य षडर्थसङ्गहेन प्रथमपादार्थं भगवत्युपकारस्मरणरूपया गाथया सङ्गृह्णाति । மூண்டாலும் इति । अशक्योपाये प्रथमं प्रवृत्तावपि नोत्तरमपि प्रवर्तितव्यम् । दुःशकोपाये सिसाधयिषात्याग एव ज्ञानसामीचीन्यम् ।

(सा.सः) नापेक्षते भरन्यासरूपोपायः आनुकूल्यसङ्कल्पादिव्यतिरिक्तानि । अपेक्षत इति कस्यचिद्धर्मस्यानुष्ठाने मतिः पवनतनयब्रह्मास्त्रवद्विजितसमनः वर्तते । चिरकालनिर्वर्त्ये परिपूर्णज्ञानानां मार्गेऽन्वयरहितस्य तव ।

மூ: - நின்றனிமை துணையாக வென்றன் பாதம்,
பூண்டாலு(ன் வினைகளெல்லாம்)ன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பென்ற,
புண்ணியனார் புகழனைத்தும் புகழுமோமே."

(சா.தி:) நின்றனிமைதுணையாக, ஆகிஷ்ணுபுரஸ்கிரியாரூபகார்ப்ண்ய் காட்டப்பட்டது என்றன் பாதம் பூண்டால், மாமேக ஶரண் வ்ரஜ என்றதின் அர்த்தம் - உன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பன், அஹ் த்வா ஶர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்றதின் அர்த்தம்

(சா.ஸா:) நின்றனிமை, உன்னுடைய தாழ்ச்சியை, ஆகிஷ்ணுததை । ஆகிஷ்ணுநுஸந்தான தந்மூலகர்வஹ்யாதிருபகார்ப்ண்யத்ததை - துணையாக, சஹாயமாகக் கொண்டு ஆகிஷ்ணுபுரஸ்கிரியா என்கிற அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது அநோ஽ஸக்தாதிஶகரத்வமென்கிற காரிகையில சொன்ன அர்த்தங்களை இங்கு வ்யூத்ஶ்ரமமாக அநுஸந்திகதையாலே ஷடர்த்தங்களும் துல்யதயா விவக்ஷிதங்களென்று கருதது. என தன் பாதம், என்னுடைய ஶ்ரணத்ததை பூண்டால், ஶரணமாகவடைநதாயாகில் மாமேக ஶரண் வ்ரஜ இதின் அர்த்தம் சொல்லிற்று. உன் பிழைகளெல்லாம், உன் பாபமெல்லாம் பொறுப்பன், ஶமிப்பேன் என்று "அஹ் த்வா ஶர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று சொல்லாநிற்கிற - புண்ணியனார், "கृஷ்ணம் ஶ்ரமம் சநாதனம்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶ்ரீகृஷ்ணனுடைய அனைத்தும், சமஸ்தமான - புகழ், கீர்த்தியை । "தஸ்ய நாம மஹேஷ:" என்கிற கீர்த்தியையென்றபடி । யஸோஹேதுபூதகூத்ஸநகத்யாணகுணங்களையும் புகழுமோம். ப்ரீத்யா ப்ரஸஸ்யாநின்றோம் என்று வாக்யாலக்ஷாரம்.

(சா.ப்ர:) உபாயபூதே ஶக்தியோகே ஶ்வஸ்யாஸக்த்யா ப்ரவூத்ஸிஷூந்யஸ்ய தவ । தனிமை துணையாக, வென் தன் பாதம் பூண்டால், ஆகிஷ்ணுபுரஸ்காரபூர்வகம் மஶ்ரணாவிந்நயோரூபாயதயா ஶ்வீகாரேண । ஏதேநாநோ஽ஸக்தாதிஶகரத்வமாஶகிஷ்ணுபுரஸ்கிரியேத்யேததுக்தம் । உன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பென்ற, தவ புண்யபாபே விநஸ்தாஸ்திஸ்தே குர்யாமிதி வதத: । புண்ணியனார், "கூஷ்ணம் ஶ்ரமம் சநாதனம்" இத்யுக்தசநாதன । ஶ்ரமஸ்ய க்ஷணஸ்ய - புகழனைத்தும் புகழுமோமே, கத்யாணகுணாந் ஶர்வாந் அதிப்ரீத்யா புந: புநர்வதாம இதி காநார்த்த: ॥

(சா.வி:) நின் தவ । ஏதேநாஸக்தாதிஶகரத்வமத்யேததுக்தம் । தனிமை, கெவலதாம் । உபாயாந்நரஹித்யம் । துணையாக, சஹாயத்வெந ஶ்வீகூத்ய । ஆகிஷ்ணுந் புரஸ்கூத்யேத்யர்த்த: । ஏதேநாஶகிஷ்ணுபுரஸ்கிரியேத்யேததுக்தம் । என், மம । பாதம், பாடௌ । பூண்டால், ஶ்வீகரோஸி சேத் । உன், தவ । வினைகள், அபராநாந் । எல்லாம், காத்த்ஸ்யேந । பொறுப்பேன், க்ஷமாமி । என்று, இதி வதந்த: । புண்ணியனார் ஶ்ரமம்பூதஸ்ய க்ஷணஸ்ய । புகழ், கீர்த்தி: । ஶர்வகத்யாணகுணாநாமுபலக்ஷணமேதத் । புகழுமோமே, ஶும: । அதிப்ரீத்யா ப்ரஸஸாம இத்யர்த்த: ॥

(சா.ஸ:) கெவலரூபோபாயாந்நரஹித்ய சஹாயோ பூத்வா மஶ்ரணாவிந்நயாஸி சேத்வாபராநாந் ஶர்வாந் க்ஷமாமீதி வததௌ ஶ்ரமம்பூதஸ்ய கூத்ஸநாமபி கீர்த்திமதிப்ரீத்யா ப்ரஸஸாம இத்யர்த்த: ।

மூ: - स्वातन्त्र्यத்திலும் प्राधान्येन நோக்கு.

(மா.தீ) புரூபோத்தமந்வபுரணத்தில சொல்லுகிற புரந்வரூபஸ்வாதந்யத்திலே “அஹம்” பதத்துக்கு प्राधान्येन தீப்டி எண்கை அநந்ரமவதாரரஹஸ்யத்தில் ஸ்லோகஸ்டகத்தில் சொன்ன அவதாரகுணஸ்டகத்தை காரிகாஹ்யா க்ரமேண சஜ்ஹ்ய காட்டுகிறார்.

(மா.ஸ்வ) வாதந்நவ, ஸ்வாமிந்வ, சார்வஜ்ஞானேகாகாஸ்பூர்தி யுணடானாலும் பூர்வாத்நத்திலே ஆத்ரயணார்ய சௌந்நயமபேகிதமாகையாலே அதிலும் உதாரார்த்தத்தில் மோஷயிப்யாமி என்று, ரகணோபயுக்தமாகையாலே புரந்வரூபத்திலும் प्राधान्येन தாத்பர்யமென்றபடி அவதாரரஹஸ்யபுரணத்திலென்று சொன்னது, கூடுமோ? ஆல்விடத்திலே ஆத்மாமாயயா என்னகையாலே அவதாரத்துக்கு அஸத்யத்வமும், பாகூதஜநநமர-ணாதிமந்வமும் சொல்லுகையாலே சௌந்நயம் சித்திக்ருமோ? சித்தித்தாலும் அஸத்யதயா பாகூதாத்ரயதயா ச கார்யகர தானாக மாட்டுமோ? என்ன தத்புரணசித்தார்த்தத்தைபருளிச் செய்கிறார்

(மா.பு) நநு “बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन । तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परन्तप ॥ अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् । प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय सम्भवाम्यात्ममायया । यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत । अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ॥ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् । धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥ जन्म कर्म च मे दिव्य एव यो वेत्ति तत्त्वतः । त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ॥” இத்யத்ர சௌந்நய ந கணுத்தம் । நாபி சர்வேஸ்வரஸ்ய அஸ்மதாதிசுத்புர்விஸயதேஹபரித்ரஹாதிநா கல்பநீயம் । ஜ்ஞானஸஜ்ஞோககர்சர்மமாமாதிசுத்கர்மகூதஸுதத: லானுபவஹேதுசரீரஸம்பந்நாதேர்மகவத்யஸம்வாடவதாராதிர்மிய்யாத்வேந கல்பவந்வானுபபநேர்தோஸவதாரரஹஸ்யபுரிபாடகே சௌந்நயபுரிபாடகோக்திரநுசிதேத்யத்ர ஜந்மானி தவசேதி ஜீவஜந்மநுத்யஜந்மவத்வோக்த்யா ஜந்மத்வஸ்ய, வேட சர்வாணிதி சார்வஜஸ்ய அவ்யயாத்மேத்யஜஹத்வ-ஸ்வபாவத்வஸ்ய, பாகூதி ஸ்வாமிதீஸ்டாயேதி சந்ஸார்த்தத்வஸ்ய, ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமிதி ஸ்லோகேந ஸ்லோகசநுஸ்ட யார்த்தஜ்ஞானஸ்யாபுநம்வஹேதுத்வஸ்ய சோக்த்யா அவதாராதிதாத்விசுத்வபுரிஸித்ரவதாரரஹஸ்யசௌந்நயத்வமூபபதத எவேத்யாஹிபுரயந் புரிஸஜ்ஞாடவதாரரஹஸ்யானுஸந்நானஸ்ய ஹக்தே உபயோகம் வதந் புரிபந்ரே உபயோகமாஹ ।

(மா.வி.) உத்தம. புரூஸ்த்வந்ய: புரிமாத்மேத்யுதாஹத: ॥” இதி பஞ்நதசாஹ்யாயோக்தபுரூஸுத்தமவித்யாயா ஹகவதஸ்சர்வேஸ்வரத்வம் பரிபந்நம் । ததிஹூசுத்யாடஹமித்யநேந த்யோத்யநே । ஸ்வாதந்யதாத்பர்யகத்வாபாவே சர்வபாபமோகணபுரிஜ்ஞானாசித்ரேரிதி ஸ்வாதந்யே “அஹம்” இதி பதஸ்ய பூர்வாதந்யேந தாத்பர்யமிதி ஹவ: । நந்நவீஸ்வரஸ்ய மாயிகவிபுரிஹவத்வாடவதாரரஹஸ்யபுரிபாடகே சௌந்நயம் ந பரிபயத இத்யத்ராவதாரரஹஸ்ய-ஸ்லோகஸ்டகதாத்பர்ய டர்சயந் சௌந்நயபுரிபாடகத்வமாஹ ।

(மா.ச) “द्वाविमौ” இத்யாதிநா கூதபுரூஸுத்தமத்வபுரிபாடநேந புரிஸிதஸ்வாதந்யோபஸ்தாபகம் அஹம் இதி பதமித்யர்த்த: । அதாவதாரரஹஸ்யஸ்லோகஸ்டகோக்தகுணஸ்டகம் ப்ரதமத: காரிகாஹ்யா சஜ்ஹ்யாதி ।

मू: - “अवतारस्य सत्यत्वम् अजहत्स्वस्वभावता ।
शुद्धसत्त्वमयत्वं च स्वेच्छामात्रनिदानता ॥
धर्मग्लानौ समुदयस्साधुसंरक्षणार्थता ।
इति जन्मरहस्यं यो वेत्ति नास्य पुनर्भवः ॥”

(सा.दी.) अवतारस्य सत्यमित्यादियाम् । अवतारतृतीये सत्यत्वमावत्तु ? ऐन्द्रगानिकपौलन्दिद्ये परमार्थत्वम् । अजहत्स्वस्वभावता, उभयलिङ्गत्व, शुद्धसत्त्वमयत्वम्, अप्राकृतदिव्यस्वरूपत्वम् । स्वेच्छामात्रनिदानतै याम् । स्वसङ्कल्पातिरिक्तकारणानपेक्षत्वम् । मात्रशब्दत्वात् पुण्यपापरूपक-
मव्यावृत्तिः । धर्मस्य ग्लानिः, हासः । एतत्प्राप्तये धर्मक्षयम् अप्रतिष्ठितं । उदिकं साधुसंरक्षणार्थता, साधुपरित्राणादिप्रयोजनत्वम् । इति, एवंप्रकारम् । जन्मनाम्, अवताराणा-
रहस्यं, दुर्ज्ञेयं याथार्थ्यं यो वेत्ति नास्य पुनर्भवः । पुनर्भवः=पुनर्जन्म, ससारसम्बन्धमिदं ज्ञेयं ।
- इति प्रसङ्गादवताररहस्यज्ञानं तत्तदधिकारविषयतया उपकारविशेषतया यत्नः
शेष्किन्ना-

(सा.स्वा.) अवतारस्येति । अवतारस्य सत्यत्वम्, पारमार्थिकत्वम् । मिथ्यात्वे तदज्ञानादपुनर्भवक-
थनानुपपत्तेः । न हि मिथ्याज्ञानं बन्धनिवर्तकम् । व्यतीतानि जन्मानि इत्युक्तेश्च । अजहत्स्वस्वभावता,
अजहत्स्वस्य स्वभावः सर्वज्ञत्वादिकं यस्य सः, अजहत्स्वस्वभावः । तत्त्वम् । “अजोऽपि सन्नव्ययात्मा
भूतानामीश्वरोऽपि सन् । प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय” इत्युक्तेः । अत्र प्रकृतिः स्वभावः । शुद्धसत्त्वमयं
च, रजस्तमोऽभ्यामस्पृष्टसत्त्वमयत्वम् । “जन्म कर्म च मे दिव्यम्” इत्यनेन च सूचितम् । स्वेच्छामात्र
निदानता । अवतारस्य स्वसङ्कल्प एव नियामकः । नतु कर्म परिपाकः । आत्ममाययेत्यत्र माया-
शब्दस्य “माया वयुनं ज्ञानम्” इति वेदनिघण्टुसारेण सङ्कल्परूपज्ञानपरत्वात् । धर्मग्लानिकाल
एवावतारस्य कालः । न कर्मपरिपाककालः । “यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत । अभ्यु-
त्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ॥” इत्युक्तेः । साधु संरक्षणार्थता, साधु संरक्षणमेव
प्रयोजनम् । दुष्कृद्दिनाशनं तदर्थतया आनुषङ्गिकमिति भावः । प्रथमं परित्राणाय साधूनां मित्युक्तेः ।
इति, उक्तप्रकारम् । जन्मरहस्यं यो वेत्ति नास्य पुनर्भवः, पुनर्जन्म नास्तीत्यर्थः । “जन्म कर्म
च मे दिव्यमेव यो वेत्ति तत्त्वतः । त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ॥” इत्युक्तेरित्यर्थः ।

(सा.प्र.) अवतारस्येत्यादिना । माम् अहम्-शब्दयोः परत्वसौलभ्ययोरनुसन्धेयत्वोक्तेः किं फलमित्यत्र-

(सा.वि.) अवतारस्य सत्यत्वमिति । “बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव च” इति
जीवतुल्यजन्मत्वोक्तेः, अवतारस्य सत्यत्वोक्तेः, तान्यहं वेदेति सार्वज्ञोक्तः, ज्ञानसङ्कोचकर्मसम्बन्धहेतु-
कदेहपरिग्रहोऽनुभवतीति अजहत्स्वस्वभावत्वमुभयलिङ्गत्वमेवेति भावः । प्रकृतिं स्वामधिष्ठायैति
शुद्धसत्त्वमयत्वमप्राकृतदिव्यरूपत्वम् । “न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः” इत्युक्तेः ।
सम्भवाभ्यामनुमाययेति स्वेच्छामात्रनिदानत्वं, स्वसङ्कल्पातिरिक्तकारणान्तरानपेक्षत्वमित्यर्थः । माया,
सङ्कल्पः । धर्मग्लानिः, धर्महानिः । स्पष्टमन्यत् ।

(सा.सं.) अवतारस्येति । सत्यत्वं, परमार्थत्वम् । अवतारदशायामप्युभयलिङ्गत्वमजहत्स्वस्वभावत्वम् ।
विग्रहस्यावतारेऽपि अप्राकृतद्रव्यरूपत्वं शुद्धसत्त्वमयत्वम् । स्वसङ्कल्पाद्यन्यनपेक्षत्वमवतारे स्वेच्छामात्रनि-
दानत्वम् । ग्लानिः हासः । उपायस्य साधुसंरक्षणार्थता इति प्रकारमवताररहस्यं दुर्ज्ञेयं याथार्थ्यम् ।
यो वेत्ति नास्य पुनस्सरणमित्यर्थः । अवताररहस्यज्ञानेन तत्तदधिकारिषु प्राप्यमुपकारमाह ।

மூ: - இவ் அவதாரஹ்ஸ்யஜானம் சதாரகப்ரபத்திநிஹனுக்கு உபாயபூர்வகம் । சுவதந்நப்ரபத்திநிஹனுக்கு சுவதந்நனுடைய சௌப்யத்தைக் காட்டும்-இப் ப்ரகரணங்களிரண்டிலும் சிஹமான சௌப்யமும், சுவாதந்யமும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கும்.

(சா.பி) இவ் அவதாரேந்யாஹ்யாவ சரமஹ்லோகத்தில் ப்ரஹ்மநானாப்ரகரணதூயங்களில் சிஹமான சௌப்ய-சுவாதந்யங்களிரண்டையும் சொல்லுகைக்கு நிதானமருளிசெய்கிறார்- இப் ப்ரகரணங்கள் இत्यादि । கெவல்சௌப்ய-சுவாதந்யங்களினுடைய அநுபயுத்தவத்தைக் காட்டுகிறார்

(சா.ஸ்வ) இப்படி அவதாரஹ்ஸ்ய ப்ரகரணாஹ்யமாகிலங்கு அவதாரஹ்ஸ்யஜானமவ்யவதானே மோதஸாபநம் என்று சொல்லுகிறது கேருமோ? அப்போது ப்ரஹ்மப்ரபத்திநிஹனுபாயநிபேதமசஹ்ஜதமாகாஹ்யம் எனவருளிசெய்கிறார்- இவ் அவதாரஹ்ஸ்யஜானமஹிநி । ப்ரஹ்மயோகபூர்நதூயா மாதஸாபநம் விதாமிஹ்லே என்று கருதது இப்படி அவதாரஹ்ஸ்யஜான ப்ரஹ்ம யோகபூரகதயா-ஹ்ஸ்யந்யாஹ்யதூயாவ சௌப்யபரஹ்ஸ்யலாமைபாலே தத்ப்ரகரணோக்தஹ்மே மம் என்கிறது ப்ரஹ்மபயுத்தசௌ-ப்யபரஹ்மன்கிறது கூருமோ? எனவருளிசெய்கிறார்- சுவதந்நேதி । அவதார சௌப்யகாஹ்ய-மாதஸாபநம் காரணாஹ்யசௌப்யவ்யஹ்ஜகஹ்மேன்தபடி உபயசாஹ்ரணமான இப் ப்ரகரண ப்ரஹ்மவிதயத்தில் ப்ரயோஜனாந்ரஹ்லே மாதஸாபநம் சௌப்யவ்யஹ்ஜனமுகேன ப்ரஹ்மபயுத்தஹ்மேன்து கருதது இப்படி மாதஸாபநம் இடத்தில் சௌப்ய தாஹ்யவிதயஹ்மேன்து சொன்னது கூருமோ? சுவாதந்யமில்லையாகில் ப்ரஹ்மப்ரதானாஹ்ஸ்யந்யாதயாலே ஆஹ்ரணமே கூடாதே? துர்லபமான சுவதந்நன் டககல் கெஹ்யம் ஹ்மமாக சிஹிதகருமோ? ஆகையாலிரண்டுமிரண்டிடத்திலும் அபேதநமாதஸாபநம் ஒரொன்றிலே ப்ரஹ்மந்யன ஹ்நாககென்கிறது கூருமோ? எனவருளிசெய்கிறது இப் ப்ரகரணங்கள் இரண்டில் இதி । துணையாய் இதி । மஹ்காரியாமேன்தபடி । சௌப்யமில்லாமிடாலும் சுவதந்நனுக்கு ப்ரஹ்மப்ரதத்வம் கூருமாதயாலே ப்ரஹ்மப்ரதத்திலே சுவாதந்யததககு சௌப்யதுணையாகுமோ? என்ன ப்ரஹ்மப்ரஹ்மகாரித்வத்தை ஸ்பஹ்மாக உபாதிக்கிறார்

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்மவதாஹ்ரணாஹ்யத்வப்ரஹ்மப்யத்வஹ்ரணம் ப்ரஹ்மமஹ்யபிஹ்ரணாஹ் - இப் ப்ரகரணங்களிரண்டில் இत्यादि ।

(சா.வி) சௌப்யத்தைக் காட்டும் இதி । ஏதாஹ்ஸ்யப்ரஹ்மததவ்யமஹ்ஜலவிஹ்ரஹ்விஹ்ரஹ் ஹ்யப்ரஹ்மதானந்நகத்யாணகுணாகரஹ்ஸ்வேஹ்ஸ்வர: சௌப்ய விநா கத மாதஸாபநவிதயஸ்யாஹ் । “ந சம் துஹ்ஸே திஹ்ஸதி ஹ்மமஸ்ய ந கதஸா ப்ரஹ்மநி கதசந்நேநம்” இயுத்தவாஹ் । அதஸௌப்யம் ஹ்ரணம் இதி ஹ்மவ । மம் அஹ்ம - ஹ்மவ்யோஹ்யதய சௌப்யபரத்வவிதயாஹ் ப்ரயோஜனமாஹ் । இப் ப்ரகரணங்கள் இதி । ஒன்றுக்கு, ஹ்மஸ்ய । ஒன்று, ஹ்மம் । துணையாயிருக்கும் । ஹ்மவஹ்மம் சத் நிஹ்ஸேத் । ததேவ் விஹ்ரதயதி ஹ்லோகதூயேந ।

(சா.ம) ததததஹ்ரணம் ப்ரஹ்மபுபகாரமாஹ் । இவ் இதி । சௌப்ய சுவாதந்யயோ: தூயோஹ்யபாஹ்நே நிதானமாஹ் - இப் ப்ரகரணங்கள் இதி । அநயோரேகேகஸ்யாநுபயுத்தநாஹ் ஹ்ரணயதி ।

मूः - स्वतन्त्रस्यापि नैव स्यादाश्रयो दुर्लभस्य तु ।
 अस्वतन्त्रात् फलं न स्यात् सुलभादाश्रितादपि ॥
 अस्वतन्त्रे न कैङ्कर्यं सिद्ध्येत् स्वैरप्रसङ्गतः ।
 दुर्लभे साध्यमप्येतन्न हृद्यं लोकनीतितः ॥

(सा.दीः) स्वतन्त्रस्यापीति । स्वतन्त्रनाकिलुम दुर्लभपुरुषानुसारेण आश्रयण सिद्धिप्राप्तिकेनैव सुलभेनापि अस्वतन्त्रपुरुषेण एककलं अनिष्ट निवृत्तिपूर्वकं प्राप्ति घटितात् किञ्चित्त्वैव सिद्धिप्राप्तिभङ्गं भीरुवृत्तौ स्वैरवराककलात्ताकिलुम कठिनप्रवृत्तिकेनैव तन्मूलोपकलेशभयमिललाभमयत्वात् स्वैरं प्रसङ्गिकेनैवमेव दुर्लभेनापि तद्विधित्वात् लोकन्यायत्वात् हृद्यमापि नृणां एतत्परत्वं परत्वं-सौलभ्यं तद्विधित्वात् समान्यतया प्राप्यमात्रमेव किरां.

(सा.स्वाः) स्वतन्त्रस्यापीत्यादिकारिकाद्वयत्वात्- स्वतन्त्रस्यापि दुर्लभत्वे आश्रयण न सिद्ध्येत् । अतस्सौलभ्यमाश्रयणे प्रधानकारणम् - स्वातन्त्र्यं सहकारीत्यर्थः । यद्यपि सुलभः कश्चिदाश्रितस्तस्य स्वतन्त्रत्वे फलं न सिद्ध्येत् - अतः फलप्रदाने स्वातन्त्र्यं प्रधानकारणम् । स्वतन्त्रस्याप्याश्रयणाभावे फलप्रदत्वाभावात्तदर्थं सौलभ्यमपि सहकारीत्यर्थः । यद्वा स्वतन्त्रस्यापि दुर्लभत्वे आश्रयणाभावादाश्रयणं प्रति प्रधानकारणं सौलभ्यमिति पूर्वार्थः । आश्रयणे स्वातन्त्र्यस्य सहकारित्वमाह अस्वतन्त्रादिति । सुलभस्य यद्यप्याश्रयणं भवति । अस्वातन्त्र्यं स्थितं चेत्तद्व्यर्थीकरोति । स्वातन्त्र्यं चाश्रयणं सार्थं करोति । एव च सौलभ्यमाश्रयणस्वरूपनिष्पादकत्वात् प्रधानम् । स्वातन्त्र्यं तु तत्सार्थकता-पादकतया सहकारीति तात्पर्यम् । एव फलेस्वातन्त्र्यप्राधान्यं सौलभ्यस्य सहकारित्वं चाह - अस्वतन्त्र इति । अस्वतन्त्रे कैङ्कर्यरूपफलं न सिद्ध्येत् । कुतः । स्वैरप्रसङ्गतः । अस्वातन्त्र्यस्य उभयोः स्तुत्यत्वात् स्वेच्छयऽपि स्थितौ विरोधाभावात् कैङ्कर्यरूपफलस्वरूपनिष्पादकत्वात् स्वातन्त्र्यं प्रकृतफलप्रदाने प्रधानं कारणम् । स्वरूपनिष्पादकत्वात् । यद्यपि स्वतन्त्रे कैङ्कर्यं सिद्ध्येत् । तस्य दुर्लभत्वे दुर्लभे राज्ञि भृत्यस्येव कैङ्कर्यं न हृद्यं स्यात् । अतो निष्पन्नकैङ्कर्यहृद्यतापादकत्वात् सौलभ्यं फले सहकारिकारणमित्यर्थः ।

(सा.विः) स्वतन्त्रस्यापि दुर्लभस्य, सौलभ्यरहितस्य आश्रयः । आश्रयणम् - नैव स्यात्, न सिद्ध्येदेव । तथा अस्वतन्त्रतात्फलं न स्यात् सुलभादाश्रितादपि । सौलभ्याभावे आश्रयणं न सिद्ध्येत् । सुलभस्याप्यस्वतन्त्रत्वे फलप्रदानासमर्थत्वादाश्रयणं व्यर्थं स्यादिति भावः । स्वातन्त्र्याभावे दोषान्तरमप्याह । अस्वतन्त्र इति । अस्वतन्त्रविषये कैङ्कर्यं न सिद्ध्येत् । कुतः ? स्वैरप्रसङ्गतः । अस्वतन्त्रेऽपि स्वामिनि प्रीतिरुत्पादनीयेति मृदुप्रकृतिकस्य कैङ्कर्यप्रवृत्तिसंभवेऽपि कठिनप्रकृतिकस्य कैङ्कर्याकरणे अयं किं कुर्यादिति भयरहितः । कैङ्कर्यं न कुर्यात् । दुर्लभे स्वतन्त्रे कैङ्कर्यं क्रियमाणमपि सौलभ्याभावेन प्रगृह्यतीति लोके दृष्टत्वात् सुलभ इव हृद्यं न भवतीति भावः । अतः उभयमप्यावश्यकमित्याह ।

(सा.मंः) स्वतन्त्रस्यापीति । स्वतन्त्रस्य दौर्लभ्ये आश्रयणमेव न घटते । सुलभस्यास्वतन्त्रत्वे आश्रयणफलं नास्तीत्यर्थः । अस्वतन्त्रान्माभूत् फलम् ? कैङ्कर्यस्तु लभ्य एवेत्यत्राह । अस्वतन्त्रेति । कैङ्कर्यं प्रतिसंबन्धिनोऽस्वतन्त्रत्वे निग्रहाद्यक्षमत्वेन तत्कर्तुं, स्वैरमेवावस्थानं प्रसजते । स्वतन्त्रे दुर्लभे सति तस्मिन् साधयितुं योग्यमपि कैङ्कर्यं तु लभ्यत एव । दवीयासि राज्ञीव न हृद्यमित्यर्थः ।

மூ: - ஆகையாலே கெவலசுலபமான துணாடிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்லா஘்யனுமாய், துர்லபமான மேருவைப்போலுமன்றிக்கே சுலபனுமாய், பரனுமான ஶரண்யன் ஆஸ்ரயணியனுமாய் ப்ராப்யனுமாகிறான். இவ்விரண்டு பதத்திலும் ஶர்வரக்ஷகனான ஶர்வஸேஷி ரக்ஷணத்துக்கு அவஸர்பார்த்து நிற்கிறநிலை தோற்றுகிறது

(சா.தீ:) ஆகையால் கெவலேத்யாதி । இந்தவிரண்டு பதத்தாலும் ஫லிதமான அர்த்தத்தை டர்ஸிட்டுக் கிறார்- இவ்விரண்டு இத்யாதிபால் ஶர்வரக்ஷகத்வம் மாம் என்கிற பதத்திலே விவக்ஷிதம் । ஶர்வஸேஷித்வம் அஹம் பதத்திலே விவக்ஷிதம் । ஶ்வப்ரயோஜனமாக ரக்ஷிக்க அவஸர்பார்த்து, நிற்கிறநிலை உபயபதத்திலும் ஞோத்யம் । அந்த அவஸர ப்ரதீக்ஷியில் மாம் என்கிற பதத்தில ஞோத்யமான அஸ்ததைக்காட்டுகிறார்

(சா.ஸ்வ) ஆனாலும் ஶ்வாதந்யமும் ஶுலப்யமுமிருந்தாலும் காமக்ரோதாதிதோஷயுக்தமாகில் ஆஸ்ரயணமும் ப்ராப்யதையங்கூடுமோ? என்கிற ஶட்வைப பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸஹரிக்கிறார் ஆகையாலே இதி । ஶ்லா஘்யனுமாய் இதி । நிர்ஹுதுனுமாய் குணவான் ஆயுமென்றபடி ஆனாலும் க்ருணாவதாரவாக்யசுப்தங்களாலும் அவதாரரஹஸ்யவ்யக்ஷணமுலேன ஶுலப்யமும் பரத்வமும் தோற்றலா யிருக்க மாம் அஹம்என்ற அஸ்மச்சுப்தப்ரயோகநிர்வந்தமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார். இவ்விரண்டு இதி । ஆஸ்ரயணோபயுக்தாதிக்காரவ்யக்ஷணமாகையாலே மாம் அஹம் என்றே சொல்ல வேண்டுமென்று கருத்து ஆனாலும் மாம் என்றொரு பதபோதாதோ? மாம் அஹம்என்கிற பதந்தான் உக்தாகாரவ்யக்ஷணமாக மாட்டுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்

(சா.ப்ர) பரத்வஸுலப்யவத்தாப்யாமேவ பதாப்யாவஸரப்ரதீக்ஷத்வம் ஞானுஸந்தேயமீத்யாஹ । இவ்விரண்டு பதத்திலும் இத்யாதிநா । மாம் அஹம் ஶப்தயோரவஸரப்ரதீக்ஷத்வம் ப்ரதீயத இத்யுக்தம் । தவ்ராஸ்ரயணாவஸர ப்ரதீக்ஷத்வாஹ்யாபிமுஹ்யமாஸ்ரயணியஸமர்பகே மாம் இத்யத்ர ப்ரதீயதே । ஫லப்ரதானாவஸர ப்ரதீக்ஷத்வாஹ்யம் ஶத்வரத்வம் ஫லப்ரதஸமர்பகே அஹம் இத்யத்ர ப்ரதீயத இதி விவிஞ்ய டர்ஸயதி ।

(சா.வி) ஆகையாலே இதி । துண சுலபமப்யஸ்லா஘்யம் । மேருஸ்லா஘்யோ஽பி துர்லப: । ததுபயவீலக்ஷணம் ப்ரஹ்மதாஹ । சுலபமான இதி । துணாடிகளைப்போலன்றிக்கே, துணாதிவீதம்யேண । துணஸ்ய நிஶ்ஶ்ரயோஜனத்வம் । மேருஸஸப்ரயோஜனத்வே஽பி துர்லப்யம் । ப்ரஹ்மதஸ்து ஶப்ரயோஜனத்வாத் சுலபத்வாத் ஆஸ்ரயணியத்வமீத்யாஸ்ரயணியத்வே ப்ரஹ்மத: பரத்வஸுலப்யே ஞத்ரஞாமரவடஸாதாரணதர்மாவிதி ஶாவ: । एवं பதத்யே ஫லிதப்ரகூதோபயோக ப்ரகாரமாஹ । இவ்விரண்டு பதத்திலும் இதி । ஶேஷி ரக்ஷணத்துக்கு அவஸர்பார்த்து, நிற்கிற நிலையையும், ஶேஷிணோ ரக்ஷாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷணஸ்திதி ரபி । நனு கஸ்மிந் பதே கீதூஸரக்ஷாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷணமீத்யத்ர ஆஸ்ரயணாபேக்ஷாவஸரப்ரதீக்ஷகத்வாஹ்யமாபிமுஹ்யமாஸ்ரயணியஸமர்பகே மாம் இதி பதே ப்ரதீயதே । ஫லப்ரதானாவஸரப்ரதீக்ஷகத்வாஹ்யமாபிமுஹ்ய ஫லதானுத்வஸமர்பகே அஹம் இதி பதே ப்ரதீயத இத்யாஹ ।

(சா.ஸ.) அத எவ மிலிதோபயவான் இஹாஸ்ரயணிய: ப்ராப்யஸுதேத்யாஹ । ஆகையால் இதி । பதாப்யம் ஫லிதார்த்தம் டர்ஸயதி । இவ்விரண்டு இதி । ஶர்வரக்ஷகத்வம் மாமீத்யத்ர, ஶர்வஸேஷித்வமஹமீத்யத்ர ஞ விவக்ஷிதம் । உபாப்யம் ஶ்வப்ரயோஜனதயா ரக்ஷணாவஸரப்ரதீக்ஷணேன அவஸ்தானம் ஞோத்யமீத்யர்த்த: । அவஸரப்ரதீக்ஷாயம் மாம் இத்யத்ர ஞோத்யாஸம் டர்ஸயதி ।

மூ: - இப்படி அவசரபரீக்ஷணான இக்ஷரன் “ரக்ஷா (க்ஷ)பேக்ஷா பரீக்ஷதே” எனகிறபடியே / என்றோ நம்மை இவர்கள் அபேக்ஷிப்பதென்கிற அபிபிராயத்தாலே அபிமுகுனாய நிற்கிறநிலை, மாம் என்கிற பதத்தாலே சூகிதம். என்று நாம் இவர்களை அழுக்குக்கழற்றினை அபரணத்தைப் போலே அக்ஷிகரிப்பதென்கிற அபிபிராயத்தாலே சத்வரனாய் தன்பேறாக ஫ல கொடுக்க நிற்கிற நிலை, அஹம் என்கிற பதத்தாலே காட்டுகிறது. இப்படி அகிஷ்ணனான அஹிகாரிக்கு யதாவிதி ரக்ஷாபேக்ஷாபூர்வகமரந்யாசத்தையொழிய வேறொன்றால் அபேக்ஷையில்லாத சித்ஹோபாயத்தை மாமேகமென்று காட்டி அதினுடைய வசிகரணார்மான சாஹ்யோபாயத்தை ஶரணம் ப்ரஜ என்று விதியாலே காட்டுகிறது.

(சா.ஹி:) இப்படி அவசரேத்யாதி । அஹம் என்கிற பதத்தால் சூகிதமான அஹிதத்தைக் காட்டுகிறார்- என்று நாம் இவர்களை என்று துடங்கி ப்ரபுதிவித்யுபயுக்தாஹிகாரங்கள் மாமேகம் என்னுமிடத்தில் விவக்ஷிதமென்கைக்காக ப்ரபுதி விதிபைக் காட்டுகிறார்- இப்படி அகிஷ்ணேத்யாதிடால் இதுக்கு உபாயத்வ கூடுமோ? உபாயாந்ரசாயம் ப்ரஸிஹ்யாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(சா.ஸ்வா.) இப்படி இத்யாதிவாக்யத்யாலே. ஆனாலும் மாம் என்று ஁கவகநததாலே ஁கத்வசித்ஹமாகையால் ஁கஷத்வ நேரபேக்ஷயரமனறோ? ஆகையால் ஶரணம் ப்ரஜ என்று உபாயவிதானம் கூடுமோ? “அத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்” இத்யாதிவிதிபநததாலே ஁கஷத்வ ப்ரபுதிவிதிரித்நேரபேக்ஷய ரமென்னில்- அப்போது ஶரணம் ப்ரஜ, மாமேகம் என்று விதி முன்னே ஶ்ரவித்நக் வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி । வித்யமான ஶரணாகதிக்கு வசிகார்யனான ஶரணயன் ப்ரஹ்மானாகையாலே மாமேகம் என்று பூர்வஹவ் கூடுமென்று கருத்தது, மாமேக ஶரணம் என்று இக்ஷரனே உபாயமென்று தோற்றுகையாலே ப்ரபுதிக்கு உபாயத்வமேயல்லாமையால் சாஹ்யோபாயத்தை ஶரணம் ப்ரஜ என்கிற விதியாலே காட்டுகிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? ஹித்யோகமொன்று மேயன்றோ சாஹ்யோபாயம்? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(சா.ப்ர:) இப்படி இத்யாதிநா வாக்யத்யேந । அத் சர்வஹ்மாந் ப்ரதித்யஜ்யேத்யஸ்யாந்வாதக்த்வமேகஷத்வஸ்ய சாஹ்யஹ்ரந்யாசவிதிரித்நேரபேக்ஷயரத்வம் க்ரான்தவந் கர்மவாகிபதஸ்ய ஶரணம் ப்ரஜேத்யஸ்ய சாஹ்யோபாயரத்வம் ப்ரஹ்நனவ்யாஜேந க்ரியாகாஹ்நா பூரயதி । இப்படி அகிஷ்ணேத்யாதிநா । நநு ப்ரபுதிநா ஹகவத்யுபாயே ஁கஸ்மிந் சாஹ்யே சாமஹ்யாஹ்யஸ்ய அநபேக்ஷித்வாஹ்ரந்யாமஸ்யோபாயத்வம் கதாமித்யாஹ ।

(சா.வி:) இப்படி இத்யாதிநா । என்றோ கஹ । நம்மை மாம் । இவர்கள் எதே அபேக்ஷிப்பது. அபேக்ஷந்தே । என்கிற அபிபிராயேந, ததாக் மாமித்யஸ்யாந் கஹ மாமாஶ்ரயேதி ப்ரநீக்ஷணமித்யர்த் । என்று, கஹ । நாம், வயம் । இவர்களை, எதாந் ஹாசாந் । அழுக்குக்கழற்றி மாலித்ய நிவர்த்ய । நவாஹரணத்தைபபோலே, நவாஹரணமிவாஹ்நிகரித்யாம: । என்கிற அபிபிராயத்தாலே சத்வரனாய் தன்பேறாக ஫ல கொடுக்க நிற்கிறநிலை. ஁வமபிபிராயேந த்ரமாணஸ்ய ஶ்ரபுக்ஷார்த்வேந ஫லப்ரஹ்நாநபேக்ஷாசித்ஹி. । ஁வ் க்ரஹமித்யத்ர, ஁வ ஫ல ஹது ப்ரநீக்ஷமாண இத்யர்த். । மாமிதி நிஹ்ஷ இஹ கிமர்த்மித்யாஶக்ஷ்ய உத்ரத்ர விஹ்யிதமானஸ்ய சாஹ்யோபாயஸ்ய தத்ரஸாஹ்நார்த்த்வாதத்ரஸாஹ்நாசித்ஹோபாயப்ரஹ்நனபரமிஹ பஹமித்யபிபிராய்ணாஹ - இப்படி அகிஷ்ணனான இதி ।

(சா.ச:) இப்படி இதி । அத் அஹ் பஹசூகிதம்ஶ்ந் ஹ்ரயதி । என்று நாம் இதி । த்ரிஹ் அஹ் ஶத்ஹோபஸ்தாபிதாஹரபராலோகநயா ப்ரபுதிவிதிநேரர்த்யக்வே மாமேகமித்யனேந த்ரித்யுபயுக்தாஹாரோபஸ்தித்யா தத்ஸார்த்யக்யாபிபிராய்ணாஹ - இப்படி அகிஷ்ணேதி । ப்ரபுதிருபாயத்வபக்ஷ ப்ரநீக்ஷிபதி ॥

मूः - இப்படி விதிக்கிற ப்ரபத்திரூபவித்யைக்கு ஶரண்யப்ரஸாதனமாக ஷோதனத்வத்தாலே வருகிற
 उपायत्वं भक्तियोग तुल्यम् । (இதினாலே) ப்ரபத்திரூபான ஶ்வேரன் மோகத்துக்கு ஶாக்ஷாதுபாயம்
 - இவ்வித்யைக்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரம் நிரபேக்ஷோபாயத்வம் ।

(சா.தீ.) இப்படி விதிக்கிற இத்தாடியால் ப்ரவானுக்கு ப்ரதானோபாயத்வ தலைபாதோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் ப்ரபத்திரூபான இத்தாடி । ஶாபநான்தர ஶாம்யதவத ப்ரஹ்ரிககிறார் இவ
 வித்யைக்கென்று - நிரபேக்ஷோபாய மாகத்வ? ப்ரக்யுபாயானுபாதனத்தை அபேக்ஷிபாமலிலைத்துக்கு ப்ரலப்தனாகை

(சா.ஸ்வ.) இப்படி விதிக்கிற இதி । ப்ரக்யுத்யமாக ஶாப்யாபாயான்தர ப்ரமாணமித்ய மென்று கருத்து
 இப்படியாகில மாகை ஶரணமென்று ஶ்வேரனுக்கு உபாயத்வ ஷோக்ஷித்யக் கூடுமோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் - இத்தனாலே இதி । ஶரணமென்கிறவது ஶாக்ஷாதுபாயத்வமாக
 விதிவாக்ய ப்ரமப்யோபாயத்வாவிசயமாகையாலே விரோத்யலலைபென்று கருத்து ஆனால்
 ப்ரக்யுத்யம் ப்ரஸாதனதயா ப்ரமப்யோபாயமாகையாலே ஶ்வேரன் ப்ரபத்திரூபத்தொண்டு இரண்டு
 அதிகாரிகளுக்கும் ஶாக்ஷாதுபாயமாகையால் ஶரண ப்ரஜ । ஶரண ப்ரபத்திரூப இத்தாடிப்ரபத்திரூப
 விசய ஶ்வேரனுக்கு உபாயத்வ ஷோக்ஷித்யக் கூடுமோ? ஆகையால் ப்ரபத்திரூப ப்ரக்யுத்யோபாயத்வ
 மிலலைபெண்ண வேண்டாமோ? ஷோதனத்வத்தாலே வருகிற உபாயத்வ ப்ரக்யுத்யமென்கையாலே
 உபாயத்வத்தாலே வேத்யம் மாக ஷோக்ஷித்யக் கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவ்வித்யைக்கு
 இதி । அதிகார்யந்தரத்தாலே ப்ரக்யுத்யம் யாத்ரஶமோக்ஷனகப்ரஸாதனது நாத்ரஶப்ரஸாத ப்ரத்யக்ஷனவிசய
 உபாயான்தரதானாபத்யாபரப்யயிஸ்வேரஸ்வபாவ எவ் ஹது । ப்ரபத்திரூப நாத்ரஶஸ்வபாவவிசேஷனகைதி வேத்யாது
 கிஷ்ண ப்ரதீஸ்வேர எவோபாய இத்த்யுத்தே என்று கருத்து இப்படி அஸ்ரயணோபயுத்தாகாரஜாத மாம்
 என்கிற ப்ரதத்திலே தோற்றினாலும ஹ்யத்தில போலே உபாயத்வோபயுத்தாகார தோற்றவேண்டாமோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார்

(சா.ப்ர.) இப்படி விதிக்கிற இத்தாடினா । “ஜ்யாதிப்ரஹ்மேன ஶ்வர்காமோ யஜேத । ப்ரக்யுத்ய லப்யஸ்வநந்யயா”
 இத்தாடிவது । “நேன நேனாப்யதே தத்தந்யாஸேநேவ” இதி கரணத்வாவ்ரமான்மோக்ஷோபாயபூதஸ்ய ப்ரவாத: ப்ரபத்திரூப:
 ப்ரஸாதகரணம் ப்ரவாதேவ்யத்ய: । எவ் தஹி ப்ரக்யுத்யாவ்ரத்யாஸஸ்யாபி வித்யாத்வாதஸ்யா: கோ வேத்யாகார
 இத்தாடிவது । வேத்யாகாரவிசேஷ ததுபயுத்தகுணானா மாகைமத்த்யத்ர விவதினத்வ ஷாஹ - இவ்வித்யைக்கு
 இத்தாடினா ।

(சா.வி.) நத்விஹ ப்ரவாத எவோபாயத்வோத்வாத ப்ரஸாதனகரணத்வேனாபி கத்யமஸ்யோபாயத்வமத்த்யாஸஸ்யா “ப்ரக்யுத்ய
 ப்ரமயா வாபி ப்ரபத்திரூப வா மஹாமுநே । நேன நேனாப்யதே தத்தந்யாஸேநேவ” இதி ப்ரக்யுத்யமேவ கரணதூத்யா
 நிதீஸாதுபாயத்வம் ஶித்தமத்த்யாஹ - இப்படி விதிக்கிற இதி । உபாயத்வத்வஸஹா ப்ரஹ்ரிககிறார் । இதினாலே
 இதி । தஹி ப்ரபத்திரூபி வித்யாத்வே வேத்யாகார: ப்ரதர்ஸநீய இத்த்யத அஹ । இவ்வித்யைக்கு இதி ।
 நிரபேக்ஷோபாயத்வமதி । ப்ரவாத ப்ரபத்திரூபிதிரக்யுத்யோபாயான்தரநிரபேக்ஷமத்த்யத்ய: ।

(சா.ஸ.) இப்படி இதி । ப்ரக்யுத்யப்ரபத்திரூபிஸ்வேர. கத்யமபாய இத்த்யாஹ ப்ரபத்திரூபான இதி । உபாயத்வ-
 தூத்யே஽பி வி(வே)த்யாகாரபேதாத்ரக்யுத்யோததிஸயமாஹ - இவ்வித்யைக்கு இதி । ப்ரக்யுத்யஸ்வநிர்வூத்யே ப்ரபத்திரூப-
 மபேக்ஷதே । ப்ரபத்திரூப ப்ரக்யுத்யான்தரம் வேத்யத்ய: ।

(सा.सं:) ॐ कृकृ इति । निरपेक्षोपायभूतायाः प्रपत्तेरित्यर्थः । तत्र प्रथमं मामिति पदे विवक्षिता-
कारान् दर्शयति - एष इत्यादिना । मामित्यत्र वात्सल्यादिचतुष्टयमपि क्रमेण तद्व्यञ्जका-
द्व्यापारचतुष्टयाद्व्यञ्जितमित्याह ।

மூ: - இங்கே “நிகரில்புகழாய்” இत्याதிகளிற்சொல்லுகிற வாत्सल्य, स्वामित्व, सौशील्य, सौलभ्यரूपமான இக்குணचतुष्टयமும், அடியிலே अस्थानस्नेहाதிகளாலே கலங்கின अर्जुनனை அநாதரியாமையாலும், “मत्तः परतरं नान्यत्” என்று தானேயருளிச்செய்கையாலும், “हे कृष्ण हे यादव - रथं स्थापय मेऽच्युत” என்னும்படி நின்று सारथ्याதிகளைப் பண்ணுகையாலும், காணவேணுமென்ன स्ववैश्वरूप्यத்தைக்காட்ட, மீண்டும் பழைய सौम्यविग्रहத்தைக்காட்ட வேணுமென்ன அப்போதே सारथिरूपனாய்த் தோற்றிநிற்கையாலும் व्यञ्जितமாயிற்று-उक्तமான शरण्यगुणங்களில் आश्रितसंरक्षणத்துக்கு प्रधानतमங்கள்.

(சா.தி:) இங்கே நிகரில் என்று துடங்கி-நிகரில் புகழாபென்று வாत्सल्यசொல்லிற்று உலகமுன்றுடையாபென்று स्वामित्वம் । என்னையாள்வானே யென்று सौशील्यம் । திருவேங்கடத்தானேயென்று सौलभ्यம் । அடியிலே अस्थानेत्याதியால் வாत्सल्य व्यञ्जितம் । मत्तः परतरमित्यादिवచनங்களால் स्वामित्वம் । हे कृष्णेत्याதியாலே सौशील्यம் । “आश्वासयामास च भीतमेन भूत्वा पुनस्सौम्यवपुर्मुहात्मा” என்கிறபடியே நிற்குகடாலும் सौलभ्य व्यञ्जितமென்கை शरण्यगुणங்களில் आश्रितरक्षणத்துக்கு प्रधानतमगुणங்களாககாட்டுகிறார் उक्तமான इत्याதியால்

(சா.ஸ்வ.) இங்கே इति । यद्वा, நிகரில் புகழாப என்கிற பாட்டிலே வாत्सल्यादिगुणचतुष्टयத்தை आश्रयणोपयुक्तமென்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே அக்குணचतुष्टयமும் நாராயணபதத்தில் போலே माम् என்கிற இடத்தில் सामान्येन प्रकाशिकிறவளவன்றிக்கே विशिष्य தோற்ற வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்- இங்கே इति । இப்படி आश्रयणத்துக்கும், रक्षणத்துக்கும் उपयुक्तानेकगुणமுண்டாகில் “सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेश.” என்கிற प्रमाणத்திலும் “त्वद्ज्ञानशक्तिकरुणासु” என்கிற अभियुक्तश्लोकத்திலும் गुणत्रयமே रक्षणोपयुक्तமென்று சொல்லுகிறது विरोधिபாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(சா.பு:) இங்கே इत्यादिना । நிகரில் புகழாய் इति வாत्सल्यमुक्तम् । உலகமுன்றுடையாய் इति स्वामित्वमुक्तम् । என்னையாள்வானே इति सौशील्यमुक्तम् । திருவேங்கடத்தானே इति सौलभ्यमुक्तम् । अस्थानेत्यादि । यथा अतिमुग्धे वत्से अत्यादरकरणेनातिवात्सल्य जायते । एवमर्जुनापेक्षितानां कृष्णेनात्यादरेणानुष्ठानस्य प्रमितत्वात् वात्सल्यादयः प्राकरणिकाः मामित्यत्र विवक्षितुं योग्या इत्यर्थः ।

(சா.வி:) நிகரில் புகழாய் इति வாत्सल्यं व्यञ्जितम् । உலகமுன்றுடையாய் इति स्वामित्वं व्यञ्जितम् । என்னையாள்வானே इति सौशील्यमुक्तम् । திருவேங்கடத்தானே इति सौलभ्यमुक्तम् । तथा अस्थानेत्यादिना वात्सल्यम् । मत्तः परतरमिति स्वामित्वम् । हे कृष्णेति । आश्वासयामास च भीतमेनमिति च सौशील्यम् । पुनस्सौम्यवपुरिति सौलभ्यश्चोक्तम् । एतेषा रक्षणोपयुक्तत्वेऽपि अत्यन्तप्रधानतमगुणानाह - उक्तमान शरण्येति ।

(சா.சு:) இங்கே इति । நிகரில் புகழாய் इति வாत्सल्यम् । உலகமுன்றுடையாய் इति स्वामित्वम् । என்னையாள்வானே इति सौशील्यम् । திருவேங்கடத்தானே इति सौलभ्यं चो-च्यत इति भावः ।

मू: - “सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशस्सदा कारुणिकोऽपि सन्”

என்று ஐயவச்சாஸ்தத்திலும், “त्वद्ज्ञानशक्तिकरुणासु सतीषु” என்கிற அபியுக்தவாக்யத்திலும் சஜ்ஜிஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜானசக்திகள் நிஐ்ஹானுஐ்ஹசாஐ்ஹாரணங்கள் - ஸ்வாமித்வமும் லீலோபகரணமாக்குகைக்கும், ஐ்ஹோபகரணமாக்குகைக்கும் ஐ்ஹாது. ஆகையாலே ஜானசக்திகளை ரக்ஷணைகாந்தங்களாக நிர்யமிக்கமாட்டாது. காருண்யமும் இதின் கவடுகளான ஸௌஸீல்யவாத்தஸல்யாதி களும் அநுஐ்ஹத்திக்கு ஁காந்தங்கள் - இப்படி இக் காருண்யத்தினுடைய வாசிலையக்கண்ட ஸ்ர்வர்கள்

(ஸா.ஐ்ஹ.) ஸர்வஜ்: என்று ஸார்வஜ்யமும், விஸ்வేశ்வர் என்று ஸர்வசக்தித்வமும் காருணிக: என்று கருணையும் ஸொல்லப்பட்டன இம்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு கருணையை அநுஐ்ஹைகாந்தமென் கிறார்- இவை மூன்றிலும் இத்தாஐ்ஹபால் லீலோபகரணமாக்குகையாவது? நிஐ்ஹஹிக்கை ஐ்ஹோபகரணமாக்குகை? அநுஐ்ஹஹிக்கைஐ்ஹென்கை கட்டுகளான, ஸாஐ்ஹாஸ்தானீயங்களானவென்கை தஐ்ஹைங்களானவென்றடி காருண்யமே ரக்ஷணைகாந்தமென்னுமிடத்தில் ஸ்ரமாண காட்டாநின்று கொண்டு காருண்யைகாந்தியாகவேணுமென்கிறார் இப்படி இக் காருண்யைத்தாஐ்ஹபால் | வாசி, விலக்ஷண்யம் |

(ஸா.ஸ்வா:) ஸர்வஜ்ஐ்ஹி ஹி இதி | ஸ்ரஐ்ஹானதமஐ்ஹுணாஐ்ஹிஸ்ராய் ஸ்ரமாணஸ்ஸ்ரஐ்ஹையமென்று கருத்து இவை மூன்றும் ஁ஐ்ஹித்ரரக்ஷணத்திக்கு ஸ்ரஐ்ஹானதமென்று ஸொல்லக்கூடுமோ? ஜானசக்திகள் நிஐ்ஹஹகாரணங் களன்றோ? என்னவருளிச்செட்கிறார்- இவை இதி | ஜானசக்திகள் அநுஐ்ஹத்திக்கும் அத்யந்தாஐ்ஹ- சித்தங்களாகையால்விரோஐ்ஹில்லையென்றுகருத்து ஜானசக்திகள் நிஐ்ஹானுஐ்ஹசாஐ்ஹாரணங்களென்றது கூடுமோ? ஸ்வாமித்வ ஸஹகூத்ஜானசக்திகள் அநுஐ்ஹைகாந்தங்களன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஸ்வாமித்வமும் இதி | லீலேதி | ஸேஷஐ்ஹூத்வெதநகூதாஸயஐ்ஹாஐ்ஹவெதநத்வ் ஸ்வாமித்வமாகையாலே ஐ்ஹாது வென்று கருத்து ஜானசக்திகள் நிஐ்ஹானுஐ்ஹசாஐ்ஹாரணங்களென்றால் காருண்யமொன்றுமே அநுஐ்ஹஹ- ஸாஐ்ஹாரணமென்று ஸலிக்கையாவது ஁ஐ்ஹபத்ரமோ? ஸௌஸீல்யவாத்தஸல்யாதிடகளும் அநுஐ்ஹஹாஸாஐ்ஹாரணங் களன்றோ? ஆகையாலே ரக்ஷணோஐ்ஹயுக்தஸ்்ரஐ்ஹானதம மூனறென்று நிஐ்ஹக்ஷிர்க்கக்கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்- காருண்யமும் இதி | கவடுகள், ஐ்ஹைடங்கள் | ஸௌஸீல்யாதிடகள் காருண்யாந்தரீர்தங்களாகையாலே விரோஐ்ஹில்லையென்று கருத்து இட்டடி ஜானசக்தி காருண்ய மூன்றும் ரக்ஷணத்திக்கு ஸ்ரஐ்ஹானதமமாகில் ஆத்மவார்கள் ஸ்ர்வாஐ்ஹாரீர்தங்களெல்லாரும் ரக்ஷணாந்தரீர்தமான ஸ்ம்பந்தத்தையும், ஸார்வஜ்ஐ்ஹாதிஐ்ஹுணங்களையும்விட்டுகூ ஸாமாத்ரத்தைததஞ்சமாகப்பற்றி காருண்யைகாந்திகளாக ஐ்ஹோருகைக்கு நிஐ்ஹானமுண்டோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்- இப்படி இதி | வாசிலைய இதி | ரக்ஷணைகாந்திகத்வத்தை என்றபடி ஆகையாலிதுவே நிஐ்ஹானமென்று கருத்து

(ஸா.ஸ்ர:) ஜானசக்திகரुणास्वपि कारुण्यमेवानुग्रहैकान्तमिति सोपपत्तिकं प्रदर्श्य अस्यार्थस्य सांप्रदायिकत्वमप्याह - இவை மூன்றிலும் இத்தாஐ்ஹினா |

(ஸா.வி:) த்ரயாணாஐ்ஹுஐ்ஹயோஐ்ஹமாஹ - இவை மூன்றிலும் இதி | நநு ஸ்வாமித்வஸ்ய ஸத்வாஐ்ஹ ஜானசக்திரக்ஷணோ- ஐ்ஹயுக்த ஁வ ஐ்ஹவெதாம் | நநு நிஐ்ஹஹோஐ்ஹயுக்தே அஐ்ஹில்யத ஁ஹ - ஸ்வாமித்வமिति | மாட்டாது, ஸமர்த்நந் ஐ்ஹ ஐ்ஹவதி | இதின் கவடுகளான ஁ஸ்ய காருண்யஸ்ய ஸாஐ்ஹாஐ்ஹைடா:, ஸர்வஐ்ஹைடா இத்தர்த்: | காருண்யத்தினுடைய வாசிலையக் கண்டு, ரக்ஷணைகாந்த்யவிஸேஷ ஐ்ஹுஐ்ஹா |

(ஸா.ஸ்:) விஸ்வేశ இத்யநென ஸர்வசக்தித்வ விவக்ஷிதம் | லீலோபகரணதேவ நிஐ்ஹஹஸலம் | ஐ்ஹோபகரணதேவானு- ஐ்ஹஸலமिति ஐ்ஹவெநாஹ-ஸ்வாமித்வமும் இதி | கவடுகள், அவாந்தரஐ்ஹைடா: |

மூ: - “சோஹ் தே தேவதேவச நார்த்நாடௌ ஸ்துதௌ ச ।

சாமர்த்யவாந் க௃பாமாந்மனௌவூத்தி: ப்ரஸீத மௌ ॥” என்றும்,

“நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்” என்றும், “துணியேனினி நின்னருளல்ல தெனக்கு” என்றும், “உனதருளே பார்ப்பனடியேன்” என்றும், “திருமாமகளைப்பெற்று மென்னெஞ்சகங் கோயில்கொண்ட பேரருளாளன்” என்றும் “நிந்திருவருளாலன்றிக்காப்பரிது” என்றும்-

(சா.தி.) க௃பாமாந் மனசௌ வூநிர்யஸ்ய ச சந் । புரிந்திருந்தேன், துணிந்திருந்தேனென்கை திருமாமகளைப் பெற்றும், ப்ரதானமஹிஸியான பிராட்டியைப் பெற்றும், அந்யந்நிசனான வென்னுடைய நெஞ்சத்தைக் கோயில் கொண்ட நிரவதிகக௃பௌடானன் அருளாலன்றி । (நங்கிவளதன் நிறை பூர்தியானது) தேவரூடைய ஸ்வரூபப்ரயுக்மான திருவருளாலன்றி

(சா.ஸா:) நின்னருளே, தேவரீர் க௃பௌ தஞ்சமென்று புரிந்த, விஸ்வசித்தபுருந்தேனென்றபடி - துணியேன் இதி । இனி, இத: பரம் । நின்னருளல்லது, பவத்க௃பௌவிட்டு எனக்கு துணியேன், விஸ்வசித்தாலே என்ன ப்ரயௌஜநமென்றபடி உனதருளே இதி । உன் க௃பௌ தஞ்சமென்றபடியேன் பார்ப்பன திருமாமகன் இதி । திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரிய பிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச் செய்தேயும் சவூத்க௃பௌயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வவிஹரணாயம் । எந்நெஞ்சம், மசூத்ரம் । கோயில்கொண்ட, ஸ்தானமாகக்கொண்ட பேரருளாளன், மஹாக௃பாவாந் । மசூத்ரவிஹரணோசிதமஹாக௃பாவாந் என்றபடி நின்திருவருளால் இதி । நின்திருவருளாலன்றி, த்வக௃பயா விநா । காட்டரிது, ரசௌ துர்லபௌ । ஆகையாலென்றபடி-

(சா.ப்ர:) க௃பாமாந்நாதிநா மனசௌ வூத்தி: ப்ரவூநிர்யஸ்ய ச க௃பாமாந்மனௌவூத்தி: । நின்னருளே புரிந்திருந்தேன், த்வக௃பாமௌபௌக௃பாமாநௌவஸ்திந: । துணியேனினி நின்னருளல்லதெனக்கு, த்வக௃பாமந்நரௌ கிசூதிதபி மமௌதாரக நாடியவஸ்யாமி । உனதருளே பார்ப்பனடியேன், மமௌதாரகத்வௌ த்வக௃பாமௌவாடியவஸ்யாமி । திருமாமகன் இத்யாதி । சவூத்க௃பௌ ஸ்ரீயம் லக்ஷ்யாஸ்யதிநிசமதூத்யம் நிய்யவாஸ-ஸ்தலத்வௌ ஸ்விகூதவதௌ நிரவதிகக௃பாவத: । நின்திருவருளால் இத்யாதி - த்வக௃பாவ்யதிரிசுதௌ மதூக்ஷணமசாடியம் ।

(சா.வி:) க௃பாமாந்மனௌவூத்தி: ப்ரஸீத மௌ, கௌவலக௃பயா ரக்ஷணியௌஸ்மீதி பாவ: । நின்னருளே புரிந்திருந்தேன், த்வக௃பாமௌவ ப்ராப்ய ஸ்திதௌஸ்மி । துணியேனினி நின்னருளல்லதெனக்கு, எனக்கு மம - நின்னருளல்லது, த்வக௃பா விநா - துணி, உதாரகம் । இனி, இத: பரம் । என், கிம்? ந கிம்பீத்யத: । உனதருள் பார்ப்பனடியேன் - அடியேன், தாஸமூதௌஹம் । உன தருள், த்வக௃பாம் । பார்ப்பன், ப்ரதீக்ஷமாந் । திருமாமகளைப்பெற்று மென்னெஞ்சங் கோயில் கொண்ட பேரருளாளன் திருமாமகளை சவூத்க௃பௌ ஸ்ரீயம் । பெற்றும், லக்ஷ்யாஸ்யி । சவூத்க௃பௌ மூத்யாஸ்யி । எந்நெஞ்சம், அதிநிசமதூத்யம் । கோயில்கொண்டு, நிய்யவாஸஸ்தலத்வௌ ஸ்விகூதவத் । பேரருளாளன், நிரவதிகக௃பாவந்: । நின்திருவருளாலன்றிக் காப்பரிது, த்வக௃பா விநா ரக்ஷண துர்லபம் ।

(சா.ச:) புரிந்து, விஸ்வஸ்ய - எனக்கு நின்னருளல்லது, துணியேன், அஸ்தாக த்வக௃பா விநா விஸ்வாஸமாந்ரௌ கி ப்ரயௌஜநமிய்யத: । உனதருளே இதி । த்வஹாஸௌஹ் த்வக௃பாமௌவ பஸ்யாமி । திருமாமகளை இதி, லக்ஷ்நிரவதிகஸ்ரீகௌஸ்யி மசூத்ரமௌவ ஸ்வவிஹரணானுக்ஷணஸ்தானதயா ஸ்விகரணானுக்ஷண - பேரருளாளன், மஹாக௃பாவாந் । நின் இதி, த்வதூத்யமாஸ்ய லக்ஷ்யா: க௃பா விநா । காட்டரிதால் ரக்ஷணதூத்யாந் । அத எவௌபயக௃பயா அப்யாவஸ்யகதாமாஹ ।

மூ: - "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்" என்றும் "ஆவாவென்று அருள்செய்து" என்றும் "கூபயா கெவலமாட்மாசாகூர்" என்றும், "கரிசு தீசாமபி தாவகி டயா ததாத்வுகூத்சைவ து மெ வல் மதம்" என்றும் இப் பகாரங்கலிலே இக் கூபாபுணத்தை தஞ்சு மாக அநுசந்தித்து சம்பந்தத்தையும் பூபாந்தரங்கலையும் காரூப்யத்துக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்வனவாக்கித் தாங்கள் காரூப்யகாந்திகளாய்ப் போந்தார்கள்- பிராட்டியும் பூபாந்தரங்கலிருக்க, "வதார்தமபி காசூத்சு: கூபயா பர்யபாலயத்" என்றருளிச் செய்தாள்- பதத்திலும் "மடீயயைவ டயயா" என்கையாலே இக் கூபையின் பராபாந்யம் விவகிதம் । இப்படி அசுரிதரகூணத்துக்குப் பராபாநாயும்,-

(சா.டீ:) சொல்லிற்றுச் செய்வார், அநுசரர், சைவகரெனறபடி இனி மாம் என்கிற பதத்தின் வ்யாப்யாநத்தை நிபமிக்கிறார்- இப்படி அசுரிதெய்யாடி । பராபாநாயுள்ள கருபை ।

(சா.சுவா:) நின் திரு இதி । நின் திருவருளும், பகவத்கூபையையும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், பங்ஙவாசினியாந பெரிய பிராட்டியார் கூபையையும்- கலாண்டு இத்யுத்சரநாந்யயம் । ஆவா இதி । நியைகைங்ஙயோப்யோ பூயாடிதி கூபை பண்ணி என்றபடி கூபயா கெவலம், கூபயைவ । அட்மாசாகூர் । லவ்ஹாத்மக கூர் என்றபடி கரிசுதி । தீசாமபி பூவாஓத்காநா கர்மயோபாடி நிங்ஙநாமபி । ததாத்வுகூத் । பூர்வஸலோகூத் டாசகூத்யகூத் । யதூ, த்விய பக்தி:, ததூப்யபக்திநிமித் யெ பகந்தி தீசாமபி பக்திமத்கூத்கூத்கூத்யத்ய: । ஸிஷம் ஸ்பங்ஙம் । சம்பந்தத்தையும், சுவஸாமிபாவசம்பந்தத்தையும் பூபிதி - ங்ஙாநசக்யடி பூபங்கலையுமென்றபடி சொல்லிற்றுச் செய்வனவாக்கி, காரூப்யபரதந்நங்கலாகப் பண்ணி என்றபடி பூர்வர்கள் தாள் கூபையையே தஞ்சுமென்றறிகைக்கு பராபாநமெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் பிராட்டியும் இதி । பகவதூக்யமும் பராபாநமென்றருளிச் செட்கிறார் பதத்திலும் இதி । பதத்தில் மடீயயைவ என்கிறதூ பகவதூக்ய மென்று கருத்து. பராபாந்யமிதி । ங்ஙாநசாக்த கருபைகள் மூன்றிலுமென்றபடி ஆனாலும் மாம் அஹம் என்கிற பதம் அஹம்த்யவாசியாகையாலே ஁தாவதூபங்கலைச் சொல்லவற்றோ? என்கிற ஸங்ஙையே பரிஹரித்துக் கலாண்டு ஁பசஹரிக்கிறார் இப்படி இதி । பராபாநாயும் இதி ।

(சா.பர:) நின் திருவருளும் இத்யாடி, த்வத்கூபாம் லக்ஷாகூபா ச । ஆவாவென்றருள் செய்து, ஹந்த ஹந்திதி கூபாம் கூத்வைதி சைத்ய: । தீசாமபிநி, கர்மங்ஙாநபக்திநிங்ஙாநாமபித்ய: । ஁வ மாமிதி பதச்ய-

(சா.வி:) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் இதி வ்யாப்யாதம் । ஆவாவென்றருள் செய்து, ஹந்த ஹந்திதி கூபா கூத்வா சைத்ய: । கரிசுதி தீசாமபி, கர்மங்ஙாநபக்தியோபநிங்ஙாநாமபி । தாவகி டயாஸ்தி । ததாத்வுகூத்சைவ, மம து வல் மதம் கூபாஸஹாய பூதா நாஸ்திதி பாவ: । சொல்லிற்றுச் செய்வனவாக்கி, யயோத்காரிப: கூத்வா । வஸ்யாந்நூத்வைதி யாவத் । போந்தார்கள், பவூதூ: । ததா சோத்கமாசார்யபாடீ - "அநுசரஸக்யாடி பூபாமபூசரவோத விர்சிதா லோகாம் ।

(சா.சம்) நின் திருவருளும் இதி, த்வத்கூபயா கமலாலயா கூபயா ச । ஆவா இதி । நியைகைங்ஙயோப்யோ பூயாடி கூபா கூத்வா । அட்மாசாகூர் । லவ்ஹாத்மகம் மா குவீத்ய: । சம்பந்தத்தையும் சுவஸாமிபாவசம்பந்தம் । பூபாந்தரஸந்ந: சூஸூந்யாடித்ய: । சொல்லிற்றுச் செய்வாராக்கி காரூப்யநியாம்யாந்யாந்நூத்வா । பராபாநாயும் இதி கருபைச்யை ।

மூ: - பரிகரமாயும் உள்ள சர்வாகாரங்களாலும் விசிஷ்டனான தன்னை அபிமுகஸ்திதியிலே, மாம் என்று நிர்देशித்தருளினான். மாம் என்கிற பதத்திலே একவசனத்தாலே একத்வ் தோற்றாநிறக பின்பு একசப்தம் "எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்" என்கிறபடியே ப்ராய் நான அவன்தானே ப்ராக்னானபடியாலே உபாயபுலையத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் யோஜிப்பார்கள். இதுக்கு "மாமேகமேவ ஸரணம்" என்கிற சமானப்ரகரணவாக்யமும் அநுபூனம் ।

(சா.தி:) பரிகரங்கள் ஜானசக்திஸ்வாமித்வாதிக்கள் . இனி அகசப்தவ்யாఖ்யானத்தை உபக்ரமிக்கிறார் மாம் என்கிற இயாதிபால் । எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம் என்றவிடத்தில் தன்னைபென்று ப்ராய்ஸ்வமும், தானே தந்தவென்று ப்ராக்னத்வ் மம் தோற்றுகிறதென்றும் யோஜிப்பார்களென்று உண்மையால் வக்ஷ்யமானபகாந்தரங்கள் சமூக்யிக்கப்படும் இந்த யாஜநைக்கு ப்ரமானாந்தரானுபூன முண்டென்கிறார் இதுக்கென்று, அகமேவஸரணம் என்றவிடத்தில் அகசப்தத்துக்கு ப்ராய்ஸ்ராக்னையபரத்வ்மும் அவக்ஷயகமென்று காட்டுகிறார்

(சா.ஸ்வ:) காரூயமும், பரிகரமாயும் இதி ஜானசக்தியாதிக்களும் சொல்லிற்று அபிமுகஸ்திதியிலே இதி । த் ஸரணம் கக்ஷ என்று சொல்லலாபிருந்தாலும் அபிமுகஸ்திதியிலே சுவிபக்ஷத்தில் அஸ்மக்ஷத்வமே அத்யந்தஸ்வரசமென்று கருத்து இனி அகமென்று சொல்ல வேண்டுமோ? மாஸரணம் ப்ரஜ என்கிறதேயமையாதோ? அகத்வ் சொல்லுகைக்காக அகம்என்று சொல்ல வேண்டுமெனினில மாம் என்கிற அகவசனத்தாலே தானே அகத்வ் சித்தியாதோ? என்ன அகசப்தம்மருளிச் செய்கிறார் அகதி । தன்னை இதி । தன்னை, சுவாத்தாமை தந்த கல்பகவூக்ஷமென்றபடி அகசப்தம் அவதாரணாத்நைக்யகமாதையாலே அகித்தியமாத்தாலே இங்கு அகசப்தத்துக்கு உபாயபுலையாக்யாக்யத்வ் கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இதுக்கு இதி । சமானப்ரகரணவாக்யாந்தரானுபூனயாயத்தாலே உபாயபுலையாக்யாக்யத்வ் கூடுமென்று கருத்து மாமேகமேவ ஸரணம் என்கிறவிடத்திலே தான் அகசப்தத்துக்கு அவதாரணாக்ய வினா உபாயபுலையாக்யாக்யத்தில் நிதானமெது? என்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர:) ஜானசக்திகரணாவாத்தஸ்ய சுவாமித்வாத்நைகபூனவிசிஷ்டாபிமுகரக்ஷகபரத்வமுக்தவா அகசப்தஸ்ய த்மையபரத்வசஜ்ஞம் சோபபத்திக் நிரஸ்யந் பூலோபாயையபரத்வமாஹ । மாம் என்கிற பதத்தில் இயாதினா । தன்னை இயாதி । கல்பகவூக்ஷஸ்ய சர்வாபிஷ்ட ப்ரத்வே஽பி சுவாத்தமதாதூத்வம் நாஸ்தி । ப்ரகவதஸ்தத் தத்யஸ்திதி சுவாத்தமதாதாகல்பக இயத்ய: । சர்வதர்மானிதிவத்ரபத்திவிதாயகே "மாமேகமேவ ஸரணமாத்தமானம் சர்வதஹினாம் । யாஹி சர்வாத்தமாபவென யாஸ்யசி ஹகூதோபயம் ॥" இதி ஸ்லோகே ஸ்திதெநைகசப்தெநைகார்த்தாத்தபூலோபாயையபரத்வம் தர்ஷயந் மாமேகமேவெத்யத்ரபி தத்ரபரத்வமூகித்தியாத்தஸமர்த்தயதெ । இதுக்கு மாம் இயாதினா ।

(சா.வி:) சுவாத்தினவூக்ஷகிரிஸா சுவயம் ப்ரஹூதா ப்ரமானயாமி தயாம் ॥" இதி । एवं மாமிதி பதம் வ்யாఖ்யாய மாமித்யைகவசனெநைவ த்மையையஸ்ய ப்ரயிபந்நத்வாதிஹைகசப்தஸ்ய பூலோபாயயோரெகத்வபூதநபரத்வ மித்தியபிப்ராயெநைகசப்தம் வ்யாக்ஷெ । மாம் என்கிற பதத்தாலே இதி । எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம், "ய அத்மதா பூலதா" இயூக்தப்ரகாரென மம் சுவாத்தமானம் ததத்வ் கல்பகவூக்ஷ: । கல்பகவூக்ஷஸ்து சுவாத்தமபூதோ ந பவதீதி ததபேக்ஷயா வ்யதிரெக: உபாயபுலையமிதி । அகம் மா, பூலாபிந்நம் மா ஸரணம் ப்ரஜ இயத்ய: । அத்ர பக்ஷே வசனாந்தரஸ்வாதமாஹ । மாமேகமிதி - "மாமேகமேவ ஸரணம் அத்மானம் சர்வதஹினாம் । யாஹி சர்வாத்தமாபவென யாஸ்யசி ஹகூதோபயம் ॥" இதி ஸ்லோகே அவகாரஸ்ய இதரவ்யவக்ஷேதபரத்வாதெகசப்தஸ்ய பூலோபாயையபரத்வமவக்ஷய வாக்யமிதி தத்ரமானார்த்தவாத்ரபி-

(சா.ச:) பரிகரமாயும் இதி சபந்தஸூசீல்யாதயோ விவக்ஷிதா: । தன்னை இதி ப்ராய்ஸ்வம் । தந்த இதி ப்ராக்னத்வம் சூக்தம் । இதுக்கு அஸ்யாயோஜனாயா: । அகமேவஸரணமித்த்யத்ர அகசப்தஸ்ய ப்ராய்ஸ்ராக்னையபரத்வம் அவக்ஷயகமிதி தர்ஷயதி ।

मूः - एवकारमुண்டायிருக்க एकशब्दம்கிடந்தாலிதுக்கு अवधारणमोழிய வேறே பொருள் கொள்ளுகை उचितமிறே. இங்ஙனன்றிக்கே “मुख्यान्य केवलेष्वेकम्” என்கிறபடியே बहर्थमान एकशब्दमिங்கு केवलपर्यायமாய் “मामेव ये प्रपद्यन्ते - तमेव शरणंगच्छ” इत्यादि களிற்படியே अवधारणार्थமாய் शरण्यगुणपौष्कल्यத்தாலே स्वस्वातन्यादிகளை निवर्तिப்பிக் கிறதென்றும் சொல்லுவார்கள் - எங்ஙனேயென்னில்?

(सा.दीः) एवकारमुண்டायிருக்க इत्यादिபால் - இத்தால் प्राप्यस्यैव प्रापकत्वं சொல்லிற்று அன்றியே एकशब्दमवधारणार्थமாய் स्वस्वातन्यादि निवर्तकமாமென்கிறார் இங்ஙனன்றிக்கே என்றுதுடங்கி. स्वस्वातन्यं प्रसक्तमानपदियை காட்டுகிறார்

(सा.स्वाः) एवकारमिति । समानप्रकरणवाक्यानुगुण्यத்தால் இப்படி அर्थகூடுமோ? समान-प्रकरणवाक्यத்தில் एवकारமிருக்கபால் अवधारणानिर्दिष्टोपायफलैक्यार्थकत्वं சொன்னாலுமிங்கு तदर्थकत्वं नियமிக்கக் கூடுமோ? अर्थान्तरतதுக்கும் “तमेव शरणं गच्छ । मामेव ये प्रपद्यन्ते” इत्यादि वाक्यान्तरानुगुण्यமும் तुल्यमன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இங்ஙனன்றிக்கே इति । स्वस्वातन्यप्रसक्ति யில்லாதேயிருக்க स्वस्वातन्यनिषेधपरत्वं கூடுமோ? என்று शङ्किத்து उत्तरमருளிச் செய்கிறார் எங்ஙனேயென்னில் इत्यादिना । இப்படி कर्तृत्वेनोपायत्वं प्रसक्तமானாலது एकशब्दத்தால் கழிகை கூடுமோ? என்று शङ्किத்து उत्तरमருளிச் செய்கிறார்

(सा.प्रः) வேறே பொருள் கொள்ளுகை. व्यवच्छेदातिरिक्तफलोपायैकरूपार्थस्वीकार इत्यर्थः । अथ प्रचुरप्रसिद्धिकस्य धर्मैकरूपार्थस्य मामित्येकवचनेन सिद्धत्वेऽपि तद्वदेव प्रचुरप्रसिद्धिकस्य व्यवच्छेदरूपार्थस्य मामेकमेवेत्यत्रेव एवकारमहपाठादेर्वाधिकस्याभावाद्यवच्छेद परत्वस्याप्यनेकवचनानुगुण्यं दर्शयन् तद्व्यवच्छेदं चाह । இங்ஙனன்றிக்கே इत्यादिना । स्वस्वातन्यादिति । उपायानुष्ठाने स्वस्याप्रधानोपायत्वादित्यर्थः । उपायानुष्ठानोपयुक्तज्ञानोपदेष्टुः प्रधानोपायत्वादिरादिशब्दार्थः । ननूपायत्वस्य प्रसादनानुष्ठानार्थसक्त्याद्व्यवच्छेदकत्वमयुक्तमित्यत्र तस्य जीवे प्रसक्तिं दर्शयति । எங்ஙனேயென்னில் इत्यादिना ।

(सा.विः) तथैवेत्यभिप्रायेणाह । एवकार मुண்டायிருக்க इति । கிடந்தால். एकशब्दस्याधिकतया विद्यमानत्वात् । இதுக்கு एकशब्दस्य । ननु मामेकमेवेत्यत्रेतरव्यवच्छेदद्योतकस्य एवकारस्य विद्यमानत्वादेकशब्दस्य फलेपायैक्यपनत्वं युक्तम् । इह एवकाराभावात्कथं फलोपायैक्यपरत्वं मित्यत्र तर्हि इतरव्यवच्छेदपरत्वेनापि योजयन्तीत्याह । இங்ஙனன்றிக்கே इति । मामेकमेव, ननु त्वामपीत्यर्थः । तदेवोपपादयति । எங்ஙனேயென்னில் इति ।

(सा.संः) एवकारमिति । अवधारणमोழிய. अवधारणार्थत्वं विना । यद्वा व्याख्येय एकशब्दः अवधारणार्थकसन् स्वस्वातन्यनिवर्तक इत्याह । இங்ஙனன்றிக்கே इत्यादिना । निवृत्तेः प्रसक्तिसापेक्षत्वात्तां दर्शयति । எங்ஙனேயென்னில் इति । निवर्तनप्रकारमाह ।

மூ: - இக்கட்டளையிலே சா஢்யோபாயமான ப்ரபத்தியையும், சி஢்டோபாயத்தோடொரு கோர்வையாக எண்ணாமைக்காக ஁கச஢்டமென்றும் சொல்லுவார்கள்.

(சா.஢ீ) ப்ர஢ானோபாயத்வ஢ு஢்டிநிவர்தகமேகச஢்டமென்கிறார் இக்கட்டளையிலே இத்யா஢ியால் ஁தேர்த்தை ஁பபா஢ிக்கிறார்.

(சா.ஸ்வ) இ஢்டு ஃலவிரோ஢ினி என்று கருத்து இப்படி ப்ரபத்தியு஢்டாதுக்கு சி஢்டோபாய துல்யோபாயத்வ வ்யவஃ஢ே஢ார்த்தமேகச஢்டமென்றால் சா஢்யோபாயத்துக்கு சி஢்டோபாயதுல்யத்வானுஸந்஢ான ப்ரச஢்டிபாதோ? என்ன ஁கச஢்டத்துக்கு ஁ர்த்தாந்ரம் ஁ருளிச் செய்கிறார் இக்கட்டளையிலே இதி । ஁ரு கோர்வையாக, துல்யமாக என்றபடி சி஢்டோபாயத்தோடே ஁ரு கோர்வையாக எண்ணுகை ப்ரச஢்டமோ? ப்ரச஢்டமானாலும் தந்நிவர்தன்தான் கூடுமோ? என்று ச஢்டித்து ஁த்ரமருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர:) ஁வமேகச஢்டஸ்ய கர்த்ரபா஢ான்யரூபான்யவ்யவஃ஢ே஢கத்வமுக்தவா ஢ர்ந்யாஸே ப்ர஢ானோபாயத்வவ்யவஃ஢ே஢கத்வ மாஹ । இக்கட்டளையிலே இத்யா஢ிநா । நநு ஢க்தியோகரூபோபாயானுகல்பதயா஢ிஹிதத்வா஢்ரந்யாஸஸ்ய மந்ரஸ்தானஸ்ய ஁஢்ட்யுபாயத்வவந்யோஃஸோபாயத்வமபரிஹார்த்த மித்யேகச஢்டேந த஢்டயாவர்தனமநுஃதிதமித்யத்ர ஢ர்ந்யாஸஸ்ய ஢கவத்ப்ரசா஢ாய விஹிதத்வே஢ி ஢க்தவிஷயே ஢க்தியோகம் நிர்வத்ய ஁த்யந்தோத்நி஢ிதகார஢்யவிசிஃஸ்டோ ஢ூத்வா பரமபுரூஃார்த்த ஢஢தா ஢கவதா ஢க்த்யஸக்தேந ஢ர்ந்யாஸே க்ருதே ஢க்த்யுத்நி஢ிதகார஢்யதுல்யம் கார஢்யம் ஁வயமேவோத்஢்ய பரமபுரூஃார்த்த ப்ர஢ாநா஢ேவ ஢கவத ஁பாயாந்ரஸ்தான நிவேசஹேது஢ூதோபாயத்வவரணாத்மகே ஢ர்ந்யாஸே சாஃ஢ா஢ுபாயத்வ஢ு஢்டிர்நுஃதிதேதி த஢்டயவஃ஢ே஢கத்வமேகச஢்டஸ்யோஃதித மேவத்ய஢ிப்ரயந்நாஹ ।

(சா.வி:) ஁ஃதிதமந்ரென்றும் ஁கச஢்டத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று, ஁க்த ஢வதிதி । ஁யம் ஁வபா஢ான்ய நிவாரணபரோ஢்ய: । ஁த்ய சா஢்யோபாயவ்யவஃ஢ே஢ பரத்வமப்யேக ச஢்டதாத்பர்த்த மாஹ । இக்கட்டளையிலே, இதி, ஁தந்மர்த்தா஢ாயா இதரவ்யவஃ஢ே஢ரித்யா । ஁ரு கோர்வையாக, ஁கப஢்டித்வேந । சி஢்டோபாய துல்யத்வேநேதி யாவத் । எண்ணாமைக்காக, கணானா஢ாவாய । மாமேகஸரணத்ரஜ, மாமேகமேவோபாயத்வேநாஃரய । நநு த்வயானுஃரிதமானம் ஃரணவரணமபி முஃயோபாயத்வேந மந்விதா இதி ஢ாவ: । நநு ஢க்தியோகாஸக்தஸ்ய ப்ரபதேஸ்த஢நுகல்பதயா ஁வகாஹநாஸக்தஸ்ய மந்ரஸ்தானா஢ேஃஸு஢்ட்யுபாயத்வவ஢ுபாய஢ூதே கத்யுபாயத்வவ்யவஃ஢ே஢ இத்யத்ர ப்ரப஢நஸ்ய ப்ரசா஢நார்த்த ஢ர்ந்யஸநமாத்ரத்வேந ஃஹகஸாமர்த்த்யகார஢்யவிசிஃஸ்ட சர்வேஃவர் ஁வ ஁வஸஃஃஃல்பேந ஁தாவந்மாத்ர வ்யாஜிக்ருத்வ ஁வயமேவ ஢க்தியோகோத்நி஢்யமானகார஢்யதுல்ய கார஢்யவிசிஃஸ்டோ ஢ூத்வா புரூஃார்த்த ப்ர஢ோ ஢வதிதி ஢கவத ஁வோபாயாந்ர ஃதானவிசிஃஸ்டதயா நிரபேஃஸோபாயத்வஸ்யேவ ந்யாஸவி஢்யாயா வே஢ாகாரத்வாத் । ஃரணவரணஸ்ய ஁பாயத்வேந கணநமநுஃதிதமிதி ஁கச஢்டதாத்பர்த்தமபுபா஢யதி ।

(சா.ஸ:) இக்கட்டளையிலே இத்யா஢ிநா । வர஢ தவ ஃல்தித்யாஃர஢்ய துணைசெய்ய ஁நுஃதித்து இத்யந்நேநோகார்த்த: இக்கட்டளையிலே இத்யநேநோக: ।

மூ: - அதெங்ஙனையென்னில், இப் ப்ரபத்தியும் ப்ரபத்தியோம் போலே ப்ரபாதனமாக விதிக்கப் பட்டிருந்ததேயாகிலும் சஹஜகாரண்யாதிவிசிஷ்டனான சர்வீசுவரனுடைய காலுப்யசமனமாத்திரையையே சாஸாத்தலத்ததுக்கு சஹஜசாமர்த்த்ய காரண்யவிசிஷ்டனான அவன் நினைவே காரணமாய்படியாய் அவன் தானே அத்யந்தாகிஷ்ணனான ப்ரபந்னுக்கு ப்ரஸ்வீகாரத்தாலே ப்ரபத்தியோகாதிக்களான குரூரோபாயங்களின் நேரே நின்று இவ் ஆனுகூல்ய சஹூத்யாதிபுத்தப்ரபத்திமாத்திரையா சாபேக்ஷனாய் வேறொன்றால் அபேக்ஷியில்லாமையால் நிரபேக்ஷோபாயத்வமே இந்த ந்யாஸவிதேக்கு வேத்யாகாரமாகக் கொண்டு “த்வமேவோபாயபூதோ மெ ப்ர” என்று அபேக்ஷணியனாயிருக்க “என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே” என்றும், “இசைவிதத்தென்னையுன் தாளிணைக் கீழிருத்தும்மமானே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே

(சா.தி.) ப்ரபத்திமென்று துடங்கி நினைவே, சஹூத்யமே நேரே, ஸ்தானத்திலேயென்றபடி

(சா.ஸா.) அதெங்ஙனே இதி | ப்ரபாதனேதி | அனேனோபாயத்வ ப்ரபத்தி சொல்லிற்று சாஸாத்தாஸாதன-த்வாபாவம் ப்ரபத்தியுமாய்கையாலே ப்ரபத்தியிலே சாஸாத்தாஸாதன ஜனகப்ரபாத ப்ரபத்திபுத்தியோபாயத்வ ப்ரபத்தி பண்ண ப்ரபத்தியாதோ? என்ன அருளிச் செட்கிறார் அவன் தானே இதி | என்னுணர்வு இதி | என்னுணர்வினுள்ளே, என, என்னுடைய, உணர்வினுள்ளே, “த்வமேவோபாய பூதோ மெ ப்ர” இதி ப்ரபத்தியிலே | இருத்தினேன், விஷயதயா ஸ்தாபித்தேன் | அதுவும், த்வேகோபாயத்வபுத்தியும் அவனது, அவனுடைய இன், ப்ரபத்தியான அருளே, க்ரபத்தியே க்ரபத்தி சாஸாத்த என்னபடி இசைவித்து இதி | இசைவித்து, விஷயசிப்பித்து என்னை, என் ஆத்மாவையும் என் ப்ரபத்தியுமென்றபடி. உன் தாளிணைக்கீழ், தேவார திருவடி ப்ரபத்தின் கீழே இருத்தும், ப்ரபத்திமாகப் பண்ணும் அம்மானே, ஸ்வாமிந்! என்றபடி.

(சா.ப்ர.) அதெங்ஙனையென்னில் இத்யாதிநா | என்னுணர்வு இத்யாதி | ஜானானந்தஸ்வரூப் ப்ரபத்தமஹம் மம மனஸ்யேவ ஸ்தாபிதவான் | ததபி த்வகூப்யேவீத்யர் | இசைவித்து இத்யாதி | ஹே ஸ்வாமிந்! த்வமேவ மமப்யுபகமய்ய த்வதாரணாரவிந்த்யுதஸ்யாஸாதஸ்தானிவேசிதவானித்யர் |

(சா.வி.) அதெங்ஙனையென்னில் இதி | இவன் நினைவே, எதஸ்ய ப்ரபத்தஸ்சஹூத்ய எவ | ப்ரபத்தியோகஸ்தாதிப்ரபாஸ சாஸாத்தஸ்யாபி சாஸாத்தல ப்ரபத்தி ந காரணத்வம் | கிமுத ப்ரபாதனஸ்ய சாஸாத்தல ப்ரபத்தி ந காரணத்வமியத்வ இதி த்யோதயித்வம் சஹஜசாமர்த்த்யகாரண்யவிசிஷ்டனான இதுபுத்தம் | வ்யாஜமாத்திரமபே-க்ஷணியம் | அந்யதயா வைஷ்ணவநேருப்ய ப்ரபத்தாதிதி பாவ: | உபாயங்களின் நேரிலே நின்று உபாயாந்தரமாரீ நிவிஷ்ய | அபேக்ஷணியனாயிருக்க அவன் தானே இத்யனேன சம்பந்ய | தஸ்திந்நேவாபேக்ஷணியத்வன ஸ்திதே சதீத்யர் | என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே, என், அஹம் | உணர்வின், ஜானானந்த ஸ்வரூப் ப்ரபத்தம் | உளளே, மனசி | இருத்தினேன், ஸ்தாபிதவான்ஸி | அதுவும், ததபி | அவனதின்னருளே, தத்வபாவ | இசைவித்தென்னையுன் திருவடிக் கீழிருத் தும்மமானே அம்மானே, ஹே ஸ்வாமிந்! என்னை, மம் | இசைவித்து, அஹ்நிகாரயித்வா | உன்தாளிணைக் கீழ், த்வதிரபாடாரவிந்த்யுதஸ்யாஸாதஸ்தாந், சமீப இத்யர் |

(சா.ச.) என்னுணர்வினுள்ளே, மத்யே “த்வமேவோபாயபூதோ மெ ப்ர” இதி ஜானே | இருத்தினேன், விஷயதயா க்ரபத்தான் | அதுவும், த்வமேவோபாய பூதோ மெ ப்ர” இத்யத்யவசாயோ஽பி | அவனதின்னருளே, ததீயப்ரபத்தமகூபாகார்ய எவ | இசைவித்து, மஹாவிஷ்வாஸமுபஜனய்ய | என்னை, மாம் மத்ரபகஷபர ச | உன்தாளிணைக்கீழ், த்வதாரணாரவிந்த்யோரத: | இருத்தும்மமானே, யதா சமர்ப்யேம ததா க்ர ஸ்வாமிந்! இத்யர்: ||

(सा.सं:) प्रपत्तेर्व्याजमात्रत्वायत्तान् प्रपत्तिस्वरूपोच्छेदकान् परातिवादान् तेषामेव अन्यतमस्य प्रपत्तित्वे अति प्रसङ्गांश्च दर्शयति । ॐ॥५॥ इत्यादिना ।

மூ: - இவ் அந்யபரோக்தியைக் கொண்டு இவைதாமே அর্থமென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் ஷரண்ப்ரஜ என்கிற விதிக்கு விரুদ্ধங்களாம். அதிப்ரசஜ்ஜாதிதோஷங்களுமுண்டு. அதெங்ஙனையென்னில்? சம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரமென்றாலும் சித்வோபாய ப்ரதிபத்திமாத்ரமென்றாலும், அது வாக்யமாத்ரஜந்யமாகில் விதிவிஷயமாகமாட்டாது. அவிதேயஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்பார்க்கு உபாஸனாதிவிதிவிரோதம் ஷாஸ்யாதிசிட்஢ம் ।

(சா.தி:) இவ் அந்யபரோக்திபைக கொண்டு, சித்வோபாயப்ரா஢ான்யபரோக்திகளைக் கொண்டென்கை- இவைதானே, இப் பௌஸ்பூர்திகார்த்தங்கள் தானே என்றபடி அதிப்ரசஜ்ஜாதினை மேலே தாமே காட்டுகிறார் சில பக்ஷங்களில் விதிவிரோ஢ம் । சில பக்ஷங்களில் சர்வவிஷயத்திலும் மோக்ஷப்ர஢ான் ப்ரசஜ்ஜிக்குமென்கை இவ் அர்த்தங்களை உபபாதிக்கிறார் சம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரமீத்யாதித்யால் சம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரமென்றதும் சித்வோபாயப்ரதிபத்திமாத்ரமென்றதும் வாக்யஜந்யஜ்ஞானமாத்ரமோ? கர்த்தவ்யமான ஜ்ஞானாந்ரமோ? என்று விகல்பித்து ப்ரதமஸிரஸ்ஸில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார் அது வாக்ய மாத்ர ஜந்யமாகில் இத்யாதித்யால் - ஷவ் ஷ்ரவணமாத்ரேணார்த்தப்ரதிபத்தேர்வஸ்ய ஷாவாத் விதிவிஷயமாகமாட்டாது அவிதேயமாகிலும் மோக்ஷஸா஢னமானால் தோஷமென்ன? என்னவருளிச் செய்கிறார், அவிதேயஜ்ஞானத்தால் இத்யாதி । த்விதீயஸிரஸ்ஸில் ப்ரபத்தியிலே பர்யவஸிக்குமென்கிறார்

(சா.ஸ்வ:) இவ் அந்யபரோக்தியை இதி । சித்வோபாய ப்ரா஢ான்யாஷிப்ராயீயான உக்தியைக் கொண்டு என்றபடி அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு நியாமகமெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவையெல்லாம் இதி । விரோ஢ாதிப்ரசஜ்ஜாதினை உபபாதிக்கிறார் அதெங்ஙனையென்னில் இத்யாதிநா । சில பக்ஷத்தில் விதிவிரோ஢மும் சில பக்ஷத்தில் சர்வமுக்தி ப்ரசஜ்ஜரூபாதிப்ரசஜ்ஜமுமென்றபடி சம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரமென்றதும் சித்வோபாய ப்ரதிபத்திமாத்ரமென்றதும் வாக்யஜந்யஜ்ஞானமாத்ரரூபமோ? கர்த்தவ்யஜ்ஞானரூபமோ? என்று விகல்பித்து ஃ஢ா஢பக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார் இது வாக்யமாத்ரஜந்யமாகில் இதி । அவிதேயமானாலும் மோக்ஷஸா஢னமானாலோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அவிதேயேதி । த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார்

(சா.ப்ர:) இவ் அந்யபரோக்தியை இத்யாதிநா । அதெங்ஙனையென்னில் இத்யாரஷ்ய தாத்பர்யமீத்யந்நேந சம்பந்தஜ்ஞான சித்வோபாய ப்ரபத்திஸவ்஢யோராபாதத. ப்ரதிபத்தார்த்தஸ்வீகாரே ।

(சா.வி:) வததா மாயிநா மதேந துல்யம் ஸ்யாதித்யாஹ । சம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரமீத்யாதிநா । ஃஸ்த்விஸ்டாபத்திரித்யத ஃஹ । அவிதேயஜ்ஞானத்தாலே இதி । உபாஸனாதித்யாதி ஷவ்நே ஷரணம் ப்ரஜேத்யாதி ப்ரபத்திவித்யோ விவக்ஷிதா: । விதிவலாத் புரூஷப்ரவृத்திஸா஢்ய ஜ்ஞானாந்ரஃஜீகாரே ப்ரபத்திவித்யோ ப்ரபத்திலக்ஷணவாக்யே ப்ரபத்த்யநுஸ்டானவாக்யே ச யாதூபூபம் ப்ரதிபத்தம் தாதூகேவ ஸ்வீகர்த்தவ்யமீத்யா ।

(சா.ஸ:) அந்யபரா, சித்வோபாயப்ரா஢ான்யபரா । சம்பந்தஜ்ஞானசித்வோபாயப்ரதிபத்தி வாக்யமாத்ரஜந்யே வா? கர்த்தவ்யஜ்ஞானாந்ரே வா? ஃ஢ா஢ே விதிவீத்யர்த்தம் । அவிதேயஜ்ஞானாமோக்ஷவா஢ச ச்யாத் । ஃஸ்டாபத்தௌ ஷாஸ்யாதி விரோ஢: ।

மூ: - தத்வஜ்ஞானமுடையவனுக்கு பின்பு கர்தவ்யமான ஜ்ஞானாந்தரமாகில் ப்ரபத்தியினுடைய விதிலக்ஷணானுஸ்தானவாக்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் ஸ்வரூபம் அஜ்ஞிகரிக்க வேணும். சித்ஹோபாயஸ்விகாரமென்ற பாகரத்துக்கும் சித்ஹோபாயத்தையறிந்து அது தனக்கு கார்யகரமாம்படி பண்ணுகிற விதிப்ராஸ்ப்ரார்த்தனாபூர்வக ஹர்ந்யாஸரூபாஹிகாரிகூத்யத்திலேயிறே தாத்பர்யம். அநிவாரணமாத்திர மென்றது விலக்காத மாத்திரமானால் ரக்ஷகனான இஷ்வரனை இவன் முன்பு ப்ரபலனாய் விலக்கினானாகில் இஷ்வரனுடைய இஷ்வரத்வம் சஜ்ஞ்சிதமாம்.

(சா.தீ:) தத்வஜ்ஞானமுடைய இத்யாடியால். சித்ஹோபாய ஸ்விகாரமென்றதுக்கும் ப்ரபத்தௌ பர்யவஸானமா மென்கிறார். சித்ஹோபாயேத்யாடியால் விதிப்ரார்த்தனேதி - விதிப்ரேரிதனாய் ப்ரார்த்தனாபூர்வகமானவென்கை அநிவாரணமாத்திரபக்ஷத்தில் இவன் முன்பு செய்த இஷ்வரவிஷயத்தில் ஸ்வரக்ஷாநிவாரணம் ஸ்வப்ராபத்யத் தாலேயோ? அபராஹ்: நிரஹஜனனதூராலோ? ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரத்தாலேயோ? என்றும் த்ரேதா விகல்தித்தது ப்ரத்யமகல்த்யத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார் விலக்காத மாத்திரமானாலென்று துடங்கி

(சா.ஸ்வ:) தத்வஜ்ஞானேதி । சித்ஹோபாயஸ்விகாரம் ப்ரபத்தி என்கிற பக்ஷத்துக்கு ஹர்ந்யாஸத்திலே பர்யவஸான மருளிச் செய்கிறார் சித்ஹேதி । அநிவாரணமாத்திரமென்கிற பக்ஷத்தில் முன்பு பண்ணின ஸ்வரக்ஷாநிவாரணம் ஸ்வபலத்தாலேயோ? அபராஹத்தாலேயோ? ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரத்தாலேயோ? என்று த்ரேதா விகல்தித்தது க்ரமேண தூஷிக்கிறார் விலக்காத மாத்திரமத்யாதினா । ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரத்தாலே நிவாரண மென்கிற தூதீயபக்ஷதிலும் ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரத்தால் விலக்காமை யதாக்கதாசித் என்கிறதோ?

(சா.ப்ர:) பாஹகம் ப்ரதிபத்திஷதஸ்ய ஸ்விகாரபரத்வே தாத்பர்யம் சூக்தம் । விலக்காத இத்யாஹ்ய ப்ரதானம் பண்ண ப்ரஸஜ்ஞிக்கும் இத்யந்தேன அநிவாரணஷதாபாத ப்ரதிபத்தார்த்தஸ்விகாரேநிஹுமுக்தம் ।

(சா.வி:) தத்வஜ்ஞானமுடையவனுக்கு இதி । “ப்ராஹ்மணே த்வாம்ஹஸ ஆமித்யாத்மானம் யுஜ்ஜித-அநேநைவ து மந்த்ரேண ஸ்வாத்மானம் மயினிக்ஷிபேத் । ஶரணம் த்ரஜ” இத்யாதி விதய: । “ந்யாஸ: பஞ்ஜாஹஸ்யுத: । அஹமஸ்யபராஹானாமாலயோஃகிஷ்ணோஃஃகித: । த்வமேவோபாயஹூதோ மே ஹவேதி ப்ரார்த்தனாமதி: । ஶரணாகித: । ஸ்வநிர்ஹரத்வபர்யந்த ரக்ஷகைகார்த்தம் ஹாவனம்” இத்யாதிநி லக்ஷணாவாக்யாநி । “அஹமசுதீவ மயா சமர்ஸித:” இதி யாமுநாசார்யோக்தி: । த்வயம் । “பிதரம் மாதரம் தாராந்” இத்யாஹ்ய, “லூகவிக்ரான்தசரணௌ ஶரணம் தே த்ரஜம் விஹோ” இத்யந்த்ரகதோக்தி: । இத்யாதிக்கமநுஸ்தானவாக்யம் । சித்ஹோபாய ப்ரதிபத்திரிதி பூர்வாசார்யவாக்யஸ்ய தாத்பர்யமாஹ । சித்ஹோபாயஸ்விகாரமதி । சித்ஹோபாயத்தை அறிந்து, சித்ஹோபாயம் ஜாத்வா । அது, சித்ஹோபாயஜ்ஞானம் । கார்யகர மாம்படி, ஹர்ந்யாஸரூபகார்யோபயுக்தம் யதா ஸ்யாத்நேன ப்ரகாரேண । விதிப்ராஸே, விதிப்ரேரிதே । ப்ரார்த்தனாபூர்வக ஹர்ந்யாஸரூபாஹிகாரிகூத்யத்திலே பாகரத்துக்குத் தாத்பர்யமத்யந்வய: । சித்ஹோபாய ஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வானுஸீயமான வித்சித்ஹ ஹர்ந்யாஸோபயோகிதயா ஹர்ந்யாஸ தாத்பர்யேநைவ ததோக்தமதி ஹாவ: । அநிவாரணமாத்திரம் ப்ரபத்திரிதி மதே பூர்வஹிஷ்வர ரக்ஷணாசூக்தே யந்நிவாரண கூதவாந் । இதானீந் து நிவாரணம் ந கரூதீத்யநேநைவ க்லவயம் ப்ரபத்த: । தத்ர கிம் ஸ்வப்ராபத்யாதினா நிவாரிதவாந்? உதாபராஹகரணேன நிரஹஸஜ்ஞல்யமுத்பாசு ரக்ஷாப்ரவூத்தி நிவாரிதவாந்? யதா ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரேண நிவாரிதவாந்? இதி த்ரேதா விகலத்ய ப்ரத்யம ஶிரோ தூஷயதி । இவன் இத்யாதினா । விலக்கினானாகில், நிவாரயதீதி சேத் । த்வீதீயஶிரஸி தூஷணமாஹ ।

(சா.ஸ:) த்வீதீயே ப்ரபத்தௌ பர்யவஸானம் । அநிவாரணமாத்திரத்வபக்ஷே நிவாரணம் ஸ்வப்ராபத்யாஹ்?

(सा.सं.) अपराधैर्निग्रहजननद्वारा वा? स्वरक्षार्थं स्वव्यापाराद्वा? आद्ये ईश्वरत्वसङ्कुचितता । द्वितीये अनिवारणं प्रपत्तिरूप प्रसादनरूपमेव स्यात् । तृतीये निर्व्यापारतादशायां स्वव्यापारत्वेऽप्यनिवारणदशायाश्च सर्वमुक्तिः स्यात् । अनुमतिमात्रत्वपक्षे उपासकस्य तदारम्भ एव तत्सत्त्वान्मोक्षापत्तिः । अचिद्व्यावृत्ति मात्रत्वे प्रतिकूला अपि मुच्येरन् ।

மூ: - சைதன்ய கृत்ய(மாத்திர) மென்றால் உபாஸனாதிக்காரும் மற்றுமுள்ள சைதன்யவृத்திகளுமெல்லாம் சைதன்ய கृत்யமாகையாலே இதுக்கொரு வாசி சொல்லின்றாகாது. சைதன்யனுக்குத்தானே வருமது என்று விவக்ஷிக்கில் உபதேசாதிக்கார வேண்டா தொழியும் ஃலானுபயுக்தசித்தசமாधानமாத்திரமே யென்னில் தந்தாம் ரூயநுரூபமாக ஃபதிபுரூஷவேறுபடும். ஃரஜஎன்று விதேயமாய் ஃலதத்காமநாதி களன்றிக்கேயிருக்கிற இத்ததை அதிகாரிவிசேஷமென்ன வொண்ணாது.

(சா.தி:) தானேவரும் சைதன்யகृत்யமோ? என்று விகல்பித்து ஃபத்யமபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செட்கிறார் சைதன்யகृत்யமென்றாலென்று த்விதீயவிகல்பத்தில் தூஷண காட்டுகிறார் சைதன்யனுக்குத்தானே இதுதி. | சித்தசமாஃதானமாவது ஃலோபயுக்தசித்தசமாஃதானமோ? கெவலசமாஃதானமாத்திரமோ? என்று விகல்பித்து ஃபத்யமத்தில் ஃபத்யு ஃபர்யவசானம் | த்விதீயத்தில் தூஷணகாட்டுகிறார் ஃலானுபயுக்தேதுதி. | இனி ஃபத்யி அதிகாரி விசேஷணமென்னும் பக்ஷத்தில் தூஷணகாட்டுகிறார் ஃரஜஎன்று இதுதி. | அதிகாரிவிசேஷண விதேயமாகாது ஃபத்யி விதேயமாயிருக்கிறது அதிகாரிவிசேஷண ஃலமாதல் தத்காமநைபாதலயிருக்கும்

(சா.ஸ்வ.) சைதன்யகृत்யமிதி | த்விதீயத்தை நிராகரிக்கிறார் சைதன்யனுக்கு இதி | இந்த பக்ஷத்தில் ஃபாதிக்கூயதசாயாமி ஃமோக்ஷஃபசஜ்முணு சித்தசமாஃதான பக்ஷத்தில் ஃலோபயுக்தசித்தசமாஃதானமோ? ஃலானுபயுக்தசமாஃதானமோ? ஃதாஃபபக்ஷத்தில் ஃபத்யிபிலே ஃபர்யவசானசித் த்விதீயத்தை தூஷிக்கிறார் ஃலானுபயுக்தசித்தசமாஃதானேதி | புரூஷஃதேன ஃபத்யிவैஜாத்யாஃபத்யா ஃநநுஃகம் ஃபசஜ்ஜிகுமென்று கருத்து. | இனி ஃபத்யி அதிகாரிவிசேஷணமென்கிற பக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார் ஃரஜ இதி | “ஃலாதிஃய்யோ விஃபிந்நத்வாத் ஃபத்யிவிதேயநந்வயாத் | விதேயாந்நரஃநேசு நாதிக்காரிவிசேஷணம்” இதி ஃரீமத்யாமுநேயோக்தி- விரோதமென்று கருத்து.

(சா.ஃப:) சைதன்யேத்யாரஃய வேண்டா தொழியும் இதுய்ந்நேன சைதன்யகृत்யசத்யாஃபாத ஃபதிஃபந்நாத்த்ஸ்விக்காரே- நிஃபுமுக்தம் | ஃலானுபயுக்தேத்யாரஃய வேறுபடும் இதுய்ந்நேன சித்தசமாஃதானசத்யாஃபாத ஃபதிஃபந்நாத்த்ஸ்விக்காரே- நிஃபு முக்தம் | ஃரஜ இதுயாரஃய ஃதூகக்கடவது இதுய்ந்நேநாதிக்காரிவிசேஷணசத்யாஃபாத ஃபதிஃபந்நாத்த்ஸ்விக்காரே

(சா.வி:) மாத்திரசத்ய: காத்த்ஸ்ந்யஃபர் | உத சுவத: ஃபாசசைதன்யகृत்யமிதி விகல்ப்ய ஃபத்யமசிரசி தூஷணமாஃ | சைதன்யகृत்யமாத்திரமென்றால் இதி | ஒரு வாசி, ஃகோஃபி விசேஷ: | த்விதீயசிரசி தூஷணமாஃ | தானே வரும இதி | ஃதது சைதன்யகृत்யம் | உபதேசாதிக்கார வேண்டாதொழியும், உபதேசாத்யோஃநஃபேக்ஷிதானிவர்த்ந்நித்யத்த் | சித்தசமாஃதானமிதி பக்ஷே ஃலோபயுக்த சித்தசமாஃதான வா கெவ்லசித்தசமாஃதானமாத்திர வேதி விகல்ப்ய ஃபத்யமசிரச: ஃபத்யு ஃபர்யவசானம் “ஸ்வநிஃபர்ந்நவஃபர்யந்நரக்ஷகை- கார்த்த்யஃபாவநம்” இதுயுத்த்வாதித்யஃபிஃபுத்ய த்விதீயசிரசி தூஷணமாஃ | தந்தாம் ரூவீதி | ததத்வெசுக்ஷாக்காரணமேவ ததத்சித்தசமாஃதானமித்யதிஃபசஜ்ஜி இதி ஃபாவ | அதிகாரிவிசேஷணமிதி பக்ஷ தூஷயதி | ஃரஜ என்று, இதி | ஃபவிதேய ஃலம் காமநா வாதிக்காரிவிசேஷணம் | ஃபத்யிஸ்து விதேயா | ஃலதத்காமநான்யாந்நித்யா | தஸ்மாதித்யமாதிக்காரிவிசேஷணமிதி வக்துமநுசித்தமிதிஃபாவ: |

(சா.ச:) சைதன்யகृत்யத்வபக்ஷே கிம் கृत்யமாத்திரம்? சுவந ஃபவ நிஃபுதிமத்கृत்யவிசேஷோவா? ஃதாஃப யத்தி- ஃபித்கூயதாஃபேவ ஃமோக்ஷாஃபதி: | த்விதீயே உபதேசாதி வைய்யத்த்யம் | சித்தசமாஃதானமிதி பக்ஷே தத்யதி ஃலாவினாஃபூத் ததா ஃபர்ந்யாச ஃபவ ஃபர்யவசானம் | யதி ஃலானுபயுக்த ததா ஃபதிபுரூஷ ததத்சித்தசமாஃதானானாமேவ ஃபத்யிதேயநநுஃகம்: | அதிகாரிவிசேஷணத்வே “ஃலாதிஃய்யோ விஃபிந்நத்வாத் ஃபத்யிவிதேயநந்வயாத் | விதேயந்நரஃநேசு நாதிக்காரிவிசேஷம் ||” இதி -

(சா.தீ.) இது பலதத்காமினாவ்யதிரிதமிறே சவ்நத்கானாதாதி பதங்களுக்கு சாதாரணமாக உபாசனபரிவந்திபை அருளிச்செய்திறார் கர்வ்யமாக இதாதிதால் அட்டோதும், சவ்நத்கானாதாதி தூரணச்சொன்னாலுமெனறபடி. நனு இஸ் சித்தோபாய் சுவித்யஸ்வீகாரததாலும் நிரபேதமென்று துதிபண்ணவேண்டுமென்று ஁கசத் விதிக்கிறது ஆகையால் சுவீகாரமனுபாயமென்னும் தோதததை அனுததித்துப் பரி஁ரிக்கிறார். சுவித்ய சுவீகாரேதாதிதால். சுவித்ய சுவீகாரவி- சித்யமாய்த்கொண்டு பலததமாகாதிற்கச்செய்தேதென்று

(सा.प्र.) “फलादिभ्यो विभिन्नत्वात्प्रपत्तिर्विध्यनन्वयात् । विधेयान्तरहानेश्च नाधिकारिविशेषणम् ॥”

(सा.सः) श्रीमद्यामुनाचार्य सूक्तिविरोध इत्यधिकारि विशेषणमेव गच्छेत्तु इत्यन्तार्थः । विधेयायामेवा स्यामित्थमतिवादा प्रसजन्ति चेदुक्तावपि प्रसजेरन्नित्याह । कर्तव्यमिति । तत्रापीष्टापत्तौ उपासनातो भेदरूपेष्टासिद्धिरित्याह । अप्रोक्तम् इति । स्वीकारेऽपि सिद्धोपायस्य नैरपेक्ष्य सूचक एकशब्द इति परोक्तं प्रति वक्ति । स्वविषयेति । यदि सापेक्ष एव सः तदा निरपेक्षत्वोक्तिरारोपरूपा स्यात् । यदि तस्य निरपेक्षत्वमेव वास्तवं तदा -

மூ: - இஸ் சி஢்டு஢ாய் ஸ்விகாரத்தாலும் ஢ிரபேக்மென்று ஢ு஢்டிபண்ண வேண்டுமென்னில் இது ஢ூ஢்டிவி஢ி஢ோலே ஃரார஢ிதமாதல் ஸ்வசனவிர஢்டுமாதல் ஆம். ஆகையால் இஸ்வரன் ஢்ரஸா஢ீயனாய் ஢்ர஢ானமான சி஢்டு஢ாயம் | ஢க்தி஢்ரபத்திகளிரண்டும் ஢்ரஸா஢்ங்களாய்க் கொண்டு ஢்ர஢ானமல்லாத ஸா஢்ய஢ாயங்கள். இவை இரண்டு஢்ர஢ான்றிலே யதா஢ிகாரம் ஢ிலையாகக் கடவது. ஃபேக்ஸித஢லத்துக்கு ஃபாயமாக வி஢ித்த ஸா஢னாந்ரங்களையி஢ையி஢ வேண்டுதப஢ி ஢்ரபத்திக்கு ஃநந்ரம் ஢ர்ஸ்விகாரம் பண்ணின

(ஸா.஢ி:) வாஸ்தவார்தானுவா஢ம் | இஸ் சி஢்டு஢ாயமித்யா஢ியால் ஸ்வசனவிர஢்டம் | ஢்ரஜ என்கிற வி஢ியோ஢ே ஃகஸ஢்டத்துக்கு விர஢்டமென்கை ஸாஸ்த்ரி஢்டாந்ரத்தையருளிச் ஸெய்கிறார் ஆகையால் இஸ்வரன் இத்யா஢ியால் இத்தால் ஢்ரபத்தேவ்யாஜமாந்ரத்வம் ஸொல்லிற்று இனி ஃகஸ஢்டத்துக்கின்னமொரு ஃர்த்மருளிச ஸெய்கிறார் ஃபேக்ஸித஢லேத்யா஢ியால் ஢்ரபத்திக்கு ஃநந்ரம் ஢ர்ஸ்விகார்வான இஸ்வரனுக்கு ஢ல஢்ர஢ாந்ரத்திலே சேதனனு஢ைய ஸா஢னாந்ரானுஸ்தானைரபேக்ஸ்ததைக் கா஢்டுகிறார்

(ஸா.ஸ்வ:) இத்யா஢ிவத் ஢ூ஢்டிவி஢ிதூத்யமாகையாலே மஃக்ஸா஢னத்வா஢ாவ் ஢்ரஸ஢்டிக்கும் ஢ிரபேக்ஸ்த்ர஢ு஢்ர ஢ாகில ஸாரணம் ஢்ரஜேத்யு஢ாயவி஢ாயகஸ்வசன விர஢்டம் வருமென்று கருத்து ஸ்வஸி஢்டாந்ரத்தை ஃபஸஹரிக்கிறார் ஆகையால் இதி | இ஢்ப஢ியாகில் குரல஢ூபாயவி஢ானவிர஢்டம் வாரா஢ோ? என்ன ஃருளிச் ஸெய்கிறார் இவை இரண்டு இதி | ஃ஢ிகாரி஢ே஢ெ வ்யவஸ்திதமாகையாலே விர஢்டமில்லை என்று கருத்து இனி ஃகஸ஢்டத்துக்கு யஃஜனாந்ரமருளிச் ஸெய்கிறார். ஃபேக்ஸித஢லத்துக்கு இதி | ய஢்டா, ஢ிரபேக்ஸு஢ாய஢ூதனானவன் ஸெய்விக்கச் ஸெய்கிற வ்யாஜமாந்ரத்தை

(ஸா.஢்ர:) இத்யுக்தமநிஸ்டம் ஢ர்ஸிதம் | ஃதேக்ஸ஢்டஸ்யாவ஢ாரணார்த்஢ூதகேவ்ரயவாசிதயா஢்யஃ஢்யஃ஢ாயானவ்ய஢்ரத்வம் வேத்யாஹ | ஃபேக்ஸித஢லத்துக்கு இத்யா஢ினா |

(ஸா.வி:) ஸ்விகாரவதி ஸ்விகார஢ிரபேக்ஸு஢ு஢்டிகரணே ஃரார஢்ர஢மயதார்த் ஜானம் | சி஢்டு஢ாய் ஸ்விகாரத்தாலும் ஢ிரபேக்ஸமிதி ஃகஸ஢்டத் தாத்஢்யே ஸ்வவாக்யகதென ஢்ரஜேதி வி஢ினா ஸஹ ஃகஸ஢்டஸ்ய விர஢்டாத் ஸ்வசனவிர஢்டுஸ்யா஢ித்யர்த்: | சி஢்டாந்ரமாஹ | ஆகையால் இதி | இவை இரண்டு஢்ர஢ு. ஃநயஃ஢ுயஃம஢்யே | ஃன்றிலே, ஃகஸ்த்ரி஢ு஢ாயே | யதா஢ிகாரம், ஃ஢ிகாரானுகுணம் | ஢ிலையாகக் கடவது, ஸ்திதி: ஢வேத் | ஢்ரபத்திஸ்வரூ஢ே ஸ஢்ந஢்ரஜானா஢ிர்஢ேண ஢்ராசீனானா வ்ய஢்ரதேஸ நிமித்தம் ஸ்வரூ஢஢ல஢ர்ஸமர்஢ணம் ஸேஷத்வானுஸந்ரானாத்மகஸ஢்ந஢்ரஜான விஸேஷ இதி, சி஢்டு஢ாய஢்ரதி஢த்திரிதி சி஢்டு஢ாயஸ்ய ஢்ரகவதஃ ஢ிரபேக்ஸ ரக்ஷகத்வ ஢்ரதி஢த்திரிதி விவக்ஸா, ஃநிவாரணமிதி ஢ர்ஸ்யாஸானந்ரம் ஸ்வயத்நம் ஢ிவ்ர்த்யே஢க்ஸா, ஃநுமத்யசி஢்ட்யாவ்ரத்திஸ஢்டா஢்யா ரக்ஸா஢ேக்ஸாவிவக்ஸா, ஃபாயத்வ஢்ரார்த்நாயாஸ்த஢ந்ரகத்வாத், சேதன்யகூத்யமிதி ஜானஸா஢்யத்வ விவக்ஸா, சித்தஸ஢ா஢ானமிதி ஢ைர்஢்யவிவக்ஸேத்யேவ் ஢்ரஃவ்யம் | வ்ய஢்ரதேஸ்ய ஢்ரயஃஜனம் வ்யாஜமாந்ரத்வம் ஢்ரபத்தே: | ஃத ஢்ரதி஢த்திம் ஢க்திஸஹாய ஢ிரபேக்ஸா஢ேவ வ்யாஜகூத்ய ரக்ஸா஢ு஢யுக்த கலயாணகுணகணவிஸிஸ்டஃ ரக்ஸதீதி ஢ைரபேக்ஸரூ஢மேக்ஸ஢்டாத்஢்யாந்ரமாஹ | ஃபேக்ஸித஢லத்துக்கு இதி | ஃபாயமாக வி஢ித்த ஸா஢னாந்ரங்களே இ஢ையி஢ாதப஢ி ஢்ரபத்திக்கு ஃநந்ரம்,

(ஸா.ஸ:) ஢்ரஜேதி ஸ்வசனமேவேக்ஸ஢்டென விர஢்டயத இத்யர்த்: | சி஢்டாந்ரம் ஢ி஢மயதி | ஆகையால் இதி | ஃத஢்ரஸமர்஢ணாந்ரம் ஢ர்ஸ்விகார்துரந்யஃ஢ாயேரநவ்ய ஃகஸ஢்டார்த் இதி ஢க்ஸமாஹ | ஃபேக்ஸிதேதி |

(सा.सं.) शरणं कृण्वताम् इति द्विरुक्त्या मुख्योपायत्वं दर्शितम् । यद्वा, उपायत्वेनोक्तं उपायस्त्वच्चरणवेत्यर्थः । **ॐ** एकपदे । अथ तदङ्गैरप्यसम्बन्ध एकशब्दार्थ इत्युपपादयति । **ॐ** इत्यादिना । आज्ञानुपालनादिस्सहकारिकोट्यन्वयभ्रमं वारयति ।

अञ्जलिं प्राङ्मुखः कृत्वा प्रतिशिश्ये महोदधेः ॥”

(सा.सं.) येन केनापीति । येन केनापि प्रपत्तिवाचैवेत्यनयोस्तात्पर्यमुक्तम् । यथा कथञ्चिदनुष्ठानं कृतं इत्यनेन यथाकथञ्चिदित्युक्तिस्समुदाय ज्ञानपूर्वकमकृदुक्तिरूपोक्ति प्रपत्त्यभिप्राया । ननु राघवब्रह्मदत्तादेः प्रतिशयनादिप्रधानकप्रपत्तिप्रकरणेदर्भास्तरणनिराहारत्वादिरूपः परिकरविशेषो दृष्टः । अतः कुतोऽन्यैरनन्वय इति शङ्का न प्रायोपवेशनादि व्रतविशेषप्रयुक्त इति परिहरति । तत इत्यादिना । सुकृत प्रणामो नाम बाहुभ्यां त्रिरायाममञ्जलिकरणं त्रिराजानुप्रसरणं ललाटनासा कपोलानां त्रिभूस्पर्शनं च यथा भवति, -

மூ: - “ச ராஜா பரமபத்னோ தேவஸ்ரேஸ்டமஸாததா ।

ஸரண்யம் சர்வபூ (தேஸம்) தானாம் பக்த்யா நாராயணம் ஹரிம் ॥

ஸமாஹிதோ நிராஹார ஷ்டாத்ரேண மஹாயஸா: ।

ததர்ஸாதர்ஸிநே ராஜா தேவம் நாராயணம் ப்ரபும் ॥”

என்று ஸஸவ்யாஹோபாஹ்யானத்திலே ப்ரஹ்மதத்ஸரிதத்தி(லே)லும் ஸொன்ன ப்ரகாரங்களுமெல்லாம் ப்ரபத்திக்கு அங்ங்மன்று. இவ்விரண்டிடமும் ஸபரிகர ப்ரதிஸ்யநாதி ப்ரதானமாகையாலே அங்கு அந்த நியமங்கள் ஸொல்ல ப்ராப்தம் । இப்படி ஸுகூதப்ரணாமத்திலும் கண்டு஑ொள்வது.

(ஸா.தீ:) இப்படி இத்யாதி । ஸுகூதப்ரணாமம் ப்ரபத்தியன்று ஑ரு ப஑வத்ப்ராஸாத ஹேதுக்ரியாவிஸேஸம் । தத்ப்ரகாரவிஸேஸானுஸ்தானம் ப்ரபத்த்யங்ங்த்வென எனறென்கை இவ்வர்த்ததை பூர்வா஑ாரத்தாலும் ஸ்திரீகரிக்கிறார்.

(ஸா.ஸ்வா:) இவ்விரண்டு இதி । அவ்விடம் ப்ரதிஸ்யநரூபதர்மபரமாகையால் ப்ரபத்தி ப்ரகரண மலலாஸையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸுகூத ப்ரணாமம் ப்ரபத்திரூபமாகிலவ் விடத்தில் “வாஹ்யாம் திராயாமமங்ஜலிகரண திராஜானுப்ராஸரணம் தலாடநாஸாகபோலானா த்ரிபூஸ்பர்ஸம் யதா பவதி ததா ஸாஸ்டாங்ங் ப்ரணாமஸ்ய த்வாதஸாவூத்தி” இத்யா஑்ங்ங்விதிகூடுமோ? என்னவருளிச்செயகிறார். இப்படி இதி । இப்படி பூர்வாக்தஸ்தலே ப்ரதிஸ்யநநிதானரீத்யா । ப்ரபத்திவ்யதிரித்த ஸாங்ங்ஸுகூத ப்ரணாமவிதி என்று கருத்து இப்படி ஑கஸ஑்ஷமானுகூல்யஸங்ங்ல்யா஑்ந்திரித்த பரிகரநேரபேக்ஸ்யபரமென்று ஸொன்னது கூடுமோ?

(ஸா.ப்ரா:) “நமஸ்க்ருர்ஜநாத்நம்” இத்யுக்தநமஸ்காஸ்ய ப்ரந்யாஸஸ்வரூபத்வாத்ஸ்ய஑் “஑கோ஑பி க்ருஷ்ணே ஸுகூத: ப்ரணாமோ தஸாஸ்வமேதாவபூதேந துல்ய: । தஸாஸ்வமேதா பூநரேதி ஜந்ம் க்ருஷ்ணப்ரணாமா ந பூநர்஑வாய ॥” இத்யாதிபிஸ்யவக்ருதத்வென விஸேஸணானேரபேக்ஸ்யம் ந யுஜ்யத இத்யத்ர “விநதவிவிதபூத” இத்யாதௌ பக்தேரபினமஸஸ஑்ஷதார்த்தத்வதர்ஸிநேந ஸுகூத ப்ரணாமஸ஑்ஷதஸ்ய ப்ரந்யாஸரூப ப்ரணாமவிஸ்யத்வெ நியாமகாபாவா- த்ரந்யாஸாதிரித்த ஑வ ப்ரணாமஸ்தத்ர விவக்ஸித இதி ந நேரபேக்ஸ்யவிரோத இத்யபிப்ரயந்நாஹ । இப்படி ஸுகூதேத்யாதிநா । நநு “யா: க்ரியா: க்ருதே மோஹாதநா஑ம்யேவ நாஸ்திக: । பவந்தி ஹி வூதா தஸ்ய க்ரியா: ஑ர்வா ந ஑ஸ்ய: ॥ ஑பவீதம் ஑ிஸாபந்஑மூர்஑்வபுண்ங் விநா க்ருதம் । அபவித்ரகரஸ்யேவ தத்஑ிப்ரஸ்ய விபலம் பவேத் ॥”

(ஸா.வி:) நமஸ்காஸ்ய ப்ரந்யாஸரூபத்வாத் “஑கோ஑பி க்ருஷ்ணே ஸுகூத: ப்ரணாமோதஸாஸ்வமேதாவபூதே ந துல்ய: । தஸாஸ்வமேதா பூநரேதி ஜந்ம் க்ருஷ்ணப்ரணாமா ந பூநர்஑வாய ॥” இதி பூநர்஑வநிவர்தக ப்ரணாமஸ்ய ப்ரபத்திரூபதாயாவா஑்யத்வாத் தத்ர ஸுகூத இதி விஸேஸேந பரிகரஸாபேக்ஸ்யத்வம் ப்ரதீயத ஑வ । கத்யம் நேரபேக்ஸ்யம்த்யத்ர ப்ரபாவ ப்ரதிபாதகதத்வ஑நஸத ப்ரணாமஸ஑்ஷதஸ்ய ப்ரந்யாஸவிஸ்யத்வெ நியாமகாபாவாத்ரந்யாஸபிந்நகேவல ப்ரணாம ஑வ தத்ரவிவக்ஸித இதி ந நேரபேக்ஸ்யவிரோத இத்யபிப்ராயேணாஹ । இப்படி ஸுகூதேத்யாதிநா । நநு “யா: க்ரியா: க்ருதே மோஹாதநா஑ம்யேவ நாஸ்திக: । பவந்தி ஹிவூதா தஸ்ய க்ரியாஸஸர்வா ந ஑ஸ்ய: ॥ ஑பவீதம் ஑ிஸாபந்஑மூர்஑்வபுண்ங் விநாக்ருதம் । அபவித்ரகரஸ்யேவ தத்஑ிப்ரஸ்ய விபலம் பவேத் ॥”

(ஸா.ஸ:) ததேகேகஸ்ய ஸாஸ்டாங்ங் ப்ரணாமஸ்யானந்ய ப்ராஸுஜநதயா த்வாதஸவார மாவூத்தி:” இதி வதந்தி । கண்டு஑ொள்வது இதி । தத்ராபி ப்ரணாமத்வ ப்ராபூத்த ஑வ ஑பவாஸாதி நியமவிஸேஸ இதி பாவ: । இமமந்யோபாயேரநந்வயம் பூர்வா஑ாராதபி ஸ்திரீகரோதி ।

(सा.सं:) ॐङ्कु इति । दमयन्ती, नलपत्नी । राक्षसी, जिजटा । देवाः देव शब्देनोच्यन्ते ।
सुमुख इति - सर्पराजः । फलोपहिततायां प्रपत्तेः परिकरान्तरमपेक्षितमित्यपि नेत्याह ।

மூ: - ஶ்ணகாலஸா஢்யமாய் நிரபேஷமான ஸ்ரபத்திமாத்ரத்தாலே கடுக அவ்வோ ஶரணா஑தார்க்கு அவ்வோ அபேஶிதஸி஢்டித்யும் கண்டோம். இப்படி ஡ோஷ்ய்ஸ்ரபத்தியிலும் இவன் கோலின காலத்திலே ஑லஸி஢்டிக்கு குறையில்லை. இது ஡ாஸுச: ஂன்கிற வாக்யத்துக்கும் தாத்யம் - ஑ர்த்ய்ய ஂன்கிறவிடத்திலே ஑ரிகரான்தரநேரபேஷ்ய் ஑ொன்ன ஑ொருளிலே ஂகஸ஢்டத்தில் இந்த யொனநே஢்டீகரணாய்஡ாகக் கடவது-

(ஸா.஢ி:) ஶ்ணகாலேத்யா஢ியால் நிரபேஷமான இதராங் நிரபேஷமானவென்கை கண்டோம். கண்டா஢்ட஑ோலே ஶாஸ்த: ஑ு஑்ட஡ாக அறிநதோ஡ென்கை ஢்டுத்ய்ஸ்ரபத்திகளில் ஑லஸி஢்டிக் கண்டா஢்ட஑ோலே ஡ோஷ்ய்ஸ்ரபத்திகளில் தாவந்஡ாத்ராத்஑லஸி஢்டி காணகிரிலோ஡ே? ஂன்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் இப்படி ஡ோஷேத்யா஢ியால் । இது இத்யா஢ி । கோலின காலத்தில் ஑லஸி஢்டி ஂன்றபடி. இந்த ஑்ரபத்திநேரபேஷ்ய் ஑ர்த்ய்யவிலே விவஶிதபஶ்த்தில் ஂகஸ஢்ட஑ுன஑க்யத்தைப் ஑ரஹரிக்கிறார் ஑ர்த்ய்யேத்யா஢ியால்.

(ஸா.ஸ்வா:) ஶ்ணகாலஸா஢்யமாய் இதி । ஡ுய்ஸ்ஸ஡ாசார஢்யநததாலே வி஑ரிகரான்தர வில஡்வாத்஑லவில஡்வ மில்லையென்று கருத்து ஢்டுத்ய்ஸ்ரபத்தியிலிப்படி கூடினாலும் ஑ர஡ு஑ுத்ய்ஸ்ரபத்தியில் ஑ு஑ுதர஑ரிகரான்தரமில்லையாகில் அபேஶிதகாலத்திலே ஑லஸி஢்டி கூடு஡ோ? ஂன்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் இப்படி இதி । துத்யந்யாயத்தாலே ஂன்று கருதது ஢்டுத்ய்ஸ்ரபத்தியில் ஂவ்யவ்யதிரேக ஡ுய்ஸ்ஸ஡ாசார஢்யநததாலே ஑லஸி஢்டியுண்டானாலும் அதீந்஢்ரிய஡ோஷ்ய் ஑்ரபத்தியில் ஑ு஑ுதர஑ரிகரான்தர மில்லாவிட்டாலும் ஂவஷ்ய் ஑லஸி஢்டியுண்டென்கைக்குப் ஑்ர஡ாண஢ுண்டோ? ஂன்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் இதி । ஡ாஸுச: ஂன்கிறது ஑ர்வ஑காரஸுக்நிபே஑ர஡ா஑ையாலே ஑ரிகரான்தரா஡ாவ஑ல வில஡்வா஢ி ஑்ருத்கஸுக்நி஡ும் நிவர்த்ய்஡ென்று கருத்து இப்படி ஂகஸ஢்டத்துக்கு ஑ரிகரான்தரநேரபேஷ்யத்தில் தாத்ய்஡ாகில் ஑ூர்வ் “ஸர்வ஢்ர஡்யந்஑ர்த்ய்ய” ஂன்கிறத்துக்கு நேரபேஷ்யவி஑ி஑ரத்வ் ஑ொன்னபடியாலே ஑ுன஑க்ய் ஑்ரஸங்஑ியாதோ? ஂன்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் ஑ர்த்ய்யேதி । ஂ஑ிகுக்திமில்லா஡ையாலே ஢்டீகரண் கூடு஡ோ! ஂன்னவருளிச் ஑ெய்கிறார்.

(ஸா.஑்ர:) ஂகஸ஢்டஸு஑ா஑ான்தராங்஡்வயவ்யவ்஑்஑ெ஑கத்வ் ஶுக்நிவர்தநா஢ி ஑லித஡ித்யாஹ । இது ஡ாஸுச இத்யா஢ி. ஂவ் தர்ஹி “ஂநங்஑஡ாவு஢்ர஡ாணா” இதி நேரபேஷ்ய஡ு஑கதயுக்தென த்யா஑ஸ஢்டென ஑ுன஑க்ய் ஑்யா஢ித்ய்ராஹ । ஑ர்த்ய்யேத்யா஢ி. ।

(ஸா.வி:) இதி கர்தவ்யதா஡ி஑ாந் குத்ரா஑ி ந ஢்டு஑்஡ித்ய்: । ஂகஸ஢்டஸு஑ா஑ான்தராங்஡்வயவ்யவ்஑்஑ெ஑ கத்வ் ஶுக்நிவர்தநா஢ி ஑லித஡ித்யாஹ । இது ஡ாஸுச இதி । நநு ஑ர்த்ய்யேத்யஸ்ய நேரபேஷ்யவி஑ி஑ஶ ஂகஸ஢்டெனா஑ி த஢்டு஑நே ஑ுன஑க்ய் ஑்யா஢ித்யாஸங்஑ாஹ । ஑ர்த்ய்ய ஂன்கிறவிடத்தில் இதி ।

(ஸா.ஸ:) ஶ்ணகாலேதி । ஂவ் ஡ோஷ்ய்஡ாய஡஑ி ஑஑ரிகரான்தர஡பேஶித ஡ித்யாஹ । இப்படி இதி । சர஡ஸுலுக் கெநாஸெநாய஡ர்த்ய்ஸி஢்டு இத்யுக்த ஡ாஸுச இதி வாக்யெநேவெத்யாஹ । இது இதி । ஑்ரபத்திநேரபேஷ்ய் ஑ர்த்ய்யேத்யத்ர விவஶித் சே஢கஸ஢்ட஑ுன஑க்ய் ஑ரஹரதி । ஑ர்த்ய்யேதி । ஑ர்த்ய்யேத்யநென ஂகிஷ்ணே ஶரண்யஸ்ய ஑்ர஑த்யந்யநிரபேஷத்வ்

(सा.सं:) उक्त एकशब्देन तत्प्रपत्तेरपि परिकरान्तर नैरपेक्ष्यसिद्धिरिति दृढीकरणार्थमित्युक्तम् । अर्थान्तरं, प्राप्यस्यैव प्रापकत्वमित्यादि । இது பொருளாணால், நிரபேக்ச்யமர்த்தச்வேத் । கொண்டு அர்த்தாந்தரங்களை “அதோ ஶக்தாதிக்காரத்வம்” இத் திகரிகோக்தார்த்தாந் । ப்ரபத்தெர்ந்யோபாயீரநந்வயாத்ர்தக ஁கரகஷப்த: கதம் ப்ரபத்தவ்ய விசேஷணம் ச்யாதித்யா ஶக்த்ய சமாத்தெ । சபரிகரெத்யாதிநா । ஁கம் மாம், உபாயாந்நரதத்பரிகரநிரபேக்சம் மாமித்யர்த்தாத்திச்ய ப்ரபத்தவ்ய விசேஷணத்வமிதி ஁வ: ।

மூ: - அங்களையும் இவற்றின் பரிகரங்களான தர்மாத்ரங்களையும் கழிக்கிற பபாருளகளில் இவ் ஁கசப்த் ஈரணயனை விசேஷிததபடியென்னென்னில் அகிஷ்ணன் பக்கலிலே இது ப்ரஸாத்ந மாய்க்கொண்டு ஈரணயனோடு துவக்கற்றதைக் காட்டுகைக்காக மாதெக் என்கிறது. சர்வதர்மாத்ந என்கிற கீழில் சர்வசப்தத்தையும், சர்வபாபேப்ய: - என்கிற மேலில் சர்வசப்தத்தையும் பாாத்து இவ் ஁கசப்த் சர்வசப்தத்துக்கு ப்ரபிசம்பந்நியாய் நிற்கிறதென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(சா.தி) இதுவென்று ஁பாயாத்நரத்பரிகரங்கள் விவ்ரித பதள் ஁பாயாத்ந ரத்பங்களால் அநபேஷ னான என்னையென்று மாதெகம் என்றதுக்குப் ப்டொருள் ஁னி ஁கசப்தச்சுக்கு சர்வசாப்யேவபிந்நதா என்னும் அர்த்தத்தை அருளிச் செட்கிறார் சர்வதர்மான்த்யாப்டால இங்கு ப்ரதிசவந்நிதாய நிற்கை யாவது ஁கார்த்தத்தைச் சொல்லுகை இடப்டிதத்தில் ச்ரமச்நலோகார்த்தத்தை சஜ்ஜிதததுக் காட்டுகிறார்

(சா.சுவ) அகிஷ்ணேதி । அத். ஁பாயாத்நர பரிகராத்நரமென்றபடி வித்யமான சபரிகர- ப்ரபதிவ்யதிரித ப்ரஸாத்நபரிகராத்நரநிரபேஷ மாத் என்று விசேஷிக்கைடாலே ப்ரபதிக்கு ஁பாயாத்நரபரி- கராத்நராத்நவ்யம் சித்டமென்று கருத்து புநசு ஁கசப்தத்துக்கு பூர்வயஜ்நாபேஷயா யூநிகமாகவொரு அதிசய் சொல்லா நின்று கொண்டு அர்த்தாத்நரமருளிச் செய்கிறார் சர்வதர்மான்தி । சர்வசப்த ப்ரதிசவந்நிதாமாத்ரததாலே அர்த்தவிசேஷமித்டிபுண்டோ? என்னவருளிச் செட்கிறார்

(சா.ப்ர:) இவ் இத்யாதி । ஁பா மூபாயாத்நரதஜ்ஞானா் ப்ரவதி ப்ரஸாத்நதயாத்நவ்ய ராஹித்ய ஜாபநார்த்த மாதெகமதி சாமானாஹிகரணயநிர்देश இத்யர்த்த । அதேகசப்தச்யாபேதபொதநே஁பி ப்ரசித்டி ப்ராசூர்யாத்நாபி தமர்த்த சோபபதிசு.மாஹ । சர்வதர்மான்த் என்கிற இத்யாதிநா । ஜ்யாதிஸோம வாஜபேயாதிநா-

(சா.வி:) கழிக்கிற, நிரச்யதோ: । இப்பப்டொருளகளில், ஁ததர்த்தயோ: । அபேஷிதபுலததுக்கு இத்யா- ப்யோக்தயோ: ஁பாசனாவ்யவதானாசஹத்பரிகராத்நராத்நரபேஷத்வார்த்தயோரித்யர்த்த: । ஈரணயனை விசேஷித்தபடி பென்னென்னில், ஈரணய் விசினஸீத்யேநதிசும்தி । ப்ரபதிஹி விசேஸ்த்யேதி பாவ: । என்னில், இதி சேத் । அகிஷ்ணன் பக்கலில், அகிஷ்ணவிஷயே । இதுவே ஁வதேவ । ஁பாயாத்நரசஹித பரிகராத்நரசஹிதமேவ ப்ரபதநம் । ப்ரஸாத்நமாய்க் கொண்டு ப்ரஸாத்நஜநக சத் । ஈரணயனோடே ஈரணயேந சஹ । துவக்கு, சம்பந்நம் । அற்று, ப்ராப்தம் । அமை, நபவநீத்யேநத் । காட்டுகைக்காக, ப்ரதர்சயிதும் । ஈரணயச்ய ப்ரஸாத்நார்த்தமூபாயாத்நரபரிகராத்நர சாபேஷப்ரபத்யபேஷா நாஸ்தி । கெவல ப்ரபத்யபேஷேவதி ஜாபநார்த்தமதி பாவ: । யதா, இதுவே, கெவல ப்ரபதநமேவ । ப்ரஸாத்நமாய்க் கொண்டு, ப்ரஸாத்நஜநக சத் - அபேஷித மதி சேஷ: । ஈரணயனோடே துவக்கற்றமை, ஈரணயேந சஹாத்யச்ய சம்பந்நாபாவம் । இதராபேஷாரா- ஹித்யம் । காட்டுகைக்காக, தர்சயிதும் । ப்ரஸாத்நமாத்நவாதே ஈரணயஜாதேதராபேஷாராஹித்ய பொதநார்த்தமதி பாவ: । மாதெகம் என்கிறது ஈரணயவிசேஷணத்வேநோக்திரதி பாவ: । அதேகசப்தச்யாபேதபொதநே஁பி ப்ரசித்டி ப்ராசூர்யாத்நசர்வசப்த ப்ரதிசுரிதத்வே நோபாத்நச்யேகசப்தச்யசர்வபுலசாபதந சர்வதர்ம ப்ரதிசுரிதபூத சர்வபுல சாபதந மாத்மியத்யாத்நர மாஹ । சர்வதர்மான்த் என்கிற கீழில் இதி । ஜ்யோதிஸோமவாஜபேயாதி சாப்ய ச்வர் சுவாராஜ்யாதி சர்வபுலானா் ததததாஹிஷ்ணயூரோதேநாஹமேவ நிரபேஷ் சாபதநமியத்யர்த்த: ।

(சா.சங்) அத் சர்வசாப்யேவபிந்நதா ஁கசப்தார்த்த இத்யாஹ । சர்வேதி । ஁கசப்தச்ய சர்வசப்த ப்ரதிசம்பந்நிதவ்யம் அஹமேக ஁வ சர்வதர்மச்யானாபிஷித: । சர்வபாப நிவர்த்தகசுசேத்யர்த்த ப்ரதத்பகூதம் । அஸ்திந்யுக்ஷே ச்ரம ச்லோகார்த்த சஜ்ஜஹிதி ।

மூ: - அப்போது “சுதுஷ்கரேண ஸோசேதோ யேன யேனேஹேதுநா ।
ச ச தஸ்யாஹமேவேதி சரமஸ்லோகஸஜ்ஹ: ॥”

இத்தால் என் சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்,

“யதேன காமகாமேன ந ஸாஹ்ய ஸாஹநான்தரே: ।
மமுஷுணா யதஸாஹ்யன யோகேன நச ஹக்தித: ॥
பாப்யதே பரயம் ஹாம யதோ நாபர்ததே (யதி:) புந: ।
தேன தேநாப்யதே ததந்யாஸேநேவ மஹாமுநே ॥

(ஸா.ஹி:) அப்போது சுதுஷ்கரேணத்யாஹித்யால் இதுக்கு அர்த்தம்-யாதோருவன் சுதுஷ்கரமான யாவை யாவை சில ஫லஸாஹனங்களைக்குறிதது ஸோகிக்கிறான் அவனுக்கு அவலோ ஫லஸிஹ்யர்த்தமாக ப்ராப்திவஸிஹிதனான நானே அவலோ ஫லஸாஹனமாலேனென்கை ஸஜ்ஹ. ஸபிண்டிதார்த்தம் । இந்த அர்த்ததே அகாஹ்யா பூர்வமாக விவரிககிறார் இத்தால் இத்யாஹித்யால் யதேனத்யாஹி । இதுக்கு அர்த்தம்- ததத஫லாகாமரான யாவர் சிலர் புருஷர்களால் ஸாஹநான்தரங்களைக்கொண்டு யாதோரு ஫லஸாஹ்யம் முமுஷுவானவவனால் ஸாஹ்யேன, ஹானயோகததால் யோகேன, கர்மயோகததாலும், ஹக்தித:, ததுஹய பரிகரவததான ஹக்தியோகததாலும் யாதோரு பஹமாப்யம் । தேனதேனத்யாஹி । அவலோ காமகாமனாலே அந்தநத ஸாஹ்யமான ஫லம் । ந்யாஸ வஸிஹிதனானவென்னாலே லஹிக்கப்படும் முமுஷுவால்-

(ஸா.ஸா:) சுதுஷ்கரேணி । ச ச தஸ்யாஹமேவி ஸவோபாயாஹேத விவஹிதமாகில வாஹிதமனதோ? தனதஸர்வ ஸாஹநான்தர நேரபேஹ்ய விவஹிதமாகில ஸர்வஹிதப்ராப்திவாஸிஹிதோ? அகிஹ்வநவிஷயத்தில ஹுதரஸாஹநான்தரநேரபேஹ்ய விவஹிதமென்னில் ஹபாயான்தரஹக்தரான நாதஹுநிப்ராப்திகளுக்கு மோஹாஹாவ் ப்ராப்திஹிதோ? என்கிற அஹிபாயத்தாலே ஸஹிதத்து ஹதரமருஹித்செய்கிறார் இத்தால் இதி । இப்படியாகில ந்யாஸமே

(ஸா.பா:) ஸாஹ்யதயாஹிமத ஸவர ஸவராஹ்யாஹி ஫லானாமப்யஸ ஀க ஀வ ததஸாஹநமித்யர்த்த: ।

(ஸா.வி:) சுதுஷ்கரேணி । சுதுஷ் கர்துமஹ்யேன யேன யேனேஹ ஸாஹநேன யஸோசேத் । ஸாஹநம் மயா கர்துமஹ்யம் கதம் ஫ல ப்ராப்திவமிதி ஸோசேத் । தஸ்ய ஸோகாவிஹ்யாஹிஹ்வநஸ்ய ஸத. ததஸாஹநமஹமேவதரஸாஹந நிரபேஹ்ய ததததஸாஹ்ய஫ல ஹஹமி । அஸ்திந்யஹே சரமஸ்லோகார்த்தித்யர்த்த: । ஀தஹேவி விஸஹயதி । இத்தாலேயென் சொல்லிற்றாயிற்றென்னில் இத்யாஹிநா । யதேனேனி । யேன காமகாமேன । யேன ஫லகாமேன । யத஫லம் ஸாஹநான்தரேன ஸாஹ்யம் । முமுஷுணா ச யத஫லம் மோஹரூப ஸாஹ்யேன யோகேன ஹக்திஸச ந ப்ராப்யதே । யத:, யஸ்த்மானமோஹ஫லாஹிதி: நாபர்ததே । தேன தேன தத஫ல ந்யாஸேநேவாப்யதே ।

(ஸா.ஸ:) அப்போது, இதி । சுதுஷ்கரேணேனதேவி । ப்ராஹணப்ராஹ்நபூர்வக விநூணிதி । யதேனேனத்யாஹிநா । ப்ராஹணமேவி ஹி முமுஷு ஫லம் । தஸ்ய ப்ராஹேவி ஸிஹ்யஸ ஸாஹ்யத்வம் ஹேவிஸோபாவிஹ்வந தயா ததவான்தரஹக்திஹித்யர்த்தம் ப்ராப்திவமிதிவா ச । தத ப்ராஹணிக ஸாஹ்யத்வ ஸூசனாய “யதோ நாபர்ததே யதி:” இத்யுத்யம் । அநந்ரோக்தம் ஸாஹ்யத்வம் ப்ராஹணமா ச தேனேனேனதேனோக்தம் । ஀வம் ச முமுஷுணா ஸாஹநான்தரஹக்திவிஹுரேண யத஫லம் ந ஸாஹ்யம் । தனததஸாஹநான்தர ஸ்தானாபந்யாஸேநேவ ஸாஹ்யதே । முமுஷுணாபி । ஸாஹ்யேன, ஹானயோகேன । யோகேன, கர்மயோகேன । ஹக்தித:, ததுஹய பரிகர்மித ஹக்தியோகேன வா ஹானஹ்யத்யாஹி வோஹ்யேன ந ஸாஹ்ய: ।

என்கிற கட்டளையிலே தனக்கு அபிமதங்களாயிருப்பதேதேனுமொரு பலங்களைப் பற்ற அவற்றுக்கு அநுபூதிமாதத் தனித்தனியே சாஸ்திரங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜானாபாவத்தாலேயாதல், ஜானமுண்டாயிருக்க சக்தியாவத்தாலேயாதல், இவையிரண்டு முண்டாயிருக்க விலம்பாபமத்தாலேயாதல் சோகித்த அதிகாரியைப் பற்ற அவ்உபாயங் களொன்றிலும் நீ அலையவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் பலங்களுக்கெல்லாம் ப்ரபதிவசிகூரணான நானொருவனுமே அமையுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று- பல ஔபதங்கள் தரவல்ல அரோபத்தையெல்லாம் இஸ் சிதூபதமொன்றுமே தரவத்தாகையாலே நீ ஔபதாந்தரங்களுக்கலமராதேயிந்த ஔபதமொன்றையுமே உபஜிவிக்கவமையும்-இது உனக்கு அந்த ஔபதங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிக்கெல்லாத்தையும் கழிக்கும். உனக்கு பின்பு சர்வபொதங்களையும் பூஜிக்கலாம் நீ அரோபத்தையும் பொதங்களையும் இழக்கிறோ மென்று வெறுக்கவேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலேயிருக்கிறது இச் சரமஸ்தொகம் ।

(சா.சுவா:) சர்வதர்மபிரதிகாடியாகத் தோற்றுகையாலே ஁கசவ்விவசேஷித சித்வோபாயத்துக்கு சர்வதர்ம பிரதிகோடித்வக்லடுமோ? ஁ன்னவருளிச்செப்கிறார் பவ ஁தி-஁லமறவாதே, ஁சக்யா ஁லிகபாதே ஁ன்றபடி ஁ஷபோஜிவனபோலே ஁ரணவரணம் | பவ ஁ஷபபோலே ஁க்தரூபோபாயான்தரம் | ஁குஷதஸ்தானாபந்ந ஁ரண்யனென்றபடி

(சா.வி:) பரமாత్மா ச தெனீவ சாடியதே । மோக்ஷோ஽பி தெனீவ சாடியத இত্যर्थ: । நீயலையவேண்டா, த்வமாयाசவாந்மாஹூரீத்யर्थ: । நானொருவனுமேயமையும், அஹமேக எவ சமर्थ: । எகஸ்யானேகவித-
பலசா஧னத்வ கயமீத்யத்ர தூஷாந்மாஹ । பல ஔஷ்டங்குள் இதி । பஹீஷ்ட: க்ரீயமாணாநா மாரோగ்யாதிநாம் ।
இஸ் சித்ரீஷ்ட மொன்றுமே எதஸ்சித்ரீஷ்டஸ்யேகஸ்யேவ தாது சமर्थதயேத்யर्थ: । நீ த்வம்-ஔஷ்டாந்ரங்
களுக்கு அலையாதே, அநாயாச எவ சந் । தீக்ஷணகட்குபாயரூபே ததீஷ்டசேவாது'ஃமநுபவத்ரேவ ।
உபஜீவிக்கவமையும், அநுபவிது சக்நோ அசி । இது இதமீஷ்டம் । உனக்கு, தவ । கழிக்கப்படும்
வ்யாதிக்களெல்லாததையும் கழிக்கும், நிவர்த்யமான சர்வாந் ரோகாந் நிவர்தயேத் । ஸுஜிக்கலாம் ஸ்ஹித்
சமर्थஸ்யா: । இழக்கிறோம், நானுபவேமேதி । வெறுக்கவேண்டா, மா ஸ்ஹீ - நந்வேவமேகஸ்த்வோ
பரவதரூப சா஧னஸ்ய சர்வசாடியேஷ்வபேதபரஸ்சேதூரந்யாசஸ்ய சர்வபல சா஧னத்வ சித்திர்ந ஸ்யாதீத்யத்ர -

(சா.சं:) பुरुஷோத்தம: பரமாத்மா ச நேநைவ, ஐக்திஸ்தானாபந்நய்யாஸேநைவ । சா஢்யத இதி ப்ரமாணார்த்ஹி இதி
சொல்லிற்றாபிற்று இத்யந்தஸ்யார்த்ஹி: । அஸ்மிந்நர்த்ஹி உபபத்தி சூசயித்ஹி த்ருஸ்தாந்தமாஹ । பவ இதி ।
வெறுக்க, ஷோகிக்க ஷரண்யவிஷேஷணே ஀கஸத்வேந ப்ரபத்திரைகைவ சர்வதர்மஸ்தான இத்யர்த்ஹி: கத்யம் சித்ருயேதித்யத்ராஹ ।

“त्वयापि प्राप्तमैश्वर्यं यतस्तं तोषयाम्यहम् ।
नाहमाराधयामि त्वां तव बद्धोऽयमञ्जलिः ॥
सत्त्वं प्रहरवामावा मयि वज्रं पुरन्दर ।
नाहमुत्सृज्य गोविन्द्रमन्यमाराधयामि भोः ॥”

(सा.सं.) सर्वधर्मस्थान इत्यर्थः कथं सिद्धयदित्यत्राह । सर्वशब्देति । फलितेन निष्पन्नं दर्शयति ।
இத்தால் இति । அस्या யोजनाயாं ஫லாந்தரார்த்தமபி தேவதான்தரா ஸம்ஸ்பர்ஷ எவ் ஸித்த இत्याஹ ।
அப்போது இதி ।

மூ: - இत्याதிகளிற் படியே நित्यनैमित्तिकங்களில் विशेषணமாய்ப்புகுருமளவொழிய மற்றும் சர்வாவஸ்தையிலும் தேவதான்தர் ஸ்பர்ஷம்அற்றிருக்கை உচিতம் । மோக்ஷத்துக்கு உபாயான்தரார்த்திகளாய் உபாயவிரோதிகளைக் கழிக்க வேண்டுவார்க்கும் இப் ப்ரபத்திபண்ணலாம். ப்ராக்ஷிவிரோதியைக் கழிக்க வேண்டுவார்க்கும் இப் ப்ரபத்திதானேயமையுமென்று ப்ரபத்தியினுடைய சகலாபிமத-சாபதனத்வஇங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக்கழிக்கும் கட்டளையை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே த்விதாயயோஜனையிலே அருளிச் செய்தார். ப்ராக்ஷிவிரோதியைக் கழிக்கும் கட்டளையை மத்யததிலேயருளிச் செய்தார்.

(சா.தீ.) மோக்ஷத்துக்கு இत्याதி । பக்திநிஷ்டர்க்கும் அஃப்ரபத்திபண்ணலாம் அகிஷ்ணாக்ரு ஸ்வானந்த்யேஷம் ப்ரபத்திபண்ணாமென்றதாயிற்று சகலாபிமதமாவது ? ஫லான்தர மூ உபாயவிரோதிநிவ்ர்த்தியும் மோக்ஷப்ராக்ஷிவிரோதி இவற்றால் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் பக்யத்யைசொல்லுகையால் உபாய விரோதிநிவ்ர்த்தகத்வ மூ. மத்யததில் ஸ்வந்ரோபாயத்வசொல்லுகையால் ப்ராக்ஷிவிரோதிநிவ்ர்த்தகத்வத்தையும் பாஷ்யகாரா தாமே காட்டியருளினாரென்கிறார் இதில் இत्याதியால்

(சா.ஸ்வ.) நित्यேதி । இப்படி சகல஫லசாபதன ப்ரபத்திஎன்று சொன்னது கூடுமோ ? அப்போது "சர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று மோக்ஷமாத்த்ர஫லத்ரவணகூடுமோ ? என்கை அத்ர சர்வ஫லோபலக்ஷணமென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் மோக்ஷத்துக்கு இதி । இப்படி சர்வ஫லசாபதனத்வமுண்டாகில் ஸ்ரீமத்ரீதா பாஷ்யதீ (ஸ) சொல்லுகையாலோ ? அங்கும த்விதாயயோஜனையிலே சொல்லிறதென்கையில் அங்கு உபாயவிரோதி நிவ்ர்த்தகத்வமாத்த்ரசொல்லிறதென்கிறகே ப்ராக்ஷிவிரோதி நிவ்ர்த்தகத்வம் சொல்லலில்லை டே ? என்கை(ருளிச்செய்கிறார் இதில் இत्याதிநா ।

(சா.ப்ர.) எவ ப்ரந்யாஸஸ்ய சர்வ஫லசாபதனத்வ முக்த்வா தத்த்ர஫லசாபதனநிஷ்பாபதனதூரா ச தத்ரஸாபதனத்வமாஹ । மோக்ஷத்துக்கு இत्याதிநா । ஫லசாபதனத்வஸ்ய சாபதனசாபதனத்வஸ்ய ச சாப்ரதாயிகத்வமாஹ । இதில் இत्याதிநா । நநு பாஷ்யகாரைமோக்ஷ சாபதனதத்ரஸாபதனத்வமாத்த்ரகேத்யவதி ஸ்ரவ்஫ல சாபதனத்வகீர்தனமநுசிதம் ? கிஷ் மஹாமநிபிஸ்தை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யே பக்தி, சாபதனத்வகே ர்ஹே பக்யத்யவ்யவாநே

(சா.வி.) விசேஷணமாய்ப்புகுருமளவொழிய, ப்ரகவக்ஷ்ரீரீரத்வெந ப்ராக்ஷமய்யாபா விநா । சர்வ஫லசாபதனத்வாதேவ ப்ரபத்திபக்திவிரோதிநிவ்ர்த்தனெந பக்திநிஷ்பாபகத்வ சாக்ஷாந்மோக்ஷசாபதனத்வ சாஸ்தீத்யாஹ । மோக்ஷத்துக்கு இதி । ஂதத்யஸபி பாஷ்யகார ஸம்மதமீத்யாஹ । இதில் ப்ரபத்தி । அருளிச்செய்தார் இதி । பாஷ்யகாராஸர்வ஫லசாபதனதரணாநிவ்ர்த்தக ச்ரமஸ்தலக ப்ரகூதபக்தி விரோதி பாபநிவ்ர்த்தகதயா ப்ரகூதானுகூல்யாபாபாநுபாபதாரேத்யபிப்ராயேஷ வ்யாச்யுரீதி பாவ: । பாஷ்யகாரா: ப்ரஸ்ப்ரவிரூக்ஷகவதிதஜ் ப்ரபத்திபரம், -

(சா.ஸ.) த்ரிவர்தார்த்திநாமேவ ப்ரகவத் எவாத்த்ரயார்த்தியத்வே சிதத்ர இத்யர்த்த: । அஹத்யச்ரமஸ்தலகே அந்யா யோஜனாயா நிஷ்பன்ன தர்ஷயதி । மோக்ஷத்துக்கு இதி । உபாயவிரோதிநிவ்ர்த்தகவிரோதிநிவ்ர்த்தகம் ப்ரபத்தி நிவ்ர்த்தயதீதி ந கீர்பி பூர்வீரூகம், தத்ரவதி: கத்யமூக்யத இத்யத்ரஹ । இதில் இதி । ஸ்வாத்மநி கர்மயோகாதிபக்த்ரத்வம், இந்ராதாவூபாஸ்யத்வம், ஸ்வர்தீ ப்ராக்ஷத்வம், கர்மயோகாபாபாஸ்யத்வம் ச ப்ரத்யய்ய தத்ரஸர்வமேகஸிம்ந்யேவானு சந்தத்வேதி ச்ரமஸ்தலகபூர்வார்த்தஸ்ய ப்ரத்யயயோஜனா ப்ரகாரமபிப்ரேத்ய த்விதீய யோஜனையிலே இதுக்தம் । த்விதீய யோஜனாயா சர்வதர்மஸ்த்ரவ: க்ருக்ஷ், சாந்ராயண, கூக்ஷமாண்ட, பவித்ரேக்ஷ்யாதிந் த்ரவ்ரூக்ஷகானு ப்ரத்யய்ய தத்ரத்யானே-

(सा.सं.) उपायविरोधिपाप निवृत्तये मां शरणं ब्रजेति पूर्वार्थ इति भावः । भाष्ये प्राप्य विरोधि निवर्तकत्वानुक्तिः, गद्ये उपायविरोधि निवर्तकत्वानुक्तिश्चानादरण कार्येत्यत्राह இவை इति । उदाहरणपरम्, एकैकविषये विविच्य जापन परमित्यर्थः । अङ्गता स्वतन्त्रता च कथमेकस्या एवेति विरोधं दृष्टान्तेन परिहरति । प्रणवमिति । वचनத்தாடு इति ॥

மூ: - ஆகையால் “ஸ்யக்ஷானேன வா மோக்ஷம் கஜ்ஞாயா் மரணேன வா ।

புணாமாஹாபி ஸுகூதாட் ஢கூத்யா வா ல஢தே நர: ॥

இத்யா஢ிகளிலே ஸாக்ஷா஢ுபாயத்தோடே கூட பர஢ுரோபாயங்களுையெடுத்ததுவும் அவற்றினுடைய பூாஸ்த்யாதிஸயம் தோற்றுக்கைக்காகவத்தனை- “பூாயஸ்யேவ பூாபகத்வம் ஸ்வபூா஢ான்யநிவாரணம் । பூபுதேர்வ்யாஜமா஢்ரத்வமந்யோபாயேரநநவய: ॥ த஢ுஜ்ஜேரப்யஸ஢்஢ந்஢்ஸர்வ ஸா஢்யேஷ்வ஢ிந்நதா । இத஢மர்தாஷ்ஷ஢ா- ஢ாவேரேகஸ஢்஢ஸ்ய ஢ர்ஸிதா: ॥

(ஸா.஢ீ:) ஆகையால் இத்யா஢ிநா । ஢ந்யதாவென்று நிஷே஢ிககைபாலென்றபடி இஸ்ஸ்லோகத்தில் ஢கூத்யுபாயமொன்றுமே ஸாக்ஷா஢ுபாயம்-மற்றை மூன்றும் வ்யவஹிதோபாயங்கள்- இப்படி ஁க்தமான ஁கஸ஢்஢ார்த்தபடகத்தை க்ரமேண காரிகைகளால் ஸஜ்ஹிததுக்காட்டுகிறார் பூாயஸ்யேவ பூாபகத்வ மித்யா஢ி யால் । ஸ்வபூா஢ான்யநிவாரணம், ஸ்வஸ்ய, ஢஢ிகாரிண: , பூா஢ானோபாயத்வநிவாரணம் । இங்கு கிலர் ஁கஸ஢்஢ததால் ஸரண்யுனோருவனே யென்கிறதெனபார் ஢ப்போதும் ஢ேவதான்தரத்துக்கே வ்யாவர்தகம் । ஸ்ரீவிஸிஸுத்வே ஢ா஢கமென்கிறார்

(ஸா.ஸ்வா:) ஆகையால் இதி । ஆகையால் ஢கூதி பூபுநிகள விகல்பிதோபாயதயா பூஸி஢்஢ங்களாகையா லென்றபடி இங்கு “஢கூத்யா பரமயா வாபி” என்று முக்யோபாயத்தை ப்ரதமமெடுத்து ஢தில் ஸகூத்யா஢ிகளில்லையாதிப் பூபுத்யா வா என்று வ்யவஸிதவிகல்பிதோபாயத்வ தோற்றுக்கையாலேபும் “நான்யதா பூாய:” என்று ஢ந்யநிஷே஢ததாலும் ஸுாபகத்வகூடாது “ஸயக்ஷானேன வா” இத்யா஢ிவ஢நத்தில் ஸயக்ஷானா஢ிகளுைமுனனே ஁டுதது “஢கூத்யா வா ல஢தே நர:” என்று முக்யோபாயத்தை ஢நந்தர் மெடுக்கையாலும் ஢ந்யநிஷே஢மில்லாமையாலும் ஸம்யக்ஷானா஢ி ஸுாபகமென்று கருத்து இப்படி விஸுரேணோபபா஢ித்த ஁கஸ஢்஢ார்த்தத்தை ஢ு஢ிஸுைக்யார்த்தமாக காரிகையால் ஸஜ்ஹிககிறார் பூாயஸ்யேவ பூாபகத்வமிதி । பூபுதேர்த்யுந்தரத்ர ஸர்வத்ரநவய: । பூபுதேர்வ்யாஜமா஢்ரத்வம், ஸி஢ு஢ோபாயநுஸ்யதயோபாயத்வா஢ாவ: । ஢ந்யோபாயை: , ஢கூத்யா஢ி஢ரநநவய: । ஢கூத்யா஢ுநபேஸுத்வந்நோபாயத்வம் - த஢ுஜ்ஜே: , ஢கூத்யுஜ்ஜேரபி । ஢ஸ஢்஢ந்஢: பரிகரான்தர்நேரபேஸ்யம் । ஸர்வஸா஢்யேஷ்வ஢ிந்நதா, ஁கா பூபுதிரேவ ஸர்வகலஸா஢நமித்யர்த: । மாமேகம் ஸரணம் ஢்ரஜ இதி ஸரண்யேக்யமேவैகஸ஢்஢ார்த்த: । ஁வ ஢ ஸ்ரீய஁பாயத்வமேவ ந ஸ஢வதீதி பரேஸா் மதமநுவ஢தி ।

(ஸா.பூ:) ஆகையால் இத்யா஢ிநா । ஁வ தர்ஹி ஢ரந்யாஸ விகல்புதேரபி பூாஸுத்யபரத்வம்கி் ந ஸ்யா஢ிதி ஢ேத்ர । “ஸரணத்வா பூபுந்நா யே ஢்யானயோகவிவர்திதா: । தே஁பிமூத்யுமதி஢்ரம்ய யான்தி த஢ுஷ்ணவம் ப஢ம் ॥” இதி ஢நந்யதாஸி஢்஢வ஢நாஸு்வாதந்யாஜ்ஜிகாரே பூமாணான்தர் விரோ஢ா஢ாவா஢ேதி ஢ாவ: । மாம் என்கிற ப஢த்தில் இத்யார஢்ய இயதா ப்ர஢்஢ந்நோகூதானேக ஸ஢்஢ார்த்தாந் ஸு஢ானுஸந்஢ானாய நிஷ்஢ூப்ய ஢ர்ஸயதி । பூாயஸ்யேவெத்யா஢ிநா । நந்வேகஸ஢்஢ேன ஸரண்யான்தர் வ்யாவூதி: க்ரீயத ஹத்யஸ்யாபி ஸ஢ுர஢ாயதஸி஢்஢த்வாஹ்ஸ்யா ஢பி ஸரண்யத்வம் வ்யாவர்திதம் ஸ்யா஢ித்யத்ர-

(ஸா.வி:) ஆகையால் இதி । ஁கஸ஢்஢ார்த்தாந் ஸ்லோகேஸுஜ்ஹாதி பூாயஸ்யேவெத்யா஢ிநா । நந்வேகஸ஢்஢ஸ்ய ஸரண்யான்தர் வ்யாவூதி: பரத்வாஹ்ஸ்யமீவ்யாவூதி:பரத்வம் ஸ்யா஢ிதி கேஸா஁஁஢்஢ா஢்யானமாஸஜ்ஹ்ய லஹ்யா ஢ப்யுபாயத்வ- ஸய஢ பூா஁வ ஸா஢ிதத்வா஢்஢ிஸிஸுத்யேகத்வேன ஁கஸ஢்஢ார்த்தவிரோ஢ா஢ாவா஢்஢்ஸ்யான்தர் வ்யாவூதி: பரத்வே஁பி ந ஸ்ரீவ்யாவூதி: பரத்வமித்யாஹ ।

(ஸா.ஸ:) ஆகையால் இதி । ஢கூதி பூபுத்யோ விகல்பவ஢நே஁ந்யதேதி ஸ்ரவணா஢ிதி ஢ாவ: । ஁கூதானேகஸ஢்஢ார்த்தாந் காரிகயா க்ரமேண ஸஜ்ஹாதி । பூாயஸ்யேவெதி । பரோக்தமேகஸ஢்஢ார்த்த நிர்ாகரோதி ।

मू: - “केचि त्विहैकशब्दार्थं शरण्यैक्यं प्रचक्षते ।
विशिनष्टि तथापि श्रीगुणविग्रहवत्प्रभुम् ॥
ईश्वरी सर्वभूतानामियं भगवतः प्रिया ।
संश्रितत्राणदीक्षायां सहधर्मचरी स्मृता ॥
एकं जगदुपादानं मित्युक्तेऽपि प्रमाणतः ।

(सा.दी) केचित्त्वित्तेत्यादि । ६७. आचार्यः । शरण्यस्योपायभूतस्य एकत्वमप्युक्तम् । एकशब्दार्थमाकञ्च
சொல்லுவார்கள் - श्री, பிராட்டி, गुणविग्रहवत्प्रभुं विशिनष्टि, प्रभुं कञ्च
विशेषणत्वेन श्रुतं कुमेणोक्तम् । ६८. अर्थः । प्रमाणं जगदुपादानं । ईश्वरीत्यादिना सहधर्मचरी
स्मृता, “लक्ष्म्या सह हर्षकेशम्” इत्यादिभिः स्मृता । सर्वभूतानामीश्वरीभगवतः प्रियेति
विशेषणद्वयं हेतुर्भूतम् । अनुरूपत्वाभिमतत्वाभ्यां सहधर्मचरी स्मृता । मामेकं मित्युक्तेऽपि
श्रीविशिष्टत्वाश्रयणं दृष्टान्तं । एकमिति “एकमेवाद्वितीयम्” इत्यादि ।

(सा.स्वा) केचित्त्विति । निराकरोति । विशिनष्टीति । तथापि । शरण्यैक्यार्थकत्वेऽपि । गुणविग्रह
विशिष्टस्यैवापायत्वम् । न तु निर्विशेषस्य । तथा श्रीरपि गुणविग्रहवत्प्रभुं विशिनष्टि, विशिनष्टि,
विशेषणतया उपायभूता वर्तत इत्यर्थः । न केवलं विशेषणतया अस्या उपायत्वम् । अपितु भगवतः
इव तस्या अपीश्वरकोटित्वनोपायत्वं मित्याह । ईश्वरीति । तर्हि द्वैराज्यदोषः प्रसङ्ग इत्यत्राह । इयं
भगवतः प्रियेति । पत्नीत्वान्न द्वैराज्यदोष इति भावः । पत्नीत्वे स्वातन्त्र्याभावात्कथमुपायत्वं
मित्यत आह । संश्रितेति । यागादौ दम्पत्योस्महः कर्तृत्ववत्संश्रितत्राणसङ्कल्पऽपि “लक्ष्म्या सह
हर्षकेशः । इयं सीता ममसुता सहधर्मचरी तव” इत्यादि प्रमाणेन सहान्वयनीत्यर्थः । ननु मामेकं
शरणमित्येकस्योपायत्वोक्तौ कथमितरान्वय इत्यत्राह । एकमिति । “सदेव सोम्येदमग्र आसीत् ।
एकमेव” इत्यादौ एकस्योपादानवोक्तावपि-

(सा.प्र) बहुभिः प्रमाणैर्लक्ष्म्या उपायत्वोक्त्या शरण्यत्वमिद्विर्विशिष्टस्यैव शरण्यत्वाद्विशिष्टो-
पादानत्वप्रापके “सदेव सोम्येदमग्र आसीत् । एकमेव” इति वाक्ये स्थितस्यैकशब्दस्य चिदचित्त्व्यावर्तकत्वा-
भाववदस्यैव गुणविग्रहादि व्यावर्तकत्वाभाववच्च लक्ष्म्यावर्तकाभावान्नाद्विशिष्ट एव शरण्य इत्याभि-
प्रायश्चाह । केचित्त्वित्यादिना ।

(सा.विः) केचित्त्विति । गुणविग्रहवत्प्रभुं विशिनष्टि, उपायत्वावच्छेदकतया नोपायैक्यं विरोध इति
भावः । तर्हि स्वतः उपायता स्यादित्याशङ्क्य चरणयोरुपायतावच्छेदकत्वेऽपि नोपायत्वं ज्ञानि ।
प्रमाणाद्येतदप्यस्तीत्याह । ईश्वरीति । एकं जगदुपादानमिति चेतनाचेतनविशिष्टस्यैकस्य यथोपादानत्व
तद्वदिति भावः । दृष्टान्तान्तरमप्याह ।

(सा.संः) केचित्त्वित्यादिना । भगवानेव शरण्यः । ननु श्रीरपि मिद्वोपायेति तेषामाशयः । तद्वदिति ।
विशिनष्टीति । तथापि, एकशब्दस्य शरण्यैक्यं परत्वेऽपि । विशिनष्टि । विशेषणत्वेनैवावतिष्ठते ।
असंभावितं विश्लेषत्वादिति भावः । तवताकथं तस्यास्मिद्वोपायतेत्यत्राह । ईश्वरीति । “मच्छेषभूता
सर्वेषां ईश्वरी बल्लभा मम । लक्ष्म्या सह हर्षकेशम्” इत्यादि स्मृता इत्यत्र भाव्यम् । अपेक्षितलक्ष्मी
वैशिष्ट्ये एकशब्दो न विरोधीति निदर्शनाभ्यां कारिकाद्वयेन दृढयति । एकमित्यादि ना ।

मूः - पथाऽपेक्षितवैशिष्ट्यं तथात्रापि भविष्यति ॥
 एकोपास्ति विधानेऽपि गुणादीनां यथान्वयः ॥
 तथैकशरणब्रज्या विधानेऽप्यनुमन्यताम् ॥
 यथागुणादि वैशिष्ट्ये सिद्धोपायैक्यमक्षतम् ।
 एवं पत्नीविशिष्टत्वेऽप्यभीष्टं शास्त्रचक्षुषाम् ॥

(सा.दी.) ஒருவனுக்கே ஜகத்பாடானத்வம் சொன்னாலும் ப்ரமானாந்தரவத்தால் அபேக்சிதவैशिष्ट्यं सूक्ष्मचिदचिद्वैशिष्ट्यமெப்படி सिद्धிகடும்படியேயென்கை தூष्टान்தரகாட்டுகிறார் एकोपास्तीति । “तमेवैकं जानथ-तमेव विदित्वा” इत्यादि विधानத்தில் गुणादிகளுக்கும் उपासनेऽन्वय सिद्धिकடும்படி போலே மameகமென்றாலும் श्रीविशेषणमवर्जनीय மென்கை பிராட்டிககு विशेषणत्वகொள்ளில் सिद्धोपायैक्यகெடாதோ? எனனும் శక్తైபை निराकरियाதினறு கொண்டு தூष्टान்தமருளிக செட்கிறார் अभीष्ट सिद्धोपायैक्यमक्षतமாக सिद्धिकடும்

(सा.म्वाः) यथाऽपेक्षित सूक्ष्मचिदचिद्वैशिष्ट्यं शुद्धब्रह्माणउपादानत्वे विकारित्वापत्तेः निर्विकारत्व श्रुतिप्रमाणत अङ्गीक्रियते । तथात्रापि भविष्यति । दृष्टान्तान्तरमाह । एकोपास्तीति विधानेऽपीति । “तमेवैकं जानथात्मानम्” इत्यादावेकस्यैवोपासनविधानेऽपि गुणादि विशिष्टस्यैवोपासनमिति गुणादीनां यथान्वयस्तथा एकशरणब्रज्या विधानेऽपि श्रीवैशिष्ट्यं मनुमन्यताम् । विशेषणतया श्रियोपायत्वे सिद्धोपायैक्य भङ्गस्यादिति बाधक तर्क परिहरति । यथेति-स्पष्टोऽर्थः । शास्त्रचक्षुषामिति नाभप्रायम् । “युवानु विश्वस्य विभू जगतः कारण परम्” इति भागवतादि शास्त्र प्रमाणमित्यर्थः । एवं द्वयोरपि कारणत्व-

(सा.प्र.) अपेक्षितवैशिष्ट्यं, सूक्ष्मचिदचिद्वैशिष्ट्यं मित्यर्थः । ननु “तं गच्छ शरणं हरिम् । मामेकशरणं ब्रज” इत्यादिभिः प्रपत्तव्यैक्योक्तेः कथं लक्ष्मीवैशिष्ट्यं मुच्यत इत्यत्र “तमेव विदित्वातिमृत्युमेति । यः पुनरेतं त्रिमात्रेण ओमित्यनेनैवाक्षरेण परमपुरुषमभिधायीत । “स तेजसि सूर्ये संपन्न” इत्यादिषु भगवत एकस्यैवोपास्यत्वोक्तावपि सत्यत्वादि स्वरूपनिरूपकगुणानामप्युपास्यत्वमुपास्यभेदावहत्वाभावश्च यथा तथा श्रियोऽपि स्वरूप निरूपकत्वादेव विशेषणत्वं शरण्यैक्या विरोधित्वं चेत्यभिप्रयन्नाह । एकोपास्तीत्यादिना ।

(सा.वि.) एकोपास्ति विधानेऽपीति । तमेव विदित्वा इत्यवधारणार्थस्य प्रतर्दनादि विद्यासु विशेषण विषयत्वेऽपि वेदनस्य न विरोधस्तथैव हि एकस्याशरणब्रज्याया श्रीवैशिष्ट्यविषयत्वेऽपि न विरोध इति भावः । सिद्धोपाये पराभिमतगुणादिवैशिष्ट्यं प्रतिबन्धिमाह । यथा गुणादीति । गुणविग्रहवत्प्रभु-मित्यत्रावच्छेदकतया एकत्वभञ्जकत्वं नास्तीत्युक्त्यम् । इह तु वेदान्तर्गतत्वेनैकत्वभञ्जकत्वं नास्तीत्युच्यत इत्यपौनरुक्त्यम् । पत्नी विशिष्टत्व इति । इहाति पदमध्याहार्यम् । ननु शास्त्रचक्षुषामित्यनेन “यजेत स्वर्गकामः” इत्यादावेकवचनेऽपि कर्तृत्वं रूपैक्यात्पत्युः प्राधान्यान्न विरोधस्तद्विहेति प्रतीयते । तदनुपपन्नम् ।

(सा.सं.) अपेक्षितवैशिष्ट्यं, सूक्ष्मचिदचिद्वैशिष्ट्यम् । एकोपास्ति विधानम् । “तमेवैकं जानथ” इत्यादि । अनुमन्यताम्, सिद्धोपायत्वाश्रयलक्ष्मीवैशिष्ट्यं मनुमन्यताम् । तदेव विवृण्वन् प्रकृते उपसहरति । यथेति । “युवान्तु विश्वस्य विभू जगतः कारणं परम्” इति भागवतस्थम् । “लक्ष्मीनारायणाख्यं तदतो ब्रह्म सनातनम् । तदेतत्सूक्ष्ममित्युनम्” इत्यादि सात्वतस्थं च वचनमिह शास्त्रशब्द विवक्षितम् । विशेषण विशेष्य भावेन द्वयोरपि सिद्धोपायत्वे वेदान्ते तदुपबृह्मणादौ च कारणत्वध्येयत्वादि प्रकरणे-

மூ: - ப்ரபா ப்ரபாவதொர்யதூதேகொக்தாவதராவ்ய: ।

ஂவமந்யதரொக்தௌ ச்யாத்ஸஂஂவூத்யஂஂஂதானத: ॥

(சா.தீ:) இங்கு சொல்லப்படாத பிராட்டிக்கு ஸ்ரண்யாந்தஂர்வஂமெங்ஙனே எனனும் ஸ்ஜீகைப் ப்ரஂஂஂரபா ந்த்ஂறுகொண்டு ஒன்றைச் சொன்னவிடத்தல் மறறைபதும் வருமிடத்தில் தூதாந்தகாட்டுகிறார் ப்ரஂஂதி । ப்ரபா ப்ரபாவதொ:, ப்ரபா ப்ரபாவாந்களில், ஂவிநாஂவாஂதர்ஸந்ததால் ஒன்றைச் சொன்னவிடத்தில் மறறைபதினுடைய ஂவந்ஂவருமாப்போலே இத் திவ்யத்பநிகளில் ஒருவரைச் சொன்னவிடத்தில் மறறைபவருடைய ஂவந்ஂமும் சொல்லப்படும் இங்கும் ஂவிநா ஂவ ஂவந்ஂசொல்லப்படுகையாலென்கை-

(சா.ஸ்வ:) “மாया वा एषा नारसिंही सर्वमिदं सृजति सर्वमिदं रक्षति सर्वमिदं सहरतीति” तापनीये “एको ह वै नारायण आसीत्” इति महौपनिषदि च एकैकस्य कारणत्व श्रवणं कथमित्यत्राह । प्प्रभेति । सहवृत्यभिधानतः । सन्नियोगशिष्ट न्यायादित्यर्थः । ननु लक्ष्म्या उपायत्वे अनन्यथासिद्ध स्पष्ट प्रमाणसत्त्वे सर्वमिदं घटते ।

(சா.ப்ர:) एवं तर्हि “अमृतस्यैष सेतुः- संसारार्णवमग्रानां विषयाक्रान्तचेतसाम् । विष्णु पोत विना नान्यत्किञ्चिदस्ति परायणम् ॥” इत्यादिषु भगवत एवोक्ति कथमित्यत्र “यथा मयापि सा व्याप्ता तथा व्याप्तोऽहमीश्वरः । अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा ॥” इत्यादिभिस्सहैवावस्थानावगमात् “स्वरूपं स्वातन्त्र्यं” इत्यारभ्य “तदन्तर्भावात्त्वात् पृथगभिधत्ते श्रुतिरपि” इत्युक्त प्रकारेण भगवदुक्तावपि साप्युक्तेत्युत्तरमाह । प्रभेत्यादिना ।

(சா.வி:) इह भगवतः कर्मवश्यत्वाभावात् । “पत्युर्नो यज्ञसंयोगे” इति यज्ञफल स्वामित्व एव नकारानुशासनेन तत्रैव पत्नीशब्दस्य मुख्यत्वेन भगवद्ब्रह्मभाया पत्नीत्वव्यपदेशस्य गौगत्वादिति चेन्न । पत्नीशब्दस्य गौणत्वेऽपि तदुपलक्षित सहधर्मचरीत्वस्य सत्त्वेन वैदिकदृष्टान्तेनेहापि स्वीकारे विरोधा भावादित्युक्ति परत्वात्पत्नीवैशिष्ट्यस्योक्तेः । ननु सर्वत्र लक्ष्मीवाचकशब्दो नास्ति, कथं तत्प्रतीतिरित्यत्र परस्परापृथक्सिद्धिवशादेव दीप अगच्छतीत्युक्ते प्रभायास्तत्र प्रतीतिवदिहापि तत्प्रतीतिरस्तीति पूर्वोक्तमेव स्मारयति । प्रभा प्रभावदिति । सह व्याप्त्यभिधानत इति “अनन्या राघवेणाहम् । अनन्याहि मया सीता” इत्यादिष्विति भावः ।

(சா.ஸ:) “माया वा एषा नारसिंही सर्वमिदं सृजति-सर्वमिदं रक्षति । सर्वमिदं सहरति” इति तापनीय । “एको ह वै” इति महौपनिषदि । एवमनेकाश्रुतिषु एकैकोक्तेर्नैतरान्वय इत्यत्राह । प्रभेति । ग्लपयत्यातपः । आह्लाद यति ज्योत्स्ना । सूर्यश्शोषयति । चन्द्रश्शांतलयातीत्यादिषु यथैको- क्तावितरान्वयः एवं प्रकृतेऽपि स्यात् । तत्र नियामक सहवृत्यभिधानत इति । दृष्टान्तेन सहवृत्यभिधानत इत्यस्य सहैव एककार्यान्वित तया प्रवृत्तिनिवृत्तिमतोरन्यतराभिधान इत्यर्थः । दार्ष्टान्तिकेतु एकयैव वृत्त्या सहाभिधानत इत्यर्थः । नच दार्ष्टान्तिके स्वरूपासिद्धिशङ्का । नारायणी, नारायणः । ईश्वरी, ईश्वरः । भगवती, भगवान् । इत्यादौ प्रकृतिसाधारण्यस्य अन्यथादुरुपपादत्वात् । तत्र प्रकरणानुगुण विशेषोपस्थापनेन प्रत्यथभेदस्य प्रयोजनवत्त्वेऽपि ।

(सा.सं.) द्वयोरपि प्रवृत्तिनिमित्त साधारण्यबोधनं विना प्रकृति साधारण्यस्य प्रयोजनानुपलम्भात् । प्रवृत्तिनिमित्त साधारण्यं च निरुक्तिबलं सिद्धाभ्यां शब्दार्थसामर्थ्याभ्यां प्रमाणोपपत्तिभ्यां चावसीयते । ननु सर्वथा लक्ष्म्या स्सिद्धोपायत्वदुस्साधम् । प्रमाणानुपलम्भादित्यत्राह । स्मरन्ति चोति । काश्यपादयो मुनयः । “सर्वकामप्रदां रम्यां ससारार्णवतारिणीम् । क्षिप्रप्रसादिनीं लक्ष्मीं शरण्यामनुचिन्तयेत् । यामालम्ब्य सुखेनेमम्” इत्यादिना एतां संसारार्णवतारिणीं स्मरन्ति । न केवलमेते तावत् । तावुभावपि सात्वतादिषु स्वयमेवोपायत्वमूचतुः । “लक्ष्मीं मां च सुरेशं च द्वयेन शरणंगतः । मल्लोकमचिराल्लब्ध्वा मत्सायुज्यं स गच्छति ॥ मामेकां देवदेवस्य महिषीं शरणं व्रजेत् ।” इत्यादिना । किमनेन प्रमाणान्तरविचारेण । प्रपत्तिकरणमन्त्र एवास्या उपेयत्व इवोपायत्वेऽपि प्रमाणम् ।

மூ: - உபாயோபேய ட்ஷயோ ட்வே஽பி ஸ்ரீஸ்ஸமந்விதா ।
 ஐஸ்டா ச ஷேஷிணி ட்வந்தே ஷேஷவृத்திரியதோசிதா ॥
 அதோ஽நந்யபரானேக ஸ்ருதி ஸ்மृत்யனுசாரத: ।
 பத்னீவிசிஸ்ட எவீக: ப்ரபத்னவ்ய ஐஹோதீத: ॥”

இங்குற்ற ஸ்ரணஸஹ்தத்துக்கும் ட்வயாஹிகாரத்திற்சொன்ன பௌருளே அநுமஹ்தத்துக்கொள்வது-

(ஸா.டீ) ட்வே஽பி, ட்வயத்திலும் உபாயோபேயட்ஷயால் ஸ்ரீவீஸேஷணத்வேன ஸமந்விதா, நிர்ஹிஸ்டாஎன்றபடி ட்வந்தே ஷேஷிணி கௌர்வ்யவृத்திரியதோசிதா ச । அப்படியே ஸ்ரணவ்ரணத்திலும் கண்டுக்கொள்வதென்று ஷேஷம் । உத்தார்த்ததை நிர்மிகககிறார் அதோ஽நந்யேதி । ப்ரபநிஸாஸ்தே ப்ரபத்னவ்ய ஁க இத்யுத்தோ஽பி பத்னீவிசிஸ்ட எவ ப்ரபநவ்ய இதி । இனி ஸ்ரணஸஹ்தத்தது அர்த்தமருளிச்செட்கிறார் இங்குற்றை என்று துடங்கி இவ்விடத்தில் ஸ்ரணத்வம்ஜுநாபேக்ஷயா உபஹிஸ்டமானாலும் “முயுகுவுஷ்ரணம்” என்கிற ஷ்வேதாஸ்வதர ஸ்ருத்யா஁கார்யாஸ்மர்வ்விபயமாக வேண்டுமென்கிறார்

(ஸா.ஸ்வா:) உபாயேதி । உபாயத்வாஹவே ‘உபேயத்வமபி ந ஸ்யாதிதி ஹவ: । ட்வே஽பி, ட்வயாஹ்யமந்வே஽பீத்யர்த்த: । ஷேஷிணி ட்வந்தே ஷேஷவृத்திரியதோசிதா, தத்யா உபாயோபேயட்ஷயோரபி ஸ்ரீஸ்ஸமந்விதேத்யர்த்த: । உபமஹகாதி । அத இதி । ஸ்ருதி:- “‘‘஁த்ரா பஹாஸா யஸஸா ஜ்வலந்தீம்காமவத்ஸா஽மூத் டுஹாநா । ஸா நோ லோகமமூத் டுதாநு ஸ்ரீய் வஸாநா அமூத்வமாயந்” இத்யாஹிகா ஸ்மூதி:- “‘‘வ்மிமூத்தி஫லடாயினி” இத்யாஹிகா । ஷேஷ ஸ்பஸ்டம் । இங்கு ஸ்ரணஸஹ்தம் ஸூஹபரமோ? ரக்ஷகபரமோ? ஁஁யபக்ஷத்தில் வாஹிதார்த்தகத்வ ப்ரஸஹ்ஜிக்கும் ட்விதீயபக்ஷத்தில் ரக்ஷகத்வம் ஸர்வாஹிகாரி ஸாஹாரணமாகையாலே அகி஁தந ப்ரதி தடுபஹேஷ் நி஫்ரயோஜநம் । இனி உபாயபரமெனனில் ரக்ஷகே பரஹ்ஹாணி அ஁தேதந ஸாஹாரணோபாயத்வகதநே நிந்டாரூபாப஁ாரம் ப்ரஸஹ்ஜியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இங்கு இதி ।

(ஸா.ப்ர:) த்ரவ்யவக்ஷேடகத்வமயுத்தமிதி ட்ஷயந் ஁கஸஹ்தஸ்ய ஸ்ரண்யவீஸிஸ்ட்யபரத்வ நிர்மமயதி । உபாயேத்யாஹிநா । “‘‘ஸ்ரீய் லோகே டேவஜுஸ்டாமுடாராம । காமவத்ஸா஽மூத் டுஹாநா । ஸானோ லோகமமூத்டுதாநு । ஐஸ்டாநா டேவீ ஹவநஸ்யாஹிபத்னீ । ஸ்ரீய் வஸாநா அமூத்வமாயந்” இத்யாஹி ஸ்ருதிஸஹ்தார்த்த: । ஸர்வகாம ப்ரடாமித்யாஹி. பூர்வோபாத் ஸ்மூதிஸஹ்தார்த்த: । அத ஸ்ரணஸஹ்தார்த்தமாஹ । இங்குற்றை இத்யாஹிநா ।

(ஸா.வி:) உபாயோபேயட்ஷயோரிதி । ஷேஷிணி, ஷேஷஹூதே ட்வந்தே யதோசிதா ஷேஷவृத்திரிஸ்டா஁தேத்யர்த்த: ॥ அத உபாயட்ஷாயாமபி வீஸிஸ்ட்யஹ்யுபமந்நு ந்யாய்யமிதி ஹவ: । அத., உத்தஹேதுஹி அத ஸ்ரணஸஹ்தார்த்தமாஹ । இங்குற்றை இதி । பௌருள, அர்த்தம் । “‘‘உபாயே ஸூஹரக்ஷித்ரோ: ஸஹ்தஸ்ஸ்ரணமித்யயம் । வ்ர்ததே ஸாப்ரத் த்வேஷ உபாயார்த்தேகவா஁கம் ॥” இதி உபாயத்வரூபார்த்த இத்யர்த்த: ।

(ஸா.ஸ:) அந்யத்யா த்விஸ்டமுபேயத்வமபி ந ஸ்யாதித்யஹிப்ராபேணாஹ । உபாயேதி । ட்வே஽பி । ட்வயாஹ்யகரண-மந்வே஽பி । உபஸஹரதி । அத இதி । ஸ்ருதிரிஹ “‘‘஁த்ரா பஹாஸாம் । காமவத்ஸா஽மூத் டுஹாநா । ஸா நோ லோகமமூத் டுதாநு । ஸ்ரீய் வஸாநா அமூத்வமாயந்” இத்யாஹி । ஸ்மூதயஸ்து, “‘‘஁ரியா யஸோடா வ்ரடா டர்மகாமார்த்த மோக்ஷடா । அப்ரமேயாத்த்மிகாஸூக்ஷமா பரநிர்வாணடாயினி ॥ வாக்: ப்ரம் ப்ராத்த்யிதே” இத்யாஹி । “‘‘முயுகுவுஷ்ரணம்ஹ ப்ரபதே । ஸர்வஸ்ய ஸ்ரண ஸுஹ்த” இதி ஷ்வேதாஸ்வதரே । தடுபஹ்ஹாண-“‘‘ஸர்வலோகஸ்ரண்யாய” இத்யாஹி ஸ்ரண்யத்வஸ்ய ஸர்வவிபயத்வ ஸ்ரவணாடயமபி அர்ஜுந வ்யாஜீகூத்ய ஸர்வவிப ஐத்யாஹ ।

(சா.தீ.) இந்த ஷரணவரணமিত்யாதி । “சர்வச्य ஷரணं சஹத்” என்று ஷ்வேதாஷ்வதரவாக்யம் ।

(सा.प्र.) ननु “अष्टवर्ष ब्राह्मणमुपनयनात्” इत्यादिषु अधिकारविशेषे विहिताष्टवर्षोपनेयत्वादिवदत्राप्यधिकारि विशेषं प्रति विहितत्वाच्छरणवरणस्य सर्वाधिकारत्व न स्यादित्यत्राह । ॐ ॥ इत्यादिना । “एकं वासं योगरूपचोदनाख्याविशेषात्सर्ववेदान्तप्रत्यय चोदनाद्यविशेषात्” इत्युक्तप्रकारेण मोक्षाख्यफल सयोगस्य वेद्याकार भूतनिरपेक्षरक्षकत्वाख्यरूपस्य शरणवरण मित्याख्य याश्चाविशेषण “मुमुक्षुर्वै शरणमह प्रपद्ये । सर्वस्य शरणं सुहृत्” इति श्वेताश्वतराद्युक्त शरणवरणप्रत्यभिज्ञाने नैक्यावगमाच्छ्वेतकेन प्रत्युपदिष्ट सद्विद्यादिवत्सर्वाधिकारत्वमुपपद्यत एवेति भावः । “अनौपाधिक निर्देशेह्यसङ्कोचो मनीषिभिः” इत्युक्तन्यायात्स्मृतिषु अनौपाधिक निर्देशाच्च सर्वाधिकारत्वमित्यभिप्रयन्नाह ।

(सा.सं:) अर्जुन००० इति । इत्थं सर्वविषयत्वमन्यत्राप्यनिदिशति ।

மூ: - “கृஷ்ணம் ஧ர்மம் சநாதனம் । ஶரண்யம் ஶரணம் ச த்வாம் । யோகோ யோகவிதாம் நேதா । அமृतம்
சா஧னம் சா஧்யம் ।” இत्याதிகளிலும் சङ்கோசமில்லாமையாலே சர்வவிஷயத்வம் விவக்ஷிதம் ।
இப்படி இவன் ஶரணமாக வரணியனாம்போதைக்குத்தான் அநந்ய ஶரணனாகவே வேண்டுவது

(சா.தி:) “கृஷ்ணம் ஧ர்மம் சநாதனம்” இत्याதி ஸ்மृतிகளாலும் உபாயத்வம் சர்வவிஷயத்வென விவக்ஷிதமென்
கிறார்- கृஷ்ணம் ஧ர்மமீत्याடியால்- இது சர்வவிஷயமானால் அந்யஶரணனுமிதக்கு விஷயமாமோ?
என்னிலாகாநென்கிறார் இப்படி இவன் இत्याடியால் வ்ரஜशब्दத்துக்கு அர்யமருளிச்செட்கிறார்

(சா.ஸ்வ:) கृஷ்ணமீதி । சர்வமுக்தி ப்ரசङ்ங்வாராமைக்காக “யோகோ யோகவிதாம் நேதா” இதி ப்ரமாண
ப்ரடர்ஷனம் । அங்கும் சङ்கோசமில்லாமையாலே “அநுபா஧ிகநிர்देशे ह्यसङ्कोचो मनीषिभिः” இதி
ந்யாயாत्சர்வவிஷயத்வ மென்று கருத்து ஆனாலும் சர்வவிஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ?
ஶக்தியோகநிष्ठனைக் குறித்து உபாயாந்ந்ர ஸ்யானாபந்ந்வரூபோபாயத்வமில்லையே? என்னவருளிச்
செய்கிறார் இப்படி இதி । சர்வவிஷயத்வோக்திக்குத் த்ரவ்ணிகத்வாதி நியமமில்லையென்று கருத்து.

(சா.ப்ர:) கृஷ்ணம் ஧ர்மமீत्याதிநா । ஧ர்மயோகசா஧னशब्दानां रक्षकत्वं प्रवृत्ति निमित्तकत्वाप्रसिद्धेरुपायत्वं
प्रवृत्ति निमित्तकत्वात्तद्वरणात्मकं प्रपत्ते स्सर्वाधिकारत्वं मिति भावः । नन्वेवं भर्न्यासेऽपि
मुमुक्षुत्वमेवाधिकार स्यात्तथा च तदधिकारक भक्तियोगेन तुल्यविकल्पत्वं स्यात्तच्चायुक्तं,
गुरुलघुविकल्पानुपपत्तेरित्यत्रासाधारणं भर्न्यासाधिकार माह । इत्थं इत्यादिना । अनन्यशरणः,
अनन्योपायः- अकिञ्चन इत्यर्थः ।

(சா.வி.) க்ருஷ்ணம் ஧ர்மம் சநாதனமீதி । அலௌகிகத்ரேய ஸா஧னமீத்யर्थ: । அநேனோபாயத்வமுக்த சர்வரக்ஷகத்வம் ।
ஶரண்யமீதி । ஶரணशब्दो भावप्रधानः । ஶரணே, உபாய ஶாவே । சா஧ு, ஶரண்ய: । த்ர சா஧ுரிதி
யத்ப்ரத்யய: । உபாயஶ்ரூதமீத்யर्थ: । ஶரணம், ரக்ஷகமீத்யर्थ: । ஶரணशब्दसमभिव्याहाराच्छरणशब्दस्य
उपायार्थत्वमेवोचितमिति भावः । யோக:, உபாய சா஧னம் । சர்வ஫லோபாய: । இத்யுபபூஹ்யேஷு
உபாயத்வோக்தே மூல்ஶ்ரூத ஶ்ரூதௌ உபாயபரத்வமङ்ஜீகார்யமீதி ஶாவ: । நநு ஶரண்யம் ஶரணம் ச த்வாமீத்யத்ர
ரக்ஷகத்வஸ்யாப்யுக்தத்வாத் ரக்ஷகத்வபரோ வா ஸ்யாச்ச்ரூதௌ ஶரணशब्द इति चेन्न । बहुषूपबृह्मणेषूपायत्वकीर्तनाच्छ्रुते
स्तत्रैव तात्पर्यावधारणात् । நநு ஶ்ரூதௌ “சர்வஸ்ய ஶரணம்” இதி சர்வவிஷயத்வமுக்தம் । “அமृतம்
சா஧னம்” இत्यादिषु साधनमात्रत्वोक्ते: कथंतदुपबृह्मणरूपमित्यत आह । सङ्कोचमில்லாமையாலே
இதி । சङ்கோசாஶாவாत्சர்வவிஷயத்வமீத்யर्थ: । நநு சர்வா஧ிகாரத்வே ஶக்த்யா஧ிகாரி விஷயே஽பிதூல்யவிகல்ப
ஸ்யாதித்யத ஆஹ । இப்படி இவன் இதி । இவன் ஶரணமாக வரணியனாம்போதைக்கு, ஶ்ரவத
உபாயத்வென வரணியதா தசாயாம் । தான், ஸ்வாத்மா கர்தா । அநந்யஶரணனாக, அநந்யோபாயோ யதா
ஸ்யாததா । வேண்டுவது, அபேக்ஷிதம் । உபாயாந்ந்ரானா஧ிகாரி ஶவேதித்யर्थ: ।

(சா.ச:) க்ருஷ்ணமீதி । एवं स सर्वशरण्योऽप्यनन्यशरण एव शरणवरणेऽधिकारीत्याह । இப்படி
இதி ।

(सा.सं.) उचितपदङ्कली ७ इति । मामिति पदे आनृकृत्य सङ्कल्प, प्रातिकृत्यवर्जनं च विवक्षितम् । शरणशब्दोप श्लिष्ट क्रियापदे महाविश्वास गोप्तृत्ववरण कार्पण्य निक्षेपा विवक्षिताः ।

மூ: - “சகூதகூதஸாஸ்தார்த:” என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸனத்திற்போல் இங்கு அவூதி வேணும்படி அபவாடமில்லை. இவ் அர்த் “சகூதேவ ப்ரபந்நாய” இத்யாதிவகனத்தாலும் சுப்ரதி-
ஸ்திதம் । இப்படி மஹோடாரணான சர்வஸக்திபக்கலிலே பரந்யாஸ்பண்ணுமவனுக்கு ஸ்வாபிப்ராயவிஸேஷ
மொழிய ஫லவிலம்பததுக்கு ஹேதுவில்லை. ஆகையாலே இந் ந்யாஸ விதீக்கு ப்ராரவ்நிவர்தகத்வ்
விஸேஷமாகிறது.

(சா.டீ) பக்திதூத்யதயாவரும அவூதிஸாஹீபைட் பரிஹரிக்கிறார் சகூத்யாதி । இஸ சகூத்வுத்துக்கு
ப்ரமாணான்தரானுப்ரஹ்முமுணடென்கிறார் இவ் அர்த்மிந்யாதிபால, மாஸூத’ என்கிற வாக்யஸாமர்த்ய்
சிஹ்மான அர்த்விஸேஷத்தை பரந்யாஸ ப்ரஸஹீதஇங்கே அருளிச் செபகிறார் இப்படி
மஹோதாரேத்யாதிபால ஸ்வாபிப்ராயவிஸேஷமொழிய என்றத்தால் சிஹ்மான அர்த்ததைக் காட்டுகிறார்
ஆகையால் இந்யாதிபால் ஆகையாலிலன ப்ராரவ்நத்தையும் உஹீஸ்ய ஸூகிக்கையாலெனகை
விஸய, பக்தியில காட்டில் விஸேஷமென்றபடி

(சா.ஸா.) சகூததி । இப்படி ந்யாஸாதிவ சகூத்வி சிஹீத்தால் “சகூதேவ ப்ரபந்நாய” இத்யாதிசுளிலே
சகூத்வி த்ரவண் வ்யர்த்மாக ப்ரஸஹீதாஹீ? என்னவருளிச்செப்கிறார் இவ் அர்த்மிதி । ந்யாஸ
சிஹீத்யேவ ஹீத்யர்த் புநஸ்த்ரவண்மென்று கருதது ஆனாலும் யாவஹீயுஷ் பக்திவஹீசகூதாவூத ப்ரபஹீ
மூகஹீதூதென்று ஸாலலவேண்டாஹீ? சகூதநுஸந்நாநமாத்ர மூகஸாஹீநமாகில் உத்ரகஸண் ஁வ
மூக ப்ரஸஹீதாஹீ? என்னவருளிச்செப்கிறார் இப்படி இதி । இப்படி புமபிப்ராயானுஸூ-
விலம்பஸஹீதே பக்தி யோஸாபேக்யாதிஸயமில்லாமையாலே ப்ரபதிக்கு பக்த்யபேக்யாதிஸய
மெத? என்னவருளிச் செப்கிறார் ஆகையாலே இதி । ஆகையாலே புமபிப்ராய விநா
விலம்பஹீதூ விலலாமையாலே என்றபடி புமபிப்ராயானுஸூ ப்ராரவ்நிவர்தகத்வமே அதிஸயமென்று
கருதது ப்ராரவ்நிவர்தகத்வமும் இதி । சர்வாஹீகாரத்வ சகூதநுஸீயத்வ ஸமுஹீயமென்று கருதது
ஆனாலும் ப்ரபதிஎன்றொரு உபாயத்தை ப்ரஸஎன்று கர்த்வ்யமாக விஹீககக் கூடுமோ?

(சா.ப்ர.) சகூத்யாதிநா । உபாஸனத்தில ஹீலே இதி । “ஸகூதேவ வர்தயந் யாவஹீயுஷ் ப்ரஹீலாகமபி
ஸம்பஹீதே - ப்ராயணான்தமூகாரமபிஹீயாதி” இத்யாதிவஹீத்யர்த்: । “சகூதேவ ஹீ ஸாஸ்தார்த். கூதூய்
தாரயேந்ரம்” இத்யாதி: “ஸரண் த்வா ப்ரபந்நாயே ஹீயானயோஸவிவர்திதா” இத்யாதிஸாதிஸஹீத்யர்த்: । அத்
“உபாயபக்தி” ப்ராரவ்நவ்யதிஸகாஹீஸிநி । ஸாஹீயபக்திஸ்து ஸா ஹ்ந்ரி ப்ராரவ்நஸ்யாபி பூயஸி ।।”
இத்யாஹீக்த ப்ராரவ்ந பக்தகத்வமாஹ । இப்படி இத்யாதி நா । “அஹீ ஜந்தூரநிஸூஹீயமாத்மந ஸுஹீது:
ஸயூ. । ஁ஸ்வர ப்ரேரிநூ ககூதேஸ்வர்த் வாஸ்வப்ரமேவ வா ।। ஸ்வய்மூத்பிண்டபூதஸ்ய பரதந்வஸ்ய ஹீஹி: । நாஹீ
மம ஸ்வதந்வூஹீ நாஸ்மித்யஸ்யர்த் உஹீதே ।।” இத்யாஹீ ஹீதநானாமத்யந்த பாரதந்வ்யாவஸமாத் -

(சா.வி:) ஸாமான்யஸாஸ்த்ரசிஹீத் சகூத்கர்த்வத்வமேவாஸ்யாபீத்யாஹ । சகூத்கூத இதி । ப்ராரவ்நபக்தகத்வரூபே
தஹீபாய ப்ரபாவ் ப்ரவூத்யுபயோஸிதயா ஹீபயதி । மஹோடாரணான இதி । பரதந்வஹீதந் ப்ரதி விஹீதிரேவானுபபந்
இதி கेषாஹீத பக்த் பரிஹீதூமநுவஹீதி ।

(சா.ஸ:) அபவாடமில்லை இத்யூக்த்யா உபாஸனே “ஸ ஸகூதேவ வர்தயந் யாவஹீயுஷம்” இத்யுபவாஹீஸ்திதி
ஸூஹீதம் । ஁வமுபாஸநாதஸகூத்வி கூதவிஸேஷ இவப்ராரவ்ந்வி நிவர்தகத்வ கூதவிஸேஷூஹீஸ்தித்யாஹ ।
இப்படி இதி ।

(சா.சं:) நनु இவனைப்பற்ற விதிக்கக் குறையில்லை இயுகமயுகம் । மூலமந்திராதி சிஷிதாதி துத்பாரதந்யவிரோதாத்யதாஹ । அசிததுக்கள் இதி । வீணாதிஷு ஸதாதிவதிஸுரததி தாவத்சுவாதந்யானநு மதிருவ பாரதந்யவிரோதி ।

மூ: - இவ்வளவு **स्वातन्त्र्य**த்தையெடு(தத)த்துச் சுமக்கையுமிவனுக்கு **भगवत्पारतन्त्र्य** காழைிருந்தபடி. இவனுக்கொரு வழியாலும் **कर्तृत्व**மில்லையெனனில் **प्रकृत्यविद्या**தி களுக்கு **कर्तृत्व**ஞ்சொல்லுகிற **सिद्धान्ततुल्य**மாம். **कर्तृत्व**(தானும்) **स्वाधीन**மென்னில் **सर्वात्म** நியந்தா ஒருவனென்கிற **अर्थ**ம் கிடையாமையாலே **निरीश्वरसिद्धान्त**ப் படியாம்.

(சா.தீ) இது **पारतन्त्र्या**விருद्धமெனகைக்காக **कर्तृत्व**த்தல் **ननदभिमत**மான பக்தாந்தரங்களை **निरसिक्त**றா இவனுக்கொரு வழியாலும் **प्रकृत्या**திதளுக்கு **कर्तृत्व**ஞ்சொல்லும் **सिद्धान्त**ம் **साख्यम्** । **अविद्या**திதளுக்கு **कर्तृत्व**ஞ்சொல்லும் **मायावाद**ம் **आदिशब्द** வுடாதி **सङ्गाहक**ம் **पराधीन** **प्रयत्नाश्रय**ந்ரூப **कर्तृत्व** மில்லை என்றுது **कर्तृत्व**ம் லொமையாலோ ?

(சா.ஸ்வ) “**अहङ्कारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते**” இत्याதி **प्रमाण**த்தாலே **कर्तृत्व**மில்லையென்றாதல் “**अधिष्ठानं तथा कर्ता**” இत्याதி **प्रमाणानुसार**த்தாலே **स्वाधीनकर्तृत्व**முண்டென்றாதல் கொள்ளலாகாதோ ? எனென இரண்டு பக்ததையும் **निराकरि**க்கிறார் இவனுக்கு இत्याதி **वाक्य** **द्वय**த்தாலே. **प्रकृतिकर्तृत्व** **साङ्ख्यमतम्** । **अविद्याकर्तृत्व** **मायावाद**மனமெனற்படி **आदिपदेन** **बौद्धमत** **सङ्ग**ஃஎன்றபடி இனி **भगवदधीनकर्तृत्व** **व्यापाराश्रय**ந்ரூபமாகில் **अचेतन** **साधारण्यं** **प्रसङ्ग**க்கும் **प्रयत्नाश्रय**ந்ரூபமாகில் **ज्ञानृत्वमात्रावस्थै**யிலே **ज्ञानाति**என்று **कर्तृनिर्देशं** **विरोधि**யாதோ ? இत्याதி **शङ्कै**யில் **कर्तृत्व**சோதன_டணனு_கிறார் **कर्तृत्व**தானும் இत्याதி_னஒன்றைத் தான் **उत्पादिक**க்கும்போது **प्रयत्नाश्रय**ந்ரூபமான **कर्तृत्व**மிய்யந்தென ।

(சா.ப்) இவனுக்கு இत्याதி_ன । **प्रकृतेः कर्तृत्व** **साख्या** **वदन्ति** । **अविद्यायाः कर्तृत्व** **मायिनः साङ्ख्यैकदेशिभिः कर्तृत्वेनोक्तोऽहङ्कारादिरादिशब्दार्थः** । **कर्तृत्वस्य ज्ञानाश्रय**ந்ரூப_{த்}வே **इच्छाश्रय**ந்ரூப_{த்}வே **च परपक्षवैलक्षण्यं सिद्धयेदित्याशङ्क्य** -

(சா.வி:) இவ்வளவு, **एतद्विषयेऽपि** । **स्वातन्त्र्य**த்தை **स्वातन्त्र्यम्** । கொடுக்க, **ईश्वरे ददति सति** । சுமக்கையும், **वहनमपि** । **भगवत्पारतन्त्र्य** காழைிருந்தபடி **पारतन्त्र्यकाष्ठा** **स्थिति**ப்ரகார: । **स्वसहायभूतस्य पारतन्त्र्यस्य विरोधिभूतमीश्वरदत्त स्वातन्त्र्यमङ्गीकृत्यतदभिमतमनुतिष्ठति यत्तदेव पारतन्त्र्यकाष्ठा** । **स्वातन्त्र्य** **स्वतः प्राप्त चेत् पारतन्त्र्यविरोधि** । **ईश्वरदत्त चेन्न विरोधि** । **प्रत्युत पारतन्त्र्यकाष्ठामेवावहति** । **ईश्वरदत्तं स्वातन्त्र्यं नेच्छति चेत् तत्पारतन्त्र्यरूपं न स्यादिति भावः** । **भगवदधीनकर्तृत्वानभ्युपगमे साङ्ख्यमायिमतप्रवेशापत्तिरित्याह** । இவனுக்கு இதி । **प्रकृतिकर्तृत्व** **साङ्ख्यमतम्** । **अविद्या कर्तृत्व** **मायिमतम्** । **पराधीनकर्तृत्वस्य प्रामाणिकत्वसिद्धये स्वाधीन कर्तृत्वाभ्युपगमे दोषमाह** । **कर्तृत्वमिति** । கிடையாமையாலே, **अघटिततया** । **निरीश्वरेति** । **सर्वेषामेव स्वतन्त्रत्वादिति भावः** । **ईश्वराधीनकर्तृत्वमपि किं ज्ञानाश्रय**ந்ரூப_{ம்} **मात्ररूपम्** ?

(சா.ச:) **एवविधस्वातन्त्र्यवहनमेव पारतन्त्र्य काष्ठेति भावः** । **प्रकृतिकर्तृत्व** **वादिन** **साङ्ख्याः**, **अविद्याकान्त** **करणकर्तृत्व** **वादिनो मायिन** **एवाविद्याकर्तृत्व** **वादिनः** । **कर्तृत्व** **स्वभावोन् स्वस्वाधीनत्वमेव** । **अतः केवलपरतन्त्रस्य न कर्तृत्वेत्याशङ्क्य दूषयति** । **कर्तृत्वमिति** ।

(सा.सं.) नियाम्यविरहे नियन्त्रत्वासिद्धेः कर्तृत्वविरहिणो नियाम्यत्वायोगात्परतन्त्राणां कर्तृत्वासम्भवाच्च सर्वात्मनियन्ता एक एवेत्यर्थासिद्ध्या निरीश्वरसिद्धान्तापत्तिरिति भावः । कर्तृत्वस्वरूपशिक्षार्थं चिकीर्षा प्रयत्नयोः ज्ञानादन्यत्वपक्षं निराकरोति ।

[illegible]

(मा.प्र.) वदार्थं मङ्गलवत् इति । “विषय ज्ञानानि मुखदुःखमध्यस्थ साधारणानि । तानि च विषय विशयार्थानि विशयणानि भवन्ति । येन विषयविशेषणविशेषित ज्ञानमुखस्य जनकमित्यभिमतं तद्विषयज्ञानस्य तदतिरेक पदार्थान्तरं नोपलभ्यते । तेनैव सुखित्व व्यवहारोपपत्तेश्च” इत्युक्तरीत्या यत्नाद्वर्णनात् परस्यैव स्पष्ट ज्ञानाद्देहानुपलम्भाद्बुद्ध्यादि पदार्थानां षण्णामनन्तानां तदवान्तरविशेषाणां च पदार्थान्तराणां कल्पनादपि “अविनाशावरेयमात्मनुच्छिन्निधर्मा पञ्चेन्द्रियस्य पुरुषस्य यदेवास्य ब्रह्मेश्च तेनास्य क्षरति प्रजाधृति पादादिवोदकम्” इत्यादिश्रुतिभिर्नित्यतया निर्गमनप्रवेशादिमत्तवाचावगतरय धर्मभूतज्ञानस्यैव क्रमिकान्तेकावस्था स्वीकार्योचित्यात्तस्यैव भयत्वं शोकत्वादिवत्सुखत्वं, दुःखत्वंच्छाद्वेषत्वं, प्रयत्नत्वावस्था सर्वाकारे “घटं जानातीतिव्यवहारोपपत्तिवत्सुख्यति, दुःख्यति, इच्छति, द्वेषि, प्रयतते” इत्यादिव्यवहाराणामप्युपपत्तेरेक निष्ठक्रमिकावस्थात्वब्राह्मण युगपदुपलम्भादरभावात् “धर्मिकल्पनातो वर धर्मकल्पनम्” इति न्यायेन लाघवात् पदार्थान्तरकल्पनं गौरवाच्चयत्नादयो ज्ञानावस्थाविशेषा एवेत्यर्थः । एवं तर्हि रथो गच्छतीत्यादिषु प्रतिपन्नं कर्तृत्वं व्याहृत्यतन्यत्राह । क्रियाश्रयत्वेत्यादिना । नत्वेव तर्हि ज्ञानाति सुख्यति स्वर्पितान्यादिभिर्कर्तरिविहितं प्रत्ययान्तैश्चेतनाभिधानं नोपपद्यते ।

(सा.स) ॐ इति । चिकीर्षा, इदमहङ्कुर्यामिति धीः । स्वकार्ये स्वशरीरादि नियमनप्रकार विशेष विषयिणी धीः प्रयत्नः । चिकीर्षा प्रयत्नयोः ज्ञानावस्था विशेषत्वोक्तौ लाघवमस्ति, अन्यथा गुणान्तर कल्पना गौरवप्रसङ्ग इति लाघवयुक्तिर्ज्ञेया । प्रयत्नस्य चेतनैकाश्रयत्वात्तदपि ज्ञानावस्था विशेषत्वमित्यभिप्रायेणाह । क्रियाश्रयत्वेति ।

(सा.सं.) प्रयत्नलक्षणे शरीरादि इत्यादि शब्दः इन्द्रियप्राणपरः । बुद्धिविशेषमित्युक्तं विशदयति ।
ज्ञानमात्रं कृत्वा इति-

மூ:- இப்படிப்பட்ட கर्तृत्वं கௌர்யமாத்திலையென்கையும் உचितமன்று அங்கும்
 भगवत्प्राप्तियென்றொரு प्रयोजनத்தை உதேசித்து उपायानुष्ठानப்பண்ணினானாயிறேயிருப்பது.

(சா.பி) கௌர்யமாத்திலை उपायानुष्ठानத்திலிலலை என்னவொண்ணாமதன்கிறார்
 இப்படிப்பட்ட इत्यादिபால் விபத்திலுள் बाधकமருளச் செய்கிறார் அங்கும் भगवदत्यादिபால்
 कैङ्कर्यதானும் उपायानुष्ठानरूपமாகையால்கும் कर्तृत्वाभाव प्रसङ्गக்குமென்கைச पराधीनकर्तृत्व
 முண்டபாகிலும் स्वङ्क्या प्रवृत्ति विवेकக்கு त्याज्यமாகையால் शरणागतியில் प्रवृत्तिकூடாதிறே?
 என்னவருளிச் செய்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) கர்ତ୍வ ப்ராமாணிகமாகையால் ப்ரஜஎன்று फलार्थतया उपायத்தை விधिकக்க கூடுமோ?
 என்கிற மதத்தை निराकरिकர்நாரா இப்படிப்பட்ட इति விபத்திலுள் बाधकமருளச்செய்கிறார்
 அங்கும் इति उपायकर्तृत्व स्वरूपविद्भूमेன்றால் कैङ्कर्यस्यापि प्राण्युपायतया नत्कर्तृत्वமுயிலலை
 யாக प्रसङ्गக்குமென்று கருங்கூ இப்படி கர்तृत्व स्वाभाविकமாகில் मुमुक्षुவுக்கு

(சா.ப்ர) चेतनस्य बुद्धिपूर्वक प्रवृत्तिः कैङ्कर्य एवोच्यते इति तत्रैवास्य कर्तृत्व वान्यत्रेत्यत्र
 निग्रहनिवृत्त्यर्थोपायानुष्ठानस्यापि भगवदत्यन्ताभिमतत्वात्तत्रापि कर्तृत्वमस्तीत्याह । இப்படிப்பட்ட
 इत्यादिना । ननु “नैव किञ्चित्करोमीति युक्तो मन्येततत्त्ववित । पश्यन् शृण्वन् स्पृशजिघ्रसन्नश्नन्
 गच्छन् स्वपन् श्वसन् ॥ प्रलपन् विसृजन् गृह्णन्मि षन्निमिषन्नपि । इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त
 इति धारयन् ॥ सर्वकर्माणि मनसा सन्यस्याग्ने मुख वशी । नवद्वारे पुरेदे(ही)हे नैव कुर्वन्नकारयन् ॥

(சா.வி) अनुसन्धधत चेतनस्य कैङ्कर्य एवोचितम् । ननुपायानुष्ठानादावित्याशङ्क्य निग्रहनिवृत्त्यर्थो
 पायानुष्ठानस्यापि भगवदत्यन्ताभिमतत्वात्तत्रापि बुद्धि पूर्वक प्रवृत्तिक्षणकर्तृत्वमुचितमेवेत्याह । இப்படி
 इति । அங்கும் उपायानुष्ठान विषयेऽपि । भगवत्प्राप्तियென்றொரு प्रयोजनத்தை உதேசித்து
 उपायानुष्ठानப்பண்ணினானாயிறேயிருப்பது भगवत्प्राप्तिरित्येक प्रयोजनमुद्दिश्यैव उपायानुष्ठानं कृतवान्
 खल्विति स्थितिः । अनाऽत्रापि प्रवृत्ति साधनेति भावः । ननु “नैव किञ्चित्करोमीति युक्तो
 मन्येत तत्त्ववित । परयन् शृण्वन् स्पृशजिघ्रन् अश्नन्गच्छन्स्वपन्श्वसन् ॥ प्रलपन् विसृजन् गृह्णन्
 निमिषन्निमिषन्नपि । इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन् ॥” अस्यार्थः । आत्मतत्त्ववित्,
 श्रोत्रादीनि ज्ञानेन्द्रियाणि वागादीनि कर्मेन्द्रियाणि प्राणश्च स्वविषयेषु वर्तन्त इति धारयन्ननु
 सन्धानः । नाह किञ्चित्करोमीति मन्येत । ज्ञानैकस्वभावस्य कर्ममूलेन्द्रिय प्राणसबन्धकृतमीदृशं
 कर्तृत्व न स्वरूप प्रयुक्तमिति मन्येतैवेति । तथा “सर्वकर्माणि मनसा सन्यस्यास्तै सुख वशी ।
 नव द्वारे पुरे देहे नैव कुर्वन्नकारयन् ॥” इन्द्रियाकारेण परिणतायां प्रकृतौ कर्तुं सन्यास
 मुक्त्वाथदेहाकारेण परिणतायां प्रकृतौ कर्तुं सन्यास उच्यत इत्युपक्रम्यात्मन प्राचीनकर्म मूलदेहसबन्ध
 प्रयुक्तमिदं कर्मणां कर्तृत्वं न स्वरूप प्रयुक्तमिति विवेक विषयेण मनसा

(சா.ச) एतादृशमपि कर्तृत्व कैङ्कर्यमात्रे नोपाये इत्यत्राह । இப்படிப்பட்ட इति । उचितमன்று
 इति । प्रतिज्ञातमुपपादयति । அங்கும் इति ।

(सा.सं:) ஆண்பிண்ட இति । वैदूर्यत्वेऽप्युपायत्वाकारानपायात्तत्रापिकर्तृत्वाभाव प्रमङ्गादित्यर्थः ।
திருத்தம் वैशद्यम् । இடுக்கி, உதிரிய । அபந்தக கர்த்தவ்ம் । ப்ரபுத் தை பாரதந்யேன ந விரூட்யத இத-

மூ: - ஆகையால் ஸ்வாभावிககைங்க்யார்த்தியாய் அநந்ய் ப்ரயோஜனனாயிருக்குமவனுக்கு ஫லதஸீயில் கர்தூத்வம் போலே உபாயதஸீயில் கர்தூத்வமும் விரூதமன்று. ஫லதஸீயில் விவிதவிசித்ரகைங்க்யர் கர்தூத்வ் கெவல் இஸ்வரேக்ஷா வৈசித்ரியோடே பொருந்தின ஸ்வேக்ஷீயாலே யாயிருக்கும். ஸ்ஸாரதரூயிலுள்ள கர்தூத்வமெல்லாம் கர்மானூரூபமாக இஸ்வரன் பரிணமிப்பித்த ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸூக்தகளை உபாதி யாகக்கொண்டு பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(ஸா.தி:) ஆகையால் இயாதிபால் ஫லதஸீ, முக்திதஸீ । இனி ஫லதஸீயில் கர்தூத்வததுகதும் ஸ்ஸாரதஸீயில் கர்தூத்வததுக்குமுள்ள வாசிபைப் பருளிச்செய்கிறார் ஫லதஸீயில் இயாதிபால் உள்ள கர்தூத்வமெல்லாமென்றது கைங்க்யோபாயானுஸ்தான ஸா்ஸாரிகப்ரவூத்திகளிலுள்ள கர்தூத்வமெல்லாமென்றபடி இககர்தூத்வங்களில் பந்நகர்தூத்வங்களைப் பருளிச்செய்கிறார்

(ஸா.ஸ்வ:) ஆகையால் இதி । யதா ஫லதஸீயில் கர்தூத்வ பந்நகாகார ரஹிதமாகையாலேயதுவே ப்ராமாணிகம் । உபாயதஸீயில் கர்தூத்வ பந்நகாகார மித்ரமாகையாலே விரூதமன்றோ? என்கிற ஸங்க்ஷீபைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸஹரிக்கிறார் ஆகையால் இதி । அநந்ய் ப்ரயோஜனனுக்கு கர்தூத்வ பந்நகாகாரமித்ரமல்லாமையாலே ஫லதஸாதுல்யமாகையால் விரூதமன்றென்று கருதது ஆனாலும் உபாயதஸீயில் கர்தூத்வத்தில் பந்நகாகாரம் த்யாஜ்யமென்று ஸொன்னது கூடுமோ? பூவோக்த் ப்ரகாரேணோபாயதஸீயில் கர்தூத்வம் பந்நகாகாரமித்ரமாகையாலே த்யாஜ்யதை கூடுமென்னிலப்போது ஫லதஸீயிலும் கர்தூத்வம் பந்நகாகாரமித்ரமாக ப்ரஸங்கி யாதோ? முக்ததஸீயில் ஹேதுவில்லாமையாலே பந்நகாகாரமித்ரமன்றென்னில் அந்த ஹேதுவெது? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஫லதஸீயில் இயாதி வாக்யத்யததாலே கெவல்மென்றது கர்மோபாதிவ்யவக்ஷேதத்தைச் ஸொல்லுகிறது இப்படியாகில் அநந்ய் ப்ரயோஜனனுக்கு உபாயதஸீயில் கர்தூத்வம் ஫லதஸாதுல்யதயா பந்நகத்வாபாவாஹிரூதமன்றென்று

(ஸா.ப்ர:) குணாபாவாத்கர்தூத்வமேவ ந ஸ்யாத் । கித்த் “தத்ர ஸர்வ் நிர்மலத்வாத்ரகாஸகமநாமயம் । ஸுஹஸங்க்ஷேந பந்நாதி ஜ்ஞானஸங்க்ஷேந தேஹிதம் ॥” இயாதிபிஸ்ஸத்வ் குணஸ்யேவ ஸ்வர்காதிஸாநானுஸ்தாபகத்வ-வத்மோக்ஷோபாயத்வஸ்யாப்யநுஸ்தாபகத்வாத்ரபி கர்தூத்வம் குணகூதமேவெதி ததபி த்யாஜ்யமேவ ஸ்யாதித்யத்ர முக்தைகர்தூத்வஸ்ய காரணம் தர்த்தயந் தத்ரத்ய் கர்தூத்வஸ்ய் கூத்ஸநஸ்யாப்யோபாதிக்கத்வே஽பி தத்ர தத்ர த்யாஜ்யாஸி முபாதேயாஸமபி தர்ஸயதி । ஫லதஸீயில் இயாதிநா ।

(ஸா.வி:) ஆகையால் ஸ்வாभावிகைதி । மோக்ஷதஸாாய் கர்தூத்வம் யதா ந ஸ்வரூபவிரூத தத்ர்த்விதஹ் ப்ரகூஃ ஸத்வமூலகமோக்ஷோபாயகர்தூத்வமப்யவிரூதத்வாத்ர த்யாஜ்யமிதி பாவ: । நநு “ஸுஹஸங்க்ஷேந பந்நாதி ஜ்ஞானஸங்க்ஷேந தேஹிதம்” இயாதிநா ஸத்வாதேஸ்வர்காதி ஸாநானுஸ்தானகர்தூத்வவந்முக்திதஸாாய் ஸத்வாதிகுணாபாவாத்கத்ய் கர்தூத்வ மித்யாஸங்க்ஷாாய் தத்ர ப்ரகவதிக்ஷாஸிஹ்மிதி வதந் இஹ் குணமூல் கர்தூத்வமித்யாஹ் । ஫லதஸீயில் இதி । வৈசித்ரியோடே பொருந்தின, இஸ்வரேக்ஷாவைசித்ரியேணஸஹ் । ததநுகுணஸ்வேக்ஷயேத்யர்த்த: । இஸ்வரன் பரிணமிப்பித்த ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸூக்தகளை உபாதி யாகக் கொண்டு, இஸ்வர பரிணாமித ஸத்வரஜஸ்தமோகுணா நுபாதித்வெந் ஸ்வீகூத்ய-

(ஸா.ஸ:) ப்ரதிஜ்ஞாதமுபஸஹரிதி । ஆகையால் இதி ।

(सा.विः) “शरीरवाङ् मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः । न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः ॥ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं चैव पृथग्विधम् । विविधा च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥” इत्युक्तम् उपाधिमूलं कर्तृत्वमिति भावः । बन्धककर्तृत्वाद्व्यावृत्तं मोक्षहेतुकर्तृत्वमाह । भगवत्प्राप्तिः ७१७ इति । मुक्तिदशायामिवेहापि भगवदभिमतत्वान्याक्षार्थं कर्तृत्वं न विरुद्धमिति भावः । तद्व्यावृत्तं मोक्षकालीनं कर्तृत्वमाह । ॐ गुणत्रयं ७२ इति । ननु तर्हिऽसर्वदा कर्तृत्वं सद्भावे “प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः । अहङ्कार विमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते ॥ नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टासु पश्यति । कार्यकारण कर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषस्सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते । तथा । हन्ता चेन्मन्यते हन्तुं हतश्चेन्मन्यते हतम् । उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥” इति कर्तृत्वनिषेधात्तद्विरोध इत्याशङ्क्य “कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात्” इत्यधिकरणे अचेतने बोधजनवद्वारा प्रवर्तकत्वासम्भवाच्छास्त्रवैयर्थ्या पत्या चेतने गुणसङ्गोपाधिककर्तृत्वस्य -

मू: - अ(इ)व्विदत्तिल् “दैवं चैवात्र पञ्चमम्” என்று पुरुषोत्तमனைச் சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனையொரு கார్యத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் போது அக் கார్యத்தைப்பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும். தானே ப்ரவர்த்திக்கும் ப்ரப்ரதானாடிகளிலும், சூழ்யாடிகளிலும் கர்தாவென்று சொல்லப்படும். ஒன்றிலே ப்ரவூர்த்தனான ஷெதனனை விலக்காதவளவில் உபேஷகன் - அப்போதிசைநதிருக்கையாலே அனுமந்தா ।

(சா.டீ.) அங்கு இஷ்வராதினத்வ்ஸொன்னபடியைடருளிச் செப்கிறார் அவ்விடத்தில் இதுயாடி । -இனி ப்ரஸஜ்ஜாடீஷ்வரனுடைய காரயிதூத்வ, கர்தூத்வ, உபேஷகத்வ, அனுமந்தூத்வ, சஹகாரித்வங்களுக்கு விபயபேடத்தைடருளிச் செப்கிறார் இவன் ஜீவனை இதுயாடிபால் கர்தூத்வத்துக்கு விபயகாட்டுகிறார் தானே இதுயாடிபால் உபேஷகத்வம், உடாசீனத்வம் । இதுக்கு விபய காட்டுகிறார் ஒன்றிலே என்று அனுமந்தூத்வத்தைக் காட்டுகிறார் அப்போதென்று தந்நீவென்று ஷேஷம் । சஹகாரித்வத்தைக் காட்டுகிறார்.

(சா.ஸ்வ.) ஜீவகர்தூக் கார்யங்களிலே இஷ்வரனுக்குப் ப்ராபான்யத்தில் ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிசெப்கிறார் இந் நிஷ்கர்ய ப்ரகாரத்தை இதி । ரீதீயிலே “दैवं चैवात्र पञ्चमम्” என்று டீவததுக்களறோ பஞ்சமென்று அடிகொக்யா ப்ராபான்ய்தோற்றுகிறது இஷ்வரனுக்குத் தோற்றவில்லையே? என்னவருளிச் செப்கிறார். அவ்விடத்தில் இதி । இப்படி இஷ்வரன ப்ரபான் கர்தாவென்று சொன்னது கூடுமோ? உபேஷகனென்றும் அனுமந்தாவென்றும் இஷ்வரனை ஷாஸ்ரஸொல்லுகையாலே கர்தூத்வம் கூடாதே? இனி சூழ்யாடி வ்யாபாரத்திலே சாஷாட்கர்தூத்வ் ஷ்ருத மாதையாலே கர்தூத்வகூடுமென்னில் அப்போது காரயிதாவென்றும், உபேஷகனென்றும் சொல்லுகிறது விரோதிடாதோ? என்ன கர்தூத்வாடாகரங்களை விரோதில்லாமல் பிந்நவிபயங்களாக விவேசித்திறார் இவன் இதுயாடினா । இப்படியானாலும் ஁கவிபயத்தில் தானே

(சா.ப்ர.) अत्र भगवत्सङ्कल्पाधीन न प्रतीयत इत्यत्राह । இவ்விடத்தில் இதுயாடினா । एवं जीवकर्तृत्वविधिनिषेधयोरपि विषयव्यवस्थामुक्त्वा ईश्वरगतविषय सृष्टिकर्तृत्व विधिनिषेधयोरपि विषयव्यवस्थां कारयितृत्वोपेक्षकत्वं कर्तृत्वं सहकारित्वं प्रदर्शनपूर्वकं वदन्तीश्वर सङ्कल्पाधीन जीवकर्तृत्व सिद्धे भर्न्यास विधिरुपपन्न एवेति निगमयति । இவன் ஜீவனை இதுயாடினா ।

(சா.வி.) இவ்விடத்தில் இதி । டீவமிதி । “अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् । विविधा च पृथक्वेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥” இதுவ்ரேத்யர்த்: । அடிஸ்தான், ஷரீரம் । கர்தா, ஜீவ. । கரணம், இந்ரியாணி । ஷேஸ்டா, கர்ம । ப்ரஸஜ்ஜாடீஷ்வரஸ்ய ப்ரவர்தக்த்வாவந்தர விஸேஷாந்விபய ப்ரேதெந டர்ஸயதி । இவன் ஜீவனை இதி । காரயிதா, ப்ரேக இத்யர்த்: । ப்ரவூர்த்திக்கும் ப்ரப்ரதானாடிகளிலும் சூழ்யாடிகளிலும். ஸ்வமாந் ப்ரவர்த்யமான ப்ரப்ரதானாடிஸு சூழ்யாடி வ்யாபரிஸு ஷ । விலக்காதவளவில் கடாஷித்ஸ்வகர்மவஸேந ப்ரவர்தமான ஷெதனம் ப்ரதி । தடூரோடிகர்மநிமிந்நீகூத்யேஸ்வரேந நிவாரணாபாவே உபேஷக: । பூர்வ ப்ரவூர்தரபி ப்ரபவடதீநபர்மமூலத்வாத்ந்ரபி஁கரணகலேபரயத்வாஷ்ந்ர ந பராதினத்வவிரோத: ।

(சா.ச:) அவ்விடத்தில் இதி । அथ प्रसङ्गादीश्वरस्य कारयितृत्वं, कर्तृत्वं, उपेक्षकत्वं, अनुमन्तृत्वादे विषयभेदोक्तिमुखेन सर्वथा कर्तृत्वमीश्वराधीनमित्याह । இவன் இதுயாடினா ।

மூ: - இளந்தலை சுமக்குமவனுக்கு ப்ரவலன் பெருந்தலை சுமக்குமாப்போலே கூடப் ப்ரவர்திக்கையால் ஸஹகாரி ।

(சா.தி:) இளந்தலை இत्याடியால் । இளந்தலை சுமக்குமவனுக்கு ஸ்யூலமூலமாய், சூக்ஷ்மாஶ்ரமான ஒரு டாஹவிசேஷத்தைச் சுமக்குமபோது ப்ரவலனானவன் ஸ்யூலபாகத்தைச் சுமக்குமாப்போலென்கை இவனைக் காட்டில் இஷ்வரனுக்கு யத்னமிகமென்கைக்காக இளந்தலை பெருந்தலை என்று. க்வசிதிஷ்வரனுக்கும் கர்த்துவில்லைமென்னும் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் ஸெய்கிறார்

(மா.ஸா:) “तस्य कर्तारमपि मा विद्ध्यकर्तारमव्ययम्” என்று ஸொல்லுகிறது ஸேருமோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார்.

(சா.ப்ர:) இளந்தலை, லஶுபார: । பெருந்தலை, குரூபார: ।

(சா.வி:) இஸைந்திருக்கையாலே, அஶ்ஜிகர்த்த்யஸ்திததயா । அநுமந்தா, அநுமந்தெத்யுச்சயே । திருக் குமாரவரடாசார்யஸ்து ரஹஸ்யத்ரயஞ்ஞலகே “व्यापाराश्रयत्वमात्रं तु कर्तृत्वम् । अचेतनेऽप्युपचर्यते । रथो गच्छतीति । एवं च कर्तृत्वं, प्रेरकत्वं, अनुमन्तृत्वम्, उदासीनत्वं, सक्षित्वं, सहकारित्वं, फलित्वं, फलप्रदातृत्वं मित्येते अर्थाः भगवतः प्रतिपन्ना भवन्ति । तत्र जगदुत्पत्त्यादिषु सर्वेष्वपि कार्येषु ज्ञानचिकीर्षा प्रयत्नवत्त्वात्कर्तृत्वं, कर्तृभूतजीव प्रेरकत्वात्प्रेरकत्वं, स्वकर्मानुरूप प्रवृत्तानां जीवानामुत्तरोत्तरं प्रवर्तकत्वादानुमन्तृत्वम्, एतेष्वेव स्वकर्मानुरूपेषु सुखदुःखादि कार्येषु बीजानुगुणमुत्पाद्यमानेष्वङ्गुरेषु जलस्येव सामान्य कारणत्वे सिद्धेऽपि विशेषकारणाभावादुदासीनत्वं, सर्वसाक्षाद्द्रष्टृत्वात्साक्षित्वं, सामान्यं प्रविष्टैश्चेतनाचेतनात्मकैस्सहकारिवर्गैस्सह स्वयमेव सर्वकार्यकर्तृत्वात्सहकारित्वं, सर्वशेषित्वेन सर्वस्यापि फलस्य भृत्यसरक्षणानि न्यायेन स्वपर्यवसानात् फलित्वम् । “फलमत उपपत्तेः” इत्युक्त प्रक्रियया सर्वकर्म समाराधनीयस्य स्वस्यैव साक्षात्सर्वफलहेतुत्वात्फल प्रदत्वमिति सर्वमप्येतद्गुणजातमाकारभेदेनास्मिन्भगवति यो युज्यत इति ह्यं निरवद्यं च । एतेनैव सर्वदा सर्वप्रेरकस्यापि ईश्वरस्य उपेक्षकत्वानुमन्तृत्वादि वचनानां तत्रदाचार्य ग्रन्थेषु दृष्टानामविरोधेऽपिविरोधवत्प्रतिभासमानानां स्वयमेवाविरोधो बुद्धिमद्विर्बोद्धव्य इत्यस्माभिरुपरम्यते” इत्युक्तम् । இளந்தலை சுமக்குமவனுக்கு கஸ்யசித்காஸ்ய சூக்ஷ்மாஶ்ரபாக வஹ: । லஶுபார வஹ: . புரூஷஸ்யேதி பாவ: । ப்ரவலன், ப்ரவலவான் । பெருந்தலை சுமக்குமாப்போலே, ஸ்யூலமூலகுரூபாஶ்ரஹ்நேன யதா ஸஹகரோதி ததா । கூட ப்ரவர்திக்கையாலே, ஸஹகாரிதயா ஸஹகாரி காரணமியுச்சயே । “ददामि बुद्धिं योगं तं....., क्षिपाम्यजस्रम्” इत्यादिपूत्कट पुण्य पापकृद्विषयवतया सहकारित्व मिति भाव: । ईश्वरस्यापि कर्तृत्वाकर्तृत्व बोधक प्रमाण विरोधं परिहरति

(சா.ஸ:) இளந்தலை இति । ஸ்யூலமூல சூக்ஷ்மாஶ்ரானி பாரடாஶ்ரஹ்நே அப்ரகே உச்சுக்நே தத்ர ப்ரவலேன ஸ்யூலபாகவஹ்வத்யத்ய: । ஜீவ ப்ரயத்னஸ்ய அத்யல்பத்வமீஷ்வர ப்ரயத்னஸ்ய சாதித்யம் ச ஸூசயிதும் இளந்தலை பெருந்தலை இत्यுக்தி: । இஷ்வரஸ்ய கர்த்துவ் நிஷேதகானாं தாத்பர்யமாஹ: ।

மூ - சூஹாஹிகளில் ஹெவமனுஷ்யாஹிவீஷம்ய் ஜீவகர்மவிஷோபாஹிகமாஹையாலே

“ஹாதுவர்ண்ய் மயா சூஹ் குணகர்மவிஹாச: |

தஸ்ய கதாரமபி மா விஹ்யகதாரமவ்யயம் ||”

ஂன்று இஷ்வரனுக்கு கர்த்வுநிபேஹ் பண்ணுகிறது. இப்படி சர்வவிஷயஸாஹாரணகர்த்வுமுஹைய

இஷ்வரனடியாக ஜீவனுக்கு ஸ்வஹுஹிபூர்வப்ரவூத்திஸக்திஹுமான நியோகயோக்யத்வ் ஸிஹம் |

ஆஹையாலே இங்கு, ப்ரஜ ஂன்று விஹிக்ககுஹையில்லை. -

(ஸா.ஹி) சூஹாஹிகள் இதுாஹிஹால் இஷ்வரன் ஹிவாஹிஸூஹிமாஹிததில் கதாராஹாலும் ஹிவத்வமனுஷ்யத்வாஹி-
வீஷம்யஸூஹிகு ஆவர்களுஹைய கர்மவிஷயங்களுே ப்ரயோகமாஹையாலத்தைப ஹற அகர்த்வு
ஸொல்லுகிறது குணகர்மவிஹாச:, குணै: கர்மபிஷ்ஹ விஹஜ்ய ஂன்றபடி இனி ஜீவனுக்கு
பரதந்ரனாஹாலும் விஹியோக்யத்வமுண்டென்றுஹதை ஹபஹரிககிறார் - இப்படி இதுாஹிஹால்
ஸ்வகர்த்ரிஷ்வரதத்ஸ்வஹுஹிபூர்வப்ரவூத்திஸக்தித்வாந்நியோகயோக்யத்வ ஸிஹமெஹ்கை தன்னால் வரும் நஹமை
விலைப்பால் போலே இதுாஹியான

(ஸா.ஸ்வா) சூஹாஹிகளில் இனி | கர்த்வுத்வவஹன ஸோபாஹிககர்த்வுத்வபரமென்றும் அகர்த்வு
வஹனமுபாஹிநிபேஷகர்த்வுத்வாஹவபரமென்றும் ஂகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்துே ஸொல்லாமென்று கருதது
குணகர்மவிஹாச இனி | குணै:, ஸத்வாஹிபி: | கர்மபிஷ்ஹ, ஹபாஹிபி: | விஹஜ்ய மயா சூஹமென்றாடி
இப்படியாகில் இஷ்வரனும் கர்மாஹுபாஹிஸாபேஷகதாராஹையாலே பராஹிநகர்த்வுத்வ் துல்யமாஹையால்
ஜீவனுக்கு பராஹிநகர்த்வுத்வ் விஸிஷ்யத் ஸொன்னது கூடுமோ? ஂனகிற ஸஹீயைப் பரிஹரியா
நின்றுஹொண்டு ஹபஹ்ரிககிறார் இப்படி இனி | ஸர்வீனி | சர்வவிஷயஸாஹாரணகர்த்வுத்வம் இஷ்வரனுக்கு
கர்மாஹிநிபேஷமாஹையாலே ஜீவனுக்கு ஸாஹாரணகர்த்வுஸக்தி பஹவஹிநைபாஹையாலே இஷ்வரனுக்கு
ஹபராஹிநகர்த்வுத்வமும், ஜீவனுக்கு பராஹிநகர்த்வுத்வமுமெனகிற வீஷம்ய் கூடுமென்று கருத்து

(ஸா.ப்ர) நனு ஹாப்யஸ்ய ஹ்ரிமஹிஹிபிஷஹா ஹ ப்ரவர்தகைஹ்ரிப்யகாராஹவகதஸகலாஹீ: “திருக்குருகைஹ்ரிபிரான்
பிள்ளான்” இதுாஹ்யாஹபூர்வாஹாரீஸ்ஸொஹாஹரண ஸ்வய் ஸாஹநாநுஹானமயுக்தம், பஹவத்ஹூபயா ப்ராஸமேவ
ஹநுஹாவ்யமிதுயுக்தைலோகாஹாரீஹ்ரிஸ்திவிஹி: ஸ்வஹபவிஷ்வாஹார்த்வுத்வொக்தேஷ்ஹ ஸாஸ்த்ரத: ஹலஸாஹநவிஹானஸிஹ்ரேஷ்ஹாஸ்த்ர-
ஸ்யார்த்வுத்வாஹ ஜீவஸ்ய கர்த்வுத்வஸிஹ்ரிஹயுக்தேத்யத்ர, பூர்வாஹாரீவாக்யாநா் விஹிதொபாஹானுஹானே -

(ஸா.வி) சூஹாஹிகளில் இனி | கர்த்வுத்வஸ்தாபநாஹ்ஹரணவரணவிஹிஹுபபந்ர இதுயபஹ்ரஹி - இப்படி சர்வவிஷயேனி |
இஷ்வரனடியாக, இஷ்வரமூலகேத்ய்: | நனு ஹாப்யஸ்ய ஹ்ரிமஹிஹிபிஷஹா ப்ரவர்தகைஹ்ரிப்யகாராஹவகத ஸகலாஹீ:
திருககுருகைஹ்ரிபிரான் பிள்ளான்” இதுாஹ்யாதை: பூர்வாஹாரீ ஸ்ஸொஹாஹரண ஸ்வய் ஸாஹநாநுஹான-
மயுக்தம் | பஹவத்ஹூபயா ப்ராஸமேவாநுஹாவ்யமிதுயுக்தை:, லோகாஹாரீஹ்ரிஸ்திவிஹிவிறந்யவிஷ்வாஸார்த்வுத்வொக்தேஷ்ஹ
ஸாஸ்த்ரகூதஹலஸாஹநவிஹானாநுபபதேஷ்ஹ ஸாஸ்த்ரஸ்யார்த்வுத்வாஜீவஸ்ய கர்த்வுத்வஸிஹ்ரிஹயுக்தமிதுாஸஹ்ஹய -

(ஸா.ஸ) சூஹாஹிதனி | ஸூஹிமாஹி இஷ்வரஸ்ய கர்த்வுத்வெஹிபி விஷமஸூஹி: கர்மவிஷய நிமித்தகைவெத்ய்: | குணேனி |
குணै: கர்மபிஷ்ஹ விஹஜ்யேத்ய்: | ஂவ பரதந்ரத்வெஹிபி விஹியோக்யத்வமஸ்தீதுயுக்தமுபஹ்ரஹி | இப்படி இனி |
விஹி யோக்யத்வெ ஹபதத: பிள்ளான் ஹக்தி விரொஹமபி தாத்யொக்த்யா பரிஹரஹி |

अहङ्कारान्वये तु स्यात् प्रपत्तावपि भक्तिवत् ।।”

(सा.सं) अञ्जन्यपेक्षया तस्य च शून्यवादापेक्षया गुस्त्वान्प्रपत्त्यादि शास्त्रेष्वविश्वासस्स्यादित्यर्थः । अहं मृक्युपाय साधयामीति कर्तृत्वाभिमानवदाश्रया भक्तिर्मन्त्रोपहृतपात्रस्थ गङ्गोदकवन्मोपादेयेति रूप.यामपि परान्ति प्रतिवक्ति । मर्त्येति । यदि भक्तावहङ्कारान्वयः स्यात्तदेवं दृष्टान्तवर्णनं राज्ञन्तं स्यात् ।

மூ - ஆகையால் “பிரசீத மஹத்மசிவந்தியத்வா” இत्याதிகள் முன்பு தான் பண்ணின ப்ரபத்திக்கு ஧மே கொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் அஹங்காரஸ்பர்ஸாதிஷ்டை யைப் பற்றவாமத்தனை - அல்லது யதாஸாஸ்த்ரமநுஸ்தித்த ப்ரபத்தி அபரா஧மாய் அதுக்கு ஧மே கொள்ளுகிறபடியென்று -

(சா.தி) அப்போது த்யாஜ்யத்வ ப்ரபத்தியிலும் நுத்யம் । ஆகையால் யதாவஸ்தினாதானுஸந்தானபூர்வகமான பத்தியிலும் ப்ரபத்தியிலும் நிஷேதவில்லையென்று கருதது இனி “பிதாமஹ நாதமுநி விலோக்ய ப்ரசீத மஹத்மசிவந்தியத்வா” எனறதுக்கு சிவா சாமே கீழே “த்வத்யா஧மூலம் ஶரண ப்ரபத்” என்று யதாஸாஸ்த்ரமாக அநுஸ்தித்த ப்ரபத்தியும் அபரா஧கோடியிலேயாய் அதுக்கு ஧மே கொள்ளுகிறாரெனபர்கள் அதிவுமப்படியானறென்கிறார் முன்பு தாம் பண்ணின இत्याதியால் கீழே தாம் யதாஸாஸ்த்ரமாகப் பண்ணின ப்ரபத்திகளுக்கை அஹங்காராதிஸ்பர்ஸாதிஷ்டை யைப் பற்றவாமத்தனை ஧மே கொள்ளுகிறாரென ப்ரபம் । அல்லவாகில ப்ரபத்திவிதி வ்யய்மாமென்று கருதது -

(சா.ஸா) தது ப்ரபத்தாவபி ஶ்யாதிநி ப்ரபநேரப்யுபாயத்வம் ந ஶ்யாதிநி ஶாவ: । ஆனாலும் த்ரஶ என்று ப்ரபத்திபுபாயவிதானம் கூடுமோ ? “பிரசீத மஹத்மசிவந்தியத்வா” என்று ஆளவந்தார் தாம் அநுஸ்தித்த ப்ரபத்தியை அபரா஧மாக நினைத்து ஶாபணம் பண்ணுகையாலே ப்ரபத்தி உபாயமேயன்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோ ? என்ன, இந்த மனத்தையும் உத்யுக்யா நிராகரிககிறார் ஆகையால் இதி । ஆகையால், அஹங்காரமிதத்வம் பத்திவத் ப்ரபத்தியிலும் ஧ுபமாயையாலே என்றபடி. அஹங்காரமன்றிக்கே யதாஸாஸ்த்ரமானாலும் ஶவய செய்கையாலே அபரா஧மாமென்ன வாதகமருளிச் செய்கிறார் -

(சா.வி) ப்ரபத்தாவஹங்காராஹிந்ய பராதானகர்நத்வென யத்யப்யுபாயதே, தர்ஹி பத்தாவபி நுத்யம் । யதி த்வாஹங்காராவய: , தர்ஹி ப்ரபத்தாவபி ஶ்யாத் । வி வஹுநா ? தஸ்ய கைஹ்யம்வென ந ஶிஹ்யேதிநி ஶாவ: । நநு யாமுநாசார்ய: பூர்வ ஶவானுஸ்திதபரந்யாஸஸ்யாபரா஧த்வாத்ஶலு “பிதாமஹம் நாதமுநி விலோக்ய ப்ரசீத மஹத்மசிவந்தியத்வா” இநி ஶவாசார்யபுரஸ்காரபூர்வகமபரா஧ஶாபண க்ருதமித்யாஸங்க்ய, தத்ப்ரபத்தாவாசார்யபுரஸ்கரணம் ப்ரதானமிநி ததபாவேஹங்காரஸ்பர்ஸாதிஷ்டைபூர்வகம் ஶவகூதப்ரபத்தைவீகல்யமிந்யாஸங்க்ய பூர்ணப்ரபத்திநிஸ்தமாத்ய ஶவரஶணாய புரஸ்கூதவந்த இத்யெவ - பிதாமஹம் நாதமுநி விலோக்யெத்யஸ்ய தாத்பர்ய கல்யம் । ந த்வபரா஧ஶாமணே । ததா ஶநி ஶவ்ரஸாஸ்த்ராணா பூர்வாசார்யஸம்ப்ரா஧யஸ்ய “த்வஹிஹிமூஹிஸ்ய” இत्याதிவகநானாம் ச விரோ஧: ஶ்யாதித்யபிஶ்ரெத்யாஹ - ஆகையால் இதி । அஹங்காரஸ்பர்ஸாதிஷ்டை யைப் பற்றவாமத்தனை, அஹங்காரஸ்பர்ஸாதிஷ்டை ப்ரதி ஶவதீத்யெதந்மாத்தம் । கர்நத்வமாத்ரஸ்யாபரா஧த்வென ஆசார்யபுரஸ்காரஸ்யாப்யபரா஧த்வென தத்பரிஹாராய ஶாமணான்தரமித்யநவஸ்தா । -

(சா.ஸி) ஶ எவ நாஸ்தி । அந்யதா பத்தாவிவ ப்ரபத்தாவபி ததந்வயஸ்யாத் । ப்ரபத்தாவஹங்காராஹிந்ய யத்யப்யுபாயதே பத்தாவபி ததநுத்யமித்யர்த: । ப்ரசீதேத்யாதி ப்ரபத்திகரணநிமித்தாபரா஧ஶாமணமித்யுத்திரபி ப்ரதிவத்தி - ஆகையால் இत्याதிநா ।

மூ - அப்படியாகில் “பிதாமஹ் நாதமுனி விலாக்ய ப்ரஸீத” என்கிற பூர்வாசார்யபுரஸ்காராடிகளும் தான் சஸ்கிறதாதையாலேயதுக்கு டிமீ கொள்ள வேண்டி அனவஸ்தீ யாம். இது ஸ்வபரநிர்வாஹகமாகில் அதுபோலே முன்பு பண்ணின ப்ரபடனமும் ஸ்வபரநிர்வாஹகமென்னலாம் - இங்கு சொல்லும் குதர்கங்களாலே பூர்வர்கள் பண்ணின ப்ரபதியும் அபரா஢மாய் அறுகையாலே பூர்வர்களை முன்னிடவுமொண்ணாதொழியும். -

(சா.டீ) அப்படியாகில் இதுாடி. யதாசாஸ்ரமானாலும் தாம் பண்ணுகையாலே ப்ரபதி அபரா஢கோடிலேயாமென்னிலருளிச சஸ்கிறார் அப்படியாகில் என்று இதுகுட ப்ரிஹரத்தை ஸங்கித்து ப்ரிபந்த்யா ப்ரிஹர்க்கிறார். இது ஸ்வபரேதுாடியால் இது இந்த பூர்வாசார்யபுரஸ்காரம். ஸ்வபரநிர்வாஹக, ஸ்வடோஷ ப்ரடோஷசாமகமாகிலென்கை யதாசாஸ்ரமநுஸ்திமான ப்ரபதியும் டோஷமாமாகில் டூஷணாந்தர் காட்டுகிறார் இங்கு சொல்லும் இதுாடிபால் ஸுத்ரத்தில அாசுந்தங்களில் பண்ணின அாசார்யபுரஸ்காரத்துக்குக் கருத்தைத் தாமருளிச சஸ்கிறார். -

(சா.ஸ்ா) அப்படியாகில் இதி. அாசார்யபுரஸ்கார் பூர்வானுஸ்திப்ரபடனத்துக்கும் டாபணரூபமாட்ககொண்டு ஸ்வபரநிர்வாஹகமாகையாலே அனவஸ்தீ டில்லைபே? என்ன அருளிசசஸ்கிறார் இது இதி. முன்பு இதி. பூர்வானுஸ்திப்ரபடனம் ஸமஸ்தபாபத்துக்கும் தனக்கும் டாபணமாய்க் கொண்டு ஸ்வபர-நிர்வாஹகமாமென்று கருத்து. ப்ரபலபா஢காந்தர்மருளிசசஸ்கிறார் இங்கு இதி. அறுகையாலே, தீருகையாலே. அபரா஢ிகளை முன்னிடக்கூடாதெனறபடி இப்படியாகில் ஸுத்ரத்தில -

(சா.ப்ர) நனு ராமானுசடர்ஸனகூடஸுதீர்யாமுநாசாரீ: “அஹமசுீவ மயா ஸமபித:” இதுப்ர ஸ்வானுஸ்திப்ர ஢ரந்யாஸஸ்யாபரா஢த்வம் மத்வா ஸுத்ரான்தே ஸ்வாசார்ய புரஸ்கரணபூர்வக தத்டாபணம் கூதமித்யாபதம-ஸம்ப்ராடயாத்கஸ்யாப்யுபாடஸ்யானுஸ்தேயத்வானுபபத்தேஸாஸுதீர்யத்வத்வாடி கர்துத்வஸா஢னமநுபபந்நமிந்யத்ர, யாமுநாசாரீ: “சனித்வாஹம்” இதுாசுத்ரவா “பிதாமஹ் நாதமுனி விலாக்ய ப்ரஸீத” இதுக்தே: “காலத்ரயேடபி கரணத்ரயநிர்மிதாதிபாபக்ரிடஸ்ய ஸரண ஢கவத்டிமீவ. ஸா ச த்வயீவ கமலாரமணேடர்திதா யத்டிமஸஸ ஂவஹி யதீந்ர ஢வசுத்ரிதானாம்” இதுக்தப்ரகாரேனானாசுநந்தகர்மபாஸ ப்ரப்ரதிதானாம் ஢கவடாஸ்ரயணம் அாசார்யபுரஸ்காரேனீவ கர்தவ்யமிதி ஙாபநேடஹ்ஙாராடி ப்ரிஹரணியத்வஙாபநே ச தாத்யேண ததிக்திரிதி டர்ஸிந், “ஸுத்தாதாத்யரீயானஙீகாரேண ஢ரந்யாஸகூதிரூபாபரா஢ டிமணார்தத்வோக்தாசார்ய புரஸ்கரணரூபாபரா஢ டாபணே கர்துத்வாங்யாபரா஢டிமணார்த டிமணான்தரஸ்ய கர்துத்வதயா தஸ்ய தஸ்யாபி தஸ்யாஸுதீர்யானாந், தத்ப்ரிஹார்தம் ப்ரஸீதேத்வேவ்ரூபாபரா஢டிமணமய ஸ்வபரநிர்வாஹகத்வோக்தீ -

(சா.வி) அாசார்யபுரஸ்காரஸ்ய ஸ்வபரநிர்வாஹகத்வே பூர்வவிஹிதப்ரபத்தேரபி ஸ்வபரநிர்வாஹகத்வ ஸம்஢வதீத்யாஹ - இப்படியாகில் இதி. ததாசுதேதித்ய: . பூர்வாசார்யானுஸ்திப்ரபடனஸ்யாபரா஢ரூபத்வே பூர்வாசார்யபுரஸ்காரோடபி ந கார்ய இதுாஹ - இங்கு சொல்லும் குதர்கங்களாலே இதி. பூர்வர்களை முன்னிட-லொண்ணாதொழியும், பூர்வாா புரஸ்காரோ ந ஸ்யாதித்ய: . தேஸாமபரா஢காரிதயா -

(சா.ஸ) ஸ்வபரநிர்வாஹகம், ஸ்வடோஷ-ப்ரடோஷசாமகம். யதாசாஸ்ரானுஸ்திப்ரபத்தேரபி டோஷத்வே டூஷணமாஹ. இங்கு சொல்லும் இதி. தஸ்யாசார்யபுரஸ்கரணஸ்ய கிம் ப்ரயோசனமித்யத்ராஹ -

(सा.स) निरस्तमिति, निषेधकशास्त्रस्य कर्तृत्वमात्रावलम्बनत्वान्पराधीनकर्तृत्वस्य च साधित्वन्निषिद्धा-
लेपपक्षो निरस्त इति भावः । विद्यानिष्ठस्य बाल्योक्तिबलान्निषिद्धालेप इत्यत्राह मृमृक्षुः इति ।
“अनिष्टमिष्ट मिश्रं च त्रिविध कर्मणः फलम् । भवत्यत्यागिना पुमां न त सत्यासिना क्वचित् ॥ यस्य
नाहङ्कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते । हत्वापि स इमान् लोकान् नायं हन्ति हन्यते ॥” इत्याद्यापात-
प्रतीतिार्थपर्यालोचनया -

मू - “उपभुक्तौषधन्यायादुत्तरापथ्यमर्दनम् ।

अनन्यपरनिर्बाधश्रुतिस्मृतिशतैर्हतम् ॥” मन्वादिकं

“जीवितात्ययमापन्नः योऽन्नमति यतस्ततः ।

आकाश इव षड्भेन न स पापेन लिप्यते ॥

प्राणसंशयमापन्नो योऽन्नमति यतस्ततः ।

लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥” என்று नियமித்தார்கள் -

(सा.दी) उपभुक्तेत्यादि.பால் பூர்ப்பஹுக்மான ஔஷधविशेषमुत्तरापथ्यத்தைபும் மர்டிககுமாப்போலே பூர்வகृता प्रपत्तिरेवोत्तराधनाशनमाமென்னும் மதம். अनन्यपरेति. अनन्यपराणि, स्वार्थ तात्पर्यवत्तुकகளாய் निर्बाधानि, अपवादरहितங்களுமாகிருந்துள்ள श्रुतिस्मृतिशतங்களால் - हतम्. निरस्तமென்கை “नहि वचनविरोधे न्यायः प्रवर्तते” என்று अभिप्रेतम्. मन्वादिकं. उत्तराधं लेपि.பா.மெ.பில் विषयव्यवस्थै பண்ணினாகளென்கிறார். - मन्वादिकं.ले.मெ.मं.नु. आपद्विषयத்தில் लेपि.பா.தெ.ன.று. नियமித்தார்களென்கை आपत्ति.ले.पि.पा.तु. अनापत्ति.ले.पि.पा.तु. दोषं लेपि.क.कु.मெ.मं.नु.மி.ட.ம் ब्रह्मवित्तुक.क.कु.म.तु.ल्य.मெ.म.न.कि.र.ा.ர்.

(सा.स्वा) उपभुक्तेति. उपभुक्तौषधन्यायात्, प्रपत्त्या उत्तरापथ्यमर्दनं, बुद्धिपूर्वोत्तराधमर्दनम् । अनन्यपरनिर्बाधश्रुतिस्मृतिशतैः, “इहैवैषाम केचिदुपप्लवा भवन्ति । अपायसम्प्लवे सद्यः प्रायश्चित्तं समाचरेत्” इत्यादिभिः । हतं, भग्नमित्यर्थः । “न हि वचनविरोधे न्यायः प्रवर्तते” என்று கருதது இப்படியாகில் “लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा” என்று बुद्धिपूर्वकपापं लेपि.பா.தெ.ன.கி.று. मन्वादिवचन.த.த.கு.கு. गति.எ.து.? என்னவருளிச்செய்கிறார். मन्वादिकं.इ.ति. नियमि.त.त.ा.र.क.न. देशकालवैषम्यकृत पापविषयतया व्यवस्थापित.த.ா.ர.க.ள.எ.ன.க.ை. இந்த. ம.ந.வ.ா.தி.வ.ச.ந.ம.ப.ப.ந.ா.வி.ச.ய. ம.ா.க.ய.ா.லே. ப.ப.ந.வி.ச.ய.த.தி.லே. இ.த.த.ை. ச.ச.ச.ரி.ப.ப.க.க.ட. போ.மோ.? என்னவருளிச் செய்கிறார்.

(सा.प्र) उपभुक्तेत्यादिना । औषधविशेषो यदा भक्षितः अपथ्यमपि विनाश्य व्याधिमपि नाशयेत् । एवं भरन्या-सोऽप्युत्तराधाश्लेषमप्यापद्यमोक्षमुत्पादयतीत्येतत्प्रमाणान्तरबाधप्रतिरोधरहितैस्तावकत्वाद्यातान्य पर्यरहितैश्श्रुति-स्मृति शतैर्बाधितमित्यर्थः । बुद्धिपूर्वोत्तरालेपाङ्गाकारे आपदनुष्ठितानामलेपस्य किपुनर्यायसिद्ध्या तत्प्रापकवचनवैयर्थ्य स्यादित्यपि न सोऽङ्गीकार्य इत्याह । मन्वादिकं.इ.ति. यद्वा, स्वोक्तोबुद्धिपूर्वोत्तराध लेपाभाव आपद्यनुष्ठाने दोषाभावप्रापकमन्वादिवचनैरर्थादुक्त इति प्रामाणिक तम एवेति दर्शयन्नापद्यनुष्ठिता-लेपोक्तेर्ब्रह्मविद्विषयत्वमप्याह । मन्वादिकं.इ.ति. व्यासादयो मन्वादीत्यादि शब्दार्थः ।

(सा.वि) उपभुक्तेति. उत्तरबुद्धिपूर्वाधरूपापथ्यस्य । मर्दनम्, अश्लेषकरणम् । अनन्यपर निर्बाध श्रुतिस्मृतिशतैः, अनन्यपरैःस्तावकत्वाद्यन्यतात्पर्यरहितैर्निर्बाधैर्वचनान्तर प्रतिहतिरहितैरुक्तश्रुतिशतैर्हतम् । आपद्येव बुद्धिपूर्वाधस्य अश्लेषपरमन्वादि वचनान्याह । मन्वादिकं.इ.ति. नन्वेतद्वचनजातमब्रह्मविद्विषयम् । -

(सा.सं) उपभुक्तेति. पूर्वोपभुक्तौषधविशेषादुत्तरापथ्यमर्दनन्यायेन पूर्वकृता प्रपत्तिरेवोत्तराधमपि नाशयतीत्युक्ते “यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि । नोऽनराणि । यान्यस्माकं सुचरितानि । तानि त्वयोपास्यानि ॥” इत्याद्याश्रुतयः । “मनीषी वैदिकाचारं मनसापि न लङ्घयेत् । एवं विलङ्घ्यन्मर्त्यो मर्यादां वेदनिर्मिताम् ॥ प्रियोऽपि न प्रियोऽसौ मे मदाज्ञा व्यतिवर्तनात् ॥” इत्यादयस्स्मृतयश्च विरुद्धोर्न । “न हि वचनविरोधे न्यायः प्रभवति” इति भावः । अनन्यपरत्वं, स्वार्थं तात्पर्यवत्त्वम् । निर्बाधत्वम्, अपवादरहितत्वम् । मन्वादयोऽप्यघालेपनपराणाम् “एवं विदि” इत्यादीनां विषयव्यवस्थामकुर्वन्नित्याह । मन्वादिकं.इ.ति. ।

மூ - இது ब्रह्மவित துக்கும் துல்ய மென்னுமிடம் “सर्वान्नानुमतिश्च प्राणान्यये तदृशनात्” எனகிற
 சூத்ரத்திலே दृष्टान्तरूपेण साधितமாயிற்று. ஆகையால் கருத்வம் ஆத்மாவுக்கிலையென்றாதல்,
 पारतन्यज्ञानमात्रத்தைக் கொண்டாதல் बुद्धिपूर्वोत्तराद्यம் ஒருபடிக்கும் तेषामादेनனகையு
 पुनः प्रपदन வேண்டா வெனகையும் परपक्षமாம்.

(மா.தி) இது ब्रह्मवित துக்கும் துல்யம் இவ்வாறு. “उत्तराध्यालेपनिगमक” நிர்ணயகாரண ஆகையால்
 इत्यादि... आत्मा... परार्थानकर्तृत्वं... साधिक्यक... निषेधशाय
 तावन्मात्रावल्म्बिता... सर्वथा... भायकारसिद्धान्त
 “यादन्यथा सन्तमात्मानम्” इत्यादिवचन...
 आपातप्रतीत्यनुसार... चरम... त्वज्येत्यादिपद... विधि... तात्पर्य
 निश्चित... शास्त्रजन्यसम्बन्धज्ञान... मुमुक्षु... अनुष्ठेय... उपाय...
 उपाय... तात्पर्य... -

(மா.ஸ்வ) இது इति... अलेपक... श्रान्स्मृतिशरण...
 रामानुजतदृशनात्... श्रीवर्णन... निर्णयक...
 पारतन्यात् परतन्य... निगमवाक्य... पाप...
 भीष्म... अलेपकमततुल्यतया श्रीभायकारसिद्धान्त... निराकर्णीय...
 उपायविधि... शास्त्रजन्य... मात्रमाशोधन... अनुवर्दि... निर्म...

(மா.பு) एव नात्मताद्वर्तृत्वाद्वा, स्वस्वरूपज्ञानवत्त्वाद्वा, उत्तराध्यालेपाङ्गीकारे “दध्याग्लिाधिकारत्वात्”
 इत्युक्तमात्रेण मनप्रसङ्गश्च स्यादित्याह।... इत्यादिना। एवमलेपकमत निरस्य
 मोक्षापायान्प्राप्तृत्वश्यापेक्षिताहङ्कार ममकार निर्वनिशेषत्वयार्जान्त्यन्वप्रापकवचनापातप्रतीति -

(மா.பா) ब्रह्मविदस्तु अनापशोप न दायावर्त्तमान्याशङ्क्य “सर्वान्नानुमतिश्च प्राणान्यये तदृशनात्”
 इत्येव ब्रह्मविद एव प्राणान्यये निषादाच्छिद्रकस्यापमक्षणानुमतिप्रदर्शनात्तत्रैव “उच्छिष्ट मे पीत स्यात्”
 इति प्राणधारण नापस्त्रित्तो मत्यामुदकपाननिषेधपदर्शनाच्च ब्रह्मविद्विषयमर्थाव्याह।...
 नर्त्तामात। एव चात्मनः अकर्तृत्वाद्वा पारतन्याद्वाकेनापि प्रकारेण बुद्धिपूर्वोत्तराद्यस्याप्यलेपाङ्गीकारे
 “दध्याग्लिाधिकारत्वात्” इत्युक्त... मनप्रवेशप्रसङ्ग इति निगमयति।...
 एतद्वर्त्तादपूर्वोत्तराद्य प्रति। एव स्वरसतः शरण ब्रजेन्वत्र सर्वप्रमाणाविरोधेन विधिसम्भवेऽपि
 केचितस्वच्छामाशय विधिस्वारस्य भज्जित्वा “योदन्यथा सन्तमात्मानम्” इत्यादिवचनज्ञातस्य
 तात्पर्यमविमृश्य तद्वचनानुबोधेन ब्रजेत्यस्य विधौ तात्पर्य नास्तीति निश्चित्य सम्बन्धज्ञानं विना मुमुक्षो-
 रनुष्ठेयमन्यास्तीति सङ्गिरन्ते, तान् न्वक्ति। -

(மா.ம) ஆகையால், ஆत्मனः परार्थानकर्तृत्वस्थापनात्। निषेधशास्त्रस्य कर्तृत्वमात्रावलम्बित्वान्।
 परपक्षमाम्, अलेपकमतं स्यात्। -

(सा.स) अन्यपरन्तु कलासुक्ती, विधौ न तात्पर्यमिति रक्षयश्चकभावादिसंबन्धं जानीहीन्यर्थकं कृत्वा । तात्पर्यगतिकलासुक्त्यम् इत्युक्तिः तेषां सम्बन्धज्ञानप्राप्त्यपरत्वाभिप्रायेण । विधिस्वारस्येति । विधिप्रत्ययः अमति बाधके विधायक एव वाच्यः । विधियोग्ये लब्धे एतदयोग्यमासाद्य

மூ - ராகப्राப்தश्रवण - மனநங்களாலே சிद्धமான शास्त्रजन्यज्ञानத்தை விதிக்கவும் வேண்டா. அவிधेयज्ञानத்தை மோक्षसाधनமாகச் சொல்லுவார்க்கு விधिविरोधादिदोषங்களும் வருமென்று சாதித்ததினே - ஆனபின்பு सर्वविद्यानिष्ठரான முமுक्षுக்களுக்கும் பொதுவாய், परम्परयोपकारकமான ஜிவபரமாत्मसंबन्धज्ञानं शास्त्रத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய स्वாமியாய் निरतिशयभोग्यனான श्रियःபதியைப் प्रापிக்கைக்கு விரகேதென்கிற उपायाकाङ्क्षை பிறந்தவளவில். இங்கு அவ்வோ அதிகாரிவிशेषानुरूपமாக விதிக்கப்படுகிற ज्ञानान्तरங்கள் भक्ति-प्रपत्तिकள். -

(q.m.xr) ஸ்ரீராம ப ஸ்ரீபால் அவிधेयज्ञानवादத்தில் दूषणं पूर्वमेव प्रपञ्चितमென்கிறார் - அவிधेयेत्यादि யால். “योऽन्यथा सन्तमात्मानम्” இत्यादिप्रमाणங்களுக்கும் प्रपन्निविधिக்கும் अविरोध காட்டுகிறார் - ஆனபின்பு இत्यादिபால் இந்த प्रमाणங்களால் सर्वाधिकारिसाधारणமான संबन्धज्ञानं பிறந்தவனுக்கு स्वாமिवशीकारार्थமாக அவ்வோ अधिकारानुरूपं भक्तिप्रपत्तिकள் उपनिषच्चरमश्लோகாदிகளால் விதிக்கப்படுகிறனவென்கை सर्वविद्यानिष्ठர்க்கும் பொதுவென்றத்தால் संबन्धज्ञानहेतुत्वपक्षे सर्वविद्याविधिवैयर्थ्यं सूचितम्.

(சா.சுவா) रागेति । ஆகில் அவிधेयज्ञானமே மோक्षसाधनமானாலோ? என்ன அது पूर्वोक्तவிதி-விरोधादिदूषणेन श्रीभाष्य एव दूषितमென்கிறார் அவிधेयेति । संबन्धज्ञानमनपेक्षितமானால் पूर्वोक्त-प्रमाणविरोधं प्रसङ्गियाதோ? என்ன அருளிச் செட்கிறார் ஆனபின்பு इति । संबन्धज्ञानं भक्तिप्रपत्तिकளுக்கும் अधिकारकोटिनिविष्टतया उपकारकமாகையாலே सार्थकமென்று கருத்து இஸ் संबन्धज्ञானமே प्रपत्தியாகில் विरोधமெது? என்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.வி) अहं सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच इत्येतावन्मात्रोक्तिसंभवादिति भावः । इह संबन्धज्ञानस्य मोक्षहेतुत्वे भक्त्यादिविषयेऽप्यनयैव भङ्ग्या भक्त्यादिविद्व्यनपेक्षेत्यभिप्रेत्य - भक्तिरित्युक्तम् । इममर्थं जानीहीत्यादिवद् ज्ञानस्यापि विधिसम्भवात् किमनुपपन्नमित्याशङ्क्य, तत्रापि ज्ञानानुकूलचित्तसमाधानमेव विधीयते । “श्रोतव्यो मन्तव्यः” इत्यत्र निधिध्यासनमेव विधीयते । न श्रवणम् - अर्थपरत्वाद्देवस्याधीत-वेदः पुरुषो वाक्यार्थश्रवणे रागादेव प्रवर्तते । प्रवृत्त्यनन्तरमाकाङ्क्षायोग्यतासन्निधिबलादेवार्थनिश्चयो भवति । क्वचित्संशयविपर्ययादिसम्भवेन तन्निर्णयार्थं मीमांसापेक्षा । श्रवणप्रतिष्ठार्थत्वान्मननस्य रागप्राप्तत्वादेव तदपि न विधेयमिति श्रीमद्भाष्यकारैर्व्याख्यातत्वेन इहापि शास्त्रसंपाद्यं ज्ञानं न विधेयमिति दूषणान्तरमाह । रागप्राप्तेति । अविधेयज्ञानवादाङ्गीकारे दूषणं पूर्वमेवोक्तमित्याह । अविधेयज्ञानத்தை इति । साधिத்ததினே, சாதித ஖லு । “योऽन्यथा सन्तम्” இत्यादीनां प्रपत्तिविधेश्च विरोधमाह । ஆனபின்பு இதி । सर्वमुमुक्षु-साधारणाधिकारितावच्छेदकरूपं संबन्धज्ञानमावश्यकमिति योऽन्यथा सन्तमित्यादिवाक्यानि प्रतिपादयन्ति । मोक्षाधिकारे सिद्धे तदनन्तरं शक्ताशक्ताद्यधिकारिणां स्वामिवशीकारार्थमुपायाकाङ्क्षादशायां यथाधिकारं भक्तिप्रपत्तिविधयो भक्तिप्रपत्ती विदधत इति न विरोध इति भावः । -

(சா.சங்) नहि विधिप्रत्ययो विश्राम्यतीति भावः । साधिத்ததினே । भाष्यத்தில் इति शेषः । -

(சா.சं) சாதகனும் இति । உபாயாधिकார्यபி மद्दशो भूत्वेन मामुपायत्वेन स्वाकुर्वन् इत्यर्थः । एतेन स्वप्राधान्यानिवारणमित्यर्थ उक्तः । சாதகனும் இति । உமகதும், அகிச்சனானாம் । சாணநெறி, ஹந்யாஹபொமார்த்: । சாதனமுமனந், சாதன ச ந ஹவர்தாத்யர்த்: । எனென ப்ரபந்நவ்யாஜமாந்நவ்மத்யர்த் உக்த: । சாதனங்கள் இதி । ஹந்யாடாநி சாதனாத்யகிச்சநஸ்ய । - ஓரிடைபில், ஹகாரித்வென । நில்லா, நாபெக்ஷதே । எனெநாத்யொபாயைரநந்வய இத்யர்த் உக்த: । -

(சா.ச) வேதனை இति । एतेन तदङ्गैरप्यसंबन्ध इत्यर्थ उक्तः । வேறெல்லாம் இति । एतेन सर्वसाध्येष्वभिन्नतेत्यर्थ उक्तः । एवमेकशब्दार्थ उक्तः । अथ मामित्यादर्थमाह । தூதனுமாய் இதி । தூதோ மூவா நாதவ்வேனாபி வர்தமானம் மாமாதிரித்ய ஸோக த்யஜ இதி வக்தா ஸ்வபயோஜனாய ஸ்வயமேவ ஸ்வீகரோதித்யர்த: ॥ -

மூ - இப்படி பூர்வார்த்தாலே ஓர் அதிகாரிவிசேஷத்துக்கு ட்யத்தில் பூர்வாண்டத்திலே
 அநுசந்தேயமாய் சர்வதர்மங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத சுவாசாடாரண-
 ப்ரபாவத்தையுமுடைத்தான சகூதகர்தவ்யோபாயவிசேஷத்தை அதிகாரநேரபேஷ்யாடிவிரணபூர்வகமாக
 விதித்து, உதரார்த்தாலே -

(qmxr) இப்படி பூர்வார்த்தை வ்யாఖ்யான பண்ணி இனி உதரார்த்தை வ்யாఖ்யான பண்ணத்தூடங்கி
 பூர்வார்த்தார்த்தங்களுடைய சஜ்நிதையககாடடுகிறார் - இப்படி பூர்வார்த்தாலென்று தூடங்கி
 அபாயோபாயவிரணரூபத்வென பூர்வார்த்தார்த்தசஜ்நித சொல்லிற்றாயிறு ட்யத்தில் அநுக்மான
 அதிகாரியென்ன,

(சா.சுவா) இப்படி பூர்வார்த்த விதாயகமாகில் விதானானந்தரமநுஸ்தானமாகையாலே அநுஸ்தானகரண-
 பூதட்யவ்யுத்பாடனாதுபூர்வ தானே சரமஸ்தலகவ்யாఖ்யான பண்ணலேண்டாலோ? சரமஸ்தலக ட்யவிரண
 மாகையாலே அனந்தர வ்யாఖ்யேயம் என்னில் - ஸரண ப்ரபதே என்கிற அர்த்ததில் காட்டில் அதிகாரி
 சரமஸ்தலகத்திலே சொல்லாமையால் வ்யாఖ்யானரூபத்வ் சொல்லக்கூடுமோ? ட்யத்தில் நாராயணாய
 என்று சதுர்த்த்யந்பதத்திலே சொல்லபபட்ட ட்யப்ராபித சொல்லாமையாலேயும் வ்யாఖ்யானரூபத்வ்
 துர்த்தமன்றோ? சரமஸ்தலக ட்யவ்யாఖ்யானமாகில் உதரார்த்த தான் பூர்வவிதிப்ரமாகலாகாதோ? என்ன
 பூர்வார்த்த பூர்வாண்டவ்யாఖ்யான மென்றும் உதரார்த்தமூதரவ்யாண்டவ்யாఖ்யான மென்றும் சாடியா நின்றுகொண்டு
 சஜ்நிதியருளிச் சேய்கிறார் - இப்படி இதி. நேரபேஷ்யேதி. ஁கஸத்த்தாலே நேரபேஷ்யாடிகளும்
 பரித்யஜ்யவிலே ஁கிஷ்யாதிசாரமுமென்றபடி. -

(சா.ப்ரா) அதோதரார்த்த வக்து தஸ்ய பூர்வார்த்தேன சஜ்நிதமாஹ. இப்படி பூர்வார்த்தாலே இத்யாடினா.
 சர்வதர்மங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையும் இதி. ஜ்யோதிஸ்தோமாதிஸ்தேயஸ்தாஸ்தானாந் சுவஸ்தானுஸ்தானே
 ததத்பலஹேதுபகவத்ப்ராஸாடஜனகத்வ் ப்ரபாவ: சோஸ்யாஸ்தித்யேகஸத்யேனோக்த் - சுவாசாடாரணப்ரபாவத்தையும்
 இதி. நித்யநேமிதிகாடிநேரபேஷ்ய, ப்ராஸ்தப஁ஜகத்வாடிசுவாசாடாரணப்ரபாவஸ்தோபி ப்ரத்யமபாடேனோக்த: . -

(சா.வி) எவ் பூர்வார்த்த வ்யாఖ்யாயோதரார்த்த வ்யா஁க்யாஸுஸஜ்நிதமாஹ. இப்படி இத்யாடினா. உபாயோபேயவிரண-
 ரூபதயா பூர்வார்த்தார்த்தோஸ்தஜ்நிதிரிதி பாவ: . சர்வதர்மங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையும் இதி.
 ஜ்யோதிஸ்தோமாதினாந் த்ரேயஸ்தாஸ்தானாந் சுவஸ்தானுஸ்தானே ததத்பலஹேதுபகவத்ப்ராஸாடஜனகத்வ் ப்ரபாவஸ்தோஸ்யாஸ்தி.
 சுவாசாடாரணப்ரபாவத்தையும் இதி. நித்யநேமிதிகாடிநேரபேஷ்யப்ராஸ்தப஁ஜகத்வாடிசுவாசாடாரண
 ப்ரபாவஸ்தோஸ்யஸ்தாஸ்தித்யர்த்த: . நேரபேஷ்யாதிதி. வ்யாஜமாத்த்வாடிராடிஸத்யர்த்த: .

(சா.ஸ) உதரார்த்த வ்யாఖ்யாதுமபாயோபேயவிரணரூபத்வென பூர்வார்த்தார்த்தோ: சஜ்நிதமபிப்ரேத்யாஹ. இப்படி இத்யாடினா.
 அதிகாரகூத்யே பூர்வார்த்தோக்தே ஸரணகூத்யமூதரார்த்தோக்தே இதி சஜ்நிதமபிப்ரேத்யாஹ. -

(சா.ச) இங்கு பூர்வீதி । உத்தமபுரூஷண கृतகரதாமஹ் பதஸ்ய பரிஹரதி । இவ்விடத்தில் இதி । -

மூ - இவ் அஹ் என்கிற பதத்தில் சஹகாரஸ்யாஹிகள் பேரணியாய் ப்ரபத்தியடியாகவந்த ப்ரஸாஹிஷேப் இளவணியாய் நிரங்ஷுஸமான ஸ்வாதந்ய் ஸர்வவிரோஹினிராகரணாஹ்மாக முன்னே நிற்கிறது.

(ஸா.ஹி) இவ் அஹம்த்யாஹி. நிரங்ஷுஸ்வாதந்ய் ஸர்வவிரோஹினிராஸாஹ் முன்னே நிற்கிறது. ப்ராஹந்யேநானுஸந்ஹேயமென்று கருத்து சஹகாரஸ்யாஹிகள் ஂதஸஹகார்த்வைநைவானுஸந்ஹேயங்கலென்று காட்டுகிறார் சஹகாரஸ்யம்த்யாஹி. ஸர்வஜ்ஞவாஹாஹிஷ்வாஹ்யம். பேரணியாய் ப்ரவலஸஹகாரியாயென்கை இளவணி - ஂகாங்நுதகஸஹகாரி. யுஹத்தில் நாஸீரஹதனுக்கு மூலவலத்தை பேரணியெனறும், மஹ்யே பின்பற்றி நிற்கிற ஸைனை இளவணியென்றும் ஸொலலக்கடவது பேரணி இளவணி என்றத்தை ஹிப்பிககிறார்.

(ஸா.ஸ்வா) ஂனாலும் ஂர்த்தஸாமர்த்த்யத்தாலே இவ் அஹபதத்துககு அஹதததததாஸாக்தியிலே தாத்ப்ய் ஸொன்னது கூடுமோ? அது நிரஹத்துக்கும் ஸாஹாரணமன்றோ? சஹகாரஸ்யஸஹகூதஸ்வாதந்யம்நு-ங்ராஸாஹாரணமெனில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்ஜ வாராதோ? எனவருளிச்செய்கிறார் - இவ் அஹமதி. பேரணி - ராஜாவுக்கு மூலவலம். இளவணி - மஹ்யவர்திவலம். ப்ரபத்திஜனதப்ரஸாஹிஷேபமும் சஹகாரஸ்யமும் அப்ரஹானமாகவும் ததஸஹகூதஸ்வாதந்ய் ப்ராஹானமாகவும் அஹபதத்திலே ஂர்த்தஸ்வஹாதத்தாலே தோற்றுகிறபடியாலே ஸ்வாதந்ய் ராஜாஸ்தானமாய் சஹகாரஸ்யாஹிகளைப் பேரணியென்றும் ப்ரஸாஹிஷேப இளவணி என்றும் ஸொல்லுகிறதென்று கருத்து சஹகாரஸ்ய பேரணியென்றும் ப்ரஸாஹிஷேப இளவணியென்றும் ஸொலலகைககு நிஹானமுண்டோ? என்று ஸாங்ஜித்து ஂதரமருளிச்செய்கிறார் -

(ஸா.ப்ர) கதம்த்யத்ர சஹகாரஸ்யஹர்ந்யாஸொத்தம்ஹதகாரஸ்யாஹ்யா விஸிஹ்யஸ்ய தஸ்யாஸாஹாரண்யமஸ்தீத்யநு-ஸந்ஹேயத்வமபபதத ஂவெத்யஹிப்ரயந்ராஹ. இவ் அஹம் என்கிற ஂத்யாஹி. பேரணி, ஸத்ருஹிரவிஹால்யாஹிக-ஸெனா. இளவணி, ததொ நிர்ங்தா ஸத்ருஸமீபம் ங்தா அல்பா ஸெனா. அதொ ங்தவா ஸத்ருந் ஸஹரதா பூரூபாணாமநுயாபி ஸெனயா ஸத்ருப்ரஹ்ரணாஹாவொ யதா ஸபாஹதெ, ஂவ் சஹகாரஸ்யப்ரஸாஹிஷேபாஹ்யா ஸ்வாதந்யஸ்ய கி் க்ரீயத ஂத்யத்ர கார்யவிஸேபநியதத்வ் க்ரீயத ஂத்யாஹ.

(ஸா.வி) இவ் அஹ் என்கிற பதத்தில் ஂதி. பேரணி, ஸத்ருஹிரவிஹால்ய் மூலவலம். இளவணி, ததொ நிர்ங்தா ஹநார்த்த் ஸத்ருஸமீப ங்தா அல்பஸெனா. ஂஹாஹமதி பஹிவவிஹதார்த்தேஸு சஹகாரஸ்யாஹயொ மூலவலதயா ஸ்திதா. தந்மூலகப்ரபத்திமூலகப்ரஸாஹிஷேப: ததொ நிர்ங்தஸத்ருஹநார்த்த்ப்ரவூதால்பஸெனாத்வென ஸ்தித: . நிரங்ஷுஸ்வாதந்ய் ப்ராஹானாயகத்வென ஸ்திதம்த்யநுஸந்ஹேயமதி ஹாவ: . சஹகாரஸ்யென ப்ரபத்திப்ரயந்த் ஸ்பாஹ தஹாபாஹதப்ரஸாஹ-விஸிஹொ ரஹ்ணப்ரவூதொ நிவாரகாந்தரஹததயா ஸத்யஸங்ஜல்யொ நிரங்ஷுஸ்வாதந்யயுக்தொங்ஹம்த்யஹ்ஸாஹ்யாஹ்ய: . நநு சஹகாரஸ்யஸ்ய வா, ப்ரஸாஹிஷேபஸ்ய வா, நிரங்ஷுஸ்வாதந்யஸ்ய வா, ஂந்யதமஸ்யைவ விரோஹிநிவர்தகத்வமஸ்து. -

(ஸா.ஸ்) அஹபதெ நிரங்ஷுஸ்வாதந்ய் ப்ராஹந்யேநானுஸந்ஹேயம்த்யாஹ. இவ் அஹமதி. பேரணியாய், ப்ரவல-ஸஹகாரதயா. இளவணியாய், ஂகாங்நுகந்யூதஸஹகாரதயா. நாஸீரஹதஸ்ய யந்மூலமஹாவலம் தத் பேரணி ஂத்யூஹ்யதெ. யந்மஹ்யஸ்த ததொ ந்யூனவலம் தத் இளவணி ஂத்யூஹ்யதெ. பேரணி இளவணி ஂத்யூதமெவ ஹ்ரயதி.

மூ - அதெங்ஙனேயென்னில்? சஹஜகாரூண்யமந்யவ்யாஜத்தைக்கொண்டு அநந்நாபராபங்களை அநாடரிக்஑ும்படியான ப்ரஸாதத்தையுண்டாக்குகிறது. இப் ப்ரஸாதவிசேஷ் காரூண்யோபஸி஑மாய்க் கொண்டு நிர஑்டு ஑ஸ்வாதந்யத்தை ஆஸ்ரிதருடைய சர்வவிரோ஑ிநிராகரணத்துக்கு உறுப்பாக்குகிறது. இப்படி சர்வபாபவிமோசனத்துக்கு அபேகிதமான சர்வாகாரத்தாலும் விஸி஑ணான ஑ஸ்வரணுடைய நிரபேககர்த்வதத்பரமான அஹ்ஸவ்஑த்திலே அவதாரண ஑லிதநம ।

(மூ) அதெங்ஙனேயென்னில் ஑ந்யா஑ிடாஸ । ஑ஹஜகாரூண்யமந்யவ்யாஜந: ப்ரஸாதஜநகம் । ஑ந்த ப்ரஸாத் கரூண்யோபஸி஑மாயே ஑்வாதந்யத்தை ஆஸ்ரிதாவிரோ஑ிநிரமநததில ப்ரயோஜிக்குடெனறபடி இப்படி சர்வீதி । சர்வபாபவிமோசனோபயுக்தசர்வாகாரஸமர்ப்ணமுத்ரேந நிரபேககர்த்வத்பரமாகைடால் அவதாரணஸி஑்டு மெனகை.

(ஸா.ஸவா) அதெங்ஙனேயென்னில் ஑ந்யா஑ிநா । ஑ஹஜகாரூண்யமில்லாவிட்டால் அந்யவ்யாஜத்தாலே அநந்நாபராபநிவ்ருத்யநுகூலப்ரஸாத் கூடாதேயென்று கருதது உறுப்பாக்குகிறது = அஸா஑ாரண-காரணமாகுகிறது ஆனாலும் அஹபதத்திலே ஑்வாதந்ய ஑ி஑்டிகதாலும் ஑நர்நிரபேககர்த்வஸி஑்டி கூடுமோ? தடாசகஸவ்஑மில்லையே? என்ன "தேநைவ மோசனீயா:" ஑ந்யா஑ிப்ரமானாநுஸாரத்தாலே நிரபேக்யாஸ-வாசகாவதாரண ஑லிதமென்கிறார் இப்படி ஑தி । ஆனாலும் அஹபதத்திலே ரகஸணோபயுக்தசர்வாகார ஑ிவாஸிதமென்று ஑ொனனது கூடுமோ?

(ஸா.ப்ர) அதெங்ஙனேயென்னில் ஑ந்யா஑ிநா । யடா, ஑ஹஜகாரூண்யஸ்ய வா, ப்ரஸாதவிசேஷஸ்ய வா, ஑்வாதந்யஸ்ய வா, விரோ஑ிநிவர்தகத்வ வாச்யம । ஑ா஑வா஑ிந்யத்ர நிஷ்஑ரூணாப்ரஸத்ரபூரஸ்வாதந்யஸ்ய வா஑கத்வா஑்வதந்நகாரூண்ய ப்ரஸாதயோரகிஸ்தித்஑கத்வாசு விஸி஑மேவ கார்யகரமிதி தेषாமுபயோகப்ரகாரமாஹ । அதெங்ஙனேயென்னில் ஑ந்யா஑ிநா । எவ் ரகஸணோபயுக்த சர்வாகாரயோகித்வத்பராஹ் ஑வ்஑ேநிரபேக்யமப்யநு-ஸந்஑ேயமித்யா஑ிப்ரயந்நாஹ । இப்படி ஑ந்யா஑ிநா । அஹஸவ்஑ஸ்யாநி஑ிநிவர்தனோபயுக்தசர்வாகாரவத்பரத்வமுக்தவா த்வாஸவ்஑ஸ்யாபி சி஑ி஑ி஑ி஑ிவேகபூரஸுதார்யாந்நர்விரா஑்யதரமபூரஸுதார்யா஑ிலாஸோபாயாந்நர்நவய஑ர்ந்யாஸாந்வய க்ருதக்ருத்யத்வநி஑்ரத்வா஑ிவிஸி஑த்பரத்வமாஹ । -

(ஸா.வி) ஑ா஑வா஑ிந்யத்ர நிஷ்஑ரூணஸ்யாப்ரஸத்ரஸ்ய ச ஑்வாதந்ய் வா஑கம், அஸ்வதந்நஸ்ய காரூண்யப்ரஸாதயோநீ஑்஑ல்ய், அதஸ்திதயமபி தரஸ்பரஸ஑ித ஑஑்ரிரோ஑ிநிவாரணோபயோகித்யுபயோகப்ரகாரமுபா஑யதி । அதெங்ஙனே யென்னில் உண்டாக்குகிறது - ஑஑்பா஑யதி । உறுப்பாக்குகிறது = யோ஑்ய் கரோதி । எவ் ரகஸணோபயுக்தசர்வாகாரோபயோகித்வத்பராஹ்ஸவ்஑ேநிரபேக்யமப்யநுஸந்஑ேயமித்யாஹ । இப்படி சர்வபாபேதி । சர்வாகாரத்தாலும் விஸி஑ணான, சர்வாகாரேரபி விஸி஑ஸ்ய, ததஸுசாபேகஸிதாஸா஑ாவாந்நிரபேககர்த்வத்வ தாத்பர்யமித்யாஹ । நிரபேககர்த்வதத்பரமான ஑தி । தத்பரமான, தாத்பர்யவத் । அவதாரண ஑லிதநம் । அஹமேவேத்யர்த்: । எவமஹ்ஸவ்஑தார்ய்முக்தவா த்வாஸவ்஑ஸ்யாபி சி஑ி஑ி஑ி஑ிவேகபூரஸுதார்யாந்நர்விரா஑்ய தரமபூரஸுதார்யா஑ிலாஸோபாயாந்நர்நவய,

(ஸா.ஸ) அதெங்ஙனே ஑தி । அவதாரண ஑லிதநமிதி । அவதாரணோபயுக்தா஑ாரஸமர்ப்ணத்வா஑ஹ்பதஸ்ய சர்வ வாச்யமிதி ந்யாயா஑ஹமேவேத்யர்த்ஸி஑்டு ஑த்யர்த்: । -

(सा.वि) भरत्यासान्वय कृतकृत्यत्वनिर्भरत्वादिविशिष्टपरत्वमाह । त्वा ^{என்றது} इत्यादिना । “न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः । न चैव न भविष्यामः” इति गीतादौ जीवनित्यत्वसत्यत्व बोधकोपदेशपरम्परयेत्यर्थः । सर्वपापेभ्य इत्यस्यार्थमाह । ^{இப்படி} इत्यादिना । पापमावृत्ति इति । राजाज्ञातिलङ्घनरूपानर्थसाधनेतिव्याप्तिवारणाय - शास्त्रवेद्यमात्रेण इति । शास्त्रवेद्यार्थसाधने धर्मेऽतिव्याप्ति- वारणायानर्थसाधनेति ।

மூ - அவிஞ்சையையும், விபரிதவாசனையையும், விபரிதருचியையும், स्थूलसूक्ष्मरूपप्रकृति-
संबन्धத்தையும் பாபராசியிலே சேர்க்கக்கூடாக. இப்படி “सर्वपापेभ्यः” என்கிற விरोधिவர்த்ததை
யெல்லாம் “मनोवाक्कायैः” என்று துடங்கி மூன்று चूर्णिकையாலே -

(சா.தி) यद्वा, अविद्यै कर्मத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் வாசனாபிகள் கார்யமாயிருக்குமென்று
யதாஸங்க்யமாகவும் யோஜிக்கலாம் விபரிதவாசனா, ஸ்வாபிவிஷயவாசனா, விபரிதருचியும் தவிஷயம் ।
स्थूलरूपप्रकृतियாவது? स्थूलशरीरम् । सूक्ष्मरूपप्रकृति யாவது? सूक्ष्मशरीरम् । இவ விరోधिவர்த்ததை
గद्यத்தில் श्रीभाष्यकारருளிச் செத்தாரென்கிறார் இப்படி सर्वेत्यादि । सर्वपापेभ्यः என்கிற,
सर्वपापेभ्यः என்று சொல்லப்பட்டவென்கை. -

(சா.ஸ்வ) सर्वशब्दविशेषण किमर्थमेतदुक्तं कारणमायम् इति । अविद्याया कर्म, कर्मणा पुनरप्यविद्या
என்று கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் அவிஞ்சையிருக்கும் யதா, கர்மத்துக்குக் காரணமவிஞ்சை ।
வாசனாருச்யாபிகள் கார்யங்களென்று யதாஸங்க்யமந்வயமாகவுமாம் விபரிதவாசனா, ஸ்வாபிவிஷய-
வாசனா । விபரிதருचி: - தவிஷயருचி: । स्थूलरूपप्रकृति: , स्थूलशरीरम् । सूक्ष्मरूपप्रकृति: सूक्ष्मशरीरम् ।
இப்படி விபரிதவாசனாருச்யாபிகளும் सर्वपापशब्दार्थமென்று சொன்னது கூடுமோ?
द्वयविवरणगद्यத்திலே अनिष्टनिवृत्तिप्रार्थनाप्रकरणத்திலே श्रीभाष्यकारர் अकृत्यकरणकृत्या-
करणादिकளை मात्रं निवर्त्यமாகச் சொல்லுகிறது विरोधियातோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் -
இப்படி सर्वपापेभ्य इति । -

(சா.ப்ர) सर्वपापशब्दस्य स्वोक्तप्रकारेण भाष्यकारैरप्यर्थो वर्णित इत्याह । இப்படி इत्यादिना । மூன்று
चूर्णिकையாலே इति । “मनोवाक्कायैरनादिकालप्रवृत्तानन्ताकृत्यकरणकृत्याकरणभगवदपचार, भागवतापचार,
असह्यापचाररूपनानाविधानन्तापचारानारब्धकार्यानिनारब्धकार्यान् कृतान्क्रियमाणान्करिष्यमाणांश्च
विपरीतवृत्ता चाशेषविषयमद्यापि वर्तिष्यमाणं च सर्व क्षमस्व । मदीयानादिकर्मप्रवाहप्रवृत्तां
भगवत्स्वरूपतिरोधानकरीं विपरीतज्ञानजननीं स्वविषयायाश्च, -

(சா.வி) अविद्या कर्मवासनारुचिप्रकृतिसंबन्धानां बीजाङ्कुरन्यायेन व्यक्तिभेदेन कार्यकारणभावः ।
सर्वपापशब्देन कार्यकारणविवक्षायां श्रीभाष्यकार श्रीसूक्तिं प्रमाणयति । இப்படி सर्वपापेभ्य इति ।
மூன்று चूर्णिकையாலே “मनोवाक्कायैरनादिकालप्रवृत्तानन्ताकृत्यकरणकृत्याकरण - भगवदपचार,
भागवतापचार, असह्यापचाररूप - नानाविधानन्तापचारानारब्धकार्यानिनारब्धकार्यान् कृतान् क्रियमाणान्
करिष्यमाणांश्च सर्वानशेषतः क्षमस्व । अनादिकालप्रवृत्तिविपरीतज्ञानमात्मविषयं कृत्स्नं जगद्विषयं विपरीतवृत्तं
चाशेषविषयमद्यापि वर्तमानं वर्तिष्यमाणं च सर्व क्षमस्व । मदीयानादिकर्मप्रवाहप्रवृत्तां
भगवत्स्वरूपतिरोधानकरीविपरी तज्ञानजननीं स्वविषयायाश्च, -

(சா.ச) कर्माज्ञानादिकं शाब्दं वासनारुच्यादिकमार्थमिति शाब्दमात्रकम् आर्थमात्रकम् इत्युक्तिः । -

(सा.सं) ननु शास्त्रे आरब्धकार्यभिन्नानामेव क्षमाविषयत्वश्रवणात् गद्ये आरब्धकार्यान् क्षमस्वेत्युक्तिः कथमित्याशङ्क्योत्तरमाह । -

वेधसो यत्र मोदन्ते शङ्कराः सपुरन्दराः ॥” எண்மும்.

“யாவதधिकாரமவஸ்திராधिकாரிகாணாம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சிலருக்கு

அधिकாராவசானத்திலே மோक्षமாயிருந்தது. அதிகாரிகளல்லாதார்க்கு “அநார்த்தகார्यே एव तु पूर्वं तदवधे:” என்கிறபடியே பாரத்கர்மபொகாவசானத்திலேயாயிருந்தது. இப்படியிருக்க இவ்விடத்தில் அர்த்தகார்யத்தை க்ஷமிக்கையாவது என்னென்னில்? பதபுதானபவூத்தமான கர்மத்திலும் ஜன்மான்தர, திவசான்தர, ச்தித்யாதிதருக்கு அரஃபகமான அங்கும் இஸ சுவதந்நபுபத்திநிஷ்டனுக்கு அநிஷ்டமாய் அத்தையும் பற்ற இவன் ஸோகிக்கில் அவ் அங்கத்தையும் இஷ்வரன் க்ஷமிக்கும் - அப்போதே மோக்பெற்றன்றி தரிக்கமாட்டாத அர்த்யநிஷயமுதையார்க்கு அக் க்ஷணத்திலே பாரத்கார்யமான கர்மத்ததை நிஷேஷமாக க்ஷமிதகுமாகையால் அர்த்தகார்யத்ததைக் க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று அபேகிக்கக் குறையில்லை. -

(சா.தி) क्षपयित्वेत्यादियால். अधिकारान् तान्, अधिकारहेतुभूतकर्मங்களை. क्षपयित्वा -
 भुजितதென்றபடி. यत्र, विष्णुपदे। वेधसः, ब्रह्माक्तன்। मोदन्ते, आधिकारिकाणा, अधिकार प्रामाणां
 ब्रह्मस्फेन्द्रादीनाम् என்கை. अनारब्धकार्ये एव, எனகிற சौत्रமான एवकारத்தால் आरब्धकार्यங்களை
 क्षन्तव्यங்களன்றென்றதாயிற்று आरब्धकार्यங்களாவன फलप्रदानप्रवृत्तकर्मங்கள். -

(சா.ஸ்வ) மோक्षयित्वेत्यादिना । ஆனாலும் ஜ்ஞமந்தரதீவசமந்தரந்ஹவ்யாஸம் கழிந்தாலும் கृதஸ்தாரவ்஥் கழிபாமையாலே ஂரவ்஥கார்யந் சர்வநஸேஸத: ஡ஸஸவ எனறு பார்த்து க்ஷேமோ? என்னவருளிடச் செய்யுறார். அப்போதே இதி । -

(सा.प्र) सर्वपापनिवृत्तेर्दर्शनाच्च तत्प्रार्थनं नानुपपन्नमित्याह । क्षापयित्वेत्यादिना -

[illegible]

(सा.सं) क्षापयित्वेति । वेधसः, मुक्तेः पूर्व वेधसः, शङ्कराः, पुरन्दर इति व्यवहृताः । शश्वदित्युक्त्या स्वशरीरविरामान्तरमपि स्वाधिकाराशा, तद्भाभिः, ततो मोक्षविलम्बश्च सूचितः । सपुरन्दरा इत्युक्तिः पुरन्दरादेरपि परमसाम्यापत्तिप्रतिपादकश्रुतिविरोधान्न मुक्तौ वेधस आनन्दाधिक्यसूचिका । किन्तु पूर्व सपुरन्दरतार्था - अन्यथा यत्र नान्यदिति श्रुतिविरोधोऽपि ब्रह्मणा भू मात्वे किमिन्द्रादेर्वेधसा, वेधसो वेन्द्रादिनेति दिक् । उपायभक्तिस्वभावः उत्तरोनराधिकाराशाविरोधी नेति तन्निष्ठस्य शोकार्थ्यतिशययोर्न सम्भवः । साध्यभक्तिनिष्ठस्य तु साध्यभक्तिस्वभावाद्विलम्बाक्षमत्वादिनाशो कार्थ्यतिशयादि- सम्भवात्तत्तारतम्येनारब्धकार्यस्यापि क्षामणं संभवतीति तात्पर्येण परिहरति । फलप्रदानेति । ननु क्षणमात्र- निष्पाद्यप्रपत्तिकाले क्रियमाणपापानुपलम्भात् -

மூ - இவ்விடத்தில் ஸ்ரப்திகாலத்துக்கு முன்புள்ளவற்றை கृतாந் என்றெடுத்துப் பின்புள்ளவற்றை கரிஷ்யமாநாந் என்று சொல்லாநின்றது. ஸ்ரப்திகாலத்திலே பண்ணுவன சில ஸாபங்கள் காண்கிறிலோம். இப்படியிருக்க க்ரியமாநங்களை க்ஸமிக்ஸகயாவதென்னென்னில்? “ஸ்ராவ்ஸோஸ்பரிஸமாஸ்சவ்ர்தமாந:” என்கிற ஸ்ரப்தியாலே ஸ்ரப்திக்கு முன்பே துடங்கி பின்னை தலைக்கட்ட வேண்டும்படி சிரகாலஸாஸ்யமாமிருககுமவற்றையும், தத்ஸநத்தில் ஸ்ரமாடிகங்களையும் இங்கு க்ரியமாநங்களென்கிறது. -

(ஸா.டீ) நநு ஸ்ரப்திகாலே க்ரியமாநகர்மங்கள் காணோம் ஸ்ரப்திக்ஸநமாஸ்ரஸாஸ்யைபாஸகடால் இப்படியிருக்க க்ஸதத்தில் க்ரியமாநாந் க்ஸமஸ்வ என்று எப்படிச் சொல்லுகிறதென்னும் ஂஸாஸ்க்ஸயை அநுவடிக்ஸறார் இவ்விடத்தில் இத்யாடியால் ஁த்ரமருஸிச்செய்கிறார் ஸ்ராவ்ஸ இத்யாடியால் ஸ்ரமாடிகங்கள் எனறது அடடோது ஸ்ராதிகூஸ்யவ்ர்தந நடக்கையால் வுட்பூர்வ ஸம்ஸாவித மன்றென்னும் அஸிஸ்ராயத்தாலே. -

(ஸா.ஸ்வ) ஁ஸூஸாலும் க்ரியமாநாந் என்று ஸ்ராத்யை கூடுமோ? ஸ்ரப்திகாலத்திலே க்ரியமாநாஸ்சார டுர்ஸம் மன்றோ? என்று ஸாஸ்க்ஸத்து ஁த்ரமருஸிச்செய்கிறார் இவ்விடத்தில் இத்யாடிநா. ஸ்ரமாடிகேதி. தடாநா ஸ்ராதிகூஸ்யவ்ர்தந நடக்கையாலே வுட்பூர்வஸாபமிலலாமைபாலே ஸ்ரமாடிக என்று நிர்டேஸம். ஸ்ராவ்ஸோஸ்பரிஸமாஸ்யமாநிறதும் க்ரிஷ்யமாநமாஸகையாலே பத்தை க்ரியமாநாந் எனற ஸ்ரத்யிந்ரீஸிக்கக்கூடுமோ? என்னவருஸிச்செய்கிறார்

(ஸா.ஸ்ர) க்ஸநிக்ஸத்வஸ்ரடர்ஸநாஸ்பூர்வோத்ரநாஸ்திதாநா ஸர்வஸா க்ஸதேஸு க்ரிஷ்யமாநேஸு சாந்தஸர்ஸாவாந் ஸர்ஸ்யாஸஸமகாலாஸுஸேயஸாபாஸிஸ்த்யா க்ரியமாநாமிஸ்தேஸ்தத்ஸமாஸ்ராத்யநமநுஸ்பந்ஸமித்யாஸாஸ்க்ஸ்யானேகடிவஸாஸுஸேய-ஸோஸாஸுஸாநஸமயே விஸக்யா ஸ்ரப்தேநாஸ்யுஸ்க்ஸாந்தஸ்ய யாஸ்யாஸி ஸ்ரத்யவாஸஸரிஹாராந் மமாஸபநீயத்வாந் “ஸ்ராவ்ஸோஸ்பரிஸமாஸ்சவ்ர்தமாந:” இநி ந்யாடிதாடாஸா க்ரியமாநத்வோஸ்பந்ஸ: க்ரியமாநாநித்யஸ்ய ஸ்ரப்த்யநுஸாநஸமகாலே ஸ்ரத்யாடிமுஸேந ஸகவடாஸவாஸாஸாடே: க்ரியமாநத்வோஸ்பந்ஸேசு ஸ்ரத்யஸ்ராத்யநமஸுஸபத்யத எவேதி வடந் க்ரிஷ்யமாநாநா க்ரியமாநேஸ்யோ வ்யாவ்ர்தி தேஸு வுட்பூர்வகயோ: க்ஸமாஸ்ரகாரஸாஹ. இவ்விடத்தில் இத்யாடிநா. -

(ஸா.வி) க்ஸதாநா க்ரிஷ்யமாநாநா ச க்ஸர்மஸா ஸ்ரப்த்யநுஸாநஸமயே ஸம்ஸவாந் க்ஸமாஸ்ராத்யநமஸுசினம், க்ரியமாநாந-மாஸகூஸ்யஸாஸ்க்ஸு ஸ்ராதிகூஸ்யவ்ர்தநவத: தத்ஸநே ஸம்ஸவாத்ஸத தத்ஸமாஸ்ராத்யநமிதி ஸாஸ்க்ஸா ஸரிஹ்ருமநுவடதி. இவ்விடத்தில் இநி. க்ஸதாந், ஸ்ரப்திகாலவ்ர்தமாநாஸாஸ்ரத்யோஸின: . தடேவோக்தம். முன்புள்ளவற்றை இநி. எனறெடுதது, இநி க்ஸுஹீத்வா. பின்புள்ளவற்றை, ஸ்ரப்த்யநுஸாநகாலாஸ்யாஸாஸுத்யுஸ்யமாநகர்மாஸி க்ரிஷ்யமாநாநிதி. சொல்லா நின்றது, அஸிஹித ஸ்திதம். பண்ணுவன சில ஸாபங்கள் காண்கிறிலோம், ஸ்ரப்திகாலே ஂஸுஸீயமாநாநி கநிச்சிடபி ஸாபாநி ந ஸஸ்யாம: . ஸரிஹரதி. ஸ்ராவ்ஸேதி. ஸ்ராவ்ஸே ஸத்யஸரிஸமாஸ்த்வ வ்ர்தமாநத்வம். ததாச ஸ்ரப்த்யநுஸாநாஸ்பூர்வகாலே ஸ்யோஸ்ரநாந்ரஸரததா ஸலார்த்ய டீர்வஸத்ராடீ ஂராவ்ஸே மட்யே ஸுகூநஸரிஸாகவஸாஸுத்யுஸ்யந்ரவீராஸ்யேஸ ஸ்ரப்த்யநுஸாநஸ்ரஸ்தாஸாரவ்ஸ்யாஸி காஸ்யகர்மஸ்ஸமாஸபநீயத்வாஸாவ்ஸமாஸிகாலமநுவ்ர்தநீயத்வாந் .

(ஸா.ஸ) தாநி கானித்யாஸாஸ்க்ஸ தாநி டர்ஸயதி. இவ்விடத்தில் இத்யாடிநா. .

மூ - சர்வஸ்வரன் தான் மோக்ஷ தர நினைக்கும்பொழுது பாதகங்களும் விலக்காகாதென்னும் வாதீயும் 'புத்திபூர்வோத்தராதத்தில் நிரஹமும் வாராது. ப்ராயசித்தமும் வேண்டா' வென்றபடியன்று. ப்ரஸாதந்தாலே அவன் ப்ரபந்நானால மோக்ஷமவश्य்भावி என்றபடி. இதுக்கிப்படி இஸ்வரன் புன: ப்ரபத்தியாகிற ப்ராயசித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும் க்ஷமாபலம் । -

(சா.பி) சர்வஸ்வரன்தான் இत्याடியால் அதின் தாத்பர்யத்தையருளிச் செய்கிறார் ப்ரஸாதந்தாலே இत्याபி । புத்திபூர்வோத்தராதத்தில் நிரஹமுண்டாகில் கரிष्यमाणான் சர்வான் க்ஷமஸ்வ என்றதக்கு சङ्कोच வாராதோ என்னவருளிச் செய்கிறார் இதுக்கிப்படி இत्याடியால் இதுக்கு = புத்திபூர்வோத்தராதத்துக்கென்கை.

(சா.ஸ்வ) உத்தராதத்தில் ப்ராயசித்தம் வேண்டா? என்கிற மதத்தை நிரசிக்கிறார் சர்வஸ்வரன் இதி । இப்படி புத்திபூர்வோத்தராதப்ராயசித்தநாஸ்யமாகில் கரிष्यमाणானஸேபத: க்ஷமஸ்வ என்று புத்திபூர்வோத்தராதத்தையும் ப்ரபத்திஜனிடக்ஷமாவிஸயமாக ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோ? அந்யதா அஸேபத: என்கிறததுக்கு சङ्कोच ப்ரஸாத்தியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இட்டபடி இதி । இனி புத்திபூர்வாதத்தில் ப்ராயசித்தம் வேண்டா - இஸ்வரன் தோஷமோய்னன்றோ?

(சா.ப்ர) "न खलु भागवता यमविषयं गच्छन्ति । देव शार्ङ्गधरम्" இत्याபிப்ரமாணானுஹ்யாய நரகபாதாஹ்மாவேந லஹுப்ராயசித்தாஹ்நுஸ்தானபூர்வக் சர்வதா ஹ்மவத்ப்ராபிஸ்யாதேவேதி தாத்பர்ய டர்ஸயந் லஹுப்ராயசித்தானுஸ்தானஸ்யாபி க்ரூபாகார்யத்வ டர்ஸயதி । சர்வஸ்வரனிட்யாபிநா । நநு காமிநிதேஹதமலவத்ததா ப்ரஸூதவத்ஸஸரீரதமலவத்வ ப்ரபந்நதோஷா ஹ்மவதோ மோய்யதமா இத்யபி பூர்வாஹ்யேவோக்தே: , க்ரூபயாப்யுத்தராதபலத்வேந லஹுஸிஷாபி-ஜனகத்வகீர்தனமநுஹிதமித்யத்ர "कुयोनिष्वपि सञ्जातो यस्सकृच्छरणं गतः । तं मातापितृहन्तारमपि पाति भवार्तिहा ।।" இत्याஹ்யுத்தப்ரகாரேநாத்யந்தானுகம்யத்வஹேதுதர்ஸனேந ப்ரீதஸ்தந் ஸரணாத்யேவ அதிப்ரீதஸ்தானு விமோஹயநீத்யத்ர தாத்பர்யேநேவ பூர்வாஹ்யேஸ்ததோக்தே:ந லஹுஸிஷாஹ்யுத்தாபநானுபபத்திரிதி டர்ஸயந்நாஹ்யவாக்யஸ்ய ஸ்வோக்தாத்பர்யானஹ்யாகாரே பாத்ரக் லஹுஸிஷாஜனநஸ்ய க்ரூபாகார்யத்வமாஹ । -

(சா.வி) சர்வஸ்வரே ரக்ஷணஸங்கூல்யவதி ப்ராத்தநானி நிவாரகாணி ந ஹ்வந்தீதி ப்ராஹீநவார்தாயாஸ்தாத்பர்ய ஹாஹ । சர்வஸ்வரன் இதி । மோக்ஷ தர நினைக்கும் ப்ரோஹ, மோக்ஷ தாநு் சங்கூல்யிதஸமயே । விலக்காகாதாது, நிவாரகாணி ந ஹ்வந்தி । எவ ஹ் புத்திபூர்வாதஸம்ஹவே ப்ராயசித்தப்ராபணமபி க்ஷமாபலமித்யாஹ । இதுக்கிப்படி இதி இதுக்கு, எந்நுபுத்திபூர்வோத்தராதார்யம் । நநு காமிநிதேஹதமலவத்ததா ப்ரஸூதவத்ஸஸரீரதமலவத்வ ப்ரபந்நதோஷா ஹ்மவதோ மோய்யதமா இத்யபி பூர்வாஹ்யேவோக்தே: , க்ரூபயாப்யுத்தராதபலத்வேந லஹுஸிஷாபிஜனகத்வகீர்தனமபி அநுஹிதமித்யாஸங்கூல்ய "कुयोनिष्वपि सञ्जातो यस्सकृच्छरणं गतः । तं मातापितृहन्तारमपि पाति भवार्तिहा ।।" இத்யுத்தரீத்யா சர்வதா ரக்ஷகத்வ எவ தஸ்ய தாத்பர்யமிதி வதந் லஹுஸிஷயா அபி க்ஷமாபலத்வமித்யாஹ । -

(சா.ஸ) நநு புத்திபூர்வோத்தராதே நிரஹதேயே கரிष्यमाणான் சர்வான் க்ஷமஸ்வேத்யஸ்ய, சங்கோஹஸ்யாபித்யத்ராஹ । இதுக்கிப்படி இதி । இதுக்கு, புத்திபூர்வோத்தராதஸ்ய ப்ராயசித்தாகரணஸ்தலே இஸ்வரஸ்ய க்ஷமாகார்ய கிமித்யத்ராஹ । -

மூ - ப்ரியதமேயுடம்பிலமுக்கும், வ்ஸத்தினுடைய வமும்பும் போலே ப்ரபந்னுடைய
 டோஷமென்கிற வாதீயும் - டுஃரும ஶரணாகதரானால் இஶ்வரன கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி,
 இங்ஙனன்றிக்கே வுத்திபூவோத்தராபமும் இஶ்வரனுக்கு ஸோயமாமென்று விவஸிதமாகில் ப்ரபந்னுக்கு
 இதுவே யதாஸ்தி ஸம்பாதி மாம். ப்ரகூதிவிஸேஸவஸாவத்தாலே அபராஹங்கள் வுத்திபூவகமாக
 வந்தாலும் புன:ப்ரபதி பண்ணாதார்பக்கலிலும்.

“தேவ ஶாஜ்ஜதர் விஸு யே ப்ரபந்நா: பராபணம் । ந நேஸா யமஸாலக்ய ந ஸ நே நரககௌக: ॥” ,

“யஸ்திந்கஸ்திந் குலே ஜாதா யத்ரு குத்ரு நிவாஸிந: । வாஸுதேவபரா நித்ய யஸலக: ந யாஸ்தி நே ॥” -

(ஸா.தீ) ப்ரியதமேயுடம்பிலமுக்கும் வ்ஸத்தினுடைய வமும்பும் போலே இஶ்வரனுக்கு ப்ரபந்னுடைய
 டோஷ ஸோயமென்கிற வாக்யத்துக்கு அவிஸ்ஹமாக அஸிபாஸமருளிஸ்செட்கிறார் டுஃரும ஸ்யாதித்யால்
 சிலா இந்த வாக்யத்துக்கு இங்கு அநர்த் சொல்லுவார்கள வுத்திபூவோத்தராபமும் இஶ்வரனுக்கு
 ஸோயமென்று இப்படி அர்த்தமாகில் அநிஸ்தமருளிஸ்செட்கிறார் இங்ஙனன்றிக்கே வஸவ்னு துடங்கி
 - இதுவேயென்று ஸோயமானதினுடைய நிவ்ஸி ஸம்பாதிமாகாஸென்றபடி ப்ராபரிஸ்சிந்நா-
 கரணஸ்திதகில் இஶ்வரனுடைய ஶமாபாஸ்யபாஸ்ய ? என்னவருளிஸ்செட்கிறார் ப்ரகூதிவிஸேஸத்யாதி ।
 ஸ்யாதிதகிற் படிபே என்ற அாதிஸவ்ஹத்தாலே “தேஹந்தர்நிவாஸிந்” ஸ்யாதி ப்ராஹ்ம । -

(ஸா.ஸா) என்கிற மனத்தை அநுவதித்து நிவாஸரிஸ்சகிறார் ப்ரியதமேயுடம்பில இதி । இப்படி
 வுத்திபூவாஸ்திதில் ப்ராபரிஸ்சிந்ந பண்ணிஸவ்ஹத்தக ஸோஸப்ரிஸ்வஸ்திதில்லாஸ்டடாலும் ப்ராபரிஸ்சிந்ந
 பண்ணாத ப்ரபந்னுக்கு நரகமுண்டாட ஸோஸப்ரிஸ்வஸ்தித வாராஸோ ? அவ விஸ்யத்துகிலும் அபகலேஸ்தகாலே
 பாப ஶ்ருமெனஸிஸபபோது ஶஸவ் என்ற ஶமாவிஸ்யஸ்த கருமோ ? என்னவருளிஸ்செட்கிறார்
 ப்ரகூதிவிஸேஸ । நரகஜனகவுத்திபூவோத்தராபாஸ்தத்துக்கு நரககிலலை என்றால் அஸ்பமான அபகலேஸ்த
 வருமென்கை ஶஜ்ஜதமோ ? என்னவருளிஸ்செட்கிறார்.

(ஸா.ப்ர) ப்ரியதமே ஸ்யாதி । நந் பாபாநா நரகாதிபலகத்வெநைவ ஸ்முநிபவ்வகமாந்நரகாதி-
 நிஸேஸோஸ்யர்த்தப்ரியப்ரபந்நாபராஹா ஸோயஸ்த்வெநைவ ந ப்ராபரிஸ்சிந்நாபேஸ்யத்ரு வஸநைகஸமபிஸ்யஸ்தே யாவத்ருவாஸவக
 தாவதேவ ஸ்வகார்யஸ்த்யுபகலஸநிஸேஸாஸ்திநாஸ்த “இஹைவோ வேஸ்தித்யுபஸ்தவா ஸவஸ்தி” ஸ்யாதிவிஸேஸத்ரு லஹ்ஸிஸா
 - ப்ராபரிஸ்சிந்நயோஸ்த்யந்ரோக்திஸ்பந்நவெஸ்திபிஸ்யஸ்தாஹ । -

(ஸா.வி) ப்ரியதமேயுடம்பில் ஸ்யாதிநா । ப்ரியதமே, ப்ரியதமாஸா: । உடம்பில், தேஹே । அழுத்து, மாலிஸ்தம் ।
 வ்ஸத்தினுடைய, வ்ஸஸ்ய । கைவிடாதே, அபரிஸ்த்யத்ரு । திருத்தும், ஶிஸ்தே । நந் ஶிஸாஸா: கத
 ஶமா-பலதவஸிஸ்த்யாஸ்துத்ரு லஹ்ருபஸிஸாஸ்தவாஸ்துஸாவிஸேஸ எவெஸ்த்யாஹ । ப்ரகூதிவிஸேஸேதி ।
 கண்ணாஸிஸ்சகிறத்யும், டண்டநகரணஸிபி । நந் பாபாநா டுஃபுஸ்த்யவாஸஜனகத்வ நரகஜனகத்வ ஶெதுபஸ்யஸ்தி ।
 தத்ரு “ந ஸ்லு ஸாஸவதா யஸவிஸ்யஸ்த கஸ்திஸ்தி” இதி நரகநிஸேஸே டுஃபுஸ்த்யவாஸநிஸேஸோஸி ஸாஸவதாநா
 ஸ்யாதிஸ்யாஸ்துத்ரு, நரகநிஸேஸோஸி ப்ரத்யவாஸநிஸேஸாஸாவாஸ்த்யுஸ்த

(ஸா.ஸ) ப்ரகூதிவிஸேஸேதி । நந் ஶாஸ்தேஸு பாபபலதயோக்தநரகஜஸ்தால்தாஸ்தே: ப்ரபந்நே நிஸேஸே ப்ரத்யவாஸோஸி நேதி
 கிந் ந ஸ்யாதிஸ்த்யாஹ । -

(सा.सं) पापञ्चकृष्णकृ इति । ननु नरकादिप्रत्यवायाभावदृष्टान्तेन दृष्टप्रत्यवायाभावोऽपि कल्पयितुं शक्य इत्युक्ते दृष्टप्रत्यवायस्य “खञ्जा भवन्ति” इत्यादिवचनसिद्धत्वात्तद्विरोधेन न्यायोऽपि प्रवर्तत इत्याह । वचनेति । -

மூ - அகூத்யகரணகூத்யாகர(ளா஢ி)ளரூபங்களான னாநாவி஢பாபங்களூக்கிப்ப஢ி னாநாவி஢஢ூத்ய-
வாயகரத்வமூம் ஸூதிகளிலூம், மஸ்வா஢ி஢ர்மஸாஸூங்களிலூம், இதுஹாஸ, புராண, ஢கவகூஸாஸா஢ிகளிலூம்
புரிஸ஢ுமா஢ையால் காணத்வா஢ுபக்லேஸாவிஸேஸோ஢ா஢ரணமுபலக்ஷணமெஸ்ஸ்னுமி஢ம் வா஢்யோபக்ரமத்஢ில்
ஸமு஢ாயநிர்஢ேஸா஢ிகளாலே ஸி஢஢். வகனபலஸி஢஢்மாய் பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢பலமாண ஁பக்லேஸவர்஢த்தைப்
புரார்஢்஢கர்மவிஸேஸபலமெஸ்ஸ்னு நிர்஢கர்விக்க விரகில்லை. இவை யதாஸ஢்஢வ் ஁஢யவி஢கர்மத்தாலூம்
வரூம். ஁கையாலேயிறே பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢த்தூக்கு ஸாத்வி஢ர் அஞ்சிப்போகிறது.

(ஸா.஢ி) அகூத்யகரணத்வா஢ி஢ால். வா஢்யோபக்ரமத்஢ில் ஸமு஢ாயநிர்஢ேஸாமாவது? முத்஢ா “஁பக்லேஸா ஢வஸ்”
இது நிர்஢ேஸம். இத்஢ ஁த்ரா஢பலத்வெ஢ ஸாஸூ ஸொஸ்ஸ் ஁பக்லேஸாவிஸேஸங்களா புரார்஢்஢கர்மவிஸேஸபல
மெஸ்ஸ்ருளிச ஸெய்கிறார் வகனபலத்வா஢ி. இது ஢ேது஢ர்஢ம் வகனபலஸி஢஢்த்வாத் ஢ஸ்ஸ்ர஢பி ஁ஸூஸால்
புரார்஢்஢த்தூக்கு பலமில்லையோ? ஢ஸ்ஸ்ஸ்வருளிச ஸெ஢்கிறார் - இவை யதாஸ஢்஢வ்மத்வா஢ி. புத்யவாய
முஸ்ஸ்ஸெஸ்ஸ்னுமி஢த்஢ில் ஸாத்வி஢ரு஢ைப பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢஢ீநியம் லிங்ஙமெஸ்கிறார் - ஁கையாலே
இத்யா஢ி. ஁த்ரா஢த்஢ில் புத்யவாயமில்லையெஸ்ஸ்னுமத்஢ில் ஢ா஢கமருளிச ஸெய்கிறார் -

(ஸா.ஸ்வா) அகூத்யேது. “அஸ்஢ா ஢வஸ் காஸா ஢வஸ்” ஢ஸ்ஸ் காணத்வா஢ி஢ுபலமே ஸூதிஸி஢஢்
மா஢ையாலே த஢ிர்஢஢்஢ுபுராணா஢ிஸி஢஢்஢ல஢ி஢ி ஸொல்லக்கூ஢ுமோ? ஢ஸ்ஸ்ஸ்வருளிச ஸெய்தார்.
஁கையாலே இது. “஢ ஸலு ஢ா஢வதா யமவிஸயம் ஙகூஸஸ். இ஢ேவீஸா கேகி஢ுபபலவா ஢வஸ்” ஢ஸ்ஸ்
ஸாமாந்ய஢ுபலநிர்஢ேஸாத்஢ாலே ஸூதிக்கும் ஁பயுக்தங்஢ாமாந்யா஢ி஢ுபலத்஢ிலூம் தாத்யம். அந்யதா “இ஢ேவீஸா
கேகி஢ுபபலவா ஢வஸ்” ஢ஸ்ஸ் நிர்஢ேஸிபாமல் “அஸ்஢ா ஢வஸ்” இது஢ிநிர்஢ேஸமே புரிஸங்ஙக்குமெஸ்ஸ்
கருத்து ஁ஸூஸாலூம் பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢த்தூக்கு ஁பயுக்தங்஢ாமாந்யா஢ிபலம் ஸொஸ்ஸ்ஸது கூ஢ுமோ? அது
ஙஸ்மான்தரியபுரார்஢்஢பலமஸ்ஸ்ரோ? ஢ஸ்ஸ்ஸ்வருளிச ஸெய்கிறார் வகனேது. ஁ஸூஸால் பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢பல
மெஸ்ஸ்ரு நிர்஢ய்தான் கூ஢ுமோ? ஢ஸ்ஸ்ஸ்வருளிச ஸெய்கிறார் - இவை இது. ஁தூத்யத்஢ை
ஸி஢ாநுஸாநத்தாலூம் ஸமர்திசுகிறார் - ஁கையாலேயிறே இது. ய஢ா, இப்ப஢ி -

(ஸா.பு) அகூத்யகரணத்வா஢ி஢ா. ஢நு புபந்நேஸு ஢ூஸ்யமானா஢ா தாபத்யா஢ி஢த்யா஢ி஢ா ஸஸாரிஸ்விவ
புரார்஢்஢கர்மபலத்வமேவ யுக்தம், ஢நு பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢பலத்வம்த்யத்வ நித்யாஸகா஢ா஢ு஢ிபூர்வோத்ரா஢பலத்வமய்ஸுது
஢ர்ஸயநுக்தபுரூகாரா஢ங்ஙிகாரே இ஢ா஢ீ஢்஢ஸாத்வி஢ாநுஸாநவிரோ஢ம், தஸ்மூல஢ூதபுராயஸிசுதவி஢ிவிரோ஢ம்,
த஢நுரோ஢ிபூர்வாநுஸாநவிரோ஢ம், ஁தஸ்ஸர்வாநுஸாநமூல஢ூதஸ஢்஢ுராயவிரோ஢ம் கா஢ - வகனபலத்வா஢ி஢ா. ஢நு
“நிர்வ஢ிகூதேஸு கா஢ஸ்வ஢ு மதிரநுஸயி஢ி ய஢ி ஸ்யாதுத: |

(ஸா.வி) அகூத்யகரணேது. ஢நு தாபத்யாநு஢வா஢ே: புரார்஢்஢பலமேவத்வாஸங்ங்ய புராணபலே஢ு஢யபலத்வ-
மேஸூஸ்யம்த்யா஢ி. வகனபலேது. ததூபபுதிமா஢ி. ஁கையாலே இது. அஞ்சி, ஢ீத்வா. ஢நு “அபகாரா-
஢த்ரர் அநுதாபம் பிறத்஢த்஢ில்லையாகில் ங்஢ா஢ம் பிறத்஢த்஢ில்லையாகக் க஢வது” இது ஢ஞ்ங்ஙியர் வார்தா. -

(ஸா.ஸம்) ஸமு஢ாயநிர்஢ேஸ: | “இ஢ேவ கேகி஢ுபபலவா ஢வஸ்” இது ஸூதி: | “தஸ்யாயு: கர்஢ிர்ஸக்ஸுமீஸக
வி஢ா புரா கா ஢ ஢யது” இது ஢ி த஢ுபபூ஢்஢ம். விரகில்லை இது. வகனவிரோ஢ே ந்யாயாநு஢யா஢ிது
஢ாவ: | ஁஢யவி஢ேது. புரார்஢்஢ா஢ுத்ரா஢ா஢ித்யத்வ: | பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢ே புத்யவாயஸ஢ா஢ே ஸாத்வி஢ா஢ா
பூ஢ிபூர்வோத்ரா஢஢ீஸுதா஢ி லிங்ஙம்த்ய஢ிபுராயேணா஢ி. ஁கையால் இது. யு அநுதாபுர஢ிதஸ்ஸ ஢ புபந்ந இது
஢ி “அபகாரா஢த்ரம்” இது ஢ங்ஙியார்வா஢்யதாத்யம். -

மூ - இங்ஙனல்லாதபோது पुनः प्रपत्तिविधायकशास्त्रமும், அப்படிக்கு शिष्टानुष्ठानமும், पूर्वसम्प्रदायமும், विरोधिக்கும் - “अपचारानन्तरं अनुतापं பிறந்ததில்லையாகில் ज्ञानं பிறந்ததில்லையாகக் கடவது” என்ற நஞ்ஜீயர் चार्तैககும் अनुतापं பிறவாதாருடைய ज्ञानमान्यத்திலே तात्पर्यम् ।

(சா.தி) இங்ஙனல்லாதபோது इत्यादिபால் நஞ்ஜீயர் வார்த்தையில் अनुतापरहितன் प्रपन्नனேயன்று, शेषित्वादिज्ञानமு.கிலலைமென்று தோற்றுக்கையால் प्रपन्नனாப கரிதப்ருதிபானவனுக்கு காண்தாதித்ப்ருத்யவாயமுண்டென்று சொல்லக்கூடாதென்ன. நஞ்ஜீயர் பாகாததுக்குத तात्पर्यம் மருளிச்செட்கிறார் - अपचारानन्तरमென்று துடங்கி. अपचारनिवृत्ति तत्प्रायश्चित्तप्रवृत्तिपर्यन्तமான ज्ञानपूर्वभावத்தில் तात्पर्यமெனறபடி.

(சா.சுவா) अनिर्धारणமாகில் बुद्धिपूर्वोत्तराधे बाधकत्वनिश्चयाभावात्सर्वेषा प्रवृत्ति प्रसङ्गिनाதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையாலேயிதே इति । ஆகையாலே, பாடகவாடகத்வ-निश्चयத்தாலேயும் शास्त्रबलத்தாலுமெனறபடி. विपक्षத்தில் बाधकமருளிச் செய்கிறார் இங்ஙனல்லாதே इति । இப்படி बुद्धिपूर्वापराधं பிறந்து अनुतापादிகளில்லையாகில் ज्ञानமே பிறக்கவில்லைமென்று நஞ்ஜீயர் சொல்லுகையாலே प्रपत्तिமே நிறைவேறவில்லையென்று சொல்ல வேண்டாவோ? என்னவதுக்கு तात्पर्यம்மருளிச் செய்கிறார் - अपचारेति । -

(சா.பு) वरद हि दयसे न संशेमहे निरनुशयधियो हता है वयम्” इत्यादिना अनुतापेनैवोत्तराधनिवृत्त्युक्ते-पराधानन्तरमनुतापाभावे भरन्यासात्मकज्ञानमेव न जातमिति वेदान्तिभिस्तत्त्वाच्च प्रायश्चित्तोपपत्तेश-विधनादीनामन्यपरत्वमङ्गीकार्यमित्यत्र बहूनामनुग्रहो न्याय इत्युक्तरीत्या कूरेश - वेदान्त्युक्त्योरन्यपरत्वमिति वदन् पापारम्भकपापनिवृत्त्यर्थमपि भरन्यासे उत्तराधानुदय तदभावे चोत्तराधोदये विवेकिना “अनुतापादुपरमात् प्रायश्चित्तोन्मुखत्वतः । तत्पूरणाच्चापराधास्सर्वे नश्यन्ति पादशः ।।” इत्युक्तरीत्या तन्निवृत्ति “कौटिल्ये सति शिक्षयाऽप्यनघयन् क्रोडीकरोति” इत्युक्तप्रकारेण कठिनाना शिक्षया तन्निवृत्ति च प्रदर्श्य, अत एवोत्तराधाना परिहरणीयत्वमप्याह - अपचारानन्तरमित्यादिना । प्रारब्धकर्मविशेष-सहकृतभगवत्सङ्कल्पानुगुण्येनेत्यर्थः । -

(சா.வி) अस्याश्चायमर्थः । बुद्धिपूर्वोत्तराधेषूत्पन्नेषु अनुतापोऽस्ति नवा? यद्यस्ति । तत एवोत्तराधनिवृत्तेः प्रायश्चित्तं व्यर्थम् । यद्यनुतापो न जातः, तस्य पूर्व भरन्यासात्मकज्ञानमेव न निष्पन्नमिति । तथाच कथं प्रपन्नस्योत्तराधसम्भव इत्याशङ्क्यानुतापो नोत्पद्यते चेत् । ज्ञानं பிறந்ததில்லை, अपचारनिवृत्ति-तत्प्रायश्चित्तप्रवृत्तिपर्यन्तज्ञानपूर्तिर्नास्ति, तत्र तात्पर्यमित्याह । अनुताप பிறவாதாருடைய इति । “धीपूर्वोत्तरपाप्मनामजननात्” इत्युक्तकथं दर्शयन्निगमयति । -

(சா.ச) अनुतापोदये अपचारत्वप्रकारकज्ञान हेतुरिति तदिह ज्ञानशब्दार्थः । तस्याप्यनुवृत्तिरपचारत्वाध्यव-सायकृता । तस्मादनुतापस्याप्यनुदये बुद्धिपूर्वोत्तराधेण कुतः प्रत्यवायोदय इति शङ्कितुराशये तदुक्तितात्पर्योक्त्या तं विघटयति । अपचारानन्तरमिति । ज्ञानमान्यத்திலே, अपचारनिवृत्ति प्रयोजकप्रायश्चित्तपर्यन्तज्ञानपूर्वभावे । -

மூ - சோபாதிசங்களான ஢கவத஢ிபராய஢ேதத்துக்கு ஈடாக வரும் ஢ுத்டிபூர்வாபசாரம் சிலருக்குப் பிறவாது. சிலருக்குப் பிறந்து ஢னுதாபாதிசகளாலே கழியும். கதின்புருத்திசளுக்கு ஢னுதாபமும் பிறவாது. ஃகையால் ஢ுத்டிபூர்வோதராத் பிறந்தால் ஢னுதசனாம் புன: புரபதி பண்ணாதபோது ஢பகலேசம் சோல்லுகிற ஢ுத்யாதிசகளின் கட்டளையிலே ஢த்யுபுரத்யவாயத்தாலே தீரும்.

“விலேகினாம் புரபந்நானாம் திபூர்வாச்யநுத்யம: | மத்யானாமனுதாபாதிசசிசா கதின்சேதசாம் ||”

ஃனபின்பு ஓருபடியாலும் ஢கவந்நிபுர஢் வாராமைக்காக ஢ுத்டிபூர்வாபராத் புரி஢ரணியம் | -

(சா.தி) “திபூர்வோதரபாப்நாமகனநாஃஃராதேஃபி தந்நிபுருதே: கௌடில்யே சதி சிசயாஃப்யநதயந் க்ரூதிசுரூதி புரு:” எனகிற ஃருங்களைக் க்ரமேந தர்சிப்பியா நின்னுகொண்டு ஢பபாதிதார்த்ததே நிஃகமிக்கிறார். சோபாதிசங்கள் இத்யாதிவாக்யங்களாலே | ஢பிபராய஢ேத = சஃஃல்ப஢ேதம் | ஃது சோபாதிசம் | தததபராதபூர்வகமாசையாலே. ஃதமான (மான?) ஃருத்ததே தாரணார்த்த காரிகயா சஃஃஹிக்கிறார். விலேகினாமென்று திபூர்வாசி, ஢ுத்டிபூர்வாபராதத்திலென்கை ஢னுத்யம: | ஃத்யோகா஢ாவ: | இப் புரிபாதிநங்களால் புரிதமான ஃருத்ய (கூத்ய) விசேசததையருளிச்செய்கிறார். ஃனபின்பு இத்யாதி | ஢பராத஢ித்யானுதிக்குமென்னுமதில்காட்டில் சேபிபூரித்யர்த்தமாக ஢னுதிக்கையே முக்யமென்கிறார்.

(சா.சுவா) இப்படி ஢பகலேசான்த஢ுத்டிபூர்வோதராத் புரபந்நனுக்கு ச஢்஢ாவிதமாகில் சில புரபந்நருக்கு ஃதராசமில்லாதே போகக்கூடுமோ? ஃதுக்கு நிதானமுண்டுமோ? ஃதராசம் பிறந்தாலும் சிலர்க்கு ஢பகலேசம் பிறவாமைதான கூடுமோ? என்ன வஸ்துவ்யவஸ்துவைய சபுரமானாக சஃஃஹ காட்டுகிறார். சோபாதிசகேதி | கர்மரூபாதிச என்றபடி சிலர்க்கென்று சான்ன ஃருத்ததே ஃதிகாரிவிசேசகதர்ம-புரஸ்காரேந காட்டுகிறார் - விலேகினாமிதி | இப்படி புரமபுரிபுரிநிவந்நமில்லையாகில் சர்வோபாபராத-புரிதி புரிபுரிபாதிசோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஃனபின்பு இதி | ஓரு படியாலும், ஃத்யமாகிலுமென்றபடி.

(சா.பு) நந்வேவ ஢ுத்டிபூர்வநிபித்யானுதிநச்ய -

(சா.வி) சோபாதிசங்களான இதி | புரரவ்நகர்மோபாதிச஢கவத்சஃஃல்ப஢ேதானா மித்யர்த்த: | ஃதகர்மர்த்த சுபுரஹாய காரிகயா சஃஃஹாதி | விலேகினாமிதி | ஢னுத்யம:, ஃயதந: | ஃததபுரிபாதிநபுரிதமானஹ | ஃனபின்பு இதி | நநு ஢ுத்டிபூர்வகநிபித்யானுதிநச்ய புரத்யவாய஢ேதுதயா புரி஢ரணியத்வே விஹிதானுதிநச்யாபி புரத்யவாய஢ேதுதயா தத்யுரி஢ாரரூபவிஹிதானுதிநச்ய புரத்யவாயநிவூத்யர்த்தத்வேவ ச்யாத் | -

(சா.சம்) ஃத “திபூர்வோதரபாப்நாம” இத்யுத்யார்த்தந் க்ரமேந தர்சயந்நுபபாதிதமேவார்த்த நிஃகமயதி | சோபாதிசங்களான இத்யாதிநா | ஃபாதிசரிஹ ஃதிநிபித்யார்த்தகாமாதி: | சோபாதிசங்களானவரும் ஢ுத்டிபூர்வோத்யந்வய: | “திபாம்யகசம்” இத்யாதிசோ ஢கவத஢ிபராய஢ேதா: | ஃதுக்கீடாக, ததநுபுரிதயா | ஃதகர்மர்த்த சஃஃஹாதி | விலேகினாமிதி | ஢னுத்யம:, நோத்யம: | மத்யானா, ஢ுத்டிபூர்வோதராசவதாம் | தே ஃத்யந்தவிலேகினோஃபி ந ஢வந்நி | ஃதிவ கதின்சேதசோஃபி ந ஢வந்நி | கி்து மத்யதசாவதிந: | நநு திபூர்வாச்யாவச்யம் புரத்யவாய஢ேதுதயா புரி஢ரணியத்வே விஹிதானுதிநச்யாபி புரத்யவாய஢ேதுதயா -

மூ - “ப்ரீதிமேவ ஸமுஹிஸ்ய ஸ்வத்ந்ராஜானுபாலநே ।

நிஸ்ரஹானுதயோ஽ப்யஸ்ய நான்தரீயக எவ வா ॥”

இப்படி யதாஸக்தி அபரா஢ங்களைப் பரிஹரிததுக்கொண்டு போரா நின்றால் ஢ா஑வதாப஑ாரமும் அதுடையாரோடு ஸஸர்஑மும் போரப் பரிஹரணீயம் । -

(ஸா.தி) ப்ரீதிமேவேதி । அந்யகை஑்யகர்தாவக்கு, நான்தரீயக:, அவர்ஜனீயஸந்நி஢ிகோ ஢வதி । ஸ்வயமேவ ஸி஢்஢யதியென்கை. எவ வா என்றது நிஸ்ரஹானுதயோ஽நு஢ி஢்டோ஽பி வஸ்துஸ்வ஢ாவா஢ஸ்ய ஢வதி । யதா, ஢்ர஢்யவி஑ா஑லபஸ்வா஢ிவ஢ானுபஜ்ஜிகமாக ஁஢ேஸ்யமா஢ென்ற஢டி. எவவா என்றது அபரா஢பரிஹாரய்மா-ஜாகை஑்ய பண்ணுவா஢ென்றததை விகல்பிககிறது இவ அ஢ிகாரிககு அவஸ்யபரிஹர்தவ்யத்தைக் காட்டுகிறார் - இப்படி இத்யா஢ியால்.

(ஸா.ஸ்வ) இப்படி ஁ஜானுபாலனத்தக்கு ஢஑வந்நி஑்ர஢நிவ்ர்தி ஑ல஢ென்று ஸொன்னது கூடுமோ? “ப்ரீத்யைவ காரித:” என்று ஢஑வத்ப்ரீநித்ய ஑ல஢ன்றோ? என்னவருளி஑ ஑ெய்கிறார். ப்ரீதிமேவேதி । அஸ்ய, அநுபானு: । நிஸ்ரஹானுதயோ஽பி அநு஢ி஢்டுவே஽பி ஢வத்யேவ । யதா, நான்தரீயக஑ல஢ேவ வா ஢வது என்கை இப்படி அபரா஢ஸாமான்ய பரிஹரணீயமாகில “஢னோவா஑்஑ாயै:” இத்யா஢ி஑ர்ணி்கைபிலே ஢ா஑வதாப஑ாரத்தக்கு பூத஑்நிர்஢ேஸ் கூடுமோ? என்ன அது ப்ரா஢்யந்யூதனார்த ஢ென்றருளி஑ ஑ெய்கிறார் இ஢஢டி இதி । போர = ஢ிகவு஢ென்றபடி போரப் பரிஹரணீய஑ென்கை஑கு நி஢ான஢ருளி஑ ஑ெய்கிறார்.

(ஸா.ப்ர) ப்ரத்யவாயானுதயாய பரிஹரணீயத்வேன வி஢ிதானநுபானஸ்யாபி ப்ரத்யவாயர்ஜனகதயா தத்பரிஹார஑ூ-வி஢ிதானுபானஸ்ய ப்ரத்யவாயநிவ்ரத்யர்தத்வேவ ஸ்யாததா஑ நித்யநை஢ிநிவானா கெவல஢஑வத்ப்ரீந்யு஢ேஸ்யகை஑்யரூபத்வ ஢ர்ஜ்யேதேத்யத்ர ப்ரஸஜ்ஜாதிஸி஢்஢யத: ப்ரத்யவாயா஢ாவஸ்ய ஁஢ேஸ்யத்வானுபபத்தேஸ்தேஸு ஢஑வத்ப்ரீதேரேவோ஢ேஸ்யத்வ ப்ர஢ர்ஸ்ய ப்ரகூதிரிஸஸூ஢்யாத்த்யந்தரா஢்த்யேன ஸ்திதேரஸ஢்஢வாத் “ந஢்யாஸகநீய஢ர்த் வே஢ோ஽பி வி஢஢ாதி” இதி ந்யாயா஢ி஢ானாஸ஢்஢வஸஜ்ஜா஑் ஑ பரிஹரந் ஢ா஑வதாப஑ாரஸ்யாத்யந்தபரிஹரணீயத்வேமா஢ - ப்ரீதிமேவெத்யா஢ிநா । ஢ா஑வதாப஑ாரப஢் ஢ேவதான்தரஸ஑்஢்஢ஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் । போர, அந்யந்த஢ித்யர்த: । -

(ஸா.வி) ந ஢஑வத்ப்ரீத்யர்தக஢஑வத்ை஑்யரூபத்வேமித்யத்ரா஢ । ப்ரீதிமேவ ஸமு஢ிஸ்யேதி । ஢஑வத்ப்ரீதி஢ாத்ர-ப்ரயோர்ஜகதயா ஸ்வத்ந்ராஜானுபாலநே நித்யநை஢ிநிதிகா஑நுபானே அஸ்ய ஢஑வதோ நிஸ்ரஹானுதயோ஽பி, ப்ரத்யவாயானு-தயோ஽பி ஸி஢்஢யந்நான்தரீயக எவ வா । அந்யோ஢ேஸ்தேன க்ரியமாணாத்஑ர்஑ணோ஽ந்யஸ்ய (பு஢ி஑்஑ா?) விநாபி ஸி஢்஢யதோ஢்யஸ்ய நான்தரீயகத்வேம் । வாஸ஢்: ப்ரகூத எவகாரார்தானுவா஢க: । நான்தரீயக எவெத்யர்த: । அபரா஢஢ித்யா அநுபானாபேக்ஷயா ஑ேபி ப்ரீத்யு஢ேஸ்தேனானுபானே நிஸ்ரஹானுதயோ அபி ஸி஢்஢யதீதி ஢ாவ: । பரிஹர்தவ்யேபவவஸ்ய பரிஹார்யமா஢ । இப்படி யதாஸக்தீதி । -

(ஸா.ஸ) தத்பரிஹார஑ூவி஢ிதானுபானஸ்ய ப்ரத்யவாயநிவ்ரத்யர்தத்வேவ ஸ்யாத்ர ஢஑வத்ப்ரீந்யர்தை஑்யரூபத்வேமித்யத்ரா஢ । ப்ரீதிமேவேதி । நான்தரீயக எவ வா, அந்யோ஢ேஸ்தேன க்ரியமாணாத்஑ர்஑ணோ஽ந்யஸ்ய பு஢ி஑்஑ா விநாபி ஸி஢்஢யதோ நான்தரீயகத்வேம் । ஢்ர஢்யவி஑ா஑லபஸ்வா஢ிவந்நான்தரீயக எவ நிஸ்ரஹானுதய: ॥ வாஸ஢்: அபரா஢பரிஹாரர்த் ஁ஜாகை஑்யகர்தரோ஽பி ஸந்தீத்ய஢ிப்ராபேண । தத்ராபி ஢்ர஢்யவி஢ப஑ாரோ ஢ூரத எவ பரிஹரணீய இதி ஑ோபபத்திக் ஸஜ்ஜ஢ாதி । -

मू - ब्रह्मवित्पापवर्गणामनन्तानां महीयसाम् ।
तद्वेषिसङ्क्रमं जानन् त्रस्येत्तदपराधतः ॥
सापराधेषु संसर्गेऽप्यपराधान् वहत्यसौ ।

(सा.दी) இவ் அர்த்தத்தை சஹேதுகமாக சङ்குறிக்கிறார். ब्रह्मविदिति । तद्वेषिषु, அந்த ब्रह्मविदपराधि
களில். ब्रह्मविदपराधिसंसर्गपरिहारத்தை उपपादிக்கிறார் - सापराधेष्विति । ब्रह्मविद्विषये सापराधेषु
என்கை. तत्र हेतुं हृदि निधायவருளிச்செய்கிறார் -

(सा.स्वा) ब्रह्मविदिति । ब्रह्मविद्विषये अपचारे स्वस्य तद्वेषितया “द्विषन्तःपापकृत्यां” इत्युक्तप्रकारेण
स्वस्मिन् तदीयानन्तमहीयःपापवर्गसङ्क्रमो भवेदिति तदपचारतः त्रस्येत् । अस्तु तदपचारवर्जनम्,
तदपराधिसंसर्गे को दोष इत्यत आह - सापराधेष्विति । सापराधसंसर्गे, तदीयापराधावश्यम्भावात्
ब्रह्मविदपराधिसंसर्गे ब्रह्मविदपराध एव भवेत् । ततश्च तदीयानन्तपापसङ्क्रमश्च भवेत् । ततः,
तदपराधिसंसर्गादपि त्रस्येदित्यर्थः । -

(सा.प्र) कथं भागवतापचारस्यात्यन्तपरिहरणीयत्वमित्यत्र “चण्डालमपि मद्भक्तं नावमन्येत बुद्धिमान् ।
अवमानात्पतत्येव रौरवे नरके नरः ॥” इत्याद्युक्तप्रकारेण ब्रह्महत्यासुरापानादिवत्स्वयमेव नरकसाधनत्वेऽपि
“प्रियेषु स्वेषु सुकृतमप्रियेषु च दुष्कृतम् । विसृज्य” इत्युक्तस्य अश्लेषपापसङ्क्रमणस्यापि परिहरणीयत्वमिति
दर्शयन्नपराधिभिस्संसर्गस्यापि “तत्संयोगी च पञ्चमः । , न तेषां पुण्यतीर्थेषु गतिस्संसर्गिणामपि ।”
इत्यादिभिः निषिद्धत्वादपराधिसंसर्गोऽपि त्याज्य एवेत्याह - ब्रह्मविदित्यादिना । एवं तर्हि भागवतेष्वपकुर्वतां
निग्रहः कर्तव्य इत्यत्र -

(सा.वि) सुरापानादेरपि नरकसाधनत्वे तुल्ये सति तदपेक्षया कथं ब्रह्मविदपचारादेराधिक्यमित्याशङ्क्य
तद्विरोधे तत्पापसङ्क्रमसंसर्गस्यानिष्टस्याधिकत्वादाधिक्यमित्याह । ब्रह्मविदिति । तद्वेषिसङ्क्रमं जानन् ।
“द्विषन्तः पापकृत्याम्” इति द्विषत्सु पापसङ्क्रमणं जानन् । ननु ब्रह्मविदा सौहार्दे सति तत्पुण्यानामपि
सङ्क्रमेण स्वर्गाद्यनुभवापत्त्या मोक्षप्रतिबन्धस्यादिति तत्सौहार्दमपि परित्याज्यं स्यादिति चेन्न ।
ब्रह्मविद्व्यतिरिक्तसुहृत्स्वेव ब्रह्मवित्पुण्यसङ्क्रम इत्याचार्यैरिवोक्तत्वात् इदानीं ब्रह्मविद्वेषिसंसर्गोऽपि
दूरतस्त्याज्य इत्याह । नापराधेषु संसर्गेऽपीति । असौ = प्रपन्नः । ब्रह्मविद्विषये सापराधेषु संसर्गेऽपि
ब्रह्मविदपराधार्थिभिस्सहवासेऽपीत्यर्थः । अपराधान्वहति, अपराधवान्भवति । तन्मुखेन भगवदपचारवानपि
भवतीत्यर्थः । तर्हि ब्रह्मविदपराधिनो दण्डनमेव प्रपन्नेन कर्तव्यं, भगवद्भागवतप्रसादसिद्ध्यर्थमित्यत्र तदपि
न कर्तव्यम्, स्वगतभगवत्पारतन्त्र्यस्वरूपविरोधात्, -

(सा.सं) ब्रह्मविदिति । अनन्तानाम्, अवधिराहित्येन गणयितुमशक्यानाम् । ब्रह्महत्यास्वपि भूणहत्या,
गुरुतल्पेऽपि महागुरुतल्पादिरूपेण महीयसाम् । तद्वेषिषु नरकहेतुत्वं “सुहृदस्साधुकृत्यां द्विषन्तः
पापकृत्याम्” इति श्रुत्या जानन् प्रपन्नः ब्रह्मविदपरिचाराद्विभीयात् । अथ ब्रह्मविद्विरोधिसंसर्गोऽपि
दूरतस्त्याज्य इत्याह । सापराधेष्विति । असौ, प्रपन्नः । ब्रह्मविद्विषये सापराधेषु संसर्गेऽपि अपराधान्वहति ।
ब्रह्मविदपराधी तन्मुखे भगवदपराधी च भवतीति भावः । तर्हि तदुभयप्रसादसिद्ध्यर्थं ब्रह्मविदपराधिनो
दण्डनमेवानेन किं कार्यमित्यत्र, तदपि न कार्यम् । -

[illegible]

(சா.ஸ்வா) एवं चेदब्रह्मवितुष्ट्यर्थं तदपराधिनि दण्डनं பண்ணினாலோ? என்னவருளிக்கெய்கிறார். வோடுமिति । पुंसां तत्तदपराधानुगुण्येन दण्डनकर्ता ईश्वरः ब्रह्मविदपराधिनि विरोधात्, दण्डनकरणात् । ईश्वरकृत्यानि, वोटुमभीप्सति । स्वतन्त्रेश्वरकृत्यवहनं च स्वरूपविरुद्धम् । अत्रो ब्रह्मविदपचारवति आनुकूल्यप्रातिकूल्ये विहाय उदासीनवद्वर्नितव्यं மென்று கருத்தது.

स्वयं सत्यसङ्कल्पस्सर्वकारणभूतस्सर्वनियन्ता निरवधिककारुण्यजलधिरपारसौशील्य, वात्सल्य, सौलभ्याद्यनन्तकल्याणगुणगणाकरोऽस्मन्नाथः श्रीमन्नारायण इत्यहंशब्दार्थभूतं नित्यं तेन वदन्ननादिससारिणामस्माकं सांसारिकक्षुद्रपुरुषार्थवैराग्योत्पादनपूर्वकं -

(सा.वि) तस्मादुपेक्षैव कार्यैव्यभिप्रयन्नाह; वोदुमिति । असौ, प्रपन्नः । ब्रह्मविद्वेषिणि विरोधात् । ईश्वरकृत्यानि, ईश्वरदण्डनादीनि । अभीप्सति, वोदुमिच्छति । असौ प्रपन्नः ब्रह्मविद्वेषिणि विरोधं करोति चेदीश्वरस्तं दण्डयेत् । अत उपेक्षेतेति भावः । यद्वा, असौ ब्रह्मविद्विरोधिससर्गे । तद्विरोधात्, ब्रह्मविद्विरोधिगतभागवतविरोधमूलकभगवद्विरोधेन हेतुना ईश्वरकृत्यानि भगवदण्डनानि वोदुमभीप्सति । “तत्संयोगी च पञ्चमः” इत्युक्तेः । तमेव ब्रह्मविद्विरोधं निमित्तीकृत्य तत्संसर्गिणमीश्वरो दण्डयेत् । अतस्तत्संसर्गः त्याज्य इति पूर्वोक्तभागवतापराधिससर्गस्यापराधस्यापि त्याज्यत्वे हेतुप्रदर्शनपरतया उत्तरार्धं योजयितव्यम् ॥

(सा.सं) स्वात्यन्तपारतन्त्र्यविरोधात्, अत इत्थं स्थेयमित्याह । वोढुमिति । असौ तद्विरोधात्, तस्मिन्, ब्रह्मविद्वेष्टिणि, विरोधः । असहमानत्वम् । तस्मात् । ईश्वरकृत्यानि, दण्डनावमानादीनि । वोढुमीप्सति, इच्छामात्रं कुर्वन्नासीत । यद्वा, “आत्मद्रुहममर्यादम्” इत्युक्तविधया ब्रह्मविद्विदसुतरामनुकम्पाविषयः । तद्विरोधात्, तस्य ब्रह्मविद्विषयकविरोधोऽति बाधक इति तदुपशमनाय । ईश्वरकृत्यानि, हितोपदेशादीनि । वोढुम्, कर्तुम् । अभीप्सतीत्यर्थः । -

(சா.சं) முன்னினைவால் இதி । பூர்வஜானேநாஹமபிநிவేశநிவ்நதநபாபேநோத்பந்ந் கோபம் விஸ்மூத்ய முக்தி
 தாதுமர்சாவதாரஸ்ஸந் அவசர ப்ரதீக்ஷமாண: பூரததபஸ்தாய । நன்னினைவால் இதி । சம்யகஸங்கூபேந
 அஸ்மதபிமதகால: அத்ய வா ஸ்வோவா இதி । நுகை, ஸ்மிதம் । செய்க்கின்றானே, கரோத்யேவ । கதா வா
 அத்யாடரேண மோக்ஷோ஽வश्यं தாதவ்ய இத்யபிலிஷந்தீதி அத்யர்த்தப்ரியஸंஸ்லேஷார்த்த மந்நுஸ்மிதஸ்ஸந்நாஸ்த இத்யர்த்த: ॥

मू - मोक्षयिष्यामि என்றது உனக்கு இஃமானபோது முக்தனாக்குவேனென்றபடி. சில(ர்) பாபங்களை “ந க்ஷமாம்” என்கையும். இங்கே சர்வபாபேभ्यो மோக்ஷயிष्यामि என்கையும் விருद्धமன்றோ? ஆகையாலிது उपच्छन्दनமாமததனையன்றோவென்னில் - இவையிரண்டும் பிन्नமாகையாலே விरोधமில்லை. ந க்ஷமாம், என்றது -

(சா.தி) இன்றோ நானையோ என்று நகை செட்கின்றானென்றதின் கருத்தையருளிச் செட்கிறார் உனக்கு இஃமத்யாதிபால் இனி ஸங்கீபை அநுவதிகிறார் சிலர் இத்யாதிபால். இது. இந்த சர்வபாபவிமோக்ஷணவचनम् | उपच्छन्दनமாவது? ஏறுகை परिहरிகிறார் இவையிரண்டும் இத்யாதிபால் இம் ஸ்லோகங்களினுடைய பர்வாஸபர்யானோசனயா பிन्नविषयत्वத்தைக் காட்டுகிறார் ந க்ஷமாமீத்யாதிபால். -

(சா.ஸ்வ) ப்ரபந்நविषयத்தில் மோக்ஷயிष्यामि என்று भविष्यन्निर्देशं கூடுமோ? भक्तविषयத்திலன்றோ भविष्यन्निर्देश சார்யகம் | ப்ரபந்நविषयத்திலும் भविष्यन्निर्देश் கூடுமாகில் भक्तापेक्षया அவிஷேஷ் ப்ரஸங்கீயாதோ? எனவருளிச் செட்கிறார் மோக்ஷயிष्यामि என்றது इति | “पद्मपत्रशतेनापि न क्षमामि वसुन्धरे” என்று स्वयं சொல்லாநிற்கஇங்கு சர்வபாபேभ्यो மோக்ஷயிष्यामि என்று சொல்லக் கூடுமோ? என்று ஸங்கீதது परिहरிக்கிறார் - சில இத்யாதிநா | -

(சா.ப்ர) மோக்ஷயிष्यामि என்றது உனக்கு இஃமானபோது முக்தனாக்குவேனென்றபடி, சர்வபாபமோக்ஷணப்ரதிஜாயா: “तानह द्विषतः क्रूरान् ससारेषु नराधमान् | क्षिपाम्यजस्रमशुभान् आसुरीष्वेव योनिषु || मामप्राप्यैव कौन्तेय तनो यान्त्यधमा गतिम् |” இத்யாதிவ்யாஹிதமாஸங்கீய ந ப்ரமாண(?) விषयविभागदर्शनेन परिहरति - சில இத்யாதிநா | -

(சா.வி) மோக்ஷயிष्यामीत्यस्य भविष्यदर्थव्युत्पन्न्ययान्ततया आगामिकाले यदा कदाचिन्मोक्षण-मर्थस्स्यादित्याशङ्काव्यावृत्त्यर्थमाह | மோக்ஷயிष்யாம் என்றது इति | உனக்கு இஃமானபோது, யस्மிந் ழ்ணே முக்தோஹேயமீத்யாபிசந்தி: தஸ்மிந்நேவ ழ்ணே | ச ச ழ்ண: ப்ரபத்யநந்தரழ்ணோ வா, ப்ரரவ்ஹதேஹவசானழ்ணோ வேதி भावः | அத एवानद्यतनभविष्यदर्थव्युत्पन्न्ययस्याप्रयोगः | इच्छाविषयप्रपत्यनन्तरकालमात्रस्य विवक्षितत्वात् | केचित्तु भगवतैव “क्षिपाम्यजस्रमशुभान् आसुरीष्वेव योनिषु” इत्युक्तत्वात् सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामीति प्रतिज्ञायास्तद्विरुद्धत्वात् “अनृत नोक्तपूर्वं मे” इत्यादि भगवतैवोक्तत्वात्सर्वपाप-मोक्षणवचनं “बालानुराद्युपच्छन्दनतुल्यम्” इत्याहः | तत्र प्रतिज्ञाद्वयस्य विषयविभागेन विरोधं परिहरन् तन्मतं प्रतिक्षिपति - சிலர் इति | विषयभेदमेवाविष्करोति - न क्षमामीति | -

(சா.ச) மோக்ஷயிष्याமீத்யस्य तात्पर्यार्थोपरि तटस्थशङ्कामनूद्य परिहरति - சில இத்யாதிநா | -

भू - “पद्मपत्रशतेनापि न क्षमामि वसुन्धरे ।

उपचारशतेनापि न क्षमामि वसुन्धरे ॥” என்றாறபோலே சொல்லுகிற போலியான प्रायश्चित्तान्तरங்களால் क्षமியேன் என்றபடி இங்கு सर्वपापप्रायश्चित्तமாயிருப்பதொரு उपायविशेषத்தாலே யெல்லாவற்றையும் क्षमिப்பேனென்கிறது “यदि वा रावणस्वयम्” என்றிதே शरण्याभिप्रायமிருப்பது. இப்படி व्यवस्थितविषयமாக வசனங்கள் தாமே காட்டுகையாலே विरोधமில்லாமையாலிது उपच्छन्दनमात्रமன்று. இங்ஙனல்லாதபோது भक्ति-प्रप्तिरूपमोक्षोपायங்களை விதிக்கிற शास्त्रங்களெல்லாம் अत्यन्तव्याकुलங்களாம். -

(सा.दी) போலியான, அल्पப்ரபாவமானவென்றபடி महाप्रभावமான शरणागतिனால் क्षमिப்பானென்கிறதென்கிறார் இங்கு इत्यादिபால் இவ் उपायविशेषத்தால் தான் सर्वததையும் क्षमிக்ருமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் यदि वेति । रावणனாகவு, மாமென்கையால் सर्वததையும் क्षமிக்ருமென்று கருத்த, उपच्छन्दनत्वाभावத்தை निर्गमितகற்றார் இப்படி व्यवस्थितेत्यादि । अन्यथा भक्तिविधायकशास्त्रமும் उपच्छन्दनபாமென்கிறார் இங்ஙனல்லாத इत्यादिபால் இனி पापेभ्यो मोक्षयिष्यामि என்னுமி. தகு மோक्षणத்திற்கு अर्थபருளிச் செய்கிறார் -

(सा.स्वा) போலியான, அल्पப்ரபாவமான । पद्मपत्रादிகளால் क्षन्तव्यமாகாத पापத்தை प्रप्तिயாலே क्षमிப்பானோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் यदिवेति । उपच्छन्दनखण्डन ததை उपसहरிகிறார் இப்படி इति. विपक्षத்தில் बाधकமருளிச்செய்கிறார் இங்ஙனல்லாத इति । இங்கு मोक्षமாவது? விடுவிக்கை निषिद्धक्रियै धाणेन नश्वरैபாகையாலே मोक्षण स्वतस्मिद्धமாகையாலே அது சொல்லவேண்டா? पापफलविशेषத்தைச் சொல்லுகிறதெனினில் फलसंबन्ध நிபடோதில்லாமையாலே तद्विश्लेषकथनमसङ्गतமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் -

(सा.प्र) போலியான, लघुभूतेन । विसदृशेनेत्यर्थः । एव च साधनान्तरदुस्माधस्यापि साधकत्वरूपातिशय एव सिद्धः । नतु व्याहतिरिति भावः । “एवं हास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्ते” इत्यादिभिर्भक्तेरपि सर्वपापनिवर्तकत्वश्रवणात्तत्रापि व्याहतिपरिहारस्समान इत्यभिप्रयन्नुक्तप्रकारानङ्गीकारे बाधकमप्याह । இங்ஙனல்லாதபோது, इत्यादिना । प्रप्तिविधिशास्त्रस्योपच्छन्दनत्वे तुल्यन्यायतया भक्तिविधिशास्त्रस्याप्युपच्छन्दनत्वात् कृत्स्नस्य शास्त्रस्याप्रामाण्यप्रसङ्ग इत्यर्थः । -

(सा.वि) போலியான, लघुभूतैः । विसदृशैरित्यर्थः । क्षमியேன்றபடி, न क्षमामीत्युक्तप्रकारः । स्वाभिमतोपायेन तु क्षमामीति तात्पर्यम् । अतो न विरोध इति भावः । अनुचितोपायैः न क्षमामि, विहितोपायैः क्षमामीत्येवं रूपं कथं भगवतस्तात्पर्यं जायत इत्यत्र “यदि वा रावणस्वयम्” इत्याद्रांपराधि-रावणविषयेऽपि शरणागति(त)श्चेद्रक्षिष्यामीति प्रतिज्ञातत्वात्तथा तात्पर्यं जायत इत्याह - यदिवा रावण इति । उपच्छन्दनत्वाभावं निगमयति - இப்படி व्यवस्थितेति । उपच्छन्दनत्वे अनिष्टमाह । இங்ஙனல்லாதபோது इति । व्याकुलங்களாம், सर्वशास्त्राण्यनर्थकानि स्युरिति भावः ॥ -

(सा.स) போலியான, அल्पப்ரபாவः । शरणवर्णस्य सर्वपापप्रायश्चित्तत्व शरण्याभिप्रायप्रदर्शनेन सूचयति । यदिवेति । विपरीतानुष्ठानं । आज्ञातिलङ्घनम् । “मत्प्रसादान्परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति” इत्यविद्या-निवृत्तिरूपशान्तिहेतुत्वेनोक्तप्रसादविशेष एव निग्रहनिवृत्तिरित्यर्थः । -

(सा.वि) ननु सिद्धान्ते पुण्यपापानां भगवत्प्रीत्यप्रीतिरूपत्वेन जीवगतत्वाभावात्तद्वेतुभूतक्रियारूपजीव-
गतव्यापाराणां तत्तत्काल एव नष्टतया च निवर्तनीयासिद्धेः, भगवद्भागवतानामप्रीतीनां निवर्तनीयत्वे
जीवानां मोक्ष्यमाणत्वासिद्धेः, मोक्षयिष्यामीति निर्देशोऽनुपपन्न इत्यत्र जीवगताविद्याकर्मवासनारुचिप्रकृति
संबन्धानां तत्तत्कारणभूतस्य भगवन्निग्रहस्य च निवर्तनीयतया नानुपपत्तिरित्यभिप्रयन्निग्रह
निवृत्त्यविद्यानिवृत्त्योस्स्वरूपं चाह - **श्रुत्वा पापं कृत्वा च त्रिंशत्** इत्यादिना । ईश्वरं
तुल्यं त्रिंशत्, ईश्वरेण स्वयमेव निग्रहाभिप्रायसत्यागः । मत्प्रसादादिति । “मत्प्रसादादेव
साक्षात्कृतयथावस्थितमत्स्वरूपरूपगुणविभूती” त्यादिगद्योक्ताभिप्रायविशेषो निग्रहनिवृत्तिरित्यर्थः ।
तद्व्याप्याविद्यादिनिवृत्तिस्वरूपमाह । जीवः कृत्वा इति । एवं जीवस्य सर्वपापेभ्यो मोक्ष्यमाणत्वमुपपाद्य
पुण्यपापानां बहविविधत्वात् -

மூ - இ(ஜ்ஜீவ)வனுக்கிப்படி புண்யபாபரூபமான சંஸாரகாரணம் கழியும் க்ரமமேதென்னில்? உபாயவிரோதிகள் முன்பே சுவேதுக்களாலே கழிந்தால். -

(சா.பீ) ஜானவிகாசாதித்யாதிசவ்தததாஸ தேஸவிகாஸபாஹ்யாதிஸஹஹ: | இநத சர்வபாபவிமோசனக்ரமத்தத யருளிச் செய்கிறா இவனுக்கிப்படி இத்யாதிதால், பாபங்களும் உபாயவிரோதிகளென்றோ, ப்ராமி-விரோதிகளென்றும் த்விவிதம் | சுவேதுக்களாலே = சுகுதவிகாஸபூர்வபபாவந்நிஹவிகாஸபிவ்ருதிசளாலே என்கை இது ப்ரபத்யா அநுமேயம் | இது ப்ரஸஹாதகம் | உபாயப்ராஹ்மானந்தர் ப்ராமிப்ரதிபந்தகபாபங்கள், “ப்ராஹ்மதரபூர்வபாபமகிலம்” என்கிற ஸ்லோகாந் ப்ரத்ரித்யே பாலே சத்ரபமென்கிறார். -

(சா.ஸா) வித்யாப்ராஹ்மததில் நிஸேஸநாஸகமாகில் சர்வப்ரபந்நகளுகக்ரம உந்தரஸததில் விநிபாத ப்ரஸஹ் பாதோ? கிஸ, சர்வாவஸானததிலே த்விஸ்தாஹ்ஸஹ்மண மும விரோதிகளா தீதா? இத்யாதிபிப்ராபேண ஸஹ்ஹத சகலஸஹ்ஹநிபாஸ ஸருமபடி மதாப்ரவ்ருணகளாலே ஸுதிசுக்ரமயருளிச் செய்கிறா இவனுக்கு இதி | அயமத்ர விவேக: | க்ரம தாவந்நிவிதம், உபாயவிராதி, ப்ராமிவிராதி, கௌர்யவிராதிபேதாந் | ப்ராமிவிராதிபாபம் தாவதித்விவிதம், உபாயாதபூர்வாதமத்தராததேதி | பூர்வாதமபி த்விவிதம், புண்ய பாபமதி | புண்யமபி த்விவிதம், ப்ராஹ்மப்ராஹ்மமதி | பாபமபி த்விவிதம், ப்ராஹ்மப்ராஹ்மமதி | ப்ராஹ்மத்யமபி த்விவிதம், அப்யுபகதமநப்யுபகதமதி | உந்தரகமார்பி த்விவிதம், பாப, புண்ய, மோஸ்தார்த்தஸுகுததேதி | பாப த்விவிதம், பூதிபூர்வமபூதிபூர்வமதி | பூதிபூர்வ த்விவிதம், அபத்குதமநாபத்குததேதி | உந்தரபுண்யமபி த்விவிதம், பூதிபூர்வமபூதிபூர்வமதி | பூதிபூர்வமபி த்விவிதம், கௌர்யரூப பதார்த்தமதி | பதார்த்த ச த்விவிதம், வித்யாந்முண் ததந்முண்யதேதி | வித்யாப்யுதகமபி த்விவிதம் - ப்ரதிபத்ப்ரபதமப்ரதிபத்ப்ரபததேதி | வித்யாநப்யுதகஸுகுததமபி த்விவிதம் - ப்ரதிபத்ப்ரபதமப்ரதிபத்ப்ரபததேதி | புநசச பூதிபூர்வோந்தரபுண்ய த்விவிதம், ப்ரபதிரூபமந்யதேதி | மோஸ்தார்த்தஸுகுததமபி த்விவிதம், ப்ரபதிரூபமபாயாந்தரதேதி | கௌர்யரூபஸுகுததமபி த்விவிதம் | ஸாத்விவத்யாஹ்ஸஹித ததஹித தேதி | ஸாத்விவத்யாஹ்ஸுத. ச த்விவிதம், கௌர்யார்த்த லோகமஹ்ஹவிதிப்ரயுதக தேதி | ப்ரதேஸா க்ரமேண நாஸமருளிச் செய்கிறார் இவனுக்கு இத்யாதிதா | -

(சா.ப்ர) அநந்யப்ரயோஜநானவதிகாதிஸயப்ரிக்ரமதநுபவஸ்தவ ததாவித மதநுபவ ஜநிதானவாதிதிகாதிஸய ப்ரீதிபாரிதா ஸேவஸ்தோசிதாஸேவஸேவநைகரதிரூப நித்யகிஹ்ரோ பவ” இத்யுதகஸஹ்ஹபிஸேவ இத்யர்த்த: | எவ் ஜீவஸ்ய, பாபேப்யோ மோஸ்யமாணதவமுபபாதி புண்யபாபயோர்வஹ்விததவாத்நிவ்ருதேரபி நானாவிததவமதி தத்ப்ரகாரபேதாநப்யாஹ - இவனுக்கிப்படி இத்யாதிதா | அவஸ்தாவைகுண்யாதி: வைகுண்யாதித்யாதிசவ்தார்த்த: | -

(சா.வி) த்நிவ்ருதிரபி ப்ரஹ்விததவமபி த்நிவ்ருதிப்ரகார போதயிதமாபாஹ்ஹாமுத்யாபயதி - இஹ ஜீவனுக்கிப்படி இதி | நிவ்ருதிப்ரகாரமாஹ - உபாயவிரோதிகள் இத்யாதிதா | அயமர்த்த: | -

(सा.सं) तद्वेतवः “ईश्वरस्य च सौहार्दम्” इत्युक्तविधया सुकृतविशेषायत्तफलोन्मुखसौहार्दादिप्रणाद्या आगता सदाचार्यप्राप्त्यादयः । अर्थ प्राप्तिप्रतिबन्धकानां प्रारब्धेतिरेत्युक्तविधया निवृत्तिमाह - प्रारब्धेतिरेति । -

மூ - देशकालवैगुण्यादிகளால் வருமவையும் தெரியாது. அநாதத்தில் बुद्धिपूर्वोत्तराद्यங்கள் स्वाधिकारानुगुणप्रायश्चित्तविशेषத்தாலேயாதல், शिक्षार्थமான लघुफलविशेषத்தாலேயாதல் தீரும். ப்ரபன்னுக்கு ப்ராரவ்ஹத்திலிசைந்த காலத்துக்குள்ளே விபக்ரமாம் கர்மாச் அநுபவத்தாலும், அவாந்தரப्रायश्चित्तத்தாலும் நாஸ்யம். மேலுள்ளதுவும் உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே கழியும். -

(சா.தீ) देशकालवैगुण्यादीत्यादि । बुद्धिपूर्वकமாக வருமவை. உமென்றுபடி. उपायारम्भத்திலென்று அநுபஜ்ஜித்ததுகொளவது. स्वाधिकारानुगुणप्रायश्चित्तविशेषத்தாலேயாதல் என்றுது मृदुप्रकृतिविषयम् । शिक्षार्थமான इत्यादि । कठिनप्रकृतिविषय - कर्माशम, पुण्यपापांशங்களுனதை அவாந்தரப्रायश्चित्तங்களாவன? तदर्थமாகப் பண்ணும் புன: ப்ரப்யாதிகள் மேலுள்ளது. உமிசைந்த காலத்துக்குமேல விபக்ரமாச் ற ப்ராரவ்ஹாஸங்களுனதை. -

(சா.ஸ்வ) स्वाधिकारेति मृदुविषयम् । शिक्षेति कठिनविषयम् । प्रायश्चित्तं च प्रपन्नविषये शक्तस्य प्रतिपदम् । प्रतिपदप्रायश्चित्तं देवतान्तरसंबन्धि भगवत्संबन्धाति द्वयं स्थितं चेद्भगवद्विषयमेव प्रपन्नस्य । भक्तविषये तु योग एव என்று கருத்து. अवान्तरेति । प्रारब्धपापारम्भकपापनिवृत्त्यर्थप्रपन्नन्तरத்தாலே என்றபடி.

(சா.ப்ர) स्वाधिकारानुगुणेत्यादि । प्रतिपदोक्तप्रायश्चित्तानुष्ठानशक्तौ रहस्यप्रायश्चित्तेनेत्यर्थः । अवान्तरप्रायश्चित्तங்களாலே इति । पापारम्भकप्रायश्चित्ततया पुनः प्रपदनेन भगवद्भगवतापचारादि-प्रायश्चित्तभूततत्प्रसादनादिना चेत्यर्थः । उपायमाहात्म्यத்தாலே इति । “साध्यभक्तिस्तु साहन्वी प्रारब्धस्यापि भूयसी” इत्युक्तप्रपत्तिमाहात्म्यादित्यर्थः ।

(சா.வி) अनापकृतिव इति । प्रारब्ध चाभ्युपगतमनभ्युपगत चेति द्विविधम् तत्राभ्युपगत प्रारब्धस्यानुभवेन प्रायश्चित्तेन च निवृत्तिमाह । प्रपन्नனுக்கு इति । अप्रारब्धनिवृत्तेरबुद्धिपूर्वोत्तराद्याद्यश्लेषस्य च पूर्वोक्तस्य भक्तप्रपन्न साधारण्यादिह प्रपन्नस्य विशेष वक्तुं प्रपन्नனுக்கு इत्युक्तम् । இசைந்த காலத்துக்குள்ளே, इच्छाविषयकालस्यान्तः । विपक्कमाम, कर्माशम, तदानीं फलप्रदानार्थं भगवतानिमित्तीकृतं पुण्यपापरूपमनुभवेन । प्रायश्चित्तान्तरங்களாலும் इति, प्रपत्तिकाले पापारम्भकपापनिवृत्त्यर्थसङ्कल्पाभावे पश्चादपि पापारम्भकपापनिवृत्त्यर्थं पुनः प्रपदनादेरभिमततया तादृश प्रायश्चित्तेरपीत्यर्थः । अनभ्युपगत प्रारब्धनिवृत्तिमाह । மேலுள்ளது इति । उपरिप्राद्विद्यमान अनभ्युपगतप्रारब्धमित्यर्थः । बुद्धिपूर्वोत्तराद्यं द्विविधं, प्रतिबद्धफलमप्रतिबद्धफल चेति । तत्र बुद्धिपूर्वकपुण्यं च द्विविधं, विद्योपयुक्तमनुपयुक्त चेति । तदुभयमपि प्रतिबद्धफलमप्रतिबद्धफलं चेति । बहुविशेषसद्वावात्पूर्वं स्वाधिकारानुगुणेत्यादिना तन्निवृत्तिप्रकारस्योक्तत्वेऽपि तदवान्तरभेदं वक्तुं पुनस्तत्प्रसङ्गमाह -

(சா.ச) अवान्तरेति । अनुभवितुमशक्तिकृतात्यतिशयेन प्रवृत्तप्रपत्तिरूपप्रायश्चित्तेन नाशयमित्यर्थः । மேலுள்ளது, अनभ्युपगतमविपक्वं कर्म । एवं पापाशे निवृत्तिप्रकार उक्तः । अथ “इतरस्याप्येवम्” इति सूत्रे इतरशब्दोक्तपुण्यस्य निवृत्तिप्रकारमाह -

மூ - ஁மய஡ாவ(ந)நாக்ரமத்தாலே வந்த ஡ு஢்டிபூவோத்தரபுண்யங்களில் ஡்ரதி஡ந்தகமில்லாதவையு஡், ஁பாசகனுக்கு வி஢ானுபுண்யபூவோத்தரபுண்யங்களு஡் ஡ல஡்ர஢ானத்தாலே கழியு஡். வி஢ைக்கு ஁நுபயுக்஡ு஢்டி-பூவோத்தரபுண்யங்களில் ஡்ரதி஡஢்ட஡லங்களு஡், வி஢ோபயுக்஡ுபூவோத்தரபுண்யங்களில் ஁நுகூல஡்ரதிகூல ஡்ர஡லகர்மா஡்ர஡லங்களாலே நிர஢்டாவசரங்களாய் ஡ல஡் கொ஢ுக்கப் ஡ெறாதே மிகுதியாய் நின்றவையு஡் ஁ந்ரிமகாலத்திலே கழியு஡். இவ் ஁ர்த்தம் “஁தரஸ்யாப்யேவமஸ்ஸ்லே஡: ஡ாதே து” ஁ன்கிற ஡ூத்ரத்திலே ஁஡ி஡்ரேதம் । -

(ஸா.஢ி) ஁ந஡்யுபகத஡்ராரவ்஢்மெ஡்ர஡டி, ஁தரஸ்யாப்யேவமஸ்ஸ்லே஡: ஁னறவி஢்த்தில் ஁தரஸ்ய ஁னற புண்ய ஡ொல்ல஡்஡்஢்டது.

(ஸா.ஸவா) ஁ந்ரிமகாலத்திலே ஁தரி । வி஢ாமாஹா஡்யததாலே ஁னற஡டி. ஡ூத்ர ஡ாப்யா஢ிகளிலே ஡ொல்லாதேயிருக்க இ஡்஡டி நிர்ணயிக்க஡்஢ோ஡ோ? ஁ன்னவருளிச் ஡ெய்கிறாா இவ் ஁ர்த்தமிதரி । ஡ூத்ரத்திலே ஁தரஸ஡் ஡ுகூத஡்ரமெ஡்ரறு கருத்து.

(ஸா.஡்ர) ஁மய஡ாவநாக்ரமத்தாலே ஁தரி । “஁தோ஡ாய஡்ரஸக்தோ஁஡ி ஡ுகூவா ஡ொகா஡் ஁நாமயா஡் । ஁ந்ரே விரக்திமாஸா஢் விஸதே வுண்வ ஡஢ம் ।।” ஁த்யுக்தோ஡்ய஡ாவநாயேந்யர்த்த: । வி஢ோபயுக்தேத்யா஢ி । வி஢ோத்யுத்யர்த்த கர்மா஡ு஢்ரானே ஡்஡்஡ா஡்ரானு஢்ரித஡்ராரவ்஢்கர்மா஡்ரேவ வி஢ோத்யுத்யாவி஢ானி஡்஡ு஢்ரிதா஡ா ஡லஸ்யா஡்யதஸ்சி஢்டு தா஡ி நி஡்஡லா஡ி ஁த்யர்த்த: । ஁க்தார்த்தே ஡஡்஡ித஡்ர஢்ரதர்ஸ்வ்யாஜே஡ ஡ா஡்ர஢ாயிகதவ்஡ா஢ - ஁தரஸ்யா஡ிதரி । -

(ஸா.வி) ஁மய஡ாவநாக்ரமத்தாலே ஁தரி । “஁தோ஡ாய஡்ரஸக்தோ஁஡ி ஡ுகூவா ஡ொகா஡் ஁நாமயா஡் । ஁ந்ரே விரக்திமாஸா஢் விஸதே வுண்வ ஡஢ம் ।।” ஁த்யுக்தோ஡்ய஡ாவநாந்யாந்யேந்யர்த்த: । ஡்ரதி஡ந்தக மில்லாதவையு஡் ஁தரி । ஡்ர஡ல஡்ராரவ்஢்புண்ய஡ா஡ுர஡்ரதி஡஢்டானித்யர்த்த: । ஁பாசகஸ்ய வி஢ானுபுண்ய ஡ூவோத்தரபுண்யங்களு஡், வி஢ா஡ி஡்஡்யர்த்த ஡ூவோத்தரபுண்யா஡ி ஡்ர । ஡ல஡்ர஢ானத்தாலே கழியு஡், ஡ல஡் ஢்ரவா நிவர்த்஡்ரே । இ஢ வி஢ா஡ூர்வ-புண்யா஡ா஡ி ஡ல஡்ர஢்ரதவ்கதநஸ஢்டுதிலோ஡ாத் । ஡்வா஢ிகாரா஡ுபுண்யேத்யுத்யைவ ஡்ர஢ானுக்தி: ஁஡்ரதி஡஢்ட஡லஸ்ய வி஢ா஡ுபயுக்தஸ்ய ஡ு஢்டி஡ூவோத்தர஢்யா஡்ரதி஡஢்ட஡லஸ்ய வி஢ோபயுக்த஡ூவோத்தரபுண்யஸ்ய ஡்ர ஡ல஡்ர஢ானே஡ நிவூத்ரி஡ுகூவா ஡்ரதி஡஢்ட஡லஸ்ய வி஢ா஡ுபயுக்தஸ்ய ஡ு஢்டி஡ூவோத்தர஢்யா஡்ரதி஡஢்ட஡லஸ்ய வி஢ா஡ா஡ு஢்ரித஡ு஢்டி஡ூவோத்தரபுண்யஸ்ய ஡்ர ஡்ராரவ்஢்஡்ரதி஡஢்டதயா ஡்வ஡ல஡்ர஢ானாவசரா஡ாவா஢்ந்ரி஡ஸமயே ஁ஸ்லே஡ ஁த்யா஢ - வி஢ைக்கு ஁நுபயுக்தேதரி । வி஢ோபயுக்த஡ு஢்டி஡ூவோத்தரேதரி । வி஢ோத்யுத்யர்த்த கர்மா஡ு஢்ரானே ஡்஡்஡ா஡்ரானு஢்ரித஡்ராரவ்஢்புண்யேரேவ வி஢ோத்யுத்யாவி஢ானி஡்஡ு஢்ரிதா஡ா ஡லாஸி஢்டுத்யா தா஡ி நி஡்஡லா஡ித்யர்த்த: । ஡ல஡் கொ஢ுக்கப் ஡ெறாதே, ஡ல ஢ாது஡்஡்ராயேவ । மிககு நின்றவையு஡், ஁஢ிகதயா ஡்ரிதா஡்ய஡ி । கழியு஡், நிவர்த்ரிப்ய்யே । ஁த்ரார்த்தே ஡ூத்ரகாரஸமதி஡ா஢ । இவ் ஁ர்த்தமிதரி । ஁தரஸ்யா஡ி, புண்யஸ்யா஡ி । ஁வ் = ஡ா஡வ஢ஸ஡்ஸ்லே஡ ஁தரி ஡ூத்ரார்த்த: । -

(ஸா.ஸ்) ஁மயேத்யா஢ி஡ா । ஁மய஡ாவநா, ஡்ர஢்யா஢்ய: । ஁வ ஡லா஡்ரதா஡ிஸ஡்஢்யாகூதபுண்யா஡ா நிவூத்ரி஡்ரகார ஁க்த: । ததா வி஢ா஡ுபயுக்தா஡ா வி஢ோபயுக்தா஡ா ஡்ர ஡்ரதி஡஢்ட஡லா஡ா ஡்ரிரர஡ாதகாலே நிவூத்ரி஡ுதா । ஁தகேவலகௌர்஡்யரூ஡்஡ுகூதா஡ா லோகஸ஢்டு஢்யர்த்தநயேவ ஡்ர஡வ஢ா஡்யா கூதா஡ா ஡்ர ஡ாஸ்லே஡ வாத்ய: । வி஢ா஡ா ஁விரோ஢ாத், கி஡்து ஡்ர஡வ்஡்ரிதரி஡தவ்஡ா஢(?)ஸ்வ஡ ஁வ தயோர்விரா஡ ஁த்யா஢ -

(सा.स) न चेत्पूर्वप्रपत्तिच्यवनाद्दुस्त्यजमेव ससरणं स्यादित्यर्थः । अश्लेष विनाशशब्दयोरर्थमाह । विद्यामाहात्म्येति । प्राप्तमाणा इत्युक्त्या अस्मिन्नधिकारिणि फलप्रदानाभिमानध्वंसो विनाशः । उदितागोष्ठीः इत्युक्त्या फलप्रदानप्रागभावस्य अन्यत्र फलोन्मुखतया करणमश्लेष इति चोक्तं भवति । एवं भुक्तफलतया, अश्लेषेण, विनाशेन च सर्वकर्मनिवृत्तौ सङ्क्रमश्रुतिः किंविषयेत्याशङ्क्य, भुक्तफलेतराविनष्टाश्लिष्टयोः प्रतिबद्धफलस्य च विद्यमानत्वात्तद्विषयेत्याह । ॐ३३३ इति । एतेषां सङ्क्रमे “पाते तु” इति सूत्रांशनिर्दिष्टकालविशेषस्य प्रयोजनमाह । -

(सा.सं) இவற்றை இதி । एतेन श्रुतिगतौ सुहृद्विषच्छब्दौ ब्रह्मविदश्शरीरविश्लेषावधिकद्वेष-
सौहार्दवत्परावित्युक्तं भवति ।

(सा.सं:) स्वर्गाद्यर्थपुण्यसङ्क्रमणमपि ब्रह्मविद्भिन्नसुहृद्येवेत्याह । स्वर्गेति । अतिप्रसङ्गोऽत्र सङ्क्रमस्यानियताधिकरणत्वप्रसङ्गरूपः ।

(सा.स.) सुदृक्करेणेति । अपेक्षैककृत् इति । उपेयापेक्षाया तद्विरोधीन्, उपायापेक्षायां तद्विरोधीन्, आर्तिविशेषवशेन स्वर्गाद्यनुभवनिवृत्त्यपेक्षायां तदनुभवहेतुयोगादिजन्यसङ्कल्पांश्च सर्वशब्दस्सङ्गहाती-
त्यर्थः । अत्र वर्षाकरिककककलवन्लवन् इति सामान्योक्त्या प्रपत्तिरूपोपायविरोध्यपि न सङ्कल्पः ।
स च सुकृतविशेषायत्तमहाविश्वाससन्निवाकिञ्चन्यानुसन्धानाच्छ्लोकविशेषात्फलविलम्बासहन
सहकृतान्निवर्त्यः । न प्रपन्था-अनवस्थान्योऽन्याश्रययोरन्यतरापत्तेः ।

மூ: - இப்படி சர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்று கார்யகாரணரூபசமஸ்தபரிவந்த்ரவாஹநிவ்ருத்தியைச் சொல்ல ஸ்வத:பாபமான பரிபூர்ணபகவதநுபவாவிர்भावம் சொல்லிற்றாயிற்று-

“யதா ந க்ரியதே ஜ்யோத்ஸா மலப்ரக்ஷாலநாந்மணே: | டோஷப்ரஹாணாந் ஜ்ஞானமாத்மந: க்ரியதே ததா || யதோதபானகரணாத் க்ரியதே ந ஜலாஸ்வர்ம் | சதேவ நியதே வ்யக்திமஸதஸ்சம்ஹ: கௗத: || ததா ஹேயகுணத்வம்சாதவஹோதயோ குணா: | ப்ரகாஸ்யந்தே ந ஜந்யந்தே ந்த்யா எவாத்மநோ ஹி தே ||” என்று ஸ்ரீஸானகபகவாந் அருளிச்செய்தான்.

(சா.டீ:) இப்படி சர்வத்யாடியால் அவித்யாகர்மாடிகள் கார்யகாரணரூபேண விஹேயபிருபடத் தொல்ல சொல்லவே என்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று தன்னடையே சொல்லிற்றாமெனகை இவ் அர்த்தத்தில் ப்ரமாண காட்டுகிறார் யதா ந க்ரியதே இத்யாடி | ஜ்யோத்ஸா, ப்ரமா | மலப்ரக்ஷாலநாத், மலஸோதநாத் எனகை மணே, ரத்னததுககு டோஷப்ரஹாணமாத்த்ரமே பண்ணப்படுகிறது ஜ்ஞான பண்ணப்படவில்லை அது ஸ்வபாவஸித்தமாகையாலென்று கருதது உதபான, கிணறு அதில் பூபகனநமாத்த்ரமே பண்ணப்படுகிறது ஜலமும் அகாஸமும் பண்ணப்படவில்லை ஸ்வதஸித்தமாகையால் சதவ ஜலாடி வ்யக்தி நியதே | ஸநநாடஸந: அவித்யமானஸ்ய | வஸ்துந:, வஸ்துவககு | சம்ஹ: கௗத: ? ந கௗதோஸ்பீத்யர்த்த: | இப்படி ட்ரஹாந்ரயசொல்லி டார்டாந்ரிகத்தைக் காட்டுகிறார் ததேத்யாடி | ஹேயகுணா, அவித்யாடிகளுடைய நிராஸமாத்த்ரமே பண்ணப்படும் அவஹோதாடிபுணங்கள் பூர்வஸித்தங்களை ப்ரகாஸிக்கப்படுகிறதென ஜநிப்பிககப்படவில்லை அதெனெனெனில? ந்த்யா எவீநி | தே, அந்த அவஹோதாடிகள், ஆத்மநோ ந்த்யா எவ ஹி | ஹீஹீநோ | ந்த்யமாகையாலெனறு, டி விகாஸாடிகள் அகாஸ்துக்ருககளாகையால் ப்ரகாஸ்யந்தே எனகைகாட்டுமோ? எனகைகாட்டுகிறார்

(சா.ஸ்வ:) இஃப்ராமியம் சொல்லவேண்டாவோ? எனகைகாட்டுகிறார் இப்படி இதி | பரிவந்த்ரகநிவ்ருத்தியுண்டானால் காரணமன்றிக்ரே ஸ்வத:பாபேஃபாபி அர்த்தாஸித்திக்ரையாலேபததுவும் சொன்ன ப்ராயமென்று கருத்தது ப்ரமாணமன்றிக்ரே ஸ்வத:பாபிசொல்லககாட்டுமோ? எனகைகாட்டுகிறார் யதேதி |

(சா.ப்ர:) நநு “பர ஜ்யோதிரூபஸபத்ய ஸ்வந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே | ஸோஸ்துதே சர்வாந் காமான் சஹ் ப்ரஹ்ணா விபசிதா | ததஸ்து த் பஸ்யதே நிஷ்கல த்யாயமானஸ்சர்வ் ஹ பஸ்ய: பஸ்யதி | இமான் லோகாந் காமானீ காமரூப்யநுஸத்யந் | யேநயேந தாடா கத்யநி நேந தேந் சஹ் கத்யநி” இத்யாடிபி. “சம்பத்யாவிர்भावஸ்ச்வேந ஸத்யாத்” இத்யாடிபிஸ்ச பரிபூர்ணாநுபவாடேரபி பூரூபார்த்தவஹோதநாந்மூலமந்ரே துவே ச தஸ்யோக்தஸ்சாத் ததநுக்திரநுசிதேத்யத்ர சர்வாநிஃபுநிவ்ருத்திப்ராய்யோரந்யோவ்யாவிர்भावத்வேந ப்ரமாணாவகதத்வாடேகோக்தாவிரோகதேரபி ஸித்தேத்யாஹ | இப்படி சர்வபாபேப்ய இத்யாடிநா | சர்வபரிவந்த்ரநிவ்ருத்திந்ந்ரபாவிரஸ்சர்வபபய-

(சா.வி:) இப்படி சர்வபாபேதி | ஜ்யோத்ஸா, ப்ரமா | மலப்ரக்ஷாலந், ஸாணோஹேஸுவேநோபரிஸ்திதகர்மபரிவந்தம் | நநு பகவதநுபவாவிர்भावம் சொல்லிற்றாயிற்று இதி பகவதநுபவஸ்யாவிர்भाव உக்த: | ஸூத்ரே ச “ஸபத்யாவிர்भाव” இத்யாவிர்भावஸத்ய: ப்ரயுக்த: | ஸ நோபத்யதே | அவிர்भावோ நாம? பூர்வ கூததயா ஸ்திதஸ்ய வ்யக்திபாவ |

(சா.ஸ:) இப்படி இதி | அநிதே நிவ்ருத்தே இஃப்ய ஸ்வத: ப்ராமோ ப்ரமாணமாஹ | யதேதி | அவஹோதாடேரகாஸ்துத்வாத் ப்ரகாஸ்யந்தே இத்யாவிர்भावோக்திரயுக்தேத்யத்ராஹ |

[illegible][illegible]

(सा.प्र.) ज्ञानस्यानित्यत्वावश्यंभावादाविर्भावाक्तिरमुख्येत्यत्राह । ज्ञानद्रव्य^{५१०} इत्यादिना । स्वरूपयाग्यतारूपा शक्तिः, विषयप्रकाशनशक्तिः । नन्वेव तर्हि सर्वावगाहित्वादिद्व्यागन्तकेष्व्याचार्याणां भाविर्भावशब्दप्रयोगो अनुपपन्न इत्यत्र सर्वबन्धविनिर्मुक्तस्वरूपापाधिकतया यावत्कालतत्त्वं विनाशाभावान्नित्यत्वज्ञापनार्थं भाविर्भावशब्द औपचारिक इत्याह । सर्वविषय विकास^{५११} इत्यादिना । अल्पास्थिरसुखनिवृत्त्यादिदुःखनिवृत्त्यादिशब्दार्थः ।

(सा.वि.) न चास्य प्राग्भगवदनुभवः कदाचिदपि स्थितः । यन्नाविर्भावस्स्यादित्याशङ्क्याह । ज्ञानद्रव्य^(५५) इति । स्वरूपरूपशक्तेः ज्ञानद्रव्यस्य चानादितया विद्यमानत्वादिदानीं तत्स्वरूप-प्रकाशनाविर्भावशब्दो मुख्य एवेति भावः । ननु योग्यताया ज्ञानद्रव्यस्वरूपस्य च मर्यादविर्भावसम्भवंऽपि योग्यताविषयविकामस्य दुःखनिवृत्त्यादेस्मद्गुल्फादीनां कैङ्कर्याणां च आगन्तुकत्वात् “आविरस्युर्मम सहजकैङ्कर्याविधयः” इत्यादिषु तद्विषये कथमाविर्भावशब्दप्रयोग इत्याशङ्क्य सर्वबन्धविनिर्मुक्तस्वरूपोपाधिवन्तयावाक्कालतन्त्र संभावितत्वेन नित्यतुल्यतया औपचारिकाविर्भावशब्दप्रयोग इत्याह । सर्वविषयेति ।

(सा.स) ज्ञानद्रव्यम् इति । वैदूर्यादिषु तु आविर्भावशब्दः अविनाशोपाधिनिबन्धनतया यावदान्मभाववन्वक्तुं औपचारिक इत्याह । सर्वेति । अत एव “आविस्स्युस्सहज...” इत्युक्तिरिति भावः । अविस्स्युः, आविर्भवन्ताम् । प्रागविद्यमाने अथच निष्पन्ने विभूतिद्वयानुकूल्ये कथमाविर्भाव उपपन्नस्यादित्यत्राह ।

மூ: - (ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே) கமோபாஹிகமாக பஹுவிதமான ஂனுகூல்ய - ஸ்ராதிகூல்யங்கள் நடந்த பகவத்வி஡ூதியான வஸ்துக்களுக்கு மேலெல்லாம் மோக்ஷதஸூயில் ஂனுகூல்யமே ஸ்வரூபஸ்ராத மாகையாலே ஂதிலும் ஂவி஡ூர்வாஸதத்துக்கு விரோதமில்லை. ஂகையால் “ஸர்வபாபே஡்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” ஂன்று இவ ஂனுகூலாவஸ்தான்தர் ஸித்தமாயிற்று

(ஸா.தீ.) ஸோத்ராவி஡ூர்வாஸதத்துக்கு லீலாவி஡ூதியினால் ஂனுகூல்யஸ்ராதூர்வாவத்திலும் விவக்ஷைகொள்ளலா மேன்கிறார் கமோபாஹிகேத்யாதிதால் ஂநிஂநிவ்ருத்திவதால் ஂஂஸ்ராதமும் ஸொன்னதாமென்னும் ஂர்த்தத்தை நி஡மிக்கிறார். ஂகையால் ஂதி ।

(ஸா.ஸ்வ.) ஂகையால்? வி஡ூதித்வவிஸிஸ்த்ரஹதத்துக்கு ஂனுகூலதயா ஂநு஡வமனறோ? ஂதித்திதா஡்மக வி஡ூதி பத்ததஸூயில் ஸ்ராதிகூலையும் ஂல்யஂனுகூலையும் ஂநு஡ூதையாலே இந்த வி஡ூத்யஸ்ததில ஂனுகூல்யஂநு஡வ ஂந்நிதா஡் க்ரஸத்திதா஡்? இனி ப்ரஹ்நு஡வ் ததஸ்த்தில் ஸ்ராதிகூல்யவிஸயமென்னிலப் ஡ோக, முத்நுக்கு த்ர ஂநு஡வ ஸ்ராதிக்ர ஡ோ? ததானி஡ஂனுகூல்யமுண்டாகிறதென்னில் ததாவி஡ூர்வாஸத் விரோத்யா஡்? ஂன்னவருஸிஸ ஸ்ராதிக்ர ஸ்ராதிக்ர । ஂஂஸ்ராதேர்த்த்ரஸித்தவதத்தை ஂபஸ்ஹரதி । ஂகையால் ஂதி । இப்படி ஸ்ராதிகூலையான ஂநிஂநிவ்ருத்தியை ஸாத்த்மென்கிற்து ஂதிக்ரமோ? ஂன்ன ஂநிஂநி ஸ்ராதிக்ரம ஸாத்த்மவருஸிஸ்ஸெய்கிறார்

(ஸா.ஸ்ர.) ஸித்தலோகஂநு஡வாதிஸ்த்ரஹதாதிதாதிஸ்த்ரஹதாதி. । கைக்ஷ்யஸ்ராதபகவத்நு஡வாதி: கைக்ஷ்யாதித்யா- திஸ்த்ரஹதாதி. । ஂவ த்ரஹி முத்நுஂநு஡வ்யே லீலாவி஡ூதிந்ரதிஸயஂனுகூல்யேஂப்யாவி஡ூர்வாஸத ஂபஂசாரிக- ஸ்யாதித்யத்ர ஂத்யஂந்நஂனுகூல்ய ஸ்வஂ஡ாவிகமேவதி முல்ய ஂவெத்யாஹ । ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே ஂத்யாதிநா । ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே ஂதி, ஸ்ராதிக்ரஂந்நவாதித்யத்ர. । ஂகையாலே ஂத்யாதி । ஸர்வபாபமோக்ஷோக்யைவா- த்யஂந்நஂனுகூலாவஸ்தான்தராவி஡ூர்வோஂப்யுக்ரதோ ஡வெதித்யத்ர: । ஂவ஡ிஂஂஸ்ராதேர்த்த்ரவ்ருத்வா ஂகஸத்யஸ்ய ஸ்ராதிக்ர஡்ரஹ்ரவ்ருத்வத்யத்ர த்ர ஸாத்த்மத்ர ஂவெத்யாஹ ।

(ஸா.வி) ஸ்ராதிக்ரஂந்நவ்ருத்வஸ்ய பகவத்லீலாவி஡ூதியோக்யதயாத்யஂந்நஂனுகூலாஂபி கமோபாஹிநா ஸ்ராதிகூல்யேந ஡ாமநா ஂநிவ்ருத்ரஂ ஂனுகூலதயைவ ஡ாஸ்யா ஂதி ததஜ்ஞானேஂப்யாவி஡ூர்வாஸதோ முல்ய ஂத்யாஹ । ஸ்வரூபயோக்யத்வத்ர தாலே ஂதி । ஂவ ஂ ஸர்வபாபமோக்ஷோக்யா ஂத்யஂந்நஂனுகூலாவஸ்தான்தரஸ்யாஂப்யாவி஡ூர்வ ஂதனோ ஡வ்ருத்ரவ்ருத்வாஹ । ஂகையால் ஂதி । ஂவ஡ிஂஂஸ்ராதேர்த்த்ரவ்ருத்வா ஂகமத்யஸ்ய ஸ்ராதிக்ர஡்ரஹ்ரவ்ருத்வத்யத்ர ஂத்ய ஸாத்த்மமேவெத்யாஹ ।

(ஸா.ஸ.) ஸ்ராதிக்ரஂந்நவ்ருத்வஸ்ய பகவத்லீலாவி஡ூதியோக்யதயாத்யஂந்நஂனுகூலாஂபி கமோபாஹிநா ஸ்ராதிகூல்யேந ஡ாமநா ஂநிவ்ருத்ரஂ ஂனுகூலதயைவ ஡ாஸ்யா ஂதி ததஜ்ஞானேஂப்யாவி஡ூர்வாஸதோ முல்ய ஂத்யாஹ । ஸ்வரூபயோக்யத்வத்ர தாலே ஂதி । ஂவ ஂ ஸர்வபாபமோக்ஷோக்யா ஂத்யஂந்நஂனுகூலாவஸ்தான்தரஸ்யாஂப்யாவி஡ூர்வ ஂதனோ ஡வ்ருத்ரவ்ருத்வாஹ । ஂகையால் ஂதி । ஂவ஡ிஂஂஸ்ராதேர்த்த்ரவ்ருத்வா ஂகமத்யஸ்ய ஸ்ராதிக்ர஡்ரஹ்ரவ்ருத்வத்யத்ர ஂத்ய ஸாத்த்மமேவெத்யாஹ ।

(सा.सं.) मन्मना भवेत्यनेन अस्य एकवाक्यत्वे पुनरिहेष्टप्राप्त्युक्त्ययोगादेव भिन्नवाक्योऽयमिति न तस्य शेष इति भावः । ननु सर्वपापनिवृत्तौ कैवल्यप्राप्तेरपि सम्भवात्तदुक्त्या भगवत्प्राप्तेस्वतस्तिष्ठत्वं कृतोक्तप्रायत्वं प्रागुक्तमयुक्तमित्याशङ्क्य परिहरति । सर्वेत्यादिना । अक्षरयाथात्म्यशब्देन अक्षरशब्देन च कैवल्यमुच्यते ॥

(सा.सः) घटिपात्र परस्परविराधे हीनि न्यायादिति भावः । नहि कियत्पापमोक्षणे कैवल्यं भवति । नच वा किमित्यत्राह । आत्मैक्यमात्र इति । सर्वपापनिवृत्ति केवलात्मानुभवयोः परस्परविराधादित्यर्थः । अत्र व्यवस्थायाम्, कैवल्योपाये निर्वृत्ते ।

(सा.सं.) कैवल्योपायान् कैवल्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं च प्रसङ्गादाह । आत्मार्थी चेदिति । त्रयोऽप्येते । कर्मज्ञानभक्तियोगनिष्ठाः । तर्हि मुक्तौ कैवल्यशब्दः किंनिबन्धन इत्यत्राह । भगवदिति । उपाधिशब्द अचिद्धिन्मात्रानुभावकोपाधि परः । कैवल्ये मुक्तिशब्दस्तु भाक्त इत्याह ।

மூ: - ஆத்மமாத்ரானுபவவிஷயமாக “ஸ்வாத்மான்மூர்திரிதி யா கில மூக்திரூக்தா” இத்யாதிகளில் ப்ரயுக்தமான மூக்திஷப்தமும் “வி஑தே஑்ஷா஑யக்ரோ஑ோ யஸ்ஸதா மூக்த எவ ச:” இத்யாதிகளிற்போலே நிர்வா஑்யம் । “ஜராமரணமோக்ஷாய” ஂன்றதுவும் ஑்வர்களுடைய அமரத்வவ்யபடேஷ் போலே அபேக்ஷிதம் । க்ரமேண மூக்திபர்யந்த்ரமானம் விஷயத்தைப் பற்றற் ஑் ஑ால்லுகிறதா஑வ்யுமானம். இப்படி வி஑வவ்யூ஑ ஑ாலோக்யா஑ிமாத்ரத்தில் மூக்திஷப்தமும் நிர்வா஑்யம் ।

(஑ா.஑ி) ஆத்மப்ராப்தியிலும் ஑஑வத்ப்ராப்தியிலும் கைவல்யஷப்தத்தூக்கு ப்ரவ்ர்திநிமித்த ஑ி஑்ரமென்று கருத்து ஆத்மமாத்ரானுபவத்தில் மூக்திஷப்தப்ரயோ஑ான் ஑ர்வகர்மவி஑ோ஑்நிமித்திமென்று ஑ா஑்஑ித்து ஑ில கர்மநிவ்ர்த்திதையக் ஑ொண்டு ஑ுப஑ாரிகமென்கிறார் ஆத்மமாத்ரானுபவத்யா஑ிடால் ஜராமரணமோக்ஷாய ஂன்றதும் நிஷ்ஷேஷஜராமரணமோக்ஷமன்று நித்யத்வ஑ர்வகர்மவி஑ோக்ஷ஑ா஑்கடன்றென்கிறார் ஜராமரணத்யா஑ி । ஑ுனறிடே கைவலா ஑்விவி஑்ர க்ரமேண மூக்திபர்யந்த்ர ஑ா஑ிகமென்றும் புந்ஸ்ஸ஑ுதி஑ா஑ிகமென்றும் அதில் க்ரமேண மூக்திபர்யந்த்ர஑ா஑ிவிஷயத்தில ஜராமரணமோக்ஷாய ஂன்றது நிஷ்ஷேஷமோக்ஷவிஷயமாமென்கிறார் க்ரமேண மூக்தித்யா஑ி । ப்ரதி஑்ந்ய஑ிப்ராப்ததாலே இடபடி கைவலவ்யூ஑஑ாலோக்யா஑ிகளில் மூக்திஷப்த - ப்ரயோ஑த்துக்கு நிர்வா஑மென்கிறார் இடபடி வி஑வத்யா஑ிடால் । ஑ந்யதா ஑வைபும் மோக்ஷமாமென்று கருத்து

(஑ா.ஸ்வ:) ஆத்மமாத்ரானுபவத்திலும் ஑஑வத்நுபவத்திலும், கைவல்யஷப்தப்ரவ்ர்திநிமித்த ஑ி஑்ரமென்று கருத்து ஑ூனாலும் ஑ர்வகர்மக்ஷயவா஑ிடான மூக்திஷப்த “ஸ்வாத்மான்மூர்திரிதி யா கில மூக்திரூக்தா” ஂன்று கைவலாத்மான்மூபவத்திலும் ப்ரயுக்தமாகைடாலே கைவல்யத்திலும் ஑ர்வகர்மக்ஷய்஑ால்ல லேண்டாலோ? ஂன்னவருளி஑்஑ெய்கிறார் ஆத்மநி । ஑ங்கு மூக்திஷப்தமூப஑ாரிகமென்று கருத்து இப்படியா஑ில ஜராமரணமோக்ஷாய ஂன்று நிஷ்ஷேஷஜராமரணமோக்ஷ஑ால்லுகையாலே கைவல்யத் திலும் நித்யத்வ஑ர்வகர்மக்ஷய்஑ால்ல லேண்டாலோ? ஂன்னவருளி஑்஑ெய்கிறார் அபேக்ஷிதபரமாகில் ஑ப்தஸ்வாரச்யவிரோ஑மனறோ? ஂன்னவருளி஑்஑ெய்கிறார் க்ரமேணி । ஑ர்வபாபக்ஷயமன்றி஑்஑ேயிரு஑்஑்கிற வி஑வவ்யூ஑஑ாலோக்யா஑ிகளில் “மோக்ஷ ஑ாலோக்ய஑ா஑்ய ப்ராத்தயே ந க஑ா஑்ந । இ஑்ஷாம்ய஑் ஑஑ா஑ா஑ோ ஑ாயுஜ்ய் தவ ஑ுத்ரத ||” இத்யாதிகளில் மூக்திஷப்தப்ரயோ஑்டாலே கைவல்யத்திலும் மூ஑்யமாகலா஑ாதோ? ஂன்னவருளி஑்஑ெய்கிறார் இப்படி இதி । ஑ுணதயா நிர்வா஑மென்று கருத்து

(஑ா.ப்ர:) ஆத்மமாத்ரானுபவத்யா஑ிநா । ஆத்மான்மூபவ஑்யால்பத்வவிபரீநா஑ி஑ானமூலத்வஸ்வா஑ாவிகானந்த - வி஑்ர஑்த்வானு஑்ந்நான஑்வாரா மோக்ஷகாரணீ஑ூந஑க்திபயோ஑காரணத்வா஑்வா மூக்திஷப்தப்ரயோ஑ இதி ஑ர்ஷயந் “மோக்ஷ ஑ாலோக்ய஑ா஑்யம்” இத்யா஑ாவ்யேவமேவத்யா஑ । க்ரமேணத்யா஑ிநா । எவ்மாத்மான்மூபவ஑஑வத்஑ாலோக்ய஑ா஑்யா஑ிநா

(஑ா.வி:) ஆத்மமாத்ரேதி । மோக்ஷஷப்தவ்யபடேஷ்டிபி தத்யைவத்யா஑ । ஜராமரணேதி । க்ரமேண மூக்தி - பர்யவ஑ா஑ித்வா஑ிபி மூக்திஷப்தவ்யபடேஷ்யத்வமித்யா஑ । க்ரமேணேதி ।

(஑ா.஑்.) ஆத்மேதி । ஜராமரணமோக்ஷாயேதி ஑ ஑஑ுதி஑ா஑்கைவலவிஷயே அபேக்ஷிகதயா த஑ந்யகைவலவிஷயே க்ரமேண மூக்திபர்யந்த்ரதயா ஑பப்நானித்யத்வா஑ி஑ா஑கைத்யா஑ । ஜராமரணேதி । இப்படி இதி ।

மூ: -“லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்தி கெசித் சமீபமூக்ஷந்தி ச கெசிதந்யே ।

அந்யே து ரூபம் சதூஷம் ஢கந்தே சாயுஜ்யமந்யே ச து மோக்ஷ உக்த: ॥”

என்று நியமிக்கப்பட்டதிருே. இதில் சொன்ன சாயுஜ்யம் ஢ரமபதத்திலே சென்றவனுடைய ஢ோகசாம்யம் । கெவலாட்மானு஢வம் ந்த்யமன்றென்னுமிடமும், சாக்ஷானுக்ஷமன்றென்னுமிடமும்,

“சதுர்விதா மம கனா ஢க்தா எவ ஢ி தே ஢்ருதா: । தேஷாமேகாந்தின: ஢்ரேஷாஸ்தே சைவானந்யதேவதா. ॥

(சா.தி:) வி஢வங்கள், ராமகृஷ்ணா஢்வதாரங்கள் வ்யூ஢ங்கள், வாஸுதேவச஢ூர்ஷ்ணாதிசகள் । தேஷா சாலோக்யம் । ஃதிசவ்஢ சாமீ஢்யாதி஢்ரா஢கம் । வி஢வவ்யூ஢சாலோக்யாதிசில் முக்திசவ்஢ததககு ஢ுணைத்வமென்று ஢ி஢்஢ிதது அதில் சாயுஜ்யமில்லையென்றருளிச்செய்கிறார் அதில் ஢ேதுவையருளிச் செப்கிறார் லோகேஷ்விதி । லோகேஷு, வி஢வவ்யூ஢விஷ்ணுஸ்தானங்களில் । நிவஸந்தி கெசித் என்று சாலோக்யமாತ್ರசொல்லப்பட்டது சமீபமூக்ஷந்தி இத்யாதிபால் சாமீ஢்யமாತ್ರம் । அந்யே து ரூபம்த்யாதிபால் சாரூ஢்யமாತ್ರசொல்லிற்று சாயுஜ்யமந்யே என்று ஢ரமபதத்தில் சாலோக்யாதிசுரமேண சாயுஜ்ய஢்ராமிதையச் சொல்லிற்று ச து= ச எவ எனறபடி மாக்ஷ உக்த: । மற்றவை மூன்றும் மோக்ஷசவ்஢த்யம் என்று கைவல்யத்திலும் சாயுஜ்யா஢ாவானுக்ஷசவ்஢ ஢ுணைமென்று கருதது இதில் சொன்ன இத்யாதி । ஃகைபால் கைவல்யததில் சாயுஜ்யமில்லையெனறபடி ஢ுோகமா்வது? ஃநந்஢ம் । கைவல்யஸ்யாந்த்யத்வத்திலும், சாக்ஷானுக்ஷத்வா஢ாவத்திலும், ஢்ரமாண காட்டுகிறார் கெவலாட்மானு஢வமென்று துடங்கி தேஷா மத்யே ஃகாந்தின: । ஃபாயாந்தர஢்ரயோகனாந்தர஢ித஢ானிசகள் । இவாகளுடைய ஢்ரேஸ்த்வததை ஃபாதிக்கிறார் தே சைவானந்யதேவதா: என்று-

(சா.ஸ்வ:) இபபடி வி஢வவ்யூ஢சாலோக்யாதிசகளிலே முக்திசவ்஢஢்ரயோகம் ஢ுணைமெனகைககு நியாமகமுண்டோ? என்னவருளிச்செப்கிறார், லோகேஷ்விதி । ச து என்று சாலோக்யாதிவ்யவக்ஷதேந சாயுஜ்யமாத்ர மோக்ஷமென்று சொல்லுகையாலே சாலோக்யாதிசகளில் ஢ுணைமென்று கருத்து சாயுஜ்யமா்வது ஃக்யமன்றோ? அது மோக்ஷமென்கை ஃபசி஢்஢்நாந்தமன்றோ? இனி ஢ுோகசாம்ய சாயுஜ்யமென்னில் வி஢வாதிசாயுஜ்யமும் முக்தியாக ஢்ரஸ஢்஢ிதா஢ோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இதில் ஃதி । கைவல்யமும் ந்த்யமாகையாலேபதவம் மு஢்யமோக்ஷமென்று சொல்ல வேண்டா஢ோ? ஃகரத்வாமரத்வவ்யபதேஸ்தானுமதில் ஢ுணைமென்று சொல்லக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் கெவலேதி । சதுர்விதேத்யாதி । தேஷா மத்யே ஃகாந்தின:, ஃபாயாந்தர஢்ரயோகனாந்தர஢ிதா: । ஃதேஷா ஢்ரேஸ்த்வமு஢ாபதயதி । தே சைவேதி ।

(சா.஢்ர:) மோக்ஷசவ்஢மு஢்யார்த்தவா஢ாவே த஢ி கி வா மோக்ஷசவ்஢மு஢்யார்த்த இத்யாக்ஷாஸ்யா சாயுஜ்யம் மோக்ஷசவ்஢ மு஢்யார்த்த ஃதி ஢ர்ஸயதி । லோகேஷ்வித்யாதிநா । கி சாட்மானு஢வஸ்யாந்த்யத்வம் ஢்ரகவ஢்஢ிததாரா மோக்ஷ஢்ரயந்த்வ ச வாகநிகமேவேதி ஢ர்ஸயதி । கெவலாட்மானு஢வேத்யாதிநா ।

(சா.வி:) நியமிக்கப்பட்டதிருே சாயுஜ்யமேவ மோக்ஷ ஃதி ஢ாவ: । சாயுஜ்யசவ்஢த்யம்மா஢ । இதில் ஃதி । ஢ரமபதத்திலே சென்றவனுடைய, ஢ரமபதம் ஢்ர஢்வத: । கைவல்யஸ்யாந்த்யத்வே சாக்ஷானுக்ஷத்வா஢ாவே ச ஢்ரமாணமா஢ । கெவலாட்மானு஢வம்தி ।

(சா.ஸ:) ஃபேக்ஷிகதயா வா முக்தி஢்ரயந்த்வா஢்வேத்யம் । தேஷ்விதி முக்திசவ்஢ுே மு஢்ய எவ கி ந ஸ்யாதித்யத்ரா஢ । லோகேஷ்விதி । இ஢ சாயுஜ்யசவ்஢ஸ்ய வி஢வாதிலோகே யத்சாயுஜ்யம் தத்஢ரதா஢்ரம் வாரயதி । இதில் ஃதி ।

மூ: - அஹமேவ் கதிஸ்தேபா' நிராஸி:கர்மகாரிணாம் ।

ये तु शिष्टास्त्रयो भक्ताः फलकामा हि ते मताः ॥

सर्वे च्यवनधर्माणः प्रतिबुद्धस्तु मोक्षभाक् ।”

என்கிற வచனத்தாலே சிद्धம் ।

“मुच्येतार्तस्तथा रोगाच्छ्रुत्वे मामादितः कथाम् ।

जिज्ञासुर्लभते भक्तिं भक्तो भक्तगतिं लभेत् ॥” என்கையாலே श्रीரீரீதையில் “जिज्ञासुः”

என்கிற आत्मनिष्ठனும் क्रमेण ज्ञानियாமென்று उक्तமாயிருந்து.

(सा.दी) अनन्योपायत्वोपेयत्वात् एतन्नु कृत्वा निराशी कर्मकारिणा, प्रयोजनान्तरनिराशतापूर्व कैर्द्वयकारिणामेन्द्रतदि त्रयो भक्ता, आर्तजिज्ञास्वर्थार्थिषु धृदफलकामप्रान्नाक च्यवन, भ्रशः । तद्वेषल इति धर्मो एषां ते तथाक्ता । एतत् चतुर्विधं प्रतियुद्धा भगवानुपेय इति धीमान् । परमैकान्त्येव मोक्षभावः । इति तदा भगवत्प्राप्तये मोक्ष एतन्नु सिद्धम् । केवलं तान्ना सुकृतविशेषसत्ता क्रमेण एकान्तिप्राप्तये एतन्नु सिद्धम् । प्रमाण कालेति नान् मुच्यतत्यादि । भक्ति लभते । जिज्ञासुः एव इति कथैकत्वं तद्वत्तु क्रमेण भक्त्येव परमभक्तियुक्तः परमैकान्ती भवति । भक्तिः एव तदा साक्षान्मोक्षम् । कैवल्यमनित्यमेतन्नु सिद्धम् । तद्वत्तु नममाह्वयार् दिव्यसूक्तिः एतत् काले सिद्धम् ।

(सा.स्वा.) त्रय इति, आर्तजिज्ञास्वर्थार्थिन् । ते फलकामा, स्वरूपविरुद्धादफलकामा हि मताः । सर्वे ते च्यवनधर्माणः, च्यवन, च्युतः । नष्ट इति यावत् । धर्मः येषां ते तथोक्ताः । तेषु, चतुर्षु । प्रतिबुद्ध एव, परमैकान्त्येव । मोक्षभाक्, अनेन भगवत्प्राप्तिरेव मोक्ष इति सिद्धम् । प्रमाणान्तर कालेति नान् मुच्येतति । इमा कथामादितश्चत्वा । आर्त. ऐश्वर्यभ्रशरोगान्मुच्यन्त । जिज्ञासुर्भक्तिं लभते । भक्तस्तु इति न्या भक्तगति, मोक्ष लभते एतन्ना आत्ममात्रनिष्ठनम् मुक्तनामकिल क्रमेण ज्ञानियामेन्द्रतदि असङ्गतमन्त्रो एतन्नु तद्वत्तु नममाह्वयार् इति तदा इत्यादिकलिले नाशमिलेन्द्रतदि एतन्नु तद्वत्तु, एतन्नु नित्यमन्त्रेण, तद्वत्तु

(सा.प्र) अतो मोक्षशब्दस्तत्रामुच्य इति भावः । येन शिष्टा इति । “आर्तो जिज्ञासुर्थाशी ज्ञानी” चेत्युक्तेषु ज्ञानीत्युक्तैकान्तित्वान्निरिक्ता नष्टेश्वरा पूर्वैश्वर्यात्मनाभार्थिन इत्यर्थः ।

(सा.वि) निराशी कर्मकारिणाम्, निष्कामकर्मानुष्ठादिनाम् । च्यवनधर्माण, विनाशिधर्मवन्तः । फलस्य विनाशित्वात्तद्विशिष्टानां च्यवनधर्मत्वमिति भावः । प्रतिबुद्धस्तु मोक्षभाक्, ज्ञानीति पूर्वमुद्दिष्टः एकान्ती प्रतिबुद्धः । स नु मोक्षभाक्, मोक्षाधिकारी । नित्यभूतभगवत्प्राप्तिकामत्वाच्च्यवनधर्मा न भवतीति भावः । कैवल्यनिष्ठोऽपि क्रमेण मुक्तो भवतीत्याह । मुच्येतति । ननु सर्वज्ञै शठकोपसूरीभिः ? अष्टमशतके “குறுகாநீளா விறுதிகூடா வெனைத்தறி சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம் சேர்ந்தாலும், மறுகாலினறி மாயோனானக கேயாளாகும் சிறுகாலத் தையுறமொ அந்தோதெரியிலே” इत्यस्या गाथायाम्, इति नाशम् । कूटा. नास्तीति । कैवल्यस्य नित्यत्वोक्तः कथमनित्यत्वमित्यशङ्क्य प्रबन्धोपक्रमः ।

(सा.सं.) ससुति भाक् केवलस्य क्रममुक्तिभाक्केवलस्य च केवलस्थानच्युत्यविशेषाच्च्यवनधर्माण इत्युक्तिः । “इन्द्रलोकात् परिभ्रष्टो मम लोकं गच्छति” इतिवत् । निराशीः, प्रयोजनान्तर-निराश्य पूर्वकः । प्रतिबुद्धः, परमैकान्ती । केवलोऽपि सुकृतविशेषेण परमैकान्ती भवतीत्यत्र प्रमाणमाह । मुच्येतति । कैवल्यपदं प्राप्नो-जिज्ञासुः प्रागादितः कथाश्रवणजनितसंस्कारोद्बोधात् कैवल्यपदान्मुक्तिः, च्युति लभते, तत एव भक्तस्स न भक्तगति लभते इत्यर्थः ॥

(மா.சं:) மன்னுறில் இதி ஸ்வாப்தாபேநித்யத்வோக்யா தத்யவக்ஷேத்யவாதபி கைவல்யம் ந நித்யமித்யாஹ |
மன் இதி | செறறத, மன்னுறில் அற்றிறை பறறே, அது செறறு, கைவல்யம் த்யக்த்வா | மன்னுறில்,
ஸ்திரபதபார்பாச்சாஸ்தி சேந் | இறை பறறு சர்வீஸ்வரயாப்ரயேத்ய | இறுதி கூடா நாஸாயோர்ஸா சந் |
எனெகூறி, அனெக காலம் | இத்யுக்திப்யாஸ்பி ந நித்யனெத்யாஹ | இறுதி இதி | கைவல்யாஸ்யஸ்தானம்
விதம்:பதானந்தர்ஸதமெவெத்யாஹ |

மூ: - चातुर्मास्यादि कर्मफलविशेषங்களில் அக்ஷயத்வோகிதபோலே “எணையூழி” என்கிற அதி-
 சிரகாலஸ்தாயித்வாபிபிராயம் । “योगிनाममृतं स्थानं स्वात्मसन्तोषकारिणाम्” என்று
 இவ்ஆத்மானுபவஸ்தானவிசேஷமும் சொல்லப்பட்டது. இஸ் தானவிசேஷம் பரமபதமன்றென்னுமிடம்
 இப் ப்ரகரணத்தன்னிலே

“एकान्तिनः सदा ब्रह्मध्यायिनो योगिनो हि ये । तेषां तत्परमं स्थानं यद्वै पश्यन्ति सूरयः ॥”
 என்று ப்ரகவத்ப்ராஸிகாமனான பரமேகாந்திக்கு சூரிதூஷ்யமான ஸ்தானாந்தரம் சொல்லுகையாலே சித்தம் ।

(சா.தி.) இவ் க்வனம், “अक्षय ह वै चातुर्मास्यायाजिनस्सुकृतं भवति” इत्यादிகளிற போலே
 சிரகாலஸ்தாயித்வாபிபிராயமென்று அங்கே சூசிதம் । எணையூழி என்கையாலே எணையூழி,
 அனேககாலவர்தி என்றபடி ஸ்வாத்மானுபவஸ்தான பரமபதாந்நர்ଗतமென்னுமதில் ப்ரமாணகாட்டுகிறார்
 யோகிनाममृतमित्यादिபால் ஸ்வாத்ம சந்தோஷகாரிணா, ஸ்வாத்மானுபவ வாஶ்ரதாம்என்றபடி
 யோகிनाममृतंनामस्थान என்று நவ்ஸ்மிந் தானே அமृतஸ்தவ்ந்ரயோகத்தாலிது பரமபதமானாலோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் இஸ் தானவிசேஷமீத்யாதி । நநு ஸ்வாத்மோபாஸகரான பஶ்ராஸி
 வித்யானிஸ்டருக்கும் அர்ச்சாராதிଗतिசொல்லுகையாலே புநராவூத்திகூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்

(சா.ஸா.) எணையூழி, அனேககல்பவர்திமென்றபடி இது சிரகாலஸ்தாயித்வாபிபிராயமன்றாகில்
 எணையூழிபென்று சிரகாலஸ்தாயித்வோகித நிஶ்ஶ்ரூபக ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து ஆனாலும்
 நிய்தமான பரமபதஸ்தானமே கைவல்யஸ்தானமாகையாலே அதுககு அநிய்தத்வ கூடுமோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் யோகிनामिति । யோகிना, சநகாதினாம் । அமூதாஶ்ய யத்ஸ்தானம் । ததேவ
 ஸ்வாத்மசந்தோஷகாரிணாம், ஸ்வாத்மானுபவரூபகைவல்யார்த்திணாமபி தானம் । நநு தம் பாவர்தி பரமபதமென்றபடி
 கைவல்யார்த்திஸ்தானத்தை அமூதமென்று சொல்லுகையாலே பரமபதாந்நர்ଗतமாக வேண்டாபோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் இஸ் தானவிசேஷமீதி । சதா ப்ரஹ்மத்யாயிந் என்று விசேஷிக்கையாலே
 சூரிதூஷ்யஸ்தானமே ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு தானம் । ஸ்வாத்மசந்தோஷகாரிகளுக்கு ததூர்யாதிரிஶ்ரதஸ்தானமென்று
 ஸ்ப்ரமாதிறுதென்று கருத்து ஆனாலும் கைவல்யமநிய்தமென்று சொன்னது, கூடுமோ? கைவல்யார்த்தியாய்
 ஸ்வாத்மத்யானபரமான பஶ்ராஸிவித்யானிஸ்டனுக்கு அர்ச்சாராதிଗति

(சா.ப்ர.) நநு கைவலானா வாஸஸ்தானஸ்ய நிய்தவிஶ்ரூதிவ்ஶிர்வாஸம் சப்ரமாணமாஹ । யோகிनामित்யாதிநா ।

(சா.வி.) நநு “योगिनाममृतं स्थानं स्वात्मसन्तोषकारिणाम्” इति கைவலானா தானஸ்யாமூதத்வோக்தே:
 நிய்தவிஶ்ரூத்யந்நர்ଗतமேவ கைவலானா தான ஸ்யாதியாஶங்க்ய நிய்தவிஶ்ரூதிவ்ஶிர்வூதமேவ தத் । தஸ்திநேவ
 ப்ரகரணே, “एकान्तिनः सदा ब्रह्मध्यायिनो योगिनो हि ये । तेषां तत्परमं स्थानं यद्वै पश्यन्ति
 सूरयः ॥” इति एकान्तिनां தானஸ்ய பூதகுத்திரித்யாஹ । யோகிनामिति । நநு பஶ்ராஸிவித்யாய்
 ஸ்வாத்மோபாஸகானா கைவலார்ச்சாராதிगत्या தேஸவிசேஷ ப்ராப்யுக்தே: “एतेन प्रतिपद्यमाना इमं मानवमावर्त
 नावर्तन्ते”

(சா.ச.) யோகிनामित்யாதிநா । சநகாதினாமிய்த்யர். । அமூதஸ்தவ்ந்ரயந்நர்ଗति किं न स्यादित्यत्राह ।
 இஸ் தானேதி । விதம்:பதஸ்தஸ்ய சதா ப்ரஹ்மத்யாயிந் இதி நிதித்யாஸநாத்மகஜானோக்யயோகாத் சூரிதூஷ்ய-
 தானாந்நர்गमेவ யோகிनामितரதேவ ஸ்வாத்மசந்தோஷகாரிணா சேதி ஶாவ. । நநு ஸ்வாத்மோபாஸகபஶ்ராஸி
 வித்யானிஸ்டஸ்யார்ச்சாராதிगत्यுக்தே:

(सा.सं.) कैवल्यस्थानस्य नित्यतेत्याशङ्कामर्चिरादिगते ब्रह्मप्राप्त्यविनाभावात्तस्य वस्वादिपदवन्न नित्यतेति परिहारं चाभिप्रेत्याह । पञ्चाग्रीति ।

மூ: - “ஸ்ருதோபநிஷத் கத்யபிதானாசு” என்கிற சூத்ரத்திலும் ஒரு வித்யாவிசேபத்தில் ஁பாஸ்யனை ஁ரமாதுவென்கைக்கு அர்சிராதி஁திசொன்னத்தை ஁துவாகக் கொண்டு சாதிக்கையாலே ஁வமாது஁ாசனத்துக்கு அர்சிராதி஁தியில்லையென்னுமிடம் சித்஁மாயிற்று. ஆகையாலே ஁஁஁ாஸியில்லாதார்க்கு இ஁ம் ஁லோகத்திற் சொல்லுகிற சர்வ஁ாபநிவ்ர்தியில்லை. சர்வ - ஁ாபநிவ்ர்தியுடையார்க்கு ஁஁஁ானு஁வச஁ுஞ்சயில்லை.

(சா.தி.) ஁வமாது஁ாசனத்தககு அர்சிராதி஁தியில்லையென்னுமிடத்து ஁஁஁ு ஁஁஁ுண்டென கிறாா ஁ருதோபநிஷத்கெதுயாதி஁தால் ஁ருதோபநிஷத்ஸ்ய, ஁ரி஁ர்஁஁஁ா஁ாஸவஸ்ய யா ஁நிர்஁ர்சிராதி - ஁ஸதுயாதுபிதானாது । அவ வித்யையில் ஁பாஸ்யன ஁ரமாதுவென்று சாதிக்கைக்காக அர்சிராதி - கதுயுக்திடை, ஁துவாகக் சொல்லிற்று. இதுதால் ஁வமாது஁ாசனத்தில அர்சிராதி஁தியில்லையென்று ஁ாபிதமெனகை கைவல்யே சர்வ஁ாபநிவ்ர்தியில்லையெனறுத்தை ஁ி஁மிக்கிறார் ஆகையால் ஁஁஁ா஁ாமிதுயாதி஁தால் ஁஁஁ா஁ாமி - சர்வ஁ாபநிவ்ர்தியுரிவா஁ாது என்று கருத்து.

(சா.ஸுா.) ஁ருதேதி । அர்சிராதி஁தி஁ர஁ான஁ா஁்யத்வ஁ி஁஁ுன வித்யாவிசேபவேத்யஸ்ய ஁ர஁஁஁ாதுவஸமர்தனேன ஁வமாதுவிசயகைவல்யத்துக்கு அர்சிராதி஁ா஁்யத்வயில்லையென்று கருத்து இனி ஁ரம஁ருதாருத்ததை அந்வயவ்யநிர்கா஁்யா ஁஁஁஁஁ரிக்கிறார் ஆகையாலே ஁தி । ஆனாலும் சர்வ஁ாபநிவ்ர்தியாலே ஁வ ஁஁஁ா஁ாமி சித்஁கிக்குமோ?

(சா.஁ா.) கைவலானா஁ர்சிராதி஁த்ய஁ாவுே யுக்த்யந்ரர் சா஁ । ஁ருதோபநிஷத்கெதுயாதினா । அர்சிராதி - ஁தி஁஁஁கவாக்யான்தே “ஸ ஁நானு ஁஁஁ா ஁மயதி । ஁தேன ஁ரி஁஁஁மானா இ஁ ஁ானவ஁ாவர்த஁ாவர்தன்தே” இதுயாவ்ர்தி஁஁஁ா஁ா஁்யுக்தே, கைவலானா஁ர்சிராதி஁திநாஸ்தான்யர்த் । ஁வ் சரமஸ்லோகோகநஸமஸ்த஁ரி஁஁஁஁க, ஁ிவ்ர்திந் கைவலானா஁மிதி வதநு ஁மஸ்த஁ரி஁஁஁஁க, ஁ிவ்ர்த்யுக்த்யைவ ஁ரி஁ர்஁஁஁ா஁ா஁்யுக்திர஁்யுக்தேதி ஁ரம஁ருதமு஁஁஁஁ரிதி. ஆகையாலே இதுயாதினா । ஁நு ஁ா஁ைவையுசீதி ஁஁஁ா஁ாமி஁ாது஁தாவ஁ி கத ஁ரி஁ர்஁஁ானு஁வஸ்யுக்திரித்யு-

(சா.வி.) “யதா஁ுருஸ்மிநு ஁லோகே ஁ரு஁஁஁ ஁வதி । தயேத, ஁ரேத்ய ஁வதி । த யதா யதோ஁ாஸன்தே” இதி ஁யாநு ஁சுா஁ிவித்யோ஁஁்யர்சிராதினா ஁தஸ்ய ஁஁஁ா஁ா஁்ய஁ுருாவ்ர்திஸ்ரவணாசுதி । அ஁ரிநா஁ாலஸுந, ஁ரி஁ர்஁஁஁ா஁ாஸந஁ு ஁ரிநா஁ாலஸுந஁ைகதேசோ஁ாஸந஁ு । கைவலானா஁ர்சிராதி஁த்ய஁ாவுே யுக்த்யந்ரமா஁ । ஁ருதோபநிஷத்கெதுயாதினா । ஁கஸ்யா வித்யா஁ா ஁ரமாது஁ன ஁பாஸ்யத்வே அர்சிராதி஁த்ய஁ிதானஸ்ய ஁துரு஁ணாத ஁ரமாது஁ாஸநதுவ஁ாவுே அர்சிராதி஁திந் சித்஁யதி । ஁ரமாது஁ாஸந் விநா஁ர்சிராதி஁திஸத்வே வ்ய஁ிசாரித்வேன ஁ரமாது஁ாஸநத்வே சா஁நா஁ோ஁ா஁ர்சிராதி஁தி.

(சா.ஸ.) ஁ருதிவிருக்த஁வமாதுஸ்வ஁஁஁ா஁ாஸவஸ்யா஁ர்சிராதி஁த்ய஁ாவுே கி ஁ான஁ித்யு ஁஁஁ு஁஁ா஁்ய஁ி - ஁ாவுே஁ா஁ । ஁ருதோபநிஷத்கேதி । வித்யாவிசேபே ஁பாஸ்ய, ஁ரமாதுவைவ । கந ? அர்சிராதி஁த்யுக்தேரிதி சா஁நேன - யத் ஁ரமாது஁ானோ஁ாஸ்ய: ஁ ததா஁ர்சிராதி஁திரிதி சித்஁ ஁வமாது஁ாஸவஸ்யா஁ர்சிராதி - கத்ய஁ாவுே இ஁஁ை ஁஁஁ு஁ித்ய஁ி஁ா஁: । இது கைவலே அஸ஁஁ாவிதஸர்வ஁ாபநிவ்ர்த்யுக்த்யைவ ஁ா஁ைவையுசீத்யுக்தா ஁஁஁ா஁ாமிரி஁ி஁ சித்஁ । ஁பா஁஁ு஁ு஁யாருக்கைகஸுதவலாசு சா வ்யுதேத்யுக்த஁ர்த்ய஁ந்ரர்விஸுதாருத் ஁஁஁஁஁ு஁஁ு஁ ஁ி஁மயதி । ஆகையாலே இதுயாதினா । வி஁ுுலோகே ஁ ஁ாலோக்யாதித்ரிகே அந்ர஁ர஁ரதா ஁ா஁ைவையுசீத்யுசுதி ஁஁ம் வாரயதி । ஁ரி஁ர்஁ுதி ।

மூ: இப்படி இங்கு சர்வபாபநிவृத்தியைச் சொல்லுகையாலே கெவலாட்மானுபவத்துக்குக் காரணமாய்
 परिपूर्णब्रह्मानुभवத்துக்கு प्रतिबन्धकயான கர்மவிசேஷமும் கழிகையாலே, मामेवैष्यसि என்று
 கீழ் ஶ்லோகத்திற் சொன்ன அர்த்தம் இங்கும் சித்தமாயிற்று. मामेवैष्यसि என்கிற ப்ராபியாவது?
 परिपूर्णानुभवम् । இப் परिपूर्णानुभवसिद्धிக்காக அர்ச்சிராதித்யும் தேசவிசேஷப்ராபியமுண்டா
 கிறது. இக் க்ரமத்திலே இவ் அநுபவம்

(சா.தி.) சர்வபாபநிவृத்தியில் ப்ரஹ்மானுபவசङ्कोचமில்லை ஹேத்வபாவாத் என்றபடி சர்வபாபநிவृत்யுத்தியா
 इष्टप्राप्तिபினுடைய ஸ்வதஸ்சித்தியை ஁பசஹரிக்கிறார் இப்படி இங்கு இத்யாதி । இங்கு.
 चरमश्लोकத்திலென்கை मामेवैष्यसि என்று பகவத்ப்ராபிக்கு சாமீப்யாதிசङ्கையை நிரசிக்கிறார்
 परिपूर्णानुभवமென்று இந்த அபரிச்சித்தானுபவம் ப்ரதானபலம் । இதின் பரிபரமற்றுள்ளவை
 பெல்லாமென்று கருத்து சமீபபமனரூபமன்றாகில் அர்ச்சிராதித்யா஁பபைக் கூடுமோ? என்னவருளிச்
 செய்கிறார் இப் परिपूर्णानुभवத்துக்கு அர்ச்சிராதித்யும், தேசவிசேஷப்ராபியும் வேண்டுமோ? இங்கே
 தானே परिपूर्णब्रह्मानुभवத்தைக் கொடுத்தாலாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இக்
 க்ரமத்திலே இத்யாடியால்.

(சா.ஸ்வா.) ஆத்மமாத்ரானுபவப்பண்ணுகிறவனுக்கும் அ஁தஸ்பந்தாதிஹேத்வான பாபமில்லாமையாலே
 சர்வபாபநிவृத்தியுண்டானாலும் ப்ரஹ்மாபியில்லையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி இதி ।
 இங்கு- ப்ரபதிப்ரகரணத்தில், கெவலாத்மோபாசகனுக்கு ப்ரஹ்மானுபவப்ரதிபந்தககேவல்யஹேதுபூதகர்மரூபபாப
 சம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு ப்ரஹ்மானுபவமில்லையென்று கருத்து मामेवैष्यसि என்கிற
 ஶ்லோகத்திற் சொன்னப்ரஹ்மாபிக்குத்தான் சர்வபாப஁யாபைபையுண்டோ? கர்மசம்பந்தமுடையார்க்கும்
 விபவாதிப்ராபியில்லையோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் मामेवैष्यसीति । விபவாதிப்ராபியில்
 परिपूर्णप्राप्तिபில்லாமையாலே சர்வகர்ம஁யாபைபையிலையென்று கருத்து ஆனாலுமிங்கு அர்ச்சிராதி
 गतिरूपफलமும், दिव्यदेशप्राप्तिरूपफलமும் சொல்லவேண்டாவோ? என்னவதுவும்
 ब्रह्मानुभवादिवार्थसिद्धமென்கிறார் परिपूर्णेति । परिपूर्णानुभवஹேதுதயார்த்தசித்தமென்று சொன்னது
 கூடுமோ? परिपूर्णानुभवத்தை ईश्वरன் இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோ? என்னவருளிச்
 செய்கிறார். இக் க்ரமத்திலே இதி ।

(சா.ப்ர.) ப்ரஹ்மாபிரத்யேவ परिपूर्णानुभव இத்யாஹ । मामेवैष्यसीत्यादिना । நநு परिपूर्णानुभवस्य
 फलत्वे ब्रह्माणो विभुत्वात्तस्यात्रापि सम्भवादर्चिरादिगतिदेशविशेषप्राप्त्योरनपेक्षा स्यादित्यत्राह ।
 இப் परिपूर्णानुभवசித்திக்காக இத்யாதினா ।

(சா.வி.) பரமாத்மோபாசனவ்யாபேதி வ்யாபகபரமாத்மோபாசனாபாவே அர்ச்சிராதித்யிவृத்திரிதி பாவ: । நநு
 परिपूर्णानुभवार्थ देशविशेषप्राप्तिरर्चिरादिगति: किमर्थमपेक्षितेत्यत्राह । இக் க்ரமத்திலே இதி ।

(சா.சங்.) நோ ஁தர்ச்சிராதித்யிதேசவிசேஷப்ராப்யுத்தியோநிர்த்யகதா ச்யாதித்யபிப்ராபேணாஹ । இப் பரி-
 पूर्णेति । சர்வஶக்தித்வாதிஹேவ परिपूर्णानुभवம் ददातु, किमर्चिरादिगत्यादिनेत्यत्राह । இக் க்ரமத்திலே
 இதி । இஹ விபவாதித்யோகே ஁ ஶாஸ்த்ராதிநேவ परिपूर्णानुभवनिष्पत्तेस्तस्यार्चिरादिगतिदेश-

(सा.सं.) विशेषप्राप्त्यनन्तरनिष्पाद्यत्वोक्तेः को विशेष इत्याह । ॐ गतीति । अस्त्वेवमनुभवस्य प्राप्यता , कैङ्कर्यस्य च सा कृत इत्याह ।

மூ: - சிலர் மா ஸுச: ஂன்கிற(விது) விதி(யாகை)யாலே ப்ரபந்நான பின்பு ஸோகிககை வித்யதிலங்னமாயிவனை ஸபாய்மூதனான ஸரண்யன் னெகிழ்ந்து தன் கார்யத்துக்குத் தானே கடவனாகையாகிற ப்ரத்யவாயமுண்டாமென்று ஸொன்னவிடம்- ஸுதிபூவோத்ராபத்தைபும், ஸர்வபாபேப்ய: ஂன்கிறவிடத்திலே கூட்டித் தாங்களே பண்ணின வ்யாக்யானத்துக்கும் ப்ரபந்நனை ஸரண்யன் ஓருபடியாலும் கைவிடாஂனென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விருதமாம்.

(ஸா.தீ:) இவ்வாக்யத்துக்கு சிலர் ஸொன்ன தாத்பர்யத்தைக கூடாதென்கிறார் சிலர் மா ஸுச' இத்யாதிடால் விபக்ஷே ஂநிதமும் காட்டுகிறார் ஸுதிபூவோத்ராபத்தைபும் இத்யாதிபாள்.

(ஸா.ஸ்வா:) மா ஸுச. ஂன்கிற வாக்யம் கெவலானுவாதென்கிற பக்ஷத்தைக் காட்டல விதிபாயக் கொண்டு பின்பு ஸோகிககில் வித்யதிலங்னத்தாலே இஸ்வரன் கைவிடுமென்ற ஂர்த்தம் ஸொல்லுகிற பக்ஷம் ஸ்ரேஸ்தென்கிற (மன த்தை?) பதத்தை ஂநுவதித்து னிராகரிக்கிறார் சிலர் இதி .

(ஸா.ப்ர:) துஷ்கரோபாயாநுஸ்தானாஸகத்யா ஸோசநஸுக்ரோபாயோபதேஸே ஸோகோ னிவநீதீவெத்யர்த்த . ஸித்தா ஸோகநி-வூத்திவிதீயமானஸரணவரணாங்ங்மஹாவிஸ்வாஸதாதுர்யாயானூதந இத்யம்மர்த்த மா ஸுச இதி ஸோகநிஸேதவிதானாத் ப்ரபந்நானா ஸோகே ப்ரத்யவாய ஸோத்யதி, மா ஸுச இத்யெததிதி வததா பக்ஷே ஂநுபபத்திப்ரதர்ஸநபூர்வகமாஹ . சிலர் இத்யாதிநா . ஸோகஹேதுவிவூத்யா ஸித்தாஸோகாஹாஸ்யான்யத. ப்ராபந்வாதித்யெவ நோபபத்யத இத்யர்த்த: .

(ஸா.வி:) ஂதஸ்ஸோகஹேதுவிவர்தந ப்ரதி ங்நானே பூர்வவாக்யஸித்தேந ஸித்த்யதஸ்ஸோகாஹாஸ்ய காரணஸ்யானுவாதேந விஸ்வாஸோ த்ரூதீக்ரீயத இதி பூர்வவாக்யபலிதார்த்தகதநமிதி ஹாவ: . கெசித்து மா ஸுச இத்யெததவாக்ய விதிபரம் . ஂவம் ச ஸோககரணே வித்யதிக்ரமேண ஸ்வயமேவ ரக்ஷிதரி ங்நாங்ரத்யபி ரக்ஷக் விஸ்மூத்ய ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வப்ரவூத்திரூபஸ்வாதந்யாபாபதகப்ரத்யவாயஸஸ்யாதிதி ஹயேந ஸோகநிவூத்திரஸ்யாத் . வித்யஹாவே து வித்யதிக்ரமதோஸாஹாவேந ஸோக: ப்ரஸஜத் . ஸ ச ஸரண்யவிஸ்மரணேந ஸ்வப்ரவூத்திரூபஸ்வாதந்யாபாபதகஸஸ்யாதித்யநித-மாபத்யேந . ஂநோ விதிபரமித்யாஹ . தந்மதே ஸுதிபூவோத்ராபநிவூத்திமபி மோக்ஷர்த்தப்ரபத்திரேவ கரோதீதி-பூர்வ ஸ்வயம் வ்யாக்யானத்வேந வித்யதிக்ரமதோஸாஹாவாத கெநாபி ப்ரகாரேண ஸரண்ய: ப்ரபந்ந ந த்யஜதீதி விதிபரந்வாஸ்யணேந கிஸ்தித் ப்ரயோஜநமிதி தந்மதானுவாதபூர்வக் தூஸயதி . சிலர் இதி . மா ஸுச' ஂன்கிற இது, மா ஸுச இத்யெதஸ்ய . விதிக்கையாலே, வித்யாகதயா . ஸோகிக்கை, ஸோசநம் . வித்யதிலங்னமா வித்யதி க்ரமரூபம் ஸத் . ஸரண்யன் னெகிழ்ந்து ஸரண்யம் விஸ்மூத்ய . தன் கார்யத்துக்கு, ஸ்வப்யோஜநஸ்ய . தானே கடவனாகையாகிற, ஸ்வயமேவ கர்தீதி . ப்ரத்யவாயமுண்டாம், ப்ரத்யவாயரூபம் ஹவெத . தோஸாபாபதக் ஹவெதித்யர்த்த: . ஂன்று ஸொன்னவிடம், இத்யுகதஸ்தலம் . விருதமாம் இத்யந்வய: . ஸுதிபூவோத்ராபத்தைபும் ஸர்வபாபேப்ய: ஂன்கிறவிடத்திலே கூட்டி, ஸர்வஸத்வேந வித்யதிக்ரமரூபஸுதிபூவோத்ராபான்யபி ஸங்ங்ஹேத்யர்த்த: . தாங்கள் பண்ணின ஸ்வயம் க்ருதஸ்ய . கைவிடேன், ஹஸ்தம் ந விஸுஜதி .

(ஸா.ஸம்) மா ஸுச இதி விதானாதேவ ஸுதிபூவோத்ராபேஸ்யதோஸாத்ரதர்யமபி ப்ரபத்தி: கார்யேதி கிமிதி வ்யாக்யேயமிதி ஹாவ: . ப்ரபந்நம் கதமப்யபரித்யஜத: ஸோசந: பரித்யாங்ஸம்ஹாவாதநிஸயே பரிங்ரஹஸீத்யந்யோ-கிதி: ப்ரத்யவாயோகிதிசு விருதேத்யஹிப்ராபேணாஹ . ப்ரபந்நனை இதி .

मूः - सुदुष्करत्वाद् धर्माणामपारत्वाद् विरोधिनाम् ।

सिद्धःफलविलम्बाच्च शोकोऽद्य विनिवार्यते ॥

अभिमतफलத்துக்கு दुष्करसाधनமுமன்றிக்கே सर्वविरोधिनिवर्तनक्षमமுமாய், फलविलम्ब
முமன்றிக்கே இருக்கிற இவ் உபாயவிசேஷம் உபதிஃமான பின்பு உபாயதௌக்ரியாதிௌடியாக
உனக்கு ஸோகிக்க ஸாசியில்லை. இவ் உபாயம் அநுஸித்தால் உன் காரியம் எனக்கு ஸரமாய்,
நானே ஸலியுமாய், உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கு அவச்யமாம்படியிருக்கும் டசையிலும்

(सा.दीः) अपोदिता, परिहृतங்களாயின இவ்விடத்தில ஸோகத்துக்கு ஹேதுக்களைக் காட்டுகிறார்
சுதுष्करत्वादित्यादि । धर्माणाम्, உபாயாந்தரங்களான ஸ்வத்யாதிௌளுடைய சுதுष्करत्वाद्धतोः ।
विरोधिना, पापங்களினுடைய அனந்த்யாच्च । फलविलम्बाच्च सञ्जातःशोकोऽद्य चरमश्लोकोपदेशसमयत्
தில் நிவர்த்தகப்படுகிறதென்கை मा शुचः என்றதின் வாக்யார்த்ததைக காட்டுகிறார்
अभिमतफलத்துக்கு इत्यादिवाक्यद्वयतதால் । सुकरमாய्, अविलम्बेन सर्वविरोधिनिवर्तनक्षममुमान
उपायम् उपदिष्टमात्रेकयाऽलं उपायविषयमात्रेक उनக்கு ஸோக வேண்டாமென்கிறது முதல் வாக்யம் ।

(सा.स्वा.) बन्धुनाशादिनिमित्तशोकस्य मा शुच इति निषेधाभावे एतत् शोकं निषेध्यम् ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் சுதுष्करत्वादिति । उपायदौष्कर्यं, विरोधिभूयस्त्व, फलविलम्बरूपहेतुत्रय
प्रयुक्तःशोक इदानीं निवार्यत इत्यर्थः । இங்கு बन्धुवधादिनिमित्तमात्रे शोकம் तत्तदुपदेशेन
निवृत्तमात्रेकयाऽलं तन्निषेधकूटारतென்று கருத்து उपायदौष्कर्यादिप्रयुक्तशोकनिषेधपरत्वத்தில் தான்
नियामकमेतत् ? என்னவருளிச்செய்கிறார் अभिमानेति । एवंविधोपायोपदेशानन्तरं मा शुचः
என்று ஸோகநிஷேஃபண்ணினால் उपायदौष्कर्यादिप्रयुक्तशोकनिषेधमे उचितमेன்று கருத்து उपाय
दौष्कर्यादिनिमित्तशोकं கழிந்தாலும் ईश्वरं स्वस्वातन्त्र्यत्ताले கைவிட்டாலோ ? என்று
शङ्कानिमित्तशोकं ஸஸக்தமனேஹோ ? என்னவதுவமிங்கு निषेध्यमेன்கிறார் இவ் உபாயமிதி ।

(सा.प्र.) मा शुच इति वदतःशेषित्वान् फलित्वं स्वामित्वादरक्षणे स्वामिन एवावद्यमिति चावगन्तव्यम् ।

(सा.वि.) सुदुष्करत्वादिति । विरोधिनामपारत्वादित्यन्वयः । द्वितीयश्लोक तात्पर्यं विवृणोति ।
अभिमतफलத்துக்கு इति । दुष्करसाधनमன்றிக்கே, दुष्करसाधनव्यतिरिक्तं सत् । फलविलम्ब
முமன்றிக்கே, फलविलंबं विहायैव, अविलम्बेन फलप्रदमित्यर्थः । दुष्करत्वफलविलम्बादिकं शोकहेतुः ।
एतादृशापायोपदेशेन शोकहेतुनिवृत्तिरिति भावः । நானே ஸலியுமாய், तद्रक्षणजनितलाभो मदीय
एवेति भावः । உன்னை ரக்ஷியாத போது எனக்கு அவச்யமாம்படியிருக்கும் டசையிலும், त्वां न
रक्षिष्यामि चेन्ममैव हानिरित्येव विद्यामानावस्थायामपि ।

(सा.सं.) मय्यप्यासुरीसंपदस्ति किमिति संभावनानिमित्तकःशोकोऽपि “मा शुचः संपदं दैवी-
मभिजातोऽसि” इत्युपदेशेन निवारितः । तर्हि किमत्र शोकनिमित्तमित्यत्राह । सुदुष्करत्वादिति ।
मोक्षहेतुतयोपदिष्टानां धर्माणां कर्मयोगादीनां दुर्नुष्ठानत्वादुपायोपेयविरोधिनामविद्यादीनामनवधिकत्वात्
“बहूनां जन्मनामन्ते जानवान् मां प्रपद्यते” इत्यादिना फलविलम्बोक्तेश्च । सिद्धः, सञ्जातः ।
शोकोऽद्य परमकारुणिकेन निषिध्यत इत्यर्थः । उक्तानुक्तसमुच्चयार्थश्च । मा शुच इत्यस्य वाक्यार्थं
दर्शयति । अभिमतेत्यादिना ।

மூ: - எங்ஙனேயென்னில்? “தீவீ சம்பதீமோகாய நிவந்நாஸூரி மதா” என்று பிரித்துச் சொன்னவாறே, நாம் ஂசூரபுரதிகளாகிற் செய்வதென்னென்று ஸோகித்த ஂர்ஜுனனைப் பற்ற “மா ஸூசஸ்பதீ தீவீமபிஜாதோஃசி பாண்டவ” என்றாற் போலே இங்கு சீரிய ஫லத்தில் தீவிர ஸஜ்நடவாகிற்க சிரகாலசெவ்யமாய், ஂந்தராயவஹமாய், ஂத்யந்தாவஹிதார்க்கும் கூக்சுஸாஹ்யமான ஂபாயத்தையும், தன்னளவையும், கண்டு நமக்கிவ் ஂபாய்தலைக்கட்டி எங்கே இப் ஫லசிஹியுண்டாகப் புகுகிறதென்று ஸோகித்த ஂர்ஜுனுக்கு ஂஷணகாலஸாஹ்யமாய், ஸர்வஂந்தராய-ரஹிதமாய், ஸுகரமான ஂபாயத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து ஂம் முகத்தாலே ஫லசிஹியில் நிர்ஂரனுமாய், நிஸஸ்ஸயனுமாம்படி பண்ணி, மா ஸூச: என்று சொன்னால் இது ஂபாயஂந்தரதௌக்ரியாதிகள் ஂடியாகப் பிறந்த ஸோகத்தைக் கழிக்கிறதாமித்தனையிறே-

(மா.தீ:) எங்ஙனேயென்னில் இத்யாஹியால் மஹே “தீவீ சம்பதீமோகாய” என்றவிடத்தில் ஸோகஂந்தர “மா ஸூச: சம்பதீ தீவீம ” இத்யாஹியால் கழிக்கப்பட்டப போலே முடிவில் ஂபாயஂந்தரதௌக்ரியஜநிதஸோகஂந்தர மோகயித்யாமி, மா ஸூச: என்று கழிக்கப்படுகிறதென்கிறார் தீவீ சம்பதீத்யாஹியால் தன்னளவையும், ஜஂநஸ்வத்யாஹிமஂந்யததையுமென்றபடி எங்கே எங்ஙனேயென்றுபடி ஂம் முகத்தாலே, ஂந்த ஸுகரோபாயோபதேஸ்தாலே இது, இம் மா ஸூச: என்றது, ஸுஹ்ருகரோபாயத்தை ஂபதேஸிக்க ஂநந்தரம் ஂத்தால் ஸோகித்த ஂர்ஜுனைக் குறித்து ஸுகரோபாயமபதேஸித்த ஫ரகரணத்திற் சொன்ன “மா ஸூச:” என்கிற இஸ் ஸோகம் ஸுஹ்ருகரத்வாதிகளால் வந்த ஸோகமேயாமென்று ஂர்யம் ஸுஹ்ருகரோபாயோபதேஸ஫ர்வகம் இவ ஂபாயமபதேஸமானவை ஂஹித. ஫்ரஹித ரீதாபராமர்ஸ்த்தால் ஸுவ்யக்தமென்கிறார்

(மா.ஸவ:) இங்கும் ஸுகரவிலக்ஷணோபாயோபதேஸ஫ர்வகமான மா ஸூச: என்கிற ஸோகநிஷேதமே ஂபாயதௌக்ரியாஹிநிமிதஸோகநிஷேதபரமென்றே கொள்ள வேண்டுமென்று கருத்து ஂணாலு மிங்கு ஂபாயதௌக்ரியாஹிநிமிதஸோகநிஷேதமென்றது கஹிமோ? ஂஹிபோது “இநி தே ஜஂநமாஹ்யாத் குஹ்யஹ்நதர மயா । விமூஸ்யததேஸேண யதேஹ்ஸி ததா கஹி ॥” என்று ஂபதேஸஂந்தர தானே “ஸர்வதர்மான ஫ரத்யஜ்ய” என்று ஸுகரோபாயோபதேஸ ஫்ரஸஜ்ஜியாதோ? “மந்நமா ஂவ மஹ்ருதோ மஹாஜி” இத்யாஹி ஫ுநஸூ ஂக்தியோகோபதேஸமஜ்ஜதமாக ஫்ரஸஜ்ஜியாதோ? கிஹ்ரு ஸர்வதர்மானியுபதேஸம் ஸ்வதந்நஸுகரகுஹ்யதமோ, ஫ாயஂந்தரோபதேஸமாகிவ ஂஹித ஂரஹ்ய ரீதாஸாஸ்த்ரோபதேஸமே வ்யர்யமாக ஫்ரஸஜ்ஜியாதோ?

(மா.஫்ர:) ஂவ நிவந்ய (மான?) மஂந இத்யர்ய: । சீரிய இத்யாஹி । ஂநிவிலக்ஷண஫லேஃத்யந்தமபிலாஷே வித்யமான எவெந்யர்ய: । எவ ஸோஹ்ரணமந்யதஂநு஫பத்யா ஸ்வெந ஸமர்யிதமர்ய ஫்ரகரணபராமர்ஸேந ஢்ருஹ்யதி ।

(மா.வி) பிரித்துச் சொன்னவாறே விஂஜ்யோக்த எவ । சீரிய, ஂத்யந்தவிலக்ஷணே । தீவிரஸஜ்ந ஢்ருடவா நிற்க ஂத்யுந்஫டாமிலாஷே வித்யமானே ஸதி । தன்னளவையும், தந்மயாஹிஸூச: । தலைக்கட்டி, ஸமாமி ஫்ராப்ய । எங்கே, கஹி । இ஢் ஫லசிஹி, எத஫்஫லசிஹி: । ஂண்டாகப்புகுகிற, யதா ஸ்யாததா ஫்ரவிஸதி । ஂயம்஫ாயஸஸ஫ூர்ணஸஸ்ந் யதா ஫லிதஸ்யாததா கதம் கதேதேதி ஂவ: । ஫்ரகரணஂநு஫ ஸோகஂந்தரமித்யுந்மர்ய ஫்ரகரணபராமர்ஸேந ஢்ருஹ்யதி ।

(மா.ஸ:) “மா ஸூசஸ்பதீ தீவீமபிஜாதோஃசி” இதி நிவாரிதம், ததா ததோஃ஫்யுதரம஫்யுபாயஂந்தரதௌக்ரியாஹி ஜநிதஸோகஂந்தரமேவஹ் நிவார்யத இத்யர்ய: । சீரிய ஫லம், ஫ரமநிஸ்ரேயஸ஫லம் । தீவிரஸவேகஸூதெந் விலம்த்ராஹ்மத்வாஹ்யாவஸ்தாவிஸேஷ ஂக்யதே । எங்கே? கதம் ।

மூ: -இப் பகவதீதீயில் முற்பட ப்ருத்யாத்மவिवेकத்தை யுண்டாக்கி பின்பு பரமபரயா மோககாரணங் களான கர்மயோக ஜானயோங்களையும், சாக்ஷாந்மோகசாதனமாக வேதாந்நவிறிதமான பக்தியோகத்தை யும் சபரிகரமாக உபதேசித்து, “इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद् गुह्यतमं मया ।

विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥”

என்றருளிச்செய்தவாறே அர்ஜனனுடைய முடித்திலுராவுதலைக் கண்டருளியிருக்கச் செய்தே கடுக லக்ஷுபாயத்தையருளிச் செய்யாதே

“परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यद्दृढचेतसाम्”

என்கிற கட்டளையைக் கண்டருளி, நாம் இன்னது உனக்கு சாக்ஷா மோகசாதனமான பரமஹிதம், இத்தைப் ப்ரதானமாகக் கணிசித்து இதுக்கு அநுரூபமாக வர்திஎன்று நிர்மயியாதே,

“एष पन्था विदर्भाणामेष यास्यति कोसलान्” என்னுமாப்போலே உபேகக்தவசாஹ் பண்ணலாம்படி- “यथेच्छसि तथा कुरु ।”

(சா.தி:) இப் பகவதீதீயில் இத்யாதிமஹாவக்யத்தாலே முற்பட, த்விதீயாடியாயத்திலென்றபடி ப்ருத்யாத்மநிவ்லக்ஷணஜ்ஞானத்தையுண்டாக்கி பின்பு, த்ருதீயாடியாடியில் சபரிகரமாக உபதேசித்து, அஷ்டாடசாடியான்த் இதி ஷே: । உராவுதல், தீந்யம் । கணிசித்து, அபிப்ரேத்யஎன்றபடி.

(சா.ஸ்வ:) ஜீநாசாஸ்த்ரு துக்ரோபாயாந்ரோபதேசமுதேந துப்கர்யநிமித்ரோகரூபசுக்ரோபாயோபதேசாதிக்கார சித்த்யர்த்யம்என்னிலானாலும் “इम विवस्वते योगं प्रोक्त्वान् अहमव्ययम् । इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥” இத்யாதி களிற்போலே உபதீச்யமான சுக்ரோபாய ப்ரதீசா ப்ரதிஜாதிக்கள் பண்ண வேண்டாவோ? ஆகையால் ப்ரஸ்துத பக்தியோகாஹ்மூத ப்ரபதநோபதேசமிதுவென்று சொல்ல வேண்டாவோ? என்ன உக்தசாஹ் களைப் பரிஹரிக்கிறார் இப் பகவதீதீயில் இத்யாதி மஹாவக்யத்தாலே உராவுதல், தீந்யம் । உபாயாந்ரதுப்கர்யநிமித்ரோகத்தை சர்வஜ்ஞான சர்வேசுவரன் சாக்ஷாத்திரித்திருக்க மத்யே உபதேசாந்ர சஹ்ருதமோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் பரிசா் சேத்யாதிநா கணிசித்து, அபிப்ரேத்யஎன்றபடி.

(சா.ப்ர:) இப் பகவதீதீயிலே இத்யாதிநா । உராவுதல், ஸ்ரானி: । ஷோகஜநித்ரோரீஸ்ரான்தேத்யர்த்ய: ।

(சா.வி:) இப் பகவதீதீயில் இதி । ப்ரதமம் । உராவுதலை, ஸ்ரானிம் । கண்டருளியிருக்கச் செய்தே, த்ருதீ த்யா் குர்வந் ஸ்திதோ஽பி । ப்ரத்யந்ரபீதி பாவ: । அருளிச் செய்யாதே, அநுக்ரவா । என்கிற கட்டளையைக் கண்டருளி, பரிசா் கர்துமஹ்ருக்யேத்யர்த்ய: । நாம், வயம் । இன்னது, இடானிம் । உனக்கு, தவ । சாக்ஷாந்மோகசாதனம், பக்திமபுரஸ்கூத்யேவ மோகசாதனம் । பரமஹிதமேவ, தவ அவ்யவஹிதோபாய: । இத்தை ப்ரதானமாகக் கணிசித்து, எததுபாயம் ப்ரதானதயா஽பிப்ரேத்ய । இதுக்கு அநுரூபமாக வர்தி, எததானுகூத்யேந வர்த்ரவ । மயி ப்ரர் சமர்ப்ய நிர்ஹ்ரோ பவ । என்னு நிர்மயிடாதே, எவமநுபதீச்யேவ । “एष पन्था विदर्भाणामेष यास्यति कोसलान् । यथेच्छसि तथा कुरु । येन मार्गेण गन्तव्यम्” இதி ரோசதே

(சா.ச:) சுதுக்ரோபாயோபதேசபூர்வகமேவாயமுபாய உபதீதீ இத்யயமர்த்ய அாதித' ப்ரஹ்ருதி ஜீநாபராமர்சாதுவ்யக்த இதி தர்சயதி । இப் பகவதீதீயில் இத்யாதிநா । உராவுதல், தீந்யம் । கணிசித்து, அபிப்ரேத்ய ।

(सा.सं.) நிலை, पर्यायम् । सारथि₁யாய், प्रवर्तक₂னாய் । अथ प्रपन्नस्यास्मिन् श्लोके पूर्वार्धेन सोपपत्तिकं निर्भरत्वम् ,

மூ: - கழிக்கிறானாகையாலே இங்கு நிவாரிக்கிற ஷோக் பழைய ஷோகங்களில் வேறுபட்ட தென்னுமிடம் ப்ரகரணபராமர்ஷத்தாலே சுவ்யக்தம் ।

(சா.தீ:) ப்ரவர்த்திப்பித்தமை தோற்றுகிறது இனி ப்ரபந்நுககு இஃ ஷலோகத்தில் பூர்வாததால் நிர்மர்த்வமும், உத்ரார்தத்தால் நிர்மயத்வமும்.

(சா.ஸ்வ:) இட்டடி ச்ரமஸலோகர்யமாகில் பூர்வாததிலே நிர்மர்த்வமும், உத்ரார்தத்திலே நிர்மயத்வமும், சமூடாயத்திலே நிஸ்ஸர்யத்வமும்-

(சா.ப்ர) நநூபாயோபதேசாமாத்ராச்சுலோகநிவூதிநீஃபபத்யதே । உபாயஜானமாத்ராஃரக்ஷவநா ரக்ஷணபர்ஸ்வீகாராயோஜேந பர்ஸ்வீகாரஸ்யானந்தாபராத்ஜநிதநரகபாதாதி-

(சா.வி:) ரத்யஸ்ய சாரத்யிபூந: ஸ்லு । மனரத்யஸ்யாபி சாரத்யிரிதி சமத்காரோக்தி: । கழிக்கிறான், நிவர்த்திநவான், மர்வேஸ்வர: ப்ரத்யம் பக்தியோகமுபதிஸ்ய தேந மந்நுஃப்சித்தோ விகசிதவதநஸ்ஸந் அர்ஜுனோ பக்தியோஜே ப்ரவர்த்தே வா, உத டுக்ரதா விச்சிந்த்ய ஷோகாவிஃஸ்தோ ம்லானமுகஸ்ஸந் தீநஸ்திஃஸ்தேத் । யதி தீநஸ்திஃஸ்தேத் ததா லஃபூபாய உபதேஃப்ய இத்யபிஃப்ரேத்ய ஷோகவர்தநாய யதேச்சஸி ததா குர்வதி தஸ்திந்நேவ ஸ்வாதந்யந் நிவேஸ்ய “ஸிஷ்யஸ்தேஃஹ் ஷாதி மா த்வா ப்ரபந்நம் ।” இதி வதந்தமேதாஃதூஸ மாமேவ் குர்வீத்யநு- பதிஸ்யேவ ஸ்வாதந்யமேவ மத்யாரோபயதி । டுக்ரதச்சோபாய:, அஹ் சாத்யந்தபரதந்ந்., மாமுபேக்தத இதி ஷோகே ப்ரவூதே சதி ஷோகஸ்ய பக்திநிஃக்ரூப்ய பக்தியோஜோ ந ஜாயத இதி ஷோசஸி । தர்ஹி புநரபி “சர்வகுஃதமம் பூயஸ்யுஷு மே பரம் வச:” இதி நிஃக்ரூப்யோபதிஸ்யதே ந பக்தியோஜநிஃக்ரூபாவப்ரயுக்தஸுலோகநிவூதியோஜயதா சத்வேஃபி “ஃஸ்தோஃஸி மே தூத” இத்யாதிநா உபேக்தக்தவப்ரயுக்தஸுலோகநிவூதியோஜயதாசத்வேஃபி ப்ராஃபேக்தயாதிஃக ஷோகாவிஃஸ்தமேவ தூதா குரூபாயாசாமத்ய்யப்ரயுக்த எவாய் ஷோக இதி விஜாய லஃபூபாயமுபதிஃஸ்தவானிதி ப்ராஃப்ரஸக்தஸுலோகாதிஃலக்ஷண எவாய் ஷோக இதி ப்ரகரணபராமர்ஷாத் ஜாயத இதி பாவ: । ந சா ஃஸ்தாஸி மே தூதா இத்யநேநேவ உபேக்தக்தவப்ரயுக்தஸுலோகோ நிவூத:, புநஸ்ஸுலோக எவ நோத்பந்ந இதி வாச்யம் । ததா சதி லஃபூபாயோபதேசானந்தர் மா ஷுச இதி ஷோகநிஃபேதகதநாயோஜாத் । நநு சர்வஜஸ்ய பகவத: கிம் ப்ரயுக்தோஃயம் ஷோக இதி சந்தேஹநுதயாத் புநநிர்நிஃக்ரூப்ய(?) பக்தியோஜோபதேசோ வ்யத்ய் இதி சேந் । ஸ்வஸ்ய ததா ஜானேஃப்யுபாயாந்தரதூஃப்கர்யப்ரயுக்த எவாய் ஷோக இதி லோகஸ்ய ஜாபநாய ததா ப்ரவூத்யுபபத்யதே: । லோகஸ்ய ஜாபநேநோபாயாந்தரதூஃப்கர்ய ப்ரயுக்தஸுலோகவான் அஸ்யோபாயஸ்யாதிஃகாரீத்யதிஃகாரஜாபநம் ப்ரதமிதி ப்ரதமிதி । நசோபாயதூஃப்கர்யப்ரயுக்தஸுலோகஸ்யாஃப்ரபதிவிதானேந நிவாரணபரமிதமிதி வாச்யம் । பக்திநிவர்த்தந சாமத்ய்யஸ்ய ப்ரபத்யதேஸ்மர்வேஸ்வரப்ரபாவரூபதயா சாஃக்யாந்மோக்ப்ரதானஸ்யாபி சர்வேஸ்வரஸக்த்யா சம்பவாத் । மோக்யார்த்ய ப்ரபதிபரத்யேஃபி பாதிஃகாபவாத் । நநு தர்ஹிஃப்ரபதிபரத்யேந வ்யாஃக்யானபரகீதாபாப்யவிரோத இதி சேந் । சர்வப்ரதானசாதநசமத்ய்யபகவச்ச்ரணாதிவிதாயகவாக்யஸ்யோசித்யேந மோக்யார்த்யப்ரபதிபரத்யேஃபி விரோதாபவாத்*

(சா.ச:) உத்ரார்தேந நிர்மயத்வம், சமூதிதஸுலோகாநிஸ்ஸர்யத்வம் ச-

* சாரவிவரிணிவ்யாஃக்யானததில் இவ்விடததுக்கு வந்திருக்கிற மாத்ரகைகளில் இதுக்கு மேல பாக இலலாததினாஃபும விசாரித்தவிடங்களில் லபிஃககாததாலும் விவரிணி வ்யாஃக்யான திருத்தப்பட்டது.

मू: - उपायान्तररहितनानवனைக் குறித்து, “मामेकं शरणं ब्रज” என்று விதித்த கட்டளையிலே அசக்தனானவன் ஸக்தன் கையிலே ஹரஸமர்ப்பணனுக்கையாலும், ஸ்வதந்ரகாருணிகனான ஸேஷி ஹரஸ்விகார்பணனுக்கையாலும், இப்பரபந்ருக்கு இம்ஸலாகத்தில் பூர்வாத்ந்திலே நிர்ஹரத்வமும், ஸர்வஸக்தியாய் ஸ்விக்ரதஹரனாய் அஸ்திரத்விஸயத்ந்தில் ஸத்யவாடியான ஸேஷி “அஹ் த்வா ஸர்வபாபேஹ்யோ மாக்ஷயிஷ்யாமி,” என்றருளிச்செய்கையாலே ந்யஸ்தஹரனான இவனுக்கு இனி அகாமி- நரகாடிபுரத்யவாய்ஷங்காபுரஸங்க்ரஹில்லாமையாலே நிர்ஹயத்வமும், இம்ஸலாக், “செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்மைப் பெரு வார்த்தையாகையாலே ” நிஸ்ச்ஸயத்வமும் ஫லிதம் ।

(சா.தீ:) ஸமுதிதஸலாகத்தால் நிஸ்சயத்வமும் ஫லித்ததென்கிறார் உபாயாந்ரெத்யாடியால் । கட்டளையிலே, புகாரத்திலென்கை அஸக்தனானவன், அஸக்தனான தானென்றபடி. செம்மையுடைய இத்யாடி । செம்மை, அர்ஜவம் । பணித்த, அருளிச்செய்த மெய்மைபுடைய, யாதார்த்தத்தையுடைய பெரு வார்த்தை, ஈரமஸலாகம் என்றபடி

(சா.ஸ்வ:) தோற்றுகிறதென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகிறது, விரோதியாதோ? எனவது ஫லிதார்த்தகயநமென்றருளிச்செய்கிறார் உபாயாந்ரெதி । கட்டளையிலே, புகாரத்திலே । அகிஷ்ணன் ஸமர்ப்பித்த ஫லத்தை ஸ்விகரிப்பனோ? என்கிற ஸங்க்ரஹாரணார்த்த -ஸ்வதந்ரகாருணிகேதி । மாக்ஷயிஷ்யாமி என்கிற வசந பமுதாதாகாமைக்காக - ஸர்வஸக்தியாய் இத்யாடி । செம்மை, இத்யாடி । செம்மை, அர்ஜவதையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த, ஸ்ரீரங்கநாயன் ஸ்வய் சொன்ன மெய்மை, யாதார்த்தத்தையுடைய பெரு வார்த்தை, ஹாவாக்யம் । பூஜனியவாக்யமாகையாலே என்றபடி

(சா.பு:) ஹயஸ்ய மாக்ஷயிஷ்யாமித்யுக்தௌ அஸத்யவசநத்வஸ்ய ஸயஸ்ய ஈ ஸாகாரணஸ்ய வித்யமானத்வாதித்யந்ர உபதேஸான்தரகண எவ ஸ்வரகணஹரஸ்ய ஹகவதி ஸமர்ப்பயிது ஸக்யத்வாது ஸமர்ப்பணே ஈ ஹகவதா ஹரஸ்ய ஸ்விகாராத்நேன ஈ ஸர்வபாபாவிமோசநஸ்ய பரிஜாதத்வாத்நஸ்ய ஈ “அப்யஹ் ஜீவிதம் ஜஹாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷணாம் । ந ஹ பரிஜாம் ஸங்க்ருத்ய ஹ்ரஹ்ணேஹ்யோ விஸேஷதஃ ॥ துயோ: பதேது பூதீவி ஸீரியேத்ஹிமவாந் ஸகலீ ஹவேது । ஸுஷ்ரேத்யோநிதி: க்ருஷ்ணே ந மோக்ஷம் வசோ ஹவேது॥” இத்யாடிஹிஸஸத்யபரிஜாத்வாஹகமாது, “ந ஈ தே நரகௌகஸ:” இதி நரகாஹாவஹகமாது நிர்ஹரத்வம், நிர்ஹயத்வம், நிஸ்ச்ஸயத்வாதிநாம் ஫லிதத்வாதுக்ரோக நிவ்ருத்திருபபந்நைவெத்யஹிபுரயந்நாஹ । உபாயாந்ரெத்யாடி । செம்மை இத்யாடி । “மித்ரஹவேன ஸம்பாஸம் ந த்யஜேயம் கதக்ஷண” இத்யுக்தபுகாரேணாஸ்திரதாபரித்யாஹர்பாஜநவதா ஸ்ரீரங்கநாயேன “ராமோ த்விநாஹி ஹாஸதே । அநூத நாக்ஷபூர்வம் மோ ந ஈ வக்ஷ்யே கதாசந ।” இத்யாடிபு ஸத்யபரிஜாதயா பரிஸித்நேன ஹகவதா ஸ்வநைவாக்ஷதயாஸத்யந்ரஸத்யஹூதாநிஸ்தேஸ்தவாக்யத்வாதித்யர்த்த: ।

(சா.ஸ:) ஫லிதமித்யாஹ । உபாயாந்ரெத்யாதிநா । செம்மை, அர்ஜவம் । பணித்த ஹாஸிதம் । மெய்மைப் பெரு வார்த்தை, ஸத்யதம ஹாவாக்யம் । எதாவதுபாடந஫லிதம் மா ஸுச இத்யஸ்யார்த்த நிஷ்க்ருஷ்ய தர்ஸயதி ।

(சா.தா.) ஆகையாலிங்கு உபாயேत्यादि । ஆகையால் ப்ரகரணபராமர்ஸ்த்தாலே, ப்ந்ருவாதி ஸோகத்திற் காட்டில் வேறுபட்ட உபாயதௌக்ரியாதிப்ரயுக்தஸோக: ஸித்திக்கையாலுமநத ஸோகநிவர்தனோபயுக்தமான நிர்ஹதாதிதன் ஸித்திக்கையாலுமெனகை உபாயவிஸேஷ, ஸரணாமதி: । இதினுடைய ஸ்ரவணபூர்வகானுஸ்தான முண்டானாலென்றபடி ஸ்ரவணமாத்ரத்தால் ஸர்வஸோக நிவர்த்திவாராதிநே அத: அநுஸ்தான வந்தாலென்கிறது உபாயானுபத்தியாப்தமென்கிற உண்மையால் ப்ராப்த்யநுபத்திதன் காட்டப்படுகிறது. நநு இதிற் உபாயான்தரதௌக்ரியதர்ஸநதிஸோகாவிஸ்டன் ப்ரப்த்யதிகாரியாய் தோற்ற க்வகித்திதனானவன் ப்ரப்த்யதிகாரிபென்று ஸோல்லக் கூடுமோ? என்று வாக்யைகதேஸ்த்தால் ஸித்திக்கிறார் இத்தாலே இत्यादि । பாலீ, இत्यादि । பாலீ பாபிஸ்தனே, ஸெம்பினால் நிர்மிதமான ஸ்ரீப்ரதிமையை, தமுவு, அலிதிதிபென்று யமஸ்தர் ஸோல்லுவதற்கஞ்சி நம்பனே, விஸ்வஸநியனே, வந்துன் திருவடியையடைந்தேனென்னும் வாக்யஸேஷத்தாலே ப்ரஹ்ரிககிறார்

(सा.प्र.) उत उपायान्तरदौष्कर्यादि निमित्तक एव शोकोऽत्र निवार्यत इत्याह । ஆதையாலிங்கு
 इत्यादिना । नन्वेवं सति प्रपदने शोकविशेषोऽधिकार इत्युक्तम् । तच्च भीत्यधिकारत्वबोधक प्रमाण
 संप्रदायाभ्यां विरुद्धयेतेत्यत्राविनाभावादनष्टनिवृत्त्युक्ताविष्टप्राप्तिन्यायाच्छोकोक्तौ भीत्युक्तिर्भीत्युक्तौ
 शोकोक्तिश्च सिद्धयेदेवेति । न विरोध इत्याह । இத்தாலே शोकेत्यादिना । பால் தழுவிவன
 इत्यादि । अत्यन्तं भोग्यतमां स्वभार्या परित्यज्य परदारापहारकस्य देहवियोगानन्तरं यमभटा गृहीत्वा

(சா.சं:) ஆகையால் இதி । ப்ரகரணபராமர்சன பந்ருவதாதிஜனததசாகாதிர்ரிதபாபாந்ரதௌக்ரியாதி ப்ரபுக்தசாகசிட்ரேதந்ரிவர்தநபபுக்தநிர்ஔ்வாதிசிட்ரேசு இத்யர்த: । தர்ஔ் சாக ஁வ ப்ரபத்யதிகார இதஔ் ஁லததம । ஁வசுதிருதேசுதததிகாரதபுதி: கிதமபிப்ரேத்யேத்யாசஜ்ஞ சாகபுத்யரவிநாபாவாதுபயத்ரப்யேகௌ- கிதரந்யௌபலகிகேதி சதூதாந்ரதமா஁ - இத்தா஁லே இத்யாதி । பாவித்யேந், பாபிஸு஁஁ம । திருவத்யபடந்தேந் இத்யந்வய: । தமுவு, இமாமாலிஜ்ஞ । ஁ந ஁மபுதிவதந்கஞ்சி, ஁வமூ஁கௌகே- துதிசுந் । நுத்ப஁னே, விசுவசநித! ।

மூ: - ஸீதனானவன் ஸ்ரபத்திக்கு ஹிகாரின்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்? கீழ் ஹிமதம் சி஢ித்யாதே நின்ற நிலையைப் பார்த்து ஸோகமும், மேல் ஹிமதத்துக்குப் ஸ்ரதி஢்நகங்களான ஸ்ர஢ல஢ிரோதிகளைப்பார்த்து ஢யமும் நடையாடுகிறதா஢ையாலே- முமுஷுவுக்கு ஹிநிநிவ்ர்த்தியிலும், இ஢்ராஸியிலும் ஒன்றைச் சொல்ல இரண்டும் ஢ருமாப்போலே ஹிகாரத்திலும் ஢யஸோகங்களில் ஒன்றைச் சொல்ல இரண்டும் சி஢ித்க்கும், ஹ்யந்தாகிஷ்நனுக்கு ஢ய-ஸோகங்களிரண்டும் ஢ிஞ்சியிருக்கும்.

(சா.஢ி) கீழ் ஹிமதாம்த்யா஢ி. ஸோக஢ீதிகளிரண்டும் ஹிகாரிக்குண்டா஢ையாலிதிலொன்றைச் சொல்லவே மற்றையது஢ும் ஹல஢ிதமாமென்னுபடி ஹிநா஢ூதங்களிலொன்றைச் சொன்ன஢ி஢தி஢ிரண்டும் சொன்னதாமென்றுமதுக்கு ஢்ராந்த்காட்டுகிறார் முமுஷுக்கு இ்த்யா஢ியால ஹிகாரத்திலும்- ஹிகார்சொல்லுமி஢த்திலுமென்கை ஹ்யந்தாகிஷ்நனுக்கு இ்த்யா஢ி. ஹகிஷ்ந்யமா஢து? ஹயான்தரராஹித்யம். இது ஹயான்தரானுஷானாத் ஸூர் தக்ஷத்னுககுமுண்ணு ஹ்யந்தாகிஷ்ந்யம் நாம? ஸர்஢ா ஹயான்தரராஹித்யம். த஢்ஷத்நத்஢ென்று ஸர்஢ஸித்க்கும் ஢ிஞ்சியிருக்கும், ஹயான்தர஢ித்நானாவனுக்கு ஹயான்தர் ஢ிஷ்ந஢ஹுலமாப் ஢ஹாயாஸஸா஢்ய மா஢ையால் சி஢ித்யாதோ஢ென்றும் ஸந்஢ேஹ்஢ரு஢ையால் ஸோக஢யங்கள் ஸா஢ிகமா஢ையால் ஹ்யமாப்ரிருக்கும் ஹ்ஷத்நுக்கு ஹயான்தராசி஢ி நிஷித்நமா஢ையால் ஢ரும் ஸோக஢ீதிகள் ஹிஷயித்திருக்குமென்றபடி ஢்ஷத்நாகிலும் ஢ில஢்஢ாஷ்மனாகில் ஸ்஢ா஢ில஢ிதகாலத்திலே ஸலசி஢ித்யைப் பற்ற ஹகிஷ்ந்யமும் ஸோக-஢ீதிகளுமி஢னுக்கு ஹிஷயித்நமாமென்கை மா ஸுத்: என்கிறதில் ஹ்ஷ஢நஸ்கத்஢்மம் ஸலித்க்குமென்கிறார்

(சா.ஸா:) ஹன், தே஢்ரீரு஢ைய திரு஢டிப்஢டந்தேன், திரு஢டிகளை ஸரணமா஢஢டைந்தேன் னென்கை ஒன்றைச் சொல்ல஢ிரண்டும் ஢ருமென்கைக்கு ஢்ராந்த்- முமுஷுவுக்கு இ்த்யா஢ி. ஸ்ஸார஢யமும் ஸோகமும் ஢க்தியோ஢ுத்யமா஢ையாலே ஸ்ரத்யஹிகாரமா஢ மாட்டுமோ? என்ன஢ருளிச் ஸெய்கிறார் ஹ்யந்தேதி. ஢ிஞ்சியிருக்கும், ஹிகமாப்ரிருக்குமென்றபடி ஹிஷயித்நஸோகமும் ஢யமும் ஸ்ரத்யஹிகாரமென்று கருத்தது ஹ்ஷ஢நஸ்கத்஢்மம் மா ஸுத்: என்கிற ஢ாக்யத்துக்கு ஸாருளுென்று சொல்லுகைக்கு ஢நியெது?

(சா.ஸ்ர:) ஹ்யந்தம் ஸ்ரஹ்த்ய தாஸ்ரமயீம் ஸ்ர஢ீஸாம் ஢்஢லந்தீ ஸ்ரீஸ்ரநிமா ஸர஢ாரஸராமஸா஢ிதாஸிஸி஢ ஸரிஷ்஢ேதி ஢஢ந்தீத்யதோ ஢ீதோ஢ஹமாஸ்ரிதாஸரித்யா஢ா஢்யந்தம் ஢ி஢ஸநீயஸ்ய த஢ ஢ரணீ ஢ிஷயஸ்ரா஢்யா஢்நி- ஢ூத்யோஸாயதயாஸ்ரித இதி தஸ்ய ஢ாதாயா ஹ்ய்: . ஹ஢ுஸயான்தரரஹிதேஸு ஢யஸோகயோர஢ிநா஢ா஢ா஢ு஢யோரஸி ஸ்ரத்யஹிகாரத்஢ா஢ஸிந் ஸ்லோகே ஸோகோ஢்ஹிகாரத்஢ேனோத் இ்த்யுத்஢ா ஸ்ர஢்நாந்தரே ஸ்஢ாஸி ஢ீதிரஹிகாரத்஢ே நோத்஢்யாஹ. ஹ்யந்தேத்யா஢ிநா. ஸுகரோஸாயே ஹ்ஷி஢ே த஢ுஷானேந நி஢்ரத்஢்ம்,-

(சா.ஸ:) நநு ஢஢்நா஢்஢ேதி ஢க்த்யுஸ஢ேஸ்தலே஢ி ஢ிஷ்ந஢ாஹுத்ய஢ஹாயாஸா஢ிநி஢ித்நகஸோக஢ீத்யோர஢்ஷயம் ஢ா஢ாத்நி஢ூத்யே மா ஸுத் இ்த்யநுத்ரேஹ த஢்஢ித்: கி஢஢ிஸ்ரேத்யநாஹ. ஹ்யந்தேதி. ஹஸ்ய ஢ில஢்஢ாஷ்மத்஢ேந ஸோக ஹ்யுத்நக: . ஹநுஸ்ஹிதேநாஸரா஢஢ூயஸ்த்஢ேந ஢ீதிரத்யுத்நகேதி ஢ிஞ்சியிருக்கும் இ்த்யுத்நம். ஹதஸ்த஢ஸநோ஢ேந நிஸ்ஸ்ஷயத்஢ா஢ிகரணாய இஹ மா ஸுத் இ்த்யுத்நரே஢ிதேத்ய஢ிஸாயேநாஹ.

மூ: - ஆகையால் இங்கு அதிசயிததஸோகாவிஃஸ்டுனான அஃகாரிவிஸேஸத்தூககு அநுஃகுணமான ஁பாயவிஸேஸத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ச்ஸயனுமாய், நிர்மரனுமாய், நிர்மயனுமாய், ஃஃஃமனாவ மாக்கித் தலைப்படுகிறது. இவ் அதிசயிததயத்ததைப பறற.

“அஞ்சின நீ என்னை அடையென்றார் வந்தார்” என்றும் சொன்னோம்.

(ஸா.தி:) ஆகையால் இங்கு இத்யாதி । அதிசயிததயீதியும் அஃகாரமெனனுமத்தை திருச்சின்ன மாலை ப்ரவ்ந்ஃத்திலே சொன்னோமென்சிறார் இவ் அதிசயிததனி । இவ்னிப்படி நிர்மரனாப் க்ருதக்யுனாகில் “தது கர்மஸமாஃரெத்” இத்யாதிஃகௌன்றெததை விஃத்சுகிறன் ? என்னவருளிச் செய்கிறார்.

(ஸா.ஸ்வா) என்னவதுவும் ஃலிதார்த்யகதநபரமெனற ஁பஸஃஃரிகுகிறார் ஆகையால் இதி । ஆகையால் ஒன்றைச் சொல்லவிரண்டும் ஃதிஃதிககைராவ இங்கு- ஃரமஸலாகததிலே யென்றபடி இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் ஃதிஃதிககுமாகாவ ஃரீதிமாஃத்ரததையும் வ்வஃதிஃதிகாரமாகச சொல்லவேண்டாவோ ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அஞ்சின இதி । சொன்னோம் இதி, திருச்சின்னமாலையிலே என்றபடி யதா, இப்படி அதிசயிததஸோகமும், அதிசயிததயமும் அஃகாரமாகில், அதிசயிததஸோகாவிஃஸ்ட்ஸ்வ “ஸரணம் வ்ரஜ” என்று சொல்லவேண்டாவோ ? மா ஃஸுஃ: என்று ஃஸோகஸாமான்யத்தையும் அஞ்சின நீயென்று ஃரீதிஸாமான்யத் தையும், சொல்லுகிறது வி்ரோஃதியாதோ ? என்கிற ஃஷ்டீமெப் பரிஃஃரிகுகிறார் ஆகையால் இத்யாதி வாக்யத்யத்தாலே ஆனாலும் “தது கர்ம ஃமாஃரெத்” என்று ப்ரப்ந்நனுக்கு கர்தவ்ய விஃதிபா நிறக நிர்மரத்வஃஃஸாதிஃகள் கூடுமோ ? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(ஸா.ப்ர:) ஁ஸத்வாதிசயஜ்ஞானாந்ரிஸ்ச்ஸயத்வம், ஃவஸ்ய க்ருதக்யுதநயா ஃபகவத்ஸகத்வானுஸந்நானாஃகாமி - து:ஃஸந்நானாஸஃஃவாந்ரிஃயத்வமெதேஃஸ்திரிஃஃஃஷ்ஸிஃ ஃதிஃத்யந்நாநி ஜேயம் । சொன்னோம், திருச்சின்ன மாலை இதி ஃந்ந்யே ।- “தருமன் விடத்தாம் தூது போனார் வந்தார் தரணி பொறாத்திண் பாரம் தவிர்த்தார் வந்தார், அருமறையின ஃடொருளனைத்தும் விரிததார் வந்தார் அஞ்சின நீயென்னையடையென்றார் வந்தார், தருமமெல்லாம் தாமாகி நிற்பார் வந்தார் தாமே நம் வினையனைத்தும் தவிர்ப்பார் வந்தார் பரமெனது நீ புலமடேலென்றார் வந்தார் பார்த்தனுக்குத் தேருர்ந்தார் வந்தார் தாமே” இத்யஸ்யா ஃகாநாயாமுக்தமித்யர்த்ய: । தருமன் இத்யாதி । ஃர்த்மபுத்ரஸ்ய ப்ரேஸாநாத் ஃவயமேவ தூததயா ஃகதஸ்ஸமாஃகத: தரணீ இத்யாதி । ஃரீமியதா ந பதேததா ததூராபஃஃர்தா ஃமாஃகத: । அருமறை இத்யாதி । ஃஸூஃமார்த்யானா் வேதானா் க்ருதஸ்தார்த்யப்ரகாஸகஸ்ஸமாஃகத: । அஞ்சின நீ இத்யாதி । அந்நதாபராஃதொபாயதூஷ்கர்யாதிநாஃதிஃரீதஸ்த்வ மா் ப்ரப்ந்நஸ்வேதி வ்ஃகதா ஃமாஃகத: । தருமமெல்லாம் இத்யாதி । ஃர்வவிஃத்ய்ரேயஸாஃதநம் ஃவயமேவ ஃரீத்வா ஃஸ்தித: ஃமாஃகத: । தாமேநம் இத்யாதி । ஃவயமேவாஸ்த்ஸ்ர்வபாபஃந்நதா ஃமாஃகத: । பரமெனது இத்யாதி । த்வத்ரக்ஷணஃரொ மமேவ த்வ மா ஃஸுஃ இதி வ்ஃகதா ஃமாஃகத: । பார்த்தனுக்கு இதி । பார்த்யஸ்ய ரத்யந்நதா ஃவயமேவ ஃமாஃகத இதி ஃகதார்த்ய: । நநு “தது கர்ம ஃமாஃரெத்” இதி ப்ரப்ந்நஸ்யாபி கர்தவ்யதயா கௌஷ்ணித் கர்மணா் விஃதானாத் । ப்ராஸ்த்ஃ கர்மவஸாஃதபராஃதஸஃஃவாஃஃ க்ருதக்யுதத்வம் நொபபஃத இதி ஃஃஃமநஸ்கத்வம் ந ஃஃஃவ்யதே

(ஸா.ஸம்) ஆகையால் இதி । சொன்னோம், திருச்சின்னமாலையில் இதி ஃஸேஸ: । தஃரீவ் நிஸ்ச்ஸயத்வாதிமத: கிம் நித்யாஃஃநுஸ்தானேத்யதாஃஃ ।

(सा.सं:) ॐपप इति । अक्रियावत्, अकरणवच्चेत् । पुनरप्येवमस्य विधिपारतन्त्र्यमध्यमवृत्त्योः प्रसक्तौ कथं हृष्टमनस्कतेत्यत्राह । अकैयान् इति ।

மூ: - இந்த ஹ்ஷ விவேகியுமாய் ஹேயமான ஶரீராடிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிவேதமிஷ்ரமாய் நடந்ததேயாகிலும், நிவேதமும் ஶோகநிவृத்தியும் பிந்நவிஷயங்களாகையாலே விरोधமில்லை. மா ஶுச: என்கிறதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் மோசனிய மாகைக்கு நியாமக மாகையாலே ப்ராரब्धகர்மத்திலும் ஶோகநிமித்தாஶமெல்லாம் கழிகையால் ஆர்त्य-திஸய முடையவனுக்கு அப்போதே மோக்ஷ சித்திக்கும்.

(சா.தி.) நிவேதரூபது ஖மும் நடக்கக் காண்கிறோமே? என்னவருளிச் செய்கிறார் இந்த ஹ்ஷமியாடியால் விவேகிக்கு ஶரீராதிஸंबन्धம் நிவேதஹேது । நிவேதம் வர்தமானஶரீரவிஷயம் ஶோக நிவृத்தி ஫லவிஷயம் ஸ்வஹேதுக்களாலிரண்டும் அநுவதிக்கததட்டிலை யென்கை மா ஶுச: என்கிறவிது, ஸர்வஶோகநிவृத்தி க்கு சூக் மாகையால் ப்ராரब्धகர்மத்திலும் ஶோகநிமித்தமானவெல்லா அஶமும் கழிகையால் ஆர்தப்ரபந்னுக்கு ப்ரபத்யவ்யவஹிதோத்ரகாலத்திலே தானே மோக்ஷசித்தி யில் சஸய மில்லையென்கிறார் மா ஶுச: என்கிற இत्याதி யால் । வர்தமானஶரீரஹேது வான ப்ராரब्धமிருக்க அப்போதேமோக்ஷம் கூடுமோ? என்ன இஶ்ரான்முக்ததாலேயத்தை உபபாதிக்கிறார்

(சா.ஸா:) தத்சூசிதஹ்ஷமும் கூடுமோ? விவேகியாய் ஹேயஶரீரத்தோடேயிருக்கிறவிவனுக்கு நிவேதம் நடையாடுகையாலே ஶோகநிவृத்தியும், நிவேதமும் பரஸ்பரவிருதமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இந்த ஹ்ஷமிதி । பிந்நேதி । ஜ்ந்மான்தரநரகாதிப்ரயுக்தஶோகநிவृத்திக்கும் அவிலம்பேன மோக்ஷப்ரதிபந்தகவர்தமானஶரீரப்ரயுக்தநிவேதத்துக்கும் பிந்நவிஷயதயா விरोधமில்லையென்று கருத்து இப்படி ஜ்ந்மான்தராதிப்ரயுக்தஶோகநிபேதமாகில் ஆர்தப்ரபத்யுச்சேத ப்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் மா ஶுச: என்கிற இதி । “பரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்” என்கிறபடியே ஜ்ந்மான்தரஹேதுவான ப்ராரब्ध்கழிந்தாலும் அப்யுபகதஇஸ் ஶரீராரம்பகப்ராரब्ध்கழியக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்.

(சா.ப்ர:) தத்யாஸ்ச ப்ரஹ்ஷஹேதுஶோகநிவृத்தி: விருதா ஸ்யாதித்யத்ர “எஶ ஸம்ப்ராடோஶ்மாச்ச்ஶரீராத் ஸமுத்யாய பரஶ்யோதிருபஸம்பத்ய” இत्याரம்ய “நோபஜனம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்” இत्याதிப்ரமாணேதேஹவியோக நிவர்த்ததயாஶவபோததஸ்ய நிவேதஸ்யோபாயதௌக்ரய்விరోதிபூயஸ்த்வ஫லவிலம்பாதிஜநிதஶோகஸ்ய நிவृத்தேஸ்ச விஷயபேதாந் விరోத இत्याஹ । இந்த ஹ்ஷமியாதிநா । நந்வேவ் பரந்யாஸான்தரமபி கிஞ்சித்காலம் வர்தமானாந் தேஹவத்யநுவூத்தநிவேதானாந் பரந்யாஸேஶதிகாரஸ்சேதத்யந்தமார்தானாந் பரந்யாஸான்தரக்ஷணே தேஹநிவृத்தி-காமானா பஸ்சாந்நிவேதஸூந்யதயா பரந்யாஸேஶதிகாரோ ந ஸ்யாதித்யத்ராஹ । மா ஶுச: என்கிற இत्याதி ।

(சா.ஸ:) கேசித்ப்ரபந்நா. “டொய்நிந்ந ஞானமும ”இत्याத்யுக்தநிவேதவந்தோ தூஸ்யந்தே । அத: கத்யம் தேஸாந் ஹ்ஷமநஸ்கத்வமியத்ராஹ । இந்த இதி । தேஹநுவூத்தாதிநிமித்தகோ நிவேத: । ஫லசித்தியாது நிஸ்ச்ஸயத்வாதிநிமித்தகாஶோகநிவृத்திரிதி பிந்நவிஷயதயா । நநு நிரூபபததயா அஸங்கோவேன மா ஶுச: இत्याக்யா ப்ராரब्धேஶபி ஶோகநிமித்தாஶோ நிவர்த்தேத்யத்ர ஆர்त्यதிஸயவத்யு தயேவேத்யாஹ । மா ஶுச: என்கிற இत्याதிநா । அப்போதே இत्याக்யா ப்ரஸக்தாந் ஶஶரீரமுக்திம் வாரயதி ।

மூ: - "மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்" இதுதிகளிற்படியே பராத்கர்த்தில் மேலுள்ளதெல்லாம் கழிந்து ஸரீராஸானத்திலே மோக்ஷமென்றிசையவேண்டியதால் இஸஸரீர்தன்னிலும் ஂயுஸ்ஸேமனிஸ்டமானபோது ப்ரபத்திவஸீகृत-ஸர்வஸ்க்திஸங்குல்தத்தாலே கழியக்குறையில்லையிறே-

“ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸேஸு ஸர்வஸ்வாராதி(கேஸுச) கர்மஸு ।

(ஸா.தீ.) மரணமானால் இதுதடியால் “தூஸ்தானாமபி ஜந்நூ நா தேஹாந்ர நிவாரிணி” இதுதி வசனங்குள ஂதிஸஹ்ஸாஹ்யங்குள ஂர்த்ப்ரபத்தியில ஂத்மஹநநதோஷ்வாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸ்விதி । ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸேஸு, ஸ்ருபுபதநாதிஸரீரான்த்ப்ராயஸ்சித்தேஸு ।

(ஸா.ஸ்வா.) மரணமானால் இதுதிநா । ஂர்த்ப்ரபத்திபால் ஸரீரத்யா஑த்தில் ஂத்மஹிஸநதோஷ ப்ரஸங்ஜியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸ்விதி । யதா ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸேஸு, ஸ்ருபுபதநாதிமரணான்த்ப்ராயஸ்சித்தேஸு ।

(ஸா.ப்ர:) தேஹவியோ஑ான்ரமேவ மோக்ஷப்ரத ஂபகாரக இத்யர்த: । “யஸ்ய தேஹாந்ரகூதே ஸோகோ தூஸ்தஸ ஂச்யதே । தூஸ்தானாமபி ஜந்நூநா தேஹாந்ரநிவாரிணி” இதுதி: ப்ரிரான் இதுதி: இதுதிஸஹ்ஸாத்: । நநு “ஂத்மநஸ்த்யா஑ிநாநாஸ்தி பதிதானாநா ததா க்ரியா: । ஂத்மநஸ்த்யா஑ிநா சைவ நிவர்தேதோதக க்ரியா: ॥ மஹாபாநகிநா சைவ ததா சைவஂத்மதாதிநாம் ।” இதுதிசூகதஂத்மஹத்யா஑ோஷ ஂர்த்ப்ரபத்தானாநாஸ்யதித்யத்ர “நிஸிதூபக்ஷண ஜேஹ்முத்கர்பே ச வசு஑நூதம் । ரஜஸ்வலாமுஹாஸ்வாத் ஸுராபாநஸம் விது: ॥” இதி பாதித்யஹேதுவனோவநஸ்ய நிஸிதூஸாமஂயகர்மகபக்ஷண ஸாமஂயஸ்ய “சூத்ராக விதூராஹ் ச லஸுந ப்ர஡குகுடம் । பலா஑்டு ஑ூஜனம் சைவ மத்யா ஜ஑்வா பநேத்ர: ॥” இதுதிசூகதஂக்ஷயவிஸேஸகர்மாக்ஹிகாரிவிஸேஸகர்த்ருக வுத்பிபூர்வத்யாவிஸேஸவிஸிஸ்டபக்ஷணவிஸேஸே ப்ரயவஸானவதோஷந்வனாவ஑தஂத்மஹநநஸாமஂயஸ்ய “கூதாத் ப்ராயம் விஸம் வஹி ஸஸ்த்ரமுதூந்நத ஜலம் । ஑ிரிதூக்ஷப்ரபாத வா யே கர்வந்தி நரா஑மா: ॥” இதுதிசூகதே க்ரோதாதிசாரிதே ஹநநவிஸேஸே ப்ரயவஸானஸ்ய ச ந்யஂயத்வஂ ஸாமஂயநிபேதஸ்ய ச “ய: க஡தோ மஹாபாபம் நர க்யூர்த் கதஸ்தந । நதஸ்ய நி஑்கூதிர்தூஸா ஸ்ருவஸ்பிபதநா஑ுதே ॥ ஂந்யேந ஸஹ ஸ஡்பகே ஑ோஜநே மையுநே கூதே । ப்ரவிஸேத் ஸ஑்ரதீபா஑்ரோ மூந்யுநா வா விஸுத்யதி ॥ ஂத்மதூக்ஷணம் வை ஸவமாத்மாநமேவ தூக்ஷிணா நோத்வா ஸுவர்஑ லோகம் யந்தி । வி஑்ணோ கர்ய ஸமு஑ிஸ்ய தேஹ்யா஑ோ யதா கூத । நதா வைகூ஑்ணமாஸாசூ மூக்தோ ஑வதி ஡ானவ ॥ தேவகர்யபரோ ஑ூத்வா ஸ்வதந் ய பரிந்யஜேத் । ஸ யாதி வி஑்ணு ஸஂயுஜ்யமபி பானககூத்ர: ॥ ஂர்தானாமாஸு ஑லதா ஸகூதேவ கூதா ஹஸு ॥” இதுதிதி஑ிவி஑ிஹிதஂத்மத்யா஑வ்யதிரிசுத விஸயதவஸ்ய ச “ந ஹிஸ்யாத்” இதி நிபேதஸ்ய சஂ஑்ரோமியஹிஸஂயதிரிசுத விஸயதவஸ்திஸுதேஸூ ரோபாதிசூத தேஹ்யா஑ ஂவ தோபாய நார்தானாமித்ய஑ிப்ரயந் ஜலாஸ்பிப்ரவேஸாதிநா “ஸ்வர்யதர்த் தபஸ்தப்த்வா ஸுமஹத் பூர்ண ஡ானஸ: । தீர்தாதிஸு த்யஜேதேஹ நைவ கலியு஑ோ ஑வேத் ॥” இதுதிதி஑ி. கலியு஑ோ நிபேதவதார்த்ப்ரபத்தே: கலியு஑ோ விஸிஸ்ய நிபேத஑஑ாவாதார்த்ப்ரபத்தஸ்யைவாத்ரஸுதகேஸு ஸ்ரேஸ்தமாஹ । ப்ராயஸ்சித்தவிஸேஸ்விதித்யாதிநா ।

(ஸா.ஸ.) மரணமானால் இதி । ஂநிஸ்டமானபோது இதுதிசூகதா ஂத்யூதிஸயஸஹ்ஸாத் ஂசுத: । ஂர்தி விஸேஸே ப்ரபத்திகரணே ஸதஸ்ஸரீரபதநா஑தஂத்மஹநநதோஷஸ்யாதித்யத்ராஹ । ப்ராயஸ்சித்தேதி । ஸ்ருபுபதநாதிஸரீரான்த-ப்ராயஸ்சித்தேஸு ஂத்ர

मूः - नात्महिंसनदोषोऽस्ति तथाऽऽर्थशरणागतौ ॥

दृप्तस्य तु यथाशास्त्रं चिरज्जीवितुमिच्छतः ।

प्राणरक्षणशास्त्रार्थलङ्घनं त्वपराधनम् ॥ ”

யோகிகள் யோகவிசேஷத்தாலே தேஹ்யாசம் பண்ணுமாப்போலே ஆர்த்தித்யய முடையவன்
 ப்ரபத்தியாலே தேஹ்யாசம் பண்ணுகைக்கு தீர்த்தப்ரவేశாடிகளில் போலே யுগவிசேஷநியமமில்லை.-

(சா.தி) : சர்வஸ்வாராதிர்மசு, சர்வஸ்வாரோ யாగவிசேஷ: । சரீரத்யாगावसानक सत्रात्मकद्वादशाहादिषु
 च । दृप्तस्य त्वित्यादि । प्राणरक्षणशास्त्रार्थ: = व्याधितस्य चिकित्सा, साहसनिवृत्त्यादि च । तस्य
 लङ्घनं = चिकित्सोपेक्षा, साहसप्रवृत्तिश्च । “सर्वत एवात्मान गोपायेत्” इत्यादि प्राणरक्षणशास्त्रम् ।
 यथाशास्त्रम् अपराधन, अपराधत्वं शास्त्रसिद्धमित्यर्थ: । ननु तीर्थप्रवेशादिकளில் போலே ப்ரபத்தியா
 தேஹ்யாசத்தில் யுगविशेषापेक्षையில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் யோகிகள் இத்யாடியால்.
 யோगेन தேஹ்யாசத்தில் யுगविशेषापेक्षையில்லாதா போலே இங்கும் காலविशेषनियமமில்லை என்கை
 நீர்த்தப்ரவేశாடிகளிற் போலே என்று வ்யதிरेकदृष्टान्तम् । இந்த ஆர்த்தப்ரபத்தனுக்கு தேஹ்யாசம்
 ஆத்மரक्षणமேயாகையால் தோஷமில்லை என்கிறார்

(சா.ஸ்வா:) : सर्वस्वाराख्ययागादिषु च नात्महिंसनदोषोऽस्ति तथा आर्तप्रपत्तावपि न दोष इति भावः ।
 एवं सति प्रपन्नमात्रे नात्महिंसनदोषस्यादित्यत्राह । दृप्तस्य त्विति । प्राणरक्षणशास्त्रार्थलङ्घनं,
 चिकित्साद्यतिप्रमादिकमपराध इत्यर्थः । ஆனாலும் கலியுगத்திலே தீர்த்தப்ரவేశாடிகள் நிபிद्धமாகை
 யாலே கூடாதாப்போலே ஆர்த்தப்ரபத்தியா தேஹ்யாச கலிகாலத்திலே கூடுமோ? என்னவருளிச்
 செய்கிறார் யோகிகள் இதி । தீர்த்தப்ரவేశாடிகளில் போலே இதி வ்யதிरेकदृष्टान्तम् । யோகிகளுடைய
 தேஹ்யாசமாத்மரक्षणமாகையால் தோஷமல்லாமையாலே அனுமதமானாலும் ஆர்த்தப்ரபத்திக்கு அது
 கூடுமோ?

(சா.ச:) : “यः कामतो नरः पापं महत्कुर्यात्कथञ्चन । न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा भृग्वग्निपतनादृते ॥
 अन्तेन सह सम्पर्के भोजने मैथुने कृते । प्रविशेत्सम्प्रदीप्राग्नौ मृत्युना सा विशुद्ध्यति । स्तेनः
 प्रकीर्णकेशोऽसे मुसलमादाय राजानं गत्वा कर्मा चक्षीत । तेनैनं हन्याद् वधे मोक्ष” इत्यादीनि
 द्रष्टव्यानि । सर्वस्वारः “शुनकर्णस्तोमेन मरणकामो यजेत । यः कामयेतानामयतस्स्वर्गं लोकं यामि”
 इति । “ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सम्यक्प्राणान् परित्यजेत् । ये वै तन्वां विसृजन्ति धीराः । ते
 जनासोऽमृतत्वं भजन्ते” इत्यादिमानसिद्धेषु यथा आत्महननदोषो नास्ति । तथेहापीति भावः ।
 अत्रापि प्रमाणं “आर्तानामाशुफलदा सकृदेव कृता ह्यसौ” इत्यादि । तथा दृष्टापि महापुरुषार्थलिप्सा
 या । “सर्वतैवात्मान गोपायेत्” इति शास्त्रमुल्लङ्घ्यापि जलवह्न्यादिना प्राणत्यागी किं बाधकमित्यत्राह ।
 दृप्तस्य त्वित्यादि । यथाशास्त्रं, भगवदाज्ञामनतिलङ्घ्यैव । अपराधनं, भगवदाज्ञाव्यतिवर्तनात्
 प्रत्यवायस्स्यादेव । आर्तस्य तु चिरं जिजीविषाविरहात् “अत्यन्तभक्तियुक्तानाम्” इति शास्त्रीयमर्यादया
 एव व्यवस्थापनान्न, प्रत्यवाय इति भावः । ननु यथा तीर्थप्रवेशादिकं युगविशेषनियतं तथा
 आर्तप्रपत्तिरपि किं न स्यादित्यत्राह । योगிகள் इति । आत्मरक्षणत्वाच्चात्यर्था देहत्यागो न दोषावह
 इत्याह ।

மூ: - இவ் ஆர்த்ரபரந்னேயெல்லாரிலும் கடுக ஆத்மரக்ஷண் பண்ணுகிறவன். இப்படி ஆர்தன், துமன். என்கிற பிரிவும் இவனுக்குப் பிறந்த ஸோகத்தில் வேஷம்மடியாகச் சொல்லுகிற தத்தனை, ஒருவனுக்கு ஸோகமில்லாமையன்று. ஜன்மான்ராதிமாத்ர ஸோகநிமித்தமாய் ஏதேனுமொருநான் மோக்ஷபெறுவோமென்று தேறியிருக்குமவன் இங்கு துமன். அல்லது உத்குஃஜநாவமானாதிஹேதுவான் கர்வஹமான அநாத்மகுணத்தையுடையவனல்லன். இம் ஸரீரத்தில் சதுர்முகேஷ்வர்ய் பெற்றாலும் இது பரிபூர்ணகவதநுபவவிரோதியானபடியாலே இவ் வர்த்மான்தேஹஸம்பந்முங்கூட மஹாநிபோலே துஸ்ஸஹமாய்

(ஸா.தி.) இவ் ஆர்த்ரபரந்னன் இத்யாதி । அநிஃபரிஹாரமிதே ரக்ஷண் । ஜீவநேஃசுஃககு மரணபரிஹார ரக்ஷண் । இவ் ஆர்த்னுக்கு தேஹஸம்பந்மநிஃபரிஹாரமாகையால் தந்நிவ்ருத்தி ரக்ஷண் । ஆகையாலது ஸாஸ்த்ரார்ய்மென்றபடி ஆர்த் - துமஸ்ஷவ்த்தில் ஆபாதார்ய்ந்நித்யாவரும் ஐமத்தை நிஸாகரிக்கிறார். இப்படி ஆர்தன் இத்யாதி । ஆர்த்ருமஸ்ஷவ்ங்களில் விவக்ஷித்ததை வெளிபிடுகிறார் ஜன்மான்ராதித்யாதி । மாத்ரஸ்ஷவ்த்தால் இஃ ஜன்ம ஸோகநிமித்தமன்றென்கிறது தேறியிருக்குமவனென்று துமஸ்ஷவ்ார்ய்ம் காட்டப்பட்டது இம் ஸரீரத்தில் இத்யாதி । இம் ஸரீரஸ்திதிவெல்லைமென்கை

(ஸா.ஸ்வா:) ஆர்த்ரபரந்நியில் ஆத்மரக்ஷணஹேதுவாகையாலே தோஷவஹையன்றென்னில் பரபரந்நிமாத்ர மோக்ஷஸாதனதயா ஆத்மரக்ஷணஹேதுவானாலும் உத்ரரக்ஷணத்திலே மரணஹேதுவான் ஆர்த்ரபரந்நி துஹையாகாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவ் ஆர்த்ரபரந்நே இதி । இப்படி ஆர்த்ரபரந்நென்றும், துமபரபரந்நென்றும் பிரிவு கூடுமோ? துமனாவது கர்வின்னன்றோ? ஆகையாலவனுக்கு ஸோகமில்லாமையாலே அதிகாரமேயில்லையே? என்னவருளிச் செய்திறார் இப்படி இதி வாக்யதூயத்தாலே உத்குஃஜநாவமானஹேதுகர்வான் துமனென்றும், ஃஷ்வர்ய்காமனாவான் ஆர்த்நென்றும், “ஆர்த் ஜிஜ்ஞாஸு:” இத்யாதௌ ப்ரயுக்தமாகையாலிங்கு ஸோகதாரதம்யத்தாலே விபாகமெங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஜன்மான்ராதித்யாதிவாக்யதூயத்தாலே

(ஸா.ப்ர:) நநு கர்வீதஸ்ய கில துமஸ்த்வம்? தஸ்ய ஸோகயோகாத் ப்ரதி மா ஸுச இதி வக்துமயுக்தம் । கிசு ஐஃஷ்வர்ய்காமே ஆர்த்ஸவ்ஸ்ய, கர்வீதே துமஸவ்ஸ்ய ச “ஆர்த் ஜிஜ்ஞாஸுர்த்ரார்த்ரீ । ஹ்ஸு துஹிதி, துமோ தர்மமதிசுராமதி, தர்மாதிக்ரமே ஸுது புநர்நரக” இத்யாதிஸு ப்ரயோகாத்ரயோஸ்ஸர்வபாபவிமோக்ஷித: ப்ரமாணவிருஃத்யத்ர, “யஸ்ய தேஹான்ரகூதே ஸோகோ தும: ச உச்யதே । யஸ்து ப்ராரவ்ஹ தேஃஃபி ஸோசத்யார்த்ஸ்ஸ உச்யதே ॥” இத்யுக்தார்த்ருமயோரேவாத்ரவிதரதி தயோஸ்ஸவ்ரூபம் பதந் கர்வீத - ப்ரயோஜநான்ரபரயோரத்ர ப்ரஸஜ்ஜ இத்யுக்தவா ப்ரயோஜநான்ராத்ரஹர்ந்யாஸப்ரகரணே க்ருசிட்ர்த்ரஹேதேஃபி மோக்ஷார்ய்ரபரந்நிப்ரகரணே சர்வத்ர ஸ்வோக்தாவேவார்த்ருமோ ஸ்வீகார்யௌ இத்யபிப்ரயந்நாஹ - இப்படி ஆர்தன் இத்யாதி ।

(ஸா.ஸ:) இவ் இதி । ஆர்த்ஸ தேஹஸம்பந் எவ அநிஃபரதம் இதி தந்நிவ்ருத்ரதர்மரக்ஷணதேவதி ஹவ. । அயமார்த்ருமவிபாகஸ்ஸோக வேஷம்யுக்த எஹ, நநு துமே ஸோகாஹவகூத: । தேந த்ருஷயேஃபி மா ஸுச இதி ந நிர்த்ரகமத்யபிப்ராயேநாஹ । இப்படி இதி । ஆர்த்: “அர்த் ஜிஜ்ஞாஸு:” இத்யுக்ரத. । துமோ கர்வீத இதி ஐமநிராஸாய ததுபயஸ்வரூபமாஹ । ஜன்மான்ரேதி ।

மூ: - “உடலுமுயிருமங்கவொட்டு” என்னும்படி **प्रपत्यनुष्ठानानन्तरं क्षणमात्रविलम्बक्षम**னல்லாதவன் **आर्तप्रपन्न**ன். அல்லது “**आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी**” என்கிறவிடத்தில் சொல்லப் பட்டவனல்லன். “**आर्तो वा यदि वा दृप्तः**” என்கிறவிடம் **अतिवाद**மென்பார்க்கும் இங்கு இவ் அর্থஸ்திதியில் **विवाद**பண்ணவொண்ணாது. **उपायानुष्ठान**த்துக்குப் பின்பு **फल**மாகையாலும், இது **उपदेश**வேலையாகையாலும், இவ் **आर्त**ன் திறத்திலும், “**मोक्षयिष्यामि**” என்று **भविष्यन्निर्देश**த்துக்குக் குறையில்லை.

(சா.பி:) உடலுமுயிருமங்கவொட்டு, **देह**மும் **देह**த்தை **आश्रय**த்திருக்கிற **प्राण**னும்பிட்டு **गो**தே மங்க, **न**சிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்கை “**आर्तो वा यदि वा दृप्तः परेषां शरणागतः । अरिः प्राणान् परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मना ॥**” என்றவிடத்தில் **दृप्त**னிடத்தில் **लोका**சுதூர_{क्ष}ண_ोகி_त **अतिवाद**மெனடார்க்குமிந்த **दृप्त**விஷயத்தில் **मोक्ष**ரூப_{रक्ष}ணத்தில் **विप्रतिपत्ति**யில்லையென்கிறார் **आर्तो वेत्या**டியால் இனி **आर्त**விஷயத்தில் **तत्क्षण**த்தில் **मोक्ष**மாகையால் **मोक्षयिष्यामि** என்று **भविष्यन्निर्देश**கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் **उपायानुष्ठान**த்துக்கு **इत्यादि** । **उपदेश**ானந்த_{रमुपायानुष्ठान}, **तदनन्तरं** **मोक्ष**மாகையால் **उपदेश**ாப_{क्ष}யா **वा**, **उपायानुष्ठान**ாப_{क्ष}யா **वा लुट**பயோ_गகூடுமென்று கருத்து.

(சா.ஸ்வ:) உடலும் இதி । உடலும், **शरीर**மும். உயிரும **तदाश्रित**பிராணனும் மங்கவொட்டு. **न**சிக்குவேண்டுமென்கை “**आर्तो वा यदि वा दृप्तः । सरक्ष्यश्शरणागतः ॥**” **इत्यादौ** **दृप्त**னுக்கு **गर्वित**த்வேன **रक्षण**கூடாது ஆகையால் **सरक्ष्यः** என்கிறது **अतिवाद**மன்றோ? என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். இப்படி **आर्तो वा यदि वा दृप्तः** என்கிற **वचन**மதிவா_दமானால் **तदानुगुण्येन**இங்கும் **दृप्त**பிரப_{न्न}னுக்கு **रक्ष्य**தையிலையென்ன வேண்டாலோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் **आर्तो वेति** । இங்கு **इति** । **आर्तो वा** **इत्यादौ** **दृप्त**பத **गर्वित**பரமாகையாலே **अतिवाद**மானாலும் இங்கு **जन्मान्तरासहिष्णु**தயா **एतद्देहाभ्युपगन्तृ**ப_{दृप्त}பிரப_{न्न}னுக்கு **गर्व**ரூப_{पानात्म}கு_णமில்லாமையாலே **रक्ष्य**தையில் **विवाद**மில்லையென்று கருத்து ஆனாலு_{मि}ச் **चरम**சுலோக_{मार्त}விஷயமு_{मा}மென்று சொன்னது கூடுமோ? அவனுக்கு **तत्क्षण**த்திலே **मोक्ष**மாகையாலே **मोक्षयिष्यामि** என்று **भविष्यन्निर्देश** கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் **उपायेति** । இரண்டு அதிகாரி_{विषय}த்திலும் **जन्मान्तर**த்தைக் கழித்து **भरस्वी**கார_दண்ணின **ईश्वर**ன்.

(சா.பி:) உடலுமுயிரு மங்கவொட்டென்னும்படி **शरीरं प्राणश्च यथा मां परित्यज्येयुस्तथाऽनुजां कर्तुमर्हसीति श्रीशठकोपैरुक्तप्रकारेणेत्यर्थः । नन्वेवमप्यार्तानामप्यत्र विवक्षितत्वे तत्क्षण एव तेषां मुक्तेर्मोक्षयिष्यामीति भविष्यन्निर्देशोऽनुपपन्न इत्यत्रोत्तर वदन्नार्तदृप्ततारतम्यनियामकमप्याह । उपायानुष्ठानத்துக்கு** **इत्यादिना । ननु प्रपन्नानामप्यवश्यं प्रारब्धभोगस्यादित्युक्तेर्भाष्यकारैश्च प्रपत्यनन्तरमपि-**

(சா.ச:) உடலுமுயிரும, **देह**ஸ்த_{दाश्रितः} **प्राण**श्च । மங்கவொட்டு, **यथा** **अचिरा**ந்_{श्यन्ति} **तथा** **कुरुष्वे**த்ய_{र्थः} । **आर्त** इव **दृप्तो** **न** **रक्ष्य** इति **रक्षण**பிரகார_{स्य} **आर्तो** **वेत्यत्र** **तदुभय**சா_{धारण्य}த்_{श्रवण}-**मति**வா_द इति **परे** । **तदनुद्य** **परिहरति** । **आर्तो** **वेति** । **आर्ते** **तदैव** **रक्षणम्** । **दृप्ते** **तु** **स्वसङ्कल्प**க_{नृ}ப_{मा}ய_{ुर}வ_{सान} इति **मर्यादा**பி_{भ्रा}யே_{णैव} **रक्षितव्य** इत्यु_{क्तेर्}நி_{ति}வா_दன_{ेत्य}பி_{भ्रे}த_{्य} **अर्थ**ஸ்தி_{ति}யில் **इत्यु**கி_{तः} । **तदा**ப_लவ_{त्या}ர்த_े **कुतो** **भविष्यन्निर्देशो**ப_पत्ति_{रित्य}த்_{राह} । **उपायेति** ।

(सा.सं.) आर्तिदृष्टयोर्व्यतिरेकः किं न स्यादिति शङ्कां तन्मूलदर्शनेन वारयति । ॐ इति । प्रारब्धानुभवानन्तरमेव मोक्षपरवचनेषु सत्सु कथमार्तस्य सद्यो मोक्ष इत्यत्राह । प्रारब्धेति । आयुश्शेषविषयशोकमभिप्रेत्य आर्ते मा शुच इत्युक्तिर्यतः अतस्तेषामत्र निरवकाशतेत्यर्थः । दृष्टे माशुच इत्यस्य स्वाभिप्रेते अर्थे गद्यसंवादं दर्शयति, दृष्टेति । अत्र माशुच इत्ययं शब्दसामर्थ्यादुपायानुष्ठानपूर्वापरमध्यदशासु

மூ: - ஆகையால் உபாயானுष्ठானத்தால் பூர்வபரமத்யதசைகளைப்பற்ற சம்பாவதமான ஸோக மெல்லாமிங்கே கழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனெயென்னில்? அதிகாரவிஸேஸத்தையும், உபாயவிஸேஸத்தையும், உதரகூத்யவிஸேஸத்தையும், பரிபூர்ணகை஑ூர்யபர்யந்தபலஸித்தியையும் பற்ற பலபடியாக ஸோகம் சம்பாவதம் ! அதில் அநுஸிக்கப்புகிற ஸரணாகதிதர்ம ஜாதிவர்ட்ணாஸ்ரமாதிவிஸேஸ நியதமல்லாமையாலே ப்ராப்யஹித்யும், ப்ராபக விஸ்வாஸமும், ஆகிஸ்யஜ்ஞானாதி களுமுண்டான போதொருவர்க்கும் நாமிதுக்கு அதிகாரிகளல்லோமென்று ஸோகிக்க வேண்டா. இவ் உபாய விஸேஸம் ஸபரிகரமாக ஑்ணகாலஸாத்யமாய், ஸுகரமாய்,

(ஸா.தீ.) இனி ஸர்வஸோகங்களைன்றத்தை விவரிக்கிறார் ஆகையால் உபாயேத்யாதி । தசைகளைப்பற்றி, தசைகளிலென்றபடி சபவிக்குமவற்றை விவரிக்கிறார் எங்ஙனெயென்னில் இத்யாதித்யால் அதிகாரவிஸேஸத்தையும். இது பூர்வதசையிலுண்டானது உபாயவிஸேஸத்தையும், மத்யமதசையில் இது உதரகூத்யேத்யாதி அபரதசையிலுள்ளவை இவற்றில் அதிகாரவிஸேஸத்தைப்பற்ற சம்பாவதமான ஸோகநிவூத்திடைக் காட்டுகிறார் அதில் அநுஸிக்க இத்யாதித்யால் இது உபாயத்தில் அதிகாரஜ்ஞானத்தால் வரும் ஸோகநிவூத்தி । இனி உபாய ஸாத்ய-ஸித்திபேதத்தாலே த்வித்யமானகையால் முந்தூர ஸாத்யாபாயவிஸேஸவிஸயஸோகநிவூத்தியைக் காட்டுகிறார் இவ் உபாயவிஸேஸம்த்யாதித்யால்

(ஸா.ஸ்வா.) இஃபாபத்தியென்னில் மா ஸூத: என்கிறவிடத்திலே அதிகாராஸித்தி ஸொன்னது. விரோதித்யாதோ? துத்திபூர்வதராய ப்ரஸக்தமாகில் தந்ரிமத்தநரகாதிஸஜ்ஞாதிநஸோகமிருக்கையாலே ஹ்மநஸக்தத்வ தான் கூடுமோ? இத்யாதிஸஜ்ஞையிலருளிச் ஸெய்கிறார் பூர்வபரேதி । பூர்வபரமத்யதசைகளில் ஸோகம் சம்பாவதமாகில் தந்ரிவூத்திபரமென்னலாவது? முன்று தசைகளிலே நானாவிதமாக ஸோகஸம்பாவநையுண்டோ? எனறு ஸஜ்ஞிதது தத்ப்ரஸக்த்யுபபாதநபுரஸுர தஸதா ஸோகநிவூத்தியை உபபாதிக்கிறார் எங்ஙனெயென்னில் இத்யாதிநா । அதிகாரவிஸேஸத்தையும் இதி । பூர்வதசையிலுள்ள ஸோகம், உபாயவிஸேஸத்தையும் மத்யதசையிலே வந்த ஸோகம், உதரகூத்யத்தையும் இத்யாதிநா உதரதசையில் ப்ரஸக்தஸோகமென்று கருத்து இதில் அதிகாரத்தைப்பற்ற ப்ரஸக்தஸோகநிவூத்தியைக்காட்டுகிறார் அதில் இதி । உபாயபரிஜ்ஞானத்தால் பற்ற ஸோகநிவூத்தியிது இனி ஸாத்யாபாயத்தைப்பற்ற சம்பாவதஸோகநிவூத்தியைக் காட்டுகிறார் இவ் உபாயவிஸேஸமதி । இதுவும் உபாயவிஸேஸபரிஜ்ஞானத்தாலே வந்த ஸோகநிவூத்தி । இனி ஸித்தாபாயத்தைப்பற்ற

(ஸா.ப்ர.) ஆகையால் இத்யாதிநா । உபாயாந்தராதிகாராஹித்யஜந்யஸஸோக உபாயானுष्ठானாத பூர்வபாவிஸோக: அதிந்ரிகாலஸாத்யத்வகூ஑்ருநிவர்தநீயத்வாதிஜநிதஸஸோக: மத்யபாவிஸோக:, ஆஜ்ஞாஜாகை஑ூர்யாதிவகைத்ய-ஸஜ்ஞாஜநிதாபாயவகைத்யஸஜ்ஞானிமித்தகஸஸோகா அநந்தரபாவிஸோக இத்யத் ।

(ஸா.ஸ:) பலபடியாக இத்யநென விவதிதான அதிகாராதிப்வைகைபுரஸுரை஑ப்யவாந்தரஸோகபேததந்ரிவர்தந ப்ரகாரபேதான் மா ஸூத இத்யஸ்ய ததந்ரிவூத்த்யத்ரகதா த க்ரமென விஸித்ய தர்ஸயதி । அதில் இத்யாதிநா । ப்ராப்யஸத்யாதி தஸவிஸேஸாவிஸித்தநானுபவபரிவாஹவை஑ூர்யபர । ப்ராபகஸத்யாதிஸித்தஸாத்யாபாயத்யபர. । தந்ர வாஸ்த்யாதிமானு ஸமர்தகாரணிகஸத்யாபமநயா யா஑்ஸயா ஸ்வபரஸமர்ப்ணாய உபாயாந்தரஸ்தானே அவதிஸ்த்யேவேதி ரூபஸித்தாபாயே மஹாவிஸ்வாஸ, இதம் பரஸமர்ப்ணம் நிக்ரஹேததமபி ஸகரூபம் கृத்வா உபாயாந்தரஸ்தானே அவஸ்தாபயத்யேவேதி ரூபஸாத்யாபாயே மஹாவிஸ்வாஸ: । இவ் உபாயவிஸேஸம்த்யாரப்ய

மூ: - आवृत्तिनिरपेक्षमाय, उपायान्तरव्यवधानम्, दुष्करपरिकरान्तरम् முன்னறிக்கே இருப்பதாய், கோலின காலத்திலே அபேகிதபலங்களெல்லாவற்றையும் தருவதாயிருக்கையால் ஆகிஷ்ணயமும், பலவிலம்பயமுமுடையவனுக்கு சபரிகரமாக சிரகாலானுவர்தனியமாய், அத்யந்தாவஹிதருக்கும் க்ஷூசாஹ்யமாய், ததாவிதபரிகரான்தரஸாபேகமுமாய், பலவிலம்பமுமுடைய தான உபாயான்தரத்திலே அலைய வேண்டுகிறதோவென்று ஸோகிக்க வேண்டா. இப்படி லஹூபாயமாத்தரத்தாலே வஸீகார்யனாய், பலபரதான பண்ண விருக்கிற ஸரண்யன் ஸர்வஸுலபனாய், விஸ்வஸனியதமனாய், பரமகாரணிகனாய், நிரஹ்ஸுவாதந்யனாயிருக்கையால் ஸிட்ஹோபாயத்தைப் பற்ற ஸோகிக்கவேண்டா. இவ் உபாயானுஸ்தானத்துக்குப் பின்பு ஸாஸ்தானுசைகனாலே பண்ணும் ஸத்கர்மங்களெல்லாம் இப் ப்ரபுத்திக்கு அங்மல்லாமையாலே அவற்றுக்கு ஸேகாலாதிவையுத்தராலே சில வைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸனத்துக்குப் போலிதுக்கு பரிகரவைகல்ய பிறக்கிறதோவென்று ஸோகிக்க வேண்டா. ப்ரகவத்கைஹ்யாதிதருக்கு அநஹ்நைய யுண்டாக்கும் பூஹிபர்வமஹாபாபகவதாபகாராதிதருளை வினைவித்து ஢யபட போலேயாக்கவல்ல ப்ரார஢பலமான பாபவிஸேஷத்துக்கு அஹ்ஸி ப்ரதமப்ரபுத்திகாலத்திலேயாதல், பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ரபுத்தி பண்ணியாதல் நிரபரா஢மான உதரகூத்யத்தை அபேகித்தாலே மேல் அபரா஢ப்ரஸங்கத்தையும் பற்ற ஸோகிக்க வேண்டா. இப்படி நிரபரா஢மான உதரகூத்யத்தை அபேகியாதார்க்கும் மேல் பூஹிபர்வபரா஢ வந்தாலும்.-

(சா.தீ.) இதுவும் உபாயஸானத்தாலே வரும் ஸோகநிவூதி । कृच्छ्र, प्रयासम् । सिद्धोपायविषय-
ஸோகநிவூதியைக் காட்டுகிறார் இப்படி லஹூபாயேத்யாதிபால் அவஸீகூதனாகில் ரஹ்யானென்கிற ஸோகமனுஸ்தானத்தால் நிவூதமாம் ஸுலப்யாதிஸு(ஸு)ஹீனனாகில் ரஹ்யானென்கிற ஸோக ஢ிவிதம் । இவ் உதரகூத்யங்கள் ப்ரபுத்திமாமோ? ஂன்றும் அபரா஢மிஸ்தமாய் பல ப்ரதிப஢்மமாகிறதோ? ஂன்றும் அதின் ப்ரதமத்தின நிவூதியைக்காட்டுகிறார் இவ் உபாயானுஸ்தானேத்யாதிபால் இது உபாயஸானத் தால் கழியும் அபரா஢மிஸ்ததயா வரும் ஸோக அபரா஢ வாராதே ப்ரஹரித்தாகில், ப்ராஸமாகில் தந்நிவூதிப்ரகாரங்களாலே, யாதல் நிவூதமாமென்கிறார் ப்ரகவத்கைஹ்யேத்யாதிபால் இஸ் ஸோகங்களும் அனுஸ்தானத்தால் கழிபுமவை ப்ராஸமான அபரா஢த்தின நிவூதிப்ரகாரங்களைக் காட்டுகிறார் இப்படி நிரபரா஢மான இத்யாதிபால்.

(சா.ஸா.) सम्भावितशोकनिवृत्तियைக காட்டுகிறார் இப்படி லஹூபாயேதி । वशीकार्येनன்றாகில் ரஹ்யானென்கிற ஸோகமனுஸ்தானத்தாலே நிவூதம் । அஸ்ரான நம்மை ரஹ்யானென்கிற ஸோக மாமித்யதாபிப்ரேதஸுலப்யாதிஸுபவ஢ிஷயோபாயபரிஸானநிவூத்யமென்று கருதது இனி அனுஸ்தான஢ுஸ்திரில் அங்வைகல்யப்ரயுக்தஸோகநிவூதியைக் காட்டுகிறார் இவ் உபாயானுஸ்தானத்துக்கு இதி । இது உபாய பரிஸானா஢ீனஸோகநிவூதி ஂன்று கருத்து இனி உதரகூத்யத்தைப் பற்றவரும் ஸோகநிவூதியைக் காட்டுகிறார் ப்ரகவத்கைஹ்யாதிதருக்கு இதி । இந்த ஸோகநிவூதி உபாயவிஸேஷானுஸ்தானகூதீ ஂன்று கருத்து பாபாஸ்மகபாபநிவூத்ய்முபாயானுஸ்தானமில்லாத அதிகாரிவிஸயத்தில் உதரகூத்யத்தைப்பற்ற வரும் ஸோகநிவூதியைக் காட்டுகிறார் இப்படி இதி । இது ஸானானுஸ்தானோபயகூதஸோகநிவூதி ஂன்று கருத்து.

(சா.ஸ:) सिद्धोपायத்தைப்பற்ற இத்யந்தேன मध्यदशासम्भावितशोकनिवृत्तिप्रकार उक्तः ।

(சா.ஸ்வா.) இனி ஆர்த்நபபந்னுக்கு அசாபாரணசோகநிவ்ருதியைக் காட்டுகிறார் ஆர்த்நி । இதுவும் அநுபநகருதையான உதரகாலநிசோகநிவ்ருதி ஂன்று கருத்து தூபநபந்னுக்கு உபாயத்தைப்பற்ற உதரகாலநிதூபூருதியானவீகருயசங்காபநிதசோகநிவ்ருதியைக் காட்டுகிறார் கருயோப முதலான இதுவும் ங்நானுபந-உபயகருதசோகநிவ்ருதி ஂன்று கருத்து இனி ஑லத்தைப்பற்ற ங்ந்நான்தராதீத சோகநிவ்ருதியைக் காட்டுகிறார் இய் ங்ரீரான்தரமிதி । இதுவும் அநுபநாதீநிதரகால-சம்பாவிதசோகநிவ்ருதி ஂன்று கருத்து இனி ஑லத்தைப் பற்ற விதம்பசங்காபருயுதசோகநிவ்ருதியைக் காட்டுகிறார் அநருயபருயாபநான இதி । இதுவும் அநுபநவிசோபாதீநிசோகநிவ்ருதி ஂன்று கருத்து இப்படி அநெகசம்பாவிதசோகநிவ்ருதிபர் மா ங்ருவ: ஂன்கிற வாகுயமென்று சொன்னது கருமோ?

மூ: - இப்படி சர்வப்காரஸோகஹேதுக்களும் கழியும்படியெனக்கு அநு஑்ரஹவிஸ்யஹூதனான நீ இனி ஸோகிக்கையாவது? முன்பு நி஑்ரஹவிஸ்யஹூதனாய், நின்ற ஢சூயில் ஸோகியாதாப்போலே அநிபுணகூத்யமாய், இவ் ஸபாயவிஸேபவீலக்ஷணத்தூக்கும், ரக்ஷணஹர மேறிட்டுக் கொள்ளுகிற ஸி஢்஢ோபாயஹூதனான என் ப்ரஹாவத்தூக்கும், என் பக்கலிலே ஸர்வஹர்ந்யாஸ் பண்ணி கூதகூத்யனாகிற ஁ன்றிலைக்கும் தகூதியன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஃரமஸ்லோகத்தில் ஸாரதமமான “மா ஸூ:” என்கிற ஃரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தைத் தங்ஙகள் ஃரம஢சூயிலே ஂாஃார்யங்கள் ஸஃஃிஷ்யகூக்கு ஸபேஷிப்பார்கள்.

(ஸா.஢ீ.) இனி நீ இட்டோது ஸோகிக்கைமுன்பு ஸோகியாதாப்போலே அநுஃதிகூத்யமென்று மா ஸூ: என்கிற வாக்யத்தின் தாத்பர்யமென்கிறார் இப்படி ஸர்வத்யா஢ிபால | இ஢்த ஃரமஸ்லோகத்தின் ஃரமவாக்யதாத்பர்யமத்யந்தரஹஸ்யமென்கிறார் இப்படி ஃரமஸ்லோகத்யா஢ிபால | இனி ஸ்லோகத்தின் ப஢ங்கலின஢லே ஸவ்஢ஸ்தியாலும் அர்யஸ்வஹாவததாலும் -

(ஸா.ஸா:) இ஢்த ஸோகநிவூதிகளெல்லாம் ஸபாயவிஸேபபரி஑ானாநுஸ்தானங்கலளாலே ப்ராபங்கலளாகை ஢ாலே வ்யர்யநுவா஢தயா மா ஸூ: என்கிறது வ்யர்யமாக஢ ப்ரஸ஑்ரி஢ாதோ? கிஃ, அ஢ிகாரவிஸேபதயா ஸோகமே ப்ராபமாயிருக்க ஸோகநிபே஢ தான் கூடுமோ? என்ன ஢ூ஢ிவஸ்வாஸஸி஢்஢ுயே அநுவா஢ ப்ரயோ஑நமென்று வ்யதிரேகமூஉன ஸபா஢ிபா நின்றுகொண்டு ஸோகநிபே஢ாவஸ்யகத்வத்தை ஸபஸஹரிககிறார் இப்படி இதி | அநுஸ்தானபூர்வ஢ூயில் ஸோகம் அ஢ிகாரிவிஸேபணமானாலும் பின்பு ஸோகமத்யந்நானூஃத்யாவ஢மாகையாலே தந்நிபே஢ கூடுமென்று கருத்தூ, இப்படி அநேகப்காரமாக மாஸூ: என்கிற வாக்யத்தூக்கு அர்யம் ஸொன்னது கூடுமோ? அஃ யாவஃஃ்ரி஢ாப்யகாரப்ரஹூதிகலின் பூர்வாஃார்யங்கள் ஸ்வஸிஷ்யர்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்பே஢ாகாலதகிலே ஂதாவ஢்யங்களை ஸபேஷியாமையாலே அஸாப்ர஢ாயிகத்வஸ஑்ரே ப்ரஸ஑்ரி஢ாதோ? கிஃ, ரஹஸ்யத்ரயார்பே஢ாகாலதகிலே ஸர்வத்ரீதாவத்பர்யந்த் “மா ஸூ:” என்கிற வாக்யததூக்கு அர்யோபே஢மே காணாமையாலே இ஢்த ரஹஸ்யத்ரயாந்ரீதமல்லாமலே இ஢்தின் அர்யவிஃாரமும அஸ஑்ரிதமன்றோ? என்ன, இ஢ுலே ப்ரமரஹஸ்யநமார்யமென்று அருளிச் ஸெப்கிறார் இப்படி இதி ஸஃஃிஷ்யர்களுக்கும் ஃரம஢சூயில் ஸபேஷிக்கையாலி஢ுலே ரஹஸ்யநமார்யமென்று கருத்து இனி ஃரமஸ்லோகத்தில் ஸவ்஢ஸ்வஹாவததாலும் அர்யஸ்வஹாவததாலும் ப஢ங்கலிலே ஸி஢்஢ங்கலான அர்யங்களை வாக்யார்யகத்யநஸூக்யார்யமாக ஸ஑்ரி஢ித்தருளிச் ஸெயகிறார்

(ஸா.ப்ர:) ஂவ் ஸதி பூர்வோக்டேஷு ஸோகேஷு கஸ்யஃ஢ி஢நூதிஸஸா஑்யோபாயத஢்஢ூ(?)ஸி஢்஢ோபாய தந்நிஸ்தானாமநந குணேத்யா஢ | இப்படி ஸர்வப்காரேத்யா஢ிநா | ஂவஹூதஸ்ய மா ஸூ: இத்யேத஢்யஸ்ய அத்யந்தஸாரதமதயா குஂயத்வம஢ிப்ரயத்நா஢ | இப்படி ஃரமேத்யா஢ிநா | இயதா ப்ரவந்஢ேந ப்ராபா஢ிதானாமநேகேஷாமர்யானா் ஢ஹூ஑ோபா஢ிதானா் ஢ஹு஑்ந்யவ்யவஹிததயா ஸுஃதானஸந்஢ானார்ய ப஢ார்யாந் ஸ஑்ரி஢ய்யா஢ |

(ஸா.ஸ:) அநேந மா ஸூ: இத்யநேந ஸபாயாந் ப்ராபஸோகா஢ாவ., த஢நந்தர் ஸோகஸஃ ஸபாயவிஸேப வீலக்ஷண ஸி஢்஢ோபாயப்ரஹாவஃ஑நநுகுண இத்ய஢ிப்ராயஸூஃதித இத்யா஢ | இப்படி இதி | ஂவ ஃரமஸ்லோகஃரம வாக்யார்யோ஑த்யந்த ரஹஸ்யநம இத்யா஢ | இப்படி இதி | அத ஃரமஸ்லோகே ப஢கூரமேண ஸவ்஢ஸவ்யத்யா அர்யஸ்வஹாவஃ஑ானுஸிஸ்தானர்யாந் கூரமேண ஢ர்ஸயதி |

மூ: - இஸ் ஸ்லோகத்தில் பதங்களின் அடையே அஹிகாரவிஸேஷம், அகிஷ்ந்யபுரஸ்காரம், டுஷ்கரபரிகரான்தரநரபேஷ்யம், அஷக்யப்ரவ்ர்த்யநோஹித்யம், டுஷ்கராஹிநிவேஸைவீர்யம், ஁பாயவிஸேஷத்தின் சுணையுடையமை, முமுஷுவுக்கு ஶரண்யவிஸேஷம், ஶரண்யனுடைய சுலஹ்வஸுஸீலத்வாடிபுணபூர்ணத்வம், ஹிததமோபதேஸித்வம், ப்ராய்ணே ப்ராகபகனானமை, நிரபேஷஸர்வவிஸயநிஸ்ப்ரதூஹகர்த்வம்,

(ஸா.டீ:) அநுஸிஷ்டங்களான அர்தங்களை அநுக்ரமிககிறார் இ஁ ஶ்லோகத்தில் இத்யாடிபால் முநத ஶர்வ஧ர்மான் பர்த்யஜ்ய எனறவிடத்தில் “அநோ ஶக்தாஹிகாரத்வம்” எனகிற ஶ்லோகக்ரமத்திலே ஶர்வ஧்ர்பர்த்யாகஸட்வார்தங்களைபருநிச ஶெபகிறார் அநுவாடபகத்தில் அகிஷ்ந்யரூபாஹிகாரவிஸேஷம் । அகிஷ்ந்யபுரஸ்காரமாஸது? கார்ப்ண்யததை முன்னிடுகை டுஷ்கரபரிகரேதி । அநங்ஙஹாவோ ஧ர்மாணாம் என்ரு பரிகரான்தரநரபேஷ்யம் । அஷக்யப்ரவ்ர்தீதி அஷக்யாரஹ்வாரணம் ஶொன்னபடி டுஷ்கராஹிநிவேஸேதி தத்ப்ரத்யாஸாப்ரஸமநம் । ஁பாயேதி ப்ரஹ்மாஸ்த்ந்யாயஸூஹநம் । இவையாகும் ப்ரதமபாடார்தம் இனி மாமேகம் என்கிற படத்தின் அர்தம் முமுஷுவுக்கு ஶரண்யவிஸேஷம்த்யாடி மூன்றும் ஁கஸட்வார்தம் எட்டும் ப்ராய்ணே இத்யாடி । ப்ராய்ஸ்யைவ ப்ராகபகத்வம் । நிரபேஷேதி ஶ்வப்ரா஧ான்யநிவாரணத்தூக்கு ஹேது ।

(ஸா.ஸ்வா:) இஸ் ஶ்லோகத்தில் இதி । அஹிகாரேதி அநுவாடபகத்தில் ஶர்வ஧ர்மான் பர்த்யஜ்ய எனகிறவிடத்தில் ஶிட்டமான அகிஷ்ந்யரூபாஹிகாரமெனறபடி அகிஷ்ந்யபுரஸ்காரம், வி஧ிபகத்தில் கார்ப்ண்யரூபாங்மென்றபடி டுஷ்கரேதி । “அநங்ஙஹாவோ ஧ர்மாணாம்” என்கிற அர்தமென்றபடி அஷக்யேதி, அஷக்யாரஹ்வர்த்ந மெனறபடி டுஷ்கரேதி, தத்ப்ரத்யாஸாப்ரஸமநமெனறபடி ஁பாயேதி । சுணை, அதிஸாயம் । ப்ரஹ்மாஸ்த்ந்யாயஸூஹநமென்றபடி ஁நாவத்ப்யந்தம் ஁ங்ரு அர்தம் ஶர்வ஧்ர்பர்த்யாகஸட்வார்தமென்றபடி இனி முமுஷுவுக்கு இத்யாரஹ்ய ஹிததமோபதேஸித்வம்த்யந்தமர்த்ரயம் மாமிதி ஶட்வார்தமென்றபடி இனி ப்ராய்ணே இத்யாடி, ஶரண்யவைஸிஷ்ட்யம்த்யந்தம் ஁கஸட்வத்தில் ஶட்வார்தஸ்வஹாஸிட்வார்தங்களைனறபடி நிரபேஷேதி ஶ்வப்ரா஧ான்யநிவாரணம் ஶொல்விற்று.

(ஸா.ப்ர:) இஸ் ஶ்லோகத்தில் இத்யாடிநா । அஹிகாரவிஸேஷம்த்யாரஹ்யசுணை இத்யந்தென “அநோ ஁ஸக்தாஹிகாரத்வமாஹிஷ்ந்ய புரஸ்க்ரீயா । அநங்ஙஹாவோ ஧ர்மாணாஹ்வாரணம் । தத்ப்ரத்யாஸாப்ரஸமந ப்ரஹ்மாஸ்த்ந்யாயஸூஹநம் ।” இதுக்தஸர்வ஧்ர்பர்த்யாக ஶட்வார்த ஁க்த. । சுணையுடையமை, லஜ்ஜாவத்வம் । ஁பாயான்தரான்வயே ஶ்வகார்யகரணாஸாமர்த்யம்த்யர்த: । ஶட்வஸக்தியாலும் அர்தஸ்வஹாத்நாலும் இதி । அநுவாடபகே அஹிகாரஸஸாட்வ. । த்யாகவி஧ிபகே நரபேஷ்யம் ஶாட்வம் । இதரே அர்தா: । முமுஷுவுக்கு இத்யாடிநா மாமிதி படஸ்யார்தா டர்ஸிநா. । தेषு ப்ரதம: ஶாட்வ:, இதரே அர்தா: । வாஸ்த்யாடி-ஸுஸீலத்வாடித்யாடி ஶட்வார்தா. । ப்ராய்ணே ப்ராகபகம் இத்யாடிநா ।

(ஸா.ஸ:) இஸ் ஶ்லோகத்தில் இத்யாடிநா । சுணையுடையமை இத்யந்தென । அநோ ஁ஸக்தாஹிகாரத்வம்தி காரிகாஸங்ஙஹீதார்த்ரபடகமபி ப்ரதமபாடார்ததயா டர்ஸிதம் । சுணையுடையமை, ப்ரஹ்மாஸ்த்ந்யாஸுஸீலத்வாடித்யாடி ஶட்வார்தா. । ஹிததமோபதேஸித்வம்த்யந்தென மாமித்யஸ்ய ।

மூ: - व्याजमात्रप्रतीक्षत्वम्, उपायान्तरव्यवधाननिरपेक्षत्वं, परिकरान्तरनिरपेक्षप्रसाद्यत्वम्, सर्वफलार्थिशरण्यत्वम्, (शरण्यान्तरपरिग्रहासहत्वम्), शरण्यवैशिष्ट्यम्, उपायान्तरस्थान-निवेश्यत्वम्, भरस्वीकर्तृत्वम्, भरन्यासरूपसाध्योपायविशेषम्, அதின் பரிகரங்கள், सर्वाधिकारत्वम्, सकृत्कर्तव्यत्वम्, सुकरत्वम्, अविलम्बितफलप्रदत्वम्, प्रारब्धनिवर्तनक्षमत्वम्, अधिकारिणीनुடைய पराधीनकर्तृत्वं, शास्त्रवश्यत्वं, रक्षकனுடைய परमकारुणिकत्वम्, सुप्रसन्नत्वं, निरङ्कुशस्वातन्त्र्यम्, दुर्निवारत्वम्, परानपेक्षत्वम्, अवसरप्रतीक्षत्वम्, शरणागत-னுடைய कृतकृत्यत्वम्, परिगृहीतोपायतत्फलங்களைப்பற்றி கர்த்தவ்யான்தரத்தில் ப்ராபியில்லாமை, भगवदत्यर्थप्रियत्वम्, -

(सा.दी:) व्याजेति, प्रपत्तेर्व्याजमात्रत्वकृतम् । उपायान्तरेति, अन्योपायैरनन्वय फलितम् । परिकरान्तरेति तदङ्गैरप्यसम्बन्धं फलितम् । सर्व फलेति सर्वसाध्येष्वभिन्नतै फलितम् । शरण्यवैशिष्ट्यं, शरण्यस्य श्रीविशिष्टत्वम् । शरणपदकृत्यलिरण्ण उपायान्तरेत्यादि । ब्रजिधानुष्ठीय भरन्यासरूपेत्यादि षडर्थम् । मध्यमणीय अर्थद्वयम्, अधिकारिणीनुडय इत्यादि । अहंपदकृत्य अर्थषट्कम्, रक्षकनुडय इत्यादि । कारुणिकत्वात् सुप्रसन्नत्वम् । सुप्रसन्नत्वप्रयुक्त निरङ्कुशस्वातन्त्र्यम् । अत एव दुर्निवारत्वम् । स्वातन्त्र्यादेव परानपेक्षत्वम् । परमकारुणिकत्वादेवावसरप्रतीक्षत्वम् । त्वा पदकृत्य अर्थचतुष्टयम्, शरणागतेत्यादि ।

(सा.स्वा:) व्याजमात्रेति, प्रपत्तेर्व्याजमात्रत्वं சொல்லிற்று. उपायान्तरेत्यन्योपायैरनन्वयं சொல்லிற்று. परिकरान्तरेति तदङ्गैरप्यसम्बन्धं சொல்லிற்று. सर्वफलार्थीति सर्वसाध्येष्वभिन्नतै சொல்லிற்று. இனி एकशब्दத்தில் அर्थசித்தார்த்தமிரண்டும் ஷரண்யேதி । श्रीवैशिष्ट्यं சொல்லிற்று. उपायान्तरस्थाननिवेश्यत्वं भरस्वीकर्तृत्वமிரண்டும் ஷரணशब्தார்த்தமென்றபடி, भरन्यासेत्यादि प्रारब्धनिवर्तनक्षमत्वमित्यन्तं ब्रजधात्वर्थमென்றபடி இனி अधिकारिणीனுடைய इत्याद्यर्थद्वयं मध्यमपुरुषार्थमென்றபடி இனி रक्षकனுடைய इत्यादि अवसरप्रतीक्षत्वमित्यन्तार्थषट्कमहं पदार्थமென்றபடி ஷரणागतனுடைய इत्यादि भगवदत्यर्थप्रियत्वमित्यन्तமर्थत्रयं त्वाशब्தார்த்தமென்றபடி.

(सा.प्र:) "प्राप्यस्यैव प्रापकत्वं स्वप्राधान्यनिवारणम् । प्रपत्तेर्व्याजमात्रत्वमन्योपायैरनन्वयः । तदङ्गैरप्यसम्बन्धस्सर्वसाध्येष्वभिन्नता ।" इत्युक्ता एकशब्दार्था दर्शिताः । एषु प्राप्यप्रापकैक्याद्याशब्दाः । व्याजमात्रप्रतीक्षकत्वाद्या आर्थाः । उपायान्तरस्थानेत्यादिना शरणं ब्रजेत्यनयोरर्था उक्ताः । एषु साध्योपायविशेषादिशब्दः उपायान्तरस्थाननिवेश्यत्वादिरार्थः । परमकारुणिकत्वादयोऽहं शब्दार्थाः । शरणागतकृतकृत्यत्वमिति त्वाशब्दार्थः ।

(सा.सं:) शरण्यवैशिष्ट्यमित्यन्तेन एकशब्दस्य चार्थ उक्तः । शरण्य वैशिष्ट्यं, श्रीवैशिष्ट्यमेव । शरण्यान्तरपरिग्रहासहत्वमित्येकशब्दार्थफलितार्थाः, स्वीकर्तृत्वमित्यन्तेन शरणशब्दस्य, शास्त्रवश्यत्वमित्यन्तेन ब्रजेत्यस्य, तत्र सर्वाधिकारत्वादयः प्रमाणान्तरसिद्धाः ब्रजेत्यनेन फलितार्थाः । अवसरप्रतीक्षत्वमित्यन्तेन अहंपदस्य, अत्यर्थप्रियत्वमित्यन्तेन त्वापदस्य, -

மூ: - த்ரகாலிகவிரோஹிமூயஸ்வம், விரோஹிவர்கவகித்ரயம், அவற்றினுடைய இஸ்வர்ஸங்கல்ப-
மாத்ரனிகவ்யத்வம், ப்ரபந்நெக்ஷானியதமான விரோஹி நிக்ருத்திகாலம், விரோஹிநிக்ருத்திஸ்வரூபம்,
ஆத்மகைவல்யவ்யாவ்ருத யதாவஸ்தித ஸ்வரூபாவிர்மாவம், ப்ரிக்ரபூர்ணஹகவதநுஹவம், ஸர்வவிக்ரகைக்ருத்ய (லாஹ)ம்,
அபுநராஹிதி, முன்பு ஸோகஹேதுப்ராசூர்யம், பின்பு ஸோகிக்ரக ப்ராஸித்யில்லாஹை, விக்ரஸ்காலமெல்லாம்
நிஸ்ச்ஸயத்வம், ஸோகநிக்ருத்தி, நிர்மயத்வம், ஹர்ஷவிக்ரஸம், ஸரீரபாதகால ப்ரதிகத்வம், நிரபராஹிகைக்ருத்ய-
ஸிக்ருத்வம், ஂன்று இவை ப்ரஹானமாய் மற்றும்மிகவற்றுக்கு அபேகிதங்க்ளெல்லாம் ஸஹ்ஸாஸ்தி
யாலும், அர்யஸ்வமாவத்தாலும் அநுஸிஷ்டங்கள். அல்பஜ்ஞாய், அல்பஸ்தித்யாய், ப்ரிக்ரமிகதகாலவர்தித்யாய்,

(ஸா.ஹி:) ஸர்வபாபஸஹ்ஸத்திதில் விரோஹிவர்கவகித்ரயமொன்று மோக்யிஷ்யாமித்யில் ஂரு அர்யம்,
அவற்றினுடைய இத்யாஹி । இவை மூன்று அநிக்ருதநிக்ருத்தி ரூபங்கள் ஆத்மகைவல்யாஹி நான்கும்
இஷ்டப்ராஸித்யம் । மா ஸூச: ஂன்னும் வாக்யத்திதில் ஂரு அர்யம், முன்பு ஸோகஹேத்வித்யாஹி । இவ்
விக்ருத்திதில் நிரபராஹிகைக்ருத்யஸிக்ருத்வம் । இது உத்ரகூத்யம் ப்ரபத்யஜ்ஞமாய் விக்ருதமே ஂன்கிற ஸோகத்
தினுடைய நிராஸததால் ஸிஹ்ம் । ஆக ஹ்மடத்து மூன்று அர்யங்க்ளும் அநுஸிஷ்டங்கள், அநுக்ரமே
ஸமிகதங்கள் இனி சரமஸ்லோகத்தின் மஹாவாக்யா்ர்த்தை அநுக்ரான்தா்ர்த்தங்கள் ப்ரத்யஹிஜ்ஞாதாமப்படி
யருளிச் ஸெய்கிறார் அல்பஜ்ஞாயென்று துடங்கி ஂரு சூர்ணிகையாலே. ஸர்வஹ்மானு ப்ரிக்ருத்யஜ்யேதி
வாக்யே அஜ்ஞானாஸ்தி விலம்பாஹ்ஸத்வங்கள் அநுவாஹத் லஹிக்ருதம்.

(ஸா.ஸ்வா:) த்ரகாலிகவிரோஹிதி பாபஸஹ்ஸப்ரகூத்யர்யம் । ஹூஸ்த்வமிகித ஹஹ்வகனா்ர்த்தம் । விரோஹிவகித்ரயமிகித
ஸர்வஸஹ்ஸா்ர்த்தம் மென்றபடி அவற்றினுடைய இத்யாஹி விரோஹி நிக்ருத்திஸ்வரூபமிக்ருத்யந்தமர்யத்ரயம் மோக்யிஷ்யாமி
ஸஹ்ஸா்ர்த்தம்மென்றபடி இனி ஆத்மெத்யாஹிபுநராஹிதித்யந்தமர்யத்ரயமர்யஸிஹ்ஸிஷ்ட ப்ராஸித்யம் மென்றபடி. இனி
முன்பு இத்யாஹி நிரபராஹிகைக்ருத்யஸிக்ருத்வமிக்ருத்யந்தமஸ்டாவர்யா: மா ஸூச இத்யத்ர லவ்ஹங்க்ளென்றபடி.
ஆஹத்ய ஹ்மடத்துமூன்று அர்யங்கள் அநுஸிஷ்டங்க்ளென்று கருத்து இனி சரமஸ்லோகமெகவாக்யமோ?
ஹிந்நவாக்யமோ? ஆஹே மஹ்யமோத்ரமரூபநானாஹ்யாத ஸ்ரவணவிரோஹ: । ஹித்யித்யே ஂக ரஹ்யம் சரமஸ்லோகம்
ஂன்கிற ஸம்ப்ரஹாய விரோஹித்யாதோ? ஂன்ன அவான்தரவாக்யத்ரயமாக யோஜித்யா நின்றுகொண்டு
சரமஸ்லோகத்துககு மஹாவாக்யா்ர்த்தம்ருளிச் ஸெய்கிறார் அல்பஜ்ஞானாய இத்யாஹித்யால்

(ஸா.ப்ர:) த்ரகாலிகவிரோஹி ஹூஸ்த்வாஹிஸர்வபாபஸஹ்ஸ ஸாஹ்ஸ: । ஸங்கல்பமாத்ரனிகவ்யத்வாஹி: மோக்யிஷ்யாமி-
த்யத்ராய: । ஹஹ்வஸ்ஸோகஹேதவ: மாஸூச இத்யத்ராயா: । ஸோகநிக்ருத்திஸ்ஸாஹ்ஸ: । இதரே ஆர்யா: ।
இவற்றுக்கு அபேகிதங்கள் இதி । ஆகிஷ்ண்யாபேகிதம் த்ரவர்க்ரிகஹிஹ்மீதத்வாஹி ஸூலஹ்யோபயுக்தோ
விக்ரஹாஹிரித்யாஹிஹ்ம் । ஂவம் ப்ரஹா்ர்த்தானுக்தவா அர்யத்ரயப்ரதிகாஹ்ஸதயவா வாக்யத்ரிக்ருத்ய மஹிப்ரயநு வாக்யா்ர்த்தமாஹ ।
அல்பஜ்ஞானாய இத்யாஹித்யா ।

(ஸா.ஸ:) அபுநராஹிதித்யந்தேன ஸர்வபாபேஹ்யோ மோக்யிஷ்யாமித்யஸ்ய, ஸேஷேன மா ஸூச இத்யஸ்ய சா்ர்த்தம் உத்ர: ।
யதாத்ர க்ரமேணோத்ரதா்ர்த்தா: ப்ரத்யஹிஜ்ஞாதா ஹவந்தி । ததா சரமஸ்லோகஸ்ய மஹாவாக்யா்ர்த்தமாஹ । அல்பஜ்ஞானாய
இத்யாஹித்யா ।

மூ: - விலம்பஹமனுமன்றிக் கேயிருக்கிற உன்னாலே அறியவும், அநுஷிக்கவும், அரிதாய்
 ஫லவிலம்பமுமுண்டாயிருக்கிற உபாயாந்தரங்களில் அலையாதே சூதமனாய்,
 சர்வலோகசரண்யனாய், சரண்யத்வோபயுக்தசர்வாகார விசிஷ்டனான எனனை ஒருவனையுமே உபாயமாக
 அடியவசித்துக் கொண்டு அஹ்நபஞ்சகசம்பந்மான ஆத்மரக்ஷாஹ்ரமர்ப்பணததைப் பண்ணு. இப்படி
 அநுஷிதோபாயனாய், கृतகृत்யனாய், எனக்கடைக்கலமாய், அத்யர்த்தபிரயதமனான உன்னைப்
 பரமகாரணிகனாய், சூதசம்பந்னாய், நிரடகூசஸ்வாதந்யனாய், சுவார்த்தப்ரவூதனான, நானே என்
 சஹ்நபமாத்த்ரமே துணையாகக் கொண்டு பஹ்நகாரமாய், அநந்தமாய், துரத்யயமான
 சர்வவிரோதிக்வர்த்ததோடும் பின்னதொடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்னோடொக்க
 என்னுடைய ஆத்மாத்த்மீயங்களையெல்லாம் அநுபவிக் கையாலே துத்யபோகனாக்கி
 பரிபூர்ணபூவபரிவாஹரூபமான சர்வதேச, சர்வகால, சர்வாவஸ்தோசித, சர்வவிதகேஹ்யததையும் தந்து
 உகப்பன். நீயொன்றுக்கும் ஸோகிக்க வேண்டாமென்று சரமஸ்லோகத்தில் திரண்ட பொருள்.

“एकं सर्वप्रदं धर्म श्रियाजुष्टं समाश्रितैः ।

(சா.தீ.) அது சொல்லப்படுகிறது. அத்ப்ஜனாட் இத்யாதி । உபாயாந்தரங்களிலையாதே சர்வதர்மானு
 பரித்யஜ்ய என்றும் அதில் அர்த்தம் சூதமனாய் இத்யாதி மாம் என்றதின் அர்த்தம் இப்படி ஁கஸ்வார்த்தம்
 உபாயமாக இத்யாதி சரணம் த்ரஜ என்றதின் அர்த்தம் இப்படி அநுஷிதேத்யாதி த்வா ஸ்வார்த்தம்
 அடைக்கலமாவது? ரக்ஷயவஸ்து । அஹ் பதத்தின் அர்த்தம் பரமகாரணிகேத்யாதி । நானே என்று
 ஸ்லோகத்தில் அவதாரணவिवक्षै தோற்றுகிறது என சஹ்நபமாத்த்ரமே துணையாகவென்றது இவ்
 அவதாரணார்த்தம் பஹ்நகாரேத்யாதி சர்வபாபஸ்வார்த்தம் துவக்கறுத்து என்று மோஷயிஜ்யாமிடின் அர்த்தம்.
 இனி அர்த்தசித்தமான ஁த்ப்ராமிதையச் சொல்லுகிறது. என்னோடொக்க இத்யாதிடால் மயா சஹ
 என்றபடி இனி மா ஸுத்ர: என்றதின் அர்த்தம் நீயொன்றுக்கும் இத்யாதி । திரண்டபொருளாவது?
 மஹா வாக்யார்த்தம் இந்த சரமஸ்லோகவ்யாக்யானமார்ப் பூர்வாச்சார்யர்களால் காட்டப்பட்டது என்று உபகாரஸ்மூதி
 பண்ணுகிறார் ஁கமென்று துடங்கி ஁கம் தர்மமென்று சர்வதர்மானு என்றதற்கு பரிநிநிர்देशம்
 சர்வஸாத்யேஷ்வபிந்நமென்கிறது சர்வ஫லப்ரதம் । சநாதனதர்மமான க்ருணனை இச்சுணங்களுக்கெல்லாம்
 மூலஹேதுவையருளிச் செய்கிறார்.

(சா.ஸ்வ:) இப்படி சரமஸ்லோகார்த்தம் நானாவிதோல்லைமூலமாக கல்பிதமாகையாலே உபாயமாக
 மாட்டுமோ - என்கிற ஸஹ்நபைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு இந்த சரமஸ்லோகார்த்தஜாத் சதாச்சார்ய-
 சம்ப்ரதாயா஑தமென்கிறார். ஁கமிதி । ஁கம், நானாவிததர்மஸ்தானே ஸித்யம் । அத ஁வ சர்வ ஫லப்ரதம் ।

(சா.ப்ர:) பின் தொடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து, ப்ருததோஸுதாவந யதா ஸ்யாத் ததா சம்பந்ந
 விநாஸ்ய । அபுநஸுதாப்தம் புண்யபாபே விநாஸ்யேத்யர்த்த: । தந்துகப்பன் ப்ரதாய துப்யாமாத்த்யர்த்த: । ஸேஷதூதஸ்ய
 ஜிவஸ்ய ஸ்வரூபானுரூபகேஹ்யர்த்தபிந்நகானா சர்வேஷா நிவூததோ ப஑வததிஸய஫லகேஹ்யர்த்தம் சித்தவோதிதி ப஑வத
 ஁வ ப்ரதான஫லித்வமிதி தாவ: । உக்தார்த்தஸ்வோஸ்யநுஸ்தானபர்யந்தஜானவதிராச்சார்யேர்பதித இத
 சாம்ப்ரதாயிகத்வோக்திவ்யாஜேந சரமஸ்லோகார்த்த காரிகயா சஹ்நஹாஹ । ஁கமித்யாதிநா ।

(சா.ச:) அய் சரமஸ்லோகவ்யாக்யானமார்ப் பூர்வாச்சார்ய: ப்ரதர்சித இத்யுபகாரஸ்மூதி கரோதி । ஁கமிதி ।

குறிப்புடன் மேவுந்தருமங்களின்றியக் கோவலனார், வெறித் துளவக் கழல்.....

இனி **சரமஸ்கோக்யத்**தை **ஸ்வானுஸந்நானமுக்ததாலே** வெளியிடுகிறார் குறிப்புடன் **இத்யாதி** । குறிப்புடன் **மஹாவதானத்தோடே** ! மேஷம தருமங்களின்றி, **அநுஸிக்கப்படும்** **தர்மான்**தங்களில் **அஸக்தனாட்** **அக்ஷோவலனார்**, **பிராப்யத்வெ**ஷம **பரிஸுடனான** **ஸ்ரீகோபாலனு**டைய வெறித் துளவக்கழல், **பரிமலநு**ன்சீவிசிஷமான திருவடிகளை

இப்படி மா 'சு' என்று சர்வபிரகாரசோகநிவृத்திசொன்னது கூடுமோ? அர்ஜுனைக் குறித்து யுத்தபிரோத்ஸாஹனார்த்தமாகக் கொண்டு 'உபச்ஞ்ஞந்தனோ' விரும்பாமாயுமிந்த ஶ்லோக பர்யவசிக்கையாலே சோக-
நிவृத்தி பாரமார்த்திகையாகக் கூடுமோ? என்கிற ஶட்வீபைட பரிஹரியா நின்றுகொண்டு
சர்மஷ்லோகார்த்தத்தை ஒரு பார்வையிலே ஶ்வானுஸந்தானமாக சட்வீஹிககிறார் குறிப்புடன் இனி । குறிப்பு,
அவதானம் । குறிப்புடன் அவதானத்தோடே கூட । மேலும், அநுபிக்ருமதான தருமங்களின்றி,
கர்மயோக, ஜ்ஞானயோக, ஶ்வினயோகரூபோபாயாந்தரங்களன்றிக்கே அகிஷ்ணனாயெனறட்டி இதுக்கு,
விரைந்தடைந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம் அககோவலனார் "பரித்ராணாய ஶாடூனா" என்று
ஷாடூபரித்ராணார்த்தமவதீர்ணான அந்த ஶோபவேஷ்டரணான ஶ்ரீகृஷ்ணனுடைய வெறி, பரிமலவத்ரான
துளவத்தை, திருத்துழாயையுடைய கழல், திருவடிகளையென்றபடி

(सा.प्र.) एक, फलरूपम् उपायारूपश्चेत्यर्थः । प्रधानमिति वार्थः । सर्वप्रद, सर्वसाध्यप्रदमित्यर्थः । एतन्नेकशब्दार्थस्सङ्गृहीतः । उपायान्तरशून्यानामेव मिद्विधर्मः कार्यकर इत्युपायत्ववाचिधर्मशब्देन पूर्वार्धार्थस्सङ्गृहीतः । श्रियाजुष्टमित्याश्रयणीयत्वोपयुक्तस्य सर्वस्याप्युपलक्षणम् । एतेन मामित्यस्यार्थ उक्तः । अपेतशोकैरित्युत्तरार्धार्थोक्तिः ॥

चरमश्लोकार्थं गायया सङ्गृह्णाति । குறிப்புடன் மேலும் இति ।

656ம் பக்கத்தில் இப்பாசுரத்தின் மார்ப்காசிகா உரையைக் காண்பது

(सा.सं.) चरमश्लोकस्थकशब्दषडर्थसङ्ग्रहाय एकमित्युक्तम् । स सनस्याहमेवेति सङ्गृहीतार्थसूचकं सर्वप्रदमिति । “कृष्ण धर्म सनातनम्” इत्युक्तसिद्धोपायत्वं धर्मशब्दार्थ इति । सिद्धोपायत्वोपयुक्तगुणादिवैशिष्ट्यवतन्मूलश्रीवैशिष्ट्यमपि एकशब्दवाच्यमिति सूचनाय श्रियानुष्टमित्युक्तम् । आचार्यैः, वादिहसाम्बवाहैः प्रदर्शितः । नकिञ्चिदप्यत्र मयोत्प्रेक्षितमित्यर्थः ।

“न मे मोघ वचो भवेत्” इत्यादिभिस्सत्यवादित्वेनावगतस्य महोदारस्य भाशुच इति वाक्यान्निवृत्तशोका अभूमेत्याह । குறிப்புடன் இனி । अवधानेन सहानुष्ठेयं कर्म विना अकिञ्चनरक्षकतया प्रसिद्धस्य कृष्णस्य । வெறு இனி । सुगन्धतुलसीभिरविनाभूतौ चरणौ सत्परक्षकाविति झटित्याश्रित्य ।

மூ: - ...மெய்யரணென்று விரைந்தடைந்து.

பிரித்த வினைத்திரள் பினறொடராவகையப் பெரியோர்,
மறிப்புடை மன்னருள் வாசகத்தால் மருளற்றனமே." || 36 ||

(சா.தி.) மெய்யரணென்று விரைந்து परमार्थोपायं प्रधानोपायம் என்று, अध्यवசித்து அடைந்து, महाविश्वासे, शरणवरणं பண்ணி பிரித்த வினைத்திரள், ईश्वरனால் வந்திக்கப்பட்ட सर्वपापங்களும் மீள பின் தொடராவகை செய்தவென்று, शेषம் அப்பெரிபோல "यथादेवे तथा गुणैः । देवमिवाचार्यमुपासीत ॥" इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धான நம आचार्याகளுடைய மறிப்புடை மன்னருள் வாசகத்தால் மறிப்புவளைப்பாட் सर्वரையும் वशीकरिकைகையக காட்டுகிறது, அத்தையுடைத்தாட் सहजकृपाप्रयुक्तமான उपदेशरूपवाक्यத்தால் மருளற்றனம் अज्ञानान्यथाज्ञान विपरीतज्ञान கழியப்பெற்றோமெனகை யதா, பிரக்த, வினைத்திரளானது பின் தொடராவகைச் செய்தவென்று शेषम् । அப்பெரியோர், श्रुतिप्रसिद्धனான நம महापुरुषனுடைய एकस्मिन् पूज्यतया बहुवचनम् । மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தால், अहं त्वा सर्वपापेभ्यः मोक्षयिष्यामि मा शुचः என்ற वाक्यத்தால் चरमश्लोकத்தாலெனறபடி மருளற்றனமே अज्ञानरूपமான शोकமும் भीतियும், संशयமும் கழியப்பெற்றோமெனகை || 36 ||

இனி चरमश्लोकविहितैபான शरणार्गित्यை நமமாவார் முதலான महर्षிகள் लौकिकवैदिकपदविधिकளில்-

(சா.ஸ்வ.) மெய்யரணென்று, परमार्थोपायமென்று प्रधानोपायமென்று விரைந்து, विश्वசித்து அடைந்து, शरणமாகப்பற்றி பிரித்த, विभजिकப்பட்ட नशिப்பிக்கப்பட்ட வினைத்திரள், कृत्स्नपापमெனறபடி பின் தொடராவகை, திருமபவும் வராதபடி, பண்ணி इति शेषः । அப்பெரியோர் वेदान्तங்களிலே सर्वस्मात्परत्वेन प्रसिद्धனான श्रीकृष्णனுடைய மறிப்புடை, மறிப்பு வளைத்துக்கொள்ளுகை वशीकरिकைகையெனறபடி உடை, உடைய மன் दूढமான அருள் कृपै । வாசகத்தால், मोक्षयिष्यामि எனகிற श्लोकத்தால் सर्ववशीकरणसमर्थसुदृढभगवत्कृपा परिवाहचरमश्लोकத்தாலே இதினாலே वञ्चनाद्यर्थமன்று இஃத ஷ்லોકமென்று கருத்து மருளற்றனமே, மருள் अज्ञानम् । அற்றனம், இல்லாதவரானோம் अज्ञानதீர்ந்து तदुपलक्षितशोक தீர்ந்து निस्संशयरायं, निर्भररायं, नित्यसन्तुष्टरायिरा நினறோமெனகை (36)

இப்படி चरमश्लोकमुखமாகவே विलक्षणोपाय ஜாதவ்யமென்று निर्वन्धமுண்டோ? भगवच्छास्त्रादिप्रमाणान्तरमुखமாகவுமறியலாகாதோ? किञ्च "अपेक्षशोकेराचार्यैरयं पन्थाः प्रदर्शितः." என்று सदाचार्यसंप्रदायागतमென்று சொன்னது கூடுமோ? वेदोपबृह्मणपண்ணுகிற ऋषிகளுக்கு सम्मतமாக வேண்டாவோ?

(சா.பு.) स्वोक्तचरमश्लोकार्थप्रतिपादकवाक्यानि व्यासादेव सार्थमधिगतं पञ्चमवेदा महर्षयः, -

(சா.சு.) பிரித்து इति । पुनरपि पापराशिस्स्वफलदानाय यथा नानुगच्छेत्तथा । அப்பெரியோர் इत्यादि । परात्परस्य पापनिवर्तनसमर्थस्य सुदृढकृपया उक्तवाचकेन मा शुच इत्यनेनाज्ञानान्निवृत्ता अभूमेत्यर्थः ॥ ३६ ॥

अथ महाभारतसारतया अतिदुर्ज्ञेयार्थस्यास्य श्लोकस्य हृदयं भाग्याधिकाश्शठारिप्रभृतयो जानन्तीत्याह ।

मू: - “व्यासाम्नायपयोधिकौस्तुभनिभं हृद्यं हरेरुत्तमम्,
श्लोकं केचन लोकवेदपदवीविश्वासितार्थं विदुः ।

(सा.दी:) हिततमत्वे विश्वसि என்று अध्यவசித்தாராக் கொண்டு இதின் அதிசயத்தைச் சொல்லித் தலைககட்டுகிறார் व्यासाम्नायेति । केचन, भगवत्प्रसादத்தாலே स्वतस्सिद्धज्ञान भक्तिवैराग्यादि களைடடைய நம்மாழ்வார் श्रीपराशरादிகள व्यासेति । व्यासाम्नायो महाभारतम् । तदेव पयोधिः । तस्य कौस्तुभस्थानीयम् । हरेर्हृद्यम्, हृदयङ्गमम् । उत्तम श्लोक, चरमश्लोकத்தை लोकवेदपदवी- विश्वासितार्थं विदुः । लोकपदவிடாவது? லौகிக ப்ரயோஜனान्तरम् । वेदपदवी, शास्त्रीयो मार्गः । मोक्षाद्यामुष्मिकं प्रयोजनम् । அதில் विश्वासितार्थं हिततमत्वेन विश्वसनीयार्थयुक्तम् । यद्वा लोके वेदे चामोघत्वेन प्रसिद्धशरणागतिरूपार्थयुक्तमेன்றாதல் प्रयोजनान्तरத்திலும் மோक्षத்திலும் ।

(सा.स्वा:) असम्मतमाकिल मनान्तरस्थं तन्नुदय चरमश्लोकव्याख्यानम् उपादेयमात्र प्रसङ्गियादौ? किञ्च, “नान्यः पन्थाः” इत्यादिना भक्तिव्यातिरिक्तोपाय निषेधाद्वेदविरुद्धमान्यनिष्ठ चरमश्लोकार्थमुपादेयं तानामो? इत्यादिशङ्कयैः परिहरिष्यामि तन्नुदयं चरमश्लोकवैलक्षण्यं तद्यत्रुन्निष्ठं केलुकिरुणा व्यासेति । व्यासाम्नायः, महाभारतः । स एव पयोधिः, तस्य पयोधेः । कौस्तुभनिभम् । ऐरावतादीनां पयोधौ सद्गुण(म्भ)वेऽपि यथा कौस्तुभस्यैव भगवदुपादेयत्वं हृद्यत्वं च तथा चरमश्लोकोऽपि भगवतोऽत्यन्तहृद्यः, अत्यन्ताभिमतः । उत्तमः, “त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमाम्” इतिवच्चरमः । गीतान्ते श्रुत इति यावत् । तं, “वेदेषु पौरुष सूक्तं पुराणेषु च वैष्णवम् । भारते भगवद्गीता धर्मशास्त्रे च मानवम् ॥” इति सर्वाङ्गीकृतप्रमाणभावगीताशास्त्रसारतया सर्वोत्कृष्टं श्लोकमिति वार्थः । केचन, अस्मदाचार्याः पराङ्मुखाः शान्तिमुनिर्भीमाप्यकारप्रभृतयः । लोकवेदपदवी विश्वासितोऽर्थः यस्य तम् । तथाभूतं विदुः । लोके हि पामरा अपि शरणागतं सम्यग्रक्षन्ति ।

(सा.प्र.) तत्प्राया यामुनाचार्यप्रभृतयश्च प्रशमन्तीति दर्शयन् सर्वेषां चरमश्लोकार्थप्रवचनेच्छा- मृत्तम्भयति । व्यासाम्नायेत्यादिना । श्रीमहाभारते सारांशो गीता, तत्रापि चरमश्लोकोऽत्यन्तं सार इति समुद्रोन्मथनादुत्थितेभ्यस्तत्सारभूतेभ्यः उच्चैश्च ऐरावत प्रभृतिभ्योऽपि भगवत्स्वीकार्यत्वहेतु श्रैष्ठ्ययुक्तकौस्तुभतुल्यत्वमिति भावः । लोकवेदेत्यादि । “यथेच्छसि तथा कुरु” इति लौकिकरीत्या “सर्वगुह्यतमं भूयः” इति वैदिकरीत्या चरमश्लोकार्थो विश्वासितव्य इत्यर्थः ।

(सा.स:) व्यासाम्नायेति । व्यासाम्नायः, महाभारतः । कौस्तुभो हि ऐरावतामृतोच्चैश्चैश्वर्यआदिभ्योऽ- तिशयितः । तत एव भगवतो हृदयाभरणतया हृद्योऽभूत् । चरमश्लोकोऽपि महाभारतसारगीता- सारतया अतिशयितः । एतस्य हृद्यत्वमनुकम्पा विशेष समुल्लसित चित्तवृत्ति कार्यत्वकृतम् । महाभारतान्तर्गीतान्तत्वादुक्तार्थप्रतिपादकत्वाच्चास्योत्तमत्वम् । केचन, नाथयामुनादयः । काक कपोतादिवृत्तान्ताभिज्ञलौकिकजनैश्शरणागतसरक्षणाल्लोकपदवीविश्वासितार्थत्वम् । “मुमुक्षुर्वै” इति वेदपुरुषेण -

மூ: - யேஷாமுக்திபு முக்திசௌவிக்ஷிவாஸோபானபடித்திபுவமீ,
வैशम्पायनशौनकप्रभृतय:.....

(சா.தி:) அமோ஘த்வென ப்ரஸித்வாஸோபானபடித்திபுவமீ, லோகேஸரணாஸாரமோ஘ேன ப்ரஸித்வி:
பாமராணாமப்யாஸ்திரஸரஸரஸம்பாடவகமயேன । வேதே “தஸ்மாதிபி வஹி ப்ரபத்ர ந ப்ரதிப்யக்ஷந்தி”
இத்யாதிபு ப்ரஸித்வி । யத்வா லோகபதவீ, ஸ்மீதிமாரீ । வித், நிஷித்வந்தி ஸ்மேத்யர்த். । யதா
“நாகணைமிசை நமபிரான் கரணே கரண நமகரிகளும் கரணென்றுய்யப் போகிலல்லா
லிலலை கணைச் சகிரே என்றும் மருமொன்றிலலை கருங்குக் கொணர்ணாம ” கேசன
என்றவர்களை விசேபிககிரா யேஷாமுக்திபுவி । யேஷா திவ்யஸ்மீதிபிபி, கீதீபிபு?
முக்திசௌவிக்ஷிவாஸோபான படித்திபு । முக்திசௌ, பரமபதம் । தஸ்ய விஷிவா, ராஜமாரீம் ।
தஸ்யாஸோபானபடித்திபுவமீ । “இத்யை பதகும் வல்லாரமரோடுய்யாதிகெனறுவா
தம்பிறவியக் கிணறு மே வளவரைபால பெரவாகு வாரணோங்கு பெருவள மே” என்றதிதே
வैशम्पायनशौनकप्रभृतय । वैशम्पायन, சாஹாத்தேவ்யாஸிஷ்ய, ஹரத ப்ரவர்தகத்வென ப்ரஸித்வா, ஸோனக
க்ருவேதாசாரீரரண ஹஸ்வலாயநகர ஆசாரீர

(சா.ஸா:) வேதே “முக்திபுவீ ஸரணமஹ ப்ரபதே । தஸ்மான்யாஸமேஷா தபமாமநிரிக்தமாஹு: । தஸ்மாதிபி
வஹி ப்ரபத்ர ந ப்ரதிப்யக்ஷந்தி” இத்யாதி ப்ரபதேமோஸமாதனவாமிதானென, லோகயந இதி வ்யுத்ப்ய
ஸ்மீதிருக்யே । ஸ்ருதி - ஸ்மீதிப்யா விஷ்வமிதார்த் வித்ருக்யர்த் । அநென ஸ்ருதி விஹிதத்வாதிலக்ஷணோபாய-
ஸ்ய “நான்ய: பந்யா:” இதி நிபேதஸ்ய ஜானவ்யநிரிக்தோபாயநிபேதபரத்வாஹ்ருதிவிஸோஹாபவேநான்ய-
ந்நாடரணியத்வமஸ்யார்த்யெத்யுக்தம் । கேசநேனி சாமான்யாக்யா தானர்த்ய் சூக்யநே । யேஷா, பராஹ்ஸாதிநாம் ।
முக்திரேவ சௌ: । தஸ்ய விஷிவா, விக்ஷி: । தஸ்ய ஸோபானபடித்திபுவமீ । முக்திபுவஸ்வோத்ரதஸ்தான
ப்ராபகமஹாவிதிபுவப்ரபதே ஸோபானபடித்திபுவப்ராபிவாஸு । உக்திபு, திவ்யமுக்திபு ।
“புகலொன்றில்லாவடிதேன் உணவாடிச்சீழமாந்து புகுந்தேன் நாகணைமிசை நம்பிரான்
கரணே கரண ந தர்மநிஸ்தோஸி” இத்யாதிமுக்திபு கரமஸலோகவ்யாஹ்யானமீதாம் । அமீ ஸ்ரேஷா: ।
वैशम्पायन:, व्यासशिष्य: ।

(சா.ப்ர:) யேஷாமித்யாதி । விஷிவாஸா ஸோபானபடித்திபுவமீ சர்வேஷா முக்தந சௌவிக்ஷணாய ஹவதி । ததா
கரமஸலோகார்த்நிஸ்தானா வாக்யாவகதார்த்நிஸ்தானே சர்வேஷா முக்தி, ஸ்யாதித்யர்த் । யே க்ரமஸலோகார்த்நிஸ்தானா
நிகடே ஸ்தித்வா ததுக்திபிஸ்ததநுஸ்தானென அநுஸ்தேயவிஸோபானவகமய ஸ்வயமபி ததேவானுதிஸ்தந்தி । சர்வே நே
ஹவஹரஹிதஹவக்திக்ஷுரா ஹவந்தித்யர்த்: ।

(சா.ஸ:) “தேவா வை த்வஹரமஹிஜிஹமந தஸ்மாதிபி வஹி” இத்யாதிநா க்ர ப்ரபதிபதவீப்ரதிஸ்தாபநாத்தே-
தபதவீ விஷ்வஸிதார்த்நிஸ்தம் । யேஷா, ப்ரபத்ரஜநகூடஸ்யமாரஹ்ய வாதிஹஸாஸ்துதார்த் பரயந்தானாம் । உக்திபு,
“நாகணைமிசை நமபிரான் கரணெனறுய்ய ” இத்யாதிபுவே ஸ்தோத்ரகத்யாதிபுவேஷாஸ்திதஸூக்திபு ।
முக்திரேவ சௌ:, தஸம்வந்நிநி விஷிவா । ராஜமாரீரூபவ்யந்தாதிமகா । தத்ரோதிதவிவேகாதி-
பர்பரமபராஜநகத்வாதிக்ஷிவாஸு । தா எவ வேதாந்தரூபராஜமாரீஸ்திஸோபானபடித்திபுவஸ்தாஸு । வைஸம்பாயந:,
சாஹாத்தேவ்யாஸிஷ்யோ ஹரதப்ரவர்தகத்வென ப்ரஸித்வா: । ஸோனக:, க்ருவேதாசாரீரஹஸ்வலாயநஸ்யாசாரீரோ மஹாபாஜ: ।

मूः - .....श्रेष्ठाशिरःकम्पिनः ॥ ६९॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य
वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे चरमश्लोकाधिकारः

एकोनत्रिंशः ।

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य
वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे पदवाक्ययोजनाभागस्तृतीयः ।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) महाभागवतश्रेष्ठऋषीणामुपपां प्रभृतिशब्दकृतां शुक्नारदादिसङ्ग्रहः । अमी, परमभागवत-
श्रेष्ठत्वेन प्रसिद्धाः । शिरःकम्पिनो भवन्ति । ज्ञानदृष्ट्या तदज्ञानभक्तिवैराग्यपरिपूर्णदिव्यसूक्ती-
स्माक्षात्कृत्य अद्यापि शिरःकम्पं कुर्वन्तीत्यर्थः । शीलार्थप्रत्ययस्य त्रैकालिकत्वात्सर्वदा शिरःकम्पिनो
भवन्तीति गम्यत इति ॥६९॥

इति श्रीसारदीपिकायां चरमश्लोकाधिकार एकोनत्रिंशः ॥

(सा.स्वा.) शौनक, “शौनको ह वै महाशालोऽङ्गीरसं विधिवदुपपन्नः पप्रच्छ” इत्यादौ प्रसिद्धः ।
आदिशब्देन मैत्रेयप्रभृतयो गृह्यन्ते । शिरःकम्पिनः, अस्मदाचार्याः व्यासाद्यपेक्षयापि अधिकचातुर्येण
श्रुतिस्मृत्यनुगुणं चरमश्लोकार्थं वर्णनं कुर्वन्ति । एते पराङ्मुखादय एतत्सकाशात्सर्वरहस्यार्थग्रहणं
केषाञ्चित् बहुजनार्जितभाग्यपरिणतिवशाज्ज्ञातमिति शीलार्थप्रत्ययवशान्नित्यं शिरःकम्पशालिनः
अस्मदाचार्योन्नीतश्रुतिस्मृत्यनुगुणादिचतुरविशदगम्भीरन्याययुक्तार्थवर्णनसमाकर्णनसञ्जाता-
तिवेलमन्तोषवशसमुदीर्णशिरः कम्पशालिन इति यावत् । ते केचनास्मदाचार्या विदुरित्यन्वयः । एवं
च ऋषीणामप्यत्यन्ताभिमतोऽयमर्थः । चरमश्लोकस्यापि प्रमाणेषु सारभूतत्वात्तन्मुखेनैवायमर्थ आचा-
र्यसकाशादज्ञातव्य इति भावः ॥ ६९ ॥

इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्या चरमश्लोकाधिकार एकोनत्रिंशः ॥

(सा.प्र.) शिरःकम्पिनः, शिरःकम्पवन्त भवन्तीत्यर्थः । एते प्रशंसन्तीति यथा समीपस्था
जानीयुस्तथैषां गुणानुसन्धानान् विकृतमनस्का भवन्तीति भावः ॥ ६९ ॥

इति श्रीसार प्रकाशिकायां चरमश्लोकाधिकारः एकोनत्रिंशः ॥

(सा.सं.) प्रभृतिशब्देन शुक्पराशर श्रीवाल्मीकिभरद्वाजनारदादिसङ्ग्रहः । प्रपन्नजनकूटस्था-
द्युक्तीनामाप्ततमत्वाद्विततमत्वाच्च स्वोक्तिभिरेककण्ठत्वात्स्वोक्तीनां तादृशवैलक्षण्याभावाच्च । तान् ।
श्रुत्वा हर्षादित्यादरेण शिरःकम्पनं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ ६९ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे चरमश्लोकाधिकार एकोनत्रिंशः ।

॥ त्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ आचार्यकृत्याधिकारः ॥

मू: - अधिजिगमिषु:.....

(सा.दी:) இப்படி பதவாக்யயோஜனாரूपமான தृतीयபாக வ்யாக்யாதமாயிற்று இனி ஆचार्यशिष्य-
कृत्याधिकारनिगमनाधिकारात्मकமான चतुर्थभाग विवरिक्कப்படுகிறது

(सा.स्वा:) இப்படி பூர்வாधिकாரத்திலே சரமசலோகத்தில் சாரதமமான மா ஸுச: என்கிற
சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சரமதசையிலே ஆचार्यர்கள் சச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பார்களென்று
சொன்னது கூடுமோ? ப்ராஹ்மணனுக்கு அடியாபனம் ஧னாஜனோபாயமானபடியாலே சர்வதா ஸிஷ்ய
விஷயத்திலே உபதேசம் ப்ராசமன்றோ? சரமதசையிலே என்று விசேஷ஗்ரஹ்கூடுமோ? “மந்நம் யத்னே
கோபயேத்” என்று விசேஷவிதியினாலே ரஹச்யத்ரயார்த்தவ்யதிரிவ்ரதவிஷயம் ஧னாஜனோபாயநியம
விதானமென்னில் “கூருசுதூஷயா வித்யா புஷ்கலேன ஧னேன வா” என்கிறது விரோதியாதோ? அது
பக்திபரிவாஹத்வயதானவிஷய மென்னில் “கூபயா நிஸ்பூஹோ வதேத்” என்கிறது விரோதி யாதோ?
கிஞ் “மந்நம் யத்னே கோபயேத்” என்கிற விதியாலே ஒரு விஷயத்திலும் சர்வதா ப்ரதானம் கூடாமையாலே
சரமதசையிலே தான் உபதேசகூடுமோ? “பாத்ரஸ்யமாத்த்மஜ்ஞானம் ச க்ருத்வா பிண்டம் சமுத்சூஜேத்” என்கையாலே
கூடுமென்னில்பப்போது ஸிஷ்ய சாமான்ய விஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே
சச்சிஷ்யர்களுக்கு என்று விசிஷ்யோபாத்தானகூடுமோ? அபி ச, சச்சிஷ்யர்களென்றது “சந்த்மேனம்
ததோ விது” என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞானவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரசஜ்ஜியாதோ?
சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை சச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால்
ததந்யரஹச்யார்த்தங்களை அசச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கலாமென்று அதிப்ரசஜ்ஜமும் வாராதோ?
தததிரிவ்ரதரஹச்யார்த்தங்களை ஗்ந்யாவலோகநாதிக்களும் அடியவசிக்கலாமென்றும் ப்ரசஜ்ஜியாதோ?
ஆचार्यர்கள் உபதேசிப்பார்களென்றால் உபதேசாத்தேவான்யதாசித்தூமாகையாலே-

(सा.प्र:) एवं रहस्यत्रयं सरहस्यं निरूप्य पूर्वाधिकारे “आचार्यं सच्चिष्यं उपदेशिष्यं”

(सा.सं:) अथ यथाशास्त्रं सप्रदायप्रवर्तकाचार्यस्य उपदेशप्रवर्तकाचार्यस्य कृत्यमधिकारेण वक्तुमधिकारार्थं
सङ्गृह्यति ।

(सा.सं) अधिजिगमिषुरिति । धाम, नित्यविभूतिरूपं स्थानम् । तस्य आद्यत्वं कारणत्वम् । तच्च सृज्यवर्गस्य नित्यविभूतिस्थवस्तुगतसादृश्योपजीवकत्वकृतम् । अप्राकृतवस्तुसमानसन्निवेशा एव हीह प्राकृतास्सर्वे । त्रिधाम्नः, “अम्भस्पारे” इत्युक्तविधया त्रिस्थानकस्य । अधिजिगमिषुरित्युक्त्या लब्धविद्यो विरक्तश्च सन् प्राप्यतृणावशाद्यदावितमः पदमधिजिगमिषति ।

मूः - श्रुतिविविधपरीक्षाशोधिते क्वापि पात्रे ।

अनघगुणदशायामाहितस्नेहमार्यः,

प्रदिशति.....

(सा.दी) श्रुतीत्यादिना, “सवत्सररात्रोषिताय” इत्यादिरूपेण श्रविककञ्जविधि विविधाङ्गणानां समिञ्जलपुष्पाद्याहरण होमधेनुपरिरक्षण - प्रेरणादिरूपेण बहुविधमात्राणां परीक्षैकगणाल शोधिते, निश्चलमनस्कमात्राणां क्वापि पात्रे, योग्यगुणानां पुत्रशिष्यादिकलील अनघगुणदशायाम्, सत्त्वोन्मेषादि दशैकलील अनघगुणत्वदशायाम्, अन्तर्यामिनि अन्तर्यामिनि अन्तर्यामिनि अन्यत्र वर्तमान आहितस्नेह, विहितप्रेम यथा तथा । अन्यत्र निहिततैलम् ।

(सा.स्वा) श्रुतिविविधपरीक्षाशोधिते । “सवत्सर तदर्ध वा मासत्रयमथापि वा । परीक्ष्य विविधोपायै कृपया निःस्पृहो वदेत ॥” इत्यादौ श्रुता । विविधाः, समित्पुष्पाद्याहरणहोम-धेनुपरिरक्षणप्रेरणादिरूपेण विविधाः परीक्षा । नाभि शोधिते = निश्चलमनस्के । अन्यत्र मलापनोदक-विविधत्रिन्विर्गामस्मादिभि शोधिते । क्वापि, एवभूतपात्रस्य दुर्लभत्वात्कृपापीत्युक्तिः । पात्रे, पुत्रशिष्यादौ, अन्यत्र दीपपात्रे । अनेन सर्वदा झटित्या रहस्यार्थोपदेशो न कर्तव्यः सर्वेष्वपि गुणादिविमर्शमन्तरेण न कर्तव्य इति व्यज्यते । अनघगुणदशायाम्, वक्ष्यमाणसत्त्वोन्मेषादिदशायाम् । यद्वा, “श्रुतादन्यत्र मन्त्रेणैव च कृतृहली” इत्यादिना अवस्थैकलील इति अग्रे आचार्यैरभिधानात्तादृशावस्थायाम् वा । अन्यत्र - निर्मलमूत्रनिर्मलवर्त्याम् । आहितस्नेहम्, आहितः, निहितः स्नेहः यस्मिन् कर्मणि तद्यथा तथा । “पुत्रांश्चैव नमस्कृत्य” इत्यभिधानात् । अन्यत्र - निक्षिप्ततैलम् । अनेनार्थाद्युपाधिमन्तरेण केवल कारण्य वात्मन्य मात्रेणोपदिशेदिति व्यज्यते ।

(सा.प्र) गच्छ प्रभो रक्ष चास्मान्प्रपन्नान् कल्पेकल्पे जायमानस्त्वमूर्त्या इत्याद्युक्त प्रधानस्थानं परमपदं गन्तुमर्हति इत्याचार्यविशेषणम् । “नापुत्राय नाशिष्याय वा सवत्सर रात्रोषिताय नापरिज्ञात कुलशीलाय दातव्या । सवत्सर तदर्ध वा मासत्रयमथापि वा । परीक्ष्य विविधोपायै कृपया निःस्पृहो वदेत ॥” इत्यादिश्रुतिस्मृत्यवगत विविध परीक्षाभि शोधिते शिष्ये इत्यर्थः । अन्यत्र निष्कल्मष दीपभाजनं पात्रमित्यर्थः । अनघेत्यादि । शिष्यस्य रजस्तमो विजृम्भणा समानाधिकरणसत्त्वोन्मेषावसर इत्यर्थः । निष्कलङ्कतुलारब्धतन्तुकृत वर्तिकायामित्यर्थः । आहितस्नेह मिति क्रियाविशेषणम् । उपदेशान् स्निह्यन्नुपदिशेदित्यर्थः । यथा लोके स्नेहयुक्तानां प्रवृत्तयः सतिविषयभूतचेतन प्रयोजनैक प्रयोजनाः, एव शिष्योर्जीवनैकप्रयोजन उपदिशेदित्यर्थः । अन्यत्र - स्नेहस्तैलम् ।

(सा.सं) तदा कृपापरतन्त्रस्मन् “पात्रस्थमात्मविज्ञानम्” इति विविधकैङ्कर्यरुच्या उपदिशेत्तत्र ख्यात्यादि-कामनयेति फलितम् । कृपापीत्युपदेशदौर्लभ्योक्तिः । सच्छिष्य इति भावः । प्रदीपोऽपि निष्कल्मषे पात्रे निष्कल्मषवर्त्यामारोपित एव अन्यज्ज्वल इति । शोधिते अनघगुणदशायामिति श्लिष्टनयोक्तिः । सत्त्वोन्मेषावस्थायामित्यर्थः । स्नहाभावे दीप इवविद्यायस्नेहदत्ता अचिरमेव निष्प्रभा विरमेदिति सूचयितुमाहितस्नेहमित्युक्तिः । पूरित स्नेहो यथा भवति तथा । आर्यः, “श्रोत्रिय ब्रह्मनिष्ठम्” इत्याचार्यलक्षणलक्षितः । सहेति शिष्येन सच्छिष्ये समारोपितजानदीपस्य यावदात्मभाव्यसङ्कुचितविकास फलकतया इह उत्तरोत्तराधिकौज्ज्वल्यवत्तया च ।

மூ: - ..... निरपायं संप्रदायप्रदीपम्” ॥ ७० ॥

(சா.பீ.) निरपायं, नित्यम् । लौकिकदीपव्यावृत्तम् । संप्रदायप्रदीप, संप्रदायमावृत्त? परमाचार्यனைத்துடங்கி अविच्छेदेन परम्परया उपदेशितத்துவருகிற अर्थविशेषशास्त्रविशेषங்கள், तदूपमान प्रदीपத்தை अज्ञानान्धकारनिरसनத்தாலும் ज्ञानव्याप्यप्रकाशनத்தாலும் प्रदीपत्वम् । प्रदिशति, उपदिशति । उपदिशेदिति विवक्षितं ॥ 70 ॥

परमाचार्यனான श्रीमन्नारायणन முதலாக सदाचार्यपरम्परासमागन्मान रहस्यत्रयार्थங்களை सङ्ग्रहित்து தாங்களும் अनुसन्धित்து, सात्त्विकतास्तिव्यादिगुणங்களைபுடைய देवप्रकृतிகளான शिष्यादிகளுக்கு परीक्षामूलगुणनिश्चयपूर्वकமாக शुश्रूषावस्थையில் अष्टकर्णமாக तत्त्वहितपुरुषार्थங்களைபு, उत्तरकृत्यங்களைபும சுருங்க उपदेशित்து, असुप्रकृतிகளுக்கு மறைதது कृतार्थராய் वर्तिப்டர்கள் पूर्वாचार्यர்களென்றும், இவர்கள் तत्त्वत्रयरूपतत्त्वத்தையும், शरणागतिபாகிற हितத்தையும், उत्तरकृत्यத்தையும் சுருங்கவருளிச் செட்டவர்கள் - शिष्यादிகளுக்கு, அல்லாத आसुरप्रकृतிகளுக்கு வெளியிடார்களென்றும் இவ் அதிகாரத்தின सङ्ग्रहार्थम् ।

(சா.ஸ்வ:) निरपाय, प्रसिद्धदीपस्तु सापाय इति व्यतिरेकस्मूच्यते । सम्प्रदायप्रदीप, भगवन्त-माश्रयैतावत्पर्यन्तमविच्छिन्नतया उपदेशपरम्पर्येण समागततत्त्वहितपुरुषार्थविषयकसमीचीनज्ञानरूप प्रदीपम्, अज्ञानान्धकारनिवर्तकत्वात्प्रदीपत्वोक्तिः । प्रदिशति, उपदिशेत् । वर्तमाननिर्देशेनाविच्छिन्न-संप्रदायागतत्वं व्यज्यते । “तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक्प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच ता तत्त्वतो ब्रह्माविद्याम्” इत्यत्र प्रोवाचं प्रब्रूयात् ।” इति श्रीभाष्यकारैर्विवरणात्तदनुसार्यं श्लोकः । अनेन सर्गाद्यकाले उपदेष्टभावनिमित्तामूलकत्वशङ्का निवर्त्यते । सत्पात्रलाभे दानं च व्यज्यते । एवं सर्वार्थस्याप्यामरणं गोपनीयत्वे कैमुत्यन्यायेन मा शुच इति वरमश्लोक-चरमभागार्थस्यातिश्रेष्ठतया आमरणं गोपनीयत्वमन्त्यकाले सत्पात्रलाभे उपदेश्यत्व च व्यज्यते ॥ ७० ॥

இட்டடி आचार्यனுக்கு सत्पात्रलाभे विधिवलத்தாலே अवश्यमुपदेशிக்கவேண்டுமாகில் विस्तरेण उपदेशிக்கிறதோ? सङ्ग्रहेणोपदेशிக்கிறதோ? आद्ये बहून्विचारानधिकृताधिकारिकளுக்கு वेदान्त श्रवणाभावं प्रसङ्गिக்கும் । अन्त्ये “आर्य धर्मोपदेश च वेदशास्त्राविरोधिना । यस्तर्केणानु-सन्धत्ते सधर्म वेद नेतरः ।” என்கிற शास्त्रं विरोधिकம? किञ्च, सम्प्रदायगतार्थங்கள் उपदेश्यங்களாகில் श्रोताக்களுக்கு अत्यल्पबुद्धिमत्त्व - विस्मरणशीलत्वादि सभावितமாகைடாலே அதடியாக

(சா.ப்:) सम्प्रदायप्रदीपं, प्रदीपवत्तत्तदर्थव्यवहारहेतुतया संप्रदाय परम्परागतमर्थपञ्चक प्रतिपादकं रहस्यत्रयं दीपत्वेन निरूप्यते । निरपायमिति ऐहिकामुष्मिकतत्साधनविषय प्रमाणानि व्यावर्त्यन्ते ॥७०॥

(சா.ச:) निरपायत्व-संप्रदायप्रदीपं, संप्रदायागतमर्थपञ्चकज्ञानाभिधानं दीपमित्यर्थः ॥ ७० ॥

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ।

(सा.स.) सङ्गृहीतमेव विवृणोति । ॐ८३५ इत्यादिना । रहस्यत्रयार्थं ॐ८३५ इत्यन्तेन सप्रदायशब्दार्थ उक्तः । अथ पात्रशोधकानि श्रीसात्वतभगवद्गीता - वसिष्ठकरालसंवाद शाण्डिल्यस्मृति - सात्यकि-तन्त्रादिगतानि वचनान्युपादत्ते । यो गोपायर्तान्यादिना ।

मूः - न चाशुश्रूषवे वाच्यं नच मां योऽभ्यसूयति ॥

य इदं परमं गुह्यं मद्वक्तेष्वभिधास्यति ।

भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयम् ॥,

नावेदनिष्ठस्य जनस्य राजन् प्रदेयमेतत् परमं त्वया भवेत् ।

विवित्समानस्य विबोधकारकं प्रबोधहेतोः प्रणतस्य शासनम् ॥

न देयमेतच्च तथाऽनृतात्मने शठाय क्लीबाय न जिह्मबुद्धये ।

न पण्डितजाय परोपतापिने देयं त्वयेदं विनिबोध यादृशे ॥

श्रद्धान्वितायाथ गुणान्विताय परापवादाद्विरताय नित्यम् ।

विशुद्धयोगाय बुधाय चैव क्रियावतेऽथ क्षमिणे हिताय ॥

(सा.दी.) अभक्ताय, प्रेमरूपभक्तिरहितः कृत्वा अशुश्रूषवे, श्रूषा, श्रोतुमिच्छा । वरिवस्या च । तद्रहितः योमामभ्यसूयति तस्मै च । मा योऽभ्यसूयति न वाच्यः । न वाच्यः । न वाच्यः । य इदमिति । भक्तिं मयि परां कृत्वा, मयि परां भक्तिं लब्ध्वा । नावेदनिष्ठस्येत्यादिश्लोकाः भारते वसिष्ठकरालसंवादगता । विवित्समानस्य, विद ज्ञाने इति धातुः । ज्ञातुमिच्छोः । शुश्रूषोः विबोधकारक, ज्ञानजनकम् । ज्ञानार्थं प्रणतः प्रबोधहेतोः, प्रबोधार्थम् । शासनं शास्त्रम् । अनृतात्मने, नास्तिकबुद्धये, शठाय, वञ्चकाय । क्लीबाय, नपुंसकाय । जिह्मबुद्धिः, कुटिलबुद्धिः । पण्डितमन्याय-यादृशे पुमि देयमिदं तन्निबोधः । अन्वयः गुणान्विताय, शमदमाद्यन्विताय । विशुद्धयोगाय, विशुद्धभक्त्यन्विताय, क्रियावते, अनुष्ठानवते ।

(सा.स्वा.) अभक्ताय, आचार्यभगवद्वक्तिरहिताय । नचाशुश्रूषवे, श्रूषा, श्रोतुमिच्छा । वरिवस्या च-तद्रहिताय । मा योऽभ्यसूयति तस्मै च न वाच्यमित्यन्वयः । प्रतिवाक्यं नञ् उक्तं तपआदिषु एकहीनत्वेऽपि इतरसद्भावो न प्रयोजक इति भावः । नच मा योऽभ्यसूयतीत्यसमानविभक्तिनिर्देशः भगवद्भागवतादावप्यभ्यसूयः विशेषतः परिहरणीय इति द्योतकः । अन्वयमुखेनाप्याह । य इदमिति । मद्वक्तेष्वित्युपलक्षणम् । तपआदिविशिष्टमद्वक्तृष्वित्यर्थः । कृत्वेति । मयि परा भक्तिं लब्ध्वेत्यर्थः । नावेदनिष्ठस्येत्यादयः भारते वसिष्ठकरालसंवादगता । अवेदनिष्ठस्य, वेदनिष्ठा रहितस्य । प्रबोधहेतोः, प्रबोधनिमित्तं प्रणतस्य । विवित्समानस्य । वेतुमिच्छोः । प्रबोधकारकं परमं एतच्छासनम् । शास्त्रं न देयमिति पूर्वोक्तम् । अनृतात्मने, असत्यबुद्धये । असत्यशीलायेत्यर्थः । शठाय, वञ्चकाय । क्लीबाय, नपुंसकाय । जिह्मबुद्धये, कुटिलबुद्धये । पण्डितजाय, पण्डितं मन्याय । परोपतापिने, परोपतापकृते च न देयमित्यन्वयः । यादृशे पुमि देयं तन्निबोधः । श्रद्धान्विताय, रहस्यार्थश्रवणत्वरान्विताय । गुणान्विताय, शमदमादिगुणान्विताय । विशुद्धयोगाय, विशुद्धभक्त्यन्विताय । बुधाय, उपदिष्टग्रहणक्षमाय । क्रियावते, अनुष्ठानवते । क्षमिणे, क्षमावते । अनुष्ठानजनितदुःखसहिष्णवे । हिताय, लोकहिताय ।

(सा.प्र.) विवित्समानस्य, विद ज्ञान इति धातुः । ज्ञातुमिच्छोरित्यर्थः । प्रबोधहेतोः, बोधार्थम् । शासनं, शास्त्रम् । निर्णयार्थमात्मज्ञानजनकमित्यर्थः । विशुद्धयोगाय, निर्दोषयुक्तियुक्तायेत्यर्थः ॥

मूः - विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवादभीताय बहुश्रुताय ।
 विजानते चैव तथा हितम् क्षमादमाय नित्यात्मसमाय देहिनाम् ॥
 एतैर्गुणैर्हीनतमे न देयमेतत् परं ब्रह्म विशुद्धमाहुः ।
 न श्रेयसा योक्ष्यति तादृशे कृतं धर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ॥
 पृथ्वीमिमां यद्यपि रत्नपूर्णा दद्यान्न देयं त्विदमब्रताय ।
 जितेन्द्रियायैतदसंशयं ते भवेत् प्रदेयं परमं नरेन्द्र ॥
 कराल मा ते भयमस्तु किञ्चित् एतत् परं ब्रह्म श्रुतं त्वयाऽद्य ।
 यथावदुक्तं परमं पवित्रं विशोकमत्यन्तमनादिमध्यम् ॥,
 विद्ययैव समं कामं मर्तव्यं ब्रह्मवादिना ।
 आपद्यपि च घोरायां न त्वेनामिरिणे वपेत् ॥
 मूर्खाश्च पण्डितं मन्या अधर्मा धार्मिका इव ।
 धर्मयुक्तान् प्रबाधन्ते साधूनां लिङ्गमास्थिताः ॥

(सा.दी.) विविक्तशीलाय, एकान्तप्रियाय । विधि, विधानम् । तत्प्रियाय । विजानते, कृतज्ञाय ।
 तथा हितं विजानते, हितमात्मान इच्छते ॥ १ ॥ क्षमादमाद्यन्विताय ॥ २ ॥ देहिषु नित्यात्म
 समबुद्धये । एतन्मयोक्तं रहस्यं विशुद्ध परब्रह्मप्रतिपादक माहुः तादृशे, गुणहीने । धर्मप्रवक्तारं
 श्रेयसा नयोक्ष्यति । कुतः ? अपात्रदानात् । करालेति संबोधनम् । परं ब्रह्म, परब्रह्मवाचकम् ।
 विद्ययैव समं काममित्यादि शाण्डिल्यवचनानि । ब्रह्मवादिना, विद्यावता । पात्रालाभकृत् विद्या
 सह कामं मर्तव्यम् । घोरायामपद्यपि । एना, विद्याम् । इरिणे, अयोग्यस्थले ॥ ३ ॥ न वपेत्,
 नोपदिशेत् ॥ ४ ॥ लिङ्गम्, वेषम् ।

(सा.स्वा.) विविक्तशीलाय, शान्तवासप्रियाय । विधिः, विधानम् । तत्प्रियाय, बहुश्रवणयुक्ताय ।
 अत एव विजानते, कृतज्ञाय । हितौ क्षमादमौ यस्य सः तस्मै । यद्वा, हितमिति भेदेन पाठः ।
 हितं विजानते इत्यन्वयः । क्षमादमाय, क्षमासहितदमायेति योजना । नित्यात्मसमाय । नित्येषु
 देहिषु आत्मसमबुद्धये । एतन्मयोक्तं रहस्यं विशुद्धं परं ब्रह्म । विशुद्धपरब्रह्मप्रतिपादकमाहुः । तादृशे,
 गुणहीने । धर्मप्रवक्तारं श्रेयसा न योक्ष्यति । कुतः ? अपात्रदानात् । करालेति संबोधनम् । शेषं
 स्पष्टम् । परं ब्रह्म, तद्वाचकम् । अथ शाण्डिल्यवचनमाह । विद्ययैवेति । पात्रलाभ इति शेषः ।
 न न्विति । एना, विद्याम् । इरिणे, ऊषरे । अपात्रे न वपेत् । मूर्खाश्चेति । लिङ्गम्, वेषम् ।

(सा.प्र.) युक्तिदोषाः व्याप्त्यभावप्रतिवर्तकप्रतिवर्त्यादयः । इरिणशब्दविवक्षितार्थः क इत्याकाङ्क्षाया-
 माह । मूर्खाश्चेत्यादिना । ननु मुमुक्षोः प्रपन्नस्य मोक्षप्रतिबन्धकभागवतापचाराहित्येन स्थितिरेवोचिता
 । न तूपदेशादि सदसद्विवेक इत्यत्र “पात्रस्थमात्मविज्ञानं कृत्वा देहं समुत्सृजेत्”
 इत्यादिवचनादुपदेशावश्यकत्वमभिप्रयन् तथात्वे च “आत्मद्रुहममर्याद मूढमुज्झितसत्पथम् । सुतरामनुकम्पेत्
 नरकार्चिष्मदिन्धनम् ॥” इत्यादेरनुसर्तव्यत्वान्मूर्खाणामनुपदेश्यत्वोक्तिरनुचितेति शङ्कां च “अस्वर्ग्य
 लोकविद्विष्टं धर्ममप्याचरेन्न तु” इत्यादिप्रमाणात्साधुबाधकानामुपदेशो लोकविद्विष्ट
 इत्यवगमात्तेषामनुपदेश्यत्वोक्तौ

मूः - एकतस्त्वपवर्गार्थमनुष्ठानादि कौशलम् ।
 लोकानुसारस्त्वेकत्र गुरुः पश्चाददीरितः ॥
 भवन्ति बहवो मूर्खाः क्वचिदेका विशुद्धधीः ।
 त्रासितोऽपि सदा मूर्खः अचलो यः स बुद्धिमान् ॥
 न विश्वासः क्वचित्कार्यो विशेषात् कलौयुगे ।
 पापिष्ठाः वादवर्षेण मोहयन्त्यविचक्षणान् ॥
 गोपयन् आचरेद्धर्मं नापृष्टः किञ्चिद्गरेत् ।
 पृष्टोऽपि न वदेदर्थं गुह्यं सिद्धान्तमेव च ॥
 आश्रितायातिभक्ताय शास्त्रश्रद्धापराय च ।
 न्यायेन पृच्छते सर्वं वक्तव्यं शौचयोगिने ॥

(सा.दीः) एकतः इति । यो गुरुः एकत्र अपवर्गार्थमनुष्ठानादिकौशलं प्रकाशयति । अन्यत्र लोकानुसरणं च करोति । सः पश्चाददीरितः । अधमो गुरुः अचलः, अचञ्चलबुद्धिः । नेति, क्वचिदपि पुरुषे विश्वासो न कार्यः । कलौ युगे विशेषतो न कार्यः । कुतः ? पापिष्ठाः वादिनः अविचक्षणान्, मन्दबुद्धीन् । मोहयन्ति । धर्मं, धर्मविशेषं गोपयन्, अप्रकाशयन्नेवाचरेत् । अपृष्टस्त्वयमेव किमपि वचनं न ब्रूयात् । गुह्यमर्थं सिद्धान्तं च पृष्टोऽपि न वदेत् । तर्हि कस्मै वक्तव्यमित्यत्राह । आश्रितायेत्यादि । न्यायेन, शास्त्रोक्तन्यायेन । शिष्यः प्रामैरनुसरन् पृच्छते । न तु बलात् । शौचमत्र करणशुद्धिः ।

(सा.स्वाः) एकत इति । यो गुरुः । एकतः, एकत्र । अपवर्गार्थमनुष्ठानादि कौशलं प्रतिपादयति । एकत्र, परत्र लोकानुसरणं च करोति । सः गुरुः पश्चाददीरितः । अथ यो गुरुर्दीरितः । अचलः, अचञ्चलबुद्धिः । न विश्वास इति । क्वचिदपि पुरुषे विश्वासो न कार्यः । कलौ युगे विशेषान्न कार्यः । कुत इत्यत आह ? पापिष्ठा इति । दुर्वादिनः मन्दबुद्धीन् मोहयन्ति । दुर्वादियुक्तिमोहिताः अन्यथा भवेयुः । ततस्मात् क्वचिद्विश्वस्य विद्यादानं न कर्तव्यमिति भावः । धर्मविशेषं गोपयन्, अप्रकाशयन् आचरेत् । अपृष्टः, स्वयमेव किमपि न ब्रूयात् । पृष्टोऽपि । गुह्यं, रहस्यमर्थम् । सिद्धान्तमेव च न ब्रूयान् । तर्हि कस्मै वक्तव्यमित्यत्राह । आश्रितायेति । न्यायेन पृच्छते, “तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया” इत्याद्युक्तप्रकारेण पृच्छते । न तु बलात्पृच्छते । शौचयोगिने, करणत्रयशुद्धियुक्ताय ।

(सा.प्रः) नानौचित्यमिति परिहरति । एकतस्त्वित्यादिना । “साधूनां लिङ्गमास्थिताः” इत्युक्तसाधवः कीदृशा इत्याकाङ्क्षायां तत्स्वरूपं तादृशस्य क्वाचित्कत्वं चाह । भवन्ति बहव इत्यादिना । तत्त्वहितपुरुषार्थविषयस्थिरबुद्धित्वं साधुत्वमिति भावः । एवम्भूतो विशुद्धधीः “पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडाल व्रतिकान् शठान् । हैनूकान् बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ॥” इत्युक्तरीत्या पञ्चकादिष्वविश्वसन् वाग्व्यवहारादिभिस्सम्यक् ज्ञात्वा तैस्सभाषणादिकं कुर्यात् । तैरेव पृष्टोऽप्यन्यदेव ब्रूयादित्याह न विश्वासः क्वचिदित्यादिना श्लोकद्वयेन । एवं च “आचार्योऽप्यनाचार्यो भवति । श्रुतात् परिहरमाणः” इत्युपदेशाकरणे अनिष्टोक्तेः गुणवत्पात्रे स्वावगतं सर्वमुपदेष्टव्यमिति वदन् शिष्योजीवन विहाय किञ्चिद्दृष्टार्थमयोग्यानामुपदेशे बाधकं प्रदर्श्य तथोपदेष्टाचार्यस्य तच्छिष्यस्य च यत्किञ्चिद्दृष्टपुरुषार्थसिद्धिमपि सोदाहरणमाह । आश्रितायेत्यादिना श्लोकत्रयेण ।

(सा.संः) एकतस्त्विति, एकत्रेत्यर्थः । अनुष्ठानादिकौशलमेकत्र पुरुषे अपवर्गार्थमिति मत्वा स्थितिमत् । अपरत्र पुरुषे लोकानुसरणमिति मत्वा तयोर्मध्ये प्रथममुदीरितः न रहस्यत्रयार्थोपदेशयोग्यः ।

(மா.வி) स्वयमज्ञत्वान् य पश्चादुर्द्वारितस्म एव तद्योग्यः । सर्वज्ञत्वादित्यर्थः । தொண்டர்க்கு
इति । भक्तानां भोग्यतमभगवदनुभवाय मालारूपात्सूक्तीरुक्तवान् । அந்தாதி ருபகாநானிर्माणव्याजेन
सुज्ञापितवान् दुर्ज्ञेयार्थान् । சிந்தாமல், அநதிகாரிஷ்வுநுபதிஷ் ரக்ஷாமிதி बुद्ध्या स्वीकुरुध्वं
सावधानैरित्यर्थः ।

மூ: - சொல்லுகிறபடியே ஶரண்யன் அநுமதிபண்ணும்படிக்கீடான சாத்விகதாஸ்திக்யாதி-
 குணங்களையுடையராய்,

“அभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ।

दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् ॥

अहिंसा सत्यमक्रोधः त्यागश्शान्तिरपैशुनम् ।

(சா.தீ.) ஶரண்யன், ஶரண்யத்வேன வரணியனான ஶ்ரிய: பதி: । அநுமதி, அப்யநுஜைபண்ணும்படி
 சாத்விகதந்நாதிதி திவ்யப்ரவந்நாதிராதி ஶப்தார்த்த: । அபய சத்வ சம்சுத்திரித்யாதி । அபய, ஶரீரவிரோதிகள்
 பக்கல் சத்வகுணஸ்ய சம்சுத்தி: , சத்வோத்ரேக: । ஜானானுஸ்தானயோவ்யவஸ்திதி: । தப, ஸ்வகர்மநிஸ்தா ।

(சா.ஸ்வா.) உபாத்தவசனங்களில் தோற்றாத ஆத்மகுணங்களுமில்லாமல் அநுகநதொஷங்களு
 முண்டாகில் வித்யாப்ரதானம் ப்ரஸத்திபாதோ? எனன அநத வசனங்கள் ஶரண்யன் அநுமதி
 பண்ணும்படிக்கீடான உக்தானுகநகுணதொஷமாஹித்ய ராஹித்யொபலக்ஷணபரங்களுன்கிற அபிப்ராஸத்தாலே
 யருளிசெப்கிறார் ஶரண்யன் இதி । அபயமித்யாதி । அந்ர ஶ்ரீமத்நீநாபாப்யம் । “இஸ்தானிஸ்த
 சயோகவியோகரூபது ஶஹேநுதர்ஸநஜ து ஶ்ரீ அபயம் । தந்நிவ்நிதரஅபயம் । சத்வசஸுத்தி: । சத்வஸ்ய, அந்ந
 கரணஸ்ய । ரஜஸ்தமஸோஶ்யாமஸ்புஸ்த்வம் । ஜ்நானயோகவ்யவஸ்திதி: , ப்ரகூநிவ்நிவக்தாத்மஸ்வரூபவ்நிவகநிஸ்தா ।
 தானம், ந்யாயாஜ்நிததநஸ்ய பாத்ரே ப்ரதிபாதநம் । தம: , மநஸோ விபயோந்மூஶ்யநிவ்நிதசஸிலநம் । யஜ: ,
 ப்லாபிசந்நிதரஹித ப்ரகவதாராதந பஞ்மஹாயஜ்நானுஸ்தானம் । ஸ்வாஶ்யாய: , சவிபூநிகஸ்ய ப்ரகவதஸ்ததாராதந-
 ப்ரகாரஸ்ய ச ப்ரதிபாதக: : கூத்ஸநோ வேத இத்யநுஸந்நாஸ்ய வேதாப்யாஸநிஸ்தா । தப: , கூக்ஷ்ஞாந்நாஸ்ய-
 த்வாஸ்யுபவாஸாதே ப்ரகவத்ப்ரீணந கர்மயோக்யதாபாதநஸ்ய கரணம் । ஆர்ஜவம், மநோவாக்நாயவ்நிதாநாமேகநிஸ்தா ।
 அஹிஸா, பரபீடாவர்ஜநம் । சத்யம், யதாஶ்ரதார்த்தோசரபூநஹிதவாக்யம் । அக்ரோத: , பரபீடாப்லசித்தவிகார-
 ரஹிதத்வம் ।

(சா.ப்ர:) சாத்விகதந்நாதிதி । திவ்யப்ரவந்நாதிராதிஶப்தார்த்த: । ஶமாதிராஸ்திக்யாதி இத்யாதிஶப்தார்த்த: ।
 ஁கமேவ ப்ரகவத்ப்ரீநாஸ்ய தீவாஸுரவிபா஁னாபி அநிவிஸ்தரேண பாத்ராபாத்ரவ்நிவகோபயுக்தாபுணாதொஷாஸ்ச ப்ரகவதீவோக்தா
 இத்யாஹ । அபயம் சத்வசம்சுத்திரித்யாதிநா । ஆகாம்யநிஸ்தானுஸந்நாநஜந்யம் து: ஶ்ரீ அபயம் । ததபாவ:
 அபயம் । ரஜஸ்தமஸோஶ்ரேகஸூந்யத்வே சதி சத்வகுணஸ்ய உத்ரிக்தத்வ சத்வசஸுத்தி: । ஜ்நானயோகவ்யவஸ்திதி: ,
 ப்ரகூநி விவிக்தாத்மஸ்வரூப நிஸ்தா । தானம், ந்யாயாஜ்நிததநஸ்ய சத்பாத்ரே ப்ரதிபாதநம் । மநோநிப்ரஹோ தம: ।
 யஜ: பஞ்மஹாயஜ்நாதி: நிராஸி: கர்ம । “ஸர்வே வேதா யத்பதமாமந்நி” இத்யுக்தப்ரகாரேண கூத்ஸநோஶபி வேதொ
 ப்ரகவததாராதநப்ரதிபாதக இத்யநுஸந்நாநேந விஸிஸ்தொ வேதாப்யாஸ: ஸ்வாஶ்யாய: । தப: , கூக்ஷ்ஞாந்நாஸ்யாதிநா
 காயக்லேஸ । ஆர்ஜவம், மநோவாக்நாயாநாமேகரூப்யம் । அஹிஸா, பரபீடாவர்ஜநம் । பூதஹிதயதார்த்தவாக்யம்,
 சத்யம் । அக்ரோத: , பரபீடாப்லகமநோவிகாரராஹித்யம் ।

(சா.ஸ:) அபய, பரணபயவிதூரதா । சத்வசஸுத்தி: , பரிஸுத்தாந்ந: கரணத்வம் । ஜ்நானயோகவ்யவஸ்திதிநாம்?
 “இதூஸ: ப்ரத்யகாத்மாஶஸூ பரமாத்மா ததேதூஸ: । ததஸ்பந்நானுஸந்நாநமிதி யோக: ப்ரகீர்தித: ॥”
 இத்யுக்தவித்யா ஸ்வபரஸ்வரூபயாதாத்த்யாஶ்யஸம்பந்நானுஸந்நாநஸிலநா ।

மூ: - दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥

तेज: क्षमा धृतिश्शौचमद्रोहो नातिमानिता ॥

भवन्ति सम्पदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥” என்றும்,

“द्विविधो भूतसर्गोऽयं दैव आसुर एव च ।

विष्णुभक्तिपरो दैव:.....” என்றும் சொல்லப்பட்ட **दैவ**ப്രகृतிகளுக்கு-

“संवत्सरं तदर्धं वा मासत्रयमथापि वा ।

परीक्ष्य विविधोपायै: कृपया निस्पृहो वदेत् ॥

(சா.தீ:) அபேசுந், பரனர்தாவக்யராஹித்யம் । அலுலுப்தம், அலுலுபதா அலவ்ஹ்வமென்றபடி
ஹ்ரி:, அகृत்யவிஷயலஜா । அசாபலம், விஷயேசு சாபத்யராஹித்யம் । தேஜ:, படுதவம் । ஸ்ரஹஸாமர்த்யம் ।
சுவுசம் ஸுலல்ஹ்ரு, நாதிமானிதா, ஸர்வாஹவம் । டீவீம் சம்பதமபிஜாதஸ்ய, சத்வப்ரகூதிகஸ்ய எதே ஸுணா
ஹ்வந்தி । ப்ரூதஸர்஑ே, ப்ரூதஸூத்ரித்விதா । டீவ ஆசுரஸ்சேதி । டீவீ, டீவஸம்வந்தினி ப்ரகூதி: சுவஹவோ
யேஷா் தே டீவப்ரகூதய: । விவிதோபாயீ:, சமிஜ்ஜலாசாஹ்ரணார்த்யப்ரேஷணாதிபி: । பரிஜ்ஞானந்தர் நிஸ்சலபுத்ரயே
சிஷ்யாய நிஸ்ப்ரஹ்ஸந் கேவலகூபயா ரஹ்ஸ்யமர்த்ய வதேத் ।

(சா.ஸ்வ:) த்யா஑:, ஆத்மஹிதப்ரத்யநீகவிமோசனம் । ஸாந்தி:, இந்ரித்யாணா் விஷயபாவண்யஸீலனம் ।
அபேசுநம், பரனர்தகரவாக்யநிவெதநாகரணம் । தயா, ப்ரூதேசு து:ஸாஸஹ்ஸுதா । அலுலுப்தம், அலுலு-
ப்தவம் । விஷயேசு நி:ஸ்ப்ரஹ்வமித்யர்த்ய: । மார்தவம், அகாஹித்யம் । சாதுஜநஸம்ஸுதேஷாஹ்ரதேத்யர்த்ய: । ஹ்ரி:,
அகார்யகரணே த்ரீடா । அசாபலம், ஸ்ப்ரஹ்ணியவிஷய சாந்நிதானாசசுலதவம் । தேஜ:, துர்ஜநீரநபிஹ்வநியதவம் ।
க்ஷமா, பரநிமிதத்ரீடானுஹ்வே஑பி பரேசு சித்தவிகாரரஹிததா । த்ருதி:, மஹ்த்யாமப்யாபதி கृत்யகர்தவ்ய-
தாவதாரணம் । ஸுவுசம், வாஹ்யான்தரகரணானா் கृत்யயோ஑்யதா ஸாஸூரீயா । அத்ரோஹ:, பரேஷ்வத்ரோஹ: । பரேசு
சுவசுசுந்நதவூத்திநிர்ஓதரஹிததவ்மித்யர்த்ய: । நாதிமானிதா, அஸ்தானே ஸர்வோ஑திமானிதா । தத்ரஹிததா - எதே
ஸுணா டீவீம் சம்பதமபிஜாதஸ்ய ஹ்வந்தி । டீவஸம்வந்தினி சம்பதீவீ । டீவா: ஹ்ரவதாஜானுவர்தநஸீலா: ।
தேஷா் சம்பத், சா ச ஹ்ரவதாஜானுவூத்திரேவ । தாமபிஜாதஸ்ய, தாமபிமுசூகீகृत்ய ஜாதஸ்ய । தா் நிர்வர்தயிதु்
ஜாதஸ்ய ஹ்வந்தீத்யர்த்ய: ” இதி । பரிசுயேதி । சமித்புப்யாசாஹ்ரணாதிபிர்விவிதீரூபாயீர்நிஸ்சலபுத்ரிரிதி
நிர்ணீய தஸுமீ நிஸ்ப்ரஹ்ஸந் கேவலகூபயா ரஹ்ஸ்யதமார்த்ய வதேத் । அத்ர விசுஷமாஹ । - த்யா஑:, ஆத்மஹித
விர்ஓத்யேஹிகாமு஑்மிகரூபானுபந்நத்யா஑: । ஸாந்தி:, வாஹ்யேந்ரித்யநி஑்ரஹ: । அபேசுந், பரனர்தகர வாக்யானுகித: ।
தயா, சுவார்த்யநிர்பேகபரத:ஸு நிர்ராசிகீர்ஷா । அலுலுப்தம், விஷயேசு நிஸ்ப்ரஹ்வம் । மார்தவம், சாதுஜநஸம்ஸுதே-
ஷாந்ரதா । ஹ்ரி:, அகார்யகரணே த்ரீடா । அசாபலம், ஸ்ப்ரஹ்ணியே சந்நிஹிதே஑ப்யவிகூததவம் । தேஜ:,
துர்ஜநீரநபிஹ்வநியதவம் । க்ஷமா, பரீ: பீ஑நே஑ப்யவிகூததவம் । த்ருதி:, மஹாபத்யபி கृत்யேஷ்வேவ கர்தவ்யதா
தீ: । ஸுவுசம், ஸ்தானே விஷ்ணு சிந்தநாதி: । அத்ரோஹ:, பரேஷா் சுவசுசுந்நதவூத்திநிர்ஓத । அஸ்தானே
ஸர்வோ஑திமானிதா, தத்ரஹித்யம் நாதிமானிதா । எதே ஸுணா டீவீம் சம்பதமபிஜாதஸ்ய ஹ்வந்தி । டீவா:
ஹ்ரவதாஜானுவர்தநஸீலா: । தேஷா் சம்பத், ஹ்ரவதாஜானுவூத்தி: । தாமபிமுசூகீகृत்யஜாதஸ்ய ஹ்வந்தீத்யர்த்ய: ।
புரூஷேஷ்வேவ்விததவஸ்ய “ஸீலம் சவஸதா ஜேயம் தசு காலே ந ஹ்யஸா” இத்யுக்தகாலவிலம்வாஹவே ஜ்ஞானம் ந
ஸ்யாதித்யத்ரோக்தம் சம்வத்ஸரமித்யாதி

மூ: - “யதூக்ஷயோபஸந்நானாं டேஷாந்தர்நிவாஸிநாம் ।

ஐஸ்டோபடேஷ: கர்தவ்யோ நாராயணரதாத்மநாம் ॥”

இத்யாடிகளிற்஑ொண்ண ஸரிஷாடிமூலகுணநிஷயஸ்வர்கமாக “ஸ்ருதாடந்யத்ரு ஸந்நுஸ்தத்ருவ ஑ குநூஹலி” எண்ணலாம் அவஸ்தையிலே அஷட்கர்ணமாக வெளியிட்டு.

“ஐம்஑ோ டர்போ஑திமானஸ஑ க்ரோத: ஸாரூப்யமேவ ஑ ।

அஜ்நானம் ஑ா஑ிஜ்நானஸ்ய ஸார்த்த ஑ம்஑டமாஸுரீம ॥” என்றும் “விஸரிதஸ்ததா஑஑ஸுர:” என்றும்

஑ொல்லப்பட்ட ஑ாமுர஑்ருகதிகளுக்கு மஹைத்து.

(ஸா.டீ:) அத்ரு விஷேஷமாஹ । யே டேஷாந்தர்நிவாஸிந: யதூக்ஷயோபஸந்நா: நாராயணே ஐகாந்யஜ்ஞதாஸ஑ தே஑்ய: ஐஸ்டோபடேஷாஸ஑ரஸரிஷா விநாஸி கர்தவ்ய ஐதி । ஑்ருதாடிநி । அர்த்தவிஷேஷஸ்ருவணாடந்யத்ரு = ஑ோ஑ாடீ ஸ்ரீதீர்த்தஸ்ய நாஸ்தி । தத்ருவ ஑ குநூஹலி, அர்த்தவிஷேஷஸ்ருவண ஐவாடரவாந । அஷட்கர்ணமாக மூன்றாம் டேரில்லாத஑ிடத்தில எண்கை ஐம்஑ இத்யாடி । ஑ாமுரீ஑்ருகதி ஑்வ஑ாவோ யே஑ா தே ஑ாமுர஑்ருகதய: ।

(ஸா.ஸ்வ:) யதூக்ஷயேதி । டேஷாந்தர்நிவாஸிநா நாராயண ஐகாந்ய ஑ஜ்நதா யதூக்ஷயோபஸந்நானா ஑ிரஸரிஷா விநா஑ஸ்டோபடேஷ: கர்தவ்ய இத்யர்த்த: । ஑்ருதாடிநி । ஑ாவேக்த: । ரஹஸ்யர்த்தஸ்ருவணாடந்யத்ரு ஑ா஑ாடீ । ஑ந்நுஸ்த:, அலங்குடி, நிஸ்புஹ: । தத்ருவ ஑ குநூஹலி । ஑ாடரவாந் । யதூ, ஑ாஸமாஸ க்த, ஑்ருதம்஑஑ிஸிதாடந்யத்ரு ஑ாஸ்ரான்தரே஑லம்஑ுடி஑ிரதீர்த்த: । அஷட்கர்ணமாக, மூன்றாம் டேரில்லாத஑ிடத்திலே வெளியிட்டு ஐதி । ஑மீ஑ீந்யாஸோஸேநஸ்வா஑்யோ஑டிஸ்ட஑்ருமாணஸரிண஑்ருதி஑ாடக஑்ருந்யவிஸ்தாரத்திலே வெளியிட்டு ஑ொன்றாம் ஐம்஑ இத்யாடி । ஐம்஑, ஑ார்த்திகத்ருவ்யா஑நாஸ ஑்ருமானஸ்தம் । டர்ப:, க்ருத்யாக்ருத்யாவிவேக-கரோ விஷயானு஑வநிமித்தோ ஹ்ஸ: । அநிமானஸ஑, ஑்வவி஑்ஞா஑ிஜ்நானநுகுணோ஑஑ிமானோ஑திமான: । க்ரோத:, ஑ரஸரிஷா஑ர஑ித்தவி஑ார: । ஑ாரூப்யம், ஑ா஑ூநாமுடே஑கரஸ்வ஑ாவத்ருவத்ருவம் । அஜ்நானம், ஑ாவரவஸ்வவிவேகதா । ஐதே ஑்வ஑ாவா ஑ாமுரீ஑ ஑஑டம஑ிஜ்நானஸ்ய ஑வந்நி । ஑முர:, ஑஑வடாஜ்ஞாநி஑்ருத்திஸீலா: । யதூ, ஑ாந்யகிதந்நாடிகளில் ஑ொல்லுகிறடையே இத்யஸ்ய டீவ஑்ருகதிகளுக்கு வெளியிட்டு ஑சுர-஑்ருகதிகளுக்கு மஹைத்து இத்யத்ருவந்ய: ।

(ஸா.஑்ரு:) டூரடேஷாடா஑தஸ்யா஑்யேவ்விதத்ருவம் ஜ்ஞாநு ஑க்யமித்யாஹ । யதூக்ஷயேத்யாடிநா । ஜ்ஞானவ்யதீரிக்த-஑்ருயோஜநரா஑ித்யேநேத்யர்த்த: । ஑்ருதாடந்யத்ரு ஑ந்நுஸ்த ஐதி । ஑்ருதம், ஑்ருவணம் । தஸ்தாடந்யத்ரு ஑ந்நுஸ்த:, தத்ருயதி-ரிக்தேஷ்வ஑ிநா஑்ரு஑ித இத்யர்த்த: । ஜ்ஞானார்த்தோபடேஷகவ்யநிர்஑கதாதிஸயித஑்ருயோஜநே஑்யோ விரக்த ஐதி யாவத் । ஐம்஑ இத்யாடி । ஑ார்த்திகத்ருவா஑ார்த்தம்஑்ருதானம் ஐம்஑: । க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகா஑ாவஹேநுவிஷயானு஑வஜ்ஞோ ஹ்ஸோ டர்ப: । அ஑ிஜ்நவி஑்ஞாவ்ருத்தானநுகுணோ அ஑ிமானோ஑திமான: । ஑ரோடே஑கர வாக்யம் ஑ாரூப்யம் । யதூ, ஑ரஸரிஷா஑லகமனோவி஑ார: ஑ாரூப்யம் । ஑ா஑ூடே஑கரஸ்வ஑ாவத்ருவமித்யர்த்த: । அஜ்நானம், தத்ருவ஑ித-஑ுரூஷார்த்தானா஑ிவேக: ।

(ஸா.ஸ:) யதூக்ஷயா, டீவாத்ரு । யதா ஑ாஸ்ர ஑்வஸரிஷிதகு஑்ருந்ருக்ஷணந்ருக்ஷிதோ஑யமிதி நிஸ்சிந்யாநி-டூரடா஑தோ யஸ்ஸ ஑஑வடநு஑்ரு஑ிஷேஷவிஷய ஐதி யதூக்ஷயோபஸந்ந இத்யு஑்யநே । ஑்ருதாடந்யேஸு, ஑஑டிஸாடந்யேஸு । ஑ஸந்நுஸ்த:, வா஑மன:஑்ருவ்ருத்தாவ஑்ரு஑ிமான: । தத்ருவ, ஑஑டிஸ்ட ஐவ । குநூஹலி, மனநாடிகுநூஹலவாந: । ஐதி ஑ிஷ்யகுணே விஜ்ஞாதே தடநந்ருந்ருமித்யர்த்தா஑ி஑்ருமாஸே எண்ணலாம் அவஸ்தையிலே இத்யு஑்யதம் । விஸரிதா:, டீவஸ஑஑்ருதிஸரிதா: ।

(सा.सं:) क्षीय, स्वाधिकाराधिक उदयानां इत्यनन्तरमशक्ताः इति शेषः । ननूक्तयावदर्थोपदेशानधिकारिस्त्रीशूद्रादीनां विषये आचार्यस्य कथमुपदेशप्रवृत्तिप्रकार इत्युक्ते तं प्रकारं दर्शयति ।
 @वार्कणं इत्यादिना ।

மூ: - எம்பெருமான் இனி நம்மை ஒருபடிக்கும் கைவிடாநென்கிற தேற்றத்தோடே இங்கிருந்த காலம் அபவர்ப்ரவ்ரஜ்மான நிரபரா஢ானுகூலவூதி஢ோடே நடப்பதென்று உதரகூத்யத் தையும் சஜ்ஹருசிகளுக்குச் சுருங்கவருளிச் செய்வர்கள்.

“புத்யேயஸு (புத்யஃவஸு) விலகண: ப்ரகூதிநஸூதா பதிஸுதபுர:,
தஸுமிந்நாதுமபரார்பணம் ஹிததமம் தகூஷவூதி: பாலம் ।

(ஸா.தி:) தேற்றததைடருளிச் செய்வொன்றததோடே அந்வுயம தேற்றம். விஸ்வாஸம பூர்வஜ்ஞ, ப்ர஢ானகூத்யததககு உபு஢ுதானகூத்யம் அநுகூலவூதிடாவது? கௌர்யம் இனி ஂாசார்யர் தமக்கு தத்வஹிதபுரூபார்த்தங்களை புத்ரசிஷ்யாதி஢களுக்கு உபுதேசிதத கட்டளையை லுவுத்தலே ஂாசார்யன் ப்ரஸாதிததானென்று அந்வுயம ஸுரபரஸ்பராபூர்வ ஢ானலென்று சுருங்க உபுதேசிதகதும் கட்டளையிலே சஜ்ஹிததருளிச் செய்கிறார் புத்யேயஸு விலகண இதி । ப்ரகூதிநு விலகண., வ்யாவூத ஂவானுஸந்஢ேய. । ஜீவ இதி ஷேஷ । புத்யேயஸு விலகணமென்று பாடம் யுக்தம் । த்ரானா, சர்வரகூக. । பதி., ஷேஷி ககூசன । துதபுர:, தா஢்யா, சேதநாசேதநா஢்யா பர: விலகண. । தத்வமுக்தம் । தஸுமிநரகூகே ஷேஷிணி புசி ஂாதுமரகூகாபரஸமர்பணம் ஹிததமம் । உதமம் ஸா஢நம் ஢ுக்ஷஸ்ய । தஸுமிந் ஷேஷவூதி புரூபார்த்த. ।

(ஸா.ஸா:) தேற்றததோடே, விஸ்வாஸததோடே என்றபடி அபவர்ப்ரவ்ரஜ்மிதி । பூர்வஜ்ஞம், உபு஢ுதானகூத்யம் ।

இப்படி உதரகூத்யததைபுமென்று ஸுானனது கூடு஢ோ? ஂப்புதாது ஸா஢ாதுபுரூபார்த்தததை ஂாசார்யா஢கள உபுதேசிதககலில்லை என்று பாலிககையாலே புரூபார்த்துக்கு அநுபுதேஸ்யத்வம் ப்ரஸஜ்ஜியா஢ுதா? எனகிற ஸஜ்ஜீயை, உதரகூத்யததை என்றது உபலகணதயா பாலபர்யநுதபரமென்று பரிஹரிததுககொண்டு புத்ரசிஷ்யாதி஢களுக்கு உபுதேசிததாராககொனகிற அர்த்தததை ஸ்வவிஷயததில் கூதஜதானுஸந்நாநுபுலுக்கத் தாலே சஜ்ஹிதககிறார் புத்யேய இதி । ப்ரகூதிந: । துதபுர இதுத்ர ஸூதபரஸ஢ுதஸ்யாபகூஷ்யாப்யந்வுய: । ப்ரகூதிந:, பர: । ஜீவ: விலகண । ஜானூத்வ, கரூத்வ, ஢ுவுகூத்வாதி஢ிஸுஷேஷத்வாவிஸுஷபை. ரகூஸ்யத்வ- ந ச அசிதி஢ிஸுர஢்யா விலகண. । வ்யாவூத அநுஸந்஢ேய: । துதபுர:, ஜீவாதுதபுர: । இஸுவர் । த்ரானா, ரகூக. । பதி, ஸவா஢ீ விலகண । ப்ரகூதிஜீவா஢்யா விலகண அநுஸந்஢ேய. । தஸுமிந்நாதுமபரார்பணம் ஹிததமம், ஹித, கரூயு஢ாதி । ஹிதநர, ஢கூதியு஢ா । ஹிததமம், ப்ரபதநமிதி ஢ாவ. । தகூஷவூதி:, தகூஷத்வ ப்ரயுகுதேஹிகா஢ு஢ிக ஢கூவதூகூவநகௌர்யம் பாலமிந்யர்த்த. ।

(ஸா.புர:) ஜாயஸு ஢்ரிஸுஸுத்யேததுதூதீய ஸூதான, தேநாஸு லுவுகூ ந ஸபூர்யதே” இதுயாதி஢ிநிர்நுதரஸரீரஸ஢ந்ந: கணுவுகூ: । அதஸுஸுரவ்ஷா ஸர்வதா ஸரீரஸ஢ந்நுஸுஸுதிதி ஢ாவ: ॥

புத்யேய இதுயாதி । புத்யேய:, அவகூநுதவ்ய: । ஜீவாதுமேதி ஷேஷ: । துதபுர:, தஸுமாது பர: । ஜீவாதுவிலகண இதுர்த்த: । ஢ன, ஢நவதயுநுத ரகூணீயம் ஢ு஢்யதமம் சேதுர்த்த: ।

(ஸா.ஸ:) ஂவமேவ சஜ்ஹு ஢஢ாப்யுபதிதிஸுராசார்யா இதுயாஹ. । புத்யேயஸுதிவதி । ப்ரகூதிநு விலகண இதி ஸவாதுமா புத்யேய: । தஸுமாதிபி விலகண. பர஢ாதுமா ஸவாதுமநஸூதா, ஸவாதுமநஸுஷேஷிதி ச புத்யேய இதி தத்வ஢ுக்தம் । தஸுமிந், பர஢ாதுமநி-ஂாதுமபரார்பணமேவ ஢கூதுயாதிஹிதே஢்யுஸு஢ிகம் ஹிதமிதி ஹிததம஢ுக்தம் । அய புரூபார்த்த஢ாஹ. । தகூஷேதி । தஸுமிந் பர஢ாதுமநி ஢ா஢வதபர்யநுதா ஷேஷவூதிதேவ பாலம் ச ।

மூ: - இத்யம் தத்வஹிதே புமர்த் இதி நக்ரேதா விஹக்ரத் தநம்

தாயத்வெந தயாதநாஸ்வயமதூர்ததாத்தமாநாந் தேசிகா: || ௭? ||

(சா.தீ.) இத்யம் தத்வஹிதபுரூபார்தரூபேண த்ரேதா விஹக்ரத் சப்ரதாயதநம் | ததாத்தமாநாந் ந: | தத்: சமர்பித: ஆத்மா, சுவசுவரூப சேஷதயா யேஸ்தே தேஹ்ய: அஸ்மஹ்யம் | தாயதநா: தேசிகா: | சுவயமேவ தாயத்வெந, சுவத் தாஸாஸ்த்வெந | அது., தத்வத்வந்: | யதா திதர: புத்ரேஹ்யோ தந சுவயமேவ தாயத்வெந த்ரயக்ஷந்தி ததூர்திதி || ௭? ||

ரஹஸ்யத்ரயத்தைத்பதறதி வந்தவையாட் ரஹஸ்யத்ரயசாரததிலுள்ள கீழ் மேலடாகரங்களெல் லாம் த்ரீஹாப்யகாரருடைய மஹானசசப்ரதாயமென்று கிடாம்பி அட்புள்ளார் தாம் தம் ஆசார்யர் பதகல் கேட்டருளியபடியே கிளிபைப் பழககுமாப்போலே சதாசார்யர்கள் கெவலகூபையால் சப்ரதாயதாஸார்தத்தை சிஷ்யனுக்கு அவ் ஆசார்யகூபாமூலமாக சர்வேசுவரன் தேற்றிப் த்ரகாசிப்பித்து மறவாமல் பண்ணிச்சேர்த்துப் திழையறப் தேசுவைத்த பாகரங்களிவை என்று நிமிகக்கிறார்

(சா.சுவ) இத்யமுக்தத்ரகாரேண | தத்வஹிதபுரூபார்தரூபேண | த்ரேதா விஹக்ரத் | தத்வஹிதவிவேகஸ்யாபி புரூபார்தசேஷத்வாத் த்ரத்யகூதி: | தநாத்தமாநாஸ்தமாந் தேசிகா: தயாதநாஸ்தந்: அஸ்தமாந் கூத்ஸநதூவ்யதானே சுவேஷா தநஹானிஸ்யாத்யந உக்தம் - தயாதநா இதி | தயேவ தேஷா தநமிதி ஹாவ: | "மநு: புத்ரேஹ்யோ தாயம் வ்யஹஜத்" இதி ந்யாயேந தாயத்வெந சுவயமது. | தத்வஹிதபுரூபார்தாநாந் சர்வசாதாரண்யேந திதூரூவ்யே புத்ரஸ்யேவாஸ்தமாந் தாஸிரப்யஸ்தீநிதி ஹாவ: | லோகே திதா திவநார்த சுவஸ்ய கிஷ்டிதூராமஜ்ஜிகூத்ய புத்ரேஹ்ய: கூத்ஸந தூவ்ய ததூதாத் | ததூதாசார்யா: தயாந் சுவதாரகத்வெந சுவிகூத்யாஸ்தமாநமதூரிதி ஹாவ: | எவ் சேத்சர்வத்ர தானம் ச்யாதித்யத்ராஹ | ததாத்தமாநாமிதி || ௭? ||

இப்படி தத்வஹிதபுரூபார்தரூபார்தத்ரயமே தத்வமாநாலிந்த த்ரீரஹஸ்யத்ரயசாரநிவந்நத்திலே எதர்த்யத்ரயவ்யதிர்ரேகேண ததநுபந்நிவந்நத்திகள் த்ரதிதாப்யங்களாகத் தோற்றுக்கையாலேயது ஆசார்யோததேசமூல மல்லாமைபாலே அவிசுவசநியமாகத் த்ரஸாஜி யாதோ? அதூவம் ஆசார்யோததெதமென்னில் ஆனாலும் இந்த நிவந்நத்தககு முந ரஹஸ்யந்நரங்களிருக்கவிந்த நிவந்நநிமாணம் தான் கூடுமோ? கிஷ்ட, கூத்ஸநமும் ஆசார்யோததெதமானாலும் விஸ்தரணாதிநாந்யதாஹாவமும் சஹாவிதமனதோ? என்னவருளிக் கெய்க்கிறார்

(சா.த்ர:) ததாத்தமாநா, ரக்ஷணியதயா சுவாத்தமாநம் சுவாசார்யே சமர்பிதவநாமித்யர்த்ய: || ௭? ||

நநு ஹதுசோ தூரூரஸ்த்ரோததேசதூர்வகமேவ ஆசார்யேநோததெதவ்யமித்யுக்தம் | ஹவதூரஸ்த்ரோததேசத்ரவந்நமுகேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்யச்யேவ உததிச்யமாநத்வெதபி கிமிதி ஹகவதூரஸ்த்ரோததேசாந் விசிஷ்யோததிச்யத இத்யத்ராஹ |

(சா.சா:) தநாத்தமாநாந் ந: இத்யுகூத்யா "சிஷ்யஸ்தேதஹ் சாதி மாந் த்ரபத்ரம்" இத்யுக்தவிதா ததாத்தமாநோகூதா: || ௭௦ ||

தத்வஹிதபுமர்த்யாநாமித்யமஸ்து யதோததேசசிஷ்யணம், ததநுபந்நிவந்ந: த்வதூததிதாஸ்து நோததேசாதாத்தா இத்யத்ராஹ |

மூ: - இப்படி रहस्यत्रयத்தைப்பற்றின கீழும் மேலும் உள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேदान्तोदयनसम्प्रदायமான மடைப்பள்ளி வாரீ(என்று)யை आचार्यன் பக்கலிலே தாம் கேட்ட ருளினபடியே கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனைக் கிளியைப் பழக்குமாப் போலே

(சா.தீ:) இப்படி रहस्येत्यादिபால பற்றின தனனை आश्रयित்திருந்துள்ள கீழுள்ள பாசுரங்களாவன? பிழைபறவென்று தூடங்கி இவ்வளவாகச் சொன்னவை மேலுள்ள பாசுரங்களாவன? शिष्यकृत्याधिकारादिபாசுரங்கள் இவையெல்லாம் வேदान्तोदयनம் திருமடப்பள்ளி கிடாம்பி ஆச்சான் தர்வ்ஷாஸ்துக்கு उदयनाचार्यன் போலே வேदान्तशास्त्रத்துக்கு ப்ரவந்தகதயா வேदान्तोदयनரென்று நம் தர்ஷனஸ்தரால் வ்யபதேசிக்கப்பட்டிருட்டார் அவருடைய சம்ப்ரதாயரூபமான श्रीभाष्यकारருடைய மடப்பள்ளி வாரீயை அடியேனைப் பழக்கிவைக்க, अभ्यसिப்பிக்க

(சா.ஸ்வ:) இப்படி रहस्यत्रयத்தைப் பற்றின इति । பற்றின व्याख्यानरूपेण आश्रयित்திருந்துள்ள கீழுள்ள பாசுரங்களாவன? एनावत्पर्यन्तமான இந்த வ்ந்நவாக்யஜாதங்களை மேலுள்ள பாசுரங்களாவன? இப்படி रहस्यत्रयத்தைப் பற்றினவென்கிற वाक्यத்துக்கு பிறட்ட "பாட்டுக் குரிய" என்கிற பாசுரம் முதலான शिष्यकृत्याधिकारादिवाक्यஜாதங்களை இதுக்குப் பிழையற பேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலே अन्वयம் வேदान्तेति । தர்வ்ஷாஸ்துக்கு उदयनाचार्यனென்று சம்ப்ரதாயதத்வாभिज्ञत्वेन ப்ரசித்தனொருவனுண்டு तद्देवेदान्तशास्त्रத்துக்கு सत्संप्रदायप्रवर्तकत्वेन इतरव्यावृत्ततया सकलाचार्यसम्मतरानपदिपार्लே கிடாம்பிபாச்சான் வேदान्तोदयनரென்று सर्वश्रीवैष्णवजनप्रसिद्धरென்றபடி மடப்பள்ளி इति । திருமேனி பரிவினாலே சகலவித திருமேனி कैङ्कर्यமும் திரு அராஹ்நோபயுக்த பாத்ரஸோதன ப்ரமூதி चन्दनकुसुमनैवेद्यफलादि समर्पणकैङ्कर्यமும் "भिक्षापर्यटनक्षणेषु" इत्याद्यविरुद्धமாக வாத்காஹ்ஷாக்திததஸீயிலும் அபததஸீயிலும் अत्यन्तकृपाविषयरायत्त்கொண்டு न्यायार्जितद्रव्यங்களாலே स्वयत्तளிகை माधुकरुண்ணிவைத்து திருமேனி पोषणकैङ्कर्यமும் செத்தருளுகையாலே गृहस्थाना महानसादिकैङ्कर्यप्रवृत्तभार्यावत्तत्कार्यकरत्वं पुरस्कृत्य औपचारिकतया மடப்பள்ளி कैङ्कर्यपरரென்று கிடாம்பிபாச்சானை சகலश्रीवैष्णवाகளும் திருநாமம் சாற்றி, முதலிடாண்டானை श्रीभाष्यकारपादुकैபென்றும் सुदर्शनाचार्यரை व्यासार्थரென்றும், व्यवहरिक्किறாப் போலே व्यवहरिப்பர்கள் இதினாலே श्रीभाष्यकारकृपापरमकाष्ठाविषयतया इतराचार्यवैलक्षण्यमும் तत्संप्रदायस्योपादेयतमत्वமும் व्यञ्जितமென்றபடி மடப்பள்ளி वारீயை इति पाठः । மடப்பள்ளி वारீயை என்று आचार्यன் பக்கலிலே என்று பாঠமானாலும் மடப்பள்ளி वारீயை इत्यनुषङ्गै டண்ணி பழக்கிவைக்க என்று अन्वयिப்பது கிளியை इति । இதுனாலே, एतन्निबन्धनवाक्यानुपूर्व्विपुं स्वाचार्योपदिष्टैமென்று கருத்து.

(சா.ப்ர:) இப்படி रहस्यत्रयத்தை इत्यादि । रहस्यार्थतया पूर्वोक्तानि वक्ष्यमाणानि च भाष्यकारैर्वेदान्तोदयन इति कृतनाम्ना 'கிடாம்பிபாச்சான்' इत्याख्यातानां रामानुजाचार्यमाहानसिकानां वाक्यानीति तत्कुमारेभ्यः रामानुजाचार्येभ्यः तत्कुमाराः पद्मनाभाचार्याश्श्रुत्वा स्वपुत्राणा वादिहंसाम्बुवाहानामवोचन्निति ते मानुषैश्शुकादीनां स्वभाषाकल्पनन्यायेन ममावोचन् ।

(சா.ச.) இப்படி इति । அழையாமல் निष्फलविस्तर विना ।

(सा.संः) आचार्यकृत्यस्य भगवदत्यन्ताभिमततां दर्शयति । ८।५।१७ इत्यादिना । अतिविलक्षण-
गाथाभिर्भगवन्तं स्तोतुं योग्यान् पुरातनान् त्रीन् सरो-भूत-महदाह्वयान् पूर्वं कदाचित् ।

மூ: - மாட்டுக்கரு(ள்) தருமாயன் மலிந்து வருத்துதலால்,

நாட்டுக்கிருள் செக நான்மறையந்தி நடைவிளங்க,

வீட்டுக்கிடைகழிக்கே.....

(சா.தி.) மாட்டுக்கு மாடு, ஧நம் । விஹீதன் என்கை விஹீதஹீதரான ஸேநநர் அருள தருமாயன், அநநநகூபைட்ட பண்ணுவானான அஸ்சர்யசேஹிதன் கூணன் மலிந்து கூபைட்டால் ஸ்திரிதனாட் வருத்துதலால், ஸ்ராயஸட்டடுகையால் நெருச குதலாலென்றபடி இடைகழிக்கே, திருக் கோவலூரிடைகழியிலே.

(சா.ஸ்வா.) மாட்டுக்கருள் தருமாயன், விஹீதஹீதரான ஸேநநர்க்கு அருள்தரு கூபையை தரும் பண்ணுமவனான-மாயன், அஸ்சர்யசேஹிதன் ஸ்ரீகூணனென்றபடி அருள்தரு இதி ஸாஹிஸ்ராயம் । கூபயா லோகோஜீவநார்த்மென்றபடி மலிந்து, அதிகம் । வருத்துதலால் ஸ்ராயஸட் படுத்துகையால் அடூஸ்யவிஶ்ரஹவிஸேஷேண ஸமாஶமய ஸம்மடரூபர்பீடாகரணத்தினாலென்றபடி வீட்டுக்கிடைகழிக்கே இதி ।

(சா.ஸ்ர.) மாட்டு, ஸமீபே । இருதருமாயன், அதிஸ்ரீத்யா ஹஜமானேன நிரூபேண கூணேன । மலிந்து வருத்துதலால், அஹிக்யேன ஸ்ராயஸகரணாட், அத்யந்த ஸம்மடகரணாட்ரேதோரித்யர்த: । நாட்டுக்கிருள்செக, ஹாஶவதானாஹஜானநிவூத்யர்தம் । நாடு ஸஹ்தோ டேஸாஹ்யபி தடூஶவதலக்ஷக । மஸ்தா: க்ரோஸந்தீத்யத்ர மஸ்தஸஹ்வத் । நானமறை ஸந்திநடைவிளங்க ஸ்ரமயஸூஸாமாத்ரஹ்மேட ஹிந்ந சதுர்விதவேடஸ்யான்தே ஸ்ரதிபாடிதஸ்ய ஹகித் - ஸ்ரபத்திரூபஸந்மாஸ்ய ஸ்ரகாஸார்தம் । வீட்டுக்கிடைகழிக்கே, ஶாஸ்புரே கிஸ்தி-தூஹடேஹ்யாம் । வெஸிகாட்டும், ஸ்ரகாஸ ஜநயதி । ஸமயகஜான ஜநயர்தீத்யர்த: । அம்மெட்விளக்கே, அயம் ஸ்ரஹ்வத்ரயாத்மக: ஸ்திரதர: ஸ்ரடீப இத்யத்ர । யதூ, நானமறை இத்யாடி । சதுர்விதவேடஸ்யான்தே ஸ்ரதிபாடிதாஸ்திராடிமாஸ்திராடிஸ்யே । மாஸ்ய டீஸிஸ்ச ஸ்ராகா(சு?)யேண ஸூஸாணா தத்ர ஶதி. । வீட்டுக்கு இத்யாடி । ஢ுநித்ரயகூதஸ்ரஹ்வத்ரயாத்மக, ஸ்ரடீப: "தடேகோஸ்ரஜ்வலன் தத்ரஶாஸிததூரோ விஸ்யாஸாமத்யாஸ்தி தஸ்தேஸஸ்யநுஸூதி -

(சா.ஸ:) மாட்டுக்கரு இதி । ஸமீபே அஹிநிவிஸ்ய । அருமாயன், அரூபீ ஸந்நாஸ்சர்யசேஹித: । ரூபஸ்ரஸ்த்ரஹ்வத்ரயாடிமஹிஸ்திரஹிவிடஸஹ்வர்த்ரணகரணேஸ்பி தஸ்ய விஸ்திரஹஸ்ய சக்ஷுர்விஸயத்ரவாஹாபாடிநாட், ஸ்ரதிஸ்ரூத்ரவேஸ்யா ஸ்திரிஸு அாடகரணாஸ்தி அரூபீ ஸந்நாஸ்சர்யசேஹிதத்ரவமிதி ஹாவ: । மலிந்து, அதிகம் । வருத்துதலால், ஹாஹிககரணாட் । ஹாஶவதா விஸ்திரஹவிஸேஷேணாஸுஸ்ரவிஸ்ய ஸம்மடகரணேன ஸீடநாடிதி ஹாவ । நாட்டுக்கு இதி । டேஸாஸிநா ஢ுஸ்யாணாஹஜான யதா விநஸ்யேததா வேடசதுஸ்த்யோஸ்ரதிநஹாஸ்திரிபாடி-மாஸ்திரஶாஸோ யதா ஹவேததா । வீட்டுக்கு இதி । திருக்கோவலூரி இதி ஸ்ரஸிஹ்ரஶாஸ்புரே கஸ்யசுதிதூஹஸ்ய டேஹ்யாம் । அநேநாயமர்தோ ஹவ்யதே ।

सत्पात्रेषु भगवत्समाश्रयणस्य साधनं तत्त्वज्ञानमुपदिशन्त्याचार्या इत्याह ।

(सा.सं.) மருளற்ற இति । अज्ञानरहिता देशिकाः परमपदं गन्तुमुद्युक्ताः एते कर्मभूयिष्ठास्सर्वे । இருள் इति । स्वातन्त्र्यादिभ्रमरहितास्सन्तः स्वामिनश्श्रीमतश्चरणानुवायत्वेन यथाऽऽश्रयेयुस्तथा सङ्कल्पकरणात् । தெருள் इति । ज्ञानविशिष्टं समीचीनमुद्योगम् ; तच्च ज्ञानपूर्वकमार्गत्वेन क्रियमाणं नित्यनैमित्तिकाख्यम् आचार्यादिश्रृषणश्चैतदेव संपत् । तदभिवृद्ध्या अधिकेषु सर्वोत्तरेषु ।

नियमयति यशिशष्यान् शिक्षाक्रमैः गुणसङ्क्रमैः ।

अथ “वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति” इत्युक्त्या ख्यात्यादिकमनुद्दिश्य केवलकृपयैव शिष्यशिक्षायाः कर्तव्यता प्रदर्शयन्, तच्छिक्षणं न केवलं तद्रक्षणरूपमेव, अपितु, तद्रक्षाजेन स्वरक्षणमर्पित्याह । निरवधीति । आचार्येण क्रियमाणशिक्षाप्रकाराणां भगवद्दयाकार्यत्वान्निरवधिदया-
दिव्योदन्वत्तरङ्गत्वम् । अत एव निरङ्कुशत्वं च । गुणानाम् “अभयं सत्त्वसंशुद्धिः” इत्यादिनोक्तात्मगुणानाम् । “सङ्कुपो मार्गसंश्रारः” इति निघण्टुः ।

मूः - अचरमगुरोराज्ञापारम्परीपरवानसौ

न परमिह तांस्तल्लक्षणे स्वमप्यभिरक्षति ॥”

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे आचार्यकृत्याधिकारस्त्रिंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दीः) शिक्षाक्रमैः, नियमनपरिपाटिभिः । शिष्यान् अनन्यान्नियमयति । असौ, आचार्यः । अचरमगुरोः, परमाचार्यस्य हरेः । आज्ञायाः पारम्परी, पारम्पर्यम् । तत्परतन्त्रः, पारम्पर्येण तैस्तैरनुवर्तनीयायाः आज्ञायाः स्वयमपि परतन्त्रस्सन्निनि भावः । परं केवलम् । तान् शिष्यादीनेव अभिरक्षतीति न । अपितु, स्वात्मानमप्यभिरक्षति । अन्यथा स्वस्वरूपासिद्धिरिति भावः ॥ ७२ ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकाया माचार्यकृत्याधिकारस्त्रिंशः ॥

(सा.स्वाः) असौ, आचार्यः तान् शिष्यान् पर, तानेव, न रक्षति । किन्तु तल्लक्षणे, तद्व्याजेन । शिष्यरक्षणव्याजेन । अचरमगुरोः, प्रथमगुरोः श्रीमन्नारायणस्य । आज्ञापारम्परीपरवान् सन्, आज्ञायाः पारम्पर्येणावश्यमनुष्ठेय मित्येव रूपेण । परवान्, पराधीनस्सन् । साभिप्रायमिदं, “पात्रस्थ- मात्मज्ञानं च कृत्वा पिण्डं समुत्सृजेत् । नान्तर्धानं यथा याति जगद्बीजमबीजकृत्” என்கிறபடி டே. பகவதாஜாதிலஹுந். ப்ருக்தமாக அகரணத்திலு். ப்ருத்யவாயரூப. ப்ருக்தவதப்ரீதி. வ்ருக்தையாலே அந்நத அப்ரீதிரூபவாதக. நிவர்தनेன. स्वयमप्यभिरक्षतीत्यर्थः ।

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यामाचार्यकृत्याधिकारस्त्रिंशः ॥

(सा.प्रः) यद्वा, गुणानां सङ्क्रमणहेतुत्वेन “आयुर्धृतम्” इतिवत्सङ्क्रमत्वोक्तिः । एवभूतैश्शिक्षाप्रकारैश्शिष्यान् शिक्षयन् । प्रथमगुरोश्श्रीमन्नारायणस्य । आज्ञायाः परम्परैव पारम्परी । तत्परवशोऽर्थपञ्चकतत्त्वज्ञो गुरुर्न केवलं शिष्यानेव रक्षेत् । शिष्यरक्षणव्याजेन स्वात्मानमपि रक्षेत् इत्यर्थः ॥ ७२ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकायामाचार्यकृत्याधिकारस्त्रिंशः ॥

(सा.सं.) गुणानां रागद्वेषपहतावस्थायां मार्गसञ्चाररूपैश्शिक्षाक्रमैः । यथा शास्त्रार्थशिक्षाक्रमैः, शिष्यलक्षणलक्षितान् यः प्रवर्तयति । किभूतस्सन् प्रवर्तयतीत्यत्राह । अचरमेति । प्रथमगुरोरित्यर्थः । परम्परयोपदिश्यमानयोश्श्रुतिस्मृत्योर्भगवदाज्ञारूपत्वादाज्ञापारम्परीत्युक्तम् । तत्परवान्, तत्परतन्त्रस्सन् । इह, शिक्षणावसरे । तान् विनीतान् । तानेव परं = केवलं न रक्षति । किन्तु तल्लक्षणे, शिष्यरक्षणव्याजेनात्मानमपि रक्षतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे आचार्यकृत्याधिकारस्त्रिंशः ॥

मूः - प्रचुरबहुमतिस्तद्वस्तुवास्त्वादिकेऽपि ।

गुणवति विनियोक्तुं गोपयन् संप्रदायं,

कृतविदनघवृत्तिः .....

(सा.दीः) तद्वस्तु - वास्त्वादिकेऽपि वस्तु, गृहक्षेत्रदेवपूजार्थांकोशादिमङ्गलम् । वास्तु, ग्रामादि । प्रचुरबहुमतिः, “तेनैष पूर्वमाक्रान्त आश्रमश्रमनाशन । मयाऽपि भक्त्या तस्यैव वामनस्योपभुज्यते । ब्राह्मणोऽसीति पूज्यो मे विश्वामित्रकृतेन च । विश्वामित्र पूजनीयः तदीयस्त्वं द्विजोत्तम । गुरुवद्गुरुवर्गश्च द्रष्टव्यो नित्यमेव हि । शयनासनयानाद्य तदीयमपि वन्दयेत् ॥” इत्यादिश्रीरामायण-सात्वतादिवचनैराचार्यवस्तुष्वपि निरवधिकबहुमानः । भगवद्विषयादर्पयति भावः । गुणवति, शिष्यादौ प्राप्तकाले विनियोक्तुं, उपदेष्टुम् । संप्रदायागतानां अर्थानसद्बुद्धो गोपयन्, अयोग्येष्वनुपदेश एव रक्षा कृतवित्, आचार्यादौ कृतज्ञः । आचार्यकार्येषु प्रत्युपकारबुद्धिर्न कार्येत्याशयः । अनघा, निरपराधा । वृत्तिः, आज्ञानुज्ञाकैङ्कर्यरूपा यस्य । य एवभूतशिष्यः ।

(सा.स्वाः) तद्वस्तु वास्त्वादिके, तस्य, गुरोः । वस्तु, गृहक्षेत्रदेवपूजार्थांकोशादिकम् । वास्तु, ग्रामादि । तेषु, प्रचुरा बहुमतिः, भगवद्विषयादध्यतवधिकबहुमानः । एवम्भूतकार्यपर्यन्तनिरवधिक गुरुभक्तियुक्त इत्यर्थः । गुणवति पात्रे आचार्योपदिष्टं सम्प्रदायागतमर्थं विनियोक्तुं गोपयन्, “शेवधिष्टेऽस्मि रक्ष माम्” इति प्रकारेण । अयोग्येष्वनुपदानेन रक्षन् । अयोग्ये दाने विद्याया अनर्हतापत्त्या सत्पात्रे विनियोगार्हता न स्यादिति भावः । अनेन “गुरु प्रकाशयेद्दीमान् मन्त्रं यत्नेन गोपयेत्” इति शास्त्रार्थ उक्तः । कृतवित्, आचार्यकृतमुपकार वेत्ति कृतवित् । तत्स्मरणमन्तरेणोपकारान्तरं नास्तीत्यर्थः । अनघा, अनिषिद्धा । वृत्तिः, आज्ञानुज्ञानुष्ठानरूपा वृत्तिर्यस्य स । एवम्भूतप्रधान-गुणयुक्तशिष्यः ।

(सा.प्रः) “तद्यथा हिरण्यनिधि निहितम् । परेण नाक निहितं गुहायाम् । तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टम् ॥” इत्याद्युक्तनिधिवत्परमप्राप्यभूतं भगवन्तं प्राप्नोत्येवेत्याह - अशिथिलेत्यादिना ॥ ७३ ॥

(सा.सः) तद्वस्तुवास्त्वादिकेऽपि प्रचुरबहुमतिरित्यत्र “गुरुवद्गुरुवर्गश्च द्रष्टव्यो नित्यमेव हि । शयनासनयानाद्य तदीयमपि वन्दयेत्” इत्यादीनि बहूनि प्रमाणानि । “सद्बुद्धिस्साधुसेवी” इत्याद्युक्तं गुणवति । विनियोक्तुं, विनियोगं कर्तुम् । संप्रदायपरम्परया आगतो मन्त्रस्तदर्थश्च संप्रदायः । तं गोपयन्, अनधिकारिण्यप्रकाशनेन रक्षन् । कृतवित्, आचार्यकृतोपकारज्ञः । अनघवृत्तिः = निर्मलमध्यमवृत्तिमान् ॥

मू: - ..... किं न विन्देन्निधानम् ॥ ७२ ॥

இவ் அर्थங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே மஹானிதியைக் காட்டிக் கொடுக்குமாப்போலே

(सा.दी:) निधानं, परमपदे । प्रतिनियतरमासन्निधानं निधानं परिपूर्णब्रह्मानुभवपरीवाहरूपकैङ्कर्य-
प्रतिसबन्धिनमित्यर्थः । किं न विन्देत् = कुतो न प्राप्नोति । विगतसर्वप्रतिबन्धस्य फलप्राप्तिः
कथं विलम्बेतेति भावः ॥ ७२ ॥

இனி இவனுக்கு ஆசார்யவிஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிவ் அர்த்தத்தை
உபபாதிப்பதாக உபக்ரமிக்கிறார் இவ் அर्थங்களைமெல்லாம் மென்று துடங்கி இவ் அर्थங்களை,
तत्त्व - हित-पुरुषार्थங்களை என்கை மிடியன், பரமதரிட்ரன்

(सा.स्वा:) निधानं, “प्रतिनियतरमासन्निधान निधानम्” इत्युक्तकैङ्कर्यप्रतिसबन्धिभूतं परब्रह्मभूतं
निधिम् । न विन्देत् किम् - विन्देदेवेत्यर्थः ॥ ७२ ॥

இனி பூர்வோக்தசங்கீதகளை விஸ்தரென பரிஹரிக்கிறார் இவ் அर्थங்களை இत्यादिना. இவ்
அर्थங்களை, तत्त्वहितपुरुषार्थங்களை மிடியன், பரமதரிட்ரன்.

(सा.प्र:) त दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टम्” इत्याद्युक्तनिधिवत्परमप्राप्यभूतं भगवन्त प्राप्नोत्येवेत्याह ।
अशिथिलेत्यादिना ॥ ७२ ॥

ननु “सर्वस्व वा तदर्थं वा” इत्यादिभिः प्रत्युपकारस्यापि कर्तव्यत्व बोधनात्प्राधान्येन
कर्तव्यं प्रत्युपकारं विहाय अशिथिलेत्यादिना गुरुभक्ति तत्प्रशसादेः कर्तव्यतया बोधनमनुचितमित्यत्र
“आत्मनो ह्यतिनीचस्य योगि ध्येय पदार्हताम् । कृपयैवोपकर्तारमाचार्यं संस्मरेत्सदा ॥ सामान्यतो
विशेषाच्च यस्माद्धर्मनिशेषतः । आचिनोति स आचार्यस्तस्मै द्रुह्येत्कदापि न । देवमिवाचार्यमुपासीत
- यस्य देवे पराभक्तिः ॥” इत्यादिभिः कर्तव्यतया बोधितानामपि कृतज्ञत्वादोहादेववदुपासनात्यन्त
भक्त्यादीनां यथा प्रत्युपकारार्हतानास्ति तथा सर्वस्वदानादेरपि “ब्रह्मविद्या प्रदानस्य” इत्यादिना
प्रत्युपकारतानर्हत्वबोधनात्तदनुक्तौ नानौचित्यमित्यभिप्रयन्नुपकारस्मृत्यादेर्यथाशक्ति दानस्यचाकरणे बाधकं
चाह । இவ் அर्थங்களை இत्यादिना மிடியனுக்கு, அநிதரிட்ரனுக்கு

(सा.वि) किं न विन्देन्निधानं, सर्वं समानुयादेवेत्यर्थः । अत्र भृगुः- “शृणु शौनक तत्त्वेन गुरुशिष्यक्रमं
परम् । गुरुपूजां च वक्ष्यामि माहात्म्यमपि तदिद्वज ॥ शिष्यो गुरुसमीपस्थो यतवाक्कायमानसः ।
शुश्रूषया गुरोस्तुष्टिं कुर्यान्निधूतमत्सरः ॥ आसनं शयनं यान परिहास च शौनक । प्रतिप्रलापाद्यत्नैश्च
वर्जयेत् गुरुसन्निधौ ॥ गुरौ तिष्ठति सन्तिष्ठेत् शयिते च स्वपेदिद्वजः । आस्थिते स्वयमासीत शिष्यो
गुरुरपरायणः ॥ गुरुनिन्दापरा ये च दूरतस्तान् विवर्जयेत् । श्रोत्रे पिधाय वा तिष्ठेदण्डं वा
पातयेदिद्वजः ॥ यथाऽऽत्मनि यथा देवे भक्तिरव्यभिचारिणी तथा गुरौ पराभक्तिः कर्तव्या सिद्धमिच्छता ॥
गुरावतुष्टेऽनुष्ठास्युः सर्वे देवा द्विजोत्तम । तुष्टे तुष्टा यतस्तस्मात् सर्वदेवमयो गुरुः ॥ विना गुरोः
प्रसादेन ससिद्धिर्न भवेदिद्वज । तस्माद्गुरुसदा पूज्यः ज्ञानससिद्धिमिच्छता ॥” ७२ ॥

சஐஹீதமேவ விவ்ரணோதி । மிடியனுக்கு இत्यादिना । நிர்धனனுக்கு இத்யर्थः ।

மூ: - வெளியிடுகையாலே மஹோபகாரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் ஷிஷ்யன் கृतஜனாயிருக்க வேணுமென்றும், த்ரோஹ் பண்ணாதொழிய வேணுமென்றும், ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம், இரண்டு விமூதியும், விமூதிமானும், இவனைச் சீ! சீ! என்னும் படியுமாய், ஹிதம் சொன்ன ப்ரஹ்ம-விமீஷணாடிகளுக்கு ப்ரதிகூலரான ஹிரண்ய-ராவணாடிகளோடு துல்யனாய்,

“विद्याचोरो गुरुद्रोही देवेश्वरविदूषकः ।

त एते बहुपाप्मानस्सद्यो दण्ड्या इति श्रुतिः ॥”

என்கிறபடியே த்ரண்யனுமாகாமைக்ககாவத்தனை; (அல்லது) ப்ரத்யுபகாரம் சொன்ன படியன்று.

“शरीरमर्थं प्राणं च सद्गुरुभ्यो निवेदयेत्” என்றும்,

“सर्वस्वं वा तदर्थं वा तदर्धाधार्धमेव वा ।

गुरवे दक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्यपि वा पुनः ॥” என்றும் இப்புடைகளிற் சொல்லுகிறவையும் ப்ரணிபாதிமீவாதினாடிகளைப்போலே இவனுக்குச் சில கர்த்வியங்களைச் சொல்லிற்றத்தனைப் போக்கி “कृपया निस्पृहो वदेत्” என்னும்படியிருக்கிற அநந்யப்ரயோஜனனான ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரம் சொன்னபடியன்று. ப்ரஹ்மான் பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்த்திப்பா னென்றும், அவனுக்கு நல்ல(லா)னாயிருப்பானென்றும், வேதாந்தங்களில் சொன்னதுவும்

“न प्रमाद्येद्गुदुरौ शिष्यो वाङ्मनःकायकर्मभिः ।

(சா.தி:) ஶாஸ்த்ரங்கள் = “तस्मै न द्रुह्येत् । कृतमस्य जानीहि” इत्यादிகள் இவனை இந்த ஷிஷ்யனை । சீ சீ மென்னும்படியுமாய், நின்யனுமாயென்கை வித்யாசூர:, ஆசார்யானுமதிபன்றியே சுவர்புறத்திலே விசையை ஶ்ரஹிக்குமவன் சயோ த்ரண்ய:, த்ரஹ்மாத்ர எவ த்ரணியா: । ப்ரத்யுபகாரமன்று. அவன், செயததை அறிந்த மாத்ரமும், அபகாரநிவ்ர்த்திமாத்ரமும், ப்ரத்யுபகாரமாத்ரமாக ப்ரஸஜ்ஜம் । இப் ப்ரத்யுபகாரமிதுவாகிலிறே த்ரக்ஷிணாடிகளும் ப்ரத்யுபகாரமாவதென்று வக்ஷ்யமாணத்ததுக்கு த்ரஹ்மான் । “शरीरमर्थं प्राणं च” इत्यादियும் ப்ரத்யுபகாரம் சொன்னவையனறென்கிறார் ஶரீரமீத்யாதி । இப்புடைகளிலே எவப்ரகாரே । கர்த்வியங்களை ஶ்வரூப்ரபாஸகூத்யங்களைமென்கை ப்ரஹ்மான் பகலில் போலே இத்யாதி । “यस्य देवे परा भक्तिः” इत्यादிகளில் ஆத்மநா ஆசார்யமவிபஜ்ய,-

(சா.ஸ்வ:) ஶாஸ்த்ரங்கள் “तस्मै न द्रुह्येत्कृतमस्य जानीहि” इत्यादிகள் இவனை ஷிஷ்யனை சீ! சீ! என்னும் படியுமாய் நின்யனுமாயென்றபடி வித்யாசூர:, ஆசார்யானுமதிபன்றியிலே ப்ரக்ஷ்ணனாக விசையை ஶ்ரஹிக்குமவன் சயோ த்ரண்ய:, த்ரஹ்மாத்ரேண த்ரணியா: । ப்ரத்யுபகாரமिति । ஆசார்ய-கृतோபகாரஜானத்துக்கும், த்ரக்ஷிணே த்ரோஹாபாவத்துக்கும், ப்ரத்யுபகாரத்வஸம்பாவநையேயில்லாமையாலே இத்தை எடுத்தது - ஶரீரமர்த்தமீத்யாதிவக்ஷ்யமாணத்துக்கு உபகாரகத்வாபாவே த்ரஹ்மான்மென்றபடி ப்ரத்யுபகாரம் சொன்ன படியன்றென்கைக்கு ப்ரமாணமருளிச் செய்கிறார் க்ரூபயா நிஸ்ப்ரஹோ வதேதி । த்ரக்ஷிணாப்ரதிஶ்ரஹ்மும் ஷிஷ்யனுக்கு வித்யாப்ரதிஸ்த்யார்த்தமாகையாலே யதுவும் ஶ்வார்த்தமன்று த்யாகார்த்தமென்றபடி ப்ரஹ்மான் பக்கலிலே இதி । “यथा भगवत्येव वक्तुं वृत्तिः” इति रहस्याम्नाये । அவனுக்கு இதி । ப்ரஹ்மானுக்கென்றபடி நல்லானானாப்போலே இதி । “यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ” इति कठशाखायाम् । நல்லான், ப்ரியன் பக்திமானென்றபடி

(சா.ப்ர:) சீ! சீ! இதி ஶ்ரஹ்பரஸ்சவ்: । இப்புடைகளிலே, எவப்ரகாரே ।

सूः - अविभज्यात्मनाऽऽचार्यं वर्तेतास्मिन् यथाऽच्युते ॥”

“देवमिवाचार्यमुपासीत”

என்றும் ஷாண்டில்ய் அபஸ்தம்பாடிகள் சொன்னதுவும் அாார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரம் சொன்னபடியன்று. ஷாஸ்த்ர஑ுஸுஸாான இவன் விழி கண் குருடனாகாமைக்கும், ஢கவதனு஢வ் ஢ோலே விலக்ஷணமான இவ் அநு஢வத்தை ஜன்஢஢ிஷுவான இவன் இழவாமைக்கும் சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி இவ் விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்னுமிடத்தை

“ब्रह्मविद्याप्रदानस्य देवैरपि न शक्यते ।

प्रतिप्रदानमपिवा (अथवा) दद्याच्छक्ति आदरात् ॥”

என்று ஷாண்டில்ய்஢கவான் அருளிச் செய்தான். இதில் யதாஸக்தி ஢ானம் சொன்னதுவும் தன் ஆதரத்துக்குப் ஢ோக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை.

(सा.दी.) आत्मनि यथा प्रीतिमान् तथाप्रीत्या आचार्यमात्मनोऽपृथग्भूत कृत्वा वर्तेत । यथाअच्युत इति दृष्टान्तः । अच्युतमाचार्यं च स्वात्मना अविभज्य वर्तेतेत्यर्थः । न प्रमाद्येदित्यादि शाण्डिल्यः । देवमिवाचार्यमित्यापस्तम्बः । विழிகண் குருடன் = கண் விழித்திருக்கச் செய்தே அந்நா யிருக்குமவன் அாார்ய஢க்தியில்லாதவனுக்கு ஷாஸ்த்ர ஶ்ருதமானாலும் தத்கார்யமான யயாவதர்ய்஢காஸ மில்லாமையாலும் சொல்லுகிறது “तस्यैते कयिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते” என்று இவ் அநு஢வத்தை, அாார்யானு஢வத்தை ஜன்஢த ஆர஢்ய ஢ிஷு:தரித்ர: । ஢்ர஢்யவித்யேதி । ஢்ர஢்யவித்யா஢்ரடானஸ்ய அாார்யகூதஸ்ய ப்ரதி஢்ரடானம், ப்ரத்யுபகாரம் । தேவரேபி கர்நு ந ஷக்யதே । அபி வா = அதாபீத்யர்ய: । ஆதரத: யதாஸக்தி ஸ்வஸ்தாலா஢ாய தத்யாத் । ப்ரத்யுபகாரமில்லை என்று வெறுமை நிற்கக்கடவனல்லன். இப்படி கு஢விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகார஢ொன்றுமில்லாத ஷிஷ்யனுக்கு ஆதரத்துக்கு இத்யாதி । ஆதராத், ஸ்வாதர஢ரிவா஢்வேனேத்யர்ய: ।

(सा.स्वा.) अविभज्येति । यथाऽऽत्मनि प्रीतिमान् तथाऽऽचार्यमपि प्रीत्याऽविभक्तं कृत्वा वर्तेत । यथाऽच्युत इति दृष्टान्तः । अच्युतमिवाचार्यं चात्मनाऽविभज्य वर्तेतेत्यर्थः । न प्रमाद्येदिति शाण्डिल्यवचनम् - “देवमिवाचार्यमुपासीत” इत्यापस्तम्बवचनम् । प्प्रत्युपकारमன்றாகில் எதுக்காகச் சொல்லிற்று? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஷாஸ்த்ர஑ுஸுஸாானவிவன் இதி । விழிகண் குருடன், ஢்ரஸந்நாந்நன் இவ் அநு஢வத்தை, அாார்யவிஷயக஢்ரீதிரூபானு஢வத்தை. ஜன்஢஢ிஷு, ஜன்஢த ஆர஢்ய தரித்ர: । ப்ரத்யுபகாரமன்றென்கைக்கு ஢்ரானிஸ்விக஢்ரமாண் காட்டுகிறார். இப்படி இதி । ப்ரதி஢்ரடானமில்லை யாகில் அபி வா தத்யா஑்஑க்தித் ஆதராத் என்று சொல்லுகை கூடு஢ோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இதில் இதி । இதில், இந்த வ஑நத்திலென்றபடி ஆதராத் என்று சொல்லிற்றிறே. ஆனாலும் ப்ரதி஢்ரடனரூ஢ாகையாலே ப்ரத்யுபகாரமாகத் தோற்றாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்.

(सा.प्रः) विழி கண் குருடனாகாமைக்கும் இத்யாதி । चक्षुर्गोलके अविकल एवोन्मीलितेऽप्यान्धनिवृत्तयः (?) इति शब्दार्थः । त्याज्योपादेयविवेकशून्यत्वव्यावृत्तयेऽत्यन्तानुकूलाननुभवव्यावृत्तये चेति भावः । नन्वेवमप्यर्थप्रदानादीनां लोकन्यायसिद्धं प्प्रत्युपकारत्वमत्याज्यमित्यत्र प्प्रत्युपकारत्वाभावबोधक वचनं प्रदर्श्य तत्र प्प्रत्युपकाराभावबोधकत्वकृता व्याहतिशङ्कां च परिहरति । இப்படி இவ் விஷயத்தில் இத்யாதினா । தன ஆதரத்துக்கு இத்யாதி । ஸ்வாதர஢ரிவா஢்வேனேத்யர்ய: ।

(सा.सः) अविभज्य, अत्यन्तदेशविप्रकर्षमन्तरा । चक्षुष्मान्अप्यन्धो विழி கண்குருடு. இவ் அநு஢வத்தை இத்யனேன அாார்யவி஢்ரஹானு஢வ - தத்கூர்ய்யு஑்யந்தே ।

மூ: - இவ்வளவைக் கொண்டு **புதுபகார** பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத்திருக்கப் பெறான். இப்படி **புதுபகார**ரहितனான இவனுக்குச் செய்ய வடுபபதென்னென்னில்? இவன் **உபதேசித்த அர்த்தங்களை**

“**கபாலஸ்த் யதா தோய் ஸ்வதூதௌ ச யதா பய: ।**

துஷ் ஸ்யாத் ஸ்தானதோஷேண வூதஹிநே ததா ஸூதம் ॥”

என்கிறபடியே **விபரிதானுஸ்தான**ங்களாலே **கபாலஸ்ததோயாதிகளைப்** போலே **அநுபஜிவ்ய**மாக்கா தொழியவும்.

(சா.தீ:) இவ்வளவு இதுயாதி । யதாஸ்தி தானமாத்மென்றதின் அர்த்தம் புதுபகாரத்வெனாவஸ்து நார்த்தி எனறு அர்த்தம் இனி கृत்யங்களைபருளிச செட்கிறார் இப்படி புதுபகாரெதுயாதிதால் தன்னுடைய விபரிதானுஸ்தானததால் பிறக்கும் அநுபஜிவ்யங்களாகாதொழிகையம். வோய்யாஃபாவத்தால் தனக்குப் பயோஜனமாகாதொழிகையம், கணிகாலஃகாராதிகளைப் போலே பயோஜனான்தார்த்தமாகாதொழிகையம், அம்பலத்தில அவ்வெடொதிபோலே யோய்யாயோய்யவிபாகமற பரப்பதல் செய்யாதொழிகையம், குரங்கின் கையில் ஃமாலைப் போலே வாசியறிபாதவர்கள் கைப்படுத்தாதொழிகையம், அஸூயாஸ்தர்கையில் காட்டிக் கொடாதொழிகையம், ஆசார்ய விஷயத்திலே புதுபகாராவத்ததைத் தெளிந்து ஆசார்யனையிட்டு தன்னை வ்யபதேசித்தக கொண்டு “என்னைத் தீ மனம் கெடுததாய் உனககென் செயகே” னென்றிருக்கையம், குஹரஃமபரா பகாஸபூர்வக ரஃஸ்யோபதேஸாதிதும் ஸிஷ்யகृत்யங்களென்றபடி இதில தான் விபரிதானுஸ்தான பண்ணலாகா தென்கையில் ப்மாணம் - கபாலஸ்த் யதா தோய்மதி । நரஸிர்:கபாலஸ்த், ஸ்வதூதௌ, ஸுநஸ்ச்மணி । பய:, ஃகீர்முடக வா । வூதஹிநே, ஆசார்ஹிநே । வோய்யாஃபாவேன ।

(சா.ஸா:) இவ்வளவைக் கொண்டு இதி । தானரூபநையக கொண்டென்றுபடி “**எததேவ ததோ ஃயூ:**” இதுயாதிகளையறிந்தவிலன் தன்னை என்றபடி இப்படி வித்யானிமத்தமாக ஆசார்யனுக்கு புதுபகாரமில்லையாகில் ஆசார்யதத்தவித்யை யதேஃமாக பாத்ரபாத்ரவிவெகமற பயோஜனான்தார்த்த ப்ரிதிபாதிக்கை ஆசார்யானுமதமாக ப்ரிஸஃகியாதோ? வித்யாஃபஹானந்தர் துவூததையுண்டானாலும், வித்யைக்கு வாத்ரகமில்லையோ? ஆசார்யதத்தவித்யை பிறரிடத்தில் ஆவிஷ்கரித்தாலும் தம்மூலதனோபஜிவனத்தாலும் வாத்ரகமில்லையோ? என்ன, இவனுக்கு வித்யாஃபஹானந்தர் செய்யவேண்டும் கृत்யத்தை ப்ரிஸநபூர்வகமாகவருளிச செயகிறார் இப்படி இதி । கபாலஸ்த், நரஸிர்:கபாலஸ்தம் என்றபடி ஸ்வதூதௌ, ஸ்வானஸ்ச்மணிநிர்மிதஃஸ்த்ரிகாயாம் என்றபடி தோய்யயஸ்ஸவதூ ஃக்யபேயமாத்ரோபலக்ஷகௌ । ஆசார்யன் உத்தரோத்தர் கார்யகரமாக வேணுமென்று கெவலதயாபரவஸானாய் உபதேசித்த அர்த்ததை அநஹ்மாகப் பண்ணுகை உசிதமல்லாமையாலே “**ஸிஷ்யபாப் குஹ(ரோ)ரபி**” என்கிற கணக்கிலே ஆசார்யனுக்கு அநஃபிமதமாத்ரமன்றிக்கே வாத்ரகமுமாமென்றபடி விபரிதஃபனமாக்குகைக்குப் ப்ரிமாண - கபாலஸ்த்மதி । ஸ்வஸமீகீனப்யோஜனார்த்தமாகாமெக்கு ப்ரிமாணம்-

(சா.ப்ரி:) இவ்வளவு, இதுயாதி । யதாஸ்திப்ரிதானமாத்ரம் புதுபகாரத்வெனாவஸ்து நார்த்தித்யர்த்த: । அத் கர்த்தவ்யதயோக்தே உபதேஸே விஸேஷான் ப்ரிதர்ஸ்யிது ப்ரிதம் வர்ஜனீயான்யுதாஹரணப்ரிதர்ஸநபூர்வகமாஹ । இப்படி புதுபகாரெதுயாதினா । ப்ரிதமெனோதாஹரணபரஸ்லோகேன ப்ரிஸிதானுபஜிவ்யத்வமூக்தம் ।

(சா.ஸ:) நினைத்திருக்கப் பெறான், கृतஜ ஆத்மவிதம் இதி ஷே: । ஸ்வதூதி:, ஸ்வஸ்ச்மஃஸ்த்ரிகா ।

मू: - “यच्छ्रुतं न विरागाय न धर्माय न शान्तये ।

सुबद्धमपि शब्देन काकवाशितमेव तत् ॥”

என்கிறபடியே கற்றதே பயோனமாக்காதொழியவும், இவற்றைக் கொண்டு வந்தாசியாகா தொழியவும், இவற்றையெல்லாம்

“पण्डितैरर्थकार्पण्यात् पण्यस्त्रीभिरिव स्वयम् ।

आत्मा संस्कृत्य संस्कृत्य परोपकरणीकृतः ॥”

இத்யாதிகளில் பரிஹஸிக்கிறபடியே கணிகாலங்காரமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பலத்தில் அவல் பொதியாக்குதல்,-

(सा.दी.) अपयोजनमाककाமைककुप प्रमाणम् । यच्छ्रुतमिति । श्रुतं, शास्त्रम्. “श्रुतं शास्त्रावधृतयोः” इति निघण्टुः । यच्छास्त्र शब्दतोऽर्थतश्च सुबद्धमपि न वैराग्याय भवति, धर्माय न भवति । शान्तिः - समाराद्विरति । नद्रोधकार्याभावात् । शब्देन, शब्दस्वरूपमात्रेण । काकवाशितम्, काकानां कूजनमिव निष्फलम् । कற்றது शब्दो निरर्थकவாசி । கணிகாலங்காராடிகளைப் போலே பயோனான்தார்த்தமாககாமைக்குட் ப்ரமாணம் । பण्डितैரिति । விद्वதிரர்த்தலோ஢ாட் । பண்யஸ்திரய. = கணிகா . ஸ்வயமேவ ஆன்மா பயோனான்தார்த்த பரஸேபநா நீத: . விலைச்சாந்தாக்குதல், விறகிற சன்டநாடி . அம்பலமாலது? பாமரஸமாஜம் ।

(सा.स्वा.) यच्छ्रुतमिति । न विरागाय, बन्धकफलवैराग्याय । न धर्माय, अनभिसंहितफलधर्माय । न शान्तये-नेन्द्रियनिग्रहाय । विद्याविष्कारं पண்ணि तन्मूलधनोपजीवनमाकातेनकेचपि प्रमाणम् सूचितंकिक्किहारा इततेक कोण्डु इति । “ये यथा वान्तमश्नाति बाला नित्यमभुक्तये । एवं ते वान्तमश्नाति स्ववीर्यस्योपभोजनात् ॥” इति सनत्मुजातीयवचनं शतदूषण्यामलेपकमतभङ्गवादे उपात्तमिह स्मारितम् । अस्यार्थः-नित्यमभुक्तये, अभोज्यतया भोजनानर्हं वान्तमन्नं ये बाला अश्नन्ति । ते एवं, ते इव । स्वपराक्रमविद्यादिकमाविष्कृत्य तन्मूलधनोपजीविन इति शेषः । वान्तमश्नन्ति । कुत ? स्ववीर्यस्योपभोजनादिनि । प्रयोजनान्तर्गतामाककुकेककुप प्रमाणं पण्डितैरिति । विलைச்சாந்து इति । केवलविक्रयार्थमेनறபடி . வந்தாசியுமாகாதே இத்யத்ர வித்யானுபஜீவின: பரஸ்தாद்வநாగம அநந்தர வித்யாமுபஜீவ்யாगने अर्थे इयनानभिसन्धि: . अत्रतु इयत्ताभिसन्धिरिति भेदः । அம்பலத்தில இதி . அர்த்தாगमமந்தरेण பण्डிதபாமரஸாधारण्येन சரவோபஜீவனं விவक्षிதமिति भावः ।

(सा.प्र.) द्वितीयेन स्वप्रयोजनपर्यवसानाभाव उक्तः । निरर्थकशब्दः कற்றது इत्युच्यते । वान्ताशीत्यादि । वान्ताशी = उद्दीर्णभक्षकः । भृत्यार्थाध्यापनन्यायेन देहधारणमात्रोपयुक्तार्थमपि उपदेशो न कर्तव्य इत्यर्थः । गणिकालङ्कारतया न कर्तव्यमित्यनेन स्वप्रयोजनैकप्रधानयुक्तमित्यर्थः । एतेन मोक्षपर्यवसानाभावेन अर्थरूपपुरुषार्थमात्रसाधनतया न कार्यमित्युक्तम् । அம்பலத்தில் இத்யாடி . பரிஸ்துநபக்யராசித்வேன கர்துமயுக்தமિத்யர்த்த: ।

(सा.सं.) शब्देन सुबद्धमपि, शब्दार्थयोस्सामर्थ्यज्ञानमुखेन निरूपणानुगुणमपि । काकवाशितम् वज्रफलकाकृतिमत् काकाभरणवन्निरर्थकमिति भावः । अपात्रे सप्रदायप्रदानेन देहयात्रापरो वान्ताशी ।

மூ: - குரங்கின் கையில் பூமாலையாக்குதல் செய்யாதொழியவும், அடியிலே விசைதான், “शेवधिष्टस्मि रक्ष माम्” என்று ब्राह्मणனை அபேசித்தபடியிலே முன்பே असूयादிகளைக் கையிடித்து வைப்பார் கையில் காட்டிக்கொடாதே रक्षித்துக் கொள்ளவும், பிறவிக் குருடனான தன்னை அயர்வறும்மரர்கள் परिषत्ருக்கு அஹ்நாம்படி திருத்தின மஹோபகாரகனுக்குச் செய்யலாம் प्रत्युपकारமில்லையென்னுமிடத்தைத் தெளிந்து

“एकान्ती व्यपदेश्यो नैव ग्रामकुलादिभिः ।

विष्णुना व्यपदेश्यस्तस्य सर्व स एव हि ॥”

என்கிற நிலையிலுங்காட்டில் “वसिष्ठव्यपदेशिनः” என்கிறபடியே शरण्यனான பெருமாள்

(சா.தி) विचै, विद्यादेवतै । शेवधिष्टस्मि रक्ष मामिति । இத்ககு அர்யம் । भो ब्राह्मण अहम् । ते, तव । शेवधिः = निधिरस्मि । सर्वार्था । अतो मा सर्वदा रक्ष, अयोग्येषु न मां ब्रूया इत्यर्थः । पूर्वमेवासूयाग्रस्तान् कையिलே असूयै विचैககு வாழ்கமபந் மென்று கோரும் பிறவிக்குருடன், जात्यन्धः । तस्य भावः एकान्तिनः सर्वं, ग्रामकुलादिनिरूपकं विष्णुरेव हि । நிலையிலும், स्थितिपिलும் वसिष्ठव्यपदेशिनः । इदमभयप्रदानप्रकरणे रामवचनम् । वसिष्ठशिष्य इति । वसिष्ठेन निरूप्यमाणस्य मम शरणागतपरित्यागो नोचित इत्युक्तम् । शरण्यन् इति ।

(சா.ஸ்வா:) शेवधिष्टस्मीति । हे ब्राह्मण ते अहं शेवधिरस्मि, निधिरस्मि, माम् असूयाग्रस्तान् कையिलே காட்டிக் கொடாதே रक्ष என்றபடி प्रत्युपकारமில்லாத आचार्यविषयभक्तिपरीवाहமாக கர்வியததை அருளிச் செய்கிறார் பிறவி இதி । பிறவிக்குருடன் जात्यन्धன वसिष्ठव्यपदेशिन इति । इदमभयप्रदानप्रकरणे श्रीरामवचनम् । वसिष्ठ शिष्य इति व्यपदेशिनः । वसिष्ठेन गुरुणा निरूप्यमाणस्य शरणागत परित्यागो न युक्तः என்று கூருத்து, शरण्यनான इति । பெருமாள்,

(சா.ப்ர:) एतेनायोग्यसन्निधौ नोपदेशः कार्य इत्युक्तम् । “मन्त्र यत्नेन गोपयेत्” इत्यादि-विध्यतिलङ्घनप्रसङ्गादिति भावः । அவல், பூதிகா । குரங்கு இत्यादि । मर्कटहस्तगतपुष्पदामतया कर्तुं न प्राप्तमित्यर्थः । एतेन अपात्रेषूपदेशेन शिष्टजनशोचनीयता न कार्येत्युक्तम् । तादृशपुष्पमालायाः कस्याप्यतिशयमजनयित्वैव विनाशाच्छोचनीयत्वमिति भावः । அடியிலே இत्यादि । “नास्तिकाय शठायपि मद्विक्तरहिताय वा । असूयकाय मां मा दा” इति “शेवधिष्टस्मि रक्ष माम्” इत्यस्य पूर्वखण्डः । एवं वर्जनीयान्युक्त्वा प्रत्युपकारचिकीर्षाहेतुभूतोपकारस्मृतेः प्रत्युपकारफलकत्वा-योगात्फलान्तरहेतुत्वमाह । பிறவிக் குருடன் இत्यादिநா । सर्वेश्वरशेषत्वेन व्यपदेशादपि वसिष्ठाचार्यशिष्यतया व्यपदेश एव स्वस्य श्रेयानिति इक्ष्वाकुवश्यानां कुलक्रमागत वसिष्ठशिष्यत्वेन व्यपदेशं स्वयं तद्वशे जनित्वा यथाऽऽप्तवान् तथा सर्वोऽपि स्वस्वाचार्यसम्बन्धेनैव व्यपदेशं प्राप्नु-यादित्यर्थः । பிறவிக்குருடன், जात्यन्धः ।

(சா.சா.) शेवधिष्टस्मि, महानिधिरूपाऽस्मि । विष्णुना व्यपदेश्यः, विष्णुसम्बन्धेनैव व्यवहर्तव्यः । ततोऽप्याचार्यसम्बन्धेनैव व्यवहर्तव्यता अतिशयितेत्यत्र रघुवर एव प्रमाणम् ।

(सा.सः) तेन वंशक्रमागतोत्पत्तिरियमेव फलभूतेत्यत्यन्तमादृता या वृत्तिस्सैवेयमिति एवं परिगृहेत्यर्थः परिग्रहिं कुं इत्यस्य । (ग्रन्थे) अधिकारशब्देन अनन्तरवृत्ताधिकार उक्तः

மூ: - “कथयामि यथापूर्वं दक्षाद्यैर्मुनिसत्तमै: ।

पृष्ठ: प्रोवाच भगवान् अब्जयोनि: पितामह: ॥

तैश्चोक्तं पुरुकुत्साय भूभुजे नर्मदातटे ।

सारस्वताय तेनापि मम सारस्वतेन च ॥”

என்று श्रीபராசரபுரஹர்ஷி மீத்ரேயபுரவானுக்கு அருளிச் செய்தாற்போலே குரூபரஹர்ஷையப் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தன் கृतஜதையும், அர்த்தத்தின் சீர்மையும் தோற்றஉபதேசிக்கவேணும். அடியாத்மரஹச்யங்களைச் சொல்லுமவன் சப்ரதாயமின்றிக்கேமிருக்க ஏடுபார்த்தாதல் சுவரே(செவியே)றிக் கேட்டாதல் சொல்லுமாகில் களவுகொ(க)ண்டு அபரண்பூண்டாற் போலே கண்டார்க்கெல்லாம் தான் அஞ்சவேண்டும்படியாம்.-

(சா.தி.) கதயாமீत्यादि । तैश्चोक्तं, दक्षाद्यैस्त्वम् । संप्रदायमன்றிககே சொல்லில் தூதாத்ருத்துக் கெல்லாம் அஞ்சவேண்டும்படியாய் ப்ரத்யவாயமுமுண்டாமென்கிறார் அடியாத்மரஹச்யங்களை இत्याடியால் இததால் மற்ற ஸாஸ்த்ரங்களைமக கதயித்சொன்னானாகிலும் இவை சப்ரதாய-பூர்வகமாகவேயாகவேணுமென்று தாத்பர்யம் । ஏடு, புஸ்தகம் ! சுவாடறுத்திலே கேட்டாதலென்கை । களவுகண்டு, திருடி.

(சா.ஸ்வா:) आचार्यकृत्याधिकारतथिलே என்றபடி குரூபரஹர்ஷைய இதி । புவவந்தமாரஹ்ய குரூபரஹர்ஷைய என்றபடி இதினாலே ஆசார்யனுக்கு ரஹச்யோபதேசகாலததிலே புவவந்தமாரஹ்யஇன்னார் இன்னாருக்கு உபதேசித்தார்க்கென்று க்ரமமாக குரூபரஹ்ராப்ரகாஸன கர்த்வ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹச்யத்ரயானு-ஸந்தானரூபவிமர்ஸகாலத்தில் குரூபரஹ்ராஸாரோக்த க்ரம மாக ஸ்வாசார்யமாரஹ்ய புவவத்பர்யந்த் குரூபரஹ்ரானுஸந்தான பண்ண வேணுமென்றும் கருத்துவெளியிடப்பட்டது இப்படி குரூபரஹர்ஷைய ப்ரகாசிப்பிக்க வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ? ஏடுபார்த்தறிந்து உபதேசித்தாலும் யதூச்சயாகேட்டாதல் சூன்னாகக் கேட்டாதல் உபதேசித்தாலும் சப்ரதாயோச்சித்தியில்லையே? தான் தர்மமாகக் கேட்டுமுறை தப்பி உபதேசித்தாலும் சப்ரதாயோச்சித்தியில்லையே? ஸிஷ்யனுக்கு பூர்வோக்தப்ரகாரேணாதிஸுஹீ வாராமைக்காக குரூப்ரகாஸன கர்யமென்னில் அதூத்ப்ரத்யவாயில்லையாகில் அதிஸுஹீகாதி க தி? ! ப்ரயோகங்களுன்றோ? தனக்கு புவவத்ப்ரஸாதத்தினாலே அதிகர்யதோற்றினால் அந்த அர்த்ததை குரூபரஹ்ரா஗தமலலாமையாலே குரூபரஹ்ரா குரூப்ரகாஸனமன்றிககே தானே உபதேசிக்க வேண்டாவோ? சச்சிஷ்யர்களுக்குத் தான் யதாக்ரமமாகஅவஸ்யுபதேசிக்கவேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ? அதூத்ப்ரத்யவாய மில்லையாகில் உபதேஸநிர்வந்தமில்லையே? குரூபதிஸ்தார்யவிரூத மாகத் தோற்றிலப் படியும் உபதேஸ ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? அப்போது சப்ரதாயான்யதாபாவ் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்ன உகதாதிப்ரஸஜ்ஜங்களில் தூதாதூத ப்ரத்யவாயங்களை சப்ரமாணமாக உபபாதிக்கிறார் அடியாத்மரஹச்யங்களை இत्याதினா । ஏடு, புஸ்தகம் । சுவர் இதி । சுவர் புறத்திலேயிருந்து கேட்டாதலென்றபடி மற்ற ஸாஸ்த்ரங்களை கதயித்சொன்னானாகிலும் இது, சப்ரதாய பூர்வகமாகவே சொல்லவேணுமென்று தாத்பர்யம் ।

(சா.ப்ர:) सप्रमाणं नानाविधान् प्रत्यवायानुआह । अध्यात्मरहस्यங்களை இत्याதி । செவிபேறுக் கேட்டு இதி । ஸ்ரத்வ் ப்ராஸமிதி ஸ்ருத்வெத்யர்த்: । ஏடுபார்த்தாதல், புவேஸிதோ வெத்யர்த்: ।

मू: - “यदृच्छया श्रुतो मन्त्रश्छन्नेनाथ छलेन वा । पत्रेक्षितो वा व्यर्थस्यात् प्रत्युतानर्थदो भवेत्॥”
इत्यादिकளிற்படியே प्रत्यवायपर्यन्तमாம். கேட்டுச்சொல்லச்செய்தே “तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ।” “प्रणिपत्याभिवाद्य च” इत्यादिकளிற் சொல்லுகிற முறையொழியக் கேட்டுச்சொல்லுமாகில் காலன் கொண்டு आभरणं பூண்டாற்போலே கண்டாரெல்லாரும் தன்னை அருவருக்கும்படியாம்.

“यश्चाधर्मेण विब्रूते यश्चाधर्मेण पृच्छति । तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाऽधिगच्छति ॥”
என்கிறபடியே अनर्थावहமுமாம்.

यथान्यायं கேட்டுச் சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போதே गुरुவைப் प्रकाशिப்பியா தொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிற அर्थங்கள் வேரில்லாத கொற்றான் போலே அடியற்றவையோ என்று शिष्यனுக்கும் அதிஷ்டைபிறக்கும்படியாய் அநாதரவிஷயமாம்.

“स्वगुरुणां स्वशिष्येभ्यः ख्यापनं चाकृतं तथा” என்று द्वात्रिंशत् - अपचारवर्गத்திலே गुरुவைப் प्रकाशिப்பியாதொழிகையும் பதிக்கப்பட்டது.

(सा.दी:) यदृच्छया, போகச்செய்தே வரச்செய்தேயென்கை. छलेन, वेषान्तरपरिग्रहादिरूपक-
पटेन । पत्रं, तालपत्रम् । प्रत्युत, तद्वैपरीत्येनेत्यर्थः । परिप्रश्नं, योग्यकाले परितः प्रश्नम् ।
முறையொழிய शिष्याचार्यक्रम மொழியவென்கை शिष्यனுக்குச் சொல்லும் वृत्तिरहितै ।
காலன், காலபுருஷதானம் । கொண்டு, प्रतिग्रहिத்து அருவருக்கை, कुत्सிக்கை अधर्मेण,
“भूमाववस्थित्यादिना विब्रूते” इत्युक्त्या अयं विपरीतोपदेश इति गम्यते अधर्मेण पृच्छति ।
ऊर्ध्वभागे आसनस्थित्यादिना । तयोः, गुरुशिष्ययोर्मध्ये । प्रैति, मृतो भवति । मरणाभावेऽपि द्वेषं
वा, विरोधं वा । வேரில்லாத கொற்றான், வேரில்லாதே अन्तरத்தில வாழைகள் மேலே
படரும் கொடி அடியற்றவை, गुरुपदेशरहितமானவை என்று இது द्वात्रिंशत् अपचारवर्गத்திலும்
எடுக்கப் பட்டதென்கிறார் स्वगुरुणामिति । स्वगुरुणामप्रकाशनं च । क्षीयेते संपदायुषी என்றதககு
அறம்ருளிச் செய்வதாகக்கோலி குர் ப்ரகாசயேத் என்று श्लोकத்தை उपादानபண்ணுகிறார்

(सा.स्वा:) यदृच्छयेति । போகச்செய்தே வரச்செய்தே கேட்டென்றபடி मन्त्रः, मन्त्रमन्त्रार्थरहस्याय
मेनेறபடி छन्नेन, कुड्यादि व्यवहितेन என்றபடி छलेन, वेषान्तर परिग्रहादि रूपकपटेन ।
अन्यापदेशादि व्याजेन वा । प्रत्युत, तद्वैपरीत्येन என்றபடி. परिप्रश्नं, योग्यकाले परितः प्रश्नः ।
முறையொழிய, शिष्याचार्यक्रमமொழிய. காலன், காலபுருஷதானம் । கொண்டு, प्रतिग्रहिத்து
அருவருக்கை, कुत्सிக்கை अधर्मेण, भूमाववस्थित्यादिना । வேரில்லாத கொற்றான் வேரில்லாத
अन्तरத்திலே வாழைகள் மேலே படரும் கொடி அடியற்றவை, गुरुपदेशरहितமானவை
ஆனாலும் स्वशिष्यர்களுக்கு स्वाचार्यख्यापनं பண்ணி भवितபண்ணாமலிருந்தால்
बाधकमில்லாமையாலே गुरुभक्तिराहित्यं प्रसङ्गिष्याதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்

(सा.प्र:) यदृच्छयेत्यादि । छन्नेन, तिरोहितेन । छलेन, आक्षेपादिव्याजेन । यदृच्छया श्रवणं नाम ?
अन्यार्थप्रवृत्तौ दैवादात्मपेक्षितार्थश्रवणम् । முறையொழிய, प्राप्तांशाभावेन । शास्त्रोक्तव्रतनियमादि
राहित्येनेत्यर्थः । காலன் கொண்டு इत्यादि । कालदानं गृहीत्वा तेन धनेनाभरणं कृत्वातद्धारणे
यथा सर्वप्राणिनिन्द्यस्यात्तथा सोऽपि निन्द्यस्यादित्यर्थः । வேரில்லாத கொற்றான் इत्यादि ।
வேர் மூலம் । கொற்றான், லனாவிசேஷ. । லனாவிசேஷவ் நிர்மூலோऽयमुபदेश इत्यनुपादेयस्यादित्यर्थः ।

மூ: - அப்போது.

“गुरुं प्रकाशयेत् धीमान् मन्त्रं यत्नेन गोपयेत् ।

அப்ரகாசஅப்ரகாசாஹ்யா ஸ்ரீயேதே சம்படாயுபி ॥” என்கிறபடியே ஜ்ஞானவैஷ்ட்யபூர்வகமான
 भगवदनुभवसम्पत्तும், आत्माவுக்கு சந்தான(சத்தானுவூத்தி) ஹேதுவான ஸேஷத்வானுசந்தானபூர்வகஸ்வநிஷ்டை
 யும் குலையும்படியாம். குருவைப் ப்ரகாசிப்பியா நிற்கச்செய்தே அவன் பண்ணின
 शास्त्रीयोपदेशத்துக்கு விருத்தம் சொல்லுமாகில் விப்ரதம்மகனென்று பேருமாய.

“ज्योतिषं व्यवहारं च प्रायश्चित्तं चिकित्सनम् ।

विना शास्त्रेण यो ब्रूयात् तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥”

என்கிறபடியே பாபிஷ்ணுமாம். சச்சிஷ்யனுக்கு ப்ராஸதஸையில் உபதேசத்தைத் தவிர்க்குமாகில்
 लुब्धनென்று பேருமாய.

“पात्रस्थमात्मज्ञानं च कृत्वा पिण्डं समुत्सृजेत् । नान्तर्धाप्र स्वयं याति जगद्बीजमबीजकृत् ॥”

(சா.தீ:) அப்போது இத்யாதி । சம்பத், விஷதம்மஹவதநுஹவ: । आयु:ஆவது? ஸேஷத்வானுசந்தானபூர்வக
 स्वनिष्ठै । சந்தானம்மஹவதநுஹவகேஹ்ய கரணரூபு விஸ்தார । शास्त्रीयोपदेशத்துக்கென்கையால்
 अशास्त्रीयोपदेशं प्रमादात्संभावितமாகிலத்தை शास्त्रानुगुणமாகச் சொல்லில் துஷ்டமில்லை என்கிறது
 பேருமாய, டேர் பெற்றென்றபடி ज्योतिषमित்யாதி । ब्रह्मविद्यையில் இவ் அர்த்தம் கிபுநந்யாயசிட்
 மென்று கருத்து पात्रस्थमिति । आत्मज्ञानम्, आत्मगतं ज्ञानम् । ஜ்ஞானசாஹனம் शास्त्रमित्यर्थ: ।
 पात्रस्थं कृत्वा, सच्छिष्यादिगतं कृत्वा । யோగ்யேஹ்ய உபதிஷ்யேத்யர்த்த: । अथाचार्यं पिण्डं, स्वशरीरं
 समुत्सृजेत् । ஸ்ரீரவிஷலேஷாநபூர்வமவஸ்யம் सच्छिष्येभ्य उपदिशेदित्यर्थ: । एतद्व्यतिरेकेणोपपादयति ।
 नान्तर्धायिति । अयम्, आचार्य: । जगद्बीजं, जगतो ज्ञानबीजं, शास्त्रम् ।

(சா.ஸ்வ:) அப்போது இதி । அப்போது ஹக்தி கார்யமான ப்ரகாசனமில்லாதபோது என்றபடி
 गुरुप्रकाशनं भक्ति कार्यमानपடியाले प्रकाशयेत्, गुरुभक्ति कुर्यात् என்றபடி गोपयत्, गोपनम्-
 अनर्घं माणिक्यरत्नादिवदनर्घता ज्ञानकार्यमात्रेणाले मन्त्रத்தை अनर्घமாகவெண்ண
 வேண்டுமென்று தாத்பர்யம் இப்படி குருஹக்யகரணத்தில் “க்ஷீயேதே சம்படாயுபி” என்று சொன்னது
 கூடுமோ? அநுஹவவிருஷமில்லையோ? என்னவருளிச்செய்கிறா ஜ்ஞானவैஷ்ட்யபூர்வகைதி । भगवदनुभव
 संपच्छब्दार्थமென்றும், स्वनिष्ठै आयु:शब्दार्थமென்றும் கருத்து शास्त्रीयोपदेशத்துக்கு, विरुद्धं
 சொல்லுமாகில் इति । शास्त्रीयोपदेशத்துக்கென்கையால் अशास्त्रीयोपदेशं प्रमादात्संभावित
 மாகிலத்தை शास्त्रानुगुणமாகச் சொல்லில் துஷ்டமில்லையென்கிறது ज्योतिषमिति । ब्रह्मविद्यையில்
 இது कैमुत्यन्यायसिद्धமென்றபடி पात्रस्थमिति । आत्मज्ञानं, जायतेऽनेनेति ज्ञानम् । ஜ்ஞானசாஹனம்
 शास्त्रम् । आत्मनः ज्ञानं, आत्मगतशास्त्रम् । पात्रस्थं, सत्पात्रस्थम् । कृत्वा, सच्छिष्येभ्य उपदिश्य ।
 पिण्ड, देहम् । समुत्सृजेत् ।, देहवियोगात्पूर्वमेव सच्छिष्येभ्य उपदिशेदित्यर्थ: । एतद्व्यतिरेकेण
 उपपादयति । नान्तर्धायिति । अयम्, आचार्य: । जगद्बीजं, जगतो ज्ञानबीजं शास्त्रम् ।

(சா.ப்ர:) பாத்ரஸ்தமித்யாதி । चकार: प्रकरणोक्तमन्त्रगोपनेनोपदेश समुच्चिनोति । पात्रस्थं,
 सत्पात्रभूतशिष्यगतम् । आत्मविज्ञानं, स्वस्मिन् वर्तमानमर्थपञ्चकतत्त्वज्ञानम् । निरुपाधिकात्मभूत-
 परब्रह्मस्वरूपरूपविभूत्यादिविषय ज्ञानं वा । पिण्डं, शरीरम् । “पिण्डः पृथग्यतः पुंसि शिर-
 पाण्यादिलक्षणः” इत्युक्ते: ।

(சா.ச:) பாத்ரஸ்தமிதி । स्वात्मनि वर्तमानं यद्विज्ञानं । “विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत” इति वाक्य
 प्रतिपादितं यदज्ञानद्वयम्, तत्सत्पात्रस्थं कृत्वा । पिण्ड, स्वदेहम् । समुत्सृजेत् । अत्र स्वधा
 यातीत्येकः पाठः । यथा यातीत्यपरः ।

मू: - என்கிற भगवन्नियोगத்தையும் கடந்தானாம்.

(सा.दी:) जगत्स्थितेर्बीजभूतं ज्ञानमावृत्तं? अन्तर्धाय? शास्त्रोपदेशतः अप्रकाश्यः । अबीजकृत्, पात्रेषु ब्रह्मविद्यासन्तानस्य अङ्कुरमनुत्पादयन् सन् । स्वयं न याति, स्वयं परलोकं गन्तुं नेच्छेदिति । पूर्वार्धे उपदिशेदिति विधिः । उत्तरार्धे अनुपदिश्य न यायादिति निषेधः । एवं भगवच्छास्त्रेषूक्तमिति सूच्यते भगवन्नियोगத்தை என்கையால். उक्तार्थத்தை उपसंहरிக்கிறார்.

(सा.स्वा:) यद्वा, जगतः बीजम्, वेदशास्त्रम् । “वेदेन नामरूपे व्याकरोत्” इति श्रुतेः वेदशास्त्रस्यापि जगद्बीजत्वात् । अन्तर्धाय, उपदेशतः अप्रकाश्यबीजकृत्सन्, पात्रेषु ब्रह्मविद्यासन्तानस्याङ्कुरमनुत्पादयन् सन् । परलोकं यथा न याति । यथा न यायादित्यर्थः । तथोपदिशेदिति पूर्वेणान्वयः । अनुपदिश्य याति चेत् ज्ञानमन्तर्धास्यति என்றுபடி तथाच मरणात्पूर्वं सच्छिष्येभ्य अवश्यमुपदिशेदिति पूर्वार्थः । अनुपदिश्य परलोकं न यायादित्युत्तरार्थः । भगवदिति । तथा च भगवदाज्ञातिलङ्घनजनित भगवन्निग्रहो भवेत् என்று கருத்து “नान्तर्धाय स्वधायाति जगद्बीजमबीजकृत्” इति कश्चित्पाठः । तदा “स्वधा त्वं लोकपाविनी । आत्मविद्याचदेवि त्वं विमुक्तिफलदायिनी” इत्युक्ता ब्रह्मविद्या । तदेति पदमध्याहार्यम् । स्वधात्वेनोक्तात्मविज्ञानापेक्षया जगद्बीजमिति नपुंसकनिर्देशः । तदा आत्मविद्या बीजकृदेवेति सा अन्तर्धानं न याति । नो चेदबीजकृत्त्वादुत्तरोत्तरमुपदेशपरम्परानुगुणबीज-कृत्त्वाभावात् स्वधा अन्तर्हितैव स्यात् । तद्वान् लुब्धश्च स्यादिति भावः । नान्तर्धानं यथा यातीति कश्चित्पाठः । तदा यथा जगद्बीजं ब्रह्म । यद्वा, जगतः बीजं “वेदेन नामरूपे व्याकरोत्” इति श्रुतेर्वेदशास्त्रस्यापि जगद्बीजत्वात् । अबीजकृत्सत्, उत्तरोत्तरं सन्तानजनकाङ्कुरमनुत्पादयत्सत् । अन्तर्धानं न याति, तथा उपदिश्य पिण्डमुत्सृजेदिति योजना द्रष्टव्या ।

(सा.प्र:) जगद्बीजं, जगत्कारणभूतं परं ब्रह्म । अबीजकृत्, जम्बु, चूत, शालि, यवादिबीजवत् स्वात्यन्तसजातीयबीजान्तरानुत्पादकमित्यर्थः । जगज्जन्मस्थितिध्वंसमहानन्दैकारणभूतस्यान्यस्य

(सा.सं:) तत्र स्वधा यातीति पाठे स्वधाशब्द आत्मविद्यापरः । स्वधाशब्दभिधेयायाः लक्ष्म्याः “आत्मविद्या च देवि त्वं विमुक्तिफलदायिनी” इत्युक्तेः । पिण्डं समुत्सृजेदित्यन्तोक्तार्थपरामर्शकं तदेति पदमध्याहार्यं स्वधात्वेनोक्तात्मविज्ञानापेक्षया जगद्बीजमिति नपुंसकलिङ्गनिर्देशः । एवं च यदा आत्मविज्ञानं पात्रस्थं कृत्वा पिण्डं समुत्सृजति तदा आत्मविद्याबीजकृदेवेति सा अन्तर्धानं न याति । नो चेदबीजकृत्त्वादुत्तरोत्तरमुपदेशपरम्परानुगुण बीजकृत्त्वाभावात् स्वधा अन्तर्हितैव स्यात् । तद्वान् लुब्धश्च सन् पात्रस्थमित्युक्तिरूपं भगवन्नियोगातिलङ्घकश्च स्यादिति भावः ॥ यथेति पाठे यथान्तर्धानं न याति तथा जगद्बीजमात्मविज्ञानं पात्रस्थं कृत्वा पिण्डं समुत्सृजेदित्यर्थः । आत्मविज्ञानस्य जगद्बीजत्वं जगदुज्जीवनहेतुत्वकृतम् । इत्थमाचार्यलक्षणोक्त्या सत्पात्रोपदेशा समर्थपात्रस्थताकरणं सत्पात्रस्थत्वेनाकरणं च आत्मविज्ञानस्य अप्रयोजकत्वावहमिति फलितम् । लोके बीजमपि बीजान्तरकृदेव हि स्वसाध्ययावदुपकारबुद्धिकरं प्रसिद्धं सद्वर्तते ।

“व्यासप्रसादाच्छ्रुतवान् एतद्ब्रह्म महं परम् ।

(सा.सं.) अबीजकृच्च अयावदुपकारकमप्रसिद्धं च भवति । तदेव हि तस्यान्तर्धानमिति इह च तद्रूपमेवान्तर्धानं बोध्यम् । उक्तार्थानुगुणं दृष्टान्तमाह । ஆகையால் इत्यादिना ।

மூ: - இப்படி கृतஜனாய் அவஹிதனான ஸிஷ்யனைப் பற்ற நான் செய்த கृஷி ஫லித்ததென்று
ஆசார்யனும் கृतார்த்தனாயிருக்கும். “சாக்ஷாந்முக்தேரூபாயான் யோ வித்யாபேதான்உபாதிஸ்த் ।

(சா.தி.) இத்தால ஆசார்யன் திருவுள்ளமுகக்குமென்றார் இப்படி கृतஜனாய் இत्यादि ।
இனி बहुविधரான ஸூககள் இவனே ஸ்ரேஸ்தனான ஆசார்யனென்று கொண்டு சாக்ஷாடாசார்யலக்ஷணத்தை
மஹிததருளிச் செப்தகிறார் சாக்ஷாதிதி । முக்தேஸ்சாக்ஷாதுபாயான், ஸக்தி஫்ரபத்திரூபான் வித்யாபேதான் ய:
உபாதிஸ்த் ।

(சா.ஸா.) சாக்ஷாதுபதேஸ்தாவான ஆசார்யன் உகவாமலிருந்தால் ஸகவத்யாவதாசாடரமும் வ்யர்த்தமன்றோ?
என்னவருளிச் செப்தகிறார் இப்படி கृतஜனாய் இதி । இப்படி ஸகவத்யிஸ்யத்தில் டோலே
ஆசார்யவிஸ்யத்திலும் ஫ரையான ஸக்தி பண்ணவேணுமென்று சொன்னது கூடுமோ? ஸரண்யன்
஫ரமஸூவாய் மோக்ஷ஫்ரதனாபுமிருக்கையாலே த்விஸ்யத்திலே ஫ரமஸக்தி கர்த்தவ்யானாலும் ததுவ்யையான
ஸக்தி ஆசார்யவிஸ்யத்தில் பண்ணுகை கூடுமோ? ஆசார்யனும் மோக்ஷ஫்ரதமென்னில ஸாயத்யாதி஫்ரதா-
மோக்ஷ஫்ரதனல்லாவிட்டாலும் ஫்ரஹ்வித்யா஫்ரதா மோக்ஷ஫்ரதென்னில நாமாதி஫்ரதா஫ாஸநரூப-
஫்ரஹ்வித்யோபதேஸ்தாவதும், ஜானயோகாதுபதேஸ்தாவதும், மோக்ஷ஫்ரதத்வ் கூடாதே? அவ்யவஹிதமோக்ஷசா-
தன-஫்ரஹ்வித்யோபதேஸ்த மோக்ஷ஫்ரதென்னில “அஹ் த்வா ஸர்வ஫ாபேத்யோ மோக்ஷயிஸ்யாமி” என்று ஸரண்யனுக்கு
மோக்ஷ஫்ரதத்வத்ரவண டோலே ஆசார்யனுக்கு மோக்ஷ஫்ரதத்வே ஫்ரமாணமுண்டோ? ஫்வாசார்யஸூக்திடே
஫்ரமாணமென்னில - அதுக்கு மூல஫்ரமாணமுண்டோ? என்னவருளிச் செப்தகிறார் - சாக்ஷாதிதி ।
சாக்ஷாந்முக்தேரூபாயான், ஫்ரதா஫ாஸந மோக்ஷசா-
தன மல்லாமைபாலும் ஜானயோகாதி-
க சாக்ஷாஸா-
தன மல்லாமைபாலும் ததுபதேஸ்தவீனலக்ஷணமென்று கருத்து வித்யாபேதான், ஸக்தி - ஫்ரபத்திரூபதயா
ஸிஸ்தான் என்ற படி.

(சா.஫்ர.) “யே கே சாஸ்மக்ஷேயாஸ்த்மோ ஫்ரஹ்ஸா: । ஷாயாத஫ு ஫்ரஹ்வித்யோ ஸவந்நி । கமுவர ஁நமேதஸ்தன்
ஸயுக்தானமிவ ரைக்ரமாத்யேதி” இत्यादिभिर्वाक्यैरुपनिषदि: । “நிரபேக்ஷ் ஸுநி ஸாந்த் நிர்வீர் ஸமதர்ஸநம் ।
அநு஫்ரஜாம்யஹ நித்ய் ஫ூயேத்யஹ்நிரேஸுஸி: ॥ அஸ்திநஸ்தமிதே ஸிஸ்தே காரீவாஸா ஧ுரந்நரே । ஜானான்யஸ்தி-
ஸிஸ்திஸ்திந்நி தஸ்தாஸ்த்வா சோதயாம்யஹம் ॥” இत्यादिष्वपि निषदपरमपुरुषेण प्रशंसनीया भवन्तीत्यर्थ: ।
நநு ரஹ்ஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஸ்தாசார்யஸ்ய ஫்ராதிர஫ி ஫லத்வெனோஷ்யதே । ததுயுக்தம் - “உ஫நிய து யஸிஸிஸ்யம்”
இत्यादिना वेदोपदेष्टरेवाचार्यत्वोक्त्या तस्याचार्यत्वाभावादित्यत्र वेदरहस्यभूतस्य साक्षान्मोक्षोपायस्य
ஸ஫்ரகாரஸ்ய விஸத஫்ரதி஫ாடகரஹ்ஸ்யத்ரயோபதேஸ்தாசார்யஸ்ரேஸ்த இதி யோஸு மந்ந஫ர் ஫்ராதாந்ஸமாரோஷிததிஸா-
தனம் । ஫்ரதாஷ்ரேஸ்தரூவ்யஸ்ய தஸ்யோஷ்ரிஸ்த் ஸு஫ாவநம் ॥ மந்நராஜமிஸம் வித்யாத்” இत्यादिभ्य “यस्मात्तदुपदेष्टाऽसौ
தஸ்தா஧ுரூரோ ஸூ” இत्यादिभिरवगमात् तन्प्राप्ते फलत्व युक्तमेवेत्यभिप्रेत्यन्नाह । சாக்ஷாந்முக்தேரூபாயான் ।

(சா.ஸ.) யத்யபி ஸஹவோ ஸூரவஸ்திந்நி; தेषு ஸர்வ஫ோ஫காரஸ்திஸாஸ்யே அ஫ி ஸகவத்யா஫்யுபாய஫்ரதர்ஸகஸூரே
விஸேஸ஫்ரதி஫தி: கார்யேத்யாஸிஸ்தேயாஹ । சாக்ஷாதிதி । ஫ர்஫ரயோபதேஸ்த்ய: ஫ரமஸூரஹ்யோஸி அவ்யவதானேனோபதேஸ்த:
ஸ்வாசார்யஸ்ய மஹோ஫காரகத்வாதிஸ்திஸ்ததமத்வமஸிஸ்தேய - சாக்ஷாதித்யுக்தி: ।

मू: - कथ्यते मोक्षशास्त्रेषु स तु श्रेष्ठतमो गुरुः ॥

आचार्यवत्तया मोक्षमामनन्ति स्मरन्ति च ।

इहामुत्र च तत्पादौ शरणं देशिका विदुः ॥”

(सा.दी.) स एव श्रेष्ठतमो गुरुरिति । मोक्षशास्त्रेषु, वेदान्त - भगवच्छास्त्रादिषु कथ्यते । एवंभूतैर्याना आचार्यवन्तैर्பாலே மோக்சஸிद्धி என்று ब्रह्मवादிகள் अध्ययनं பண்ணுவார்கள் “ஆचार्यவான் பुरुஷோ வேத । நஅசார்யாத்வैவ விद्या விदिता சாधिष्ठं प्रापत्” இत्यादिस्மர்த்தாக்களும் ஸ்மரித்தார்கள் பாபிष्ठ: க்ஷத்ரவந்துச்சேत्याதி । देशिकाश्च । ஆளவந்தார் முதலானார் இஹாமுத்ர ச தஸ்யாசார்யஸ்ய பாदौ ஶரணமிதி விது. । “நாதாய நாதமுநயே஽த்ர பரத்ரசாபி நித்யம் யதீயசரணௌ ஶரணம் மதீயம்” ॥

இந்த ஶிஷ்யகृत்யாधिकாரத்ததைப் பாட்டாலும் சङ्஑ஹிததருளிச் செய்கிறார்

(सा.स्वा.) स तु என்கைபாலே गायत्र्याद्युपदेष्टव्यावृत्तिः । “देवमिवाचार्यमुपासीत” என்றதும் ब्रह्मविद्योपदेशपर्यन्तगायत्र्युपदेष्टपरिमाणाल विरोधमில்லை என்று கருத்து आमनन्तीति । “आचार्याद्वैवविद्या विदिता साधिष्ठं प्रापत्” साधिष्ठ साधुत्वम् । फलसाधुत्वं प्रापदित्यर्थः । “तन्मा भगवान् शोकस्य पारं तारयतु” इत्यादौ என்றபடி இஹாமுத்ரேதி । “நாதாய நாதமுநயே஽த்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீயசரணௌ ஶரணம் மதீயம்” இत्यादौ என்றபடி இஹ, முக்தே. பூர்வதஸாயா ब्रह्मविद्याद्युत्पादकत्वेन ஶரணத்வமுபாயத்வம் । अमुत्र, प्राप्तिदशायां प्राप्यत्वेन ஶரணத்வமென்று கருத்து

இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே ஆசார்யனுக்குப் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்று சொன்னது கூடுமோ? மிதப்ரஜ்ஞான இவனுக்கு தோற்றாவிட்டாலும் சர்வஜ்ஞான க்ரபிகளுக்கும ப்ரத்யுபகாரம் தோற்றாதோ?

(सा.प्र.) आमनन्ति स्मरन्ति चेति । “तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् । आचार्यवान्पुरुषो वेद । आचार्यवत्तया मुक्तौ” इत्यादिष्वित्यर्थः ॥

उक्ताधिकारार्थं द्रमिडभाषाव्यतिरिक्तभाषानभिज्ञानां सुखानुसन्धानाय द्रमिडभाषया सङ्गृह्णाति ।

(सा.सं.) अङ्गेषु च परस्परमङ्गानामङ्गिनः, अङ्ग्यंशेऽपि परस्परमेवं भेदानामङ्गाङ्गि समुदायात्मकविद्यानिष्ठत्वाद्विद्याभेदानित्युक्तः । विद्याशब्दोऽयं न्यासोपासनसाधारणः । तत्रापि यः प्रपत्तिविद्याभेदानुपदिश्य श्रीनिवासे ब्रह्मणि न्यस्तात्मरक्षाभरं निर्भरश्च कारयति । स एवानेकेषु गुरुषु श्रेष्ठतम इति भावः । न केवलमुपकारस्मृत्या वर्तितव्यमाचार्यविषये, किन्तु प्राप्यं प्रापकं तस्य चरणद्वन्द्वमेवेति सप्रमाणमाह । आचार्यवत्तयेति । “आचार्यवान् पुरुषो वेद” इति विद्याद्वारा मोक्षप्रदत्वादाचार्यस्य । आचार्यवत्तया मोक्षमामनन्ति । आम्नायाध्यायिनः । “आचार्यवत्तया मुक्तौ” इत्यादिस्मृतिः, आचार्यवत्तया मोक्षमुदाहरन्ति च स्मर्तारः । तस्मादेव इहामुत्र च तत्पादौ शरणमिति । “अत्र परत्र चापि” इत्यादिवक्तारो यामुनादयो विदुरित्यर्थः ॥

एतादृशाचार्याणां प्रत्युपकाराभावात् तदुपकारस्मृतिपूर्वकं तद्गुणप्रशंसादिकरणमेवोचितमित्याह ।

(सा.सं:) गच्छति इति । आरोप्य, मनसि समुद्भूतज्ञानदीपमज्ञानं सर्वमपि विनाशयन् स्थितवताम् ।
७७ इति । एकमप्युपकारमाश्चर्यचेष्टितः परमपुरुषो द्रष्टुं न शक्नुयात् । ७८ इति । समक्षे
स्तत्त्वा तुष्यत्ता च बुद्धौ तत्कृतोपकारकस्मरणं च बध्मार्तकीर्ति -

“अध्यासीनतुरङ्गवक्त्र.....

अथ उक्तार्थोपपत्त्यर्थमाचार्यनिषये शिष्यस्य प्रतिपत्तिप्रकारं सहेतुकं शिक्षयति । अध्यासीनेति । यज्जिह्वाग्रमासनन्वेनाधिष्ठितनुरङ्गवक्त्रमिति विलसति सः अध्यासीननुरङ्गवक्त्रविलसज्जिह्वाग्रसिंहासनः ।

मू: - .....विलसज्जिह्वाग्रसिंहासनात्,
आचार्यादिह देवतां समधिकामन्यां न मन्यामहे ।
यस्यासौ भजते कदाचिदजहद्भूमा स्वयं भूमिकां,
मग्नानां भविनां भवार्णवसमुत्ताराय....

(सा.दी:) विलसज्जिह्वाग्रमेव सिंहासनं यस्याचार्यस्य । यद्वा, अध्यासीनः तुरङ्गवक्त्रो यत्रेति बहुव्रीहिः । विलसज्जिह्वाग्रमेव सिंहासनम् । अध्यासीनतुरङ्गवक्त्रं विलसज्जिह्वाग्रासनं यस्य । सिंहासनत्वं हयग्रीवापेक्षया । तस्मादाचार्यात्परदेवतायाः । समधिकाम् अन्यां देवतां न मन्यामहे, न पश्यामः । तदुपपादयति-यस्यासाविति । असौ, सर्वदेवतासार्वभौमत्वेन प्रसिद्धश्श्रीमन्नारायणः । अजहत् भूमा, अत्यक्त महिमा सन्नेव । भवार्णवे मग्नानां संसारिणां भवार्णवसमुत्ताराय । कदाचित्, क्वचित्काले । स्वयं यस्याचार्यस्य भूमिकां, विग्रहरूपिणम् । आचार्यत्वमित्यर्थः । बदरिकाश्रमे नारायणरूपेण, श्रीविष्णुलोके विष्णुरूपेण, भारत समरे कृष्णरूपेण, समुद्रतीरे, अभय प्रदानावसरे श्रीरामरूपेण, प्रलयार्णवे मत्स्यरूपेण, श्रीवराह पुराणे श्रीवराहरूपेणेत्यादि । इत्येवं सर्वेश्वरोऽपि तत्तत्काले यस्य रूपं-

(सा.स्वा:) तस्मात्, आचार्यात् । इह, संसारमण्डले । अन्यां देवतां, श्रियःपतिमपि समधिकां न मन्यामहे । कुत इत्यत्र तदुपपादयति । यस्येति । असावजहद्भूमा नारायणः भवार्णवे मग्नानां भविनां, संसारिणाम् । समुत्ताराय, उत्तारणार्थम् । कदाचित्, यादृच्छिक - प्रासङ्गिकसुकृतमूलावसरे । यस्य आचार्यस्य भूमिका स्वयं भजते । आचार्यभूमिकामन्तरेण संसारजलनिधिमग्नचेतनोद्धरणाय न समर्थः । “साक्षान्नारायणो देवः कृत्वा मर्त्यमयीं तनुम् । मग्नान्उद्धरते लोकान् कारुण्यात् शास्त्रपाणिना”-

(सा.प्र:) यस्यासावित्यर्थेन “साक्षान्नारायणो देवः कृत्वा मर्त्यमयीं तनुम् । मग्नान्उद्धरते लोकान् कारुण्यात् शास्त्रपाणिना ॥” इति श्लोकार्थ उक्तः । अधिकारद्वयोक्तयोः शिष्याचार्यकृत्ययोः परतन्त्रकृत्यतया भगवद्भागवतकैङ्कर्यरूपतया च मूलमन्त्रावगत -

(सा.स:) तादृशाचार्यादधिकतमामन्यां देवतां न मद्रक्षकदेवतात्वेन विचारयामः । सा अधिकतया मद्रक्षका देवता एवंभूताचार्यरूपैवैत्येव मन्यामहे । कुत इत्यत्राह । यस्यासाविति । असौ = नारायणः । अजहद्भूमा, अत्यक्तस्वाभाविकाकारस्सन् । यस्य, आचार्यस्य । भूमिकाम्, आकृतिम् । कदाचित्स्वयं भजते । अत्र, “आचार्यः सः हरिः साक्षात्” । “साक्षान्नारायणो देवः । यो विष्णोः प्रतिमाकारे लोहभावं करोति यः । गुरौ च मानुष भावमुभौ नरकपातिनौ ॥ स्वयं मुक्तोऽपि नित्योऽपि नित्यमुक्तेश्वरोऽपि च । साक्षात्वं भावयत्येषां सौलभ्यायैव देहिनाम् ॥ सजातीयेन गृह्णन्ति सजातीन्मृगपक्षिणः । एवं मानुषभावेन मर्त्यान् गृह्णन्ति माधवः ॥ तस्मात्प्राज्ञस्सदाचार्यो सत्सु तत्सदृशेषु च । त्यक्तमर्त्यमतिशौरैः परमप्रेमभाजनम् ॥ बहुना किमिहोक्तेन गुरुभूतो हरिस्स्वयम् । मनुजान्मोचयेत्काले त्वजहन्निजवैभवम् ॥”

मूः - .....नारायणः” ॥ ७४ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे

शिष्यकृत्याधिकारः एकत्रिंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) भजते तस्याचार्यस्य महिमा केन कथं वर्णयितुं शक्यत इति भावः ॥ ७४ ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकाया शिष्यकृत्याधिकार एकत्रिंशः ॥

(सा.स्वा.) इत्यादि प्रमाणं सूच्यते । मद्रक्षणार्थं यस्य यद्वेषपरिग्रहः तस्याधिक्यं कैमुत्यमिदं (मण्डलं) कण्ठं ॥ 74 ॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां शिष्यकृत्याधिकार एकत्रिंशः ॥

(सा.प्र.) पारतन्त्र्यकैङ्कर्यबोधक - नमःपद - चतुर्थोः द्वये उत्तरखण्डे चरमश्लोके उत्तरार्धे च विवक्षितत्वमवगन्तव्यमिति भावः ॥ ७४ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकायां शिष्यकृत्याधिकार एकत्रिंशः ॥

(सा.सं.) इत्यादि प्रमाणमिह द्रष्टव्यम् ॥ ७४ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्गहे शिष्यकृत्याधिकार एकत्रिंशः ॥

मूः - ..... कश्चिदाचार्यदृष्ट्या,

मुषितनिखिलमोहो मूलमन्त्रादिभोगः ।

सगुणविषयसिद्धौ संप्रदायं प्रयच्छन्,

सुचरितसिलहारी .....

(सा.दीः) यः कश्चित्पुमानाचार्यदृष्ट्या विषयीकृतो भवति सः प्रथमं मुषितनिखिलमोहो भवति । अथ करबदरितविश्वः, करतलामलकीकृतसर्वजगद्व्यापारः । मूलमन्त्रादि रहस्यत्रयमव भोगो यस्य सः । सगुणेत्यादि । सगुणस्य, सात्त्विकतास्तिक्यादिगुणविशिष्टस्य विषयस्य । पुत्रशिष्यादिपात्रलाभे सति । संप्रदायं, गुरुपरम्पराप्राप्त रहस्यमर्थम् । प्रयच्छन्, उपदेक्ष्यन् । वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवत्प्रयोगः । सुचरितसिलहारी “सुकृतानि ततस्ततः । सञ्चिन्वन् धीर आसीत्” इत्युक्त्या महता सुचरितान्येव सिलानि = विकीर्णधान्यानि, तानि ततस्ततः आहर्तुं शीलवान् भूत्वा ।

(सा.स्वा) कश्चित्, “ईश्वरस्य च सौहार्दम्” इत्याद्युक्तव्याजविशेषवान् । अनन्तरमाचार्यदृष्ट्या करबदरितविश्वः । करबदरवाघ्नर्णीतचदचिदीश्वरतत्त्वहितपुरुषार्थादितत्त्वः । कश्चिदाचार्यदृष्ट्येत्यनेन गुरुपरम्परासाराख्याङ्गभूतप्रबन्धार्थं उक्तः । करबदरितविश्व इत्यनेन अर्थानुशासनभागार्थं उक्तः । मुषितो निखिलो मोहः यस्य सः, अनेन स्थिरीकरणभागार्थं उक्तः । मूलमन्त्रादिभोगः, मूलमन्त्रादौ भोगः अर्थानुसन्धानरूपो भोगो यस्य सः । अनेन पदवाक्ययोजनाभागार्थं सति । संप्रदायं, गुरुपरम्परागतसम्प्रदायार्थम् । प्रयच्छन् = उपदेक्ष्यन् सन् । वर्तमानसामीप्ये वर्तमानव्यपदेशः । अनेन सम्प्रदायप्रक्रियाभागे देशाचार्यकृत्यशिष्यकृत्याधिकारार्थं उक्तः । सुचरितसिलहारी, सुचरितानि, शोभनचरितानि । इदं तत्त्वानामुपलक्षणम् । “सुव्याहतानि महतां सुकृतानि ततस्ततः । सञ्चिन्वन् धीर आसीत् सिलहारी सिलं यथा ॥” इत्युक्तीत्या महतां सुचरितान्येव सिलानि = विकीर्णधान्यानि आहर्तुं शील अस्यास्तीति सुचरितसिलहारी । एव, उक्तप्रकारो भूत्वा निर्याणानन्तरमर्चिरादिमार्गेण गतस्सूरिवृन्दाभिनन्द्यो भवति ।

(सा.प्रः) आचार्यदृष्ट्येत्युपोद्घातार्थस्सूचितः । करबदरितविश्व इत्यादिना तत्त्वहितपुरुषार्थानामनुशासनभागानुशिष्टानां “पाणावामलकं यथा” इत्युक्तीत्या सम्यगवगतत्त्वोक्त्या तद्भागार्थस्सङ्गृहीतः । मुषितनिखिलमोह इत्यनेनोक्तार्थविषयव्यामोहनिवर्तकद्वितीयभागार्थः सङ्गृहीतः । मूलमन्त्रादिभोग इत्यनेन पदवाक्ययोजनाभागार्थः सङ्गृहीतः । सगुणेत्यादिना आचार्यकृत्याधिकारार्थस्सङ्गृहीतः । सुचरितेत्यादिना शिष्यकृत्याधिकारार्थस्सङ्गृहीतः ॥ ७५ ॥

(सा.संः) आचार्यदृष्ट्या, तत्कटाक्षेण । करबदरितविश्वः - “ततः पश्यति धर्मात्मा तत्सर्वं योगमास्थितः । पुरा यत्तत्र निर्वृत्तं पाणावामलकं यथा ॥” इत्युक्तविधया प्रत्यक्षवद्विश्वं पश्यन् । प्रकृत्यात्मभ्रमादिनिर्मुक्तः रहस्यत्रयार्थानुसन्धानरसिकः । “सद्बुद्धिस्साधुसेवी” इत्यादिनोक्त-गुणवद्विषयभूतसच्छिष्यात्मकसिन्धौ । तस्य सिन्धुत्वरूपणं दूरधिगमानेकार्थग्रहणधारणस्वाश्रितानेकोपकर्तृत्वादिमान् एव उपदेशपात्र इति सूचनाय । एतादृशशिष्ये सम्प्रदायं प्रवर्तयन् । सुचरितसिलहारी, यानि प्रपन्नस्य सुचरितानि वैष्णवधर्मशास्त्रादिनोक्तानि प्राक् दृष्टानि तानि उज्ज्वलवृत्तिपर इहान्वयमनुष्ठितुराह्वयमाणो यः पुरुषोऽस्ति स सूरिवृन्दाभिनन्द्य इत्यर्थः ॥ ७५ ॥

இப்படி ஜீவாத்மா சூரிகளோடொக்க ஸ்வரூபயோగ்யனாய் வைத்து அநாதிகாலம் இழந்து ஓரளவிலே புரிந்து சதாசார்யசம்பந்தமுண்டாய் தத்வஹிதங்களை அறியத்துடங்கின படியும், இவற்றை அறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹச்யத்ரயம் சாரதமமான படியும், இவற்றைக்கொண்டறியும் அர்யங்களில் இஷேஸிதவ்யங்களினுடைய-

இனி உபோஹாநாதிக்கார்த்தைத் துடங்கி ஸிஷ்யகூத்யாதிக்காரம் அளவாகச் சொன்ன அர்த்தங்களை அநுக்ரமிதது நிர்஑ாமக்கிறார் இட்டடி ஜாவான்மெத்யாதிபால் ரஸததுக்கு, ஸாஸ்வாதத்தூக்கு ஓரளவிலே, ஓர் அவசரத்திலென்கை புரிநது, சமாரந்நிவृत्तो भूत्वा । துடங்கின படியுமென்றவளவாக உபோஹாநாதிக்கார்த்தம் । மேல் சாரநிஷ்கர்பாதிக்கார்த்தம் இவையறிவிக்கும் இத்யாதி । இவற்றைக் கொண்டு இத்யாதி ப்ரதிநந்வாதிக்கார்த்தம் ।

இனி पूर्वोक्तशङ्कைகளை विस्तरेण परिहरிக்கக் கடவராயக் கொண்டு व्याकीर्णங்களான अधिकार्यங்களளை असङ्गர்णங்களாக उपसंहरிக்கிறார் இப்படி இஐ जीवात्मेत्यादिना । रसத்துக்கு, आस्वादத்துக்கு ஓரளவிலே, ஓர் அவசரத்திலே புரிநது, ससारान्निवृत्तो भूत्वा என்றபடி அறியத்தகுடங்கிடைபடியும் इत्यन्तमुपोद्धानाधिकार्यम् இவையறிவிக்கும் इत्यादि सारतमமானபடியும் इत्यन्तं सारनिष्कार्याधिकार्यम् இவற்றைக் கொண்டு इत्यादि ।

எவ் ஸ்தாகே சஜ்ஜீநம் நிगमनप्रकारं विस्तरेणाह । இடபடி இत्यादिना ।
அறிமததுடங்கிணபடியம் இத்யன்நேன உபாஹ்வதாஅிகாரார்த்த உக்தம் । சாரதமமாணபடியம் இத்யன்நேன
சாரநிஷ்கர்ஷாஅிகாரார்த்த: ।

(சா.சं.) நிगमनफलकेन वृत्ताधिकारार्थानुक्रमणेन सङ्ग्रहश्लोक पूर्वार्ध विवरितुमारभते । இப்படி
இत्यादिना । ஓரளவிலே பரிந்து, அநிவृत्त भगवदनुभवरसं लब्धुमभिलषितस्सन् । அநிபத்துபங்கிண
படியும் இத்யन्तेன उपोद्धाताधिकारार्थः । रहस्यत्रयं सारतममाणपद्यम् इति सारनिष्कर्षा-
धिकारार्थः ।

(சா.சं:) சन्निवेशமிருக்குமபடியும் இதி சாङ्गप्रपदनाधिकारार्थ: । कृतकृत्यனாம்_படியும் இதி कृतकृत्याधिकारार्थ: । அடைபாளங்கனும் இத்யந்தென சுவநிஷ்டாभिज्ञानाधिकारार्थ: । कैङ्कर्यमि_ருக்குமபடியும் இத்யந்தென_தர_कृत्याधिकारार्थ: । யதா_शास्त्रं कैङ्कर्यमनुष्ठिक_வேண்ட_படியும் இத்யந்தென शास्त्रीयनियमनाधिकारार्थ: । விர_கு_தனும் இத்யந்தென अपराधपरिहाराधिकारार्थ: । भगवत्क्षेत्र_மெ_ன்ன_மிடம் இத்யந்தென स्थानविशेषाधिकारार्थ: ।

மூ: - இப்படியிருந்த இவ் அதிகாரிக்கு ஶரண்யசङ்குத்பவிசேஷத்தாலே ப்ரஸ்ததேசகாலாதி
 நியதிநிரபேக்ஷமாக ஸ்தூனஸரீரத்தில் நின்றும் நிர்யாணிமிருக்கும்படியும், இப்படிப் புறப்பட்டால்
 பிதா யௌராஜ்யத்துக்கு முடிசூட்டவழைத்து வரவிட்ட ராஜகும்பாரன் போமாப்போலே பெரிய
 மேன்மையோடே பரமபதபர்யந்தமாக அர்ச்சிராதிமார்த்தாலே போம்படியும், இப்படிப் போனால்
 அங்கு பிறக்கும் ஸ்வக்ஷந்தகைக்ஷர்ய பர்யந்தபரிபூர்ணாநுபவரூபமான முக்தைஸ்வர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி
 உக்தமான ஜாதவ்யங்களில் ப்ரதானமான சித்ஹோபாயத்தையும், கர்தவ்யங்களில் ப்ரதானமான
 சாஹ்யோபாயத்தையும், இவ் உபாயநிஹனுடைய ப்ரபாவத்தில் ஶாஸ்த்ரங்கள் இசையாத ஏற்றச்
 சுருக்கங்களையும் பற்றி ஆஹாரதோபஹேதுகஸர்சர்யுபஸ்வபாவாதிசுளாலே வரும் கலககங்களுக்குப்
 பண்ணும் பரிஹாரப்ரகாரங்களும், இவையெல்லாம் அநுஸந்திக்கைக்கு முக்ஷமான ரஹஸ்யத்ரயத்தில்
 பதவாக்யயோஜனைகளும்,

(சா.தி:) இப்படியிருந்த இत्याதியால் நிர்யாணாதிக்கார்த்மம், இப்படி புறப்பட்டால் இत्याதிடால்
 கதிவிசேஷாதிக்கார்த்மம், இப்படிப் போனால் இत्याதிடால் பரிபூர்ணஹ்யாநுபவாதிக்கார்த்மம், இப்படி
 உக்தமான இत्याதிடால் சித்ஹோபாயசோதனாதிக்கார்த்மம், கர்தவ்யங்களில் இत्याதிடால் சாஹ்யோ-
 பாயசோதனாதிக்கார்த்மம், இவ் உபாயநிஹனுடையவென்றுதுடங்கி உபாயப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிக்கார்த்மம்,
 உபாயப்ரபாவரக்ஷாதிக்கார்த்மம், இவையெல்லாமென்று துடங்கி மூலமந்வத்யசுரமஸ்தலாதிக்கார்த்மங்
 களும்,

(சா.ஸா:) இப்படியிருந்த இவ் அதிகாரிக்கு ஶரண்யசङ்குத்பவிசேஷத்தாலே இत्याரஹ்ய நிர்யாண
 மிருக்கும்படியும் இत्याந்த் நிர்யாணாதிக்கார்த்மம் । இப்படிப் புறப்பட்டால் இत्याரஹ்ய போம்படியும்
 இत्याந்த் கதிவிசேஷாதிக்கார்த்மம் । இப்படிப் போனால்ங்கு பிறக்கும் ஸ்வக்ஷந்தகைக்ஷர்யபர்யந்தபரி-
 பூர்ணாநுபவரூபமான இत्याரஹ்ய இருக்கும்படியும் இत्याந்த் பரிபூர்ணஹ்யாநுபவாதி-கார்த்மம் । இப்படி
 உக்தமான இत्याரஹ்ய பரிஹாரப்ரகாரங்களும் இत्याந்த் சித்ஹோபாயசோதனாதிக்கார்த்மம் அதிக்காரசுநுஸ்த்யார்த்மம் ।
 இவையெல்லாம் இत्याரஹ்ய யோஜனைகளும் இत्याந்த் மூலமந்வாதிக்காராஹ்யாதி-காரத்ரயார்த்மம் ।

(சா.ப்ர:) நிர்யாணிமிருக்கும்படியும் இत्याந்த் நிர்யாணாதிக்கார்த்மம் । போம்படியும் இत्याந்த்
 கதிவிசேஷாதிக்கார்த்மம் । ஐசர்யமிருக்கும்படியும் இत्याந்த் பரிபூர்ணஹ்யாநுபவாதிக்கார்த்மம் ।
 பரிஹாரப்ரகாரங்களும் இत्याந்த் ஸ்திரீகரணபாஹ்ய: । பதவாக்யயோஜனைகளும் இत्याந்த் தஹ்யாதிக்கார்த்மம் ।

(சா.ஸ:) நிர்யாணிமிருக்கும்படியும் இत्याந்த் நிர்யாணாதிக்கார்த்மம் । அர்ச்சிராதிமார்த்தாலே போம்படியும்
 இत्याந்த் கதிவிசேஷாதிக்கார்த்மம் । முக்தைஸ்வர்யமிருக்கும்படியும் இत्याந்த் பரிபூர்ணஹ்யாநுபவாதிக்கார்த்மம் ।
 பரிஹாரப்ரகாரங்களும் இत्याந்த் சித்ஹோபாயசோதனாதிக்கார, சாஹ்யோபாயசோதனாதிக்கார, ப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிக்கார,
 ப்ரபாவரக்ஷாதிக்கார்த்மம் । பதவாக்யயோஜனைகளும் இत्याந்த் மூலமந்வாதிக்கார, த்வயாதிக்கார,
 சுரமஸ்தலாதிக்கார்த்மம் ।

“सुव्याहृतानि महतां सुकृतानि ततस्ततः ।

(சா.சं:) उपदेशादि प्रवृत्तिनिवृत्तिविषयங்களிருக்கும்படியும் इत्याचार्यकृत्याधिकारार्थः । शिष्यனுக்குச் செய்யவருகதவை इत्यनेन शिष्यकृत्याधिकारार्थश्चोक्तः । इत्थमनुक्रम एकत्रिंशाधिकारार्थाभिज्ञ एव पूर्वार्थोक्ताधिकारी । अथोत्तरार्धविवरणमुखेनोपपादितैकत्रिंशदधिकारार्थाभिज्ञं फलेन संयोजयन्निगमयति । இவ் அर्थங்களெல்லாம் इत्यारभ्य பெற்று வாழ்வார்கள் इत्यन्तेन । सव्याहृतानि, सुभाषितानि । सुकृतानि, सत्कृतानि ।

மூ: - சञ्चिन्வन् ஧ீர அஸீத சிலஹாரி சிலன் யதா ||”

என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து அப்யாசமூயஸ்தையாலே தெளிந்துகொள்வது.

“சூக்ஷ்ம: பரம-தூஜேய: சதா ஧்ம: ப்ளவஜ்ஜம்” என்றும்,

“தர்மஸ்ய தத்வ் நிஹிதம் குஹாயாம்” என்றும்,

“அணியான் க்ஸுரதாராயா: கோ தர்ம வக்துமஹதி” என்றும், ஋ஷிகளுக்குங்கூட வருந்திப் பதவிந்யாஸம் பண்ண வேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் “மஹாஜனோ யேன கத: ச பந்தா:” என்றும்,

“தர்மஸாஸ்த்ரதாரூ஢ா வேதக்ஷட்ஜதரா த்விஜா: |

(சா.தீ:) சञ्चிन्வन्, சஜ்ஹந் | சிலஹாரி, விகிரிஷ்டான்யானாமைக்ஷ உபாடாநா | உதிர்நெல்லுப் பெருக்கி, அப்யாசமூயஸ்தா, பஹு:ஷ.பரிசிநி | பரமர்ஷிகளுக்கும அநிதூஜேயமாகையாலே இஸாஸாஸங்கல் சூக்ஷ்மமாகையாலே உமக்குமதில் தப்பு சம்பாவிதமன்றோ? என்றவருக்குப் பரிஹாரமாகக் காட்டுகிறார் சூக்ஷ்ம பரமதூஜேய இत्याதிடால் சூக்ஷ்ம: ச்யூலதூஷிகளால் தெரியவரிது பூதீமதாமபி பரமதூஜேய: | சதா தர்ம ஶரணாகதிரூப: | தர்மஸ்ய தத்வ், யதாவஸ்திதஸ்வரூபம் | குஹாயா நிஹிதம், குஹம் | மந்மநிகளால் காணவரிது, க்ஸுரஸ்ய வபநாதிஸாஸ்தா: தாரா சூக்ஷ்மா | தஸ்ய அப்யணியான் தர்ம: | வருநதி, ப்ரயாஸப்பட்டு மஹாஸாவதானத்தோடே தர்மஸாஸ்த்ரதேயாதி - தர்மஸாஸ்த்ரதாரா: | வேதக்ஷட்ஜதரா, தர்மே வேதமேவ ப்ரதானம் சாதினமவலம்ய ஸ்திதா இத்யர்த: |

(சா.ஸா.) சञ्चிन्வन्, சஜ்ஹந் சந் | சிலஹாரி, விகிரிஷ்டான்யானாமைக்ஷ உபாடாநா புரூஷ இவ | சில யதா | சிலவஸ்திஸ்தானி சுவ்யாஹூதானி சுகூதானி சञ्चிन्வந் சந் தீர அஸீதேத்யர்த் | அப்யாஸேதி இப ப்ரவந்ந்ததிலேதானே வ்யாஜ்ஜனாவூத்யா தெளிந்துகொள்வது என்று கருதுது பரமர்ஷிகளுக்கும தூஜேயமாகையாலே இப ப்ரவந்ந்தங்கள் அநிதூக்ஷ்மங்களாகையாலே தத்வ்நகர்தாலான உனக்கு தப்பு சம்பாவிதமன்றோ? என்னவருளிக் செய்கிறார் சூக்ஷ்ம., பரமதூஜேய இत्याதிடால் சூக்ஷ்ம: ச்யூல பூதீநா தூஜேய: | பூதீமதாமபி பரமதூஜேய: | சதா தர்ம: ஶரணாகதிதர்ம: | தர்மஸ்ய தத்வ், ஶரணாகதி தர்மஸ்வரூபம் | குஹாயா நிஹிதம், குஹம், மந்மநிதி. தூஜேயமத்யர்த: | க்ஸுரதாராயா. பத்ரமயந்தம் | க்ஸுரதாராபேக்ஷாயப்யணியான் தர்ம: | வருநதி ப்ரயாஸப்பட்டு தர்மஸாஸ்த்ரதாரூ஢ா: தர்மஸாஸ்த்ரஸஹகாரி சம்ப்நா | வேதக்ஷட்ஜதரா., வேதமேவ ப்ரதானதயா அவலமவமானா |

(சா.ப்ர:) நநு தர்ம தத்வஸ்யாதிசூக்ஷ்மதயா ஶ்ருதிஸ்மூதிந்யாயேநிர்நயே ஸ்ரீயமாணே கஞ்ஞதஸ்ஸலனந்யாயேந க்ஷதிதப்ரதிபதிவிப்ரதிபதிஸம்பவே ஜ்ஞானமார்ட்ர ஸ்லலனதயா ஆத்மஹானி ஫லகத்வமேவ ஸ்யாதத்யத்ர ப்ரபக்ஷப்ரதிபதிபூர்வக பூர்வாசார்யநிர்ணீதார்த்ஸ்யைவாஸ்மாபிரப்யேதத்ரபந்நி நிவேஸிதத்வாந்நகோ஽பி தோஷ இத்யாஹ | சூக்ஷ்ம இத்யாதிநா | எவமப்யஸ்ய தத்வஹிதபுரூஷார்த் யாதாத்மய-ப்ரதிபாதிதத்வமுவந்தா எதத்ரபந்நித-ப்ரகாரேநானுஸ்தாபுணா

(சா.ஸ:) சञ्चிन्வந், லவ்ஹாதிதிகம் மார்ட்ரமாண: | ஆய்ந்தெடுத்து, குஹவிப்ரகிரிஷ்டானுதூத்ய | அப்யாஸமூயஸ்தையாலே இத்யுக்த்யா சித்ஹா ஜ்ஞாதிதி தூஜேயதா ப்ரமாணதோ தர்ஷயதி | சூக்ஷ்ம இத்யாதிநா | எதாதுஷே தர்மபதே ப்ரபந்நஸ்ய ச ப்ரவூதி: மஹாஜநபரிஶ்ரஹஜ்ஞானவலாதுபபந்நேத்யாஹ | மஹாஜந இத்யாதிநா | எவ் சுவரிதசிலஹாரிசந் மத்யம வூதிபதே ப்ரவூதி ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரதம஫லம் குவூதிபதவாதித்யமூபபாதித்ய |

மூ: - க்ரீடார்தமபி யத் த்ரு: சதம: பரமோ தத: ||” என்றும் சொல்லுகின்றபடியே ஸ்ருதிஸ்மৃதிஸரணரான பூர்வார்யர்கள் கண்தக ஸோதந் பண்ணி நடந்த வழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொரு தப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு,

“அவிஸ்ரான்தமநாலம்வமபாஸேயமதேஸிகம் ।

தம: கான்தாரமதவான் கதமேகோ கமிஸ்யஸி ||” என்றும்,

“நிஸ்பானீயே நிராலம்வே நிஸ்டாஸே நிரபாஸ்யே ।

த்ராஸீயஸ்யஸுஸே மாரீ யமஸ்த சதந் ப்ரதி ||” என்றும், மஹி்கள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள் காண வேண்டா பஸ்யாஸிவீயிற் சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டு.

(ஸா.தீ.) இன் இந்த ரஹ்யத்ரயஸாரப்ரகாஸிதஸமீர்நமாரீததில் சரிட்டார்க்கு நரகமாரீம் காண வேண்டா, அர்சிராதிமாரீத்தாலே பரமபதததில் சென்று ஸ்ராமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளில் பரிபூர்நாநுபவபூர்வக ஸர்வவிதவீ டூய் ப்ராமியாலே க்நார்த்நாமென்சிறார் இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கென்று துடங்கி மஹாவாக்யத்தால அவிஸ்ரான்தமிதி । விஸ்ரான்தி ஸ்தலரஹிதம் । அநாலம்வம், அலம்வோ யஸ்தாதி: । அவஸ்தம்பரஹிதம் । அாதேஸிகம், மாரீதர்ஸகஜநரஹிதம் । தம: கான்தார, தமஸா துர்மம் । அதவான, நரகமாரீம் । நிராஸ்யே, நிராஹரே । நெஞ்சாறல்படுகை, து:ஸ்பபடுகை பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பருத்திகுத் பன்னிரண்டு வாய்யுணடு படுகை, விடை கடிப்படுகை பண்ணுகை முதலானவை அட்டடிடே கர்மவாஸ, ஜநந, வால்ய,

(ஸா.ஸா.) இனி இतरபுரூபார்தாதிடகளில் தோஷதர்ஸநத்தாலும் பரமபுரூபார்த் தந்ஸாதநங்களில் குணதர்ஸநத்தாலுமிந்த வழி நடந்தவர்களுக்கு ஸகலானிஸ்திநிவூதிபூர்வகமோக்ஷரூபேதப்ராமியுண்டா கிறதென்று இட் ப்ரபந்ந்ததை பரமபுரூபார்த்யப்யந்நமாகத் தலைக்கட்டுகிறார் இவ்வழிநடந்தவர் களுக்கு இத்யாதி மஹாவாக்யத்தாலே அவிஸ்ரான்த, விஸ்ரான்திஸ்தலரஹிதம் । அநாலம்வம், அலவ்யஸ்தாதிர்ஹிதம் । அபாஸேய, ஸுந்ரிவந்நகர்ஹிதம் அாதேஸிக, மாரீதர்ஸகஜநரஹிதம் । தம: கான்தார, தமஸா துர்மம் । அதவான, நரகமாரீம் । நிரபாஸ்யே । அவாஸஸ்தலர்ஹிதே । நெஞ்சாறல்படும், து:ஸ்பபடுமென்கை பருத்திபட்ட இதி । வர்ஜாதுத்பாடந, உத்கர்ஸண, அபகர்ஸண, அகூஸ்தந, ப்ரஸாரண, ஸ்ரந்நிஸ்தலந, ஸங்஑தந, ஸமீகரண, பூஜ்ஜிபவந, விகஸந, விமலீகரண, சநுப்கோணகரணாதிருபேண ஂனறபடி ஜீவஸ்யாபி தூமாதிதாரீ தூமராத்யமரபததக்ஷிணாயந ஷணமாஸபிநூலோகாஸாசசந்நக்ரமேணாரோஃ ।

(ஸா.ப்ர) ஸர்வானிஸ்திநிவூதிபூர்வகேதப்ராமிரேவ ஫லமித்யாஃ । இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு இத்யாதிநா । நெஞ்சாறல் இத்யாதி । யஸாமஹ்யோஸி பரகமாரீநுமந்நானே அநல்பா மானமீ பீடாமதிராசுக்ரேயுஸ்ததா ஸ்திதா மாரீ ந த்ரஸ்த்யா இத்யர்த: । பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டு இதி । கார்பாஸஸ்ய பரத்வாவஸ்தாயா: பூர்வ ததர்ஸநகாவஸ்தா ப்ராமிவந ।

(ஸா.ஸ:) இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு இத்யாதிநா । அவிஸ்ரான்தம், அதி தூம் । த்ராஸீயஸி, அதிதூரே । அஸ்ய ஸஸாரிணாமிவ ஸதீயந்நாரோஹவரோஹாஹித்யரூபமபி ஫லந் தர்ஸயதி । பஸ்யாஸிதி । பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டு இத்யுத்வா வர்ஜாதுத்பாடந, உத்கர்ஸண, அபகர்ஸண, அகூஸ்தந, ப்ரஸாரண, விஸயநாகரண, ஸ்ரந்நிஸ்தலந, ஸங்஑தந, ஸமீகரண, பூஜ்ஜிபவந, விகஸந, விமலீகரண, சநுப்கோணகரணாதிருப வஹ்யாபாரஸ்தானீய ஸுஸாஸாஸமஹாது:ஸோபயுத்தா ஸங்ஸ்யாதவ்லேஸபரபரா விஸயதோபலக்ஷிதா ।

மூ: - பூட்டைக் குண்டுகை போலே ஏறுவதிலிவதாக ஧ூமாதிமார்த்திலே பரிபுரிக்கவும் வேண்டா-

‘‘त्वं न्यञ्चद्विरुदञ्चद्वि: कर्मसूत्रोपपादितै: ।

(சா.தி.) கௌமர, தௌவன, வார்டிக, உத்ரான்தி, நரகமார்ட்டுமனநரகானுபவார்டினனுமூய ஂனறடடி பூட்டைக் குண்டுகை, பூட்டை, ஂறறததில பூட்டின குடங்கள் ந்யஞ்சுத்ரி, அ஧ுநிபநத்ரி: உதஞ்சுத்ரி:, ஁ர்வீ ரஞ்சுத்ரி: ।

(சா.ஸ்வா:) ஁ந்ரமஸஸ்தானாடாகாஸவாயுமூமாபுமேயாதி க்ரமேணாவர஁஁ । ஂவ்ரூப டாடுபடடென்றபடி யடா, சர்ட்ட, ப்ரலயஸ்வர்ட்ட, நரக, வால்ய, யௌவன, வார்டிக, ஜாப்தன, ஸ்வப்த, ஸுபுப்தி, மூர்ஷா, மரணாவஸ்தாக்ரமேண டாடுபடடென்றவுமாம பூட்டைக் குண்டுகை ஁ர்ட்டாயந்ரவிஸுபாஸுதபடம் । ந்யஞ்சுத்ரி:, அ஧ு நிபநத்ரி: । உதஞ்சுத்ரி: ஁ர்வீமுத்ரஞ்சுத்ரி: ।

(சா.ப்ர.) ‘‘तस्मिन्यावत्सम्पात मृष्टित्वाथैतमेवाध्वान पुनर्निवर्तन्ते । ययेतमाकाशं आकाशाद्वायुं वायुर्भूत्वा धूमो भवति । धूमो भूत्वाभ्रं भवति । अभ्रं भूत्वा मेघो भवति । मेघो भूत्वा प्रवर्षति । त इह व्रीहि यवा ओषधिवनस्पतयस्तिलमाषा इति जायन्ते । अथो वै खलु दुर्निष्प्रपतरं यो यो ह्यन्नमत्ति । यो यो रेतस्सिञ्चति । तदूय एव भवति । तद्य इह रमणीयचरणा अभ्याशोह यत्ते रमणीयां योनिमापद्येरन् । ब्राह्मयोनि वा, क्षत्रिययोनि वा, वैश्ययोनि वाथय इह कपूयचरणा आभ्याशोह यत्तैकपूया योनिमापद्येरन् । श्वयोनिं वा, सूकरयोनिं वा, चण्डालयोनिं वा, प्राजापत्यादृतुकाले प्रयागे एकरात्रोषितं बुद्बुदं भवति । अर्धमासाद्यन्तेरेण पिण्डो भवति । मासाभ्यन्तरेण कान्ठनो अवति । मासद्वयेन शिरः कुरुते । मासत्रयेण पादप्रदेशो भवति । पञ्चमे मासि पृष्ठवंशो भवति । षष्ठेमासि नासाक्षि श्रोत्राणि भवन्ति । सप्तमे मासि चैतन्यं भवति । अष्टमे मासि सर्वसम्पूर्णो भवति । नवमे मासि सर्वलक्षणसम्पन्नो भवति’’ इत्याद्युक्तानन्तावस्था प्राप्येत्यर्थः । कार्पासस्याचेतनतया तासामवस्थानां दु:खरूपत्वाभावः । चेतनस्य तु नास्ता आवस्था दु:खरूपा भवन्ति इति भावः । ँटीथन्त्रे निबद्धा: कुण्डिका: पூட்டைக் குண்டுகை ஸுத்ரேன஁ஞ்யந்தே । ஂறுவதிலிவதாக ஂதி ஧ூமாதிமார்ட்டுஸ்ய விஸுஷணம் । ‘‘अथ य इमे ग्राम इमापूर्ते दन्तमित्युपासते । ते धूममभिसम्भवन्ति । धूमाद्वाग्निम्’’ इत्यादिना स्वर्गारोहणार्थत्वावगमात् ‘‘अथैतमेवाध्वान पुनर्निवर्तन्ते’’ इत्यारभ्य ‘‘वायुर्भूत्वा धूमो भवति । धूमो भूत्वाभ्रं भवति’’ इत्यवरोहणार्थत्वस्य चावगमादधूमादिमार्गस्य आरोहणावरोहणार्थत्वमिति भावः । न्यञ्चद्वि:, ஸ்வர்ட்டவாஸார்ட்டு ஸுகுதஸம்பாடனாவாவர஁஁த்ரித்ர்த்ய்: । உதஞ்சுத்ரி:, கர்ட்டுபலபு஁ார்ட்டுமுத்ரஞ்சுத்ரித்ர்த்ய்: । கர்ட்டுஸூத்ரம் ஸுகுதமேவ ஸூத்ரம்த்ய்: ।

(சா.ஸ:) பூட்டைக் குண்டுகை, யந்ராவூபலவிஸுஷ: । அய ம஧்யமவூதி பதே ப்ரவூதப்ரபந்நப்ராப்யஸ்ய ஸர்வத஁ நிரதிஸயஸு஁ாவ஁தாமுபாடியது முபக்ரமதே । க்ர ந்யஞ்சுத்ரித்ர்த்யா஁ । ந்யஞ்சுத்ரி:, அ஧ு ரதிமத்ரி: । உதஞ்சுத்ரி:, உர்வ்ரரதிமத்ரி:, அஸகூடாவூத ஁ர்வ்ர஧ுரதிமத்ரி: । ஆ஁்ர஁ஸ்தம்பபர்ட்டுந்ந்ர்தீர்ஜந்நுபி: । க்ர ஂத்யாஸுர்வீ: ।

(सा.सः) दशै कृतींश्च इति । अविद्यादि प्रकृतिसंबन्धनिवृत्तिरुक्ता । बाष्पिकणीं कान्दिल्लं. आमोदादिरूपविष्णुलोकादि गतीनप्यपेक्षते । तेभ्यः, आमोदादि-गतिभ्यः । विशिष्टम्, उत्कृष्टम् । एकान्तिनां, योगिनाम् । नृणां मध्ये कस्यचित्क्लेशसंक्षये सति समूर्धन्य नाड्या उत्क्रामति ऊर्ध्वं क्रमिनुमिच्छति । तस्य मार्गः सुखशीतलः, निरुपद्रवश्च यतः अतो देवयानश्शिवः पन्था इत्यर्थः । अस्यार्थः । अविश्रान्तं निष्पाद्येये इत्युक्ताकार प्रत्यनीकाकारमाह । आत्मेत्यादिना ।

மூ: - ஸ்திதயா பார்ஶதஸ்வாபி வாலவ்யஜநஹஸ்தயா । ஁பேதம் ஸீதயா ஢ூயஸ்ரித்யா ஶஸிநம் யதா ॥
 தம் தபந்தமிவா஢ித்யமுபபந்நம் ஸ்வதேஜஸா । வவந்஢ே வரத் வந்஢ி விநயஜ்ஞா விநீதவத் ॥”
 ஂன்று ஢ாரத ரா஢ாயணங்஢களிற் ஸாால்லப்பத்஢் ஁வதாராஸிகே யாலே வ்யஜ்ஜித஢ான
 பர஢பதபர்யங்ஙுத்திலே ஂமுந்நருளியிருக்கிற ஸபந்நிகனான ஸர்வேஸ்வரன் தாளிணைக்கீழ்.

“ஔழிவில் கால஢ெல்லா஢ு஢னாய் ஢ன்னி,

வ஢ுவிலாவ஢ி஢ை ஸெய்ய வேண்஢ும் நாம்” ஂனகிற ஢நாரசுத்தின்ப஢ியே ஸவ஢ேஶ,
 ஸர்வகால, ஸர்வாஸ்தா஢ித - ஸர்வவித்யைங்ஙுய்ங்஢ளையும் பௌற்று வாழ்வர்கள்.

ஔப்ப஢ி ஶ்ரிய: பதியான நாராயணன் திருவ஢ிகளே ஁பாய ஢சுேயிலும், ஢லதசுேயிலும்,
 ஁பஜீவ்யங்஢கள்.

(ஸா.஢ி:) ஸ்வதேஜஸா, ஸ்வாஸா஢ாரணதேஜாவிஸேஷே । ஁ஸிகா, பர்யங்ஙுஸ்திதி: । தாளிணைக்கீழ்,
 ஶ்ரிபா஢யா: பரிஸரே ஂனகை, ஔழிவில் கால஢ெல்லாம், ஸர்வகால஢ு஢ென்றப஢ி. ஁஢னாய்,
 ஸவ஢ேஶத்திலு஢ென்஢ை ஢ன்னி, நித்ய஢ாய் கி஢்஢ி ஸர்வாஸ்துேயிலு஢ென்஢ை வ஢ுவு, ஁பரா஢ம் ।
 வ஢ுவிலா, நிபரா஢மான ஁஢ி஢ை, கைங்ஙுய்ம் । ஢ேண்஢ும், பாரித்யககக் க஢஢ோ஢ென்஢ை ஔனி
 ப்ர஢ந்஢த்தின் ப்ர஢ான஢ான ஁ர்த்தவிஸேஷத்தை நெருசில் ஢஢ும்ப஢ி சுருங்஢ ஁ப஢ேஶிக்கிறார். ஔப்ப஢ி
 ஶ்ரிய:பதியான ஁த்யா஢ி । ஶ்ரியாவிஸிஶானான நாராயணன் திருவ஢ிகளை ஶரணவரண஢சுேயிலும், கைங்ஙுய்ம்
 ஸெய்யும் ஢சுேயிலும் பரி஢்ரா஢்யங்஢கள் ஂனகை

(ஸா.ஸ்வா:) ஸ்வதேஜஸா । ஸ்வாஸா஢ாரணதேஜாவிஸேஷே । ஁ஸிகா, பர்யங்ஙுஸ்திதி: । தாளிணைக்கீழ்,
 ஶ்ரிபா஢யா: பரிஸரே । ஁வதாராஸிகா வ்யஜ்ஜிதயா தநாஸ்ப்யுத்குே ஂன்றப஢ி ஔழிவில் ஁தி ।
 கால஢ெல்லாம், ஔழிவில்லாத கால஢ெல்லாம் ஸர்வகாலத்திலு஢ென்றப஢ி ஁஢னாய்,
 ஸவ஢ேஶத்திலு஢ென்஢ை ஢ன்னி, நித்ய஢ா஢ கி஢்஢ி ஸர்வாஸ்துேயிலு஢ென்றப஢ி வ஢ுவு ஢ுஷம் ।
 ஔல்லா, ரஹித஢ான ஸ்வா஢ீநஸ்வார்த்தகருத்யா஢ி஢ுஷ஢ில்லாத ஁஢ி஢ை, கைங்ஙுய்ம் । ஸெய்யவேண்஢ும்,
 கருத்யு பாரித்யகக க஢஢ோ஢ென்஢ை வாழ்வர்கள் ஁தி । த்வ் ந்ய஁஢்஢ி: ஂனகிறவி஢த்தில் ஔவ்஢ுழி
 ந஢ந்நவர்களைன்று ஁நுஷங்ஙித்த வாழ்வர்களைன்று ஁ந்வயி஢்஢து. ஔ஢்஢஢ி பர஢பதத்திலே
 ஸென்றென்று து஢ங்கி வாழ்வர்களைன்று ஸான்னது சுரு஢ோ? ஁஢஢ாது பர஢பதபர்யங்ஙுஸ்திதனே
 ப்ராப்ய்ணாகையாலே ஁பாயத்வ஢வதாராஸிகேயிலே “ஸர்வ஢ர்஢ாந்பரித்யஜ்ய ஢ா஢ேக் ஶரணம் வ்ரஜ” ஂன்றும்
 “஁஢யம் ஸர்வ஢ுதே஢்யா ஢஢ா஢்யேத஢்ரத ஢஢” ஂன்றும் ஁நுஶஹித஢ாகையாலே தத்஢ுநுந்யாயவிரு஢வாராதா?
 ஂனகிற ஢ந்஢சங்ஙு஢ை஢் பரிஹரிதா நின்று காண்டு ப்ர஢ந்஢ார்த்தத்தை நிगமிக்கிறார் ஔ஢்஢஢ி ஁தி ।
 ஁வதாராஸிகேயிலும் நாராயணத்வ஢ும், ஶ்ரி஢த்வ஢ும், பூஷ்஢ல஢ாகையாலே ஁பாயப்ராப்யங்஢களுக்கு
 ஁க்யவிரு஢஢ில்லையென்று கருத்து.

(ஸா.ப்ர:) ச்ரித்யா ஶஸிந஢ித்யபி பூர்வ஢்஢ு஢ாந் । ஁஢ித்ய஢ித்யபி த஢்஢ுவே । தாளிணைக்கீழ்,
 பரிஸ்பரிஸ஢்஢ஸ஢வத்பா஢ாரவிந்஢யா: । ஔழிவில் காலம் ஁த்யா஢ி । ஁஢ா஢்யநந்நகாலே நிர்நந்ர
 த்வ஢்஢ான஢ுதயா ஸ்திரஸ்தந் ஸ்வா஢ீந ஸ்வார்த்தகருத்ய, ஢ுத்யுத்வரூப஢ுஷரஹித ஸவ஢ேஶ, ஸர்வகால, ஸர்வாஸ்தா஢ித
 ஸர்வவித்யைங்ஙுய்஢ஹ க்யா஢ித்யுத஢நாரசுத்திப்ரகாரணேத்யர்த்த: । ஁வ் ஢லஶ்ருதி஢ுக்த்யா ஁த்ர ப்ர஢ந்஢ே ப்ரதிபா஢ிதம்
 ப்ர஢ானாபாயம் ப்ர஢ானப்ராப்யம் ச ஁விஸ்஢ரணாய ஶ்ருங்ஙுப்ராஹிகயாஹ । ஔப்ப஢ி ஶ்ரிய:பதியா஢ிதா ।

(ஸா.ஸ:) ஁வ் நிगமித஢்஢ாஸி஢஢ி஢ிகார஢லித஢ர்த்த ஶ்ருங்ஙுப்ராஹிகயா ஁ஹ । ஔப்ப஢ி ஁தி ।

மூ: - “உறு சகடமுடைய வொரு காலுற்றுணர்ந்தன.

உடன் மருத மொடியவொரு போதில் தவழ்ந்தன.—

(சா.தி.) உறுசகடம் இत्यादि । தமமைக் கொண்டிருந்த रहस्यत्रयसारप्रबन्धத்தை பாட்டுக்காக प्रवर्त्तिப்பித்து நிறைவேற்றின उपकारस्मृतिபாலெல்லாருக்குமிவையே समाश्रयणीயங்களென்று தோற்றுகைக்காக நம்பெருமான் திருவடித் தாமரைபிணையை तत्तदपदानங்களையிட்டுக் கொண்டாடுகிறார் உறுசகடமுடைய, உறுதியான शकटமுடையுமபடி ஒரு காலூற்றுணர்ந்தன, ஒருக்கால் சாவधानமாக உறக்கம் தெளிந்தன உடன் மருதமொடிய, உடன் கூடிநின்ற अर्जुनवृक्षங்களொடியுமபடி ஒரு போதில் தவழ்ந்தன, रिङ्गणபண்ணுற்றன

(சா.ஸ்வ:) இடபடியாகில் த்ருயவிரணகத்யாதிகளிலே ஶ்ரீரஙுநாயன் திருவடிகளை ப்ராப்யங்கள் என்றும் உபாயங்களென்றும் சொல்லுகிறது கேருமோ? என்னவதுவும் சாக்ஷத்ஸ்வய்யக்த-
 ஖கவதவதாரமாகையாலேயும் இப்ப்ரவந்த நிர்வர்க்தவ்ரூபரமோபகார்த்தாலும் தத்தத்பதானங்களாலே
 ஶ்ரீகृணராமா஖ிந்ர ஶ்ரீமந்நாராயண் திருவடிகள் ஶ்ரீகৃணராமா஖ிந்ர பெரிட பெருமாள் திருவடிகளே
 என்று கொண்டாடுகிறார் உறுசகடம் இதி । உறுசகடம், உறு, வலி஑னான சகடம்,
 அசுரரூபியான சகடம் । உடைய, பிளந்து போம்பிடி சंहதமாம் படி ஒருகால், ஒரு
 காலத்திலே உற்று சாவதானமாக உணர்ந்தன நித்ரா குர்வதிவ ஸ்தலே அபி ஜா஑்ரத்துக்களாக
 விருந்தன ப்ரதமபுரூஷத்விவதனம் । இரா நினறதுகளென்றபடி உடன், கூடி பரஸ்பரசஶ்லிஷ்யங்களான,
 மருதம், அர்ஜுனவூக்ங்கள், ஓடிய, ஓடியும்படி முறிந்து விழும்படி, ஒருபோதில், ஒரு
 காலவிசேஷத்திலே தவழ்ந்தன ரிஙுண பண்ணா நின்றதுகள்

(சா.பு.) : சர்வவிதானிஷ்டநிவர்த்தகதயா, அத்யந்தசுலபதயா, சர்வவிரோதநிவர்த்தகதயா, மோக்ஷபுரதயா, நியத்யசந்நிஹிததயா, பூர்வார்யை' பரிஐரூஹிததயா, சர்வோத்தரதயா ச பஐவத்யாபாரவிந்நதயோ: பாரப்யதவத்யுபாயதவத்யபி சுஸ்திதமேவெத்யபிபுரயந் ஂஹ । உருசுசுடம் இத்யாதிநா । உருள் சுசுடமுடைய ஓரு காலத்துணர்ந்தன, மூட்யாபிநயேந நித்யாபிநயந்ந் க்ஷணம் ஂந்நுமபிநிவிஷ்டசுசுடாசுரோ யதா நச்யேத்யதா ததாஐமநசமயே சுவயம் ததபிநிவేశம் ஜ்ஞாத்வா ஂசேஷதாம் । உருசுசுடம், தூடசுசுட இதி வா । தேவீரபி ஂந்நுமசுசுட இத்யுத்ய: । உருள் இதி பாடே ப்ரமணேந ஐசுசுந்நித்யுத்ய: । உடன் மருதமோடிய ஓருபோதில் தவழ்ந்தன, யமலாருநுநு யதா ப்ரஐு ச்யாதாம் ததா வயோவிசேஷவிசுசுடாயாம் வாக்யமஐச்சராவசுசுடாயாம் ரிசுசுடமகுவர்தாம் ।

(சா.சं.) श्रीमन्नारायणचरणारविन्दयोर्ह्यायत्वोपयुक्तान्विरोधिनिरसन प्रकारानुपेयत्वोपयुक्तान् भोग्यत्वादीश्च गाथया सङ्गृह्णाति । உறுசகடம் இत्यादिना । शकटासुरस्य कृष्णहननाभिनिविष्टता अतिप्रबलता च उग्र इत्यनेनोच्यते । एतादृशशकटासुरो यथा भिन्नस्स्यात्तथा । ஒருகால், கதாசித் । कृष्णे मानुष्याभिनये निद्राङ्गूर्वतीव स्थिते । உற்று, ழாத்வா । शकटासुराभिप्रायं ज्ञात्वा । உணர்ந்தன, அபுध्येதாம் । प्रतिबुद्धेन शक्तेन च कर्तव्यं विरोधिनिरसनमकुर्वताम् । உடன் இதி । सहितौ । மருதம், அர்ஜுனौ । यमलार्जुनाविति यावत् । து யதா பரௌ ச்யாதாं ததா । ஒருபோதில், ரிஷ்டுணயொగ्य வயவૈசிஷ்டே சதீத்யர்த் : । தவம்ந்தன, ரிஷ்டுணமகுவ்தாம் ।

மூ: - உறிதடவு மளவிலுர லோடுற்று நின்றன,
உறுநெறியோர் தருமன் விடுதூதுக் குகந்தன,
மறநெறியர் முறியபிரு தானத்துவந்தன,
மலர்மகள் கை வருட மலர் போதிற் சிவந்தன,-

(சா.தி:) உறிதடவுமளவில், உறிகளைத் தடவின மாத்ரத்திலே, உரலோடுற்று நின்றன, உலூலமயே
வடூமாய் நின்றன உறுநெறியோர் தருமன், யோர்னான சன்மார்த்தையுடைய சத்யத்தில்
அத்ரீதீயனான தர்மபுத்ரன் விடுதூதுக்குகந்தன, அனுப்பின தூதகூயத்திலுக்கந்திருப்பன மற
நெறியர்முறிய, கோபமே நடையாகவுடைய சத்ருக்களை முறிந்த, விழும்படி சிருதானத்துவந்தன,
வூந்தாவனத்தில் சத்ரீர்த்தன மலர்மகள் கைவருட, பிராட்டி தன்னுடைய அங்கைகள் சவாஹ்
பண்ண மலர் போதிற் சிவந்தன, அலரும் தாமரைட பூவில் காட்டில் மிகவும் சிவந்திருப்பன

(சா.ஸ்வ:) உறிதடவுமளவில், தயிர் வெண்ணெயையுடைய உறிகளைத் தடவின மாத்ரத்திலே
யசோதீப் பிராட்டியாலே உரலோடுற்று, உரல், உலூலத்தினுடைய ஊடு, மத்யத்திலே உற்று,
வடூங்களாய், நின்றன, நின்றதுகள் உறுநெறி, உறு, யோர்மான நெறி சன்மார்த்தையுடைய
லர், சத்யத்தில் அத்ரீதீயனான தருமன், தர்மபுத்ரன், விடு, அனுப்பின தூதுக்கு, தூதகூயத்துக்கு
உகந்தன, உகந்து த்ரீதங்களாய் நின்றதுகள் மறநெறியர் முறிய, மற, கோபமே நெறியர்,
நடையாகவுடைய சத்ருக்கள், முறிய, முறிந்துவிடும்படி சிருதானத்து, வூந்தாவனத்திலே, வந்தன
சத்ரீர்த்ததுகள், மலர்மகள், பெரிய பிராட்டியார் கைவருட, தன்னுடைய கைகளாலே “கே
த்ரீரதிகோமலா தநுரீயம் வாசா விமர்த்ரக்ஷமா” என்கிறபடியே கோமலபராக்காபான கைகளாலே,
வருட, பிடிக்க, சவாஹ் பண்ண, மலர் போதில், விகசித தாமரசபூபத்திற் காட்டில், சிவந்தன,
சிவந்து நின்றதுகள்.

(சா.ப்ர:) உறிதடவுமளவிலுரலோடுற்று நின்றன நவனீதோதாரணாய் சிக்ரயத்ரஹ்ணாத்ரீமூலூலச்யோபரீ-
தினிவிச்யாதிஸ்தாது | யதூாசிக்ரே நித்சிபநவனீதசூரீகூபிதயா மாத்ரா உலூலே நிவதூாவதிஸ்தாது |
உறுநெறியோர் தருமன் விடு தூதுக்குகந்தன, சத்வோத்ரீர்தினிவிச்ய சுவீக்ரீயமாணதர்மமாரீநி-
ஸ்தாயாமத்ரீதீயேன தர்மபுத்ரேன த்ரீஸிதேன தூத்யேனாதுப்யதாது | மறநெறியர் முறிய சிருதானத்து வந்தன,
அசுராதுமகதயா கோபஸ்வதாா: க்ஸ, த்ராசந்ய, சிசுபால, தூரீதநாதுயோ யதா நச்யேயுஸ்ததா த்ரதானகாரீயதூ-
தூமாவுத்பதாாவதுப்யதாது | அகக்ஷதாமிதி வாரீத: | மலர்மகள் கைவருட மலர் போதிற் சிவந்தன,
“தாடாரூந்துதமேவ தக்ஷத்ரதஜசுதீ தூதாலோகநீரத்ரூமலானி மதாம்த்ர சாஹசவிதூ தீலாரவிந்தத்ரஹ: |

(சா.ச:) உறிதடவும் இத | சிக்ரயநித்சிபநவனீதத்ரஹ்ணாத்ரீ சிக்ரயாதிமர்சனவலாயாமூலூலே
சவதூயாதிஸ்தாது | யதூ, உதூசீஸ்திதநவனீதத்ரஹ்ணாயோலூலோபரீததிஸ்தாது | அதவா கூபிதயாமாத்ரா
ததா உலூலே நிவதூாவதிஸ்தாமித்யத்ர | உறுநெறியோர் இத | சன்மாரீநிஸ்தாத்ரீதீயேன தர்மபுத்ரேன
தூத்யா த்ரீஸிதே சதி த்ரீதிதூர்வமகக்ஷதாது | மறநெறியர் இத | கோப மாரீநிஸ்தாசிசுபாலாதுயோ யதா
விநஸ்தாஸ்யுஸ்ததா த்ரதானாக்ய த்ரகூதி த்ரரிணாம தூமாவவதூரீத சத்ரே த்ரீநியுக்தே அதூதாமித்யத்ர: | மலர்
இதி | த்ரதாலயயா தக்ஷ்யா | கைவருட, ஹஸ்தாத்யா தாதஸ்வாஹே க்ரீயமாணே மலர்த்ரபோதில்,
விகஸ்வராதுபூபாத் | ததா, விகசித தாமரஸாத் | ரக்தாவதூதாது | “தாடாரூந்துதமேவ இத்யுக்தயா -

மூ: - மறுபிறவி யறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன,
மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத் துறைந்தன,
அறமுடைய விசயனமர் தேரில் திகழ்ந்தன,
அடலுரக படமடிய வாடிக் கடிந்தன,

(மா.பி.) மறுபிறவியறு முனிவர், புனரீகம் மறவேணுமென்று கார்த்திக்கும் முனிகளுடைய, மாலுக்கிசைந்தன, பரமபக்திக்கு சதுர்ஷயமானவை மனுமுறையில் வருவதோர், மனுவாபரம்பரையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன, சீரடிவிமானத்தில் நியவாசப்பண்ணாநின்றன அறமுடைய விசயன, பகவதாபிரயணதர்மத்தையுடைய அருநனுடைய, அமர்தேரில் திகழ்ந்தன, அமரத்த ரயத்தில் உருநிதது நின்றன அடலுரக படமடிய, பராக்ரமத்தையுடைய காலியசர்பத்தின் பட்டங்கள் மடியும்படி ஆடிக் கிடந்தன, நர்த்திது அவனை நிரசித்தன

(சா.சா.) மறுபிறவி புனரீகம் । அறு, அறுந்துடோகவேணுமென்று பார்த்திக்கும் முனிவர், பக்திகள் பக்திகளுடைய மாலுக்கு, பரமபக்திக்கு இசைந்தன, சதுர்ஷயமானதுகள் மனுமுறையில், மனுவாபரம்பரையில் வருவது, ப்ரஹ்மத்தில் சுவயயுத்தமாக வந்து தத: பர சௌப்யத்தாலே சகலலோகோர்ஜீவனார்த்தமாக மனுவாபரம்பரையில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஓர், அருநனுமான, அசதுர்ஷமான விமானத்தில், சீரடிவிமானத்தில் உறைந்தன, நியவாசப்பண்ணா நின்றதுகள் அறமுடைய, பகவதாபிரயணதர்மத்தையுடைய விசயன, விஜயன், அருநனுடைய அமர், அமர்ந்த தேரில், ரயத்தில் திகழ்ந்தன, விளங்கா நின்றதுகள் பார்த்தார்த்தி என்று சௌப்யத் தோற்றும்படி அபிரதரகணோந்முகங் களாக விளங்கா நின்றதுகளென்றபடி அடல், பராக்ரமத்தையுடைய உரக உரகம், காலியசர்பத்தினுடைய, பட்டங்கள் மடியும்படி ஆடிக் கிடந்தன, ஆடி, நர்த்திது, கிடந்தன, நிராகரித்ததுகளென்றபடி

(சா.ப.) டோலாவனமாலயா ஹரிபுஜே ஹகஸ்தவாஸ்யத், கேன சீரதிகோமலா தநுரியம் வாசா விமர்த்ஸமா ।” இதுபக்தபகாரணாதிகோமலதயா புஷ்பபரி சூதயா திரியா அதிகோமலாப்யா ஹஸ்தாப்யா பாடசவாஹே க்ரியமாணே தத்மஜ்ஜ்ர்ப்ணாஸஹிஷ்ணுதயா ததாவிகசிததாமரஸாதபி ரக்தாவபூதாம் । மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன, புனரூபயாவஸாகாஹ்ணா மனநசீலானா பக்தியோகாதிக்காரிணா ப்ரீதிரூபானுத்யானாத்மக பக்தேஸ்சதுர்ஷயாவபூதாம் । மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன, மனுபுபூதினா க்ரமகாமகதே அருநனு விமானே நியவாஸமகூர்தாம் । அறமுடைய விசயனமர்தேரில் திகழ்ந்தன, நிவூதிதர்மநிஷேநார்துநேநாதிஷிதே பாரதயுதூபயுக்தரதே அஸோபதாம் । அடலுரக படமடியவாடிக் கிடந்தன, அதிபயஜ்ஜரகாலியோரக க்ணாபஜ்ஜநநர்தனே தருவ்மவிநாஸயதாம் ।

(சா.ச.) அதிகோமலகமலாகரகமலேன பாடசவாஹே க்ரியமாணே஽பி தாதுஸம்மர்த்ஸமதயா அத்யந்த் ரக்தே அபூதாமித்யர்த்த: । மறுபிறவி இதி । புனரூபதி பீத்யா தருச்சேதஸாகாஹ்ணா மனநசீலானா வ்யாமோஹஸ்ய ப்ரீதிபூவகானுத்யானஸ்ய யோக்யவிஷயாவபூதாமித்யர்த்த: । மனுமுறையில் இதி இஷ்வாகுபுபூதினா ராஜா க்ரமகாமகதேஅருநனுவிமானே சீரடிபிதானே஽திஷதாம் । அறமுடைய இதி । தர்மவதா விஜயேன அத்யந்ததார்த்திகேணார்துநேன ஆஸிதே ரதே அஸோபதாமித்யர்த்த: । கீதோபதேஸாலூதநிவூதிதர்மேணார்துநேன பகவதாஜாகைகூர்த்தயானுதீயமான யுதூபயுக்தே ரதே தாதுஸயுதூஜநிதாதிஸய பாக்த்வேன அத்யந்தமஸோபதாமித்யர்த்த: । அடலுரகம் இதி । கர்விதோரகாலியஸ்ய க்ணானா பஜ்ஜோ யதா ச்யாததா நர்தன க்ருதவா தருவ் விநாஸயதாம் ।

(सा.सं:) अणुसमयम् इति । षट्समयनिष्ठैर्जातुमशक्ये स्थाने परमपदे दृढप्रतिष्ठिते अभूतामित्यर्थः । अन्नी इति । भूमेराभरणभूताया. श्रीकुरुकानगर्या निर्वाहकस्य । मुद्रुकन्यावार्, काहलीभूतजिह्वाग्रस्य । श्रीशठकोपस्य सूक्तीनां परिपूर्णविषयावभूतामित्यर्थः । वेन्नी इति । परिमलवत्तुलसीपुष्पश्रैष्ठ्यस्य समीपे अभूताम् । तदलङ्कृते अभूतामित्यर्थः । विमुद्रुकन्यावार् इति । उत्तरागर्भात्पतितेऽङ्गालस्य अद्वितीयकुमारत्वं यथा स्यात्तथाऽभिनिवेशं सम्पाद्यसर्वोत्कृष्टे अभूताम् । यद्वा आपतन्मदकुवलयायीडो गजो यथा शिशवत् बाधितस्यात्तथाऽभिनिविश्यावर्धेतामिति वार्थः ।

மூ: - விறலகரர் பட்டையட்டைய வீயத் துடர்ந்தன,
விடலரிய பெரிய பெருமாள் மெ(ற்)(ன்)ய்பதங்களே."
“இதி யதிராஜமஹானசபரிமலபரிவாஹவாஸிதா பிபத ।

(சா.டீ:) விறலகரர் பட்டையட்டைய, ஸ்ரீய்த்தையட்டைய அசுரர்களுடைய சேனையெல்லாம். வீயத்துடர்ந்தன, வீய, நசிக்கும்படி துரத்தின இபட்டிச் செய்தவையெவையென்னிலருளிச் செய்கிறார் விடலரிய பெரிய பெருமாள். ஜானிகளுக்கு டுஸ்யஜங்களான பெரியபெருமாள் நம்பெருமாளுடைய மெற்பதங்கள் மூடலுச்சுரணாநிலையுடையமென்கை

தாமருளிச் செய்தவிந்த ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸுதைய அமரத்வ பெற வேண்டியிருந்தவர்கள் ஆஸ்வாடியுங்கோளென்கிறார் இதி யதிராஜேதி । வேதாந்தோதயனசம்ப்ரதாயஸுதா, வேதாந்தோதயனஸ்ய, வேதாந்தத்தில் உதயநாசார்யரென்னப்பட்ட கிடாம்பியாச்சாஸூட்டைய சம்ப்ரதாயரூபையான சுதைய, அமரத்தை பிபத, பான பண்ணுங்கள்

(சா.ஸா:) விறலகரர், ஸ்ரீய்முட்டைய அசுரர்களுடைய, பட்டை, சேன । அட்டைய, காஸ்த்ந்யே । வீய, நசிக்குமபடி துடர்ந்தன. துரத்தினதுகளென்றபடி விடலரிய, ஜானிகளுக்கு டுஸ்யஜங்களான பெரியபெருமாள், நம்பெருமாளுடைய மெற்பதங்களே, மூடலுச்சுரணங்களே. பூவோக்தபகாரேண அநிஸ்திநிவர்தகங்களாயும் இஃபாபகங்களாயும் இருந்துள்ள ஸ்ரீகூர்ணராமாபிந்ந ஸ்ரமந்நாராயணசுரணங்களாகையாலே உபாயதஸைபிலும் பல்பதஸைபிலும் உபஜீவ்யங்களென்று கருத்து

இனி தாமருளிச் செய்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யஸாராஹ்யாதிவ்யபவ்ந்மாகிற அமரத்தை “ஃகஸ்த்வாது ந பூஜ்ஜித” என்கிற ந்யாயத்தாலே சம்ஸார டாவானல்ஸந்தஸஜனங்களையழைத்தருளி “தொண்டரெல்லீரும் வாரீர்” என்று ஆழ்வார் உபதேசித்த கண்ககிலே கூபையாலே வாஸ பண்ணி உஜீவியுங்கோளென்று ஹிதோபதேஷ பண்ணுகிறார் இதி யதிராஜேதி । இதி, குரூபரம்ப்ராஸார்தொடங்கி ஃதாவத்ப்யந்தமாகச் சொன்னதாயிருக்கிற யதிராஜருடைய மஹானசகார்யகாரித்வென மஹானஸ்த்வென ஸ்ரீவீணவஜன சம்மதரான கிடாம்பியாச்சாஸூட்டைய பரிமல, எம்பெருமானாருடைய ஆச்சான் பிஷயத்தில் பகஸ்பாதமும் கரை புரண்ட கூபையும் தத்பரிவாஃ, தந்மூலோபதேஷ: । தத்வாஸிதா “யஸ்ய ஸாரஸ்வத ஸ்ரோதோ வகூலாமோதவாஸிதம்” என்கிறாப்டோலே இந்த நிதேஷம் ।

(சா.ப்:) விறலகரர் பட்டையட்டைய வீயத்துடர்ந்தன, பல்பதிகானாமஸுராணா ஸர்வாபி ஸேநா யதா நஸ்யேத்யாஸ்வாஹதாம் । ஃவ் பூதோ காவித்யாகாஹ்யாமாஹ । விடலரிய பெரியபெருமாள் மெற்பதங்களே, இதி பூஸ்யதாதிவ்யாத்யக்துமஸக்யாவேதி மூடலு ஸ்ரீரஹஸ்யாதிசுரணோ இத்யர்த: ।

ஃவ் ஸ்வோபதிஸ்தார்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய “யோ மஹானஸிகோ மஹான்யதிபதேநீதஸ்ச தத்யூத்ரஜானாசார்யாந்” இத்யுத்தரீத்யா யதீந்ந்ர மஹானஸிகவேதாந்தோதயன புத்ரபூத்ரபாரம்ப்ரயோகததயா ஸகல்புதஜனஸஹ்யாஹதாமத ஃவாமூத துல்யதா ஃ வதந் தஸ்யானவரநானுஸந்தேயதாமாஹ । இதி யதிராஜேத்யாதிநா ।

(சா.ஸ:) விறல் இதி । பல்பதீ அஸுரஸேநா ஸர்வாபி யதா நஸ்யேத்யாஸ்வாஹதாம் । ஃவம்பூதே க இத்யாகாஹ்யாமாஹ । விடலரிய இதி । பூஸ்யதாதிஸயான்யக்துமயோஸ்யே மூல்விஸ்ரஹஸ்யாதிமூடலே பதே । ஸ்ரீரஹஸ்யாதிசுரணாவே பூவோக்தஸர்வாகார விஸிஸ்தாவிதி பாவ: ।

இத்ய த்வாதிஸததிகாரோக்தார்தானா ஸத்சம்ப்ரதாயஸிஹத்வாததிபூஸ்யத்வாசுத்ய ஸ்வகூபாவிஷயாந் ப்ரதி பிபதேத்யுபதிஸதி । இதீதி । பரிவாஹேத்யென நதார்திஹ்நூணா யதிவரநிஸிதயகூபாவிஷயத்வ கூதாஸகூடபதேஷலவ்யஜ்ஞானத்வம் ।

(सा.संः) तथैव वादिहंसाभ्युदपर्यन्त तत्तदुपदेशैर्लब्धज्ञानत्वं चाभिप्रेतम् । महानसेत्युक्त्या तत्र तान्त्रप्रति यतिवरोपदिष्टार्थानां सिद्ध्यस्तन्यवद्विज्ञानार्थैर्दुरवधारणत्वं नतार्तिहन्तृणामतिरहस्योपदेश योग्यत्व-
मवञ्चनीयत्वं बहुमति विषयत्वमित्यादिकं सूचितम् । अस्यास्संप्रदायसुधायाः वेदान्तोदयनत्वकथनेन
उक्तार्थाः त्रय्यन्त प्रमाणका एवेत्युक्त्या एतद्विरुद्धसंप्रदायानां त्रय्यन्तवाधितता फलिता ॥ ७६ ॥

* இனிமேல் சார்புக்காசியில்லை.

(சா.சं:) एतावत्सर्वान्निर्वाणिरसूयानां गुणग्राहिणा कृते अवोचामेत्याह । முன்பெற்ற இति । पूर्वं लब्धमीश्वरस्य च सौहार्दमिति प्रक्रियया सत्सङ्गादिना प्रथमतस्सिद्धं देहादिवैलक्षण्यजीवगत भगवच्छेषत्वाकिञ्चनत्वानन्यगतित्वादि ज्ञानं चेत्यर्थः । एतेनोपोद्धाताधिकारमारभ्य प्रप्तियोग्याधिकारपर्यन्तस्यार्थोऽनुक्रान्तः । மோகத்துறக்கலும், மோகச्य निवृत्तिं च । परमपुरुषार्थतदुपाय परिज्ञानात्क्षुद्र पुरुषार्थोपादित्सात्मकमोहस्य निवृत्तिं चेत्यर्थः । एतेन परिकरविभागाधिकारमारभ्य प्रभावरक्षाधिकारपर्यन्तानामर्थोऽनुक्रान्तः । முன்றுரையில், அஷ்டாங்கரத்யயचरमश्लोकरूपे वाक्यत्रय इत्यर्थः । தனபு, अपकर्षः । सचान्यशेषत्व स्वस्वातन्त्र्यादिरूपः । ஆற்ற, तद्रहितम् । தன்மையும், स्वभावं च । रहस्यत्रये पदार्थतया वाक्यार्थतया चावगतमनन्यार्हं शेषत्वानन्य शरणत्वानन्य प्रयोजनत्वादि स्वभावं चेत्यर्थः । एतेन पदवाक्ययोजना भागार्थोऽनुक्रान्तः । தாழ்ந்தவர்க்கு, अतिनीचानामस्माकम् । ஈயும், ददति । தனித்தகவும், अद्वितीयां कृपां च । “कृपया निस्पृहोददेत्” इत्युक्तोपदेशहेतुभूतां कृपाश्चेत्यर्थः ।

மூ: - மன்பற்றி நின்ற வகையுரைக்கின்ற மறையவர்பால்,
சின்பற்றி யென்பயன சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே.”(39)

(சா.தி.) ப்ராசாதிக்கப்படுமதாய் உபாயாந்தர்ஸ்தானநிவெஸத்தால் முக்யோபாயமான ஸ்ரீமத்கூபையம் சீர், நிர்யானாந்தர்மச்சீராதி கத்யாபரமபதத்தில் சென்று பண்ணும் கைய்யமாப்ராஜ்யமஸ்யப்துமென்கிறவிவை பெல்லாம் மன்பற்றி நின்றவகை, மனனென்று ராஜாவாய் ராஜாதிராஜனான சர்வெஸ்வரனைப் பற்றி தததீனமாய் வரவேணுமெனனும் ப்ரகாரததை உரைக்கின்ற மறையவர்பால், ப்ரகாசிப்பிககிற வேதங்களை நிரூபகமாகவுடைய ஆசார்யர் பக்கல் அவர்கள் உபதேஸத்தாலென்கை அறிவோர்க்கு அறிபவேணுமெனடார்க்கு இவை செப்பினமே, இவ் அர்யங்களைபெல்லா மிந்த ரஹஸ்யத்ரயஸாரப்ரவந்தத்திலே சொன்னோமென்கை அனறிமே சின்பற்றியென்பயன், ஸ்ருதார்யநிரூபணத்தாலென்ன ப்ரயோஜனமாயென்கை (39)

(சா.ஸா.) “கூபயா நிஸ்ப்ரஹோ வதேத்” இத்யுத்தாசார்யகூபையம், யதா தன்பற்ற தனமையுமென்று மூலமந்தார்ய: । தாழ்ந்தவர்க்கீயும் தனித்தகவும், உபாயாந்தர்ஸ்தானநிவெஸகூபையம் அனென த்வயாதிக்கார்ய உத்த: । மன்பற்றி நின்றவகை மன் இத ராஜவாசகமாய் ராஜாதிராஜனான சர்வெஸ்வரனைப்பற்றி ஸரணவரணம் டண்ணி நின்றவகை நிவ்ருத்தசர்வபாபனாய நிஸ்ஸோகனாய் நின்றவகை அனென சரமஸ்ஸோகாதிக்கார்ய உத்த: । இப்படி உத்தமான அர்யங்கள் உரையாநிற்கிற மறையை நிரூபகமாகவுடையவர் மறைவர் பால், ஆசார்யர்களிடத்தில் நின்றும் சீரறிவோர்க்கு, சீர் இத்யுபலக்ஷணம் । சீர், கத்யாணகுணானுபவம் முதலான சர்வார்யங்களையும் அறிவோர்க்கு அறிப வேணுமென்றிருக்கிற ஆஸ்திகாஸ்ரே சர்வானய ப்ரயோஜனாதிக்காரிகளுக்கு இவை, முப்தத்திரண்டு அதிக்கார்யத்ததை செப்பினம், சொன்னோம் சின்பற்றியென்பயன், ஸ்ருதவீர்ப்ரிகார்யநிரூபணத்தால் என்ன ப்ரயோஜனம் । யதா, முன்பற்றி நின்றவகையுரைக்கின்ற மறையவர் பால், வேதிகவிஸயத்தில் சின்பற்றி யென்பயன், கோபம் பண்ணியென்ன ப்ரலம் । சீரறிவோர்க்கு, கத்யாணகுணஸ்ரஹ்ணரஸிகர் களுக்கு இவை செப்பினமென்று யோஜிக்கவுமாம் யதா, முன்பெற்ற ஞானமும், ஸ்ரீகாலத்திலே பெற்ற ஞானவிகாஸமும் மோகத்தூறக்கலுமென்று பாடம் ஸத்யாதிபாவ்யரூபமோஹத்தில் வந்த உறக்கல. நிதிரை, அஜ்ஞானமும் மத்யே ரஹஸ்யத்ரயத்தில் வந்ததன் ஸ்வபாவமும், அகிஷ்ணவிஸயமும் உபாயாந்தர்ஸ்தானநிவெஸகூபையம் மன்பற்றி நின்றவகை இஸ்வராதீனமென்கிற ப்ரகாரததை உரைக்கின்ற இத்யாதி பூர்வத் । ப்ரத்யமவ்யாஸ்யாயா மோஹ தூறக்கலுமென்றும் தன்பற்ற தன்மையுமென்றும் பாடம் த்வீத்யவ்யாஸ்யாயா மோகத்தூறக்கலுமென்றும் தன் பெற்ற தன்மையுமென்றும் பாடம். (39)

(சா.ஸ:) மன்பற்றி நின்றவகை, மனனுகை, தாஹ்யம் । பற்றுகை ஸஜ். । நிறுகை, ஸ்திதி: । வகை ப்ரகார: । தயாசைகோநிஸததிக்கார்யாந் ஸதாசார்யப்ராசாதமூலகதயா தூதலாந் ததத்ப்ரகாரபேதாநி- த்யர்த: । உரைக்கின்ற மறையவர் பால், வதஸு வேதிகேஸு விஸயே । சின்பற்றியென்பயன், கோபமவலமவ்ய கிம் ப்ரலம்? கோபகரணென ந கிஸ்திப்ரயோஜனமத்யர்த: । எதெனாசார்யகூத்யஸிஸ்யகூத்யாதிக்காரயோ ரத்யோஸுக்ரான்த: । சீர் இத: । குணாவகாந் த்வாஸிஸததிக்கார: மயா உத்தா: இத்யர்த: ॥ (39)

மூ: - “நிர்வி஢்டம் யதிரசர்வ஢ுமவசா஢ாவூதி஢ிரயீவந்
நிர்஢ூதேதரபாரதந்யநிரயா நீதாஸுசுஃ வாஸரா: ।
அங்ஜீகூத்ய சதா் ப்ரசத்தி஢சதா் ஑வீ஢்பி நிர்வாபித:
சேஷாயுஷ்யபி சேஷித஢்ப்திதயா.....

(சா.தீ:) ஢கவதாசார்யபர஢கூபையாலே ஙந்஢சா஢த்யம் பௌந்ரோ஢். இனி பர஢பத ப்ராஸிக்கு சேபிதிவ்யத஢்பநிதகளுதைய சங்ஜல்பவிசேஷத்தைப் ப்ரதீதிததுக் கௌண்டருக்கிறோ஢ென்கிறார். நிர்வி஢்ட஢ிதி । யதிரசர்வ஢ும஢ுதைய ஸ்ரீ஢ாப்யாதிபவந்஢ங்களுதைய ஢ாவூதிகளால். புந: புந: ப்ரவசநங்களால் யீவந஢், அ஢பே஢ுதைய யீவநாவஸ்யைபெல்லா஢் கழிந்தது நிர்வி஢்ட஢் என்கையால் ஢ாவூதிகளாகிற யுவதிகளோடே ஢ு஢ிவிக்கப பௌந்தென்று தோன்றுகிறது அவ்வவவன்றியே. வாஸரா:, கீழ் கழிந்த நாஸெல்லா஢் நிர்஢ூதேதரபாரதந்யநிரயா, நீதா:, இதரவிசயே சேஷத்வபாரதந்ய஢ாகிற நரகவிசேஷம் உதாரப்படுகையால் சுஃர஢ாயிருக்கும்படி கழிக்கப்பட்டன சதா் ப்ரசத்தி஢ங்ஜீகூத்ய, பர஢ைகாந்நிநா ப்ரசாத ஸிரசா வ஢ித்தது அசதா ஑வீ஢்பி நிர்வாபித:, துவாதிவா஢்யகூத்யி ஢தநி஢்டருதைய ஑வ்ங்களையெல்லா஢் நிர்வசேஷ஢ாக அடக்கினோ஢் இனி சேஷாயுஷ்யபி, அவசி஢்ட஢ான ஙீவநகாலத்திலு஢் நிரூபாதிசேஷிகளான திவ்யத஢்பநிதகளுதைய தயாதிசா், ஢லபர஢்பராபாபிகையான கூபையே.

(சா.ஸா.) இப்படி சிநபதறறியென் பயனென்று விரையுள்ளதாக்கச் சௌன்னது கூடு஢ோ? சர்வங்கதும் யீவநா஢்வஸ்யையிலே விசயபுரூபார்யசங்ஜ ஸ஢ாவித஢ாகையால் இட ப்ரவந்஢கர்தாவக்கு஢து ஸ஢ாவித஢ன்றோ? தேவரீர் துவாதி நிராகரணம் பண்ணினதுவு஢், ஸ்ரீ஢ாப்யாதிபதந் பண்ணினதுவு஢் இதரபுரூபார்யசங்ஜத்தாலேயன்றோ? எனறு ப்ரயௌஙநாந்நரப்ரசத்தி வர அத்தை நிராகரியா நின்றகொண்டு ஸ்வகியாநா஢ப்யேவ் வர்திதவ்ய஢ிதி ஸிசுபா஢ிப்ராபத்தாலே ஸ்வஸ்வ஢ாவத்தையருளிச் சேட்கிறார் நிர்வி஢்ட஢ிதி । யதிரசர்வ஢ும வசா஢ாவூதி஢ி, “வ்ரிசா஢்வார ஸ்ராவித ஸாரீரக஢ாப்ய:” என்கிறபடியே வ்ரிசா஢்வார பாதநரூபாவூதிகளாலு஢் ஸ்வத ஂவ பாராயணரூபாவூதிகளாலு஢், யீவந் நிர்வி஢்ட஢் । யீவநாவஸ்தாயா் ஸ்ரீ஢ாப்யாவூதிரூபசுஃர஢஢ு஢ூத஢ென்றபடி யீவந பூர்வாஸ்யையிலே ஸ்ரீ஢ாப்யௌபயுக்ததந்நாந்நரபரிச்ர஢ேங காலயாபந் கூத஢ிதி தவாபி ந ப்ரயௌஙநாந்நர஑ந்: எனறு கருத்து கி஢ேததநந்நர் ந ஸுஃநா஢ுவ: அஸ்தி சேதபி கி஢நி஢்டசங்ஜீர்ங இத்யவா஢். நிர்஢ூதேதி । * அசதா் ஑வீ஢்பிசதா் ப்ரசத்தி஢ேவ ஢லத்வேநாங்ஜீகூத்ய நிர்வாபித இதி ந ப்ரயௌஙநாந்நர஑ந். இத:பர் கி் க்ரியத இத்யவா஢். சேஷாயுஷ்யபிதி । சேஷித஢்ப்த்யௌதயாஙநிததீசா், தே஢ாவசானே “஢ௌகியிஷ்யா஢ி ஢ா ஸுச:” இதி ஸங்ஜல்ப஢் । உதீசு஢஢ே * என்றபடி ॥ 78 ॥

(சா.ஸ:) அத ஸ்வாஸ்திதாநா஢பி ஸ்வவூதிஸிசுபா஢ரூபேங ஸங்ஜ஢ேங ஸ்வாவதார ஢லவீலசுப்ய் ஸ்வ஢நௌவூதிவிசேஷம் ச ஢ர்சயதி । நிர்வி஢்ட஢ிதி । லுக்ே புஸ: யீவநே ஢ாவூதா஢ிர்யுவதி஢ிஸ்ஸ஢்வூதி஢ிர்஢ி ஸுஃரிநௌ ஢வந்நி । வய து யதிரசர்வ஢ுமவசா஢ாவூதி஢ிஸுஃரிந்ஸந்ந்ஸ்யிதா இத்யாஸயேந யீவந் நிர்வி஢்ட஢ித்யுக்த஢் । சதா் ப்ரசத்தி, ப்ரசாத் ஢லத்வேநாங்ஜீகூத்ய “நா஢ிநந்நேத ஢ரணம் நா஢ிநந்நேத ஙீவித஢். கால஢ேவ ப்ரதீசுேத நிர்வசம் ஢ூதகௌ யதா ॥” இத்யுக்தப்ரகாரேங சேஷித்வே சதி த஢்ப்தி஢்யா் லசு஢ீநாராயணா஢்யா் தயயா கூதா் தீசா் காலவிசேஷே பர஢புரூபார்ய தாஸ்யா஢ிதி ரூபா-

சகலவேदान्तசாராய்சங்குஹ்மூதத்வாத்திஷ்டாயாபா஠ எவ் பிராஜ்ஞாநாந் வா஑்சஸ்பதீத்யாஹ | செப்பி஑் செவி஑்கு இதி | அந்யைநுஸந்஑ியமானாமேவ் காந்யாந் ஶ்ருத்வா ஶ்ரவணாமூதமேததிதி அநு஑்வாஸீலதாவஹ | திகழும், பிரகாஸமான: | செழும், ஶ்ரேஸ்ட | குணத்து இதி மதுபர்த்யஸ஑்வ: | குணவத்வே சதி | த஑்பபற்றவர்க்கு, நிரபரா஑ானாம் | “ஸ஑்ரு஑்விஸா஑்ஸுஸேவீ” இத்யா஑்ஞு஑்ரகுணவதாம்ஸூயாதிர்஑ிதானாந் ஶிஸ்யாணாந் விஸயே | தாமே, ஸ்வயமேவ், | ஑கநத்து, ஑ந்நுப்ய | தருந்தகவால், ஑பதேஸ ஑ேது஑்மூதகூபயா | ஑஑்பபற்ற, நிஸஸமா஑்ய஑்ரிக | நான்ம஑றா, வேதேஸு | பிராமாணயே நிஸஸமா஑்ய஑்ரிகேஸு வேதேஸ்வீத்யர்த: | ஑ள்ளக்கருத்தில், ஑ி஑்஑்நாந்நதாத்யர்தே |

மூ: - .....யுள்ளக் கருத்தி லுறைத்துரைத்த,

முப்பத் திரண்டிவை முத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே." (40)

“आस्तिक्यवान्निशितबुद्धिरनभ्यसूयुः,

सत्संप्रदायपरिशुद्धमना:.....

(சா.தி:) இவற்றினுள்ளம், தாத்பரிய்யம் கருத்திலுறைத்துரைத்த, தாத்பரிய்யग्रहणार्थமாக அதிபரிசய் பண்ணி சொல்லப்பட்டது இவை முப்பத்திரண்டு, இம்முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாதல். அதிகார சङ्ग्रहப்பாட்டுக்களாதல் முத்தமிழ் சேர்ந்த, वक्तु वाच्य-वचन विषयवैलक्षण्यமாகிற மூன்று லக்ஷணமும் சேர்ந்தமொழி, திருமொழிகளுக்கெல்லாம் ஸோபாவஹ் । மொழி, திருமுகப்பாகரம், भगवद्विव्यवचनமென்று தோன்றுகிறது இதுக்குப் ப்ரயோஜகकर्ता ईश्वरனெயென்று கருத்து இது செப்ப, சொன்னாலென்றபடி. செவிக்கமுதென்னத்திகமும். கேட்டவர் செவிக்கு அமृतம்போல் ரசித்துக் கொண்டு விளங்குமென்கை. (40)

இனி எவரே आभग्यवान்களான ப்ரதிबुद्धர், அவரெல்லாம் தாங்களே நம்முடைய சந்மார்த்ததைப் பரிग्रहिப்பார்க்கென்று भविष्यदेदितव्यத்தைக் கிञ्चित् சூசிப்பிக்கிறார் आस्तिक्य वानित्यादियाல் எவன் பரமாஸ்திகன் அவன் ஸ்வயமேவ இந்த மார்த்ததை பரிग्रहिக்கும். யாதொருவன் सूक्ष्मबुद्धि, சாராசாரவिवேகचतुरன் யாதொருவன் असूयारहितன் யாதொருவன் सत्संप्रदायத்தால் பரிशुद्धमनस्कன்.

(சா.ஸ்வ:) உரைத்து, भगवद्भागवतकृपैयिनालே அதிபரிசய்பண்ணி, உரைத்து, சொல்லப்பட்ட இவை முப்பத்திரண்டு, இந்த முப்பத்திரண்டுபாட்டும் முத்தமிழ்சேர்ந்த, वक्तु-वाच्य-वचनवैलक्षण्यரூபமாதல், शब्दसौष्ठवार्थसौष्वगानयोग्यत्वरूपமாதல், மூன்றுதமிழ் லக்ஷணத்தோடே சேர்ந்த மொழிக்கு, श्रीसूक्तिக்கு श्रीहस्यत्रय साराख्यदिव्यप्रबन्धरूपसूक्तिக்கு திருவே ஸோபாவஹே मणिप्रवालरूप இந்த காய்ையில்லாவிதுக்கு ஸோபாसङ्कोचமுண்டென்று கருத்து (40)

ஆனாலும் वर्तमानकालத்தில் देवर्गரிடத்தில் भयத்தாலே இந்த ப்ரபந்஢த்தை आदरित்தாலும் இத.பர் சர்வஜனங்களும் असूया नास्तिक्यादिग्रस्तரானபடியாலே இப் ப்ரபந்஢த்தை अनादरं பண்ண ச஢ாவித மாகையால் இப் ப்ரபந்஢த்துக்கு அதிகாரிदौर्बल्यத்தாலே க்ரமேणोच्छेदं ப்ரசङ्गியாதோ? எனகிற शङ्कையைப் பரிहरியாநின்று கொண்டு भविष्यत्कालத்திலேயும் அதிகாரिसद्भावத்தை சமर्थிக்கிறார். आस्तिक्यवानिति ।

(சா.ச:) உறைத்துரைத்த, निष्कृष्यनिष्कृष्योक्ता: । முப்பத்திரண்டிவை, द्वात्रिंशदधिकारगाथा: । முத்தமிழ் சேர்ந்த, त्रिविधद्रमिडशब्द युक्ततया । द्रमिडशब्दानां त्रैविध्यं च शब्दसौष्ठवार्थसौष्ठव-गानयोग्यत्वरूप त्रिविधगुणयुक्तताया । आशुचित्रमाधुर्यरूपगुणत्रययुक्ततया च । திரு ச஢்பத் । மொழித்திருவே, द्रमिड सूक्त्यात्मकसंपदेवेत्यर्थः ॥ ४० ॥

नन्वेवमनेक प्रमाणन्यायोपन्यसनपूर्वकाति गूढार्थप्रकाशक प्रबन्धनिर्माण प्रयासो व्यर्थः? इदानीन्तनानामास्तिक्यस्यैवाभावात् तदभावेऽपि बुद्धिसौक्ष्म्यविरहात्तदुभयवतोऽप्यसूया ग्रस्तत्वात्तदुपरि सङ्केतभीतिमत्वात् दृष्टयैश्वर्यमात्ररहितत्वाच्चेत्यत्राह । आस्तिक्यवानिति । परलोकोऽस्तीति बुद्धिरास्तिक्यम् । सन्श्चासौ सप्रदायःसत्संप्रदायः । तस्मात्परिशुद्धश्च मनो यस्य स तथोक्तः ।

பெற்றார்.....

இனி ஷ்லோகார்த்ததைபே பாடபாஷ்யமருளிச செட்கிறார் மறையுரைக்கும் இत्यादि । மறையுரைக்கும் பொருளெலலாம் மெய்மெனநோர்வார் வேடங்கன் சொல்லும் அர்யங்களெலலாம் பரமார்யமெனறு விஷ்ணுதத்ருசகூட பரமாஸ்திகர் மன்னிட கூர்மதியுடைபார், ஸ்திரமான சூக்ஷ்மபுத்தியுடைபார் வண்குணத்தில் வின்குண குணங்கள் குறையுரைக்க நினைவில்லார் குற்றம் சொல்ல இச்சுயில்லாதார அநய்யமயு எனறதின் அயம் குருக்கள தன்பால், ஆசார்யசகாஸாந் எனகை கோதற்ற மனம் மெற்றார், சயக் ஜானோபதேஷ பெற்ற சத்ஸம்ப்ராடய பரிஸுத்தமனஸ்கர்.

(सा.स्वा.) एवभूतः कश्चिदधिकारी सभावित अस्माकं शाश्वती सद्वर्तनमनुविधास्यत्येवेति भावः ॥ ७९ ॥

இனி இந்த ஸ்லோகத்தை யொருபாட்டாலே விவரண பண்ணுகிறார் மறையுரைக்கும் இதிமறை, வேதங்கள உரைக்கும், சொல்லும் பொருளெல்லாம், பூர்வோக்தவ்ஹிதபூரூபாய்ங் களெல்லாம் மெப்பென்று, பரமாய்மென்று ஓவார், விஷ்விததிருக்கும் பரமாஸ்திகர் இதினால் ஆஸ்திக்யவான் என்கிற பத விவரிககப்பட்டது மனனிய கூர்மதிபடையார், மன்னிப, துட்பான கூர், சூஷ்மையான, மதியுடையார், வுத்தியுடையார் இதினாலே நிசிந்தவூதி, என்கிற பத வ்யாக்யாத்மாயிற்று வண்குணத்தில, விந்ஷணமான குணங்களில் பரகியஸ்துணங்களில் என்றபடி குறைநினைக்க, குற்றம் நினைக்க குற்றம், ப்ரமித்துசசொல்லுகையில் நினைவில்லார் சத்யுல்பமில்லாதார் இதினாலே அநப்யஸ்யு என்கிற பத வ்யாக்யாத்ம் । குருக்கள் தன்டால் குருக்களிடத்தில் நின்று கோதற்ற அந்யயாஜானாதி டோபமற்ற மனம் பெற்றார், சயக் ஜான பெற்றார் இதினாலே சத்ஸம்ப்ரதாயபரிஷத்மனா, என்கிற பத விவ்ருத்மாயிற்று

(सा.सं.) सत्सु तत्त्वबुभुत्सया तत्त्वज्ञानार्थशीलस्सदर्थी । मदाचार्याभिमतः प्रामाणिको वा मा वा तदीया वयमेवमेवाध्यवस्याम । इत्यमेवाचारामश्चेति समयबन्धस्सङ्केतः । तस्माद्वा विर्भातिरहितः । तृणकणपैश्वर्यसहभूत पुरुषार्थान्तरेष्वप्यसक्तः । मत्सम्बन्धिनीं शाश्वतीं सद्वर्तनीं मनुविधास्यति, अनुवर्तते । तस्मादेवंभूतप्रामाणिकः सम्भवात्सन्मार्गशिक्षकः प्रबन्धकरणं प्रयासस्सफल इति भावः ॥ ७९ ॥

ஆஸ்திக்யவானித்யுத்தஸ்தோகார்த்தமேவ் காதுயா ச சஜ்ஜஹாதி । மறா இதி । வேதவாதிதார்க்ஸஸர்வா஽பி
 சத்ய எவெத்யத்யவஸ்யந்த' । மண்ணிப இதி । ஸ்திரதரஸூத்மவத்ரி ஸாலின' । வணகுணத்தில் இதி ।
 ஸ்லாத்தியகுணேஷு தோஷாவிஷ்கரணரூபா ஸுயாஹிதா । (குருதகன் இதி । குருணா சகாஸாந்நிதேஹ்மனோலாபவந்த: ।

(சா.சं:) கொள்வார் நம்மை. மत्सप्रदाय स्वकुर्वन्तीति । கிறை இதி । संसारकारागृहवर्धकानां
 केषाश्चिन्मन्दाना सङ्केतात् । சிதைபாத. அசிதில । திண்மதிபால, दृढमत्या । தெரிந்ததோர்வார்.
 सदसदिति विविच्य सदर्थमेवोपाददानाः । பொறை. क्षमा । क्षमासीमाभूमिषु । மிகும்புனிதர்
 काष्ठं, अत्यन्तपरिशुद्धगुभिः प्रदर्शिते । எங்கள் டொன்றாத நன்னெறிபில், अस्मदीये अविनाशि
 सन्मार्गे ।

மூ: ".....புகுதுவாரே."

"இதுவழி யின்னமுதென்றவரின்புலன் (விண்புலன்) -வேறிடுவார்.

(சா.தி:) புகதுவாரே, அவச்யம் ப்ரவేశிப்பார்க்கென்கை

இதுவழி இत्यादि । सदसदर्थविवेकचतुरारान நம் ஆचारியர்கள் சதர்யங்களே மேலும் நடந்திட வேணுமென்று நம்முடைய பிழைகளையும் ட்மிதது நமக்கு உபதேசித்தார்கள். நாமுமில் அர்த்தஸ்திதியைடவர்கள் க்ரூபாயால் ட்ணடாபதமாக சம்மதிககட பெற்றோமென்று ஸ்வலாபத்தால் ப்ரீதராகிறார் எங்கள் தேகிகரே. த்ரீநாத்யாமுநயதிவராதிகளே அவதாரத்தால் பாஹ்வுத்ரூபிவ்யாவ்தி । இது இன்னமுதவழி. இப் ப்ரவந்தோகமான அர்த்தஸ்திதியே இன்னமுதானவழி ப்ரமபாஹ்யமான சந்மார்ட்மென்று உபதேசித்தார் இன்புலனைவேறிடுவார். அந்ஸாரங்களான ஸ்வாடிகள். இது மற்றுமுள்ள ஹ்யகுணங்களுக்கெல்லாம உபலக்ஷணம் । வேறிடுவார். தாங்களும் வேறிட்டு தம் அர்த்திரையும் வேறிடுவெட்டப் ப்ரத்யாஜ்யத்வென, விலக்கினார்களென்கை

(சா.ஸ்வ.) புகுதுவாரே, ப்ரவேசிப்பார்களுென்றபடி இதினாலே சத்வர்த்தனாமனுவிதாச்யநி ஶாஸ்வர்த்தி ந: என்கிற வாக்ய வ்யாக்யாதமென்றபடி.

[illegible]

(सा.स.) इतरग्रन्थवद्विपरीताकारप्रवर्तकत्वसंभावनाराहित्याद्वैशम्पायन, वाल्मीकि, शुक, पराशर, पराङ्गुल, परकाल, नाथ, यामुन, यतिवरादि ग्रन्थतदाचाराविस्मृतया वेदान्ततात्पर्यभूतत्वादुक्तार्थविपरीता-
काराविगाहि प्रमाणविधिरत्वाच्चायं मार्ग अविनाशीत्युक्तः । पृ० ५७६।

ननु भवन्निराकृत प्रतितन्त्रार्थोपदेशमार्गोऽपि प्रमाणो पपत्तिसप्रदायैर्बहुभिर्गुरुभिर्निरूपितः, अतः कथं तस्याननुमतता चेत्यत्राह । இதுவழி इति । परमभोग्यामृतशब्दवाच्यस्य मोक्षस्याय मार्ग इत्युपदिशन्तोऽस्मदाचार्याः । விண்ணு इति । परमाकाशो नित्यपुरुषार्थः । புணல் इति, कारण जलवाचिपदेन कार्यं समुपलक्ष्यते ।

उपपादितार्थविषयिणीं स्थिरां प्रतिष्ठां केन लब्धवन्तो भवन्त इत्यत्राह ।

மூ: - ..... கலங்காநிலை பெற்றனமே.”

“வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வருநிலைகள்,
தானுளனாயுகக்குநதரமிங்கு நமக்குளதே,

(சா.தி:) கலங்கா நிலை பெற்றனம், இவ அर्थस्थितिபையும் கண்டு அதில்
दृढाध्यवसायத்தையும் பெற்றோமென்கை.

வானுள் இதி । नित्यसूरिकளுக்குமுள்பட யதா, देवர்களுக்குமுள்பட வருந்திப்
பெறவேண்டுமதான இப் प्रबन्धोक्ताधिकारि स्वभावங்களை தான் முந்தவுள்ளவனாட்
இந்நிலையடையாரையுக்கதும் परिपाकத்தையிங்கே நாம் பெற்றோம் இனி पृथग्जनங்கள்
தங்கள் कौटिल्यத்தாலிதில் குறறங்களை आरोप्य परित्यजिப்பர்களாகிலும் सर्वान्तर्याமினான
भगवानுக்கு மிகவுமிது रसिப்பதே என்று विस्मयிக்கிறபடி வானுளமர்ந்தவர், வான स्वर्गமும்
परमपदமும் அதிலமர்ந்தவாக்கும், देवர்களுக்கும் नित्यसूरिकளுக்குமுள்பட வருந்தவரும்,
வருததம் प्रयासம் प्रयासப்பட்டுப் பெற வேண்டுமவையான இந்நிலைகளை,
இப்प्रबन्धोक्तமான परमैकान्तिधर्मங்கள் அவறறைத் தானுளனாய் முந்த தானுள்ளவனாய்
உகக்கும் தரம், இந்நிலைகளைபுடையார் திறத்தில सन्तोषித்து आदரிக்கும் दशै । परिपाक
विशेषமெனறபடி இங்கு நமக்குளதே, இவ்விடத்தில் இத்தேஹத்தில் நமக்கு,
நமமுடையவர்களுக்குண்டாவதே உண்டாகப் பெற்றதே இதுவே நமக்குப் परमलाभம் யதா,
இது நமக்குளதே உண்டாகப் பெற்றதோவென்று कावु । இல்லையென்று கருத்து

(சா.ஸ்வ:) கலங்கா நிலை, अक्षोभ्य நிலையை, பெற்றனம், இவ் अर्थस्थितिபையும் கண்டு
सुदृढाध्यवसायத்தையும் பெற்றோமென்கை.

ஆனாலும் देवரீர் निबन्धनத்தை सम्प्रदायान्तरस्थர் நெகிழ நினைக்கையாலே
குறையிலலைபோ? எனன वक्र बुद्धிகள் நெகிழ நினைத்தாலும் श्रियःपतिக்கு
अत्यन्तभोग्यमायிருக்குமெனறருளிச் செய்கிறார் வானுள் इत्यादि । வான் स्वर्गलोकம், परमपदं
वा । வானுள், அதிலமர்ந்தவர்க்கு इन्द्रादिदेवர்களுக்கும் नित्यसूरिकளுக்கும் வருந்தவரும்,
प्रयासப்பட்டு வரும் प्रयाससाध्यமாக வரும் இந்நிலைகள், இப்प्रबन्धोक्त நிலைகள்
தானுளனாய், இப் प्रबन्धोक्तपरमैकान्तिधर्मங்களைத் தானுள்ளவனாய் உகக்கும் தரம்,
இந்நிலையையுடையவரைக் கண்டு உகக்கும் தரம் सन्तोषिकும் स्वभावம் இங்கு विरोधिभूयस्ता
जटिलமான ससारमण्डलத்திலே நமக்குளதே, உண்டாகப் பெற்றதே என்று विस्मयிக்கிறபடி

(சா.ச:) स्थिरतरमुक्तप्रतितन्त्रनिष्ठां प्राप्ता स्म ॥

भवदुचिपरिगृहीतो भवत्संप्रदायः । अस्मदुचिपरिगृहीतो अस्मत्संप्रदायः, द्वयमपि तुल्यमिति
प्राप्ते स्वसंप्रदायस्य वैषम्यमाह । वानुள் இதி । परमपदे प्रतिष्ठतानामिमपि भरतलक्ष्मणादिरूप-
नित्यानाम् । வருந்தவருமிந்நிலைகள், அதிபிரயசேன वसिष्ठविश्वामित्रसान्दीपन्यादिभिः संपादनीया
इमा प्रतितन्त्रार्थनिष्ठा । தான் இதி । एतादृशनिष्ठया स्वयं सत्तां प्राप्य एतादृशी प्रतितन्त्रार्थनिष्ठामम
भगवत्कृपया लब्धेति प्रीतिप्रकर्षकृतं தரம், स्वभावः । இங்கு, उक्तविधप्रतितन्त्रार्थ निष्ठा
विरोधिहेतुकमसर्गादि प्रचुर्येऽप्यस्मिन् कालेऽप्यस्मिन् प्रकृतिमण्डल एव । நமக்குளதே, अस्माकमस्त्येव ।

"வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய்.....

நிगमனத்தில் ப்ரவ்நத்தையும ப்ரவ்நாஸ்யநிகளையுமாராகிலும சிலர் அநாதரிக்கில் நமக்கொரு ஹநியிலலை. உணடாகில் இப் ப்ரவ்நப்ரயொககர்தாவான ஸ்ரீஹயஸ்ரீவாக்கே வெறுடபுளதாமென்கிறார் வெளளைப பரிமுதர் ட்யாடி ! வெளளைபபரி ஸ்வேதாஸ்ரம், யத்வா, ஸ்வேதரான ஹயஸ்ரீவர் “ஸுஹ்ரஸுஹ்ரிகமணிஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ” என்றதிதீறே டேசிகராய. ஸ்ரீவாடிஹ-ஸாம்புடாபரப்யாயத்தையுடைய அப்புள்ளாராய அவதரித்து

ஆனாலும் சம்பிரதாயान்தரஸ்யம் நெகிழ் நினைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத்தில் இஷத்தாகிலும் நம் ப்ரவந்தத்தை அநாதரிததாரென்று ஸேதம் வாராதோ? என்ன தமககு ப்ரவந்ததிலே லேக்ஷக்தவமாத்ரமன்றிககே வேறு சவந்தியில்லாமையாலே இஷத்தும் சித்தவிகாரயில்லை, சர்வீஸ்ரணுககே சித்தவிகாரமுண்டென்கிறாா வெள்ளைபபரிமுகா இதி । ச்ரீதாஸ்ரம யதா, வெள்ளை, ச்ரீதரான பரிமுகர், ஹயக்ரீவர், ஸுதூஸ்பதிகமரணபூமூத்ரபரிமதரான ஸ்ரீஹயக்ரீவர், தேசிகராய், வாதிஹசாம்புவாஹரான கிடாம்பி அப்புள்ளாராய் அவதரித்து.

यद्यहमस्मिन् श्रीरहस्यत्रयसारे कर्ता स्यां तदा कैश्चिदनादराणात्खिन्नमनस्कस्स्याम् । अस्मिन् कर्ता श्रीमान् हयवदन एवेति कैश्चिदनादराणाभ्यां खेदसन्तोषर्ष मे प्रसक्ति रित्याह । வெள்ளைப் பரி இति । श्रेताश्वमुख श्रीभगवानेवास्मदाचार्यो भूत्वा ।

மூ: - ..... விரகாலடியோம்.

உள்ளத் தெழுதிய தோலையிலிட்டன(ம்)ர் யாமிதற்கென், கொள்ளத் துணியினுங் கோதென் நிகழினுங் கூர்மதியீர், எள்ளத்தனை யுகவாது.....

(சா.தி:) விரகால், சாமர்த்த்தால். அதாவது சுவெந அதின் முங் போன்று முடிமுடையவர் ருபேந நின்றால் ஢யடபட்டகல நினைப்பர்கௌன்று ஁கார்யரூபேந நிற்கை. ஁டியோமுள்ளத் தெழுதியது. ஁டிபேனுடைய மனஸ் ஸாகிற ஓலையில் முன்னேயெழுதிக் கொண்டுபோக நெஞ்சிலபட்ட ஁ர்த்தங்களை ஓலையிலிட்டனம் யாம். பின்பு புஸ்தகத்திலெழுதி கர்த்த்வமாந் மெனக்கு இப் ப்ரவ்ந்஁த்துக்கு சா஁தாந்ரதானகர்தா ஁ரீ஁ய஁ரீவர். ஁டியேன் ஁லக்ஸ்தானியன் ஁னபின்பு இதற்கென் இப் ப்ரவ்ந்஁ர்த்திஸ்திகளிலே என்ன குற்றமுண்டு. மநுஷ்யகர்த்துக் த்திலன்றோ குற்றமெண்ணலாவது இதில் குற்றமென்னில் தங்கள் மனஸ்ஸில் குற்றமத்தனை போக்கி இதிலொன்றும் தட்டாது கொள்ளத்துணியினும். இப் ப்ரவ்ந்஁த்தின் வௌக்ஷ்யமறிந்து சிலர் ப்ரவ்ந்஁த்தை இதுவே பரமார்த்தமென்று ஁த்யவஸித்தாலும் கோது என்றிகழினும், இதின் வாசியறியாதே சிலரித்தை மநுஷ்யகர்த்துக் த்வ ஢்ரான்த்யா ஁சார஁஁஁த்யா கைவிடப்பார்க்கில ஁ஸ்த்விதி ஁ஷ: | கூர்மதியீர், இதில் யுக்தாயுக்த மறியும் ஁க்ஷ்ம஁஁஁யுடையார்கள் என்னெழில்மதி, ஁டியேனுடைய தூ஁஁த்யவஸாயரூபஸோ஁யையுடைய மனஸ்ஸானது. எள்ளத்தனையுமுகவாது, ப்ரிர஁஁஁த்தார்கௌன்று திலாஸமுத் மரீவ்யாது.

(சா.ஸ்வ:) விரகால், ஁கார்யோபதேசரூப விரகால். ச஁காரியால். ஁லக்ஷனியாலே என்றபடி. ஁டியோமுள்ளத்து, நம்முடைய மனஸ்ஸாகிற ப்ரத்திலே. எழுதியது. முன்பே ஁ர்வேஸ்வரன் ஁கார்யோபதேசரூபேந எழுதிக்கொண்டுபோக நம்முடைய நெஞ்சில்பட்ட ஁ர்த்தங்களை ஓலையிட்டனம், மாதூகௌ பார்க்து எழுதினாப்போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் பராதினகர்த்த்வ் மாந் நமக்கு, இப் ப்ரவ்ந்஁த்துக்கு சா஁தாந்ரதானகர்தா ஁ரீ஁ய஁ரீவரென்றபடி ஁டியேன் ஁லக்ஸ்தானியன் யாமோலையிலிட்டனம் ஁த்யவ்நய: | இதற்கென், ஁ர்வேஸ்வர கர்த்துக்மாணவிப் ப்ரவ்ந்஁த்துக்கு என், என்ன குற்றமுண்டு மநுஷ்ய கர்த்துக்மாகிலன்றோ குற்றமென்னலாவது? இதில் குற்றமென்னில் தங்கள் மனஸ்ஸில் குற்றமத்தனை போக்கி இதிலொன்றும் தட்டாதென்றபடி. கொள்ளத்துணியினும், இப் ப்ரவ்ந்஁ப்ர஁ாவத்தைக் கண்டு சிலரிதுவே பரமார்த்தயா ஁பாடையமென்று ஁த்யவஸித்தாலும். கோதென்று, ஁சாரமென்று, இகழினும், ஁நாடரித்துக் கைவிடப்பார்க்கிலும், கூர்மதியீர், யுக்தாயுக்த விசாரக்ஷ்ம஁஁஁கள் என்று ஁வோதனம் | என்னெழில் மதி, என்னுடைய தூ஁஁த்யவஸாயத்தையுடைய ஁஁மான மனஸ்ஸு எள்ளத்தனையுமுகவாது, ப்ரிர஁஁஁த்தாரென்று திலாஸமுத் மடாயத்தை ஁஁஁கரித்தாரென்று துர஁மானகர்த்தஸந்தோஷத்தினாலே மரீவ்யாது

(சா.ஸ:) விரகால், ஁வசாமர்த்த்யேந | ஁டியோமுள்ளத்து, ஁ச஁஁த்ய மம மனஸி விலி஁ய | ஁ர்த்தத்வ் யதா ஁஁ர்த்தா ஁பாதிஸ்யேத்யரீ: | ஁தோலையிட்டனர், ததேவ ப்ரதே ஁லக்ஷயந் ஁ரீமான ஁ய஁ரீவ: | மம ஁வோபாதிஸ்யர்த்தமேவ ஁ந்ரயாமீ ஁ந் ர஁ஸ்யத்ரயசார஁ய ப்ரவ்ந்஁த்வெந஁லக்ஷயத்யரீ: | யாமிதற்கென், வயமஸ்ய ப்ரவ்ந்஁ஸ்ய கௌ | ஁ஸ்யப்ரவ்ந்஁ஸ்ய ஁ய஁ரீவ எவ கர்தா ந வயமிதி ஁வ | கொள்ளத்துணியினும் ஁த்யாதி | ஁ராதமத்வ஁னாடேதப்ரவ்ந்஁முபாடாதுமுத்யுக் தே வா நிஸாரத்வ஁னாடாதுமுத்யுக் தே வா | ஁! ஁க்ஷ்ம஁஁஁ய: | திலமாந்ரமபி

மூ: - ..... இகழா தெனெழின் மதியே.

“ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரோ஽யம் வேङுடேஷவிபசித்வா ।

(சா.தி.) இகழாது, கோதெனறிகழும் பஃதத்தலும எள்ளத்தனையும் ஶிசிநமாகாது அந்முமம்
 து:ஶிபாதெனறபடி ஆரேனும் ப்ரவந்ந்ததை ஆராகத்தும் பரிஶ்ரஹ்சகில பரித்யஜிககில ஆர் ஶர்விப்பார்
 து:ஶிப்பார் ஆகையால் லோகதஸாநுடைய இப் ப்ரவந்நவித்யபரிஶ்ரஹ்பரித்யாஶங்களுக்கு
 உகககுமவனும் வெறுக்குமவனும் இப் ப்ரவந்நப்ரதானகர்தாவான ஹ்யக்ரீவ ரெனகை

இனி தம்முடைய இதில அப்ரதானகர்த்வத்தை வெளிபிட்டு நிஶ்ரமிக்கிறார்
 ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரோ஽யமித்யாடியால் இந்த ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரூப் ப்ரவந்நமானது வேङுடேஷவிபசித்வத்தான தம்மாலே

(சா.ஸ்வ.) இகழாது, மரீயத்தை த்யஜித்தாரோனறு இப்பதும் து:ஶிபாதெனறபடி ப்ரவந்நத்தை
 பரம் பரிஶ்ரஹிககிலும் பரித்யஜிக்கிலும் ஆரேனும் மொருவருக்கு சந்தோஷமும் து:ஶிமுமுண்டாகாதினே
 ஆகையாலிப் ப்ரவந்ந பரிஶ்ரஹத்தில் சந்தோஷிக்கிறவனும் பரித்யாஶத்தில் நிஶ்ரஹிக்கிறவனும். இப்
 ப்ரவந்நப்ரதானகர்தாவான சர்வேஸ்வரெனென்று கருத்தது

இப்படி உள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனென்று சொன்னது கூடுமோ? ஶ்ரீஹ்-
 யக்ரீவராசாயோபதேஸமுதேன தேவரீர் ஹ்ருதயத்திலே எழுதின அர்த்தங்களை அனந்தங்களுக்கையாலே
 தாவதர்த்தங்களையும் ஓலையிலிட்டனென்று சொன்னால் அநிவிஸ்துததயா அதிகாரி தர்வந்
 ப்ரஸஜ்ஜிபாதோ? இனி அசாயோபதித்யர்த்தங்களை தானறிந்து பிந்நானுபர்விபாக சஜ்ஜஹிதது
 எழுதினோமென்னில் அப்போது சுவதுஹி பரிஶ்ரஹிததயான்யதாபாவ ப்ரஸஜ்ஜததாலே
 தத்வவித்சம்மதமாகாமையாலே அநாதர ப்ரஸஜ்ஜிபாதோ? கிங்ஶ சம்ப்ரதாயாந்ரஸ்தர்க்கும்
 மதாந்ரஸ்தர்க்குமிப் ப்ரவந்நோகதார்த்தம் சூதராமசம்மதமாகையாலே ப்ரஹ்மாமசம்மதிபும் தோஷமன்றோ?
 ஓலையிலிட்டனென்று லேகனகர்த்வம் தோற்றுகையாலே கர்த்வமில்லை எனகிறது தான்
 கூடுமோ? என்ன லேகனகர்த்வமும் பராதிநமாகையாலே தந்ரபி நாஸ்மாக கர்த்வமென்றும்
 விபசித்வாதையாலே அந்யதாபாவாதிஷ்டா ப்ரமஜ்ஜலேஸமில்லாதே சஜ்ஜஹி கர்த்வம் கூடுமென்றும்
 சம்ப்ரதாயாந்ரமதாந்ரஸ்தாஸம்மதமானாலும் ஶரண்யதம்பதி விந்ருக்களான ஶ்ரீபராஸர பராஜ்ஜுஷாதி சம்மததயா
 தத்வவிதநாதரமில்லை என்றும்ருளிச்செய்யபா நின்றுகொண்டு ரூபகசாநிவேஸததாலே
 இப் ப்ரவந்நத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார். ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரோ஽யமிதி । ரஹ்ஸ்யத்ரயசார , ரஹ்ஸ்யத்ரயசார்த்தப்ரதி
 பாதகதயா ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரமென்றுபேர் பெற்றது அயம், இந்த ப்ரவந்நமென்றபடி “மநசி மம
 யத்ப்ரஸாடாஹ்ஸதி ரஹ்ஸ்யத்ரயசாரோ஽யம்” என்று உபோஹ்ரதாதிஶ்ரஹிததிலே உபஶ்ரஹ்நமாய சமஸ்தமான இப்
 ப்ரவந்நமென்றபடி வேङுடேஷவிபசித்வா, வேङுடாசலாதிஸாஸாஸௌ விபசித்வோதி । “ச ஹ் ப்ரஹ்மணா விபசித்வா”
 இதுகதநிர்ஶாபகிவிபசித்வோதிவேङுடேஷவிபசித்வோதி வேङுடேஷவிபசித்வோதி வேதாந்நதேஸிக: । யதா, வேङுடேஷ எவ
 வேதாந்நதேஸிக எவ விபசித்வோதி ।

(சா.ஸ:) மரீயா சம்ப்ரஹ்ஸுதா மதி: । தந்ரதுப்யேந்ந நிந்நாது ।

(सा.सं:) ॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्गहे निगमनाधिकारो द्वात्रिंशः ॥

मूः - इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे संप्रदायप्रक्रियाभागश्चतुर्थः ।

“कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने । श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः । श्रीमते लक्ष्मीहयवदनपरब्रह्मणे नमः ॥

(सा.दीः) “रहस्यत्रयसारस्य दीपिका साधुसम्मता । कौशिकश्रीनिवासार्यवर्येणैवं कृता शुभाः ॥”

श्रीवाधूलकुलतिलकलक्ष्मणाचार्यकृपापात्रस्य पेरियप्पदेशिकावासोभय वेदान्तस्य श्रीकौशिकान्वय-
सम्भवस्य श्रीभाष्य श्रीनिवासस्य कृतिषु सारदीपिकायां सम्प्रदायप्रक्रियाभागश्चतुर्थः ॥

(सा.स्वाः) “विहितभुवनरक्षा वेदचूडार्यनामा कुमतिदनुजसङ्घं ध्वसनायावतीर्णा ।

निरवधिमहिमासौ देवता मानसामे विलसतु नितानां कामनां सन्दुहाना ॥”

इति श्रीमदात्रेयकृष्णार्यतनूजेन तच्चरणकमलचञ्चरीकेण श्रीमद्वेदान्तरामानुजयतीन्द्रमहादे-
शिककटाक्षलब्ध वेदान्तरहस्यजातेन गोपालदासेन विरचितायामुत्तरसारास्वादिन्यां
संप्रदायप्रक्रियाभागश्चतुर्थः ।

(सा.संः) इति श्रीमद्वरदवेदशिरोमुनिपरमकरुणैकभाजनेन श्रीमद्वनगिरि श्रीशैलकुलतिलक
श्रीनिवासगुरुकरुणैकलब्ध श्रीमच्छारिरंकभाष्य श्रीरहस्यत्रयसारार्थ याथात्म्यविज्ञानेन, श्रीमद्वरददेशिककटा-
क्षैकलक्ष्यतामुपगतेन, कविकथककण्ठीरवचरणयुगलविन्यस्त समस्तात्मभरेण, श्रीमद्वेदान्तयतिराजानु-
कम्पासंलब्धतुरीयाश्रमधर्मेण, परकालाभिधानयतिना विलिखित श्रीमद्रहस्यत्रयसारव्याख्या-
नसारप्रकाशिकासङ्गहे निगमनभागश्चतुर्थः ।

सञ्जीवनाय सर्वेषां वेदान्ताचार्यवर्णितः । रहस्यत्रयसारोऽयं व्याख्यापञ्चकसयुतः ॥ १ ॥

शठजिद्रङ्गराड्योगिवर्याङ्घ्र्यब्जषडङ्घ्रिणा । कुरुच्यपरपर्यायगुरु श्रीपुरवासिना ॥ २ ॥

शेषाद्रयाचार्येण विदुषा यथामति परिष्कृतः । कल्याणपुरवास्तव्यैः कल्याणगुणसागरैः ॥ ३ ॥

सत्संप्रदायनिरतैस्सदाचार्यकटाक्षितैः । क्षिपद्विरखिलं कालं सदाचार्यनिबन्धनैः ॥ ४ ॥

वेङ्कटार्यैश्श्रीनिवासाचार्यैश्च विमलात्मभिः । कृतं द्रव्यं सहायेन वेङ्कटाचार्यं सूनुना ॥ ५ ॥

वेङ्गलूरन्य पर्यायकल्याणपुरवासिना । श्रीशैलार्येण कल्याणनगर्या महतां मुदे ॥ ६ ॥

कृष्ण पूर्वविलासाख्यमुद्राक्षरनिकेतने । मुद्राक्षरैरङ्कितस्सन् चिरं विजयते तराम् ॥ ७ ॥

बुद्धिपूर्वमधीपूर्वं स्खालित्य विद्यतेऽत्रयत् । तत्क्षन्तव्यं लब्धवर्णेगुणं ग्रहणतत्परैः ॥ ८ ॥

॥ शुभमस्तु ॥

